

طریقت مولویه مشایخندن پیشوای اهل کمال و مقتدای
ارباب دانش و افضال مولانا سید محمد وهبی ابن سید
حسن اشعری القنوی حضرت بزرگوار
حافظ دیوانه باز دینی شرح
لطیف و تالیف
طریق قدر

هائشده دخی سودی مر حومك كذاك
ديوان مذکور اوزرینه باز مش اولادینی
شرح منیف كاملا درج قلمشدر

جلد اول

مطبعة عامرة ده طبع اولمشدر

سنه

۱۲۸۸

Süley	U. Kültür Bakanlığı
Kisim	Hasan Hoca
Yan	
Ekim	01/31

الحمد لله الذي اسس بلبان سعادة الارواح الانسانية * بمشاهدة انوار جهاله اللطيف على العشق والمحبة الالهية * وجعل الانسان انسان عين الحقائق الاكوانية * عظمية اسرار توحيد الذاتية * والعلوم اللدنية والمعرفة بذاته الاحدية * واكمل مراتب الاتصالات المعنوية بينه وبين الارواح الانسانية * بوضوحه الاقدسية والخبرة الدينية * وظهور التجليات الذاتية الالهية والصفات والافعالية * في مرايا قلوب العارفين من انواره الغيبية اللاهوتية * وهو المراد من معرفة الله قال الله تعالى (كنت كنزاً مخفياً فاحببت ان اعرف فتخلقت الخلق لاعرف) وفي رواية فقبضت قبضة من نوري فقلت لها كوني حبيبي محمدا * والصلاة والسلام عدد معلومات الله تعالى على سيدنا محمد الذي هدانا الى اصول مفاتيح خزائن اسرار الشريعة والطريقة التي هي عين الحقيقة عند اهل البصيرة * واعلم كشف اسرار الوصول والانوار اليقينية الربانية بالتبعية الكاملة المشار اليها بقوله تعالى (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله والذين آمنوا اشده حبا لله) في السر والعلانية * وبين طريق دخول الجنة العاجلة العرفانية وهي المحبة والعشق النارية النورية الموصلة الى اسرار الوحدة الذاتية الالهية وهي الايمان الحقيقي والاشراق النوراني * قال عليه الصلاة والسلام (الايمان لمن لا يخبى له) ثلاث مرات وعلى آله واصحابه نجوم الهداية لمن به الهمة العلية باحراق الاكباد واقفاء الاجساد البشرية وعلى نواجع متبهمهم الى يوم القيامة بخلاص النية * شرح الله صدورنا وفتح قلوبنا بنور الذات المحمدية والحقيقة الاحدية اللطيفة الربانية * مؤمنون بحق حق ان نور حق نور انيسان * كاندرا آن بحزند همجون ماهيان * حق ان آني كه ابن وآن

از روست * مغزها نسبت بد و باشتد پوست * محامد بادشاه اسلام خلد الله ملكه (قال الله تعالى) يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم (آيت كريمه سي سر نيجه كرجه حضرت الله طاعت قلب وروح وسرايله در * طاعت قلب انجق حضرت الله محبت ابدوب غيره محبت ايتمكدر * طاعت روح طلبه اللهك غيري به التفات ايتوب انجق كندودن كندوبى طلب ايتكدر * طاعت سر وجودده كندودن غيري كورمكدر * اما حضرت رسول صلى الله تعالى عليه وسلم طاعت قال الله تعالى (وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) آيت جايلاه سي حكم نيجه قلبا وقالبا بطراشمره تبعيددر و همجين است طاعت خليفة رسول الله و وارث حضرت حبيب الله اولوا الامر اولان امرآه مسلمين و امناه رب العالمين وظل الله في الارضين الراجع في جميع اموره الى الله والرسول الامين المؤتمر بالعدل والاحسان على المؤمنين المتقين المنص على اهل البدع والافاسقين والظالمين * الموصوف بصمات الخلفاء الراشدين المهديين المكرم بكرامات والهامات اولى الابصار الربانيين الروحانيين بوصفات جليسه لاله باخصوص خلق عظيم محمدى ايله محمود وموصوف قطب دائرة زمان قائم مقام ملك سليمان ملجا الفقراء وملاذ الغرباء سجاده نشين شريعت حضرت حبيب كبريا محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم السلطان ابن السلطان السلطان الغازي محمود خان ابن السلطان الغازي عبد الحميد خان ابن السلطان الغازي احمد خان ابد الله بنصر الانبياء والاولياء واعانه باغوث الاعظم وانقياء والاوتاد والبدايه ونصره الله بالوابة الارواح القدسية الغيب الحضار الملوكة تحت الاطمار ودمى اعداءه بسيف مهند من سيف الله مساول وبسيف كرار غير فرار بحب الله ورسوله ومحبه الله ورسوله (بيت) برفاك محمودى اى خود شيد جان * برزين هم تا ابد محمود باد * افتد بمرکز اخلاق كرم همايونلرى سبوت محمد به ايله * فخللى ومزاج شريف شرف افزونلرى جند من جنود الله اولان كلام اهل الله بل ومحبت اوزره اولديغى وزمان سلاطنت خسروانه لرى فائق ازمنة اسلاف عظام ونظام اقطار ملك عثمانيه ده الهامات سروس غيبية ايله مؤيد رأى مصيب همايونلردن وقرحه مفيدة كرامت آز مولرندن ظهوره كلان تدابير خبيسته عاليلرى مجرد اول معدن عاطفت افتد بمرکز دائرة اهل الله اولدقلرى دلائل قاطعه ايله مدله اولديغته بناء كلام اهل الله دخی ميل ومحبتلرى دركار در * بنا برين زمان همايونلردن بر حجر نبوتده مؤيد ور اويى مشرب براهل اللهك كلات حكمت آمير لرى شرح و بيان اولنقى مستحسن كورلكله زبده كن الرجال وقدة الاوتاد والابدال سلطان الهرفين حضرت مولانا جلال الدين قدس سره العزيز المتعال حضرت تريك خاك عتبة عالياي يهشت آسارى اولان بوافقر الفقرا واحقر الغربا سيد محمود وهى المولى ابن سيد حسن افندى الاشعري القنوي بنه الله في الدارين بالقول الثابت على الشريعة النبوية والطريقة الشطارية الماوى رحمة الله عليه في الدارين وعلى والديه ولن دعا لهم بالخير على الصراط السوي

اول در بای علم و حکمت و شاد عظیم اقلیم ولایت (شراب الصابرين و حسرة على ان فرعون والكافرين الله موصوف محضاً وحى الهى والهام ربانى قوت جان عارفان و نور چشم عاشقان اولان كلب مشوى معنويستند و اردات الهية الله بيور دينى بهضيت جامع الكلام و اقليم عظيم لرند (بيت) لك واولك وحقته شكل وى ادب * سوى اوى غير اوراى طلب * بيور قلري كلات قدسيه رينه تبعه بوقليل البضاعة و كليل الاستطاعة صد هزار عبوب و بجز نقصان الله سماء سليمان عليه السلام نمله ضيف باى ملخى كنور مسيله صحبت مرد خدايه سزاوار اولديغون بوحقير روسيه دخی ركات صحبت اهل الله عالما علم الله سفيد رواواق ايديله مردان خدادن برينه محبت جله سته محبت و رينه خدمت جله سته خدمت ديو مستور قباب عزت و مستور سلسله طبقات اهل ولایت ولى پيشوا و نحو در بای فنا حافظ شيرازيك ديوان ميفنده اولان اينست شريفه لريك اشارات لطيفه لرندن مجرد برانساب معنوى حاصل اولان ايجون لك ولرك بر محمل صحيح الله بقدر خویش شرح و بيانه اجناسار قندى (كل الطرق مسدودة الا من اتقى اثر الرسول) حاكم صراط مستقيم اولان راه محمدية ده ودين احديه ده وجه سداد اوزره وجود ماسوى الهى ترك يدوب حقيقت حال محمدى اولان فقر نامه ابرشوب (اذتم الفقر فهو الله) حديث شريفى سر نجيده عشق و محبت الله حريم حرم قدس الهية و حطيم كهبة ارنالاشيا كهامى ده الفقر فخرى دولتى طبلنى اعلان و اسرار لى مع الهى بيان ايديجى شمس الدين محمد الحافظ الشيرازى روح الله روحه كه اول اسان الغيب و ترجان الاسرار رنجيه اسرار غيبه و معاني حقيقه بى كسوة صورتده و لباس مجازده كوستر مشدر سائر فصاحت اهلى شعرا لك اشعارى كچى جانسن كلام دكادر عوام و خواص حافظك ديوانى مئلندن برينت تلاوت ايتش اولسه لر دماغ جانسنه حسان ابدى بخش ايديجى برلذت روحانيه پيدا اولدينى بين العرفا ظاهر در كچه حافظ ظاهر ابر پرك دست ارادتنى طوبى بى معلوم دكادر (مخفى اوليه كه وصلت حقه البتد بروا سطة لازمدر الافرق اويسيلر كه انلرى رسول اكرم صلى الله تعالى عليه وسلم حجر نبوتده تربيت ايدر حافظ شيرازى دخی اويسيلرندرن انكيچون ظاهر ابر پره اثابت ايتامشدر (ذات فضل الله بؤيته من يشاء اوليائى تحت قبائلى لا يعرفهم غيرى) حديث قدسي سر نجيده حق تعالىك قباب عزتمده مستور نجيده لا باال عاشق صادق قلري وارد كه نه انلرى كيمسه بياش و نه كلامى بى كيمسه فهم و بياش ايتامشدر (مثنوى) آن طرف كه عشق مى افزود دردد * بوحقنه شافعى درسى نكرد * انلر ازاده شراب عشق الهى بى نوش ايدوب ازلدن ابد قدر مست و مستغرق انوار الهى اولشدر در كه نه انلر كيمسه بى بياورنه كيمسه انلرى بياور قال الله تعالى (ان الارباب يشربون من كائس كان مزاجها كاذورا) آيت جليله سى سر نجيده خم اسرار وحدت جوش و سرشار ايتدكه حافظ دل آكا دخی اول شراب حلال عشق الهيدن نوش ايتدكه هم مشرب طائفة مردان خدا

اولشدر وى صافى حق جل و علادن بر صفا و مست مدام قالشدر (قال عليه الصلوة والسلام ان الله شرابا اعدده لاويلائه اذا شربوا سكروا واذا سكروا طابوا) اى تظهوروا من الاوائ النفسانية و اخباؤها (واذا طابوا طاشوا) اى خنقوا من ثقل الوجود (واذا طاشوا طاروا) اى طاروا الى اوج المعانى و الخفائق (واذا طاروا طربوا) اى نشطوا (ثم قاموا هاموا) اى قاموا فى عالم المعنى و تحيروا (ثم شخصوا بصروا) اى ارتفعت اعينهم و ابصروا عجائب ملكوت السماء (ثم ذابوا خلصوا) اى ذاب و فنى وجودهم البشرى و كان خالصا صافيا (ثم بلغوا وصلوا واذا وصلوا بقوا) اى بلغوا الى مرتبة الوحدة و صاروا باقين بالله (واذا بقوا صاروا ملوكا فى مقعد صدق عند ملك مقتدر واذا وجدوا هذا يقولون قولا لا يفهمه الا السكارى) اى السكران الحقيقى و المستغرق فى انوار التجلى الذاتى الالهى * و بو شراب اول شراب معنويدر كه حضرت رسولن و سيد و شفيع محمد المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم ليله معراجده مقام قاب قوسين ده حق جل و علا حضرتنى چشم بصيرت ايله مشاهده بيوروب و كند و به كشف رموز كنوز باقى ظهور ايتدكه طرف حقندن نوردن ايكى قدح ظاهر اولدى برى شراب ايله طول اوبرى سود ايله بر بوايكى قدحندن برينى اختيار ايله ديوار شارت بيورلدقه حضرت رسالت بيورديكه اخترت اللين و اختبائات الخمر لاخبار ايتى اى استترت (تنبيه) اى اهل انصاف اولان قزنداش عز نزم حضرت حافظ و حافظ كچى عاشق مست مدام كيمسه لر بونك كچى شراب عشق الهى بى نوش ايدوب مظهر تجليات و فيوضات بلا واسطات اولان ذوات على هنلره اسرار توحيددن بر فتح باب اولوب اسقاط اضافاته حق سبحانه و تعالى صور مختلفه ده تجليات متعقبه و اسماء و صفات متعده ايله ظهور ايتدكه (مثنوى) از تو اى بى نقش باجندى صور * هم موجد هم مشبه خبره سر * بيت شريفى سر نجيده تعبير مشكل اولوب و عوام كالها مدين سترى و اجب اولديغچون كاه صورت هرلده كاه صورت مجازده تعبير بيوردر (مثنوى) كه چنان غنايد و كاهى چنين * جز كه حيرانى نياشده كاردن (مثنوى) خوشتر آن باشد كه سر دبران * گفته آيد در حديث ديكران * اول اجلدن اهل الهك مناشيهاته ملحق كلات قدسيه اشارات لرند اشتباه ايدوب مى رحمانى ايله مى شيطانى و آسمانى ايله رؤسمانى و زنيور عمل ايله زنيور خرائى ذاتا مشترك ظن ايدوب بلكه مؤمن محبوب ايله كافر مبغوضى دخی معنى و روحا مشترك ظن ايدوب قال الله تعالى (مال هذا الرسول يا كل الطعام و عيشى فى الاسواق) ديمكه اجناسار ايدوب ملهون ابدى اولديلر * اى فتاى معنوى بى حيركان غولبدن تمميز ايديجى مؤمن كبس و دادر منصف و ميميز و ارث حقيقت محمدى و خليفة تختكاه اسرار شريعت اجدى پيرى و دوجيهانده دستكبر من سلطان العارفين مولانا جلال الدين مدام الله ظله الشارق و نور سر روحانيته البارق افتد برك كلات و ارداتنده و سر دفتر مجذوبين و كزیده عاشقان و قلندران حقيقت بين حضرت حافظ شيرازى اسان غيب ايله بيوردينى غزليات ملهماتنده هرل صورتده وى و محبوب مجازى هيستنده كورشان اسرار معنويه لك تاويلك قادر اوله من سك

باری مغ و معجزه دن و دیر و زارندن و بت و زلف و ابرو و محبوب ما هرو زدن و چشم
 و لب و دندانیدن و تو انکران و اسب و استزدن و پیر و مغاندن و بونکر امثالی الحقات
 متشابهاتلردن بین التشبه والتعزیه توحید مراد اولان الفاظ بهیدلرینی مجازیه حل
 ایجاب غلبه سلطان عشقه ظهور ایدن تعبیراترینی مراد لری معنای مجاز بدر
 و ما وی الاهدن بعض اشیا و بعض اشخاصدر دیو افزادن حذر ایده سن که سوء
 خائنه به سیدر مثلا حاجی قوامدن محسن صوری و شهنشاهدن امیر شهر و شاهد دن
 شاهد دنیا و میدن خر حرام مرادلر بدریک کی ز برابو تعبیر منصب عارف باللهه لایق
 دکادر که ابن فارض عارف پیوره شد (بیت) و او خطرت لی فی سوالا اراده علی خاطری
 سهو القلت بردی (مشوی) کافر من کر زبان کردست کس درزه افسان
 و طاعت یک نفس همان لایق بودر که وسعک بتدیکی مقداری آداب اهل الله
 مراعات ایدوب کلمات حیات بخش اشاراتیه لر به بر محمل صحیح بواب معنای
 حقیقت اوزره تا و بله سعی ایده سن (گفته مر دان خدا) من ترک ادب البساط رد
 الی الباب و من ترک ادب الباب رد الی اسطبل الدواب (مشوی) از خدا خواهم
 توفیق ادب بی ادب محروم کشت از لطیف رب بی ادب نهانه خود را داشت بد
 بلکه آنش در همه آفاق رد * هان هان ای اخ فی الهم اتق الله که حضرت الله
 شانلرند (لاخرف عابهم و لاهم یحزنون) پیور دینی اولیه الله و عارف بالله و عاشق
 الی الله اولان عباد مکرملرینی کنندک کی محبوب و علم و معرفت خالی قالب محض
 و اسرار الاهدن عاری بر بشر غافل ظن ایتمیه سن (مشوی) بر دلت زنگار
 بر زنگارها جمع شد تا کور شد از اسرار و کف قسا قلبه الیه بحباب (افش شرح الله
 صدره الاسلام فهو علی نور من ربه) آیت کریمه سن ملاحظه پیوره سن اول قلب
 آگاه و معدن اسرار الله مفتاح لسانلرینه خزان الله دن بیان پیور دقلری ایسات
 و کلمات علوم ادنیسات اشاراتلرینی حظ نفس اولان حرام شرابه و محبوب مجازی به
 و مال و جاه دنیا به و احسان اغنیای مر د کانه سلفه ای عوام بی ادرا کار کی
 کنسو مراد نفسانیدی ترویجا اوقویوب و صورت مجازده استعمال ایدوب کندیکی
 ضلالت اهلدن قلیله سن (مشوی) بس ز نقش افظه ای مشوی صورت ضلالت
 و هادی معنوی درنی فرمود کین قرآن زدل * هادی بعض و بعض را مضل *
 الله چونکه عارف گفت می * پیش عارف کی بود مدوم شی * فهم تو چون
 باده شیطان بود * کی تراوهم می رحان بود * عصمت الله من شرور انفسنا
 و من سیئات اعمالنا و تجاوز عازات به اقدامنا و اقلامنا و منه الله بركات روحانية
 انبائه و اوائسائه و نجائنا من مضیقات الدارین بشغاعتهم بحاجه و حرمة من خلقه الله
 من نور ذاته و تجلی الیه بجمع اسمائه و جمعه لنا رحمة مهداة و رؤفا رحیما قال الله تعالی
 (انقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیکم ما عنتم حرص علیکم بالموثنین رؤف رحیم)
 اللهم اغفر لنا و اولادنا و لاخواننا الموثنین و ارحنا و ارزقنا شفاعه حبیبک محمد
 الرؤف الرحیم صلی الله تعالی علیه وسلم (تمهید) استعید بالله و لقد کرمانا بنی آدم
 آیت کریمه سی عنوانله مکرملر اولان انسان اگر مک علی تفاوت درجا نهم مراتب

و طبقانلری اوج قنندر (قسم اول) طبقه علیای واصلان و کاملاندر (قسم ثانی)
 مرتبه وسطای سالکان طریق کمال و عرفاندر (قسم ثالث) طبقه سفلی عوام
 مقیمان حفره نقصاندر (واهل وصول دخی انبیاء عظام مدفکره ابکی طائفه در
 اول شول مشایخ صوفیه که حضرت رسول علیه الصلاه والسلام کمال متابعت
 واسطه سبله مرتبه وصول الی اللهی یولوب عین جمده و جده توحیدده انوار
 تجلیات ذات خدایه بعد الاستغراق (کلینی یا حیرا) حدیث شریفی سرنبه خلقی
 قلبا و قالبا بشر اشره متابعت طریقه دعوت ایچون مأذون و مأمور اولمشلردر
 بو طائفه کاملان و مکملاندر و وارثان حقیقت محمدیه لردر (ایکچی طائفه) بعد الوصول
 و الاستغراق سائر خلق خلق دعوت و تکبلی ایچون رجوع ساحل تفرقه الیه مأمور
 اولیوب دریای جمده و بحر حیرته قالمشلردر و انلر مجذوبین الیه لردر (واهل
 سلوک دخی ابکی طائفه در بر قسمی بریدون وجه الله آیت کریمه سی سرنبه انجیق
 مقصد اعلی اولان وجه الله و قرب الیه طالبلر در بر قسمی) دخی و منکم من برید الاخرة
 سرنبه مشتهای نفس اولان جنتی و نعم جنتی طابلردر (انجیق طالب حق اولان دخی
 ابکی طائفه در متصوفه و ملامیه در متصوفه اول جاعندر که صفات نفسانیه نک
 بعضیستدن خلاص بولمش و بعضی احوال و اوصاف صوفیان محقه لرله موصوف
 و انلرک نهائیات احواللرینه مطلع اولمشلردر لکن هنوز اذیال بقایای صفات نفسانیه به
 متشبث قالدقلرندن نهائیات وصال و قربت اهل کماله مختلف اولمشلردر (اماملامیه
 اول جاعندر که صدق و اخلاص قلبی محافظت ایچون خلقتن طاعات و خیراتلرینی
 اخفا و کتمه بذل جهد ایتمکی واجب یلورلر لکن بر دقیقه صوالح اعمالدن و تمسک
 جمیع فضائل و نوافلدن برآن خالی اولارلر قاعده اخلاصه خلل کلمک ایچون مظنه
 ریا اولان ظهور طاعتی معصیت عد ابلیوب حذر ایدرل صوفیه الیه ملامیه مبانده
 فرق جذبه عنایت ازلیه صوفیه لک نظر شهودندن حجاب خاقی و انانیتی رفع ایدوب
 و حقندن غیری بی کور مدکلرندن اخفای اعمال الیه و ستر احوال الیه مقبیه دکلردر
 عارضک عروضه مبنی اظهار طاعتی مصلحت کوررلر ایسه اظهار ایدرلر اخفای
 مصلحت کوررلرله اخفا ایدرلر اما ملامیه مبانده خاقی کوروب ستر و اخفا الیه مقید
 اولدقلرندن مخلصلردر و صوفیه (انا اخلاصناهم بخاصة) وصفیه مخلصلردر
 (اما طالبان آخرت زهاد و فقر و خدام و عبادلردر) اما زهاد نور ایمان و ایمان
 سبیلله جلال آخرتی مشاهده و فحش و تقم دنیایی معاینه ایدوب فانی دنیاتک زینت
 و من خرقائنه التفات و رغبتدن اعراض و حقیقی باقی به رغبت کوسستر مشلردر اما
 زاهدلرک صوفیه لره تخیلقلری اول سبیلدن که زاهد کندی حظ نفسنه مشغول
 اولدیفندن حقندن محبوب اولمشلردر ز بر ائک آخرتی و جنتی طلبی و فیها ماتشتهیه
 الانفس آیت کریمه سی سرنبه مقام حظ نفس اولدیفندندر (اما صوفیه مشاهده
 جمال ازلی و محبت بی غرض ذات لم یزل سبیلله) و هما حرامان علی اهل الله
 مرتبه سن بولمشلردر (اما فقراء انلردر که هدایت تصوف اولان فقری اختیار
 ابتدیکشدن اسباب و اموال دنیاسدن بر شیه مالک اولیه و فضل و رضوان خدایی

طلبه جیع خلقی ترک ایتمش اوله بوقرالک ترکنه سبب اوج شیئک بریسیدر اول
دنیاک حلالی حساب و حرامی عذاب اولدیندن یارچاه تخفیف حساب یا خود
عقابدر ایکنجی امید فضل و ثواب و فقر اغنیادن بشوژ بیل اول جسته کیره جک
دیو مسابقت دخول جتدر اوجنجی اکثر طاعت و حضور قاب ایچون طلب
جمعیت خاطر و فراغت اندروندر فقراتک ملامیه و صوفیه به تخلصینه سبب طالب
جنت و کند و نفسلری حظنی طلبیده اوللر بیدر وائلر انجیق طالب حق و تقرب طلب
ایدیجیلردر (اما خادم آنلردر که فرائض ادا دکنسکره نوافلی عبادات اوزره تقدیم
ایده رک فقراء صالحینک و طالبان حق خدمتترین اختیار ایدرل و شرع شریعه
مذموم اولیان کسب و در بوزه و بعضی فتوحات ایله اخذ و اعطاسلارینی اعطای حق
یلوب اجر و ثواب آخرت امیدیه انلرک مایحتاج البه لینه صرف ایدرل و مالا و بدنا
خدمت ایدرل (اما عباد انلردر که نیل ثواب آخرت ایچون دائم وظائف عبادات و فنون
نوافلاته و غایت و ملازمت ایدرل بونلرک هر برلر نده شوا ثب حفظ نفس اولدیندن
نقصان پذیر اولوب کمال وصلت و قربت مانع اولمشدر بر اوصاف جلیله ز صوفیه
دخی واردن کن شوائب عال و اغراضدن میرا و معرادرز انلرک حقه حق ایچون
عبادت ایدرل اجر و ثواب غرضی ایچون ایتمزل (اما متشبه بحق صوفیان انلردر که
صوفیان بحق لک احواله مطاع و مشتاقی اولوب و انلرک اثرینه بنامه افتاده اولر
لکن صفات نفسانیه نک تعلقاتنک بقایاسی اولیق سببیل بلوغ مقصوددن
ممنوعدر (اما متشبه مبطل صوفیان) انلردر که کنولرینی زی صوفیانه اظهار ایدرل
لکن انلرک حلیه عقائدندن و احوال و اعمالندن عاقل و خالیدر (خلع ربه
الاسلام من عنقه) حدیث شریفی سر نیجه حبل متین شرع شریفک حلقه سندن
کردنی خلع ایدوب مرتع ضلالت و اباحتده کالایه نام بایده درل وزعم باطل ایله
درلر که احکام شریعتله تقید و طیفه عوامدر و انلرک نظری ظاهر اشایه مقصوددر
(اما خواص و اهل حقیقتک حالی انلردن عالی و مستغیر که خواص رسوم ظاهر
شریعتله مقیدد کالردر و انلرک اهتمامی انجیق مراعات حضور باطنه در درلر یوطافه
مبطله زده باطنیه و اباحیه و فرق ضالیه درلر زبیرا بونلرهم ضال و هم مضلدرل
اما ذنالله من شرورهم (اما متشبه بحق مجذوبان و اصل اهل سلوک کدن شول
برطائفه در که انلرک سیری هنوز صفات نفوسک قطع نماننده در و حرارت طلبک
تابشندن و جودلری قلق و اضطرابده در که صبح کشف ذاتک بشیراتک ظهوری
و استقرار و تمکندن اول مقام فزاده کاه کاه انلرک نظر شهودینه بوارق کشفدن
بررق و رنجه وصل لایح و لامع اولوب اول برق نورنک لمعائنده انلرک ظلمات
نفسانیسه لری منطوی و منواری اولغله انلرک باطنیه حرارت آتش طلبیدن
و اضطراب شوقدن بروح و برآرام ایشوب منبسط اولور و قنایه اول برق منقطع
و اول نفعه ساکن اولجیقینه صفات نفسانی ظهور و حرارت طلب و اضطراب شوق
معاودت کوستر اول سالت استر که ملابس صفات وجوددن بالکلی منسلخ
و منخلع اولوب دخی تعب وجوددن بالکلیه راحت بولاق ایچون بحر فناء غرق اوله

چونکه اول حال کنونک مقامی اولوب کاه نازل کاه زائل اولدیندن انک باطنی
بومقامه بالکلیه مشتاق و منطلق اوله (اما متشبه مبطل مجذوبان و اصل انلردر که
بحر فناء استغراق و عین توحیده استهلاک دعواسن ایدرل و حرکات و سکناتلرینی
هیچ کنولره نسبت ایتمزل درلر که بزم حرکاتن قیوتک حرکاتی کبی بی محرک
دکدر اکر بونی قائل اصول و آداب شریعتیه مراعات و حدود احکام
صوبه محافظت اوزره ایسه جله صدیقاندر و صمیمدر و اکر تورط
و انهماسکندن و غلبه هوا و ضلالتدن مخافات شرعه خوفسز
دیننی و ملت ظاهره بی و آداب شرعی قایم بقیندن ایسه اول خبیثک حالی
دکدر زبیرا انلرک بوسوزدن مرادی معاصی و منهیلرینه تمهید و مداردر و اراده حقه
حوالت و فستلری کند و لزدن خلقک ملامت و طهینی دفعدر بوطائفه ز نادقه
و ملاحظه درلر (اما متشبه بحق بلامیه انلردر که نظر خلقیده تعبیری و تخریبی
قایمزل و اکثر سبیلری رسوم و عاداتک تخریبده و آداب مخاطرات خلقک قبودندن
اطلاق و خلاصه در و انلرک سر مایه حاللری فراغ خاطرک و طیبیت قلبک غیر
دکدر و زهاد و عبادک مرسمیه رسملرلر و اکثر انوار فل و طاعات انلردن کلز
و عزائم اعماله تمک اظهار ایلرلر ادا فرائضک غیره به مواظبت ایلرلر جمع و استکثار
اسباب دنیوی انلره منسوب اولور و طیبیت القلبیه قانع اولورل و طلب مزید احوال
ایلرلر بونلرک قلندران حقیقت درلر بوطائفه عدم ریاچهندن ملامیه مشابهلردر
و بونلرک مایندده فرق اولدر که ملامتی جیع نوافل و فضائله تمسک طلب ایلرلر کن
آنی نظر خلقدن پنهان طور (اما قلندری حسد فرائضدن طشره چیقمن و نظر
خلقدن اظهار و اخفای اعمال ایله مقید اولرلر اما زمانه قلندری اسمیه موسوم اولمش
برطائفه وارددر که ربه اسلامی بوینندن برافش و دین و شریعت محمدیه صلی الله
علیه وسلمدن میرا و اوصاف مذکورده معدوده دن خالی و معرادرلر بواسم انلره
عار بندر انلره حشویه و زبویه دیمک زیاده لاغدر (اما متشبه مبطل بلامیه و هم
الزنادقه انلردر که دعوائی اخلاص ایدرل و فسق و فجورک اظهاری اوزره مبطله
کوسرلر مثلا شعار اسلامدن سنت آکد اولان صفاتی فرمقی کبی (من لم یقض
شاره فلس منا) حدیث شریفیه منهی و قطعی سنت روایتدن اولان بیغنی کاب
قویروغی کبی اوزادوب اغرنی بور و تمک کبی وزعم باطل ایله درلر که بزم بواظهار
فیقندن مرادیمز خلقک بزم ملامت ایتمسکله نظر خلقدن اسقاط و کند بزی رغبت
و اعتباردن اسقاط و اهبطدر و حق تعالیکن خلقک طاعتیه احتیاجی بوقدر
و انلرک معصیتدن متضرر دکدر معصیت انجیق خلقی ایجتهمکه منحصر و طاعتی
احسانده بیلورلر یوزناده لره فرق ضالیه اباحیه درلر (اما متشبه بحق زاهد انلردر که
هنوز انلرک رغبتی دنیادن مصروف اولمش اوله واسترلر که بالکلی دنیادن
رغبتلرین دوندیرلر (اما متشبه مبطل زاهد انلردر که خلقک قبولی ایچون
دنیاکن زینتی ترک ایدرل و خاطری دنیانک جیع اسبابندن کبر و طوتزلر بوجله ایله
خلقک اراستده جاومر تب طلب ایدرلر بعض حاللری متشبه اولغله کنولرینی کلی

دنیا در اعراض ابدك ظن ایلوب ترك مال ايله همچون اژدها اولان جامی خربدار
اولمسلردر که (ترکوا الدنیا للدنیا) در بونلره دخی مر ایشه درلر (اما متشبه بحق
بفرا) انلردر که ظاهری رسم فقر ايله مترسم و باطنی حقیقت فقری طلب ایلدیلر
لکن هنوز دماغنده غنایه میل طوتدیغندن آتش فقره کلفت ايله صبر ایلر اما فقیر
حقیقی فقری کندویه حق تعالی دن بر نعمت و دولت بیابو بلذذ ایلر و وظائف
مقدره اوزره شکری جله نعمت اوزره تقدیم ایلر (اما متشبه بمطل بفرا) انلردر که
ظاهری رسوم فقر ايله مترسم و باطنی حقیقت فقرک غیری بی اظهار اراده درمادی
بجرد اظهار دعوی وصیت و صدا و قبول خلقدن بوطا شده دخی مر ایشه درلر
(اما متشبه بحق بخادم) انلردر که عباد صالحینه لوجه الله خدمتده قائم اولوب باطنی
استر که انلرک خدمتده مال باجاء غرض فاسد سی شایه سیله مشوب اولیه و بنی
هواور یا به میلدن خالص اوله لکن حقیقت زهدده ایشمدیکندن چوق وقت نور
ایمانک غلبه سی حکمیه نفی مخفی او اوب خدمتدن بعضی محل استحقاقده
واقع اوور و بعض وقت نفسک غلبه سی حکمیه انک خدمتی هواور یا یله مختلط او اوب
محمدت و ثنا ایلدیه خدمتده مبالغه ایلر لکن غرض نفسانیده مقارنت سیبیله محل
استحقاقده و جبر قبولده اولر بونلره دخی مخدوم درلر (اما متشبه بمطل بخادم)
انلر در که انک خدمتده نیت اخروی اولر بلکه خدمتی خلقدن منافع دنیوی به
دام ایلش اوله تا که اول خدمت سیبیله اوقافدن واسبابدن استیلا رزق ایلدیه
واکر خدمتی تحصیل غرضده و تسیر مرادده مؤثرکور میه آتی ترک ایلر بویله
اولحق انک خدمتی جاه و مال و قوت ایچون و محافل و مجالسدره مفاخرت و محمدت
ایچوندر حا صلی انک خدمتده نظری دائم کندو حفظ نفسی اوزره در لله دکلدر
بونلره دخی مخدوم درلر (اما متشبه بحق بهابد) انلردر که جمیع اوقاتنی عبادته
مستغرق اولسنی استر لکن دواعی طبیعتک بقایای سیبیله و تزکیه و قطعه نفسه
عدم کمال سیبیله اعمال و اوراد و طاعاته هر وقت کندویه فتور و تعویفات واقع
او اوزر یا خود لذت عبادت بولسد یغندن عبادته قیامی تکلف ايله واقع او اوزر
(اما متشبه بمطل بهابد) انلردر که دائما عبادتده نظری خلفک قبولده اوله و قلینده
ثواب آخرته ایمانی و امید ایلدیه و تا که طاعتنه غیر بلر مطلع اولدیلر اول طاعتنه
قیام کویسترمیه و خلق اراننده عبادتی تنهاسندن کوزل اوله اغانا الله سبحانه
و تعالی من الریاء و السمعة المبعده من رجة الله تعالی و بالله العصمة و التوفیق

کذا فی النفعات الجانی قدس سره

(تمهید) عند المشایخ الصوفیه مراتب کلبه بش مرتبه به منحصر در واکا حضرات
خمس تعبیر اولور اول حضرت غیب و معانی که حضرت ذاتر بالتجلی و الهین الاول
بومرته به غیب اطلاق اشیاء کونیة نك اوله کندو نفسانیده بومرته به غیبی
اولدیلر بونلر بومرته به هیچ بر شینک ظهوری بوقدر و ظهور حقه جله سی
متلاشیدر کان الله ولم یکن معه شیندر بومرته به تعیین اول درلر و عبارت آخری حقائق
موجودات غیب هویت ذاته اندراج و اندماج ابتدکی حبیدن ش- و ثبات ذاتیه

و حروف عایات ايله تسمیه قلمشدر بومرته به ده حضرت مقدسه دن و بری برندن
اصلا علما و عین ممتاز دکلدر بومرته به غیب اول و تعیین اول درلر (و مرتبه
ثابته که غیب ثانی و تعیین ثانی بیدر و حقایقه بومرته به اعیان ثابته درلر اگر چه
حقایق امتیاز عینیه سی بوقدر اما امتیاز علیی وارد بومرته به ده اعیان
ثابته متکثر بالکثرة النسبیه باعتبار انتفاء الوجود الخارجی انلردن معدوملردر بوضوح
علمیه حقدر که حکما بویکه ماهیت غیر مجعوله درلر و مشایخ صوفیه اعیان ثابته تعبیر
ایدرلر پس خارجده وجودی اولدیلر ایچون حضرت شیخ فص ادرسیه ده اعیان
الثابته ماضیة راحته الوجود یعنی اعیان ثابته صور علمیه حقدر عدمیت اصلیه
اوزره ثابت و وجود خارجدن برشته رایحه استشمام ایتمشدر بیوردیلر بومرته
اول ايله مرتبه ثانیة مثال شول دانه کیدر که اصل شجره در شول و قدسه که
انی دانه فرض ایدر پس بوحالده تعیین و تجلیسی کندو کندویه او اوزر و ته صبر
و خصوصیات که بیخ و شاخ و شکوفه و برک و سابق و میوه در دانه بی بوضوح علمیه ايله
انصور قیاسک امتیاز علمیه متمیز او اوزر اما امتیاز عینی بوقدر مجرد دانه الکی حالی
مرتبه اولدر خصوصیاتنی علمه کثوره ک مرتبه ثانیة و اعیان ثابته که حقایق
موجوداتدر ایکی وجه اوزره اعتبار اولور بر وجهی اولدر که اعیان مرایای
وجود حق و مجلای اسماء و صفات اوله و بر وجهی دخی اولدر که وجود حق مرآت
اعیان ثابته و اعیان مرآت ذاته نمایان اوله اولکی اعتبار اوزره بوجارج
وجودده ظاهر اولان وجود حقدر که مرایای اعیان متعددده ظاهر و متجلیدر
و بوجارج اوزره ظاهرده هیچ حقدن غیری بوقدر و اعیان مستور و مخفیدر بومرته
اوزره مشاهده اول موحدک حالیدر که نور وحدت اکا غالب اوله و اینکجه اعتبار
اوزره وجودده ظاهر اولان اعیاندر وجود حق مستور و مخفیدر و بوجارج مشاهده اول
کیمسه نك حالیدر که شهود خلق اکا غالب اوله پس بومرته به محجوب نك مرتبه سیدر
اما کمال بویکی مرتبه بی جا و در کته کثرت وحدته مانع او اوزره وحدت کثرته مانع
او اوزر حافظ شیرازی دخی مرایای اعیانده حق مشاهده ایدن اهل توحید دندر کلمات
قدسیه ربی مجازه جل انک حقدندر (مرتبه ثالثه) حضرات ارواحدر بومرته
ظهور حقایق کونیة بسببده مجرد در که ارواح مجرد نك فرار کاهیدر بوعالم
عالم امر و غیب و عالم طلوی و عالم ملکوت درلر و بوعالم اهلی ایکی قسم اوزره در
بر قسمی عالم اجسامه و جهامان الوجوه تعلق طومنز و بوعالمده تدبیر و تصرف ایتمزل
بوقسمه کروییون درلر و بونلرک عالمنه عالم جبروت دخی درلر بونلر دخی ایکی قسمدر
(بر قسمی عالمان و آدمیاندن بی خبر ل در که عالم و آدمک خلق اولندیلر بونلر
بوقسمه مهمیون درلر و بر قسمی دخی شهود قیومیت حقه شفیقه و متجیرلر و انوار
ذات الهیهده مستغرقلر اما بونلره حجاب بار کاه الوهیت و واسطه فیض ربویات
درلر و بونلرک ریسته روح اعظم و قلم اعلی و عقل اول درلر که حقیقت حضرت محمد
صلی الله تعالی علیه وسلمدر پس بوطا نك صف اولده اولان بوروب و روح اعظمدر
وصف آورنده اولان روح القدسدر که جبرائیل علیه السلامدر (و قسم اخر که عالم

اجسامده تصرف و تدبیر ایلر انلره روحانیان دیرل بونلر دخی ایکی قسمدر برسمی
سموایانده تصرف ایلرل بونلر اهل ملکوت اعلی دیرل و برسمی دخی ارضیانه تصرف
ایلرل بونلر اهل ملکوت اسفل دیرل هیچ برشی یوقدر که انک اوزرینه نیجه ملک مساط اولید
تکیم حدیث شریفده وارد اولمشدر (فسیحان الذی ینده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون
(مرتبه رابعه) حضرات خیالیه در که عند المشایخ لموحیدین والحکماء المحققین عالم ارواح
مجرده ایله عالم اجسام مادیه ینتده برعالم وارد که عالم مثال دیرل بین العسائین
حد و فاصلدر و هر نه که بین الشیئین اوله برزخدر یا صورتی متحد اولمده تکیم صوتک
مثالی عالم مثاله دخی صو اوله و یا صورتی مخالف اولمده تکیم عاک مثالی عالم
مثاله سود اوله و اخلاق مرتبه نك و اعمال صالحه نك مثالی بساطین و رباحین
و ثمار و انهار لذه للشار بین اوله و اخلاق رذیه و اعمال سیه نك مثالی عقارب و حیات
و غیاهب و ظلمات و غساق و غسلین اوله جملہ خلق عالم رؤیاده رحین منامده
مشاهده ایلرل بعض اصفیای قوت رباضت و مجاهده ایله یومالمه داخل اولوب
ولایات و قائلیندن خبر و برلر که خلائق نك اعدادنده عقول و افهام حیراندر
و ملانکه نك ایلرل یومالمده نك ایلرل تکیم جبرائیل حضرت مریمه (فتنل لها
بشراسویا) خواستجه نك ایلرل بکی کی و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جبرائیل
یومالمده دحیه الکلبی شکلنده کورردی و جمیع ارواح انبیاء و اولیاء و سائر موتی یومالمده
مشاهده اولنور مرایاده و آب صافیده و سائر اجرام مصیقله لده نمایان اولان
صورتلر یومالمده در و هر کک کندویه مناسب یومالمده بر صورتی واردر تکیم
اعلم الناس حضرت ابن عباس رضی الله عنه یوررلر که بنم کی یومالمده بر ابن عباس
دخی واردر و انسان کامل یومالمده هر نه شکل استرسه اول شکل ایله متمثل اولوب
دیدلکاری کیمیه اوله هیتله کور نورلر لکن ارواحک بعد مفارقة البدن واصل
اولدقلری عالم یومالمه مثاله مغایردر زیر مراتب تنزلات و معارج وجود دوریه در
قبل نشئه الدنیویه اولان مرتبه مثالیه روحک تنزلی مرتبه سیدر و بعدد رفق البدن
اولان عالم مثال روحک مرتبه عروجیه سیدر پس برزخ اخیرده کور دیککی صورت
اعمالیه سیدر نشأت دنیویه سنده حاصل قبلیدی بخلاف صور البرزخ الاول اما
بو ابکیسی مشاهدیلرلر جوهر روحانی و غیر مادی اولمده کا صرح به الشیخ
فی الف توحات * مرتبه خامسه بعد عالم المثال عالم اجسام و عالم ناسوتدر عالم
اجسامدخی ایکی به منقسمدر بری علوی و بری سفلیدر علویات عرش و کرسی
و سموات و ثوابت و سیاراتدر و اهل کشف متفقدلرلر عرش و کرسی طیبیلر
عنصری دکلدلر و کون و فضا ده قابل دکلدلر زیر عرش سقف جنت و سطحیدر
کرسی زمین بهشتدر کا ورد فی الاخبار و اما سائر سموات قابل خرق و التیامدر
و اما سفلیات بساط عنصریات و سائر مرکبات کیدر که جسادات و نباتات
و حیواناتدر * مرتبه سادسه یو جمیع مراتبی جامعدر و اول دخی حقیقت
انسان کاملدر یعنی انسان کامل اگر روحانیات و اگر جسمانیات و معقولات
و محسوسات و مشالیات هر نه ایه یو جله عوالمی جامعدر زیرا انسان کامل صورتا

عالم صغیر و معنی عالم کبیردر و یو عالم صور تا عالم کبیر و معنی عالم صغیردر کا قال علی بن ابی
طالب رضی الله عنه دواؤک فیک و ما تبصر * و دواؤک منک و ما تشمر * و انت
الکتاب المبین الذی * با حرفه یظهر المضمر * و تزعم انک جرم صغیر * و فیک انطوی
العالم الاکبر * حاصلی مراتب کلبه الشیدر بشی حضرات خسمه در التجسبی
مرتبه جاهیه دربو الی مرتبه انسان کاملک حقیقتدر و یومراتب و تعینات امر
اعتباریدر مثلاً در بابه عرب بحر دیرل چون تکیم اول حقیقت مطلقه اولان بحر بلاطم
و اما واجله متعین و متغیر اوله اکاموج دیرل و یخین طوفان باد ایله قسار جق اوله اکا حباب
دیرل و چون واسطه حرارت شمس ایله هوا به متصاعده اوله اکا بخار دیرل و چون
اول بخار متراکم اوله سحاب دیرل و یخین سحابدن تقاطر ایلله مطر دیرل و یجمع
اولدقده سیل دیرل و بحیره واصل اولدقده بنه بحر دیرل پس فی نفس الامر دکلدلر
الاحقیقت واحددر اعتبار ایلله ماء مطلق اسمی کثیره ایلله مسمی اولدی یومقام
مقام خبرتدر که (اللهم زدنی تحیرا فیک) حدیث شریفی سر نیجه یومقام جمع
الجمع عارفینک متعاسی اولدیغنی مفیددر پس حق سبحانه و تعالی کند وصفات بی
پایاندن هر آدمک وجودنده بر مقدار انوذج وضع ایلدی حیات علم جمع بصرار دات
قدرت کلام و غیرها کی تا انسان قیلادن کثیره استدلال ایلله لان القلیل یدل
علی الکثیردر (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیث شریفی دخی یومعنا به مشیردر (انتم
الفقره و الله) حدیث شریفی سر نیجه متصف بصفات الله و متخلق باخلاق الله
جامع جمیع حقایق و مراتب کندودن و خلقدن فانی فی الله و حق ایلله باقی بالله سر
دفتر صوفیان محقه کا مل و مکمل سلاسل العارفین و غوث الواصلین مولانا جلال
الله والدين محمد بن سلطان العلماء محمد بهاء الدین مقرر قرآن و وحی یزدان اولان
کتاب مشوی معنویستک ابتداسنده امتیاز حقایقنک و معجزات و وطن اصلینک الم
افترا قندن و بونشأت دنیویه ده حقیقت فنا کندودن متعذر و بقایای وجوددن
برفقا کندو سیله همراه اولوب وصول تام ممکن اولدیغندن عالم غیب لاهوتیه کمال
اشتیاقندن مشیرا انی نفسه ببردل منیرم و دو جهاندده دستگیرم حضرت مولانا قدس الله
سره الاعلی افند بمن وجود معبودی فی دن مستعار قیلوب یورر که * بشو اونی
چون حکایت میکند * از جدا بیها شکایت میکند * از نیستان تاملر بیرده اند *
از نفیرم مر دوزن نالیده اند * مستور اولیه که هر قدر حقایق مرتبه اولیدن
زیاده دور دوشه احکام مابه الامتیاز احکام مابه الاتحاد اوزره زیاده غالب
اولور یومواضعک امثالنده دور لکدن و معجزات لکدن مراد مابه الامتیازک مابه
الاتحاد اوزره غلبه سی واقع اولدیغنی سیدندر و اشتکا و تحزن و تحسر دخی اندندر
یومعنا بی حضرت جانی قدس الله سره السی یو ایکی بیت شریفک شری ذیلنده

بیان یورر مشدر

- * حذار وزی که پیش از روز و شب * فارغ از اندوه و آزاد از طلب *
- * مخد بودیم باشاه وجود * حکم غیبت بکلی محو بود *
- * بود اعیان جهان بی چند و چون * ز امتیاز علی و عینی مصون *
- * فی بلوغ علشان نفس ثبوت * فی زفیض خوان هستی خورد قوت *

نی زحق منازنی از یکد بکر * غرقه دریای وحدت سر بر سر *
 ناکهان در جنبش آمد بحر جود * جله رادر خود زخود با خود *
 امتیاز علی آمد در میان * بی نشانی رانشانها شد عیان *
 واجب و ممکن زهم ممتاز شد * رسم و آیین دویی آغاز شد *
 بعد از آن یک موج دیگر زد محیط * سوی ساحل آمد ارواح بسط *
 موج دیگر زد بدید آمد از آن * بر زخ جامع میان جسم و جان *
 پیش آن کز زمره اهل حقست * نام آن بر زخ مثال مطلق است *
 موج دیگر باز در کار آمده * جسم و جسمانی بدیدار آمده *
 جسم هم گشت طور اید طور * تا بسوع آخرش افتاد دور *
 نوع آخر آدم گشت و آدمی * کشته مجرم از مقام مجرمی *
 بر مراتب سر بر سر کرده عبور * پایه پایه زاصل خود افتاده دور *
 کر نکرد دبا ز مکتب زین سفر * نیست از وی هیچکس معجز *
 فی کمال آغاز حکایت میکند * زین جسدایها شکایت میکند *
 کز نیستانی که در وی هر عیدم * رنگ وحدت داشت بانور قدم *
 یا بنیغ فرستم به بریده اند * وزن نفیرم مرد وزن نالیده اند *
 گشت مرد اسماء خلاق و دود * کان بود فاعل در اطوار وجود *
 گشت زن اعیان جله ممکنات * منفعل گشت زاسما و صفات *
 چون همه اسماء و اعبارانی قصور * دارد اندر رتبه انسان ظهور *
 جله رادر ضمن انسان ناله است * کای چرا هر یک زاصل خود جداست *
 شد کربیا نکریشان حب الوطن * این بود سر غیر مرد وزن *
 اللهم یا جامع الناس لیوم لا ریب فیہ اجمع بین روحتا و بین انوار ذلک القدیم
 و بین نور حبیبک الرؤف الرحیم واجعلنا من السنین بسعی نورهم بین ایدیه
 و بینا نهم ولا تجعلنا من المحجورین بجاه حبیبک محمد الذی هر حجة
 للعالمین و بحرمه تجیع الالباء والمرسلین صلوات الله علی نبینا محمد وعلیه
 اجمعین اللهم اجعل فی قابی نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و عن یمینی نورا
 و عن شمالی نورا و امامی نورا و خلقی نورا و فوقی نورا و تحتی نورا واجعل لنی نورا
 اللهم آت لفسی تقویها و زکاه و انت خیر من زکاه و انت ولیها و ولیها اللهم آتانی الدنیا
 حسنة و فی الآخرة حسنة و قناع عذاب النار بجاه صدق رسول الله صلی الله علیه و سلم
 تقبل دعاءنا یا رحیم و یا کریم و یا لطیف و یا غفور
 (تمهید فی بیان التجلی) قال الله تعالی (فلما تجلی ربه للجبل الاية) وقال علیه الصلاة والسلام
 ان الله خلق آدم فجللی فیہ (وقال علیه السلام اذا تجلی الله لشیء خضع له کل شیء)
 (التجلی) عبارة عن ظهور الذات الالهیة و صفاتها و اوافه الالهاما کما هی روح المحیون
 دخی تجلی و اردر لکن هر رسالت تجلی روح الیه تجلی الوهیتی فرق البز فرق بودر که
 تجلی روح حدوث علامتیه منصف اولورنه قدر وقت ظهورده صفات بشریه بی ازاله
 حاصل او اور سه دخی کندوده قوت افتابو قدر اول تجلی روحانی ذکر و طاعت

انوارک غلبه سندن حاصل اولور و انوار روحانیت نموج ایتد کده ساحل قاب اوزره
 نموج ایدر اول سیدن بشریله محتجب اولدقده نفس بنه طبیعتده عودت ایدر اول
 تجلی روحدن نفس طمانینت حاصل اولز (اما تجلی ربانی بونک خلافته در که تجلی
 ربانیده فتاک فناسی و اردر و نفس بالکلیه (موتوا قبل ان تموتوا) سرشته مظهریله مرده
 اولوب کندوسنه فنا و اضلال حاصل اولغله رانی و مرفی حقدن غیری اولد بغندن
 (بالیتها النفس المطمئنة ارجی ال ربک راضیه مرضیه) سرشته مظهر اولور (وتجلی
 ربانی دخی ابکی نوع اوزره در بری ذاتی و بری صفاتیدر) ذاتیده ابکی نوع اوزره در
 بری الوهیت و بری ربو بیتدر اما تجلی الوهیت رسولان و سید من و دوجهانده امید
 و شفیعمن تاجدار (لولاک و رحمت مهادة) و ما ارسلناک الا رحمة سر دفتر موجودات
 و منشأ ظهور حقایق انوار ذات حبیب الله محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم
 اقدیمزه ظهور ایدن کبی که تجلی الوهیت حضرت محمد علیه الصلاة والسلام
 ظهور ایدوب تا که جله وجود مسعود محمد به بی تاراجه و بردی و عوض وجود
 محمدی وجود ذات الوهیت اثبات بیوردیکه (ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله
 یدالله فوق ایدیههم) در بوکال سعادت انبیا علیهم السلامدن غیری هیچ بر کسیه به
 و برمدیلر (وتجلی ربو بیت موسی علیه السلامه ظهور ایدن کبی که قال الله تعالی
 (فلما تجلی ربه للجبل جملة دکا و خر موسی صمعا) اگر چه کوه پاره پاره اولدی
 و موسی علیه السلام بهوش واقع اولدی و لکن ربو بیت بسلیجی و طو تیحی ایدی
 اول سیدن انوار وجودی باقی قالدی (تجلی صفات دخی ابکی نوع اوزره در جالی
 و جلالی در یونلردن هر برلری دخی ذاتی و فعابدر) اگر صفت موجودیت الیه تجلی
 ایدر سه فناء الفناء ظاهر اولور چند حضرتنه واقع اولدینی کبی که ما فی الوجود
 سوی الله بیور مشدر (اگر صفت واحدیت الیه تجلی ایدر سه وحدت ظاهر اولور
 ابی سید حضرتنه واقع اولدینی کبی که ما فی جیتی سوی الله بیور مشدر) اگر
 صفت قائمیت الیه تجلی ایدر سه قیام نفس ظاهر اولور بازید حضرتنه اولدینی
 کبی که سبانی ما اعظم شانی بیور مشدر (اگر صفت عالمیت الیه تجلی ایدر سه
 علوم لدنیه ظاهر اولور خضر علیه السلامه اولدینی کبی که (وعلمناه من لدنا
 علما و علم آدم الاسماء کلها) کبی (اگر مریدیت الیه تجلی ایدر سه اراده ظاهر اولور
 ابو عثمان جبری حضرتنه اولدینی کبی که هوفی مرادی منذ ثلاثین سنة بیور مشدر
 اگر صفت قادریت الیه تجلی ایدر سه قدرت ظاهر اولور سید الکونین و رسول
 الثقین حبیب الله صلی الله علیه و سلمه اولدینی کبی که (و ما رمیت اذ رمیت ولكن الله
 رمی) و انکشت مبارکیله ما هی ابکی پاره ایلسی کبی (اگر صفت بقا الیه تجلی
 ایدر سه فسادیت و انا نبتک رفعتی اقتضا ایدر این منصوره اولدینی کبی که
 بنی و بینک انی یزاحنی * فارفع بحدوک اینا من البین * بیور مشدر (اما صفات
 فعلی اگر صفت رازقیت الیه تجلی ایدر سه اعدا در زق ظاهر اولور مریم رضی الله
 عنها به اولدینی کبی که (وهزی الیک یجمع الخلة تساقط علیک رطباً جنیاً)
 بیور مشدر اگر صفت خالقیت الیه تجلی ایدر سه ایجاد خلق ظاهر اولور عبسی

عليه السلام اولدني كى كد (واذ تخلق من الطين كهيئة الطير) الآية اكر
صفت جبروت ايله تجلى اندرسه غايت هينده انوار ظاهر اولور (اكر صفت قاهره
ايله تجلى اولور سه فناء الفنا ظاهر اولور اكر صفت عز ويزت ايله تجلى اولور سه
سعادت دارين ظاهر اولور قابضيت ايله قبض باسطيت ايله بسط ظاهر اولور اما
صفات جلال ايله متجلا اولان دوام اوزره در زيرا صفات جلاله مقام نمكندر
صفات جمال ايله متجلا اولان دوامك غيري اوزره اولور زيرا صفات جلاله مقام
تلوبندر غبذا استعذ بالله ففروا الى الله اني والله توبوا الى الله آيات جلاله لى
سرنجه (وعلو الهمة من الالهيان سرنجه) بيت (من ازان دم كه وضو ساختم
از چشمه عشق چار تكبير زدم يك سره رهرچه كه هست كنه لدنيه سرنجه
وجوددن وجيع ماسوى الله دن كلى منقطع اولوب جان و دل ايله جانب حقه
سفر ايتد بجه صف اولده بولوب جذبه رحمانه و تجليات سبحانه واسرار حرم
قدس يزدايه وصول منسردر لكن دار حقه دخی مانع وحاجب بوقدر (والذين
جاهدوا فيما آتاهم من الله لئلا يبلغوا الى الله سيرا في الدنيا والاخرة) آيت اكر عيسى سرنجه المجاهدة تورث المشاهدة
دوبوب مشايخ عظام سفر معنويه بي درده منقسم قشردر سبر الى الله سبر الى الله
سبر مع الله سبر عن الله (اما سبر الى الله مرتبه نفسدن وجود حقيق جاننده اولان
سبر معنوي بدر بوسفر اول مبدأ تجليات اسماء و نهايت سفر اول وجه وحدتن
رفع حجاب كنزدر اما سبر الى الله معني صفات الله ايله متصف و اسماء الله ايله متحقق
واخلاق الله ايله متخلق وجه صفات بشريه فاني ومضعل اولقدر وبوسفر ثاني
نهايت حضرت واحد بتدر وبوسفر ك نهايت وجود كنز عليه دن رفع حجاب
اولوب عاوم لدنيه منكشف اولقدر اما سبر مع الله بوسفر ثالث عين جمعه و حضرت
احديته سالكك ترقى فلقلغير و هر مرتبه ده الله ايله اولان سبردر اكر شايسته
اثنييت بالكلية مرتفع اولرسه مقام قاب قوسين درلر و اكر بالكلية مرتفع
اولور سه مقام اوداق ديسور كه نهايت ولايتدر بوسفر ثالث نهايت زوال
تقييدات واضداد در ظاهر اواباطنا مرتبه عين الجمعه محو بولقدر (اما سبر عن الله
بعد الجمع طالبتك تكبلي ومترشدنك ارشادي همچون صحو رجوعدر بومقامه
بقا بعد النشأ وصحو بعد المحو وفرق بعد الجمع دخی درلر سفر رابع نهايت
حقندن خلقه مع الاستقامه والعدا لفرجوع ايدوب شهود الوحدية في الكثرة والكثرة
في الوحدة فلولب تجلى الحق في الخلق واضمحلال الخلق في الحق مرتبه سن كور مكدور
(قال القاشاني في اصطلاح الفرق شهود الخلق بالحق والجمع شهود الحق بالخلق
و جمع الجمع شهود الخلق قائما بالحق ويسمى هذا المقام الفرق بعد الجمع انتهى) اما بعد معلوم
اوله كه اهل تحقيق و كبار اهل الله روضائف و خال و خط و ابرو و لب كى الفاظ مجازيه
و عبيده لى سالك نظمه چكوب حقايق و دقايق بين العارفين بر معاني لطيفة عظيمه
اشارت بيوروب اسرار طريقتي عوامدن ستراتك همچون عاشق صادق كند و به اولان
تجلى جمال و جلال الهيه ايله معشوق حقيقينك مياننده اولان لذائذ روحانيه لى بيان
و چشم بصيرتله مظاهره مشاهده ابلد كلى جمال بي نشان ظاهري عيان ابلد در

(شاهدي) چشم عارف هر چه بيند در جهان زوجالي بي نشان بيند عيان جله عالم
مظهر ديدار بار حسن اودر روى خوبان آشكار (مثنوي) رو و خال و ابرو و لب
چون عقيق كوي احق تافت از برده رقيق (شاهدي) لك چشم اهل شهوت
هست كور اونيتد جز مضا هر زين ظهور نور بزبان شدن چشم اونهان
هر چه بيند صورتش بيند همان (مثنوي) اصطلاحات است مر ابدال را
كه نباشد زان خبر اقوال را على الخصوص اولوا الابصار دن اولان خواجه
حافظ شيرازي نور الله مضجعه ديوان شريفنده مجاز صورتنده اسان غيب ايله
بيان بيوردني الفاظ غريبه و افات مشكله لريك اسرار معنويه ليشه محب
و معتقد اولان عوامك فهمي قاصر اولد بقرينه بناء انشاي عوامه اظهار و عيان
و خواصه تكرار و تمنايان اوليا اميد ايله الفاظ مجازيه لريك معنای اشار ايه ليني
بر ريجل صحيح ايله و رخدمت انساب ايله بقدر خوش بيانه اجتناسر قيلندي و طالب
حق اولان سالك راه عشق خدالك خبر دعا لى رجاسيله عارفين محققينك بيان لى
وجه اوزره هر ر الفاظ مشكله لريك معنای اشار ايه لى على الانفراد بيان اولندي
تاكه عوام و خواص مردان خدایه حسن اعتقاد تام ايدوب و كوكلا ريني انلري
انكار دن ابراق طو توب الفاظ بهيه لردن ظاهر معني مر ادد در بكمكه افترادن حذر
ايد كه كلات حيات بخش اهل المهدن مستفيد اوله كه (من بارز و اينا فقد بارزني
ومن بارزني فقد بارز الله) حسد بت شريفك و عبيندن خوف و حذر ايدله
عصمت الله تعالى من الافتراء على اولياء الله تعالى بجه حبيب محمد صلى الله عليه وسلم
ومن اصطلاحات هذه الصائفة العلية (عشق) افراط محبته درلر (عاشق)
محبور و مشتاق جمال و جلال الهى (معشوق) حق تعالى بس (حسن) جمعيت
(كالات) وجد جذبه تام حق (شوخی) نذات توجهاتنده ظهور ايدن شيوه
الهى (شبهه) جذبه الهى (وفا) عنایت الهى (جفا) سالكك قابي معارفدن
پریشان اولقلنى (جور) عروجده سبردن سالكي كبر و طومنى (ناز) قلبه فوت
و برمك (استغنا) دركات موجودندن مستور اولان هيت جلالت حق (تبر غز) اعمال
و عبادتي رد ايتك (مركش) مخالفت ارادت الهى و خلاف مراد سالك
(اسبر) ارادتي جاري طومنى (توانكري) حضور جيع كالات (ترك ناز) بلا واسطه
قبل السلوك ظهور ايدن جذبه الهى (تاراج) سلب اختيار سالك
(منواري) احاطت و استيلاء عشق الهى (آشنائي) تعلق روييت (غم خواري) صفت
باسطيت (مهرباني) صفت رحمانيه (قامت) لياقت عبوديه (زلف) و (كبسو) و (موى) و (ابرو) و (طره) جله سي غيب هويت و صفات ذات
احديت (تاب زلف) صفات تجليات (سر مست) ظهور حالات (كان ابرو) و (طاق ابرو) اظهار
مشكلات بسبب تقصير (چشم خمار) و (چشم ترك) ظهور حالات كاييه (ماه روى) و (رخ) و (چهره) كلكون ظهور انوار
تجليات الهى (خال) ذات الهى (خال سياه) عالم غيب (خط سبر) عالم برزخ
(برزخ) حائل و حاجز اولان شيددر (اب) كلام (اب لعل) و (لب شكرين)

فیض باطنی ولذا در روحانی (زبان شیرین) امر الهی (زبان تلخ) نهی الهی (دهان) تقدیس طریقیه اولان متکلمتک صفتی (زنج) ذوق و مشاهدۀ دن حاصل اولان محل ملاحظه و محل لذات روحانیه (نافه) نفحات الهی (سبب زنج) عالم الدنی (چاه زنج) مشکلات اسرار مشاهدۀ (موی میان) دقائق اسرار طریقت (دست) و (مساعد) و (بازو) ظهور قوه قدسیه (کوه سرخ) فیض و اشارت الهی (پیام) و (هدیه) نبوت و ولایت (مجلس عشرت) لذت انسیت الهی (طرب) و (عیش) دوام لذت انس با حق تعالی (شراب) عشق الهی (خم) و (خم خانه) و (کاسه) و (قدح) و (جام) و (صراحی) قلب عاشق (ساقی) مرشد (خرابات) عالم ناسوت (هشجاری) مقام صحو (رندی) ماسوادن قطع نظر ایدیحی ملای (اویاش) و (لایالی) سالک ناپرهیز (شمع) نور الهی (ناهید) زهره بلدزی که مراد تجلی الهیدر (نقل) کشف و کرامت (صبح) و (بامداد) ظهور تجلی (شبانگاه) احواله مالک اوراق (شب قدر) لقنای اتوار تجلیات (شب یلدا) الوان اتوار تجلیاتک نهاییته وصول (کافر) صاحب اعمال با تفرقه یا خود بر نفس حقدن غفلندر (عید) مقام جمعدر (تورو) مقام تفرقه یا ظهور تجلی (ترسا) دقیق اولان معانی و حقیقت (ترساجید) معانی حقیقتی تفکر (صبا) فیض و تجلی یا خود و سوسه نفسدن اولان پریشانلق (مغیبه) تجلیات فاسده (در) عالم انسانی (کلیسا) عالم حیوانی (جوش) و (خروشن) حالاتی آشکاره ایتک (نماز) اجتهاد سالک (روزه) قطع تعلقات (زکوة) ترک وجود و تصفیه باطن (حج) سلوک فی طریق الله (بیابان) وقائع طریق (کعبه) مقام وصلت (خرقة) صلاحیت و سلامت (سجاده) توجه الیه باطنی شعله اندرک (درباخت) اعمال ماضیه لی نظردن نحو ایتک (ترک) قطع امل (رفیق) عالم بشریدن عالم ارواحه عروج (رجعت) عالم ارواحدن عالم بشریت کتک (درون) عالم ملکوت (برون) عالم ملک (بهار) باطنده روحانیت ظهور ایتک (تابستان) مقام معرفت (زمستان) مقام قبض (بوستان) محل مشاهده (کلزار) کشادگی و صفای درون (ترکس) عمل وقتند فرحندن قلبده ظاهر اولان نتیجه و فرح (سرو) تفکر دن حاصل اولان علوم و استقامت (بنفشه) بر فکر در که انکله قوت ادراکیده عمده قوی اولور (سبزه) عین معرفت (ربیعان) ریاضتده غایت تصفیدن حاصل اولان بر نور در (ابر) حساب درون (باران) نزول فیض (نشو) ترقی (ناز) عزت بولق (سرخی) قوت سلوک (سبزی) کمال مطابق (زردی) صفت تواضع (سفیدی) بک رنگی (کبودی) تقلیدی محب (چوپار) سلوک و عبادات (آب روان) قلب سالکده اولان فرح دائمی (سیل) غایت احوال قلب (نسیم) فیض و عنایت دائمی (نسیم سحرگاه) مقام تفرقه ده و مقام جمعه اولان علاقه و اتصالدن آگاه اوراق (مطرب) آگاه ایدیحی (دف) مشوق حقیقی بی هر نفس طلبده اولق با عاشقتک عندندۀ محبوبک اسرار و خبرنی افاده ایدیحی (ترانه) آیین محبت (ناله) و (زار) طلب محبوب (پای کوفتن) توحسده درلر (دست زدن)

وقتی محافظت (کتار) اسرار خدایی بولق (بوسه) کیفیت و معانی کلامی قبوله استعداد بولق (کلبه احزان) مفارقتدن حاصل اولان حالت حزن (غمگنده) مستور اقی مقامی (بام) عالماتک ادراکندن پوشیده اولان محل تجلی (شهر) وجود مطلق (کوی) مقام عبودیت (محله) صفات کالات الله متصف اولق (آستان) اعمال و عباداته ملازمت (فریاد) ذکر خیر (فغان) احوال درونی ظاهرا ایتک (رنج) و (درد) بر امرک خلاف اراده اوزده ظهوری و محبک عدم تحملیدر (بیماری) و (افتادی) ظهور جلالت الهی و انقراج قلب (فقر) عدم احتیاج الی غیر الله (پیداری) ظهور فیض الهی (سعادت) خواندن ازل (شقاوت) راندن ازل و عذاباته من ذلك (پاکبازی) توجه خالص (حضور) عبادت خالص نتیجه سی اولان فرح دل و مقام وحدت (خواب) غفلات و غفلات عبادت سبیلده اختیاراتک فانی اولمقلقی (علف) مستلزم بشریت اولان شهوات و مشتهیات (ساربان) مرشد راه حقیقت (کوه) معانی (چوکان) تقدیر ازل خدای لایزل (کوی) تقدیر حکمی تحتد مجبور و مقهور اولق (عنایت) عبادت و توجهدن حاصل اولان محبت امر خدادار (خرده کبر) عاشقندن ظهوره کلان تعبیر اختیاری (آفتاب) فناء مطلق و وصلت الی الله (مادتاب) تجلی جمال و مهر و محبت (مطلع) مقام شهود الحق (مغرب الشمس) حق تعالیله استناری و روحک جسدله استنار بدر (بصیرت) قلیده بر نور در که انکله حقایق اشیا و بواطن امور ادراک اولور تکیم بصیرله محسوسات و مبصرات ادراک اولور (دره بیضا) و (هبا) شول ماده در که جناب حق صور عالمی اذن فتح ایلدی (هبولی) شول باطن اولان شبهه درلر که صورت ظاهرا اوله (هوی) نفسک بر شبهه میل ایتسیدر (ولایت) عبدک حقه عند فناء النفس قائم اولمیدر (حریت) اغیاردن و قید ماسوادن و شهوات و هوادن آزاد اولق (حقیقت محمدیه) ذلتک تعیین اول واسماء حسنی اعتبار الیه اولان مرتبه سیدر (علم الیقین) انبیا و اولیائک اراد ایلدکاری علوم و معارفده حق بیک (عین الیقین) مشاهده قلبیه الیه وحدت حقیقیه بی مشاهده قلیقی (حق الیقین) مقام جمع احدیتده حق مشاهده قلیقی (حکمت) حقایق اشیا به و خواصنه و اوازمته و احکام و آثارنه عالم اولمقددر علی ماعی علیه و مقتضا سبیلده عمل قیلقددر (نحو) فناء وجود عبودیت ذات حقه (موت) ازاله هوای نفس و افشای شهوات طبیعت قیلقددر (سواد الوجه فی الدارین) فناء فی الله حالده درلر شول حیثیتده که سالکک ظاهرا و باطنا و دنیویا و اخروی وجودی قالیله و فقر حقیقی و عدم اصلیتنه رجوع ابدوب جله وجود حق کوره انکچون اذاتم الفقر فهو الله دیملمدر (علماء) حضرت احدیتدر بومر تبه به عما دیدکاری حقدن غیری بر احدک دیدۀ ادراکی اکا ابرمدیکندن و بصیر بصیرت آتی کورمدیکندن بومر تبه به مناسب حضرت رسول صلی الله تعالی علیه و سلم بر اعرابی سؤال ایلدیکه (یا رسول الله این کان ربنا قبل ان یخلق الخلق فقال علیه الصلاة والسلام فی عما ما فوقه هوا و لا تحته هوا) (محبت الهیه) ارباب دانش (میل النفس الی الشیء بکمال ادراک فیه) الیه تعریف

ایدوب بومعنی بین الجسمین تحقیق ایدر پس متممدر که جناب حق محبت حقیقی ایله
برشته محبت ایله کذلک عید دخی جناب حق محبت حقیقی ایله محبت ایله من زبرا
محبت جنسیت لازمدر پس جناب حق برشته محبت ایله احسان تامدن کنایه در
وعبدک جناب حق محبت ایله الطاعة والتحرز عن المعاصیدن مجاز در دیوب کنایه
ومجاز اختیار ایشلردر اما عند المحققین بونلرک معنای حقیقی مجاز ایله تاویل
قیلوب بو کونه تعریف ایشلری کیت الکبوت او هن واضعدر اما عاشقان محبت
کیش ماهیت محبت بو کونه تعریف وحقیقت عشق ومودتی بومنونال اوزره توصیف
ایشلر که الحبه میل الجیل الحقیقی الی جلاله جماعه وغصیلای یعنی محبت جلیل حقیقی
کندو جهانیه میل اصلیدر وهر آن ذاتیه جلال ذاتی مشاهده قلبیدر بلا توسط
کائنات فی مقام الجمع والوحدة ویاخود مع توسط الکائنات مرایای وجوداته کندو
جهانیه اسماء وصفاتک ظهوراته وآنرا محبت فیلسدر اگر من حیث الجمع تفصیله
محبت اواسون ویاخود علی حده من حیث التفصیل هر مظهرک آخره محبتی اواسون
علی کلا التفدیرین محبت قدیمه ک آثاریدر پس محبت حق قدیم و محبت بنده حادثدر
(بیت) بحبهم وحبونه چه که تارست درون رده مکر خویش را خرد تارست
بحبهم مقام جمیع تفصیله میلیدر وحبونه مقام تفصیله ک میلیدر اگر دیده
حق بین ایله مشاهده اوانه جمیع مراتبه محبت وحبوب حقندن غیر بی یوقدر
(رباعی) ای حسن تو کرده جلوها در پرده صد عاشق و معشوق بدیده آورده
بروی تو لبلی دل مجنون رده وز شوق تو وامق غم عذرا خورده (نقشه) اول
طاشه که محبت جنسیت و مناسبت لازمدر دیر انلر جواب اولدر که نعم محبت عمره
مناسبت بین الجسمین پس مناسبت ذاتی بین الحق والعبد ابکی وجسه اوزره در
بروجهی من حیث المراتب عبد مظهر تجلی وجود حقدر و بر وجهی دخی
عبدک جمیع مراتب الهیه دن حظ الله سیدر یعنی اخلاق الهیه ایله مخلوق و اوصاف
نامتناهی ایله منصف اوله سیدر پس هر کیم که اوصاف حقایقه ایله انصافی
زیاده اوله آنک حق محبتی و آشنائی زیاده او اور (اگر سؤال اولور سنه که عارفان
الهی وعاشقان اسرار نامتناهی محبت الهی بی شرابه تشبیه ایدر پس بینهاده
مناسبت وجوه مشابهت در دیورسه (جواب بودر که عشق و محبتک شراب صوری به
بر نیجه وجوه مشابهت نامرئی وارد در جله مشابهتندن ری اولدر که شرابک مقام اول
ومستقر اصلایی قیصر خدر بواسطه جوشش و غلیان خروج و ظهور حرکت و میلان
قلقه در کذلک شراب محبت تشنگنای سینه عناقده وسود ای دل هر متنا قد
مستور ایکن بحکم غلبه واستیلائی سورت واشتیق متقاضی ظهور و مقتضی
روز و عبور قلعه در کفلیان الخمر فی الدن ووجه مشابهتندن ری دخی
اولدر که شراب صوری جله اعصابه نیجه ساری ایله کذلک محبت وجود طاشقه
اوله سار ایدر و بر مشابهت دخی می شارب نیجه جواد و سخنی ایدر سه کذلک عشق دخی
عاشق اگر بخیل ولیم ایله دخی جوهر دو کریم ایلر لکن مست می بدل درهم و دینار
ایدر و مست عشق ایشار و شار جان بی قرار ایدر و بر مشابهت دخی بو ابکیسی
مست و بی بال و لا ابالی مست بر دل وصف خوف و خستندن خالیدر هر بری جان

دبیاجه سوتی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي وفقني لبيان العلوم والمعارف
لسان العرب المهذب والعجم المعذب
والصلوة والسلام على افضل خلقه محمد
افصح ذوى الحسب والشرف والنسب
وعلى آله الابرار واصحابه الاخيار وبعد
معلوم اولكده بو اوراقك بحرری و مسطرک
مقرری به کار تحریف اعنی سودی ضعیف
ایدر که شویله بیلک کر کدر که خواجسه
حافظک اسم شریفی شمس محمددر و مشایخ
ازا سنده نامی لسان الغیب و ترجمان
الاسرار در اشعار ایداری رشک چشمه
حیوان و نبات افکاری غیرت حور ولدادر
مذاق عوامی لفظ متین ایله شیرین و دهبان
خواصی معنای مبین ایله نمکین ایدوب
اصحاب ظاهرک اکاشانی کشوده و ارباب
باطنک روشنائی چراغ چشمی افزوده
اولوب هر واقف سخنه نسبت حاله
موافق سوز و ناله و هر کس ایچون
معنای لطیف و غریب پیدا بلوب عبارت
قلیل ایله معنای کثیره درج ایشلدر
رحم الله روحه ونور ضریحه * تاریخ
وفات حافظ رحمه الله

- * بدال باوصاد و ذال ابجد *
- * زروز هجرت بیون احد *
- * بسوی جنت اعلی روان شد *
- * فرید عهد شمس الدین محمد *
- * بخاک پاک او چون بر کدتم *
- * نکه کردم صفا ونور مرقد *

شیرینلردن

و بعد الوفاء بهض احباب سوابق حقوق
صحبت و لوازم عهد و مدت و محبت سبیل
متفرق غزلایاتی ترتیب و تبویات ایش
طیب الله روحه و زاد فی غرف الجنان فوجه

امین یارب العالمین والله
الموفق الی سبیل الرشاد
وهو وحی

۴۴

۴

شیرینلردن سیر اولوب رفع پرده حیا وحشمت و دفع حجاب ناموس و دهشت قیلوب
قید هستیدن خلاص و ذوق مستلکله اختصاص بولشلردر و بر مشابهت دخی
تواضع و نیاز مند لکدر ز برای و محبت شارب و عاشقنی پیشگاه ترفع و سر بلند ایدر
آستان بنده لکه و مستند لکه تنزیل و نیجه عزیزان جهانی اوج عزندن حضیض ذاته
افکنده قیلوب خور و ذلیل ایدر و بر مشابهت دخی افشای اسرار در نکیم شارب می
افشای راز درون ایدر عاشق دخی اظهار حق باقی و مواجید و ابراز اسرار بطون
ایدر مسکک راجحسی وجودنه غماز اولوب کبر لسی ممکن اولدینی کی افراط محبت
اولان عشق دخی عاشق اختیار بی سلب ایدوب اسرار درونی و احوال
پسندیده در بی نهان ایتسی ممکن دکلدر پس اکثر اولایه الله معانی و حقایق
لباس الفاظ و حروفه لبس ایدوب معقولاتی محسوسات مرتبه سته تنزیل ایدر ل
نامحسوسان حواس و محجوبان حدس و قیاس اولنر حقایق و معسائیدن بهره دار
اوله و اسرار معقولات و مرزائی ادراک ایدر اگر مانوس طبع و مالوف نفسک
خلافی اوزره ایراد ایلسدردی ممکن که فحشی عسیر و ادراکی غیر بسیر اولیدی
و بر فائده دخی بودر که اگر معانی و حقایق لباس صورتله ایراد اولمشنه اذن اهل
معنادن غیری کیمه سنه فهم ایلد مندی اما فغان صورت محسوسه ایدر اولتسه
نفی عام و فائده سی نام او اور و اکثر اولشدر که نیجه صورت پرستار معانی و حقایق
لباس صورتله ملتبس کوروب بمقتضای طبیعت اکا رغبت کامله ایله رغبت ایدوب
صورت واسطه سبیل و اصل معنی اولشلردر و لهذا بواسطه ثقی علیه دن اکثر کبار
کفتاردر ربارلرین بو و تیره اوزره ایراد ایدوب زلف و خال محجوبان و غنچ و دلال
مهر و بان و می و ساقی و میخانه و باده و کاسه و پیچنه و بی خود و مستانه و بوی نافه
و طره نازکانه لفظ و عبارته تلفظ و تکلم قبولر نیجه صادق کیمدر
بواسلوب اوزره صورتندن معنایه و اصل و نیجه معوج طبع و سقا هت
مشرب بواسرار دن غافل او اوب استعبد بالله کل بعمل علی
شاکله اسرار ری ظهوره کلور و لهدنا حضرت
حافظ ناظم قدس الله روحه بو دیوان شریفی
بو اسلوب اوزره بیان ایدوب بیورر
الا یا ایها السانی ادراک کاسا و ناولها
که عشق آسان نمود اول ولی
اقتضاد مشکها

الح

شیرینلردن

شیرینلردن

شرح سودی

(الایا ایها الساقی ادرکاً سا وناوایا)

بومصرع یزید بن معاویه که بحر هزج در
برقطعه سنک بیت ثانی سیدر بکماله اصل
قطعه بویه در * انا المسوم ما عندی
بترای و لاری * ادرکاً سا وناوایا
الایا ایها الساقی * پس خواجه حافظ
قرنایک قافیه را به موافق اولی چون
ایکی مصرع عتی قدیم و تا خبر ایدوب
تضمین طریقه دیوانتک اولیده ایراد
ایلیش بوجهشدر که بعض شعر اخواجه به
تعرض ایستاد لر در تنکه اهلی شیرازی
بنور مشدر قطعه * خواجه حافظ
راشی دیم بخواب * کفتم ای ذرفضل
ودانش بی حساب * ازجه بهستی بر خود
این شعر یزید * باوجود این همه فضل
و کمال * گفت واقف نیستی زین مسئله
* مال کافر هست بر من حلال *
و کاتبی تشابوری بیورر قطعه * عجب
در حیرتم از خواجه حافظ * بنوعی
کش خرد زان عاجز آید * چه حکمت
دید در شعر یزید او * که در دیوان
نخست از وی سراید * اگر چه مال کافر
بر مسلمان * خلالت و در و قبلی نشاید
* ولی از شیر عیبی بس عظمت *
که لقمه از دهان سگ را باید * الا حرف
استفاحدر تنکه آیت کریمه ده واقع در
الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم

بسم الله الرحمن الرحيم

شرح دیوان حافظ السید محمد وهبی قنوی

الحمد لله رب العالمین * والصلوة والسلام علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین * وبعد آغاز
کردیم بشرح غزلیات حافظ شیرازی قدس سره استعانت رب العالمین

الایا ایها الساقی ادرکاً سا وناوایا * که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلا * که

یعنی آگاه و متنبه اول ای ساقی شراب طو کاسی اهل مجلسدن مسعد اولدر بر
بر صون بده بن ملازم بزم عشاق ده صونکه اول عشق الهی آسان کورندی
لکن عشقه مظهر بند نصرکه نیجه مشکلدوشدی و نیجه طور عفتدن خارج عفت
واقع اودیکه حلال مشکلات اولان ساقیتک شراب نه مجتاجدر (مفردات) (الا
حرف استفتاح (با) حرف ندا (ای) منادای مفرد معرفه (ها) ادات تنبیه (ساقی)
صواریچی (ادر) دوندردنک (آسا) قدسی (وناوایا) وناولنیها تقدیرنده در
دخی اول کاسی بکاده صون دیکدر (که) تامل ایچون و ذوی العقولک غیر بده
مستعمل اولمش بر ادات رابطه در (عشق) افراط مجتدر (آسان) قولای معنای
(نمود) ضم نون الهی نمودن مصدرندن فعل ماضیدر کورندی معنای (اول)
معاوم (ولی) لکن معنای (افتاد) افتادن مصدرندن فعلی ماضیدر دوشدی معنای
(مشکل) کوبلاک معنای (ها) ذوی العقولک غیر بده مستعمل ادات جده در (معنای
تصوفی) ای شراب عشق و محبت الهیتک ساقیسی اولان پیر کامل و مرشد مکمل
مظهر فیوضات الهی اولان قلب آگاه کردن سالکین مستعدینه توجه کاه له اله
افاضه فیض قیلدقد * بوکدای بی نوا به دخی نیم نگاهکراله توجه بیوروب نظر
همکر کردن بزی دخی معنای (ایستاد) که نیجه اطاعت تکالیف شرعی طاهر بداولان

عشق

یحزنون * کشاف صاحبی ترکیب ذهاب اولدی و ابن مالک بسط در دیدی مفصلات نحو ده ایکی سنکده ادله سی مسطور
و مذکور در یا حرف نادر ای منادای مفرد معرفه در ها حرف تنبیه در افظ ای لازم الاضافة اولد بیچون مضائق الیهدن
عوض کلشدر الساقی تقدیر امری قوع صفیدر ای لفظنک حقیقته منادای بودر ایکی آلت تمریف جمیع اولماق ایچون
ای لفظیه توسط ایلیوب ها اله تنبیه ایلد یار افنده صواریچی دیکدر اما اصطلاحده خبر مجلسند * قدح

سوزنه درل ادرکاً سا امر مخاطبدر افسال باشند دوند دیکدر دون دزت د کادر بهضارطنی صکی و کاس شجر
ایله طوی قدح درل اما قدح کاس دن اعسدر وناولها ناوالده امر مخاطبدر معنای به باشند صون دیکدر اصل کلام وناولها
ایدی یا متکلمه انصا لیه ضرورت وزن ایچون یا حذف اولمشدر ها ضمیر مؤنث کاسه راجعسدر معلوم اوله که خبرک جمیع اسماء
وآلات وصفات ثابت معنوی مستعملدر * محصول کلام * بو اولد بکه ای ساقی کاسی اهل مجلسه بر بر صون اندن صکره بکصون
زیرا اداره بر بر صون نمیشده بولنر

عطف الح ص علی السام قیلند در
خوای کلام کاسی سورت بکاکسون
نوش ایدیم ناول بونده سن ایچ معنای
اولمق اول در دیک حضرت مولانا
جایک بو بیتی ایلدی یکی مدعایه دایلی
عدایک بیت * صفای جام میجای
بردرک غم ازخاطر * اذما لائق من هم
خا وایا وناوایا * مدلولده وناولده
استقامتده کمال انحرافدر وناولده اله
تناول عدم تشخیصدر وعلی الخصوص
که ساقیتک ایچده سی مقصود دیکدر *
شاعرک کشیدیکدر * وانا المسوم عبارتی
بوکا شاهددر تنکه ناول افطنده یا متکلم
تقدیر ایلد بکزدن معلوم اولمشدی
و شاعرک قویده بوکدایلدیر بیت * ترع
قدح المدام فالعبر باوح * واشهره
وناولنی کالمک فوج * والاخری مصرع
ثانی مصرع ودر دیک نهج مستقیم
کلی انصرافدر زیر الاستفاح ایچوندر
یعنی ابتدا کلامده واقع اولمش تا کید
افاده ابر الخیج تنبیه مخاطب ایچون
اولد یعنی ترع رجه ایکی صیغه امر
مترجه اولور مصرع ثانیه اصلا علقه
سی بوقدر * که عشق آسان نمود اول
ولی افتاد مشکلا * که کافی عربیتک
کسری وها در سیمله اسم حرف مایشتده
مشتکر * اسم اولیچ ذات ذوی العقول
دلالت ایلدر * کاساتک بوییتی کبی بیت *
از دست و زبان که برآید * از غم ده
شکرش بدر آید * که حرف اولیچ ایکی
شیک مایینی ر بسط ایچون کلور مبتدا
ایله خبر وصفته موصوف وعلته معلول
و غایتله مقایه بولنر غیری بونده حرف
تاملدر یعنی مذکور امر صیغه دلالت
دلالتدر عشق عینک کسرله انوا

تعارف اله معرفدر اشرعتر بی افراط مجتدر آسان قولای دیکدر نمود فعل ماضی لازمه متعدی مایشتده مشترکدر بونده لازم
واقدر ولی حرف استدر اگر عریده لکن کبی افتاد فصل ماضی در عریده وقع کبی ایکی معنای مستعملدر بری دوشمت سقوط
معنای سنده بریده بر شیک کینو نندن عبارتدر ترکیده ده مستعملدر مثلاً بوله واقع اولدی درل شکل چتی دیکدر کوچ معنای
ها ذوی العقولک غیریتک ادات جعیدر ذوی العقولده استعمال شاددر * محصول بیت * بو اولد بکه ای ساقی بکا باده و برزرا عشق

جانان اولده قولا ی کورندی اما اخرده مشکالرو واقع اولدی زیر بر کیمسته به کورکل و برسک اشداء سکا انواع ملائک کورستر صکره استغنا به با شلر عاشق بیچاره ده استغنا به تحمل ابابوب کاماده و گاه افیونه و برشه و اسراره و قهوه و دوشردیوانه کورکلی بر مقدار ارام و قرار ایلسون دیو * بیوی نافه کاخر صبازان طره بکشاید * ز ناب جعد مشکینش چه خون انداد در دلها * یو بیی بر رساله مستوفی تحقیق ایلستر مراد ایدن آنده کورسون اما بونده اجالا مناسبی زالم بوی لفظی بایله اولیجی ابکی معناده مستملدر بری فوقو معناسه

که مشهوردر بری دخی امید و رجاء معناسه بونده ایکسیده جا زدر فوقو معناسه اولیجی با سبیت افاده ایدر امید معناسه او ایجی معیت معناسه در نافه مسک کو بکنده درلر اخرنده همزه نشانه سی که عین بر تاشکلنده باز بلور یادن عوض یاز یاور زبرا هدر رسمی به یا املا اوامه قابل دکلدر که صفقه موصوفی ربط ایلدر * اخرا فظ فارسیدر تقریر و تائید افاده ایدر انجیق تعریض ایچوندر دیکلر معنای تعریضی بویله مقاملرده بیان ایتک کرک ایدی که قصد لری معلوم اولیدی * صباغنده کون ایله کیجه برابر اولد قده مطلع شمس جانبدن هوبوب ایدن باده درلر اما اسنه شمراده کوی جانان قبندن اسن رجه درلر * زان ازاندن مخففدر از من و من معناسه و آن اسم اشارتدر بهیده طره اندن یوفاری باشن او کیدر که عربیده اسکا ناصیه درلر صکره ناصیه تک آن اوزر بنه این صاچلرده استعمال ایلدر ذکر محمل و اراده حال قیامتدر جعی طرر کاور طلائک ضعی ورائک قتیله * بکشاید کشف ذیل مضارع آچر دیکدر لازم ایله متعدی مایبشده مشترکدر بونده متعدی در اولنده حرف با استقبال ایچون او اور * ز ناب زامفرده اژدن مخففدر تائیک نیجه معناسی وار در اما بونده بوزم و بوزم معناسه اوائی اولدر در جعد صفت مشبهدر شعره یعنی قبله صفت او اور شعر جعد درلر جمعه معناسه زنجیر شکلنده اولان صاچده مستملدر کاه او اور که موصوفی حذف ایدوب کندی مقامنه اقامت ایدر بونده کی

(بای) مفتوحه مع معناسه (می) شراب (سجاده) معلوم (رک) بویه (با) نسبه (نون) ناکید ایچوندر (کی) خلاف قیاس کردن دن امر در ایله معناسه (کر) اگر کردن مخفف حرف شرطدر (تا) ضمیر خطا ایدر اسکا معناسه (پیر) قوجه واولو (مغان) مفت جعد بدمغ کافره درلر (کوید) کوییدن دن مضارع درلر سره معناسه (ک) زبرا معناسه (سالم) بولجی مراد پیرمغان (بی) ادات نفی (خبر) معلوم (نیود) بودن دن مضارع منفیدر دکل معناسه (ز) عن (را) بول (رسم) عیات (مزل) قوناق (ها) ادات جعددر (معنای اشارتی) و علاه من لدنا علامه برنک مظهری و عاوم غیبیه مکونه الهیه تک منعی اولان پیر کامل اگر سکا آثار کیفیت شراب عشق الهی بی و ملامت و منفوریت نشاء قریب مالا ینشاهی بی سجاده وجود کده و شورش عشق بیرون کده اظهار ایلد دیوامر پیور سره بوجه ایله مخالفت ایچوب لایضا فون اومه قلام حکمجه اسرار دیک ظهور بینه اقدام و ظاهر و باطن انقیاد و تبهیت کامل ایله کالیت بین بدی انفصال پیره کال اظهارا احترامده اوله سن زبرا کامل و مکمل اولان پیر طریق سلوک کده کثرت تداولندن نیجه اسرار غیبیه عارف اولمشدر بر طنب الهیدر که هر رسالکینک طبعجه و هر رسالکینک منزل و مقام نیجه برتریه سنی و برار شندی وارددر که قبایله مشربی مدرک دکلدر همان امر بند نسلیون غیره طریق بوقدر (پیت رابع)

چمر ادر منزل جانان چه امن و عبش چون هر دم * جرس فریادی دارد که بریندیم چلم اچر یعنی بکا محبو به وصالت یوانسک قوناق لرنده نه امنیت ونه دیرلک مبر اوله اولر زبرا هر وقت چانه فریاد طرور و تبه ایدر که بوزان بکزی باغلاک جاعندن کپرو قالساک خود بخودانه کیدلر ایچون نیجه مهالک رنجیه قطاع طریق وارددر (مفردات) میم متکلم و حده ضمیر درو (را) ادات معقوله ر بکادیک معناسه (در) ظرفیه در (مزل) قوناق (جانان) حذف مضارع ایله جانلر یعنی جانلر جانی دیکدر (چه) استغنا هم انکاری (امن) امنیت (عیش) دیرلک (چون) تعادل (هر دم) هر وقت (جرس) چاک (فریاد) مدد مدد دیو جاغری (می) حالیه (دارد) داریدن مضارع شرط و معناسه (که) فریادی پنددر (ر) لئلا کید (نیدد) بتدیندن مضارعدر باغله یک دیک (مجل) بول (ع) ادات جعد ر بولک دیکدر (معنای اشارتی) بکا و امثال اولان سالکیده سیرال الله ده قطع منازل ایتدیکه خوف و خشیت زیاده او ابوب با خصوص مولانا قدس سره (پیت) پیر بکزی بن که بی پیران سفر * هشت بس بر آفت و خوف و خطر * پیورمش ایکن معانوت پیور مشر و عنایت رب قدر بر سر نیجه امین اوله لم و نیجه مختار ایله خود بخودانه دیرلک قبله لم (فلایا من مکر الله الا القوم الخاسرون) و با خصوص معاشر مشین وجاعت ناصحین الجاعة رجه و الفرقه عذاب دیو صوت اعلا ایله نشیه و اعلام ایدوب شیطان بالکرزله در معانوت اهل دین و منزهات اهل بقیین شرط طرر قدر و آفات خطر دن تخلص امر عبیدر

در کان * کبی مشکینش مشک میم مضومه و شبن مجمه ایله فار سیدر امامیم مکسوره و سین مهمله ایله عربسدر یا معنای نسبت افاده ایدر عربیده کی اما عربیده شده فارسیده ساکن او اور دائما و بعض مقامده که بادنصره نون نون کاور بونده کی کبی ناکید افاده ایدر انجیق حضرت مولانا جایی قافیه رساله سنده بوندن نون تخصیص پیور مشر بای نسی به مخصوص اولد بیچون شبن ضمیر غایبدر جانانه به راجعدر یا خود طره به چه بونده مبالغه افاده ایدر کاستانک بویبشده کی کبی (پیت چه سالهای)

فراوان و غرهای دراز * که خلق بر سر ما بر زمین بخواهد رفت (خون فاندرا فساد فعل ماضی در سابقا بیان اولمشدر سقوط معناسه در بونده ظرفیت افاده ایدر داهسادک جعددر اسابوب عجم اوزره و دل لفظ مشیر کدر بوزک ایله کورکل مایبشده اما بونده بوزک معناسه در * محصول بیت * بو اولدیکه بر نافه قوقوسی سبیلله و یار نافه امیدیه انجیلین نافه که صبا اول نافه طره جانانه دن آچسدر در جانانه تک مشکلی زلفنک بوزوشدن و بوکندن و باطره تک مشکلی

جعد تک بوزوشدن و بوکندن بوزکله مبالغه فان دوشدی فان دوشمه سبب زیاده انتظار در زبرا صبا زلف جعد تک تا بلرک اچمه زیاده اکلنور و زیاده اضطرابه باعث او اور حاصل کلام آهو ایکی قسمدر بریند آهوی سبید درلر و بریند آهوی مشکین درلر که آعنی اریکسینی بریند جعد ایلشدر * بیت چشمت آهوی ست ولی آهوی مشکین خطا * چشم خوبان دکر در غمت آهوی سفید * پس آهوی مشکین خطا و خشن و چینده و هوند ستانده او اور واول ملکوتک آدمیسی بونلری سوری سوری صقارلر که هم ایلله سبیلورلور هم مسکبله فاند اوزر لرو مسک آهولری بلده بر کره بونلر لری دوشدر دوی کبی اول آهولر بلده بر کره نافه لری دوشدر درلر حتی زمانی کلد کده نظر فلر پیدا ایدوب قرنی الله بغیرلر ایش ضایع اولیه دیو پس مشکاک حصوانسه سبب آتی بازارلر که اول آهویا جی و ان جنسی و با انسان او اور کدر و حرارت کسب ایدر و یاری برله او یغفدن حرارت کسب ایدر بونک سبیلله نافه سند بر قاج قطره فان دوشر پس تکرار له نافه طو بضلی او اور که وقتی کلد کده دوشدر بوده معلوم اوله که آهودن منصل او اسد قده قوی و برمنش بعده بعض معالجاته تربیه ایدر که بوی و بره مضایدرلر که مشک هر اوائی او تاندن حاصل اولر بلکه لاله و سنبیل او تاندن او اور نیکه آصنی دیش * بیت در دور لاله مستی * آهوی چشم او * مشکین غزاله بقدر نوشی آورد * ولایت * چشمت آهو بیست مشکین روی کاکو زارتب * لاله زاری ساختی بو غزال خوشن سلمان * بیت * دراج

و بوم او همه شاهین کند شکار * و آهوی دشت او همه سنبیل کند چرا * پس طره نافه به و صبا بی مشک فر و شفه که نافه کشا در تشیه ایش و بوز کره فان دوشمه سبب توقع و انتظار در (بی) سجاده رنگین گن کرت پیرمغان کوبد * که شالک بخیر نبود زرا و رسم منزلها * رنگنده یا نسبت نون ناکید ایچوندر کن لفظی کینندن مشقدر گردندن دکل معلوم اوله که فارسیده صادرک آخری نون او اور و نون ماقبل نا او اور بادل اولر دانت و خواندن کبی و دالک ماقبل نا او اور سه او زیدن کبی جمع

دیرکن همان جمعیت قلب ایلله سایه پیره ثابت اولوب خوف عذابدن و خوف اجلا دن امین اولوب نیجه بلال له عصمت مولای حقه مترق اولیدر (پیت خامس) * شب تار تک و بیم موج و کردایی چنین هائل * کجاست حال ما سبکاران ساچاها * یعنی نیجه امین اوله شونک کبی خوف تک طر بقده که دکر ایچنده کیجه فراکلی شدت ریح عاصفدن موج قورقوسی و دکر ایچنده صوچور بابوب کبی بی بازرق قورقوسی بونک کبی هول و دهشتد دکر کنار زنده بویکی بینی اوائلر حالزی قچان یلور یعنی بتلر و باشته کلان اکلر (مفردات) تب کیجه (تار تک) فراکلی (بیم) نورق (بوج) طائفه (کرداب) جعدور تک یعنی صوچور بابوب بازرق قورقوسی اولان بر (چنین) چون ایلله ایدن مر کیدر چون ادات ملادر این اسماء اشارتدن قریب ایچوندر بونک کبی دیکدر (هائل) هول و خوف معناسه (کج) قنده (دانند) دانیدن مضارع جمع غایبدر یلور دیک (حال) امر و شان (ما) متکلم مع الغیر ضمیر یدر بزدیکدر (سک) بینی (بار) بونک (الفایله نون) ادات جعددر بوی بکنلر دیکدر (ساحل) دکر کناری (ها) ادات جعددر (معنای اشارتی) بو طریق عشق برره دهشت آباددر که خود بخودانه قطعی ممکن دکلدر صدهزار ابتلاسی و بی شمار محنت و بلاسی وارددر و نیجه مهالک و بخوفلری وارددر که ساحل نجات بولق مشکدر انکیچون استغنا تله سر مزله راهی اولان عاشک قدری هزار عباد و زهاددن عایدر نیجه اولمش و نیکه ظلمت مقتضیات بشریت و تلاطم امواج غسانیت که (ان النفس لامارة بالسوء) در و الحاد غرور و ذمایم طبیعت و جبلت که باعث هجران ابدی و خسران سرمدیدر بوجهلندن تجرید و امانت عظیم الشان اولان عشقه تحمل و تقرب ایلله طنائو جانی فدا و جگر فانی غذا و انقیاد پیر خوش ادا و اطاعت امر خدا قیاس بر سر الهی و مقبول در کاهیدر که عوام ناس حالنی ادر اکن عاجزلدر (پیت سادس)

چشمه کارم ز خود کامی بدنای کشید آخر * نهانی ماند آن رازی کز سوزند محفلها * جله ایشم کندی مرادم اوزره اولقدن عاقبت بینی بدنام لفه چکدی قچان کیرلی قاله اول بر سر که اندن مجاسلر دوزه ل یعنی برکشی نفس مرادینه تجیهله رسوای اولد قند نصره عصمت دعوانسک و حالنی سترائیک فاندسی بوقدر که ججه لرنده سو بلشان سر کزلی قانز (مفردات) (همه) جله و جمع (کار) ایش و فعل (میم) متکلم و حده ضمیریدر (ز) عن معناسه (خود) کندی (کام) کافی عریله مراد (با) مصدریه (با) جمله متعاقب شده (بد) کنو (نام) اسم (با) مصدریه (کشید) چکدی فعل ماضی (آخر) عاقبت (نهان) کیرلی (کی) قچان (ماند) فاند مانندن مضارعدر (آن) اول (راز) سر (با) وحدت ایچوندر (که) رابط (زو) اندن (سازند) دوز ل سازیدن جمع مضارعدر (مجل) جمع و مجلس (ها) ادات جمع (معنای اشارتی) بعد الانبیا انصاف ایدوب عاشق صادق اولان دیر که انبیا و اولیایه قلیا و قابلا بشر اشره کال تبعیت بولمفسر بن صد شیطاندن اخبت اولان

مشتقات اندن کلور اما اول ابکی ضرورته اولان مصدر دن ماضی الیه اسم مفعول کلوز انجیق یونی ضبط الیه نجیج جیسج مشتقات
 عجم قیاسی او اور هیچ رنسته سی سماعی اولز کت کر حرف شمر طدر ا کردن مخفف قدر تا ضعیف خطایدر ضعیف منصوب متصل مناسنه
 اگر سکادیمکدر مغان معک جعبدر کشیده اووده طبعی به ومطلقا کافره دیرلر تکه شاهدهی دیمشدر بیت * مع کارر شله فروغ وهزل لاغ *
 پس پیر مغساندن مر ادبولرک او او سیدر کوید کویدندن دن مشتقدر کفشت دن دکل بونده معلوم اوله که فعل مضارع و امر
 غائب صیغهری فارسیده مشترکدر بونده

مضارعدر جمله شرطیه واقع اولشدر
 جوانی تقدم الیشدر یو داده جائزدر
 مطلقا که حرف تعلیل سالتک یولی به
 دیرلر بونده بیر مغانندن کنایتدر یعنی بیخنده چی
 رسم وعادت سزاها سز لردن مراد
 میخندهل در * محصول بیت * یو اولدیکه
 اگر سکا پیرمغان یعنی باده فروش سجاده
 واسبایی میله آلوده ایله درسه سوزین
 قبول ایله زیر باده نوشلر طریقتک سالک
 مر ناضی درو بیخنده لک رسوم وعادتندن
 بخیر دکادر زیر هر کون نجیج عارف
 وکاملر قوندربوب کوچرمد و دورندلر
 طریقتی خوب ضبط اولشدر * وهر کسک
 طبعیتنی و مشربنی ابو الکشدر وهر کس
 نه لاقدر کوز بیلشدر پس اکا بالضروری
 اتباع لازمدر که صکره ندامت چکریه
 زیرا خارندامتی امرنده حکمت عظیم
 وارددر اول حکمت انجیق الیک و امثالک
 معلومیدر * مرادر منزل جانان چه دامن
 عیش چون هر دم * جرس فریاد میدار
 که برشیدید شملها * مراده میم ضمیر
 متکلم وحده در رانجیج مناسیه کلور
 ان شاء الله تعالی هر برینی محله بیان
 ایدرز بونده مفعولیت معنائی افاده ایدر
 عریده ایی کی منزل قونقدر قیاس
 منازل دیک ایدی بیت سابقه کی کی
 اما ضرورت وزن نیچون مفرد ابرادادی
 زیراجاه واصل اولنجیق منزل بره منحصر
 دکادر با که برنجیج منزل اولیق کرکدر
 که عاشق جانانه وصولده کلی محنت و تعب
 چکه تاکه وصلتک قدرینی بیه ودا من
 خدمته محکم تشبث ایله جانانه قیاس
 بودر که جانک جعی اوله مبالغه طریقه
 کو با که جعج عشقک جانی درتکه
 شاعر بیور * مصراع همان بن بندک
 جانی دکلسین جان عالمین * یاخود

مضای محذوف اوله اصلده جان جانان
 اوله جانر جانی مناسنه صکره غلبه استعماله مضای ایدوب مضای الیهی محله اقامت ایلش اوله لجه امن عیش چه
 کله استغها مدر نه دکدر امن مصدر در امن ما من دن علم باشند عیش عینک فتحیله دیرلک دیمکدر حیات معنائی دامن مضای
 اولشدر عیشده امیلکله دیرلک دیمکدر بعضیلر امنه عیشی عطف ایدر لکن سلیقه عجمه موافق دکل اگر چه رومیلرین بعضیسی
 قبول ایلشدر چون چونکده معنا سندر هر دم هر افضلی کل افرادی معنا سنده مستعملدر دم بونده وقت معنا سنده در

حاجله کار نفسک صورت حقه آرزولرینه تبعیتله عاقبت رسوایلق و محجو باقی
 نتیجه وردی زیر اظهاری احکام شرعه آراسته و باطنی اطوار طریقت و انوار
 حقیقتله پیراسته قلمسزین دعوی عشق و محبت الله کذب محضدر صاحبی ضال
 وغوی و مضرود درگاه معوی قطعله دنیوی و اخروی رسوای و بدکار اولسی
 محققه در اول کیمه فی الدیرک الاسفل اولان منافق طریقتدر همان ظاهر یکی اهل
 شریعت و باطنی اهل طریقت و حقیقت تحسین و پسندیده قتلیدر که محبت صادقه ایله
 زمره صدیقندن اوله سنن آداب شرعندن برشی ترک اتعلی زیر آداب شرعه
 محافظ اولمیان اسرار الله محرم ولایت اولر بود دعوی کاذب اهل طریقتدر حالیشان
 ایکن آفت ناشنا خلق ایله مفتق اولوب غفلت وغرور ایله عصمت دعوائی عجب
 العجااید که بدرا نیجه ظاهر اولوب بحال و محافلی خراب ایدر کد نصر که اتی کبرلک
 و پنهان ایدرم دینک جفاقدر همان استعد بالله (قران کتم نیچون الله فانهونی
 بحسبکم الله) آیه کریمه سیله شیطنی سورة هود حدیث شریفی خوشیجه ملاحظه
 بتلیدر عصمت الله من شرور انفسنا آمین (بیت سابع)

حاضر کی کریمی خواهی از غائب مشو حافظ متی مانلق من تهوی دع الدنیا و اعلم
 حاصلی اگر بر استراحت و دار بند سلامت دائمی استراحتک مقصود و محبوب یکدن
 بر آن غائب و غافل اوله ای حافظ هر نه زمان محبت استراحتک ذاته ملاقات استراحتک
 دنیایی ترک ایت و بالکلی دنیایی احوال و خاطر دن اخراج ایله (مفردات) (حضور)
 استراحت (یا) وحدت ایچوند (کر) اگر (خواهی) استراحتک خواستق
 مصدرندن فعل مضارع مفرد مخاطبدر (ازاو) اندن او ضمیری مصراع ثانیک
 مضمونده مصروفدر (غائب) غافل معنائی (مشو) اوله نهی حاضر مفرد (حافظ) ای
 حافظ (متی) هر نه زمان (ما) زائد (ناق) ملاقات استراحتک دینک مفرد مخاطب
 (من) اول ذاته که (تهوی) سن محبت ایدر سن (دع) سن ترک ایله (الدنیا)
 دنیایی (واهمها) دخی احوال و مسامحه ایله دنیایه (معنائی اشارتی) حاصلی
 ای سالتک الی الله اولان کیمه سعادت دار بن ایله فوز باب و حصول مقصود ایله
 استراحت و فتح باب استراحتک (و بتل ایله بتیلا) فحوا سجد کلی ما سوی الله یهدن انقضاء
 ایدوب (انیروا الی الله و توبوا الی الله و فروا الی الله) مقتضیا نتیجه توجیه تام الی الله
 الاید کر الله قطع من القلوب سر نه عرا نده ذکر الله ایله اطمان و اذات مناجات ایله
 سکونت و مستغرق انوار رحمان اولوب رآن و رساعت حدقن غافل اوله و تحصیل
 مشتهیات نفس ایله کندیکی محبوب قیله قاوب الاحرار بین النجلی والاعتنار والمساله
 بحسب البشریه قلبه برغبین و بر حجاب عارض اولوب لغت الله محبت ایدر استراحتک
 و رفع حجاب ایله انکشافی انوار تجلیات رؤیت مراد ایدر استراحتک و مشتهیات
 نفس اولان دنیایی ترک ایت و مسامحه ایت و تعلقات کونیه و نفسانیه لری کایا قلبدن
 اخراج ایلوب مافی الدار دیار ایله سر (لا اله الا الله) ظنر اولوب خلوتک حرم

خاص

سیده دم و صبحدم کی اما نفسا اماندن خالی دکلددر * جرس * چاکدر یعنی دوه لک و قاطر لک بویشته آصد قلی فریاد مدد مدد بوجفر مدد
 دیرلر فغان افضله عطف تفسیری واقع اولور فریادرس دیرلر مدده ایشن کسته بیلده ر ده و مصیبلر ده مستعملدر * بیت هر کفریادرس
 روز مصیبت خواهد کودر ایلیم سلامت بجوان مردی کوش * اما بونده بانک و او آرمعنائی قضین اولشدر و یوقریندر جرسی انسانه
 استعاره ایاد یکنه بوده معلوم اوله که اول زمانده سفر لره کوچک وقت ده جرسی چالدرلر مش هر کس متبده اولسون دیو
 اما غائبان بوری چالدر * میدارد *

فارسیده می افضلی معنائی حالات و بای
 مفرده استقبایات افاده ایدر وگاه اولور
 که بری بریک معنائی مستعملدر وگاه
 اولور که هر بری مقام استرارده واقع
 اولور وگاه اولور که میک اولته برهان یاده
 ایدرلر تاکید ایچون هی رود و هی رسد
 کبی و دارد فعل مضارع داریدنندن
 مشتقدر داشت دن دکل سابقا بیان
 اوئان کبی اما بونده مقصود استراردر که
 فریادی بیان ایچوند بریندیر و درگاه
 لری افعال اوائلنده واقع او اورا کتری
 تاکید افاده ایدر وگاه اولور که هر بری معنا
 افاده ایدر ان شاء الله تعالی محله بیان
 اولور * بنیدندن * فعل جعی امر مخاطبدر
 فعل ماضیک مفرد غائب صیغه سیله
 مشترکدر باغلاک دیمکدر مجملها مجملک
 جمیدر بوکر معنائی * محصول بیت *
 یو اولدیکه بکا جانان قونقدرند امینکله
 دیرلک نه میسر در یعنی میسر دکل استغها
 انکاری طریقیله چونکده هر وقت و هر نفس
 جرس فریاد یعنی تنیده ایدر که بوکار بکری
 بقالک و جاناته تبریک واصل اولک که
 فرصت غنیقدر * شب تاریک و بهم موج
 و کردایی چنین هائل * بک دانند حال ما
 سبکباران ساحلها * شب کیچک تاریک
 و تار قرانلق معنائی در بهم موج
 دزدان لغه سی کرداب چونک معنائی
 عریضیه در دور در لری یعنی صو
 چورند بی و دوند یکی که غرق اولیق
 خونی او اور با وحدت و یانیکبر ایچوند
 چنین مر کیدر چون ایله این دن چون بونده
 ادات تشبیه در این اسم اشارتدر قریب
 ایچون ترکیب سیله چوک وای وایک
 همزه سی حذف اولشدر هائل هولنددر
 قور قوم معنائی بکافنده دانند فعل مضارع
 داندندن مشتق جمع غائب صیغه سیدر

خاص الیهی اولان قلب بیت اللهده (افن شرح الله صدره للاسلام) سری نمایان
 اوله و مرآت قلب مجلاده جمال حق مشاهد قلته یسرنا الله یاخوان الصفا
 بحرمة حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم
 وله ایضا
 ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما * آب روی خوبی از چار زرخندان شما
 ای محبوب کوزلک آیتک ضیاسی سزک پارق یوز بکرند ر و کوزلک یوزی
 صوفی سزک چکه کز قیوسندندر یعنی کوزلر نور و ضیایی و هر دایره مقبولیتی و اضافت
 و حسن ادایی سزدن الور دیمکدر (مفردات) (ای) حرف ندا مناداسی محذوف ای
 محبوب دیمکدر (فروغ) ضیا (ماه) آی (حسن) کوزلک (از) عن (روی)
 یوز (رخشان) پارق (شما) ضمیر خطاب سزدیمکدر (آب) صو (روی) یوز
 (خوب) کوزل (یا) مصدر به (از) عن (چاه) قوی (زرخندان) یعنی چکه کسک
 جقوری (شما) سز شما اتم کبی ضمیر خطابدر (معنائی اشارتی) ای محبوب حقیقی
 (الله نور السموات والارض) سر نه ایله اولیا و اولیا انوار و اسرار تجلیاتی قاوب منشر حله زنده
 بولمیری محضاتک احسانکله در علمانه من ادنا علمنا شوه سنجیده دوات علوم اندیدر نبل ایله
 مرتبه محبوبه نائل اولمیری علم ازاده و عالم غیبیه ذات علیه که خاص اولان
 اراده علیه که ایله در کرچه وان لبس للانسان الامامی در لکن نه هر نه احسان اولدیه
 توفیق ربانیدن یلوب قول اعتراف عجز ایله غرور دن کندی حقیقتا امر لازمدر (بیت ثانی)
 بی دهد دست این عرض یارب که همدستان شوند * خاطر مجوع دما زان بر ایشان شما
 فچسان ال و بر و حاصل او اور عجبایو غرض که ال اله اولور و بریر کله لرم جمع
 اولش خاطر عجز ایله سزک بر ایشان و طاغی زلفکر یعنی بز هر نه قدر جمع خاطر ایتسک
 سنک زلفک کور یلنجده اختیاری سلب ایدر و بری شایبر دیمکدر (مفردات) کی فچان
 استغها ام اشکار بدر (دهد) و برر دهدندن مضارعدر (دست) ال (این) بو
 (غرض) مراد (یارب) عجب (که) رابطده (عم) ادات مقارنت (دستان) الار
 (شوند) اولور (خاطر) کوکل (مجوع) بریکش (ما) بز (زلف) فولاق او کندن
 اینان صاچلر بر ایشان طاغی (شما) سز (معنائی اشارتی) بو مرتبه محبوبیت یا کز
 قواک سیله حاصل اولماز و بوجع خاطر ایله توجده کامله ثبات بولر الله تعالی ک توفیق
 مقارن اولور فچید عجب نیجه اولور که ابعیدر و الله بقدر در هادی و مضل حدقدر و قابض
 و باسط قیاض مضاعفدر همان قول سینه و عصمته و غرور اولیوب هر فنی مرتبه
 اولور سه خوف و خشیت اوزره اولوب الامان بالله بنی شرمه ضلالتده و محجو بینه
 قومه و مکابعلی وجهه دوشورمه دیو روز و شب کوزلندن سیل روان ایدوب الهک
 توفیق و عتابینی عصمت و جانبینی طلب ایله انجیق الله رجوع بتلیدر و اراده سنی
 حقک اراده سنده محو ایلیدر (بیت ثالث)

امر غائب صیغه سیله مشترکدر حال ما حال امر و شان معنائی مایزدیمکدر نحن معنائی سبکباران سبکبارک بیدر الف و نون ایله جمع اولشدر
 ذوی العقوله صفت اولد یغیچون تقدیر کلام مردان سبکباران دیمکدر سبک بینی یعنی خفیف و بار بونده بو کدر پس معنائی بینی بوکار
 دیمکدر ساحلها ساحلک جمیدر اسلوب عجم اوزره دکن کاری شاطی البحر معنائی * محصول بیت هجران ظلی و رفیق قور قوسی
 و مؤبد فراق کرداننده فانی خونی پس بزه بویه اوله اوز قنده یاورلر بزم حالری ساحل وصالده اولوب بهم اغیار و خو ف

انفصاله اولیای (همه کارم ز خود گاهی بد نامی کشید * آخر نهان می ماندان رازی کز سازند محققا) همه احاطه افراد
ایچوندر کل معنای کار بونده ایش فعل مناسبه در خود گاهی خود کشیدی مناسبه کام بونده مردا مناسبه در خود گاهی
وصف ترکیبی اقسامند کندی مراد دل دیکدر با حرف مصدر بدنامی با حرف صله کشیده متعلقه در بر اهر نام اسم با حرف
مصدر در بدنام اصطلاحه رسوا معنای بدنامی رسوا باقی مناسبه کشید بونده انقلاب و تحول معنای فعل لازم در متعدی
ظن ابله کلری کبی چکادی دیکدر

موزم دیدار تو دار دجان برب آمده * باز گردد بار آید جست فرمان شما

ای محبوب دوداق اوزره گلش جان سنی کورمک قصدنی طوڑ کیرود و نوسوعی
با خود طاشره چیغ و نوسوعی سزک فرمانگزیند یعنی جان عزیز سکا فدا و تسلیم
بشدم حکم و تصرف انجمنی سزک دیکدر (مفردات) (عز) قصد (دیدار) بوز
کدورمک (نو) غنیمت خطاب انت مناسبه (دارد) طوڑ فعل مضارع (جان) روح
(ر) علی مناسبه (لب) دوداق (آمده) اسم مفعول گلش مناسبه (باز) کبرو
(کرد) دوغ و نوسوعی کردن دن فعل مضارع و نوسوعی استغنیای متضمر (با)
او کبی حرف عطف در دیدار افاده ایدر (بر) علی مناسبه (آید) کلسونجی (چیت)
ندر (فرمان) بوز (سز) معنای اشارتی ای مقصود جانم مرادی تابع
لر ادک خواستجه سکا اول قدر نسایم که جمال بی نشانک مشاهده سنی قصدیه
طاشلی جانمی یواکه فدا ایندم سندن آلان قضا و بلا که راضیم و جیم جمع حکم
و فرمانک تسلیم دیکدر (بیت رابع)

موز دور دار از خاک و خون دامن جو بر ما بگذری * کاذر نره کشته بسیارند قربان شما

یعنی انکی طیر افدن و قاتلن ابراق طوڑ بزم اوزر بزم کجک بکشد و فتنه که بوبولده سزک
قربانک اولش چوقلدر یعنی یواکه قربان اولور یا تو چوقدر بزم کبی اوزر بزم
کچوب و بزمه اوغرا فتنه انکی دیوشرفان اولسون (مفردات) (دور) (بید)
(دار) طوڑ دار بندن امر در (از) عن (خاک) طیر ابراق (خون) فان (دامن) انک
دامت تقدیرده در (چو) چون و قتی دن مخففدر (بر) علی (ما) بزم (با) مضموم
لنسا کید (کذری) کچرسن کذریندن مفرد مخاطبدر (که) رابطه (اندر) ظرفیه
(ان) اسماء اشارتدن قریب ایچوندر کاذرین مر کبدر (ره) بول (کشته) اولش
کاف عربیله کشتدن اسم مفعولدر (بسیار) چوق (ند) ادات جمعدر (قربان)
اللهه تقرب ایچون بوغزلان حیواندر (شما) سز (معنای اشارتی) ای محبوب جانم
سزک قریب ذات علیه ایچون طریق مجتبه بوقدر جان فدا ابدوب سعی
و مجاهدات ابدن بزم کبی نیجه بیچاره لک وارد لا بیضی اجر الحنین وعد کر نیجه
جمله مزه کرم محضدن و کمال لطفدن فیض و نیجی پیورده بزمی اوصاف
بشریه دن پاک ابدوب سر تجلیک و انوار قدسیه که لایق و مستعد قبل دیکدر
(بیت خامس)

موز دل خرابی می کند ادا دار آک کتید * زینهار ای دوستان جان من و جان شما

یعنی ککول خرابلق ایده یور ککول طوڑ نیجه محبوبی آکاه و خیر ایدک البته ای
دوستلر بنم جانم سزک جانکزد یعنی محبوبک ایدک ککول خرابلقه توجه ایده یور
دلداده خبر یورک ای دوستلری وصلدن مهجور ایچون دیکدر (مفردات) دل
ککول (خراب) معمورک ضدی (یا) مصدریه (می) حالیه (کشد) ایده یور کردن
مصدرندن مضارعدر (دلدار) ککول طوڑ نیجه وصف ترکیبی (آک) ادات مفعول

آک

حصوله مفید اولوب جانان مرادیه تقید ایدلر بکندن بد ناملغه یعنی رسوا بلفه متقلب و متحول اوادی حاصل کلام مقتضای
عشق و محبت جانان کو کلنی اله کنور مکر ماله و جاله و مقبول خدمتله و کمال ادب و ارکان رعایتله بلکه اقارب و ابا و متعلقانی ترک ابدوب
درگاه دولت و سده سعادت مقررینی بسترو باین ایدنیوب کلبک رعایتی التزام ایلک لازم و واجبدر نیکه دیکدر اینی اغزلین
ایته ککول اتر پس مصراع ثانی بی بوغزیه ارسال مثل ابدوب پیورچن مخنی قلور شول راز که ایدن یجه لر پیدا ایدلر یعنی بر سر که

جماع و محافظه سوبلنه قین کرل قلور البته فالمرزراکل سر جا و الاثنین شاع نیکه هلالی دیکدر * بیت بعد ازین راز هلالی
توان ساحت نهان * که بهر خلوت از و انجمنی ساخته اند * رازدن محافل و مجامع پیدا ایلکدن مقصود ایچون سوبلشمکدر
(حضور) کریمی خواهی از و غایب مشوا حفظ * یعنی مانلق من قهوادع الدنیا و اهلها) حضور نقیض غیبتدر و سفر مقابلده
دخی مستعملدر اما بونده مراد استراحتدر با وحدت و یاتیکبر ایچوندر خواهی فعل مضارع مخاطبدر خواهیدندن مشتقدر اگر
حضور د یلر سزک دیکدر از و غیبتدر

۲۹

مصراع ثانیك مصحوبه یعنی خواسته
را جعدر ذات باری به ارجاع افش
خطابدر غایب مقابل حاضر در اما بونده
غافل مراد در نیکه بعضی نسخه ده
واقددر مشونهی حاضر در حافظ
مناددر حرف نداسی حذف اولمشدر
اصلکده ای حافظ دیکدر متی اسماء
مقصوره دن ایکی فعل مضارع جزم
ایدر مشترکدر شرطله استفهام مایبند
بونده شرط ایچوندر ما حرف زائد
ناکید ایچوندر تاقی فعل مضارع مخاطبدر
ایق بانی علم بایندن لام الفصل جرمله
دوشتدر بولنه سن دیکدر تقدیر کلام
متی اردت ان تلقی دیکدر تاکه معنی
مستقیم اوله اذا فتم الی الصلوة ده
کی کبی من اسم موصولدر الذی معنای
اکثر ذوی العقولده مستعملدر مفعول
بهیدر تلقی نک ازوده اولان ضمیر غایب
من افطنه راجع در اضمار قبل الذکر
طریقله دین هم تناقض سوبلیدی هم
خطا ایلدی نهو اعلم بایندن فعل مضارع
مخاطبدر هویت الهان کبی سور سن
دیکدر موصولک صله سیدر اصلکده
نهو ایلدی موصوله راجع اولان ضمیر
منصوب حذف اولمشدر دع الدنیا دع
تدع دن مشتق می مخاطبدر ترک ایدلر دیکدر
مصدری ماضی مستعمل دکلر اما

(آک) خیر (کتید) ایدک فعل جمع مخاطبدر (زینهار) البته نا کید ایچوندر
(ای) حرف ندا (دوستان) دوستلر الف و نون ادات جمعدر (جان) روح
(من) بن یعنی بنم جانم (جان شما) سزک جانکزد (معنای اشارتی) معطی
حقیق الله تعالی اولدیفندن اول اللهه نیاز ثانی اولیه الاهدن استعانت ابدوب در که
ای مردان خدا شافقه خلق الله سزک شانکزد و سزک جنسکزد و اثنای طریقکزد
غلبه بشریله کولک مجبویت و انقباض ایلد دخی حراب و بریشان اوله یور
اللهه بزم ایچون نیاز مند او اوب رفع حجاب و مظهر انوار تجلیات ایلد قح باب
اولسنه همت علیه پیوره سز دیکدر (بیت سادس)

موز کس بدور زکست طرفی نیست از عافیت * به که نفروشد مستوری بستان شما

یعنی کیمه سزک زکس کبی کوزو کک زماننده عافیتدن بر فائده باغملدی یعنی عافیتدن
کیمه فائده لندی کوزل اولان بودر که سزک مستانه لیکره مستوراق و عصمت
صائبه یعنی سزک نظر کده اولان کیمه درد کدن بر آن خلاص بوازیک و حسن
اولان سزک مقربلر بکه بالوار مقدر (مفردات) (کس) کیمه معنای ذوی
العقوله مستعملدر (یا) ظرفیه (زور) زمار (زکس) زرین قدح بد کلری چیکدر
محبوبک کوزینه تشبیه اولمشدر (تا) خطایه (طرف) فائده طرف برست فائده لندیکن
کنایه در با وحدت ایچوندر (بست) باغملدی فعل غایب (از) من (عافیت) صحت
وسلامت (به) بک و حسن (که) رابطه (نفروشد) صاعقه لفر و ختن دن جمع
غایب و منفیدر نون مفتوحه ننی ایچوندر (مستوری) پر هیر کاراق و عصمت (یا)
مصدریه (با) حرف صله (دستان) سر خوشلر (شما) سز یعنی مستانلر بیکره عصمت
صائبدر دیکدر (معنای اشارتی) ای محبوب جانم سزک مقتضای محبتک و نظر عنايتک
آکاری عاشق صادق بیچاره بی (اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاواباء ثم الامثل فالانیل)
خواستجه انواع بلایه مبتلا قیلندر و عقول عوام ادراک ایتمه بکی نیجه حالات سبیلره
مظهر ایچکدر طور عقوله اولنره لایق اولان بودر که اعمال ظاهره و باقوب
کندوبی عظمتدر در ظنیه مردان خدایه حقارت نظری اغیوب همان انلرک قلبی
محافظه ایلد انلردن استمداد و استعانت و طاب همت اولمیدر دیکدر (بیت سابع)

موز تخت خواب آود ما پدار خواهد شد مکر * زانکه زبردید آبی روی - شام شما

بزم اویقویه بولاشمش و غفلته طالمش طالعهز اویاق اولقی استر مکر او بانه کرک
اندنکه سزک ضیالی یوز بیکردن دیده اوزره آب آوردی یعنی سنی کورمک سیلری
مهیا اولقی بخک او بایتمیدر و حصول مقصودک بشارتدر (مفردات) (تخت)
طالع (خواب) اویقو و او ایلد یازیلور انف ایلد اوفتور (آلود) بولاشق (ما) بزم
(بیدار) اویاقی (خواهد) استر (شد) اویاق ماضیدر مصدر معنای (مکر)
یعنی الظن (زانکه) اندن که (زد) آوردی زدن فعل ماضیدر (بر) علی
(دیده) کوز (آب) صو (روی) یوز (رخشان) بارلق و ضیالی (شما) سز

ل

۸

ترک ایلد یعنی بولنه بذل ایلد و خدمتیه صرف ایلد ذکر محل اراده جال قیلنددر اموال و اسباب دنیویه مراددر بیت سابقه
ذکر انسان کبی زیرا اسباب و صلتک اقوامی مالدر ایدن بذل نفسی یعنی شایسته خدمتدر ایدن صکر مراد ایدنیورسه جاتان علم
و معرفتدر وله ایضا (ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما * اب روی خوبی از چاه زنجندان شما) ای حرف نداسی
مخبر و قدرای جاتان دیکدر مابعدی مقصود بالندادر فروغ انیدر ضیا معنای ماه ای معنای سینه مشترکدر بوندن جرم قرم مراددر

حسن کوزلک روی پوزر خشان صفت مشبهه در رخسار پندار غن معنایه شما سزایم معنایه آب روی
پوزر صوی عرض معنایه خوب کوزل با حرف مصدر درجه قبو بوده چو قور در مراد زنجیران و زنجیران اکمل محمول
بیت ای جانان کوزلک آینه ضیائی پندار غن پوزر یکز دندر یعنی فلکک ای کنش دن نور الدینی کی کوزلک آبی سزیدن نور
وضیاء اور دیکدر ماهک حسنه اضافتی استعاره طریقله درای جانان کوزلک پوزر صوی سزک اکمل کوزلک پوزر یعنی چو نورندندر
جمعیا حسن و اطافت سزک زنجیران

(معنای اشارتی) یعنی طریق عشقه در دو بلا به و ریاضات و مجاهدات و ترک
مشتهیات نفسله ابتلا به و صوم و صلوات و انواع عبادات و خانه قلبی محافظات
و خدمت پیر دلبر معارفات اولان عین و لایه مظهر و موقوف اولمز محضامبشرات
وصلات افاده رجا در صد هزاران الهه جد و شال اولونکه باعث سلامت و کمال
ایماندر نبذ الله تعالی بالقول الثابت بحر منجیبه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم (بیت ثامن)
چو باصبا همراه بفرست از رخت کلدسته چو که بوی بشتوم از خاکستان شما
یعنی ای محبوب بزم بولداش و اکلیجه اولمز ایچون صبا ایله بزم بکاغدن بر دسته
کل یواله اوله که سزک بستم ترانیدن بر قوف و بر ایچو طیه ایشیدیک و طوبایدق
یعنی جلال کلدستک رواج مسکبه سندن بر ایچو طیه بولیدق (مفردات) (با)
مع معنایه (صبا) وقت مهرده اسن بل (همراه) بولداش (بفرست) بواله
فرستادن دن امر در (از) من (رخ) یکاق (نا) ضمیر خطاب (کل) ورد
(دسته) طو تام (هزه) لاوحد (بوکه) ادات تمنی اوله که معنایه (بوی)
قوفی (با) وحدت ایچوندر (بشتوم) طوبایدق شنیدن مصدرندن مضارع منکلم
مع الفیدر (از) من (خاک) طبراق (بستان) باغ یاغچه (شما) سز (معنای اشارتی)
نیاز درگاه بی نیاز ایدوب در که ای مقصود جانم توجه ذات علیه ک طلبیه
و آرزوی وصلت لقا رجا بیک الهه محمد الله زی موفقی قیلقدن صکره دماغ جانم
بوی معنوی و لذات روحانی بشتدر بر پیر کامل و مرشد مکمل ایله دخی بزی موفقی
قبولبک واسطه سبله (ای لا جد نفس الرحمن من قبل الین) سر منجه عالم غیبیدن و جانب
قدسیه کدن نجات سبحانیه ک ایله دماغ جانم بریده بوی روحانی و رزده لذت
روحانی بشتدر که لذت نفسانیه لی ترک ایدوب کلی مایه الهی در اعراض ایله
سندن و دوستر کدن بر آن جد اولمز دیکدر (بیت ناسع)

چو عرمان باد و مراد ای سابقان بزم جم کرچه جام مانشد پری بدوران شما
یعنی عرکز اوزون اولسون و مراد کز حاصل اولسون ای جم پادشاهک مجلسنک
ساقیلری کرچه بزم قدح سزک زمانکرده شرباله طولی لیکن کر مکرده اکمل
اولدی (مفردات) (عمر) مدت حیات (نان) ضمیر خطابک جچی (باد)
اولسون در از یاد تقدیر (او) عاطفه (مراد) مراد کز حاصل اولسون
معطوف علیه حکمیجه حاصل یاد تقدیر بزم در (ای) حرف ندا (ساقی)
صواریچی بوراده شربا اواشد بریچی دیکدر (الفونون) ادات جمدر (بزم)
مجلس (جم) بر باد شاهک اسمی بعضی حضرت سلیمان علیه السلام در بر
(کرچه) اگرچه حرف شرط دران وصلیه کی (جام) الماقی قدح (ما) بز
(نشد) اولدی ماضی منفی (بر) ظلو (می) شربا (با) ظر فیسه (دوران)
زمان (شما) سز (معنای اشارتی) ای الههک دوستلری (اولا صبیان رضع
و بهام رتع و بصادر کع لصب علیهک البلا صبا) فی الاحیاء خبری فوا سنج خلق

عالم

طوثر معنایه جان روح حیوانی براب آمده بر استعلا ایچوندر علی معنایه لب بونده دوداق معنایه در آمده گلش معنایه
ماضیدن بر قسمدر اسم معقول دکلدر جان براب عبارت معنایه بونیده کی کی بیت یکدوروزی صبر کن ای جان براب آمده
زانکه خواهم دوست بسایم ترا آصنی آمدی تازیت جان بلب آمده را عذر خواهی کتم امر و که مهمان دارم پس جان براب
آمده جلّه حالیه در دینار خطا ایلدیلر باز بونده کرود دیکدر کرد فعل مضارع مفرّد غایب در دیدندن دیکدر عودت معنایه مقام

استفهامده واقع اولمز دوسو معنی معنایه یا حرف عاطفه در بونده او کی بر آید بحسب اللغة یوفاری کوز و یوفاری کله اما بونده
چقیقندن تعبیر در خروج معنایه چیسو معنی دیکدر استفهام طریقله فرمان بوزر قدر امر معنایه محمول بیت بلب گلش جان
سز کورمک قصه بدین طوثر کیرود و دوسو معنی بوخه چیسو معنی امر یکزدر یعنی جان سز سکا تسلیم ابده بی بوخه بزم بریده
و ارسو معنی بیور بکتر ندر دیکدر (دور داراز خاک و خون دامن چو بر ما بگذری کلدن ره کشته بسیارند قربان شما) دور
ار اقدر بعید معنایه دار امر مختلط در
داریدن خاک طبراق دامن و دامن انکدر
ذیل معنایه ناسانده و غیره مستعید
چو حرف تعلیل چونکه دن مخفندر
بر ما اوستزه علینا معنایه بگذری
کذیدن مشغول مضارع مختلط در
کذشتده مصدر در بومعنا به کلدن
اوج کله دن می کبدر بری که حرف
تعلیل و بری اندر که ادات ظرف در که
در بوندن مخفندر و بری این کاسم اشارت در
قریبه پس تر کیله که دن هار سمی
و اندرله ایندن همز در حذف اولشدر در
راه مخفف بولدر سبیل معنایه معلوم
اوله که فارسیده واودن و یادن و افندن
صکره که هاء اصلیه واقع اولده
بو حرفی حذف ایلمک جائز در مثلا
طایفه کوه و کوه کوه دیه و دیه و بادشاه
شاه و شه در بر و قس علی هذا کشته
کاک قحیله اولمز دیکدر ماضیدن
بر قسم در کشتن دن مشغول کشتن
و کردندن مصدر در صبرورت معنایه
بوجه تندر که انتقال معنایه مستعید
گاه اوور که دوتک معنایه مستعید در
کیدر کن دوتک و ما او بار کی دوتک
بسیار چوق دیکدر کنسیر معنایه
بسیار لطیفه کی نوله دال است لفظنک
ادات جچی در بونده معنی جهندن کشته به
مقیسدر ضرورت وزن ایچون ناخبر
اولشدر قربان لغته شول شیدر که انکه
الله یقین اوله سین اما بونده الله ایچون
کسیلان قویون و غیر بسی مراد اولور
محصول بیت بزم اوستزه کبده
یعنی یا نمره او غراده انکی قائدن ابراق
طوت یعنی انک چکرک اکابرانه کی زرا
بویولده که بز یقوب یا تورز چوق
کسه قربانکر او او بیا تورز یعنی عشاق
بولکده قبر بابو یا تورز مقصود جانان
شفقت ایدوب اندن می جت طلب ایلمی در

۳۱

عالمه عین رحمت اولان وجود مسعود کر شه آفتادن محفوظ اولوب غرنازینک زباده
اولسون و عصمت الهیه ده دوام ایله جمیع مراد کز حاصل اولسون کرچه اوصافی
بشریه ایله محجو بخت سبیل صورتنا جمال شریف کبری کوروب بوزیکزدن فضیلاب
اولمز معلوم دکل امایه دوام حیات و وجدان نعم مالا یحصى لریمز و نیل اذواق
روحانیه لریم سزک بر تو انوار قلوب مظهر فیوضات الهیه کز ایله در بهر حال
شکر المنعم علی المنعم علیه واجب مقتضا سنج غیا با شاکر ایله همت پرکشا کز
نیاز ایدو رز و حق شکر بکری ادا ایدو رز دیکدر (بیت عاشق)

چو ای صبا با ساکنان شهر بزم ازما بکو کدای سر حق ناشناسان کوی جوکان شما
یعنی ای سحر بی بزم شهرنده اکثنان بزم سوزله که ای بزم شهرینک ساکنلری
سزک حاکم کبری بیابوب کفران نعمت ایدنر کباشی سزک چو کاکرک طوبی اولسون با خود
طوبیدر (مفردات) (ای) حرف ندا (صبا) سحر بی (با) صله (ساکنان) اکثنان
(شهر بزم) شیرازه اوج کونک بزمه در برله در دیرل (از) من (ما) بز (بکو) سوزله
کشتندن امر در (که) رابطه (ای) حرف ندا مناسی ساکنان شهر بزمدر (سر) باش
(حق) نعمت (نا) انی (شناس) اکلی (الفونون) ادات جمدر (ناشناسان) ندر نعمت
بتایلر دیکدر (کوی) طوب (چوکان) اوجی اگری دکتک (شما) سز (معنای
انصوفی و اشارتی) ای قبل الهی دماغ جان طایفه بوی روحانی بزم بریچی پیر کامل
شکران نعمته اولوب بزدان تعالی حضرت نرینک باب نویسنی و درگاه علیه سنی ماترم
اولان ذات عالیله بزدن سوزله و خبر و پر که کفران نعمته اولوب مردان خدایه
مبارزه ایدنرک و عمرنی غفلتله بکیرن دنیا پرستلرک چله سی سزک بولکره فدا
اولسون که العوام کالاهو و مدرهسان کوکلم مقصودی الله و اهل الهی و هر نه قدر
محبوب ایله جاتم قیاب الهی ساکنلری اولیاء الله ایله در صنادید اهل دیندن
بیر ارم دیکدر (بیت حادی عشر)

چو کرچه دورم از بساط قرب همت دور نیست بنده شاه شما بیم و شنا خوان شما
یعنی ای ساکنان شهر بزم ای مردان خدا اگرچه سز تن ایله یقیناق دوش بکندن
بعید در انک هم بکتر بعد دکلر کوکلسز که در بزم پادشاهک قولبر و شاکر او و بچی
دعا جیکرز (مفردات) (کرچه) اگر که (دور) بعید (یاومیم) ضمیر منکلم مع الفونون (از)
من (بساط) دوشک (قرب) غنیق (عزت) ارادت (دور) بعید (نیست) دکل (بنده)
قول (همز) وحدیه (شاه) پادشاه (یاومیم) ضمیر (او) عاطفه (شنا) دعا (خوان)
او قویچی (شما) سز (معنای اشارتی) ای مردان خدا اگرچه صورتنا سز بزم بکندن
المرامع من احب فوا سنج هر بار کوکلسز پادشاه حقیقلرله در بزم سزک دعا کوی
بندو بکتر بزم بزمه نظر و هم بکندن دور بیور میه سز (بیت ثانی عشر)
چو ای شه نشاه بلند اختر خدا راهتی تابوسم همچو کردون خاک ایوان شما
ای بوکسک بلدزی پادشاهلر پادشاهی الله ایچون بزم بهمت ایت تاکه فاک کی

(دل خرابی میکند دلدارا که کنبد زنده ساز ای دوستان جان من جان شما خراب بق عمارتک ضعیف در با حرف
مصدر در می کشد می حرف حال یا استمرار در کشد کندن بدندن مشتق فعل مضارع در بر مصدری دخی کردن در ایلد دیکدر
خراباتی ابر معنایه دلدار و وصف ترکیبی در کوکل طویچی معنایه اصلندن دارند دل ایدی پس ادات فاعل که نون و دال
و های رسمی در حذف ایدوب معنای عام ترک کشیدن معنای خاص علیه به نعل ایلمک ایچون مضاف البهی تقدیم

ایدوب دلدار دید یلر جیبجا مشتقا ندن اولان وصف ترکیب شده بو قاعده جار بدر مالدار و دزدان و سرادر دخی و فیصله دند
حاصل کلام دلدار بونک کی مقاملره جانان ندن عبارات را ادات مقولدر که اکا هدن مخففدر قاعده سابقه اوزره
اکا هیدن مشتقدر لازمه متعدی مایبده مشترکدر دو معنی و دو برقم معنا سنه کنبد امر مخاطب جمعی دراکه کنبد اکا
ایلاک یعنی طوریک زینهار بونک ثبوتیه بوند تا کید ایچون البته معنا سنه در کاه یاسنی حذف ایدوب زینهار دیرل دوستان
الفله ونوله جمع اولشد زوی العقولدن

﴿ ۳۲ ﴾

چارداغکک وسرا بکک طیراغنی اویم (مفردات) (ای) حرف ندا (شهنشاه)
پادشاهلر پادشاهی (بلند) یوکک (اختار) بلدن (خدا) واجب الوجود (را)
ادات مقول (هت) دعا (با) وحدتیه (تا) یعنی حتی (با) صله (بوسم)
اویم (هم) لایقارنه (چو) ادات تشبیه (کردون) فلاک (خاک) طیراق
(ایوان) چارداق و کوشک (شما) سز (معنای اشارتی) باخصوص ای مقام عابده
و مرتبه ساینده اولان غوث اعظم و حالا منصرف عالم سز که سایه محمديه ده
و خلافت اجدیده خاق عظیم اله و شفقت خلاق الله اله موصوف سکر زینهار لره
الله ایچون برهمت عالی بیورک تالک فلاک امر حق اله بلا اختیار دوران ابتدیی کی
پردخی سز شاه معنویک باب سعادت ما بارینه ملازم اولوب خاک بابکره بوز سوروب
و بوس اتک الله مرئیه عالییه نائل اوله و دار بنده سز خلیفه الله فی الارضک
محیی و نظر هت رکانه زمهریچیندن اولوب متفرق انوار الهیه و مظهر معرفه الله
لایبته هی اله سزلردن جدا اولوبلم دیمکدر (بیت ثالث عشر)

﴿ میکنند حافظ دعائی بشتو آمینی بگو ﴾ روزی ما باد اهل شکر امانان شما
حافظ شمعی بردعا بدر ای محبوب سن ایش و برآمین دی اول دعا بودریم نصیب
اولسون سزک شکر صاچیچی دوداغکک (مفردات) (می) حالیه مضارعی حاله
خاص قیاس (کند) ایدر (دعا) طلب (با) وحدتیه (با) زائد (شئو) ایش
امر حاضر (آین) استجب دعائنا دیمکدر (بگو) سوبله (روزی) نصیب
(ما) ز (باک) اولسون (اهل) قرمزی طشاس قرمزی دوداغده تشبیه اواشدر
لعل کی دوداق دیمکدر (شکر) شین معیه اله فارسیدر (افشان) صاچیچی
(شما) سز (معنای اشارتی) ای شاء ولایت اولان محبوب خدا در کاه حقندن
برتنه لازم وار قبولی ایچون برهمت بیورک دعایم بوکه یارب ذات پاککه خاص اولان
کلام نفیس بکک دوالی لذات روحانیت بخش ایدر اسرار نظم جلیلی بزه نصیب
اله و قلوب عارفیه فیضان بیور دیمک الهام غیبیه لیکه بزی مظهر اله یاخود
ای مردان خداینا بیع حکم الهی اولان قلوب مخلصه لیکه در جریان بدن علوم
لدنیه لره بزی بحر قلکک اله دماغ جائزی اذواق معنویه لاله مدقوق و موفق
قلکک دیمکدر فتح الله قلوبنا و شرح الله صدورنا بحجه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ساقی بنسور باده برافروز جام ما ﴾ مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
یعنی ای ساقی نور کی صافی و خالص باده اله بزم قدح جزئی ضیاء لشد و طولدر ای
مطرب سوبله و نعمات اله زینهار جهاک ایشی بزم مراد مزجه اولدی (مفردات)
(ساقی) شراب اولشد بریحی منادا درای ساقی دیمکدر (با) مع مناسنه (نور)
ضیا (باده) شراب (بر) لائسا کید (افروز) ضیاء لشد و فروختدن صیغه امر در
(جام) قدح (ما) ز (مطرب) طرب و سرور و بریحی ای مطرب دیمکدر (بگو)

﴿ سوبله ﴾

عجم زکس دیدیکینه کاتینک زکس ردیفی قصیده سنده بو بیت شاهددر (بیت) استه دستار و سرطافیه نارنجی * در شکسته است
ظریفان و رعنا زکس * و بوربای * بهحاق * زکس که چن از رخ او کشت منور * کونید که دارد طبقی سیم بر از زر * در دیده
بهحقاق نه زرو نه سیم * شش نان تنک دارد و یک طاس مزعفر * نان تنک دیو بوفقه انمکنده دیرل و هلالیک بوبینی * بیت باجام
و قدح عزم چن کرد چور زکس هر کس * که درین ذور یکف سیم و زری داشت * ناصیر مخاطب طرف رانک سکونله عرییده کوز

یعنی چشم معنا سنه در اما عجمه جانب و قائده معنا سنه مستعملدر بونده فائده معنا سنه در یا وحدث و یا تکیه ایچوندر نیست بملدی
معنا سنه عاقبت بونده برهیز کارلق معنا سنه در به یک دیمکدر نغز وشدنی مستقلدر صغیرل دیمکدر مصدری فروشدن و فروختن
کلور اون مفرده فارسیده حرف نغز در مستوری یا حرف مصدر مستوریدن برهیز کارلق مراد در نغز فی العباره ایلدی بمستان
یا حرف صله مستان الف ونوله جمع ایلدی ذوی العقول مرئیه سین الحاقی الیکله مراد جسمدر و جسمی الف ونوله جمع ایدر کلشدر
(بیت) دل شیشه و جسمان تهر کوشه
برندش * مستند مبادا که بنا که شکنش
* محصول بیت * کسه سنک چشمک
زما ننده برهیز کار لقتن فائده بملدی
یعنی مستفید اولدی زیر اهر کسه که سنی
کورودی مست عشق اولدی حاصلی غم
عالی اسیر و دیوانه ایلدک دیمکدر پس بکدر که
برهیز کارلق و مستور راق صاعقه لسنک
چشمک ز کر جزواراده کل قیلیلدر
یعنی مراد کندیدر چشمه نیت مستوراق
خوب و اقع اولشددر (بخت خواب
الودما بیدار خواهد شد مکره زانکه زد
بر دیده آبی روی رخشان شما *
بخت طالع مریدر عریسی چمد در
خواب او بقو دوش معنا سنه خوابیدن
مشتقدر الود اسمر الو دندن بوشحق
معنا سنه خواب الود او بقو بوشحق دیمکدر
بیدار او بانی خواهد شد خواهد دیرل معنا سنه
شد فعل ماضی شدن یعنی مصدر معنا سنه
زیرا ماضی مضارع معان اواسه مصدر
معناسی مراد اولور خواهد شدن معنا سنه
مکر بونده کانه معنا سنه در زانکه اصلنده
ازانکه آن اسم اشارت که حرف تعلیل
زد فعل ماضی اور دی بریده بونده
باصله معنا سنه در دیده بونده کوز دیمکدر
این یا حرف وحدث و یا تکیه ایچون بونده
ابی رویه مضاف ایلین خطا ایلدی
* محصول بیت * کانه بزم خواب آلود
و خوابلاک طالع مراد بیدار و بیدار سز زانک روی
رخشان بخت کوزنه صوسپی یعنی
سنک روی رخشانکی کوزن طالع مرک
بیدار افته باعشر ز برامشهور در که
برکسته نک طالعی خوابده اواسه کندی
المده اولور اما طالعی بیدار اواسه کندی
را حنده اولور پس بخت خواب آلود
بخت بد معنا سنه در دیک بدر (باصبا
همراه بفرست از رخت کل دسته * بو که

﴿ ۳۳ ﴾

سوبله و ایرله (که) للتعلیل زیرا دیمک (کار) ایش (جهان) دنیا (شده)
اولدی (با) مع (کام) مراد (ما) ز (معنای اشارتی) ای ساقی شراب محبت
وای مرشد مکمل عالی هت (ان الله شرابا اعد له لاولیائه اذا شربوا طابوا اذا طابوا
طربوا و اذا طربوا عاشقوا) خبری فخرانجه انوار شراب محبتله قلیلی منور
و منشرح ابله وای مبشر غیبی بیت ثانی مضمونیه نغمه اینه که باعث خلقن و مقصود
اصلی اولان آثار معرفه الله بونده حاصل اولدی الله حد اولسون دیمکدر

﴿ مادر بیاله عکس رخ یار دیده ایم ﴾ ای بی خبر ز لذت شرب مدام ما
یعنی ز قدحده یارک یکانی عکسنی و برتوینی کور مشزای بزم دائم ایچیان یاخود
دائم ایچدی بکر شراب لذتندن خبری اولیان و لذتی بیلان کیمسه دیمکدر (مفردات)
(ما) ز (در) ظرفیه (بیاله) قدح (عکس) برتو و شعله (رخ) یکاق (یار)
حبیب (دیده ایم) کور مشز دیده اسم مقول ایم ضمیر متکلم مع الغیر (ای) حرف
ندا (بی) حرف نغز (خبر) طیولان کلام و علم معنا سنه (ز) من (لذت) داد
(شرب) ایچمک (مدام) دائم ایچیان شراب یاخود دائم معنا سنه (ما) ز
(معنای اشارتی) ای لذت روحانیتدن خبری اولوب اعمال صوریده قلان کیمسه
برنظیه بعد التحلیه مقتضا سنجه ماسوی اللهدن خالی و شوق و محبت الله اله مال
قلبه انوار ذات الهیه عکسنی مشاهده ایتدک اذا دخل الثور فی القلب انتخ و انشرح
سر داغسین بولدی دیمکدر (بیت ثالث)

﴿ چندان بود کرشمه و ناز سهی قدان ﴾ کاید بجاوه سرو و صنوبر خرام ما
یعنی سرو بو بلی محبو بلرک ناز و شهویه سی اول قدر اوله و اول زمانه قدر اوله که بزم
صنوبر صائشلی سرو بزم و محبوب بزم جلوه به کله و بزم عرض جمال ایدر بزم محبوب بزم
جاوه سی و جمال ظهور ایدنجه غیری محبو بلرک رغبت و اعتبار قالمز (مفردات)
(چندان) اول قدر (بود) اوله (کرشمه) کاف بجمیک کسر یله ناز مرادف
شیوه و جلوه معنا سنه (واو) عاطفه (سهی) سینک قنجه طوغری معنا سنه
(قد) بوی (الفونون) ادات جمع (که) رابطه (آید) کله (با) مصاحبت
ایچوندر (جلوه) ناز و عرض جمال (سرو) سرو اغایی مشبه بهدر (صنوبر)
چام اغایی (خرام) صائشلی (ما) ز (معنای اشارتی) قلب ماسوی اللهدن
خالی و تعلقات کونیه دن و محبوب صور بلردن منقطع اولز جذبه رحان و فیوضات
و تجلیات یزدان قلبه سنوح ایتدیکه قلبه سبحات جمال الله ظهور ایتدک ماسوی
الاهی احرق و انوار لاهوتیه به متفرق قیلر دیمکدر

﴿ هرگز نمیرد آنکه داش زنده شد بهشق ﴾ ثبتت بر جریده عالم دوام ما
یعنی قطعا اولز اول کیمسه که قلبی عشق اله زنده اولدی و حیات بوادی انکچون
عالم دفتری اوزره بزم دوازم و بشامز و نامز نابندر قیامته قدر و قیامته دخی دیمکدر
(مفردات) (هرگز) قطعاً (نمیرد) اولز مضارع متفیدر (آنکه) اول کیمسه که

﴿ ۹ ﴾

﴿ ل ﴾

بوی بشنوم از خاک بستان شما) همراه بولدش بفرست امر مخاطبدر فرستیدن با تا کید افاده ایدر رخ یکانی بونده بوز مراد در
کده سنه بر طوم کل دیمکدر همزه نشانه سی بای وحدثن عوض یا زیلور بو که بو بو دلفظندن مقصود در بو که اوله که
دیمکدر * محصول بیت * ای جانان رخک کلشندن صبا اله برسته کل کوندر اوله که آیفک بصدد یعنی بستانک ترا بشدن
زرقو قوجک دوباندی یعنی آیفک بصدد یعنی بستانک ترا بی همان کل قو قوسین و بر پس رخسارک کلین استنشام همان خاک

یا بک استنما مقرر بعضی بوی غیری که نزدیق تقدیرا نیله تقدیرا بدوب بیان ابدی حق بوکم طبعنده ذره قدر استقامتی
اولان کسه بوقوله هذائی زانجا قیلتدن عد ایدر (عمر تان باد و مراد ای ساقیان بزم جم * کرچه جام مانشد پری بدوران
شما * عمر تان افظنده کی تا خطا بچویندر الف ونون ضمیری جمع ایچویندر زرا فار سیده ضمائر الف ونونله جمع اولور و مثلاً
دلان و دالشان و دلمان دیرلر و بو ضمائرک ما قبل مفتوح و قنور کا اولور که ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور
* بیت * عشق بحر از دلشان سر برزد *

(دل) قلب شین مجیه ضمیر آنکه به راجعدر (زنده) دیری (شد) اولدی (با)
مع (عشق) افراط محبت (ثبت) دائم و باقی (است) ادات خبر (بر) علی
(جریده) دفتر (همزه) لحظ کسرة المضایف (عالم) ماسوی الله (دوام) بقا
(ما) بز (معنای اشارتی) اللهم عشق و جذباته حیات بولان قلب اولور و فیه بولان
انکچون بزم و مظهر عشق و معرفه الله اولان اهل المیزان نامی و خبر ایلله یاد اولسی
قیامت قدر باقیدر سائر عوام و اهل صورتک نسبتاً منسیا اولسی کی دکلدر

* زسمکه صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زاب حرام ما *
یعنی قور فرمکه بز یاده ایلتمه و زباده اولیه قیامت کوننده شیخک حلال دیویدیکی
وقف اتمکی بزم حرام دیو ایچدیکنر صودن یعنی شیخک وقف اتمکیله بزم حرام
شرایع براردر (مفردات) (رسم) قور قرم (که) رابطه (صرفه) زیاده
(همزه) لاوحده (نبرد) ایلتمز (روز) کون (باز) کبر و (خواست) طلب (نان)
اکک (حلال) کسبی واکلی شرعه موافق اولان شی (شیخ) صاحب مرتبه (ز)
من (آب) صو (حرام) شرعک نهی ایتدیکی شی (معنای اشارتی) خانقاه
ایله و نان وقف ایله مقید اولان شیخ صوریلر لایبال اولوب وقتی شرعه او بیسان
یاخود شرط واقفه مراعات بولمیان نانی اکل و بلع ایتدیلر لذات روحانیتدن و عشق
و معرفتدن محروم اولدقدنصره قیامت کوننده بزم حرام اعتقاد ایتدیکنر شراب
ایله عذابده برابر اواسد کر کدر و مظهر عشق و معرفه الله اولمغه حلال لقمه
شرطدر دیکدر

* ای باد اگر بگلشن احباب بکدری * زنهار عرضه ده برجانان پیام ما *
یعنی ای باد صبا اگر محبوبک کل بانچه سنه اوغرار ایسک البته حضور جانانه بزم
خبر بزمی عرضه بر و عرض ایله خبر بیت آیتنک مضمونیدر (مفردات) (ای) حرف
ندا (باد) یل (اگر) حرف شرط (گلشن) کل محلی (احباب) دوستار (بکدری)
اوغرار ایسک (زنهار) البته (عرضه) خبر و افاده (ده) ویر (بر) یعنی عند
(جانان) محبوب (پیام) خبر (ما) بز (معنای اشارتی) ای پیر ذی همت قلب
مظهر فیض الهیکزده تجلی خدا و انکسافی رواج دل باوقتنده توجسه کامله ایله
جانب قیاضه بزم ایچون همت و النجا پیوره سن

* کونام مازباد بهدا چه میبری * خود آید آنکه یاد نیاید ز نام ما *
یعنی ای باد محبوبه سوبله بزم آدمیری قصد ایله خاطر بکردن نه کیده درسن کندی
کلور اولکسه بزم آدمیزدن یاده کلیمه واکلیه (مفردات) (کو) سوبله (نام) آد
(ما) بز (زیاد) خاطر دن (بهدا) قصدا (چه) نه (میبری) ایلتر سن و کیده
درسن (خود) کندی (آید) کلور (آنکه) اول که (یاد) خاطر (نیاید) کلز
(ز نام ما) بزم آدمیزدن (معنای اشارتی) ای پیر بزم ایچون الله نیاز ایتکه بوعالم
فانیدن کدر ایدوب نامز اونودلدن بزم برحبات قلب بخش و احسان بیور سونکه

* دارنده *

جانان سن ایش و امین دی اول دعا بودر
بزم نصیحت اولسون سرک شکر صا چیمی طو داغکز (ای صبا باسا کشان شهر بر داز مابکو * کای سر حق ناشناسان کوی
چوکان شما) بعضی نسخه ده کوی میدان دوشمدر ایکی سیده کویه مناسبدر شهر بزدک ساکتلردن مراد پادشاه یزددر
تعظیماً جمع ایلشد و شهر زده شیراز دن اوج کونلک بول در دیرلر و رکنا باد صوبی که منعی شیراز در شهر زده آفر و صوبک
ایکی جانبی سکود اغاچی دکلشدر شویله که یوبلر هیچ کنشدن زجت چکزلر و ایکی شهرک ما بین غایتله معمور ایش

تعلیل و یاربابط قول و مقول * محصول بیت * ای ساقی نور کی صافی و خالص یاده ایله بزم جامعری روشن یعنی بر ایله ای مطرب
ایرله زرا جهان ایشی یعنی احوال جهان مرا دمن چه اولدی یاخود بومضوننی ایرله یعنی مصراع ثانی مضموننی او قودیک
اوله یاخود مادر پیاله یعنی ایرله دیک اوله (ما در پیاله عکس رخ یار دیده ایم * ای بخبر زلالت شرب مدام ما) پیاله لامعی
چلی بوش قدح دیش اما افترده صفرق دیشدر مدام و مدامه جوهری شرابدر دیدی پس مدام جمع مدامه در دن مخالف
سو بلدی برده مدام دائم و ثابت معنانه

* ۳۵ *

دارنده بزمی کندویه توجهدن بر آن آرمسون و انوار جمال باکال * مشاهده سندن
دور ایچوب بزمی محضاً کر مندن رجسته مظهر ابلسون دیکدر

* مستی بچشم شاهد دلیند ماخوشت * زان روس پرده اند بستی زمام ما *
یعنی بزم کو کل باغلیچی محبوب بزمک نظر نده مستلک خوشدر اول جهندن بزم زمام
اختیار بزمی مستلک اصغر لاشدر و انکچون مستانه ایکی اختیار ایتدک دیکدر
(مفردات) (مست) لایبقل (یا) مصدر به (با) ظرفیه (چشم) کوز (شاهد)
محبوب (دلیند) کوکل باغلیچی (ما) بز (خوش) اطفیف (است) در (زان رو)
اول یوزدن (سپرده اند) اصغر لاشدر (یا) صله (مست) معلوم (یا) مصدر به
(زمام) بولار (ما) بز (معنای اشارتی) مشاهده انوار جمال الله ایله و شراب
عشق و محبة الله ایله مست و مستغرق اولق نافله دن اعمال ظاهره ایله مشغولیتدن
عند الله مقبول اولدینی ایچون هر شد کمال بزم طریق شطری تعلیم و اراده
پیور بزم دخی زمام اختیار بزمی جذبات رحان جانبته تسلیم ایتدک دیکدر

* بگرفت هم جولاله دلم در هوای سرو * ای مرغ بخت کی شوی آخر تو رام ما *
یعنی سرو قامتلی محبوبک مجتهد کوکلم لاله کی طو توادسی و حکرم قان اولدی
ای بختم قوشی آخر چسان بزم رامن و مطیع اوله سن و وصلت کا مسله نه زمان
میسر اوله دیکدر (مفردات) (بگرفت) طو توادسی (هم چولاله) لاله کی
(دلم) کوکلم (در) ظرفیه (هوی) محبت (سرو) معلوم (ای مرغ) ای قوش
(بخت) طالع (کی) چنان (شوی) اوله سن (آخر) عاقبت (نی) سن (رام)
مطیع (ما) بز (معنای اشارتی) صراط مستقیمه محبت اللهک تحصیلی ایچون
کثرت مجاهده دن حکرم خون اولدی عجباً کوکلم مقصودی حاصل اوله میکد دیو
بین الخوف والرجاء اولد بزم نمایاندر دیکدر

* در بای اخضر فلاک و کنتی * هلال * هسند غرق نعمت حاجی قوام ما *
یعنی بشل دکره بکره بن فلاک وکی به بکره بن آی و نیجوم بزم حاجی قوامک نعمته
مستغرق اولدیلر یعنی حاجی قوامک وجودی زمین و آسمانه نعمتدر (مفردات)
(در با) دکر (اخضر) بشل (فلاک) کوک (کنتی) کی (هلال) آی (هسند)
اولدیلر (غرق) طامش (نعمت) م (حاجی قوام) سلطان اویسک وز براعظمیدر
(ما) بز (معنای اشارتی) مجاهدات و طاعتدن بزدن هر نه صادر اولدیه پیر
کیما نظر بزمک همتی بر کاتیدر زرا زمین و آسمان و حیوان و انسان خلیفه الله
فی الارض اولان انسان کمالک نظری و همتی بر کاتند قائلدر و جمله سی مردان
خدائک معناده نعمته مستغرقلدر

* حافظ زدید دانه اشکی همی فشان * باشد که مرغ وصل کند قصدمام ما *
یعنی ای حافظ کوز کدن کوز باشی دانه سنی دائم صاج اوله که وصل قوشی بزم
دوزاخز میل و قصد ایله (مفردات) (حافظ) ای حافظ (زدید) کوزدن (دانه)

کلور پس شراب مدام شرب دائم معنانه
اولور * محصول بیت * بز پیاله ده یعنی نور
پیالده بارک یوزی عکس کور مشر
ای بزم دائم ایچدیکنر بزم یاخود باده
ایچدیکنر بزم یاخود باده
ایکی مصراع معنی جهندن تقدیم
و ناخبره محمولدر (چندان بود کرشمه
و ناز سهی قدام * کاید بجلوه سرو صبور
خرام ما) کرشمه کافی عجمینک کسرله
ناز افظنده مرا دفدر بعض رو ستانی زک
فتح کاف عریله او قودقارینی فصحا
و ظرفای عجم قبول ایلدی سهی سبک
فتی و کسرله لغندر طوغری معنانه
اکثری سرو صفت او اور سهی قدام
الف و نونله جمع اولش وصف ترکییدر
طوغری فامتی محبو بلر دیکدر بجلوه
با حرف صله لامعی چایی جلوه صالحنی
دیشدر اما لغندر عرض جمال معنانه در
صنوبر خرام وصف ترکییدر صنوبر
چام اغاچی مراد بونده سرو شکنده
اولاندر مطلق دکل خرام خرامیدن
مشغول صالحنی معنانه در یعنی صنوبر
کی صالحن سرو * محصول بیت * موزون
قامتی محبو بلرک ناز و شویه سی اول مانه
دکدر که بزم صنوبر صالحنی سرو و بزم
یعنی محبو بزم صالنه و یا عرض جمال
ایله یعنی بولکجه انلر اعتبار قلز پس
بونده استفهام انکاری به حکم ایدنی
انکار ایدرز (هر کیمیر دانکه داش زنده
شد بعشق * بنست بر جریده عالم دوام ما)
نمرد فعل نی استقبال اولر لایموت معنانه
زنده دیری سی معنانه در ثبت بونده
مصدر قاعل معنانه در جریده
بردرلودستر در که کاغدن بلبازه
کی در بلور ایکی جانبندن باده او قنور
بو زمانده استمالی * مجور در جریده نک
ماله اضافتی بیانه در * محصول بیت *

شول کسه نک که کوکلی عشق و محبت
جانانه زنده اولدی اول هر کز اولر پس بزم جریده عالمه دوام بقا من ثابتدر زرا بزاو زنده لردن ایز (رسم که صرفه
نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زاب حرام ما) صرفه زیاده معنانه در اصطلاح عجمده مثلاً اول زمانده النون
اچده صرف ایلسک بر ایکی اچده زیاده و برل دی اول زیاده به صرفه دیرل اما بونده مطلق زیاده معنانه در یا حرف
وحدت و همزه حرف توسلدر باز خواست قیامت روز باز خواست بوم السؤال دیکدر قیامت کونندن تعبیر در نان حلال کیندن

توقات ايله اماماسيه ما يني كني والعهده على الراوى حقنا شانا كفران نعمت معنائه مستغندر كوى طوب چوكان
چيم وكاف عجميله براوزون دكندر اوجى اكرى كشت ل عصابى كنى كه انكاه آت اوزونده اوين اوينارل يعنى برطوبى
مبدا نه صلازل واول چوكاله اتى اور تادن قبار ل هر كيم فابرسه دولت انكدر * محصول بيت * اى صبا شهرزده ساكن
اولان بادشاهه واعيان دولته سوله كه اى ارباب دولت كفران نعمت اولا نك باشتى سرك چو كا نكر مبدا نك طوبى
اولسون مصراع ثانى خوشو مليح طريقه
واقع او اشد راصل قول قول كلبك بيدر
يعنى (كرچه دور بم از بساط قرب و همت
دور نبست * بنده شاه شيم و ثناخوان
شما) بساط دوشن اشيا ده مستغندر
قرب يقينقدر همت كسر هاله و فخريله
لغندر ارادت معنائه * محصول بيت *
اى برك سا كنلى اكر چه سر دن
وجود من و تنز ابرا قدر اما همتر ابراق
دكندر يعنى كوكلردن چيمر سر پادشاهكز
قول و سرك دما جكر ازمردى پادشاهى
استغافدر (اى شاهنشاه بلند اختر خدار
همتى * نايوسم همچو كرون خان ايوان
شما) شاه شاه شاهان شاهن ما خوددر
اصلى شاه شاهان پا دشا هله پادشاهى
ديكندر بكار بى كنى بلند بلك قنقى و صمبله
لغندر اختر فارسيد بلند در اما طالع و بخت
معنائه استعلاى چوقدر * اخترم سبر
بجايى كنداز مهر مهي كه نبوده اراز
انجيم و افلاك انجا * خدار اخدا نكرى را ادات
قسم و بادات نخصيصدر همتد ميا و حدت
و با تكيه ايجوندر تا حرف تعليله بوسم
بانا كيدا ايجوندر بوسم ياد عريه فعل مضارع
متكلم و حده صيغه سيدر بونده اويم ديكندر
همچو كرون هم حرف تا كيدا چو چوندن
مخفف ادات تشبيه در كرون فلك و فلكى
كه ابى تكلر كلى اولور انا طولى و لا بنده
عربه برنه استعمال ايلدكلى هب اولدر بوند
فلك مراد در ايوان و اوان همزه مك كسريله
عربيه بيوك صفه به ديرل اما بجم فتح
همزه ايله بيوك چار داق معنائه استعمال
ايدرل * محصول بيت * اى بلند طالع پادشاه
خدا حقيون و يا خدا ايجون همت ايله
تا كر دون كنى خاك ايوانك اوپه يم يعنى
كردونه مشابه ويا كردون اوپدوى كنى
اوپه بن (وله ايضا) (ساقى نور باد) برافروز
جام ما * مطرب بكو كه كار جهان شد بكم

حبه (اشك) كوزياشتى (همى) دالم (فشان) صايج (باشد كه) اوله كه (مرغ)
قوش (وصل) م (كند) ايد (قصه) ميل (دام) دوزاق (ما) بز (معناى اشارتى)
اى حافظ دروك ما سوي الهدن خالى ايدوب جانب حقه توجه كامل ايله دالم
كرز كردن فان وياش دو ككه اوليه الهدن فطر و همت والله تعالى ايدن قربت
ووصلت مرادى اله كبره * وله ايضا *

صوفى بيا كه آينه صافست جامرا * نايكرى صفائى لعل فامرا *
يعنى اى صوفى كل كه جامك آينه سى صافيدر تا كور سن اعل رنكلى شرابك صفائى
آينه صاف اولد ايجون شرابده صافيدر (مفردات) (صوفى) اى صوفى (بيا كه)
كل كه (آينه صافست) آينه سى صافيدر (جامرا) قدحك (تا) حتى (بنكرى)
كورهن (صفائى م) شرابك صفوتنى (اعل) معروف قرمزى طاش (فام) رنگ
(را) ادات مفعول (معناى اشارتى) اى اعمال صور به به مشغول اولوب تعمير باطن
قليا ن كيمسه آينه قابى صافى و مجلا فلقه كور كه قلبه صبغة الله اولان ايمان
و محبة الله صافى و خالص اولر و كال بولر

عنا شكار كس نشود دام بازچين * كايجا هميشه ياديدست دامرا *
يعنى عناق قوشى كيمسه نك آوى اولر دو زاغكى كبرو ديو شر كه بوراده دالم يل
دوزاغك الله در واثه كبره چك بيدر بلدن غبرى نسته يوقدر وسعى هبادر
(مفردات) (عناق) اسمى موجود جسمى نا موجود بر عظيم قوشدر (شكار) آو
(كس) كيمسه (نشود) اولر (دام) دوزاق (باز) كبرو (چين) ديو شر
(كايجا) بوراده (هميشه) دالم (ياد) يل (يدست) الله در (دام) م (را)
ادات مفعول (معناى اشارتى) عناق كنى شريف الوجود اولان نور ايمان و محبت
ايقان اعمال صوريله و اخلاص و ذوق سر مجر حيله و مكر ايله كبرمن و حاصل اولر
در عيش نقد كوش كه چون آب خور نمائد * آدم بهشت روضه دار السلام را *

يعنى نقد جانكده و هر بروفتكده اخلاص و ذوق نخصيصه سعى ايله نصيب و قسمت
قالد قده حضرت آدم عليه السلام دار سلام جنتى ترك ايندى (مفردات)
(در) ظرفيه (عيش) حبات و ذوق و عشرت (نقد) حاضر (كوش) چالش
كوشيدن امر در (آب خور) نصيب و قسمت (نمائد) قالدى (آدم) م (بهشت)
ترك ايلدى هليدندن ماضيدر (دار السلام) جنت (را) م (معناى اشارتى)
اى طالب معرفه الله اولان نقد عمرى مشتهيات نفسى ترك ايله ذوق ايمان تحصيله
صرف وسعى ايله مشايخ صوريلردن حرارتكى دفع ابد جك بر قالدى خليفه الله
اولان حضرت آدم عليه السلامى كور كه ذوق ايمان و كال قرب و ايمان تحصيلى
ايجون وفيها ما تشتهيه النفس ايله موصوف اولان جنتى ترك ايدوب سعى و جفا
عالمى اختيار ايندى سن دجى خليفه زاده سن خير اخلاف اولغه سعى ايله ديكندر
در زم دورك دوقدر در كش و برو * يعنى طمع مدار وصال و دوام را *

يعنى *
ما ساقى منادى بنور باد باع معنائه در نور آتشك ضيا سته ديرل ياد خر نورك ياد به اضافتى مشبه بهك مشبه اضافتى
قيلسنددر صفوندرن كنياد در افروز افروز افروزيدندن مشتق فعل امر مخاطبدر افروختن
وافروزيدن لازله متعدى ما بينده مشتق كدر بالكتفى ويا لكتفى بونده متعديدن مطرب اسم فاعل اطرب بطرب افعال
با بندين سق بنديرى معنائه * اما اصطلاحده سازنده و كوينده به ديرل بكو بونده امر در ايله معنائه كه حرف

نان و قفدن زينا اكثر مشايخ خانها هله و زاويه ل ده اولوب وقف امكنين برل آب حرام كنياندر خردن * محصول بيت *
قور قرمكه قيا مت كونده فضلى او لبه شينك حلال ديو يديكى وقف امكنيك بزم حرام ديو ايجيد بكم شراب
اوزرنه يعنى لك ذرق وريا ايله كچندوى و بزم رندك ايله كچند بكم بر اركله بلكه بزم رندكز افضل كاورز را مرابى دكلوز
(اى ياد اكر بگلشن احباب بگذرى * زهار عرضه ده بر جانان پيام ما) احباب و دستلر حبيبك جوميدر كاشن و كلزار كاك
معنائه در احبايدن مراد جانان و سار
احباسيدر با خود بونده مفرد مراد در يعنى
جانانى تعظيما جمع ايلشدر عرضه عرض
معنائه در هاى رسمى ادات نقلدر يعنى
عريسدن عجميه بر جانان اضنا فله عند
معنائه در يعنى جانان قته پيام و بيم
و پيام و بيم خبردر * محصول بيت * اى ياد
اكر دوستلر كلانندن يعنى مجلسدن
بكر سن البته جانان حضوريه بزم خبر
مضى عرض ايله عرض ايليه چكى
كلبك بيتك مضوميدر (كوانم) ماز باد
بمدا چه ميمرى * خود ايدانكه بادايد ز نام
ما ياد كردن انكدر عمد قصد عدا قصد *

يعنى ياده مجلسنده برايكى قدح شراب ايج و كيت يعنى دوام و بقا سى اوليان مجلسك
دوام و وصائيه طمع طومعه وظل و خيال الدائمه (مفردات) (در بزم دور) ياده
مجلسنده (يكندو) برايكى (قدح) م (در كش) چك (برو) كيت (يهسى)
تفسر (طمع) حرص (مدار) طومعه (وصال و دوام) بقا معنائه (را) م
(معناى اشارتى) بو مجلس قائمده و سريره الزوال دنباده باعث خلقك اولان
محبت و معرفه الله نفعيك معنائه سعى ايله تحصيل ايت و كيت بوش كتمه
و طول امل ايدوب (هلاك المسوفون) زمره سندن اوله و سريره الزوال وظل
و خيال دنبايه الدائمه و حرص و طمع ايله كه بقا سى يوقدر

اى دل شتاب رفت و بچيدى كلى زمر * بيراهه سربكن هزى نك و نام را *
يعنى اى كوكل كجلك و بكتلك زمانى كندى حال بو كه عمر دن بر كل درمك قوجه افده
نام و نك ايجون رهز تحصيل ايله (مفردات) (اى) حرف ندا (دل) كوكل
(شباب) كجلك (رفت) كندى (واو) حاله (بچيدى) درمك (كلى) بر كل
(زمر) عمر دن (بيراهه) قوجه افده (سربكن) باش ايت و تحصيل ايت (هزى)
بر معرفت (نك) عار (نام) آد (را) ادات مفعولدر (معناى اشارتى) تحسرا يا اراده
دير كه اى كوكل كجلكده عمرى هوا و هوس ايله بگروب دماغ جانكده ريخچراندن
و ذرق ايمانندن و معرفت يز داندن بر اثر تحصيل ايتك باري پيرلك و قشند مابوس
اولوب كسب معرفه الله ايله سعادت نامنى تحصيل ايجون سعى و غيرت ايله ديكندر

راز درون پرده زردان مست پرس * كين حال نيست صوفى عالى مقام را *
يعنى پرده ايجنده كى سري لا بالى ياده نوش مستلردن صور كه بو حال عالى مقام
صوفى و زاهد ايجون بوقدر (مفردات) (راز) سر (درون) ايجرى (برده)
حجاب (ز) من (زدان) لا بالى قور قوسلر (مست) لا يعقل (پرس) صور (كه)
رابطه (اين) بو (حال) كيفيت (نيست) يوق (صوفى) معرض عن الدنيا كالزاهد
(عال) بو كسك (مقام) مرتبه (را) م (معناى اشارتى) حق تعالىك اسرار
غيبه ربى و حكم مكنونه ل بى لا يخافون اوبه لاهم سرك مظهرى مست و مستغرق
عشق الهى اولانلردن صور كه كشف حجاب و قطع منازل ايله كشف و كرامت
قينده اولان صوفى و زاهد ل ده بو حالت سنيه يوقدر

مارا بر آستان توبى حق خلدست * اى خواجه باز بين بترجم غلام را *
يعنى بزم سنك ايشكده چوق حق خلدست و زواردر اى افتدى قولكه رحمت نظريله
ينه نظر ايله (مفردات) (ما) بز (را) م (برم) (آستان) ايشك (توسن) بس
چوق (حق خلدست) م (است) واردر (اى خواجه) اى افتدى (باز) ينه
(بين) نظر ايله (بترجم) رحله (غلام را) قولكه (معناى اشارتى) يارب سنك
توفيقكده صراط مستقيكده نجه سعيلا ايدم امكمنى ضايع قتل عالم ارواحدن
بو آنه قدر لا يحصى بزم بلا عوض نعمتلر و كرمكش ايتك ينه كره كه بزم نظر

يعنى اول مستانه چشم اولديعى ايجون بزمست لكى اختيار ايلدك (حافظ زبده) دانه اشكى همى فشان * باشد كه مرغ وصل
كند قصد دام ما (اشك كوزياشتى) باحرف تنكير وحدت ايجون دكل بعضيلر ديديكى كنى همى تا كيدا ايجوندر فشان امر مخاطب
فشانيدندن صايجق شار معنائه مرغ مطلق طير معنائه در اضافله نخصيص كسب ايدر * مثلا ناوغه مرغ خانكى ديرل
قصد دام بعض نسيجه ده قصد بريته ميل دام دوشمشدن دام طوزا قدر * محصول بيت * اى حافظ كوزدن اشك يعنى كوزياشتى
اختيار يعنى مستانه لكه حواله ايلشدر *

ذاته سنی صبا ج اوله که وصل مرغی بزم طوزا غمزه میل ابلیسه یعنی آغله اوله که جانان کوزک باشینی کوزوب سکارخم ابلیه
 بیت فشان سر شک نیاز آغنی زناله چه سود * بدانه رام کن آن طایر هما یوزا * بیت حافظده التفات واردر مخاطبدن متکلمه
 (دریای اخضر فکاک و کشتی هلال * هستند ظرف نعمت حاجی قوام ما) اخضر بشیل کشتی کی در بای اخضر شبه به
 فلک مشبه در * دریا اخضره و اخضر فلک که مضاف اولمشدر * اضافت بیایه قبیلدن مذکور تشبیه اخضر دریاه صفت اولدینی
 تقدیر چه در اما فلک صفت اولنجه دریا

۳۸

رحمتکله نظر پیوروب معرفت ذاتیه که مظهر ابلیه دیکدر

حافظ مرید جام بیست ای صبارو * وز بنده بندی برسان شیخ جام را *
 یعنی حافظ شراب قدحک طاب لیدر ای صبا کیت قولدن قولی قدح شیشه
 اولشدر (مفردات) (حافظ) م (مرید) طالب (جام) قدح (می) شراب (است) در
 (ای صبارو) م (وز بنده) قولدن (بندی) قوللی (برسان) اولشدر (شیخ جام را)
 م (معنای اشارتی) حافظ مظهر تجلیات الهی و منبع عشق و معرفت لایناهی
 اولان قلب طاب لیدر ای پیر کامل بوعبد بیچاره مقصودک حصول ایچون حضرت
 فیاض مطلقدن نیاز و محبت پیورک دیکدر * و له ایضا *

ساقیا برخیز در ده جام را * خاک بر سر کن غم ایام را *

یعنی ای ساقی قاقی و قدحی و پر ایام غمک باشی اوزره طبراق ابلیه و طبراق صبا ج
 (مفردات) (ساقی) صواریجی اخرنده الف حرف ندا در (بر) لئنا کید (خیر)
 قاقی خاستن دن امر در (و او) عاطفه (در) لئنا کید (ده) و برد هیستن امر در
 (جام را) معلوم (خاک) طبراق (بر) علی (سر) باش (کن) ابلیه (غم) کدر
 (ایام را) کونلرک (معنای اشارتی) ای تشنگان و مخیرین راه بقینه ساقی شفیق
 اولان پیر دلبر خلیفه الله فی الارض مظهر عنایتله و قاب محل فیوضات الهیه کر
 توجه بیه بو کدای سرگردانکر جام وحدتله بر شراب محبت و نشسته معرفت احسان
 ابدک که تعلقات کونیه دن حاصل اولان کدورات ماسوی قلبدن منسلخ اولغله
 آینه قلب نجلی اولوب (ارنا الاشیاء کما هی) مرتبه سن بوله ام (و اخفی من دیب
 الن) اولان حیلله نفسدن قور توله لم دیکدر

ساغری بر کفیم ناز بر * بر کشم این داق از رق ظام را *

یعنی شراب قدحی الیم اوزر بنده قوحتی اوزر مدن بو کوزک رنگلی خرقدی چکم
 و چیقارم (مفردات) (ساغر) قدح (می) شراب (بر) علی (کف) ال ایلمی
 (مهم) متکلم وحده ضمیری (نه) قور نهیدن دن امر در (نا) حتی (ز) من (بر)
 اوزره (بر) لئنا کید (کشم) چکم (این) بو (داق) خرقد (ازرق) کوزک (ظام)
 رنگ (را) م (معنای اشارتی) ای پیر اکبر الهیم زمام قلبی قبضه ارا دغه
 تسلیم پیور تا که حق باطاردن تمیز ابلیه کفر معنوی اولان شرک خفیدن واعتماد
 ماسوی اللهیدن نجات الله مرتبه نجریده ابره لم دیکدر

کر چه بدنا بیست نزد عاقلان * مانعی خوا هم نیک و نام را *

یعنی اگر چه بوباده بی ایچوب مست اولوب جامه بی چاک ادوب عریان و بران اولوق
 عادلر قتیده بدنا ملقدر لکن بزنا موس و عاری استغیر (مفردات) (کر چه) اگر چه
 (بد) کوتو (نام) اسم (یا) مصدریه (است) ادات خبر (نزد) عند (عاقلان)
 عاقلر جمعدر (ما) بز (نمی خواهم) استغیر می زائد (نیک) عار (نام) ناموس
 (معنای اشارتی) کر چه حقا و عرا تا اشد و اغیر صورت ملائمه ده اهل نجرید

اولوق

صافست جام را * تابشگری صفای می اهل فام را (صوفی اسم منسوبد صوف قون بوکنه درلر بوطاغنه اکثری بولک اسبابی
 کیدکلر دن بوکه نسبت ادوب صوفی دبدیلر حرف ندا حذف اولمشدر * بیافدل امر مخاطبدن آیدندن قاعده کلبه در که رنگدنک
 اولنده همزه اولسه آمدن و آغازیدن واسا یدن کی ادات حال و یا استقبال و یا حرف فی و فیه اولنه داخل اولسه همزه بایه
 منقلب او اور مثلا بیاید و نیاید کی و قس علیه سائر فام رنگ دورلو معنایه اهل فام لعل رنگلی دیکدر معلوم اوله که شعرا عادتند

زرق و مرای صوفیلره یعنی صوفیلر شکنده اولان سالوسلره تعریض آیدرلر * اما اهل مشرب صوفیلره دخل ایلرلر زیرا انلر
 کندی حاللرله مقید اولوب کسه نک طرز و طعنیله نقید ایلرلر پس * محصول بیت * ای صوفی کل که جامک آینه سی صافدر
 مقصود صفوت باده در جام دکل تامل رنگلی میک صفاسنی کوره سن یعنی سیر ابلیه که نه حالت و بر (عتقا شکار کس نشود
 دام بازچین * کابنجا همیشه باد بدستست دام را * عتقا صحاح جوهریده بر اولوقوشدر موجود الاسم معدوم ابلیسم * حاصل
 کلام عتقات ظهورنده اختلاف ایلدیلر

۳۹

اولوق مرتبه عقده مستحسن دکلدر لکن امور دین و راه عقده اولغله بزنا موس
 و عار و حیت جاهلیه بی ایستغوب لایتحافون لومه لام سمته کتشدرد

باده درده چند ازین باد غرور * خاک بر سر نفس ناخر جام را *

یعنی ای ساقی باده و بر البته نیجه بر بو غرور بلندن مغرور اوله لم طبراق عاقبتی
 خیر سر نفسک باشنه اولسون (مفردات) (باده) م (ده) ویر (در) لئنا کید
 (چند) نیجه (ازین) یوندن (باد) بل (غرور) غفات (خاک) طبراق (بر سر
 نفس) نفسک باشی اوزره (ناخر جام) عاقبتی خبر اولیان (را) م (معنای اشارتی)
 ای پیر فرح بخش مقصدای طبع کر بیکز دن بزه بر فیض محبت و لذت روحانیت
 احسان ابدک که نیجه بر باد غرور و غفات ابلیه و قید عبارت صورت ابلیه و تبعیت نفس
 بدخواه ابلیه عمر نازنینی هبابه ویر له تا که غلبه عشق ابلیه عاقبت اندیش اولیان
 نفس اماره باسولک طبراق باشنه اولوب مغلوب سلطان عشق اولسون دیکدر

دودآه سینه سوزان من * سوخت این افسرد کان خام را *

یعنی بنم یانچی سینه مک آهی توتوتی بوخلم طوکشلمری باقدی والعوام کالهوم
 اولان ارباب عقول حیرته برافدی (مفردات) (دود) توتوت (آه) م (سینه)
 کوس (سوزان) یانچی (من) بن (سوخت) باقدی (این) بو (افسرد کان)
 طوکشلم (خام) م (معنای اشارتی) سوزش نار عشق ابلیه غلیان قلب سوزانندن
 آه پردرد و سیلان باران بلای چشم عاشق درد مند ظهور ابتدجه آثار نفسانیده
 منطبع القاب اولان کوردلار و خام طبع قلوب ذوق ایمان طانیسان عاقلر کندی
 آینه روزنکارلنده حقیقت عدم وصولرندن عاشق الله اولنلره عداوتلرندن آتشله
 یالیدیلر و غمزه بویالیدیلر دیکدر

محرم را زدل شیدای خود * کس نمی یلیم زخاص وعام را *

یعنی کندی دل کوکلک مرینه محرم کسه کوره مبورم خواص و عوامدن اخف سی
 کوچ و اظهار ری کوچ برامردر (مفردات) (محرم راز) سرداش (دل شیدای)
 دل کوکل (خود) کندی (کس) کسسته (نمی یلیم) کوره م مضارع منفیدر
 (زخاص) خواصدن (وعام) عوامدن (را) م (معنای اشارتی) اخص
 الخواصدن اولوب اللهک عشق و معرفته خاص اولان ذات عاقلرک قلوب مظهر
 فیض الهی و محرم علوم لدنیه و اسرار نامتناهیله جوهر کیسب اولوب جوابیس
 القلوب اولان عارف بالله او تکرر خبری واقف اوله من دیکدر

بالارای مرا خاطر خوش ت * کز دلم یکبار رد آراء را *

یعنی بنم بر کوکل دکلدر ییجی محبوبله خاطر خوششدر که کوکلدن بر او غور دن
 راحت ایلتدی و سلب ادوب بنی انجق کندی الله مسا کن قلشدر (مفردات)
 (با) یعنی مع (دلارام) وصف ترکیبی کوکل دکلدر ییجی و راحتلدر ییجی دیکدر
 (یا) وحدت ایچوند (مرا) بکا خاص (را) لایخصیص (خاطر) طبع (خوش)

کیمی دیدیکه حضرت موسی علیه السلام
 زمانده الله تعالی بر جفت قوش راندی
 قدس مبارک اطرافنده حضرت موسی
 علیه السلام متوق اولنجه مک طغلبه
 کتدیلر کیمی دیدیکه رس قومک زمانده
 کلدیکه الملک پیغمبری حظله این صفوان
 ایدی بغضبلر دبدیلر که حسدت عمری
 حضرت خالد بن شان عیسی علیه السلام
 زمانده کسور دیکه اول پیغمبر ایدی حضرت
 عیسی علیه السلام ابلیه حضرت محمد صلی الله
 علیه وسلم مایندنه کلدی صلوات الله
 علیههم اجمیع حافظ دبر که جیسع ام
 سافه عتقانی ضرب مثل ایلر بر شیده که
 ایشتدیلر اما کورنیز کبریت اچرده بوبله
 در دیدیلر که عتقا انکچون دیدیلر که
 بر بنده آق طوق وار ایدی و بعضیلر
 اوزون اولد یغیجون دیدیلر فارسیجه
 سیمغ دیدیلر کال عظمتدن کوباکه اوتوز
 مر غدر حاصل کلام عتقا کال احوال
 و تفصیلی بیک استین مقامات حریرینک
 اللهی مقامنه که اخر مقاماتدر مطرزی
 شرحنده نظر ایلسون شکار آودر مشهور
 قرأت شکاری کسه اضافله در و بعضیلر
 عتقا شکاری وصف ترکیبی او قودی
 و ترکیبی تقدیمه و نا خیره جل ایلدیلر *
 کابنجا که حرف تعلیل همیشه دانسا
 معنایه در * محصول بیت * عتقا کیمیه به
 شکار اولن یا خود کسه عتقا به شکار اولن
 طوزاغک دو شریعتی جا نان که عتقا
 مثالدر عظمتنده عاقلاندر فله وصنت
 و حیلله ابلیه کسسته به التفات ایلرلر زیرا
 یونده دانسا طوزاغک الله بادن غیری
 نشه یوقدر بلکه یلدی یوقدر زبر حاصل
 اولور نشه دکلدر یعنی جانان وصولنده
 ترک تدارک ابلیه که سعی بی فائده در
 (در عیش نقد کوش که چگون آخور

نماید * آدم بهشت روضه دار السلام را) عیش لغته دیر لکدر حیات معنایه اما بونده ذوق و عشرت معنایه در که حرف
 تعلیل نقد بونده حاضر معنایه در کوش * امر مخاطبدن کوشدندن دور شک و چالشقی معنایه انجور صوادی یعنی
 صوابجه چک بر بهشت باه مکوره حرف تا کیددر هشت هانک کمرله فعل ماضی صالوریدی یعنی ترک ابلیدی مصدری
 هشت و هیدن کلور * روضه لغتده چندر اما بونده بجه مراد در دار السلام دار اودر بیت معنایه سلام چنتک ادبدر جنت

اوی دیکدر روضه نک دار السلامه اضافتی بیایه در * محصول بیت * حاضران و بریدی ذوق و صفایه سعی اله مستقبه ناظر
اوله زرا حضرت آدمک جسته نصی قالدی ترک ایدوب دنیا اونه کلدی یعنی زمان استقبه الله ملافت ارادینچون جستن
اخراج اولدی * بیت غم ناامده خوردن بندهم رنجده میدارد * همان بهتر که با فردا کذارم کاز فدارا (در برم دوریکد و قدح
در کش و برو * یعنی طمع مدار وصال دوام را * بزم دور کتابدر باده مجلسندن در کش در نا کید ایچوندر کش امر مخاطبدر
کنیدنن چک یعنی ایچ بروکت دیکدر

۴۰

کوزل (است) ادات خبر (که) رابطه (یکبار) براوغوردن و دفعه (رد) ایلدی
فصل ماضی (آرام) راحت (را) م (معنای اشارتی) بنم قلم (الایذکر الله
نظمین القلوب) خو اسجده بحمد الله انجیق الهک عون و عسایله کندی ذکر
وفکرله و عشق و معرفتله مطمن و ساکن اولوب تعلقات کونیندن فارغ البال
و عوامک فهندن خارج مظهر انوار قدسیه الهیه ایلله خوش حال اولدی دیکدر

نکرده دیکر بسرو اندر چن * هر که دید آن سرو سیم اندام را *

یعنی غیری بردخی باغ و بسته اند اولان سرو بولی محبوبله باقر هر کیسه که اول
سرو بولی و کومش بدلی محبوبی کوردی ایسه زربا بولی محبوبی کورن غیره
باقز (مفردات) (نکرده) باقر (دیکر) دخی (با) صله (سرو) م (اندر)
للفرفیه (چن) باغ (هر که) هر کیسه (دید) کوردی (آن) اول (سرو) م
(سیم) کومش (اندام) بدن (را) م (معنای اشارتی) عارفین و عاشقینک
چشیده بیور دقلری اذواق روحانیت و مشاهده قلده قری انوار قدسیه احدیت
برلذائتی نهایتدر که * وینسون التیم اذا راو * سرنجده محبوب جهان
چسه جبر ست بلکه حوری و غلان باغ جنسان نظر زدن ساقط و لاشی
مشابه سنده در دیکدر

صبر کن حافظ بسختی روز و شب * نایابی منتهای کام را *

یعنی صبر ایلله ای حافظ قایم بقدره و شدانره کجده و کوندز تا که نهایت مرادی بوله سن
و مقصود اصلیکه نائل اوله سن (مفردات) (صبر) م (کن) ایلله (حافظ) ای حافظ
(با) مع (روز و شب) م (تا) حتی (با) صله (یابی) بوله سن یافتدن مضارع
مفرد مخاطب (منها) نهاییه (کام) مراد (را) م (معنای اشارتی) کرچه
اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاولیاء الخ حکمتیچو طریق معرفت و عشقه
و استغراق انوار مشاهده چال حقد و بویقا یالله و فزای مطلقده انواع بلا
و اصناف جفا اوزم محبه الله اولدینچون توجه اشد کجه هر بر بلا و محنت تحمل
بلکه بلایه صفا ایدرسک نهایت مرتبه به واصل اولور سن دیکدر (وله ایضا)

دل پرورد ز دست صاحب دلان خدارا * دردا که راز نهان خواهد شد آشکارا *

یعنی کورکلم المذن کیده یورای اصحاب قلوب الله ایچون بزه همت ایدک ای واه که
کیر اوسر آشکار اولسه کرکدر (مفردات) (دل) کوکل (می) حالیه (رود)
کیده بور رفتن فعل مضارعدر (ز) من (دست) ال (میم) ضمیر متکلم و حده
(صاحب) م (دلان) قلبدر (خدا) واجب الوجود (را) ادات مفعول
(دردا) ای واه (که) م (راز) م (پنهان) کبرلی (خواهد) استرخوا ستندن
مضارعدر (شده) اولدی (خواهد شد) یعنی اولسه کرکدر (آشکارا) م
(معنای اشارتی) کورکلم تعلق ماسوا سبیلله افکار فاسده راه زمام اختیاری المذن
الوب ماخلق له اولان کسب معرفه الله بنی دور و توجه الی الله سن مجبور

ایده یور

اختیارل یدر و سر جانانه بی کشته افشا ایلر بلکه راز جانانی جانلرنده و جانلرینی دلرنده کم ایدرل پس راز درون پرده بی
افشا ایلک انلرک حالی دکل دیکد اولور (مارا بر آستان تو بس حق خدمتست * ای خواجه باز بین بترجم غلام را) ماراده کی
را تخصیص افاده ایدر بزم معنایه بس چوق معنایه در بسیار کی باز بوله پرده تا کید افاده ایدر انجیق بونده باز لفظنه کیر
معنای و برنار ایلوسنی و کیروسنی واردنی و او کونی فکر ایلرلرلر بعضی نسخه لده خدمت بر بنه نعمت واقع اولمش حق بودر که

استاد و خواجه و ترجم و غلام افضلرین خدمت انسدن * محصول بیت * بزم سنک استاد کده چوق حق خدمتوار درای خواجه
غلامکه ترجم ایلله نظر ایلله خواجه بوند افندی دیکدر که جانندن عسارت اوله و احتماله در که خواجه قوام الدین حسن اوله و باقوام
اکبر اوله سابقا ذکر اولان کی که وزیر لره خواجه درلر * حافظ مرید جام نیست ای صبا برو * وز بنده بند کی برسان شیخ
جام را * بنده کی برکله نک که اخرنده هاه رسمی اوله اکایای مصدر ویا الف و نون ججه لاحق اوله هاه رسمیه بی کاف بجمی به
تبدیل ایدوب بند کی و بنده کان درلر

۴۱

ایده یورای ارباب قلوب الله ایچون یوم تبلی السرار دن مقدم واحسرتنا
واندامتاییدن اول جمع خاطر ایلله توجه الی الهی تحصیلر ایچون برهت بیسورک
دیکدر و مردان خدادن استعداددر

کشتی آشتنکایم ای باد شرطه برخیز * باشد که باز بینم انبار آشتنرا *

یعنی کیمی اوتور مشلر دزای موافق بل قاتی واس اوله که اول آشتای ازلی
اولان یاری بردخی کوره لم (مفردات) (کشتی) کی (نشدن) اوتور مش
(کان) ادات جمع (باویم) ضمیر متکلم مع الغیر (ای) م (باد) م (شرطه)
موافق (برخیز) قاتی (باشد که) اوله که (باز) کیر (بینم) کوره لم (آن)
اول (یا) م (آشنا) باش (را) م (معنای اشارتی) مثل شریعتی کشت سفینه
نوح) حدیث شریفی خواجه شریعت مطهره ده نقصان اوله افافله مقام عالینه
صمود دن قالدی ای همت پیر و توفیق خدای فی نظرسن بنش که بردخی عالم
ارواحده آشنا اولدیم ارواح قدسیه انبیا و اولیای مشاهده ایدوب انزل معینه
اوله لم دیکدر

ده روزه مهر کردون افسانه است و افسون * نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا *

یعنی فلکک اون کون مقداری اولان محبتی مثل المثلدر و مکرو حله در ای دوست
مؤمنین اولان یاران ایلیکی و احسانی فرصت صای (مفردات) (ده) اون (روز)
کون (هه) مقدار معنایه (مهر) محبت (کردون) ذاک (افسانه) مثل
و حکایت (افسون) مکرو حله (نیکی) ایلک (بجای) زائد (باران) محبت
(فرصت) غنیمت (شمار) صای (بارا) ای یار (الف) ندا ایچوندر بوظل و خیال
و سریمه الزوال دنیات محبتی و فلکک بقاء کون مرادک اوزره دوغنی رابع
واهو و مکرو حله در و بی حاسلدر * الدنيا ساعة فاجعلها طاعة * معنایه
یوم میرد خبرت اسدن اولوب مؤمنین و مؤمناته احسانی غنیمت یل و فرصت لری
فوت ایچوب عبادات و طاعتله تکمیل نقصان ایتکه سعی ایلله دیکدر

در حلقه کل و مل خوش خواند دوش بلبل * هات الصبح هیه ایابها السکارا *

کل و شراب مجلسنده دون کجده بلبل خوش اوقودی صباح ایچیلن شرابی
کتورک ای سرخوشلر سزله کلک یعنی کل و شراب مجلسنده دون کجده بلبل
خوش اوقودی و کوزل سو بلدیکه صباح ایچیلن شرابی کتورک وای شرابک
سرخوشلری سزله کلک جمع اولک دیشدر (مفردات) (در) لظرفیه (حلقه)
اداره و اجتماع (همزه) للتوصل (کل) م (مل) شراب (خوش) کوزل (خواند)
اوقودی فعل ماضی (دوش) دون کجده (بلبل) م (هات) کتور ها تو کتورک
اسماء افعالندر (الصبح) صباح ایچیلن شراب (هیوا) کلک اسماء افعالندر
(با) حرف ندا (ای) لتا کید (عا) تنبیه (سکارا) سرخوشلر سکارا کجده
(معنای اشارتی) جلوسا الله فی الارض اولوب کل کبی مشام جان بوی رحان

۱۱

ل

اوستدن دیکدر * کتم فعل مضارع متکلم و حده چکم دیکدر * دانی خرقة ازرق کوک فام رنگ یعنی کوک رنگ را ادات
مفعول * محصول بیت * ای ساقی سافری اوجیه قو یعنی اله ورتا کوک رنگی خرقة بی اوزمندن چکه یم یعنی مست اولوب
خرقه بی چاک ایدوب بیسایه آیم * بو بیت نریضدر * شیخ حسن ازرق پوشه و قوابله که انلر باسره کک جامدل کیرلر نکه
محلله پان اولسه کرک ان شاء الله تعالی و هر پرده که ازرق جامه ویا ازرق لباس ذکر ایدر انلر تعریض مراد در * بیت غلام

همت از رند عاقبت سوزم * نه ان گروه که ازرق لباس و دل سپهند (کچه بدنامیست نزد عاقلان * مایمی خواهیم نك و نام را *
محصول بیت * ای ساقی اگر چه باده ایچوب مست اولوب جامه بی چاک ابدوب پنهان احمق عاقلان فتنه بدنام ملقدر بزمان و ناموس
ونك و عار استرز را بر بخمور رند مرید لری از نكته تفصیلی کاور ان شاه الله تعالی (باده درده چند ازین باد غرور * خلك بر سر
نفس نافر جام رباب غرور اضافتی یا نید در نافر جام و بد فرجام عاقبتی را من اصلاحه قایل اولین نند ان تخمبص ایچوندر * محصول
بیت های ساق باده و ربابه نیجه بر بوفلت

۴۲

نشد بر یچی و قلوب طالبین به محبت و معرفت و ریچی مظهر اسماء الله دن اولان
راهل بقین کوزل خیر و بدیکه نشسته خبر به سی و آثار حیل به سی روز محشرده ظاهر
اوله جق محبت الهی تحصیل ایدک و الجماعه رجه خواستجه زمهره بخینه داخل
اولک و قلبا اترکله معیت و جبهت قلبک دیمکدر

چو آینه سکندر جام میست بنکر * تار تو عرضه دارد احوال ملک دارا *
اسکندر آینه جهان نمایی شراب قدحیدر باق تا که سئک اوزریکه دارا پادشاهک
ملکتک احوالی عرض طونه واقده ایدوب سکا کوستره (مفردات) (آینه)
م (سکندر) پادشاه مشهور (جام) قدح (می) شراب (است) ادات خبر
بنکر (باق) (تا) انتها ایچوندر (رتو) سئک اوزریکه (عرض) اعلام (دارد)
طونه مضارع (احوال) م (ملک) م (دارا) مشهور پادشاه (معنای اشارتی)
حکیم اسکندر یونانی کبی معین حکمت الهی اولان پادشاه روح آینه جهان
نمایی قلب صافیدر اکا نظر ابله تا که عدوی اسکندر اولان دارانک ملکی احوالی
وانواع حیل و مکر آینه جهان نماده ظاهر اولوب اسکندر دارانک اوزریکه
غالب اولدینی کبی سن دخی اعدایی عدو اولوب بتمش شیطانه ن اخبت اولان
نفت موشکافی اصحاب رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلمی مخیر فلان حیل
و مکر آینه اسرار حق اولان قلب صافیده کورر سن وانکه مخیر ایدر سن زیرا
زنکار ماسوا ابله محجوب اولان قلب اهل حیل نفسانیدن خلاص بوله من دیمکدر

چو ای صاحب کرامت شکرانه سلامت * روزی تفقیدی کن درویش بی نوارا *
ای کرامت و احسان صاحبی جمیع آفادن سلامتک شکرانه سپیون بر کون بی نوا
درویشی تجسس ابت و حسن نظر ابله (مفردات) (ای صاحب کرامت) م
(شکرانه) هاه تخصیص و هره توسل ایچون کلشدر سلامتک شکرانه سپیون
دیمکدر (روزی) بر کون باوحدت ایچوندر (تفقد) تجسس (یا) بر ای وحدت
(کن) قبل (درویش) فقیر (بی نوا) غدا سز (معنای اشارتی) ای واقف
اسرار الهی وای کاشف استار انوار فو ضات جمال لایناهی اولان صاحب
کرامت آفات غوائل نفسانیه دن و اوصاف بشریه دن سلامت بولدینک نعمت
عظمتک شکرانه سپیون باب سعادته بکرک ملازمی فقیر و محتاج غدای روحانیت
اولان درویش بی نوا بی حسن نظرند و همت جان بخشیدن دور ایچوب
آنا فانا تجسس و تفحص بیوروب عطشی غدای روحانیه مقام عالی به ایصال
ایده سن دیمکدر

چو آیش دو کیتی تفسیر این دو حرفست * بادوستان ناطف بادشمنان مدارا *
یعنی ایکی جهاتک راحت شو ایکی مصراع ثانیده کلان ایکی حرف کبی قایل
الانف نظ کلامک تفسیر و مضوننده در که دوستلره ناطف دشمنانه مدارا ایچوندر
(مفردات) (آیش) آسایدن مصدرندن اسم مصدر در دکلنک وراحتنک

مقارنه

کوکل دکنسیر یچی یعنی راحلق و ریچی معنایه انی حذف ایدوب ارمیدن درل باوحدت نوعیه در مراده رانخصبص
ایچوندر بیکاره بر او غورده دفعه معنایه ارام قرار ورا ادات مفعول * محصول بیت * برد لارام ابله بنم خاطر م خوشدر یعنی ای
در که کوکلهدن بر او غور دن قرار ورا حسی ایلنی مراد بوندن جاناتی یا خود پیر بدر یعنی شیخ محمود اولوق وار (نکر در دیگر
بسر و اندر چن * هر که دید آن سرو سیم اندام را * نکر در فعل نئی مستقبل نظر ایلز نکر بوندن دیگر بونده دخی معنایه سنه در

بسر و با حرف صله دیگر بونده کوردینسه دیگر کرک سیم اندام سیم کش اندام شکل و سیمایه در سیم اندام و سیم سیمایه
بر معنایه در * محصول بیت * دخی چنده سرو نظر ایلز هر که اول کش سیمایه سروی کوردی یعنی انسان کوزلی کورن بردخی
خوب نازشیده به نظر ایلز دیمکدر (صبر کن حافظ بسختی روز و شب * تابایی منتهای کام را) بسختی ده با جاز در که مع
معنایه اوله یا خود در حرف صله تا حرف تعلیل یایی یا بیدندن یا حرف تأکید یایی فعل مضارع مخاطب منتهای
نهایت و غایت کام راده را تخصیص
ایچوندر * محصول بیت * ای حافظ کبچه
کوندوز شد تله صبر ابله تا که مرادی
بوله سن زیرا الصبر مفتاح الفرجدر
(وله ایضا) (دل میر و دزد ستم صاحب
دلان خدارا در دا که رازنه نهان خواهد
ش آشکارا) میرود رو بوندن ذل حال
می ادات حال درد لان منادی حرف ندا
حذف اولشدر خدارا ایکی مصراع
صرف اولوق قابلدر اوله صرف اولیچ
را تخصیص افاده ایدر ثانی به صرف
اولیچ قسم ایچون اولور دردا الف
حرف نده به در عریده واولا و احسنرا
کبی حیفا دیمکدر خواهد شد اولسردر
معنایه خواهد شد تقدیرنده اشکارا
واشکاره و اشکار بر معنایه در کرکی فالسیر
معنایه * محصول بیت * ای صاحب
دلر کوکام المدن کیده یور الایچون
بر چاره ابله بو تقد رجه مصراع ثانی
حکم تعلیمده اولور یعنی زیرا که رازنه نهان
اشکاره اولسردر یا خود بو معنایه بوله
اوله ای صاحب دلر کوکام المدن کیده
یور الله حقیچون حیفا که رازنه نهان
اشکاره اولسردر در علی کل حال صاحب
دلار دن اعتماد در که وصلته بر چاره
ایده ل (کشتی نشنکا نیم ای باد شرطه
بر خیر * باشد که باز بینیم ان بار اشارا)
کشتی نشنکا کشتی آشنه نك جچی در
یعنی کبکی اوتور من طایفه ای باد
شرطه یا ندرده اولان اغترده بولدق اما
استمالده کبی به موافق بل در نعمت اللهده
موافق دیش انیچ بلی ایا مش بر خیر
قاق یعنی ظاهر اول باز بونده جاز در که
کرو معنایه اوله و جاز در که محض
تأکید افاده ابله بینیم فعل مضارع نفس
متکلم مع غیره در کوره و معنایه بینیدندن
مشق اشنا ایکی معنایه کاور بری تلمش

۴۳

معنایه (دو) ایکی (کیتی) جهان (تفسیر) بیان (این) بو (حرف) قبل
اللفظ کثیر المعنی (است) ادات خبر (یا) مع (دوستان) دوستلر (نطف)
یوشقاق (یا) مع (دشمنان) دشمنلر (مدارا) ضرر دینده اوله جق برده تعرض
ابله کلام ایتک (معنای اشارتی) ایکی عالمده مقام مقصد صدقه غدای روحانیه
اطمینان قلب و سکونت مع الرب ابله راحت ابدی و دوات سرمدی بواق و فراغت
قلب زائل اولوق ارباب سلوکک صادقله نطف و تعاون ایدوب عدوی جالک
اولان عوام طریقندن حذر و حین ملاقاتده واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما ابله
عل و مدارا ایچوندر در دیمکدر

چو در کوی نیک نامی مارا گذرند اند * کرتو نمی بسندی تغییر کن قضا را *
یعنی ابوآد بلق محله سنه به کجید و بول ویرمدیلر اگر ای اهل صورت بو حالت
ملاحتی بکنز ایک اللهک قضا سنی بوز و تغییر ایت تعلیق بالمعادلر (مفردات)
(در) فی (کوی) محله (نیک) نپو (نام) آد واسم (یا) مصدریه (ما) ز
(را) م (گذر) کجید (نداندن) ویرمدیلر ماضی وجع (کرتو) م (نمی بسندی)
بکنز ایک مضارع مفیدر (تغیر کن) بوز و تبدیل ایت (قضا) تقدیر الهی
(معنای اشارتی) ای عوام ناس عاشقین و مجذوبین غلبه جذبات رحانیه ابله
بلا اختیار دور ورقص کبی حالات سنیه ل ظهور ایتدکده طرغنده اولنلر
قیاس ایدوب طعن و توبیخ ایدوب خود بیتک ابله غرور ایتیک اگر سن تحسین
ایچوب طعن ایدر ایک قضا الهیه به عدم رضا در وحالات اولیای انکار در
نمود بالله

چو آن تلخ وش که صوفی ام الخبائش خواند * اشتهی لنا و احلی من قبله العذرا *
اول آبی کبی اولان شراب که صوفی اکا ام الخبائش او قودی لیکن بزمانه و باکره
قزلی او بکدن شهوتی و طائیلدر (مفردات) (آن) ذلک (تلخ) آبی (وش)
ادات تشبیه (که) م (صوفی) م (ام الخبائش) خبائشکانه سی (شبن) ضمیر
(خواند) او قودی فعل ماضیدر (اشهی) زیاده شهوتی (واحلی) زیاده طانی
(من) م (قبله) او بک (عذرا) جم عذری علی وزن فعلی (معنای اشارتی)
ماده خضر و موسی علیهما السلام کبی عوامک فهمندن خارج بلکه صوفیایک
دعواسن ایلدن اهل صورتلر اذواق روحانیتدن و اسرار معرفتن خبری اولدینندن
نشسته عشق الهیه بی وحالات جذبات رحانیه بی شائنده ام الخبائش بیور بلان
نشسته شراب حرام کبی منکر ظن ایدوب غلبه عشق ابله مست و مستغرق عشق
الهی اولان ذات عایرک اهل نفسک باکره قزلی بوس ایچی ذوقندن برز اولان
حالات سنیه ل ربی منکر ظن ایلز امر مجیدر که من لم یذق لم یعرف

چو هنگام نك دستی در عیش کوش و مستی * کین کیمایی هستی قارون کند کدارا *
یعنی ان طارانی وقتنده حبشی و عشرنه و مستلکه چالش که بو واراق کیمایی فقیری

و بری صوده بوز کچ بونده ایهام طریقه ذکر اولسدر * محصول بیت * کیمی اوتور من کسه ل زای باد موافق قاق یعنی پش
اولوب اس اوله که بردخی کوره و اول اشتا باری یعنی تلمش باری یا بوز کچ باری بونده کشتی نشنکا کدن بالکر کنندی
مراد اوله وجع صیفه سنی مقام مفردده اجرا ابله نحن نقص کبی و مقصود کیمی اوتور من دیمکدر نك ذلک یعنی کوکل
طارانی اوله زیرا کیده اولقه و علی الخصوص که کیمی اوتورده زیاده اضطراب و ملالت و سامت ضروریدر و باد شرطه دن

مراد حاله موافق صاحب دلال بیت اولده ذکر ایلد یکی کبی پن * محصول بیت * ای حاله موافق یاران صاحب دلال
کوکک زیاد ملائت و سمانی واردر بر جاره ایلاک اوله که یارک مبارک جلال باکائی مشاهده ایدوب بدن بواسطه طرب و کوکل
طسارغی کیده ز را * خواجه حضرتلری بزد شهرتیری بر حرکت ایله شدر تنکیم مخلنده بیان اولسه کرک ان شاء الله
تعالی بزدک بولنده ایسه دریا بوقدر قرادن کیدرل نشکان برینه شکستکان دین بیتک معاشنه کسرو رمش (ده دوزه مهر کردون

۴۴

افسانه است وافسون * یکی بجای یاران

فرست شمار یارا ده روزه دهی هاه
رسمی کیمی دیدیکه مقدار معناسنی
افاده ایدر بکاله و پنج روزه کبی بر بیل
مفسداری و بش کون مقدار کیمی
دید یکی معنای مفسداری افاده ایدر
بر یلاق و بش کونک مهر کشته و مجنه
دور لفظ مشتکر بونده ایهام طریقه
ذکر اولشدر افسانه و فسانه ترکیده اول
ندر که دیمکله تعبیر اولور و فارسیده
جیستان دیمکله و عربیده اسطوره
دیمکله جعی اساطیر کلور اساطیر الاواین
کبی افسون لفظ مشتکر کدر حیل و مکر
و بعضی کسه خسته اوزر بنه اوقور
واو فورر اکاده افسون دیرلر عریده رفیه
دیرلر تنکی ایلاک بجای یاران باحرف صله
در جای زاید اولدینی تقدیرجه اما جای
حق معنای اولجه باطر فیت افاده
ایدر حاصل کلام جام لفظنی بویه
مقامه استعمال ایلاک شیراز باره
مخصوص صدر نه کیم کلستانده (بیت)
تو بجای بدر چه کردی خبر * که هاه
چشم داری از بسرت * چشم امید
معاشنه در شمار امر مخاطبدر شمار بدندن
یارا اخر ده کی الف حرف ندا در
* محصول بیت * فلک اون مفسداری محبتی
یاون کونک محبتی یعنی سنک مرادیکه
دو عسی بی فایده و بی اعتبار و مکر و حیل
در یس یارانه ایلاکی و یاران حقنه ایلاکی
یعنی ایلاک بلسکی فرصت صای ای یارینه
فرست الهه ایکن یارانه احسانی دریغ
ایله ز را افرصه یمر مر السحاب دیمشدر
(در خله کل و مل خوش خواند دوش
بلبل * هات الصبوح هیوا یا ایها السکارا *
خاقه لامک سکونیه انسانده و خبریده
لامک فقیله در مل شراب دوش بونده
دون کیمه معنای در هات اسماء افعالند

فانون ایلر (مفردات) (هنگام) وقت (تنک) طار (دست) ال (با) مصدر به
(در) م (عیش) معیشت (کوش) چالش کوشیدن امر در (مست)
مغلوب العقل (این) بو (کییا) م (هستی) و اراق (فانون) م (کنند) م (کدا) م
(را) م (معنی اشارتی) خانه قلبه فیوضات الهیه ک سنو حایله منشرح الصدر
اولوب مشاهده اتوار جلال لایزاله عیش و عشرت و شراب لدنیسه ایله مست
و مستغرق اولوق دوات فقر وقتنه در و تعافسات کونیه دن فراغت زماننده در
بودوات فقر و فراغت قلب بر کیمیا و کبریت اجردر که فقیر فانون مال دنیا ایله غنی
اولدینی کبی رغسای مفسوی بولور که بادشاهان جهان کندن و به محتاج
اولور دیمکدر

سرکش مشو که چون شمع از غیرت بسوزد * دایر که در کف و مومست سنک خارا *
یعنی سرکش و معاند اوله که سنی شمع کبی غیرتندن باقر شول دایر که آوجنده قاره
و محکم طاش موم کبی اریجیدر (مفردات) (سرکش) باش چکیمی (مشو)
اوله (که) م (چون شمع) نشان چیره کبی (از) م غیرت (حیت) (تا) خطاب
(بسوزد) باقر (دایر) کوکل ایلتی (که) م (در) فی (کف) (آوج) (او)
ضمیمه (موم) بال مومی (سنک) طاش (خارا) قاره طاش (معنای اشارتی)
اوامر عالیله الهیه به مخافتدن و عدم اطاعتدن حذر اوزره اول که سروسو لوکنده
شرعت مطهره بی ارامیوب نقصان اوزره سالک اولنری (النقص ماعون)
حدیث شریفی خواستجه جمیع مکونات قبضه قدرتده متلاشی اولان حق سبحانه
و تعالیک غیرتی هلاک معنوی ایله هلاک ایدوب حصول مقصود ایله فوز یاب
اوله منزل دیمکدر

خوبان پارسی کوبخشد کان عرند * ساقی بشارتی ده پیران بارسارا *
یعنی فارسی سوبلیجی محبوبلر عریضی لدرای ساقی عاید و زاهد قوجهله مرده
و مشتاق ویر که فارسی کوزه ملازم اولسونلر (مفردات) (خوبان) محبوبلر
(پاره سی کو) فارسی سوبلیجی (بخشند) بخش ایدیمی (کان) ادات جمع
(عرند) ادات جمع ماقبله مر بوطدر بخشند کاند عر دیمکدر (ساقی) م
(بشارت) (دشاق) (ده) ویر (پیران) قوجهله (پارسا) عاید (را) م (معنای
اشارتی) محبوبان خدا اولوب اکثریا معارف لدنییه بی واسرار حق فارسی اسان
اوزره تکلم بیرون عارف باللهک کلمات قدسیه ربی صدق و اخلاص وجهی
اوزره استماع حیات ابدی بخش ایدیمیدر ای علم الخیر اولان خود بخودانه عاید
اوشلره مرده ویر که حیات ابدی و نجات سرمدی عارف باللهک کلمات قدسیه ربی
استماع ایلاکه ملازمده در دیمکدر

حافظ بخود نبوشد این خرقه می آلود * ای شیخ پاک دامن معذور دار مارا *
یعنی حافظ کندی اختیار به کیمدی بوشرا به بولاشق خرقه بی ای اتکی پاک شیخ

بزی

مفرد مقام جمع ده مستمدر هیوا قرینه سیله اما بعضی نسخه ده هاتوا دوشمدر پس تاوایله احتیاج بوقدر بعضی نسخه ده
فات دوشمدر اول تقدیرجه هیوا قرینه سیله هیوا دوشمدر بایله اولیجی حاضر ایلاک و بایله اولجه اولایک یعنی متنبه اولک
دیمکدر هات و هیوا اولجه الصبح مفعول به اولور اما فات اولجه لفظا مفعول فاعلی اولور الصبح صباح
وقتنده ایچیلن شرابک و عبوق کیمه اولنده ایچیلن شرابک امیدر سکارا کجی در سنک فقیله استعمالی

اکثر در صحاری وزنی اوزره اماضم سیله ده جائز در سرخو شاردر بکدر * محصول بیت * باده وکل خلفه سنده یعنی
مجلسنده ابوا و قودی دون کیمه بلبل که کتورک حاضر ایلاک صبا وقتنده ایچیلن شرابی ای باده نوشلر سکاری دن مراد
باده نوشلردر مست معناسنه اولان سرخو شاردر کدر زرا مست معناسنه سرخو شاردر بنسند کدا کته قادر دکلردر
یاخود معنای صبح وقتنده ایچیلن شراب فوت اولدی یعنی زمانی فوت اولدی اوایلک و متنبه اولک ای باده نوشلر (آیینده سکندر
جام میست بنکر * تا بر تو عرصه

۴۵

بزی معذور طوط (مفردات) (حافظ) م (بخود) کندی (نبوشد) کیمدی
(این) بو (خرقه) لباس (می) شراب (آلود) بولاشق (ای شیخ پاک) م (دامن)
ایلاک (معذور) اختیار سر (دار) طوط (مارا) بزی (معنای اشارتی) (قلب)
المؤمن بین اصبعین من اصابع الرجان) مقتضای حقیقت حافظک حرکات و سکنات
جمله تقلبات خدا ایله اولوب کندی اختیار به دکلدر ای شیخ صوری کندی یکی
عبیدن پاک کوروب ملا میونک کندی معذور اولدینی حالاتر ظهورنده انصاف
ایدوب سن دخی انلری معذور طوط و حقارت نظرنی ترک ایدوب انلرک نظر
و همت اکسیرانه ربی جانکه مت بلوب کسب سعادت و تحصیل نجات
ایله دیمکدر (وله ایضا)

رواق عهد شبابست دکر بستارا * می رسد مرده کل بلبل خوش الحانرا *
یعنی تازه لک زمانک کوزلکی واردر بنه بستانک که خوش آواز اولان بلبله کلک
مرده سی بشور (مفردات) (رواق) بوز کوزلکی (عهد) زمان (شباب) تازه لک
(است) ادات خبر (دکر) دخی و بنه (بستان) م (را) م (می رسد) ایر بشور
(مرده) بشارت (کل و بلبل) م (خوش) م (الحان) آواز (را) م (معنای اشارتی)
استیذ بالله (الا بد کر الله تطمئن القلوب) سرنجه لایلا و نهاراذکر کثیره مداوم
اولان سالک الی اللهک قلبی با غنده لذت مناجاتک و آثار فیوضاتک ظهوری تقرب
الی اللهک بشرا سیدر همان سالک لایق اولان سعی و استقامتده دوام ایدمکدر دیمکدر

ای صبا کر بچوانان جن بازرسی * خدمت ما برسان سرو وکل ویر بخانرا *
یعنی ای باد صبا اگر بچانهک بکترینه کیرو ایر بشور ایلاک برم سرو وکل ویر بخانه
خدمت و محبتی ایر بشور و خبر ویر (مفردات) (ای صبا) م (کر) اگر (با)
مصاحبت ایچوند (چوانان) بکتر (جن) بچانه (باز) کیرو (رسمی) فعل مخاطب
ایر بشور ایلاک (خدمت) م (ما) ر (برسان) ایر بشور امر متعدی (سرو وکل
ویر بخان) م (معنای اشارتی) ای دامن مایه سعادتک گرفته اولدیم پرفیض رسانم
لذت روحانیته اولقدر عطشایکه سرک همت دریا مثالکردن ماصدا روضه
اسرار توحیدک قنار بکه سرو کبی عالی مقام وکل کبی مرتبه محبوبنده ویر بخان کبی
دماغ سالکینه ریح رحان بشدر بیجی ذات عالیله برم محبت خد متنی افاده ایله برم
ایچون جلب همت و کسب کمال صون و نصرت نیا زیر در که راه حقده دوام سعی
و استقامت اعانه منوطدر دیمکدر

کرچین جلوه کشد مغیبه باده فروش * خاک روب درمخانه کیم مژ کارا *
یعنی باده صانبجی کافر چو جی اکر بونجیلن شیوه ایله حرکت ایدر سه کبر بکرمی
مخانه قیوستک طیراغی سپور بیجی سپور که ایدیم (مفردات) (کر) اگر (چین)
بونجیلن (جلوه) م (کشد) ایده (مغیبه) مغ کافر بید یوری (باده) م (فروش)
صانبجی فروختدن امر در باده به ترکیب ایله صفت مشبهه اولشدر خاک روبده

۱۲

۱۳

اولقدر یعنی امور دنیسان هیچ برجهاله مضطرب اولقدر شکرانه ده هاه رسمی تخصیص افاده ایدر یعنی سلامت شکرانه
سیچون شکرانه شول صدقه در که برکسه بن حقیقت شکرک حقتدن کله مز م بوا که جبر اولسون دیو ویر تنقیدی ارامق
ویر کسه نک حال خاطر بی بوقلق یاو حیدت و یاتکیر ایچوند نوا بونده دوزن یعنی انتظام حال معناسنه در
* محصول بیت * ای احسان و کرم صاحب جمیع آفادن سالم اولد بک شکرانه سیچون بر کون درویش بی نوابی نجس و انحص
و کرم صاحب دز سلامت بلا بادن خالی

ایله صاحب کرامتدن مراد جاناندر درویش بی نوادن مقصود عاشق پیچاز در باصاحب کرامتدن مراد قوام الدین حسن و درویش بی نوادن مقصود کندی خواجه اوله (اسایش دو کیتی تفسیر این دو حرفت * بادوسنان تالطف بادشمان مدارا) اسایش اسم مصدر در اسایدندن دیکلش واستراحت معنای اسم مصدر در اسودن معنای اسم مصدر یله مصدری فرق الیدی کیتی جهان تالطف برابنده بوشفاق یعنی ملائمت کوسر مکدر * محصول بیت * ایکی مالک را حتی وحضور بیو ایکی حرفت تفسیر بدر

۴۶

ایکی حرف دیدیکی مصراع ثانیته
مضمونیدر بر کلام لفظی از معنای
جوق اوله ایکی حرف در بر قلت الفاظه
کوره یعنی دوستار یله ملائمت و دشمنار یله
مدار ایو ایکی جمله ایله عامل اولان دنیاده
هیچ الم چکمر * در کوی نیکبانی مارا
گذرندا دند * کر تومی پسندی تغییر کن
قضارا * نیکبانی نیک نام ایو ادلی وصف

ترکیبی اقسامندندر یا حرف مصدر در
گذر اسمدر یکجید معنای نعی پسندی
فعل نفی حال یا حرف خطاب قضا حکم
وصفت و قدرت معنای مستعذر
بوده صنعت و قدرت یزدانی مراد در
حکم الله معنای اوله جاز را ادا
مفعول * محصول بیت * آدا ایکی
محله شدن بزه یکجید و برمد یله یعنی بزی
اوله سعاددن یارنده یله که ادمر ایملکه
مشهور اوله اگر سن بگنن ایسن الله
حکم و صنع از لیبی تغییر الیه یعنی بی
سعدتدن الیه * آن تلخ و ش که صوفی
ام الخلیفیش خواند * اشهی لنا و احلی من
قلبه العذرا (تلخ اجی در مر معنای ش
ادات تشبیه در کبی معنای تلخ و شدن
مراد یاده در ام الخلیفیش شراب کیتی
در ام انایه در بر خیانت خینک جعیدر
مر دار معنای شین تلخ و ش را جعیدر
اشهی شهنک تفضیلی در لذت در یکجیدر
احلی اسم تفضیل در حلو دن اشهی
معنای قله بوسه یله در بر او که دیمزل
بس او یکجیدر در بر دینلر اسمله مصدری
فرق الید یله او یکجیدر قلیل در عذار
عذارلک جعی در قز اوغللر معنای
راک فتح و کسر یله لغتدر * اما بوند
راک فتحی لازمدر و بابونده الف صور
نده یازلق کرک که اسلوب عجمه موافق
اوله یزرا عجم اخر اسماده و حرفه الف با
شکانه یازلسه اتی الف یازر لموسی

ترسم این قوم که بردر کشان می خندند در سر کار خرابات کنند ایستار

یعنی قور قورم بوقوم که شرابک در توستی چکنلر کورلر ایمانلر بی فسق و فساد او نیک
ایشی اوچنده ایدرلر و دینلر ایدانلر کیدرلر (مفردات) (ترسم) قور قورم (این)
بو (قوم که) (ر) علی (درد) طور تو (کشان) چکچیلر (می خندند) کورلر (در) فی
(سر) اوچ (کار) ایش (خرابات) فسق و فساد اوی (کنید) ایدرلر (ایستار) ایمانی
(معنای اشارتی) شول قوم اوزره سوء خاتمه خوئی وارد که اشعت و اضرب حفسا تا
عراتا شهوات نفسانیه لیبی ترک ایدوب سلامت ایمانی ایچون و تحصیل رضاء الله
ایچون و باعث خلقتی اولان محبت و معرفتی کسب ایچون ریاضات شاقه و مجاهدات
که به ایل مرارت عشق و محبتی نوش ایدن و خلیفه الله فی الارض اولوب داعی
الی الله لی ایل اهدای خلقه سعی و کوشش ایدن مردان خدائک در سعادت یارنده
حلقه بکوش بند اولان ارباب سعادت خنده و استهزا ایدن سفها و عشقیات
بو اکدانوب مغرور اولدینی نم نعم و شراب سراب دار خرابدن (الله بستره یی بهم
و بدهم فی طغیانهم یعمهون) فحوا سنجع ایمانلر کیدرلر فهم اولنور همان الله و رسوله
واووا الامر اطاعت اوزره اولیدر دیمکر

یارمردان خدایاش که در کشتی نوح هست خاکی که باقی نخرطوفانرا

یعنی مردان خدایه یار اول که نوح علیه السلام یکسند خاکی وارد که طوفانی

برصوبه

عصبی و مصطفی کبی و مذکور بآلک ماقبل مکسور اوله کسره بی قصه به تبدیل ایدرلر بآلک الف قلب ایلم کیچون تمنا کبی
بس عذارا الفله یازلوضی غلط فی الکنا بتدر دین غلط ایلمدی * محصول بیت * اول اجی کبی یعنی شراب که صوفی اکا
ام الخلیفایش دیدی بزه لذت و طبعی رقدر قز اوغللر بوسه شدن یعنی او بعه شدن بویشت شرادلی اوزره معنای بودر
ایما حقیقت معنای که صوفی دن مراد حضرت محمد در صلی الله تعالی علیه وسلم و خیره ام الخلیفایش دینلر در بس گفتک فاضلی

حضرت در و مفعولی یعنی ام الخلیفایش دیدی بزه قز اوغللر بوسه شدن الذ و احلی در ذ دیمک اولور حاصلی هر قول لذت بذر
بوقولی ده لذت بذر (هنگام تنگ دستی در عیش کوش و مستی * کین کیبای هستی قارون کند کدارا) (هنگام وقتدر
تنگ دستی تنگ دستی الی دار والی یوفقه مفلس معنای در یا حرف مصدر مستی ده یا حرف مصدر کین که حرف علت این
اشارتدر عیش و مستی به علی سبیل البدل کیبا با قری و تیوری و غیره معنیاتی بعضی حبله ل الیه التونه و دندر که
درلر اندندر که بوفسه حبله درلر و بوکا

۴۷

برصوبه المروضه ساینز (مفردات) (یار) مصاحب (مردان خدا) رجال الله (باش)
اول باشیدن دن امر در (که) م (در) فی (کشتی) کبی (نوح) م (هست) وارد
(خاکی) طبرافه منسوب آدم دیمک یاه نسبه در (بائی) برصوبه (نخر) آزار
(طوفانرا) طوفانی (معنای اشارتی) مردان خدائک صورتنه نظر ایدوب معنای ن
غافل اولوب کشتک کبی بشرظن ایتمه و انلر مخالفت سیمته کتمه همان صحیلری
برکاتندن معتم اولوق ایچون انلر صدق و اخلاص الیه یار و مصاحب اول و مطیع
و منفاد اول تا که سعادت دارین الیه فوز یاب اوله سن ذ را حضرت نوح علیه
السلام یکسند حضرت نوحه مصاحب و امر یله مطیع اولان کیشلرک نظرده
طوفان بلا لاشی مثابه سنده اولدینی کبی سفینه شریعت محمدیه ده صورتنا سنک
کبی بشر و خاکی مردان خدایه وارد که اواقسم علی الله لایه حدیثک مظهریدر
اگر عالم بلا الیه مالا مال اوله یشه انلر لاخوف علیهم و لاهم یجزنون و صفیه ممتاز
و معصوملر در دیمکر

هر که خوابگاه این منزل مثنی خاکست کوجه حاجت که بر افلاک کشتی ایوانرا

هر کیمک او یقوری شو بر آوج طبراق منزلدر کادی نه حاجت که افلاک اوزره
قصرو چارداق چکسین (مفردات) (هر که) هر کیمه ایچون (خوابگاه) او یقوری
(این) بو (منزل) قوناق (مثنی) بر آوج (خاکست) طبراقدر (کو) دی (چه
حاجت که) م (ر) علی (افلاک) کوکار (کشتی) چکسین (ایوان) قصرو چارداق
(را) م (معنای اشارتی) ای دون همت اولان اهل صورت عاقبت یرک بر آوج
طبراق ایدیکن یلور کن مردان خدایه یار اولوب و انلرک نصیحت قبول ایچوب
بو قدر دینسایه باقی کبی کوکل بغلر سن قارون کبی مال جمع ایدک شداد کبی
جنت یابک و فرعون کبی نکر بلق دعواسی ایتسک یشه آخر یرک طبراقدر آخری
براضوب بو قدر طغیان ایتمک حاجت بو قدر

روازخانه کردون بدر و نان مطاب کین سیه کاسه در آخر یکشد مهمانرا

فلکک اوندن طشره کیت اکسک استه که بوفره کاسه اخرد و عاقبت مسافر بی
ده (رو اولدیر) (مفردات) (برو) کیت (از) من (خانه) او (کردون) فلک (بدر) طشره
(واو) عاطفه (نان) م (مطلب) استه (که) م (این) بو (سیه) قاره (کاسه)
چنناق (در) فی (آخر) عاقبت (یکشد) اولدیر (مهمان) مسافر (معنای
اشارتی) بومعبره و مرزعه آخرت اولان خانه فلکده همان سعی و غیرت ایدوب
بشریتی ملکیت تبدیل ایدوب باعث خلقتک اولان نور معرفت الهی تحصیل
غیرت الیه معیشت حیوانیه الیه بران کسبسته راضی اوله و رزق تحصیل عمری
قصر ایتمک که رزق مقسوم البته سنی بو اورا استیج با الله کل نفس ذائمه الموت
آینسی ملاحظه الیه آخر و ایدوب باه جفتک جا هی اونومک که دینک کیمه به
وفاسی بو قدر

مشتدر بغشاق دیمکر اسم فاعل جمع غائب صیغه سیدر عمرند لفظند نون و دال ادات جعدر معنی جهندن بخشند کانه
مفیددر سناق منادی بشارتی بشارت بآلک کسریله مرده و مشتنددر یا وحدت و یا تنکیر ایچوندر بعضی نسخه ده ده
بشارت دوشش یار سا با بدر را ادات مفعول * محصول بیت * فارسی سو یایی کوزلر عربشاییلر در یعنی جانه جان قارل
ای حسانی طایفوزا هذ بیلره مشتاق و بر کاسه و نلر خدمت شریفلرینه ملازمت ایدوب رزق افزا کلمه نلرین ایشیدوب

ثَاثَه جَوَانَلِقْ كَسْبِ اِيَسُو نَوَلِرَالله اَعْمَالِ قَتِيرِ سُوْدِي بِه دِه بُوِيَه خُوِيَرْمَلَاَز مَتْنِ مَنِيَر اِيَدُوْب نَاَزَه جَوَانَلِقْ بِشَلِيَه اَمِيْن
 دِيَنَه اللهُ رَحْمَتِ اِيَلِيَه خَوَاجَه مَكْ بُوَسُوْزِي دِلَاتِ اِيَدِرْ كِه فَارَسِيَدِه بِرَحْلَاوَتِ وَمِلَاَحَتِ وَارِدِرْ كِه اَدَمَه ذُوْقِ وَشُوْقِ
 وَصَفَاوِرِدِ (بِت) فَارَسِي كُو كِرْ چِه نَاَزِي خُوَشْتَرِ سَتِ * عَشَقْ رَا خُوْدِ صَدْزَبَانِ دِيَكْرِ سَتِ * حَضْرَتِ مَلَاَنَكِ فَارَسِي سُوِيَه
 دِيَمَكِ تَرْغِيْبِدِر فَارَسِي بِه بَعْدِ تَحْصِيْلِ عَرَبِيَّتِ (حَافِظِ خُوْدِ نَبُو شِيْدِ اِيْنِ خَرَقَه مِي اَلُوْدِ * اِي شَيْخِ يَاكِ دَاْمَنْ مَعْدُوْر دَاْر مَارَا)
 خُوْدِيَا مَصْحَبِ اَقَاَدِه اِيَدْرِ سَبِ اِيَحُوْنِ

بخودیا مصاحبت افاده ایدر سبب ایچون
دینی بی سبب سو یاش خود واور سیمله
کندی دیمکدر مضافی محذوفدر با اختیار
خود تقدیرنه درمی الود وصف ترکیبی
اقسامندندر خرقه به صقندر شسر ایلله
بولشق معنائنه * محصول بیت * حافظ
کندی اختیار ایلله کیمدی بو شسر ایه
بولشق خرقه بی ای انکی پاک شیخ معذور
طوت بزی التفاتندر غائبدن خطابه یعنی
بن که حافظم کندی اخبار مله شراب
نوش و یاده برست اولدم بلکه هر اشکه
اشلرم حکم ازیلله اشلرم (بیت) ن اگر
خارم و کر کل چن ارای هست * که از ان
دست که می پروردم میردیم * خواجه نک
خرقه می الود بیورد یغندن بعضی طریق
ملاویه اشارت اکلد بلر حاشا بلکه
ملا میون خواجکان کی کمال نستر اوزره
در که هیچ انلردن بو طریق قه توجه لری
بر وجهله اکثر حضرت ملای روم انلردن
اندن اول ذات شریف و عنصر اطیفندن
هرگز کسه ظاهرا و باطنا برخالف نسنه
کور شمی و یا شید شمی حاشا ثم حاشا ان
بعض الظن اثم معلوم اولکه بو غزل کیدی
بیتک قافیه لری اصل اوزره کلشدر یعنی
بلا عمل و ید بسی معمول کلشدر التیسی
تجزیه طریقله و بر بسی ترکیب و تجزیه
طریقله اشکارا * و سکارا * و دارا
* و مدارا * و عذارا * و خارا * بونلر تجزیه
طریقله درو یار ترکیب طریقله در قافیه
معموله اولدر که شاعر قصر فیه اولغه لایق
اولور مثلاً خدارا * و کدارا * و پارسارا
* و اشارا * و قضارا * و مارا * و نوارا
بونلر ده شاعرک هیچ قصر فی بوقدر
زیرا راردیف و ماقبلنده کی الف روی
واقع اولشدر اما اول بدی بیتک قافیه لرنده
رائفس بلکه دندر پس بولکه لری متجزی
اعتبار ایدر زور الفظن ردیف و ماقبلنده ک

دین افترا ایلدی اوله اولسه جو بلان ذریر دی جیمی صاده قاب ایلکه احتیاج اولزدی مضطرب بونده منحرک دیمکدر
مکران نهی محضا طیدر کردا نیدن بونده ایهام طریقه ذکر اولشدن زیر کشتن و کردیدن دو نمکدر سابقا ذکر
ایله یکن کچی بری برحاندن برحاله دوتک انقلااب و تحول معناسه ضرورت معناسی بوندن ما خوددر یعنی یو وارلنقی بریده
طوب کی دوتک یعنی یو وارلنقی تد حرج و تد هده معناسه بریده مولوی کی دوتک معناسه در پس معناسی قریبی اولسق
و معناسی یو وارلنقد سر کردان کردان

۵۰

محبو بلر دیمکدر (شوخ) مقبول (شیرین) کوزل (کار) ایش (شهر)
م (آشوب) فتنه (چنان) انجیلین (بردند) ایتدیلم (صبر) م (ازدل) قلبدن
(زکان) قرویلر (خوان) سفره (بغما) فایضی (معنای اشارتی) استعجاب (زین
للتاس حب الشهوات من النساء والبنین والقنطیر المقنطرة من الذهب والفضة الخ
آیت کریمه سی فحوا سنجده غلبه نفس اماره بالسوء سیدله بوقدر مشتهیات نفساندره
میل و محبت و یونلر کی مبتلا اولدین فتنه لره تعاق و رغبت ایتک ایلله مقنون و غفلت ایلله
محبوب اولوب مایه سعادت اولان جهت قلبم و خضوع و خشوع و توجه کاله
ولذات مناجات کبی مناع دلم جنود هوایه و عسا کر محبت مشتهیات نفسانیه به
وماسوا به بغمایه و بردم سرما به عمری هوایه و بردم ای واه وایلا ویا حسرتا دیمکدر

۵۱

۵۲

بزم ناقص اولان عشق مندن بارک جالی مستغنیدر زیر حسند و نقصانی اولیان
روی زیبا به رنگ و قوی و یک و خط عارضیلر ایلله حسن و برمه حاجت یو قدر
(مفردات) (ز) من (عشق) فراط محبت (نا) انی (عصا) م (جسال یار)
م (مستغنیست) محتاج دکلر (با) ملا یست ایچوند (رک) یو به (یوی) فوقو
(خال) یک (خط) راستی و سمره (چده) نه (روی) یوز (زیبا) کوزل (را)
م (معنای اشارتی) بزم حضور قلب ایلله اولیان ناقص علایم مندن غنی من العالمین
اولان ذات ایچون خدا مستغنیدر حسنده نقصانی اولیان محبوب ز یور عارضیه به
محتاج اولدینی کی انکیچون حظیره قدسک طاوس خرامانی محبوب خدا ایکن
(ماعدناک حق عبادتک یام بود) بیور شددر بویه اولنجه اصنام هوا معبودی
اولان ناقص لک اعمال ناقصه ایلله غرور لری ابرد من یخ اوور دیمکدر

۵۳

۵۴

کلامی مطربدن و شرابدن سوله و زمانک و دنیا ک سرنی آراسته که کیمسه علم و حکمت
ایله بومعناسی و بوامر مغنی آجیدی و آچر رمره کتومدر (مفردات) (حدیث)
سوز (از) م (مطرب) جانیچی (می) م (کسو) سوله (راز) سر (دهر) زمان
(کتر) زیاده اکسک (جو) استه (که) م (کس) کیمه (کشد) آجیدی (ونکشاید)
آچاز (با) مع (حکمت) علم (این) یو (معنا) معناسی کیرلو اولوب نامه محتاج
اولان یتدر تعبیه کی (را) م (معنای اشارتی) ای سالک راه یقین همسه قلبی
ولسانکی محافظ اووب و شیطان چر بسنه بول و برمیوب نقصانده قائمه سن همان
قلبکده الهی تفکر ایدوب اسانکده اهل الله اولان ذاتلری و عشق و محبة الهی جالب
اولان کلماتی تکلم ایدوب حوادث طامسندن قطع نظر ایدوب قلبکی ولسانکی
کف ایده سن زیر جله شؤنات عالم حکمت اوزره دراللهک حکمت غیبیه سی

عقله

ما قبلند بر مصدر محذوفدر تقدیر کلام صرف کنند و یا تلف کنند در ایمازا را ادات مفعولدر * محصول بیت * شول
قوم که باده نوشلره کلوب انلری مسخره لفته الورل فور قرم ایمانی میخانه ارزو سنده وایشنده و کوجنده تلف ایلله
بعضی نسخه ده سرکاره مضاف اولشدن پس معنی فور قرم ایمانی میخانه ایشنک هوا و هوسنده صرف ایلله لردیمکدر
پس خرابات ایشی باشند صرف ایدر ایمانی دین باشند خطا ایلدی (یارمردان خدایش که در کشتی نوح * هست خاک

که با آنی نخرذطوفازا) یار بوند * مصاحب معناسه در یاش باشندن امر محضا طیدر که حرف تعلیل کشتی باده
اصلیه ایلله کی درخاک ده باده وحدت ایچوندر نسبت ایچون دینلر فکر سن سویلد یار که رابطه صفت بایی ده با حرف
وحدت مراد بر قطره صودر بر ایچم صو دین صندی سویلدی نخرذنی مستقبل لغتده صاتون المزاما بونده المزمینی اعتبار
ایله دیمکدر طوفان چوق صو و چوق یغور را ادات مفعول * محصول بیت * خدا اولرینه بولدش اول ز بر حضرت
نوح ک کیننده بر طبراق وارددر یعنی

۵۱

عقله و علمه ادرا لئا و انورد کادر احرى اولان کشتی مایه بنسده ما خاسق لهنده مشغول
اولقدر دیمکدر

۵۲

۵۳

بن اول عمر کونی از تربی حسندن که یوسف علیه السلام طودی و آنده و اربادی
ییلده که عشق حفظ پرده سندن طشره کتوره زلفخانی (مفردات) (من) بن (ازان)
آدن (حسن) م (روز افزون) کون از تربی (یوسف) علیه السلام (داشت)
طودی ماضی (دانستم) یلدم (که) م (عشق) م (از) م (برده) حجاب (عصمت)
حفظ (رون) طشره (آرد) کتوره (زلفخانی) زوجه عز یز مصر (را) م (معنای اشارتی)
اول اهل الله اولان ذاتلرمانند یوسف علیه السلام مرتبه محبوبینده * مظاهر
انوار جمال الله اولغله بر ملیح و بر جیلاردر که نظر کیلله یار یله طالب صادق پرده
نفساندر لری دریده ایدوب کشف حجاب ایلله بر آنده زاهدک خود بخودانه یوز ییلده
واصل اولدینی مرتبه بر آنده جذبه و عشق ایلله قطع ایدوب مرتبه ظهوره
کنورلر و سندن ارشاده یتورلر دیمکدر

۵۴

بکاکتو و برامزدیدک قائم الله سنی عفوایتون ایدویدک زرا آجی جواب شکر
چیکینچی اهل رنگلی دودافه یاقیشور (مفردات) (بد) کتو (م) ضمیر (کفتی) دیدک
(خرسندم) قائم (عفالت الله) الله سنی عفوایتون (نکو) ابو (کفتی) دیدک (جواب)
م (نخ) آجی (می زبید) یاقیشور (ب) م (اعل) معروف فریزی طاش (شکرخا)
شکر چیکینچی (را) م (معنای اشارتی) ای اهل الله اولان هادی سبیل نفس بد
خواهمی مشتها سندن منع بیوروب حتی سویلد کجه الحق مر مو ججه نفس کتو
ظن ایدوب متقبض اولوراما بن راضیم الله سندن راضی اولسون سوزک حقدر
ز بر سن منبع حکمت الهی سن و محل الهام ربانی سن آجی و طمانلی سنک
شکرلر چیکینچی کوزل اسانکدر هر نه صساد را اولورسه لایقدر و محضایت و نصیحتدر
و عین نفعدر دیمکدر

۵۵

نصیحت کوش کن جانا که از جان دوست تر دارند * جوانان سعادتمند پیردانا را *
نصیحتی ایش ای جان که جانندن زیاده دوست طسوزلر سعادتی بکتر عالم بیک
نصیحتی (مفردات) (نصیحت) اوکت (کوش کن) ایش (جانا) ای جان (که) م
(از جان) جانندن (دوست) م (نر) زیاده (دارند) طسوزلر (جوانان) بکتر
(سعادت) م (مند) نسبه (ند) م (بیر) شیخ (دانا) عالم (را) م (معنای اشارتی)
ای روح انسانیتله خطابه صالح اولان مؤمن متیقن بیک آجی و طمانلی نصیحتی
قبول ایت و جانکه منت یلکه متقبض اولوب مطرود باب اولسه سن زیر ایدر دانا ک
نصیحتی جاننده زیاده سوکیلی طوسق علامت سعادتدر نفسه او یوب قبول ایچوب

دیرلر سیه کاسه سفله و خسیس معناسه مستملدر و بر عملکنه دیرلر که قونین دیرلر دین زیاده سفلی فاجشدر بونده سیه کاسه
زیاده خوب واقع اولشدن فلک خسوسنده * محصول بیت * طشره کیت خانه * کردوندن نان طلب ایلله یاخودخانه * کروندن
کیت آندن نان استه زیرا بوقوقی اولدری عاقبت قونین اولدر تینه در که فلکسندن وفا و محبوب مال و مثال و دولت و منصبه
اعتماد ایللمک * بیت * کیتی که اولش عدم و آخرش فساد * در حق او کان ثبات و بفا خطاست * یوینده قناعت و استغنا به
کردون سیه کاسه قونق اولدری به

تحریر واریت * کرید ستم افتدا کسیر فغان آصنی * کچھ بالائی ہم در کچھ استغنا فہم (ما، گنہ گار، من مستند مصران
توشد * کاہ انت کہ پردو کئی زندارا * ماہ گنہ گار نیدن مراد حضرت یوسف نبی در علیہ السلام بوندہ کندی چنانکہ استعارہ
ایلدی یا نسبت ایچوندر مستند لغتہ اسم مکندر استناد یعنی طیانہ جق برام بوندہ تخت مراد دران وازان ادات تخصیص صادر
مثلا آن تو وازان تواضافلہ سنکی دیکج بردہ کاہ بوندہ وقت معنا سنہ در منصوبہ تخت دیرل پس بومعنازل بوندہ فی الجملہ
مناسبتی وارد پردو با بجمہ استناد

۵۲

ایچنمک علامت طرد و شفا و تدرید بندر

غزل کفتی و در سفتی یا خوش بخوان حافظ * کہ بر نظم تو افشاں فلک عقد را بار *

غزل سو یلدک و ایچون دلدک کل کوزلجہ اوقو حافظہ کہ سنک نظمک اوزرہ فلک
صاچہ اولکر دوکئی (مفردات) (غزل) منظوم کلام مدن روزن اوزرہ بخت کلام
وایجاد (کفتی) سو یلدک (در) ایچون (مفتی) دلدک (پسا) کل (خوش) کوزل
(بخوان) اوقوای حافظ (کہ) م (نظم) کلام موزون (تو) سن (افشاں) صاچہ
(فلک) م (عقد) دوک (ترا) اولکر (معنا) اشارتی (ای حافظ غزل شکستہ
اسرار طریقتی بیان ایندک عومدن ستر ایچون ایچوندر کی زجت چکدک کل نہ
منک اولہ خبر الناسدن اولوب رضا اللہ ایچون و منعت سالکین و صادقین ایچون
خوشبختی تقریر کلام و تبلیغ احکام الہ تا کہ فاطر السموات والارض عقد را بار کبی
خزائن رجندہ بخت جمع فیوضات مکتوبہ لری سنک نظم و پسا ک اجر و مرزہ
فیضان الہ کہ لایضیع اجر المحسنین

غزل صبا لطف بکوان غزال عذار * کہ سر بکوه و بیان تو دہ مارا *

ای یاد صبا لطف الہ سو بلہ اول کوزل جبران بایر بستہ کہ باشمزی طاعہ و صحرا بہ
سن و برمشن زم (مفردات) (صبا) م (لطاف) اطافہ (کو) سو بلہ (آن) اول
(غزال) جبران بایر بسی (رعنا) کوزل (را) م (کہ) م (سر) باش (بکوه) طاعہ
(صبا) صحرا بہ (تو) سن (داده) و برمشن سن (مارا) بی (معنا) اشارتی (ای
مشام جان سالکینہ بوی مشک روحانیت رعنا ایشدیر بی وسیلہ حق اولان
برکامل اول حضرت خدای بی نیازہ زم ایچون نیازت کہ (و تذل الیہ تبذیل)
نظم جلالت مقتضای عجزات عن الانام الیوب تحصیل رضا اللہ و تکریم نفوس
ایچون محضایہ اللہک توفیق الہ اختیار ایندک طاعہ لہ و صحر از دہ زی غوائل
نفسانیہ دن مصوم قلبون دیکدر

غزل شکر فروش کہ عرش دراز باد چرا * تفتدی نکند طوطی شکر خارا *

شکر صانی کہ عری اوزن اولون نیچون تجسس ایچون شکر چیکینی طوطی بی حکمت
نہ در (مفردات) (شکر فروش) شکر صانی (کہ) م (عرش دراز باد) جملہ معترضہ (عر)
مدت حیات (ش) ضمیر (دراز) اوزن (باد) اولون (چرا) نیچون تفتدی تجسس
(نکند) ایچون (طوطی) م (شکر خاشر چیکینی) (را) م (معنا) اشارتی (اذا نکلت
قدسیہ جانفزا و همت حیات بخش مانند عسی الہ دماغ جان طالیثہ انواق
روحانیت رسان اولان طیب الہی شربت وصالک نشہ و خستہ لری طوطی
شکر خاشر نیچون تجسس پیروپ دوا و احسان غذا ایچون دیو نیچیل ایتمہ کہ
انلرہ انکیک استعدادہ کورہ دو و هضمہ کورہ احسان غذا ایدرل انلرہ بفعل
بو قدر همان تحصیل استعدادہ سعی اندہ سن دیکدر

غزل با حیب نشینی و بادہ بیانی * بساد دارم جان باد بیارا *

چونکہ

ایدوب تناسل ایلدی پس انلرک اولادینہ حقیقہ ترک شیرازی دیکد تشبہ سوز استعارہ سز ارداصلندہ اوزد
ایدی اور بدندن مشتقد رکتور دیکدر پس بعضی مواضع و اوی حذف ایدوب مضارع صمد واهی دہ
واسم فاعلندہ مارا را تخصیص ایچوندر هندویش هند و هند مملکتندہ تواد ایلین آدمیلرہ مستعملر اما هنددہ نوطون
ایدوب ہندی الاصل اولیسانہ و سائر اشیا بہ مثلاً تیمور و قلیچہ وغیری بہ ہندی دیرل هندو دیرل معلوم اولہ کہ

ہر گاہ نک کہ اخرنده و او یا و یا الف اولسہ حالت اضافتہ بر یا اثبات الیک فاعلندہ در بویش پایش و بایش کی شین ضمیر
غالب تر کہ راجعہ بختم فعل مضارع متکلم وحدہ در بخشیدن بغنائی معناسندہ سمرقند و بخارا ایکی شہرک
اسمید رکہ آدمی تر کہ ر پس بوندہ اول مناسبتلہ ذکر اولشدر ادات مفعولدر * محصول بیت * اگر اول شیراز شہر بیک
محبوبی بزم کو کلزی الہ کتور رسد یعنی بزم رعایت اوزرہ اولورسہ انک خال هندوست سمرقند و بخارا بی بغشلم هندو
افظنی ہندی مقامندہ ذکر تجویز ایدر

۵۳

چونکہ محبوب بلہ اوتوروب بادہ اولجہ سن و ایچہ سن خاطر دہ طوت بل او لچبی
محبوبی (مفردات) (جو) چونکہ (باحیب) محبوب بلہ (اشینی) اوتورہ سن (بادہ)
شراب (بیانی) اولجہ سن (بیاد) خاطر دہ (دار) طوت (محبان) محبلر (باد) بل
(بیسا) او لچبی (را) م (معنا) اشارتی (ای جلسہ اللہ فی الارض اولوب قربت
حضرت بولان ذات عالیہ اوقات مناجات کردہ بوارہ قرینک سر کر دانلری و عمر لری
بلہ و برمش محبت انلری دخی خاطر بیکرہ کتوروب راہ حقہ استقامت و تحصیل کمال
استعداد الہ قربت کاملہ بولامز ایچون ہمت پیورہ سز دیکدر

غزل غرور حسن اجازت مکرند ادای کل * کہ بر ششی نکنی عند ایب شیدارا *

حسن غروری مکرانن و برمدی ای کل کہ رسوا لقی ایچون دلی بلبلدن (مفردات)
(غرور) کندوبی بکنک (حسن) م (تا) خطابیہ (اجازت) اذن (مکر) م (نداد)
و برمدی (ای کل) م (کہ) م (برش) صور مق (با) وحدتیہ (نکنی) ایچون سن
(عندایب) بلبل (شیدارا) دلی (را) م (معنا) اشارتی (ای محبوبان خدا سزل کہ
معاشر اولیاء اللہ سز محبت و شفقت لخلق اللہ شانکر در البتہ اللہ بوندہ دلی دیوانہ
اولش طالبین ذاکرینہ حسن نظر بیکرہ ہمت پر کشا کر ثابت و محقق در مکر کہ مقام
استغراق و وجای دہشت آبادی مع اللہ دہ اولہ سز دیکدر

غزل بخاق واطف توان کرد صبد اهل نظر * بہ بند و دام نہ بیزند مرغ دانارا *

خاق حسن الہ واطف الہ اهل نظری صید اینت ممکن اوورز برابند و دام الہ
طوتہ مزل بیلیچی قوشی (مفردات) (با) مع (خلیق واطف) م (توان) ممکن (ارد)
ایتمک مصدر معناسندہ (صید) آو (اهل نظر) م (بہ بند) باغ الہ (دام) م (نکیرند)
طوتلر (مرغ) قوش (دانا) بیلیچی (را) م (معنا) اشارتی (کیا نظر اولان اهل
ہمتلر دن اخذ ہمت ایچون انلرہ حسن ارادت و تواضع و مسکنت واطف و مروت
و کمال تسلیت کی اخلاق حبیدہ لہ اوورز برابند اخلاق اولان رحمت حقندن
محرور مرغ دانا م الہ گرفتہ اولمیشی کہی مردان خدادخی بد اخلاق الہ
صبد اولمز دیکدر

غزل نام از چہ سبب بوی آشنایی نیست * سہی قدان سبہ چشم و ماہ سیار *

بازم نہ سیدن آشنایق فوقی بقدر سرو بو بلور و قازہ کوزلوزہ و آی بوزلوزہ
(مفردات) (ندانم) بلزم (زچہ) ندن (سبب) م (بوی) قسوقو (آشنایی) باش (با)
مصدر یہ (نیست) بوی (سہی) سرو (قدان) بویلر (سبب) م (چشم) کوزل (ماہ)
آی (سیما) بوزل (را) م (معنا) اشارتی (اگر دیرسک کہ عصمت حقہ راہ خدادہ
مستقیم و عالم غیبہ چشم بصیرتی کشادہ و نور حقہ مظهر شہ (فہو علی نور من
رہ) سرچہ سیمای قلبی مستغرق انوار الہی اولان ذات عالیہ در دوات بخشندہ
ایچہ حسن اخلاق الہ و کمال مسکنلہ تسلیم اولش مرید صادقانہ نیچہ بیلا
آشنایق و روبر مقصود بلینہ واصل اینسا شلر در برسک اول دخی بندہ مریدک

۱۴

چونکہ

برطاشہ در کہ قرہ کوزلی و قرہ قاشلی سبہ چردہ اوورل و جلہ سی سازندہ و کو بندہ اوورل بر سیلہ بزواج بل مقصداری
اختلاط ایلدک توفاد شہرندہ تامل ایلشدی ضربی تخلص ایدر شاعر ایدی اولو و او اصلہ الہ قریبی کوزلی جعی اولبان کلور
دین بلزمش شوخ برندہ اسبجی قالی مطبوع معناسندہ در شیر بنکار شیرین طناو دیکدر کار کافی عجمیلہ ادات فاعلدر بی معناسندہ
بیمکار و جفاکار کی شہر آشوب و صنف ترکیبی در شہری قرش مورش ایدیچی یعنی دلو ردیچی شیر بنکار افظنی دخی شہر آشوب

والا قیاس ہندیش ایدی (بدہ ساقی می
باقی کہ در جنت نخواستہی یافت * کنار
اب رکن آباد و کلکتہ مصلرا *
نخواستہی یافت بولیسر سین دیکدر بوادا
ضبط اولق کر کہ مواضع متعددہ کاوراب
رنکن آباد بر سیک درہ کہ اللہ اکبر
آدی بردیہ نک دیندن چبقارورکن آباد
دیکدری انکیچوندر کہ سیدرکن الدین
یعنی متوسط صاحبی اطرافہ بایر بابوب
بعضی سدلر چکوب بر خوب سیرانکہ
ایلمشدر وقاعدہ بجمہدر کہ برکسہ برری
معمر ایلہ اکانیت الیوب فلان آباد
دیرل محمود آباد و حسین آباد و استبولدہ
جہر آباد کی کاہ اوور کہ برشیک کاندن
آبادلہ تعبیر ایدرل خراب آباد کی زبادہ
خرابلقدن عبارتدر و قس علی هذا کلکتہ
مصلی را کلکتہ رکن آباد کنسارندہ
مصلای شیرازہ متصل بمقبول سیران
کاہدر و بر عظیم و مقبول مسیرہ کلکتہ
دیرل ہرنہ پردہ اولورسہ زراکت سیرہ
دیرل و کل بونک کی ترکیلہ عظیم معناسندہ
در نکسہ کلکسہ دیرل اوواواوزہ *
محصول بیت * ساقی باقی قلانی
کتور کہ چتندہ بوباسر سن رکن آبادار معنی
کنار بوی و کلکتہ مصلانی زبراجنت
اعلا در دنیا بہ بکرہ من پس خواجہ نک
پوسوزی حقیقہ در مجاز کلدن (فغان
کین اولیان شوخ شربن کار شہر آشوب *
چنان بردند صبر ازل کہ ترکان خوان
یغمارا * فغان افغانن مخففہ وقاعدہ
صیدر کہ برکسہ نک اولندہ ہرنہ اولہ
تحقیقا حذف ایدرل اسم و فعل و مصدر دن
* اسکندر * و سکندر * و افغان * و فغان
و ستادن * و ستادن * امام طرد کلدن *
و فغان فریاد کی مدد مدد دیو جعفر معنہ
دیرل * اولیان * اولیک جعفر معنہ

غزل بش پندن اسك اولر اما يوقار بى كىسى طه و نو كىسى اون بر و كىسى اون اوچدن يوقارىسى اولر ديدى در سقى در داندك بر ردة استعمال ايدر لك غايته مقبول و مطبوع سوز سويلنه خوش بخوان خواجه حافظ غايته خوش خوان ايش انكيون بيا خوش خوان ديدى عقد صيك كسريله و فاك سكويه عورتار بوننه طاقد قلري بوغه دبرل زيا اولر بليز نه درلر عقد ثريا اضافت بيايه در ثريانى شعرا بوغه تشبيه ايدرل * محصول بيت * غزل سويلدك و در دلدك يعنى غايته ابوسويلدك كل ابدى ابوچه او قو يعنى بوغزلى صوته كتور

اي حافظ تا كه سنك نظمكه فلك عقد ثريانى نثار ايله يعنى فلك زياده حفظندن عقد ثريانى بوغزلك اطفا فندن جا نر و بر (وله ايضا) (صبا) اطف بكون غزال رعنا را كه سربكو و پيسان توداده مارا * صبا منادى حرف ندا محدوفدر اطف بوشناق ملايت معانسه غزال آهويه در رشامعنا سسه يعنى كيك بوزا بى شعرا محبو بلرى و محبو به لى اكا تشبيه ايدرل اطف نظرد و حسن التفات رعنا شول كه دبرل كه رجانبى قزل و رجانبى صارى اوله حاصل كلام اول كه صفت اولور (بيت) عشق و خو بى رنگ رنگ آمد ترا اى باغبان * حسب حال ماورعنايان كل رعنا بست * (بيت) بى رخت در شفق و مهر نيسند جد عجب * اصنى را كه سرو بك كل رعنا نيت * مهود كه رعنا ديد كلى كال پاشا اوغلىك بو بيتدن زياده معلوم اولور (بيت) ايكي سندن بر كل رعنا كور خوردي كوزه * لاله رخسار كه جمع اوله رخ زردم نم رعنا بويه رده نازنين معانسه در كه قولى مقولار ربط ايلشدر سر معنى جهنم سندن مارا لغزشه مقيددر داد افطه هره خطاب ايچوندر بين خطابه قابل دكل ايش زيا اولر بوننه هره يوقدر بلكه اول عين بتر شكلده يازيلان همزه لك نشانه سيدر همزدن بدل يازيلور ثانيا همزه فارسيده خطاب ايچون كلز يادر كلان هاه رسيدن صكره يازيلور اول نشانه يازيلور اما همزه ده تالطف اولور

* محصول بيت * اى صبا طفه اول غزال رعنايه سويله كه بزم باشم زى طاغده و صحرايه سن و برمش سن يعنى زى فرهاد و مجنون ايلش سن شعرا صبا ايله مكاله ايدرل كه يك شعر در زى راجانان عالي جنبادر مقامه انجى صبا و شمال واصل اوله يلور (شكر فروش كه عرش در از باد چرا * تفندى نكند طوطى * شكر خارا) شكر فروش وصف تركيدر شكر صانجى معانسه در كه عرش در از باد جله * معترضه دعائيه در كه بدعيده اكا حشو ملج در چرا اصله چه ابدى جيم بميك كسريله صكره راي تخصيص ايله تركيب ايدوب جراد زلجيك كسريله و فقيهه نيچون معانسه * محصول بيت * شكر فروش كه عرى اوزون اوله نيچون طوطى * شكر خاك حالى و خاطر بى يوقلر شكر فروشيدن مراد

ستك كوزل بوژك اطفندن بر آيتى بزم اوزر بزم كشف ايتدى اول سبيدن لطفك و كو زلكك غيبرى يوقدر بزم تفسير يمزده (مفردات) (روى) يوز (خوب) كوزل (نا) خطايد (آيت) م (يا) وحديه (از) م (نطف) م (برما) بزم اوزر بزم (كشف) م (كرد) ايتدى (زان سبب) اول سبيدن (جز) غير (لطف) م (خوى) كوزلك (نيت) يوق (در) نى (غيب) م (ما) م (معناى اشارتى) استعذ بالله (الله اطف بيهاده رزق من يشاء بغير حساب) اشارتجه تجلى جمال ايله تجلى بيوروب بر بنده سنى در كاهنه خاص قلوب مقام فساد ذتنى معنى قرآن قلقله مظهر اطف و جمال قبلدقه ايك كلات حكمت آميرنده و تفسير و بيان معنى قرآن كاييرنده ايدن ظهور ايدن انجى اطف و جمال در كه (كل انا بترشح عافيه) ديدكدر

* بادل سنگيت آيا عجب در كيرد شى * آه آشتاك و سوز و سبه شكميرما * ستك طاشه منسوب كوكلكه عجايبه تاثير ايدى مى بر كچه بزم آتشلى آهمز و كچه او بوميسان سته مزك حرارى (مفردات) (با) مصاحبت ايچوندر (دل) م (سنگين) طاشه منسوب (نا) خطايد (آيا) عجايبه (عجب در كيرد) تاثير ايدى مى بر كچه (آه آتش) م (ناك) ادات نسبه (سوز) باقى (سبه) كو كس همزه للتوسل (شكبر) كچه طوطى كچه او بوميسان ديدكدر (ما) م (معناى اشارتى) (فضل من تشاء و تهدي من تشاء بيدك الخير) فحواسجه بر بنده سنى دخی مظهر صفت قهر و جلال قبلدقه ايك دخی العباد بالله آم و ائين و كريان و حزين و دل سوزان نكبين ايله احياه انبى ايتى سود و برميوب (كل يعمل على شاكلته) سر نجهينه بر طرفدن آثار ضلالت ظهور ايدكدر در ديدكدر

* بادر زاف تو آمد شد جهان بر من سياه * نيت از سوداى زاف بيش از بن توفيرما *

يل * ندام از چه سبب رنگ اشنا بى نيت * سهى قدان سبه چشم ما سيارا) رنگ بونده نصيب و نشان معانسه در بعض نسخه ده رنگ پريته بوى دوششدر سهى قدان صفتدر و صوفى محذوف قيلندندر اصل كلام دابران سهى قدان ابدى سهى قدان الف و نوله جمع اولشدر ذوى القواند اولدنيچون طوغرى قاملنى ل ديدكدر مصراع ثانيايه يوسنى بونلر مرغ زيرك در كه آغله و طو زاغله طو تلز بس بونلر مدارا و بونلر حسن التفات ضرور يدر

يچا نايدرو طوطى شكر خادن مراد كنديدر بى جانان كه اغزنندن شكرل باغريم كى طوطى * ايله يعنى شاعر فصيح و باغ ايله نيچون مفيد اولر (چو با حبيب نشاني و با ده پيماني * بيا دار محبان باد پيارا) ياده پيماني قفل مضارع مخاطبدر ياده اولجده سن يعنى ايچيه سن زيا بجلده يچا ايله تفهيم اولور ياد پيارا و سفت تركييدر ايله و لجه بى فله بلوب يورنه دورل تركيده بل قوان ديد كلى كى ياد پيا عشقندن دور اولان محبار دين نشا قص سو يادى ياده پيا ياد پيا وصف تركييدر دين اكلتور كه ياده پيا بى عبارتق وصف

تر كى اكلش اوله اكر بويه اكلد سبه بكاش اكلش * محصول بيت * چونكه سن جانانه هم نشين اولوب ياده نوش اوله سن و صل جا ناندن ميجور و محروم مجبرى ياد كده طوط يعنى جانان خدمتده بجلده انلرى تذكر ايله باشد كه كيفيت ياد ايله خاطر شريفندن ميل و انجذاب پيدا او اوب بونلر حالى تفقد ايله جو حبيب نشيني ديديكى خطاب عام در هر كم كه حيله هم نشين اوله (غور و حسن اجازت مكر نادى كل * كدر سنى زكى عندليب شيدار) غور و افتد غفندر الدائق بودند ناشى اولدنيچون الدائمه غرور دبرل مكر بونده كاه معانسه در نك آصنى لك بو بيشده واقعدر * ما را امشب بسى دود ركى ديدم مكر * حسن روز افزون خوبان دارد اورا در شكست * برش اسم مصدردر صورت ديدكدر صور رق معانسه دين بيلدى شيد ادبانه عندليب بلبلدر * محصول بيت * كوزلك غرورى اجازت و برمدى اى كل عندليب شيدانك حالى تفقد ايلرسن يعنى اى جانان كوزلك مانعى اولدى كه عشاق بيجار لره التفات ايدوب خاطر لربى صور مز سن (بجسن خاق توان كرد صيد اهل نظر * به بسند و دام نكبرند مرغ دا نارا * بعض نسخه ده بلطف و خلق دوششدر بزو نسخه اختيار ابلدك توان كرد توان كردن معانسه در * محصول بيت * محبوب مغرور بند ايدوب بيورراى جانان اهل نظر عاشقار حسن خلفه صيد اولور يعنى عبد مملوك او اورل مصراع ثانيايه مقام آباياده در يعنى بونلر مرغ زيرك در كه آغله و طو زاغله طو تلز بس بونلر مدارا و بونلر حسن التفات ضرور يدر

يل سنك زلفك اوزره كلى بزم اوزر بزم جهان سياه اولدى سنك زلفك سودا سندن بوندن زياده بزم وافر لکمز و ترقيز يوقدر (مفردات) (باد) يل (ر) على (زاف) م (نو) سن (آمد) كلى (شد) اولدى (جهان) م (برمن) بزم اوزر بزم (سياه) م (نيت) يوق (از) من (سودا) محبت (زلف) م (بش) زياده (ازين) بوندن (توفير) و فتردن زياده لك معانسه (ما) م (معناى اشارتى) اين عريتك (لا تتركوا الباطل فى طوره فانه من شؤانه) قولجده آثار اطف و جمال و ظهورات قهر و جلال جله مقتضيات تجليات افعال الله اولمزين سالك نجه مدت سعى و كوششده قطع منازل و زرق حاصل ايتوب حجاب و انقباضدن عدم تخلصى فسخ عزائم بارى ذوالجلال لندر همان عجب و غرورى ترك ايدوب محو سله حصر نياز در كاه بى نياز ايتندن غير طريق يوقدر همان روز و شب بين الخوف والرجا حضرت الله نيازده اولميدرد ديدكدر

* نبر آه ما ز كردون بكذر حافظ خوش * رحم كن بر جان خود پرهيز كن از نبرما * بزم آه مز اوق فلكدن بكر حافظ ساكت اول كندى جانكه رحم ايله بزم اوق موزدن حذرور پره ايله (مفردات) (نبر) اوق (آه ما) م (ز) م (كردون) فلك (بكذر) كچر (حافظ) م (خوش) ساكت اول (رحم) مرحت (كن) ايله (برجان) م (خود) كندى (پرهيز كن) حذرايت (ز نبرما) م (معناى اشارتى) اى حافظ كچه حق تعالى سكا شدى برفوت قدسيه بش اشك كه آهك و كلامك (واقسم على الله لا يره) مرتبه سنده اولوب فلكه تاثير ايد رايكن اللهك عظمت و كبريا سندن وسطوت جلالندن خوف اوزره اولوب حالا اولان عصمتكه مغرور و جواه و جلالا كه مسرور اوله ساكت و ايسم اولكه (العظمة ازاري والكبرياء ردائي فن نازعني فيهمسا قذفته في النار) خواستجه باهم و امشالى ملاحظه ايدوب جانكه مرحت ايله تبركى باب حقندن حذر ايله زيا ايدانك و بشربالجنة اولانلردن غير يلرك عصمت عاقبتنه قطع يوقدر ديدكدر

* بملازمان سلطان كدر ساندان دعار * كه بشكر پادشاهى زلفر مران كدارا * ساطلك ملازمليه و مقر بلر بيه كيم ايرشدر بر بدعاى كه پادشاهلى شكرى ايچون نظردن سورمه كداني (مفردات) (با) للعلايه (ملازمه) مقرب (سلطان) م (كه) كيم (رساند) ايرشدر (ابن) بو (دعا) العجا (را) م (كه) م (با) للعلايه (شكر) م (پادشاهى) پادشاهلى (زلفر) نظردر (مران) سورمه (كدارا) فقيرى (معناى اشارتى) سلطان حقيقى خدای ايلزل حضرت يلرك در كاه عزتكم مقر بلرى امش الله زدن بده استمداد بيوروب ديرك دركاه حق مقر بلر بيه بونسا زيمرى كيم ايرشدر كه كندورنك تحت سلامتده شاهان معنوى اولملى نعمتكم شكرانه سبه بركداى بى نوالرى نظردن دور ايتدو نلرك دام نفس و شبطانه گرفته اولشرو همت سعادت بشلر نيك محتاج لرى بى الله ايچون بزم همت ايتدو نلرك ديدكدر

۱۵ * دل * ندام از چه سبب رنگ اشنا بى نيت * سهى قدان سبه چشم ما سيارا) رنگ بونده نصيب و نشان معانسه در بعض نسخه ده رنگ پريته بوى دوششدر سهى قدان صفتدر و صوفى محذوف قيلندندر اصل كلام دابران سهى قدان ابدى سهى قدان الف و نوله جمع اولشدر ذوى القواند اولدنيچون طوغرى قاملنى ل ديدكدر مصراع ثانيايه يوسنى بونلر مرغ زيرك در كه آغله و طو زاغله طو تلز بس بونلر مدارا و بونلر حسن التفات ضرور يدر

نشانه سی نیچون یوقدر جائه نك استغنا سندن شكاستدر كانه خواجه به التفاتی بوغش وجمع صیغه سین ایراد ایلک تعظیما در (جن این قدر ندوان گفت در جلال نوعیب * که وضع مهر و وفا نیست روی زیبارا * جز غیری معناسنه در نتوان گفت گفت تقدیرنده در وضع بونده قانوند مهر بونده محبتدر زیبا اصلنده زیبایت ابدی ضرورت وز نیچون یاونای خطاب حذف اولغندر * محصول بیت * بومقدار دن غیری سنك حسن وجسا لکده عیب دیمك اولز که سنك روی زیباک محبت و وفا قانونی

۵۸

زرقب دیوسبرت بخدای خود بتلم * مکر آن شهاب ثاقب مددی کند خدارا

شیطان سیرتلی رقییدن کنیدی خدایه تاله ایدرم مکر اول شیطانه آتیلان نورلی آتش پاره سی برمد ایده الله ایچون (مفردات) (ز) م (رقیب) (کوزجی) (دیو) شیطان (سیرت) (اخلاق) (بخدای خود) کنیدی خدایه (بتلم) تاله ایدرم واکلم (مکر) (اومرم) (آن) اول (شهاب) (شعله لی آتش) (ثاقب) (ضیاء پرین) (سنه) (مدد) (امداد) (نشمک) (یا) (لاوحده) (کند) (ایده) (خدایا) (الله ایچون) (معنای) (اشارتی) (اعدای عدو اولان نفس اماره بالسوء اندن و شیطان سیرت عوام طریقت شمرندن دائم حضرت الله تاله و نیاز ایدرم یشنه فتنه لرندن امین اوله م مکر قلبه نور بقین بخش ایدیمی و آتش همت شعله دار ایله قلع فتنه نفس خام وقع حبله صحبت عوام کاهووم قیاجیمی و قلب سالکدن علاقه ماسوایی یاقوب یاند ریجی ذوات عالی مقاملر الله ایچون برمداد و بر نظر و همت ایده ز دیمکدر

چه فیه نیست جاناکه به افشان نمودی * رخ همچو ماه تابان قدس و دلبارا

نه قیامتدرای جان که عاشقانه کوسرتدک ضیاء بر جیجی آبی کبی یکاغی و کوکل قاجیجی سروقدی (مفردات) (چه) نه (قیامت) م (است) (ادات خبر) (جانا) الف ندایه (که) م (عاشقان) م (نمودی) (کوسرتدک) (رخ) (یکاغی) (هم) (للمتزنه) (چو) (ادات تشبیه) (ماه) (آی) (تابان) (ضیاء) (قد) (بوی) (سرو) م (دلبارا) کوکل قاجیجی (را) م (معنای اشارتی) (اذا مات الانسان قامت قیامته) (خواججه همت پیر ایله قلوب عاشقانه) (مافی الدار دیار) (اولوب اوصاف بشریتدن کلی منسلخ اولجیجی تجلی) (انوار جلال الهی) (آثار استقامت اولان جذاب قلوب اسرار نامشاهی ظهور ایدیمک سرعاشقه بر عظیم قیامتدر که وصفی قابل دکلدر یونک کبی دولت مشاهده به هر کس نال دکلدر دیمکدر

دل عاشقن اسهزی چو عذر رفروزی * دل و جان فدای روبریت بنما عذار مارا

عاشقنرک کوکلنی باقر سین شول و فتنه یکاغی ضیاء لندره سن کوکل و جان سنك بوزوکه فدا اولسون بزه یکاغی کوسرت (مفردات) (دل) (کوکل) (عاشقان) م (بوزی) (باقر سین) (چو) (چون) (قتیه دن محققدر) (عذار) (یکاغی) (بر) (مفهم) (فروزی) (شعله لندرسین) (دل و جان) م (فدا) (شول بدادر که کئی انکله کنیدی خلاص ایدرم (روی) (بوز) (نا) (خطایه) (بنما) (کوسرت) (عذار) (یکاغی) (مارا) م (معنای اشارتی) (العشق نار فی القلوب یحرق سووی المحبوب) (ای محسوب حقیقی سنك نار و نور ایله مو صوف هم بسوزدهم بسوزد اولان انوار قدسیه لا هویتیه کاک) (افن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه) (ظهیری اولان دل عاشقانه پیدا اولجیجی عاشق بیچاره) (فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صفا) (سرنجه عدم نموده مرتبه) (هلاکده احراق اولسی محققدر اما اول مشه عده انوار تجلی) (جلال الله لذته صدهزارجان و دل فدا اولقی بکلدر دیمکدر

۵۹

سازنده لیلیدر و سازنده لکی اکائیات ایده کلندر * بیت * چو زهره وقت صوح از افق بسازد چشک * زمانه تیر کند ناله مرا آهنگ (وله ایض) (دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما * حبست با ران طریقت بعد ازین تدیرما) (دوش دون کیچه و مسجددن مراد مکه در و دوشدن مراد زمان ساقدر حقیقی مراد دکلدر زرا بوغزالک اوج بینی شیخ صفهان یعنی عبد الرزاق یعنی قصه سنه تلغج در که انک قصه سنه زکجه بر کتب سو یلغشدر و فار سیده شیخ عطار

حضرت تازی رجه الله علیه منطلق الطیر ده یونک احوالن بیان ایچون بر مقصود حکایت کتور مشدر که اول کتابک اندن مطول حکایه سی یوقدر اولی بودر * شیخ صناعان بود بیر محترم * باهرید چارصداندر حرم * خواججه نك بوغزالک غیری نیجه غزاده دخی یوقصده به تلغجانی کلور ان شاء الله تعالی پس بونده ردیف واقع اولان مافظلری مذکور شیخک مریدری جانبنددر * محصول بیت * مرید لراغزندن دون کیچه بزم بیر من مکه دن قیصری شهر یشنه کلدی کافر ایلنده ایکن میخانه دن مراد بودری طریقت یو ادا شلری شمدن کروند بیر مندر یوقصده تفصیله مطلع اولق اسنن

۵۹

هه شب درین امیدم که نسیم صبحگاهی * به پیام آشنایان بنوازد آشنارا

بتون کیچه بو امید دهیم که صباح وقتی بلی آشنال خبری ایلده اوخسه به آشنای (مفردات) (همه) (جمله) (شب) (کیچه) (در) (فی) (این) (و) (امید) (رجا) (میم) (صنیر) (متکلم) (که) م (صبح) م (گاه) (وقت) (به) (مع) (پیام) (خبر) (آشنایان) (آشنار) (بنوازد) اوخسه به نواختدن مضارعدر (آشنارا) (آشنای) (معنای اشارتی) (اذات) (مناجات) (دماغ) (جائنده) (ودیده) (قلبان عاشقان) (ساهر الیالی) (وبالاسبحار هم) (یستغفرون) (ایله) (موصوف) (طالسان) (مقام عالی همه) (شب) (بوامیده) (اولبیدر که فیاض مطلق) (حضر تنک) (درگاه) (عزیزه) (سحرگاه) (بخش) (واحدان) (بیوردی) (فیض) (کاه) (ایله) (بزه) (فیض) (واحدان) (بیوروب) (زی) (دخی) (استغراق) (انوار) (جلال الله ایله) (والهین) (وخبیر تنک) (دولتیه) (منعم) (علیهم) (اولان) (آشنایان) (درگاه) (عزیزه) (آشنا) (ولمفی) (فتیق) (دولتیه) (شرفیاب) (و فرحنا) (ایله) (دیمکدر

منه سیاهت ار کرد بتون ما اشارت * نظری کن ای عزیم که چه کونه کشت مارا

سنك سیاه کر بکک اگریم قائمه اشارت ایدیه ای عزیم بر نظرات که نه کونه قتل ایدنی (مفردات) (مژه) (کرک) (همزه) (للتوسل) (سیاه) م (تا) (خطایه) (ار) (ان) (کرد) (ایند) (بسه) (بتون ما) (بزم قائمه) (اشارت) م (نظری) (بر نظر) (کن) (ایله) (ای عزیم که) م (چه کونه) (نه در او) (کشت) (اولدردی) (مارا) (زی) (معنای اشارتی) (ای) (ارجم الزاحمین) (اولان) (عزیم) (سنك) (تجلیات) (صفات) (فهر) (وجلالک) (سمات) (قابضتک) (تجلیسنده) (انه) (ایغان) (علی) (قلبی) (فاستغفر الله) (کل) (یوم) (سبعین) (مره) (خبری) (اشارت) (تجیه) (قلوب) (عاشقان) (بی) (چاره) (له) (و حجاب ظلماتی) (ظهور) (ایدوب) (رخشان) (انوار) (جلال الله) (مانع) (اولجیجی) (چکری) (خون) (اولوب) (جانی) (هدی) (تبر) (لا) (اولغله) (رو) (و شب) (آه) (و این) (و فر) (یاد) (و فغان) (وبگاه) (حزین) (ایله) (مرتبه) (هلاک) (و اروب) (انلری) (محل) (مرحت) (اینددر) (ذات) (بیچوک) (حرمتیه) (بزر) (ماند) (کان) (چکر) (سوز) (انلری) (نظر) (رحمکندن) (دور) (ایتمیوب) (کشف) (حجاب) (ایله) (مرتبه) (مشاهده) (منبسطا) (ثابت) (قدم) (ایله) (دیمکدر

بخدا که جرعه ده تو به عاشق سحر خیز * که دعای صبحگاهی اثری کند شمارا

الله حقیچون بر جرعه و بر سن سحر قافجیجی عاشقه که صباح وقتی دعایی را ترا ایده سزه (مفردات) (با) (للقسم) (خدا) (واجب) (الوجود) ((جرعه) (قطره) (همزه) (لاوحده) (ده) (وبر) (تو) (سن) (با) (للملا) (بسه) (عاشق) م (سحر خیز) (وقت) (سحر) (قافجیجی) (دعا) م (صبحگاه) (صباح) (وقتی) (اثر) (تأثیر) (با) (لاوحده) (کند) (ایده) (شمارا) (سزه) (معنای اشارتی) (ای) (واهب) (العطا) (یا) (اولان) (خدای) (لم) (زل) (ذات) (واجب) (الوجودک) (حرمتیه) (عاشق) (بباز) (منشد) (درگاه) (عالی) (سحر) (خیز) (یکه) (شراب) (لا) (بالکدن) (بر) (جرعه) (احسان) (ایت) (که) (وقت) (سحر) (ده) (حصول) (مرادات) (ایچون) (اینددی) (دعا) (ک قبول) (و تأثیر) (باعت) (ایله) (زرا) (عشق) (محبت) (ایله) (اولان) (دعا) (سمری) (الاجابه) (ودعه

صورت اورل دی کوکل مقید اولان زنجیره کبر میچون (مرغ در اصد جعبت بدام افتاده بود * زلف بکشد دی از دست مابشر نخبیرما) (مرغ در اده را تخصیص ایچوند مرغ دل و صید جعبت اضافلری بیایه در * محصول بیت * کرکل مرغینک جعبت حال و خاطری شکاری طو زاغسه دوشش ابدی یعنی جعبت حاله مالک ابدی سن زلفکی آچسک از دن جعبت حال و شکاری کنیدی حاصلی مادامکی زلف مجعده کره کره ابدی دلرک فراری و قرار کاهی خوش ابدی سن که زلفکی آچسک

و برایشان ایدلک قرار و قرار گاهی طاغدی (روی خوبت اینی از لطف بر ما کشف کرد * زان سبب جز لطف و خوبی نیست در نفس بر ما) * محصول بیت * سنگ روی خوبك بزه اطفدن و اطفادن بر آبت یعنی بر علامت قبح و کشف ایدی اول سیدن بزم تفسیر من ده لطف و خوب اطفدن غیری نیست یوقدر حاصلی کور دیکر لطف و احسان اول جهندن بزم هر سوزمن لطیف و حسندر (بادل سنگیت ایا هیچ در کبر دشی * اه اتشبار و سوز سبب شکیما) سنگینده یا نسبت و نون تا کید

۶۰

لا بر ددر و غفلت ایل اولان دعامر دود باب عزت در دیکدر

ز فریب چشم جادودل دردمند خون شد * ز فریب او بندیش و غلط مکن نگارا *

جادو چشمك الدامه سندن درد مند کوکل قان اولدی انك الدامه سندن فکر ایل و غلط اتمه ای محبوب (مفردات) (ز) من (فریب) (الدامق) (جادو) سهار (دل) (کوکل) (درد مند) (دردی) (خون) (قان) (شد) (اولدی) (ز) من (فریب) (الدامق) (او) (هو) (بندیش) (فکر ایل) (غلط) (بانگ) (مکن) (تمه) (نگارا) ای محبوب (معنای اشارتی) سحر جادو به شبهه بیان سحر حلالیله و نظر رحمت حکیم ذوالجلالیله تا خبر و اجابت دعای عاشقین دخی مدهش العقول اولغله دل دردمند عاشق خون اوور اما مقتضیات حکمت الهیه بی تفکر ایدوب حرام اولان سوظن بالله جانته کتمک غاظر ای محبوب جانم و راه حقه اخوانم همان غفندن و سوظن بالله دن کنندوی حفظ ایدوب حضرت اللهه حسن ظن اوزر اولیدر دیکدر

دل دردمند حافظ که ز عجز تست پر خون * چه شود اگر زمانی برسد بصل بار *

حافظك دردلی کوکلی که سنک هجر کدن برخوند نه اوله اگر بر زمان ایرشه و صله ای یار (مفردات) (دل) م (دردمند) (دردلی) (مند) (ادات) (سببه) (ز) من (هجر) آریاق (تو) سن (است) (ادات) (خبر) (پر) (طولو) (خون) (قان) (چه) (نه) (شود) اوله (اگر) (ان) (زمان) م (با) (وحدتیه) (برسد) (بش) (بوصل) (وصله) (بار) م (الف) (لنداه) (معنای اشارتی) حافظ درد مندك قلبی (قلوب الاحرار بین الجلی والاستار) (موجبه) وقت استنار ده آثار غفلت کور نبوت غفندن برخون اولیدر (الدنيا ساعة فاجعلها طاعة) سر نجه ای محبوب حقیقی مدت حیات حافظی دائم وصات ذبیه ل ایله تجلی ذاتیه که مستغرق فیلسک و هجر استنار دن حفظ اینسک دریای کره که نه نقصان کلور بزی مدت عمر بر زده سنک حضور کده بر آن آرمه دیکدر

صلاح کار کجا * ومن خراب کجا * بین تفاوت ره کز یکجاست تا کجا *

صلاح کار زده بن خراب زده کور بولک تفاوتی نره دن زده کدر (مفردات) (صلاح) شرعه موافقت (کار) ایش (کجا) زده اسم مکان (من) بن (خراب) م (کجا) م (بین) (کور) (تفاوت) (زیاده) (نقصان) (ره) (بول) (که) م (از) من (کجا) م (است) (ادات) (خبر) (تا) (الانتهای) (با) (المصاحبه) (کجا) م (معنای اشارتی) حافظ شیرازی قدس سره حضرت نری بو غزل حکمت آمیز تده سلالک الی الله اولنلرک قطع منازل ایندیکه محو و فانی زبده اولوب عجب و غروری ترک ایتسی امر لازم اولدیفنسه بنیه پیوروب دبر که قلبا و قالباً کاری مقبول حق اولوب ججع حاله شرعه موافقت راه استقامتده اوقی زده بزاوصاف بشریته آلوده اولش حالی خراب زده کور که اوصاف بشریته الوده اولان ایله کمال قدسیتده اوقی پینده مسافه بعیده

۱۶

پری برندن مخفدر * محصول بیت * تجرید طریقه بیهو رای حافظ بزم آهمرک اوقی فلکدن کچر بزی فریاد و فغانه رنجیده ایله ایدم اول کندو جانکه رحم ایدوب نیر من دن رهبر ایله بوخه سنی فثایه ویر (وله ایضاً) (علا زمان سلطان که رساند این دعا را * که بشکر پادشاهی ز نظر مران کدارا * اولکی که دن مراد اسیدر کیم معناسنه وایکجی دن مراد حرف بیان دن سلطانن مراد جاناندر و ملازماندن مقصود مصاحبدر و دعانن مدعا و مطلوب مصراع ثانیکن مضموندر * محصول بیت *

جانانک مصاحبه جلیله بود دعا و متمنی کیم اصال ایدر که با دشاهق یعنی کوزلک شکرانه سیچون بن عاشق مسکینی نظر دن سورمه به (زرقب دیو سیرت بخدای خود پناهیم * مکران شهاب ثاقب مددی کند خدارا) دیوانه عجمده شیطانه درل سیرت خلقه و خویه درل پناهیم فعل مضارع متکلم و حده صغیرم دیکدر مکرمنی ایچوندربیت معناسنه اوله که دیکدر شهاب شینک کسریله فلک جاننده کره ناره بالکلنن آتش پاره سیدر که بتلین کده اکا یلدز دوشدی درل ثاقب بالکلنجی و باقیجی معناسنه در شهاب ثاقب بالکلنجی

۶۱

واردر دعوی عصمت و اظهار قدسیت آثار عجب و غرور در وقت الله دن خوف لازمدر دیکدر

چه نسبت برندی صلاح و تقوی را * سماع وعظ کجا نغمه رباب کجا *

نه نسبتی واردر رند لکک صلاح و تقویه وعظ دیک زده نغمه رباب زده (مفردات) (چه) نه (نسبت) (برار قیاق) (است) (ادات) (خبر) (برندی) (بالصاحبه) (رند) عیار و ملامیه (با) (مصدربه) (صلاح) و (تقوی) م (را) م (سماع) (دیکلک) (وعظ) م (کجا) م (نغمه) (ایری) (رباب) (آلت) (لهودن) (کانه) در (کجا) م (معنای اشارتی) نه هضمه نفسیه پیور که رند لکک و عیار افک صلاح و تقویه برار لکی اولز سماع وعظ ایله سماع نغمه رباب مساوی اولدیفنی کبی صورتا طوند یغمر رند و عیار لقمه دخی جبل و اعراض نفسانیه دن خلاص خود بخودانه مکن اولوب ارشاد پیر و صفوت ضمیر محتاجدر دیکدر

دل ز صومعه بگرفت و خرقة سالوس * کجاست پیرمغان و شراب ناب کجا *

کوکلم صومعه دن طوندی و بگرنی دخی ربا خرقة سندن بگرنی پیرمغان زده در دخی شراب صافی زده در (مفردات) (دل) (کوکلم) (ز) من (صومعه) عبادخانه (بگرفت) (طوندی) (واو) (عاطفه) (خرقة) م (سالوس) ریا (کجاست) قنده در (پیرمغان) (کافر لک پیری) (شراب) م (نام) (صافی) (کجا) م (معنای اشارتی) نظر عاشقانه مسجد و میخانه یکسان ایکن معبد معینه ده قرار ایدوب و خرقة مشهوره صوفیه ایله مشار بالبنان اولق بودخی متهنای نفس اولوب شرک بالله اولدیفنچون کوکلم نفرت ایدوب حبسه نفسدن عاجز قالدیفنچون ایچون ارشاد پیر مظهر علوم غیبیه ربانیه به و باعث اخلاص اولان شراب عشق الهی به اشد احتیاج ایله محتاج قنده در که بزی مرتبه روحانیتده اولان صفوت و اخلاصه اوشدیره ل دیکدر

بشد که یاد خوشش بادر روزگار وصال * خود آن کرشمه بگرفت و آن عتاب کجا *

کندی زمان وصال اکلسی خوش اولسون اول ناز قنده کندی اول عتاب قنده (مفردات) (بشد) (کندی) (رفت) (معناسنه) (یاد) (خالره) (شوره) (خوش) (کوزل) (ش) (ضمیر) (یاد) (اولسون) (روزگار) (زمان) (وصال) م (خود) (کندی) (آن) (اول) (کرشمه) (ناز) (کجا) (قنده) (رفت) (کندی) (و آن) (دخی) (اول) (عتاب) (جلال) (کجا) م (معنای اشارتی) عالم ارواحده مجمع انبیاء اولیده وصات انوار قدسیده لاهوتیه زمانی کندی انی خاطره کتوروب بند وطن اصلی به وصات ایچون سعی خوشدر تفکر تجلیدر که ارواح اوزره فبضان ایدن الطاف مالانها به و بی غرض شیوه آثار جمال الله نره به کندی و دماغ جانلره چشیده فیلبنی لذت خطاب مستطاب ذات کبریا و عظمت و جلال الله نره به کندی حب الوطن من الایماندر دیکدر

۱۷

نت مشبهه در نایدندن پارلیا معناسنه دار با وصف ترکیبدر کوکل قایجی معناسنه راده فقه و ضد ده جاز در محصول بیت * ای جانان نه قیامتدر که عاشقانه کوسرتدک یعنی ماه تابان کبی رخی و سرو کبی کوکل قایجی قدی (همه شب درین امیدم که نسیم صبحگاهی * به پیام آشیان بنواز داشتارا) صبحگاهید یا نسبت ایچوندرب صبح و قته منسوب دیکدر پیام خبر بنواز فعل استقبال نوازیدنن اوخسه به دیکدر * محصول بیت * بنون کجیه بوماید ده ایدم که صبح وقتک

کفری قبول ایلرم بونی قبول ایلرم دیدی چونکه بوقصه اکابر ناسیدن بر بسنگ بانده ایدی که بو شخصه زیاده حسن اعتقادی و ارایدی و اعیان خلقدن بعض کسه وار ایدی کفرینی یوزبشه اوردم اما خطا ایلدک دیدم و بو تحقیقندن الی یومنا هذا نادیم که کفرینه سبب اولدم دیو غرابت بونده در که بو حریف ایلدیکم تحقیقه نامل ایدوب چکرینه کار ایلش ایرته سی دعا کو به حین ملاقاتده دیدیکه سزک دید ککر صحیحدر اما بنم دید کده صحیحدر بنده ایتهم طریقله ایتدیمکه سزک دید ککر هرگز صحیح

اولی احتمال یوقدر می ادم کفری قبول یدرم دیدوی ایدی اما مرادی تفتن ایلده میوب مدعلی اوزره مصر اولدی (زروی دوست دل دشمنان چه در یابد) چراغ مردم بکاشم آفتاب بکاشم در یابد بیدندن مشتقد اکل معنای معلوم اوله که یافتن و یابیدن مطلقا بولاق معنای در اولده در لفظی داخل اولسه اکل معنای کلور افعال قلوب کی چراغ شمع قتیله سنده یان آتش پاره سیدر عریده سراج دیرل مرده آتش جسته استعمال اولسه صومعش معنای سنده در شمع لغت عربیده میک کسر یله بال مومنه دیرل اما میم میک سکونیه استعمال ایدر * محصول بیت * دوست یوزندن دشمنک کوکلی نه اکلر یعنی اندن نور و صفا کسب ایلر مصراع ثانی فی ارسال مثل ایدوب پیورر مومک صومعش

آتش قنده کونشک شمع قنده یعنی صومعش موم کونشدن نور و صفا کسب ایلد بکی کبی دشمنک افسرده کوکلی روی جانان نور و صفا کسب ایلر (جو کحل یش ماخال آستان شمس * بک * روم بفر ما ازین جناب بکجا) کحل سرمه دیرل یش اسم مصدر دیرل یشندن کورش دیمکدر بصر معنای آستان و آستانه اشک در جناب افت هر بیده اولک حیاتی و حولیسی فناء الیت معنای مکنو بلرده جناب عزت آب بو معنای در * محصول بیت * چونکه بزم بصرمک سرمه سی سزک استکبر طیر اغیر بیورک قنده کیده لم بو اولک اوکند قنده یعنی کرزمی آجدهک بو آستانه بی کوردک اولنجه دک بونی بکلر زبونن غیری یزه وارمز (مین بسبب زنجندان که چاه در راهست) * کجاسمی روی ای دل بدین شتاب کجا

میک قحله فعل نمی مخاطبدر بنیدندن تشبیه ایلشدر در (قطعه) سبب زنجندان تراه زبه * یافت دلم متعه الله به * دانه خال از قنت خون نمود * دانه جوهر کز نماینده چاه بونده چوقرقوی معنای دکل تنکم بعضی لفظن ایلد بلر شتاب قوشمدر شتابیدن مشتق اسمدر مصدر دکلدر * محصول بیت * جانانه تک سبب زنجندان انفات ایلده که راهنده چوقر واردر ای کوکل یوقوشله قنده کیدر سن

روز باشد که بیاید سلامت بازام * وی خوش آن روز که آید سلامی بر ما * کون اوله که کله سلامت ایلد کبرویکا ای عاشق خوش اول کونکه کله بر سلام ایلد بزم بازم (مفردات) (روز) کون (باشد که) اوله که (بیاید) کله (سلامت) سلامت ایلد (باز) کسیرو (ام) بکا (وی) ای (خوش) معلوم (آن روز که) اول کونکه (آید) کله (سلامی) سلام ایلد (بر) عند (ما) بزم (معنای اشارتی) ای سالک دائم اللهه اولی ایچون نفس و شیطان مخالفه ایلد مجاهده بونده کرچه نیجه زنجدر چکر سین اما عاقبت سلامت و سعادت بوشوب جانب حقندن (سلام علیکم طبعم فاد خلوها خالدين) خطابه مظهر اولور سنکه (ان الله لا یضیع اجر المحسنین)

کرمه و بقمه دیمکدر سبب اله زنجندان اکل در زنج کی شرا اکلن المایه و ابوابه کون اوله که کله سلامت ایلد کبرویکا ای عاشق خوش اول کونکه کله بر سلام ایلد بزم بازم (مفردات) (روز) کون (باشد که) اوله که (بیاید) کله (سلامت) سلامت ایلد (باز) کسیرو (ام) بکا (وی) ای (خوش) معلوم (آن روز که) اول کونکه (آید) کله (سلامی) سلام ایلد (بر) عند (ما) بزم (معنای اشارتی) ای سالک دائم اللهه اولی ایچون نفس و شیطان مخالفه ایلد مجاهده بونده کرچه نیجه زنجدر چکر سین اما عاقبت سلامت و سعادت بوشوب جانب حقندن (سلام علیکم طبعم فاد خلوها خالدين) خطابه مظهر اولور سنکه (ان الله لا یضیع اجر المحسنین)

قنده یعنی قتی سکر عکمه تدارک اوزره کیت چوقره دوشیمه سنکه محبوس اید فالور سن زیرا کوکلا جسته سیدر شکه زلف زنجیر بدرا کا دوشن دخی چیمز بس کرفار اولمق استر سن اول جا نسلره التفات ایلده (قرار و صبر زحافظ طمع مدارای دوست * قرار چیست صبوری کدام و خواب کیاست) طمع مدار طمع طومعه یعنی ایلد دیمکدر قرار چیست قرارندر استغفهام انکار یدر صبوری صبور قبول یعنی فاعلدر یا مصلد ربه در وحدت ایچون دبین بو خصوصه تفرد ایلشدر زیرا کندیمن غیری بونی کسه دیمز کدام قتی کدام ایلد کجام استغفهام انکار یدر * محصول بیت * ای جانان حافظدن قرار و صبر و خواب طمع ایلد قرارندر صابرک قتی درایقو قنده در یعنی عاشقده یونلر بوللر نابا ایدر (وله ایضا) (ما بر فیم تودائی و دل غمخور ما * نخت بد تا بکجاسی بردا بشخو و رما) غمخور و غمخور غم بیچی معنای صفت ترکیبدر خواریدن و خواریدن در مشتقد آبشخور و آبخور صواد معنای در یعنی صولجی براما بوله برده نصب معنای در * محصول بیت * زکندک سن یلور سن و بزم غم بیچی کوکلر یعنی اشدن سن اشدن کوکل ایکی کوکل نلر سکر ایلک بزکندک اندن اللهه اصرا دق برامز طالعمن زبه دک ایلده صوادمن یعنی نصیج یعنی سندن مفارقت نخت بدندر کوره ام طالع ناساز کاروا و اوافق من نصیجی قنده دک ایلدر خواجده حافظ حضر لری شهر یزه ارتحال پیور دینده جا نانشه ارسال یور دینی غزادر دانتیک معنای مصراع نایدر دین نادانلق ایدوب بیق یوزمش اوی خراب اولسون (زنجار زده چون زلف نودر زر کیریم * قدیمی کز توسلامی برساند برما) نشار صاحبدر دو کئلدره و غبرده صاحب قلمی اچده و التوند کیریم فعل مضارع متکلم مع غیره کیریدن مشتقد زر کرفش قیلنقه استعمال ایدرل با ترمقده دکل بعضی لفظن ایلد بکی کبی قدم اصل ایلد ایاغک طبایدر اما میم ایاقده استعمال ایدرل با وحدت ایچوندر سلامیده یا تکر ایچون اولمق اولی در * محصول بیت * نثار مرده یعنی کوز صاحبندن سنک زلفک کبی اتولده قیلان بوابانی کسندن بسلام ایشدره عادتدر که اطفالک زلفانی اتون تالار ایلد

هر کیکه دیرسه اراق سفرک یوقمی حافظ دی سفر اوزونلغی باش ایلنر و باش قالد مریم باش دن (مفردات) (هر که) هر کیکه (کوید) دبه (سفر دور) اراق سفر (نداری) طومنز منسین (حافظ) م (کو) - و یله (درازی سفر) سفر اوزونلغی (سفر) باش (نبرد) ایلنر (از سرما) بزم باشندن (معنای اشارتی) ای حافظ هر کیم انشای سلوکمن مونت طریقله اراق سفرک یوقمی دیرسه بلی استیذ بالله (واعبد ربک حتی یأتیک الیقین) سر نیجه باشندن تدارک سفر لغاه اللهه واصل اولنجه منقطع دکلدر (واذا مات الانسان انقطع عمله) دبه سن و برآن سعی و طلبدن منفک اولیه سن دیمکدر * وله ایضا *

اطف باشد کز پوشی از کاهها روت را * تا کلام دل بیندیده مارت را * اطف اوله اگر اورتمز سنک کالردن یوز کی تا کوکل مرادله کوره بزم کوز بر سنک یوزی (مفردات) (اطف) م (باشد) وله (کر) اگر (پوشی) اورتمز سنک (از کاهها) فقیرلردن (رو) یوز (تا) خطابه (را) م (تا) حسی (بکلام) باله صاحبیه (کلام) مراد (دل) کوکل (بیند) کوره (دید) کوز (همز) للتوسل (ما) بزم روت (را) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کرچه بزم روت جالده استغفاه قز یوقد راما محضا لظفا و کرما حجاب بشر بی رفع ایدوب جالک رؤیایی میسر قیاب کوکلر مراد نجه دیده بصیرت جالک مشاهد سنده دائم اولیق سندن نیازم بودر بزی نال مرام ایلد دیمکدر

همچو هاروتیم دائم در بلای عشق زار * کاشکی هرگز ندیدی دیده مارت را * هاروت کبی دائم بلای عشقه زار زوایدی قطعه اکور میدی بزم کوز بر سنک یوزی (مفردات) (همچو) ادات تشبیه (هاروت) اسم ملک (یاومیم) ضمیر متکلم مع الغیر (دائم) م (در فی) بلای عشق) م (زار) انین (کاشکی) ادات تمنی (هرگز) قطعه (ندیدی) کور میدی (دیده) ما (بزم کوز بر) روت (را) سنک یوزی (معنای اشارتی) قانون عشق و محبت اولی اوزره هاروت مارت جالی زهرمه افشاده اولوب بلای عشقه کرفار اولد قلمی کبی بزدخی بلای عشق زوینر نویلیدی عوام کاهو ام کبی لذات روحانیدن و اسرار معرفندن خیر اولیق چو نکه دولت رؤیت جالک به علم و بردک کرمکله بزی عینه واصل قیلد دیمکدر

شدی هاروت در چاه زنجندان اسیر * تانکفی شمع از حسن تو مارت را * قچن اولوردی هاروت سنک اسکک فوسنده اسیر تانکفیدک بر شمع سنک حسندن مارتو (مفردات) (شدی) قچن (شدی) اولوردی (هاروت) ملک (در) م (چاه) قزو (زنجندان) چکه (تا) خطابه (اسیر) م (ت) حسی (تکفی) دیمکدر (شمه) ذر (همز) وحدت ایچوندر (ان) م (حسن تو) م (مارت) ملک (را) (معنای اشارتی) ای جبل بی مثل هاروت و مارت مبتلای پروتو اوزر جالک کن

یاکش تالار ایلد اوردر نهایی دولتی اولان تلی چوق ایدر شویله که صاج تل ایچنده مسنور اولور ایدی بونده صاری اتون اولی لازم دکلدر زیرا اچده دذر دیرل (بیت) بی زرتوانی که کبی برکس زور * ورزداری بزر مخناج نه (بیت) زر نداری رفت بزر وراز دریا * زورده چه مرده باشد بک کر زر پیار * اما اتون مراد اولد ز طلا درلر * قطعه وجود مردم دانامشال ز طلاست * که هر کجا که رود قیدر قینش دانسد * بزرک زاده نادان بشهر و آماند * که در دیار غریش بیج

نستائند* زطلا بالذ التونیدراده تشدید ضرورت و زنجیو ندر اما شهر و اشک و واک قبحه لیه کو ندن اچہ در
مکر سا بق ابامد بر بادشاه کش امش کوندن اچہ کسدریوب اوزرینه سک شاهی اوروب کندی عا لکنده پورو درمیش
انگیون حضرت شیخ که درد بارغیش بیج نستانند پورو مشد پس بونده زردن مراد اتون معنای اولوب تشار مژدن
مراد سرورندن زیاده فان اغلیم دیکدر دین کسه کستانک بو بیلتر ینک معنای نه واصل اولمشدر سرورندن اغلق مسلد
اما فان اغلقی محنت و مصیبتده استعمال

﴿ ٦٦ ﴾

خبر و شمع حسن زلالکدن روشن صبر اولیه ردی قچن بلای چاه بابلده اسیر
او اورلدی و پرده عصمتدن طشره اولوب بند زنجیره مستانه دایر او اورلدی که
شبه عشق بودر دیکدر

﴿ بوی کل رخاست کو بی ای پری اندر چن * بلبلان مستند و کوبادیده ماروت را ﴾
کل قوقسی قافله دی صانکه ای محبوب باغ و چنند بلبلار مستلرد و کوبند در
ساحر کوز ایچون (مفردات) (بوی) قوقی (کل) م (برخاست) قافله دی (کوبی)
صانکه (ای) م (پری) محبوب (اندر) فی (چن) باغ (بلبلان) م (مستند) مستلر
(کوبی) کو بنددن مر خنددر برله مناسنه (دیده) کوز (ماروت را) مراد صفت
ملک که ساحر دیکدر (معنای اشارتی) کو باروضه دل عاشقانه برافریض یزدان
و بر بوی کل ریج رحسان عنایت سبحان ایله مشام جان عاشقانه بند کده بلبلان باغ
عرفان اولان عاشقان مست و بخود اولوب مددش العقول اولان آثار نظر رحمانه
مخبر و سرگردان بلا اختیار معنیات اسماء الهی بیان و مبتلای هجران اولنره
راه و صلتی کو بیان اولورلدی دیکدر

﴿ می کشد جور و جفا هایت ز هجران ای صنم * اطف فرما تا بنیتد حافظ ماروت را ﴾
چکر سنک جور و جفا یکی هجران ای محبوب اطف بیور تا کوره بزم حافظ سنک
یوز یکی (مفردات) (می کشد) چکر (جور و جفا) م (ها) ادات جمع (تا) خطایه
(ز هجران) م (ای) م (صنم) محبوب (اطف) م (فرما) بیور (تا) حتی (بیند)
کوره (حافظ) م (ما) م (رو) یوز (تا خطایه) (را) م (معنای اشارتی) ای محبوب
حقیقی است و انقباض رفی ایچون راه مجاهده ده حافظ نیجه جور و جفا چکدی
(مجاهده تورت المهدی) سر نیجه اطف و عنایت بیوروب مشاهده انوار جمال کله
بزی مسرور ابله دیکدر

﴿ تاجات عاشقانه ازاد بوصل خود صلا ﴾
﴿ جان و دل افتاده اند از زلف و حات در بلا ﴾

ای محبوب جلالک عاشقانه کندی وصلته صلا اوورد قدیر و جان و کوکل دوشمشدر
زلف و خالکدن بلایه (مفردات) (تا) معنی مدت (جالات) جلالک (عاشقانه)
عاشقانه (زد) اووردی (با) لامصاحبه (وصل) م (خود) کندی (صلا) تداد و هوت
(جان و دل) م (افتاده) دوشمش (اند) ادات جمع (از) م (زلف و خال) م (تا)
خطایه (در) فی (بلا) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک جمال باکانات
عاشقانه وصلته دعوت اید کدیر و نیجی ذاک و نیجی صفاتک مظهر بی امبدن ایچون
جان و کوکل بلای عشقه گرفتار و آرزوی وصلت جمال ابله افتاده و ناچار محتاج کرم
کرد کار اولمشدر دیکدر

﴿ انچه جان عاشقان از دست هجرت می کشد * کس ندیده در جهان جز نشکان کر بلا ﴾
اول اشتیاق و عطش که عاشقانه حاتی سنک فرقک اللدن چکرلر کیمه کورمیش

﴿ جهلده ﴾

الدرمق رکادر بلکه سندن ارباب دوشمر مکدر ز را کوردیکه سنکه اتحد من فوق الحددر پس رشکدن تحمل اید میوب
بویها نه ابله ارامنه فراق دوشدری حضرت خواجه جانانه سنه بو یتله ایلدوی سفر دن اعتذار ایدوب بیور بزم
ایلدوک سفر اضطرار بدر بوخسه کسه اختیار ایله جاناندن اربابوب کتر بویک معنای نه استقامت ارنگاب ایلنلر ضرورت نسر
ضرورنه ارنگاب ایلنلر (کر همه خلق جهان بر من و تو حیف کنند * بکشید از همه انصافی ستم داورما) حیف ظلم معنای نه

بکشید لفظ مشترکدر فعل مضارع امر غائب پیشده انصافی ستم اضافله انصافی معنای نه در یعنی ظلمدن ایلدوی ظلم
حیفن المی و او جاطفه ایله یازا نلر معنای نه بکدن فاصد یازد یلر داور جا کدر * محصول بیت * اگر جیسع جهان خلنی
بکا و سکا ظلم ایلرله جیسع ظلمک حیفی چکر بزم حاکم یعنی الله یا خود جیسعدن ظلمک حیفی چکسون بزم حاکم بونقد برجه
دجا اولور (روز باشد که بساید بسلا مت بزم * ای خوش آن روز که آید بسلا می برما) روز اصانده روزی ایدی باوحدت
ایچو ندر ضرورت و زنجیو نیا دوشمشدر

﴿ ٦٧ ﴾

باشد بونده اخبار ایچون اولوق و انشا ایچون
اولوق جائزدر بزم میب منکلم معنای نه جیسعدن
بساید لفظنه مقیددر بیا بدم نقد برنده
بعض نسخهده یازم واقع اولمش را ایله
ایکسیده جائزدر ای خوش ای حرف
ندا مناداسی محذوفدر ای یاران خوش
نقد برنده در * محصول بیت * ان شاء الله
برکون اولور که کسه یار بکاسلامه کلور
یا خود که عجب برکون اولامیکه یار بکا
سلامتله کله یار کوسلامتله کله ای یاران
خوش اول کون که سلام و یره رک بنم
یامه کله یعنی نه مبارک کوندن اول کون که
السلام علیک دیوبانم کله حاصل کلام
بن سفر دن کلم جانانه سلام ایله قبودن
ایچو کله عادت سابقه سی اوزره (هر که
کو بدسفر دور ندارد حافظ * کودرازی
سفر سر نبرد از سرما) حضرت خواجه
نک متافنده یازمشدر که خواجه بزد
شهرندن غیری تمام عمر نده بر یر و وارمشدر
اول ابله اوج کو نک بولدر انجیق پس
بوینده اگا اشارت ایدوب بیور کو
درازی کواهر مخاطبدر خطاب عام قیلندن
درازی دیبا مصدر در سر نبرد باش ایلنر
چیفارمز دیکدر و جا زرد که سر بونده
سودا وارزو معنای نه اوله * محصول بیت *
هرکسه که دیرسه حافظک اوزاق سفری
یوقدر یعنی اوزاق سفره وارمن سن
اکا سو بوله سفر اوزاقلنی بزم باشندن
باش چیفارمز یعنی آخرت سفری که بی
نهایت سفر در هیچ فکر مدن و خیالمندن
کتر دیکدر پس کو یا کده کون سفرده بزم
یا خود سفر اوزاقلنی هوامی باشندن
کتر ندارد برینه نداری یازنلر سیاقی
و سیاق یتنه متظن اولمشدر ندارد
معنای نه استغلام اعتبار اید نلر متبر بد امش
(وله ایضا) لطف باشد که نویی از کدا

هاروت را * تابکم دل نبیند دیده ماروت را (غزل سابق اگر چه اکثر دیوانلرده نایا بدر امانتی خواجه به نسبت ایلنلر ممکن در
برایکی جهندن بریسی متافنده پرده وارد یعنی تفصیله موافقدر بریده بو که حافظک روشنه و رسته مناسبتدر اما
بوغزلی خواجه به نسبت ایلنلر غایتله مشکدر زیر اول بوکم دیوانلرده غایتله کم یابدر * نایا بوکم بش یتلی غزلده اوج
یتیک قافیه سی مکرر کلک فی الجملة رشیدی او لا ندن صادر اولر فضلاءن مثل هذا الفضل نایا کدا ذوی العقولدن ابکی

مستند و کوبادیده ماروت را) مصرع اوله کوبایهش مستند کوبی دوشمش یاله اما بزبونسخته اختصار ایلدک ایکی کوبایاله تجنیم تام اولغیچسون دیده ماروت ماروت بونده ساحر معناسنه درکه مارونک صقیدر * محصول بیت * ای بری کوباکه چندک قوقسی پیدا اولدیکه بلبلر چشم ساحر که مست اولوب کوبنده لک ایدر لک کوبایومتم اولان بلبلر سنک ماروت کوز که مست اولمشدر دین ترکیب بیت مطایق سوبله مشدر و مصرع ثانیه کوبایلدی کوبی یازان چوئکه خواجه نک بعض دیواننده

اولسن عمر نازنینی هسابه وهویه صرف ایتمه سن دیمکدر

(حرف الباء و له ایضا)

(کفتم ای سلطان خوبان رحم کن بران غریب * کفتم دردنیال دل ره کم کنده مسکین غریب)

دیم ای کوزلر پادشاهی رحم ایت بوغر ب اوزره دیدی کوکل اردنده یولی یوزور مسکین غریب (مفردات) (کفتم) (ای سلطان) م (خوبان) کوزلر (رحم) (مرحت) (کن) (ایله) (بر) (ای) (بو) (غریب) م (کفتم) (دید) (در) (فی) (دنیال) (قورق) (آرد) (معناسنه) (دل) (کوکل) (ره) (بول) (کم) (تورمک) (کنده) ایدر (مسکین غریب) م (معنای اشارتی) (حضرت مولانا قدس الله سره الاهلی پیور * الروح من نور عرش الله مبداه * و تریة الارض اصل الجسم والبدن * قد الف الملك الجبار بینهما * لصلحا لقبول العهد والحقن * الروح فی غریبه والجسم فی وطن * فارحم غریبا کتبیا نازح الوطن * فحوا سجد بوعالم ناسوتده عهد وميثاق روحانی قبول و اظهار ایچون مبتلا اولان روح انسانی به عالم لاهوتی تمنای وصلت وغریبتدن وطن اصلاسته رحلت ایچون ارحم الراحمین اولان واجب الوجودک رحمت سابقه ستمه ایدر ایله قصد نیاز درگاه خدا ایدوب ای سلطان خوبان بوغر ب پیور رحمت واسعه کی افاضه ایله وطن اصلیتنه وعزیت معنویه کده مقصد صدقه واصل ایله دید که جواب حضرت بودر که ای قابل فیض رحمت اولان قلب طیبای عالم علوی به ووطن اصلی به وصول قلبی ماسه وادن تجرید و توجه کامل الی الله وهر آن قلب حاضر و آگاه ایله غریب مسکین مرآقب اولمسه یله در (نجلی * حق ناگاه آید امارد آگاه آید) دیمکدر

(کفتمش مکدر زمانی کفتم معذورم بدار * خانه پروردی چه تاب آرد غم چندین غریب)

دیم اکام کچمه بر زمان دیدی بنی معذور طوت اوده بسلطان نازنین نه طاقت کتوره بو قدر غریب غمته (مفردات) (کفتم) (ایم) (اکام) (مکدر) (کچمه) (زمانی) بر زمان (کفتم) (دید) (معذورم) (بنی معذور) (بدار) (طوت) (خانه پرورد) اوده بسلتمش (چه) نه (تاب) (طاقت) (آرد) (کتوره) (غم) م (چندین) (بودر) (غریب) م (معنای اشارتی) (حضرت واهب العطا یله نیازده دیم چوئکه سکا قربت ومقام علایقه وصلت قلب آگاه ایله در کر مکه بنی رآن توجه ذابته کدن و نجلی * جاکدن دور ایتمه جوابه پیور دیکه ای پیچاره نیم حکمتی ادراکدن عقولر قاعردین بر قادر مکه هر بر شخصه هر بر آنده برنجیل واردر بوخانه عالمده هر بر قولی بر صفاته مظهریته تریه ایدوب مقامه واصل قیلم سابقه ولاحقه لیک عملی بکاتخصو صدر هم آن سن وظیفه عبادت کدن نقصان ایچوب بکا توجه و نیاز کده ثابت اولدیمکدر

(خفته در سجناب شاهی نازنینی راجه غم * کر زخار و خار سازد پست و بالین غریب)

پادشاهای سجنابنده باتش و او بوش نازنینه نه غم اگر دیکندن وطاشدن دوزه دوشکی و یا صدیغی غریب (مفردات) (خفته) (باتش و او بوش) (در) (فی) (سجناب) بر جانورد که در بستی کورک ایدر (شاهی) (شاهایق) (نارنین) (نازل) محبوب

(را)

ها ایله جمع ایلک شاذ در پس بوغرل حافظه استاد ایلکده و هن ضعف وار مکر که انستاده بهی متدی ایکن سوبلش اوله و بعض کسه اول زمانده المش اوله صکره بعض دیوانه الحساق ایلیمه اما بونده نک ظنی بودر که بوغرل تبریزی حافظ شانه نک اوله که بو بحریرف ایش طراغی حافظ تخلص ایدر مش شام شریفده بر مقدار غزان کوزدم که اکثر غزلیک قافیه لی بویه فاسد ایدی اگر چه جهالتدن بویه قافیه لی جمع ایلکی هسزه ایلر مش حاصل کلام

حبط قاحش ایلشدر (میکشد جور و جفا هایت زهیران ای صنم * لطف فرما تابیند حافظ ماروت را) جفا هایت لفظشده تازی خطاب معنی جهندن هجرانه مقیددر هجرانته تقدیرده * محصول بیت * ای صنم هجرانکدن جور و جفا چکر ایمدی لطف یسور تا رزم حافظن رویکی کوره بوغرلده روت را لفظی ردیف و ما قبلشده الف حرف روی واقع اولمش و اوج یتنده مالفظی که بز معناسنه در مکرر اولوب تکرار قافیه عیب فاحش اولدیمچسون بوغرلی خواجده حافظه نسبنده کال تردده متردد ایز شکم سا بده

۶۹

ذکر اولندی (وله ایضا) (تاجه سات عاشقنا زرد بوصل خود صلا * جان و دل افتد ده آند از زلف و خالت در بلا) تاجه سات غایت ایچون منده معناسنه زد معنی جهندن صلابه مقیددر صلابه زدن تقدیرده در بعض الفاظ وار فارسیده که زده بار یله مستعملدر که ترکیده اتی زدک معناسیله قابل تعبیر دیکدر مثلا بوسه زد کی که او پدی دیمکدر * بیت * اسنین مالید و دامن برزدان بی باله مست * وای جان من که افتادم ز بار فتم ز دست * زلف و خالت مضاف بمخوفه و از سبب زلف و خالت دیمکدر بلا و باوی و بلیه و بلوه بر معنایه در اصلشده سفر زچندن ضعیف اولمش دوه ده استعمال ایدر زدی صکره مطلق زچنده و مشتقده استعمال ایلدیلر * محصول بیت * سنک جهانک کندن و صوته عاشقانه صلابه ویرادن بری جانله کوکل زلف و خالت سبندن بلا یه دوشمار در یعنی سنک حسنک هر کسی کندیوه عاشق ایده ایدر و جانله دلزدانه خال و دامن زلفکدن اضطرابه دوشدی ز بر امر ادک و صله صلابه ایلکدن گرفتار ایلکدر (ایچه جان عاشقان از دست هجرت می کشد * کس ندیده در جهان جز تشنگان کر بلا) جان روح حیوانیده و روان انسانیده مستعملدر گاه اولور که جاتی روان مقامده استعمال ایدر تشنگان کاف هار می بدلی باز بلوب سا بقا ذکر اولمشدر کر بلا حضرت امام حسین شهید اولدین صحرانک استبد که الان مرقدش بقری اده در

ای که در زنجیر زلفت جای چندین آشناست *
خوش فناد آن خال مشکین بر رخ رنگین غریب *

ای محبوب سنک زلفک زنجیرنده در یونجه آشنالک بری خوش دوشدی اول مشکلی بک رنگلی بکاف اوزره (مفردات) (ای) (حرف ندا منادی) (که) (در) که محبوبدن عبارتدر (در) (فی) (زنجیر) م (زلف) م (تا) (خطایسه) (جای) (بر) (چندین) (بودر) (آشنا) (بلش) (خوش) (کوزل) (افساد) (دوشدی) (آن) (اول) (خال) (بک) (مشکین) (مشکلی) (بر) (علی) (رخ) (بکاف) (رنگین) (رنگلی) (غریب) عجیب (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق بو قدر آشنای حضرتک کر چه زنجیر محبتکله مقید و تجلیات صفاتکله اسیر لدر لکن میانه لنده قلوب منشر حد زنده اسرار غیبیه لک منکشف اولد قد صکره تجلیات ذابته لیکه مظهریت عجب خوش دوشمشدر که هر تیه محبوب یتندر هر بر شخصه میسر دیکدر محضا فضل الهی در دیمکدر

می نماید عکس می در رنگ روی مهوش *

همچو رکار غوان رصفه نسرين غریب *

کور بخور شراب عکسی سیک آیی کبی یوزک رنگنده ارغوان چیچی کبی آق کل یوزی اوزره غریب عجیب (مفردات) (می نماید) کور بخور (عکس) (پرو) (می) شراب (در) (م) (رنگ) (م) (روی) م (مهوش) آیی کبی (تا) (خطایسه) (همچو رکار) (براق کبی) (ارغوان) (برقر می چیچکدر) (بر) (علی) (صفحه) یوز (نسرین) (پساض کل) (غریب) عجیب (معنای اشارتی) (لابه معنی ارضی و لاسه معنی قلب عبیدی المؤمن النبی) (حدیث شریفی سرنبه سنک تجلی * جالککه محل اولان آینه قلوب عاشقانه نتیجه عشق و محبتک اولان اوار قدسیه لا هوتیه کدخی بر اطف عجبیدر که تشبیه المعقول بالمحسوس اطافشده پساض کل اوزرنده ارغوان چیچی کبی اطفیف و عجبیدر دیمکدر

بمس غریب افتاده است آن مور خط کر درخت *

کر چه نبود در نکارستان خط مشکین غریب *

چوق غریب دوشمشدر اول قرنبه خط بکا غلک چوره سینه اگر چه نکارخانه

۱۸

میکشد رندی و مستی جان من * ترک مستوری و زهدت کرد باید اولا) ترک لفظندن مضاف بمخوفه و زهدت کرد باید اولا) ترک من باخود ترک مجبویه استعاره اوله رند باده نوش یا مصدر به درجان من منادی حرف نداسی مخدوفه و رای جان من کندی جائنه خطاب ایدوب ذاتی مراد ایدر * محصول بیت * اگر بنم محبوب ترک یا مجبوم باده نوشاق و مستنک ایلیمه جک اولور سه ای بنم روح یعنی ای حافظ زاهد لخی و صوفیانی او دن ترک ایلک کر کدر یعنی جانانه مک می نوش و باده

برست اوله اكا اتياع ضروري اولوب زهدني و تقوايي ترك ايلك كرك (وقت عيش و موم شادي و هنگام شراب
 پنج روز ايام فرصت را غنيت دان هلا) هلا حرف تنبيه و نا كيددر عيش عيك قهقهه در لك يعني حيات معاشه در موسم
 سينك كسريله زمان متعبد ن آيد در وقت و موسم و هنگام و پنج روزي برينده جمع ايلك لطافتن خالي دكلدر
 * محصول بيت * ذوق و صفا و شادلي و شراب زما نيدر يعني فصل بهار در ايسدي بش كون مقصداري ايام فرصتي
 غنيت بيل يعني بهار زماني تير بجز فرصتي

۷۰

چينده خط مشكين اولز غريب (مفردات) (بس) چوق (غريب) م (افتاده
 است) دوششدر (آن) اول (مور) فرجه (خط) م (كرد) چوره (رخ)
 بكاق (تا) خايبه (كچه) اكرچه (نبود) اولز (در) م (نكارستان) چينده
 انواع نقوش كندنده تصوير اولسان خانه در (خط) م (مشكين غريب) م
 (معنای اشارتي) اي صانع ازل وای مبدع ام يزل سبك صنع عجب كنددر كه
 بوخط مشابه شده نكته صفا اولان وجود انساني ن عالم كبرا اولان قلب منشرح
 مظهر انوار لاهوتي به داره و پرده ظلماني قلوب ظاهري زينت احسن تقويم ايله
 مرز و باطني استيلا بالله (ولقد كرنا بني آدم) سرجه زيور انوار تجليات الهي
 وشوه انواع اسرار غيبه مالايناهي ايله مستحسن و نظرائس و جن و ملائكه دن
 مستور علوم مكتوفه الهيه به مخزن بر نقش بد بعدر كه نكار خانه عالمه خاني
 عالم ادراك كنندن عاجز بر امر اعجوبه در و قدرت باهره در كه علامه عتول ناس
 قاصره در ديكدر

* كتم اي شام غريبان طره شب رنگ تو * در سحر كاغان حذر كن كرنالدين غريب *
 ديدم اي دلبر غريبلرلك اخشام سينك كچه رنگلي زانكدر سحر وقتلنده حذر ايله
 اكر ناله ايدر سه بوغريب (مفردات) (كتم) ديدم (اي) حرف ندا منادي محذوف
 دابر ديكدر (شام) (اخشام) غريبان (طره) زلف (شب) كچه (رنگ)
 م (تو) م (در) في (سحر) سحر وقتلري (حذر كن) حذر ايله (كر) اكر
 (بنالدي) ايلكر سه (اين) بو (غريب) م (معنای اشارتي) ديدم اي حكيم
 ورجان ورحم محسوب حقيقي بو بنده ناچيزي و عاجزي بو قدر قيودات جسماني
 و بو قدر تعلقات فاني ايله مقيد و مكدر و مبتلا قلوب و آينه قلبي زنگار ماسوا
 ايله محجوب ايند كد نصركه بنده بچاره بنده توفيقكدر در كه بي نياز بكوند و سوروب
 انواع مجاهدات ايله روز و شب تركيه نفس و تصفيه قلب ايله باعث خلقت اولان
 معرفه الهی و انكشاف انبساط ايله دل آكاهي تحصيل ايندم دير كن بنده نجلي
 قابضيت شب رنگ ايله عثابت بيوروب مستور ايله بوغريبك سحرده اولان ناله سني
 قول ايدوب در كاهكدر دور ايله ديكدر

* كتم حافظ آشايان در مقام حيرتند *

* دور نبود كراشيدن خسته و غمگين غريب *

دلبر ديدی ای حافظ آشايان مقام حيرتند درل بعيد دكلدر اكر اوتوره خسته و غملي
 (غريب) مفردات (كتم) ديدی (حافظ) م (آشايان) باشلر (در مقام) م
 (حيرتند) حيرتند درل (دور) بعيد (نبود) اوليه (كر) اكر (نشيد) اوتوره
 (خسته) م (غمگين) غملي (غريب) م (معنای اشارتي) عاشق دردمندك
 سوال و نياز رنگ جواننده محبوب ديديكه اي حافظ يقين و معرفه بنده در كاهيه
 آشنا اولنلر بنم تجليات حكمت آميزنده منير لدر (انا عند المنكسر قلوبهم)

* حديثه *

اويانلر بويله اوله ككشدر دنال بونده ارزو معاشه عجمده استعمالد و كم كند بونده ادبسرلك ايلر معاشه استعمالدر يعني
 سن مسكين بكا سوز سويلك ادبسر لكدر دين كسه عنديات سويلش (كتمش مكدن زماني كتم معذورم بدار * خانه پروردي
 چه تاب آردغم چدين غريب) مكدن كدر يندن مشتق نهی مخاطبدر كچه ديكدر كذشتن دين بلكش سويلش زماننده يا وحدت
 ايجودر بدار امر مخاطبدر دار يندن طوت معاشه خانه پروردي بسلكر خانه پروردي دالاله و دالاسر شول كسه به

دبرلر كه ايجوده بويه و طشره چيقوب بيگاه زله اختلاط الممش اوله بادشاه زاده ل و سابر ارباب دولت اولادي كبي
 تركيده اناسي قرينده يانور ديدكري كبي سايه پرورده بويله در * بيت * در عرق مسكين لباسي شدمهر كرم من * بودچون كل
 سايه پرور طاقت كرمالداشت * محضول بيت * جنانانه ديدم كه اكلان بر زمان كچمه جنانان ديدی اي معذور طوت برخانه
 پرورد بو قدر غريسك غنه تقدر طاقت كتورر استفهام انكاري كتورر هنر ديكدر يعني كچه ديكدر مراد كز عشاق
 غزده اظهار غم ايلسونلدر بريابه اكا

۷۱

محممل دكلر زيرخانه پرور انظار بكانه به
 طاقت كتورر هنر كه عرض همومني استماع
 ايليه بيله خانه پرورد اولدر كه بر اولك جاعاني
 بسيله دن و بر نازنين غريبك بو قدر غنه
 نه طاقت كتورر دين خطا ايلدر (خفته
 بر سنجاب شاهي نازنين راجه غم * كز
 خار و خار سازد بستر و بالين غريب)
 خفته افط مشر كدر يانش و او بيش
 معاشه سنجاب كل يعني خاكستر رنگنده
 رحيواندر كه كور كنده سنجاب دبرلر كه
 عجم شاهلري قيش و قنده اي دوشوب
 اور نورل دعا كوي بو قصدني خسته رده
 و بعض قصايدده كور ديكدر سعادتلر
 بادشاهك حرم خاصنه خدمت ايللردن
 استفسار ايلدك بادشاه حضر ايلري قشين
 سوز و باوشق و ياغير كور كردن نسته
 اور تونوب دوشوري بوق ديدلر شاهي ده
 يا حرف نسبتدر حرف مصدر ديلر غلط
 ايلدي نازنين را نازاننده فخر معاشه
 و يا حرف نسبت و تونو تا كد نسبت ايجودر
 نازلي معاشدر اادات مفعول چه غم استفهام
 انكار ريدر خارد كن خارده خارده قره
 طاشه دبرلر بستر دوشك بالين يا صدق لف
 نشر مرتب طريقله ذكر اولمشدر سازد
 ساز يندن قول مضارع مفرد غايب
 صيغه سيدر * محصول بيت * بادشاهانه
 سنجاب او زرنده يانوب او يوش نازينده
 نه غم اكر دكندن دوشك و قره طاشدن
 يا صدق ايدنور سه مرد غريب يعني
 جانا نكه ذوق و صفاده و رفاهيته اوله
 و عشاق بي نوا و وي چاره كه درد و بلا
 و غم والده اوله اول بولرلك حالتي نه ييلور
 هر كشي چكديكين ييلور انجق (اي كدر
 زنجير زانفت جان چندن آشناس *
 خوش فتادن خال مشكين برخ رنگين
 غريب) اي حرف ندا مناداسي محذوف

حد يثجه همان شده كندى اراده سنى ترك ايدوب بنم امر يمه امثال و حكمت
 ظهورات تجلياتمده كل و لال حزين و غمگين و مراقب همان در كاهيه ملازم
 اوله ديكدر

* ميد مد صبح و كله بست سحاب * الصبح الصبح يا صاحب *

شمد يكي حالده باورر صبح و پرده باغندي بواوت صباح شرابي صباح شرابي اي
 باران (مفردات) (مي) حاليه (دمدم) باورر دميدن دن مضارع (صبح)
 م (كاه) كمر كاف عري و تشديد لام ايله پرده (بست) باغندي (سحاب) بواوت
 (الصبح) صباح شرابي (يا صاحب) م (معنای اشارتي) بخن فلق صبح كبي
 قلدبه افشراح بركات صفوت و اخلاص اولان نور حقه افتتاح بوئد قده پرده
 غفلت و كد و رات بشريت غين و عارض اولنجه سالكه لازم اولان باعث جلب عشق
 و محبت و كاشف پرده غفلت اعمال صالحه و در كاه حذر جوع و استغفار و مردان
 خدادن استعانت مبادر و مشغول اولقدر ديكدر

* ميچك زله برخ لاله * المدام المدام يا احباب *

شمد يكي حالده طامه لاله لك بكافى اوزره چه شراب دائمى شراب دائمى يا احباب
 (مفردات) (مي) حاليه (چك) چكيدن مضارع طامه لاله معاشه (زله) جد (ر)
 علي (رخ) بكاق (لاله) م (المدام) دنام ايجلان شراب (يا احباب) م (معنای اشارتي)
 پرده بشريتله محجوب ايكن كشف سحاب ايجون مجاهده وسعي آكاري ارفيض الهی
 بنش كده دوام و حصول مرام ايجون استعانت و نياز باب حضرتمده اوليدر ديكدر

* مي دزدان چن نسيم بهشت * بس بنوشيد دائمى ناب *

شمد يكي حالده اسر چندن جنتك كوزل بلي بويله اولنجه ايجك دائما صافي شرابي
 (مفردات) (مي) حاليه (وزد) اسر و زيدندن مضارع (از) من (چن)
 روضه (نسيم) ريح لطيف صبا (بهشت) جنت (بس) ايسدي فاء جزايه
 معاشه (بنوشيد) ايجك (دائما) م (مي) شراب (ناب) صافي (معنای اشارتي)
 محضا كرم و لطف يزدان ايله جنت عرفاندر ريح رجحان و روز كار توفيق و احسان
 اسنجه مشروبات اغراض نفسانيد دن خالص عشق و محبت ايله و اخلاص قاب ايله
 اعمال صالحه به مسا درت وسعي ايلك ديكدر

* تخت زمرد زده ست كل بچمن * راح چون لعل آتشين در باب *

زمر تخت قور مشدر كل چنده آتسه منسوب لعل كبي شرابي اكله (مفردات)
 (تخت) م (زمرد) بريشل جوهر در (زده) اورمش (است) در (كل) م (با)
 في (چن) بانجه (راح) شراب (لعل) برقر مزي جوهر در (آتشين) آتسه
 منسوب (در باب) كاه ديكدر (معنای اشارتي) خلوص قلب ايله مرتبه محبوبيت
 كسب ايند كده باغ دلده سالك بر شاه تخت نشين اولمشدر كه زمر دكي چشم
 افصاي اعداي كور ايدوب جذبات عشق آتشين ايله اكله كه ما سواي احرار

چندن كه خبر به معاشه در مشكين ورنكينه يانست و تونو تا كيد ايجودر غريب خوش افطنه مقيددر خوش
 غريب واقع اولدي ديكدر * محصول بيت * اي جانان كه بو قدر آشنانك جاني زنجير زانكدر در رخ رنگينك اوزره اول
 مشكين خال نه عجب كوزل واقع اولمش غريب بونده عجب معاشه در غريب لفظي رنگين لفظنه مصروف اولوق دخي
 جايزدر دين غريب سوز سويلش (بس غريب افتاده است آن مور خط كر درخت * كر چه نبود در نكارستان خط

متشکین غریب) پس بونده زیاده معناسنه در موز قرینجه مور خطیدن مراد تشبیه طریقه تازه ظهور ایلین صقل در کرد اطراف معناسنه در نگرستان و نگر خانه چینه برخانه نک اسبدر که مانی نام نقاش پیدا ایلشدر و کندونک استخراج ایلدیک نفوس غریبه بی انده نقش ایلوب و اندن غیری هراستاد که بر نقش غیر مکرر استخراج ایلشدر انده نقش اولوب پس بر نقش غریبه برخانه در که کتابلده مذکور و مسطور در * محصول بیت * زیاده عجیب واقع اولش اول قرینجه کی خط رنگی رخک اطرافنده اگر چه

ایمندر دیمکدر

در چنین موسمی عجب باشد * که بزدند میکنه بشتاب *

بوک کی بر موسمه عجب اوله که قیامه ل میخانه بی بجه ایله (مفردات) (در چنین) بوک کی (موسم) (وقت) (یا) وحدتیه (عجب) م (باشد) اوله (که) م (بشدند) باغله یل (میکده) میخانه (یا) (لصاحبه) (شباب) بجه (معنای اشارتی) (وقت) انکشفاده سالک بر شاه شریاب ایکن قاب فیض بخشیده تعقیب انقباض امر عجب در دیمکدر

در میخانه بسته اندر * افتخار یا مفتخ الابواب *

میخانه قیوسی باغله لدر بسته سن فتح ایله یا مفتخ الابواب (مفردات) (در) قیو میخانه م (بسته اند) باغله لدر (در) (دخی) (بسته) (افتخار) (یا) مفتخ الابواب (ای قیو ل آجیچی) (معنای اشارتی) همان دفع انقباض و جاب انوار فیوضات فیاض ایچون سالک مر تاض مفتخ الابواب اولان حضرت الهه نیاز مند اولبدر دیمکدر

لب اهل تراحقو نمک * هست برجان و سینه کی کباب *

سنگ اهل لب ایچون طوز واکک حق واردر سینه لری کباب اولش جانلر اوزره (مفردات) (اب) (دوداق) (اهل) م (ترا) سنگ ایچون (حقوق) م (نمک) طوز (هست) واردر (بر) علی (جان) م (سینه) کوکس (ها) ادات جمع (کباب) بشمش و بریان ات (معنای اشارتی) دخی سالک نیازنده شکر و اعترافا دیه که ای کرم بی نیاز و معطی فی عوض (وان نعمدوا نعمه الله لانحصوها) خواستجه انفسی و آفاقی بزه احسانک لایحصا در باخصوص ریاضات و مجاهدات ایل راه رضا کده بدل وجود ایدوب جگری یاق و سینه سی بریان اولش قوللر بکک ارواح قدسیه ل بسته معاده اولان خطابات و احسانک بی نهاییه در دیمکدر

حافظا غم بخور که شاهد بخت * عاقبت برکشد زچهره نقاب *

ای حافظ غم به که بخت محبوبی عاقبت بوژندن چکر نقابی (مفردات) (حافظا) ای حافظ (غم) م (بخور) به (که) م (شاهد) محبوب (بخت) طالع (عاقبت) م (برکشد) چکر (زچهره) بوژندن (نقاب) پرده (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه جمع هر تپه ده الهدن خوف اوزره اولبدر (لکن سبقت رحمتی علی غضبی) حدیث قدسی و وعد کرم انسیبی مقتضایه ارجح الراحین اولان الاهدن قطع امیدده ایچوب سعی و طلبده اولکه محضاً کر مدن یزی عباد مکرین ایچنده ادخال ایدوب انلرک بوزی صوبی برکشته جلالندن عجب عرقی رفع ایدوب بزه دخی جهان مشاهده سن میسر ایدوب ایدران شاه الله دیمکدر * وله ایضا *

صبح دولت می دمد کوجام همچون آفتاب * فرصتی زین به یک باشد بده جام شراب * دوات صباچی شمدیکی حالده باور رهسانی کونش کی قدح بوژندن یک بر فرصت

زده *

که اخرنده میم اولوب اکا یا نسبی داخل اولی اولسه ایکی طریقه در بریمی سایر الفاظ کی کاه بالکر یا ادخال ایدر و کاه نوله تا کید ایدر غمین و غمین کی و بریسیده یاله نوژندن اول برکاف عجمیه توسط ایدر ل غمین و غمین کی پس * محصول بیت * جانان حافظنک مذکور کلماتی ایشدیک دیدی ای حافظ آشنا مقام حیرته در پس سنک کی غریب یسار و غمینک اوتور سه بعید دکلر یعنی قدیمی ایشا اولان عشاق وصلیه وسیله و دز به بولسوب حیرته فلیق

سن که مر دفر یلسین و ییکانه سین غمین و مر یض اوتور مقی عجب دکلر (وله ایضا) * می دمد صبح و کله بست سحاب * الصبح الصبح یا اصحاب * می دمد فعل حال دمیندن مشتدر بل اسمک و آدم اوفور مک و نباتات بتک و برسنه پیدا و ظاهر اولقدر بونده معنای اخیر مراد در کاه کاف هر ییک کسریله و لامک قحیله و تشدیده جعی کال کاور یعنی پرده سحاب بو اوت الصبح فعل محذوفک مفعول ایدر تقدیر کلام اتونی الصبح دیمکدر صباح باده سنی و رک معناسنه صبحی ایلکه زیاده حرمی اولد یغندن صبح افطنی تکرار کنوردی اصحاب صاحبک جهیدر باران دیمکدر * محصول بیت * صباح ظاهر اولیور و سحاب بده پرده بغلدی یعنی سنبلی هوا اولدی ایلدی ای باران باده کتورک ایچله لم زرا باده نوشلر قشده بوللی کونده که بواودی بوکسک اوله و غفور اولی احتمال اولیه ایچی معتبر در دلی الخوصو صکه چنده اوله نکه مقامات حریرینک یکر می دردنجی مقامه بوکا اشارت ایلشدر و شراح بووجه اوزره شرح ایلشدر پس صباح شرابی ایچک دین بیتک معناسنی بلدی (میچکد زاله بررخ لاله * المدام المدام یا اصحاب) میچکد فعل حالدر چکبشدن طمع معناسنه زاله بونده چه معناسنه در مدام شرابدر اصحاب حبیبک جعی دوستلر دیمکدر * محصول بیت * لاله نک رخی اوزر بده چه ظلمیور ای دوستلر باده کتورک ایچله لم تکرار ناکید ایچوند * بیت * سبده کی کچی * می وزد زچهن نسیم بهشت * پس بنوشید دایمی ناب * می وزد فعل حال در بل اسمک معناسنه بهشت پاک قحیله و کسریله لغتدر جنت معناسنه پس عریده فاه جواب معناسنه در ناب بونده خالص معناسنه در * محصول بیت * چنده جشک خوش قوقلی بی اسه بورایمی دایمی خالص ایچک ای باران بوینده بنوشید لفظنی قرینه ایدوب ایکی بیت سابعده ایچک دیوب اصحاب و احبابه متکلمی ادخال ایلامک اطوار کلامدن کال غفلتندر (تخت زمرد دست کل بزمین * راح چون اهل آتشین در باب * زمرد بونده ورنچون میم ساکن ورا محفف اوتور اصلنده زانک و میمک

۷۳ *

زده اولور و شراب قدح (مفردات) (صبح) م (دولت) م (می) حالیه (دمد) بلور (کو) فنی (جام) م (همچون آفتاب) کونش کی (فرصت) م (یا) وحدت (به) یک (کجا) قشده (باشد) اولور (بده) و بر (جام) م (شراب) م (معنای اشارتی) فیاضده بخل بو قدر (لایذیع اجر المبین) خواستجه هر کس سعی و استعدادنه کوره فیض و احسان ایدر لکن آفتاب کی قلب صافی هائی وزه ده و بعد التصفیه تحلیه ایچون بوژندن یک فرصت یوقدر ای فیاضم بو عالمه بکا برجام محبت بخش ایله یعنی قابل فیض و مستعد انوار تجلی بر قلب آگاه احسان ایله دیمکدر

خانه بی آشوبش و ساق یار مطرب نکته کر *

موسم عبست و دور ساغر و عهد شباب *

خانه تشویش سز ساقی یار موافق مطرب نکته سوبلیجی حبش وقتی قدح دوری کجلاک زمانیدر (مفردات) (خانه) او (تشویش) فکر فاسده (ساقی) م (یار) م (مطرب) کوینده (نکته کو) نکته سوبلیجی (موسم) (وقت) (عبست) دیرلک (دور) زمان (ساغر) قدح (عهد) زمان (شباب) کجلاک (معنای اشارتی) توفیق و عنایت ربانیه ایله علائق ماسودن قلب صافی و بلا واسطه فیض و تجلیات الهی و برکاتملدن ارشاد دقایق اسرار ربانی اولجسه اذواق روحانیت و دین حق اوزره قابله تحوالت و مشاهدات اتوار جمال الله ایله انواع لطافت و طراوت حاصل اولور دیمکدر

از بی غریح طبع و زیور حسن و طرب * خوش بود ترکیب زین جام با اهل مذاپ *

طبعی آجوب فرحندر مقدر ایچون و حسن و شاداق زینندن ایچون اتون قدح ازاش لعل ایله ترکیبی خوششدر (مفردات) (از) من (بی) لام علت معناسنه (تفریح) آجقلاق و فرح (طبع) م (زیور) زینت (حسن) م (طرب) شاداق و سرور (خوش) م (بود) اولور (ترکیب) م (زین) اتونلی (جام) م (لعل) معروف فرمزی طعاش (مذاپ) ارعش (معنای اشارتی) قلبه انکشاف و روحه انجلا ایچون و تحلیه حسن قاب و تحصیل سرور و طرب ایچون ریاضات و مجاهدات ایله اتون کی وجودن اریدوب و صبار اردوب جکر قاتندن و اش جشمی خون آلود انجک ایله محبوب حقیقیک جمال پاکان مشاهده به تحصیل بصر بصیرت انجک زیاده خوششدر دیمکدر

شاهد و مطرب بدست افشان و مستان پای کوب *

غمزه ساقی چو چشم می پرستان مست خواب *

محبوب و خواننده ال سلکیچی و مستانه لایق قافچی سافینک غمزه می پرستان کوزی کی اوبقو مستی (مفردات) (شاهد) محبوب (مطرب) چالغیچی (با) لایلا بده (دست) م (افشان) سلکیچی مستان مستلر (پای کوب) کوفتندن

۱۹ *

ل *

ضمه لری ایله و رانک تشدید بله در بریشل جوهر در حقه چوق خواص بازارل جله دن حیات و عقارب یعنی یلانلر و عفر بلر اول جوهری کتورندن قیازلر و ییلان اول جوهری کور سه کوری کور اولور اعیان ناسدن بردولتو نقل ایدر که بریه جقدن آمده کیدردم بولک کنارنده برییلان یا نور کوردم ناکه باشند قالدربوب بکافد یعنی کی ار قه سی اوزر بینه کلدی نه اولدی بوکا دیچک یا آمده قضائندن بر اهل علم قاضی و ارایدی ایتندی یوز نکده کی طاش ندر دید مکده

زهر در دیندیکه انی کورد و کندن هلاک اولدی دیدمکه بونک سرینی بکا اکت پس اول قاضی زهر دیکه خواسنی
بیان ایلدی اول زماندن برو هیچ یاندن زمردی اکسک ایلد دیدی راح شراب آتشین آنسه منسوب یعنی قرمز لاله
صفندر آتشی لاله وصف ایلدی زیر قرمز سی سار رنگیدن معتبر در و راح ایلده همرنگدر * محصول بیت * کل چنده
زمر دخت قور مشدر یعنی بر روزینی بشل چن قابله شددر ایمری قرمز لاله کی شراب تدارک ایلده باده نوشلر قنده بهار
قصانده شرب خسر سار فصولان مرغوبدر

۷۴

دوکت معنا سنه (غرن) (کوز اوجی) (ساقی) م (چو) مثل (چشم) م (می)
م (پرستان) طایبیلر (مست) م (خواب) اویقو (معنای اشارتی) وقناکه
بصر بصیرت کتاد اولوب مشاهده اتوار تجلیات الهیه حاصل اولد قنده بلا اختیار
(فلا یج لی ربه للجل جمله دکا و خر موسی صهقا) سری ظاهر اولوب سطوت
تجلیات الهیه به عدم عملارندن عاشقین سماع ایلد رقصان و عارفین مقام اشتغافده
مخیر و سرگردان اولور دیکدر

خلوت خاصست و جای امن و زهنگاه انس

هر که این صحت یابد اید اوصد قح باب

خلوت خاصدر و امن بریدر و امنیت شملکی بریدر هر کیم بوجهتی بوله اوکیسه
بوز قح باب بوله (مفردات) (خلوت) م (خاصست) خاصدر (جای) محل
(امن) سلامت (زهد) شملک (گاه) محل (انس) صحت (هر که) کیمکه
(ابن) بو (صحت) م (سیادت) بوله (یابد) م (او) ضمیر (صد) بوز (قح)
آچناق (باب) قیو (معنای اشارتی) کر چه عاشقین بلا اختیار رقصان و عارفین
مخیر و سرگردان ر لکن بوحال حقیقه تده الله الله خاصوت و صحت رحیل
نفسانیه دن جای سلامت و فرح امنیت آثار بریدر هر کیم بوجهتی خاص و بو آثار
تجلی بی بواندی ایسه اسرار الهیه دن نیجه باب کند و به قح اولدی دیکدر

از خیالی اطف می مشاطه چالاک طبع در ضمیر کل خوش می کند پنهان کلاب

شرابک لطافتی خیالتدن چالاک اولان طبع مشاطه سی کل پیراخی ایچنده کل صوبنی
خوش کبرل (مفردات) (از) م (خیال) م (اطف) (لطافت) م (می) م (مشاطه)
کل لیرلک بوزین دوزب زلفی طرایجی (چالاک) چالک (طبع) طبیعت (در) فی (ضمیر)
ایچ (برک) ابراق (کل) م (خوش) م (می کند) ایدر (پنهان) م (کلاب)
کل صوبنی (معنای اشارتی) برکات انس حق و نفحات فیاض مطلق ایلد کند و به
قح باب اولوب واقف اسرار اولان انسان کامل نشئه شراب محبة اللهدن حاصل
اولان اسرار خیال آسانی کل پیراخی ایچنده کل صوبنی کبر لندی کبی خانه قلبده
کبر لبوب ضمیر تده اولاتی عوامه اظهار ایتر دیکدر

تا شد آن مه مشتری درهای حافظ را کتون میرسد هر دم بکوش زهره کلبانک رباب

حتی اول آی مشتری اولدی حافظک اینجولر نه شمری ایرتور هر نفس زهره نک قولاغنه
رباب آوازی (مفردات) (نا) حتی (شد) اولدی (آن) اول (مد) آی (مشتری)
معلوم بلدز (در) اینجو (ها) ادات جمع (حافظ) م (را) ایچون (کتون) شمعی
(میرسد) ایرتور (هر دم) هر نفس (با) لاملایسه (کوش) م (زهره) معروف
بلدز (کلبانک) آواز (رباب) کانه دیدکری آت لهو (معنای اشارتی) استار
غیرتله اسرار خدایی عوامه اظهار ایچوب خالصا لوجه الله قلب ینا بیع الحکمنده
مکون اولان حکم الهیه اسان اوزده جاری اولد قنده (ان الله اشتری من المؤمنین)

الایة

مخصوصدر یوز * محصول بیت * ای حافظ غم یسه که طالعک النصره محبوب چهره سندن نقابی چکوب سکا یوز
کوسر یعنی طالعک مراد و پرز را هر صمدن صکره بر سر وارد دیکدر وله رحم روحه (صبح دولت می دمد کوجام
همچون آفتاب * فرصتی زین به کجا باشد به جام شراب) کوفتی دیکدر عریضه این کبی استغفار و خطایب عام طریق
اوزده * محصول بیت * دولت صابجی ظاهر اولیور قتی آفتاب کبی روشن جام ذکر محل واراده حال قیبلنددر یعنی باده پس

یوندن مناسب فرصت قنده اولور جام شرابی و بر بوغزل شاه شجاع نخنه جلاوس ایلدیکی زمانده دیشدر زرا اول زیاده عیاش
باده نوش پادشاه ایلدی و انک زمانده کسه باده نوشلری اینجودوب بر نسته دیمزدی بوغزله اول زمانده دلشدز * دردور
پادشاه خطایبش جرم پوش * خواجه قرا به کش شد و مفتی پاله نوش (خانه بی تشویش و ساقی بار و مطرب بذه کوی *
موسم عیش و دور ساغر و عهد شباب * تشویش تفعیل باندن مصدر در تخیل معنای در یعنی قرش مورس اول مسق
ناله لطیفه بذه کوی وصف ترکیدر اطفیه

۷۵

الایه سر نیجه مقبول در گاه حق اولوب (ایسه بصمد الکلام الطیب والعمل الصالح
رفعه) حکم نیجه الهیه واصل اولدی ایچون زهره مثال ارباب مقامات عالیه عتده
دخی مقبولدر دیکدر

زباغ وصل تو بایدر باض رمنوان آب زتاب هجر تودارد شراردوزخ تاب

سنگ وصلک باغندن بو اور رضوانک جنتی صوبنی سنگ هجر حرارتدن طونار جهنمک
قفلجی حرارتی (مفردات) (ز) من (باغ) م (وصل) م (تو) سن (یابد)
بو اور (ریاض) باغچه (رضوان) جنت آمری (آب) سو (تاب) حرارت (هجر) م
(تو) م (دارد) طونار (شرار) قفلج (دوزخ) جهنم (تاب) حرارت (معنای
اشارتی) ای وهاب جبل بی علت سنگ وصات و قرینک و آثار جلاک نیجه سی
انهم و طراوت جنت ای قهار ذواتقام سنگ بعد و هجرک و آثار جلاک نیجه سی
عذاب و حرارت لهب دوزخدر که نار فرقت بار حرقندن اشددر دیکدر

بحسن عارض و قد تو زده اندیشه بهشت و طونی طوی لهر و حسن مآب

سنگ یکاغکه و قدیکه ایلتملر صغنی جنت و طونی اغاجی سعادت انلر ایچوندر
و کوزل رجوع بریدر (مفردات) (با) لاملایسه (حسن) م (عارض) یکلق
(قد) بوی (تو) م (برده اند) ایلتملر (پناه) صغنی (بهشت) جنت (طونی)
جنته براناجدر (طونی) سعادت (لهر) انلر ایچوندر (حسن مآب) کوزل رجوع
یری (معنای اشارتی) (النجی ظهیری الیک) حدیث شریفی سر نیجه جنت و طونی
سنگ ذات جایله و صفات جایله صغنی قلی ایچون جای نعم لایحی (وفیها
ما تشبهه الانفس و تاذ الاعین) اولوب مفر اهل سعادت و مرجع حسن و طراوت
اولمشر در دیکدر

چر چشم من همه شب جویبار باغ بهشت

خیال ز کس مت تو یلند اندر خواب

بنم کوزم کبی چله کیجه جنت باغک ابرمانی سنگ مست کوز بک خبالتی کورر
او قوده (مفردات) (چو) مثل (چشم) کوز (من) بن (همه) چله (شب)
کیجه (جویبار) ابرمانی (باغ) م (بهشت) جنت (خیال) م (زکس)
کوز (مست) م (تو) سن (بند) کورر (اند) فی (خواب) اویقو (معنای
اشارتی) (فانظر ال آثار رحمة الله کیف یحی الارض بعد موتها) سر نیجه محضا
حیات فلین ایچون آثار نظر رحمة الله و نشئه تجلی جمال الله اولان اشک چشم کبی
جوی جنت دخی نظر حق ایلد رحمة لامباد جاریدر دیکدر

بهار شرح جمال توداددر هر فصل بهشت ذکر جیل تو کرده در هر باب

بهار سنگ جلاک شرحی و بر شددر هر فصل جنت سنگ ذکر جلاک ایلشددر هر باب
(مفردات) (بهار) وقت ربیع (شرح) تفصیل (جمال) م (تو) م (داده)
و برمش (در) فی (هر فصل) هر وقت (بهشت) جنت (ذکر جیل) کوزل

کومعنا سنه عهد بوند زمان معنایه در
شباب یونده بیکتکدر * محصول بیت *
خانه تشویش سز یعنی انتظام حال اوزده
ساقی ایسه بار مطرب ایسه لطیفه بی
عیش و عشرت زمانی و ساغر دوری
یعنی وقتی و بیکتک ایا میدر حاصل کلام
جیمع اسباب عشرت آماده و حاضر
هیچ رجعتدن قورقو یوق (از بی تفریح
طبع و زیور حسن طرب * خوش بود
ترکیب زر بن جام باله مذهب * تفریح
طبع مصدرک معنایه و حسن طرب
بیانده در زیورک اضافیده بوله در ترکیب
زرین جامده مصدرک معنایه اضافیدر
زر بن جام وصف ترکیدر یعنی اقسامنددر
زیور زینت معنایه در مذهب اسم
معنایه افعال بایندن ارعش معنایه
لعل مذهب ارعش لعل شرابدن کتابندر
حسن طرب کوزل شلکدر * محصول
بیت * طبعه فرح و کوزل شلکی زینت
و بر میکیون ارعش لعله التون قدح ترکیبی
خوشدر یعنی التون قدحدن قزل باده
ایچمک طبعه فرح و صفا و کوزل شلکه
زینت و بر (شاهد و مطرب بدست
افشان و مستن بای کوب * غمره ساقی
زچشم می پرستان برده خواب * بدست
افشان باحرف زاید دست افشان وصف
ترکیدر افشانیدن ال قرصیمی یعنی
اویج او جه ققیمی بای کوبده وصف
ترکیدر رفاهه دیر غمره هر یسده ها
سر کوزله اشارته دیر لاملایجه هایلده ناز
و شبوده استعمال ایدر می پرستان الف
و نوله جمع اولشددر ذوی العقولدن
اولدیغیچون وصف ترکیدر میه طایچی
دیکدر اصطلاحده باده به ملازمت
ایدلرده استعمال ایدر * محصول بیت *
شاهد و مطرب ال قرصومت لایسه

رقص ایدر ساقیک ناز و شبوده سیده باده نوشلر کوزندن اویقو بی الماش حاصل کلام بوبیت باده مجلسک غایت صفاینی توصیف
ایدر (خلوت خاصست و جای امن و زهنگاه انس * هر که این صحت یابد اوصد قح باب) زهنگاه گاه اسم مکندر نمازگاه
و سیر انک کبی زهد شاذلق دیکدر پس زهنگاه شاذلق بریدر انس همزنگ ضمیمه اوکر یعنی غمگسار و حشت مقابلی حاصل
کلام کسبک خویله خوبیشقی * محصول بیت * مجلس خلوت خاصدر اغیار دن کسه بوقدر جای امندر عسی و داروغه

یعنی صواباشی فور قوسی بوفدر دوسلر هم مشرب و سروروشلاک ریذهر کسه که بوجلسی بواب داخل او اوسسه اول کسه یوز قح باب بولور (از خیال اطف می مشاطه چالاک طبع * در ضمیر رک کل خوش میکند نهان کلاب) از خیال خیال دن بوند، مراد نخیل و تفکر در اطف لغنه یوم شفق اما بونده احسان و کرمد مشاطه ماشطه نک مبالغه سیدر دوز کنجی خاتون دغدرز پرامشط میک ضمی و شیک سه کونیه طراغه درلر دوزر کنجی لک ابشی اکثر اعیله اولدیغیچون مشاطه دیذبلر

جیالاك وچست وچاپك سنا سندن در

وصف (نوم) (کرده) بخش (در) فی (هر باب) هر قبو (معنای اشارتی) آثار
رحمة الاهی ونشئة نبی جلال الاهی کور که وقت بهارده روی زمينه سماء
نعم لا یخصا من بسط ابدون هر دم انسان و حیوانه فی دریاغ کرم واحسان ایشدر
بهشت دخی (وفیه) اما تشبهه الانفس) نعم الله ایله مشحون اولوب هر بایده آثار
جلال الاهی ورحمت فی نهامة الاهی بیان ایشدر دبعکدر

قلب و دهان را ای بسا حقوق نمک * که هست بر جگر ریش و سینه های کباب *
 سنك لك واغرك ايجون اى محبوب چوق طوز حقیكه وار در یاره لی جگر اوزره
 و دخی کباب سینه ل اوزره (مفردات) (اب) (دوداق) (دهان) (اغز) (ترا) سنك
 ايجون (ای) م (بسا) چوق (حقوق) م (نمك) طوز (که) م (هست)
 واردر (ر) علی (جگر) م (ریش) یاره (سینه) صدر (ها) اذان جمع
 (کباب) بشمش ات (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنك علوم مكنونه كدن
 بزه خیر و ربوب راه حقه توفیق پیور دبعك نعمتك شكر كدن عاجز با خصوص كوزی
 باشلی بغری باشلی و جگری آنشلی راه عشق و محبتده تحصیل معرفه الله و نیل وصلت
 الی الله طلبنده اولدیغیمز اجم اجل القدرك شكر كدن عجزیمز بطریق الاولیدر دعا كدر

﴿ كَان مِيو كه بدور نوعاشقان مستند ﴾ خبر نداری از احوال زاهدان خراب ﴿﴾
ظن ایتمه كه سنك زمانكده عاشقلم مستلدر خبرك بوق خراب زاهدل احوالمدن
(مفردات) (كان) ظن (میر) ایتمه (بدور تو) باللهلاسه دور زمان (تو) سن
(عاشقان) عاشقلم (مستند) مستلدر در (خبر) م (نداری) طوتمزن (از) من
(احوال) م (زاهدان) زاهد ل (خراب) م (معنای اشارتی) ای عاشق
ذات الله اولان صادق ظن ایتمه كه بلا علت معرفت ذات الله طلبنده اولان ایله
نفعی اوجندن طالب الله اولان مساویدر اوله دككدر كه (هل يستوی الذین
يعلمون والذین لا يعلمون) اللهك غیری بی طلبده اولات حالی خراذر دمكدر

کائنات کی دوراندیشی اور یقین اولدیکه لعل جوهری ظاہر اولور عالم ضالاندر یچی

﴿ آفتاب دین ﴾

کوشته ربابك بلند اوازی ریشر اولدی و یا خود حافظ شعرینه جانان خربدار اوللی شعرینی ربابله سازالبوب شو قته چال
برمرنه که زهره نك کوشته ربابك بانك بلندى هر نفس واصل اوله یعنی جانان شعرینه رغبت ایدمی هر دم نازه سرودله
چال دینی ربابك بلند اوازی کوش زهره ابریشور وله عنی عنه (زباغ وصل قوناید ریاض رضوان آب * زتاب هجر تودارد
شیراردونخ تاب *) ریاض رانك کمر به وروض رانك قهبله وواولک سگونله روضه نك ج * بر چار وچن معناسنه

اما بونده جنت باغچه لری مراد در ذکر حال واراده محل فیلندندر رضوان رانک کسریله و رضوان ضعیله و مرصات میمک
تخلیه و رانک سکونیه و رضوانه مصدر لدر اما بونده جنت و جویی مراد در آب دن مراد بونده یوز صوبدر آب و معناسنه
ناب ایکی برده یله اسبیجی معناسنه در هجر هانک قحی و جیمک سکونیه مصدر در ابر یاقی معناسنه شرار آتش قفلجیمی
دوزخ جهنم * محصول یت * سنک و صلاک باغندن یعنی سنکله مواصله و ملاقاندن جت لدر رونق و صفا و آب و یواور حاصلی

آفتاب بدن (مفردات) امرا بنم ایچون (با) م (دور) زمان (ب) م (نا) خط سایه
(شد) اولادی (بقین) م (جوهر) م (اصل) م (بدید) ظاهری (می شود) او اور
(از) من (آفتاب) کونش (عالم) م (تاب) ضیا (معنای اشارتی) بی طالب صادق
لله فایده هدایت و فیوضات الهیه بکا معلوم اولد بکه (علاو الهمة من الایمان) بله
(کالحجرة اواشد فسوة) ازلان قلب (افق) شرح الله صدره الاسلام فهو صی نور
من ربه (اولسی نور السموات والارض اولان الالهک نور ذاتی سیله منور اولسیله در
وهر شخصه استعدادیجه کرمندر و محض لطف واحساند ندر دیگر

سنة بوزك عشيقه حافظ بلاد كز به غرق اولشد كه فوت می شود اینک یا یکی در باب
بر ابریش (مفردات) (بهشقی) بالملایسه (عشق) م (روی توحافظه) م (غریق)
طامش (بهر) دگر (بلا) م (است) ادات خبر (که) م (فوت) ضایع (می شود) و اور
(نیک) شد بیک (بیا) کل (یکی) در (در باب) ابریش (معنی ای اشارتی) ای
معطی* حقیقی حافظ هنوز میتلا او ادینی بلای نفسدن محاص بولیوب و نورذاید که
کال استعداد ایله مسعد اولدینی ایچون فوت و ضیاع خوفندن سندن عون
و عصمت طالبند در صوگ دمنده سن بش بارب دمنکر

﴿ حرف الناء ﴾

و بیجان خواجہ و حق قدیم عہد درست کہ مونس دم صبح دعای دولت نست و
خواجہ نک جانی حقیقون و حق قدیم حقیقون و بتون و صبح عہدہ حقیقون نک
نم صباح و قتمک مونس سنک دعای دولت نکدر (مفردات) (با) قسیمہ (جاز) م
خواجہ (اسناد (حق) م (قدیم) زل (عہد) م (درست) صبح (مونس) صاحب
(صبح) (وقت صباح (م) ضمیر متکلم (دعای دولت) م (نست) سنکدر (معنای
اشراقی) عہدہ راجد اللہ او اسونکہ خواجہ عالم و خلاصہ نوع بنی آدم صلی اللہ
علیہ وسلم حقیقون و نور محمدیہ دن مأخوذ بتلہ عالم ارواحدہ ید قدرت الہیہ الہ
مرئی لغم حقیقون و شایستہ لذت خطاب مستطاب الست بر یکم الہ عہد
بستلکم حقیقونکہ بعناید اللہ تعالی ذکر و دعا و مناجات درکاء کبریا وقت استخارہ
مونس جہمکدر دیکدر

مرشد من کز طوفان نوح دست ببرد از لوح سینه نیار بست نقش مهر توشت
 بنم کوزم یاشیکه طوفان نوح دن ال ایلندی یعنی طوفان نوحه غالب اولادی سینه
 اوچندن قادر اولادی سنک محبت بوغده (مفردات) (مرشد) (کوز یاشی (من) بن
 (که) م (ز) من (طوفان نوح) م (دست) م (بردر) ایلندی بردنن ماضیدر
 (ز) م (اوح) تخته (سینه) کوکس (نیار بست) قادر اولادی ماضیدر
 (مهر) محبت (نو) م (شست) ماضیدر مصدر عاشقه یومق دیکدر (معنای
 شری) ذکر و دعا و مناجات خدا مونس جانم اولدیغی ایچون آرزوی رؤیت
 جمال الله الیه بتون عمرم کوز یاشیکه گذران ایدوب اوح دلد و نقش محبة الاهی اولیه

﴿ ۲۰ ﴾

﴿ ۛ ﴾

کورر یعنی بنون کجه چشمه سنك خيال بنم دوشمدن كند يكي کي هر بهشكده دوشمدن آتري بنم چشمه کي در جنت باغك ايرماغي دين مصراع اول ثاني به مرون اولد يعني قطن ابله مش (بهار شرح جمال توداده در هر فصل * بهشت ذکر جمال تو کرده در هر باب) شرح وفصل و ذکر باب مراعات نظير در و جمال و جمال صنعت اشتقاق * محصول پيت * بهار حسن و بهجت جهتمدن هر فصلده سنك جمالك شرحي و برش يعني كوز لكني بيان ابلشده در جنت دخا

هر باده سبک ذکر جلیک ایشدر یعنی سبک الطاف مالانهای کی نیجه رده ونیجه جهندن اکشدر هر باب بونده ایهام طریقله واقع اولمشدر زراجنک قبولی سکر در (بسوختن این دل وجام بکام دل نرسید * بکام اگر رسیدی زینتی خواناب) رسیدی و زینتی باری حکایت حال ماضیدر * محصول بیت * بنم بو بورکم باندی وجام می ادا بنه ایرشیدی اگر چنان مراد بنه ایرشیدی بورکم فانی صولد وکزدی بعضی نسخده بو بیت بویه واقعدر بسوختن این دل خام وکام دل نرسید * بکام اگر رسیدی زینتی

۷۸

خواناب ده خالق ایشتی فانی دو کد بکنند در یعنی اگر بختنه اواسه فان دو کزدی اولکی دلدن مراد بورک ایکنجیدن کوکل مراد در برینتی بانک کسر به استفهام انکاری اولمده جائزدر * محصول بیت * بو چیک بورک باندی و کوکل مراد بنه ایرشیدی اگر کوکل مراد بنه ایرشیدی فانی صولد وکزدی یعنی بعضی دو کزدی (اب ودهان ترا ای بسا حرق نمک * که هست بر جگر ریش و سینه های کباب) لب دوداغ و نگاره در لب دریا کبی ای بسای حرف ندامت اداسی محدود ای جانان دیمکدر بسا چوق دیمکدر بسوخته معناسنه * محصول بیت * سبک اب ودهانک ای جانان نیجه تون حفری واردد مجروح جگر وکلب سینه اوزره یعنی لبک حسرتندن جگر مجروح و سینه لب کباب اولمشدر بسا بقر بیت معناسنه البته نمک مناسبتی ذکر اولنشیدی تکراره احتیاج بو قدر سبک اب ودهانک نیجه تون حقی واردد دین طنسز سو بلیش (کان مبرکه بدور تو عاشقان مستند * خبر نداری از احوال زاهدان خراب) کان کاف عجمیک ضمیمه ظن معناسنه و ترکیده سبک دیمکدر مبرکته نداری قول فی حال استفهام انکاری معناسنه خبرک یوقی دیمکدر خراب مست معناسنه در * محصول بیت * کان الله یعنی ظن ایلاکه سبک زمانه همان عاشقانه مستدر کار زاهدان یعنی احوالندن خبرک یوقی انلردخی عاشقانه کی سبک خبرانکدر حاصلی تمام عالم آشفته و افانده لکدر دیمکدر (مراد و رایت شد فینکه جوهر لعل * بدید میشود از آفتاب عالم تاب) جوهر کوهردن معرب یعنی فارسی افظدر کاف عجمی بی جیمه ابدال ایشلدر در که قانون بویه نیکم سبک پنج دیرل بدید ظاهر دیمکدر عجم بای عجمله ورومیلر عریله اوقورل عالم تاب وصف ترکییدر و آفتابه صفندر عاله ضیاو بری معناسنه * محصول بیت * بکا سبک لبک دورنده یقین اولد بکه لعل کوهری عاله ضیا ورن آفتابندن ظاهر اولور یعنی سبک بوزک کونشدر که لبک قرصی اندندر زیرا که شمرا بی لاله تشبیه ایدر لعل ایسه رنکی کنشندن اولور بویه حکایت اولنور که لعل معدنن چنجه پیاض چقرمش پس بونی نازه فانی جگر باتوروب کینشه قورل و بویه

ثابت قلمشدر که زوال ممکن دکلدردیمکدر
 بکن معامله وین دل شکسته بخبر * که باشکستی ارزد بصدهزار درست
 بر معامله الله بوسنق کوکلی صتون ال که صنفاق الله دکر بوز بیک بتونه (مفردات) (با) زانده (کن) الله (معامله) انفسات (همزه) وحدتیه (وین) (بو) (دل) م (شکسته) قلمش (خبر) ال خریدن امر در (که) م (شکسته) م (ی) بامصدریه (ارزد) دکر ارزیدن مضارع در (با) للملابسه (صد) بوز (هزار) بیک (درست) بتون (معنای اشارتی) (اعتماد المکرمه) قانو بهم (سرنجه نقش محبه الله کشوده ثابت اولوب اشتیاق جمال الله الله شکسته اولان قلب منظور حفر بورک کبی فانی الله الملق الهی بولمقدرو بورک کبی قلب بوزیک غافل قلبدن بکدر دیمکدر
 ملامت بخرابی مکر که مرشد عشق * حواتم بخرابات کرد و زنجست
 بنی خرابی الله ملامت الله که عشق مرشدی بنی خرابانه حواله ابتدای اولکی کوزه (مفردات) (ملامت) رسوایی (مبیم) ضمیر متکلم (با) للملابسه (خراب) م (ا) مصدریه (مکن) ایله نهی حاضر (مرشد عشق) م (حوالت) صبرلق (مبیم) م (با) م (خرابات) و برانلق (کرد) ابتدای (روز) م (نخست) اول (معنای اشارتی) (رب اشعث اغبروا قسم علی الله لا یرو) آثار نیجه نظر حق الله معور اولان قلب صاحبک ظاهری خرابی در که قسم از (و هساحرامان علی اهل الله) سرنجه انفسات و عمارت صوری کنولردن بخوابشدر دیمکدر
 بصدق کوش که خورشید زابد از نغست * که از دروغ سیه روی کشت صبح نخست
 صدقه چاش که کوش طوغه نغستن که یلانندن قاره بوزلی اوادی اولکی صبح کاذب (مفردات) (ا) للملابسه (صدق) طوغری (کوش) چالش (خرشید) کوش (رابد) طوغه زایدندن مضارع در (ز) م (نفس) م (ا) خطابه (دروغ) بلان (سید) قاره (روی) بوز (کشت) اوادی ماضیدر (صبح) م (نخست) اول (معنای اشارتی) ای طالب انوار جمال الله اولان تحصیل صدقه سعی ابت که ظاهری خراب و باطنی نور حق الله معور و منشرح اولق آثار صر قدر زیر انعمیظ اهریله دعوی محبت کذب و بوز قر العیدردیمکدر
 دلا طمع مبراز اطف بی نهایت دوست
 جولاف عشق زدی سرباز چایک و جست
 ای کوکل طمع کده دوستک نهایتسرافندن چونکه عشق دعوی سنی اوردک چایک باشکی اوینات (مفردات) (دلا) ای کوکل اف حرف ند (طمع) م (بر) کسدر بیدندن نهی در (اطف) احسان (نی) نی (نهایت) حد (دوست) م (چو) چون و فیه دن مخفندر (لاف) دعوی (زدی) اوردک مفرد مخاطب (سر) م (پساز) اوینات (چایک و جست) تجله و بلاناخبر (معنای اشارتی) استنباطه (والذین جاهدوا فی الله لهدیهم سبلنا) کر نیجه قیودات بشریه دن خلاصه سعی بلع الله ای

کوکلم

قیر زر * بیت کوکلم سبک اهل شود در مقام صبر * اری شود و لبک بخون جگر شود (نقاب باز کشانای این حجاب کنی ازین نقاب چه بر بسته بغیر حجاب) نقاب بوز او رنسی باز بونده ناکد ایچون رناتنهاه غایت الی معناسنه در کی بونده بوز هر بیده متی معناسنه در ناکه خنده دکدیمکدر حجاب لغزه پرده اصلاحده اوتنق معناسنه در بر بسته بونده حرف تا کید در بغیر حجاب بونده احتجاب معناسنه در یعنی حجاب ایچنده اولق * محصول بیت * نقاب کی اج نیجه به دلا بو حجابی ایدر سن یعنی بوز بیکه پرده جگر سینه باخود اوتانور سن بو نقابدن حجابدن خبری نه بفلش سن

۷۹

کوکلم اللهم نهایتسرافندن قطع امیدانجه چونکه محبت ده واسن ایتدک فوری الله بونده باشکی و جانکی فدا ابت که فیاضده بخل یوقدر دیمکدر
 شدم ز دست توشیدای کوه و دشت هنوز * نمی کنی بترجم فطابق سلسله مست
 اولدم سبک الکنن طاع و صحرادوسی حالا ایترسن مر حمله زنجیر قوشاغنی کوکلی (مفردات) (شدم) اولدم (زدست تو) سبک الکنن (شیدا) دلو (کوه) طاع (دشت) صحر (هنوز) حالا (نمی کنی) ایترسن (بترجم) بالمعلا به ترجم مرحت (نمناق) قوشاق (سلسله) زنجیر (سست) کوکلی (معنای اشارتی) اگر چه غلبه عشق و محبت الله الله مغلوب العقل اولوب کوه و صحراده مخبر و سرگردان دل دیوانه اولدم لکن جدا الله بنه مقاب القلوب اولان الله رحمت واسه سندن قیود شرعی بی بندن مهمل قلیوب سلسله محبت صادقه ده بنی ثابت قلمشدر دیمکدر
 بمل آصفی اردل بجویم گویند * که خواجه خاتم جم اوه کرد و باز نجست
 حضرت سلیمان علیه السلام وزیر آصفه منسوب علمه اگر فانی اراسق دیرلر که خواجه یعنی حضرت سلیمان خاتم سلطنتی ضایع ابتدای کبر و ارامدی (مفردات) (با) مع (علم) م (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (ار) اگر (دل) قلب (بجویم) اراسق (گویند) دیرلر (خواجه) فندی (خاتم) م (جم) بر باد شاه اسمی (باور) ضایع (کرد) ابتدای (باز) گپرو (نجست) ارامدی (معنای اشارتی) اگر عبارات و اشارات مسطور اولان عاوم الله سبب ساضت ابدی و باعث سعادت سرمدی اولان قلب منشری طلب ایسک اهل بقین اولان دیرلر که خواجه سبب سلطنت اولان خامی بتوروش و طب طریق بنامشدر که طلب صادق معوارادت الله عصمت حقه نفو بضدر که المعصوم من عصمه الله دیمکدر
 مرغی حافظ و از دایرن حافظ مجوی * کناه باغ چه باشد جوان درخت زست
 ایچننه حافظ دخی دایرلر دن حفظ و حساب استمه باغک نه کناهی اولور چون بواناج بندی (مفردات) (مرغی) نهی در ایچننه دیک (از) م (دایران) مجوبلر (حفاظ) حبابه (مجوی) استمه (کناه) م (باغ) م (چه) نه (باشد) اولور (چو) چونکه (ای) بو (درخت) اناج (زست) بندی (معنای اشارتی) ای حافظ بویحسانت صور بدن و بوخوبان عالم فاییدن عصمت و تحفظ طلب ایچنه زرا عاده الله بولک اوزرینه جار بدر که اهل صورت معنادن دور در و عصمه الله دن مجبوردر عصمتنا الله بمعناش آمین
 رواق منظر چشم من آشیانه تست * کرم غما و فردا که خانه خانه تست
 بنم کوزم نظر کا هی چارداغی منث یوا کدر کرم کوسر و اشاده کل که اوسنک اوکدر (مفردات) (رواق) چارداغی (منظر) محل نظر (چشم) کوز (من) بن (آشیانه) یوا (تو) سن (است) ادات خبر (کرم) احسان (نمنا) کوسر و نمودن دن امر در (فرد) اشغه (آ) کل آیدن دن امر در (که) م (خانه) او (خانه تست) م (معنای اشارتی)

یعنی نه حاصل ایاش سن (بدید روی ترا کل فساد در آتش * شنید بوی ترا و ز شرم کشت کلاب * بدید باده ظریفه عجم کسر به امار و ستایلر ضحیه اوقورل حاصلی ایدر سینه جائزدر * محصول بیت * کل سبک رویکی کوردی و آتشه دوشدی یعنی رویکی کوروب شرمده اولدی و قزردی و سبک رویکی آتشدی و حجابشدن ایددی کلاب اولدی حاصلی یوا بکی حال کاه غیرت و حجابدن واقع اولدی (بمشق روی تو حافظ غریب بحر بلاست * که فوت میشود اینک بیایکی در باب * عشق ده با سبیت افاده ایدر سبک عشته کده دین یکلش معناسنه و ردی غریب فعیل یعنی معنولدر یکی بونده بریدیمکدر بای ثابده سی زاندر در در باب اکله دیمکدر * محصول بیت * حافظ سبک رویکه عاشق اولق سبیله بلا دکر بنه مستغرق ایشنه فوت اولور حاشانه کل برتدارک الله اوله که بویه بر کامل وجود هلاک اولیه بو بیت بعضی نسخده ده بوانشد یعنی چون یازلادی اما خواجه نک اولد یغنه نظر واردد ز راهم قافیه سی مقطع ثابتنک که دیوانلر ده موجود در قافیه سیله متحد در وهم که افطی زانده واقع اولمشدر (مهل که عمر بیهوده بگذرد حافظ * بکوش و حاصل عمر عز زرا در باب * مهل میک قبی و هانک کسر به نهی مخا طبعدر هایدندن مشتق صالی و بره یعنی قومه مانع اول بیهوده ضایع و عبث معناسنه و اوک حذفله بیهدده درلر * محصول بیت * ای حافظ قومه که عرک عبث بره کیچمه سعی الله و عمر عز بوزک فینتی اکله که کزانی بره کیچمه مذکور غزلک بش بیتی کمال الدین سلمان برقصیده سنده موجود در که اول قصیده بی معن الدین سلطان او یس ادنه دیمشدر که مطالعی بودر (بیت) ز سیم برف زمین شد چوقلزم سیما ب * بیاو کشتی دریای اهل رادریاب * یوقصده خواجه سبک ایسک مشائیه سیدر که الی پشندن مجباز و زدر پس معلوم اولد بکه تا سبیلر تصرف ایدوب بر مطالع و مقطع پیدا ایدوب خواجه به استاد ایشلر زرا تواردا و لقی احتمالی یوقی اگر چه حافظ سلمان معاصر لری ابدی وارالنده تردد و محبت و ارایش نیکم خواجه نک بویشندن اکلنور (بیت) شه نشه فضلا باد شاه ملک سخن * جمال مات و دین خواجه

جهان سلمان *وله في حرف التاء رجم الله روحه (بجایان خواجه وحق قدیم و عهد درست * که مونس دم صبحم دعای دولت تست * بجایان یا حرف قسم خواجه دن مراد قوام الدیندر عهد بودند قول و قرار معناسند در عریده وثاق و موثق درل وعده ده درل درست طوغری دیمکر مونس بودند مصاحب و یار معناسند در دم بودند وقت معناسند در صبحم و سپیده دم کبی دعای دولت مصدرک معناسند اضافتی قیامند درست توبله است لفظندن مر کبر زکیله تونک وای واسنک التي دوشمدر * محصول بیت * خواجه نک جان

و حق قدیم طوغری عهد حقیچون که صباح وقتند بنم یار و مونس سیک دولت که دعا ایلمکدر غایتدن مخاطبه التفات ایلدی زیرا مخاطبی بنه خواجه دروچاردر که مخاطبی جانان اوله و خواجه نک جاننه بین بعد وفات خواجه اوله دعای دوائی دم صبحه تخصیص ایلدی زیرا دعای مستجاب اولمغه اشرف اوقات صباح وقتیدر صبح و حق قدیم دیدی زیرا خواجه قوام الدین تمام عمرده ولی نعمتی اولمدر و عهد درست دیدی کسی انکیچوندر که عهده سند الماش ایش که خواجه نک دوام دوائی ایچون بعض نسنه به مشغول اوله (سرشک من که زطوفان نوح دست ببرد * زلوح سنده نیارست نقش مهر توشست) سرشک و اشک کوزیاشی معناسند مستعملدر طوفان صوطا شوب بریری قیلقدرد دست ببرد اصطلاحده غالب اولدی معناسند دست برد بانک ضمی و رانک سکونیه غلبه معناسند در بیت * یادست پردکاکت کان ابردر فشانست تعریف خویش کردن امکان کان نباشد) روح افنده نخسته به درل سینه به اضافتی پیانیه در نیارست یارست و یاریدن قادر اولدی معناسند در نیارست قبحر ایل قادر اولدی نفی ماضیدر مهر بودند محبت معناسند در شست فعل ماضی بودند شستن معناسند در * محصول بیت * بنم کوزم یا شیکه طوفان نوحه غالب اولدی بودند ایکی معنابه متصورد بری بودر که بنم کوزم یا شیکه صبوری انک طوفانی صوبندن ارتقردر عینک اوله بریده بودر که انک طوفانی التي ای طوردی انجیق اما بنم کوزم یا شیکه جمع عمرده قائم و نابندر هیچ دو کفر معلوم

اوله که کتابلرد باز دقیری بودر که حضرت نوح علیه السلام رجب آیتک اونچی کونی کمی به بنوب محرم آیتک اونچی کونی که عاشورا کویدر یکدن چیقدی که جیهما التي ای اولور پس ایلمدی طوفان نوح عظمتیه اوح سیننه مدن سنک محبتک نقشیه بو معنه قادر دکلدر بوییت صنعت غلو ایله واقع اولمدر و مخاطبی یاجا نانی اوله و یا قوام اوله (بکن معنایه وین دل شکسته بخر * که باشکستی ارزد بصید هزار درست) بخر خانک قبحله و کسریله فعل امر مخاطب صاتون ال دیمکدر شکستی یا حرف مصدر

زلف و خال و خط از ارفان ربودی دل * اطفهای عجب زردم و دانه تست * زلف و خال و خط ایله عارفان قایدک کوکلی عجب اطفال سنک دوزاغک و دانه ک التند در (مفردات) (با) (المصاحبه) (زلف) م (خال) ک (خط) صقال اویچی (از) م (عارفان) عارفان (ربودی) قایدک ربودن دن مفرد مخاطبدر (دن) م (اطف) م (هـ) (ادات جمع) (عجب) عجب (زیر) (اشاغی) (دام) (دوزاق) (دانه) م (تست) سنکدر (معنای اشارتی) ای معطی * بلاعات اولان الله تجلی ذات و افعال وصفات ایله عارفان کوکلی جانب قدسیکه جذب ایتمک کلک عجبای اطفالدر که قیودات محبتله ضروری غدای اندازد روحانیت و ربوب مستعد کرم لایحی اولمدری بنه سنک توفیقکله در دیمکدر

دلت بوصول کل ای بلبل مهر خوش باد * که در چن همه کابنک عاشقانه تست * سنک کوکاک کل وصاله ای مهر بلبل خوش اوسون که باغچه ده جله سنک عاشقانه آواز کدر (مفردات) (دل) (کوکل) (تو) سن (با) (لله المصاحبه) (وصل کل) م (ای بلبل) م (مهر) (قیل صبح) (خوش) (لطیف) (باد) (اوسون امر غایتدر) (در) فی (چن) (چار) (همه) (جله) (کلبانک) (آواز) (عاشقانه) (هالیات ایچوندر) (تست) م (معنای اشارتی) ای روضه محبتده سوزدل ایله روز و شب با خصوص وقت مهر دوام ذکر الله محضا توفیق و عنایت ربانی اولوب جالب لذت روحانی و بقاء وصال الی الله العنی اولدغنی معتقد اولان بلبل مهر خیر عاشق ابد وصال ایله خوش دل اولکه که بوحال عین کرمدر دیمکدر

علاج ضعیف دل مایل حوائت کن * که آن فرح با فووت در خزانه تست * زم کو کلز ضعیفک علاجنی له حواله ایله که اول فرح با قوت سنک خزینته کده در (مفردات) (علاج) در مان (ضعیف دل ما) م (با) (لله المصاحبه) (ب) م (حوائت) تقو بض (کن) ایله (که) م (آن) اول (فرح) فرح ویریحی (باقوت) معروف فرمزی جوهر (در) فی (خزانه) م (عزیز) (للتوسل) (تو) سن (است) ادات خبر (معنای اشارتی) ای عاشق ذاکر مرتاض قوت قلب و لذت روحانیت انجیق کلام الله کال تبعیت ایله در هر بحالی کند کدن کورموبوب همان اعتراف عجز ایله امور یکی الله تقو بض ایدوب بونجه انواع کرم فرح بخش سنک خزینته احسانکده در ای رحانم دبه سن و جله بی حقندن بیل سن دیمکدر

بیت مقصرم از دوات ملازمت * ولی خلاصه جان خاگ آستانه تست * تن ایله قصورده بم سنک ملازمتک دوانسکدن لکن جانک زنده سی سنک ایشکک

طیراغیدر * طیراغیدر (مفردات) (با) (لله المصاحبه) (تن) م (مقصر) قصور ایدیحی (زدولت) م (ملازمت) خدمتده دوام (ولی) لکن (خلاصه) زنده و حاصل (جان) م (معنای اشارتی) جسم کشف معراج درگاه معنوی به مستعد دکلدر امداد آگاه ایله و کرم الله ایله معراج روحانی و رؤیت جمال سبحانی بنده صاحب تجریده

طیراغیدر (مفردات) (با) (لله المصاحبه) (تن) م (مقصر) قصور ایدیحی (زدولت) م (ملازمت) خدمتده دوام (ولی) لکن (خلاصه) زنده و حاصل (جان) م (معنای اشارتی) جسم کشف معراج درگاه معنوی به مستعد دکلدر امداد آگاه ایله و کرم الله ایله معراج روحانی و رؤیت جمال سبحانی بنده صاحب تجریده

من آن نیم که دهم نقد دل بهر شوخی * در خزانه بهر تو و نشانه تست * بن اول دکل که ورم کوکل نقدنی هر محبوبه خزینته قیوسی سنک مهرک و نشانه ک ایله در (مفردات) (من آن) م (نیم) دکل (دهم) ورم (نقد) م (نقد) م (دهم) م (بهر شوخی) هر محبوبه (معنای اشارتی) سرلا موجود الا الله نظریله سر مایه قلبی مسوی الله دن تجریده ایله خزینته اسرار الهی اولان قلبه مهر کلبه محبتی اوران اهل همت ای مستعانم بوحال سینه محض سنک کرمک نشانه سید بن عبدعازک مقدوری دکلدر دیوب اعتراف عجز لازمدر دیمکدر

تو خود چه هستی ای شهوار شیرین کار * که توستی جوفاک رام نازبان تست * سن کندک نیمه متصرف سن ای کوزل ایشلی شهسوار فلک کبی کوره سنک قاصدیک مطیعدر (مفردات) (تو خود چه) م (لبت) او بو نجیق (با) وحدتیه (شهسوار) بنیچیلر بادشاهی یعنی متصرف (شیرین کار) م (که) م (توسن) اطاعتن کوره (چو) مثل (فلک) م (رام) مطیع (نازبان) قاصدی (تست) م (معنای اشارتی) ای جمیع افعالی حکمت و صلحت اوزره اولان قادر بیچونم سن اجرام عظیمدن اولان فلک بی ستونی قدرت باهره کله دوار سن بنم قاب ضعیفی دخی محبت شو فکله ثابت قل دیمکدر

چه جای من که باغزد سپهر شده باز * ازین حبل که در تابانه بهانه تست * نه بنم برم که سور چر حبله باز فلک بوحیله دن که سنک بهانه ک طغافر جفنده در (مفردات) (چه جای من) م (باغزد) سور چر (سپهر) فلک (شعده) حبله (باز) اویشا بیچی (ازین حبل) م (انپانه) طغر رجق (بهانه تست) م (معنای اشارتی) ای رحان رحیم کرچه رجکتکدن قطع امید ایتم لکن مکرکنده امین دکل که فلکی وفلاک کبی عجایب و اسرار مکرکی جامع نیجه اولدک قدمن راه مستقیمدن سور چدر ووب ظلت کفر ایچره قویوب راه ضلالتده الحاد ایله خمران ابدیه قالی دخی حکمتکدر دیمکدر

سرود مجلست اکنون فلک برقص آرد * که شعر حافظ شیرین سخن ترانه تست * سنک مجلست ایریسی شمعی فلکی رقصه کنور طائر سوزلی حافظک شعری سنک ایرکدر (مفردات) (سرود) ایری (مجلس) م (ت) خطایه (اکنون) شمعی (فلک) م (رقص) و زله حرکت (آرد) کنور (که شعر حافظ شیرین سخن) م (ترانه) ایری و نغمه (تست) م (معنای اشارتی) شمعی سنک فیض

چو لاف عشق زدی سر باز چاک و جست * بر بانک ضعیله نهی مخاطبدر باز بدندن ازین معنانه چاک جیم عجمیله و با عجمینک ضعیله و جست جیم عجمینک ضعی وینک سکونیه عطف تفسیر در چرک و تبر معنانه * محصول بیت * ای کوکل دوستک نهایت سزا طغندن طبعی کسمه چونکه عشق و محبت لافنی آوردک یولنده چاک باشکی اویناد یعنی فدایا. زیرا معنای عشق و محبت جان و باشه بقما مقدر حاصلی سن همان طریق عشقه کامل اول دوست سندن انسانی

چو لاف عشق زدی سر باز چاک و جست * بر بانک ضعیله نهی مخاطبدر باز بدندن ازین معنانه چاک جیم عجمیله و با عجمینک ضعیله و جست جیم عجمینک ضعی وینک سکونیه عطف تفسیر در چرک و تبر معنانه * محصول بیت * ای کوکل دوستک نهایت سزا طغندن طبعی کسمه چونکه عشق و محبت لافنی آوردک یولنده چاک باشکی اویناد یعنی فدایا. زیرا معنای عشق و محبت جان و باشه بقما مقدر حاصلی سن همان طریق عشقه کامل اول دوست سندن انسانی

کبر (شدم) زدمت توشیدای کوه و دشت هنوز * نمی کنی بترجم فطابق سلسله سست) فطابق و منطقه نونک و میم کمره لریله قوشق معاشنه در سلسله زنجیر در سست کوشک دیکدر فطانک سلسله به اضافتی بیاید در * محصول بیت * سنک انکدن کوه و صحرا دیوانه سی یعنی فرهاد و مجنون اولدم و حال بود که دخی ترجمه جفا زنجیر بی سست یعنی کوشک ایلزین حاصلی هر قدر که عشق بولنده سرگشته و سرگردان و واله و حیران اولدم مسه هیچ بکا مرحله التفات ایلدک (زبان مورد بر آصف دراز کشت و رواست * که خواجه خاتم جم یاه کرد و بار نجست) زبان زانک قصی و ضعیله لغتدر مور و مور چه قرینچه در آصف ابن برخیا حضرت سلیمان علیه السلام وزیر ایدی و بویتمده خواجه دن مراد اولدر حضرت سلیمان دکلدر بعضی لفظن ایلدیکی کبی دراز کشت اوژادی معاشنه در رواست جایزد دیکدر که حرف تعلیل خاتم جم بونده خاتم مراد مهر سلیمان در وجدن مراد دکنیدیلدر مهر سلیمان دیکدر نسه که بریده به دیکدر (بیت) خاتم جم را بشارنده بخن خاتم * کاسم اعظم کرداز و کوناد دست * اهرمن علی کل حال خواجه منک سوزندن فهم اولور که جم حضرت سلیمان اوله و الیم عند الله یاهو کردبتردی ضایع ایلدی معنا سنه در باز بونده تا کید ایچوندی نجست انی ما صیدر جسدن ارامی دیکدر * محصول بیت * آصف بن برخیا به مورک دلی اوژادی یعنی قرینچه اکا زبان در ازاق ایلدی و وادرا کا ایلدیکی دل اوژونلغی زرا خواجه یعنی آصف مهر سلیمانی بتردی و ارامی حاصلی مهرک ضایع اولدیغن بیادی و بلقیسه ده اعلام ایلدی اما تفحصینه نقد ایلدی پس مور اکا خطاب ایدوب دیدی سن ارا یوب بولسته قادر ایزن اهل ایلدک معلوم اوله که حضرت سلیمانک خاتمی دیوه الدیروب بنه بولسی قصه سی مطول قصه در ذکر یو محله مناسب دکلدر (مرنج حافظ و از دلبران حفاظ مجوی * کنه باغ چد باشد چو این کلاه نرست) حفاظ و محافظه مفاسد بایندن مصدر در بونده رعایت و صیانت مراد در معنای لازمه سی وفادر کلاه تازه باش اوته دیرل * محصول بیت * ای حافظ دلبر لک جور و جفا سندن ایچمه

واحد سانسکه دل سوزانم * نوح و ظهور ایدن اسرار حکیمه ری لسانک طرز شمرده بیانشک نا ثیراتی دخی محض سنک کرم واحسا نکدر دیکدر * وله ایضا *

دل سرا پرده * محبت اوست * دیده آینه دار طلعت اوست * کوکل انک محبتک ایچ حویسیدر کوزانک بوزینک آینه داریدر (مفردات) (دل) (م) (سرا پرده) ایچ حویسی (محبت) (م) (اوست) (انکدر) (دیده) (م) (آینه دار) (آینه طویچی) (طلعت) (جمال) (اوست) (م) (معنای اشارتی) نوحید با نغمه و ترغیب لغیر جد او اوسون اول اللهه که قلب اللهک اسرار مجینه محلد و مظهر در و بصیر مظاهر ظاهر مشاهده ایله عین اعتبارید هر اشیاده جمال حق عیندر دیکدر

من که سردنیا ورم بدو کون * کردنم زربار منت اوست * بن که باش ایندر مزمن ابکی جهان به بونیم انک منق بوی شده در (مفردات) (من که) (م) (سر) (م) (دردنیا ورم) ایندر مزمن (بدو کون) (م) (کردنم) (بونیم) (زربار) (منق بوی) (بار) (یوک) (منت) (نعمت) (اوست) (م) (معنای اشارتی) (بصرا و بصیرتا نظرم) انیق اللهک احسانه اولجه جبع ماسوی الله دن مستغیم همان اللهک انم لایحی سنک محتاجیم خبره احتیاجیم یوقدر دیکدر

تو و طوبی و ما و قات بار * فکر هر کش بقدر همت اوست * ای زاهد سن جنت و طوبی ایله سن بزمانت یار ایله یز هر کسک فکری انک همتی قدر در (مفردات) (تو) (م) (واو) (مع) (طوبی) (م) (ما و قات بار) (م) (فکر هر کس) (م) (قدر) (مقدار) (همت) (طالب) (اوست) (م) (معنای اشارتی) (حفظ و نفسانیه دن خلاص بولیان زاهد غم احتیاجی اولدیغی ایچون فکری ماسته به الانفس اولان جنت و ما فیه در و حجابده در (و هما حرامان علی اهل الله) اولان همت عالی صا جی عاشق صا دقت فکری همان اللهه در و قدری عابدر دیکدر

من که باشم در ان حرم که صبا * پرده دار حرم اوست * بن کیم اولم اول حرمده که صبابلی انک عزت حریمتک پرده داریدر (مفردات) (من) (م) (که) (کیم) (باشم) (اولم) (در ان) (م) (حرم) (حوی) (صبا) (م) (پرده دار) (پرده طویچی) (حرم) (ایچ حوی) (حرمت) (عزت) (اوست) (م) (معنای اشارتی) (کال تقدسده عظمت شان صا جی اولان ذات بارینک معرفت کینه ذاتی سنه ملائکه مقربین و ارواح قدسین مخیر و سرگردان اولجه بن عاجز و بیچاره نیک وصالی عسیر در اما طلبده اولدیغم نعم عظمای بکا کافیدر دیکدر

کر من آوده دامنم چه زبان * همه عالم کواه عصمت اوست * اگر * و انلر دن رعایت و وفا اومه مصرع ثانی بی نوکا مثل ایدوب دیر باغک کنایه ندر چونکه انده بونیات بتدی یعنی الله تعالی که ایلری ستکار و جفا کار خلق ایلدی وفادار و دلنواز اولسه ل انلرک صوچی و کنایه یو خصوصده یوق * بیت * بارها گفته ام و بار دیگر میگویم * که من داشده این ره بخودمی پویم * وله رحم روحه (رواق منظر چشم من آشیانه نرست * کرم نما و فرو داکه خانه خانه نرست) رواق رانک کسرله و یوق رانک قحی و واک سکونیه اصلنده اولک اوکنده حیاتک طوائنه دیرل اما

نصاب صبیان لغتدر رواق ایوان دیکدر و شاهدی منظومه سنه ییوک چاردق ایوان دیکدر پس معلوم اولدی که رواق ییوک چاردق اوله رواقک راستی عجم مفتوح او قور منظر مکاندر نظر ایلده چک بر بومه سیرانکه معنا لیده استعمال ایلدی و رواقک منظره و منظرک چشمه اضافتی بیاید در آشیانه و آشیان قوش یوه سیدر فرود آفرود بحسب افت اشغه دیکدر و الف بمدوده امر محض طبر کل دیکدر آیدندن بونده فرو دیله ترکیب اولوب قون دیکدر اشغه کل دیکدر دکلدر به ضیالظن ایلدیکی کبی کرم نما نمانونک قحی و ضعی جازدر

نمایندندن نمودندن دکل ظن اولان کبی * محصول بیت * بنم کوزم منظور و رواق سنک آشیانکدر یعنی مکان و قرار کاهکدر ایمدی کرم کو ستر و قونکه خانه خانه کدر یعنی کوزم سندن غیره نظر ایلز و سندن غیری قبول ایلز پس سنک ایوانک و سندنک اولمشدر غیری یه کته دیکدر (باطلف خال و خط از عارفان ربو دی) دل * اطفه های عجب زردام دانه نرست) اکثر نسخه ده باطلف خال واقع اولمش و بعضی نسخه بزاف و خال اطف خاله مضاف اولمشدر * محصول بیت * خال و خط اضا قتیله عارفانک و عاشقنک کوکلرینی قیدک عجب اطفیقلر وارد سنک دام و دانه کاشنده یعنی عارفی و عاشقنری

دور بخون گذشت و نوبت ماست * هر کسی پنج ره نوبت اوست * بخونک زمانی یکدی نوبت زمر هر بر کیمیه بش کون انک نوبتدر (مفردات) (دور) (زمان) (بخون) (م) (گذشت) (یکدی) (نوبت) (م) (ماست) (زمر) (هر کسی) (م) (پنج) (روز) (م) (نوبت اوست) (م) (معنای اشارتی) (عشق و محبت ایله بخون قربت الهیه کسب ایدوب یو عالدن کندی شمعی نوبت زمر بومشاهی اولان سرمایه عمری هبایه و ربوب طاعت و اخلاص ایله باعث قربت اولان تحصیل عشق و محبت بلا تأخیر سعی و مبادرت کر کدر دیکدر

ملکت عاشقی و کتب طرب * هر چه دارم ز عین دوات اوست * عاشقنک مملکتی و شاداق یو جاغی هرمن وار ایله انک دواتی بر آیدندر (مفردات) (ملکت) (مملکت) (عاشقی) (یام صدر به) (کعب) (بوجق) (طرب) (سرور) (هر چه دارم) (م) (یعنی) (برکت) (دوات اوست) (م) (معنای اشارتی) (عاشق حق اولوب قید ماسوا در آزاد اواق شاه عالم اولقدن یکدر و کوشه فراغده غم دینان خلاص اولوب انسیت حق ایله اواق ر سرور ایددر که محض کرمین خدای لم یزل بزکا لری به نصیب ایشدر دیکدر

من و دل کرفدا شدم چه شد * غرض اندر میان سلامت اوست * بن دخی کو کل اگر فدا اولدق ایسه نه اولدی یعنی نه زبان اولدی غرض و مقصود اوره ده انک سلامتدر (مفردات) (من و دل) (م) (کرفدا شدم) (اگر صرف و محو اولدق ایسه) (چه شد) (م) (غرض) (مقصود) (اندر میان سلامت اوست) (م) (معنای اشارتی) (لکن بوانسیت حق و مشا هده جمال مطلق نصیب اولوب حجاب بشریتدن سلامت بولاق انیق نفی و قلبی و روحی راه حقه فدا ایدوب نفع و ضرر دن قلبی فارغ قیاق ایلله حاصل اولور دیکدر

خی خاش مباد منظر چشم * زنکه این کوشه خاص خلوت اوست * انک خبالتن اولسون کوزک نظری آیدنکه یو کوشه انک خلوت خاصیدر (مفردات) (خی) (خیال) (فکر جمال) (ش) (ضمیر) (مباد) (اولسون) (منظر) (نظر ری) (چشم) (م) (زنکه) (انک) (این) (م) (کوشه) (بوجق) (خاص) (الح) (م) (معنای اشارتی) (ای عاشق صادق غیرت ایت که ما زاغ البصر و ماطنی حکمجه بصر و بصیرتی غیره نظر دن حفظ ایدوب هر اشیاده نظر اعتباراله مشاهده

جوهرندن حاصل اولان اول مفرح * بخون سنک خزینه شاهانه که مخصوصدر و سندن غیری کسه ده بولمز (بیت) مقصود از دوات ملازمت * ولی خلاصه جان خالک استانه نرست) تفسیردن مراد عجزدر خلاصه جان اضافتی بیایه در خلاصه صافی و خالص معنای در خلاصه جان دلدردن بلمش * محصول بیت * سنک در دولکه ملازمت ایلک عزت و سعادتندن کرچه بچار و ضعیف تنه مقصودا جزم ولی جان خالص و باک سنک اشکک تر ایددر یعنی سار عشاق کبی آستان سعادت مابه

ملازم اولان ابقاره ثقلت ومضابقه وروب كسنا خانه اول جناب كبريا نسا به ظاهر اولور واروب ملا زمت ايلزسم اما جان ودل اول خاك كيميا اثار ملا زمتدن بر دم خالی دكلدر (من آن نیم که دهم نقد دل بهر شوخی در خزانه بجهرتو نشانه نست) محصل اول بیت بن اول داکم که پاک وخالص کوکلی هر بر شوخ وشنکه ویرم بلکه کوکل خزینه سی قبوسی سنک مهرک و سنک نشانه در زیر درون و برونی سن تصرف ایدوب سنک ضبط کده در حاصلی کوکل شدن غیری به تنزل ایلز (ع) قول اولز دکه بر شاهه کوکل عالی جناب استر

حق قلیق کرک که نعمت نظری ماخلق لهنه صرف امتش ارله سن دیمکدر

هر کل نو که شد چن آرای اثرنک و بوی صحبت اوست

هر یکی کل که اولدی چن بزه یچی ایلک صحبتی قوقوسنک ورنکنک اثریدر (مفردات) (هر کل) م (نو) یکی (شد) م (چن) باغ و باغچه (آرای) بزه یچی (اثر) م (رنک) اون (بوی) قوقو (صحبت اوست) م (معنای اشارتی) ای طالب حق هر بر اثر فیض معنوی و اسرار ادنیة الهی که روضه قلبه ظهور اید جله سی خانه قلبی ماسودن پاک ایدوب جانب حقه جدم دل کشاده ایدوب ذکر و فکر دائمی ایلک صحبت کرین خدا اولقی اثریدر دیمکدر

فقر ظاهر مین که حافظ را سینه کجینه محبت اوست

فقر ظاهر نه باقه حافظه سنک سینه سی ایلک محبت خزینه سیدر (مفردات) (فقر ظاهر) م (مین) کورمه و باقه (حافظه را) م (سینه) صدر (کجینه) خزینه (محبت اوست) م (معنای اشارتی) قلب محبت و معرفت الله ایلک محبت اسرار الهی اولی حق فقری سری ظاهر اولور همان عوام محبوتینک خلافت و رغننه فقر صور یله فقر ایدوب انجیق غنای قلبه نظر و اعتبار انجیدر دیمکدر

سر ادرات ما و آستان حضرت دوست که هر چه بر سر ما میرو ادرات اوست

بزم ارادتمز باشی دوست حضرت تنک ایشکبله یله در که هر نه بزم باشم اوزره کیدر ایلک ارا دتیدر (مفردات) (سر) باش (ارادت ما) م (راو) مع (آستان) ایشک (حضرت دوست) م (که هر چه بر سر ما) م (میرو) کیدر (ارادت) دیلک (اوست) م (معنای اشارتی) بزم که زمزمه عشاق اراده من حقه اراده سنده بحر اولوب کل ما جاء من المحبوب محبوب خوا سبجه دوست بلا و لایع و تقم هر نه قضا بیور دیسه راضی و تسلیم اولوب اراده منی اراده حقه تابع قیلوب بر آن توجه جانب قدس الهیدن منفک اولمز دیمکدر

نظیر دوست دیدم اگر چه ازه و مهو نهادم آینهادر مقابل رخ دوست

دوستنک نظیری کور مدم اگر چه آیدن و کوندن آینهادر قودم دوستنک یکاغی مفا باندن (مفردات) (نظیر) مثل (دوست) م (ندیدم) کور مدم (اگر چه) م (ازه) آیدن (مهو) کونش (نهادم) قودم (آینهادر) آیدن (در) فی (مقابل) قارشو (رخ) یکاغی (دوست) م (معنای اشارتی) نیجه تسلیم و راضی اولیم که محبوب حقیقت عاشق صادقانه ارجیده مثل و نظیری بوقدر که انبیا و اولیادن و اباباهاندن ارجدر زیرا مشاهده در که قلبا و قابلا بر قصور اینک بر بیچاره زندن بنده فیض و احسان منقطع قیلر دیمکدر

صبا حال دل تنک ماچه شرح دهد که چون کج ورقهای غنچه تورنوست

صبا بلی

باز در با حرف نا کیدلرزد فعل مضارع افزیدن چا مورده سور جک معنایه و شیده شبنک قنبله و عینک سکونیه و بانک قنبله مصدر در درج باندن شیده باز حقه باز و کوز با غنچه معنایه در سپهر سنک و بانک کسریله فلک معنایه در جیل حاکم کسریله و بانک قنبله در پیدر جمع حبله در انبیا و انبیا ن طغر جغه دیرل انبیا نه نک بهانه به اضافتی بیانه در محصل بیت بن دکل که حبله بان و حقه باز فلک بیله سور جرد و شریور در او در او حبله در دن که سنک

بهانه که طغر جفتنه در جانه خطاب ایدوب دیر که عشاقه فریب ویرمک خصوصتده اولقدر مکاراق و غداراق کسب ایلش سن فلک بوقدر حبله بانقله و عیار لقله سکا الداتوب فریخته اولور قنده قالدیکه بیچاره عاشقنر (سرود مجلس است) اکنون فلک برقص ارد که شعر حافظ شیرین سخن ترانه نست (سرود ایردر اکنونده کنونده شمعی دیمکدر ترانه ابرلق ایچنده تنه تن تن دیمکه دیرل اولده بر قاج نوعدر که بنده اهلی یسلور محصل بیت سنک مجلسنده ایلک یعنی ابرلق فلکی رقصه

۸۵

صبا بلی بزم طسار کوکلرک حالندن نه شرح ویرم که غنچه ورقلرک بوکلی کبی قات قاتدر (مفردات) (صبا) م (زحال) حالدن (دل) قلب (تنک) طار (ما) بزم (چسه شرح) نه شرح (دهد) ویرم (که) رابطه (چون) مثل (شکج) بوکام (ورقها) ورقلر (غنچه) م (تورنو) اشاعله قات قات دیمکدر (است) ادات خبردر (معنای اشارتی) ارجیت خدای کور که عبد بیچاره نک هر عینه اطلاع ایلک رسوای قیامق ایچون احوال قلبی جله انبیا و اولیاسته و ملائکه و ملائکه یلدر میوب ورقهای غنچه کبی قات قات پرده ل ایچنده ستر یوروب ستر العیوب اولان الله علم احوال قانونی رجه لالعباد کندویه خاص قیلدر دیمکدر

نه من سبوکش این دیررند سوزم و بس بسا سیرا که درین آستانه خالک سبوست

بورند با قیچی کلباسنک دستینی چکیچی انجیق بن دکلم چوق باش وار که بواشکده دستنی طیار غیدر (مفردات) (نه) حرف نفی (من) بن (سبوکش) دستنی چکیچی (این) بو (دیر) کلباسا (رند) لایالی (رند سوز) رند با قیچی (م) ضمیر متکلم وحده (بس) انجیق (بسا) چوق (سراکه) باش وار که (در) فی (این) بو (آستانه) ایشک (خالک) طیارق (سبو) دستنی (است) در (معنای اشارتی) حیات نفسانیه ایلک مجرد عن ماسوی الله مست و لا یالیر جکر بن با قیچی بو کون و فسادک متعبر و سرگردانی و مستغرق عشق فراوانی انجیق بن دکلم نیجه عارف بالله سمت رجه الله دن غیره اعتماد بولوب در کاه خداده مانده خالک محواراده ایلک متعبر و مستغرق و متلاشی اولملر در دیمکدر

مکر که شانه زدی زلف انبر افشارا که بادغایه ساکت و خالک عنبر پوست

مکر طراق اولدرک عنبر صا جچی زلفه زرایل سنک کبی اولدی و طیارق عنبر قو قولو در (مفردات) (مکر) م (شانه) طراق (زدی) اولدرک (زلف) م (عنبر افشان) عنبر صا جچی (را) ادات مفعول (که) تعلیل (باد) یل (غایله) سنک (سا) ادات تشبیه (کشت) اولدی (خالک) م (عنبر بو) عنبر قو قولو (است) در (معنای اشارتی) مکر ای فلاح رحیم برینده ناچیزه سن توفیق و تنایتنک تجلیاتله فتح باب ایشک که قلبنده ریح رحسان ایلک رواج مسکبه اسرار خدایان و خالک وجودنده برکات عصمتکه آثار فیوضات دل بیدار عیان اولمشر دیمکدر

نثار روی تو هر برکت کل که در چنست فدای قد تو هر سرون که راب جوست

سنک بوزیکه نثار اولسون هر کل پیراغی که چنده در سنک قد که فدا اولسون هر سر و اغاجی که ابرماق کازی اوزره در (مفردات) (نثار) صاچی (روی) یوز (نو) سنک (برک کل) کل پیراغی (در) فی (چن) باغ و بستان (است) در (فدا) م (قد) بوی (نو) سن (هر) جله (سرون) سرو اغاجی (بر) علی (اب) کتار (جو) ابرماق (است) در (معنای اشارتی) چونکه جله توفیق و عطا الله کدر هر نه قدر باغ عالده و داره وجودده نجملات صوری و معنوی که

۲۲

۲۲

واو باغین کوزنده در بوغرنک قافیه سی باشند باشه فاعلدر زیرا حرف رویی بوقدر حرف روی قافیه ده اولان الفظنک حرف اخیر اصلی سیدر و حروف قافیه نک اصلی در که انس قافیه اولمز اما سائر حروف قافیه اولماسه اولور امرنک بوغرنده کی کبی بیت صفا ای بلبل شیدا کل تر ایتدوکل آهی قولاغینه قوبر بوده راحرف روی درو حروف قافیه دن رویدن غیری بر حرف بوقدر پس خواهه نک بوغرنده حرف روی نا اولقی احتمال بوقدر زیرا حرف اصلی

بقعه زيرا كه انك سنده مي جانك محبت خريشه سیدر یعنی ظاهرا فقیر ایسه باطناً عشق و محبت جانانه علو در وله رحم روحه (سرارادت ماواستان حضرت دوست * كه هرچه بر سر مای رود ارادت اوست) ارادت ديك مراد بودند و استان و اومفتوح اوقنوب هرنه و صلاه دوشربو واوده معیت معناسی افاده ایدر حضرت و محضر رنسنه نك یانه و یقینه درلر كننه بحضرة فلان و محضره درلر كه حرف تعلیل میروند كیدر و واقع اولور معناسه در * محصول بیت * بزم ارادتنر باشی و حضرت دوستك استانی

۸۸

عليه السلام كنندم كون اولان عارض ذات روح پرفخوح محمدیه ده نشئه دانه عشق و محبت مشا هده قیلدقده و اول محبت باعث افساده و اول عشق شرتاج سبب وصات كامله الی الله بوعالم ابتلا ده انواع بلالره ابتلا الیه حصول ثوأم اولدینی یقیناً ظاهر اولدقده اول بهشت (و فیهما ما تشبهه الا نفس و تلذ الاعین) دن یوز جو یروب محبة الله راه شهوتی قطع ایتمیه شجره محبتدن و درخت بلا و محبتدن تناول یوروب عشاقه راد بلا و گرفتاری و بیچارگی و ابتلا اقرب طرق وصلت الی الله اولدینی تعلیم بوبلا و كریه كانه تشریف بیور مشلدر دیمكدر

دایم عزم سفر کرد خدارا یاران * چه كنم بادل مجروح كه مرهم با اوست * دایم سفره عزم ابتدی الله ایچون یاران بكا عون ایدك نیلیم یاره لی كوكل ایله كه مرهم انكاه در (مفردات) (دایم) (محبوب) (عزم) (قصد) (سفر) م (كرد) ابتدی (خدارا) الله ایچون (یاران) م (چه كنم) نیلیم (بادل مجروح) یاره لی كوكل ایله (مرهم) م (با اوست) م (معنای اشارتی) ای صفوت قلب ایله و اخلاص تام ایله الله و رسول الله تقرب تام قیلان نازنین خدارا الله ایچون بزه عون ایدك كه ججع انبیا و اولیائك و طالبین مشتاقینك در دینك درمائی اولان حبیب الله خدا الله بزم دخی محبوب و مظلوم یوزدر یوغالم صورندن اقاء الله عزم سفر بیور مشلدر نیجه ایده م یو یاره لی كوكل ایله در دیمز درمائی اولدر عصرنده كلكك شمعی رؤیت قدر غنریوقی اول كان كرمك سزل و ازلریسكز كرم ایدك اول حبیب الله مظهر عزم ایچون بزه شفاعت بیوره سز دیمكدر

روی خوبست و كمال و عز و دامن پاك * لاجرم هت پاكان دوعالم با اوست * یوزی كوزلدر و كالی كوزلدر و معرفتی كوزلدر و اتكی پاك در شبهه سز ایکی جهان با كلیك همتی انكاه در (مفردات) (روی) (یوز) (خوب) (كوزل) (است) در (كمال) م (همت) معرفت (دامن) (پاك) م (لاجرم) شبهه سز (همت) معاونت (پاك) (كوزل) (دوعالم) ایکی جهان (با اوست) م (معنای اشارتی) اول حبیب الله كرم و احسان و شفاعت عظماسن نیجه طاب ایتمیم كه انوار آفتاب جالی عالمی محبتدر و دینك كالی انكاه در و معرفه اللهك حصول انكاه در و عصمت خدا انكاه در یوله اولیجه شبهه یوقدر كه انبیا و اولیائك و ملائكه كرامك كرم و همتلری انك همتیه بیه در كه اول معدن شفقت و مرحمت اولان حبیب اللهك مقبولی جله سنك مقبولدر مر دودی میرودر دیمكدر

با كه این نكته توان گفت كه آن سنگین دل

كشت مارا و دم عیسی * مریم با اوست *

بواسراری كیمه سونك ممكن كه اول طاشه منسوب كوكلو یزی قتل ایلدی حال بو كه عیسی ابن مریم نفسی انكاه در (مفردات) (باكه) (كیمه) (این نكته) بواسراری (توان) ممكن (كفت) سونك (سنگین) طاشه منسوب (دل) كوكل

كشت

كارخانه خاك سبوست * سبوكش وصف تركیدر سبوست یعنی دستی طاشیجی در كلبسارند سوزده وصف تركیدر رند یا قیجی دیمكدر و بس و اودنكره انجق معناسند در بسا چوق دیمكدر بسیار معناسند در سرا الف مبالغه افاده ایدر بغضیلر حرف ندادر دیمكدر كلام ای نه چوق باشلر دیمكدر كارخانه بحسب الله ایش او ای اصلنده خانه كار ایدی تركیب اضافی ایدی صكره تقدیم و تأخیرله تركیب مزجی ایدوب معین خانه لده استعمال ایلدیلر كه انده چوق كسه برایشه

مشغول اولسه دولكدر و درز یلر و ساراهل حرفت كچی * محصول بیت * یوز ندلی یا قوب و یازدرب و واضطراب و برینجی دریدر باده نوش و بخور همان بن دكلم بلکه چوق كله زیو كار خانه ده سبوكش یا قوب یعنی بوا سکی دنیادرنده عشق و محبتله اوده و الفته بن دكلم بلکه عابرن یعنی سناغ یو كار خانه ده عشق و محبتله كیدوب كله لی ترانی بوی عشق و محبتله ملودر (مكر نوشانه زدی زلف عنبر افشانرا * كه باد غالیسه ساكنه و خاك عنبر بوست) مكر بونده كویا یعنی كانه معناسند عنبر افشان وصف

۸۹

(كشت) قتل ابتدی (مارا) یزی و احواله (دم عیسی) عیسی نفسی (مریم) م (با اوست) م (معنای اشارتی) زمو ذبالله من سخطه و سخط رسوله كچه حضرت رسول صلی الله علیه و سلم رجه للعالمین در اولادیه و الدینك شفقتدن زیاده اتمه رؤف و رحیم درو عیسی و ارمیده بی احیا ایدوب هلاك معنوبدن خلاص ایدبیدر آه شوسر بی هلاك ابتدی كه امتندن ایكن شریعت مظهره سنه مخالفت و عدم اتقیاد سببیه بنم اتمم دكلم رد یوب حضورندن رد و شفاعت عظماسندن مجریم قلیسی زیاده مشكل امر در همان غروری ترك ایدوب شریعت محمدیه ده ثابت قدیم اولدیلدر عصمت الله من غضبه و غضب رسوله

حافظ از معتمد است كرامی دارش * زانكه بخشایشش روح مكرم با اوست * حافظ معتمد در دندراتی محترم طووت اندن كه چوق ارواح مقدسه لك احسانی انكاه در (مفردات) (حافظ) م (از) من (معتمدان) (تصدیق) (ایچون) (است) (در) (كرامی) محترم (دار) طووت (ش) ضمیر غائب (زانكه) اندن كه (بخشایش) احسان (اس) چوق (روح) جان (كرم) مقدس (با اوست) م (معنای اشارتی) یار رسول الله حافظ سنك حق رسالتكی تصدیق ایدینی رضع و بیچاره امتكدر سن اتی محترم و اهل سعادت ایلوب اتی رد ایتمه زیار ارواح قدسیه سنك بیچاره امتكدر بلك اهل سعادت اولمیه مسرورلد در كرم طبعاری مقتضاسی اهل شفاعت اولمزه ایله مجرورلد در حضرت الله عشقه زیچاره امتكدر یكی بحسب البشریه قصور یز سببیه امتكدرن جعفر میوب الله دشمنلری بی مسرورایدوب دوستلری بی محزون ایتمیه سن دیمكدر

وله ایضا

دارم امید عاطفتی از جناب دوست

کردم جنابتی و امیدم بعفو اوست

شفقت امیدن طوتم دوست جنبندن جنسایت ایدم حالبو كه امیدم لك عفونه در (مفردات) (دارم) طوتم (امید) میل (عاطفت) شفقت و مرحمت (ز) م (جناب) حضرت و ذات (دوست) م (زده) ایدم (جنایت) قصور (واه) حالیه (امیدم) م (بعفو اوست) لك عفونه در (معنای اشارتی) كچه بحسب البشریه قصور و ایشاد م لکن جناب حضرت اللهك رحمت واسعه سندن امیدم كیمم (انا عند ظن عیسی بی) فعو انجبه امیدم اللهك عفون كونه در دیمكدر

دایم كه بگذرد ز سر جرم من كه او * كچه پری و شست وایكن فرشته خوست * بیلورم كه كچر بنم كنهم اوچندن اكرچه پری كیدر و اكن ملك خویلودر (مفردات) (دایم) بیلورم (بگذرد) كچر (ز) من (سر) اوج (جرم) كناه (من) بن (كه) م (او) ضمیر (كچه) اكرچه (پری) جن (وش) شست (است) در (وایكن) م (فرشته) ملك (خو) اخلاق (است) در (معنای اشارتی) (لا تغفلوا من رجه الله) رعده كر بنجیه یقیناً بیلورم كه حضورنده بیون اكوب یا وارد قیجه ثواب رحیم در اكرچه ذوالجلالدر اما جالی جلالی اوزره غالب بر غفار الذنوبدر همان رحمت واسعه سندن

۲۳

ل

معناسند دوتالار اصطلاح بجمدن غافل ایش (زبان ناطقه در وصف شوق اولاست * چه حای كلك بریده زبان بیهده سبوست) زبان ناطقه یعنی قوت ناطقه و زنجیون قوت حذف اولدی اضافت بیانیه در و بالامیه مجازا شوق بونده اشتیاق معناسند در لال دلسره درلر كلك بجمدن كافی هر بینك كسری و لامك سكوتله مسعودر اما رویلر كاف بجمیمك كسریله استعمال ایدر ل بیهده كو وصف تركیدر زاده و باطل سو بلیجی * محصول بیت * قوت ناطقه

تركیدر افشانیدن عنبر صا جیجی معناسند غالیسه برخوش قوولی تركیدر مرگ و عنبر یادن و غالیسه دید كلیر انکیچو ندر كه بهالیدر ز راغال بهالویه درلر اول یومر كه غالیسه دین سلیمان بن عبد الملكدر غالیسه سا و صف تركیدر ساییدن ارنك دیمكدر مشك ساده بویه در نكتم كال پاشا زاده رجه الله بیور (بیت) صبح اقباله چكیدی شام محبت پرده سن * زلف بوزنده كه كا فور اوزره اولدی * مشك سا یوك اصلی بودر كه مشك و عنبر و غالیسه ازاد یعنی وقت زیاده قوفی و یرر بس قوفی اسناد ایدمکیچون عنبر بو وصف تركیدر عنبر قووقولی دیمكدر بونده سا افطنی تشبیه ایچون اخذ ایدلری مؤ خذه ایلكر كرك * محصول بیت * کویاسن زلف عنبر افشانی طرادك زیاراد غالیله از بیجی اولدی یعنی زیاده معطر اولدی و خاكده عنبر قووقولی در حاصلی سن عنبر صا جیجی زانی طرادنك كچی كه باد و خاك عالم تمام معطر اولدی باد عنبر غالیسه ایله و خاك عنبر غالیله (تشار روی قوهر برك كل كدر چنت * فدای قد توهر سرور بن كه براب جوست) تشار چیچنك اسیدر مصدری نثر كاور سرور بن لغته دیب و انجج معناسند كلور اما اصطلاحده اوجاقی معناسند مستملدر كل اوجاقی دیمكدر برده كلبن مسرو اوجاقی دیمكدر برده مسرو بن دیر حاصلی برشینك كورلكنندن و كزندن تعبیردر * محصول بیت هر كل بیراشی كه چنده در سنك رو بكه تشار اولون هر مسرو اوجاقی كه ارماق كنارنده در سنك قد یكه فدا اولون بلك افطنی اخبار اما معناسی انشادر بونده بن لفظی دیب معناسند وفدان

دل اول جانك اشياقنى وصف ايلده دلسر دريى عاجزدر كه حقيقتله وصف ايله من قند قالدی دلی كسك زائد و باطل سو ایچی فلم حاصلی ناطقه كه حی وزنده در شوق جانك و صفده نك ولال اولجه فلم كه جادا تندن اوله و مذکور ایکی ایلی صفقه موصوف اوله حقیقتله وصف ايله ییلوری (رخ نودر دلم آمد مراد خواهم یافت) چرا كه حال نكودر فغای قال نكوست) رخ نودر دلم در بونده بای صله معناسنه در * محصول بیت * سنك رخت خیالی بنم قوت مخیله كای ان شاء الله تعالی مراد

بولیسرم زیرا كه دایم ایو حال ایو قال اردنجه در یعنی سنك رخت خاطر مد و مصور اولق ببارك قال در اردنجه حال وصات و قردر (نه این زمان دل حافظ در انش طلبست) كه داغ دار ازل همچو لاله خود روست) داغدار و صف تر کبیر در بحسب لغت داغ طو نیجی دیمکر اما بحسب اصطلاح صاحب داغ معناسنه در مالدار صاحب مال اولدیجی کبی حاصل کلام داغی و مالی واردیمکر ازل اولی اولیانه و اید آخری اولیانه در لر ایکسیده ذات بار ینک صفتلر بدر غیریده استعمال نیجوزادر خودر و وصف تر کبیردر خود کندی و رورو بیدندن مشتق ینک معناسنه در کندی یعنی کسه تریده سله حاصل اولیانه در لر * محصول بیت * حافظك كوكلی انجیق و زمانده طب آ تشده دکلدر یعنی وصال جانانجیون عشق آ تشه همان شمدی یازد کادر بلکه لاله خودرو کبی ازلدن عشق آ تشینك داغداریدر حاصلی یانه کلوب یانه کیدر ندردر بوغزك قافیه لری معقول واقع اولمشدر مثلا دوست لفظنده تاروی و سبب رذیف زاید و واوردیف اصلی اما دوست لفظی مطلقه ن غیری یرده اولسه و اوی روی و سبب وصال و تابی خروج اعتبار ایلردك (وله ایضا) (ان سیه جرده كه شیرینی عالم با اوست * چشم میكون لب خندان دل خرم با اوست) سیه جرده قره یغرشیرینی یا حرف مصدر در چشم میكون شول کوزدر كه اغی قزل اوله خواجه بونی مقام مدحه ایراد ایلشدرا ما قیافت نامدرده اوصاف حسن کاملی ذکر ایلدکاری یرده کوزك اطراف بیاض اولیق معتبردر هر قدر بیاض اولسه اعلی در دیشلر لب خندان خندان صفت مشبهه در کو لکن دیمکر اگر بوندن مراد متبسم شکل ایلده مسلم والا مبالغه ایله کلک عیودن معدود در مکر که خندان لبی اکا ملازم اولنه اثبات ایلده دل خرم شاد کوکل یعنی شن معناسنه * محصول بیت * اول قره یغز كه حالك لذتی و ذوقی انكله در کوزمی اولنو کوز و کولکن دوداق و شن کوکل انكله در یعنی خندان روم تبسم لب خرم دلدگر به روو غمگین دل دکلدر (کرچه

امید کسمیوب بین الخوف والرجا طالب فیض اوزره نالان و کر بان اولمشدر دیمکر
چند ان کرستم كه هر كس كه بر كذشت
در اشك ماچه دیدر وان كفت کین چه جوست
اودكلوا غلام كه هر کیمه كه کیدی بزم کوز بمن باشند چون افر کوردی دیدی بونه ایرما قدر (مفردات) (چندان) اودكلو (کرستم) اغلام (هر کس كه) هر کیمه كه (بر كذشت) کچدی (در) فی (اشك) کوز یاشی (ما) بز (چو) وقیه (دید) کوردی (روان) قر (كفت) دیدی (ابن) بو (چه) نه (جوست) ایرما قدر (معنای اشارتی) راه توبه ده و طریق عشق و محبتده اودكلو دل سوزان ایلده آه و زار و کر به بی بسیار ایتدم كه کوزم باشك جریانی کورنه رحمت کلوب و حلسه مرحت ایدوب شفقذ بوارماف کبی کوز یاشی نه عجب درد ایلده حاصلدر دیو بور کراجیسی و محل مرحت اولدم عاقبت رجته ایردم دیمکر
سرها چو کوی در سر کوی تو با خنیم
واقف اندكسی كه چه کویست وین چه کویست
باشلری طوب کبی سنك محله ك باشند او یناندق بر کیمه واقف اولدی كه نه محله در و بونه طو پدر (مفردات) (سرها) باشلر (چو) نل (کوی) طوب (در) فی (سر) باش (کوی) محله (تو) سن (با خنیم) او یناندق (واقف) بیلی (نشد) اولمدی (کسی) ر کیمه (چه) نه (کوی) محله (است) در (وین) بو (چه) نه (کوی) طوب (است) در (معنای اشارتی) نیجه مدت سنك رضك بولنده ریاضات و محاهدات ایلده آج و صوسر کچده او بقوسر و نفسی ججع مشته باندن قطع ایلده راه محبت و کوی و صاندده جانی باشی فدا ایتدم لیکن بو حالات سنییه و بو وصال الهیه اسرار قلبی و امور معنوی اولدیجی ایچون بی تکلف و بی فیهاس اوله رق روحك الالهك و صاتی حانه وفدا اولان جان و باشه کیمه واقف اولمدی دیمکر
بی کفت و کوی زلف تودرلا همی كشد
باز ف زلف دلکش تو کراری كفت و کویست
سوز سوز و کلاجه سوز سنك زلفك دایم کوکل چكر سنك کوکل چكی زلفك ایلده کیمه سوز و کلاجه فکری وارددر (مفردات) (بی) ننی (كفت و کوی) سوز و کلاجه (زلفك) م (تو) سن (دلرا) کوکل (همی) دایم (كشد) چكر (با) مع (زلفك) م (دلکش) کوکل چكی (تو) سن (لرا) کیمه (رأی) فکر (كفت و کوی) م (است) در (معنای اشارتی) یارب ملك و انسان عبد ایلده ریسی یننده اولان اسرار قلبیه و احوال روحیه نیچده واقف اولسونكه كفت و شنید سوز سنك جذاب قلوب اولان صفات ذاتیه ك تجلیات آثار بدر سنك تجلیات صفات ذاتیه ك آثار و معنوی و اذواق روحانیه كفت و کوفکر یله امور ذوقیه کیمه یله چکی و تمیز و تطایر ایلده چکی شی دکلدر دیمکر
هیچت آن دهان كه نینم از و شان
مو بست ان میان و ندانم كه آن چه دوست
هیچدر

سوز سوز و کلاجه سوز سنك زلفك دایم کوکل چكر سنك کوکل چكی زلفك ایلده کیمه سوز و کلاجه فکری وارددر (مفردات) (بی) ننی (كفت و کوی) سوز و کلاجه (زلفك) م (تو) سن (دلرا) کوکل (همی) دایم (كشد) چكر (با) مع (زلفك) م (دلکش) کوکل چكی (تو) سن (لرا) کیمه (رأی) فکر (كفت و کوی) م (است) در (معنای اشارتی) یارب ملك و انسان عبد ایلده ریسی یننده اولان اسرار قلبیه و احوال روحیه نیچده واقف اولسونكه كفت و شنید سوز سنك جذاب قلوب اولان صفات ذاتیه ك تجلیات آثار بدر سنك تجلیات صفات ذاتیه ك آثار و معنوی و اذواق روحانیه كفت و کوفکر یله امور ذوقیه کیمه یله چکی و تمیز و تطایر ایلده چکی شی دکلدر دیمکر
هیچت آن دهان كه نینم از و شان
مو بست ان میان و ندانم كه آن چه دوست
هیچدر

اولیق معتبردر هر قدر بیاض اولسه اعلی در دیشلر لب خندان خندان صفت مشبهه در کو لکن دیمکر اگر بوندن مراد متبسم شکل ایلده مسلم والا مبالغه ایله کلک عیودن معدود در مکر که خندان لبی اکا ملازم اولنه اثبات ایلده دل خرم شاد کوکل یعنی شن معناسنه * محصول بیت * اول قره یغز كه حالك لذتی و ذوقی انكله در کوزمی اولنو کوز و کولکن دوداق و شن کوکل انكله در یعنی خندان روم تبسم لب خرم دلدگر به روو غمگین دل دکلدر (کرچه

شیرین دهان پادشاهانندولی * اوسایمان زمانست كه ختم با اوست) شعر احمایب جنسك دهاننی نكینه و خاعده و بوزكه تشبیه ایدر لر ز را دهسانده خرد لك و مد دور لك معتبردر (بید) دهان تشك شیر بنش مکر مهر سلیمانست * كه نقش ختم لعاش جهان زیر نكین دارد * دهانه خود شیر نك لازم اولد نیچون مذکور لری شیر بنكله جمع ایدرل * محصول بیت * کرچه شیرین دهان پادشاهلر در اما اول جانل سلیمان زماندر كه ختم انكدر یعنی هریر محبوب اوزبشته پادشاهلر اما بزم جانانز باشدر لر بر خاتم حسن و جمال انكله در

هیچدر اول اغز كه اندن نشان کوزم فیلدر اول بل بترم كه اونه قیادر (مفردات) (هیچت) بوق مشابه سنده در (آن) ول (دهان) اغز (ننیم) کوزم (ازو) اندن (نشان) علامت (موی) قیل (است) ندر (آر) ول (مبار) بل (ندیم) بيلم (آر) اول (چه) نه (است) در (معنای اشارتی) صوت و حرفدن منز اولان کلام ربانی و آثار تجلیات بی نشانی و وحی دل و الهامات سبحانی حواس ظهیره ایلده مدرك اولمدیجی ایچون نظر عوامده بوق مشابه سنده در اول عاشق ایلده مشوق میانشده اولان اتصال و تعلقات و اذواق روحانیه قیل کبی بر امر دقبقدر كه عفو ل بشر ادر ا کندن عاجزدر دیمکر
عمر بست نازلف تو بوی شنیده ام
زان بوی در مشام دل من هنوز بوست
بر عمر در تاسنك زلفك در رفوق و دوشم اول ققودن بنم کوکلم دماغنده هنوز قفو وارددر (مفردات) (عمر) مدت حیات (با) وحدتییه (است) در (تا) حتی (ز) من (زلفك) م (تو) سن (بوی) قفو (با) وحدتییه (شنیده ام) دوشم (زان) اندن (بوی) قفو (در) فی (مشام) دماغ (دل) کوکل (من) بن (هنوز) شنیدی (بوی) م (است) م (معنای اشارتی) یارب عالم روحانیه سنك عطای از ایلده مقتضای تجلیات صفات اثارندن بو عالم صورتده مدت حیاتده بر ذوق روحانی و بر نشسته ربح رحمانی بولدمكه حالیا اول بوی رحمانك و آثار تجلیات سبحانك اثری دماغ جامعده باقیدر محمد الله دیمکر
دارم عجب زلفش خیالات كه چون كذشت
از دیده ام كه دمدم مش كارشست و شوست
عجب ایدرم سنك خیالات نقشندن كه نیجه کچدی کوزمندن كه هر نفس اول کوزك ایشی بو عقی وار یتقدر (مفردات) (دارم) طو نازم (عجب) عجب (ز) من (نقش) صورت (خیال) فکر (تو) سن (چون) نیجه (كذشت) کچدی (از دیده) کوزدن (اد) بنم (دمدم) هر نفس (ش) ضمیر (كار) ایش (شست و شوست) بو عقی وار یتقدر (معنای اشارتی) عجب ایدرم كه رفت قلب و کریمه چشم قلبی ماسوی الله دن تطهیر و باعث ایکن بو آثار تجلیات و انوار ذات و مشاهدات نیچون حساب قبضه استنار اولوب کچر و تجلیات و مشاهدات نیچون باقی طور مرن بوتولات و تواترات بر امر عجبیدر كه عنول ادر كنده عاجزدر دیمکر
حافظ بدست حال پریشان نوول
بر نو زلف دوست پرست نیت نكوست
ای حافظ سنك پریشان حالك کوتودر و ان دوست زانی قفوسی اوزر بریشانك ایدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (بدست) کوتودر (حال پریشان) م (تو) سن (لی) ولیکن (بر) علی (بوی) قفو (زلف دوست) م (پریشان) بریشانق (با) مصدر په (تا) خطابه (نكوست) ایدر (معنای اشارتی) ای حافظ بوتولات و تبدلات مقتضیات تجلیات کرچه صور ناطور علقده ناخوش کوز نور اماراه عشته قبض و بسط استنار و تجلیات حله خوشدر مادام كه بولده سین باردن کلان

دارم عجب زلفش خیالات كه چون كذشت
از دیده ام كه دمدم مش كارشست و شوست

عجب ایدرم سنك خیالات نقشندن كه نیجه کچدی کوزمندن كه هر نفس اول کوزك ایشی بو عقی وار یتقدر (مفردات) (دارم) طو نازم (عجب) عجب (ز) من (نقش) صورت (خیال) فکر (تو) سن (چون) نیجه (كذشت) کچدی (از دیده) کوزدن (اد) بنم (دمدم) هر نفس (ش) ضمیر (كار) ایش (شست و شوست) بو عقی وار یتقدر (معنای اشارتی) عجب ایدرم كه رفت قلب و کریمه چشم قلبی ماسوی الله دن تطهیر و باعث ایکن بو آثار تجلیات و انوار ذات و مشاهدات نیچون حساب قبضه استنار اولوب کچر و تجلیات و مشاهدات نیچون باقی طور مرن بوتولات و تواترات بر امر عجبیدر كه عنول ادر كنده عاجزدر دیمکر
حافظ بدست حال پریشان نوول
بر نو زلف دوست پرست نیت نكوست
ای حافظ سنك پریشان حالك کوتودر و ان دوست زانی قفوسی اوزر بریشانك ایدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (بدست) کوتودر (حال پریشان) م (تو) سن (لی) ولیکن (بر) علی (بوی) قفو (زلف دوست) م (پریشان) بریشانق (با) مصدر په (تا) خطابه (نكوست) ایدر (معنای اشارتی) ای حافظ بوتولات و تبدلات مقتضیات تجلیات کرچه صور ناطور علقده ناخوش کوز نور اماراه عشته قبض و بسط استنار و تجلیات حله خوشدر مادام كه بولده سین باردن کلان

حافظ بدست حال پریشان نوول
بر نو زلف دوست پرست نیت نكوست
ای حافظ سنك پریشان حالك کوتودر و ان دوست زانی قفوسی اوزر بریشانك ایدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (بدست) کوتودر (حال پریشان) م (تو) سن (لی) ولیکن (بر) علی (بوی) قفو (زلف دوست) م (پریشان) بریشانق (با) مصدر په (تا) خطابه (نكوست) ایدر (معنای اشارتی) ای حافظ بوتولات و تبدلات مقتضیات تجلیات کرچه صور ناطور علقده ناخوش کوز نور اماراه عشته قبض و بسط استنار و تجلیات حله خوشدر مادام كه بولده سین باردن کلان

انلیسا و ملائكه اكاهمت ایلده ل (با كه این نكته توان كفت كه ان سنكین دل * كشت مارا و دم عیسی مریم با اوست) كفت بونده كفتن معناسنه در ز براتوان مضارع معناسنه در وقاعده مقررده در كه ماضی مضارع معنای مقارن اولسه مصدر ب معناسنی افاده ایدر * محصول بیت * بونكته بی کیمه دیمك در كه اول طاش پور کلوژی هلاك ایلدی حال بو كه حضرت عیسی نفسنه مالکدر یعنی حضرت عیسی نفسنه خاصه بولدیكه احیای موقی ایدر ایدی و جانان اول نفسنه

شیرین دهان پادشاهانندولی * اوسایمان زمانست كه ختم با اوست) شعر احمایب جنسك دهاننی نكینه و خاعده و بوزكه تشبیه ایدر لر ز را دهسانده خرد لك و مد دور لك معتبردر (بید) دهان تشك شیر بنش مکر مهر سلیمانست * كه نقش ختم لعاش جهان زیر نكین دارد * دهانه خود شیر نك لازم اولد نیچون مذکور لری شیر بنكله جمع ایدرل * محصول بیت * کرچه شیرین دهان پادشاهلر در اما اول جانل سلیمان زماندر كه ختم انكدر یعنی هریر محبوب اوزبشته پادشاهلر اما بزم جانانز باشدر لر بر خاتم حسن و جمال انكله در
حاصلی ختم محابیدر كه حسن اطافت بونده ختم اولمشدر (خال مشكین كه بران عارض كندم كوانست * سران دانه كه شد رهن ادم با اوست) كندم كون بفسدای اكلیدر * محصول بیت * مشكین خال كه اول جانك عارض كندم كونی اوزر زنده در اد مك یونئی اوران دانه ك سری اول خالده در یعنی حضرت آد مك جندن خروجنه سبب اولان بفسدای دانه سنك سری رخ كندم كونده اولان خالده در هر كه اول خالی کور و طبع ایدر سه حضور و صفا و راحته و داغ ایدر (دلبزم عزم سفر كرد خدارا باران * چه كنم بادل مجروح كه مرحم با اوست * خدارا را تخصیص افاده ایدر * محصول بیت * دایر سفر نینتی ایلدی الله ایچون بكار در مان ابلانك ای باران نیچده ایدرین دل مجروحده نه چاره ایلده بن كه مرهم اول دایرله در یعنی کوکل اك فراقده تحمل ایلده مبوب اضطر ایلدر بر چاره ابلانك كه کوکل بر مقدمه سكونت و فرار بولسون (روی خوبست و كال همن ودا من باك * لاجرم همت باكلان دوعالم با اوست) روی خوب باكل سكوتیله خوب رومعناسنه در كال همن مصدر در فاعل معناسنه در كال همنیكه ردامن باك باكل دامن معناسنه در حاصلی بمصراعك اغظنده تصرف ایلنجه حل صحیح اولمز لاجرم لابد ولا محاله معناسنه در یعنی محقق و مقررده كدر همت هانك كسری و قبیله لغندر قصد و ارادت معناسنه پا كادن مراد اوایسا و انلیسا و ملانكه در * محصول بیت * سفره عزم ایلین د ابر خوب رودر و كامل همندر و باك دامنر پس البته ایکی عالمك باكل ینك همتی انكله در یعنی بوفدر محسنان كه انده واردر لازمدر كه جمیع انلیسا و ملائكه اكاهمت ایلده ل (با كه این نكته توان كفت كه ان سنكین دل * كشت مارا و دم عیسی مریم با اوست) كفت بونده كفتن معناسنه در ز براتوان مضارع معناسنه در وقاعده مقررده در كه ماضی مضارع معنای مقارن اولسه مصدر ب معناسنی افاده ایدر * محصول بیت * بونكته بی کیمه دیمك در كه اول طاش پور کلوژی هلاك ایلدی حال بو كه حضرت عیسی نفسنه مالکدر یعنی حضرت عیسی نفسنه خاصه بولدیكه احیای موقی ایدر ایدی و جانان اول نفسنه

مالك ايكن بزي هلاك ابلدی پس بونی که د بک اولور که بر منافع مصلحتدر چانه ک کشویه استغنا مستندن شکایندر حافظ از معتقدانست کرامی دارش * زکد بخشایش پس روح مکرم بالوست (معتقدانندن مراد بودند محباندر زرا تعبیر روزمره رنده عاشقه معتقد در زکری کاهت کسرله وضیله لغندر عزیز و محترم معنایه * کلستان جامه که سه راهی می (پوشند * اونه از کرم بیله نامی شد * باعزیزی نشست روزی چند * لا جرم همچه او کرامی شد * دارش امر مخاطبدر داریدن طوط دیمکدر شین صبر حافظه

جمله خوشه رهمان تسلیم ورض کر کدر دیمکدر * وله ایضا *

(آن شب قدری که کوبندها خلوت امنیست * یارب این تأثیر دوات از کدامین کوکبت *

اول بر قدر کجیسی که اهل خلوت دیرل یو کجیسه در عجب بودوات تأثیری قتی بلندز دندر (مردات) (آر) اول (شب قدر) قدر کجیسی (یا) وحدتی (کوبند) دیرل (اهل خلوت) اهل ساوا (ام) یو (شب) کجیسه (است) در (یارب) عجب (بن) یو (تأثیر) آثار (دوات) م (از) من (کدامین) قتی (کوکب) بلندز (است) در (معنای اشارتی) اول خیر من الف شهر اولوب حضرت قرآن و ملائکه روحانیان و ارواح قدسیان کشود و نازل اولغه تمدوح اولان لیله قدر اهل سلوک عندند یو کجیسه در ک فضل سنجحات اسرار قرآن و فیض و الهامات ملائکه ملهیبیان و اطف نفحات ارواح قدسیان قلب عاشقه هر بر امور علوم لدیقه ربانیله و سلام و سلامت انجام رحانیله نازل اولغه مستغرق انوار جمال الله اولدینی کجیسه در یو آثار دوات ابدیه بر سر عجبدر که بنه تأثیرات نظر انبیا و اولیاد در همان الله و اهل الله نیاز کر کرد ر دیمکدر

* تا بکب سوی تو دست ناسزایان کمرسد * هر دلی از حلقه در ذکر یارب یاربست *

تائیک زلفکه لایق اولیائیک الی اکسک ابریشه یعنی ابرشیده هر بر کوکل بر حلقه دن یارب یارب ذکرند در (مفردات) (تا) حتی (یا) لله لایله (کب) و (زلف) (تو) سن (دست) م (ناسزایان) لایق اولیائیک (کم) اکسک عدمدن کنه به در (رسد) ابریشه (مر) جمله (دل) کوکل (یا) وحدتی (از) من (حلقه) م (همزه) وحدتی (در) فی (ذکر) م (یارب) ای رب سندن مدد دیمکدر (است) در (معنای اشارتی) یو ایله قدرک و شب وصلت انوار جمال الله بدرک مستور و عدم تعین الله ناعالم اولمک سری تجلیات صفات الهیه و انوار ذات الهیه مظهرت لایق اولیائیک الی اولشمسون که (تجلی) حق ناکا آید اما بر دل آید انکچون هر ر اهل دل هر آید و هر خطه ده دل آگاهی تحصیل ایچون هزار ریاضات و مجاهدات ایله جمیع اوقاتنی محافظ اولوب دوام ذکر الله یله باخصوص حلقه ذکر اهل الله مدد یارب مدد یارب دیه رک جان و باش فدا ایتشد در دیمکدر

* کشته چاه زخمدان توام کز هر طرف * سدهزارش کردن جان ز بر طوق غیبت *

سنگ چکه کل قبوسنگ مقوام که هر طرفدن اکا یوز بیک جان یوینی چکه تک چنبری طوقه سی التده در (مفردات) (کشته) (مقتول) (چاه) قبو (زخمدان) چکه (تو) سن (ام) بن (ز) من (هر طرف) م (صد) یوز (هزار) بیک (ش) ضمیر غائب (کردن) بیون (جان) م (زیر) الت (طوق) طوقه (غیبت) چکه التده صارقن ات (است) در (معنای اشارتی) ای بار خدا دل آگاهده سنگت اسرار تو جیدک و انوار ذات و جیدک ظهور و استیلا ایتد که سنگ کرم و احسانکله طور عقل و اراده بشر به بی ثبات و رطل متنی اولوب مقام جبرته (موتوا قبل

* آن *

صکره و لیکن دیدی ایشیدن ظن ایلر که بونی ذم اید پس در فرشته خوست دیمکدر بر مدخله دخی مدح ایدوب اولکی مدحی تا کید ابلدی کنشاه و جرم باشند و هوسندن کچر دینلحق ادا ایلدیلر (چندان کر یستم که هر کس که بر کدشت * در اشک ماچوید روان گفت کین چنه جوست) چندان اولقدر بر کدشت بر حرف تأکید در در اشک مادر بودند از معنایه در مالغطی اشککه مناسب واقع اولشدر اشک بر کدشته مفید در روان صفت مشبهه در مشترک لفظدر افق و یور مک

پیشده افغان و یور کن معنایه مثلا آیه یعنی ضویه صفت اولسه افغان معنایه در اما سر و وضیری به صفت اولسه یور کن یعنی صافان معنایه در کین اصلند که این ایدی ترکیب اولغله کین اولدی جویایله و با پسز مستمدر اما اضافت حالتده بک ایتاقی لازمدر * محصول بیت * اولقدر اغلاق جانان عشقندن که هر کسه که بزم کوزمرن باشندن کچوب یعنی افغان کوردی ایسه حیرت ایدوب دیدی که بونه ابر مقدر یعنی عشق جانانده اولقدر که کر به و بکال و بر دیکه سیلاب و جو بسیار پیدا اولوب روان اولدیکه کورن و بوجویدن کین دیدیکه بونه جوی در (سر ماچو کوی بر سر کوی تو باختم * واقف نشد کسی که چه کویت وین چه کویت) کوی بودند طوب معنایه در سر کوی محله اوجی و سوغاق باشی باختم متعیددر اویشاندی یعنی فدا ایلدک * محصول بیت * سنگ محله ک اوجده باشلرمزی طوب کبی اویشاندی هیچ کسه واقع و مطلع اولدی که بو طوب نه طوبدر و یو محله نه محله در یعنی جانان عشقنه جانلر و باشلر فدا ایلدک اما کسه بیلدی بوجان و باش فدا ایلدک و کک عشقنه در حاصلی عشق جانانی دلده جان کبی صغر از اغیاردن (بی گفت و کوی زلف تو دل را همی کشد * بازلف دلکش تو کرا روی گفت و کویت) گفت و کویت بوده عداد اسماندن اول جهندن بی داخل اولغه صالح اولشدر زرا بی جوامده داخل او اور مشفاقانه داخل اولر معنایه دیمه قومه یعنی سوز ساو دیمکدر همی کشدی حال ایچوندر و هتا کید ایچوندر اما بودند مراد استمرار در دلکش وصف تر کیبیدر کوکل چکیچی دیمکدر ایکی معنایه بری کوکل ایچی و بریسی کوکل چکیچی یعنی جرو جذب ایدیمی کرامر کیدر که ایلدرادن که اسمر من معنایه ذات ذوی العقوله دلالت ایدر راحرف تخصیصدر کرا کیمک دیمکدر که دین حق معنایه بیلدی روی بودند وجه در جهت معنایه نه وجهی وار دیرنه اصلی وار دیمکدر برده * محصول بیت * سنگ زلفک دل گفت و کوسز یعنی علقسز و بهانه سز چکر الور پس سنگ کوکل ایچی زلفکه گفت و کویت کیمک

* ۹۳ *

ان فتوتوا) سربک ظهور یله نیجه مشکلات اسرار مشاهده پیدا اولدیکه هر طرفدن یوشکلاتک خلند نیجه جانلر بیون بوکوب یواسرار خفیله ک و چنبر انوار محبطه ک آلتند مخیر و سرگردان قالمشدر در دیمکدر

* شهسوار من که مه آینه دار روی اوست * تاج خرشید بدش خاک نعل مر کبت *

بنم انلی و بنیجی شاهم که آی انک یوزشک آینه دار بدر یوجه کونشک تاجی انک مر کبت نعلی طیراغیدر (مفردات) (شهرسوار) آتلی و نیجی شاه (من) بن (مه) آی (آینه دار) آینه طو نیجی (روی) یوز (او) ضمیر (است) در (تاج) بادشهار باشند اولان کسوه (خرشید) کونش (بلند) یوجه (ش) ضمیر (خاک) طیراق (نعل) آت نالی (مرکب) بیتک (است) در (معنای اشارتی) عاشق و عارف نیجه مخیر و سرگردان اولسون که مقام تلوننده ابن الوقت اولوب روح اعظمندن استغاضه نور قلبی مستعد و قابل اولان عاشق مانند ماهتاب وقتی محافظ اولوب بر لحظه توجهندن قالوب شهوات نفسانیله محبتج اولسه ماه قلبی ظلمات و قسوده قالور و نیجه مجهنده به محتاج او اور و مقام نمکینه ابو الوقت اولان عارف بالله مانند آفتاب دخی عصمته مغرور اولوب خوف اجلال و عظمت کبر یاده تاج سر دوانلرینی و روی مذات و محویت و عبودیتلرینی خاک درگاه خداده مالیده و سوده و نالیده و فرسوده قلوب اظهار للجن البشری (ماعدت ناک و ماعر فناک) نعره سن اور مشلر در دیمکدر

* عکس خوی بر عارضش بین کافتاب کرم رو * در هوای این عرق ناهمت هر روزش تبست *

تر عکسینی انک یکاضی اوزره کور که چاک کیدیمی کونش بوتروک هوا سندن ناکه واردر اکا هر کون سته در (مفردات) (عکس) (تر) (خوی) (تر) (علی) (عارض) بکاف (ش) ضمیر (بین) که کور که (آفتاب) کونش (کرم رو) چاک کیدیمی (در) فی (هوی) میل و محبت (این) یو (عرق) (تا) مادام (هست) واردر (هر روز) هر کون (ش) ضمیر (تب) سته (است) در (معنای اشارتی) عارفک قلبنده اولان اثر فیض ربانی و نشسته تجلیات رحانی بی کور که تاب معرفتله آتشناک اولان عارف بالله مانند آفتاب مادام عالم وجود ده اولدیش اول عارف روز و شب اول اثر فیضک هوی و میلنده عظمت و کبرای ذوالجلالندن اول مرتبه خست و وزده در باخصوص ما مونیندن ماعدا عارف بالله عرفانلرینه مغرور اولوب سوء خاتمه دن دخی ستمه طومش کبی دائم دره شور ر دیمکدر

* من نخواهم کرد ترک اهل یار و جام می * زاهدان مذور دارم که اینم مذهبست *

بن یارک لعل کبی دود اغنک و شراب قد حنک ترکی استم ای زاهدلرینی مذور طونک که بنم مذهبیم بودر (مفردات) (من) بن (نخواهم کرد ترک) ترک ایتسم کر کردر (لعل) دوداقدن کتایه در (یار) م (جام) قدح (می) شراب (زاهدان)

* ۹۴ *

* آن *

وجهی وار یعنی زلفکه دل دیوانه بی گفت و کوسز کندی حالشده ک دور کن الدینی تقد برجه پس سنگ کوکل چکیچی زلفکه کیمک مجالی وار گفت و کو ایلکه بو تقد برجه باصله معنایه افاده ایدر (عمر یست تا زلف تو بوی شنیده ام * زان بوی در مشام دل من هنوز بوست) عمر یست بای وحدتله بر زمان و بر مدت دیمکدر بونی با وحدت ایچوندر مشام ککر یعنی بورنده قوی الان عضو هنوز الان معنایه در * محصول بیت * سنگ زلفکدن بر قوی ایشیدان نبرو

برزما ندر اول زلفکدن اشتدیکم قوقیدن کوکلم مشامنده الان قوق واریفتنی زلفک بونی بر مرئیه مؤثر در کعبه زماندن پرو قوقسنی دویشم والان کوکلم مشامندن الدیغم قوق کتیز بونده شنیده بوییده مناسسته در یعنی حاسه سمعی حاسه شم مقامنده استعمال ایلدی دلارنده بواسعمال چوقدر (ع) بوی بنفشه بشنو و زلف نگار کبر (هیچست آن دهان که نیم ازونشان * مویست آن میان وندام که آنچه مویست) هیچست آن دهان دهانی هیچلکه وصف ایلدی زیر دهان خرد سی معتبر در

کوچکلکی معتبر اولد یغندن در که شمره جوهر فرد وجزه لایجری نقطه موهوم درلر و بعضی کلیا بوق ایلدی شویله که نام و نشان قومی نیکم کالی بیور * بیت * وصف دهن تنک نو بسیار شنیدیم * رفیق بی نام و نشان هیچ ندیدیم * مویست آن میان میانه مو اطلاق ایلدی زیر میان بقدر آنچه اواسه معتبر در * بیت * میان یاز چو مویست نقش من دارد * خیالی بین که ازونازی همی بارد * محصول بیت * جانا ناک دهانی هچدر که اندن نام و نشان کوریم میانیه مویدر اما نام که اول نه مودر دهان و میانی صبحی برینده خوب جسع ایلش * بیت * میان موی بوداز کاکل صبر فشان او * دهان هم بک سرمو باشد از موی میان او (دارم عجب ز نقش خیالات که چون ترفت * از دیده ام که دهب مش کار شست وشو ست) معناده شین ضمیری کاره مصروفدر شست شستدن وشو ست شویندن مشقدر شستدن و شویندن ارمق بونده لازم مناسسته در بشت وشو بونجه ارتمه معناسسته اسلمدر * محصول بیت * سنک خیالک نقشندن عجب طوزم که نیجه کندی کوزمندن که دایما ایثی بونجه وارتمه در یعنی عشق اضطرابندن بوقدر کریمه وبکا که ایدرم و کوزمندن که بوقدر ارمق افر عجب ایدرم سنک خیالک نقشندن که کوزمندن نیجه بونب وارنوب کتیه بعضی نخنده خیالش واقع اوامش ضمیر شیده جانا ناک خیالی دیمک اولور حافظ بدست حال پریشان توولی * بر بوی زلف دوست پریشانیت نکوست (بوی بونده ایکی معنایه اولق ممکن در قوقو و امید بس قوق به قصص ایلک نصیردر * محصول بیت *)

زاهد (معذور) عذرلش (دارد) طوک (ام) بی (که اینم) بوبکا (مذهبت) مذهبدر (معنای اشارتی) ای زاهدان کوردل وناپنا بان نازاشیده سبل ظاهر بین اولوب لذت روحانیدن طامعه مشکر هرنه قدر خوفناک ودهشت آباد ایدده بن بوخوزر اولان راه عشق و لذت و سی دل و الهام ربانی طریق ترک ایتک استم مذهب عشق انجی - ق جان فدا ایتکدر همان بولتدن خبر دار دکلستر اعمال ظاهر به مشغول اولک و بری معذور طوک و بره طعن ایتک که من لم یدق لم یعرف دیکدر

آنکه ناولد ردل من زر چشمنی میرند * قوت جان حافظش درخنده زربلست اول کیسه که اوقی بنم کوکلم اوزره کوز التندن اورر حافظک جانتک غذاسی انک دوداق التندن کوله سنده در (مفردات) (آنکه) اول کیسه که (نارک) اوقی (بر) علی (دل) کوکل (من) بن (زر) الت (چشم) کوز (میرند) اورر مضار عذر (قوت) غذا (جان حافظ) م (ش) ضمیر (در) فی (خنه) کوکلم (همزه) توسل (زر) اشاعی (اب) دوداق (است) در (معنای اشارتی) اول عظمت وجلال صاحبی الله که بنم آتش عشقه بویارلی کوکلم اوزره درد اشتبا قنی بر نظر خنی احسانیه قوعشدر حافظک جانتک غذاسی انجی اول الهک ینه نیلی * جلال ایله نیلی بیوروب قلب حافظی منشرح ومنتخ قیله سنده در دیکدر

آب حیوانش ز منقار بلاغت میبکد * زاغ کلک من نامبر دجه عالی مشربست آب حیات انک بلاغتی بورتندن طامع ملربنم قلم فارغه سی الله آدی حقیچون نه عالی مشربدر (مفردات) (آب حیات) م (ش) ضمیر (ز) من (منقار) بیورون (بلاغت) فصاحت (میبکد) طامع ملربنم عذر (زاغ) فارغه (کلک) قلم (من) بن (با) قسبه (نام) آد (ایزد) الله (چه) نه (عالی) م (مشرب) طبیعت (است) در (معنای اشارتی) بوقلم حکمتک جریانه برده اولان اسامندن شمدی فصاحتله آب حیات کی قلبله حیات و بریچی بوقدر اسرار الهی و معارف نامتاهی ظهوری الله حقیچون عجب عالی مشرب بلکنکدر و علو همتنددر اگر بنا میردده با سبیه اولورسه الله استمه مداومت سبیه در دیکدر

وله ایضا * بالجنه * ای حافظ سنک پریشان ونا مضبوط حالک برامز در اما جانا ناک زانی امیدیه یا قوقی سبیه پریشانلک ابودر یعنی اگرچه فراق پریشانله حالک بدر اما وصال جمعی امیدیه پریشانلک ابودر فراقک پائنی وصالدر (وله ایضا) (آن شب قدری که کویند اهل خلوت امشبست * یارب این تأثیر دولت از کدامین کوکست) قدریده با وحدت و یانکیر ایچونددر وحدته قصص ایدنلر تفصیر ایدنلر خلوت و خلا مصدر لر در خلایخلو یعنی نصر با بدن اشب اصلنده این ایدی شب ده وروز ده و سالیله

نون میه قلب اولور زو ما یارب بونک کی مقاعده عجا مناسسته در تنکم سابقا ذکر اولندی کدامین کدام قنی یانست نون تا کید نسبت ایچونددر و به ضلوع دبدیلر که کدام و کدامین اغتدر نسبت ملحوظ دکلدر والله تعالی اعلم کوکب یلدزددر * محصول بیت * اول قدر کیسه سی که اهل خلوت ذکر ایدر لر بویکجه در عجا بودوات تا بیری قنی کرکبه منسوبدر یاخود قنی کوکبددر کا نه که خسوا جه به بر کیجه وصلت میسر اولش ایش پس طالعیک تأثیرندن عجب ایدوب بیورر یارب بوسعادت عظمای نه یلدزک تأثیردر که بودواتی هرگز طالعمدن

رجا ایلزدم * اندر آن موکب که بر پشت صبا بنددزین * یعنی بوییتدن اول یازمق کرک و شهسوار من یعنی مختصک اوستنده متصل یازمق کرک که تکرار قافیه عیبی بر مقدار خنی اوله بز صکره منته اولدق بو خسه افسال ایلزک (تا بیکسوی تودست ناسزایان کم رسد * هردل در حلقه در ذکر یارب یاربست) تا حرف تعلیل کبسوکاف عجمیک کسر به صاج بولکنه دیرلر * بیت * صاج بولکدر کسو بلز کشی ناداندر * ناسزایان الف و توله جمع اولش ذوی العقولدن اولدنیچون ناسزای بالیه و یاسر لغتدر لایق اولین کسه به دیرلر * مصراع) ناسزایان اولدر که لایق اولیا * کم رسدکم بویه مقامده کلیا ترکدن عبارتدر تنکه سابقا راز دهر کتر جو دیدکنده یسان اولدی ایدی پس اسک ایریشه دین اسک سوبلش هردل یا وحدت و یا تنکیر ایچون وحدته قصر ایاین لر تفصیر ایدنلر در حلقه حلقه حانک قحی ولامک سکونله انسان داره سنده وغیریه لامک قحیه در یا وحدت ایچونددر یارب یارب دن بونده دعا مراد در * محصول بیت * سنک کیدو که ناسزایان الی ابر شمعکیچون هردل و یاربدر بر حلقه یارب ذکر کنده در یعنی دست اغیاردن کبسو که کمکیچون حلقه لنده اولان دللر یارب یارب دیو الله قضرع و نیاز ایدرلر (کننه) جاه زخندان توام کره طرفی * صدره زارش کردن جان زیر طوق غبغت (زخندان چکه کوی بونده اکک مراد در صد هزار ش شین ضمیر جاه زخندان راجعدر و معناده غبغه مصروفدر طوق بونده چنبردر غبغب اصل لغته غبغب و غبب خروست و صغیرک بویینی الله صارقن در

بالمجنه اولان بن مست و مستغرق عشق الهییدن فرض و واجیدن ماعدا درجه جنت زیاده قبله جق نوافل اعماله تقید طلب اینه که فیاض بی علت اولان حق تعالی بری عالم ارواحده جانی نوریک مستغرق قبله آورده و مشغول فی شدر دیکدر

بن هم اول ساعت که آیدست الدم عشق چشمه سندن درت تکیر اوردم براغوردن هرسته اوزره که وارد (مفردات) (من) بن (هماندم) اوساعت (وضو) آیدست (ساختم دوزدم) (از) من (چشمه عشق) م (چار) درت (تکیر) الله اکبر دیک (زدم) اوردم ماضیدر (یکسره) براغوردن (بر) علی (هرجه که) هرسته که (هست) وارد (معنای اشارتی) (العشق) نار فی القلوب تحرق سوی المحبوب) سرنبجه اول وقت که مظهر عشق الهی اولدم (کل شی هالک الا وجهه) حکمجه قلب حدث ماسودن طهارت بواب انوار ذات الهیه به استقراره جله موجوداتی میت و معدوم فرض ایدوب (کان الله ولم یکن معه شی) سرینه واصل اولمشدر دیکدر

موی بده تاد همت آکھی از سر قضا * که بروی که شمع عاشق و بر بوی که مست * شراب و بر تاسکا خبر دارق و بریم قضا الله سرندن که کیمک یوزینه عاشق اولدم دخی کیمک ققوسی اوزره مست اولدم (مفردات) (می) شراب (بد) و بر امر در (تا) حتی (دهم) و بریم (تا) خطایه (آکھی) خبر دارق (یا) مصدریه (از) من (سر) م (قضا) قدر (با) لایسته (که) کیم (شدم) اولدم ماضیدر (عاشق) م (بر) علی (بوی) ققو (که) کیم (مست) م (معنای اشارتی) ای معاشر عاشق تحریک سلسله جنون عشق قبلک که سزه غلبات عشق و غایبان شوق و قشده تقدیر ازلی و احسان و هاب لمرزل بی کیمک جائه عاشق قیلدی و کیمک ققو سبیه مست و حیران ایندی سزی خبر دار ایدیه بوی بحث تقدیر بر سر محبوب از لیدر که حالت صحوه اظهاری ممکن دکلدر مستان خدایک بیایله ظاهر در دیکدر

کر که کوه کست از کر مور اینجا * نایمید از در رحمت مشوای باده پرست * بیوک طامغک اتکنده اولان کوچکک طامغ اکسدر قارنجه نک قوشاغندن بومعاده رجت قیوسندن امید سز اوله ای شرابه طامیچی (مفردات) (کر) بیوک طامغ اتکنده اولان کوچکک طامغ (کوه) کاف عربله طامغ (کم) اکسک (است) در (از) من (کر) قوشاق (مور) قارنجه (این) بو (جا) محل (نا) نفی (امید) مقصود (از) من (در) قیو (رحمت) م (مشو) اولسه (ای) ندا (باده) شراب (پرست) طامیچی (معنای اشارتی) بوم کلبه اولان تقدیر ازلی برعقولی مخیر قلیچی محلد که جبل راسخ کبی مأمونین اولان انبیا عظامک دامن شریعت طوتوب مرتبه ولایته قدم بسان اولیا کرام خشیست قهر خداده عصات

اما بحکم انسانک اکک الله بومر بجه کوره به دیر که ترک اکاشفق دیر که اول کوزلرک محسناننددر امدی طوق غبغب دبدیکی غبغب ذکر می الکیدر * محصول بیت * سنک اکک چوقرین هلاکی و کشته سیم که هر جانیدن یوزیک جان بویینی انک غبغبی چنبریک التنده در یعنی جائه غبغب بر مرتبه حسن و اطافت و بر مشدر که هر کورن اکا اسیر و مبتلا اولور (شهسوار من که آینه دار روی اوست * تاج خورشید بلندش خالک نعل می کست) بعضی نسخده فعل سیم می کست دوشمش شهسوار اتلی

پادشاه آینه دار اکثر ماشطه ده استعمال ابدل و شول کسه که برآینه آینه آله و کز دروب آله صور آینه بی آله الوب بقان آله
برایچه و بارفاج مغرور برارگاه آینه دار و اینده دار و اینده دار یعنی تاج خاگ اوله و باخاک
تاج اوله * محصول بیت * بنم شهسوارم که مه آله آینه دار یعنی خدمته ملازم در بلند خورشیدک تاجی الی اسی نمینک
طراحی بلند خورشیدک تاجیدر بودند مرادی جانا فی استعلا مدر یعنی برمر تبه ده عالی جنا بدر که آی خدمتکاری
و کنش سبسی در (عکس خوی

و مجربندن احقر و اذلار در که عاقبتده انبیاء الله نیجه ولی سوء خاتمه الیه و نیجه کافر
و فاسق حسن خاتمه الیه ختم او اشلردر همان درگاه حقه جرم و عصیان سبیل
الله رحمتدن اید کسموب و عبادت و ولایتله مغرور اولوب بین الخوف و الرجا
نسایم قضیه الله اوزره اولمیدر دیمکدر

چون آن کس مستانه که چشمش مر ساد * زیر این طارم فیروزه کسی خوش نه نشست
اول مستانه کوزدن غیری که اکا کوز ابر مسون و دکسون بو پیروزه فلک قبه سی
النده بر کیمسه خوش اوتوردی (مفردات) (یا) للالبسه (جز) غیر (آن)
اول (نرکس) کوزک مشبه بهی (مستانه) مسته منسوب (چشم) کوز (ش)
ضمیر (مر ساد) ابر مسون (زیر) تحت (این) بو (طارم) قبه و فلک (فیروزه)
پیروزه دیدکاری مای طاش (کس) کیمسه (یا) وحدتیه (خوش) کوزل (نه)
نقی (نشست اوتوردی) (معنای اشارتی) اول نظری کیمیا اولان معصومیندن
غیری که اکا اصابت عین اولسون بو کوز قبه نکه النده قهر حقندن امین اولمش
و راحت ابرمش رکیمسه بوقدر لاذن دنیا و شهوات نفسه الدانوب قهر حق
اونوتمق قافل کاری دیکدر دیمکدر

چون فدای دهن باد که در باغ نظر * چن آرای جهان خوشتر ازین غنچه نیست
جان سنک اغز بیکه فدا اولسون که نظر باغنده جهان باغنی بزه یچی بودند زیاده
خوش غنچه بغلدی (مفردات) (جان) م (فدا) اعطاس (دهن) اغز (نا)
خطا یه (باد) اولسون (در) فی (باغ نظر) م (چن آرای جهان) جهان
باغنی بزه یچی (خوش) کوزل (تر) زیاده (ازین) بودند (غنچه) م (نیست)
بغلدی (معنای اشارتی) ای تقدیر و قضایان و اسرار خدادن خبر ورن ناصح
سنک کلامکه جان فدا اولسون که بو عبرت عالنده متصرف حقینی اولان الله بوقباب
عزیزه مسنور قیاد یعنی محبوب از لیلردن و معصوم ایدلردن زیاده خوش حالی بر فرد خلق
ایندی سابقه سنی باینله لایق اولان بر حالته مغرور اولوب اعتراف عجز الیه و محو وجود
و عمل محمود الیه درگاه حقه زار و نیاز اوزره اوله دیمکدر

حافظ از دوات عشق تو سلیمانی شد * یعنی از وصل تو ایش هست اکنون باد بدست
حافظ سنک عشق دولتدن بر سلیمان اولدی یعنی سنک وصلکدن انک الله شمدی
یل واردر (مفردات) (حافظ) م (نر) من (دوات عشق) م (نو) سن
(سلیمان) م (یا) وحدتیه (شد) اولدی ماضیدر (یعنی) تفسیر (از) من
(وصل) وصلت (اش) ضمیر (هست) واردر (کثون) شمدی (باد) یل
(یا) ظرفیه (دست) ال (معنای اشارتی) بحمد الله یارب محو وجود الیه سنک
عشق دولتدن حافظ وقت سلی فی اولدی یعنی سنک وصلک برکاتندن نفس هوا سنی اله

چون الوب *
و بونکله معنادم بکا بودند کیمک خبلی مشکدر * مصراع) خبلی مشکدر کشی ترک ایلک معنادینی (اندران
موکب که بر پشت صبا بندند زین * با سلیمان چون برانم من که مورم مر کبست) موکب میمک فحقی و کافک کسر الیه
بونده اتلی بلوکیدر پشت ارقه زین اگر پشت صبا به اسکر بغلقدن غرض صبا به سوار اولمقدن چون برانم راندن
سورمکدر بونده دیز کین دیز کینه چا تو بور مکدن کینا بندر یعنی هم عثان اولمق مور قریحه مو مکدن مراد بونده بیکدین

محصول بیت * شول ایلار ایچنده که صبا بی اکرلیه و سوار اولور برین حضرت سلیمانله هم عثان اوله یلورم
که بینک قریحه در یعنی حسن و جمال صبا بی که کوزلکله غیر موجودی موجود ایلکه قادر لر برین انک ارسلنده
جانانله هم عثان اوله یلورم که المده قریحه دکل سرمایم بوقدر بعض نسخه ده چون برینه کی واقع اولمش چن معناته
بس کبی برانم لفظی چیقروب معناسنی سلیمانله چن بوقاری کام دین کسه هم ترکیده خطا ایش هم معناده بو غزلده
ایکی بیتده قافیه مکرر کلدی پس لایق
بو ایدیکه بیتک بری مطلق احیرنده
یازلمی ایدیکه عیسو بدن عد اولنیدی
(آب حیوانش زلفار بلاغت می چکد *
زاغ کلک من بنامیر دجه عالی مشربست *
آب حیوان آب حیات دیمکدر حیوانش
شین ضمیر زاغ کلک را جعدر اضمار قبل
الذکر طریقله معنای قوش بونی فلک
بورنی یعنی اوجنی اکا تشبیه ایدر میچکد
فل مضارع طامرد دیمکدر چکبند
مشتق زاغ قرغه کلک قلم سیاه قلده قرغه
تشبیه ایلشد ربنا میر دیکه تحسیندر
بارک الله دیمکدر بنامیر دایکی لفظندن
مر کبدر و بنام لفظنده اولان باقیم ایچوند
الله ادی حیوان دیمکدر دین کسه هم
ترکیب دیدیکنده خطا ایلدی هم معناده
محصول بیت * بنم قلم زاغی بارک الله
نه عالی مشربدر که معنای بلاغندن آب
حیوان طامرد غرض کند بیتک بلاغنی
توصیفه رفله اسنادی مجازیدر مفارک
بلاغته اضافتی استعاره طریقله در
بنام میرد اکثر محالده تحسین
معناسنه در (انکه ناول بدل من زیر
چشمی میرند * قوت جان حافظش
در خنده زیر لبست) ناول قوغش اوقی
یعنی زبورک اوقی قوغشندن اتلده یچون
قوغش اوقی دیر زیر چشمی بانه کبر

الوب دیو و اژدرها مانند اولان نفسنه متصرف اولوب (قداسم شیطانی) دوات
بولنددر دیمکدر یاخود اللهک غیری محو کلی اولغه فقر نامه بنشوب (اذ تم الفقر
فهو الله) سرینه واصل اولمدر دیمکدر * و له ایضا *
چون زاهد ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست * هر چه گوید در حق ما جای هیچ آگاه نیست *
ظاهر طایبی زاهد بزم حالزدن خبردارد کار ره نه دیسه بزم حق زده هیچ آگاه
بری دیکدر (مفردات) (زاهد) معروض عن الدنيا (ظاهر پرست) ظاهر طایبی
(از) من (حال) م (ما) بز (آگاه) خبردار (نیست) دکل (هر چه) هر نه (گوید) دیه
مضارع در حق ما بزم حق زده (جای) بر (هیچ) قطعاً (آگاه) کر به کورمک
(نیست) دکل (معنای اشارتی) اعمال ظاهر الیه مقید اولوب دنیادن اعراض ایدن
زاهد کردار دندار اما احوال درونه و اذواق روحانیه دل پر خونه آشت اولمیدن
برکه طریق شطارده ارباب عشق بزم حالزدن خبردارد کار بزم حق زده هر نه قدر
خوش یا ناخوش کلام سو یلر سه اتی کر به کورمک (المرء عدو لما جهل) در
و ناچخته لکنددر دیمکدر

در طریقت هر چه پیش سالک آید خبر اوست * بر صراط مستقیم ای دل کسی گناه نیست
طریقتده هر نه که سالک او کته کلور اکا خبر در صراط مستقیم اوزره ای کوکل
بر کیمسه از غین دیکدر (مفردات) (در) فی (طریقت) سلوک بولی (هر چه) هر نه
(پیش) اولک (سالک) م (آید) کاه (خبر اوست) اکا خبر در (بر) علی (صراط) بول
(مستقیم) طریقی (ای دل) ای کوکل (کس) کیمسه (یا) وحدتیه (گناه) از غین
(نیست) دکل (معنای اشارتی) سلوک طریق اهل الله ده نشئه عشق و محبتدن
و نیجه روحانیت و معرفتن و رای عقلمده هر نه در لو حال سالک ظاهر ایدر سه
الک حقتده خبر در مدام شریعت مطهره به ظهرو باطن رعایت اوزره استقامنده
اولد قیه صراط مستقیم از غین بر کیمسه بوقدر که مراد الله اولد قیه (یدل الله
سیناهم حسنات) زمره سندن در دیمکدر

چون تاجه بازی رخ نماید بیدی خواهیم راند * عرصه شطرنج زندان اجمال شاه نیست
عجب نه او یون بوز کوستر بر پیداق سورمک استر زندر شطرنجی بساطنده شاهه
بجالت بوقدر (مفردات) (تا) عجب (چه) نه (بازی) او یون (رخ) بوز (نماید) کوستر
(بیدی) شطرنج طاشلرینه دینور (یا) وحدتیه (خواهیم) استر زندر مسم الغیر
(راند) سورمک ماضی مصدر معنانه (عرصه) بساط (شطرنج) م (رند) لایال
انف و نون ادات جهدر (بجل) طاقت (شاه) شطرنجک بر طاشلک استمیدر (نیست)
بوق (معنای اشارتی) راه استقامنده و طریق طاعتده تقرب تاجی تحصیل ایدنیجه
براز نوافل نعماله جدوسعی ایدیم زیرا اول سلو کرده مغربنک شهود تام الیه اولان
حالات سیدلر نه بحال بوقدر که مغربین اهل الله اراده و اختیار لر بی محو اولوب

چون الوب *
طاب نهی مخاطبدر طابیدن مشتق طلب الیه دیمکدر طلب لفظ عریضه لفظ صرف الیه یعنی مصدر
وماضی مضارع و امر و نهی صیغه لرینه چکده اکا معمول دیر مثلاً طابیدن و طرییدن کبی طاعت اصلنده انقیاد معناسنه در
صکره عبادنده استعمال ایدلر بیان قول و قرار در صلاح ضد فساد در مست اسیرک بیانه کش وصف ترکیبدر بیانه چکبی
معنای لازمی باده ایچیمی شهرت و شهره مصدر در قبح باشند اما شهرت بونده مفعول معناسنه در * رباعی * اگر شهره شوی
که به بیانه کشی شهره شدم روزالت *

ختم شده هر نه که در لسه معذور در دوزخ اول دیدگارینی کر به کور و بانجی: سوزن زیر المیزم حالری بیلار و اگر بیاسه ر هیچ
ایدرل میدی (در طریقت هر چه پیش سالک آید خبراوست * در طریق مستقیم ای دل کسی کراه نیست * طریقتدن مراد
بونده سلاو کدر کراه بول بتریحی از غرن معناسه که عریده اکاشال دیرل * محصول بیت * حالت سلاو کده هر نه که سالک او کته
کلورسه انک خبر لوسیدر ای کوکل کسه طوغری بولده کراه یعنی از غون دکادر حاصل کلام سلاو کده هر نه عقیده که
سالک و افع اولورسه عاقبتنه نظر اید نتیجه

انک خبراوسیدر زیر اکا اول حق جانبندن
تریه وارشد در بویت عدم اکراه
حکیم تعلیل در (ناچه بازی رخ نماید بدق
خواهم راند * عرصه شطرنج رندازا
بجبال شاه نیست) تابونده آیامعناست در
نجب ایچون بازی او بوند بونده بازی
ورخ و بدق و عرصه و شطرنج و شاه
ذکری مراعات نظیر صنعتیدر عرصه
اصطلاح حد شطرنج ریشه درل یعنی
بساط شطرنج در شطرنج کمر بله در اصلنده
اما فتح شیشه شهروردر بونده شاهندن
مراد کشت لفظیدر که شاهی او شطرنجیچون
دیرل که اگر چه خلق نامزکش درل
اما اصلی نایله در شطرنج حضرت مولانا جامی
بیورر (بیت) بکشت و کار چه ان دل
مبند کار کار * زکشت مات شود شاه
عرصه شطرنج * و نکم مولانا آصفی
بیورر (بیت) غنیمت لب کشت و باده
کر چه زکشت * میان عرصه کر زبان بود
شاه شطرنج * محصول بیت * عجبا
نه او یون بوز کوسرتر هله بر بدق سورمک
استر ز براندل شطرنجیک میدانده
کشت دیمکه بجبال یوقدر یعنی آیانه صورت
بوز کوسرتر هله عاشق اولوب بر مقدار
باتوب یاقاق استر ز بر عاشق رند انک
عشق میدانده دفعه وصلته بجبال یوقدر
آتش عشقه بخت اولوب صافی و پاک
اولنجه مصراع اولک معناسی بیانده
تانه او یون بوز کوسرتره بدق سورسک
کرک دین کسته لفظنه مطابق معنی
و بر مشدر (چیت ابن سلف بلند ساد *
بسیار نقش * زین معناسیچ دانادر جهان
آگاه نیست * سقف عریده طوانه
دیرل ساد بی نقش دیمکدر بسیار نقش
بر نقش دیمکدر صنعت طباق قبیلنددر
که مطابقه تضاد دیرل معناسه

لفظ مشترکدر اسم مفعول واسم زمان و مکان و مصدر می مایشده اما اصطلاحده مذکور اولان معناسم مکان
معناسندن مأخوذ در بونده تعریفی لازم دکل مراد ایدن معناسا کتا بلنده کور سون داناصفت مشبهه در عریده حلیم معناسه
* محصول بیت * نه در بون نقش ساده بوجه سقف بر نقش دیدیکی حقیقه کواکبه من بن اولد بقدرد و ساد دیدیکی کوندز
نجوم کور بون ساده و ش مرئی اولند بیدر و سقف بوردیخی اهل شرع مذاهی اوزره مسطح اولد بفته اشارتدر والا اهل

حکمت و هیأت مذهبی اوزره کروی الشکلدر بومعسادن جهانده بر عالم آگاه دکلدر یعنی افلاک و نجوم حقیقتنه هیچ
کسه آگاه دکلدر حاصلی یوقدر ینک بلدر مخلوق اولی که نه اشورو نه اسکر و نه چورر و نه قورر پس بو معناسک حقیقتنی
الله تعالی بیلور انجیق (این چه استغناسات یارب این چه قادر حکمتست * کین هه زخم نهان هست و بجبال آه نیست) بعضی
نسخه ده این چه قادر حاکمتست و افع اولشدر یارب بونده عجبا معناسه در قادر حکمت قادر بر حکمت معناسه در
یعنی حکمت مقدریدر * محصول بیت *

اول نامدار ینک لطیف و طوغری نشان و برر یارک جبال و جلالندن تادوسته
امید او اولان کوکل طلبده اوله (مفردات) (خوش) لطیف (میدهد) و برر
مضارعدر (نشان) خبر (ز) من (جبال) اطف (جلال) قهر (یار) حق
(نا) حق (در طلب) م (شود) اوله (دل) کوکل (امیدوار) امیدلو (دوست) م
(معنای اشارتی) اول امته رؤف رحیم و بشیر نذر اولان رسول امین صلی الله
علیه وسلم الله تعالیدن امیدلو اولان قولارنا امید اولسون ایچون تبلیغ احکام
وقتده لطف و اینت الیه الهک جبال و جلال لئی و ثواب و عقابنی خلق عظیمی
مقتضاسنجه کوزل خبر ویر مشدر دیمکدر

دل دادهش عجزده و نجات همی بر * زین نقد قلب خویشکه کردم نثار دوست *

انک متوانسته اول نامدار ینکه کوکل ویردم و دایم نجات ایلنورم یو کندی قلب
نقد مدنکه دوسته نثار ایلدم (مفردات) (دل) کوکل (دادم) ویردم (یا)
لایلا یسه (مژده) متولوق (نجات) او تائق (همی) دایم (برم) ایلنورم (زین)
یوندن (نقد) سرمایه (قلب) یکم زون نقصان (خویش) کندی (کردم) ایلدم
(نثار) صرف (دوست) م (معنای اشارتی) بحمد الله بدخی الهک وحدانیتنه
و رسول علیه السلام حق رسالته تصدیق و اقرار ایلدم لکن دایم الله ایچون
ایشلد بکم نفس غرضیه مغشوش اولان کندی بک قلب و نقصان علمدن
نجات چکوب الله تعالیدن حیا ایدن مکده حقه لایق قصور سز بر علم یوقدر
دیمکدر

شکر خدا که از مدد بخت کار ساز * بر حسب آرزوست همه کار بار دوست *

خدایه شکر اولسونکه ایش دوزوچی بختک مدد و معا و نرسدن دوستک جمله ایشی
و کوچی آرزو و مرادم مقتضاسی اوزره در (مفردات) (شکر خدا) م (از) م
(مدد) یاردم (بخت) دولت (کار ساز) ایش دوزوچی (بر) علی (حسب)
مقتضا (آرزو) مراد (است) در (عنه) جمله (کار بار) ایش کوچ (دوست) م
(معنای اشارتی) خدایه شکر اولسونکه الهک توفیق و هدایتی آثاری سعادت اماره
لینک بنده ظهور ایتیکه الله تعالی بک خلق و ایجادیله قلبا و قالبا مراد و مقصودیمز
اولان جانب حقه توجه تام و مشغولیت علم و معرفت ابله تبذل الی الله والانقطاع
عن الانامک حصواید دیمکدر

سیر سپهر و دور قرا چه اختیار * در کردشند بر حسب اختیار دوست *

فلکک سیرنه و آیک دورنه نه اختیار و ار اختیار یوقدر جمله دوستک اختیاری
مقتضاسنجه دونه درل (مفردات) (سیر) یورومک (سپهر) فلک (دور)
دونتک (قرا) آی (را) ادات تخصیص (چه) نه (اختیار) ارادت (در) فی

وزیر اعظم مراددر (هر که خواهد کویا و هر چه خواهد کویکو * کبر و ناز حاجب و دربان درین درگاه نیست) کو ایکی
مقامد بیله خطاب عامدر بعضیلر دیدیلر بو بیت وزیر ثانی که قوام الدین حسن ایدی اول زمانده انک خصوصنده دینشدر
* محصول بیت * وزیر ثانی وزیر اعظم کی دکل بلکه هر کم کلک استر سه دی کلسون و هر نه که سوبلک استر سه دی سو بلسون
قبوچیک یوقوده استغناسی و تکبری اولان یعنی بر کسه بهرد و منع یوقدر هر کم استر سه کیر و هر نه سو بلسه سو بلسه بایده

کسبه ظلم اولی حاجب و در بان قویچه دیرلایکی افطی مر ادب برنده جمع بلکه خوشو قیج دیرل ناله حاجب مایند و اوعطف
 اراد ایدندر معنای بندن آکا دکلر ایش (هرچه هست از قامت ناسازی اندام ماست * ورنه تشریف نوربالای کس کوتاه
 نیست) ملا لاری حکایت ایدر بیکه بر کون خواجسه به قوام الدین حسن برخاست کیدرز و بوخلعت خواجسته قدینده کوتاه
 کاور مکر خواجسته حضرت ترنک قدو بالاسی حد اعتدال دین مجبوز ایش پس قوام الدین لطیفه طریقه خواجسته به تشریف
 ماکوناهی کردیچک خواجسته بویی
 بالبداهه سولر ناساز اویر دیکدر
 بی اندام باقش سر بالای بوی یعنی قده
 دیرل * محصول بیت * هر نه قصور که
 واریزم اندام سر ناساز قد من دندر
 والاسنک خلعت کده قامت کوتاه دکل
 یعنی سنک احسانک هر کسه کال
 اوزره در قصور و نقصان موهوب
 لده در انجق (بردر مخانه رفتن کار
 یکرنگان بود * خود فروشانرا بکوی
 میفروشان راه نیست) یکرنگان یکرنگ
 جعیدر ظاهری باطنه او بان کسمیه یعنی
 مرابی اولیانه دیرل خود فروشان وصف
 ترکییدر فروشدیدن مشتق کشیدن
 صانجیلر * محصول بیت * میخانه قیوسته
 وارمق ساده دل بی ریا عاشق ایشدر
 مرابی خود فروشره میخانه جبار
 محله سته بول یو قدر یعنی بی ریا عاشق
 صادق واصل اولدینی مقامه مرابی
 زاهد و عابد واصل اولر دیکدر
 (بنده پیر خرابانم که افسوس دامت * ورنه
 لطف شیخ زاهد کاه هست گاه نیست)
 که حرف تعلیل در * محصول بیت * پیر
 میخانه نک قوام که لطف و احسان داند
 یوخسه شیخ زاهدک لطفی کاه و اروکا
 یوقدر یعنی پیر خرابانک هر وقت که یانه
 وارسکستی برایکی جاله پادشاه عالم ایدر
 اما شیخ زاهدک لطفی و فیضی دائمی
 دکل بلکه ارادت الهیه به موقوفدر
 مستفیض اولور سه افاضه ایدر لروالایرل
 (حافظ ابر صدر نشیند زعالی مشربست
 * عاشق دردی کش ایدر بد مال و جا
 نیست) ابر صدر نشیند یعنی منصب
 قضاوتدریس و سایر مناصب علمانی قبول
 ایلر سه عالی همت لیکندر دردی کش
 وصف ترکییدر دردیچکی یعنی ایچکی
 دردی یا مشدده ایه عریذر شرابک
 بالحقه دیرل یاسر عجم استعمالدر تنگ آصفی پیوزر * بیت * زینخت دردی و محتسب زدی کذشت * رسیده بود بلایی ولی
 بخیر کذشت * بوینده ابهام لطیف واردر دردی کش ذکر محل و اراده حال قییلندندر زیرا بالحق ایچکن اوزرند اولاندرا ایچکن
 * محصول بیت * حافظ اگر صدره اوتور من سه یعنی بر منصب قبول ایلر سه همت لیکندر زرا عاشق باده نوش مال و منصب
 قییلنده دکلدر حافظ اگر صدر اوزره اوتور من سه عالی همت لیکندر دینلر مقصود دینی بیلمشدر (وله ایضا) (آن پیک

۱۰۲

(کردش) دوست (بر) علی (حسب) مقتضا (اختیار) م (دوست) م (معنای
 اشارتی) جله عنایت حقه اولدین کور که اجرام علویه دن اولان فلاك و قمر
 بلا اختیار مؤثر حقیقی اولان الهک خلق و اراده سیله دور و حرکت ابدیه درلر
 بالجله جمیع مکنوناته اولان ظهورات نظر اهل حقیقتده جله مؤثر حقیقی اولان
 الهکدر وقتنا الله الی لقائه دیکدر

* ارپاد فتنه هرد و جهان را بهم زند * ما و چراغ چشم و ره انتظار دوست *
 اگر فتنه یلی هر ایکی جهانی بری برینه اوره بز کوز چراسیله و دوست یوایک
 انتظار به یز (مفردات) (ار) اگر (باد) بل (فتنه) قاریشعلق (هر) جله
 (دو جهان) ایکی عالم (را) ادات مفعول (بهم) بری برینه (زند) اوره (ما)
 یز (چراغ چشم) کوز چراسی (ره) بول انتظار کوزنک (دوست) م (معنای
 اشارتی) چون مؤثر حقیقی و محول الاحوال جناب الله اولنجه فرضا ایکی جهان
 قاریشوپ فسیاه وارسه بنه قلین منور السموات والارض اولان الله ایلر دروانک
 فیض و احسانی یولنده در که لا محجوب الا الله دیکدر

* کل الجواهری بمن آرای نسیم صبح * زان خالک نیکبخت که شد رهگذار دوست *
 جواهر سورمه بی بکا کنور ای صبا بلی اول کوزل بختلو طبرافدنکه دوستک
 یکید بول اولدی (مفردات) (کل) سورمه (چراغ) م (یا) نسیمه (بن)
 بکا (آر) کنور (ای) حرف ندا (نسیم) بل (صبح) م (زان خالک) اول
 طبرافدن (نیکبخت) ابو بختلو (شد) اولدی (رهگذار) یکید بول (دوست)
 م (معنای اشارتی) ای چراغ چشم بصیرت وای نور دل اهل حقیقت اولان خدا
 عز وجل مظهر فیض و تجلیاتک اولان انبیا و اولیای نیکبختانه بخش ایتدیک
 اسرار لدیه دن بزه ده احسان ایدوب دوستلرک یوزندن بزه فیض یشدر و ب قلین
 برده لی کشاد اولغله نور جلالک مشاهده سته استعداد بخش ایلر دیکدر

* مایم و آستانه عشق و سر نیاز * تا خواب خوش کرا بود اندر کنار دوست *
 عشق ایشکله و نیاز اوجیله قناعت ایدینی بز زنجب دوستک قوجاغنده کوزل
 اویقو کیچک ایچون اولور (مفردات) (مایم) بز (واو) یعنی مع (آستانه) ایشک
 (همزه) زاند (عشق) م (سر) اوج (نیاز) دجا (تا) عجب (خواب) اویقو
 (خوش) کوزل (کرا) کیچک ایچون (بود) اوور (اندر) فی (کنار) قوجاق
 (دوست) م (معنای اشارتی) یارب محمد الله سنک توفیقک ایلر هرذل و حقارتله
 آستان عشق و محبتکده نیاز اوجنده بز که عجب انوار جسانک استغرافنده اطمینان
 قلب بولق و وصلت لقائه الله اوزره اولق نیجه بوسر اولور دیو و کیچک نصیبدر
 دیو هزار احتیاج ایلر معنی اوزره یمن بز بر مراد ایلر بالله دیکدر

* دشمن بقصد حافظ اگر دم زند چه بالک * منت خدا را که نیم شرمسار دوست *
 دشمن حافظک قصدنه اگر نفس اوره نه قور قورعت خدایه که دوستک محجوبی دکم

مفردات

و فتنتی المی که ترکیجه اکا داره دیکله تعبیر اولور * محصول بیت * اول پیکه مشتق دیو کوکل و بر دم حال بو که اوتانورم
 بو عیارا اسک تقدیر که دوسته تثار ایدم (شکر خدا که از مدد بخت کار ساز * بر حسب آرزوست همه کار و بار دوست) شکر
 الله مضافدر اضافت مصدرالی مفعوله کار ساز وصف ترکییدر سازیدن ایش دوزیچی معنایه حسب مقدار معنایه در
 ضرورت و زنجیرون سین ساکن قلنددر کار و بار کار ایش بار آجاع قییلنددر ایش کوچ دیکدر * محصول بیت * شکر الله که

نامه بر که رسید از دیار دوست * و آورد حرزجان زخمت مشکبار دوست (بعض نسخه ده نامه دوشمش پیک معروفدر رومده
 شاطر دیکدر یدر نامه بر نامه مکتوبه دیرل نامه بر وصف ترکییدر مکتوب ایچکی معنایه در اصلنده برنده نامه ایدکی که
 رابط صفت بالموصوفدر دیار لفظ هر یدر دارک جعی اولر دیکدر تأیید معنوی قییلنددر اما بویه مقاملرده ملکک معنایه
 مستملدر ذکر حال و اراده محل قییلنددر و آورد بونده و اوعطف مقنوح اوقنوب آوردک همزه سی وصل اولسق کر کدر که
 مو زون اوله و بوجه رسید چله سته
 معطوفدر بس آن پیک مبتدا و بیت ثنی
 خبری اوله کرک وای اراد ایلین و اراد
 ایدوب معنای عطفی رعایت ایلین مراده
 واصل اولمشدر حرزجان دیکدر که او غلجقارک
 قولار سته و یونلر سته بغلر یعنی خلق
 جائیل دیکدر (ع) (حرزجان سته نام
 دایرما * جان جائلی دیکدر جانانه تک
 مکتوبه تعظیما حرزجان دیکدر مشکبار
 وصف ترکییدر مشک یاغدر یچی بار یندن
 مشتقدر خطه مشکبار اسنادی مجا زیدر

۱۰۳

(مفردات) (دشمن) م (با) المایسه (قصد) نیت (حافظ) م (اگر) م (دم)
 نفس (زند) اوره مضارعدر (چه) نه (بالک) خوف (منت) شکر (خدای) م
 (را) ادات مفعول (نیم) دکم (شرمسار) محجوب و اوتانجیق (دوست) م
 (معنای اشارتی) مقام استغراق انوار جمال الهده قلب مشاهده حق ایلر سکونت
 بولدقده (قد اسم شیطانی) آثاری سری ظاهر اولنجه بعثاته الله مکر و تصرف
 شیطانتدن حافظله خوف یوقدر صد هزار خدایه شکر اولسونکه اول وقت حکم
 عقل فتابوب تصرف انجیق الله منحصر اولمشدر عبد محو و تلاشی اولدیفیچون
 محجوبیت دخی معلوبدر * وله ایضا *

* مر جبالای پیک مشتاقان بد پیغام دوست * تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست *
 خوش کلدک ای مشتاقلرک ساعیسی دوست خبرینی و رجی رغبت اوجندن دوستک
 نامنه جائی فدا ایدم (مفردات) (مر جبالا) (مر جبالا) خوش کلدک (پیک) ساعی
 (مشتاقان) مشتاقلر (بد) ویر (پیغام) خبر (دوست) م (تا) حتی (کنم)
 ایدم (از) من (سر) اوج (رغبت) اشتیاق (فدا) بخش (نام) اسم (دوست)
 م (معنای اشارتی) ای رسول اکرم و نبی محترم صلی الله علیه وسلم یز در مانده زک
 ارشاد واهداسی ایچون بشرا و نذر را جانب حفسدن خوش کلدک یور ضاه الله
 مشتاقننه امر و فیهی حفسدن خبر و یرتا که شوق و محبت ایلر اوامر الله و مقتضیات
 تجلیات اسماء و صفات الله جائی فدا ایدم هم و راه سدا کیده یز را اماره عشق
 و محبت صادق اطاعت کلیددر دیکدر

* و الله و شیدا است دایم همجو بلبل در قفس * طوطی * طبع ز عشق سکر و بادام دوست *
 قفسده اولان بلبل کی دایم مخیر و دیوانه در طبع طوطیسی دوستک شکر و بادامی
 عشقندن (مفردات) (واله) مخیر (شیدا) دلی (است) در (دایم) م (همجو
 بلبل) بلبل کی (در) فی (قفس) م (طوطی) بر قوشدر (طبع) ذهن (هم)
 ضمیر منکام وحده (ز) من (عشق) م (سکر) م (بادام دوست) م (معنای اشارتی)
 بحمد الله تجلی ذات و صفات الهی عشقندن غذایاب اولان روح طوطیسی قفس
 ننده دایم مخیر و سر کردان مانده دیو انکندر و امر و فرمان خدایه مشتاق
 بی پایندر دیکدر

* زلف او دامت و خالش دانه آن دام و من * برامید دانه افتادم اندر دام دوست *
 آنک زانی دوزا قدر و یکی اول دوزا غت دانه سیدر و بدخی ردا نه امیدی اوزره
 دوستک دوزا غت دوشدم (مفردات) (زلف او) آنک زانی (دامت) دوزا قدر
 (خال) بک (شین) ضمیر (دانه) حبه (همزه) نوسل (آن) اول (دام) دوزا قدر
 (من) بن (بر) علی (امید) آرزو (دانه) م (همزه) وحدتی (افتادم) دوشدم
 (اندر) فی (دام دوست) م (معنای اشارتی) مظهر اسماء و صفات الله اولان

جهت جامعه سیاهلقد * محصول بیت *
 اول مکتوب ایچکی پیک که دوست
 دیارندن کلدی ایشدی دخی دوستک
 مشک یاغدر یچی خطندن جان جائلی
 کتوردی (خوش مید هد نشان جمال
 و جلال یار * خوش میکند حکایت عز
 و وقار دوست) بعض نسخه ده مصراع
 ثانی بویه واقع اولمشدر * نادر طلب شود
 دل امید وار دوست * عز خلاف زلدر و وقار
 حلم و رزانت معنایه در * محصول بیت *
 اول پیک نامه بر دوستک جمال و جلای
 نشانی خوب و بر دوستک عز و وقار بی
 کوزل حکایت ایلر یعنی دوستک او صاف
 حیدر معنی اعلا ایدر و مذکور مصراعک
 معنای بویه اوور که دوستک اوصاف
 جلالی خوب ادا ایدر تا که دوسته امیدی
 کوکل طلبنده اوله یعنی جانانک اوصاف
 کانی ذکر ایلدن غرضی عشاقه رغبت
 و یروب و صکنه طالب ایلکدر (دل دادمش
 بژده و بخت همی یرم * زین نقد کم
 عیار که کردم تثار دوست) بعض نسخه ده
 زین نقد خویش واقع اولمش شین ضمیر
 بیکه راجعدر ژده مشتقدر با حرف صله در
 تجلت اوتانجیق که اسک ناقص معنایه در
 عیار عینک کسریله مصدر در مفا عله
 باشندن یعنی مکاتیل و موازینک خفت

و فتنتی المی که ترکیجه اکا داره دیکله تعبیر اولور * محصول بیت * اول پیکه مشتق دیو کوکل و بر دم حال بو که اوتانورم
 بو عیارا اسک تقدیر که دوسته تثار ایدم (شکر خدا که از مدد بخت کار ساز * بر حسب آرزوست همه کار و بار دوست) شکر
 الله مضافدر اضافت مصدرالی مفعوله کار ساز وصف ترکییدر سازیدن ایش دوزیچی معنایه حسب مقدار معنایه در
 ضرورت و زنجیرون سین ساکن قلنددر کار و بار کار ایش بار آجاع قییلنددر ایش کوچ دیکدر * محصول بیت * شکر الله که

موافق طالع مددندن آرزو من مقدار رنج در دوستك چنين ايشي و كويي بهي هر نسته كه دوست خصوصي خنده استندك الله تعالى
ميسر ايلدي (سیر سپهر و دور قرچه اختيار * در كرد شدد بر حسب اختيار دوست) سپهر فلکدر گردش اسم مصدر در
دانش مناسب حسب سبك فحيله بونده اصل اوزره کلشدر خواجه دور قری سیر سپهره عطفتندن بو اکلشدر كه قرکه
سپهر کبی مستقل سیری و دوری اوله سپهرک سیرندن قطع نظر اما اوله دکل بلکه قرکه باشقه ظکی واردر بو کور بن فلک نشخنده
یعنی فلک کلک نشده كه قرانک ایچنده

﴿ ۱۰۴ ﴾

صفحه موجودات کونیه ده ظاهر اولان ذات واجب الوجوده وصالت بلا کیف
حصو لیچون بو کون ظاهره هزار ایشلال الیه بنه امر خدایه امثالندن بر آن ابرام
زیرا ترک اوامر الله ممکن دکلدر دیکدر

﴿ سر زمستی بر نکیر د تا بصبح روز حشر ﴾
﴿ هر که چون من در ازل يك جرعه خورد از جام دوست ﴾

قیامت کونک صباخانه دکل مستلکدن باشی قالدر من هر کیمه بنم کبی ازاده دوستك
جامندن بر جرعه ایچدی (مفردات) (سر) باش (ز) من (مست) م (با)
مصدریه (ر) یوقارو (نکیرد) طوعن (تا) حتی (بصبح) م (روز حشر)
قیامت کونی (هر که) هر کیم (چون من) بنم کبی (در) فی (ازل) م (یک) بر
(جرعه) یودم (خورد) ایچدی (از) م (جام) قدح (دوست) م (معنای
اشاری) اصیان ثابته ده وعالم ازاده مظهر عنایه الله اولان عارف بالله بوعالم ابتلايه
دخی مست و مستغرق عشق الهی اولوب و بر آن حکم خدایه نقصان کتور مبوب
لقاء الله واصل او لیجه دکل ظاهر بنی و باطنی حفظ اوزره اولسی علامت صدق
و قوالدر دیکدر

﴿ من نکوی شمه از شرح شوق خود ازان ﴾
﴿ درد سرباشد نمودن بیش ازین ابرام دوست ﴾

بن کنیدی شوقم سر خندن اول سیدن بر شمه دیزم زیرا دوسته بوندن زیاده ابرام
کوسترهک باش اغریسی اوله (مفردات) (من) بن (نکوی) دیزم (شمه) ذره
(همزه) وحدتیسه (از) من (شرح) تفصیل (شوق) محبت (خود) کنیدی
(ازان) اول سیدن (درد سر) باش اغریسی (باشد) اوله (نمودن) کوسترهک
(بیش) زیاده (زین) بوندن (ابرام) تجسیر (دوست) م (معنای اشاری)
بو عالمده کسب معرفه الله الیه بر آن حقندن جدا اولوب مقصود اولجه بن بوندن
زیاده کشف اسرار ایده م و نحن قسمناه ربکم قضا و تعین ایتدی کرم واحسانه
تسلیم و راضیم حضور محبوبه عاشق مرده نک بوندن زیاده اظهار اراده سی عدم
تسلیمت و باعث محبو بوندن دیکدر

﴿ میل من سوی وصال و قصد اسوی فراق ﴾
﴿ ترک کام خود کر قتم تار آید کام دوست ﴾

بنم میل وصال جانبش انک قصدی فراق جانبش کنیدی مرادک ترکنی طوتم
تا دوستک مرادی حاصل اوله (مفردات) (میل) دیلک و آرزو (من) بن (سوی)
جانب (قصد) نیت (سوی) م (فراق) م (ترک) م (کام) مراد (خود)
کنیدی (کر قتم) طوتم متکلم وحده در (تا) حتی (بر آید) حاصل اوله (کام)
م (دوست) م (معنای اشاری) چونکه بنم دائم تجلی و انکشاف استم اما اراده
غالب حق انقباض و استتاری مقتضی اوله چاره کنیدی اراده می اراده حقده

﴿ محو ﴾

صفه اولی دوستک باعالی اولدیغیچون رهگذار کچید یعنی کچه جک بر * محصول بیت * ای نسیم صبح بکا بر کل الجواهر
کتور اول سعادت خاکن که دوستک کچید بری اولدی یعنی دوستک باعالی اولقه دولت و سعادت کسب ایلین ترایی
کوز مزه نوتیا ایده لم (مایم و آستانه یاروسر نیاز * تا خواب خوش کرابود اندر کنار دوست) و اولزیننه معهود
واولدر سر نیاز اضیف پسانیه در نیاز لغتده عرض احتیاج مناسبه در پس سر نیاز دن مراد همان نیاز در خواب

هر کوز در برنخسه نک ایچنده بر مخ
مر کوز اولدیغی کبی که اول فلکله فلک
تدویر بر لر بس قرانکله حرکت ایدر و بشقه
حرکتی بو قدر شوبله معلوم اوله چه
اختیار دیدیگی حکما مذهبی ردد ز را
انرا افلاکک سیر و دوری ارادیدر دیشلر
و محرکی کند و فاندندر خارجدن دکلدر
دبواشیات ایشلر * محصول بیت *
افلاکک و نجومک ایلدکری سیر و دورنده
اختیاری بو قدر بلکه دوستک اختیاری
واراده سی مقدار نجسه گردش و دورده
دیرل یعنی بونلرک سیر و دوری درستک
امر یله در کنیدلر نک اراده لر یله دکلدر
اگر دوستندن مراد ذات باری ایسه
کلام حقیقیدر و اگر جانان ایسه مجازیدر
صنعت غلو قیلندندر بو بیتک مضبوطه
تا ثیرات نجوم و افلاک خلط ایلنر خلط
کلام ایشلر (کر بادفته هر دو چهار ابراهیم
زند * ما و چراغ چشم و ره انتظار
دوست) بادفته اضافتی بیانی بهم زند
قرش مورش ایلله دیکدر ما و چراغ بو
ایکی و اوسا بقا بیان اولنشدر چراغ
لغته مومک فیه سنده یان آتش در
انتظار نظر معنایه در اما خلق قتلنی
مناسبه استعمال ایدر انتظار مجازا
قتلیدیغی بوله دیرل * محصول بیت *
اگر فتنه بلی ایکی عالمی بر برینه قاتوب
قارش مورش ایدر سه بز چراغ چشمه
دوستک انتظاری بولنده یعنی تمام
عالمی فتنه و آشوب احاطه ایدر سه
بز کوز می دوستک انتظارندن آرمز ز
چراغ چشمندن مراد خداددر دین تشبیه
طر یقیله خطاسو یلدی (کل الجواهری
بن آرای نسیم صبح * زان خالک نیکنخت که
شد رهگذار دوست) کل الجواهر
سرمه جنبک بر نوعیدر خالی نیکنخاسته

بونده او بنحو مناسبه کنایان یعنی عند مناسبه در * محصول بیت * برزو آستانه یاره عرض احتیاج ایلک عجب
دوستک قننده طالتو او بنحو کیمه ميسر اولور یعنی بر آستانه یارده خلوص خاطرله وصفای طوبیله نیازله ملازمده بر آکا
دوستک همخوانی اولوب طالتی طالتی او بنحو کیمه نصیب اوله (دشمن بقصد حافظا کردم زند چه بک * منت خدا یراکه
نیم شر مسار دوست) دم زند نفس اوره یعنی تکلم ایلله * محصول بیت * دشمن حافظ قصدینه یعنی حقه سوز سوز یلر سه نه
بالک من دیکدر منت الهه که دوستک

﴿ ۱۰۵ ﴾

محسودوب جانب حقندن کذلک جمله سنی خیر محض یلوب هر وجه ایلله
قضاء اللهه راضیم دیکدر

(کرده دستم کشم دردیده همچون توتیا خالک راهی کان مشرف کرد از اقدام دوست
اگر بکا ميسر اولور سه سورمه کبی کوزیمه چکه یم شول بر یول طبر اغنیکه
اول طبراق دوستک قدملندن مشرف اوله (مفردات) (کر) اگر (دهد) و ره
دهیدندن مضارعدر (دست) ال (ام) بکا (کشم) چکم مضارع متکدر
(در) فی (دیده) کوز (همچون) مثل (توتیا) سورمه (خالک) م (راه) م
(یا) وحدتیسه (آن) اول (مشرف) مقبول (کردد) اوله مضارعدر (از)
من (اقدام) جمع قسم ایفاقر (دوست) م (معنای اشاری) بونجلی دائمی خود
بخودونه حاصل اولر اگر آثار قدم رسول الله صده ثابت و مشرف اولان پروارث
شمه نیک فیض و ارشادی ميسر اولور سه دیده بصیرتم انک حسن نظریله و تعین
کامله سبله انجلا یو اوب انکشاف و تجلی دائمیه اولم محققدر دیکدر

﴿ حافظ اندر درد او میسوزوی درمان بساز * زانکه درمانی ندارد دردی آرام دوست ﴾
ای حافظ انک دردنده بان و درمانسز دوزل و کچین اول سیدنکه دوستک آرامسز
دردی بر درمان طوعن (مفردات) (حافظ) ای حافظ (اندر) فی (درد) م (او)
عنبر (میسوز) بان امر حاضر در (بی) حرف نفی (درمان) علاج (بساز) دوزل
ساز بدن امر در (زانکه) اول سیدنکه (درمان) م (یا) وحدتیسه (ندارد)
طوعن مضارع منفیدر (درد) م (بی) م (آرام) دولتم و قرار انک (دوست) م
(معنای اشاری) ای حافظ بوزاه حقده درد خدا و شرق لقاء عین درماندر همان
عشق و درد الهی ایلله یاتوب بودرده الیهک غیری دن درمان ایسته که بودرد وصالت
جمال الیهدن غیری و محضاتو فیق خدا دن غیری درمان طوتمز و ساکن اولر

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ صبا اگر کذری افتد بکشور دوست * یار رفقه از کیسوی منبر دوست ﴾
ای صبا اگر دوستک ملکته بر او غراق دوش سر سه دوستک عنبری زلفندن بر راحه
طویه کتور (مفردات) (ص) صحرایی (اگر) حرف شرط (کذری) راوغراق
(افتد) دوش سر سه (ت) سکا (با) لاله لایسه (کشور) ملک (دوست) م (یار)
کتور (رفقه) راحه طویه (همزه) وحدتیسه (از) من (کیسوی) زلف (منبر) عنبری
(دوست) م (معنای اشاری) ای یار آگاه و وسیله در کاه و قتل مع الیهدنه حاصل
اولان نشئه فیض الیهدن حسن هنر کله بزه برنجلی صفات رواج مسکبه سندن
برفض بشدر که بزه دل آگاه ایلله دائم طاب الله اولم

﴿ بچنان او که بشکرانه جان برافشتم * اگر بسوی من آری پیامی از بردوست ﴾
انک بقاسی حقیقونکه جائی شکرانه به تشار ایدم اگر دوستک قنندن بنم طرفه

﴿ ۲۷ ﴾

﴿ دل ﴾

دوستک دوز غنه دوششم (سر زمستی بر نکیرد تا بصبح روز حشر * هر که چون من در ازل يك جرعه خورد از جام دوست)
بر نکیرد قالدر من تا انتهای غایت ایچوندن بصبح باه حرف صله صبح مضاف اولمش روزه و روز حشره جرعه قدح وغیری
فایک دیننده ایچمکدن قلان شربت و یا شرایدر * محصول بیت * باشی مستلکدن حشر کونشک صباخانه دکل قالدر من
هر کیمه که ازاده دوستک جامندن بنم کبی بر جرعه ایچدی یعنی اول کیمسه نک که وجودی ازاده عشق و محبت شرایله

سمر شست اولدی اول کیمسه جشم کونشک صباخنده دک شراب عشقه ممت اولور (من نکتم شمه از شرح شوق خودازان * درد سر باشد نمودن پیش ازین ابرام دوست) شمه لغتده قوقی معناسنه اما بونده مراد بر جزویدر ابرام لغتده برسته بی محکم ایلکدر اما بونده مراد تکلیفدر * محصول بیت * بن کندو شوقم شرحندن جانانه بر شمه سو یلدم زیرا که دوسته شدن کبر و ابرام باش اغریسدر یعنی اظهار محبت کافیدر شوق و اشتیاق جانانه ابرام و تکلیف مالا یطاقدر زیرا بوبله اوضاعدن محاسب جنبی زیاده

۱۰۶

بر خبر کتوره سن (مفردات) (باه) مفتوحه قسمیه (جان) مراد ذات (او) ضمیر غائب (با) للملابسه (شکرانه) ده اولان ها نپیده در (جان) روح (بر) زائد (افشام) نثار ایدم (اگر) حرف شرط (با) للملابسه (سوی) طرف (من) بن (آری) کتوره سگ مضارع مفرد مخاطبدر (پیام) خبر (یا) وجهیه (از) من (بر) عند (دوست) م (معنای اشارتی) ای پیروشن ضمیر اگر نفعه الهیدن و فیض روحانیدن قلب پریشانم بر اثر ویرانیت روحانیه احلی من السکر سزک حسن همکرله بنشورسه بقای ذات خدا حقیقون جائی بونعت اجلک شکرانه سنه فدا ایدرم دیگدر

و کر چنانچه دران حضرت نباشد بار * برای دیده یا ورغباری از درد دوست * و اگر انجیلین که اول حضرتده سکا اجازت اولیه باری کوزم ایچون دوستک قپوسندن برغبار کتور (مفردات) (و کر) م (چنان) انجیلین (در) فی (آن) اول (حضرت) حضور (تا) خطایسه (نباشد) اولیه (بار) اجازت (برای) ایچون (دیده) کوز (یاور) کتور (غبار) توز (یا) وحدتیه (از) من (در) قپو (دوست) م (معنای اشارتی) اگر عدم استعدادیمزدن مظهر فیض خدا اولمزدن اذن اوازسه باری تحصیل بصیرت واستعداد فیض حضرت ایچون راه سمدن داروی ارشاد ونصیحت بیوروب کرم طبعکرله بزی قابل معرفت ووصلت فیسله سز دیگدر

من کدا ویمناهی وصل او هیهات * مکر بخواب بینم خیال منظر دوست * بن فقیر واک وصلتی تمنای بعید در مکر دوشده کورم دوستک بوزی خیالی (مفردات) (من) بن (کدا) فقیر (تمنای) طلب (وصل) وصلت (او) ضمیر (هیهات) بعید اولدی (مکر) م (با) طرفیه (خواب) دوش (با) زائد (بینم) کورم (خیال) م (منظر) محل نظر که بوز در (دوست) م (معنای اشارتی) کر چه من دلخراب ووجود آلوده و بیابک وصلت جلال الهی یوقدر حجاب بشریتله تمنی ایتکدکم امر بعید در مکر بوطلب وآرزوی رؤیت جهان الله قلب بریشاندن منقطع اولوب همت مردان خدا ایله امید وخیال وصال ایله توجه جانب جناب حقه دائم اولیدم باری دیگدر

دل صنوبریم همچو بیدرزانت * ز حسرت قد بالای چون صنوبر دوست * بنم صنوبره منسوب قلبم سکود اغاجی کی دتره یجیدر دوستک صنوبر کی بلند قدینک حسرتندن (مفردات) (دل) قاب (صنوبر) چام اغاجی قوزاغی (میم) ضمیر متکلم (همچو) مثل (بید) سکود اغاجی (رزان) دتره یجی صفت مشبهدر (است) در (ز) من (حسرت) جدالی (قد) بوی (بالا) بواکسک (چون) مثل (صنوبر) چام اغاجی (دوست) م (معنای اشارتی) یارب بنم خوف قطعه دن ومرتبه عالی اولان دوات استقامت باعث وصال ایله موفق اولوب حسرت ایدرم قالور میکه وعدم رؤیه جلال الله ایله آتش فرقتده قالور میکه دیو آلام واکدار

بیشمار

ومضارعی وسائر مشتقانی مستعمل دکل * محصول بیت * ای صبا اگر دوست مملکنه کدزک دوشرسه یعنی او غرسک دوستک عنبرل کیسو سندن برقوق کتور صبا خطاب انجیلیند که نشر نغمات ایلان صبادر اول حرکت ایلیمجه بوی کیسوی جانان دماغری معطر ایلز (بجان او که بشکرانه جان برافشام * اگر بسوی من آری بیای از بردوست) بجان با حرف قسم بشکرانه بشکرانه یا بشکرانه ایچوندر افشام بر حرف نا کید افشام فعل مضارع نفس متکلم وجسده از بر رقت

معناسنه در یعنی عند * محصول بیت * دوستک جائی حقیقون که شکرانه به باشکرانه ایچون جان نثار ایدرم اگر دوست باندن بنم طرفه بر خبر کتور سگ بواج بیت متوالیا صبا به مکمله در (و کر چنان که در آن حضرت نباشد باد * برای دیده یا ورغباری از درد دوست) و او حرف عطف کر اگر چنانکه بونده شویه که معناسنه در و کر انجیلین که دین بکاش ادا ایلددر آن بونده با صله معناسنه در حضرت بقین و حولی معناسنه در ناخطاب ایچون باد بونده اجازت معناسنه در تنکم بوبلله * بیت * توداده باد هر خسی * ۱۰۷

بیشمار دن قاب بختتم سکود اغاجی کی دائم دتره دیگدر

اگر چه دوست برشته به بزی المزه واعتبار ایتزه اما بزد دوستک باشندن بروی بنون عالمه صائیز (مفردات) (اگر چه) ان کان برنده در (دوست) م (با) للملابسه (چیز) نسه (یا) وحدتیه (نمی خرد) المزه مضارع ندر (مارا) بزی (با) للملابسه (عالم) ماسوی الله (نفر و شیم) صائیز (موی) قبل (با) وحدتیه (از) م (سر) باش (دوست) م (معنای اشارتی) اگر چه کثرت عصیان سببیه هر قدر عند الله نقصان ایسمه درون دلم مطلوبی وجام مقصودی انجی الله تعالی اولد بقیچون اللهک برنجلی صفاتی و بر ذره احسانتی بزن عالمه کشم و بر لحظه حضور باریده جناب حقه نوجهی و بر شمه لذت طاعتی بزن عالمی و بر سدر صاعم و ویرم دیگدر

چه باشد ار شود از بند غم دلش آزاد * چو هست حافظه سکین غلام و چا کر دوست * اگر حافظ کولکی غم قیدندن خلاص اولسه نه اولور عجب دکلدر چونکه مسکین حافظ دوستک غلامی و بنده فرمانیدر (مفردات) (چه باشد) نه اولور (ار) اگر (شود) اولسه مضارع ندر (از) من (بند) قید (غم) م (دل) قاب (ش) ضمیر غائب (آزاد) سلامت (چو) چونکه (هست) در (حافظ) م (مسکین) فقیر (غلام) م (چا کر) قول (دوست) م (معنای اشارتی) بر قولیکه عنایت حقه قلبا و قابا بنده فرمان حق اولسه و حافظ کی کندوده اغیاد کلی و توجه الی الله دائمی بوانسه انک قلبی غم ماسوی اللهیدن سلامت اولسی عجب دکلدر بامرنا الله التوجه الیه بکایتنا آمین

بیا که قصر امل سخت ببادست * بیار باده که بنیاد عمر بر بادست * کل که طول امل کو شکیک تملی زیاده ضعیفدر واستقامت سز در باده کتور و شرابی ایچیکه عمرک تملی بل اوزره در (مفردات) (بیا که) کل که (قصر) کوشک (امل) کئی کندویه اوزون عمر تقدیر ایتک (سخت) زیاده (ست) ضعیف (بنیاد) عمل (است) در (بیار) کتور (باده) شراب (بنیاد) م (عمر) م (بر) علی (باد) بل (است) در (معنای اشارتی) ای مؤمن متیقن کل بو ثبات سز اولان عمره الداتوب بو کوئی یارینه قویوب علمده تسو بف ایتکه که (هلاک الموفون) همان محبت و عشق تحصیلنده اولکه عمر سربع الزوالدر و بل کی بکچیدر دیگدر

غلام همت آتم که زر چرخ کبود * زهر چه رنگ نفاق پذیرد آزادست * اول کیمسه نک همتک غلام میکه کواک فاکک الله شده هر نسته دنکه نفاق رنگی قبول ایدر اندن آزاد در (مفردات) (غلام) م (همت) طلب (آن) اول (میم) ضمیر متکلم (زر) اشاعی (ز) من (هر چه) هر نه (رنگ) م (نفاق) یا شقی (پذیرد) قبول ایله مضارع ندر (آزاد) سلامت (است) در (معنای اشارتی)

من مرده از غیبت بسی * بیکار میرد هر کسی * بیچاره جایی بارها بویسته اولی باد اجازت معناسنه در برای دیده ادات تعالیل در دیده ایچون دیگدر * محصول بیت * واکر شویه که چنانک بانه و با حواسنه سکا اجازت اولمزه کوزه توتیا اولغیچون دوستک قپوسندن برغبار کتور (من کدا ویمناهی وصل او هیهات * مکر بخواب بینم خیال منظر دوست) من کدامن کدابه مضاف اولشدر بای بطنیه تمنا و تقاضا و غیر یارب یعنی تفعل و تغافل بایت ناقصدن مصدر لشت عین الفه لاری مفتوح ایدر لام الفه لاری الفه قلب او ایچون آرزو معناسنه در هیهات اصلنده فتح اوزره مینی در اما بوبله بر زده ساکن اودتور معناسی بعد در مبسر دکلدر دیک ایله نفس بر ایاین بعد سوباش خواب بونده دوشدر منظر بونک کی بر زده یوز در زیرا اول انساندن نغره کلن اولدر پس منظر اولمش اولور بونده نظر کا دیک شبنه دن خالی دکل * محصول بیت * بن کدا و فقیر واک وصلتی آرزو و طلب ایابک بعید در که هیچ مناسبتی یوقدر مکر دوشده کورم منظر خیالی یعنی وصاتی تمنی ایابک بنم حدم و مقدارم دکل دوشده خیال روبنی کورم تمنی ایلم زیرا دوشده کورین خیالدر و اول هر کسه مبسر در (دل صنوبریم همچو بیدرزانت * ز حسرت قد بالای چون صنوبر دوست) صنوبری ده یا نسبت ایچوندر دلیدن مراد بونده یور کدر که انی صنوبر قوزاغنه تشبیه ایلشدر بید سکود اغاجینه دیلر لزان صفت شبنه در لزدندن در کن معناسنه سکوده دتره مکی صفت ایدرل هر دله

محسازا زیرا حقیقتده دترن پراخی در اغاجی دکل قد و بالا عطف نفسی قیانددر بوی و بوص معناسنه قدی بالا به مضاف الدوب بالا به بلند معناسنی و بر نلر زکیده و معناده خطا ایلشدر صنوبر بوسنو بردن درخت صنوبر کندی مراد در که درخت چاک بر نوعیدر که محبوبر فاشتی اکا تشبیه ایدرل * محصول بیت * بنم صنوبری قلبم سکود کی در کددر دوستک صنوبر کی قد بالای حسرتندن یعنی دوستک صنوبر کی موزون فاشتی آکوب حسرتندن یورم سکود کی دتر (اگر چه دوست بجزی

نمی خرد مارا * بقالی فروشیم موی از سر دوست * بچیزی باو خدایت و با تکیه ای چون نمی خرد خریدن صائون المز بعالی
یا تکیه ای چون فروشیم نفی مستقبل نمی خرد المز مویده باو خدایت افاده ایدر * محصول بیت * اگر چه دوست بزی هیچ نسته به
المز اما بزد دوستک باشند بر قلی دنیا به صائون یعنی دوست بزی هیچ صائون بزانک بر قلی بتون دنیا به صائون (چه باشد از
شود از بدغم دلش آزاد * چو هست حافظ مسکین غلام و جا کر دوست) چه باشند اولور دیکدر یعنی نه لازم کلور ارا کردن
مخفقد دلش شین ضمیر مصراع ثابده
حافظه راجه در اخبار قبل المذکر
طریق به غلام و جا کر بونده عطف
تفسیر واقع اولش قول وقول لتجی
معنا سته * محصول بیت * نه اولور یعنی
نه لازم کلور اگر کوکاو غم قیدندن آزاد
و فارغ اولور سه چونکه مسکین حافظ
سنگ قولک و قولک بیکدر یعنی سکا
مخصوص قوللر دن اولیجی کوکاو نده
قیدغم کرکز زرا سن عالی جناب سین
قوللر کده سکا اویجی کرک حاصلی
سارک قوللر دن منبر اولی کرک غم
چکمه نده (وله ایضا) بیا که قصر امل
سخت سست بنیاد دست * بیا باده که
بنیاد عمر بر باد دست (بیا خطاب عامر
و مصراع ثانی به مرهوندر قصر امل
اضا فتنی بیایه در قصر کوشک در اما
امل امید سخت لغتده قتی معانسه ایا بونده
زیاده معانسه در سست کوشک بنیاد
بنا معانسه و قتل معانسه * محصول بیت *
کل که قصر امید زیاده کوشک بنیاد بونده
ایمیدی باده کتور که عمر بنیاد دی باد
اوزره در یعنی طول املاره دوشوب
زمان استقبالی فکر ایدوب المک تشویشه
دوشک بی فائده در زیر اعمر اعتقاد بوقدر
بس باده کتور تقدی یعنی حاضری
خوش کوره لم که عالمده خلود و بقا
بوقدر * بیت * بود می خوش کوره لم
خبرتیا * بونده ارمیدی قالدی بچیدل
(غلام همت آیم که زیر چرخ کبود *
زهر چه رنگ تعلق پذیرد آزا دست)
غلام بونده قوالدر همت هانک کسرله
و قحله لغتدر قصد معانسه کبود کرک
بویه رنگ تعلق اضافتی بیایه در پذیرد
فعل مضارع بپذیرد بپذیردن قبول ایلر
معانسه آزاد قول مقابلی حرم معانسه در
* محصول بیت * اولکسک همتک

بوکوک قبسه نك التند عالی همت شول کیمه در که تعلقات ماسودن قلبی پاک
ایدوب حق تعالیدن غیری به میل و محبت ایتمه و جناب حق رضا سنگ غیری بوله
کیمه دیکدر

چو چه کویت که میخانه دوش مست و خراب * سروش عالم غیم چه مژده دادست *

نه دیم سکا که میخانه ده دون کیمه مست و خراب ایکن عالم غیم ملک بکا نه مژده
و بر مشدر (مفردات) (چه) نه (کوی) دیم (با) ظرفیه (میخانه) م (دوش)
دون کیمه (مست و خراب) م (سروش) ملک (عالم غیم) جانب حق (میم)
متکلم (چه) نه (مژده) بشارت (ها) ادات جمع (داد) و بر مش (است) در
(معنای اشارتی) بوقدر حاصل عشق و محبت الهی ری اولان عالم ظلمتیده مست
محبه الله اولد یغم حالده جانب حقدن ملک ملهم و صاحب رسالت علیه افضل
التحید لسانیه (من احب الله الله احب الله لقاءه) مثالی نیجه مژده و بر مشدر
ذیلنده کلان بپذیرده بونی ناطقدر و تفسیر در دیکدر

که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین * نشین تونه این کجی بخت آبادست *

که ای عالی نظری سدره ده اوتور بی شاهباز سنگ ملک بوقدر بخت ایچون معمود
اواش بوجاقی دکلدر (مفردات) (ای) حرف ندا (بلند) عالی (نظر) م (شاهباز)
شاهین (سدره نشین) سدره ده اوتور بیجی (نشین) اوتوراق و مکان (تو) سن
(نه) نفی (این) بو (کجی) بوجاقی (بخت) کدر (آباد) معمود (است) در
(معنای اشارتی) مقول قول ای اکرم بخاوقات اولوب نظری عالی اولان انسان
سنگ مقام اصلا علیین و نظر کا هک عند ملک مقتدر جمال الهی بودار بخت
اولان دنیا سنگ بک دکلدر زرا فایدر دیکدر

ترا ز کتکره عرش مبر بند صغیر * ندانم کدر بن دامک چه افتادست *

عالم قدس ساکنی سنجون عرش بدندن صفاق اورلر بوله دیو که بیلر مکه
بودوزاق پرده سکا نه واقع اولمشدر (مفردات) (ترا) سنجون (ز) من (کتکره)
بدن (عرش) م (میرشد) اورلر مضارع صفاق (ندانم) بیلر (نا)
خطایسه (در بن دامک) بودوزاق پرده (چه) نه (افتادست) واقع اولمشدر
(معنای اشارتی) ای انسان سنجون ارواح قدسه جانب عرشدن بلا حرف
ولا ترکیب اسان حال ایلر ندا ایدر که سن انس حقه لایق عالم با فیک بر طائر
قدسی سن سکا نه اولد بیکه بوفاتی اولان کون و فساد بوقدر تعلق و محبت
ایتمش سن دولت ایددن کندیکی دور ایتمش سن بو معبره به نظر ایجوب جانب حقه
توجه ایده سن دیکدر

نصیحتی کنت یاد کیرودر عمل آر * که این حدیث زیر طریقم یادست *

سکا بر نصیحت ایده بم خاطر ده طوت و آنک ایلر عمل ایلر زرا بوسوز طریقت بپذیردن

دیکدر * محصول بیت * نه دین سکا که میخانه ده دون کیمه بیکین سرخوش ایکن عالم غیمک فرشتسی نه مشاغلر و بر مشدر
(سکا) ای بلند نظر شاهباز سدره نشین * نشین تونه این کجی بخت آبادست (که رابطه در مژده ری بیان ایدر که
بو بیلر بیت آتی اولسه کرک ای حرف ندا مناداسی شاهباز در ضرورت و زنجون صفتدن که بلند نظر در تأخیر اولمشدر
تقدیر کلام ای شاهباز بلند نظر در عالی نظر دیکدر سدره نشین وصف ترکیبدر سدره دن مراد سدره المتهاد در که
مقام حضرت چیریل امیندر عابده
السلام نشین تونک قحیه له و کسرله
اقتدر اوتورده جق بر در و قوشلرک و سار
حیوانک کیمه ایلر باقی ایدندر کاری بر در
بخت آباد خراب آباد کی مبالغه افاده
ایدر مجازا یعنی بخت و خرابه عمارت
اولان بر در حاصلی صافی بخت و خرابدن
تعبیردر کانه که فاعلی بخت و خراب اوله
* محصول بیت * سروش عالم غیم
و بر یکی مشاغلر و بیک و بوند نصکره
کلان بیتک مضبوطدر که ای سدره نشین
بلند نظری شاهباز بوقدر بخت آباد بوجی
سنگ نشینک دکل یعنی بوسقنی مقام
سکالایق مقام دکلدر (راز کتکره عرش
می ژنده صغیر * ندانم کدر بن دامک
چه افتادست) زاسکا کتکره قور قوا قدر
مناره و کوری و حصار قور قولی
کبی که عربجه اکاشرفه دیرلر شینک ضمیمه
ورانک سکونله عوام غلط ایدوب شرفه
دیرلر قح شین ورا ایلر عرش لغتده
طواندر ستم معانسه اما اصطلاحده
فلک تاسمه دیرلر فلک اطلس و فلک
الافلاک و فلک اعظم و محدوده دیرلر صغیر
قوش آوازی و صفای اما اکثر طغیان
جنسک آوازنده استعمال ایدر بونده
بوندلر غیری ذی روحک آوازنده
مستعار در ندانم تا خطاب ایچوندر ضمیر
منصوب متصل معانسه دامک دامکاهدن
مخفقد قاعده مذکور اوزره
دوزاق قوره جق بر دیکدر افتادست واقع
معنا سته * محصول بیت * سکا عرش
قور قلغندن آواز ایدر بيلم که بودنیا
دامکاهنده نه واقع اولمشدر یعنی سنگ
مقام ارواح قدس مقامیدر و سنی اول
مقامه دعوت ایدر بيلم بوعالم صغیر نه که
واقع اولدی که بوکا بوقدر تشبث و تعلق
ایتمش سین سر و ش عالم غیمک کاتی بونده
ختم اولدی (نصیحتی کنت یاد کیرودر عمل آر

بنم خاطر مدد در (مفردات) (نصیحت) اوکت (کنم) ایدم (نا) خطایه (یاد)
خاطر (کیر) طوت (در) فی (عمل) م (آر) کتور (که این) زیر ابو (حدیث)
کلام (ز) بن (پیر) شیخ (طریقت) سلوک (میم) متکلم (یاد) خاطر (است) در
(معنای اشارتی) سکا بر نصیحت ایدم بم بونصیحتی قنبدکه حفظ ایلر و عمل ایلر
زرا بونصیحتی بن روارث بی پیر طریقتدن اخذ ایدم هر کیم اهل اللهک نصیحتی
دکابوب قبول ایتمسه و عمل ایتمسه علامت خدایدر دیکدر

مجمودرستی عهد از جهان سست نهاد * که این عجز عروس هزار دامادست *

اصلی و عملی کاوشک فانی جهاندن عهد بتولکی و بقا ایتمه زرا بوجوزه دنیا
یک کو بکونک کلیددر و هیچ برینه وفاسی بوقدر (مفردات) (مجمودرستی) (عهد)
بتون (یا) مصدر به (عهد) قول و قرار (از) من (جهان) دنیا (سست) کاوشک
(نهاد) اصل تژاد معانسه (این) بو (عجز) قوجه صورت (عروس) کاین
هزار (یک) داماد (کویکو) (است) در (معنای اشارتی) نصیحت بودر که ای
طالس آخرت بوفاتی و هالک دنیا ملک هیچ بر کیمه به وفاسی بوقدر باقی دکلدر
بوقدر انبیا و اولیا کلوب همان الله ایلر قریب کامله تحصیل ایدوب (کل نفس
ذاتة الموت) خو اسبجه هیچ بریسی بخلد قائمشدر لکن بوجوزه دنیا اکندوبی
دنیا اهله تزیین ایلر کوزل کوسروب طول امل ایلر چوق کیمسه بی هلاک ایتمشدر
صافق بویه قدر دنیا به الدائم بکندیکی هلاک ایتمسه سن دیکدر

غم جهان مخور و بند من مبراز باد * که این لطیفه عشقم زهر روی یادست *

جهانک غمی بیمه و بنم نصیحتی خاطر دن ایتمه و جعفره زرا بوعشق اطیقه سی
بر یول کیدیجی اهل ساو کدن بنم خاطر مدد در (مفردات) (غم جهان) م (مخور)
بیمه (بند) نصیحت (من) بن (میر) ایتمه (از) من (یاد) خاطر (که) زرا (این)
بو (لطیفه) م (عشق) م (میم) ضمیر متکلم (از) من (زهر روی) بول کیدیجی (یا)
و حدیثه (یاد) خاطر (است) در (معنای اشارتی) بر نصیحت دخی بودر که چله
امور کده تقدیر خدایه تسلیم اول دنیا ملک وارینه بو غنه غم چکمه که (من آمن
بالقدر امن من الکدر) همان قلبکی بر آن الله توجهدن ابر بوب نفحات و فیوضات
ر بانییه مظهر بیه مستعد و معرض و مراقب اوله سن بو پند عاشقانه سالک
الی اللهک غیر بدن منصور دکلدر دیکدر

رضا بداده بده وزجین کره بکشی * که بر من و تودر اختیار نکشادست *

و برلشه رضا و بر والیکدن دوکی آج زرا بنم و سنگ اوزریمز اختیار قبوسی
اجلمشدر (مفردات) (رضا) م (با) للملاسه (داده) و برلش (بده) و بر (ز)
من (جین) الین (کره) دوکم (بکشی) آج (که) زرا (بر) علی (من و تو)
م (در) قیو (اختیار) اراده (نکشاده) اجلمش (است) در (معنای اشارتی)
دخی نصیحت انفسی و اخلاقی حق تعالی هر نه در لو نعمت بخش ایتمسه قسمت خدایه

* که این حدیث زیر طریقم یادست (نصیحتی باو خدایت ایچوندر یاد کیراد افراط مشترک در اکتی و از برلک معانسه بونده از برلک معانسه در
زرا کیر با دل قظله قید اولسه از بر معانسه در اما کردن لفظیه مقید اولسه اکتی معانسه در در عمل در حرف صله و در عمل آر
آرامر مخاطبدر ایدندن مضارعی آر کاور که حرف تعلیل این حدیث دیدیکی اشارتدر سوبلجک سوزنه یادست یاد
بونده ده از بر معانسه در * محصول بیت * سروش عالم غیمک سوزنی تمام اولدیه خواهجه کندی کلامه ابتدا

ایندوب پیورر سکار نصیحت ابد نیم از به و عله کنور که بونصیحت طریقت پسریدن از رنده در یعنی از برلدم و عله کنور دم سنده از به و عله کنور اول نصیحت بو پنددر (مجبورستی عهد از جهان سست نهاد * که این مجوز عروس هزار دامادست) مجونهی مختاطبدر نهاد خلقت و طبع پنددر مجوز تاسر صریدر اما عجم تالیله استعمال ایدرلر قوجه قاری دیمکدر عروس صریده کرد اولدن اول ار ککده و دبشیده مشرکدر کردک اود قد نصکر کانه عرس دیرلر عینسک کسری و رانک سکونیه و کوبیکی به

راضی اولوب همان شکرینی ادایه سی ایدوب بردر لو منقبض اولیه سن و عید عاجزلر فقریکی اظهار ایلله شک و اد او اوب حظ تفک نقصانی ایچون یوز اکشمیه سنکه فاعل مختار خدادرا کئی یوز ایلله رزق زیاده اولماز همان الله توکل تام و نیاز اوزره اولماید دیمکدر

نشان عهد وفایت در تبسم کل * بنال بلبل بی دل که جای فریادست

کاک کوله سنده عهد و وفاتشانی بو قدر ناله ایلله ای عاشق بلبلکه فریادک بریدر (مفردات) (نشان) علامت (عهد) قول و قرار (وفا) برینه کنورمک (نیست) بوق (در) (تبسم) کولمک (کل) م (بنال) ناله ایلله امر در (بلبل) م (بی دل) عاشق (جای) (فریاد) فغان (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق بو قدر نقصان و عصبانکه حسم حق و امهال فیض مطلق سنی مغرور فسونیکه حق تعالینک رحت واسعه سی مقتضای وعد کریمی سنک حقه مجزوم و مقطوع دکدر همان قهر و جلال حقندن خوف اوزره اولوب درگاه حقه بوزک بره سوروب بیون اکدن غیری چاره بو قدر زرا بوحال و بوعالم کریمه و فریاد بریدر دیمکدر

حسد چه می بری ای سست نظم بر حافظ * قبول خاطر و اطف سخنی خدادادست

ای کاوشک نظمی حافظ اوزره نه حسد ایلترسک خاطرک مقبول اولسنی و سوزک لطیف اولسنی خدا و پرشددر (مفردات) (حسد) م (چه) نه (می) زائد (بری) ایلترسک (سست) کارشک (نظم) شعر (بر) علی (حافظ) م (قبول) مقبول (خاطر) طبع (اطف) م (سخن) سوز (خدا) م (داده) ویرمش (است) در (معنای اشارتی) ای مجرد اصطلاح و فصاحتله نظم ترتیب ابدن سنک نظمکده حلاوت و جان اولمیدغدن بوحافظک نظمی اوزره حسد ایتمه که حافظک کلامده اولان حلاوت و روحانیت الله ایلله انسیتی و دل آگاه ایلله قرینیتی آناری محضا الهام ربانیه اودمیدنددر انکیچون هر فصاحت و بلاغت اهلسک کلامده لذت روحانیت بو قدر دیمکدر

وله ایضا

تاسر زلف تودر دست نسیم افتادست * دل سودا زده از غصه دونیم افتادست

تاکه سنک زلفک اوجی نسیم البینه دوشمشدر سودا اور بیچی کوکل غدن ایکی پاره اولمشدر (مفردات) (نا) حتی (سر) اوج (زلف) م (تو) سن (دست) ال (نسیم) بھر یلی (افتاد) دوشمش (است) در (دل) کوکل (سودا) محبت (زده) اور بیچی (از) من (غصه) غم (دو) ایکی (نیم) یارم (افتادست) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک صفات جلال و جلالک قهاریت و لطیفیت و قابضیت و باسطیتله تجلیات متغیرات اثرین اظهار ایتدیکچون دائم شوق و محبتله بلااستنار نبجلی دائمی طلب ایدن کوکل دخی بین التجلی والاستنار کاه غم کاه سرور ایلله ایکی پاره اولمشدر دیمکدر

چشم

که برمن و تودر اختیار نکشادست (رضا الف مقصوده ایلله مصدر در علم بایندن و الف ممدوده ایلله اسمدر داده بونده اسم مفعول درویرلش معناسنده امر مختاطبدر دهیدن و بر دیمکدر با تا کید ایچوندر جبین الیک ایکی جانبی نشینیه سی جبینان کاور ایکی جانبی زلفک باشه وارنجه کره لغتد دو کیده و دو کومه دیرلر البین و فاش بورشددر مقده استعمال اولور تکبیم آصنی دیمشدر بیت در جبین چین و دز ابرو کره افکند هتوز * میل چین از سران ترک خطای نشیند ایلله

فاش یوزشدر مقده چین استعمال اولور تکبیم آصنی پتور مشدر (بیت) نازد ز سر چین د و ابر و شد خوی من رسید * فته راسر کرده اینک فته جوی من رسید * محصول بیت * ویرلشه رضا و پردخی الیدن بورشنی اجزیرا بناله سنک اوزر بیکه اختیار قبوسی اجلا مشدر یعنی الله تعالی و پرد بیکه فاعل و راضی اول دخی دنیا فساوتیه فاشکی والکی جائه زرا زمام اختیار ی بنم و سنک الکه ویرمد بیلر اختیار اللهکدر هر نه که از لده تغیر ایلد یسه اول اوزور غم و غصه سنک فائده سی بو قدر حاصل

(چشم جادوی تو خود عین سواد سحرست * این قدر هست که این نسخه سقیم افتادست)

سنک جاد و چشمک کندوسی سحر مسوده سنک عیندر لکن بو قدر وار که بونسخه یعنی چشم جاد و سقیم دوشمشدر (مفردات) (چشم) سکوز (جادو) سحر (تو) سن (خود) کندی (عین) مثل (سواد) مسوده یعنی قاره بازی (سحر) م (است) در (این قدر) بو قدر (هست) وار (این) بو (نسخه) م (سقیم) ضعیف (افتادست) دوشمشدر (معنای اشارتی) ناسک فحشی ایچون تأثیرات ذات خدا ساحرک سحری کبی مؤثر در دیمش لکن مقصود و اعتقاد حافظ بو دکدر حاشاشم حاشا مؤثر حق یعنی هو اللهدر ساحرک سحری بنفسه مؤثر در دیمش کفر در کتابت سحرده دخی اولان تأثیرات به خدادندر مراد جمیع تأثیرات اسباب مسبب الاسباب اولان ذات خدادندر لکن بو قدر وار که اراده حق غالب اولدیکچون مؤثر اثبوت کندی اولدیکچون اسباب صوری خلاف مراد عبد اوزره نتیجه و پروب مراد اللهدن غیری حاصل اولمشدر

درخ زلف تو آن خال سیه دانی چیست * قطعه دوده که در حلقه جیم افتادست

سنک زلفک بو کنگده اول سیاه بک نه در بلور مبین برمرکب نقطه سیدر که جیم حلقه سنده واقع اولمشدر (مفردات) (در) فی (خیم) بوکام (زلف) م (تو) سن (آن) اول (خال) بک (سیه) قاره (دانی) بلور مبین (چیست) نه در (نقطه) م (هرزه) وحدتیه (دوده) مرکب (در) فی (حلقه) چوره (جیم) م (افتادست) واقع اولمشدر (معنای اشارتی) حلقه جیم دروننده اولان نقطه سنک جیم نقطه سی اولد یعنی تعین و ابراز قیله یعنی کبی وحدت ذات خدایی (اینم تو اوافتم وجه الله) سرنجه همه مکونات مظاهراسمه الله دخی تعین و پیدا قیله در اهل شهودک نظرند

مظاهر در ظاهر ذات واجب الوجود دن غیری بو قدر دیمکدر

زلف مشکین تودر کاشن فردوس عذار چیست طاموس که در باغ نسیم افتادست

سنک سیاه زلفک کاشن فردوسه بکره بن بکا غلکده نه در طاموسکه جنت باغده واقع اولمشدر (مفردات) (زلف) م (مشکین) مسکه منسوبکه سیاهدر (تو) سن (در) فی (کاشن) کل بری (فردوس) جنت (عذار) یکاف (چیست) ندر (طاموس) م (در) م (باغ نسیم) جنت (افتاد) دوشمش (است) در (معنای اشارتی) طاموس بهشتک خرام و جلوه سی جنتک حسن و اطافنی و صفا بخش اولان ذاتی معرف اولد یعنی کبی حکمت بی نهایتی عقول ایلله مدرک اولیان آثار تجلیات اسماء و صفات الله دخی احسن الخالقین اولان ذات خدایی و وصلت اتوار جمال الله بولان عارف باللههده کی ادوات روحانیتی و انس حق ایلله اولان جلوه و حسن ادابی خوش معرفد دیمکدر

دل من از هوس بوی تو ای مونس جان * خاک راهیست که در پای نسیم افتادست

بنم کوکام سنک رایحه طیبه که مجبندن ای جان مونس بریول تو ز بد که صابانک

کلام بو بیت تمام پنددر کلبانه (نشان عهد و وفایتست در تبسم کل * بنال بلبل عاشق که جای فریادست) تبسم کلمه سکر تبسم کادن مراد غنچه ایکن کل اولوب اجلسیدر بنال امر مختاطبدر نالیدن بلبل عاشق بلبل مضافدر صفتیه که حرف تعلیلدر جای محل معناسنده در محصول بیت * کلک تبسمده یعنی اجلمنده عهد و وفا علامتی بو قدر ایدی ای عاشق بابل ایکه که فریاد و فغان بریدر یعنی کل که سنک معشوق فکدر و عهد و وفا صاحبی دکل بلکه سریع از والد عمری بش التی کوندر پس بومقدار وصالک اردنجه بریناق فراق و هجران کاور ایددی ایکه که مجلددر (حسد چه می بری ای سست نظم بر حافظ * قبول خاطر و اطف سخنی خدادادست) حسد برکسنک نعمتک زوالن ایستکدر قبول خاطر قبول خاطر اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر یعنی خاطر بر سنه قبول ایلک اطف سخنی ده اوبله در یعنی سوز لطیف اولق خدا داد تکرری و برکسنه دیرلر بوسوز انی کوسترکه برکده شعرا دن حافظه حسد ایدر مش که نظمی الحق اوله نفس امرده نظمی الحق اولسق لازم دکل نهایی خواجه نظمتنه نسبت زبون اوله زرا خواجه نک اکثری نظمی طبقه علیده در پس خواجه بونظمله محسود اولق ضرور پدر زرا الفاضل محسوددر ایدی * محصول بیت * ای نظمی زبون حافظک نظمتنه حسد ایدر من نظمی او اولمه کندیکنک جرم و جانبی بو قدر بلکه سوز لطیف اولق و خاطر اتی قبول ایلک اللهک و برکسدر یعنی هر ایلکی الله و برر بکاده و پردی دیر (وله ایضا)

رحه الله (تاسر زلف تودر دست نسیم افتادست * دل سودا زده از غصه دونیم افتادست) نا ابتدا غایت ایچون منده معناسنده در نسیم خوش قو قلی بل سودا زده درت مزاجک بریدر که طبعته غالب اولد قده جنونه ایرشددر پس سودا اور مش دیمک مجازدر سودا اولشقدن کایه در دونیم ایکی یارم دیمکدر ضرورت قافیه ایچون بوکا ارتکاب ایلشدر و الا هزار پاره و صدباره بریدر زرا زلف نسیم الله دوشنجه هر بر قلی بری برندن ابری دوشنجه کرک و عاشقک دل غیرندن هزار باره او اور دونیم افشاده

بوند و وقوع معاشقه در * محصول بیت * سنک سر زلفك نسیم الفه دوشلی سواد زده کوکل رشکدن ایکی پاره اولشد ریتی
 نسیم سنک زلفك ال اوزوب پریشان و بر اکنده ایله لی دیوانه کوکل رشك وحسود و قسا و تدن پاره پاره اولشد افتادست
 اصلنده افتاده است در زیرا است اسمه داخل اولور قعله داخل اولور حاصلی دواخل اسدندر (چشم جادوی تو خود
 عین سواد سحرست * این قدر هست که این نسخه معقیم افتادست) جادو سحر ابدی سحره معاشقه در سواد
 سحر سواد مقابل یاضدر بونده مسوده
 معاشقه سینه اسددر یعنی بر سحر مسوده
 سیدر که انواع سحر بوند تسوید اولشد
 سقیم ایکی معاشقه مستعد بری بیمار
 معاشقه برده بکشد معاشقه بونده
 ایهام طریقله واقع اولش زیرا چشمه
 نسبت بیمار مناسبدر و مسوده به نسبت
 بکشد معاشقه مناسبدر سوادده هم
 چشمه هم سحره مناسبدر عینه ترادف
 طریقله چشمه مناسب و معاشقه جهندن
 که بر معاشقه ذات شیر سواد سحره
 مناسبدر پس * محصول بیت * سنک
 سحره کورک بعینه سحر مسوده سیدر
 یعنی هر سحر که واردانده تسوید اولوب
 ناستد اما بوقدر وار که بومسوده سقیم
 واقع اولش یعنی چشمه نسخه سحر در
 اما صحیح دکل سقیمدر چشمه نسبت جادو
 و عین و سواد و سحر و سقیم مراعات
 نظیر قیلنددر حاصلی چشمک سحره
 و سیدر در درخ زلف نوا خال سیه
 دانی چیست * نقطه دوده که در حلقه چشم
 افتادست) خم بولکه در لخال بکه
 دود هر که بویتد سوال و جواب صنعتی
 واردانی چیست سوالدر و مصراع ثانی
 جوابدر خواجه بویتد تشبیه خاص
 الشددر * محصول بیت * سنک زلفك بولکده
 اول سیه بک ندر بو سوالدر مر کب
 نقطه سیدر که چشم حلقه سته دوشمدر
 جوابدر یعنی جانانک خم رتلفند واقع
 اولان خال جیمک دائره سنده اولان
 نقطه به بکر (زلف مشکین تودر کلشن
 فردوس عذار * چیست طاموس که در باغ
 نعیم افتادست * فردوس بوستان
 و چنده بر باغچه نك ادیدر بونده مراد
 جنتدر کلشن فردوسه و فردوس جنته
 مضافدر اضافت بیانیه طریقله یعنی
 عذار که کلشن فردوسدر عذار بونده

ایمانده دوشمدر (مفردات) (دل) (کوکل) (من) (از) (من) (هوس) (محبت) (بوی)
 کوزل رایحه (تو) (سن) (مونس) (بولداش) (جان) (روح) (خالک) (طیراق) (راه) (بول
 (با) (وحدتیه) (است) (در) (در) (فی) (بای) (ایاق) (نسیم) (باد صبا) (افتادست) (م) (معنای
 اشارتی) (ای) (روح) (سنک) (انس) (و ذکرک ایله اطیشان بولان رحانم محمدالله سنک
 عونکله دماغ جانم ریج رحانه اربوب سنک عشق و محبتدن جمله اهل حق
 خاکبانی اولدم سنک رضا بولاق ایچون نیجه اهل هنر قیوسنده خوار و ذلیل
 اولدم دیگدر

همچو کردان تن خاکی نتواند برخاست * از سر کوی توزان رو که عظیم افتادست *
 بوخاکی و حقیر وجود تو کوی سنک سر کو یکدن قاقمه قادر دکلدر اول سیدر که
 محکم دوشمدر (مفردات) (هیچو) (مثل) (کرد) (توز) (این) (بو) (تن) (وجود) (خاکی)
 طیراغه منسوب (نتواند) (قادر دکل) (بر) (بوقاری) (خاست) (قاقمق) (از) (من
 (سر) (باش) (کوی) (محله) (تو) (سن) (زان رو) (اول سیدر) (عظیم) (محکم
 (افتادست) (م) (معنای اشارتی) (محمدالله سنک) (راه محبت) (بوخاکی) (وجود
 ایاقرا لند چکنش توز کوی ذلیل و اواقد ر ضعیف و نجیب محل مرحت اولدی که
 بندن قاقمه جق حالی قالدی زیرا زاده بک دوشمدر که مرده صد ساله به
 دوشمدر بنه محی سنن یارب دیگدر

سایه سرو تو بر قالم ای عیسی دم * عکس روحیت که بر عظم رمیم افتادست *
 سنک سروک سایه سی بنم جسم اوزره ای عیسی نفسا و شول روحك عکسی
 و اثریدر که چوروش کک اوزره دوشمدر (مفردات) (سایه) (کولکه) (سرو) (م
 (تو) (سن) (بر) (علی) (قالم) (جسم) (رمیم) (ضمیر متکلم) (عیسی) (م) (دم) (نفس
 (عکس) (اثر) (روح) (م) (با) (وحدتیه) (است) (در) (بر) (م) (عظم) (کک) (رمیم)
 چوروش (افتاد) (دوشمش) (است) (در) (معنای اشارتی) (ای چوروش کککاری
 احبابی ریج بوقالم وجود مده اولان آثار محبت و قلجده اولان اشتیاق و ناز و دود
 جمله سن حیات بخش مرده صد ساله اولان محبتك آثار فیض و عتابیدر دیگدر

آنکه جز کعبه مقامش نبد از یادلب * بر در میبکده دیدم که مقیم افتادست *
 اول کیسه که انک مقامی کعبه دن غیری دکلدی سنک لبك شوفندن کوردمکه میخانه
 قیوسی اوزره مقیم دوشمدر (مفردات) (آنکه) (او کیسه) (جز) (غیری) (کعبه) (م
 (مقام) (م) (شین) (ضمیر) (نبد) (اولمادی نبوددن مخفقدن) (از) (من) (یاد) (ذکر) (اب
 دوداق) (تا) (ضمیر خطاب) (بر) (م) (در) (قیو) (میبکده) (میخانه) (دیدم) (کوردم) (مقیم)
 ثابت) (افتادست) (م) (معنای اشارتی) (ای مقلب القلوب اولان فیاض مطلق

صوفی *
 صقال بتن پردر طاموس مغروف قوشدر شامته مشهور نعمدن بوند جنت مراد دز بویتد سوال و جواب صنعتی
 وار مصراع اول چیست ایله سوالدر طاموس مابعدیه جوابدر * محصول بیت * سنک مسکلی زلفك فردوس کلشن کبی
 عذار که ندر بو سوالدر جنت باغنده واقع اولان طاموسدر بو جوابدر زلف مشکینی طاموسه و عذارینی کلشن فردوسه
 و باغ جنت تشبیه ایلسدی (دل من از هوس بوی توای مونس جان * خالک را هست که در پای نسیم افتادست)

از هوس از غریبه من اجلیه معاشقه سندر هوسک بو به اصنافی مصدرک مفعولته اضافتی قیلنددر و مونسک جاهه اضافتی
 اسم فاعلاک مفعولته اضافتی قیلنددر مونس بونده اکنجده در پای نسیم باثباتی استعاره طریقله در * محصول بیت *
 بنم دام سنک بویک هوسنی ایلمکدن ای جان اکنجده سی بر بول طیراغیدر که باغ نسیم ایانده دوشمدر یعنی ای جان اکنجده سی
 بنم کوکام سنک بویک آرزوستدن بر بول نرینه بکر که یاد نسیم اتی بر نفس برده قرار ایستدر من دلی خا کراعه تشبیه واکا خاک
 راهی استعاره هرگز ایستدش و کورلمش
 دکلدر وجهت جامعه ده معلوم دکلدر
 امادک یعنی دل عاشقک زیاده بقرارافتی
 بیان ایلمک ایچون خاک راهه که مراد عیاردر
 تشبیه ایلسدی (همچو کرد این تن خاکی
 نتواند برخاست * از سر کوی توزان رو که
 عظیم افتادست) * محصول بیت * بون
 خاکی توز کبی قاقمه قادر دکل یعنی
 توز قاقمق کبی بوقالم حاصل کلام
 سنک سر کو یکدن بوخاکی کبی نفیل تن
 قاقمه قادر دکل اول جهندن که
 محکم دوشمدر بو عظمی محکم بر بنه
 استعمال ایلسدی قاقمه ضرورتندن
 از سر کوی توتسوان برخاست لفظنه
 مفیددر (سایه سرو تو بر قالم
 ای عیسی دم * عکس روحیت که بر عظم
 رمیم افتادست) سرودن بونده مراد
 قامت جاناندر قالم بدن مراد وجود
 خواجه در هر پردر فار عیسی کالبددر
 لامک و بامک ققعه لیه عظم کوکدر
 استخوان معاشقه رمیم چوروش بوسیده
 معاشقه در * محصول بیت * سنک قالمک
 کولکده سی بنم وجودم اوزره ای عیسی
 نفسلی بر روحك عکسیدر که چوروش
 کولک اوزره دوشمدر خواجه کندیك
 وجود شریفی چوروش کو که و جانانک
 قالمک سایه سنی روحك عکسند تشبیه
 ایلسدی و بو تشبیه دن لازمدر که
 وجو د جانان روح اوله و حضرت
 عیسی بی ذکر ایلمک ایحای موتی
 ایلسد یکچوندر و حضرت عیسانک
 اقبی روح الله در بویت خواجه نك نازک
 ایستدندر (آنکه جز کعبه مقامش
 نبد از یادلب * بر در میبکده دیدم که مقیم
 افتادست) آنکه اصلنده آنکس که ایلسی
 جز غیر معاشقه نبد نبوددن مخفقدن بوق

صوفی اعمال ظاهره لیه عمر کچور مش ایکن ولدت عشقک طامعش ایکن محضا
 کر مکدن شراب عشقک نوش ایدوب انشراح صدر ایله نور ایمانه و لذت ایمانه
 و صلی ایچون پیرکامار قیوسنده کوردمکه بند و مقیم اولشد دیگدر

حافظ دل شده باغمت ای جان عزیز * اتحاد بست که در عهد قدیم افتادست *
 کوکلی کش عاشق حافظک سنک غمکه ای عزیز جان بر اتحاد و دوستلی
 واردر که روز از لده واقع اولشد (مفردات) (حافظ) (م) (دل) (کوکل) (شده) (کش
 (را) (ادات مفعول) (با) (مع) (غم) (م) (تا) (خطایه) (ای جان عزیز) (م) (اتحاد)
 بر لک (با) (وحدتیه) (است) (در) (در) (فی) (عهد) (قول و قرار) (قدیم) (ازل
 (افتادست) (واقع اولشد) (معنای اشارتی) (ای عزیز و لطیف اولان ریج بوسنک
 گرفتار عشقک اولان حافظ سنک عون و عتابکله (است بر یکم) (کوشنده سنکله
 اولان عهد و پیمانی اوزره اولوب یو آلاش دنیایه الذاعیوب دائم سنک غم عشقه که
 بار اولشد بر آن سنک عشقکدن اربور دکلدر دیگدر

کل در بروی در کف و معشوقه بکامست * شاهان جهانم بچین روز غلامست *
 کل سینه مده و شراب المده و معشوقه مراد مجده در جهان پادشاهلری بو نیلین
 کونده بنم غلامدر (مفردات) (کل) (ورد) (در) (فی) (بر) (سینه) (می) (شراب
 (در) (فی) (کف) (ید) (معشوقه) (م) (با) (لایلا) (به) (کام) (مراد) (است) (در
 (شاهان) (پادشاهلر) (جهان) (دنیا) (میم) (متکلم) (بچین) (بو نیلین) (روز) (کون
 (غلام) (بنده) (است) (در) (معنای اشارتی) (محمدالله نور حلقه صدرم منشرح
 و قلبم عشق خدا الله منفتح و ریج قریت ذاتیله بن بیچاره سن مأنوس قیلندر
 مادام ربك انیله مأنوس اولدی نهچده جهان پادشاهلری بنم غلامدر و حکم
 و تصرف صوری و معنوی نافذدر دیگدر

کوشمعیارید درین جمع که امشب * در مجلس ماماه رخ یار غلامست *
 سوله بو جمعه شمع کتور مونسوزیرا بو کیچده بزم مجلس زده یارک ماه کبی بکاغی نوری
 نسامدر و کافیدر (مفردات) (شمع) (چیره) (کویا یارید) (سوله) (کتور) (مونسوزیرا) (نهی
 غابدر (در) (فی) (این) (بو) (جمع) (مجلس) (که) (زیرا) (امشب) (بو کیچده) (در
 (مجلس) (م) (ماه) (آی) (رخ) (بکاغی) (یار) (م) (تمام) (کافی) (است) (در
 (معنای اشارتی) (بو عالم ظلمتده و تاریک بشریه ده کثرت مجاهده ایله قلی مجتهد
 و نور حلقه منفتح و منصفه اولان اووالا ابصارک شمع صور بلره احتیاجی بوقدر
 زیرا بر تو نور جمال الله کندوره کافیدر و باقیبدر دیگدر

در مذهب مایاده حلاست و لیکن * بی روی توای سروکل اندام حرامست *
 بزم مذهب زده باده حلاست لیکن ای کل کبی لغیف بدنی سرو بوبلی محبوب سنک
 یوز کسز و جالکسز حرامدر (مفردات) (در) (فی) (مذهب) (طریق) (ما) (بز) (باده)
 شراب (حلال) (م) (است) (در) (لیکن) (م) (بی) (نفی) (روی) (یوز) (نو) (سن

ایلی و دکل ایلی معاشقه میبکده میخانه در کده رشک مکانندن عبارتدر مشایخه غمکده میبکده دیرل میخانه
 میخانه غمخانه معاشقه در * محصول بیت * اول کیسه که مقامی کعبه دن غیری دکل ایلی سنک لبك ذکرندن کوردمکه
 میخانه قیوسنده مقیم دوشمدر یعنی شول کیسه که کمال صلاح و زهدندن اوقات و ساعاتی هرگاه مسجد زده و عبادت
 خانه زده بکری شمدی کوردمکه سنک لبك ذکرندن میخانه قیوسنده مقیم و مجاور دوشمدر از یادلب

مصراع ثانی به مروهون و مصروفدر می ایله لبك ذكرنده جهت جامعه قرئلقدرد کیفیت دکل (حافظ دلشده راباغت ای چان عزیز* انحا دیست که در عهد قدیم افشادست) داشته بحسب لغت کوکلی کتمش دیمکدر اما استعمالده حاشق معناسته در زرا حقیقته کوکلی جانان الله در کنندی تصرفنده دکل را اضافت معناسته در داشته نك دیمکدر بعض نسخه ده دلشده برینه کم شده واقع اولشددر یعنی طریق محبته کندوبی ناپیدا الیش دیمکدر عهد قدیمدن مراد عهد الست بریکم در *

* محصول بیت* ای جان عزیز حافظ کم

(ای) حرف ندا (سرو) قامت (کل اندام) کل بدن (حرامست) م (معنای اشارتی) طریق عشقه کرچه عشق و محبت حلالدر لکن ای ذاتی نقابصدن منزله اولوب عباد بیچاره (ربی صراط مستقیم اهدا یدن ربم سنک چساک عشقندن غیربسی حرامدر زیرامذهب عشقه ماسوی اللهه محبت حرامدر

دعکدر

بزم مجلس ماعطر میامیز که جان را * هر دم سر زلف تو خوشبوی مشامت *
 بزم مجلس زده عطر قار شد دره زیرا جا که دماغه هر نفس سست زلفک اوج بند
 کوزل رایحه طیبه وارد (مفردات) (در) فی (مجلس) م (ما) بز (عطر) کوزل
 رایحه (میامیز) قار شد دره آمیختن دن نغیدر (که) زیرا (جان را) جان ایچون
 (هر دم) هر نفس (ز) من (سر) اوج (زلف) م (تو) سن (خوش) کوزل
 (بوی) قوقو (مشام) دماغ (است) در (معنای اشارتی) بز که عشاق حقیق بایز
 بزم مجلس ماعطر صوری و دنیا و آخرت اولان لذا نذنفسانیه فی کتوروب ذکر ائمه
 زبر ایزم مشام جانم آثار تجلیات صفات الله اولان ریج رحانه خوشبوی و معطر اولوب انلره
 اسلا احتیاجز یوقدر که (و هم احرامان علی اهل الله) دینلشد

چشمه کوشم همه بر قول فی و نغمه چنگست * چشم همه بر اهل تو و کردش جامت *
 قولاشم جله نایک سرزی و چنگک نغمه سی اوزره در کوزم جله سنک دوداغک و شراب
 قد حنک دونمکلی اوزره در (مفردات) (کوش) (قولاق) (میم) منکام وحده
 (همه) (جله) (بر) (علی) (قول) (سوز) (نی) م (نغمه) الحمان (چنگ) بکا شلر
 النده کی تغیر که ناقوردن غلندر (است) در (چشم) (کوزم) (همه) م (بر)
 علی (اهل) (دو-اق) (نو) سن (کردش) دونمک (جام) قدح (است) در (معنای
 اشارتی) بوراه عشقه کوش تنم پندپیر کاهل ایله و کوش جامت تغنن صور حیات
 بخش مرد کان آسافیض و همت مردان خدایله پردر و کوزم اوزم کلام ربانی و فتحات
 سبحانی و اذاند شراب محبت الاهی انتظار نده (و تبدل الیه تنیلا) امر نک
 محکم و یکد (لا محبوب الا الله) دینلشد

❦ از چاشنی * فند مگو هیچ وز شکر ❦ زازو که مرا از اب شیرین تو کامست ❦
فند و شکر لذتیدن هیچ سوبله اول سبیدنکه بهم مرادم سنک شیرین لبکندند (مفردات)
(از) من (چاشنی) لذت (فند) سوزش شکر (مگو) سوبله (هیچ) ابی (ز) م
(شکر) سوز لذت شکر (زازو که) اول سبیدنکه (مرا) بنچون (از) م (اب)
دوداق (شیرین) طسانی (تو) سن (کام) کاف عربیله مراد (است) در
(مضای اشارتی) بزم السندن لذت خطاب الهیدن دماغ جاتنده لذت روحانی
باقی فلان عاشق مست ازلیه عارضی اولان لذاذت جسمانیدن قطعا سوبله زیرا
عاشق مرادی دل پر شرجه سنده انجق اول لذت خطاب خدای بی عایتی
وجدانیه بولقد اول لذت بر لذتد که حقند (وبنسون النعیم اذراؤه) دینشدر

سنن حرامدرد یعنی مذهب عاشقده هر آجی جانانله طایلبدر اما جانانسن شکر ایسه
انرا * هر دم ز سر زلف تو خوش بوی مشامت) در مجلس در باده صله معنائنه در
سم فاعلی در میابیز قول نهی مفرد مخاطبدر قارشدر مه دیگدر که حرف تعلیل
صف ترکیبی اقسامنددر مشام ککرده قوقی الان عضو در که اکا حاضره شم در

* محصول بیت * ای جان عزیز حافظ کم
 شده نك سنگ غمگنه برانجامی واردر كه
 عهد قدیمه واقعدر یعنی سنگ
 غمك چنگك اكازاده مقدر در كندی
 اختیاریله دكادر (وله رضی عنه) (كل در بر
 و می بر كف و معشوقه بكاهست *
 سلطان جهانم بچنین روز غلامت بر)
 مصراع اولده اوج قیدده بیله میم متكلم
 مقدر در یعنی كل در برو می بر كف
 و معشوقه بكاه قیدلینه بر بونده عند
 معناسته در كف ایه در معشوقه ده
 ها علامت نقلدر یعنی عربیدن جمعی به
 نفاك نشایددر تصرفات اعجام دندر
 كه معشوق مراد در جهانم لفظنك
 میمی جائزدر كه غلامه قیداوله و جائزدر كه
 روزه قید اوله بچنین با حرف صله اولوق
 جائز و ظرف اولوق جائز * محصول بیت *
 كل یانمده و باده المده و معشوقه مراد بمعده در
 جهان پادشاهی بویله كونده قولدر
 یا خود جهان پادشاهی بویله كونه
 قواصدر یعنی كاستانده معشوق ملائله
 باده ایچمك جهان سلطنتندن یوقارو
 بر ذوقدر (كوشمع میارید درین جمع كه
 امشب * در مجلس ماما رخ دوست
 نسماست * كوخطاب عامدر ایثیده نه
 میارید نهی جمع مختلطدر آریدندن
 درین در بونده با صله معناسته در كه
 حرف تهلیل امشب ام اصلنده این ایدی
 نون مییه تبدیل اولمشدر ماه رخه مضاف
 اولمشدر اضافت بیانیه طریقله تمام بونده
 کافی معناسته در * محصول بیت * ای فلان
 سن دی بوجیمه شمع كنور مك كه بزم
 بمجلسمرده دوستك آی یوزی بدر در یعنی
 بزم مجلسمره آنك یوزی ماهنك ضیاسی
 کافی در شمع احتیاج و قدر (در مذهب ماباد
 حلاست ولیكن * بی روی توای سرو كل اندام
 حرامست) كل اندام و صف ترکیبی
 اقدامنددر * محصول بیت * بزم مذهبمرده مابه

* محصول بیت * بزم مجلس مرده عطر آبرلق ایله زیر جاک هر دم سنک زلفک اوچندن دماغی معطر و مشامی خوش بود یعنی ای جانان بزم مجلس مرده انواع عطری کنوروب عطارق ایله زیر اسنک زلفک و کید و کدن مشام هر دم و هر ساعت معطر و خوش بود عطر آبرلقه احتیاج یوقدر (کوشم همه بر قولی و نغمه چنکست * چشم همه بر اصل تو و کردش جامست) همه بونده همیشه و دائم معناسنه درد و کلی دیدار خطا ایله بر قولی دن مراد بانک نیدر نغمه چنکدن مراد آواز چنکدر کردش اسم مصدر در دوش معناسنه بونده

✽ ناکج غمت درد ویرانه مقیمت ✽ پیوسته مرا کج خرابات مقامست ✽

مادامکه سز غمت خزینہ سی ویرانه قلبہ مدہ مقیم و ثابت اولدخہ دائم بنمچون
میخانه بوجاغی مقامدر (مفردات) (تا) مصدریه مادام معناسته (کج) خزینہ
(در) فی (دل) قلب (ویرانه) م (مقیم) ثابت (است) م (پیوسته) دائم
(مرا) بنمچون (کج) بوجاغی (خرابات) میخانه (مقام) مکان (است) در
(معنای اشارتی) مادام عاشق قلب منکرمنده خزینہ ادنیہ رجاندن عطای
محض اولان درد الہی ثابت اولدخہ بوفانی و خراب عالم هر گوشہ سی کندوبہ
دام لقا و بہشت آسا مقام دلکش اولشد کہ درد و غم محبوب حقیقی مایہ شادی

دوچہ اندر دمکدر

از نك چه كوي كه مرا نام ز نكست * و زمان چه پرسی كه مرا نك زناست *
 عار دن نه سوبار سین كه بكا نام عار و غیرت دندر و دخی نامدن نه صورار سینه
 بكا عار نامدن در (مقدرات) (از) من (نك) عار (چه) نه (كوي) سوبار سین
 (كه) زیرا (مرا) بكا (نام) آد (ز) م (نك) غیرت (است) در (وز) م
 (نام) م (چه) نه (پرسی) صورار سین (كه مرا) م (زناست) آد دندر
 (معنای اشارتی) راه عشقه عاشق صادق نامداردن (النار ولا العار) دین
 كافر لك دین حقه اولان عارندن نه سوبار سینه (لا بخافون لومة لائم) وصفیه
 موصوف و نامدار اولمری لك كبی غیرت جاهلیه دن تجاوز ایله در و عاشق صادقه
 حسب و نسب جهشتدن اولان نامندن نه صورار سینه (فلا انساب بينهم
 يومئذ ولا ينساء لون) سرنجه بو موكوس و قلبین لك اولان نام و حسب و نسب
 صوریدن عار ایدوب همان نظرن سابقه ده اولان علم ازلی به قصر امتشدر دیمكدر

میخواره و سرگشته و رندیم و نظریاز و انکس که چرمایت در این شهر کدامست
 شراب ایچچی و مخسیر و لاابالیز و نظر اچچی بصیرت اهلیر و اول کیمسه که بزم
 کبی دکل بو شهر ده قنغیسی در (مفرات) (میخواره) شراب ایچچی (سرگشته)
 مخسیر (رند) لاابالی (ایم) متکلم مع الغیر (نظریاز) نظر اچچی (انکس) اول کیمسه
 (چون) مثل (ما) بز (نیست) دکل (در) فی (این) بو (شهر) م (کدام) قنغی
 (است) در (مضای اشارتی) که چه کرم حق ایله مظهر عشق الهی بز و مشاهده
 نور حقه مخسیر و خلقدن لاابالیز و رباب بصیرت لکن (ما عرفناک حق معرفتک)
 شوه سنجیه کنه و حقیقت الهیه فی و علم ازلی ربانی بی ادرا کده عاجز اولان
 بر ن دکل بلکه بو شهر ده معرفه الله ده اولان انبیا و اولیاده عجز بیره ده
 اولمدق بو قدر

مختصه بحسب عیب مگوید که او نیز بیست و نه چو من در طلب عیش مداومت کرد
مختصه بنم عیبی دیکر زیرا اول دخا دایمانم کبی شراب ذوق و عشرت طابنده در
(مفردات) (با) (بالا) (مختصه) (صوباشی) (میم) (ضمیر متکلم) (عیب) (م)

ایدر سن که بنم آد دن عار و ناهوسم وار
یعنی نامدار اولقدن عار ایدرم و جائز در که نام ننکد مر ادف اوله پس معنایوله او اور ننکدن نه سوار سن که بنم عارم ننکدن یعنی ننکدن عار
ایدرم (میخواره و سرکشته و زندیم و نظریاز * وانکس که چوما نیست درین شهر کدامست) نظر باز هر کوردی کنی سون کسینه
دیبرلرند ما سوادن فارغ و نظریاز خدای هر یرده حاضر کورندر دین کیسه رند لاک و نظریاز لاک معناسن بیلمش رند
هر نهی به هر تکه دیبرلر سرکشته واته و حیران معناسه در کدام قننی دنگدر * بحصول بیت * باده نوش ایز و سرکشته

مطلق دور معانسته در * محصول بیت *
 قولم دائما فی آوازله چنگ آواز بنه در
 یعنی همیشه بونلری استماع ایتدهم چشم ده
 دائما سنک لیکه و دور جامه در یعنی همیشه
 بونلره ناظم حاصلی دائما ذوق
 وصفایه در مبل (از چاشنی * قند مکوهج
 و زشکر * زان رو که مر ابالب شیرین
 تو کامست) چاشنی * یای اصلیه ایله اندر
 داد معنایه قند عریده * شکر در بونه
 شکرده تشدید ضرورت و زنجیو ندر
 * محصول بیت * ای جانان قند و شکر لذتندن
 هیچ اکه اول جهت نکه بنم مرادم سنک
 طائی لیکه در یعنی قند و شکر اگندن مراد
 بنی انکاه الدائم ایسه بن انکاه الدائم * برا
 مقصودم سنک شیرین دودا غنسه در
 کامله لب جهنده * تناب وار (تا کنج
 غمت در دل و برانه مقیمیت * همواره
 مر کنج خرابات مقامست) تابنده غایت
 و باوقیت ایچوندر کنج غمه اضافی
 بیایه در همواره لغته دوز و طوغری
 معنایه اما بونک کبی برلره همیشه
 معنایه در کنج کافک ضعی و نونک
 سکونیه بوجاق معنایه در * محصول
 بیت * ای جانان سنک غمک خزینه سی
 بنم خراب کو کلمه مقیم و ثابت اولیدن
 یا مادامکه ثابتدر همیشه میخانه بوجاقی
 بنم مقامدر یعنی سکا عاشق اولوب غمکه
 دوشلی اکنده مدیکدن تخفیف غمچون
 همیشه میخانه به ملازم مقیم و مقام
 ذکرند صنعت اشتقاق واردر (از تنک
 چه کوی که مر انام زنگست * وز نام چه
 برسی که مر انک زنام است) تنک غیرت
 و عار معنایه در * محصول بیت * نیکدن
 نه سوبلرسن یعنی بکانشکی نه اگر سن بنم
 آدم نیکدندر دخی آمدن نه سوال
 ادر سن که بنم آد دن عار و ناهوسم وار

وسرکردان ورنند و نظر بازاول کیسه که زم کی دگلدر اوشهرده فنی کیسه در یعنی دیاده هر هوا که وارد بزاکا مرتکب
و اوشهر که بزاده بز مذکور هوا که کیدر مرتکب اولیان مقصودی شهر ینک فقه سنه تر یضدر نه آنکه کندو بوهواله مرتکب
اوله بزرا کندول اهل الله دن بوجود شریف ایش حاشاکه انلردن مخالف شرع برایش صادر اوله (باحتساب عیب مگوید که
اونیز پیوسته چومادر طلب شرب مدامست) محتسب ده مبد معاده عید مقیددر عیب تقدیرنده در نیز حرف عطفدر

۱۱۶

نوزده هنوزده شرب مدام ایهام

(مگوید) سو ینک نهی حاضر جمع (که) زیرا (اونیز) اول دخی (پیوسته)
دائم (چو) مثل (من) بن (در) فی (طالب) م (عیش) عشرت (مدام) م
(است) در (معنای اشارتی) عجز بشریه می متصرف القلوب اولان پیر کاسله
وعارف مکمله اظهار حاجت یوقدر که درگاه حق نهایت اولمبدی ایچون اول
دخی فیض الهی امداده و ستوحات انوار تجلیات شهادینه بنم کی احتیاج بشریتله
شراب محبت لازمی طایفه در دیمکدر

حافظ منشین بی می و عاشق زمانی * کایام کل و یاسمن و عید صیامت *
ای حافظ بر زمان شرابسر و عاشق سر او طور مدز پرا کل و یاسمن و اورج برای
کونلریدر (مفردات) (حافظ) م (منشین) او طور مدز (بی) ننی (می) شراب
(عاشق) م (زمان) م (یا) وحدتیه (که) زیرا (ایام) کونلر (کل) م
(یاسمن) بیاض چمک (عید صیام) اورج برای (است) م (معنای اشارتی)
ای حافظ درگاه حق بی نهایت اولنجه بوعالم ناسوت جای تحصیلدر همان بر زمان
فرستی قوت ایوب روضه قلبکده عاشق حقیقی به شوق و محبتله و نوجه دائله
وصوم سوايه ملازمته کل و یاسمن کی ازهار فیوضات الهیه شکفته اولق ایله دم
آخره قدر سعی ادوب عید وصال جمال الله ابره سن و همان بو محبت صادقه
ایله لقاء الله و صوله سعی ایده سن

باغ مراچه حاجت سرو و صنوبرست * شمشاد سایه پرور ما از که کثرتست *
بنم باغک سرو و صنوبر نه احتیاجی وارد بر زم سایه ده بسلامت سرو عین کیدن زیاده
اککدر (مفردات) (باغ) روضه (مرا) بنم (چه) نه (حاجت) احتیاج
(سرو) سرو اغاجی (صنوبر) جام اغاجی (است) در (شمشاد) سرو اغاجی
(سایه پرور) کولکده بسلامت (ما) بز (از که) کیدن (کثر) زیاده اکسک
(است) در (معنای اشارتی) زم واردات الهیه ایله مزین اولان روضه قلبک
محسنت صوری به باخود تریه اهل صورت نه احتیاجی وار که بحمد الله زم سرو کی
دائم بلا واسطه تریه حق ایله سبز دار اولان دل مظهر فیض الهیمن یاخود سرو کی
ظل اللهده تریه اوله راه حقده وجوه ایله مستقیم اولان پیر دلنیز کیدن
نقصاندر دکلدر و عصمت حقده معصومدر دیمکدر

ای نازنین پسر توجه مذهب گرفته * کت خون ما حلالا لئلا شرب مادرست *
ای نازلی ولدسن نه مذهب طومش سنکه سنکایم قانزناک سودندن حلال
اولشدر (مفردات) (ای نازنین) ای نازلی (پسر) ولد (تو) سن (چه) نه (مذهب)
طریق (گرفته) طومش سن (که) زیرا (خون) قان (ما) ز (حلالا) زیاده
حلال (از) من (شیر) سود (مادر) انا (است) در (معنای اشارتی) ای ولد
قاب یاخود ای فتای معنوی اولان پیرسن نه عجب طریقده سنکه سنک حصولک
باستک بوز کدن اولان فیض ریاضات و مجاهدات ایله قانکی اناک سودندن زیاده

حلال

پس بونده جانه نسبت که دیشدر و الاچه بری ایدی * محصول بیت * بنم کوکلم باغک سرو و صنوبر نه احتیاجی واری یعنی احتیاجی
یوق بز سایه ده بسلامت شمشاد من یعنی جاناتر کیدن اککدر یعنی کیدن قالور حاصلی زم جاناتر سرودن و صنوبردن
اعلا در پس اول وار ایکن سرو و صنوبره کیم بقار خواجهک جاناتر خصوصنده از که کثرتست دبدیکنده خیلی کمالک وار اما
بویله دیسه (شمشاد سایه پرور ازهر دو بهترست * افضل ایدی اگرچه ایکی طریقله یله قافیه ایطای جلی یعنی شبانک

قیلندند که اکبروا عظم غیوب قافیه دندر باغ و سرو و صنوبر شمشاد و سایه جمنده صنعت مراعات نظیر وار
(ای نازنین پسر توجه مذهب گرفته * کت خون ما حلالا لئلا شرب مادرست) نازنین باندت وایکی نون ناکد افاده
ایدر زیاده نازلی دیمکدر کت که حرف تعابیل تضخیم خطاب تر کبله هاه رسمی مساقط اولشدر کافه فقه و کسر جازدر
شیر سود مادر آه * محصول بیت * ای نازلی پسر سن نه مذهب طومش سن که بز قانزناک سودندن حلال رکدر
یعنی عشاقک قانی سکنه جهندن اناک

۱۱۷

حلال و مبدول قیلد قیچه حاصل اولر و مقصود اله کبرم

چون نقش غم زدور بینی شراب خواه * تشخیص کرده ایم و مداوا مقررست *
وقتا که زمانه دن غم نقش کوره سین شراب ایسته تشخیص ایتمش واکامه مشرک
شراب ایله درده دوا نابندر (مفردات) (چون) وقتا که (نقش) صورت (غم)
کدر (ز) م (دور) زمان (بینی) کوره سین (شراب) م (خواه) ایسته امر حاضر در
(تشخیص) تشخیص یلک واکل (کرده ایم) ایتمش (مداوا) علاج (مقرر)
ثابت (است) در (معنای اشارتی) حصول ولد قلب و انجلا فبوضات قلوب
پیران حقیقت هر بار و زو شب قلبی کدورات ماسودان آتش عشقه قطعه یابدوب
و مراقب اوله ثابتدر دیمکدر

از آستان پیرمغان سرچرا کشیم * دوات در آن سراو کشایش درین درست *
پیرمغانک ایشکندن نیچون باش چکه لم و نیچون اعراض ایده لم ز براد ولت بیدی
اول اوده در وقتوحات معنوی یوقبده در (مفردات) (از) من (آستان) ایشک
(پیرمغان) شیخ سائر اسرار (سر) باش (چرا) نیچون (کشیم) چکه لم (دوات)
م (دران) اند (سرا) او (کشایش) آجقلق (درین) بونده (در) قیو (است) در
(معنای اشارتی) لکن ولد قلب و فیوضات الهیه و مشاهدات انوار جمال ربانی
حصولی پیرمغانک و منبع اسرارک و ساطنه محتاجدر و انوارک حریم ارشاد جانبخشاری
آستانه بوز سوره کله در زرا دوات ایدی وقتوحات معنوی واسطه پیرایه و انوارک
آستانه علیه لرن قطعه بر آساکمکه حاصل اولور دیمکدر

در راه ماشکسته دل میخند و بس * بازار خود فروشی ازان راه دیگرست *
بزم طریقمرده انجق قلبی قیرقانی و عاجزک الور اول سیدن کندینی صابنچلق
و کبر بازاری غیری بولدر (مفردات) (در) فی (راه) بول (ما) بز (شکسته) قیرلش
(دل) قلب (یا) مصدریه (میخند) الور (بس) انجق (بازار) چارشو (خود فروش)
کندینی صابنچی و متکبر (یا) مصدریه (ازان) اول سیدن (راه) بول (دیگر)
غیر (است) در (معنای اشارتی) پیر کامل بوزدن فیوضات الهیه به نائل اولق
کلب کی غلق ایله وهره کی سورنک ایله و عجز و بیچاره لک ایله محل مرحمت اولق
ایله در زرا تکبر و عجب و غرور بولی ضلالت و محرومیت بولی اولسیدن طریقی
حقک خلافت خود بیک ایله بودله ایرن یوقدر دیمکدر

دی وعده داد و صل و در سر شراب داشت * امر و ناپچه کوید و بازش چه در سرست *
دون بکا وصالی وعده ویدی و باشند شراب طودیکه مست ایدی یوکون عجب
نه دیرو کپروانک باشند نه وارددر (مفردات) (دی) دون (وعده) اقرار (داد)
ویدی ماضیدر (وصل) بکا وصالی (در) فی (سر) م (شراب) م (داشت)
طوندی ماضیدر (امر و ناپچه) کوید (چه) نه (کوید) دیه مضار عذر
(باز) کپروانک (ضیم غائب) (چه) نه (در) فی (سر) باش (است) در (معنای اشارتی)

ل

۳۰

محصول بیت * بزم طریقمرده کوکل صفتلن الور انجق خود فروشلق بازاری غیری جانیسندر یاخود غیری
طریقندر یعنی طریق عشق و محبتده افتاده لک و بستاک و یوقلق متعبددر خود بیک خود پسندک و خود فروشلق
مدعی و مرانی ل طریقندر که طریق عشقک تمام نفیضدر (دی وعده داد و صل و در سر شراب داشت * امروز
ناچه کوید و بازش چه در سرست) دی دون دیمکدر * محصول بیت * شراب باشند ابکن دون بکا وعده وصل ویدی

مابه محتشمی خدمت درویشا نیست) روضه مبتدا خلوت خبر اوله بالمر بالعکس اوله خلد جشندر برین بر فارسیده علی معناسنه در ویانست نون تا کید بوجده رک جنت دیمکر فردوس اعلی معناسنه مابه بونده سر مابه معناسه در محتشمی سروزی اسم مفعول صیغه سنی اوزره هیتلنک واولوق دیمکر دیمش اما صحاح جوهریده اسم فاعل وزنی اوزره کنورمش و معناسی خجالت ایله تقسیرایش بونده مصرع اول کبی مبتدا خبر ایکی طریقله در خدمت مصدر در مفعول مضاف اولشدر

محصول بیت * فردوس اعلی باغچه سی

درویشلرک خلوت باغچه سیدر عظمت و هیئت سر مابه سی درویشلر خد مندر و بالعکس یعنی درویشلر خلوتی همان خلد برین در ذوق و صفا خصوصه که اکامالک و قادر اولان همان جنته قادر در و انلره خدمت ایلمک سر مابه عزت و سعادت در

درویشاندن مراد بونده اهل الله در (کنج عزات که طلسمات عجایب دارد) فتح آن در نظر رجعت در ویشانست) کنج عزات که عزات خلقدن کس یلوب بر بوجاق اختیار ایلمکه درلر اضافت یسانه در طلسمات طلسمک چهیدر ذوی العقولک غیری اولد بیغیون الف و تالیه جمع اولدی نظر رجعت اضافت مصدر الی الفاعل قیلنددر * محصول بیت * عزات کنجی که عجایب طلسماری وارانک قحقی درویشلرک رجعتی نظر نده در یعنی واصلین که بر کسینه در جنتله نظر ایلمه عزات اختیار ایلمک اکا ضروری اولور زیر عزات اختیار ایلمیجه مراد لینه واصل اولزلر (آنچه پیشش بنهد تاج نکبر خورشید * کبر یا بیست که در حشمت درویشانست) اکثر نسخه ده آنچه برینه آنکه واقع اولمش اما فقیر بونسخه بی اختیار ایلمکه معناسه بومنا سیدر نکبر یو کلنک کبر یا عظمت یعنی اولوق حشمت صما حده حانک کسریله اسمدر استعیام معناسه اصمعی حشمت کسرحالیه غضبدر اما حانک قحقیله هیچ ریسی تعرض ایلمدی و سروری حشمتی هیتمه یان ایلمدی اما معلوم دکل که نه دن اخذ ایلمدی و حانک حر کته هیچ تعرض ایلمدی لکن خلق استعالمده حشمت فتح حالیه عظمتدر * محصول بیت * اول نسنه که الگ اوکنده خورشید تاج نکبری قور

یعنی ترک ایدر بر عظمتدر که درویشلرک حشمتدر در یعنی کونش بوقدر نکبر و ترغله درویشلرک حباسی کبر یاسی اوکنده نکبرلک ایلم حاصلی بونلرک رعایت آداب وار کاندن شرمنددر (قصر فردوس که رضوانش بدر بانی رفت * منظری از چمن زهت درویشانست) قصر کوشک فردوس جنت رضوانش بونده جنت قبو حبسیدر بون ضرورت وزن ایچون مساکن او قور بدر بانی باخری صله در بان قیوچی یا حرف مصدر منظری اسم مساکن یا وحدت ایچون ندر زهت سرور و پاکسکدر * محصول بیت * جنت

جنت کوشکی که رضوان الگ قوجیلغنه کندی و قیوچی اولدی درویشلرک سروری و بهجتی باغچه سندن برنجیره در (مفردات) (قصر) کوشک (فردوس) جنت (رضوان) جنت بکچی (ش) ضمیر (در بان) قیوچی (رفت) کندی (منظره) بنجره (از) من (چمن) باغچه (زهت) سرور و بهجت (معنای اشارتی) نسخه صفرای عالم کبری اولان درویش حقیقینک مظهر تجلیات انوار ربانی اولان قلب واسعه می و دل منشرح سینه نسبت رضوان در بانی اولدی بخی سکر جنت بنجره سنک حسابی اولیان خانه دن برنجیره مشابه سنده در دیمکدر

اول نسنه که سیاه قاب انک حکسندن التون او اور بر کیمیدر که درویشلرک صحبتدر (مفردات) (آنچه) اول نسنه که (زر) التون (میشود) اولور مضارعدر (از) م (پرتو) عکس (قلب) م (سیاه) م (کیما) اکسیر (یا) وحدتیه (است) در (در) فی (صحبت) مصاحبت (درویشانست) م (معنای اشارتی) قلی نور حق ایله منشرح اولان درویش حقیقینک مصاحبتی و محاسبتی بر کاندن ژنکار ماسوا ایله (کالحجابه) او اشد قسوه) اولان قلب سیاه زر خالص کبی براق و نورانی و ذی قدر عالی اولوب پرتو و انعکاس نورانیله بر نور او اور دیمکدر

از کران تابکران لشکر ظلمت ولی * از ازل تا بید فرصت درویشانست * کاندن کنار دک ظلم عسکر بدر یعنی عالم ظلم ایله بر دلکن ازلدن ابد دک فرصت درویشانکدر (مفردات) (از) م (کران) کنار فتح کاف ایله در (تا) الا تنهاسه (با) المبالسه (کران) م (لشکر) م (ظلم) م (است) در (ولی) لکن (از ازل) ازلدن

کوشکی که رضوان الگ قیوچیلغنه واردی امدی اول کوشک بر نظر کاهدر درویشلرک زهتی چشده چن زهته اضافتی یسانه در یعنی جنت درویشلرک سرور و ذوق و صفا سندن برنجونه در (آنچه) زرمیشود از پرتو آن قلب سیاه * کیما بیست که در صحبت درویشانست) مصراع اولده محتمل الضد بن صفتی وار قلب سیاه بوند ایکی معنایه در بر بی اولدر که التوند و آنچه ده استعمال ایدرلر بر سیده قره کوکل معناسه که اکادل تیره درلر که جلای نظری مر شده فحشلی اولیه صحبت بونده ملازمت و مصاحبتدن

(تا) م (با) م (ابد) م (فرصت) رخصت (درویشانست) م (معنای اشارتی) اگر دنیا باشند باشد جله ظلم ایله و فساد ایله مالا مال اواسه از ابد مفعول درگاه حق اولان درویش حقیقی بر آن قلبه کدورات ماسودان برذر * غبار کتور میوب تجلیات انوار الهیدن و مشاهده جلال لازالیدن دیناده و آخرتده بر آن منتق اولساق ایله فرصتیا بدر و دوات ابدی انکدر دیمکدر

دولتی را که نباشد غم آسب زوال * بی تکلف بشنو دولت درویشانست * بدولت که زوال طوقسندن اکا غم اولیه تکلف سز و شکسز ایست که درویشلرک دولتدر (مفردات) (دوات) م (با) و حدتیه (را) للخصیص (نیاشد) اولیه (غم) م (از) م (آسب) طوقسحق (زوال) کتک (بی) انی (تکلف) بونده شکدر (بشنو) ایست (دوات) م (درویشانست) م (معنای اشارتی) بومظهر انوار توحید ایله و صلات الی الله دولته و تجلی دائمی سلطنته نائل اولان مقبول ازل و درویش حقیقی معصوم بدوات ابدیه نالنددر که شاهان جهان دولتی کبی اکا خوف زوال بوقدر موجب حرمان اولدیغی ایچون زوال بشمک غمی اولدیغی بی شک و بی ریسدر دیمکدر

خسروان قبله حاجات جهانندولی * سبیش بندکی حضرت درویشانست * بادشاهلر جهان حاجتلیرک قبله لیدر لکن انک سبیش درویشلر حضرتنک قوللوغیدر (مفردات) (خسروان) بادشاهلر (قبله) م (حاجات) م (جهان) م (اند) ادات خسر (ولی سب) م (ش) ضمیر (بندکی) کاف بجمیله قوللق (حضرت) ادات تعظیم (درویشانست) م (معنای اشارتی) بوجهان بادشاهلری الهی بلایوب توکلی و اعتقادی درست اولیان عوام ناسک قبله حاجاتی و مراد دینارینک حصول بانی اولوب دنیا دولتی و سلطنتی کندولده ثبات بولسک سبیش درویش حقیقی اولان انبیا و اولیانک طریقته و خدمتده قوللق و اطاعت ایتملرله در نه وقت انلره اطاعتدن خروج ایدر سه دولتی زائل اولور دیمکدر

ای توانکر مفروش این همه نخوت که ترا * سرور زدر کشف همت درویشانست * ای غنی درویشلره بود کاکو کبر صاعمه ز را سنک باشک و التونک درویشلرک همتی و دعاسی حفظنددر (مفردات) (ای) حرف ندا (توانکر) غنی (مفروش) صاعمه (این) بو (همه) جله (نخوت) کبر (که) ز را (ترا) سنک (سر) باش (زر) التون (در) فی (کنف) حفظ (همت) دعا (درویشانست) م (معنای اشارتی) ای دنیا مالیه غنا عن این غافل مال و دنیا که مغرور اولوب و آخرتی اونودوب کل بوقدر الله دوستلرینه کبر و غرور ایتمه ز را سنک باشک و التونک سلامتی و دنیا و جیاتی انبیا و اولیاسندن اینجیوب حسن نظر زنده و اطاعت و انقیاد ایله دعاری حفظند اولمک ایله در و الامالک سبب هلاکدر دیمکدر

کنج قارون که فرو میرود از قهر هوز * خوانده باشی که هم از غیرت درویشانست * کنج قارون که فرو میرود از قهر هوز * خوانده باشی که هم از غیرت درویشانست

نخوت که ترا * سرور زدر کشف همت درویشانست) ای حرف ندای عام توانکر قدرت و قوت صاحبی معناسه در اما بونله غنی و مالدار مقصود در کرات فاعلدر ترکیده جی معناسه کاردن مخفقد ستمکار و ستمکار و جفا کار و جفا کر کبی نخوت نکبر و عظمت معناسه کشف صغنا جغه دیرلر * محصول بیت * ای غنی و مالدار کیسه بوقدر نکبر و تعظم صاعمه ز را سنک باشک و مالک و مالکک درویشلرک همتی صغنا جفته در یعنی انلرک همتی بر کتنده در جمیع مال و مالکک

شویله که انلرک هنلر بی سندن صرف ایلده لجه سی تلف اولوز (کج قارون که فرو میرود از قهر هنوز * خوانده باشی که هم از غیرت درویشا نست) کج یعنی مال فرو میرود اصلنده باقی و دالمی معنایه در اما بونده اشغه کیدر معنایه در از قهر یعنی از قهر خدای هنوز دخی دیکدر باشی فعل مضارع مخاطبدر باشید ندن خوانده باشی او قومش سن اوله و یا او قومش سن * محصول بیت * قارون مالی که الهک قهرندن آلان باتوب کتده در تفسیر لده و تار بخلرده او قومش سن اوله که درویشلرک غیرتند ندر بونده

۱۲۲

قارونک خزینده سی که الهک قهرندن حالا اشغی کیدر قرآن عظیمه او قومش سنکه اول دخی درویشلرک غیرتندن در (مفردات) (کج) خزینده (قارون) م (فرو) اشغی (میرود) کیدر (از) م (قهر) غضب (هنوز) شمدی (خوانده) او قومش (باشی) اوله سن (هم) دخی (از) م (غیرت) م (درویشا نست) م (معنای اشارتی) الله و رسول علیه السلامه اطاعت ایقبوب دنیا مالنه مغرور اولوق سیبیل قهر الهی به مظهر اولوب حضرت موسی علیه السلام افندیمرک مبارک قلبی اینجندیکجیون حضرت موسی افندیمرک غیرتندن مالیه و کوشک و سرایله الله تعالی ارضه خشف پوردی قرآن عظیم الشانه مذکور در قهر الهیندن حالا یرک الله اشغی اسفل مافلیه اینوب کتده در انبیا و اولیایه عداوت الهه عداوتدر دیکدر

روی مقصود که شاهان بدعای طلبند * مظهرش آینه طاعت درویشا نست * مقصود بوزیکه پادشاهلر دعا الیه طلب ایدرلر او مقصودک ظاهر و حاصل اوله جفی بر درویشلرک طاعتی آینه سیدر (مفردات) (روی) بوز (مقصود) م (شاهان) پادشاهلر (با) لاملابسه (دعا) م (می) زائد (طلبند) طلب ایدرلر مضارعدر (مظهر) ظهور بری (ش) ضمیر (آینه) م (طلعت) ظهور (درویشا نست) م (معنای اشارتی) دنیا پادشاهلرک دنیا و دنیو یادعا الیه طلب ایدر ککری مقصود لیک حصول بری درویشلرک آینه قایک انلر توجه ایتمیه در والله دوستربنی اینجتمبوب انلر محبت ایتمیه در یوخسه هلاک اولورلر دیکدر

من غلام نظر آصف عهدم کورا * صورت خواجکی وسیرت درویشا نست * بن زمانه آصفک نظر ینک قولی که انکیچون افندیمرک صورتی و درویشلر سیرتی وارد (مفردات) (من) بن (غلام) قول (نظر) م (آصف) سلیمان پیغمبر علیه السلام و زری (عهد) زمان (که) زیر (او) ضمیر (را) تخصیصیه (صورت) م (خواجه) افندی (با) مصدر به (سیرت) معنی (درویشا نست) م (معنای اشارتی) بن قباب عزنده مستور صورتی خلق الیه معنای الهه اولان الله دوستلرینک کلیندن بند لری م وجهه سنک نظرو هنلرین نیاز ایدرم باخصوص زمانه مرده خلیفه الله اولان غوث اعظمک نظر و هنلرینک قولی م الله تعالیدن دیرم بن عاصی و محتاج قولی ایکی جهنده دوستلرین آبرسون و سیرلر شفاعتیم بجاء سید المرسلین صلی الله علیه و سلم

حافظ آراب حیاتی ابدی می خواهی * منبش خالک درخاوت درویشا نست * ای حافظ اگر حیات ابدی صوبن ایسترایسک اول حیات ابدی صوبنک حقیقه جفی بر درویشلرک خلوق قبوسنک طیراغیدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (ار) اگر (آب) صر (حیات) دیرلک (ابدی) دائم (می) زائد (خواهی) ایسترایسک (منبع) صوچقه جفی بر (ش) ضمیر (خالک) طیراق (در) قبو (خاوت) تنهاتی

درویشا نست

ای حافظ اگر مؤید حی اولوق آینی ایسترایسک یعنی ابدی دیری اولوب اولمک ایسترایسک منبعی یعنی اول آبک ظاهر سور ایدوب چیقد یعنی درویشلرک خاوتنک قبوسنک طیرا غیر یعنی ابدی حیات ایسترایسک درویشلرک قوس سی ترانه ملازمت الیه (حافظ اینجایا بدب باش که سلطانن ملک * همه از بندگی حضرت درویشا نست) * محصول بیت * ای حافظ بونده یعنی درویشلرک آستانه سنده ادله اول که ملک پادشاهلری

جعبادر ویشلرک حضور یندنده اولمقنددر یعنی دنیا سلطنتی فقرایه محبت و مودت الملکنددر حاصلی پادشاهلر اهل الهک دعاسنه محتاجلر در (و له ایضا) (درد بر مغان آمد یارم قدسی در دست * مست از می و بخواران از کس مستش مست) درباه صله معنایه در یارفتنده یولداشه دیرلر جنانانه یارید ککری مجازادر و قدسی یا حرف وحدت قدسی میدادر و در دست خبری و بوجه آمدنک فاعلندن حالددر مست از ینده اندن حالددر ادف طریقله و بخواران و او عطف و بوجه حالیه معطوفدر ماقبلنده کی جله * حالیه به نر کسندن مراد چشمدر

۱۲۳

(درویشا نست) م (معنای اشارتی) حاصلی ای حافظ استعذ بالله (ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين) خواستجه حیات ابدی وسعادت سرمدی انبیا و اولیایک اطاعت و محبت الیه قبولی طیراغنه یوز سوروب انلر دن استناد ایتمه ده در دیکدر

وله ایضا

درد بر مغان آمد یارم قدسی در دست * مست از می و بخواران از کس مستش مست * یارم آمده بر قدح الیه کافرلر کلیسا سنده کلدی کندوسی شرابدن مست و شراب اینجملرلرک نرکس کبی مست کوزندن مست اولدینی حالده (مفردات) (در) فی (دیر) کلبا (مغان) کافرلر (آمد) کلدی (یارم) بنم یارم (قدح) م (یا) وحدتیه (دست) ال (مست) سرخوش (می) شراب (بخواران) شراب اینجملرلرچدر (از) م (نرکس) چیچک (مست) م (ش) ضمیر (مست) م (معنای اشارتی) (الدنيا) سجن المؤمن و جنة الکافر خواستجه رسولرسیدیم یاریم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم رجعه للعالمین اوله رق شریعتی طریقت و حقیقتی بیان ایدر الله کتاب الله الیه و دماغ جان عاشقانه شراب محبت بخش ایدر کلام الله الیه جانب حقندن بشیرا و نذیرا و داعیایا الی الله بوجت کافر اولان دنیا به کلدی کسندی (لی مع الله وقت) شرابله مست و شریعتی قبول ایدن مؤمن شراب محبت رسول الله الیه مست اوله رق کلدی وارث محمدی و واصل انوار احدی اولان مرشد کامل دخی یویله در دیکدر

در نعل سمند او شکل نه نو پیدا * وز قد بلند او بالای صنوبر پست

انک یاغز آنتک نعلنده یکی آی شکلی ظاهر در و انک بلند قدندن جام اغاجنک بوی اینقدر (مفردات) (در) فی (نعل) م (سمند) یاغز و قوله آت (او) ضمیر (شکل) صورت (نه) آی (نو) یکی (پیدا) ظاهر (وز) م (قد) بوی (بلند) نوکک (او) ضمیر (بالا) بوی (صنوبر) جام اغاجی (پست) الحق (معنای اشارتی) (اول ما زاغ البصر) سلطانن اولان محبوب خدایک اسب تازی روح مظهره سی نورندن سموات و ارض اهالیسنده و جسد و نورانیت پیدادر و قدر عالیه عتدالله جله دن برتر در و ایدر دیکدر

(آخر بجه کویم هست از خود خبرم چون نیست از بهر چه کویم نیست با و انظرم چون هست)

آخر اول نور الهی به نه وجهله واردم چون کسند و مدن خبرم بوق نه دن اینچون بوق دیم چونکه اکا نظرم واردر (مفردات) (آخر) ادات تعربضدر (بجه) نه وجهله (کویم) دیم (هست) وار (از) م (خود) کسندی (خبر) م (میم) ضمیر (چون) زیرا (نیست) م (از) م (بهر چه) نه اینچون (کویم) دیم (نیست) م (با او) اکا (نظرم چون) م (هست) وار (معنای اشارتی) بواقه نورندن اولان نور محمدی روح کبی بر امر بدر که علی الله و الهی اولانه مخصوص صدر مشاهده

نشیبه کنیه طریقیله * محصول بیت * یارم مغان کلیسا سنده کلدی و بر قدح باده الله مستانه کلدی و باده پرستلر انک چشم مستندن مست کلدی یعنی جانان بر قدح باده الله الوب مستانه کلدی و باده نوش مصاحبلری انک مستانه چشمندن مست کلدی بار (در نعل سمند او شکل نه نو پیدا است * وز قد بلند او بالای صنوبر پست * نعل مشرکدر آت نعلنه و پاشنه دیرلر سمند تحفه حسامیده دیمشدر انک بوزی خنک و قولاسی سمند قوله آت سمند دیمشدر اما صحاح فرسده دوری آت دیمشدر شکل نه نو جانانک آتی نعلنی ماه نوه نشیبه مشهور در پست الحق دیکدر اما بونده الحق مراد دکلدر بلکه ذلیل و حقیر معنایه در * محصول بیت * جانانک سمندی نعلنده هلال شکلی ظاهر و باهر در وانک بلند قدندن صنوبر قامتی الحق و دیندر بوبینه حکایت حال ماضی معنایه و یرمک ظاهره مخافدر (آخر بجه کویم هست از خود خبرم چون نیست * وز بهر چه کویم نیست با و انظرم چون هست) آخر ادات تأکید و تقریر در بجه کویم با حرف سبب نه سببه ونه وجهله دیمشدر و بهر چه و او حرف عطفدر ما بعدینی بجه لفظنه عطف ایدر مصرع ثانی بی و او عاطفه سز ایدر ایانک قلت تا ملنددر * محصول بیت * نه سببه ونه وجهله کسند و مدن خبرم وار دیه یلوروم چونکه کسند و مدن خبرم بوق یعنی من عرف نفسه دعواسن نه وجهله ایلرم چونکه بنده بو حال بوق و دخی اینچون اکا نظرم بوق دیرم چونکه اکا نظرم وار یعنی جانانه نظرم بوق نیجه دیه یلوروم چونکه کوزم و کوکلم اکا ناظر در (شمع دل دمسازان بنشست چوا و برخاست

* واقفان نظر بازان برخاست چوا و بنشست) دمساز موافق صاحب معنایه در هم آواز دین بکلدی بنشست بونده سوبندی دیکدر زیرا بواظف آت شده استعمال اولسه سوبنک معنایه در واقفان همزه الیه وحذ فله لفتندر نظر باز کور دیکنی سونه دیرلر برخاست قالدی یعنی پیدا و ظاهر اولدی معنایه در * محصول بیت * مصاحبلرک کواکلی شمع سوبندی او جانان مجلسدن قاقوب کیتک استیجه یعنی مجلسده کلوب قرار اینجبه هر بریسی روی جانندن کواکلبه بر شمع او یار میشدی جانان

قاله و ب کیدنجه بوشمک سو بنسی لازم کلوز زرا وجودی زوینک هکندن ایدی زوینی که غائب اولدی عکس اکا تبعیثله غائب اولور دخی جاتان اوطور و ب قرار ایدنجه نظر باز لر مشوق اولوب دوست دوست دیو فریاد و فغانه باشلدیلر حاصلی کلوب اوطور نجه شوق وصال درونلرند پید اولوب هوو دیمکه باشلدیلر بو بنده مصراع ثانی بی و او عاطفه سز اراد ایلین قصور ایش و بو بیتک یکی مصراعنده صنعت تضاد وار (کرغایه خوشبو شددر کسوی او بیچید و روسه کانکشت در ابروی

او بیوست) غایه تک تحقیق سرارادت
ماغر زنده کیمشد ریچید فعل ماضیدر
بیچیدنن لازمه متعدی ماینده مشترکدر
گاه او اور که ایکی مفعول الور ترکیده صرعه
کبی ! ونده بر مفعول المشد زرا معنی
کسو سینه صاردی و طو لندی و سینه
واوک قنقی و سینک سکونیه دروسمه دن
مخففدر و اوک قنقی و سینک کسریله
عریجه عظم دیرر عینک کسری و طاک
سکونیه بر او ندر که انکاه صاج و صقال
بو یارلر راسته ده و سینه دیرلر ابرو فاشدر
بیوست فعل ماضیدر اولشدی معنائنده
محصول بیت * اگرغایه کوزل قو قلی
او ایدسه انک کسو سینه صار بلوب
طولاند بغندن ربی کسو سینه تعاق
ایلدی و بو بوی کسب ایلدی
وسه دخی کا نکش یعنی کا نش کلنده
واقع اولدیه جاتانک ابروسنه متصل
اولقدندر حاصلی وسه ابرویه وصول
بو لنجه کان شکانی بولمز کا نکشی
وسه به نسبت مجاز در زرا سینه یابه
چکنر بلکه ابرویه چکمه کله کان شکان
بولور (بازای که باز اید عمر شده حافظ *
هر چند که ناید باز تیری که بشد از شست)
بازای کبرو کل باز اید رجوع ایله دیمکدر
شده رفته معنا سینه در ناید باز کرو
کلز یعنی رجوع ایلمر دیمکدر ناید اصلنده
نه آید ایدی الف مسدوده ایله پس
ضرورت و زنجیون همزه سنی حذف
ایلدی ناید فالس دی فعلان وزنی اوزره
شست بونده اوق کز لشدک وقت باش
برمقدن اوقله کرش قاوز بان یره دیرلر
محصول بیت * کرو کلکه حافظک
یکمیش عمری کرو کلکه یعنی رجوع ایله
حاصلی سنک رجوع ک سبیلله تازه عمر
کسب ایدوب جوان اوله هرند کلی که

اهله منحصر امر لطیف اولد یغیچون و تعبیری عباره به صیغز ذوق روحانی
اولد یغیچون اقراری کوچ انک ایچون نور حقه مستغرق اولنر کسندولرند
اولوب نظر ندر اولان نور حتی عوامه تعبیر و تفر را امر عسیر اولد یغن بیان ایتمشدردیمکدر
شع دل ده سازان بنشست جوا و برخاست و افغان ز نظر بازان برخاست جوا و بنشست
مصاحبلرک کوزلی چراسی سویندی اول نور محمدی که بر قلبدن فالقدی کندی
دخی نظری آچق عاشقندن فغان فالقدی چونکه اول نور قلبه اوطوردی (مفردات)
(شع) چراغ (دل) قلب (دمسازان) مصاحبلر (بنشست) اوطوردی یعنی
سویندی (او) ضمیر (برخاست) فالقدی (افغان) فریاد (ز) من (نظر بازان)
نظری آچق یعنی عاشقندر (برخاست) م (او) ضمیر (بنشست) اوطوردی (معنای
اشارتی) اول نور محمدی یا خود مظهر نور محمدی اولان شیخ کاهلک محبتی اهل
سلو کدن وار باب مجیدن بر سنک قلبدن بر آن طریان غفلت ایله زائل اولسه
قلبی چراسی سوینوب ظلمت و انقباضده قانوروا کر قلب عاشق نظر باز اول نور
نجلی ایدسه عاشق بیچاره عدم نمشدن جبل قلبی پاره پاره اولوب موسای عقلی کال
نمیردن فریاد و فغان ایله عاله افشا اولور

کرغایه خوشبو شددر کسوی او بیچید و روسه کانکشت در ابروی او بیوست
اگر سنک کوزل قو قلی اولدیه انک زلفنه دولاشدی اگر راستخی سورمه یای
چکیمی اولدیه انک فاشسته متصل اولدی (مفردات) (کر) اگر (غایه) مسک
(خوشبو) کوزل قو قلی وصف ترکیبدر (شد) اولدی (در) فی (کسو) زلف
(او) ضمیر (بیچید) طولاشدی (ور) واکر (وسه) راستق (کانکشت) یای
چکیمی وصف ترکیبدر (کشت) اولدی (در) فی (ابرو) فاش (او) ضمیر (بیوست)
متصل اولدی (معنای اشارتی) حاصلی قسب عزتده مستور اولوب مسک کبی آثار
جمله ری مشام جانلری مظهر قیلان علوم لدنی اربانک کالاتی و راستق کبی آداب
شرعیه ایله واحکام ظاهره شرعیه ایله ظواهر خانی مزین قیلان علوم ظاهره
اصحابک حاصلاتی جمله نور محمدی به و اهل یقینه تعلق و اتصال ایله در وجهه محسنات
صوری و معنوی اندندر

بازای که باز اید عمر شده حافظ * هر چند که ناید باز تیری که بشد از شست
کبرو کل ای مطلوب که حافظک کتمش عمری کبرو کلکه هر نقد را کر چه رجوع ایتز شول
بر اوق که یایک گزندن کندی (مفردات) (باز) کبرو (ای) کل (آید)
گاه (عمر) م (شده) کتمش (هر چند) هر نقد (ناید) کلز (باز) کبرو (تیر)
اوق (یا) وحدتیه (بشد) کندی (از) من (شست) اوفک کزی و یایده
طور دخی بر (معنای اشارتی) ای عالم ارواحده اولان آشنای قدیم بزبو عالم
عباده سزدن جدا دوشدک کر مکله بیه کبرو کل که تازه جان بولم و جلاله کین
عمر کچممش کبی اوله کر چه یاشدن اتیلان اوق کبرو دو نمر لکن نور محمدی به

قبضه دن چیسان اوق کرو دو نمر سه یعنی کچن عمر دوتک محالدر اما سنک رجوعک سبیلله تازه حیات بولور دیمکدر
هست افغلی که واقعدر برینک قافیه سینه معمول طریقله در باقیسی اصل اوزره در

وصلت ایله لقاء الله واصل اولان کیمه نك ارواح ایله اشباح بیننده اولان حیاتی ندیم
مثابه سنده درو هیچ برده لشمش کبدر دیمکدر

خواب آن ز کس فنان تویی چیری نیست * تاب آن زلف پریشان تویی چیری نیست *
سنک اول فتنه بر اغیجی کوز و کلک اویقوسی بر شمسز دکل سنک پریشان زلفنک بولکی
بر شمسز دکل و بوشه دکل بر حکمتی واردر (مفردات) (خواب) اویقو (آن)
اول (ز کس) کوز (فنان) فتنه ایدیچی (تو) سن (بی) ننی (چیر) نسته (یا)
وحدتیه (نیست) دکل (تاب) بولکلم (آن) اول (زلف) م (پریشان) طاغنی
(تو) سن (بی) ننی (چیر) شی * (یا) وحدتیه (نیست) م (معنای اشارتی)
ای پر موی وای مظهر نور محمدی سنک ایکی جهاتدن کوز بوموب بوصورت عالمی
خرايه و بر مکملک بر قائده سز دکلدر که دائم لقاء الله و باعث وصلت الی الله دروسنک
انواع آثار تجلیات صفات الهیه ایله کور شوب راه مجاهده ده هر بر مریده
استعدادی وجه اوزره مفاونا ترسه بیوروب هر برینی بر در اوار شاد بیور دیمک
بر حکمتسز دکلدر عوامک فهمندن خارج بر سر مقلددر دیمکدر

ازلبت شیروان بود که من میگفتم * این شکر کردتمکد ان تویی چیری نیست *
سنک دوداغکدن سر دافچی ایدی که بن دیدم بوشکر سنک طوز او فک باننده
بر شمسز دکل و قولاینه دکل (مفردات) (از) من (اب) دوداق (تا) خطایه (شکر)
سود (روان) آقچی (بود) ایدی (من) بن (میگفتم) دیدم (ابن) بو (شکر) م
(کرد) اطراف (نمکدان) طوزاق (تو) سن (بی) ننی (چیر) نسته (یا)
وحدتیه (نیست) دکل (معنای اشارتی) ای طفل معنوی خدای لیزلی اولان
پیر سنک اسان در بار کدن جاری اولان علم و حکمت یشایع بستان غیب الهی بدن
فیضان ایله جاریدر بن دیرم که سنک کبی نوع بشردن بولک کبی عقل ادراکندن
عاجز و شکر دن الذکات قدسیه و غدای روحانیه بر حکمتسز دکلدر محض سنک
کال قرینکدن در

چشمه آب حیات دهانت اما * بر لبش چاه زنجندان تویی چیری نیست *
سنک دهانت آب حیات چشمه سیدر اما اول دهانت کارنده سنک چیکک قیوسی نسته سز
دکل (مفردات) (چشمه) م (آب حیات) م (ست) در (دهان) آخر (تا)
خطایه (اما) لکن (بر) علی (اب) دوداق (ش) ضمیر (چاه) قبو (زنجندان)
چیکه (تو) سن (بی) چیری نیست) م (معنای اشارتی) ای شیخ دستگیر سنک
فم صدق وارک چشمه آب حیاتدر که سالکیت شفت و مر حمله بیور دیمک قطع
در جاتدن و نیل کر اما تندن و مشاهده جمال الله باعث رفع حجابدن جان
عاشقانه حیات ایدی بخش ایدر اما باننده بوجهه مراتب عالینک حصولی ریاضات
و مجاهدات مشقربنده تحمل ایله اولور بیور دیمک حکمتسز دکلدر که (المجاهده تورت

(خواب آن ز کس فنان تویی چیری نیست)
نیست * تاب آن زلف پریشان تویی
چیری نیست) خواب اوینو و دوشدر
بونده اوینو مراددر فنان مبالغه ایله
فتنه جی دیمکدر تاب بونده بولکدر
محصول بیت * ای جانان سنک اول
فتنه جی کوز سنک اویقوسی غر ضسز
دکلدر البته بر سبی واردر یعنی تغافلدن
صبارتدر که عاشقه التفات ایدوب یوزلینه
بقما یا یم دیمکدر و سنک اول پریشان
زلفنک بولکی دخی بر غرض سز دکلدر
بلکه عشاق دلاری صید ایلمکچون
فلاندر (ازلبت شیروان بود که من میگفتم
کین شکر کردتمکد ان تویی چیری
نیست) روان صفت مشبهه در رویدندن
افغان معنائنه میگفتم اولنده می حکایت
حال ماضی معنائنی افاده ایدر سو باردم
دیمکدر کین شکر که قوی مقوله ربط
ایدر اکثر نسخه ده که افغنی بوقدر اما
اولسی حکم لزومه در شکر دن مراد
لیدر و نمکدان مراد دهاندر * محصول
بیت * سنک لیکدن هنوز سود افاردی
یعنی طفل ایدک که بن سو یلردم بوشکر
سنک طوز لغک اطر افنده بر علتسز
دکلدر یعنی عشاقی بونکه کندو که
میل ایدر مکچو ندر (چشمه آب
حیات است دهانت اما * بر لبش چاه
زنجندان تویی چیری نیست) چشمه
بونده بکار معنائنه در برایش بر بونده
ظرفیت افاده ایدر اب لفظ مشترکدر
دوداق ایله کنسار ماینده لب دریا کبی
اب کنسار معنا سینه در شین ضمیر دهانه
راجعدر * محصول بیت * دهانت آب
حیات بکار ایدر اما کنسار چاه زنجندانک
بر سبب سز دکلدر بلکه دهانت
آب حیاتنه میل ایلین اکا دو شوب مؤید
محبوس فالغیچوندر

(جان درازی تو با داکه یقین میدانم * در کان نالوک مژگان تویی چیرنی نیست) استعمالده درازلخی عمره صرف
ایدر ز جانه صرقی مشهور دکلدر عمرک اوزون اوسون دیرل جالک اوزون اولسون دیمزل درازیده باحرف مصدر در
بادادات دعا تبه در خبرده و شرده

۱۲۶

المشاهدۃ دینلشدر

جان درازی تو با داکه یقین میدانم * در کان نالوک مژگان تویی چیرنی نیست *
سکاجان و عراز و ولخی اوسون که شبهه سز یلورم یاده سنک کر پکارک اوفی برنسه
سز دکل و حکمتسز دکل (مفردات) (جان) (م) (دراز) (اوزون) (یا) (مصدربه) (بادا)
اوسون امر غائب (یقین) شبهه سز (میدانم) یلورم (در) (ق) (کان) (بای
(نالوک) (اوق) (مژگان) کر پکار (تو) سن (بی چیرنی نیست) (م) (معنای اشارتی)
ای پیر روشن ضمیر حق سبحانه و تعالی سنک عمر یکی زیاده انسون و فیض هنکر
اوزر برزده دایم اولسون که شبهه سز یلورم آج و صوسز و یکجدرده او یقوسز
کوشه عز انده ریاضات و مجاهدات بر سلاح معنوی در کاهدای عدو اولان تنک
اصلاح و تبسلی بونلرله در بونلرله سنک امرک حکمتسز دکلدر زیر نفس
و شیطانتک هلاک و قتلله سلاح انجیق بونلر در دیمکدر

مبتلا بی غم و محنت و اندوه فراق * ای دل این ناله و افغان تویی چیرنی نیست *
فراق غم و محنت و غصه سنه مبتلا سن ای کوکل سنک بوناله و افغانک برنسه سز
وسبب سز دکل (مفردات) (مبتلا) گرفتار (یا) خطایده (یا) لایلاسه (غم
و محنت) (م) (اندوه) غصه (فراق) آریایق (ای) (ندا) (این) (بو) (ناله) (فریاد
(افغان) (فغان) (تو) سن (بی چیرنی نیست) (م) (معنای اشارتی) پیر آکاهک
شفقتله خبر جان بخشیدن بیلندی که وطن اصلیه مزدن جدا دوشوب بوعالم ابتلاده
بوقدر اعدا انده گرفتار زینسه بونفس و شیطان و سائر اعدا اردن خلاص ایله
و سلامت ایمانله وطن اصلیه و ارواح قدسیه ایچنه و صولان ایچون نیجه محنت
و مشقت ایله و نیجه غم و غصه ایله دایم درگاه حقسه بوز سوزوب فریاد و فغان
اتکلاکک ای کوکل فاده سز دکلدر که دریای رحمت الهیک جوشنه سیدردیمکدر

دوش با داکه سز کوبش بکشتان بکشدت * ای کل این چاک کر بیان تویی چیرنی نیست *
دون کیجه بادلک محله سی باشند کشتانه اوغرا دی ای کل بوسنک یقینی برتمک
برنسه سز و حکمتسز دکل (مفردات) (دوش) (دون) کیجه (باد) (بل) (از) (من
(سر) (باش) (کوی) (محله) (ش) ضمیر (یا) لایلاسه (کاستان) (م) (بکشدت)
اوغرا دی (این) (بو) (چاک) (راتی) (کر بیان) (یا) (تو) سن (بی چیرنی نیست) (م)
(معنای اشارتی) ریاضت و محنت کش اولان درد الهی به دوش اولان عاشق صادق
معین اسرار اولان کشتان قلبیه محبوب ازل جانبدن توفیق یله تجلی و قبوضات رب
رحمانی اسدبکی و ظهور اسدبکی ایچون ای کل کی نازک عاشق سنک بوچاک
کریماله حالکی افشا اسدبکک بوش بره دکلدر تجلی الهی به عدم محمدلندر

درد عشق ارچه دل از خلق نهان میدارد * حافظ این سینه نالان تویی چیرنی نیست *
عشق دردنی اگرچه کوکل خلقدن کبر او طو ترای حافظ بوسنک ناله ایچون سینه
برنسه سز دکل (مفردات) (درد) (عشق) (م) (ارچه) (دل) (کوکل) (از) (من

خلق

کر بیان برینه این سینه نالان واقع اولمشدر (وله رحه الله روحه) (رو بکار خودای واعظ این چه فریادست * مرا افتاد دل از ره تراجه افتادست)

۱۲۷

(خلق) (م) (نهان) (کبر) (او) (میدارد) (طو تر) (حافظ) (م) (این) (بو) (سینه) (کوکل
(نالان) (ایکلیجی) (تو) سن (بی) (بی) (چیرنی) (سینه) (یا) (وحدتیه) (نیست)
دکل (معنای اشارتی) عاشق بیچاره درد عشق خدای ربی اوسون دکلدر حذر خانه قلبیه
کبر لوطو تهیم دیراما ای حافظ داغ آتش عشقه سوزان اولوب مرجل کی چوش
و خروشه سینه نالانک ایکلنسی بوشنه دکلدر که رانجه ملک کی آثار عشق کبر النیوب
درد درون عاشق غماز اولمشدر دیمکدر

وله ايضا

رو بکار خودای واعظ این چه فریادست * مرا افتاد دل از ره تراجه افتادست *
کند وایشکه کیت ای واعظ بونه فریاد در بنم بواندن کوکلم دوشدی سنک نه کدوشمشدر
ونه ضایع اولمشدر (مفردات) (رو) (کیت) (با) (لاملاسه) (کار) (ایش) (خود)
کندی (ای) (حرف ندا) (واعظ) (م) (این) (بو) (چه) (نه) (فریاد) (چاغرمق) (است)
در (مرا) (بنم) (افتساد) (دوشدی) (ماضیدر) (دل) (کوکل) (از) (من) (ره) (بول
(ترا) (سنک) (چه) (نه) (افتسادست) (دوشمشدر) (معنای اشارتی) (ای) (راه) (عشق
الهی ده هزار روز و شب ریاضات و مجاهدات ایله درد عشقدن خبردار اولوب
اسیر نفس اماره بالاسوالت ایله (انامرون الناس بالبر و تسون انفسکم) مرتبه سنده قالان
واعظ غافل (عظ نفسك ثم عظ الناس) وارهمان کندی ایشک اولان معرفه الهی
کسب ایله دینکی دنیا به صائم ایچون بوش بره نه فریاد ایدرسین والله بوانه جان
فدا ایدوب درد الهیه کیجه کوندزیشان عاشق صادق صادق ایچون طعن ایدرسین
حالی بتلپوب و کلام حکمت آمیزی متشا بهتدن اولدیغدن اکاه مدیغ ایچون
جاهلان ایچون زبان درازلق ایله کینی تکبر و کینی تضلیل ایدرسین اگر اهل الله
طعندن فراغت ایتمز ایشک ایمانسن کیدرسن بنم برآن قلم برمدن غافل اولسون
ایچون آه و فریاد ایله دلی دیوانه اولدیغم انکیچوند سن نه درده اوغرا دکلکه الله
دوستلرینه طعن ایدرسین دیمکدر

میان او که خدا آفریده است از هیچ * دقیقه ایست که هیچ آفریده نکشادست *

انک بیلند که خدا انی بوقدن خلق ایتمشدر دقیقه واردر که هیچ بر مخلوق انی
اچامشدر (مفردات) (میان) (یل) (او) ضمیر (خدا) (م) (آفریده) (خلق)
ایتمش (است) (در) (از) (من) (هیچ) (بوق) (دقیقه) (آن) (یا) (وحدتیه) (است)
در (هیچ) (ابدی) (آفریده) (مخلوق) (نکشاده) (اچامش) (است) (م) (معنای
اشارتی) الله تعالی که عدمدن وجوده کنوردیکی مخلوقات اراسنده باخصوص
اکرم مخلوقات اولان انسان میانه سنده کند و سندن احاطه وجهی اوزره تعبیری
مشکل و عارف بالله دن غیری اثرن کور عیش و تلطمش بر دقیقه و بر آن و بر نور
محمدی وار در که اهل غفلت اولان واعظ دکل بلکه جمیع مخلوق ایچنده اول آن
و دقیقه ایله تمیز اولان نور محمدی بی بر کیسه کشفه کشفه قادر دکلدر دیمکدر

رو باحرف ناکیددر رومر مخاطب
مرا بنم دیمکدر عریده لی معناسنه
رهدن مراد طریق بی غمدر افتادست
واقع معناسنه در * محصول بیت *
ای واعظ سکند و ایشیکه کیت
بونه فریاد در یعنی بکا نصیحت ایدوب
اوسونم چیرنی بیچوند بنم کوکلم
بولدن دوشدی یعنی نظام وانتظامدن
دوشن بنم کوکلمر سکنه واقع اولمشدر
یعنی انی ملامت ایدوب نیرسن سکا بنم
عاشق اولوب رسوا اولدیغمدن نه زبان
وسکا بوندن نه اولادی (میان او که
خدا آفریده است از هیچ * دقیقه ایست که
هیچ فریده نکشادست) میان به و اورنا به
دیرل اما بونده مراد بلدر دقیقه
درجه نالک التمش حصه سندن بر حصه سنه
دیرل اما بونده مسئله مشکله دن عبارتدر
آفریده دن بونده مخلوق مراد در
نکشادست انی ماضی مفرد غائب اچامش
دیمکدر * محصول بیت * انک بلی که
الله تعالی انی بوقدن بارمشدر برمشکل
مسئله در که مخلوقدن بر مخلوق انی فتح
ایلمشدر میانه باریکک معبر اولدیغچون
گاه مویه تشیه ایدرل و گاه اورنادن بوق
ایدرل تنکم دهاده خورده لک معبر
اولدیغچون گاه ذره به تشیه ایدرل گاه
معدوم ایدرل

(کدای کوی نواز هشت خلد مستغنیست * اسیر بند تراز هر دو عالم آزادست) کدای بونده فقیر و مغلس
معناست در دلجی معناست در دگر آزاد حر معناست در * محصول بیت * سنگ محاکم فقیری سکن جستن مستغنی در سنگ

۱۲۸

بندک اسیری یعنی زلفک اسیری یکی

عالمه آزاد و فارغدر (اگر چه مستی)

عشق خراب کردولی * اساس هستی من زان

خراب آبادست مستی ده با حرف مصدر در

اساس تمل و بنیاد آباد معرور و روشن و شلکدر

* محصول بیت * اگر چه عشق سر خوشلخی

بنی خراب ایلدی اما بنم وجودم بنیادی

اول خرابدن معرور در یعنی عشق

خرابی اولی حقیقتده معرور اولمدر

قافهم (دلا منال زیادهاد و جور بار که

بار * ترانصیب همین کرده است و این

دادست) مثال نهی حاضر در نالیدن

پیدا ظلمد ز برای حرف سادبر و داد

عدلدر پس عدلی سلب ایدنجه ظلم

اولور که بار هر هوند مصرع ثانی به

این دادست بونده کی داد یکی معناه

اولی جایزیری عدل معناست و بری

داده دن هاء رسمی حذف اولوب داد

قالشدر و برایش معناست و وردی دکل

ز برای ادات خبر که است لفظیدر اسم

مخصوص صدر فعله داخل اولور * محصول

بیت * ای کوکل بارک عدلسر نکندن و جور و ظلمدن

ایکد ز برای بار سکا بونی نصب ایشدر

انجیق بوايه ياردن محض عدلدر یا خود

سکا بونی نصب ایشدر و بونی و برمشدر

دیک اوله یعنی یارسکا هر نه که و ردیه

اگر عدل و اگر ظلم اول محض عطیه در

واחסاندر ایدن شکایت جایز دکلدر داد

لفظی بونده و برمش معناست تخصیص

این ظلم ایش (بکام تازساند مرالیش

چون نای * نصیحت همه عالم بکوش

من بادت) کام بونده ابهام طریقله

واقع اولش که معنای قر بی مراد

و معنای بیدی دماغر ایها مذن غافل

اولور خواهه نک قصدی بیلدیلر رساند

قل نئی استقبالدر رسانیدن و تاقوت

ایچوند معنای مادامکه ایرشدر مه

دیکدر چون نای سحر حلال طریقله

واقع اولشدر یعنی ماقبله و ما بعد نه

* کدای کوی نواز هشت خلد مستغنیست * اسیر بند تراز هر دو عالم آزادست

سنگ محله ک فقیری سکن جستن مستغنی در سنگ بند و باغک اسیری جمله یکی

عالمدن آزاد در (مفردات) (کدا) (فقیر) (کوی) (محله) (نو) (سن) (هشت) (سکن

(خلد) (جنت) (مستغنی) (احتیاجسن) (است) (در) (اسیر) (طونساق) (بند)

باغ (نو) (سن) (از) (من) (هر) (جمله) (دو) (یکی) (عالم) (آزاد) (سلامت) (است)

در (معنای اشاق) ای محبوب حقیقی ماسودن قطع نظر ابله سنگ عشق بونده

سندن غیر مصودی اولوب اول نور محدی به و اول لطیفه ربانی به و اصل اولان

اهل الله حفظ نفس اولان سکن جستن مستغنی در زرا سنگ درد عشقه که فثار اولان

ایکی عالمدن آزاد در (که) (و) (هاء حرامان علی اهل الله) (دینشدر

* اگر چه مستی * عشق خراب کردولی * اساس هستی من زان خراب آبادست

اگر چه بنی عشق مستلکی خراب ایشدی لکن بنم وجودمک علی اول خراب تعمیر

ایدیچندر (مفردات) (اگر چه) (مستی) (مستلک) (عشق) (م) (می) (ضمیر) (خراب) (م

(کرد) (ایشدی) (ولی) (لکن) (اساس) (عل) (هستی) (وجود) (من) (بن) (زان)

اندن (خراب آباد) (خراب تعمیر ایدیچی) (است) (در) (معنای اشارتی) (کر چه

اللهک عشقه مست و مستغرق اولمقم صورعی خراباتی قیلوب بنی محو و فتادولته

واصل قیلدی لکن اول خرابلری معرور ایدیچی ریم بنم حیات ایدیکم تملی فانی فی الله

باقی بالله و بقا بعد الفناء فطشدر دیکدر

* دلا منال زی داد و جور بار که بار * ترانصیب همین کرده است و این دادست

ای کوکل بارک عدلسر نکندن و جور و ظلمدن ناله ایتنه ز برای بار سکا انجیق بونی نصیب

ایشدر و بونی و برمشدر (مفردات) (دلا) (ای کوکل الف ندایشه) (منال) (ناله

ایتنه میم نهی ایچوند (ز) (من) (بی) (نئی) (داد) (عدل) (جور) (جفا) (بار) (م

(که) (زرا) (بار) (م) (ترا) (سنجیچون) (هم) (دخی) (این) (بو) (کرده) (ایش اسم

مفعول) (است) (در) (و) (بن) (بونی) (دادست) (و برمشدر (معنای اشارتی) (ای کوکل

الله در دیله مبتلا اولوب بر فاجگون بونده دام لقا و مایه سرور و بقا اولان

ریاضات و مجاهدات و ترک حظ نفس مشقار بند و مقتضیات عشق اولان توجه

اشد بلالره تحمل ایت جزع و فرغ ایتنه بوضو قی جفا و معنای ولا اولان مایه

سعادت حق تعالی قسمت ازیلده سکا بونی نصیب واحسان ایشدر دیکدر

* بکام تازساند مرالیش چون نای * نصیحت همه عالم بکوش من بادت

مادام که انک ای بی نای کی مراد معه ایرشدر میه جمله عالم نصیحتی بنم

قولاغمدیل در (مفردات) (با) (لایلايه) (کام) (مراد) (تا) (مادام) (مصدر به

(رساند) (ایرشدر میه) (مرا) (بنم) (اب) (دوداق) (ش) (ضمیر) (نئی) (قامش) (نصیحت)

(هم) (جمله) (عالم) (م) (با) (ظرفیه) (کوش) (قولاق) (من) (بن) (باد) (بل

(است) (در) (معنای اشارتی) (ای حافظ بوراه مشقه آج و صوسر و کوشه عزنده

هزار

مادامکه جانان بی نای کی کما مه ایرشدر میه جمیع عالم نصیحتی قولاغمه بلدر یعنی وصلت جانان میسر ایدنجه

بعد دیوانه ک ضروریدر و بهضایر انکار من دن غرضی عشقی انکاردر یعنی سن عاشق دکلدن درل و اکل وجهه (ساربان

بارشده ضمیر قائب اضمار قبل الذکر طریقله مصراع نائیده که لفظنه راجعدر * محصول بیت * اوچشم سیاهدن

وژکان در ازدن اوانسون اول کیمه که اول جنانک کوکل المستی و البشکی کوردی بنم انکار مدد در یعنی بنم سو دا و چون نه

بکا عشق بونده نصیح و بند مؤثر اولور (بروفسانه مخوان و فسون مدم حافظه کزین فسانه و فسون مر ابسی بادت)
فسانه افسانه دن مخفدر سا بقا بیان اولشدر که ترکیه اول در که دیکله تعبیر اولور عربجه سمر و اسطوره درل
جعی اساطیر کاور فسون دخی افسوندن مخفدر حبله و مکر معناست و اول نسته به درل که بعض کیمسه لخواص دیو اوقور
واوقور حاصلی اوقومق و اوقور مکر مدم دید یکی انکیچوندر عربجه افسونه رقیه درل رانک ضنی و فافک سکو زله
کزین که حرف تعلیل ازین ازانشدن

۱۲۹

هزار مشقت ابله صبا حله قدر او بقوسر نیجه بنفسکه زحمت و برسن دیو بکا نصیح

ایتنه بل کی قولاغمدیل کاور کچر بویه نصیحتی د کلمم زیرا حظوظ نفسانیه مک

کایسی عاشقه حرامدر نایک ابله اتصالی کی بی تکلف و بی قیاس و بلا انجاد و لا حول

چانم حقه اتصال و قربیت کامله ابله افسانه الله و صلت زمانه دیک نیچون قرار

بوقدر دیکدر

* بروفسانه مخوان و فسون مدم حافظه کزین فسانه و فسون مر ابسی بادت

یوری بکا قصه اوقومد و فسون اوقور مدای حافظ ز بر اوقصه و افسوندن بنم خاطر مدد

چوقدر (مفردات) (یوری) (فسانه) (قصه) (مخوان) (اوقومد) (فسون) (سحر

د عاسی) (مدم) (اوقورمه) (حافظ) (م) (که) (زرا) (افسانه) (م) (افسون) (م) (مرا)

بنم (بستی) (چوق) (یاد) (خاطر) (است) (در) (معنای اشارتی) (ای حافظ حضرت

اللهک توفیق و عنایتی اونودوب دعوی ابله قیل و قال ایتنه و سحر کی فصاحت

و بلاغت ابله کلامکه مغرور اوله همان الله دن آداب ره طایفه توفیق طلب ابله و بر آن

حقدن غافل اوله بوقیل و قالدن خاطره کلان چوقدر اما حالک اولمد قیقه قانک

فانده سی بوقدر دیکدر

* وله ایضا

* اهل سیراب بخون نشسته اب یار منست * وز بی دیدن اودادن جان کار منست

قانه صوصا مش نازک اهل بنم یار مک دوداغیدر و آتی کور مکدن ایچون جان و یرمک

بنم ایشدر (مفردات) (اهل) (قینلو بر قرمزی طاش) (سیراب) (نازک و لطیف) (با)

للایله) (خون) (قان) (تشنه) (صوسر) (اب) (دوداق) (من) (بن) (است) (در

(ز) (بی) (لام علت معناست در) (دیدن) (کورمک) (او) (ضمیر) (دادن) (و یرمک) (جان)

(کار) (ایش) (من) (بن) (است) (در) (معنای اشارتی) (حضرت الله ایله قول

اراسنده وسیله اولان شیخ کامل بنم محبو بدر که بنم الله بر قدم اقدم و صلت ایچون

اسرار طریقتدن اگر اما نیجه لطیف کلام ابله بوا ما ره بالسؤ نفسک اهلاک و افسانه

غایت حر یصدر ز رانفسله الله لقاسک و جدر که بقا بعد الفناء بونک کی عالی

هست و کان شفقت شیخ فیض بخشک جالی رؤیته جان و یرمک بنم کارمدر دیکدر

* شرم از آن چشم سیه بادش وژکان دراز * هر که دل بردن اودید و در انکار منست

محبوب مک سیه کوزدن و اوزون کر پکندن اکاشرم اولسون و اوانسون هر کیمه

انک کوکل ایلتنی کوردی و بنی انکاردر (مفردات) (شرم) (حیا) (از) (م) (آن)

اول (چشم) (کوز) (سیه) (م) (یاد) (اولسون امر غائب) (ش) (ضمیر) (وژکان) (کر پکار

(دراز) (اوزون) (هر که) (هر کیمه) (دل) (کوکل) (بردن) (ایلتنک) (او) (ضمیر) (دید)

کوردی (در) (فی) (انکار منست) (م) (معنای اشارتی) (هر کیمه) (هر کیمه) (بدک قلینده

منصرف اولان شیخ کاملک نظرو هست عالیمی ابله مریده حاصل وظاهر اولان

حالات سیه لری انکار ایدر حیا ایتسون زرا اللهک مظهر اسراری اولان محبو

دل بردن اودید و در انکار منست

بارشده ضمیر قائب اضمار قبل الذکر طریقله مصراع نائیده که لفظنه راجعدر * محصول بیت * اوچشم سیاهدن

وژکان در ازدن اوانسون اول کیمه که اول جنانک کوکل المستی و البشکی کوردی بنم انکار مدد در یعنی بنم سو دا و چون نه

ورسوا یا قعه انکار ایدن شرمنده اولسون زرا اول چشم وژکان ابله هر کیمه که توجه ایدر سه اتی اسیر کند عشق ایدر

بعده دیوانه ک ضروریدر و بهضایر انکار من دن غرضی عشقی انکاردر یعنی سن عاشق دکلدن درل و اکل وجهه (ساربان

رخت بدروازه مبرگان سرکوی * شاهراهیست که سرمزل دلداریست (ساربان دوهی رخت خانه اثوابی و غیر بدروازه کوچه بند یعنی محله قبولی که کیمه قبا نور او گردن امین اولمچون سرکوی بوکا فرینه در و بو قبولی دروازه دبکاری انجیوندر که وازده بازده آجق معنا سندر واول قبولی وندز آجق طور دیچون هاه تحصیله بو قبولی اسم اولدی بیجه و دسته کبی دروازه بونده شهر سوفا غیر دین مذکور معادن غافل ایمن مبر نهی مخاطب ایلمه دیکدر شاه راه اولویول زیرا شاه اولویه

۱۳۰

خدانک نظر یله ورتوانار آینه قلبیه مرید ده ظاهر اولان حالات جله خدادندر
 ساربان رخت بدروازه مبرگان سرکوی * شاهراهیست که سرمزل دلداریست
 ای دوهی متاعی شهر سوفا غنیه ایلمه که اول محله باشی بر اولو بولدر که بنم دلداریک سرمزل بدرو قوناغی اوجدر (مفردات) (ساربان) دوهی (رخت) (متاع) (با) له لایسه (دروازه) شهر سوفاغی (میر) ایلمه نهی (آن) اول (سرکوی) محله باشی (شاهراه) اوایول (یا) وحدتیه (است) در (دلداری) کوکل طونیی وصف ترکیبدر (من) بن (است) در (معنای اشارتی) ای سالک آخرت وای قائد نفس سرکش با محنت مظهر تجلیات ربانی اولان شهر قبله متاع قلیل اولان دنیای کتورمه زیرا اول نور حقه متفتح اولان قلب بر منزل واسعد و برجای دهشت آباددر که محبوب حقیدین غیر بنک محلی و جای قراری دیکدر که (قلب مؤمن) قی عرش الله در دیکدر

بنده طالع خوش بشم کدر بن قحط فنا * عشق آن اولی سرمست خردار منست
 کندی طالعک قوایم که بوفنا قحطنده اول کوکلر غمنا ایچی سرمست محبوبک عشق بنم مشریدر (مفردات) (بنده) قول (طالع) بخت (خویش) کندی (که) زیرا (درین) م (قحط) قات (فنا) م (عشق) م (آن) اول (اولی) فته جو و یغمنا ایچی کوزل (سرمست) مستغنی (خردار) مشتری (من) بن (است) در (معنای اشارتی) کندی بخت سعادت شعارم ایچون الله جود و ثنار ایدرم که قلبی عرش الله اولوب نظری کیمیا اولان قاتی فی الله و باقی بالله مرشد کاملارک قحط و قلی زمانده (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم) الخ سر نجه مقاب القلوب وغنی عن العالمین اولان محبوب بی نظیرک عشق بنم مشریدر محبت ایله انس دائمینه هدایت و بر مشرد دیکدر

طبله * عطر کل و درج عبر افشان * فیض یک شمه زبوی خوش عطار منست
 کل باغی طبله سی و آنک عنبر صاجی حقه سی بنم عطارد کوزل قوقوسندن بر شمه یک اثریدر (مفردات) (طبله) م (عطر) باغ (کل) م (درج) حقه (عبر) (افشان) صاجی (ش) ضمیر (فیض) اثر (یک) بر (شمه) ذره (ز) م (بوی) قوقو (خوش) م (عطار) عطر و یریی (من) م (است) م (معنای اشارتی) حاصلی معدن رواج نفعات ریح رحمان و مخزن قوایم فیوضات عبر افشان کامل و مکمل اولان عارفیده هر نفس در مالانها به ارفیض الهی و کرامات نامتناهی و ارایسه جله سی بوهبه الهی و خدایک در بای کر منه نظر ایله بر ذره نسبتده در عطی و مانع انجیق الله در بر مرثیه ده غروره مساع یوقدر دیکدر

باغبان همچون نسیم زرد خویش مران * کاب کلزار تو از اشک چو کلزار منست
 ای باغ صاحبی بنی صبا یلی کبی کندی قو کدن سورمه زیرا سنک کل باغچه کلک صوبی بنم نار چیمکی کبی فرمزی کوزم باشنددر (مفردات) (باغبان) باغ صاحبی

همچو

وصف ترکیبدر افشاندن عنبر صاجی درج صفتده مضافدر و شین ضمیر کله راجعه در فیض لغتده ابرمق طاشوب ایکی کلزار بنی قبله در اما اصطلاحیه بر کیمیه ایلک کلکه درلر شمه خوش قوقویه درلر بوی صفتده مضاف اولمدر اضافت برانیه طریقه و صفتده موصوفک عطاره اضافتی بمعنی الامدر * محصول بیت * کل عطری طبله سی که کل کندی مراددر و درج عبر افشانی که به کندی مراد در برجزی فیض در بنم عطار مک بمعنی جانانک کوزل قوقوسندن یعنی

کل اول کوزل قوقوی بنم جانانمندن استغاضه واستغاده ایلمه ر حاصلی کلام کله اولان قوقو جانانک کوزل قوقوسندن بر شمه و ذره در (باغبان) همچون نسیم زرد باغ مران * کاب کلزار تو از اشک چو کلزار منست (باغبان) بان فارسیه اادات فاعلدر چی معنایه در بان و شتر بان قبولی و دوهی معنایه پس باغبان باغچی یعنی باغچه بی دیکدر نسیم لفظنده متکلم ضمیری مران لفظنده معنی در مرانم تقدیرنده بنی سورمه دیکدر کاب که حرف تعلیل کلزار و کلشن کلک معنایه در کلزار انار چیمکیدر

۱۳۱

(همچو) اادات تشبیه (نسیم) صبا یلی (میم) ضمیر (ز) م (در) قبول (خویش) کندی (مران) سورمه (که) زیرا (آب) صوب (کلزار) کل باغچه سی (نو) سن (از) من (اشک) کوز باشی (چو) مثل (کلزار) نار چیمکی (من) م (است) م (معنای اشارتی) ای روضه قلوبی اتوار ایسماله و اسرار و کرامات و برهان ایله مر بن قلبی خالق بیچونم (لاترغ) قلوبنا اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) معطی بلاغت سنسن و غفور رحیم سنسن بحسب البشریه قصور عیندن ایچون محضاکرمکله اولان عطر سال یکی کیروالیزدن آلوب ضالین و مغضوب علیهم لکبی زری قو کدن سورمه و روبرو دایمه زری منعم علیهم اولان انبیا و اولیا لکله حشر ایله زیرا سنک کرمکله بخش و احسان ایتدیکل محل ایمان اولان کلزار قلمبری ینسه سن رجنکی جالب رفت قلبه باعث کوزل عیندن قانی باشلر اقیقه توفیق ایتدیک (اناعند منکمره القلوب لاجلی) وعد کرمکله زری ثابت قدم ایله یارب دیکدر

شر بت قند و کلاب از لب بارم فرمود * ترکس او که طیب دل بیار منست
 بارک لبندن بکا کلاب ایله مطیب شکر شر بنی بیوردی آنک چشمی که بنم خسته کوکلک طیبدر (مفردات) (شر بت) م (قند) شکر (و) مع (کلاب) کل صوبی (از) م (اب) دوداق (بار) م (میم) بکا ضمیر متکلم (فرمود) بیوردی (ترکس) چشم (او) ضمیر (طیب) م (دل) کوکل (بیار) خسته (منست) م (معنای اشارتی) حضرت الله حسن ظم بودر که بوعبد عاجز بنه نظر رجعتک آتارنددر که پیر کامل لساندن دماغ جانی مطیب قلبی اسذات روحانیتدن شراب عشق الهی کلامی بیوردی و ز خبر و بر دی بو خبر بنم خسته کوکلرک طیبیدر (کلام اهل الله) چند من جنود الله دینشدر محضا عطای ربانیدر دیکدر

آنکه در طرز غزل نکته حافظ آموخت * یارشیرین سخن نادره آفتار منست
 اول کیمیه که غزل اسما بنده حافظک نکته سنی او کردی بنم نادره آفتار اولان شیر بن سوزلی یارمدر (مفردات) (آنکه) اول کیمیه که (در) قی (طرز) اسلوب (غزل) کلام منظوم (نکته) اسرار و اشارات (حافظ) م (آموخت) او کردی ماضیدر (یار) م (شیرین) طانی (سخن) سوز (نادره) ایشیدلک (آفتار) کلام (منست) م (معنای اشارتی) بولسان غیبدن تعلیم خدا ایله قلمبره ستوحات ایدن اسرار توحیدی و نکته عرفانی عوامدن ستر ایچون حافظ غزل صورتده نظم ایله بیان ایتدکده حافظک کلامدن مرادی اولان نکت و اسراری و اشارات معنوی یاری الله تعالی یاور و معدن اسرار الله اولمدر بیاور عوام کاهوام سار شر کلامی کبی بر غزل و بر کلام مجزی ظن ایدر اول ایدر جله لسان غیب و آداب سلوکدر اهانه معلومدر دیکدر

وله ایضا

عربجه جلتار دیرلر لا مک تشدید یله
 * محصول بیت * ای باغبان بنی نسیم کبی
 باغک قوقوسندن سورمه یعنی نسیم باغک
 قوقوسنده قرار ایلیوب کبر کیدر
 ایدی بنی اولیه ایلمه کبروب باغکده
 سیر و نما شا ایدوب بر برده قرار ایدیم
 زیرا سنک کلزار کلک بوزی صوبی بنم
 کلزار کبی اولان کوزم باشنددر یعنی سنک
 باغک بنم کوزم باشیله صوار یاور
 (شر بت قند و کلاب از لب بارم فرمود *
 ترکس او که طیب دل بیار منست)
 قند شکر فرمود فعل ماضی فاعل ترکس
 قندله کلابک و لبک و ترکسک بیارله مناسبی
 کلی و مشهور و مستغاضه اما کلابله
 لبک مناسبی خنیدر مکر در ادبکی حینده
 * محصول بیت * یارک لبندن بکا کلابی
 شکر بیوردی آنک ترکس کبی چشمی بنم
 خسته کوکلک طیبیدر (آنکه در طرز
 غزل نکته بحافظ آموخت * یارشیرین
 سخن نادره آفتار منست) طرز منست
 و اسلوب معنایه در شیرین سخن و وصف
 ترکیبدر مضافدر نادره آفتاره بوده
 صفت بعد صفتیدر یارک طریق اضافتده
 ها هلاکت نقادر یعنی عریدن عجمی به
 نقاک نشانیدر نادره آفتاردر ن مراد
 اولدر که هر سو یلدیکنی هیچ کندی ن
 غیری کیمیه سو بلکه قادر اولمیه آفتار
 اصلانده وصف ترکیبدر آرنده آفت
 ایدی گفت قول معنایه اسدر پس
 آفتار سوز کتوری معنایه اسم فیلشدر
 رفتار و دیدار و داد آری کرکسو یلش
 اولسون کرکسه اولسون سخن کبی پس
 کفتار سوزک سو یلشده در بر درین
 بو تحقیقندن آگاه دیکش * محصول بیت *
 اول که غزل سو یلک اسلوب بنده حافظه
 نکته او کردی بنم طانی سوزلی نادره
 سو یلجی یارمدر بو یلده غایبدن مخاطبه
 التفات واردر (وله عنی الله عنه) (روز کار بست که سودای بنان دین منست * غم این کار نشاط دل غمکین منست)
 روز کار بنده یا وحدت ایچوندر دین بونده عادت معنایه در نشاط نوک قلمبره مصدر در علم یابندن اما نوک کسر یله
 ناشطک چه سیدر * محصول بیت * بر نیجه زماندر که محبوبلر سودا سی بنم عادتدر یعنی خیلی زماندر که عشق جوانان بنم
 پیشده مدر بو محبوبلر سودا ایشک غمی بنم غمی کوکلک سو نیچیدر یعنی محبتی غمی بونلرک محزون دلک سرور و وجودر بدر

روزگار است که سودای بتان دین منست * غم این کار نشط دل نمکین منست *

رزم اندر که محبو بلرک سودای بنم دیندر بواشک غمی بنم غمی کوکک سرور بدر
(مفردات) (روزگار) زمان (یا) وحشیه (است) در (سودا) محبت (شان)
جمع بت محبو بلر (دین) مقصود (من) بن (است) در (غم) م (این) بو (کار)
ایش (نشاط) سرور (دل) قلب (نمکین) غمی (منست) م (معنای اشارتی) ابتداء
سلو که راه حق ارشاد بمن چون بر زمان راهبر اولان مرشد کا ملار و محبوب خدا
اولنر بنم مقصودم ایدی و طلب یولنده ایدم لکن کمال اشتیاق دن الله دوستلر بنه
ایره مد م دیو غم چکد کچه غم دنیا و زنگار ما سوا قلبدن محو او اوب محبوب خدار
محبوبه قابله نشاط و سرور بواوردی که الله ایچون اولان غم عین سرور در دیکدر

دیدن امل ترا دیده جان بین باید * وین کجا مرتبه چشم جهان بین منست *

سنگ اظیف دوداغی کورمه که جان کور یچی کوز کرک بور ویت قنده بنم جهان
کور یچی کوز کرک مرتبه سیدر (مفردات) (دیدن) کورمک (امل) دوداق
(ترا) سنگ (دیده) کوز (جان بین) جان کور یچی (باید) کرک (وین)
بو (کجا) قنده (مرتبه) مقام (چشم) کوز (جهان بین) جهان کور یچی
(منست) م (معنای اشارتی) بوقباب عزنده مستور اولان محبوب خدار که جان
معنوی جان بخشلر بن کویوب و کلام حکمت آبرلر بن استماع ایچکه یا خود انوار
جمال الهی بن مشاهده ایدوب وحی دل اولان فیض بلا واسطه به ایشکه جان
کور یچی بصیرت قلب کرکدر یوخسه بو بصر جسمانیله امر رب اولان روحک
اسرار بنی رویت قدرت بو قدر دیکدر

بار من باش که زب فلک وزینت دهر * از مه روی تو واشک چو پروین منست *

بنم محبوب و بار من اول که فلک ز بنی سنگ آبی کبی نور یوز کدن و بنم اولکر یلدری
کبی کوزم باشندندر (مفردات) (بار) م (من) بن (باش) اول (که) زیرا
(زب) (زینت) (فلک) (کوک) (زینت) م (دهر) زمان (از) من (مه) آبی
(روی) (یوز) (نو) سن (اشک) کوز یاشی (چو) کبی (پروین) اولکر (منست) م
(معنای اشارتی) ای محبوب خدا وای انوار هدا سن بزه بار و عین اول که بو عالم
کونک بقاسمی و منوار شک زینت و دوام انتظامی سنگ کبی آفتاب حقیقتک انوار قدسیه سی
مظهیری ماهتاب نوریه و بنم کبی درد عشقه کوزلندن او اگر یلدرینک کترتی
کبی کثرت بکا ایلر کوز یاشلری دوکن طالع حقه وجود به در

تا مرا عشق تو تعلیم سخن گفتن داد * خلق را و در زان مدحت و تحسین منست *

سنگ عشقک بکاسوز تعلیمی و بر ایدنبری خلقک لسانک وردی بنم مدح و تحسیندر
(مفردات) (تا) ابتدا (مرا) بکا (عشق) م (نو) سن (تعلیم) او کر تک (سخن)
سوز (گفتی) سوزیک (داد) و پردی (خلق) مخلوق (را) ادات مفعول (ورد)
ذکر (زبان) دل (مدح) نسا (تحسین) بگنم (منست) م (معنای اشارتی)

ای

(دیدن امل ترا دیده جان بین باید * وین کجا مرتبه چشم جهان بین منست)

دیدن مصدر در مضاف اولمشدر مفعولنه
مفعولی لملدر و املدن مراد لیدر تشبیه
طر بقیله جان بین وصف ترکیبدر جان
کور یچی معنایه باید فعل مضارع بایدندن
کرک اولی معنایه وین و ایدندن مخففدر
جهان بین وصف ترکیبدر جهان کور یچی
معنایه * محصول بیت * سنگ امل لک
کورمه که جان کور یچی کوز کرک بو اید
بنم جهان کور یچی کوز کرک قنده مرتبه سیدر
ای سنگ لک جند رانی کورمه مالک
کوز کرک حاصلی ارواح مشاهده سینه
قادر عین کرک بنم چشم ایدمه اجسمی
کورر انجیق پس سنگ جان کبی لملک
کورمک مرتبه سی دکل شعرا بنده
له جان اطلاقی مشهور در روح بخش
اولد بیچون (بار من) باش که زب فلک
وزینت دهر * از مه روی تو واشک چو پروین

منست * زب فلک وزینت دهر زمان

* محصول بیت * بکبار اول که فلک
وزمانک زب وزینتی سنگ آبی کبی
یوز کدن و بنم اولکر کبی کوزم باشندندر
یعنی ابیکرک مناسبتی و ارعاله زین ویرمه
لف و نشر مرتبه مه روی زب فلک
مصرفدر واشک پروین زینت دهر
(تا) مرا عشق تو تعلیم سخن گفتن داد *
خلق را و در زان مدحت و تحسین منست
تا ابتداء غایت ایچوندر مندمعناسته مدحت
میک کسریله و دالک سکونیه و حانک
فتحه نشا و حسن معنایه در * محصول
بیت * اول وقتدنبو که سنگ عشقک بکا
سوز سوزیک تعلیمی و پردی یعنی بکا ادای
کلامه استاذ اولدی خلقک ورد زبانی
بنی مدح ایدوب بکا تحسین ایلکدر

ای بار خدایی سمن بزه فیض و احسانه اسرار عشق و کلمات اسان اهل الهی تعلیم
ایدلندبر و استعداد فطریه مز مقضا سنجه لسانمزدن جاری اولان حکم الهیه بنی
استماع ایدن خلق عالم بزه مدح و تحسیندر در لکن (و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی)
سر سنجه بزدن ظاهر اولان کلمات سمن سزک فیض کرکدر دیکدر

دوات فقر خدایا بن ارزانی دار * کین کرامت سبب حشمت و تمکین منست *

ای واجب الوجود اولان الله فقر دولتی بکا لایق طوت زیرا بو کرامت بنم عظمت
و ثبات و قدرتمک سیدر (مفردات) (دوات) (نصب) (فقر) م (خدایا) ای خدا (بن)
بکا (ارزانی) لایق (دار) طوت (که) زیرا (این) بو (کرامت) م (سبب) م (حشمت)
عظمت (نمکین) ثبات و قدرت (معنای اشارتی) (اذنم الفقر فهو الله) حدیث
شریفی سر سنجید ای واهب العطا یا کر مکله بن قولک صفات ذاتیک انصافیه دوستلر یکه
بخش ایدیلک فقر تام دواتی لایق طوت و بودولتی احسان ایت زیرا بنم حقیقتدر
اگر یم و منصب دواتم و راه مستقیمه ثبات و اعزیم و اعتدایه و غلبه و زوره غایتیم
و قدرتم جله سی بو فقر تام دواته ابرمک ایلر در بسرنا الله بحسب حقیقه الذی قال
(الفقر فخری) صلی الله علیه و سلم

واعظ شهنشاس این عظمت کو فروش * زانکه مزلکه سلطان دل مسکین منست *

صوباشنک دوستی اولان واعظه سوبله بو عظمتی صائمسون اندن ایچونکه بنم
مسکین کوکام سلطان ازلک مزلکه هیدر و قوناق یریدر (مفردات) (واعظ) م (شهنش)
صوباشی (شناس) اکتق بوند و وصف ترکیبدر صوباشی دوستی دیکدر (این)
بو (عظمت) م (کو فروش) سوبله صائمسون نهی غایتدر (زانکه) اندنکه
(مزلکه) قوناق ری (سلطان) م (دل) قلب (مسکین) فقیر (منست) م (معنای
اشارتی) عوام پرست او اوب امر اقبولنده دینی دنیا به دکنشوب جاب دنیا
ایچون وزین صورت ایچون خلق و مذلت ارتکاب ایدن علماء صوریه و واعظان
مغرورینه سوبله فقر نامه ایشوب صورتا فقر معنایه انس حقه غنی اولان محبوب
خداله عظمت صائمسون زیرا انک قلبی عرش الله در الهی غیری انک قنده اولو
معبود بو قدر صوباشی دکل بلکه دنیا پادشهلری انلرک عندنده لاشی مثابه سنده دراما
علماء ظاهر قلبلری کور اولد یغندن رزاق عالمی اونودوب کندیلری کبی عبد عاجز لری
رزاق ییلوب معبود انخاذا ایلر در دیکدر

یارب این کعبه مقصود تماشا که کبست * که مغیلان طریقش کل نسرین منست *

عجب بو مقصود کعبه سی کیمک سیران یریدر که اول کعبه ک یوایک مغیلان دیکتی
بنم بیاض ماورد کلدز (مفردات) (یارب) عجب (این) بو (کعبه) م (مقصود)
م (تماشا که) سیران یری (کبست) کیمکدر (مغیلان) چالی دیکتی (طریق) م
(ش) ضمیر (کل نسرین) بیاض کل (منست) م (معنای اشارتی) عجب بو عظمت
واجلال صاحبی و تجلی انوار جمال باکمال مالکی رزاق ذوالجلال فتنی یقین اهل

ل

۳۴

(دولت فقر خدایا بن ارزانی دار * کین کرامت سبب حشمت و تمکین منست) ارزانی لایق معنایه در کین که حرف
تعلیل تمکین قدرت معنایه * محصول بیت * یارب فقر دولتی بکا لایق طوت یعنی لایق ایلر زیرا بو فقر کرامتی بنم جاه و جلال
و عظمت سیدر بونده مراد فقر حقیقتدر که حضرت صدر نبوت انگاه فقر ایشدر نه فقر ضرور بدر که افلاس بنی فائده در
زمانه مفلسلری کبی که بولسد قلردن
افلاس چکرلر ابدی خواجه بیسور که
یارب بکا انبیا و اولیا اختیار ایلدکاری
فقری ارزانی بیور که بنم حشمت سبب اول
فقردر (واعظ شهنشاس این عظمت
کو فروش * زانکه مزلکه سلطان
دل مسکین منست) شهنشاس و صوباشی
شهنشاس و وصف ترکیبی واعظه
صفتدر صوباشی بنی بیاهی واعظ یعنی
صوباشیه آشنای ایدوب اکا واریجی
معنایه کواهر مخاطب خطاب
عامدر مغروش نهی مخاطبدر زانکه ادات
تعلیل لاجل معنایه سینه مزلکه اسم
مکندر نمازگاه و سیرانکه کبی * محصول
بیت * شهنشاس واعظه بکا
بو اولون صائمسون زیرا بنم مسکین
پادشاه مزلکه شهنشاس بر قوایدربنی
واعظ شهنشاسه آشنا ایلر پادشاه
اشنا بونده مراد واعظ غیر متعظ
در که اکا بر قبول بند ملازمت ایلر بلکه
مجلسلرند بعض اضاحیک نقل ایدرنا که
اصحاب بجمعه خوش کلوب بونی داخل
مجلس عد ایلر و صاحب یاران دیو
تعظیم و تجلیل ایدلر اعوذ بالله من شرور
انفسنا و من سیئات اعمالنا پس خواجه
حضر تلمی بو نلر حسن تعریف طریقه
ارسال خبر ایلر که زانکه اختلاطدن
مغرور اولر که بر اشرف ناسله مختلط
بند سلطاندن مراد خلق ایشدر که
قلب المؤمن بیت الله اعتبار یله کندینک
دائمه در مزلکه سلطان دیکله اکا
اشارتدر (یارب آن کعبه مقصود تماشا که
کبست * که مغیلان طریقش کل نسرین
منست) کعبه مقصود اعضائی پیانیه در
که رابط صفت بالوصف و قدر مغیلان
براوزون دیکتی اغاچدر مکله بولرند اولور
نسرین نسرین بیجی یعنی کل ناصری

* محصول بیت * یارب اول مراد کعبه سی کیمک تماشا کاهیدر که یولنک مغیلان دکنی بکا کل ونسرتبندر یعنی عجا اول جاتان
کیمه عرض جمال ایلر که انک رقبا و اغیاری بکا کل و کاشندر حاصلی اول جاتانکه کعبه مقصوددر عجا کیمک مطیع نظردر و کیمک
تماشا کاهی انجیلن کعبه مقصود که انک فراق و هجران مغیلا نلری و یا غموم و هموم مغیلا نلری بکا کل ونسرتبندر یعنی بنم کل
ونسرتبندر کل نسرینه اضافیه ده جائزدر جیمک اعتبار یله ده

اولان اولوا الابصاره مشاهد در که اول محبوب جانم اولان ذات بارینک صراط مستقیمند هر نه قدر زجت و مشقت و بلا چکایورسه چه له بکا کل کبی خوشتر که (کل ماجاء من المحبوب محبوب در دوستک بولنده چکایلان جفا مایه شادی و دوام انصاف دیمکدر

از که در باکری آموخت خیال تو مکر * رهنمایش شده این اشک چو پروین منست * سنک خیالک بوز کجایکی کیدن او کردی مکر یعنی واریسه بو بنم اولنکر یلدری کبی کوزم باشی اکادلیل اولمشدر (مفردات) (از که) کیدن (در باکر) یوز کچ یامصدربه (آموخت) او کردی ماضیدر (خیال) بولنده نظر خلقدن کبرنی رجال الله (نو) سن (مکر) واریسه (رهنما) دلیل (ش) ضمیر (شده) اولمش (چو) مثل (روین) اولنکر (منست) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک قباب عزتده خلقدن مستور قیلد بک عارف بالله در بای حقیقی و اسرار معرفتی کیدن او کردی ونه طریق ابله واصل اولدی واریسه سبب عظامی درگاه حقه اخلاص قلب ابله رحمت حق جالب و در بای رحمت خدایی جوشه باعث کثرت بکا و انکسار قلبیدر سنک کرم واطافه کندن و وعده کده خلف منصور اولدیغندن ای رحیم و غفور اولان اللهم سکا حسن ظنم بودر که (اناعتد منکسر القلوب) سنک وعد کریمکدر دیمکدر

حافظ از حشمت پرویزد کر قصه بخوان * که لبش جرعه کش خسرو شیرین منست * ای حافظ پرویز بزرگ عظمتدن غیری قصه او قومه زیر اول پرویزک لبی بنم شیرین خسرو مک جرعه سنی چکچیدر (مفردات) (حافظ) م (از) من (حشمت) عظمت (پرویز) شیرینک عاشقی اولان خسرو در (دکر) غیر (قصه) م (بخوان) او قومه ووصف ایسه (که) زیر (لب) م (ش) ضمیر (جرعه) قطره (جرعه کش) جرعه چکچیی (خسرو) بر عاشقک استیدر (شیرین) معشوقه سنک استیدر (منست) م (معنای اشارتی) معرفه الله واصل اولان عاشق حقیقیله نسبت (البحار فطره الحقیقه) دینلان عشق مجازی اهلی هر نه قدر مجاز صافه سی حقیقه مؤدی اواق ابله عالی مرتبه ایسه ده مجاز علاقه سی برده اولدیغیچون عاشق حقیقی به نسبت مرتبه دوند رو عاشق حقیقینک نظر و همشه محتاجد ر الله بس بانی هوس دیمکدر

وله ایضا

منم که کوشه میخانه خانقاه منست * دعای پیرمغان ورد صبحکاه منست * بن اول کیسه یم که میخانه بوجاغی بنم تکیه مدر بنم صباح و فتنک وردی پیرمغانک دعا سیدر (مفردات) (منم) بنم (کوشه) بوجاغی (میخانه) م (خانقاه) اهل تصوف ایچون یایلان تکیه (منست) م (دعا) م (پیرمغان) مرشد (ورد) ذکر (صبحکاه) صباح وقتی (منست) م (معنای اشارتی) بن اول کیسه یم که جلساء الله اولوب شراب عشق الهیله مستانه اولنکر مجلسی و صحبتی بنم جای

قرارمدر

معربرد صبحکاه گاه ادات ظر قدر زمانه و مکانه شاملدر صبحکاه صبح وقتی دیمکدر * محصول بیت * بن اول کسم که میخانه کوشه سی بنم خانقاه مدر جا زدر که کوشه مبتدا اوله و خانقاه خبر اوله یا امر بالعکس اوله محتمل الضدین طریق اوزره پیرمغانه دعا ایلک بنم صباح و فتنه ورد مدر بومصر اعده اولکی کبی ایکی وجهه مختلدر

(کرم ترانه چنک صبح نیست و چنک * نوای من بسخراک عذر خواه منست) کرم میم مشکلم معنی جهشتدن صبح و صبر و قدر ترانه صحاح فرسده دویتی به در بر دیدی و دویتی نعماتدن بر نوعدر اما بوزمانده ترانه * بنن تنن دیمکه در بر چنکی صباح و فتنه تخصیص ایلدی زیر اساز چنک آوازی اول زمانه زیاده * مؤر اولور تنکیم ظهیر پرور (بیت) چون زهره وقت صبح از افق بسازد چنک * زمانه تبر کند ناله مرا آهنگ * صبح بولنده مجازا صباح و فتنه دیمشدر والا صبح صباح و فتنه شراب ایچمکه درل تنکیم غریب بونک عکسجه در نوای آواز دورن

قرارمدر واطمئنان قائم و شایم انلرک اولدیغی محله در و صبا حده و اخشامده ذکر اساتم و توجده قلبم بونک کبی سعادت مجلسنه و بوجبته بزی ارشاد ایدن پیرگاه له دعا در که (من لم یشرک الناس لم یشرک الله) دیمشدر

کرم ترانه چنک صبح نیست چه باک * نوای من بسخراک عذر خواه منست * اگر بکا وقت صبا حده چانسان چنک نغمه سی بوق ایسه نه غم سحر وقتده بنم ناله وائیم بنم عذرم دیلچیدر (مفردات) (کر) اگر (میم) ضمیر (ترانه) اری و نغمه (چنک) نافر که بکنایشلر او فور دیکمی نفیر در عریسی نافر در در صبر و معاشنه (صبح) وقت صباح (نیست) م (چه باک) نه غم (نوا) نغمه (من) بن (بسخراک) سحر وقتده (عذر خواه) عذر دایمی (منست) م (معنای اشارتی) اگر مونا از احیای ایدیمی صبا حده محشرده اسرافیل علیه السلام نفخ صدوری آوازی کبی انوار تجلیات الهیه ابله قلبم منقح و منفتح اولیق ابله حیات جاوداتی بولمده حالاهت پیران حقیقت اولمده ایسه ده غیرتنی چکیم زیر ارم کر مندن کچمه زبنی آگاه ایدوب وقت سحر کرده عفو و مغفرتنه سبب اولان استغفار ابله و ناله این ابله بکا در کا هنه یوز سور دروب لذت مناجاتی بسکا توفیق ایتیمی عین حیات ایدیر یسرنا الله بکره آمین

ز پادشاه و کدا فارغم بحمد الله * کدای خاک در دوست پادشاه منست * پادشاهدن و کدادن فارغم الحمد لله دوستک قیوسنک طهرانی کداسی بنم پادشاه مدر (مفردات) (از) من (پادشاه) اغنیا (کدا) فقیر و سائل (فارغ) آزاد (میم) ضمیر (بحمد الله) م (کدا) م (خاک) طهرانی (در) قیو (دوست) م (پادشاه منست) م (معنای اشارتی) بولدت محبت دماغ جائه کله لی بوعالم فانینک پادشاهندن و کدا سندن الحمد لله قلبم فارغدر واطمئنان قلبم اللهله و اللهی اولنکر الله در انکچون باب حقی ملازم اولوب ذل و حقارتله روز و شب درگاه حقه یوز سورن فقیری الله بنم پادشاه مدر که صورت قشیری ترک ایدوب لب معنایی اختیار ایتشدردیمکدر

غرض زمسجد و میخانه ام وصال شمایست * جز این خیال ندارم خدا کواه منست * مسجد و میخانه دن غرضم سزک وصال کزدر بوفکر و خیا لدن غیری بی طوتم خدا بنم شاهد مدر (مفردات) (غرض) مقصود (از) من (مسجد و میخانه) م (ام) بکا (وصال) م (شما) سز (است) در (جز) غیر (این) بو (خیال) فکر (ندارم) طوتم (خدا) م (کواه) شاهد (منست) م (معنای اشارتی) ای عالم السرو الحقیات اولان ریم بوعبادات و انقیاد صوریدن و عشق و محبت و صدق درویندن مقصود م ایچق سنک و صانعدر بوندن غیری فکر و مقصودم اولدیغنه ریم عالم و شاهد در دیمکدر

مرا کدای تو بودن ز سلطنت خوشتر * که ذل جور و جفای تو عز و جاه منست * سنک کدایک اوراق بکا سلطاننقدن زیاده خوشدر زیر سنک جور و جفاک خورانی

و علم نغماتدن بر مقامک آیدر بولنده مطاق نغمه مراددر نوای مبتدا و عذر خبری و باله کس محتمل الضدین طریق اوزره عذر خواه و وصف ترکیبدر عذر دایمی معاشنه بوندن مراد بوراده ایلدی بکی کناهلردن اعتذار و توبه و استغفاردر * محصول بیت * اکبر بنم چنک صبح ترانه و اوازم یو غنیه نه باک صبا حده و فتنه عذر خواهیم بکا نوای چنک و ارشوندن یعنی چنک و نای و عود و غیری سازله ذوق و صفای بولمده استغفار ایدیم کذا را و اوقودیم اوراد و ایتدیکم توبه و استغفار بکا نوای چنک و ارغنون و نایدر بعضی نسخهده مصرع ثانی بویله واقع اولمشدر (نوای من بسخراک عذر خواه منست) بولمده دو بر دیمکدر معنایی تقریر ایدر و مذکور معنی عذر خواه مبتدا اولدیغی تقدیر چه در اما خبر اولدیغی تقدیر چه معنا بویله او او ر که سحر وقتده ایتدیکم آه و زاری ایتدیکم تقصیرانه عذر خواهیمدر (ولکل وجهه) (ز پادشاه و کدا فارغم بحمد الله * کدای خاک در دوست پادشاه منست) پادشاه و کدا جچی تضاددند رینک اولنده و آخرنده پادشاه ذکر رد العجز علی الصدر قیلدندر ایکی برده کدای ذکر برده اول قیلدندر * محصول بیت * الحمد لله پادشاه و کدادن فارغم که جانانک قیوسی طهرانه ملازم ایلان کدای بنم پادشاهم ریم دینا پادشاهنردن و کدالندن فراغم وار پس بنم پادشاهم جانان آستانه سن یصلان کدای بی نوادر (غرض زمسجد و میخانه ام وصال شمایست * جز این خیال ندارم خدا کواه منست) جز غیر معاشنه کواه طاعتدر یعنی شاهد * محصول بیت * مسجد و میخانه دن غرضم سزک وصال کزدر بوفکر و خیا لدن سکا واصل اولمقدر (بیت) که معکف دیرم و که ساکن مسجد * یعنی که ترا میطلسم خانه میخانه * (مرا کدای تو بودن ز سلطنت بهتر * که ذل جور و جفای تو عز و جاه منست) ذل ذلک ضمیمه ذات و حقارت معاشنه جاه منصب * محصول بیت * بکا سنک کدایک اولیق سلطنتدن بکدر زیر اسنک جفاک ذات و حقارتی عزت و حرمتدر بکا یعنی سنک جفاک بکاهن وفاد

بنم عز و جاه و سدر (مفردات) (مرا) بکا (کدا) دینگی (تو) سن (بودن) اولوق
(ز) م (سلطنت) م (خوش) م (تر) زیاده (که) زیاده (ذل) خورانی (جو و جفا)
م (نو) م (عن) م (جاء) منصب (منست) م (معنای اشارتی) ای بنم غنی
من العالمین اولان صمد همراز ذل و حقارتله سنک قیو کک دینگیسی او اوب قص
من النار اولان فقری اختیار ایتک بکا عالمه سلطان اولقدن بکدر ز راستک رضا ک
بولنده ریاضات و مجاهدات شقتلرله انواع مذلتی ارتکاب ایتک بنم سبب عزت
ایدیدر و منصب سرمدیدر زریا دنیا الله دوستلرینه ضیق دشمنلرینه
واسعیدر دینکدر

از آن زمان که برین آستان نهاده روی * فرازمند خورشید تکیه کاه منست *

اول زماندن که بواشک اوزره یوز قودم کونشک تختی اوستی بنم محل استنا دمدر
و مقامدر (مفردات) (از آن) اندن (زمان) م (بر) علی (این) بو (آستان)
ایشک (نهادم) قودم (روی) یوز (فراز) اعلی و اوست (منست) تخت (خرشید)
کونش (تکیه) طبایعی (کاه) محل (منست) م (معنای اشارتی) اول زماندن که
(توبوا الی الله) فخر استیجه ماسودن قطع علاقه ایدوب الله توجه نام ایله و صدق
واخلاص ایله و ذل و حقارتله در کاه حقه یوز سوروب مسکت اختیار ایدلر
(من تواضع رفعة الله) سر نیجه قدر و مرتبه م سماء رابعه دن یوقا رودر که بحمد الله
توجه قلب دایم جناب خدایه در که (قدر المرء بقدر همته) دینلشد

مکر بنیغ اجل خیمه برکنم ورنی * رمیدن اذدر دولت نه رسم و راه منست *

مکر اجل قلیجه وجود چا درنی قوپارم یوخسه دولت قبوسندن نفرت ایتک بنم
عادت و طریقه دکلدر (مفردات) (مکر) بلکه (یا) للملابسة (نیغ) قلیج (اجل)
م (خیمه) چادر (برکنم) قوپارم (ورنه) یوخسه (رمیدن) اورکک (از)
م (در) قپو (دوات) م (نه) نغی (رسم) عادت (راه) بول (منست) م (معنای
اشارتی) اعوذ بالله (واعبد ربک حتی یا تیسک الیقین) فجو استیجه به تائبه الله
تعالی بوروب بدن کیدوب وجود خیمه سی اجل سیمی ایله خراب اولمجه
حضرت الله رجوعدن و عبادات و طاعاتدن برآن جدا اولم زریا باب رحمت
الهمیدن یاس و فتور و کسلان عبادت بنم کی اهل ایمانک طریق و عادت دکلدر همان
مونه قدر الله حسن ظن ایله قولای لازم دینکدر

کناه اگر چه نیود اختیار ما حافظ * نود طریق ادب کوش و کوکنه منست *

کناه اگر چه بزم اختیار یز دکل ایدی ای حافظ سن ادب طریقه چالش و دی که
کناه بندر (مفردات) (کناه) م (اگر چه) م (نیود) دکل ایدی (اختیار)
اراده و قبول (ما) یز (حافظ) م (تو) سن (در) فی (طریق) بول (ادب)
م (کوش) چالش (کو) سوبله (کناه) م (منست) م (معنای اشارتی) اگر چه
بحسب البشریه عدم اطاعتله وارنکاب معاصیله کناهده واقع اولد قسه اول

کناهی

(از آن زمان که برین آستان نهاده روی * فرازمند خورشید تکیه کاه منست *
از آن زمان از ابتدای غایت ایچوند فرارز
بونده اوست معناسنه در مستند اسم مکاندر
طیانه جق بر معناسنه بونده مقام و قرارگاه
مر ادد یعنی فلک رابعه که فلک شمسدر
خورشید کونش بالکر خورده شیده کونشدر
تکیه زدن طبیعت قدر تکیه کاه
طیانه جق بر دینکدر * محصول بیت *
اول زماندن بری که آستان جنانه یوز
قودم بنم مقام و تکیه کاه معنای قرار
کاهم فلک شمسدر یوقا ریدر حاصلی کال
عزات و رفعت بنشدم (مکر بنیغ اجل
خیمه برکنم ورنی * رمیدن اذدر
دولت نه رسم و راه منست) تیغ اجل
اضافتی بیانی در خیمه چادر تقدیر کلام
خیمه وجود من در برکنم قوپارم چادری
قالد زنده بواقظی استعمال ایدرلر تکیه
عرب قلع لفظی مثلاً قلع الخیمه دیرل
زمیدن اورککدر * محصول بیت * مکر
اجل قلیجه وجود خیمه سن قالدرم
یوخسه دولت قبوسندن اورکک فاجق
بنم عادت و طریقه دکلدر یعنی مکر اولم که
جنان قبوسنی ترک ایدم زریا دولت
بوقبوه و سفادت بوبایددر (کناه
اگر چه نیود اختیار ما حافظ * نود طریق
ادب کوش و کوکنه منست) * محصول
بیت * وفاسر کوزل سومک کناهدر اما
بوکناهده بنم اختیارم یوقا یعنی دلبر
سومهده بی اختیارم ای حافظ سن طریق
ادب سیمی ایله و دی کناه بندر یعنی دی که
بن وفاسر جانانی اختیارمله سودم
حاصلی یوخسه صد اختیار جزئی
المسده در فرض بوندن اختیاری کلیا
سلب ایلماکدر تا که مذهب
جبر لازم کلیه (وله رحمه الله روحه

(شکفته شد کل چرا و کشت بلبل مست * صلاهی سر خوشی ای صوفیان باده پرست) چرا احرک مؤنثدر قرمزی

کناهی رضا و قبول ایله اختیار ایتک بلکه نفرت و شینایق ایله ایشلک غفار الذنوب
اولان زیم سن زی کر مکه صفوا ایله ای حافظ سنده شیطا نک (بما اغویتی) دینگی
کی بی ادبک ایدوب کناهی خدایه نسبت ایتد اما حضرت آدم علیه السلام
کی (ربنا ظلمنا انفسنا) دینک ایله کناهی نفس که نسبت ایتکله آداب رعایت ایله ناکه
حضرت آدم کی رحمت واسعه به نابل اوله سین

وله ایضا *

شکفته شد کل چرا و کشت بلبل مست * صلاهی سر خوشی ای صوفیان باده پرست *

قرمزی کل آغش اولدی یعنی آچلدی و بلبل اناک رابعه سیهله مست اولدی ای
شرابه طبعی صوفیلر سر خوشایق صلا سیدر که سر خوشلغه صلا اولسون (مفردات)
(شکفته) آغش (شد) اولدی (کل) م (چرا) قرمزی (کشت) اولدی
(بلبل) م (مست) سرخوش (صلا) کلاک دینک (سرخوش) م (با) مصدریه
(ای) حرف ندا (صوفیان) صوفیلر (باده) شراب (پرست) طایقی (معنای
اشارتی) ای طالب معرفت الله اولان فرداش بحمد الله ریاضات و مجاهدات ایله
منظر رحسان اولان قلب لطیف متفتح و منشرح اولوب ذاکراله اولان دل نالام
مشاهده چال الله ایله مست و مستغرق اولدی ای شراب عشق الهی ایله تزکیه
نفس و تخلیه باطن ایدن صوفیان محقه ز باب فیوضات مفتوح و معاین اینک کلاک
سزده انوار جمال الله استغراقه سعی ایتک که فیاضده بخل یوقا دینکدر

(اساس توبه که در محکمی چوسنک نمود * بین که جام زجاجی چه طرفداریشکست)
توبه نک تملی و ابتداسی محکمه طاش کی کورندی کور که انی بر صرچه قدح نه
عجب صدی و کسر ایتدی (مفردات) (اساس) تمل (توبه) م (در) فی (محکم)
قوی (چو) تمل (سنک) طاش (نمود) کورندی (بین) کور (جام) قدح
(زجاج) صرچه (یا) وحدتیه (چه) نه (طرفه) عجب (اش) ضمیر (شکست)
قیردی و صدی (معنای اشارتی) بوشویه عشق و اسرار معرفت و استغراق انوار
احدیت و رای عقیده اولدینی ایچون ذوق روحانیت چشیده ایمان زاهد خشک
بوطور عشقی انکار ده و سر عوامده محکم طاش کی ثابت ایکن کور که آینه بجلا
کی کندویه صفوت قاب حاصل اولمجه و ذوق روحانی بولمجه اناک انکار قویسی
نیجه محو و کسر اولدی که قیاسه کل دینکدر

یار باده که دربار کاه استغنا * چه پاسبان و چه سلطان چه هوشیار و چه مست *

شراب کسور ایچلم که مستغنی عن العالمین اولان الله در کاهنده نه قیو بی نه سلطان
نه عقلی نه سرخوش جله برابر در (مفردات) (یار) کسور (باده) شراب (که)
زریا (بار کاه) اجازت بری بونده حضور معنوی مر ادد (استغنا) مستغنا (چه)
نه (پاسبان) قپو بکیسی (چه سلطان) م (چه هوشیار) عقلی (چه) م
(مست) سرخوش (معنای اشارتی) ای اسرار عشقی منکر اولان زاهد خشک

دل

۳۵

برابر در زریا جله سی اکا طالبدر پس استغنا جله سنده برابر در یعنی غننده جمیع عشاقی بر در هیچ برینه احتیاجی

دینکدر کله صفتدر اگر چه مؤنث دکلدر
نه معنوی نه لفظی نه حقیقی و بابلک مست
اولدینی فریاد و فغاندن بی اختیار
اولدیندر صلاهی سر خوشیدن مراد
سر خوشلغه یعنی باده نوشلغه دعوتدر
صوفیانه ندا و خطاب استغنا در مراد
صورتا صوفی کیچوب حقیقتده صوفی
اولیایلر در والا صوفی حقیقی به کیسه نک
سوزی یوقا * محصول بیت * قرمزی
کل آچلدی و بلبل فریاد و فغانه باشادی
ایندی باده نوشانه صلا در ای باده نوش
صوفیلر حبش و عشرت زمانیدر (اساس
توبه که در محکمی چوسنک نمود *
بین که جام زجاجی چه طرفداریش
بشکست) اساس عمل زجاجی زجاج
عرب صرچه به دیرل با حرف نسبتدر
طرفداریش دینکدر بشکست بونده متدیر
قیرلدی دینکدر * محصول بیت * توبه
بنیادی که استغنا منه طاش کی محکم
ایندی نظر ایله که صرچه قدح آتی
نه عجب قیردی یعنی بر قدح می آتی بوزدی
(یار باده که دربار کاه استغنا *
پاسبان و چه سلطان و چه هوشیار چه مست)
بار کاه بار بونده اجازتدر و کاه ظرف
مکان اجازت بری دینکدر بکر و پاشا
و پادشاهلر آستانه زینه دخول قپو جیلر
اجازته موقوف اولدینیچون بار کاه دیرل
پاسبان مر کسدر یا سله باندن پاس
پاسیدن مستقدر قرووق معناسنه و بان
ادات فاعلدر بی معناسنه معنای ترکیبی
قور بیچی دینکدر حافظ معناسنه هوشیارده
مر کسدر هوشلار یاردن هوش قبا تر کیده
اوصدر یعنی عقل و یار بولداش پس معنای
ترکیبی عقلی یار دینکدر اوصلی معناسنه
اما اگر آقده استعمال ایدر پس * محصول
بیت * باده کسور که جانانک بار کاه
استغنا سنده پادشاه و کد اوست و آتی

یوقدر (ازین رباط دو در چون ضرورتست رخیل * رواق و طاق همیشه چه سر بلند و چه نیست) رباط رانک کسر یله اولی اوطه لیدر کار و ان سرای دیشر اصابت ایلدیلر رباط دو در دن مراد دیسار که بر قبو سندن کلور و بر قبو سندن چیقار کیدر سن یعنی بر قبوسی حیانه و بر قبوسی مماته آجی اوز رحیل اسدر رحلت معاشه رواق رانک کسر یله او اوکنده طوانه در ل و طاق کره چار داق دین بیلدی سر بلند سر یونک کبی بر لده مقمدر همان بلند دیمکدر * محصول بیت * چونکه بو ایکی قبولی خانه دن انتقال و رحلت لازمدر یعنی همیشه طاق و رواق یا اصلی امش یا ادنی امش هر بر در یعنی اووم مقرر اولد قدنصرک دنیاده یا اکارانه کچمش سین یا فقیرانه هیچ تفاوت یوق معاشه طاق و رواق ایجابی مجازدر حاصلی یوعالم فایده اعلی دیرلک ایلانده ادنی دیرلک ایلانده اوور پس هر نیجه قابل ایسه کچمش کرک (مقام عیش میسر نمی شود بی رنج * بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست) مقام عیش اضافتی یسانیده بلی اسلوب عرب اوزره او قوغق کر کدر که بلا یله بنجینس تام اوله بحکم بلا اضافتیده بیانیته در عهد الست دن مراد الله تعالی ذراری به یعنی ذریات آدمه الست بر بکم دیدیکی زماندر که تفسیر لده مفصل یازاشدر * محصول بیت * دنیا دیرلکی زجت ورنجه در زجت میسر اولمز زیر اعهده السقی بلا یله بعلشدر یعنی ازاده آدم اوغله لینه بلا و مشقت حکم اولمشدر اول تغیر اولمز البه باشلر دن کچمه کر کدر (بهست و نیست مر نیجان ضمیر و خوش دل باش * که نیست نیست سر انجام هر کال که هست * ضمیر دن مراد خاطر در سر انجامده انجیامده عاقبت دیر * محصول بیت * وارله بوقله خاطرک اینجمنه و خوش دل اول یعنی کولکی خوش طوت زیر اهر کال که دنیاده واردر انک عاقبتی یوققدر حاصلی هر کالک نهایی زوالدر پس بنم فلان وار فلانم یوق دیمکه کولکه تشویش ویرمه

عبادت صوریکه مغرور اولوب عجب و غرور ایتمه که سنک و بنم کبی عاجز لک عبادتندن مستغنی اولان الالهک درگاهنده اعلی و ادنی عابد و عاشق جله برابر در کیمه نك عبادتنه محتاج دکلدر و عیالک موجب جنت دکلدر عبادت و معرفته توفیق محض الالهک کر مندندر بو یله اولجه غروری ترک ایدوب علو همت ایله همان الاهدن عشق ذاتینی طلبده اول که (علو الهمة من الايمان) دینلشدر

(ازین رباط دو در چون ضرورتست رخیل * رواق و طاق همیشه چه سر بلند و چه نیست)

بو ایکی قبولی کار و ان سر ایدن چونکه رحلت ضرور یدر همیشه چار داغی و کری یوکسک اواش نه فرق وار ایلق اولمش نه فرق وار (مفردات) (ازین) بوندن (رباط) کار و ان سرای (دو) ایکی (در) قبو (چون) چونکه (ضرورتست) ضرور تدر (رخیل) کوچک (رواق) چار داق (طاق) کر (همیشه) دیرلک (چه) نه (سر بلند) یوکسک (چه) م (پست) ایلق (معنای اشارتی) ای زاهد بو ایکی قبولی فانی دنیادن (کل من علیها فان) خواستجه هر کس ضروری آخرته کوچمه کرک ایکی کوناک بر مسافر خانه در کیمه به باقی دکلدر مانکه و وسعت همیشه که مغرور اولمه دنیا محل قرار اولوب ضروری هر کس رحلت ایدو چک اولجه کرک فقر ایله کچ کرک غنائله کچ هیچ فرق یوقدر دیمکدر

* مقام عیش میسر نمی شود بی رنج * بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست *

سرور و حضور مقامی رنج و مشقت میسر اولمز بلی و نعم عهد الستی بلی حکمنه باغملشدر (مفردات) (مقام) م (عیش) سرور (میسر) نصیب (نمی شود) اولمز (بی) ننی (رنج) مشقت (بلی) نعم (یا) لایله (حکم) فصل بین الشیئین (بلی) کرچه ادات تصدیقدر لکن بومقامده بلادن محنت و مشقت مراد در (بسته اند) باغملشدر در (عهد) قول و قرار (الست) الست بر بکم ده اولان سؤالدر (معنای اشارتی) الله تعالی نك (ان لایقین مغزا) کلامیله مشار الیه اولان دار آخرته کی مقام سرور یا خود دنیاده معرفه الله حاصل انوار حضوره ریاضات و عبادات مشقتی اولمز بلی وصول میسر دکلدر بلی بو کلام صادقدر زیر اهری * حقی اولان الله عهد الستده صادق ایله کاذبک بینی فرق ایتمکه محنت و بلا فیصل ایدیمی حاکم عدل قلمشدر هر کیمکه بو عالم ابتلایه کلدکه حضرت الالهک امریته امثال و نهیندن اجتناب مشقته تحمل ایدرسه صادق و مقبولدر و وفادارد تحمل ایترسه کاذب و غدار در دیمکدر

(بهست و نیست مر نیجان ضمیر و خوش دل باش * که نیست نیست سر انجام هر کال که هست)

واره و بوغده خاطر یکی اینجمنه خوش دل اول قلبکه کدر کتوره زیر اهر کال که واردر عاقبتی یوققدر (مفردات) (یا) لایله (هست) وار (نیست) یوق (مر نیجان) اینجمنه نهی حاندردر (ضمیر) خاطر (خوش) سرور (دل)

قلب

(شکوه آصفی واسب باد و منطق طیر * یاد رفت و از وخواجه هیچ طرفه نیست) شکوه هیت آصفی یا سی حرف نسبت اسب باد یعنی حضرت سلیمان پیغمبر تختی یل کتوردی استدیکی یره منطق طیر یعنی حضرت سلیمان جیب و حوش و طیورک دین اکبردی خواجه دن جایز در که آصف مراد اوله که عجم خواجه بی زبیده استعمال ایدر و جایز در که حضرت سلیمان اوله واکا خواجه اطلاق مجاز اوله طرفه اصطلاح عجمه فایده معناسنه در * محصول بیت *

۱۳۹

آصف بن برخیاك عظمی و هیتی و یل آتیکه تخت سلیمانی کتوردی و قوش دانی بیلک هب یونلر یله کیندی یعنی هب مشهور اولدی و آصف یونلر نسبت واضافتیله و یا حضرت سلیمان یونلر مالک اولغله عجم فایده معنای یعنی دنیاده باقی قالمیوب فانی اولدی (بیال و پر مر وازره که تیر برانی * هوا گرفت زمانی ولی بختك نشست) بال و پر بونده عطف غمیری واقع اولغله قناتدر اما غنیه بال قنات و پر قنات و بلاک در بالدن اعم در تیر برانی یا حرف نسبت برتاب و برتاب یا ایله و واوله لغندر مغزل اوقته دیرل هوا گرفت یعنی هوا به آغدی زمانیده با وحدت ایچو ندر بختك نشست بوک کبی بر زده طیراغه باندی دیمکدر مثلاً تا پر نشست دیرل یلکه دك باندی دیمکد یرده و بوک کبی بر زده نشست مذکور معنایی بیلنر بونده دراو درلو معنار ویر دیر و بونده باله قویرق معناسن و یرن خیلی تدبر ایش * محصول بیت * قناده و یلکه بولدن چیمه یعنی قدرت و قوت دنیایله بولدن یعنی طریق مستقیم و حده اعتدالدر

بال و پر سیله بولدن چیمه زیرا اوزاغده انگاه منسوب اولان اوق پر زمان و یوقاری کیندی لکن صکره طیراغه اوطوردی (مفردات) (یا) سبیه (بال) قوش قنات دینک چلکی (پر) قنات (مرو) کیمه (از) من (ره) یول (که) زیرا (تیر) اوق (برتاب) اوزاغده اوق آتق (یا) سبیه (هوا) یوقاری (گرفت) طوندی ماضیدر (زمان) م (یا) وحدتیه (ولی) لکن (یا) لایله (خالک) م (نیست) اوطوردی ماضیدر (معنای اشارتی) ای مؤمن متیقن دنیا دواتک بقای اولوب سلطنت سلیمان علیه السلام دخی فایده ایچیک بودنیانک مال و دواته مغرور اولوب طول امل ایله صراط مستقیم چیمه سن زیرا بوطول امل و مال و دوات سبیه پر زمان هوی و هوس ایله سلطنت سورسن و دنیا یوزیکه کولر اما عاقبت قبره کبر سن علسر و عبادتسز قالوب آخرت دواتدن محروم و شیطان اولور سن دیمکدر

خوزبان کلك تو حافظ چه شکر آن گوید * که گفته سخنش می رند دست بدست * ای حافظ سنک قلم زبانی انک نه شکرینی سوبلر یعنی اول حالک و اول معنای که قلم سو یلمش سوز بینی الدن الی انور یعنی فلك اوجسندن چیمه ان الفاظ در ربانک و معنای کوعر دارک که الدن اله کردیرلر شکرانه سنی زبان فایده ادا ایلده یلور

(وله ایضا) زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست * پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی در دست (آشفته فرش مورش معناسنه در خوی و اور سبیل در در عرق معناسنه خوی کرده در لبش دیمکدر خندان لب طودافعی کولکن یعنی متبسم پیرهن چاک کولمکی براتق و غزل خوان و وصف ترکیدر غزل اوقویچی دیمکدر یواییک پند طوق و زصفت بعضی احوال معنا طوق و بعضی احوال مترادفه در آمد لفظك فاعلن و عرب اساتك غیرد به یو جازدر مطلقا (زکسش بریده جو و لبش افسوس کثان * نیشب دوش به این من آمد بنشست * زکسش عربده جوی زکس مبتدا و عربده جوی خبری زکس چشیدن کتابدر عربده لغتده بد خوبله دیر اما اصطلاحده سرخوش صواشسته دیر لر عربده جوی وصف ترکیدر صواشچی معناسنه افسوس الفله و الف سر ظلم و حیف معناسنده مستعملدر مثلا حیف و دریغ دیمکدر برده افسوس دیرل صحاح فرسده بویه بیان ابلدی اما وسیله المقاصده تعجب و تمسخر و طنز و طعن معناسنه در دیدی و الهم عند الله تعالی کنانده الف و نون صفتدر یعنی صفت مشبهه علامتدر روان و خندان و سوزان و گریان کبی افسوس کثان حیفیچی اولدییی حالده و یا تمسخر اولدییی حالده نیشب کجه یاربسی دوش دون کجه با این بصد قدر * محصول بیت * زلفی آشفته اولدییی حالده و در لبش و متبسم و مستانه و پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی التده و لبی افسوس کثان او ابدییی حالده یعنی بوصفتر الله متصف اولدییی حالده نصف اللیلده یا صدیغم اوچنه کلدی اوطوردی زکسش عربده جویک معناسنی انک چشیمی جنک و غوغا طلب ایدیییدر دین کیمسه عندی سولیش پیرهن چاک یعنی سینه سی آچق دین کسندده اچق بویه مش (سرفراکوش من آورد با و از حزن * کنت که ای عاشق دیرینه من خوابت هست) بهمن نسخه ده دیرینه دیرینه شوریده و بهضینهده بیچاره و بهضینهده دیوانه دوشمش اما یا نرزد بولسان نسخندك اکترنده دیرینه واقع اولدیییچون بونی اخبار ابلدك فرا کوش فرا بونده بای صله معناسنه حزن بونده ملایم و اینجه معناسنه در

اول فلك سوزينك گفته سنی الدن اله ایلرور (مفردات) (زبان) دل (كلك) فلك (نو) سن (حافظ) م (چده) نه (شکر) ثنا (آن) اول (کوبد) سوبلر (که) زیر (گفتد) سوبلش (سبحن) سوز (ش) ضمیر (می برند) ایلرور (دست بدست) الدن اله (معنای اشارتی) ای حافظ جانب حقن قلبکه قبض اولوب لسان غیبیدن بوقدر معارف و اسرار الهی بیانه اللهک قدرت و یروب والدن اله بوقدر اعتبار بولسی نعمتک شکر فی ادایه نیجه قادر سن دیمکدر

وله ایضا

(زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست * پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی در دست) زلف پریشان و در لبش و دوداغی کولچی و مست کولمکی براتق و غزل اوقویچی و انده بیونی اوزون شراب قدسی (مفردات) (زلف) م (آشفته) پریشان (خوی کرده) در لبش (خندان) کولچی (لب) دوداق (مست) م (پیرهن) کولمک (غزل) ایات و اشعار (غزل خوان) غزل اوقویچی (صراحی) بیونی اوزون شراب قدسی (در) م (دست) ال (معنای اشارتی) بوغزل رعناده حافظ شیرازی کیمه رده فیوضات الهی و بخشایش ربانی و تجلیات کثرت و وفرت اشارت پرور که تجلیات صفات الهی و آثار اتوار ذاتی و نفحات ربانی و انجلاء استغناء جلالت صمدانی و انکشاف جمال ذاتی و دعوت احسان در کاهتالی و شراب عشق لایزال بوجله دولت سهر ایلیدر دیمکدر

زکسش بریده جوی و لبش افسوس کثان * نیشب دوش به این من آمد بنشست * اول محبوبك چشیمی غوغا طلب ایدییی و انک دوداغی سخریه ایدییی محبوب دون کجه نصف اللیلده بنم یا صدیغمه و بشام اوچنه کلدی اوطوردی (مفردات) (زکس) زربن قدح دیدکری چیمکدر چشم محبوبده استعاره اولدیر (عربده) جنک و غوغا عربده جوی جنک ایدییی (لب) دوداق (شکر) ضمیر (افسوس کثان) مسخره اق ایدییی (نیشب) نصف اللیل (دوش) دون کجه (با) اللیلده (بالین) یا صدق (من) بن (آمد) کلدی (بنشست) اوطوردی (معنای اشارتی) منظر رحمان و محل اتوار ایمان اولان قلب عاشقی تعلقات ماسوادن پاک ایدییی نظر سبحانی و آینه قلمی منجلی قلبی کشفات اسرارنا متعاشی و اتوار جلال شاهنشاهی المعبر بضیك القلب المنجلی حاصلی امثال کرامات مذکوره دن ما لایحیی کرامات ساهر اللیالی اولان عاشق بنده بخشایش ربانیدر (و نحن اقرب الیه من حل النورید) بیورچی الله تعالی کر مندن بونده بیچاره سنه دخی جیع الیلده بیدار اولوب در کاه عابسنده صدهزار ذل و حقارتله مناسجانده و نیازده اولوق الیه بر کیمه نصف اللیلده بن قولانی دخی بو کرملره مظهر انجمن الحمد لله علی توفیقه انه لا یضیع اجر المحسنین * سرفراکوش من آورد با و از حزن * گفت ای عاشق بیچاره من خوابت هست * اول محبوب باشی بنم قولاغمه اشغی و یقین کنوردی و حزن و زم آواز الیه دیدی

ای

(مصرع) چه خوش باشد آواز زم و حزن * حزن بونده زمه عطف تفسیری دوشمش و هر برده که آواز صفت واقع اولسه بویه در بو مصرعک معناسنه باشی یوقاری بنم قولاغمه کنوردی آواز حزن الله دین غریب معنی و یرمش دیرینه اسکی وجودنکه معناسنه خوابت هست جله سی مقول قولدن جزء واقع اولمش اخبارا و انشاء * محصول بیت * جانان مذکور اوصافله کلوب باشی بنم قولاغمه کنوردی و آواز زمه دید بکهای بنم اسکی عاشقم او بخوک واردر یا او بخوکی وار

وار یعنی بنم اوصافله باشک اوچنه کلم دخی اونیور مسن قاق کثور دیکم باده بی نوش ایدوب احوال دنیایی فراموش ایدام دیدی دیمکدر (عارفی را که چنین باده شبکیر دهند * کافر عشق بود کر نبود باده پرست) عارفی را یا حرف وحدت ورا ادات مفعول شبکیرک تحقیق * دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما غزلانده یکمشد حاصلی باده شبکیر کجه ایچیلن باده در تنکیم ناله شبکیر و راه شبکیر کجه الیه اولان ناله و سفر در پس شبکیر اولدر که کیمه نك احیاسنه سب اوله و سحر و قشقه دخی شبکیر دیرل ایدوب بونده باده

ای بنم بیچاره عاشقم اوقویچی وار (مفردات) (سر) باش (فرا) اشغی (کوش) قولاق (من) بن (آورد) کنوردی (با) مع (آواز) صوت (حزن) یومشق (گفت) دیدی (عاشق) م (بیچاره) عاجز (من) بن (خواب) اوبغو (تا) خصایسه (هست) واری استغناهم مقدور (معنای اشارتی) قال الله تعالی (تجافجنوبهم عن المضاجع) الخ سر نیجه عارف بالله قولر بی (مالاخی اهر من قره اعین) و (مالا عین رأی و الاذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر) اولان جمال شریفی مشاهده سبیله مجازات انک ایچون کیمه رده بیدار ایدوب کل قوم علی المحب حرام دیو کوش جان عارفانه الهام بیورد قدغه بوقولند دخی کر مندن ای عاشق بیچاره هم جسمانی استر سین و هم اوقویچی اونیور سن دیو مقام قریبده بزه دخی نومی حرام قلمشدر دیمکدر

عارفی را که چنین باده شبکیر دهند * کافر عشق بود کر نشود باده پرست * بر عارفه که بونجیلن کیمه طویچی و احیای ایاز به سبب باده و برده اول عارف منکر عشق اولور اگر باده پرست اولارنه (مفردات) (عارف) م (یا) وحدتیه (را) ادات مفعول (چین) بونجیلن (باده) شراب (شبکیر) کیمه طویچی (دهند) و برده (کافر) منکر (عشق) م (بود) اولور (کر) کر (نشد) اولیه (باده پرست) شرابه طایبی (معنای اشارتی) اگر بر عارفه بیه لایله لذات مناجات و عشق و محبت کجه اولان لذات عبادات مانند لذت جنات و فیهی و برده اول عارف دخی کیمه ده موفق اولدییی عشق و محبتک و عبادات و طاعتک اوزرینه دوام ایتموبینه حظوظ نفسا نه به بواذت روحانی بی دکنر سه کفران نعمت ایش او ایدر دیمکدر

بروای زاهد پردرد کشان خرده مکیر * که ندادند جز آن تخفه به روز است * یوری کیت ای زاهد شرابک طور نیسی چیمکیر اوزره عیب و نقصان طومعه زرا است کوننده بزه بوهیده دن غیری و برمدیلر (مفردات) (پرو) کیت (ای) ندا (زاهد) م (بر) علی (درد) طورتی (کشان) چیمکیر (خرده) عیب (مکیر) طومعه (که) زرا (ندادند) و برمدیلر (جز) غیر (این) بو (تخفه) عیب (بما) بز (روز است) م (معنای اشارتی) ای علم و معرفت و عبادت و کرامت صابیحی و خود بینک الیه غیرده عیب و نقصان کورینی زاهد ظاهر پرست کیمکدر اوقویچی کوندرلر آج و صو سز درد و بلای عشق جان و دادن چیمکیر عاشق بیچاره به کیت عجب و غرور الیه عیب نسبت اینه زرا روز استده بزه بود دوات عشقندن غیری بی و برمدیلر بزیر قسمنده راضی بز حفظ نفسانیدی ایستیر دیمکدر

آنچه اور ریخت به بیانه مانوشیدیم * اگر از جر بهشت و کر از باده مست * اول نشسته که او زم اولچکیزه دو کدی ایچدک اگر جنت شرابندن و از مست باده دن مجاز و حقیقت جله سنه راضی ز (مفردات) (آنچه) اول نشسته (که ریخت) دو کدی

دل

باده نوشلره طعن و دخل الیه زرا بزه روزانه بوندن غیری تخفه و برمدیلر یعنی باده نوشلر بزه روز الندن مقدر در زم اختصار مزله دکل ایدوب بوتقدیر جله محل طنز اولر (ز آنچه اور ریخت به بیانه مانوشیدیم * اگر از جر بهشت و کر از باده مست) بوییت عارفی را ببتندن مقدم یازانی کرک ایدیکه تمام مناسبت اولیدی * محصول بیت * اول نشسته بی که اول کیمه جانان زم بیانه مزه دو کدی بز ایچدک اگر جنت شرابی و اگر باده قنبال یعنی اگر مباح و اگر غیر مباح جانانه مختلف محصول بیت * واری زاهد خشک

ایلدک هر نه که صوند یسه ایچدک اصطلاحده باده مست باده فنان دیکدر پس مست ایدیچی باده ذین بواسطه لاجی
 یلزمیش (خنده جام می وزانف کره کبر نکار * ای بساتوبه که چون توبه حافظ بشکست) خنده جامدن مراد باده ایله
 پر اولد قده بر اق اولسدیر وشوق ویرمه سیدر زرا قدح که مجلسده یورده باشلیه باده نوشلره ذوق وشوق
 و سرور کاکه باشلر زلف کره کیردن مراد زلف مجمددر که غایتله مرغو بدیر یعنی باش ایکن اوردر صکره آچرل و طاردر پس زنجیر
 شکن کوسرتر اگر چه کره دوکده ده

دیرل اما دوکلی زلفک عالی یوقدر پس
 دوک طو تویی زلف دیکده نظر وار
 واور ولی زلفکده صفاسی یوقدر مکر
 قلبدان ایله اورل ای حرف ندا مناداسی
 محذوف تقدیر کلام ای یاران بسا بیار
 معناسنه بلکه اصلده پس ایدی الف
 مبالغه ایچون کلشدر زیاده چوق
 معناسنه چون ادات تشبیه در * محصول
 بیت * جام میک خنده سی یعنی صفاسی
 ونکارک مجهر زانی ای یاران حافظک توبه سی
 کبی نیجه نیجه توبه قهرمشدر یعنی
 بر مجلسده که جام باده دور ایله وزلف
 مجمد صاحبی نکار حاضر اوله اساس
 توبه اگر بولاد دنده اولور سه پاره پاره
 اولور علی الخصوص که توبه صاحبی
 خوش طبع اوله (وله رحم الله روحه)
 (زافش هزار دل یکی تارمو بدست *
 راه هزار چاره کراز چار سو بدست)

یک نانک قحله و کسرله افتدر معناسی
 برادر اما یکی ییله معناسی برایی دیکدر
 وکاه اولور که یکیده یک کبی بره منایه
 کاور بونده ده اوله در تار قلندر موی
 ییله و یاسز صاحبدر چاره کرازه بی
 معناسنه یعنی چاره ایدیچی چار سو موی
 ییله و یاسز لغتدر اما بوغزاسده یاسز
 واقع اولشدر جمع ایانده چار سو درت
 جانب دیکدر * محصول بیت * جانانک
 زانی یسک کوکلی صاحبک برقلله
 بغلیدی ویک چاره کرک درت جانیدن
 راهنی بغلیدی یعنی هیچ رجانبیدن چاره به
 امکان قومدی وانک زانی یسک کوکلی
 برتل ایله بغلیدی دین تارله موی فرق
 ایکن ایش (ناهر کسی بیوی نسبی
 دهندجان * بکشود نافه و درآز و بدست)
 تا حرف تامل کسیده باوحدت ایچودر
 بوی بونده اید معناسنه اولوق ملاعدر
 فوق دینسه ده جایزدر نسیمده یا وحدت ایچودر ونسیم
 تا کید کسود فل ماضی نافه مسک کوبه کیدر باوحدت و یاسز
 ایچودر آرزو لغتدر برنسنه بی اوزاسک اما بونده مراد
 معناسنه در یعنی کیمسه به مرادین ویرمدی * محصول بیت * ناهر برکسنه
 بر کوزل فوق امید یله جان ویره ل دیو نافه زلفنی
 جوزدی و کیمسه به مرادین ویرمدی یعنی یانته یا قلشدر یروب
 قو قلتمدی (شیدا از آن شدم که نکارم چوما نو * ابرو

ماضیدر (با) ظرفیه (بیانه) اولجک (ما) بز (نوشیدیم) ایچدک (اگر) م
 (از) م (خمر) شراب (بهشت) جنت (کر) م (از) م (باده) شراب (مست) م (معنای
 اشارتی) عاشق معشوقک مرده سیدر مقلب القلوب اولان محبوب ازلیزک اراده سی
 عندند بزم اراده من محو و تلاشدر یعنی قاهره عشق حقیقیدن و عشق مجازی
 مدار حقیقیدن هر فتنه سی احسان ایدرسه نوش ایدرز و راضی یز مراد انجیق
 الله کدر دیکدر

شرب قدحک کولسی و محبوبک دوک طو تویی زانی ای عاشق چوق توبه بی
 که حافظک توبه سی کبی قهردی (مفردات) (خنده) کوک (جام) قدح (می)
 شراب (زلف) م (کره کبر) دوک طو تویی (نکار) محبوب (ای) ندا (بسا)
 چوق (توبه) م (چون) نل (توبه حافظ) م (بشکست) قهردی ماضیدر (معنای
 اشارتی) نیجه اراده حقه تسایم اولیده لم که الله تعالیک ظهورات تجلیاتی
 و مقتضای حکمت اسرار مکتومه صفاتی عزائم عشاقی فسخ ایدوب کندی لم
 ازلیسی حکمی اظهار ایتده در بوله اولنجه بیچاره عاشقه و عبد عاجزه تسلیمدن غیری به
 چاره یوقدر و هر حالده مرادی مراد محبوبدر دیکدر

چاره یوقدر و هر حالده مرادی مراد محبوبدر دیکدر
 زلفش هزار دل یکی تارمو بدست *
 راه هزار چاره کراز چار سو بدست *
 انک زانی یسک کوکلی برتل ایله باغلیدی یک چاره ایدیچینک یوانی درت طرفدن
 باغلیدی (مفردات) (زلف) م (ش) ضمیر (هزار) (یک) دل (کوکل) تار
 نل (مو) قیل (بدست) باغلیدی (راه) بول (هزار) م (چاره کر) چاره ایدیچی (از) م
 (چار سو) درت طرف (بدست) باغلیدی (معنای اشارتی) اول معطلی بلا علت
 اولان اللهک اطف و توفیق و هدایت صفات جلیله لری آثارندن برجده ریحان
 ایله نیجه یک قلب عشاقی قید عشقه بند ایدوب علاقه ماسودان خلاص و منقطع
 قیلدی و هزار عالم و عقل ذوقون ایله قلبی قرق یاران مدقق علماء صوریلری اسیر
 عشق ایدوب چالی نورینه مخیر و سرگردان ایدوب عقلاری یوانی باغلیدی و حکم
 عشقه اسیر ایدوب یادیکن اونوتدردی دیکدر

تمود جلوه کری کرد و بدست (شیدا دیوانه به دیرل از آن از من اجلیه معناسنه در آن اسم اش اوتدر معناسی الک ایچون
 دیکدر که حرف تعیلل نکار رومده زن زیبایه اطلاق ایدرل اما عجم محبوبه جلوه کر جلوه بی یعنی عرض جمال
 ایدیچی با حرف مصدر رز و بدست دن مراد تاسدر در بوده معلوم اولسونکس آبی باشلر دینه دیوانه لک جنونی ارتقی
 عا دندر پس بدست اول معنی اوزره دینلشدر * محصول بیت * انکیچون دیوانه اولد مکس نکارم ماه نو کبی هلال
 ابروسین کوسرتردی و عرض جمال ابدی
 و مستر اولدی یعنی کاه اظهار و کاه
 اخفا ایلد یکچون دیوانه اولدم نیکم
 پروردیوانه ل کوزینه کشیدلرینی بوله
 ایدریش (ساقی بچند رنگ می اندر پیاله
 ریخت * این نقشها نکر که چه خوش
 در کدو بدست) رنگ بویه وحیله و بیان
 یکبسی و نصیب پس بونده بچند رنگ
 دیدیکی نیجه در او شراب دیمک اوله
 یا خود شرابی نیجه حبلیه ایله بوده معلوم
 اوله که شراب قبایغک اوزرینه نیجه
 اشکال چنک عا دندر مشلا سروکبی
 وکی کبی و اول قباغه چانه دیرل پس
 بونده این نقشها دیدیکی ایکی طریقله
 واقع اولش بری اول قباغه اولان نقشلر
 و بری انواع خردن قباغه بغلیدی
 رنگر در که پیاله ده ظاهر اولور معناسی
 حقیقیسی بودر و اول ایها ماسیدر این
 اسم اشارتدر کدوده واقع اولان
 نقوشدر که پیاله ده ظاهر در پس
 * محصول بیت * ساقی باده بی پیاله به نیجه
 رنگه دوکدی یعنی نیجه رنگلی باده بی
 و بانیچد صنعته پیاله بی طولدردی ایدی
 سیر ایله کدو ده بغلیدی یعنی نقوش
 غریبه در که پیاله ده ظاهر اولدی
 (یارب چه غمزه کرد صراحی که خون خنم
 * بانغمهای قلقلش اندر کلو بدست)
 بعض نسجه ده غمزه برنسه جرم واقع
 اولش و نغمهها برینه نرها دوشمش غمزه
 کوزله اشاره دیرل اما بونده نفاقدن
 عبارتدر صراحی عربیسی صراحی در
 نای مشدوده ایله و نا ایله اما عجم تاسمز یاه
 مخففه ایله استعمال ایدرل ظروف خردندر
 بایله کبی خنم کوپ نغمه نغمه نک جمیدر
 نغمه کلام خنی به دیرل یعنی بایچه بایچه
 اولان سوزه دیرل نغمه عربیده ککرندن
 چیتان صوته دیرل اما عجم جیفر مد استعمال
 ایدر قلقل صراحیین و یا قباغن و یا بر آخری طار قایدن برنسنه دوکوز کن چیتان صوته دیرل ایهام طریقله ذکر اوتور کانه که
 ایکی قل لفظندن مر کیدر که امر در قال بقول دن کلوده کافک فحی وضی اغندر بوغزه دیرل بدست بونده لازمدر بغلندی یعنی
 مشد اولدی * محصول بیت * بجانه نفاق و بانه جرم ایددی صراحی که کو یک قانی قلقل نغمه لیه و یا نغمه لیه بونغانده دوکدندی که
 کلامه و تکلمه قادر دکل یعنی انجیق قلقل دیکه مالک ارتقه دکل حاصلی برا کسکک ایلشدر که خون خنم یعنی شراب بونغانده

مکیده بوی ریحان و برجذبه احسان و کرم کشاده ایدی که آرزوی شوقیه نفسانی
 قبولی باغلیدی دوکلی حظوظات نفسانیه دن منقطع ایددی ناکه مشا هده
 جمال الله شوقیه جانلر بی فدا ایدوب ذات پاکنه واصل اوله ل زیرا الله یوننه جان
 ویره نک جزاسی الله در و جمال الله در

شیدا از آن شدم که نکارم چوما نو * ابرو نمود و جلوه کری کرد و بدست *
 اول سیدن دیوانه اولدم که محبوبم یکی آبی قاشنی کوسرتردی و جلوه ایدیچینک
 ایددی و یوزنی باغلیدی (مفردات) (شیدا) دیوانه (آران) اول سیدن (شدم)
 اولدم (نکارم) محبوبم (چو) نل (ماه) آبی (نو) یکی (ابرو) قاش (نمود)
 کوسرتردی (جلوه کر) جلوه ایدیچی (یا) مصدر به (کرد) ایددی (رو) یوز
 (بدست) م (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین القسلی والاسنتار) خواسنجه
 حق سبحانه و تعالی محضاً کرمدن کاه انوار ذاتیه سی معاندن برلعه نور افاضه سیله
 اذواق روحانیت کاه تجلی ایله خانه قلبی پرانوار هویت قیلر کاه حساب بشریله
 انوار قدسیه سین ستر و انقباض ایله شریقه زیاده قیابوب بی کال اشراقی ایله دل
 و دیوانه ایدر

ساقی بچند رنگ می اندر پیاله ریخت * این نقشها نکر که چه خوش در کدو بدست *
 ساقی درلو درلو شرابی پیاله به دوکدی یونقشدری کور که قباغه نه اطف باغلیدی
 (مفردات) (ساقی) م (بچند) نیجه (رنگ) اون (می) شراب (اندر) فی
 (پیاله) قدح (ریخت) دوکدی ماضیدر (این) بو (نقشها) نقشلر (نکر)
 کور (خوش) اطف (در) فی (کدو) قباغی (بدست) م (معنای اشارتی)
 ساقی شراب لایزالی اولان الله عشاقک قلبی قدحده جذب و عشقندن و قبض و بسط
 و شوقندن و کونا کون اسرار و ذوقندن تقدیر ازلده دوکوب بینه بو عالمده بخشایش
 ازلیسی افاضه ایدوب ظهوره کتورمشدر یونقش و شئونات کرم ربانی بی کوز که
 عاشقک سرینه نقاش ازل نه کوزل بازمشدر دیکدر

یارب چه جرم کرد صراحی که خون خنم * بانغمهای قلقلش اندر کلو بدست *
 عجب نه کنده ایشلیدی بیونی اوزون قدح که کوک قانی قلقل نغمه لیه لک بونغانی
 باغلیدی (مفردات) (یارب) عجب (چه) نه (جرم) کنده (کرد) ایددی (صراحی)
 بیونی اوزون قدح (خون) غان (خنم) کوپ (با) مع (نغمه) الحان و آری (ها)
 ادات جمع (قلقل) لقی اقی دیمک (ش) ضمیر (اندر) فی (کلو) بونغان (بدست) م
 (معنای اشارتی) مقام تاوننده حجاب بشربیدن منسلخ اولیوب اظهار وجود ایدن
 طالب عشق الهی عجب نه کنده ایشلیدی که جکر قانیله قلبیده حاصل اولان شراب
 محبت مکتوم اولیوب مسک کبی آثاری عوام ناسه ظاهر اولوب شورش عشقه
 کشف اسرار ایددیچون جان بونغانی غذای روحانی اولان انوار معرفه الله دن
 باغلشدر غالباً قصوری کشف اسرار ایدد کیچوندر دیکدر

ایدر قلقل صراحیین و یا قباغن و یا بر آخری طار قایدن برنسنه دوکوز کن چیتان صوته دیرل ایهام طریقله ذکر اوتور کانه که
 ایکی قل لفظندن مر کیدر که امر در قال بقول دن کلوده کافک فحی وضی اغندر بوغزه دیرل بدست بونده لازمدر بغلندی یعنی
 مشد اولدی * محصول بیت * بجانه نفاق و بانه جرم ایددی صراحی که کو یک قانی قلقل نغمه لیه و یا نغمه لیه بونغانده دوکدندی که
 کلامه و تکلمه قادر دکل یعنی انجیق قلقل دیکه مالک ارتقه دکل حاصلی برا کسکک ایلشدر که خون خنم یعنی شراب بونغانده

طوردی آدمک طعام و یا شراب طور دینی کی قلقل دیکندن غیری کلامه بحالی بوقدر (مطرب چه برده ساخت که در حلقه سماع * بر اهل وجد و حال در های وهو بیست * بعض نسخه ده حلقه بریده دوشمش و به ضیقند حالت مطرب شوق و سرور و برن کیمیه در چه تعبیری متضمن استغفار اچوندر برده دن بوند مراد نغمات برده لیدر عراق اصفهان و جاز کی حلقه لامک سکو نیله انسان دانه سنده و قند سبیله غیر سنده مستمدر سماع حلقه نسخه سبیله اولجه دور مراد در یعنی صوفیای سماعی

مطرب چه برده ساخت که در برده سماع * بر اهل وجد و حال در های وهو بیست * مطرب نه عجب برده دوزدی ونه کونه مقام جالیدی که سماع برده سنده اهل وجد و اهل حال اوزره های وهوی قیوسنی باغلدی (مفردات) (چه) نه (برده) مقام (ساخت) دوزدی (در) فی (برده) م (سماع) نغمه و الحان (بر) علی (اهل) م (وجد) جذبه (حال) م (در) قیو (های وهوی) اظهار حال (بیست) م (معنای اشارتی) عجب مرشد متصرف القلوب نه کونه همت پیور دیکه مشتاق جمال الله اولان طالب حق بابل کی عشقه آه و فریاد ایدوب برده بشریتدن خلاص اچون روز و شب ذکر و فکر الله و فریاد و فغان ایله و های وهوی به سوی عالم اولش ایکن (من عرف الله کل اسانه) حکمتجه قطره سی در بایه واصل اولوب مست و مستغرق مشاهده انوار جمال الله اولق ایله تواجد واضطرار بدن و های وهوی دن متغصع اولشدر که همت پیرا کسبدر دیکدر

دیدم و قصد ایتدم که انک یوزنک حسنی و صف ایدم اول محبوب کرمدن کندی یوزن کوسردی قبل و قال قیوسنی باغلدی (مفردات) (کفتم) دیدم (حسن) کوزنک (چهره) یوز (اورا) آنک (صفت) و صف (کنم) ایدم (او) اول (روی) یوز (خود) کندی (نمود) کوسردی (کفت و کو) قبل و قال (بیست) باغلدی (معنای اشارتی) بعد المشاهده اسرار انوار جمال الله اطفا فنی کشف و اظهار ایدم (فلیا تجلی ره به للجل جله دکا و خر موسی صصا) سری ظهور ایدوب جبل وجود پاره پاره اولوب موسای عقل متعجب اولق ایله قبل و قاله و کشف اسراره بحال قالمدی دیکدر

ای حافظ هر آنکه عشق نورزید و وصل خواست * احرام طوف کعبه دل بی وضو بیست * ای حافظ هر اول کیمیه که عشقه اوزمندی وسیع ایتدی و وصلت دبلدی کوکل کعبه سی طوافنک احرامنی ایدسنسز باغلدی (مفردات) (حافظ) م (هر آنکه) هر اول کیمیه که (عشق) م (نورزید) اوزمندی ماضیدر (وصل) وصلت (خواست) دبلدی ماضیدر (احرام) بیاض بزبورنک (طوف) طوفی (کعبه) م (دل) قاپ (بی) ننی (وضو) بیست (بیست) باغلدی (معنای اشارتی) حاصلی (وان ایس الانسان الاماسی) سرنجه وصات مشاهده انوار جمال الله سعبه متوطر سعی و مجاهده سز وصلت ایستک ایدسنسز کعبه طوافنک احرامنی کیم کی ممکن دکلدر باخصوص کوکل کعبه سی طرافی احرامی که انوار الهی بیت الله اولان قلبی احاطه و اسرار تجلیات ربانی قبله قرار داده اولق نیجه مدت سعی و مجاهده ایله تلذذات نفسانی بی کلیا کندی بیکه حرام مرتبه سنده قیوب قیای ماسوی الله دن تطهیر ایله وضو معنوی بسز ممکن دکلدر دیکدر

وله ایضا *

خدا *

چیدندن دردی و دوشردی معناسنه کفت و کو سوز صاو معناسنه در * محصول بیت * دانا سیر ایلدی و کور دیکه بوفک حقه بازی هر کس ایله برنوع حبله بازا و عیارات ایلر و هر کسی دنیا من خرفانیله فریغه ایدوب مفرور و غافل ایدر پس هنگامه سنی طاغندی و سوز صاو قیوسنی باغلدی یعنی تجملات و تعلقات دنیایی ترک ایدوب اکا مضاف و متعلق اولان مصاحبت و کفت و کو ابوابی سدواکا منوط احوال قبل و قال کلیار دابلدی

و حالت نسخه سبیله ده بویه در امارده نسخه سبیله ساز مراد در چنک و قانون و غیر بیسی کی و بویه جله ظرفیه بیست کله سنک فاعلندن حاندر بوتقد برجه اما اولکی ایکی نسخه اوزرینه اهل وجد و حالدن حالدر قیو اهل وجد و وجود اولکی و اوک فحیه و جیک سکو نیله و ثانیسی و اوک و جیک ضمیر لیه برانسنه بولق مطلق بولاق کی اما اصطلاحده مؤنک باطنی و یا بصیرتی نور تجلی ادراک ایلکه دیرلر و بولک مقابلی فعددر که گفته بیتکه دیرل حال و جدک عطف تفسیریدر اگر چه حقیقتده ارالنده فرق دقیق وارد های وهو بدن مراد صوفیای دور ایدر ایکن ایلدیکه های وهو بدر بیست بونده باغلدی دیکدر زیرا دره قیددر * محصول بیت * عجب مطرب نه نغمه ایله اهل وجد و حال سماع حالتند و حلقه سنده ایکن اوزرل بنده های وهو قیوسنی باغلدی یعنی فریاد و فغان نرین کسردی حاصلی بولک برده نغمه سنک بر مرتبه تأثیری اولدی اهل وجد و حاله که های وهو لرن ترک ایدوب بولک نغمه سنده مشغول اولدیار یا خود مطرب کندی برده سماعده اولدینی حالده اهل وجد و حال اوزرینه های وهوی قیوسنی باغلدی و کندوسنک نغمه سماعده مشغول ایلدی (دانا ز تفرج این چرخ حقه باز * هنگامه باز چیددر کفت و کو بیست) دانا صفت شبهه در داندندن چرخ و چرخد چیرغنه دیرل که جولهار استهال ایدرل صکره تشبیه طریقه فلکده اطلاق ایلدیار حقه باز وصف تر کبیدر چرخه بازا قیاسی مجازا در کندی مدور اولدینیچون و بادزری قوقله ره تشبیه ایلکله هنگامه درنک چید فعل ماضیدر

(حافظ هر آنکه عشق نورزید و وصل خواست * احرام طواف کعبه دل بی وضو بیست) نورزید نون حرف ننی و زید فعل ماضی چالشق و اوزنک طوف و طواف مصدر لر در برنسنه نک اطرافنی طولشقی کعبه دل اضافتی بیانیسه در * محصول بیت * ای حافظ هر شول کیمیه که عاشق اولمق سزین وصله طالب و عشقک محن و غومنی چکد کسزین وصله راغب اولدی کوکل کعبه سنی طواف ایلدیکچون احرامی ابدست سز بغلدی یعنی کوکل که بیت الله در آتی نایاک زیارت ایلکده نیت ایلک کبیدر عشق در دینی چکد کسزین وصلت جائانه طالب اولمقدر (وله عنی عنه) خدا چو صورت ابروی دلکشای توبست * کشادکارمن اندر کرشمهای توبست دلکشای وصف تر کبیدر کوکل آجچی معناسنه کشاد سدر فتح باب معنا سنده کرشمهای کرشمه نک جعبیدر کاف عجمینک وراثت کسربله و شینک سکو نیله ناز و شوه معناسنه اما بونده کوزله و قاشله اشارت مراد در اصل وضعه ده کوزله و قاشله اشارت درلر * محصول بیت * الله تعالی که سنک دلکشای بروک صورتنی بغلدی یعنی مقوس خلق ایدوب نقش ایلدی بنم ایشک فتح بایی سنک کرشمه ریکه متعلق دبلدی یعنی ابرولری مقوس خلق ایدوب نقش ایلکدن مرادی خدا نک بنم کارمک کشایشی انترک اشارت و التفات متعلق قیامدر همان که بنده جاننده نظر و التفات اولدی هر کاری فتح باب یواور والا فلا (مر اوسروچن را بنخ راه نشاند *

خدا چو صورت ابروی دلکشای توبست * کشادکارمن اندر کرشمهای توبست * خدای تعالی چونکه سنک کوکل آجچی فاشک صورتنی باغلدی بنم ایشم آچقلفنی سنک ناز و شوه لر کده باغلدی (مفردات) (خدا) م (چو) و قفا که (صورت) م (ابرو) فاش (دلکشا) کوکل آجچی (نو) سن (بیست) باغلدی (کشاد) آجیقاق (کار) ایش (من) بن (اندر) فی (کرشمه) کوز اوجبله نظر و ناز و شوه (ها) ادات جمع (توبست) م (معنای اشارتی) ای پیر دلنبر و قفا که خدای تعالی سنک محبوب اولان قلبی منفتح و منفتح قلبی نور حقندن مستفید اولان صورت و معنای مانند هلال خلافتله مستدار شده باغلدی و بنم کی طالب حقک قلوبلری فتحی و کشادی امرنی سنک کوز اوجبله نظر شفقنکه و همتکه باغلادی طالبک وصلت الی اللهی سنک نظر و همتکه در دیکدر

مر اوسروچن را بنخ راه نشاند * زمانه ناقص تر کسین قیای توبست * بنی و باغک سرونی یول طبر اغنه دیکدی زمانه نامنک تر کس نقشی قفتانک قصنی باغلدی (مفردات) (مرا) بنی (سرو) م (چن) باغ (را) ادات مقول (با) الله لایسه (خاک) طیراق (راه) بول (نشاند) دیکدی (زمانه) م (نا) حتی (تر کس) جیک (یا تونون) نسیددر (قبا) قفتان (توبست) م (معنای اشارتی) بایر سنده خیری لباس اولان لباس تقوی نتیجه سی لباس باطنی اولان قبا و خلعت اسرار متوهده ر بایه الله حق تعالی سنی خلیفه خاص الخاص قبلدنبرو بونده ناچیر کی و نیجه باغ عالمده علمه و زهد و تقوی ایله یا خود مال و جاه ایله تفاخر و ناز ایدن اهل صورتلری راه عشقه سنک نظر کیمیا وارک خاک مذلده قویوب (عطل ذلی ذل البهود) دیدر مشدرو بیونی باغلی عبد ذایل انشدر دیکدر

زکار ما و دل غنچه صد کره بکشود * نسیم صبح چودل در پی هوای توبست * زم ایشردن و غنچه نک کوکلندن یوزدوم آجیدی صبحک کوزل بلی چونکه کوکلنی سنک محبت آرقه سنه باغلادی (مفردات) (ز) من (کار) ایش (ما) بز (دل) قاب (غنچه) م (صد) یوز (کره) دوکم (بکشود) آجیدی (نسیم) کوزل بل (صبح) م (چو) چونکه (دل) کوکل (در) فی (بی) آرقه (هوا) محبت (توبست) م (معنای اشارتی) ای مرشد هادی الهی فضلی و فیض و احسانی ایله سنده آثار محبه الله ظهوره کلنجد زم دل محبوبز انقباض واضطرار بدن و نیجه عقبات راه عشقه غنچه کی دور لش عاشق مضطرب و سرگردانلردن سنک همت علیه کله کشف حجاب و فتح انقباض واضطرار اولشدر و مجاهده سی مشاهده یه ایر مشدر دیکدر

مر ایند تودوران چرخ راضی کرد * ولی چه سود که سر رشته در رضای توبست * بنی سنک قید و باغک فلکک دورانی راضی ایلدی اما نه فائده که ایلکک اوجسینی سنک رضا کده باغلادی (مفردات) (مرا) بنی (با) الله لایسه (بند) باغ (نو) سن

زکسی و قصبک معنای بی مفصل استماع ایش ایدم اوراده بکاز یاده روشن اولدی نیجه ابدیکی و نیجه کیلوب قوشاندینی و مذکور قیای تر کسینک کند و به مخصوص قوشانی اولور که کند بنک ایچندن کچر طمان اوچقوری کی به اوچلری کینک قلبدان و کینک ایلکله اشلور اما بز کور دکز اوچلری خاص اوطه اوغللرنک دستماللری کی صافی اتوله ایشلمش ابدی و اوکند کوبکی اوزرنده باب بصی صارقوب طورردی مکر عادت بو قوشاقده بو یله ایش بو قوشاقه قصب دیرل که اول قبالک زبنی انکله در و بوقیای تر کسه

دل *

۳۷ *

نسبت ایدوب ترکسین دیدکاری انکیچوند که بقای کره اولور ترکس پیرا قلمی و یوقبا عادتاً بیاض مثقالی جنسند
 او اور و یوقبا بوزمانده کلبا معجور و متروکدر مکر ممالک کفارده ملافرت و مجار جسنده ترکسین قبا ایله قصبک
 معنای حقیقتله معلوم اولدی پس * محصول بیت * بنی و سرو چنی خاک راهه دیکدی یعنی بی اختیار ایدوب
 حیرته قودی زمانه سنک ترکسی قبالک قصبینی بند ایدله حاصلی زمانه بو ایللیه لی بزی مجنوس و نرکی بول ترانسه
 او طورندی یا خود بنم و مرغ چنک که

(دوران) دونک (چرخ) فلک (راضی) م (کرد) ایلدی (ولی) اما (چاه سود)
 نه فایده (سر) اوج (رشته) ایلک (در) فی (رضا) م (توبست) م (معنای
 اشارتی) ای پیروشن ضمیر محمد الله مسبب الاسباب اولوب بوفلک عظمی مدور
 و منور اولان الله بن یتوایی سن شاه معنوی بنک بردستنده (کالیت بین بدی الفصال) بنده
 فرمان ایدوب امر بیکه راضی قیلندرامانه فایده اراده من کندی الیزده دکلسدر بنه
 اراده منی سنک رضا که وسکانسایت کاید به باغشدر دیکدر

چوناه بدل مسکین من کره مفکن * جو عهد با سر زلف کره کشای توبست *
 کوک مسکی کی بنم مسکین کوکله دوکم برافیه چونکه کوکام سنک دوکم آجی
 زلفک اوجیله عهد باغلدی (مفردات) (جو) مثل (نافه) کوک (بر) علی (دل)
 کوکل (مسکین) فقیر (من) بن (کره) دوکم (مفکن) برافیه افکنندن دن فیدر
 (جو) چونکه (عهد) قول و قرار (با) مع (سر) اوج (زلف) م (کره کشا)
 دوکم آجی (توبست) م (معنای اشارتی) یا فتح القلوب (لا تزغ) قلوبنا بعد
 اذ هدینا بزی راه عشقه دوشوروب و وسیله اولان پیر کا ملک رضاشه اراده منی
 باغلوب و روزالسنده ر یوینک بیلدیروب بلی عهد و پیمانیله عبودیت و عجز و احتیاج
 اقرار ایندر مکه بلا علت محضاً کر مکن بوقدر عنایت و توفیق و هدایت کرم ایند کدن
 صکره ایندی بکرم و احسانی الیزدن اوب فخری بنده محبوب ایدوب بزی سنندن
 ابرمه الله امان الله الامان الله مدد الله سندن غیری معبود بزم بوقدر بر الله

تو خود حیات دکر بودی ای زمان وصال * خطا نکر که دل امید در وفای توبست *
 سن کندک باشه بر حیات ایدک ای وصال زمانی خطایی کور که کوکل سنک وفا که
 امید باغلدی (مفردات) (تو) سن (خود) کندی (حیات) درلک (دیر) باغلقه
 (بودی) ایدک (ای زمان) م (وصال) وصال (خطا) م (نکر) کور (دل) کوکل
 (امید) آرزو (در) فی (وفا) کرم (توبست) م (معنای اشارتی) ای مکوناقی بلا
 علت عددن وجوده کنور یچی الله عالم ارواحده بلا استعداد و الاستحقاق ارواح
 قدسیه ارا سنده بزمنج کدالز بیکه اتوار ذات مشاهده سن و غذای روح و سرمایه
 سعادت جانان اولان لذت خطاب الست بر بکم نواسن بخش و احسان ایله لسان ایله
 تعمیر اولنر باشه بر حیات وصال و یرمش ایدک سن عالم السر و الخفیات سن کوکلرک
 خطاسنی کور که نیجه عصیان ایله آوده ایکن سن ارحم الراحمین رحمت واسعه
 سندن کر مکه حسن ظن ایله معناد معطی از ایدوب دیوب سنک اداء جلال باکالک
 و وصال ذات بی مثالت امیدنه در حبیب محمد مصطفی عشقه بزی سن کر مکن
 نا امید اینده بالله

ز دست جو تو که تم ز شهر خواهم رفت * بنده گفت که حافظ برو که پای توبست *
 محبوبه دیدم سنک الیکدن شهر دن کیتک * بزم محبوب کوکله دیدی که ای حافظ
 کیت سنک ایغی کیم باغلدی (مفردات) (ز) من (دست) ال (تو) سن

اما اصطلاحه نهایت کاردن عبارت در
 * محصول بیت * دوران فلک بنی سنک قید که وجبکه راضی ایلدی امانه فایده غایت کاری و نهایت امری سنک رضا که
 باغلدی یعنی فلک رضا سنک و بنم رضا مک فایده سی یوق سن را ضی اولنجه حاصلی بنی بند و فید ایلکه سن
 راضی اولور سن مراد حاصل اولور والا بنم و چرخ رضا سنک اعتباری بوقدر بوجه سر رشته یعنی اختیار بنم المده
 اواسه هرگز بند کدن خلاص اولمق ایستندم (چوناه بدل مسکین من کره مفکن * که عهد با سر زلف کره کشای توبست)

نافه مسک کو بکنه در لر اولده غنچه کی دوکم شکسته اولدیغی چون ذکر ایلشدر کره مفکن دیکدر غرض تنک دل ایلله دیکدر کره
 حرف تعلیلدر کره مفکن عبارت تنه سر زلف زلفک اوجی دیکدر کره کشای وصف تر کیدر دوکم آجی معنایه سر زلفه
 کره کشای استنادی مجازاً در زلف اوجندن آپلور و او رلمشک اوجی دوکلتور * محصول بیت * بنم دل
 مسکینه نافه کی کره برافیه یعنی بنی نافه کی تنک دل و خونین جگر ایلله زیر دلم سنک کره کشا سر زلفه عهد و قول و قرار
 بغلدی که الیک قید و بندنه اوله داغما

(تو خود حیات دکر بودی ای نسیم وصال
 * خطا نکر که دل امید در وفای توبست)
 بعضی نسخه ده زمان وصال دو شش
 خود اویله بر زده تا کید افاده ایدر انجیق
 حیات دکر اضافتی لامید در غیر بنک حیات
 دیکدر نسیم وصال اضافتی بیانیسه در
 خطا لفظی مقدم معنایه نکر که امر
 مخاطب صیغه سیدر نکر یندن بقمق
 معنایه سنده تقدیر کلام خطا نکر ایدر
 ضرورت و زنجیر راحذف اولنشددر
 دل مبتداست خبری امید مقدم معنایه
 بستنک در وفاده در با صله معنایه
 * محصول بیت * ای وصال نسیم سن
 غیر بنک حیاتی و روحی ایش سین یعنی
 غیر بنک محبوبی و جانانی ایش سن خطایی
 کور که کوکل سنک وفا که امید بغلدی یعنی
 کوکل بیایدیکه سن غیری به حیات افزاوصفا
 بخشی ایش سن سنک وفا که امید بغلوب
 سکا طمع ایلدی و خطا واقع اولدی
 (زدست جو تو که تم ز شهر خواهم رفت
 * بنده گفت که حافظ برو که پای توبست)

بجز بیدر که کاذرگاه عافیت تنکست * پیاله کبر که عمر عزیزی بداست *
 مجرد یوری ز راعافیت و حضور اوغرافی طیار در شراب قدسی طوط ز راعمر عزیز
 بدلسزدر (مفردات) (جریده) مجرد (رو) کیت (که) زیر (کذراک) کچیدری
 و بول اوغرافی (عافیت) حضور و سلامت (تنک) طیار (است) در (پیاله)
 قدح (کبر) طوط (که) زیر (عمر) م (عزیزی) م (بی) نفی (بدل) عوض (است)
 در (معنای اشارتی) بومعبره دنیا علاقه سندن قلبی نجر بدایله که بویول اوغرافی
 و کچیدری دنیا حضور و قرار محلی دکلدر (سجن المؤمن و جنة الکافر) در بوجوه
 لافیه له اولان عمر عزیز بدلسز در کیدر سه بردخی کیروکلر سرمایه سه ایدر
 بوز عرک اینچنده همان عشق و محبت تحصیل ایت که بوعشق و محبت مایه حیات
 ایدر و باعث رؤیت جلال الله و سبب قربت و انس حضرت در دیکدر

نه من ز بی علی در جهان مالم و بس * ملالت علمای ز علم بی علت *
 جهاند علمسز لکدن همان بن مالم دکام علمانک ملاقاتی هم علمسز علمندر
 (مفردات) (نه) نفی (من) بن (بی) نفی (عل) م (یا) مصدریه (در) فی (جهان)
 م (مالم) محزون (میه) ضمیر (بس) انجیق (ملالت) حزن (علمای) جمع عالم
 (هم) دخی (من) علم (بی) نفی (عاست) م (معنای اشارتی) بوعشق

بجز بیدر که کاذرگاه عافیت تنکست * پیاله کبر که عمر عزیزی بداست *
 مجرد یوری ز راعافیت و حضور اوغرافی طیار در شراب قدسی طوط ز راعمر عزیز
 بدلسزدر (مفردات) (جریده) مجرد (رو) کیت (که) زیر (کذراک) کچیدری
 و بول اوغرافی (عافیت) حضور و سلامت (تنک) طیار (است) در (پیاله)
 قدح (کبر) طوط (که) زیر (عمر) م (عزیزی) م (بی) نفی (بدل) عوض (است)
 در (معنای اشارتی) بومعبره دنیا علاقه سندن قلبی نجر بدایله که بویول اوغرافی
 و کچیدری دنیا حضور و قرار محلی دکلدر (سجن المؤمن و جنة الکافر) در بوجوه
 لافیه له اولان عمر عزیز بدلسز در کیدر سه بردخی کیروکلر سرمایه سه ایدر
 بوز عرک اینچنده همان عشق و محبت تحصیل ایت که بوعشق و محبت مایه حیات
 ایدر و باعث رؤیت جلال الله و سبب قربت و انس حضرت در دیکدر

بجز بیدر که کاذرگاه عافیت تنکست * پیاله کبر که عمر عزیزی بداست *
 مجرد یوری ز راعافیت و حضور اوغرافی طیار در شراب قدسی طوط ز راعمر عزیز
 بدلسزدر (مفردات) (جریده) مجرد (رو) کیت (که) زیر (کذراک) کچیدری
 و بول اوغرافی (عافیت) حضور و سلامت (تنک) طیار (است) در (پیاله)
 قدح (کبر) طوط (که) زیر (عمر) م (عزیزی) م (بی) نفی (بدل) عوض (است)
 در (معنای اشارتی) بومعبره دنیا علاقه سندن قلبی نجر بدایله که بویول اوغرافی
 و کچیدری دنیا حضور و قرار محلی دکلدر (سجن المؤمن و جنة الکافر) در بوجوه
 لافیه له اولان عمر عزیز بدلسز در کیدر سه بردخی کیروکلر سرمایه سه ایدر
 بوز عرک اینچنده همان عشق و محبت تحصیل ایت که بوعشق و محبت مایه حیات
 ایدر و باعث رؤیت جلال الله و سبب قربت و انس حضرت در دیکدر

(افسوس که شد دلبر و در دیده کریان * تحریر خیال خط اونقش بر آبت) افسوس دروغ و حیف معناسنه شد بونده رفت معناسنه در در دیده کریان مصرع ثانی به می هوندن تحریر لغت عربده تقویدر یعنی طوغر نمی اما اصطلاحه یازنق معناسنه در * محصول بیت * حیف که جانان کیندی حال بو که دیده کریانده انک خطی خیالک کتابی صو اوزره نقشدر یعنی کیند کدن صکره انک خطی دیده کریانده شکل انک صو اوزره نقش چکمدکر حاصلی دیده کریان منبع آیدر پس انک اوزرینسه

تحریر آب اوزره تحریر در اصل بیشک نکته سی بونده در یعنی خطک خیالی کوزده تصویر انک نه فائده کنیدی کوز قرشوسنده اولنجه باخصوص که صو اوزره خط امر محالدر (بیدار شوای دیده که این نتوان بود * زین سبل دما دم که درین منزل خوابست) دیده لغتده بک در اما بولک کبی برلده کوز مراد در چشم معناسنه اگر چه امان نظر اولنه بیکه ده تحملی وار این همره انک کسر یله امین معناسنه سبل دما دم سبل متعا فیدر که اراسی بک کلیم منزل خوابدن مراد عین یعنی چشم در که حقیقتده او یخو ا کا نازل اولور * محصول بیت * ای دیده پیدار اول غافل اوله که این اولق اولز یعنی امن و فراغت اوزره اولق جائز دکلدر بوبول متعا فیه دن که بو منزل خواب اولان کوزده در یعنی کوز مرادی کوزک آج غافل اوله بو ابکی کوز مدن متو الیا طاشوب امان سیولدن مبادا که سنی طو بار لبوب کتوره * معشوقه عیان میکذرد بر تو ولیکن * اغیار همی بیند از آن بسته نقابت * معشوقه هه رسمی علامت نقل در عرضه ده کی کبی عیان کسر یله مفاعله بایندن مصدر در معانه معناسنه عینک فحیله استعمال غاطدر میکذرد فعل مضارع بکر معناسنه اغیار ضیک جعیدر اما اکثر شرار قیله ده استعمال ایدر همی بیند همی ده می ادات حالدر وها حرف تا کید کورر دیکدر نقاب بوناورینسه دیرل اول زمانده دیار عجمک محبو بلری نقابله و کاکل و کسولرینی یوزری اوزره اندر بوب پوشیده و کورر مش اما قزباش او باش لعنه الله علیهم وعلی اعوانهم وعلی انصارهم ظهور

خبر بر خیال خط اونقش بر آبت * تحریر خیال خط اونقش بر آبت * حیفکه دلبر کیندی و اغلیچی کوزده انک خطنک خیالی تحریری صو اوزره نقشدر (مفردات) (افسوس که) حیفکه (شد) کیندی (دلبر) م (در) م (دیده) کوز (کریان) اغلیچی (تحریر) یازی (خیال) م (خط) صقال باشی (او) ضمیر (نقش) م (بر) علی (آب) صو (است) در (معنای اشارتی) حضرت علی رضی الله عنیه (لا عبد بالمره) کله قدسیه سی سرنبجه کرچه عاشق صادق بصیرتله جمال الهی مشاهده ممکندر لکن بو نشئت دنیا ده کاه تجلی کاه استار وغیر او ادبغیر چون عاشق بیچاره وقت استارده حیفکه دلبر کیندی دیوب دام اولیا اولان خیالات عکس مهر و بان بستان خدا ونقوش اسرار جمال محبوب فی همتا ایله تارقت تجلی و دیداره قدر دیده کریان وسینه سوزان ایله فریاد و فغانی بر آسمان اولور که فرقت حرقدن اشددر دیکدر

خبر بر خیال خط اونقش بر آبت * اغیار همی بیند از آن بسته نقابت * معشوقه عیان میکذرد بر تو ولیکن * اغیار همی بیند از آن بسته نقابت * معشوقه هه رسمی علامت نقل در عرضه ده کی کبی عیان کسر یله مفاعله بایندن مصدر در معانه معناسنه عینک فحیله استعمال غاطدر میکذرد فعل مضارع بکر معناسنه اغیار ضیک جعیدر اما اکثر شرار قیله ده استعمال ایدر همی بیند همی ده می ادات حالدر وها حرف تا کید کورر دیکدر نقاب بوناورینسه دیرل اول زمانده دیار عجمک محبو بلری نقابله و کاکل و کسولرینی یوزری اوزره اندر بوب پوشیده و کورر مش اما قزباش او باش لعنه الله علیهم وعلی اعوانهم وعلی انصارهم ظهور

کل رنگی بکاغذ اوزره در لطفافنی کوردی کوکل غمند کونی وحسد آتشده کلابه غرقدر (مفردات) (کل) م (ر) علی (رخ) بکاغذ (رنگین) رنگی (تو) سن (تا) حتی (لطف) اطاف (عرق) در (دیده) کوردی (در)

فی

خروج ایده لی بو قانون کلیا معجور و متروکدر پس خواجه انک بسته نقاب پور دینی کندیلرینک زمانه نسبتدر * محصول بیت * معشوقه سنک بانکدن آشکاره بکر اما اغیار کورر اندن یعنی انکیچون متبدر یعنی نقاب دار در حاصلی جلالک سکا استغنائی یوق و سندن اعراض ایدوب نقاب بغیر اما رقبان احترار ایدوب ستر صورت ایلیمکیچون نقاب بغیر (کل بر رخ رنگین تونا لطف عرق دید * در آتش رشک از غم دل غرق کلابه خبری

دید فعل ماضی فاعلی ضمیر مستتر راجعدر کله و مفعول به صریحی لطف عرقدر و غیر صریحی بر رخ رنگین تالبداء غایت ایچوندن زمانده منزه معناسنه در آتش رشک مفعول فیه سیدر عرق و از غم دل مفعول به غیر صریحیدر عرق رشک رنگین صفت نسبی سیدر رشک آتش رشکه اضافتی لامیه اولق جائز رشکه آتش استعاره سببه و یا اضافت بیانیه اوله غم دل اضافتی لامیه در عرق کلابه اضافتی یعنی فیدر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پورر کل سنک رخ رنگینک اوزرینده عرق اطاف

۱۵۱

فی (آتش) م (رشک) کونی وحسد (از) من (غم) کدر (غرق) طالمق (کلاب) کل صوبی (است) در (معنای اشارتی) ای بار حقینی محبو بیت مقامنده اولان اهل مشاهده بعد رفع الحجاب سن صانع بجهونک ذات علیه سنده اطاف شونات غیبیه لری کوردی مایه شادی اولان کوکل غمند آتش غیرتده لاموجود الا الله سر و حقیقتده واصل اولوب مقام فاده حیاسندن محو و متلاشی اولشد و انوار ذات الهیه به مستغرق اولشددر دیکدر

در کج دماغم مطلب جای نصیحت * کین جره پراز زمزمه چک و بابست * بنم دماغم بوجاغنده نصیحت بری طاب انجه زرا بوجره چک و باب صداسندن طولودر (مفردات) (در) فی (کنج) بوجاق (دماغ) فوه سامعه (میم) ضمیر (مطلب) طاب انجه (جای) بر (نصیحت) م (که) زرا (این) بو (جره) خانه (پر) طواو (از) من (زمزمه) صدا (چشک) برنوع سز (رباب) کانه (است) در (معنای اشارتی) ای اسرار دروندن واحوال بوقلوندن خسریدار اولمان واعظ صوری مرتبه عین الیقینده دماغ جائی الهامات بانیله پراواش مشاهده اهلنه رجبا بالغیب اولان نصیحتک کار ایدر ظن ایتمه زرا بنم دماغ جانم محرک عشق اولان مرشد کلامک جنود الله اولان کلام حکمت آمیز زبانه طولودر سنک نصیحتک حاجت بوقدر دیکدر

راه توجه راهبست که از غایت تعظیم * دریای محیط فلکس عین سرابست * سنک بولک نه عجب بر بولدر که غایت عظمتندن فلکک در بای محیطی انک عین سرابیدر (مفردات) (راه) بول (تو) سن (چه) عجب (راه) بول (با) وحدتیه (است) در (از) من (غایت) نهایت (تعظیم) اولو اق (دریا) دکر (محیط) احاطه اید بچی (فلک) م (ش) ضمیر (عین) ذات (سراب) جوراقلی بر که ابراقندن صو کورینور (معنای اشارتی) ای دوست سنک (هذا صراطی مستقیم) پور دیک صراط مستقیمک نه عجب بر بولدر که انک استقامتده حییک سلطان انبیا صلی الله علیه وسلم (شبنی سوره هود) پور مشدر اول بولک عظمتندن وعظمتی اول قدر در که فلکک در بای محیطی اکانت بر سر ایدر اللهک توفیقده محتاجدر

سیرت درودشت بیانا کذاریم * دست از سر آبی که جهان جله سرابست * دره و تپه و صحرا بشلدر کل تا که کچور میسه لم الیمزی بر صو طرقتن زرا جهان جله سرابیدر (مفردات) (سیر) بشل (است) در (در) دره و تپه (دشت) صحرا (یا) کل (تا) حتی (نکذاریم) کچور میسه لم (دست) ال (از) من (سر) طرف (آب) صو (با) وحدتیه (که) زرا (جهان) م (جمله) م (سراب) اسیده صو کبی کورینان شی (است) در (معنای اشارتی) پورا استقامتده ارض الله واسعه

وصفاسن کورلی حسد آتشده کوکل غمند کلابه غرقدر یعنی رشکندن وحسدندن بونده بر آتش پیدار اولور که انک حرارتندن کلابه مستغرقدر یعنی کلابه کاهک دریدر که آتش رشک حرارتندن حاصل اولور کل و رنگین عرق و آتش و کلاب جمعی مرعات نفیر قیلکندر (در کنج دماغم مطلب جای نصیحت * کین جره پراز زمزمه چشک و ربابست) کنج بوجا قدر عامدر ایچری بوجاغده و طشره بوجاغده اما یغولله ایچری بوجاغده اطلاق اولور دماغ بینی به دیرل و بینی طوران بره ام الدماغ دیرل کین که حرف تعابیل جره دن مراد بونده کنج دماغدر مطلب فعل نهی مخاطب طلبیدن معولدر طرازیدن کبی طلب ایلله دیکدر زمزمه آوازه تخفیه شاهدهی * زمزمه آوازه شله فرح زنی رباب کانیجه * یعنی آفاق * محصول بیت * بنم یا سنک بئسنده یعنی بوجاغنده نصیحتده بر طاب ایلله زرا بوجره یعنی کنج دماغ چشک و رباب زمزمه سندن طلو در یعنی بن نصیحت پذیرد کل و بندن وایشی ایسته زرا دماغم چشک و رباب آرازمه معناد در بوندن حظا ایدر حاصلی دماغده نصیحت صبیغی بر یوقر بر انواع سازل آواز زدن طو بطلودر (راه توجه راهبست که از غایت تعظیم * دریای محیط فلکس عین سرابست) چه استفهام تعجبی که حرف بیان تعجبی بایندر تعظیم مراد عظمتندر دریای محیط فلکس دریا صفتنه مضافدر و دریای محیطک فلکه اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتدر فلکک شده شین ضمیر راهه راجعه در معنی جهشتدن سرابه مقیددر دریای محیط کره ارضی احاطه ایلان

دریا در فلکی اکا تشبیه ایدر احاطه ده وعظمتده عین بونده ابکی معنی افاده ایدر ری ذات معناسنی بریده تشبیه طریقله چشمه معناسنی سراب اسبقی زمانده شورده برلده نصف النهار ده ابراقندن صو کبی کورینن هیئته دیرل * محصول بیت * سنک عشقک طریق نه عجب اولو طرقتن در کال عظمتندن دریای محیط فلکک یعنی فلک اعظم اکانت سراب بیکار پور باخود نفس سرابدر حاصلی سنک عشقک بول بر عظیم بولدر که افلاک عناصر اکا کورر عدم

مشابه سنده در که نفس الامر ده سراب اوله در (سبزست در دشت بیابانگذاریم * دست از سر آبی که جهان جله سرابست) در کربوه نك انكيدر کر یوه بلکه دیر یعنی طاع بلکهه وانك دی عادتا دره شکلی اولور کویا که اول بلکی آشوب کچمه بر قسودرا کتر ککلك اوله یرده اولغاندر اول جهندن کک دری درل دشت اووه به دیرل یسا خطاب حامدر هر ایشیده نه تا بونده حتی معناسنه در نکذاریم فی مستقبل نفس متکلم مع غیره در مفعول بهی در مصراع نائینک اولنده دست لفظیدر معناسی

اولان روضه قلب الهامات وفیضات ربانیه ایلله دائم سبز و اخضر و مزین اولسی ایچون ای سالك فرداش کل برمتع حکمت اولان مرشد کالک دوات خد متندن ال چکبه لم انك ارشادیه روضه قلبیزده اولان اسرار الله نازل اوله لم زیرا بوجهان جله سراب کبی صو سزی قاندر مزین قوری خیالاندر دیمکدر

در بزم دل از روی تو صد شمع را فروخت وین طرفه که بر روی تو صد کونه حجابست

کوکل مجلسنده سنک بوز کدن بوز چراغ شه لندی و بوجبه سنک بوزک اوزره بوز دراو حجاب ورده واردر (مفردات) (در) فی (بزم) مجلس (دل) کوکل (از) م (روی) بوز (نو) سن (صد) بوز (شمع) چراغ (بر) زانده (فروخت) شهله لندی (ابن) بو (طرفه) عجب (بر) علی (روی) م (نو) سن (صد) بوز (کونه) دراو (حجاب) پرده (است) در (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک توفیقه و مرشدک ارشادیه کوکل مجلسنده ما سوادن تخلیه قیلقدنصرکه انوار تجلی ذاتیه کایله و ازهار فیوضات الهیه کایله بوز چراغ معنوی باندربوب دخول انوار قدسیه کایله بوقدر انفتاح و انفساح ایلله مشاهده ویرمش ایکن بوجبه ینسه کنه ذاتک و رای پرده عظمتده بلنکدن و کور لمکدن مبرادر که (لاتدر که الابصار)

بی روی دل آرای تو ای شمع دل افروز دل رقص کنان بر سر آتش چو کبابست

سنک کوکل بزه یچی جالکسزای کوکل شهله لندی یچی شمع کوکل آتش اوزره اولان کباب کبی رقص ایدیمکدر (مفردات) (بی) فی (روی) جال (دل آرای) کوکل بزه یچی (ای) ندا (شمع) چراغ (دل افروز) کوکل شهله لندی یچی (دل) قلب (رقص کنان) حرکت و اضطراب ایدیمی (بر سر آتش) آتش اوزره (چو) مثل (کباب) م (است) در (معنای اشارتی) ای انوار تجلیات ایلله قلبیری شهله لندی یچی الله سنک قلوبیری اسرار غیبیه ل ایلله مزین قلبیچی جالکسز آتش اوزره اولان کباب کبی قلب اضطراب و غمناک والذک اواق اوزره در که استنار و انقباضده حددن زیاده اضطراب و ازم وارد دیمکدر

حافظ چه شدار عاشق ورنست زار باز بس طور عجب لازم ایام شبابست

حافظ اگر عاشق ورنست و نظر باز ایدیه نوادی یعنی عیب دکل زیاده عجب اسلوبدر که یکیتلک زمانسه لایقدر (مفردات) (حافظ) م (چه) نه (شد) اولدی (ار) اگر (عاشق) م (رند) لایالی (است) در (نظر باز) اچیق نظر (بس) زیاده (طور) اسلوب (عجب) م (لازم) م (ایام) کوکل (شباب) کجلاک (است) در (معنای اشارتی) اگر حافظ الله یوانده (لایقذون اومه لایم) سر نجه لایالی عاشق رسوای و امید لقه الله ایلله روز و شب عبادات و طاعاته سعی ایلله نظرک

جانب

دلالت ایدر که بر بی خواجه نك اولیه فی الحقیقه دیوانلرک اکثرده اولکی بیت کاور انجق بمضبسنده ابکیسی یسله کاور فاما ابکیسنکه طرزی خواجه طرزیته بکرر حاصلی تنیم فائده ایچون مهمامکن ابکیسده بیان اولندی (در بزم دل آرزوی تو صد شمع را فروخت * وین طرفه که بر روی تو صد کونه حجابست) بزم مجلس بر افروخت بر حرف ناکید افروخت فعل ماضی لازمه متعدی مایند مشرکدر لازم اولور سه بزم دله مضایف او قونور متعدی او لور سه بزم اضافندن مقطوع او قونور

وین طرفه و احوالیه در طرفه عجب معناسنه در حجاب پرده * محصول بیت * کوکل بزمنده سنک زویکدن بوز شمع بالکلندی باخود مجلسده کوکل سنک زویکدن بوز شمع اویاردی بویاسه بر عجب حالدر که سنک زویک اوزرنده بوز درلو پرده وارده یس زویک فات فات پرده ل الشده ایکن کوکل بزمنده اندن بوز شمع اویاندی (بی روی دل آرای تو ای شمع دلفروز * دل رقص کنان بر سر آتش چو کبابست) دل آرای و صف ترکیدر آریدندن کوکل بزمی معناسنه رقص کنان رقص صیرامقدر کنان صفت مشبهدر در رقص ایلله کن معناسنه بر سر آتش بر حرف

جانب حقه قصر ایدوب خلفدن بی پروا اولسه عیب و عجب دکلدر بوز عجب اسلوبدر که (لافنی الاعلی) حکمجه قلبی ماسوی الیهدن خالی اولوب جمیع حرکات و سکناتنده مقصودی الله اولان فضای معنوی باره وجوا بختلره لایقدر

وله ایضا

کنون که بر کف کل جام باده صافست * بصدهزار زبان بلبلش در اوصافست شمدی که کک کئی اوزره صافی شراب قرچی واردر یوزیک دبل ایلله بلبل انک اوصافنده در (مفردات) (کنون) شمدی (بر) علی (کف) ال (کل) م (جام) قدح (باده) شراب (صافی) م (است) در (با) مع (صد) بوز (هزار) یک (زبان) دبل (بلبل) م (ش) ضمیر (در) فی (اوصاف) مدح (است) در (معنای اشارتی) شمدی که مؤید من عند الله اولان محبوب خدا و مرشد کامل پیشوا سرار عشق الیهدن و اندازد روحانیدن طالب صادقه فیض و احسان ایتد کجه طالب دخی یوزیک اسان صدقه انک شکر و شناسنده در که (شکر المزمع علی المزمع علیه واجب) در و شکر باعث زیاده نعمتدر دیمکدر

بخواه دفتر اشعار و راه صحرا کبر چه وقت مدرسه و بحث کشف کشفست

اشعار دفتر بی ایسته و صحرا یوانی طوط مدرسه ک و کشف کشفک بحثک و وقتی واردر (مفردات) (با) زانده (خواه) ایستند (دفتر) رساله (اشعار) شعرل (راه) بول (صحرا) اووه (کبر) علوت (چه) نه (وقت) م (مدرسه) م (بحث) مجساده (کشف کشف) حواشیدن بر حاشیه نك اسمیدر (است) در (معنای اشارتی) ای طالب حق بعدالسلوک منظوما و متورا اسرار طریقتی و احوال و مقامات اهل الهی بیان ایدر کتب متصوفه لری مطالع ایلله و قلابی تعانی ماسوادن تیر بدایه جای سلامت اختیار ایلله مال دجه دنیا ایچون مدرسه بکلان علمه رسایلله و عجب و غرور کنوروب مجساده و معانیده در شورون علوم عقلیه فلسفیه ایلله و ابخات نفسانیه قبل و قال در بول ایلله و فنکی ضایع ایتمه که انک صوکی نماندر دیمکدر

ببرز خاق و زعقا قیاس کار بکیر که صبت کوشه نشینان زقاف تا قافست

خلفدن منقطع اول وایشک قیاسی عنقدان طوط زرا کوشه نشینلرک صبت و صداسی قافدن قافدر (مفردات) (ببر) کسل (ز) من (خاق) مخلوق (ز) م (عتقا) اسمی موجود جسمی ناموجود بر فوشدر (قیاس) بکره مک (کار) ایش (بکیر) طوط (که) زرا (صبت) صدا (کوشه نشین) عزالت ایدیمی (ز) م (قاف) قاف طاقی (تا) انتها (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) ای طالب حق اهل غفات اولوب ساوکه مانع اولان خلفدن کسل و کوشه عزالت اختیار ایلله و عنقدان قیاس طوط که اهل عزالت اولنر مشهور آفاق اولوب مقبول در کاه او اولر زرا (مارا المؤمنون حنا فهو عند الله حسن) دینلندر

فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد که می حرام ولی به زمال او قافست

ل

۳۹

فالشیدن اولدی بی کبی بیت * فاش میگویم و از گفته خود در شادم * باده عشقه و از هر دو جهان آزادم * بصدا با مع معناسنه در زیاده نالک فنی وضعی لغتدر بلبلش شین ضمیر کله را جعددر و معنی جهندن اوصافه مقیددر * محصول بیت * شمدیکه کف کله صافی باده جامی وار یعنی بر طولی جام باده وار بوزیک زبان ایلله بلبل انک اوصافنده در حاصلی خواجه بوغزلی انشاندنده بهار ایش که کل آجیاب بلبل فریاد و فغان و ناله ایلدیکی زمان ایش (بخوان دفتر اشعار

و راه صحرا کبر * چه وقت مدرسه و بحث کشف کشف است (دفتر اشعاردن مراد غزل دیوانیدر بعض نسخه ده صحرا پرینه
 بستان دوشمش و بحث پرینه درس دوشمش کشف بونده ایهام طریقله واقع اولمش زیراهم کشف کشف حاشیه سی اولان کشفه
 تحملی واروهم معنای لغویست که اچقدر اما و او عافیه ایل ذکر اولسته ننه که بعض نسخه ده اوله در حاشیه کشفه مخصوص
 اوور انجیق * محصول بیت * چونکه بهار زمانیدر وکل دخی بویه در ایدی بر غزل دیوانی طالب ایل و صحرا و بستان
 بولین طرت یعنی اول جابه عزیمت مدرسه
 ۱۵۴

مدرسه فقهی دون مست ایدی وقوی و پردی بویه دیو که شراب حرامدر لکن
 اوقاف مانندن بکدر (مفردات) (فقیه) عالم (مدرسه) م (دی) دون (مست)
 سرخوش (بود) ایدی (فتوی) م (داد) و پردی (می) شراب (حرام) م (ولی)
 لکن (به) یک (ز) م (مال) م (اوقاف) بقدر (است) در (معنای اشارتی) ای
 طالب حق لقمه کی دخی حلال ایت و حق عیددن زیاده حذر ایله زیرا علم و تد ریس
 ایچون مدرسه بی ملازم اولان عالم بالمستله بر فقیه خطاست خبر و پردیه شراب
 حرام ایکن عذاب جهنمدن وقف مانندن اهورن در بر مال اوقافده حق عبد و ارور
 حق عبد زیاده مشکدر که (شرط اوقاف کنص الشارع) در انکیچون وقف لقمه ایچون
 نیکه بکایندر (کالانعام بل هم اضل) اولمش در دیکدر

در دو صاف ترا حکم نیست دم در کش * که هر چه ساقی * ما کرد عین الطافست *
 در دو صافه سنک ایچون حکم یوقدر خاموش اول زیر ازم ساقی هرنه که ایلدی عین
 الطافدر (مفردات) (درد) شرابک طور نیسی (صاف) م (را) سنک ایچون (حکم)
 قدرت (نیست) یوق (دم) نفس (در کش) چک (که) زیر (هر چه) هرنه
 (ساقی) شراب و یر یچی (ما) بز (کرد) ایلدی (عین) ذات (اطاف) لطف
 (است) در (معنای اشارتی) ای طالب حق کنیدی عبادات و مجامعات که
 نظرایله عجب و غرور اید و بکیمه ک عین و نقصانته نظرایله زیرا (بصل من بشاء
 و یهدی من یشاء) الله در اسباب و اشقادن سنک الکه بر حکم یوقدر ناسک
 نقصانندن کف اسان ایدوب هرن کنیدی حال کی مراقب اولد حکیم لمزل هرنه که
 ایشلر عین اطفدر ظلم متصور دکلدر استعداد فطر یلری حکمجه جله ظهورات
 شنوات حکمدر دیکدر

حدیث مدعیان همکاران * همان حکایت زرد و ز و بور یا فاست *
 مدعیان سوزی و عمل اهال نیک یعنی اهل الله خیا لی همان التون دیکچی ایله حصیر
 اور یچی حکایتدر (مفردات) (حدیث) کلام (مدعی) دعوی ایدی الف
 ونون ادات جمع (خیال) ذکر (همکاران) علمه مقارن اولنر (همان) انجیق (حکایت)
 م (زرد و ز) التون دیکچی (بور یا فاست) حصیر اور یچی (است) در (معنای
 اشارتی) ای طالب حق کند کده اولیان حالی بنده و ارور دیو دعوی ایدن طریق
 منافقنندن اوله زیرا کنند اولیانی اظهار ایدن مدعیلر قالی ایله ظاهری
 باطنده موافق اولان اهل الله حالی بر دکلدر و قدری برابر دکلدر همان التونلی
 حریر طوقیان ایله حصیر طوقیان حالی کی قدر جهنمدن بینهها ده بویه فرق
 و ارور حاصلی مدعی مرود در دیکدر

خوش حافظ و این نکتهای چون ز سرخ * نگاه دار که قلاب شهر صرافست *
 خاموش اول ای حافظ یوقرمزی التون کی نکته لری صافله زیرا شهرک قابر تی
 صرافدر (مفردات) (خوش) سکوت (حافظ) م (این) بو (نکته) سر (ها)

ادات *
 کشیدن در کش چک دیکدر ایچ معنای ترکیده ده چکمک ایچمک معنایستند مستملدر نکم شاعر پیورر * ع می نابی بدل
 ما بخیل ایچمک * الطاف لطفک جعیدر لقمه یومشق معنایست اما اصطلاح ایلک معنایست در بعض نسخه ده دم در
 کش و اقدر یعنی سوبله ساکت اول دیکدر زیرا دم نفسدر و کش امر در چک دیکدر پس نفس چک دیکم سوبله
 دیکدر * محصول بیت * خواجه بر مخاطب نجر بنایدوب پیورر باده در دینه و صافینه سنک حکمک کیمز یعنی بکا صافی و یرک

باده درد آمیز و یرک دیک سنک وظیفک دکل زیرا بو مصلحت ساقیک کار پدر و یرم ساقیز عا دلدر هرنه ایشلرسته همان
 لطف کند یرکد حاصلی باده مجلسک آدابی ساقی بر عادل کیسه اولقدر و وجیع امور مجلس اکا مفوض اولقدر پس اول
 کیسه که مجلسده حاکم اولمش اولدی هرنه کیم حکم ایدرسته کیسه منع ایدر من ایدی خواجه پیورر یرم ساقیز یعنی
 ساقی ازل هرنه ایشلرسته عین الطافدر در ددن مراد دنیا کدور ایدر و صافدن مراد دنیا ذوق و صفایست پیورر خواجه
 حضرتلری کلام جامع ابرار ایدوب پیورر
 ۱۵۵

ادات جمع (چون) مثل (زر) التون (سرخ) قرمزی (نگاه) حفظ (دار)
 طسوت (که) زیرا (قلاب) قلسبرن (شهر) م (صراف) فیوچی (است) در
 (معنای اشارتی) ای حافظ یوقرمزی یعنی عواملردن کتم ایله ساکت اول
 و بوخالص التون کی شوائب نفسانیه دن عاری اولان معارف اهل اللهی جاتک
 ایچننده حفظ ایله و حالیکه شکر ایله زیر اشهر بنایع حکم اولان قلوبک متصرفی
 اولان الله جلله صورت ظاهره انسانیت التون بالذری کبی احسن تفویم اوزره
 خلق ایدی لکن قلوبلری (کعادن الذهب والفضة والحدید و غیره) متفاوت قلوب
 احوال قلوبی کیرتدی صورتی انسان ایچی حیوان اولانه آب حیاتی لایق
 کور مدعیکدر

وله ایضا *
 اگر با طاف بخوانی مزید الطافست * و کر بهر برانی درون ماصفت *

اگر اطفله بزی حضور بکده اوقوبه سن اطفله ایلدر زیاده در و اگر قهر ایله بزی
 حضور کدن سوره سن یرم در و یمن صافدر (مفردات) (اگر) حرف شرط (با)
 مع (اطف) کرم (با) رائد (خوانی) اوقوبه سن (مزید) زیاده (اطف)
 اطفدر (است) در (و کر) حرف شرط (با) مع (قهر) غضب (با) زائد (رانی)
 سوره سن (درون) ایچ (ما) بز (صاف) خالص (است) در (معنای اشارتی)
 ای طالب حق معلوم اولسونکه عاشق صادق اولانه (کل ما جاء من المحبوب محبوب)
 سر نجه امر یوالجیدندر که اطفک و قهرک عاشقیدر و اراده عاشق اراده * مشوقده
 محودر انکیچون حافظ شیرازی ای محبوب حقیقی اگر اطف ایله معامله ایدر رابسنک
 اطفکه نهایت یوقدر کرم سنکدر و اگر قهر ایله معامله ایدر رابسنک قضا که راضی یر
 و حکمکه تسلیزین سنک کر مکه خلوص قلبه بر آن سنک تو جهکدن جدا
 اولمیز دیو پیورر شلر

بنامه وصف تو کردن نه خدا مکنانت * چرا که حسن تو بیرون ز خدا و صفت *

مکتوب ایله سنک وصفی ایتک خدا مکنده دکلدر رنجو که سنک حسنک حد
 اوصافدن طشره در (مفردات) (با) مع (نامه) مکتوب (وصف) م (تو) من
 (کردن) ایتک (نه) ننی (حد) تعریف (امکان) ممکن اولیق (است) در (چرا)
 نیچون (حسن) م (تو) من (بیرون) طشره (ز) من (حد) تعریف و نهایت
 (اوصاف) و صفدر (است) در (معنای اشارتی) ای کلمات و کرمه در بالمر کب
 اولوب یازمق ممکن اولسه در بال دو کتوب کندیک کات و کرمه نهایت اولوب (اطف
 بعباده) اولان کریم و رحیم سنک احسانکی و عظمت و کبریا و قدر نک و صفنی یازوب
 و بیان ایتکده قوللر عاجزل در ز بر سنک حسن اوصافکه و احسان ذات پا ککه
 نهایت یوقدر دیکدر

بچشم عشق توان دید روی شاهدما * که نور دیده خوبان ز قاف نا فافست *

مشادا حرف ندا محذوف در نکتهای اسلوب عجم اوزره ذوی العقولک غیری اولد نیچون هالیله جمع اولمشدر نکته افت عرییده
 بر چوق اوجیله بره اوره اوره بر نشان پیدا ایلکدر بومعنی اکثر فکر و تحسیر و قتلرند اولور که انسان بر نسته به دوشنور
 و بی شعور برایش ایشلر نکته اصلکده مصدر در نکت بکت یعنی نصربانندن کدره کبی صکره قلوبده مؤثر اولان کلام
 لطیفه اطلاق ایلد بلر ز سابقا بیان اولنشد بکه زر حامدر کشته و اتونه قرینه ایله تخصیص کب ایدر مثلاً زر سرخ

وزرطلا دیکله خالص اتون مراد اوورس خواجه ک زرسرخ دیدیکی خالص اتوندر نگاه دارنگاه لفظی داشتن و داریندله و بونلرک مشتقائیه مستعمل اولسه حفظ وصیانت معناسنه در اما کردن و کنیدله و بونلرک مشتقائیه مستعمل اولسه باقی یعنی نظر ایلک معناسنه در که حرف تعلیل قلاب مبالغه ایله اسم فاعلدر قلب زن معناسنه صرافده مبالغه ایله اسم فاعلدر یعنی اتونی اچیده و یا اچیه بی اتونه بوز بچیدر * محصول بیت * ای حافظ ایدم اول و بوخا اص اتونه بکرر اشعار کده اولان نکته ری حفظ ایله و کیسه به

۱۵۶

بزم محبوب بونلرک و زینی عشق کوزینه کورمک ممکندر زیر محبوب بونلرک کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسنه (چشم) کوز (عشق) م (توان) ممکن (دید) کورمک (روی) یوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب بونلرک (من) قاف (قاف طاشی) (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کندوده نهایت اولیمان ذات وصفات رب العالمین وصفنده خلق عالم عاجز اونجه بونلرک کبی محبوب حقیقیرک جمال باقانی مشاهد انجیق بصیرت قلبه در بصرله رؤیت ممکن دکدر رانکچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایک دید بصیرت لری نوری اطراف عالی احاطه ایتشدر دیکدر

زه صحت رخ دلدار آیتی برخوان * که آن بیان مقامات کشف کشف است

کوکل طویتی محبوبک بکاغی صحتندن رآیت او قوز بر آیت اوقوسوق کشف کشف مقاماتی بیساندر (مفردات) (از) من (صحت) م (رخ) بکاغی (دلدار) کوکل طویتی (آیت) م (با) وحدتیه (بر) زائد (خوان) اوقور (که) زرا (بیان) م (مقامات) (مقامات) (کشف) اظهار (کشف) کشف ایدیبی (معنای اشارتی) ای شمول کیسه که اتوار ذات انهدن واسرار فیوضات ربانین بصیرتله بر مقدار انکشاف و مشاهد حاصل اید سن علوم ربانیه واسرار مقامات عارفینه واصل اولور سین زرا (از داخل التور فی انقاب انفتح و انفسح) حکمجه افتتاح قلب اهل کشف مقاماتی مبین و کاشفدر دیکدر

چوسر و سرکشی ای یار سنکدل باما چه چشمه است که بروی تو ز اطرافت

ای طاش کوکلی بی رحم یار سر و کبی بزمه سرکش سن نه چشمه واردر که اطرافدن سنک بوزک اوزر در (مفردات) (چو) ادات تشبیه (سرو) م (سرکش) اطاعتسر (با) مصدر به (بار) حبیب (سنک) طاش (دل) قلب (با) مع (ما) بز (چه) نه (چشم) کوز (ها) اداه جمع (است) در (ر) علی (روی) یوز (ز) من (اطراف) م (است) در (معنای اشارتی) ای کمال تقدسه علوشان صاحبی او اوب و جوب و ایچا بدن مزه اولان الله بر عباد عاجزان و محتاج لرزن غنی عن العالمین سین جله عطا با محض اطفاکه در زه دوستلر بیکه بخش اید بیکه اتوار بصیرتدن بخش ایله بوکره نیل ایچون نیجه اهل نظر واردر که هر طرفدن سنک ذاتکه نظر لری قصر ایتشدر سنک غیر کدن قطع نظر ایتشدر و سنک کرمک ایدنده درلر دیکدر

تراکه مایه خلد ست نزل و همنایت * از آن مثال کزینم روان در اعرافت

سنک ایچونکه جنت مایه سی ماحضر طعام کدر و نظیرک یوقدر راول سیدن مثال اختیار ایدرم جانم اعرافده در (مفردات) (ترا) سنجیچون (مایه) نعمت (خلد) جنت (است) در (نزل) ماحضر طعام (همنای) نظیر (نیست) یوق (از آن) اول سیدن

مثال

واقع اولسه زیاده خوب اولور دی زیر اوصاف عبارتیه مناسب اولور دی * محصول بیت * نامه ایله یا نامه ده سنک وصفک یعنی سنی وصف ایلک حد امکان دکل یعنی سنک اوصافک دائره امکانه صغیر زرا سنی وصف ایلک حد اوصافدن بیر وندر حاصلی سنده اولقدر جمال و کمال واردر که و صافی اوصافده عاجزدر (بچشم عشق توان دیدروی شاهدما * که نور صورت خوبان زفاف تا فافست) بچشم عشق یعنی بچشم خدا بین شاهد بونده دلبر معناسنه در که حرف تعلیل

نور نازک ضیاسنه درلر صورت یعنی روی خوبان زفاف تا فافست یعنی تمام عالمی احاطه ایتشدر * محصول بیت * جانا نایمک روینی عشق کوزله کورمک اولور زیر خوبلرک روی نوری فافدن قافه دکل جهانی طومشدر اما هر کس کورمز بیکه چشم خدا بینده مالک اولان کورز انجیق تنکیم حضرت مولا ناجایی بیسورر (بیت) جهان مرآت حسن شاهد ماست * فشا هودجه فی کل ذرات * (زه صحت رخ دلدار آیتی برخوان * که آن بیان مقامات کشف کشف است) صحت رخده اضافتی بیانیه در ورخک

۱۵۷

(مثال) م (کزینم) اختیار ایدرم (روان) جان (در) فی (اعراف) جنت ایله جهنم بینده اولان حبسخانه (است) در (معنای اشارتی) ای یولنه جان فضا ایدن عباد مخلصینه اتادن و اتادن ارحم اولوب (با) این آدم استعصمک فلم تلمعنی) بیرون رحیم و کریم ربمین جنت معرفت الیهده سنک خاص بنده لریکه جمالک نعمتی غذای روحلری ایچون طعام ماحضر دروین لوازم بشیره احتیاجدن مزه بری نظیر سن اول مرتبه عرفانه و غذای روحانی به عدم وصلندن ایچون اعراف اهل کبی اولدمکه کا روحانیتده و کا نفسانیتده بین الماء والارضین کا ذوق معرفتده کا حجاب بشریته کا غذای روحانیتده کا غذای نفسانیتده قلوب تجلی دائمیده اولد بغم ایچون حیرته بیدیکدر

زه عدو که متاع حافظ طمع کند در شمر * همان حدیث همای و طریق خطافست

دشمن که شمرنده حافظک کلمات حکمت آمیزنده اولان لذته طمع ایدر بوطمع همان هما کلامه قار لفتح طریق کیدر (مفردات) (عدو) دشمن (منطق) کلام (حافظ) م (طمع) امید (کند) ایدر (در) فی (شعر) غزل (همان) انجیق (حدیث) کلام (ها) عانی پرواز اولان طیر (طریق) یول (خطاف) فار لفتح قوشی (معنای اشارتی) غفلت قلبه فصاحت و بلا غنیده مهارت عرض ایدن شعر اکر (والشعر ایدهم القاون) ایله مذموم ایکن و امکری هب مشور ایکن حافظک واردات الهیله و الهام ربانیه لسان غیددن بیان ابتدیکی کلمات حکمت آمیزی کبی صفای روحانیت بخش ایدر ظن ایدر لکن اهل غفلتک کلامی نه قدر فصاحتله اولور سه ده جانم زق من بن کیدر زرا اهل عشقک کلامی هما کبی مقام عالیدن و علوم ادبیه دندر اهل غفلتک کلامی خطاف کبی الحقدن واسفل سافلینی مقتضی نفس غرضشدر دیکدر

وله ایضا

خلوت کزیده را بتشاچه حاجت * چون کوی دوست هست بشکرا چه حاجتست

عرات اختیار ایش کیسه ایچون سماشایه نه حاجت واردر چونکه دوستنک محله سی واردر صحرایه نه حاجت واردر (مفردات) (خلوت) عزات (کزیده) اختیار ایش (را) ادات مفعول (با) للملا بسنه (تدش) سیران (چه) نه (حاجت) احتیاج (است) در (چون) چونکه (کوی) محله (دوست) م (هست) واردر (با) م (صحرا) م (چه) نه (حاجت) م (است) در (معنی اشارتی) مقام عزتسنده ذوق روحانیت کسب و اختیار ایدن ایچون نفس وهوی آرزومیله باغده و باغچه ده دماشا سیران ایچکه حاجت یوقدر زرا انیت و نتاجات حقدن لذت لانه کلان زنداندر دوستله اولد بچه مقتضی هوی اولان صحرایه حاجتی یوقدر دیکدر

مثال

۴۰

مبادا که بشاکه شکندش * محصول بیت * ای یار سنکدل بزمه سر و کبی سرکش سین یا خودسر و سرکش کبی سین اما اطراف و کشفدن مبالغه کوزلر سنک رویکه ناظر در یعنی بزمه سر و سرکش کبی استغنا اوزر سین اما اطرافدن نه کوزلر سنک رویکه ناظر در حاصلی بزدن معرض و سائر نه مبال سین رویکی مراد چه سیراندر سین و تماشا لیدر سین (تراکه مایه خلد ست نزل و همنایت * از آن مثال کزینم روان در اعرافت) ترا خیمه منصوب

منفصل معناسنه سکا دیمکدر که رابطه میان مایه طامراق واصل معناسنه در خلد جنت نزل قونان کیمسه به چکلن بیک عمارت کرده کی کبی زن مؤخر مبتدا مایه مقدم خبر همتا یکدش یعنی مانند مطوفدر مایه به ازین مقام تشبیهده استعمال اولدور تنکیم سابقا بیان اولندی ایدی (ع) ازین مه پاره عابد فریسی * بونک کبی برمه پاره دیمکدر وحیدتبری (بیت) بشر دهد ازین بشر که به بود زحور * عینابی مصراعده ده بونک کبی دیمکدر تنکیم مولانا آصفی پیورر (بیت) دست آزرده مبادا شود اغیار مکش * ورنه میخواهم

۱۵۸

جانا حاجتی که تراست با خدای * کاخردی پیرس که ماراچه حاجت
ای جان شول بر حاجت حق چونکه سنک خدایه واردر آخر پردم سؤال ایله که
بزم حاجتم در (مفردات) (جانا) ای جان (الف) ندایه (با) (فصیه) حاجت
مقصود (با) وحدتیه (ترا) سنکچون (عت) واردر (باخدای) خدایه (آخر)
عاقبت (دم) نفس (با) وحدتیه (با) زند (پرس) سؤال ایله (مارا) بزم
(چه) نه (حاجت) م (است) در (معنای اشارتی) ای بشر بشدن مسلخ
اولوب قابل فیض الهی روح مجرد و مقدس اولان پیردلایر خدادن مقصودک اولان
نور الهی حقچون بر نفس بودرویش بی نوا و پریشان حالدن و بو محتاج
دردونکر فقیری نوادن بر سؤال ایلدوب خاق عظیم مقتضای شفقت و مرحمت
ایل به نظر و بر حسن همت ایله دیمکدر

ارباب حاجتم و زبان سؤال نیست * در حضرت کریم نمناچه حاجت
حاجت صا حیلری بز سؤال دلی یوقی کریم حضورنده معنی و طبعه حاجتدر
(مفردات) (ارباب) صاحب (حاجت) م (ایم) متکلم مع الغیر (زبان) دبل
(سؤال) م (نیست) یوقی (در) فی (حضرت) حضور (کریم) م (نمنا) طلب
(چه) نه (حاجت) م (است) در (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض
اولوب جوایس قابول اولان پیرروشن ضمیر (لسان الحال انطق من لسان المقال) در
سن کریم الطبع اولان ذات مجتهد در دوات کشا سنک محتاج جاری زلسا نله سؤال
حاجتده و طلب مقصود ده حاجت یوقدر بنه حسن همت و نظر عنایت سنکدر
دیمکدر

(محتاج جنک نیست کرت قصد خون ماست * چون رخت ازان تست بیتماچه حاجت)
چونکه احتیاج یوقدر اگر سنک بزم قاعز قصدک وار ایسه چونکه متاع سنک ملککدر
بغایه نه حاجت واردر (مفردات) (محتاج) احتیاج (جنک) صواش (نیست)
یوقی (کر) (کر) (ت) سنکچون (قصد) بیت (خون) فان (ما) یز (است) در
(چون) زیرا (رخت) متاع (از) من (آن) نصیب و ملک (تو) سن (است) در
(با) للالبسة (یفنا) تجاوزنک ایله قاعی (چه) نه (حاجت) م (معنای
اشارتی) ای پیر شفیق سنک نظر عنایت بر کانه اراده می اراده کده محو ایلدوب
کال تسامیت کالیت بین بدی الفسال جائی و غنی بولکه فدا ایتدم هر نه کونه
امر و فرمانک اوور سه مطیع قطعاً اعتراض یوقدر ظاهر و باطناً اقلیم وجودم
سنک ملککدر سنک نفس عیسی واریکه اطاعت و انقیاد طوعیدر کرها اولغه
حاجت یوقدر دیمکدر

جام جهان محاسن ضمیمه دوست * اظهار احتیاج خود آنجاچه حاجت
جهان کوسریجی قدحدر دوستک نورانی قلبی انده آندی احتیاجی اظهاره

نه

همان تکبیل وزن ایچون کتورمش انجی خطای خا معجمه نک ضمیمه و طاء همسه نک تشدیدیه قرینج قوشیدر
محصول بیت * عدو که شرند حافظک الفاظی و کلامی و کلماتی قصد ایدر یعنی بنم شرم حافظک شعری کیدر
الفاظده واداده و ظرافتده و زاکنده در ابدی عدوک شرده حافظه او یکمنی همای قوشیه قرینج قوشی قصه سیدر که
قرینج همایه دیر که سن بلند پرواز ايسک بن تیر برم سن بر کونده الدیفک مغزی بن بر ساعده آلودم ابدی خواجده پیورر که

صدوی ست نظم دخی تیر سویلر و چوق سویلر اما سویلر یکی هب تیر بشادر کیمسه نه او قور ونه بازر (وله رحمة الله) خلوت
کریده را بنما شایچه حاجت * چون کوی دوست هست بجراچه حاجت * خلوت یا لکراق کریده لازمه متعددی
ما بینده مشترکدر بونده تعدیدر خلوت مقدمه و اولدور و رندلش یعنی اختیار ایلش معناسنه را ادات تخصیصدر بنما شای
حاجت متعلقدر * محصول بیت * بالکراق اختیار ایدنک نما شایه نه احتیاجی واردر جانان محله سی واریکن صحرا به وار مق
نه حاجت خلوتدن مراد کوی جاناندر (جانا)

۱۵۹

نه حاجتدر (مفردات) (جام) قدح (جهان نما) جهان کوسریجی (است) در
(ضمیمه) قلب (متر) نوری (دوست) م (اظهار) م (احتیاج) م (خود)
کندی (آنجا) انده (چه حاجت) م (معنای اشارتی) اول متصف بصفات الله
اولان یار دلنوازم و پیردلایر افندی خانه تجلی ربانی اولان قلب شریفی اسکندرک
جام جهان نمایی کبی (لایحی علیسه شی) سرینه مظهر اولشدر بودعوای
نسایت امرنده دخی صدق دروغی اظهاره حاجت یوقدر دیمکدر

آن شد که بارمنت ملاح بردی * کوهر جودست داد بدر باچه حاجت
اول کیتدیکه طالعجک منی یو کتی چکر دم کوهر چونکه ال ویدی واله کبردی
دریایه نه حاجت واردر (مفردات) (آن) اول (شد) کیتدی (بار) بونک
(شت) احسان (ملاح) طالعج (ردی) اولنوردم و چکر دم (کوهر) جودر (چو)
چونکه (دست) ال (داد) ویدی (با) ظرفیه (دریا) دکر (چه حاجت) م
(معنای اشارتی) فروخت ایچون علم تحصیل ایلدوب دریای علوم ظاهریه به
غرض اولوب فتون شتابه آشنا اولان علمای رسمیه لک منت یو کین شمسد نکبرو
چکریم و انلردن ظن ایتدیکه طریق ارشادی طلب ایچون بمحمد الله که عالم کندی ایچون
خالق اولان وارث کوهر محمدی و واصل انوار احدی دل عالم و خلاصه بی آدم صدق
کونده کوهر نایاب اولان مرشد کامله توفیق ربانیله موفق اولوب بزه ال ویدی
(ید الله فوق ایدیه) مظهر بدر علماء منبرین اهل رسومه حاجت یوقدر دیمکدر

ای عاشق کدا جواب روح بخش بار * میداندت وظیفه تقاضاچه حاجت
ای فقیر عاشق چونکه بارک رو بخش ایدجی دوداغی سنک وظیفه کی یلور تقاضا
والحاج و ابرامه نه حاجت (مفردات) (ای) حرف ندا (عاشق) م (کدا)
فقیر (چو) چونکه (اب) دوداق (روح بخش) روح وریجی (با) م (میداند)
یلور (ت) سنک (وظیفه) غذا (تقاضا) ابرام (چه حاجت) م (معنای
اشارتی) ای فقیر و محتاج اولان عاشق حصول مقصود ایچون طیب الهی پیر
مثنویک در کاهنده تجیل ایتده که (الامور مرهونه باوقاتها) در انلرک نفس
اکبر لری همت و فیض حیات بخش فلب منبر لری طالبک استعداد دنه کوره درسک
روحکک نحسلی مقداری غدا کی یلورل تجیل ایلدوب الحاح و ابرامه حاجت
یوقدر دیمکدر

ای مدعی برو که مرآتو کار نیست * احباب حاضرند باعداچه حاجت
ای دعوی ایدجی کیتکه بنم سنکله ایشم یوقدر دوستلر حاضرلردر دشمنه نه
حاجت واردر (مفردات) (ای) حرف ندا (مدعی) دعوی ایدجی (برو)
کیت (مر) بنم (باتی) سنکله (کار) ایش (نیست) یوقی (احباب) دوستلر
(حاضرند) حاضرلردر (باعدا) دشمنه (چه حاجت) م (معنای اشارتی)
ای اسرار عشقندن خبردار اولوب قوری دعوی ایله اهل سلوک دین اهل صورت

بجاحتی که تراست با خدای * کاخردی
پیرس که ماراچه حاجت (جانا) متادی
الف حرف ندا بجاحتی با حرف سبب
یا وحدت ایچوندر که رابط صفت تراست
دیمکدر یا خدای با حرف صله باه مفرده
معناسنه در آخر ادات تا کیدر دمی دم
نفس یا وحدت ایچون پیرس امر مخاطبدر
با حرف تا کیدر مارا بزم دیمکدر * محصول
بیت * ای جانان بر حاجت ایچون که سنک
خدایه به وار بر نفس سؤال ایله که بزم
حاجتمدر یعنی سنک خدادن برامیدک
واردر اول امید حاصل اولتیچون بزم
احتیاج خیزدن سؤال ایله حاصلی سن که
بزم حاجتمدر حاصل ایلدوب فاضی الحاجات
دخی سنک حاجتی قضا ایدر (ارباب
حاجتم و زبان سؤال نیست * در حضرت
کریم نمناچه حاجت) (ارباب) چکیدر
هر نسته نک صاحبیه رب دیرل و ذات
باری به ده اسددر غیره اطلاق جبار دکل
مکر اضافله سؤال دلتنک و صور مق
حضرت یقینله و خانه نک حیاته دیرل
کریم جو مرده دیرل نمنا فعل یا بشدن
مصدر در نافصدن فعل یا نک مصدر نک
عین الفعانی عرب مکسور او قور و عجم
مفتوح نمنا برسنده آرزو ایلدور * محصول
بیت * حاجت صا حیلری پیر و دیلمنکه
دیلیم یوقدر یعنی دیلمنکه قدرتمز یوقدر
حاصلی دیلمنکه دیلمنوار من مصراع
ثانی مقام تعلیلدر درز را کریمک حضورنده
رنسته معنی ایلدکه احتیاج یوقی یعنی عرض
حاجت ایلدکسزین کریم اظهار کریم
ایلر (محتاج) قصه نیست کرت قصد جان
ماست * چون رخت ازان تست بیتماچه
حاجت (حاجت) قصه حکایت معناسنه در
محتاج مضافدر قصده به و قصده جان و جان
مایه اضافت معنی اللام جیعا رخت اسباب
و متاع ازان تست ازان افظی و آن لفظی اضافله مقام تخصیصده مستعملدر مثلاً ازان توسنک و آن من بنم
دییجک برده استعمال ایدرل * محصول بیت * اگر سنک قصدک بزم جانما ایسه اوزون قصه ره ونا و باره احتیاج یوقدر
یلد کندن قاله مصراع ثانی بی اولیکی به ضرب مثل شکلی ایلدوب دیر چونکه اسباب و متاع سنکدر یغما به نه حاجت یعنی بزم
جائمه میل ایلدیک حینه بعض حکایات ونا و یلا نه ارتکاب کندی مالک و اسبابکی یغما طریقله اخذ ایلک کیدر زیرا جان

و دل سستگدر اكا قصد ابلد بلك حيله نه تردد كرك هسان حككم اجرا ايله جان اوسسته (جام جهان نكاست ضمير مثير دوست * اظهار احتياج خود آنجا چه حاجتست) جام لغتده صرجه قد حدر اما بونده اضافله تخصص كسب ابلشدر جهان نما وصف تركيدر نماييدن كه لازمه متعددي مابنده مشركدر بونده متعديدر جهان كو ستريجي ديمكدر كيتي نماده عالم نماده دبرل شول بر مشهور قدح در كه سلاطين مالوك ما ضيه توارثا اكا مالاك اولور دي و عالمك عدلني وظلني ونظام وانتظامني اذن سيرايدر دي

﴿ ١٦٠ ﴾

وعوام طريقت بنم سنكه ايشم بوقدر طالب صادك اهل هوان حذري واجيدر (تعاونوا على البر و اتقوا) سرنجه جكري يانق طالب صادقرويار معين وموافقار وار اكن ساوكه مانع اولان اعدايه حاجت بوقدر ديمكدر

﴿ حافظ تو ختم كن كه هنر خود عيان شود ﴾ بامدعي نزاع ومحاكاه حاجتست ﴿ اي حافظ سن سوزي ختم ايله كه كندى مرفك عيان اوله مدعي به نزاع وبخت وجداله نه حاجت واردر (مفردات) (حافظ) م (نو) سن (ختم) تمام (كن) ايله (هنر) معرفت (خود) كندى (عبان) ظاهر (شود) اوله (با) للابسة (مدعي) دروننده اوليانى اظهار ايديجي (نزاع) غوغا (محاكا) حكايه لشك وبخت وجدال ايتك (چه حاجتست) م (معناي اشارتي) اي حافظ كرجه (العاشق اذا سكنت هلك) اما (من عرف الله كل اسائه) عاوهمدر همان سكونه ملازمت ايدوب سنده اولان معرفه الهيك ظهورينه سعي ايله مدعيه نزاع وبخت وجداله و اظهار حق ايچون كلامه حاجت بوقدر ديمكدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ صحن بستان ذوق بخش و صحبت باران خوشست ﴾
﴿ وقت كل خوش باد كزوى وقت بخوران خوشست ﴾

باغ و باغچه اراسي ذوق وصفنا باغشچيدر و بارانك صحبتي خوشدر كلك وقتي خوش اولسونكه كلك وقتنده مجوزلك وقتي خوشدر (مفردات) (صحن) اوورته سي (بستان) باغ و باغچه (ذوق بخش) صفا و برنجي (صحن) م (باران) م (خوش) م (است) در (وقت) م (كل) م (خوش) م (باد) اولسون (كه) زرا (ازوي) اذن (وقت) م (مجنوران) شراب ايچيلر (خوشست) م (معناي اشارتي) تجليات ربانيه ايله و ازهار اسرار الهيه ايله بعدالغنايه محلي اولان قلب عاشق و صحبت مردان خدا خوش كرم اللهدر مقام محبوپينده نجلي دامنده اولان پيرروشن ضميرك هروقتي خوش اولسونكه انك خوش وقتنده عاشقده زباده فيض الهى بنشور و حال خوشدر عاشقك وقتي خوشدر ديمكدر

﴿ از صبا هر دم مشام جان ما خوش ميشود ﴾ آري آري طيب انفاس هوا داران خوشست ﴿ باد صبا دن هر نفس بزم جائز دماغى خوش معطر اولور بلي بلي عاشقك طيب انفاسي خوشدر (مفردات) (از) من (صبا) باد صبا (هر دم) هر نفس (مشام) دماغ (جان) م (ما) بزم (خوش) م (ميشود) اولور (آري آري) بلي بلي (طيب) لطيف (انفاس) نفسلر (هوا داران) محبت طوئيلر (خوشست) خوشدر (معناي اشارتي) اول بين الحق والعبود واسعه اولوب فيض بنشدر يحيي پيرك مالك نظر و هم شدن و عطر ريح رحان قلبدن هر نفس بزم جائز دماغى معطر در و فيض ايدر بلي بلي هر نه قدر منكر و مدعي انكار ايدر لسه ده بون الله تعالى و باذنه تصديق ايدر كه عاشق صادقك انفاس طيبه زى مؤثر در و خوشدر ديمكدر

﴿ ناكشوده ﴾

* محصول بيت * اول حال كيتديكه ملاحك منتي بو كين چكردم يعني بكا منظر كو ستردي كيسي ايله در ياده كوهر طالب ايلديكده ايمدي كوهر ال و يردى شمدنكو در يابه احتياج قالدى كه كشتي به محتاج اولوب ملاحك منتي بو كين چكلم ايمدي بو بونده غريب استعاره وار كوي جاناني در يابه تشبيه ايلدي ضميرنده و بو كا ركشتي و ركشتيان استعاره ايلدي كشتيان حارس محله يعني پاسبان و كشتي انك اذنيذر امثله كلوب كيتكه و كوهر وصالت جاناندر و يا جانان كنيددر حاصللي شاعر دير كه بزه وصالت

جانان كه كوينه كلوب كيدوب ملاحك منتي بو كيني چككه باعث ابدى ال و يردى شمدنكو و محليه ملازمت ايدوب پاسبانك منتي بو كين چككدر قور تلاق (اي عاشق كدا چولب روح بخش يار * ميدانك وظيفه تقاضاچه حاجتست * كدا بونده بوخسل معنا سنده روح بخش وصف تركيدر بخشيدن روح بخشيجي مناسبه ميدانك تامعني جهتدن وظيفه مقيده در تقضا تفاعل باندن مصدر در عرب تفعل بابي بونكه ناكشودن عين الفاعلي مكسور او قور صبا نك ليا اما بجم عين الفاعلي مفتوح او قور ياريني الفه قلب ايتك ايچون تفعل و تفاعل و تفعل باندن دختي ناكشود

﴿ ١٦١ ﴾

﴿ ناكشوده كل نقاب آهنگ رحلت ساز كرد ﴾ ناله كن ببل كه كلباك دله كاران خوشست ﴿ كل نقابي آچامش كوچك دوزني قصدني ابدى ناله ايله اي ببل كه كوكلې بحر و حركت فريادي خوشدر (مفردات) (ناكشوده) آچامش (كل) م (نقاب) پرده (آهنگ) قصد (رحلت) كوچ (ساز) دوزن (كرد) ابدى (ناله) فرياد (كن) ايله (ببل) م (كلباك) آواز (دلفكاران) كوكلې بحر و حركت (خوشست) م (معناي اشارتي) اكثر ناس اهل دنيا اولوب منكر اهل الله اولد قهرچون نازنين خدا اولان اهل الله دختي عيون عوامدن كندولريني كير ليوب قباب عزنده مستور اولمشدر و بواخفا ايله رحلت قصدني ايتمشدر اي ذا كر حق اولان طالب صادق اكر سن كند و لرينه وصالت الاهه وسيله اولان محبوب خدا لره ملاقات ايترايتك روزوشب دل بحر وحله در كاه حقه بوز سوروب فرياد و فغان ايله الهه تيازوزره اولكه بلبل كبي وقت سحرده ديدم كرباله فرياد ايدوب الهه تياز ايتك عند الله خوشدر ديمكدر

(مرغ شخون را بشارت باد كاندر راه عشق * دوست را با الهه شهبان ياداران خوشست) كيجه اوقوبو بوج قوشه مرده اولسونكه عشق بونده دوست ايچون اوبانقرك كيجدرى ناله ايله اولق خوشدر (مفردات) (مرغ) قوش (شخون) كيجه اوقوبو بوج (را) ادات مفعول (بشارت) مرده (باد) اولسون (كه) زيرا (اندر) في (راه) يول (عشق) م (دوست را) م (با) مع (ناله) فرياد (شب) كيجه (ها) ادات جمع (بیداران) اوبانقرك (خوشست) م (معناي اشارتي) كيجه ل اوراد و اذكار و تلاوت قرآن ايله اذت مناسجاتي بولوب آه و ائين و فرياد و فغان ايله احياه ليالي ايدن طالب صادقه مرده اولسونكه عشق بونده الهه ايچون اذت مناسجات ايله كيجه مرده در كاه حقه بوز سوروب كريان و بران فرياد و فغان ايله اولق محضاتو فتي حقدر و عند الله خوشدر ديمكدر

﴿ از زبان سوسن آزاده ام آمد بكوش ﴾ كاندرين دير كهن كار سبكاران خوشست ﴿ آزاده سوسنك زباندن بنم كوشمه كلدی كه بوا سكي كلباساده بوي يني اولنرك ايشي خوشدر (مفردات) (از) من (زبان) دل (سوسن) صوصم جيجي (آزاده) فارغ (ام) بنم (آمد) كلدی (با) للابسة (كوش) قولاق (اندر) في (اين) بو (دير) كلباسا (كهن) اسكي (كار) ايش (سبكاران) بوي ينيتر (خوشست) م (معناي اشارتي) سوسن كبي ماسودن تجريد و تفريد ايله فارغ القلب او اوب لذات روحانيه به واصل اولان بر مرد خداك لساندن ايشتمكه بوسجين مؤمن اولان دنياي دنیه ده (هالك المفلون و نجا المفلون) سرنجه تعاق ماسودن منقطع اولنرك حال خوشدر ديمكدر

(نيت در بازار عالم خوش دلي و رز آنكه هست * شيوه رندي و خوشباشي عياران خوشست) بازار عالمه كوكل خوشلغي بوقدر و اكر اندنكه وار در يعني اكر و ارايه عيار لك

﴿ ن ﴾

﴿ ٤١ ﴾

عشق و محبت ايلر اما دعوا سنده كا ذير پس مدعي انكيچون ديرل نزاع اغتدده برفسنه بي چكشدر مكر زير مفاعله اكثر مشاركت بين الاثنين ايچون كلور اما بونده مراد چكشدر محا كاده مفاعله باندن مصدر در بجم بو مصدرى ناسر استعمال ايدر ل مدارا كبي محا كا لفظ مشركدر حكايته مشابيهت مابنده * محصول بيت * اي حافظ سن سوزي ختم ايله يعني تطويل كلام ايله هنر البته ظاهر اولور هر قنده ايسه پس مدعي ايله نزاع وجدال و مكالمه نه احتياج يعني

مدخله بحث وجدال امر زائد در سنگ فضلك و كلك كون كې روشندر كيمه به پوشيده دكلدر مدعي نه دپرسه ديسون (وله رجه الله) (صحن بستان ذوق بخش و صحت ياران خوش است * وقت كل خوش باد كزوي وقت ميخواران خوش است) صحن الداراولك اورنه سي اما بونده بستان اورنه سي ديكدر ذوق بخش وصف تركييدر بخشيدن ذوق بخشيدني صحت مصدر در صحت يعني علم با شدن صادق صحن وحاك سكويه مصاحبت معناسنه مضافدر بارانه و صحتك بارانه اضافتي مصدر ك فاعله و يا مفعوله اضافتي قياتندر وقت كل خوش باد يعني زمان كل خوش اولسون حاصل كلك حالي خوش اولسون ذكر محل واراده حال قيلندندر تركيده ده وقتي خوش ديرل حالي خوش ديچك برده كزوي كه حرف تعليل ازمن وعن معناسنه در وي ضمير مرفوع منفصل در ميخواران ميخوارك جمعيدر ميخوار وصف تركييدر خواريدن لفظ مشتركدر بيمكه ايمچك مايننده بونده ايمچك معناسنه در * محصول بيت * صحن بستان ذوق وصفا بخشيدني در باراك صحتي ده خوشدر كلك وقتي وحاني خوش اولسون زيرا انك قدوميله ميخوار رزك وقتي وحالي ابودر يعني كل بهار زماننده كاور اول فصلده ايسه باده زياده ايجاور نكيم خواجه پورمشر (بيت) نكومت كه سه سال مي پرستي كن * سه ماه مي خورونه پارسامي باش * غار فلر پور مشركه سه ماه پور ديني فصل بهادر پس ميخوارك وقتي وحالي كل فصلنده خوش اولق لازمدر كه ايجكي زياده رغبته اولور پس كاه خير دعا لازمدر (از صبا هر دم مشام جان ما خوش ميشود * آري آري طبيب انفس هواداران خوش است) صبا لفته كويله كيمه برابر اواديني وقت شرفدن اسن يله درلرم بونده ايهام طريقه واقعدر ظاهرا وقت معناسنه در اما شاعرك مرادي نفسدر مشام كزوده قوتي الانبيو شامي جانه استاد استعاره طريقه در آري آري تا كيد لفظي قيلندندر طبيب افتده پاك در خيشك مقابلي اما اكثر و ايج طيبه ده استعمال اوادور انفس نفسك جمعيدر نو ك وفالك فتحه ليله هواداران هوادارك جمعيدر

لا ابالي لك وخوش او اوجليق شو سي خوشدر (مفردات) (نيت) (يوق) (در) في (بازار) چارشو (عام) ماسوي الله (خوش دل) كوكلي خوش اولق (ور) اكر (زانكه) اندكه (هست) واردر (شبهه) ناز و جاوه (رند) لا ابالي (يا) مصدر به (خوش باش) خوش او اوجي (يا) مصدر به (عباران) برده اندكه كيرلن مستور (خوش است) م (معناي اشارتي) دخی اول مرد آزاده ديدكده بو بازار عالمده شغل دنيا ايله وتعلق ماسوي ايله اولندر دن بر كوكلي خوش اولوب آلام واكدار دن خلاص ايله راحت بولان بوقدر اكر وارايسه (لا يخافون لومة لائم) سر نيجه امر دينده صلابتي اولوب خلقدن لا ابالي وحالي عوام ناسدن ستر ايله خلوتكاه حقهده انس حق و ذكر خدا ايله مانوس اولنلرده واردر (تا جاييس من ذكرني) خوا سنجبه داهم ذكر و انس حقه اولنلرك حالي خوشدر ديمكدر

حافظ ترك جهان كتن طريق خوش دليست * تاننداري كه احوال جهانداران خوش است) اي حافظ جهانك تركي سويلك و ترك ايلك خوش دل لك طريقيدر حتى ظن ايتيه سن كه جهان طويجي غيترك احوال خوشدر يعني خوش دكلدر (مفردات) (حافظ) اي حافظ (ترك) م (جهان) دنيا (كفتي) سويلك (طريق) بول (خوش دل) كوكلي خوش اولق (يا) مصدر به (ست) در (تا) حتى (ننداري) ظن ايتيه سن (احوال) حاله (جهانداران) جهان طويجيك (خوش است) م (معناي اشارتي) اي حافظ انس حقهله كوكلي خوش اولفلك طريقي دنياي ترك ايتكدر زير الله و صلت ايجي خطوبه ايله در بري نفسي ترك و بري دنياي ترك حتى ظن ايتيه سنكه دنيا ايله و نعمتيله متهم اولان اغنيالرك بلكه دنيا پادشاهلرك احوالي خوشدر خوش دكلدر دنيا و آخرت آلام واكداردن خالي دكلدر ديمكدر

يارب اين شمع دل افروز زكاشنه * كيت * جان ماسوخت پرسيد كه جانانه كيت * عجب بو كوكل شعله لندر ييجي و نور لندر ييجي شمع كيمك دولخانه سندر بزم جائزي باقدي سؤال ايدك كه كيمك جانانه سندر (مفردات) (يارب) عجب (ابن) بو (شمع) چيره (دل افروز) كوكل شعله لندر ييجي (ز) من (كاشانه) دولخانه (كيت) كيمكدر (جان) م (ما) ز (سوخت) باقدي (پرسيد) سؤال ايدك (جانانه) محبوب (كيت) كيمكدر (معناي اشارتي) عجب آن ايله تعبير اولنوب قلبري روشن قلبيجي اولان نور محمدی قني سعادت اهلك دولت خانه سي اولان قابندن آلور كه اول نور محمدی آرزوسيله بزم جائز ياندي سؤال ايدك كه اول محبوب اكرم و اول مطلوب افخم كيمك حظ و نصيبدر و بودوات كيمه ميسر در معناسنه نور حليه صلي الله تعالى عليه و سلم

حايباخانه راندازدل و دين منست * ناهم آغوش كه مي باشد و همچنان كيت * شمدی اول دلبر بزم كوكلم و دينم خانه سني بوقاري آيجييدر يعني خراب ايديجيدر

عجب * اولرلر حاصلی دست خزان و دی تجاوزدن و نه بدبندن آزاده درلرم و ميوه و حاصل صاحبلي دكلدر كه بولر صبيان سنگ و چوب آتق لازم كله پس هر جهندن آزاده ل در نكيم خواجه پورر كار سبكاران خوش است ايمدي * محصول بيت * سوسن آزاده لك زبانشدن قولانغه كلدی كه بواسی دبرده یعنی دنيا ده يني بوكلك ايشی ابو در یعنی تعلق دنيا دن مجرد اولاك كاری خوشدر نكیم سروسوسن بار و حاصل تعلقندن سالم اولدنيچون داهمان و تردر (نيت) در بازار عالم

هواداران غايهله خوب واقع اولش حاصلی احبا بك نفسلرك طبي ابودر صبا ايسه هوادار و محبدر كه بزه قبل كوه جانندن بلكه نفس جانندن اخبار اصال ايدر پس الك نفسی طب اولق كرك كه ايجي معناسنه يله هواداردر (نا كشيوده كل نقاب آهنگ رحلت ساز كرد * ناله كن بلبل كه فرياد دافكاران خوش است) ناكشيوده كشيوده لازمده معدي مايننده مشتركر بونده متعددر كل فاعلي و نقاب مفعول نا ادات سلب نا كشيوده آچق سزین آهنگ بونده قصد معناسنه در رحلت اسندر ارتحال معناسنه يني كوچك

عجب كيمك قو چاغنه مقارن اوله و كيمك خانه سنده قرييدر (مفردات) (حايبا) شمدی (خانه) بيت (راندازد) بوقاري آيجي (دل) كوكل (دين) م (من) بن (است) در (نا) عجب (آغوش) قو جاق (كه) كيم (باشد) اوله (ايكي هملر) مقارنت معناسنه در (خانه) م (كيت) كيمكدر (معناي اشارتي) محمد الله شمدی اول نور محمدی آرزوسيله و سوز و كداز رياضات و مجاهدات ايله خانه قابله تعلقات ماسودن و مشتهيات نفسانده دن منقطع اولوب و اعتقاد باطله لردن خالي بلا تقلید ولا استدلال انوار يقين ايله مالي اولمشر عجب اول اضافات و تعيناتدن مجرد اولان نور كيمك سنده سن روشن قيلمشر و كيمك خانه قلبنه پرتو صافله مستغرق انوار اولمشر يارب نور ذاك عشقه بزي اول توره واصل قبل آمين

باده لعل لبش كزلب من دور مباد * راح روح كه ويانه ده پمانه كيت * انك لعل دوداغك شمرای بزم دوداغدن دور اولسون كيمك روحك شرايدر و كيمك پمانه شه عهد و بر مشدر يعني كيمكه همقدح اولمغه پمان و بر مشدر (مفردات) (باده) شراب (اهل) قرمزي جوهر (اب) دوداق (ش) ضمير (ز) من (اب) م (من) بن (دور) بعيد (مباد) اوله (ون) راح) شراب (روح) جان (كه) كيمك (پمانه ده) عهد و بر ييجي (پمانه) اولك (كيت) كيمكدر (معناي اشارتي) اول مطاع نورك كلات جان بخش و دلگشالي واذكار جيله لری اسانندن دور و منقطع اولسونكه (الا بذكر الله قطب القلوب) عجب الك كلات لدنيه سي اسرارينه واصل اولوب الك شراب عشق و محبتی كيمك روحنه لذت بخش اولمشر و كيمك عهد از بدني محكم قيلمشر و كيمك قلبي سياح حكمت لدنيه سنده پمانه و محل اولمشر نور محمدی نور حقد ر غبر ظن ايتيه سن ديمكدر

ميد هر كسش افسونی و معلوم نشد * كدل نازك او مانل افسانه كيت * هر كيمه اكا رافسون و پرر وانی اسانجه طلب ايدر لکن معلوم اولمديكه انك نازك كوكلي كيمك افسانه سنده مانلندر (مفردات) (مي) زائد (دهد) و پرر (هر كس) هر كيمه (ش) ضمير (افسون) حكايه و كلام (معلوم) م (نشد) اولمدي (دل) كوكل (نازك) لطيف (او) ضمير (مانل) ميل ايديجي (افسانه) مثل وقصه (كيت) كيمكدر (معناي اشارتي) اول محبوب خدای و اول انوار هدایي ترك و كرد و صربي و هندي و غبري جيله طلب معرفت اسانجه طلب و نميده در لکن معلوم اولمديكه اول نازك محبوبك و صلتی كيمه ميسر در و كيمك اعمال واذكاري مقبوا در ايجق طاب صادق لابق اولان حسن ظن ايله صلبه اولمشر ديمكدر

يارب آتشاه وش و مادرخ و زهره جين * در بكنای كه و كوهر يكدانه كيت * عجب اول زهره آيتلي و آي بكا قلی شاهانه دابر كيمك صد فنده واقع اولان بر در بكناسيدر و كيمك نظير سز جوهر فردر (مفردات) (يارب) عجب (آن) اول

اولرلر حاصلی دست خزان و دی تجاوزدن و نه بدبندن آزاده درلرم و ميوه و حاصل صاحبلي دكلدر كه بولر صبيان سنگ و چوب آتق لازم كله پس هر جهندن آزاده ل در نكيم خواجه پورر كار سبكاران خوش است ايمدي * محصول بيت * سوسن آزاده لك زبانشدن قولانغه كلدی كه بواسی دبرده یعنی دنيا ده يني بوكلك ايشی ابو در یعنی تعلق دنيا دن مجرد اولاك كاری خوشدر نكیم سروسوسن بار و حاصل تعلقندن سالم اولدنيچون داهمان و تردر (نيت) در بازار عالم

خوشدلی و زانکه هست * شبه زندی و خوشباشی و عیاران خوشست * بازار عالم اضافتی بیانه در خوشدلی خوش دل
کوکله غم و غصه کنور بین کیمه به درل یا حرف مصدر در ورا کر دن مخففدر زان دخی ازاندن که خوشدلی بیان ایچون
کشدلر شبه لغته ایواش ایشلکه و کندی کوزل کوستر مکه درل رند باده نوشدر یا حرف مصدر خوشباشی خوشباش وصف
ترکیبدر باشیدن ابو حاله کچنوب غم و غصه کچینه درل عیار بک تشدید له لغته فرسده واسده مستعذر یعنی شوکه
بوکه کز مکه درل اسب شلکندن بر رده

۱۶۴

(شاه و ش) شاه کبی (ماه) آی (رخ) بکاف (زهره) یادز (جین) الین (در)
انجسو (یگا) بردانه در یکتا صدقه واقع اولان برانجسو (که) کیمک (کوهر)
جوهر (یکدانه) بردانه (کبت) م (معنای اشارتی) عجب اول نور ذات الهی
جهت سنده ظاهر جمال شریفی کورن هدایت بواجبی سید الکونین (اول ماخلق الله
الدرة البيضاء و اول ماخلق الله الجوهر الفرد) اوصافیه موصوف اوله رق صدف
کونده یکتا واقع اولان جوهر فرد و نور حق کیمک صدف سینه سنده و کیمک حقه
قلبیده مکتوم اولشدر یارب حقیق عشقه نری اول نوردن محروم ایتمه الله
مددالله سندن مدد اللهم مدد

دوات صحبت آن شمع سعادت پرتو * باز پرسید خدارا که به پروانه کبت
اول سعادت پرتو او شمع صحبت دولتی کبرو صورتک الله ایچونکه کیمک پروانه
سیدر (مفردات) (دوات) م (صحبت) م (آن) اول (شمع) جیره (سعادت)
م (پرتو) عکس (باز) کبرو (پرسید) صورتک (خدایا) الله ایچون (با) للالبسة
(پروانه) م (کبت) م (معنای اشارتی) اول نور حقه مظهری و سعادت
شمع انور بک صحبت دولتی ای اهل یقین اولان مردان خدا الله ایچون اول
صدر رسالندن سؤال ایدک ویزه خبر ویر که فتنی آنش عشقه جانی فدا ایدن
وداع پروانه کبی اطراف شمع سعادت دوران ایدن پروانه سوخته نکدر و اول سمع فتنی پروانه
ایچوندر دیکدر

آه ازل دیوانه حافظی تو * زرب خنده زنان گفت که دیوانه کبت
محبوبه دیدم آه حافظک دیوانه کوکلندن سنسز عجب حالی نجبه اوور دوداق
التندن کوله رک دیدیکه کیمک دیوانه سیدر (مفردات) (آه) دیدم (آه)
م (از) من (دل) م (دیوانه) دلی (حافظ) م (نی تو) سنسز (زیر) الت (خنده
زنان) کوکل اورچی (گفت) دیدی (دیوانه کبت) کیمک دیوانه سیدر (معنای
اشارتی) اول محض انور خدا اولان محبوبه دیدم آه حافظک دیوانه کوکلی سندن
جدا اوورسه حالی نجبه اوورید کده اول رؤف رحیم اولان محبوب شفت و اطفاله
تسم اید رک دیدیکه تفکر ایدک اول دیوانه کیمک دیوانه سیدر (المر مع من احب)
سرنجبه کشتی کیمی سور سه انکه حشر اوور و محبوب وفادار زنجیر محبت کیمک
بویته ط قدیسه ایتمه دیوانه سندن کچم حاشا دیوانه سن محروم ایتک شاندن
دکدر دیکدر

وله ایضا

اگر چه عرض هنر پیش یاری ادیست * زبان خوش ولیکن دهان پرازعریست
یارک اوکنده معرفت عرض ایتک اگر چه ادبمزا کدراسان سکوتده درلکن آغز
عربله طولودر (مفردات) (اگر چه) کرچه (عرض) اظهار (هنر) معرفت (پیش)
اوک (یار) م (بی) نسبی (ادب) م (با) مصدر به (است) در (زبان) دل

خوش

اول ظن ایلمه سن که دنیا دارلک یعنی اهل دنیاک احوال و اطواری بودر حاصلی دنیا به برکنه نقدر آتی توغل ایلمه دردی
و بلاسی آرتق اووراما هیچ ایلمه هیچ اولمز دیکدر (وله ایضا) (یارب آن شمع دلفروز زکا شانه کبت * جان ماسوخت
پرسید که چنانکه کبت) یارب اصلنده * یارب درباه مشدده ک کسر به یا حرف ندارب منادی مضافی الی یاه التکلم در
اصلنده ز بی ایدی بانی حذف ایدوب بانی تخفیف و تسکین ایدیلر یارب اولدی عجبسا معنای آن لفظندن قنجه بی بابه

نقل ایلکه مفتوح او قنور شمع عربده شیک قحی و میک کسر به در می ساکن او قومق عجم انصفا تندندز میداندک
یعنی مفتوح او قومق کبی دلفروز وصف تر کیدر افروزیدن همزه نیک ثبوتیه و سقوط طبله لغتدز بودند و صلا ساقط اولشدر
بحسب اللغة معنای کواکل بالکلندر یعنی کواکله شوق و یروب روشن قلیچی معنای کاشانه قش اوینه درلر ناخانه
معنای جان ماسوخت جله سنک رابطی محذوف نقدر کلام که جان ماسوخت در وزنجون حذف اولشدر پس یو جله
شمع دلفروز صفت اوور یا خود جله

۱۶۵

(خوش) ساکت (ولیکن) م (دهان) اغز (ر) طواو (عربی) مراد علم و معرفت
(است) در (معنای اشارتی) ای زنجیر عشقه کفرسار اولوب معرفه الله واصل
اولان عارف (معرف الله کل لسانه) سرنجبه و دخی (و هو) کم ایتمه کنتیم (حکمت)
عاشق عارف لایق اولان هر نه قدر فتنون شایه علم و معرفتی دخی واریسه ده دایما
حضور رب العالمینده نور حقه استغراق ایله محو و منلاشی سکوت ملازمده اولوب
تا که برانجید خوان اوله ز بر احضورد اظهار فضل بی ادب کدر دیکدر

پری نهفته رخ و دیودر کرشمه حسن * بسوخت عقل ز حیرت که ای چه بوالعجبست
محبوب یکلغن کبر لاش و شیطان حسن و جلوه عرض ایتکده حیرتن عقل یاندیکه
یونه زیاده امر عجبدر (مفردات) (پری) چنک محبوی (نهفته) کبر لاش (رخ)
یکلق (دیو) شیطان (کرشمه) ناز و جلوه (حسن) م (بسوخت) باندی (عقل) م
(ز) من (حیرت) م (این) بو (بوالعجب) زیاده عجب (یا) مصدر به (است) در
(معنای اشارتی) بو عالم ابتلا بر طلمس عجب و بر معمای غریبدر که عقول بشر
ادراکنده عاجزدر که اول محبوب حقیقی زیاده ظاهر ورندن کبر لاشدر (لاند که الابصار)
در و اول عدو مین اولان شیطان عاقبتی ابدی خسران اولان دنیا ایچون زغافلری
تسویف و اغرار ایله مزین اعمال و محسن افعالدر حالیکه معرفت الله ایله مامور
و باعث خلقت انسان انجیق معرفت اللهدر بوا مرعجه عیار حیرتده بائشدر یو عقیقه دن
کذر انجیق الهک عون و توفیقته محتاجدر مشایخ مزور ایله پیران حقیقلر ده
بونک کیدر دیکدر

سبب میسر که چرخ از چه سفته پرور شد * که کام بخشی او را بهانه بی سببست
سبب صورمه که فلک نه دن اسفل ناسی بسلیجی اوادی و مرادین و بر میجدر زیر
فلک مراد و بر میچیلکته بهانه سبب سز اکدر (مفردات) (سبب) م (میسر)
صورمه (چرخ) فلک (از چه) دن (سفته پرور) اسفل ناسی بسلیجی (شد) اوادی
(که) زیر (کام بخش) مراد و بر میچی (اورا) انجیون (بهانه) علت
(بی سبب) سبب سز اکدر (معنای اشارتی) بوسن مؤمن و جنت کافر اولان عالم کون
و فسادده چیغه دنیاک طایب اولان آلابره و اسفل وارذل ناس اولان بی شرم و روی
بی آبره فلکک رعایت ایدوب مال و جاه ایله صورده متعم و متوسع فتنه سنک سیندن
صورمه زیر فلکک اهل دنیا به و فرومایه اولان اسفل ناسه مرادین و یروب
و مساعدده ایتمه علت سبب سز اکدر بلکه باعث مقت و غضب الهدر که (یادنیسا
ضیق علی اولیائی و توسعی و ترفهی علی اغدائی) بیورمشدر

درین چن کل بی خار کس نجید آری * چراغ مصطفوی باشرار بوالعجبست
یو باغ عالمه کیمه دیکسز کل درمندی بلی حضرت مصطفی علیه السلام منسوب
اولان چراغ ابولهبه منسوب اولان آتشله بیلده در (مفردات) (در) فی (این) بو
(چن) باغ (کل) م (بی خار) دیکسز (کس) کیمه (نجید) درمندی (آری)

دل

۴۲

عبارتدر یعنی قسطنی اتانک و یا اتانک قوینده یاتور دیکدر تکیم بیت سببده کیمک فرزند ی دینشادی پس * محصول
بیت * اول شمع دلفروز حالیا بنم دل و دیکک اوینی خراب ایدیمیدر عجب کیمکله همغواب و همبتردر و کیمکله همغوابه در
حاصلی بنی خراب و بیاب ایلدی آبا کیمی * مور ایلوب احیالبر (باده) اصل لبش کراب من دورماد * راح روح که
و بیامده بیامه کبت) باده نک الله اضافتی مشبهک مشبه به اضافتی قبیلدر و یا عکسجه و امالک به اضافتی مشبهک مشبه به

اضافه‌ای حاصلی بیاید در ویونگی بر زده لغات قزل رنگبسی مراد در غریبی ذل کراب من دور مباد بونگ کی جله
معترضه زه علم بد بعد حشو ملج درل یعنی مدتی مشر اولان جله معترضه له که ماقبله و ما بعد به هیچ وجه
تعلق اولید پس باد مبتدا و راجح روح خبری راجح بونده شراب معنایه در اما روحدن کیمسه خبر و پرمده حتی یغمبر من
دخی بوقدر نباهت صاحبی ایکن تنکیم ابن کال بیورر (بیت) رازابی فنده طوبر هر غسی الگ * درل که سرروسی نی دخی
بیایی * که بوند * اسعد من استغفامیه

معناسته روحك مضاف الیهی واقع
اولشدر پیمانده وصف ترکیب در عهد
واقار و بریجی معناسته مضاف اولشدر
پیمانده و بوعز انده ردیف واقع اولان
کیت لفظ لند می که اسعد استغفام
ایچون است افظنه معار تله هارسمی
یاه تبدیل اولشدر بور مطرده قاعده
در ضبط ایلک کرک * محصول بیت *
اول جانانک لعل کبی پاده ای نیم دوداغندن
ایراغ اولسون کیمک روحنک راجبدر
یعنی کیم جانانک قنار و کیمک پیمانده
پیمانده در یعنی کیمکله همقدح اولمده
پیمان و پرمده ر بوبته مصراع ثانیک
مضونی خصوصنده خواجه پدا اعتراض
ایشلرد که جاناننی ابتداء دوشورم شدردیو
(میدهدر کسش افسونی و معلوم نند
* که دل نازک اومائل افسانه کیت)
میدهدر بر عقل مضارع مفرد غایبدر
هر کسش شین ضمیر شمع دلفروزه راجبدر
افسونی افسون جله و مکرواوقوبوب
افوور جک یعنی رقیه یا وحدت و یانکبر
معلوم نشد جله سی حالیه در که حرف
پساندر معلوم نشدی بیان ایدر نازک
ظریف و در دیکدر دله صفدر افسانه
بونده اغز واسطوره معناسته در یعنی
ترکیده اول ندر که دیکله تعبیر اولنور
مانک افسانه به اضافتی اسم فاعلک
معنایه اضافتی قبیلنددر * محصول بیت
اول شمع دلفروزه هر کس افسون وحیله
و مکر ورقه و پرور یعنی هر کیمه کند و به
میل ابتدر مکه سی ایلر اما معلوم اولدی
که الگ نازک و ترکوکلی کیمک افسانه سنه
ورقیه سنه ماندر حاصلی هر کس اتی
کند و به تخصیص ایلمک ایچون نیجه قصه
وحکایه اوقوراما معلوم اولد بیکه کیمک
قصه سنه ماندر (بارب آن شاه وش ماه

بلی (چراغ) م (مصطفوی) مصطفایه منسوب (با) مع (شرار) آتش پاره سی
(بواهلب) ابواهلبه (با) نسبیه (ست) در (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء ثم
الاولیاء) الخ اولد ایچون بویاغ عالمده دیکسز کل اولمدیغی کبی هر برنیسک
وهر برولیک کوه وجودنده اولان معادک ظهوری ایچون کوانک اوریمیجی رمدوسی
واردر که (اکل فرعون موسی) ملی کبی مصطفی علیه السلام چراغی دخی ابواهلبک
آتشله وعدا و تباه دروانلده اولان معادن اسرارک ظهوری عدو لیتک شدت
هجو و بله و غلاظت عداوتلرله در دیکدر

تو به نیم جوشنرم طاق خانقاه و رواقی مرا که مصطفی ایوان و پای خم طنبیست
تکیده نک کرینی و چارداغنی یارم ار به به آلم زیرا بنم ایچون بخشاه نک صفه سی
بازلانی و کوب دبی پوزلانی وارددر (مفردات) (با) لاله لایسه (نیم) یارم (جو)
ار به (نخرم) آلم (طاق) کر (خانقاه) تکیده (رواق) چارداغ (مرا) بنم ایچون
(که) زیرا (مصطفی) صوفیه (ایوان) یازاق (پای) ایاق و دب (خم) کوب
(طنبی) اوکی آچیق یازای که پوزلانی دینور (است) در (معنای اشارتی)
بودات ولایته و بوعشق و محبت و حظوظات نفسله و اوقافدن اولان شهید لی اقمه ل
ایله ایلر ایچون عاشق صادق اولانلردر که (تغییر اشکل لاجل الاکل) ایدن مشایخ
صورسک و عوام درو بشانک نان اوقا فی بیک ایچون بکد کیری تکیده نک صفالی
و مفرح خانه و محالری بی یارم ار به به آلم کاشک بن الله اوله عده بک آج و صوسوز فقرار
محالی اولان ویرانه لر عشق و محبت بخش ایدیمیجی شیخ کا ملک دیوار کولکه سی
کافیدر دیکدر

چو جل دخترز تو چشم ماست مکر * که در نقاب زجاجی و رده عیبیست
اوزم چو غمی قزینک جالی بزم کوز بزم نور یدر مکر که صرجه بلالور نقابنده و اوزم
برده سنه در پرده و قنده حالر معانددر (مفردات) (جسال) م (دختر) قیر (رز)
اورم چو غمی (نور) م (چشم) کوز (ما) بزم (است) در (مکر) نه والا (در) فی
(نقاب) پرده (زجاج) صرجه (یا) نسبیه (برده) جواب (عقب) یاش اوزم
(است) در (معنای اشارتی) بوراه حقد و برانه اختیار ایدوب ریاضات و مجاهدات ایله
سایه پرده بوقدر دل و حقارت اختیار ایچون جسال محبوی بی پرده مشاهده
ایتمه مزایچوندر ز راجال محبوب بزم کوز بزم نور یدر و مطلب اعلام در مکر که جال
محبوب پرده بشریله و نقاب آینه قاب بجلانک محبوی بنیه مستور او اور سه اول
وقت فریاد و فغان بر آسمانلرد دیکدر

چو دوی درد خودا کنون از آن مفرح جوی * که در صراحی چینی و شیشه حلیست
کند و در دک دواسنی شمده اول فرح و بریمی شرابن ایسته که چینی صراحیده
وحلی شیشه ده در (مفردات) (دوا) شفا (درد) م (خود) کند و (اکنور)
شمده (از آن) اندن (مفرح) فرح و بریمی (جوی) ایسته (در) فی (صراحی)
چو بیونی

یعنی کیمک فرزند پدر و کیمک جگر کوشه سبدر (دولت صحبت آن شمع سعادت پرتو * باز پرسید خدا را که به پروانه
کیست) دولت صحبت دولت مضافر صحبت بای بطیله صحبت صدادک ضحیله بونده مصاحبت معناسته در سعادت
پرتو ضیا و اثر بونده تأکید ایچوندر انجیق پرسید امری محاسن طبر خدارا ادا ت تخصیص الله ایچون دیکدر به پروانه
کیست پروانه بونده خط همایون معناسته در که باد شاهلردن برکسته به بر مصلحندن اوتوری چقار و خطی طشرده صاحبته
ایصال ایدنه پروانه دبرلر که سلاطین

بیونی اوزن شراب قدسی (شیشه) م (چینی) چین منکته منسوب (حلی) حلیسه
منسوب (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق صادق حجاب اولان هوای نفس
در دینک و امر اض قلب اولان اخلاق ردیه نک و علت قوی اولان پرده بشریک
دواسنی اول چین قدسی کبی صافی و فریاد و غلبه ان ایدیمیجی و حجاب شیشه سی کبی
مجل و محلا قلب صافیده بولوب شاشقه فرح و بریمی شراب عشقندن طلب ایله که
(العشق نار فی القلوب تحرق ماسوی المنسوب) فحوا سنجیده امر اض معنوی لک دواسی
انجیق عشقندر دیکدر

چو هزار عقل و ادب داشتیم من ای خواجه * کنون که مست و خرابم سلاهی بی ادبیست
بوندن اول بیسک عقل و ادب طوتم من ای خواجه شمدی که مست و خرابم
ادب سز لکه صلا در (مفردات) (هزار) بیک (عقل) م (ادب) م (داشتم) طوتم
(من) بن (ای خواجه) م (کنون) شمده (مست) م (خراب) م (مهم) غمیر
(صلا) کلک (بی) ننی (ادب) م (است) در (معنای اشارتی) عشقندن غمیری
امر اض نفسانیه دوا اولمدیغی کور که بوندن اول هزار علوم عقلیه و آداب رسیده
تحصیل ایتدم بعلوم ظاهره نک کلیسی اسباب کسیدن اولوب و غفلت و ایدیم
زیاده ایدوب امر اض نفسانیه مه بر شفا بولدم بحمد الله که شمده در دل دواسی
وقلو بلر شفا سی عشق و محبتله مست و خراب اودم و علت نفسانیه دن فور تادم
و یولم بولدم (ادبی ربی فاحسن تأدبی) سرشته ایردم ای اهل عشق اولانلر
بو آداب ضروری بی ترک ایتدیکجه آداب معنوی حاصل اولانلر ایچون بیاد بلک
صلا در دیکدر

چو بیاری که چو حافظ مدام استظهار * بکر به سحری و نیاز نیسیست
شراب کتور که حافظ کبی دایم بنم اعتماد سحر وقتک کر به سنه و نصف الالک
نیازنه در (مفردات) (بیار) کتور (بی) شراب (حافظ) م (جو) مثل (مدام)
دایم (مهم) ضمیر (استظهار) اعتماد (با) لاله لایسه (کر به) آغلی (سحری)
سحره منسوب (نیاز) رجا (نیم) یارم (شب) کچیه (یا) نسبیه (است) در
(معنای اشارتی) ای سناک طریقت وای پیراه حقیقت بزم دوا ی درد نفسانی
و باعث قرب رجا فی اولان شراب عشق کتور بزم بخش ایت که طریق عشقه
ورا بقیده حافظ کبی بنم دایم اعتماد واللهم حسن ظنم درد عشقه وقت سحرده
آه و سوز کر به ایدوب و نصف اللیلده لذت مناسجات ایله درگاه بی نیاز نیازه یوز
سورمه در بکر محض توفیقدر و حسن ظنی محکم قلیچیدر دیکدر

چو خوشترز عیش و صحبت و باغ و بهار جیست * ساقی کجاست کوسب انتظار جیست
عیش و صحبتدن و باغ و بهاردن زیاده خوش نه در ساقی فنده در سوبله انتظاره
سبب نه در (مفردات) (خوش) کوزل (تر) زیاده (ز) من (عیش) معیشت (صحبت)
چو وله ایضا

یاریشه عرض هزاردوب پیورر علم عربیدن بهره دارم اگر چه متدح کلم عربی بی تخصیص ایلد بکندن اکلنور که
کند یلریشه نسبت دیلاری هزار اولیه (بری نهفته رخ و دیودر کرشمه حسن * بسوخت عقل ز حیرت که این چه
بوالهیست * بری نهفته رخ خواجه نک جاتانی بر قاج کون طشره چقوب کور نمز و کوشه خانه ده اوطور معنی اختیار ایلر
رقیب نادان ایسه کلوب خواجه نک قرشو سنه رغما کیند بی ظاهروم میان ایلر پس خواجه اول جالک وصفنده
عربیدن طوطی لودر خواجه ظرافتله

بویستی بیور کر شده بودند ناز مناسبت که شمع حسن کوزلاک نازنده دیمکدر بسوخت عقل ز حیرت بسوخت بودند فعل لازم در عقل یافتن استادی مجاز در بوالعجب بویابودن مخفف را با بایمکدر پدیده مناسبت عرب بر معاده مبالغه قصد ایستد یا باله بر ایدرویا ماله مثلا بوالفساد وام الخبائث در کویا که فساد و خبائث بولردن تواند ایدر بحجید یا حرف مصدر در محصول بیت * پری رخی کرشم یعنی کور مخ دیوایسه کوزلاک نازنده در یعنی پری برینسه کجشم کوزلاک عرض ایدر عقل جبرندن باندی که بونه بوالعجبدر

معاصبت (باغ) م (بهار) م (چیت) نه در (ساق) شراب و ریجی (کجاست) فتنه در (سبب) م (انتظار) کوزلاک (چیت) نه در (معنای اشارتی) بوجای تحصیل و مرزعه قر بیت اهل دلده انس حضرت و عشق و محبت معیشندن و برکات صحبت مردان حقیقتندن و روضه دل آگاهنده حاصل اولان اسرارلند نه مکونه علم و معرفندن و نوبتوقاب عارفه عالم غیبندن فیوضاته رسیده اولان انوار هویت و ازهار احدیتندن زیاده خوش نه واردراکن بوکره نائل اولق مرشد کالاک نظر کیمیا وارلینه محتاجدر وسی و طلب لازمدر کندی کاوردیو انتظارنه در سبب رخی همت قاصره دندر دیمکدر

مژه هروقت خوش که دست دهمه منم شمار * کس را وقوف نیست که انجام کار چیت * هر خوش و فتنه ال و بره و بهر اوله غنیت صای کیمه ایچون بتلک یوقدر و کیمه بیلز که ایشک صوی نه در (مفردات) (هر) جمله (وقت) م (خوش) لطیف (دست) ل (دهد) و بره (مقنن) غنیت و نعمت (شمار) صای (کس را) کیمه ایچون (وقوف) علم (نیست) یوق (انجام) صوک (کار) ایش (چیت) نه در (معنای اشارتی) ای علومهت صاحب طالع صادق (هلاک السوفون) سر نیجه سعی و طلبده تسویف انتیوب صحت و فراغت و امنیت و قوت و شبانیت کیمی اوقات لطیفه ز میسر اولد فتنه فرصتی غنیت صای (و ماندی نفس مازانکسب غدا) خواستجه کیمه بیلز که انجام کارنه در بر قدم اقدم عمر من پری هبابه و بره بوب الله یوانه جد و سهیله جانکی بذل ایدوب جانانه ایره سن و فرصتی فوت ایته من دیمکدر

مژه پیوند عمر بسته بو بیست هوش دار * غمخوار خویش باش غم روزگار چیت * عمر کندی و سبب اتصال بر قیل الله با غلغله در عقل طوط کندی غمکی بیجی اول زمان و روزگار غمی نه در (مفردات) (پیوند) بند و سبب اتصال (عمر) مدت حیات (بسته) با غلغله (با) مع (موی) قیل (با) وحدتیه (است) در (هوش) عقل (دار) طوط (غمخوار) غم بیجی (خوش) کندی (باش) اول (غم) کدر (روزگار) زمان (چیت) نه در (معنای اشارتی) ای صادق قدش عقلکی باشکه جمع الله بو عمر نفسی یوقدر عمر بر قیل الله با غلغله اوزلسی بقیندر نفسک و عیال و اولادک و امور و عیشک و بود و نابود دنیا ک شغلی والی و کدری الله (شغلنا اموالنا) دین مخجو بلرکی دنیا غلغله نیجه برما خلق الله اولان معرفت اللهیدن محروم اولور من بو فرصت اللهیدن کندن کندی غمکده اول اصلی اولیان و فائده و یرمیان دنیا غمی نه در هروقتکی آخروقت یلوب سیدن کسند و حیات ابدی طلبده اول دیمکدر

مژه معنی آب زندگی و روضه ارم * جز ظرف جو یبار و می خوشکوار چیت * آب حیاتک و جنت باغچه سنگ معنایی و حقیقتی ارمق کنار بتلک و خوش سکیمی شرابک غیری نه در (مفردات) (معنی) حقیقت (آب) صو (زندگی) دیرلک

روشنه * کج و مار و کل و خار و غم و شادی بهمند * کج و مار بیور دینک اصلی بودر که برمالی که دینه ایدر زرق ق ییلدن صکره اول دینه بی برار در تصرف ایدر دیرلک و العهده علی الراوی تنکیم آصنی بر تشبیه خاسده بیور (بیت) غم تودر دل یجیده دود آرد * چومار کج که کجینه را نکه دارد * دیوان آصفیه بخیل بی نظیر بیت چوقدر امار بوبیت سردارلندنر حاصلی کلام اشیا اضدا دیله متیندر بس هر برابولک بر ارامضدی اولور مثلا حضرت ابراهیمک مرود و موسالک فرعون و حضرت محمد مصطفایک ایکی ضدی ظهور ایلدی

یری ابو جهل و یری ابولهب پس خواجه بیور هر شینک دنیا ده برضدی وار تنکیم حضرت محمدک نور بنده شرار ابولهب ضد ابدی شرار دن مراد اذاجفا و شرار ابولهبدر پس اندن حضرت منادی ابدی کا و بیکا حضرتی رنجیده ایدردی ابدی خواجه بیور دنیا ده دائما ذوق و صفاولر بلکه هر سو نیجک عقبنجه بر محنت والی اولور زرا دنیا بو وجهه اوزره مخلو قدر و خلقی تغییر ایلکه قادرد کل (به نیم جو نخرم طاق و خانقاه و رباط * مرا که مصطبه ایوان و پای خام طنبیست) به نیم یا حرف مقابله نیم بارم نصف

معناسنه جوار به نخرم فعل نفی مستقبل خریدندن صائون آلم دیمکدر طاق کر خانقاه صوفیلر تکیه سی رباط راتک کسر یله اولی و طه لری جعی رباطات کلور مصطبه جمیع نسخه ده صادیله در امام مطرزی مقامات حریر بتلک اوتوز نیجی مقاماتک شرحنده سنبله یازر بو عبارته که المسطبه خان الغریا یوقی لجمال المسطاب الد کا کین حول المسجد الواحد المسطبه اما لغت حسا میده مصطبه جایگاه غربا دیمش صادیله ایوان همز بتلک کسر یله در اصلنده اما نیج فکله اوقور و یوک جارد ا قده و شاه نشینلر در استعمال ایدر تنکیم شاهی لغتنده دیمشدر چار دغه و رواق دی هم دخی ایوان * و تخفنه حسا میده * یوک جارد ا قدر ایوان دیمش طنبیله اختلاف ایلدیله بهضایلر دیرلک کیمی حرف نسبتدر و بعضیلر اصلدر پای نسبی دینلر دیرلر طنبیله یعنی چار دغه ایله قور لان نشندر چار دغه چر که و قره و کبی و پای اصلیه ایله دینلر دیدیلر که اوکی آجیق اودر که باغلر ده و باغچه لده یازن کوی کلکک ایچون یاپارلر اما خواجه بتلک کلامندن اکلان بودر که کندیلر بتلک کلکک مخصوص مقبول خانه اوله زرا مقام مدحده واقع اولش پای خجندن مراد بوند کوپ دینلر * محصول بیت * یارم از بهیه صائون آلم خانقاهک و رباطک کرینی یعنی یاننده بونلر هیچ نسنه دکل بکا که مصطبه ایواندر یعنی ایوان مرتبه شده در کوپ دینی خانه طنبیدر یعنی طنبی حکمنده در حاصلی بکا که مصطبه و ایوان و پای خم طنبیدر خانقاهک و مدرسهک و رباطک کرینی هیچه آلم دیمکدر یعنی انلردن و بولردن مستغنی و فارغ بنده تحتل الضدین صناعتی واردر (جمال

روشنه (باغچه) ارم (جنت) غیر (طرف) کنار (جو یبار) ارمق (می) شراب (خوشکوار) خوش سکیمی (چیت) نه در (معنای اشارتی) ای مختص بولادش آب حیات ابدی و جنت معرفت سرمد بتلک معنایی و حقیقتی موهبه الهی اولان علوم لدنی بخشنده حیات ابدی و قلبه اللهک انس و ذکر لیه اطناسان و ریجی و قلبی اللهک غیریندن قطع ابدیجی عشق شرابک غیری نه در آب حیات الله روضه جندن مراد علوم اندیه و سر و حده و عشق و معرفت واصل اولمدر دیمکدر

مژه مستور و مست هر دو چرازیک قبیله اند * مادل بهشوه که دهم اختیار چیت * صالح و طالح هر ایکسی چونکه بر قبیله دندر بز کیمک عشوه و روشنه کوکل و بره لم اختیار نه در (مفردات) (مستور) صالح (مست) فاسق (هر دو) هر ایکسی (چو) زرا (بتلک) بر (قبیله) م (اند) ادات جمع (ما) بز (دل) کوکل (با) للملا بسنه (عشوه) روش و عمل (که) کیمک (دیم) و بره لم (اختیار) اراده (چیت) نه در (معنای اشارتی) ای طالب آگاه اهل معرفت و واصل سر و حده اولان ذات عالیهلر عندنده صالح و فاسق اهل کفر و اهل ایمانک متصرفی بر در که (بضل من بشاء و یهدی من بشاء) سر نیجه جمله اشیا مظاهر اسماء الالهیه بره کوره آفت اولان اهل فنا نظرند جمله حکمتدر با خود دیرلک عاشق ایله معشوق بر در آثار سر توجید بودر بویه اولیجه مقام عرفانده بز کیمک حائنه نظر ایله بیلور اراده و اختیارند در (قل کل من عند الله) سر نیجه جمله ظهورات استعداد فطریه انسان مقضا نیجه ظاهر اولان اللهک مشیت ازایه سندر دیمکدر

مژه راز درون پرده چه داند فلک خوش * ای مرغی نزاع تو با پرده دار چیت * پرده نک ایچنده اولان سری فلک نه بیلور ساکت اول ای مدعی سنک پرده دار ایله نزاعک نه در (مفردات) (راز) سر (درون) ایچ (پرده) حجاب (چه) نه (داند) بیلور (فلک) م (خوش) ساکت اول (ای) حرف ندا (مدعی) بلان دعوی ایدجی (نزاع) غوغا (تو) سن (با) مع (پرده دار) پرده طسویجی (چیت) نه در (معنای اشارتی) ای فرداش (وعنده علم الکتاب) سر نیجه اسرار درون پرده عزتی و مقتضای علوم ازایق بتلکده (ماعر فک حق معرفتک بامعرف) دیمک ایله علوشان صاحبی انبیا و اولیا اعتراف یجی بیور نیجه سن همان نحو و فاعلهلندن اولوب و راه پرده ده اولان اسرار الهمدن خاموش اول (لا یمل عما یفعل) سر نیجه لال اول ای قال و قیل ایله دعوای کاذب ایدن انبیا و اولیا سر حقه اعتراف یجی ایدنیجه سن دخی پرده صاحبنه معارضه اجیبوب قضاسنه رضا ایله سر توجیده واصل اوله کور یوخسه یوزاع نه در عدم تسلیمندن و عیای قلبندر دیمکدر

مژه سهو و خطای بنده کرش نیست اعتبار * معنی عفو و رجح آمر زکار چیت * اگر خدایک قولک سهو و خطاسنه اعتباری و عفو و رجحی یوق ایسه غفارک

دختر ز نور چشم ماست مکر * که در نقاب زجاجی و پرده غنیمت (دختر ز شرابدن کتابندر اصمه قزی دیمکدر اصلی اصمه دن متولد اولدیغیچون نور چشمدن مراد بونده مر دم دیده در زرا نوری وضیای اول کورر مکر کا نه معنا سنه در زجاج زانک ضمیمه لغتده سر چه به دیرل قاروره معنا سنه و یا حرف نسبیدر اما کمالر اصطلاحده رطوبات عینندن بر رطوبتک اسمیدر و عینی یا نه بیلله هم شرابدن کنسایتندر و هم کوزر ده لرندن بر پرده نک اسمیدر معلوم اوله که الله تعالی

کوزی پدی برده ایل اوج رطوبتدن خلق ایلشدر اولیکسی پرده صلیبه اندنصره مشیه اندن شبکیه اندن صکره رطوبت
زجاجیه اندن جلیده اندنصره پرده عنکبوتیه اندنصره رطوبت بیضیه اندنصره پرده عنیه اندن قرینه اندن ملخصه
حاک کسریله تنکیم نظم ایلشدر (قطعه) * کرد آفرید کار اعمال باطف خویش * چشم بهفت پرده و سه آب منقسم *
صاب و شیه شبکه زجاجی و پس جلید * پس عنکبوت و پس قرن و ملخ * پس خواجه بوینده بر رطوبتیه
بر پرده یه اشارت ایدوب باده بی مردم
چشمی حکمنده اجرا ایلدی که باده کا
برده عنیه در یعنی صیقار دن اول و کا
رطوبت زجاجیه ده در مجله کلد که
* محصول بیت * دختر ز جالی یعنی
شراب جالی کویا که بزم کوز بزمک
نوریدر که زجاجی نقایده و عنی پرده در
یعنی کا شیه اینجده محفوظ و کا عنب
اینجده مستور در حاصلی شرابی بوابی
حالتده کوزه تشبیه ایدر اول یکی حالتده
نهایی پرده ل دن بریسه و رطوبت بدن
برینک ذکر بله اکتفا ایلدی (دوای درد
خود اکنون از آن مفرج جوی * که در
صراحی چینی و شیشه خلیست)
دوا در مان عریجه علاج دیر ل درد
آفریدر خود کنیدی اکنون شمدی
جوی امر مخاطبدر جو پیدندن ایست
دیمکدر خطاب عامدر که حرف رابط
صفت بالموصوفدر چینی یا حرف نسبت
و شیه خلیست حلیه منسوب شیه
دیمکدر سلاطین صفا یددن اول حلیدن
اعلی شیه ل جعفر دی اصلده طرسوسدن
پیدا اولوب حلیه کلوردی و حلیدن عاله
متشر او اور دی تنکیم شیخ سمدی
حضرتنری کاستانده اول معهود باز دکان
بریکجه شیخی جزیره کشیده کنیدی
اوطلسنه ایلانده کرک و صباحه دکر بریشان
سویله دن شیخی او یو تماشه کرک انده
دیر که و پولاده کنیدی بحلب و آبکیه
حلی بیمن بو دید کلری فرنگدن شیه
چقمر اول ایش اما بوزمانده معتبر
فرکی صرا حیدر * محصول بیت *
کنیدی در دیکه دوا بی اول مفرحندن
طلب ابله که چینی صرا حیده در و شیه
حلیده در یعنی باده که کنیدی زماننده
بوابی ظرفده اولسی معتبر ایش (هزار
و عقل ادب داشتیم من ای خواجه

عفو و رحمتک معناسی نه در (مفردات) (سهو) (اونو محق) (خطا) (تلاشیه
ایش (بشده) قول (کر) (اگر) (ش) ضمیر (نیت) (یوق) (اعتبار) (نظر رحت
(معنی) حاصل (عفو) (بغشاق) (رحمت) (م) (آمر زکار) (یار لخبی) (چیت)
نه در (معنای اشارتی) اگر چه اضلال نفس و شیطانه غفلتد دوشوب عیای
قلب سبیلده سهو و خطا بجایله محبوب اولد کسه بر قدم اقدم تدار کده اولوب تواب
رحیم اولان اللهک رحت واسعه سندن عفو و مغفرتله کاهی علید انکشاف حقیقت
طلبنده اولوب خطا و عصیتدن ایچون نالیمید اولیده سن که حق سبحانه و تعالی
(یا موسی ائی اذا جازیت المحسن یا حسنه و نعمت المسی یا ساء نه فاین جودی
و کرمی) حدیثی سرنبجه اگر عبدک سهو و خطا سنی صفوی و رحتی اولمه غفار
تعالیک (فاین جودی و کرمی) وعد کر بک معناسی نه در دیمکدر

خواجه شراب کوز و حافظ پیاله خواست * تادرمیانه خواسته کرد کار چیت *
زاهد شراب کوثری و حافظ شراب قدحی ایستندی عجب اور تاده حق تعالیک
دیلکی و مرادی نه در (مفردات) (زاهد) (اهل عبادت) (شراب کوثر) (جنت
شرابی) (حافظ) (م) (پیاله) (قدح) (خواست) (دیلدی) (نا) (عجب) (در) (فی) (میانه)
اورنه (خواستنه) (دیلش) (کرد کار) (حق تعالی) (چیت) (نه در) (معنای
اشارتی) (عالم الهی من ایمان) حکمنجه کر چه زاهد ماتشیه الانفس اولان
جنتک نعمت و شراب لذیذنی ایستراکن حافظ بلالزه مشید و باعث دیدار و رؤیت
اولان عشق و محبتی ایستر عجب اورنه ده اللهک دیلکی نه در کیمه بیلر همان عبده
لایق اولان حسن ظن ایل جان فدا ایتکدر و اراده سنی محو ایتکدر دیمکدر

خواجه و له ایضا *
خواجه ما هم این هفته شد از شهر و بچشم سالیست *
خواجه حال هجران توجه دانی که چه مشکل حالست *

بیم آی کبی محبوب بوهفته شهر دن کیتیدی و نیم کوزیمه بریلدر آریلق حانی
سن نه یلور سن که نه مشکل حالدر (مفردات) (ماه) (آی) (میم) (ضمیر) (این)
بو (هفته) (م) (شد) (کیتیدی) (از) (من) (شهر) (م) (با) (لایله) (چشم) (کوز)
(میم) (ضمیر) (سال) (یل) (است) (در) (حال) (م) (هجران) (آریلق) (تو) (سن)
(چه) (نه) (دانی) (یلور سن) (چه) (نه) (شکل) (کوج) (حال) (م) (است) (در)
(معنای اشارتی) (استار نجلی) (انوار خدای کون خانه نجلی و شهر منوی اولان
قاب مخیرمدن مشکف اولدی وقت استار اولقدر انقباض و ردیکه نظرمد
برسنه مقداری الم عظیمدر ای حال دروندن خبردار اولمان اهل صورت بو آتش
هجران نه مشکل حال اولدیغنی سن نه یلور سین عاشقه آتش فرقت آتش حرقتدن
اشد در دیمکدر

خواجه مردم دیده زلف رخ اودر رخ او عکس خود دید و کان برد که مشکین خالیست *

خواجه کوزمک *
* کونکه مست خرام صلا بی ادبیت) خواجه بونده عز او و حرملو مناسبه مست خرام اضافله بکین سرخوشدر
صلایه مضاف اولشدر بی ادبی به اضافت مصدر الی مقوله معناسه ادبسنلکه صلا یعنی عواما ادبی ترکه صلازیرا مست
و خراب اولندن هر نه ادبسنلک که دیرسک کلور * محصول بیت * ای عزیز بوندن اول عقل وادیم وار ایدی بنم
اما شمدی که بکین سرخوشم ادبسنلکه صلا یعنی هر نه ترک ادب وار بندن کلور زیرا لایه فم (بیاری که جو حافظ مدام

استظهار * بکریه سحری نیاز نیم شبیت * بیاری خطاب عامدر که حرف تعلیل جو حافظ جو حرف تشبیه مدام مدام
دام معناسه در استظهار استعمال بایندن مصدر در برشی آرقه ایدلنک با حرف صله کر به اغلنک اسیدر خنده کوله نک اسبی
اولدیغنی کبی سحری بای نیدر نیاز عرض حاجت نیم شبی یا نیدر * محصول بیت * باده کنور که دایم نیم ارقه لیدیم
سحر وقتده اغلنکه در و نصف الیلده عرض حاجت در یعنی باده ایچدیکم شوایکی حاله کوره در و بوابی معناسه
استظهار له در یو خسه بولردن غیری
اللهه لایق علم یو قدر که اکا طایسوب
بواشده ارتکاب ایدم (وله ایضا) (خوشترز
عیش و صحبت باغ و بهار چیت *
ساقی بکاست کوبب انتظار چیت)
خوشتر خوش بونده ابو معناسه در
وتر تفصیل ایچسون در عیش عینک
فحیله دیرلک معناسه در اما بجم ذوق
وصفاده استعمال ایدرل صحبت مصاحبت
معناسه در باغ رومده باغچه دیدار کینه
بجم باغ درلر بهار معطوفدر باغچه چیت ده
چه نک هار رسیمی یاه قاب اولمشدر
کیت لفظنده اولدیغنی کبی بکلا فنده
دیمکدر کو خطاب عام انتظار فلتقدر
* محصول بیت * باغ و بهار ده صحبت
و عیش ایله دن بکرلک ندر ساقی فنده در
سویله انتظاره سبب ندر یعنی بو فصلده
عیش و عشرتی تأخیرلک اصلی ندر (هر
وقت خوش که دست دهد مغنم شمار
* کس راوقوف نیست که انجام کار
چیت) (وقت خوش اضافتی موصوفک
صفته اضافتی قیلندندر که رابط صفت
دست دهدال و پرده معناسه در مغنم
اسم فاعولدر افتعال بایندن غنیم معناسه
شمار بونده امر مخاطبدر صای دیمکدر
کس راوقوف نیست کس کیمه دیمکدر
را نخصبیس ایچوندر و قرف مصدر در
دخول وزنی اوزره علم معناسه که حرف
بسان عدم و قوفی بسان ایدر انجام کار
ایشک صوی یعنی آخری * محصول
بیت * هرا بو وقت که ال و بررانی غنیم
بیل زبرا کیمه عالم دکل که ایشک
آخری و قابستی ندر یعنی هر زمان و هر
ساعت که ذوق و صفا ابله مرواریدرانی
الهدن بر نعمت حساب ابله یعنی فردا نک
حالت ناظر اوله زیرا بر کیمه ایشک
صو کبی یعنی ابرته نک حالت واقف دکل که

کوزمک چکی انک یکاغثک اط - فندن انک یکاغثده کندو عکسی کوردی وطن
ابتد بکه بر سیاه بکدر مکه منسوب (مفردات) (مردم) (بک) (دیده) (کوز
(ز) (من) (اطف) (اطافت) (رخ) (بکاف) (او) (ضمیر) (در) (فی) (رخ) (م) (او) (م)
(عکس) (پرتو) (خود) (کنیدی) (دید) (کور دی) (کان) (ظن) (برده) (ایستندی
(مشکین) (مشکه) (منسوب) (یعنی) (سیاه) (خال) (بک) (یا) (وحدتیه) (است) (در) (معنای
اشارتی) (حضرت عمر رضی الله عنه) (رأی) (قلی) (بی) (قال) (من) (انت) (قلت) (انت)
آلامی سرنبجه انوار نجلی * جمال اللهک اطافتندن دید * بصیرت کشاد اولوب
زیده عالم و نقطه وحدت اولان ذات و اوزوم استغراق انوار جمال اللهده کنیدی
عکسی کوردی وطن ایستدیکه اتحاد و حلول قبول ایقسان ذات الهیدر مقام
استرا فاده (سبحانی) (ما اعظم شأنی) (دعواسی) (آتش) (ایچنده) (قیرزان) (تیمورک) (دعواسی
کیدر دیمکدر

خواجه میچکد شیر و نوزال ب همچون شکرش * کر چه در شیوه کری هر مره اش قنایست *
انک شکر کبی لذیذ دوداغندن هنوز سود طاملر اگر چه شیوه و ناز ایدیلکده
انک هر کر بکی بر قالدرد (مفردات) (میچکد) (طاملر) (شیر) (سود) (هنوز)
شمدی (از) (من) (لب) (دوداق) (همچون) (مثر) (شکر) (م) (اش) (ضمیر) (کر چه)
اگر چه (در) (فی) (شیوه) (کر) (ناز ایدیلکی) (هر) (جمله) (مره) (کرک) (اش) (انک)
(قتال) (قل ایدیلکی) (یا) (وحدتیه) (است) (در) (معنای اشارتی) (حال) (استرا فاده
نجات الهی و فیوضات بی واسطه نامتناهی ولد قلبه فائض اودنجه قلب عارف
عدم تحملندن تشبیه جاننده آغاز ایدوب نور سیده محبوبک بندن هنوز سود طاملر
تعبیرله وفرت تجلیات بلا واسطه بی بیان ایشدر کر چه هر برنجای انک ناز و وظهور زده
نیجه محویت و افنای بشریت وارد رسته ظهورات بلا اختصار حقدندر دیمکدر

خواجه ای که انکشت نمای بکرم در همه شهر * وه که در کار غریبان عجت اهلالت *
ای شول کیمه که جمله شهر لده کرم ابله سن مشهور سن و مشار بالبنان سن
وه که غریبلرک ایشنده سنک عجب اعمالک وارددر (مفردات) (ای) (حرف) (لدا) (که)
کیمه (انکشت نما) (مشهور) (یا) (خطابه) (با) (الاملا) (بسه) (کرم) (م) (در) (فی)
(همه) (جمله) (شهر) (م) (وه که) (حیفکه) (در) (فی) (کار) (ایش) (غریبان)
غریبلر (عجب) (عجب) (نا) (خطابه) (اعمال) (مساححه) (یا) (وحدتیه) (است) (در)
(معنای اشارتی) (لا محجوب الا الله و لا مقصود الا الله) سرنبجه صوری و معنوی
جسمانی و روحانی انس و جن و املاک استعد انجه کرم و احسان ابله ای ذات
بچون اولان الله جمله نک مولایسن آه و آه حیفکه بوتعلقات ماسودان تجرید ابله
وطن اصلینده ارواح قدسیده مقام (عند ملک مقدر) (طایبی) (غریبلرک) (ایشنده
نه عجب) (یادنیاضیق) (علی) (اولیائی) (وتوسعی) (علی) (اعدائی) (شیوه) (بله) (انلری) (اشد
البلا تیر نه هدف ایدر سن و دنیا بی باشلر نه طار ایدر سن و وصلت ذاتک کرمنده

نیجه کلور و نیجه کچر (بیت) غم ناآمده خور دن بنقدم رنجه میدارد * همان بهتر که بافردا کذارم کار فردارا (پسوند عمر
بسته بو بدست هوش دار * غمخور خویش باش غم راز کار چیتست) پیوند اولشقی بو بدست با حرف مصاحبت
و با حرف وحدت هوشدار هوش اوص یعنی عقل دار امر مخاطبدر داریدن عفاک او بار دیچک پرده استعمال ایدرل
یعنی دهناک جمع ابله دیمکدر غمخور وصف ترکیبدر غم بی معناسه خوش و اور سبیلده بونده کنیدی دیمکدر باش

امر مخاطبدر باشدیدن اول دیکدر غم روز کار اضافتی لامیه دریای بطنی تقدیرند * محصول بیت * ایام عرک پیوندی
 واتصالی بر قیل ایله بغلبدر یعنی عرده دوام و ثبات یوقدر سریع الزوالدر عقلی اویار یعنی جمع اله کنندی نفسک غن
 بیجیبی اول روز کارک وزمانک غمی ندر حاصلی ایام و اوقات و ازمنه غنیمت که فلان آیی کسوف یا فلان آیی خسوف یا فلان
 ییل خط و یا فلان ییل رخص او اور دیو غم چکمک عقلدن دکل (معنی آب زندی و روضه ارم * جز طرف جو پیا روی
 خو شکوار چیست) زند کی معلوم
 ۱۷۲

اوله که هر کله نیک آخونده هار رسمی اوله
 ا کا یایی نسبی و یایی مصدری و یالف
 ونون جمع لاحق اوله هار سمیدن بدل
 بر کاف بجمیله توسط ایدرل زند کی
 و بشدی و خواجکان و بشد کان کبی
 روضه لغتند، چندر اما بودند باخچه
 مراد در ذکر حال و اراده محل طریقله
 ارم جنت باخچه رینک رینک استمیدر
 تحقیقی زیاده بیانه محتاجدر بوراسی
 محلی دکل جز غیر معناسند طرف رانک
 سکونیه طرفدن محققدر رانک قعبله
 جو بسیار لغتند ارماق کنسار بدر درل
 اما بونک کی پرلده مطاق ارماقدر خوشکوار
 خوش ابو معناسند کوار کوار یدندن
 سکمک ملاطعام سکمک و شراب سکمک
 کبی * محصول بیت * آب حیاتک
 وارم باغنتک معناسی ارماق کنسار به
 اصلا سبکی بادهدن غیر ندر اف و نسر
 غیر مرتب طریقله طرف جو بسیار
 و روضه ارمیدن وی خوشکوار آب
 زند کیدن کنایتدر یعنی جنت دید کیری
 ارماق کناری و آب حیوان دیدکاری می
 خوشکواردن غیر دکلدر (مستور
 و مست هر دو جوازیک قبیلند * مادل
 بهشود که دهیم اختیار چیست) مستوردن
 مراد اهل تقوی در یعنی صالح قبیله
 برانادن متشعب و متفرق اولان اولادچی
 قبائل کاور عشو ده عینک قعبی
 و کسری جا زلامی چلی منظومه سنده
 بیورر (ع) عشو و اکول الدماق جلوه
 صافقدر * اما عجم اکثر ناز و شبو ده
 استعمال ایدر لکن بونده فن وضع
 مراد در دهیم فعل مضارع متکلم مع
 غیره در دهیدن بونده و بره لم دیکدر
 * محصول بیت * صالح و طالح هر ایکسی
 یله چونکه براناک اولادیدر و برانادن
 متفرق و متشعبدر بزکو کزی کیمک شیوه سنه و بره لم اختیار ندر یعنی جانب مختار قعیدر حضرت خواجه نک
 بویتی صورت استفاد و اقع اولشدر (راز درون پرده چه داند فلک خوش * ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیست)
 راز کزی ایش درون ایچ معناسند برانسته نک ایچروسی چه داند پیلور یعنی بیلز خوش امر مخاطبدر مدعی بونده عالم
 کچسوب جاهلانه وضع ایلیاندر و بعضی ایدر که مدعی بونده اول کیمسه در که کنسودی عارف و مو حید ادعا

اینسون

الذوب حوادث عالمی افلا که ونجومه اسناد الذوب کاه شکر و کاه شکایت اظهار اید و غم چکر نزاع
 چکیمک پرده دار لفته پرده طو تعجیز اما اصطلاحده قیسو بی به درل فلک پرده دار لک اسنادی مجازا در ذرا فلک
 پرده در پرده دار حقیقه الله در کاه افلا سی صقلیوب حفظ ایلیان اولدر * محصول بیت * پرده ایچنده یعنی
 اردنده کزی ایشی فلک نه پیلور سوس اسیم اول ای مدعی سنک پرده دار یله نزاعک ندر یعنی احوال و اطوار
 و حوادث روز کاری افلا که اضافت
 ۱۷۳

ایندون (اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم
 ولا الضالین آمین)
 * وله ایضا *
 اگر چه باده فرح و بریجی و باد کل الیجدر شرابی چک آواز یله ایچمه که محتسب
 کسیندر (مفردات) (اگر چه) م (باده) شراب (فرح بخش) فرح و بریجی
 (باد) یل (کلیر) کل الیجی (است) در (با) للملابسه (بانک) آواز (بخور) ایچمه
 (می) شراب (که) زرا (محتسب) عسو باشی (تبر) ککین (است) در
 (معنای اشارتی) کرچه بو عالم ناسوت و باعث تحصیل اسرار لاهوت و عاشق
 میلایه عشق و محبت فرح و بریجیدر لکن هوای نفس عاشقک نیجه مدت ریاضات
 و هزار مشقت الیه تحصیل ایدیکی اذواق روحانی ترغیبه بر دخر بفکلی فضا به
 و ربیبی کبی حاشی بیچاره نک امکانی ضایع ایدر همان پروانه کبی جانکی آتش عشقه
 باقوب آواز ی اظهار ایتمه بلبل کبی فریاد ایدر سوای اوله یوخسه (ادعوار بکم
 انضرا و خفیه) سرندن بهره باب اوله مز سن بالکه نیجه حسنی دلاله و برنلر
 مظهر غضب الله اولشدر دیکدر
 * صراحی و حرابی کرت بیچنک افتد * بعقل نوش که ایام فتنه انکبرست
 بوغازی اوزون شراب قدسی و برعشرت صاحبی اگر سنک نیجه که دوشمره عقل
 و تدارک ایله نوش ایله زرا زمانه فتنه قو پار یجیدر (مفردات) (صراحی) م (حریف)
 صاحب (کر) اگر (ت) سنک (با) للملابسه (چنک) نیجه و دست (افتد)
 دوشمره (با) للملابسه (نوش) ایچ (که) زرا (ایام) زمانه (فتنه انکبر) فتنه قو پار یجی
 (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اگر کوزل یکی کر بان و دل سوزانکی
 آتش عشقه غلیان ایدر بیجی ضروری سلطان عشقک مغلوبی او اور آبک یسه
 طور عقادن و طور شرعیدن طشره جیه یوب (الله اعلمنی شوق افسانک من غیر
 ضراء مضرة ولا فتنه مضلة) حدیث شریف ملازم اولکه فی زمانه اکثر عوام
 و اخفاء مشایخ ذوی الاحترام اواد یجیون غلبه عشقه چوق کیمسه فتنه و ضلالت
 واقع اولشدر و بر معاون دین دخی اله کبر رسیده بده آداب شرعیدن طشره
 اوله سن دیکدر
 * در آستین مرقع پیاله پنهان کن * که همچو چشم صراحی زمانه خور زست
 عمل یکده قدسی پنهان ایله زرا زمانه صراحی کوزی کبی فان دو کیجیدر (مفردات)
 (در) فی (آستین) یک (مرقع) پیاله (قدح) پنهان (کیرل) کن (ایل)
 (که) زرا (همچو) مثل (چشم) کوز (صراحی) قدح (زمانه) م (خور زرا)
 فان دو کیجی (است) در (معنای اشارتی) حاصلی ریاضات و مجاهدات ایله پاره
 پاره اولش وجود ضعیفک ایچنده قلب متکسر پرده سی التئنه (ان سعد الغیور
 وانا اغیر منه) الخ حدیثجه عروس اسرار عشقی پنهان ایله زرا زمانه نک عوام
 او در که بوقدر اند * کناه *

ل

۴۴

(زاهد شراب کوثر و حافظ پیاله خواست * نادر میانه خواسته کرد کار چیست) زاهد و حافظ خواست لفظتند نزاع
 ایدیلر پس بر یسبله عمل ایدوب بر یسته اعتماد ایدر زنا بونده عجا معناسند در میانه هر پید و وسط معناسند در سنک قعبله
 یعنی رشیک ایکی اورطه سی خواسته بونده مطلوب معناسند در کردار فعال معناسند در کردنن کافک قعبله پروردگار پروردندن
 اولد بغی کبی خواسته نک کرد کاره اضافتی اسم مفعولک فاعلهم اضافتی قبیلند * محصول بیت * زاهد کوثر شراب
 او در که بوقدر اند * کناه *

وَحَافِظِ بِإِلَهِي اِسْتَدَى ذِكْرُ حَالٍ وَارَادَ حَالٍ قَبْلَ اَنْ يَنْدُرَ عَنِ عَشْقٍ وَ مَحَبَّتِ مُرَابِنِي عَجَابِو اِيَكْسِنَا اَرَا سَنَدَه خُدَاكَ مَطْلُو بِی نَدْرَ
 یعنی زاهدك مَطْلُو بِعِدَرِ مَقْبُولِ یُوخْدَه عَاشَقَكُمِیدِر (وله ايضا) ماهم این هفته شد از شهر و بِمَحْضَمِ سَالِیْسِت * حَالِ
 هِجْرَانِ تَوْجِه دَانِی كَه چِه مَشْكَلِ حَايِیْسِت (ماهم ماه بونده جانندن كِشَايِیْتِ دِر ذِكْرِ مَشْبَه بَه وَارَادَه * مَشْبَه قَبْلَ كُنْدِ نَدْرِ شُدِ
 بونده رَفْتِ مَعْنَا سَنَدَه دَرِ سَالِیْسِتِ بِأَحْرَفِ وَ حُدُودِ حَالِ هِجْرَانِ جَوَابِ سَوَالِ مَقْدَرِ دَرِ كِه كَا نَه كِه سَائِلِ خَوَاجَه یَه اعْتَرَاضِ
 اَمَلِدَكِه دِی كُونِ بِرِیَسِلِ مَقْدَارِی بِیَجِه

﴿ ۱۷۴ ﴾

او اور جواب و پرر کہ فراق و ہجرا نک
 بر کوئی بلد کہ بر ساعتی بر بیچہ در دکل کہ
 یدی کوئی ہو فی چکن بیلور انجیق
 بوجہ تہ نہ کہ توجہ دانی بیورر
 * محصول بیت * جانا ہم بوجہ تہ شہر دن
 کیندی لیکن ہم کوز مدبر بیسلر زیرا
 ہجرا نک حال بویلہ در سن ہجرا نک حانی
 نہ بیلور سن کہ نہ مشکل حالدر تکیم
 شاعر بیورر (ع) بکار بیچہ کاور کر چہ
 سکا دون کیدر * یعنی سویلہ کیم سوزک
 معناسنی ہجرا نک بلیات وشد ایدنی چکن
 بیلور سن کہ چکماش اولہ سن نہ مشکل
 حال اولد یعنی نہ بیلور سن ماہ و ہفتہ
 و شہر و سال ذکر مر اعات نظیر قیلنددر
 روز افطنی دہ ذکر ایلسہ اکمل اولوردی
 (مردم دیدہ زاطف رخ اودر رخ او
 * عکس خود دیدو کان برد کہ مشکین
 خالیست) مردم افط مشترک در اول چہ تندن
 دیدہ بہ اضافت ایادی کوز بیکی دیکدر
 بعضیہ قندہ لفظان مژد فاند زاس
 اضافت بیانیہ او اور اطف بودند اطف
 معناسنہ در رخ یکادر کاہ اولور کہ یوز
 معناسنہ مستعملدر خود کندی دیکدر
 کان برد کان بردن سزم کدر کان برد سزدی
 دیکدر مشکین یانست و نون تا کسد
 ایچوندر خال بک * محصول بیت *
 کوز بیکی اول جانا نک رخنک اطفاف
 وزا کشدن آنک رخنہ یعنی جانا نک رخنہ
 کشدی اظہرنی کوردی و مشکین خال ظن
 ایادی یعنی جانا نک آیینہ رو بیندہ مردم
 دیدہ کندی عکسنی کور و ب رخنہ بر مشکین
 خال سزدی اول عکسی (میچکد شیر
 ہنوز ازاب همچون شکرش * کر چہ در
 شبوہ کری ہر مژہ اش قتالیست) میچکد
 فعل حالدر چکندن طملر دیکدر شیر
 سوز ہنوز آن معناسنہ همچون تشبہ

وصف ترکیب در نمایندگی بر مقله کوستر بلخی معنای بکر م با مع معنای در و با ظرف ایچون و واد ادات نخستین
و تقابل در عجب تا ضمیر خطاب ایها لیست یا ادات تنکیر * محصول بیت * ای اول جانا نکس جع شهرده کرده بر مقله
کوستر بلخچین یعنی کرده مشهور رسن واه که غریب ایشند عجب ایها لک وار حاصلی هر که احسان و لطف اوزره
سن اما غریبه افعال اوزره سن کانه که خواجده غریب اندر (بعد از بنم نبود شاید در جو هر فرد * که دهان تو بر آن نکته
خوش استدلایست) از بنم اصلنده

امل صاحبك مرادني قرننده قويجي معكوس فللك دورندن وسريعة الزوال
اولان فاني وملعون دنيانك واركي كورغسندن لطيف معيشنده يم صائمه بوشراب
كوي كبي اولان جيفته دنيانك شراب صافي كورونني طورني فانيشقلي برمدار
آب مكدردر (نعيها نغم وشرايها سراب) در (ودارمن لاداره وماں من لاملاله)
در حاصلي دردو محتسز بر ذوق بقدر ديدمكدر

فرح بخش وصف ترکیب در بخشیدن فرح بغشلی دیکر کلیدزده وصف ترکیب در بخشیدن دکل بغشلیک ظن
ایله یکی کبی بحسب الفت چیک الی معناسند در اما اصطلاح ده چیک دو کبی دیکر محصور نهی مخاطبدر بونده ایجه
معناسند در می فرشته سبله محتسب ترست محتسب بدن ترهک اصلی بودر که عجمده اول بفرقه ضاله یعنی قزلباش ملعون خروج
ایلمکسز بن جیعا نهی منکری محتسب ایلارمش مثلا تارک صلوق و شارب خری وزانی بی و بالجله اهل فسق منکران من ایلان محتسب

۱۷۶

ایمش و محتسب اورع و ازهد علما دن

اولور مش نکیم سلطان حسین بیکرا
زمانده مبر حسین معنای ابدی نیز ست
تیر لغتده کسکین معناسند در بونده باوز
مراد در * محصول بیت * اگر چه باده
فرح بغشلی در و باد چیک دو کوب
صا چیکدر یعنی بهارک وقتی ورو تیدر
ایندی چنک و چغانه آوازیله شراب
ایجه که محتسب حدتیدر و باوزدر
حاصلی اگر چه باده ایجه چک زماندر لیکن
محتسب حدندن امین اولنجیون مخفی
ایجه مک کرک (صراحی) و حرابی کرت
چنک افتد * بعقل نوش که ایام فته
انکیرست (صراحی) و باوحدت ایچوندر
حرابی حرف ایکی معنایه کاور برسی هیبت
یعنی هم صنعت و بریده باده مصاحبی (بیت)
هلالی چون حرف برزم زندان شد بخوان
مطرب * لایا ایله الساقی ادر کاسا و ناولها
اما بونده محبوب مراد در نکیم آصنی شکایت
نامد سنده پورمش (بیت) نه قدح نوش
حرابی که برک آمیزی رخ اولاله و کراشه
شمرنده کند * حرفیدن بونده محبوب
مراد در مصراع ثانی فرشته سبله کرت
کرادات شرط تا ضمیر خطاب چنکه
مصرف و قدر بچنک تقدیرنده حاصلی کر
چنک افتد تقدیرنده در بچنکه با حرف
صله چنک لغتده ایجه در مثلا ارسلان
وشاهین یغدری کبی اما بونده آوج
مراد در فته انکیر وصف ترکیبدر
انکیر بدنندن فته قو پارچی معناسند
* محصول بیت * بر صراحی باده و بر باده
مصاحبی محبوب اگر الکه دوش سره یعنی
کبرسه عقله ایچ که ایام فته قو پار بچیدر
یعنی برهیز زماندر ایچی زمانی
دکدر ز رانجه محکم یساع و ارا ایچی
طاش کینه قورل حدندن زیاده ایچی
مصرفه بوقرقله سته نفی ایدر رو کینی

(یا) مصدریه (است) در (معنای اشارتی) ای قرداش وراه عشقه هم در
اولان سرداش اگر عنایت حقله طرف حقدن آثار نیجیات صفات الهی دن دماغ
جانه بر ریج رحان بشورسد و لذت روحانیه دن بر ذره دوست قوقوسی اله کیرسه
اول یرده و اول زمانده نافه آهودن اولان مسک تاتاره بلکه روایح نعیم چنان
پرازهاره (وفیها ماتشتهه الانفس) اولان هشتیمشت پرکارزار عاشق اغباری
ونظری یوقدر که لذت نفسانیه مک لذت روحانی قتده نه قدری وارد رونه دم
اورمق بریدر دوست قوقوسک غیری عاشقه لاشیدر دیکر

چو بیار باده که رنگین کنیم جامه زق * که مست جام غرویم و نام هشبار بست
کتور شرابیکه ریافتناتی رنگی ایدم و شراب ایله بویابه لم زیرا بر ضرور قدحک
سر خوشی ز حالو که عقلایق نامی وارد (مفردات) (بیار) کتور (باده) شراب
(رنگین) (رنگی) (کنیم) ایدم (جامه) طون و قفنان (زرق) (ریا) (که) ذرا
(مست) (سر خوش) (جام) قدح (غرو) (بر و عجب) (ایم) (ضمیر) (نام) (اسم
(هشبار) (عقلای) (یا) مصدریه (است) در (معنای اشارتی) ای برو توفاده
معین اولان یار غار الهک اولیاری ایچون حاضر و مهیا فیاد بی شراب عشق
انهی بی کتور و شراب عشقه مضغه قلب اصلاح ایله بوجا و وجودی اعمال
ظاهره لک آثار ریاسمه باطنیه لری ازرق فام و ماوت و خام ایتمدر (الذاب
مضغه اذا صلت صلی الجسد کله) الخ سر نجه شراب عشقه اصلاح قلب اولدجه
اعمال ظاهره ریاسمه بدن خلاص مکن دکدر یومیمیز بزه اولد بی اعمال ظاهره
مغرور اولوب احوال قلبدن غافل اولد یغین دندر و غفلت سر خوشی ایکن کندیمیزی
عقلای ظن ابتد بیکر دندر دیکر

چو خیال زلف تو بخت نه کار خا مانست * که زیر سلسله رفتن طریق عیار بست
سنگ زلف خبانی پشورمک خاملر ایشی دکدر زیر زنجیر اله کیتک عیارلق
طریقیدر (مفردات) (خیال) م (زلف) م (تو) سن (بخت) (پشورمک) (نه)
نفی (کار) ایش (خامان) خاملر (است) در (که) ذرا (زیر) (الت) و اشافی
(سلسله) (زنجیر) (رفت) کیتک (طریق) بول (عیار) لا ابالی (یا) مصدریه
(است) در (معنای اشارتی) ای اسرار تجلیسینه قربان اولدیم مولام (فلما تجلی
ربه للجل جله دکا) آیتی سر نجه عظیم طاغری پاره پاره ایدوب یا قوب محو ایدن
انوار تجلیکی و اسرار عشقی خانه قلبده حفظ ایدوب عوام ناسه اظهار ایتمک
انوار تجلیکی به فصحت قلبک هاضمه سی تحمل ایدن بخت ل کاریدر قسوت قلب
ایله اعمال ظاهره به مغرور اولان غافل و مرابی خام سر خوشلرک کاری دکدر
زیر زنجیر عشق مجبوره گرفتار اولق طریق شطارد لا ابالی اولان مجذوبنک یولدر
عقل معاش اهتک کاری دکدر دیکر

چو اطفیه ایست نهانی که عشق از آن * خبرد که نام آن نه اب لعل و خط زنگار بست

کبرلی

لیانه کوندورل بعقل نوش دیکدن غرضی یعنی باشکده ایکن مجلسدن قالی یوحسه طوطیلور سین (در آستین مرقع پناه پنهان کن
* که هیچ چشم صراحی زمانه خوریزست (آستین یک مرقع پاره پاره بملی خرقة که بعضی هندبلر کیر بونده مراد مطلقا صوفیلر
خرقة سیدر بونکله صوفیلر تعریض ایدر چشم صراحی مراد اغیزیدر که باده آندن دو کور خوریز وصف ترکیبدر ریزیدن
قان دو کبی دیکدر * محصول بیت * خرقة نکیم پناه بی کیرله کیمسه کورسون زیر صراحی کوزی کبی زمانه قان دو کبیچیدر

حاصلی ایچد یکی کیمسه به طوبیله که صوفیلری بد نام و رسوای ایدر سین مراد مرابی صوفیلره تعریضدر (زنگ باده
بشوبیم خرقة در اشک * که موسم و روع و روز کار برهیزست) بشوبیم بونده امر متکلم مع غیره در یو یالم دیکدر
ورع و برهیز عطف نفسیدر * محصول بیت * باده رنگندن یعنی لکه سندن خرقة لر می کوز باشی ایچنده
یو یالم یعنی سلفده ایلدیکم باده نوشقلره یشیمان اولوب توبه ایدوب اولد ریاش دو کلم که خرقة لرده اولان شراب
لکدری هب آرسون پاک اولسون زیرا

۱۷۷

کبرلی بر اطفیه وارد که عشق ایدن قافار که اول اطفیه مک نامی قیر می لب
و زنگاری خط دکدر (مفردات) (اطفیه) (حالت) (یا) و حدیه (است) در
(نهانی) (کبرلی) (عشق) م (ازان) (اندن) (خبرد) (قافار) (نام) (اسم) (آن)
اول (نه) (نفی) (اب) (دوداق) (امل) (نیر می) (خط) م (زنگاری) (مانی) (است)
در (معنای اشارتی) آن ایله نیر اولدور بر اطفیه ربانی وارد که اول نور محمددر
عشق الهی اول فخر کائنات علیه افضل التحیات اولان حبیب الله افندیمز لک شریعت
مطهر سته کال تبعیت ایله حاصل اولور لکن اول اطفیه ربانیه بی و اول نور محمدی بی
کاهی علیه رؤیت طوق بشردن خارج اولد یغینون عالم خاقی انک وصفنده
عاجز قالددر بونور محمدی ذات محمدیه بر امریدر که سائر بشرک محاسنی کبی
اب لعل و خط زنگار ایله تعیری ممکن دکدر همان اطفیه ربانیه و علی الله
مفوضدر انکیچون شمل شریعتده دخی اختلاف واقع اولددر دیکدر

چو قلندران حقیقت به نیم جو نخرند * قبای اطلس آن کس که از هزعار بست

حقیقت قلندری یارم ارپه به المزل اول کیمه مک قفتانیکه معرفتدن عاریدر
(مفردات) (قلندران) (مجر دیکدر) (حقیقت) م (یا) لاله لاسه (نیم) (یارم
(جو) (ارپه) (نخرند) (المزل) (قبای) (فتنار) (اطلس) (حریر) (آن) (کس)
کیمده (از) (من) (عز) (معرفت) (عاری) (چلاق) (است) در (معنای اشارتی)
نخیرد و تغرید ایله نور محمدی به واصل اولان قشدر ران حقیقت عتیده زاهدک
اباس تقوی اعتقادیه ذوق روحانیتسز نور معرفت الله ابراه ایتیمان اطلس کبی
لطیف اعمال ظاهره لری یارم ارپه مقداری قدری یوقدرزیرا جانسز جسددر
وقللی نور معرفت الهی دن عاری برخانه حسددر دیکدر

(جبال شخص نه چشم و زلف و عارض و خال * هزار نکته درین کار و بار دلدار بست)

شخصک جبال چشم و زلف و عارض و خال دکدر بومجبوبلق ایشنده و کوجنده
یک نکته وارد (مفردات) (جبال) (کوزلک) (شخص) (ذات انسان) (نه) (نفی)
(چشم) (کوز) (است) در (زلف) م (عارض) (یکای) (خال) (یک) (هزار) (یک) (نکته)
اسرار (درین) (بونده) (کار و بار) (ایش) (کوج) (دلدار) (محبوب) (یا) مصدریه
(است) در (معنای اشارتی) (الله جیل بحب الجمال) سر نجه جبال انسان کامل
محسنتات صوری اولان الا کوز و زلف مجسمه آل یکای و سیاه یک بونور لک دکدر
بوجبال معنوی ابدی ایله محبوب خدا اولق تحصیل معرفت الله و استغراق انوار
محمدی ایله و بوندن ماعدا الهک خدمتده آینه قلبده هزار اسرار الهی مشاهده
زینتله عروس قلب مزین و محلی اولغله در (ان الله لا یظنرالی صور کم بل یظنر
الی قلوبکم)

چو باستان تو مشکل توان رسید آری * عروج فلک سروری بدشوار بست

ل

۴۵

مر قفع فلک قان صاچچی بالکدر که دو کندیسی کسربک کاه سی و پره بیک تاجیدر یعنی فلک اکا بر و اعانم سلاطینی
اسرکزنی پروا اولد بر اسافل و اصاغر خودنه اعتبار حاصلی هلاک ایلدک نه کیر قاورنه صغیر (مجوی عیش خوش
ازدور و از کون سپهر * که صافی این سرخم جله در دامیر ست) و از کون و بازی کون زای عربله باشی اشافی یعنی
ترسسته صافی شرابک او سته دیرل صافی معناسند و دردی یالو و یاسر زانده دیرل در دامیر وصف ترکیبدر آمیر بدنندن صافی
روان کند می مراد اوله * محصول بیت *

مقابل یعنی در دله قار بشی حاصلی باشی اشاعه اولیجک در دآمبر اولسی ضروریدر زرا دردی اسسفله مانلدز
 * محصول بیت * فلکک ترسته دورندن کوزل درلک ایسته یعنی فلکده حضور وصفایه کجمنکی طلب ایله زرا بوکوب
 باشک صافبسی در دآمبر در یعنی صفا و ذوق بلا و محنتله قار شقدر فلکی باشی اشاعه بر کوبه تشبیه ایلدی حاصلی عالمده
 صفا کدر سز و بال بلا سز وکل دکنسز اولز زرا هر شک ضدی باشندن منفک اولماز (عراق و فارس کرفتی بشعر خوش
 حافظ * بیبا که نوبت بغداد و وقت

۱۷۸

سنگ ایشککه بشککه قادر اولسی مشکدر بلی سرورلک فلکی اوزره جعفری
 صوبته و زجسته در (مفردات) (با) (للاسه) (آستان) ایشک (تو) سن
 (مشکل) (کوچ) (نوان) (قادر اولی) (رسید) بشک (آری) (بلی) (عروج) (جفری)
 (بر) (علی) (فلک) (م) (سرور) (اولو) (با) (مصدریه) (آ) مع (دشوار) (کوچ)
 (با) (مصدریه) (است) (در) (معنای اشارتی) ای عظمت شان صاحبی قدوس بی
 نظیر اولان اللهم بوجوبیت مرتبه سی اولان مقام عالی به سنگ عنایت آرایه ک
 و توفیق واحسان امزلیک اولمسنزین بشککه قدرت مشکدر بلی (المجاهدة تورث
 الشهادة) سرنجه مقصد صدق و مرتبه بوجوبیت اولان عالی سلطنته نیل و عروج
 ریاضات و مجاهدات و اعمال شاقه و موبنی و کوجلیکنی اختیار و تحمل ایتمکله
 وعد کرم (لا یتخلف المهاد) وارد اما سنگ علم ازلیک و قدرت حکمتکری منجبر
 و لال و سر کردان بی مجال ایشدر جله سنی بیان و ایدوب ایلان سنسین بر اللهم
 کرم سنگ بر معبودم کرم سنگ بر محبوبم کرم سنگ

سحر کرشمه صلیح بخواب می دیدم * زهی مرآت بخوابی که در بیدار بست
 سحر و قی اول محبوبک وصلت ایچون کوز اوجیله بکانتظرنی اوقوده کوردم تحسین
 عالم رؤیاده اولان مرتبه لره که اویا نفاقدن یکدر (مفردات) (سحر) (وقت سحر
 (کرشمه) (کوز اوجیله باقی) (وصل) (صلت) (ش) ضمیر (با) ظرفیه (خواب)
 دوش (می) زائد (دیدم) (کوردم) (زهی) (تحسین) (مراتب) مرتبه ز (خواب)
 رؤیا (با) وحدتیه (به) یک (ز) من (بیدار) اویا باقی (با) مصدریه (است) در
 (معنای اشارتی) بحمدالله (تحسینهم ایضا و هم رفود) سرنجه بود و نایود
 دنیادن و سود و زیان تعلقات ماساودن فارغ قلبه وقت سحرده متوجه ایکن بر نظر
 رحمت الهی و بر آثار وصلت شاهنشاهی فیوضات بلا واسطه غیر متاهی کوردمکه
 بو خواب معنویه اولان قطع مراتب عالی به صد هزار تحسین اولسونکه (جذبه
 من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) حکمتجه زهدک بیدارم ظنبله خواب
 غفلت ایله ایتدیکی یک بلاق عبا دندن فارغ قلب اولوب جذبه رحمت ایره نک
 بر نفسی و بر لحظه سی یکدر زرا سالتک بالذبه نک ابتدای زاهد غافلک
 انتهایسیدر دیکدر

جغای دوست بغایت رسیدوی رسم * که انتهای جغای ابتدای برار بست
 دوستک جغای غایت ایشدی و قور قورم زرا جغایک انتهای برارلک ابتدایسیدر
 (مفردات) (جغای) (م) (دوست) (م) (با) (للاسه) (غایت) (نهایت) (رسید)
 ایشدی (می) زائد (رسم) قور قورم (که) زرا (انتها) (نهایت) (جغای) (م)
 (ابتداء) (م) (برراری) (معروضی) (است) (در) (معنای اشارتی) بحمدالله راه
 جذبه و عشق الهیه (اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاولیاء الخ) سرنجه انفسی و آفاق
 دوستک بلا و جغای غایت پشیدی رابعه عدو به نک (لیس بصادق فی دعواه
 من لم یلذذ عند ضرب مولاه) کلامی مقتضای بلایای حق محبوب جام و باعت

لذت

تاتار صنف مشهورک اسیدر باحرف نسبت * محصول بیت * اول برده که جانا نک طره سندن بر نسیم اسر یعنی بوی
 طره جانان ظهور ایدر تاتار منسوب ناهه لک تنفسنه نه محلد یعنی اول مقامده اول تنفس ایلکه لایق دکل حاصلی بوی
 ناهه به اعتبار بوقدر (بیار باده که رنگین کنیم جامه زرق * که مست جام غروزم و نام هشیار بست) بعضی نسخهده
 زرق برینه داق واقع اولش خرده معنای صوفیه تعریضدر زرق اضافتی لامیه در استعاره طریقه که حرف

تعایل ایکی رده باده جام غرور اضافتی بیبا بده در مستک جام غرور تر کینسه اضافتی لامیه در هشیار بست هشیار
 هوشیار دن محققدر آیق دیکدر باحرف نسبت * محصول بیت * خطاب عام طریقه باده کتور که ریا خرده سنی
 رنگبده لم زرا غرور باده سنگ سنی از اما آدمز هشیاره منس و بیدر یعنی برست غرور اولوب آدمز هشیار اولی ریا
 خرده سندن ناشیدر ایددی بو خرده بی باده ایله رنگبک کرک که بو ایکی صفتک ازاله سنه سبب اوله (خیال زلف
 تو بختن نه کار خاما نست * که زیر سله

۱۷۹

لذت ایستام اولغله بکا دخی اماره محبوس کورندی لکن مأمونیت غیر اولیایه
 عصمت مقطوع اولدی بیچون الهک قهر و غضبندن ورد بایندن قور فرمکه بوقدر
 لذت بلانک و انواع جفایک نهایی اعراض و برار ابتدا اولوری که دیو خوف
 عاقبتیه دائم (ربنا لاترغ قلوبنا بعد اذ عیدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت
 الوهاب) دعا سنده بم اللهم ثبت قلبی علی دینک آمین

دش بناله میازار و ختم کن حافظ * که رستکاری جاوید در کم آزار بست
 انک قلبی ناله ایله اینجمنه سوزک ختم ایله ای حافظ زرا ابدی خلا صلیق و سلامت
 کیمسه بی اینجمنه مکده در (مفردات) (دل) (کوکل) (ش) ضمیر (با) (للاسه)
 (ناله) (فریاد) (میا زار) اینجمنه (ختم) (تمام) (کن) ایله (حافظ) (م) (که) زرا
 (رستکاری) ایشی قورنلق و خلاصی (جاوید) ابدی (در) فی (کم) آزار
 (آزاری) اینجمنه کاک (است) (در) (معنای اشارتی) ای حافظ جذبه رحمت ایله واصل
 اولدیگ مقام استغراق انوار ربانیده و دانه معرفت حقانیده (من عرف الله کل
 اسائه) حکمتجه کالیت محو و تلاشی اوله جق ایکن ناله و فریاد ایله اظهار وجود
 ایدوب نقصانه رجوع ایتمه (نعوذ بالله من الجور بعد الکور) ای من نقصان
 بعد الزیاده سرنجه نقصانه رجوع ایتمدن حق و حقای اولان اولیای پیشینان راضی
 اولز و اینجمنه اظهار وجود ایتوب محو شده ثابت اول زرا سلامت ابدی کم
 آزارلقده و اینجمنه مکده در معنای الله بتمام الجمیع الدائم آمین

وله ایضا

عبر ندان مکن ای زاهد پاکر سرشت * که کنه دکران بر تو نخواهند نوشت
 رندلی تعیب ایتمه ای باک طبیعتی زاهد زرا غیر یلرک کنهانی سنث اوزریکه بازمدل
 کرک (مفردات) (عیب) (نقصان) (رندان) (لا با بالبر) (مکن) (ایتمه) (ای زاهد) (م)
 (پاکر) (طاهر) (سرشت) (طبیعت) (که) زرا (کنه) (م) (دکران) (غیر یلر)
 (بر) (علی) (تو) (من) (نخواهند) (دبلز) (نوشت) (یازمی) (معنای اشارتی)
 ای زاهد طاهر سرشت وای تلویحاتی نظافت زعم ایدن صورت پرست (رب
 اشعث اغبر او اقدس علی الله لا یزه) سرنجه الله در دله ظاهرینی خراب ایدوب نظر
 خلقتن لا باالی و مظهر (لا یخافون اومه لاهم) اولان عاشق صادق حانی بیلیوب
 کنهکار زعمله رندلی تعیب ایتمه حقیقته کنه اولسه دخی (ولانز و ازرة و زر
 اخری) خواستجه غیرک کنهانی سنگ اوزریکه بازمدل همان سن کشدی حیه که
 مراقب اول دیکدر

من اگر یکم و کر بد تو رو خود را باش * هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت
 بن اگر ایوم واکر کوتوم سن کیت کندک ایچون اول هر یکیمه اتی بنجر عاقبت
 کار که اکدی (مفردات) (من) (بن) (اکر) کرک (نیکم) ایوم (وکر) و کرک
 (بد) کوتوم (تو) سن (رو) کیت (خود را) کندک ایچون (باش) اول (هر کسی)

رفیق طریق عیار بست) خامان خامک
 جعیدر نایخته معنایست زبالت معنایست
 سلسله زنجیر عیار بست عیار معنایست
 ایله اسم قاعده هر شک عیارن الجی
 یعنی مبصر باده مصدریه در * محصول
 بیت * سنگ زلفک خیالی بشرمک
 یعنی زلفکه گرفتار اولمی نخیل ایلک
 خاملر و نایخته ل ایشی دکل زرا زنجیره
 گرفتار اولوب زنجیر التسه یورمک
 عیارلر ایشیدر یولر واحده ایشی دکلر
 زرا بون و احق و هام اولور کسندوی
 ورطه به دوشور من بهضیلر دیکر که
 عیارلرک باشقه طریق واردر مشایخ طریق
 کبی پس اول طریق و سلسله به عیار
 اولوب فتنده ماهر اولیمان داخل اولماز
 (لطیفه ایست نهانی که عشق ازو خبرد
 * که نام آن ابا اهل و خط زنگار بست)
 لطیفه بر موصوف محذوفک صفتیدر
 تقدیر کلام حالت لطیفه نهانی کرل مثنی
 معنایست که رابط صفت خیر دلغنده
 قالفار دیکدر خبر ییدن اما بونده پیدا
 و ظاهر اولور دیکدر که رابط صفت
 بعد صفت لب اهل قرمز دوداق تشبیه
 طریقه خط زنگار بست تازه صفتی
 شعرا که خط بعضی یازی به و کا تازه
 سبزه به تشبیه ایدر که رنگده سبزه به
 قر پسدر زنگار بده بانبست ایچوند
 * محصول بیت * بر کرل حالت لطیفه
 در که عشق اندن ظاهر اولور که شیرین
 لطیفه اندی قرمز دوداق و خط سبز
 دکلر یعنی عاشق کوکلی قابوب جذب
 ایلان خط و خال و لب اهل دکلر بلکه
 آن دیدکری حالدر که اسباب جعندن
 هویدا اولور تکیم شاعر یورر * بیت *
 دلبرده مراد آن اولور ر اندام دکلر
 * کیفیت اولور می ده غرض جام دکلر *

بعض نسخهده از و خیرد برینه ازان خیرد دوشمندر پس ایکی مصرعهده بیه آن لفظی ایراد ایلکده ابهام طریقه لطیفه
 وار فندر (جال شخص نه چشمست و زلف و عارض و خال * هزار نکته درین کار و بار و بار دلدادار بست) (بوییت بیت
 سابق میسدر در این در ظرف ایچون این اسم اشارت کار و بار دلداری به اشارت اولی جائز و مذکور اسباب حسنه اولی
 جائز کار و بار ایش کوچ معنایست استعمال ایدر حاصل باره انباج تیلند در دلدادار بست دلدادار وصف ترکیبدر داریدن کوکل

طوبیعی معناسند اما اصطلاحاً که کوکل اله کتور بجی یعنی خاطر زعایت اید بجی معناسند مستعمل در یا حرف مصدر
 * محصول بیت * کوزلاک جالی یعنی کوزلاک مذکور اسبابه دکلر بلکه بودلداران کارنده یعنی خاطر زعایت یک نکته
 وار یعنی رعایت خاطر انواع وجهه اولور که عاشق قلبی جذب ایلیان اولور یا خود بواسطه حسنه دلداران ایلی کوزکل
 اله کتور مک بسک درلودر و جاز در که کار و بار دلداده مضای اولیوب موقوف اوقونه و حاصل معنی بو کار و بارده
 دلداری هزار نکته در یعنی کار و بار عشق

و محبت دلداری یک نکته در حاصلی
 جلال مذکور اسبابه منحصر دکلر بلکه
 حسن خاق و انواع دلداری مذکور
 اسبابه ضم اولی کرک که ارباب عشق
 کوکلانی فریخته ایلیه (بیت) پس
 نکته غیر حسن بساید که تا کسی
 مقبول طبع مردم صاحب نظر شود
 (قتلدران حقیقت بنیم جو نخرند
 قباى اطلس انکس که از هنر عاریست)

قتلدرانند مراد مجرمانند تنکیم بعض
 نسخه ده برهنه کسان دوشمن بعض
 نسخه ده حقیقت برهنه طریقت واقع
 اولش مقصود بر در نه جوه مضافدر
 نخرند نفی مستقبل خریدن صابون منزل
 دیکدر یعنی اعتبار ابلزل قباى اطلس
 اضافتی بیایه در عاریست عاری بای
 اصلیه ایله جیلاق دیکدر * محصول
 بیت * حقیقت مجرمانی یعنی اهل الله
 یارم ارپه به المزل اول کیمسه نک اطلس
 قفنانی که هنزدن جیلاق اوله یعنی خانی
 اوله حاصلی معرقت سزری اهل معرفت
 هیچ صابون نخرند که آخر قاشلره منجلی
 و مزین اولسه ز (باستان تو مشکل
 توان رسیداری * عروج بر فلک سروری
 بدشوار بست) توان تواند معناسند در
 اول سیدن رسید رسیدن معناسند در
 آری لفظی مصراع ثانی به مره و ندر
 عروج بر یو کسک به چیه مقدر فلک
 سروری اضافتی بیایه در و یا حرف مصدر
 بدشوار بست با مع معناسند دشوار کوچ
 یعنی مشکل معناسند در و یا حرف مصدر در
 * محصول بیت * جانانی استعظام
 ایدوب پیور سنک اشککه ایرشک مشکل
 اوور یعنی استانکه ایرشک مشکدر ایلی

سرورلاک فلکنه چیغمق کوچدر یعنی
 کبرا و عظما مقامه واصل اولی مشکدر
 هر کسک مقدوری دکلر حاصلی سنک استانکه ایرشک سرورلاک فلکنه عروج و اسما سعادته صعود در (سحر
 کرشمه وصال بخواب میدیدم * زهی مراتب خوابی که به زیدار بست) کرشمه لغتده کوزله و قاشله اشارته دیر
 کرشمه نک و صله اضافتی مصدر مک مفعوله اضافتدر و یا قاعله شین ضمیر جانا نه راجعدر بخواب با ظرف ایچوندر خواب بونده
 دوشدر میدیدم می ماضی اولنده حکایت حال افاده ایدر زهی ادات محسیندر و گاه فعل تعجب معناسند مستعملدر زهد

نه من از خلوت تقوی بردافندم و اس * پدرم نیز بهشت ابد از دست بهشت
 تقوی خلوتندن همان بن طشره دوشدم پدرم دخی باقی جنتی ائندن قودی (مفردات)

باسنر اولیجی بویه ذر مراتب خوابی اضافتی لامیه در و یا سی وحدت ایچوندر که رابط صفت بیداری بیدار صفت مشبهه در
 بظان معناسند او باقی دیکدر یا مصدریه در * محصول بیت * سحر وقتند دوشده جاتانک وصلنه اشارت و یا وصلنه اشارتی
 کوردم نه خوشدر بردوشک مرتبه زی که یکدر او یا نقلتندن یعنی بردوشکه انده و صاله اشارت اوله اول او یا نقلتندن
 یکدر صکه انده و صاله ایما و اشارت اولیه حاصلی و صلت صفا و پر دوشده ایسه در (جغای دوست بغایت رسدوری رسم *
 که انتها جفا ابتدای بیرار بست) جغای

دوست بیدار رسید خبری بغایت رسیده
 متعاقب مفعول به غیر صریحه وی رسم
 و او حالیه در که حرف تعلیل و یا حرف بیان
 انتها غایتدر ترکیه اوج معناسند در
 بیرار بست صفت مشبهه در یری معناسند
 یا مصدر بدر * محصول بیت * دوستک
 جور و جغای نهایت و ایدی یعنی جددن
 آشدی حال بو که قورقارم جغای غایتی
 و یا بانی بیرار لغت ابتدا سیدر یعنی غالباً
 بندن بیراردر که بنی اوستدرمق ایچون
 زیاده جفا ایلیکه در اما بیک جفا دخی
 از ترسه بن اندن فراغت ایلام (بیت) یک
 جفا کورسم ای صمن سندن * بونه سوزدر
 که اوصمن سندن (دانش ناله بازار و ختم
 کن حافظ * که رستکاری جاوید رکم
 آزار بست) ناله اصددر ایلیکدی معناسند
 میازاری نهی مخاطبدر از ازار بندن هنر
 یاه قلب اولشدر سابقا بیان اولان وجه
 اوزده ختم کن تمام ایله دیکدر یعنی نالکی
 اوزانده دوکت دیکدر که حرف تعلیلدر
 میازاره رستکاری رستکار عربچه مفلح
 دیکدر اهل فلاح و صلاح معناسند رست
 اصددر رستدن و کار ادات فاعلدر بی
 معناسند کرد کار و پروردگار
 و ستکار قیلنددر و یا حرف مصدر در
 جاوید ایدی دیکدر جاویدانده دیرلر کم
 آزاری کم اکسک دیکدر اما بویه پرده
 ترک کلیدن عبارتدر هیچ اولیاق معناسند
 ملام کوچ سونامو کم کن هیچ ایلد دیکدر
 و فس پس کم آزاری از اسزاق دیکدر
 * محصول بیت * کوکلانی ناله ایله انجمنه
 و ختم ایله یعنی ناله اوزانده دوکت ای حافظ
 زیر ایدی صلاح کلایرک ازارده در حاصلی
 ایدی فلاح و نجات هیچ روشی انجمنه ده
 در و علی الخصوص جانانی (وله ایضا)
 (عیب رندان مکن ای زاهد پاکیزه

(نه) نفی (من) بن (از) من (خلوت) م (تقوی) م (بدر) طشره (افتادم)
 دوشدم نه افتادم تقدیرنده در (بس) انجیق (پدرم) بایام (نیز) دخی (بهشت)
 جنت (ابد) باقی (از) من (دست) ال (بهشت) قودی ماضیدر (معنای اشارتی)
 علم و منصب تعلیم اسباب کبر و مشتهای نفس اولد بخی کبی ملازمت جوامع و مساجد
 دخی بعض کیمسه به سبب عجب و مشتهای نفس اولی خوشتدن ارباب مجاهده
 با خصوص ملایون مجتاهل و خانه درد و بلاری اختیار ایشلدر در ترا مشتهای
 نفسی ترک ایلیان الله واصل دکلر انکچون حافظ قدس سره پیور که بو خلوت
 کوشه سنی و تقوی اوینی انجیق بالیکز بن ترک ایتدم پدرم آدم عاید السلام دخی
 (و فیها ما تشتهیه الانفس) اولان جنتی ترک ایدی و بودرد و بلا و مشقت و ابتلا
 خانه سنی اختیار ایدی زیرا ملائکه نک نائل اوله مدینی فیض عشقه نائل اولی
 محنت و بلا ایله در دیکدر

سر تسلیم من و خشت در میکدها * مدعی کر نکند فهم سخن کوسرو خشت
 بنم تسلیم باشی میخانه لک قیوسی کر بیجیله بیله در اگر مدعی سوز اکز سه باشک
 کر بیجیله دی یعنی کر بیجی باشک دی (مفردات) (سر) باش (تسلیم) م (من) بن
 (واو) مع (خشت) کر بیج (در) قبو (میکده) میخانه (ها) ادات جمع (مدعی)
 دعوای کاذب اهلی (کر) اگر (نکند) ایتیقه (فهم) انلق (سخن) سوز (کو)
 سوبله (سر) باش (خشت) کر بیج (معنای اشارتی) بونفس بدخواهک مشتهای
 ترک ایدوب تحمل درد و محنت و بلا ایله فیض عشقه نائل اولی خود بخودانه اولیوب
 مرشد کاملک ارشادی و اعانه سده محتاج اولجی پیرک ایشکی کر بیجیله باش قویوب
 امرینه کالیت بین بدی الغسال تسلیم کلی اولدم اگر مدعی بو اسرار دن فهم
 ایچوب نه سیدن اول سلطانله قول و قربان اولدیم اکلوب بزه طعن ایله اهانت
 قیدنده اوور سه اکا سوبله هر رفتی طاش قتی ایسه باشی اور سون بزم بونک کبی
 رحت قبوسندن رجوع عز بوقدر دیکدر

باغ فر دوس اضیفست ولیکن زنهار * ناغیت شری سایه بیدواب کشت
 فردوس باغی لطیفدر ولیکن قطعاً ناغیت صباه سن سکود کولک سنی و اکین
 کشار بی (مفردات) (باغ) م (فردوس) جنت (لطیف) کوزل (است) در
 (ولیکن) استدراک (زنهار) قطعاً (نا) حتی (غنی) فرصت (شری) صباه سن
 (سبایه) کولک (بید) سکود (اب) کنار (کشت) اکین (معنای اشارتی)
 کرچه جنت فردوس و تعلیمی خصوصنده موعود اولان رؤیه جلال الله نعمتی اجل
 نعمتدر و زیاده لطیفدر لکن قاعله معلو مک اولسونکه بودوات ابدیه و نعمت
 سرمدیه واصل اولی سایه بیدکی باش آغریسندن و اغراض نفسانیه دن سلامت
 و شل اکین کشاری کبی دلکش و انشراح صدر و بر بخی برمایه سعادت و نلال الله
 فی العالم اولان پیر فیض بخشک و جنت عرفانه واصل فایحی بر کامل انوار رخسک

سرشت * که کناهی در کران بر تو نخواهند نوشت) بعض نسخه ده که کناهی دگری واقع اولش اما رندان جعنه در کران
 مناسب اولد ایچون بونی اختیار ایلدک عیبک رندانه اضافتی مصدر مک مفعوله اضافتی قیلنددر مکن نهی بخاطر
 ایله دیکدر پاکیزه سرشت پاکیزه و پاک بر معنایه در آری دیکدر طاهر معناسند سرشت خلقت معناسند پاکیزه
 سرشت وصف ترکیبدر زاهدی پاکیزه سرشته وصف تعریف طریقه در مراد عکسدر یعنی مهمل سرشت زیرا

وژد زه عیب ابلر خواجه ایسه کند بی ادعا رند زدن عد ابلر که حرف علندر دکران دالک کسریله وکاف عجبیک فحیه
 دکرک جمیدر غیر دیکر در دیلر یاله نخواهند نوشت نخواهند فی مستقبلر خواهند دین دیله من زدیگر نوشت فعل ماضیدر
 مضارع معارف اولقله مصدر معناسی ویر یاور نخواهند نوشت باز مسر زدر دیکر * محصول بیت * ای پاک بارا دلشلی
 زاهد رند زه یعنی باده نوشلره عیب ابلر زرا غیر یلر کنا هنی سنک اوز ربکه باز مسرل نکیم یو معنی منصو صدر قوله
 تعالی ولاتر وزیر وزیر اخری (من اگر
 نکیم وکر بد تو برو خود را باش * هر کسی
 ان درود عاقبت کار که کشت) تو برو خود
 را باش بروه یا تا کید ایچوند وروا می
 مخاطبدر کیت دیکر خود را باش تقدیر
 کلام خو در مشغول باش ضرورت
 وز نیچون حذف اولشدر کنندی مصلحت
 مشغول اول دیکر باش امر مخاطبدر
 باشیدن اول دیکر کسی با وحدت
 ایچوند درود دالک کسری وراک
 وواول فحیه زله فعل مضارعدر
 درویدن بغدادی و آریه بچمک معناسه
 کشت بونده کاف عریضک کسری
 وشتیک سکونیه فعل ماضیدر کشتن دن
 اکی دیکر اصلنده لفظ مشترکدر
 اسله فعل ماضی شده اسم اولنجه ایکی
 معناسه مستعملدر برسی اکین معناسه
 نکیم حضرت مولانا جامی بیور (بیت)
 یافت چشم از تم خلل تادر تو تخم مهر ست
 * خانه ویران شد ز باران کر چه خرم
 کشت کشت * بر سیده نارله معناسه
 نکیم آصنی بیور (بیت) خر تخم مهر
 قابل کشت دلم نبود * روبر زقطره
 های عرق آب ودانه داد * کارله کشتک
 جعنده ترادف شکل وار زرا کارده
 کشت معناسه کلور که سابقا مولانا
 جامیک بریننده ذکر اولشدری (بیت)
 بکشت کار جهان دل مبد کاخر کار
 ز کشت مات شود شاه عرصه شطرنج
 * اما بونده یعنی خواجه تک پینده ترادف
 طریقیه واقع اولامش بلکه بونده کار
 امر معناسه در عاقبت الامر دیکر
 * محصول بیت * زاهده خطاب ایدوب
 بیور که بن اگر ایوا کر بر ازم یعنی اگر
 صالح واکر طالح سن نه ایسترسین
 بشدن وار کنندو هر کس اکی بکین بچر
 حاصلی هر کس کنندی عیاله جزا نور

سایه عنایتته محتاجدر انکچون سایه پیدی ولب کشتی غنیت صای دیشدر متعالله
 بیکات نظر هم واسرار هم آمین

برعل تکبه مکن زانکه دران روزازل توجه دانی قلم صنع بنامت چه نوشت

عمل اوزره اعتماد ایلدن که اول ازل کونده سن نه یاور سن صنع فلی سنک
 نامکه نه یازدی (مفردات) (بر) علی (عمل) م (تکیه) (اعتقاد) (مکن) (ایله
 (زانکه) اندن که (در) فی (آن) اول (روز) کون (ازل) م (نو) سن (چه) نه
 (دای) یاور سن (قلم) م (با) للباسیه (نام) اسم (تا) خطاسیه (چه) نه
 (نوشت) یازدی (معنای اشارتی) ای سالک عملکه اعتماد ایدوب وعبا دتکه مغرور
 اولوب سایه اولیاء الاهدن امتاع ایتمه نازنین خدایک نظری و همتی شقی بی سعید
 ایدر دورو و هجوری الهه قریب ایدرسن نه یاور سن ازلده صنع خدا فلی سنک اسمکی
 سعید می یازدی یوخسه شقی می یازدی ابلیس و یلم بن باعورا عمارندن نه فائده
 بولد ابلر همان عمل وعبادتکی اسباب کبر ایتموب و مغرور اولوب مر دان خدایه
 تسلیم اوله سن دیکر

حافظا روز اجل کر بکف آری جامی بکسر از کوی خرابات برنت به بهشت

ای حافظا اجل کونی اگر برجام اله کنوره سن خرابات محله سندن سنی براوغوردن
 جته ایلنور (مفردات) (حافظا) م (روز) کون (اجل) اوام (کر) اگر
 (با) للباسیه (کف) ال (آری) کنوره سن (جام) قدح (با) وحدتیه (یکسر)
 براوغوردن (از) من (کوی) محله (خرابات) میخانه (رند) ایلنور (نا)
 خطاسیه (با) ظرفیه (بهشت) جنت (معنای اشارتی) ای حافظ (تقوتون
 کانه بشون) سر نجه اگر نظر اهل الله ایلد واصل اولد بک عشق و محبت الهیه
 و باعث فقر تام اولان جاذبه رحان ایلد آخر دمکده محبت ایتمک لقاء الهه
 واصل اولور ایسک واستغراق عشق ایلد الهه جان و بر ایسک شهید عشق اولور
 ایسک (ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون)
 الخ سر نجه بوخراب دیادن کو چینه بلا حساب روحکی جته ایلنور دیکر

کر نهادت همه اینست زهی تنک نهادت و سرشت همه اینست زعی خوب سرشت

اگر سنک طبیعتک جمله بویسه عجب کوزل طبیعتدر واکر سنک خلقک و مشربک
 بویسه عجب لطیف خافتدر (مفردات) (کر) اگر (نهاد) طبیعت (نا) خطاسیه
 (همه) جمله (این) بو (است) در (زهی) عجب (نیک) ابو و کوزل (نهاد) م
 (ور) واکر (سرشت) خلقت و طبیعت نهادت و سرشت بر معنای (همه) جمله
 (این) بو (است) در (زهی نیک) م (خوب) لطیف (سرشت) م (معنای
 اشارتی) ای حافظ اگر طبعک و مشربک دائم سیف ریاضات و مجاهدات ایلد شهید
 عشق اولق ایسه و عنایت ازلیه حق ایلد خافتک دخی دائم (کل یعمل علی شکله)
 سر نجه راه عشقه جان فدا ایتمک و لقاء الهه محبت و عشق ایلد وصات شو قنده

ایسک

پس رزم صالح و طالح اولد بفرزدن سکا فائده وارنه زیان تو برو خود را باش ترکیبک معناسی یوری کند یکچون اول ایشکه
 مشغول اول دینار اصابت ایلد ایلر (نا امیدم مکن از سابقه لطف ازل توجه دانی که پس پرده که خویش و که زشت)
 نا امیدم مکن بنی مایوس ایلد از سابقه لطف ازل سابقه صفتدر رحمت سابقه دیکر لطف ازل تقدیر کلام
 لطف ازل خدا در دیو مشهور حدیث شریفک مضمونسه اشراردر کا قال الله تعالی فی الحدیث القدسی انی انا الله سبحانه

رحمتی علی غضبی توجه ذاتی سن نه یاور سن استفهام انکار یز یعنی یز سن دیکر که پس پرده سکا بونده معنای
 استفهامی یسندر پس بونده آرد معناسه در پرده اردنده دیکر عالم غیبدر آسیر در پس پرده و غیب دیدن کز پرده کوره در
 والاخدایه نسبت پرده و غیب اولمازا کا اضافیه هیچ کزنی یوقدر هب اشکاره در ایکی پرده که لفظی من استفهامیه
 معناسه خوب و زشت جمعی تضاد قیلنددر خوب می خوم و مغفور و زشت مر دود و مطرود معناسه در یعنی خدا قنده
 مقبول کیم و مر دود کیمدر سن نه
 یاور سن دیکر * محصول بیت *
 ای زاهد اللهک ازل لطفک رحمت
 سابقه سندن بنی نا امید و مایوس ایلد
 زرا سن نه یاور سن که الله تعالی
 قنده مقبول کیم و مر دود کیمدر جائز
 در که بزند لکن توبه سبیله مقبول
 و سن غرور زهد له مر دود اوله سن
 (همه) کس طالب یارند چه هشیار چه
 مست * همه جائده عشقه چه مسجد
 چه کشت محصول بیت * هر کیمه
 بارک طالبیدر آبی نه سرخوش نه هر خانه
 عشقه در مسجد نه کلباسه نه هر عاقل
 و لا یقل بارک طالبدر یعنی صالح و طالح
 اولنرک جمله سی طالبدر و مسجد و کلباسک
 خانه عباددر هر گوشه سی مسجد
 و دردن حاصلی دین اسلام سار دین
 کبی دکل که صلوة و عبادت بر بره خصوص
 اوله و غیر پرده جائز اولیه بلکه هر که
 ظاهر اوله عبادت قابلددر مسجد اولسون
 میخانه اولسون نکیم شاعر بیور (بیت)
 که معکف درم و که ساکن مسجد *
 یعنی که ترا بطایم خانه بخانه (ودخی
 شاعر بیور (بیت) هر جا که روم جمال
 نومی بینم) ای دوست ازان سبب شدم
 هر جایی (نه من از خلوت تقوی بدر
 افتادم و بس * بدرم نیز بهشت اید
 از دست بهشت) بعض نسخه ده خلوت
 برینه خانه و بعض نسخه ده پرد و دوشش
 خلوت تقوی اضافتی یسایه در و بس
 و او دنا صکره بس انجیق معناسه در بهشت
 اید بهشته بانک قضی و کسری جائز
 جنت دیکر بهشت با حرف تا کید افعاله
 داخل اولان باه مفرده مکسور او قنور
 انجیق صالیو پردی دیکر یعنی ترک ایلدی
 پردن مراد حضرت آدمدر که جنتی
 براغوب بو عالم سهلی به دوشدی

۱۸۳

ایسک عجب کوزل طبیعتدر و عجب لطیف خلقتدر محضا اللهک تو فقیدر و فقا الله
 لحنه اقامه

وله ایضا

کون کون می وزد از بوسنل نسیم بهشت من و شراب فرح بخش و بار حور سرشت
 شمدی که بوستاندن جنت نسیمی اسرین فرح و بریجی شراب ایلد و حوری طبیعتی
 محبوب الهیم نه سعادتدر (مفردات) (کون) شمدی (می) زاند (وزد) اسر
 (بوستان) باغ و باغچه (نسیم) صبا ایلد (بهشت) جنت (من) بن (واو)
 مع (شراب) م (فرح بخش) فرح و بریجی (واو) مع (یار) محبوب (حور) م
 (سرشت) طبیعت (معنای اشارتی) شمدیکه عالم غیبدر تجلی ربانیه دماغ جائه
 جنت معرفه اللهک ریح رحمانی و اثر فیض بزدانی بنده (لی مع الله وقت لایسعی
 فیسه ملک مقرب ولان می مرسل) سر نجه فرح ابدی بخش ایدیمی عشق الهی
 و معرفت نامشاهی و لطیف اولان اللهک عون و عنایتی بکله در اول وقت غنی
 عن العالمین دیکر

چرا کدا چرا زنده لاف سلطنت امروز که خیمه سایه ابرست و زمکه لب کنت

فقیرو کون نیچون سلطنت لافنی اورمیه که بواوت کولکه سی چادریدر و اکین
 کناری مجلس عشرتی بریدر (مفردات) (کدا) فقیر (چرا) نیچون (زند)
 اورمیه (لاف) دعوی (سلطنت) شاهلق (امروز) بوکون (که) زرا (خیمه)
 چادر (سایه) کولکه (ابر) بواوت (زمکه) عشرت مجلسی (لب) کناری
 (کنت) اکین (معنای اشارتی) فقیر جان اولوب سرلی مع الهه واصل اولان
 کدا غنی عن العالمین دیو نیچون سلطنت معنوی دعواسن ایتسون بوکون (حور
 مقصودات فی الخیام) اولان عروس اسرار معرفه الله قلیسک لم یضیعهن انس قبایم
 ولا جبار) سر نجه حافظی و ناصری ظن الله فی العالم اولان پیر پرده دار غیبر جلسا
 الاهدن اولقله اول وقت کنندیک الله ایلد انبیت بری چشم بصیرت ناظر جل الله
 ایلد قاب هاتم پرازهار اسرار معرفه اللهدر دیکر

چون حکایت ارد بهشت میگوید نه حافظست که نسیم خرد و نقد بهشت

باغ و باغچه اورتد باز آیتک حکایتی سولر عاقل دکلدر اول کیمسه که ویر سی بی
 صاتون الدی و نقدی ترک ایلدی (مفردات) (چن) باغ (حکایه) قصه
 (ارد بهشت) اورتد باز آیی (میگوید) سولر (نه) دکل (عاقل) م (است) در
 (نسیم) ویر سی (خرد) صاتون الدی (نقد) حاضر (بهشت) ترک ایلدی
 (معنای اشارتی) ان الله جنة عاجله من دخلها لا یشتاق الی جنة آجله قالوا
 وما هی یارسول الله قال معرفة الله (حدیث شریفی سر نجه معدن اسرار و قائد
 ابرار اولان حضرت حبیب الله و وارثان رسول الله بو عالمده تحصیل کالات معرفه الله
 ایلد رؤیه جمال الله چشم بصیرتله ممکندر دیو خبر و بر مشر ابرکن جد و سعی ایلد

* محصول بیت * خلوت و تقوادن طشره همان بن دوشدم یعنی صلاح و تقوادن صکره رند باده نوش همان بن دکام بلکه
 حضرت آدم دخی بر عصیان سبیله جنت ایلدی بی الدن صالیو پردی یعنی ترک ایلدی (سر تسلیم من و خشت در میکدها
 مدعی کر نکند فهم سخن کوسرو خشت) سر تسلیدن مراد کال تسلیمه باش قومقدر خشت بونده کر بچدر و او معیت
 معناسی افاده ایدر نکیم سابقا بیان اولدی در میکدها میخانه ل قیوسی مدد بیدن مراد بونده خصمدر سرو خشت بونده

خشت کریم معنای دوز * محصول بیت * بنم تسلیم باشی میخانه ر قوسنك كرجی بصدق ایدوب یصلاندن اندن
ایران حاصلی باد ذوقی فلک ویرم اگر مدعی بوسوزك معناسنی فهم الخ سده اکادی باشك كرجی اور نیکم رومده
باشین طاشه اورسون یلدیکندن قالسون دیر (باغ فردوس لطیفست ولیکن زنهار * تاغیت شمری سایه یدوب
کشت) فردوس جسته بر باغچه نك اسیدر پس باغ فردوسه اضافتی بیانیسه در تاغیت نابوده تنیه ایچوندر غنیمت
بونده فرصت مقامنده مستعیدر شمری
۱۸۴

فعل مضارع مخاطبدر سایه کولکه ید
سکود اغاجی اب بونده کنار معناسنده
کشت بونده اکن معناسنه * محصول
بیت * جنت باغچه سی خوب واطیفر
اما زنهار البته فرصت صایه سن اکن
کنارنده وسکود کولکه سنده اوتوروب
صحت ایلمکی یعنی دنیا ذوقی فوت ایله
عقباده الله کریمدر حاصلی بونقدی
اول نسته ایچون ترك ایله دیمکدر (در عمل
تکیه مکن زانکه دران روزازل * توجه
دانی قلم صنم بنامت چه نوشت)
تکیه کردن طایفهقدر تکیه مکن طایفه
دیمکدر دران روزازل ان اسم اشارت
بونده مقمدر در روزازل دیمکدر قلم
صنع تقدیری قلم کاتب صنم بنامت باحرف
صله نوشت فعل ماضی * محصول
بیت * عذبه اعتماد ایله انکیچون کیم
روزازله قلم کاتب صنم نه یلور سین
ادیکی نه یازدی یعنی سعادتمنی اشقیادمنی
یازدی کیم نه یلور حاصلی اعتماد فضل
الله در اکثر عمله دکل (حافظاروز
اجل کر بکف اری جامی * یکسراز کوی
خرابات برنت به بهشت) روزاجلدن
مراد روزانقطاع حیاتدر یکسبرکردن
بر اوغوردن دیمکدر برنت باور اووال
مفتوحه ایله وناه خطایله فعل مضارع
مخاطبدر به هاء رسمیه حرف صله در
ورسی سز اولوب بهشتنداملا اولمدر
قاعدہ اما نسخه ل بویه بونقین نسخفره
تابع اولوب هاء رسمیه یازدی * محصول
بیت * ای حافظ اگر آخر کونده آوچکه
برجام کتورر سك میخانه محله سنده
سنی بر اوغوردن جسته باغچه یعنی عذاب
قبر اولمقنیزین وسؤال منکر وکر سنز
طوغری جسته کیدر سین دیمکدر طاب
الجنة بلا عمل ذنب حدیث شریفنه

بو کونکی جنت عرفانه کیمربوب وجمال الهی کور مبوب یارین بهمالوت جسته
رؤیةالله بزم ایچون اوله جق دیو همت قاصره ایدوب نقدی نیسه یه ویرمک عاقل
کاری دکلدر دیمکدر
دشمن و فایسته که برتو ویرمز و فقا که عبادت خانه ک مومنی کلسانک چراستندن
شعله اندیره سن (مفردات) (وفا) (مجوی) ایسته (ز) من (دشمن) م (که)
زیرا (برتو) عکس وضیا (نهد) ویرمز (جو) و فقا که (شع) م (صومعه)
عبادت خانه (فروزی) شعله اندیره سن (از) من (چراغ) م (کشت) کلسا
(معنای اشارتی) هلاک المسوفون سر نجه بوعالمده جنت عرفانه دخول ورؤیة جمال الله
مکن ایکن سنی یارینکی جسته ناخبریدن غله شیطاندر صورت حقهه نایب انظر بهالده
ودشمندن وفا اومه زیر کلسا پاپازنک چراغندن صومعه نك مومنی شعله اند بریم
دیرسك برتو وضیا ویرمز بواهی محالدر کذلک نفسله شیطاندر وفا اومنی محالدر
لکن صورت حقهه سکانلیسات وتسویفات ایدن نفس و شیطانک حبله سنی تمیز تور
معرفه اللهه محتاجدر دیمکدر

بیت * عمارت دل کن که این جهان خراب * بر آن سرست که از خاک مابسا زخشت
شراب ایله قلبی معمور ایله زیر او خراب جهان اول سودا اوزره در کیم طیر اغیزدن
کریم دوزه (مفردات) (با) مع (می) شراب (عمارت) معمور (دل) ذنب (کر)
ایله (که) زیر (این) بو (جهان) م (خراب) م (بر) علی (آن) اول
(سر) سودا (است) در (خاک) طیراق (ما) بز (بسا زد) دوزه (خشت)
کریم (معنای اشارتی) تسويف شب هلاک اولمجه بر قدم اقدم نبلی الهی خانه سی
وسیرغ معرفه الله لانه سی اولان قلبی شراب عشقه معمور ایله که سعی ایت بوخسه
بو خراب جهانک بقاسی یوقدر رهسان بزم سبب تحصیل معرفه الله اولان
وجود مزنی طیراغه قارشیدر بوب وجو دیز طیراغندن کریم یا بقی
سودا سنده در دیمکدر

بیت * مکن بنامه سیاهی ملامت من مست * که آکھست که تقدیر رسر ش چه نوشت
بن مستی کنهکار الله ملامت ایتمه کیم یاور که تقدیر الهی انک باشی اوزره نه یازدی
(مفردات) (مکن) ایله (با) للالبسة (نامه سیاه) کنهکار (یا) مصدر به
(ملامت) طعن (من) بن (مست) م (که) کیم (آکھ) عالم (است) در
(تقدیر) حکم (بر) علی (سر) باش (ش) ضمیر (چه) نه (نوشت) یازدی
(معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست (من عمر باطنه خرب ظاهره) سر نجه
تعبیر قلب ایچون سن انیب اولان فقر وفاقه بی اختیار ایدوب ظاهر بر خراب
کورنمی بر کنه ظنیه بزمست عشق الهی به ملامت ایله سن اسرار معنودن
وانت روحانیدن خبردار دکلین کیم یلور که تقدیر خدا حافظك باشنه یازدی سن

موافق دکل بومعناری خصوصاً بونقدی اول نسته ایچون ترك ایله دیمک خطا اولدیغی کتب معتبره ده مسطور در من قال
لا تترك النقد بالنسبة كفر کذا فی الخلاصة الفتاوی (کر نهادت همه اینست زهی نیک نهاد * ورسرشت همه اینست
زهی خوب سرشت) (بوییت) و بر عمل تکیه مکن یعنی اکثر نسخه ده یوقدر اما بعضیسته موجود اولدیغیچون تنیه فائده
ایچون شرح اولمندی نهادت نهاد و سرشت خلقت معناسنه در یعنی لفظان مراد فائدر نیکم شاهی منظومه سنده

ایراد اینش * طبعه طبعندر آدمک نهادت و سرشت * ایکسندنه یله تا خطاب ایچوندر همه اینست ایکی برده یسه تمام بواسته
معناسنده * محصول بیت * اگر سئک طبعتک تمام بواسته نه ابوطیعت نه کوزل طبیعت اولوروا کر خلقتک تمام بواسته نه کوزل
خلقت اولورایکی برده اینست بیور دینی بوغزاده بجووع ایلمک مضموننده اشارتدر یعنی آیات سابقه مذکور اولان حقایق و دقایق
اگر کنندی حالک ایسه سعادت سئک دیمکدر بونده شاعر حافظ نام برخطا طب نجرید ایدوب اکا خطاب ایله (وله ایضا)
(کنون که میده مداز بو سستان نسیم
بهشت * من شراب فرح بخش و یار
حور سرشت) کنون اکتوندن محققدر
شادی دیمکدر که حرف بیان میده فعل
حال دیمکدر بونده بل اسمک معناسنه
بوستان واوله فاسیدرو واور سرعیدر
نسیم خوش قوقلی بل بهشت بالک فحشی
و کسری ایله جنت دیمکدر فرح بخش
وصف تر کیدر بخشیدندن فرح
بغشلیجی یعنی سوندیجی حور سرشت
وصف ترکیب افسانه دیمکدر حور سر
احورک و حورانک چه بدر اما بجم مفرد
مقامنده استعمال ایدوب جسته حور ران دیرل
بیت * حوران به شیرادوزخ بود اعراف
* از دوز خیسان برس که اعراف
بهشت * سرشت اسندر رادلش یعنی
خلاق معناسنه حورا باراداش لی دیمکدر
بونده کی ایکی واو بیت معناسنی افاده
ایدر که سابقا مکرر بیان اولمدر
* محصول بیت * شمدیکه بوستاندن
جنتک خوش قوقلی بی اسر یعنی بهار
ایام سدر که بوستانلردن طانی قوقلی
یلار اسر بنم شراب فرح بخشله و یار
حور سرشته حاصلی بهاری بار یله باده
نوشانده یکوررم یعنی باده و بارد در مصالحیم
بونلردن مفارق اولم دیمکدر (کما چرا
زندان لاف سلطنت امروز * کدایه سایه
ابرست و بزیکه اب کشت * کدا بونده
فقر معناسنده در ککه حرف تعلیل
خیه چادر بعض نسخده چتر واقع
اولش فی الواقع سلطنت افطنه چتر
خیمه ددن اسندر سایه کواکه اربوات
بزمکه بزم مجلس که کاهدن محققدر
ظرف مکان معناسنه اب کشت اکن
کسری * محصول بیت * کدا بوکون
نیچون سلطنت یعنی بادشاهی لانی
ودعوا سنی ایله که بوات کواکه سی

همان کدی حالک مشغول اول کیمه نك عینیه نظر ایتمه که سن اهل تمیز
دکلن دیمکدر
قدم در اغ مدار از جنازه حافظ * که کچه غرق نکاست مبروده بهشت
حافظك جنازه سندن قدم در بغ طومعه و باغ صافقه که اگر چه کاهد غرقدر
اکن جسته کیدر (مفردات) (قدم) باقی (در بغ) صافقی (مدار) طومعه (از)
من (جنازه) میت (حافظ) م (که) زیر (اگر چه) (غرق) یا تقیین
(کناه) م (است) در (میبرد) کیدر (یا) للملا بسة (بهشت) جنت (معنای
اشارتی) ای زاهد بو حافظ میخانه ده کوب دینده و فقی خانه لنده بوانوردو
بر جنتی اماره ایله فاسق در دیوب جنازه م اوزره نمازی ترك ایتمه و قدم در بغ ایدوب
خود یدنک ایدوب کیمه الهک رحمت واسعه سندن خبردارد کلن یوز یلاق کافری
ایسانله و معرفته ختم ایدن الله بو بیچاره حافظندن کچر ظن ایتمه بنم اللهه حسن
ظن بود که شرف ایمان بر کاهنه غفور رحیم اولدیغیچون حافظك جمله کاهندن
کچر الهک کرم رحمتله حافظ جسته کیدر الله کرمندن حافظنی نبیین و صدیقین
وشهدائیلله جوارق شده یار ایدر بر سر نا الله بچاه حبیبه صلی الله علیه وسلم
وله ایضا

بیت * بروای زاهد و دعوت مکنم سوی بهشت * که خداد رازل از اهل بهشت سرشت
کیت ای زاهد بنی جنت جانبده دعوت ایله ز برحق تعالی ازاده بنی جنت
اهلندن خالق اللمدی (مفردات) (پرو) کیت (ای زاهد) م (دعوت) م
(مکن) ایله (ام) بنی (سوی) جانب (بهشت) جنت (که) زیر (خدا) م
(در) فی (ازل) م (از) من (اهل) م (بهشت) جنت (ام) بن (نه) بنی
(سرشت) یوغوردی و خالق اللمدی (معنای اشارتی) ای قاصر همت اولان
زاهد ظاهر پرست مشتتهای نفس اولان جنت آجله یه بنی دعوت ایتمه زیر
مقاب القلوب اولان الله ازاد بنی جنت عاجله عشاق اولان جنت معرفه الله اهلندن
خلق ایندی بیلر بین که (وها حرامان علی اهل الله) در وهر براوه براهل و کندی
ایچون بر اهل خلق ایدوب هر کسی بوعالمده طریقه سالک اینشدر و هر کس حمت
وسعی مقدر نجه مقصودینه نائل اولمدر (المرء بطیر بهجت کما ان الطیر بطیر
بجنا حید)

بیت * جواز خرمن هستی نتواند داشت * هر که در کوی فنا در ره حق دانه داشت
وجود خرمنندن برداند آربه قالد رمقه قادر اولمازهر کیمه فتنایمده سنده حق بوانه
دانه اکمدی (مفردات) (یک) بر (جو) آربه (از) من (خرمن) م (هستی)
وجود (نتواند) قادر دکل (برداشت) قالد رمقه (هر که) هر کیمکه (در) فی (کوی) محله
(فنا) م (در) فی (ره) بول (حق) م (دانه) حبه (نکشت) اکمدی (معنای اشارتی)
(الدنیا مزرعة الآخرة) سر نجه طریقی ارادو طریقی اخبارو طریقی شطاراهلای

چادر و چتر تبسته در واکن کناری صحیح کاهدر سابقا مرور ایشل ایدی که ایرق واکن کناری و سوکد کواکه سی مجلس
قور میچون زیاده مقبولدر باللرنده (چن حکایت ارد بهشت مکیود * نه عارفست که نسیمه خرد و نقد بهشت)
ارد بهشت بونده مراد ارد بهشتدن سلطان جلال الدین ملک شاه بن اب ارسلان سلجوقی تاریخنده اولان ارد
بهشتدر که فصل ربیع الکنجی آیدر یعنی چن بوایدن خبر و برزرا نباتاتک کال نشو و نمایی بوایده در حاصلی خوا جسته

بوغزلی دید که بو آیش مالک غایت حسن و بیجی و رونق زمانی در نسیه و بره سنی معاشه در حاضر و نقد مقابل استعمال اولنور * محصول بیت * چن ارد بهشت آیدن خبر و بر یسنی بهارک اورطه آیدر دیرز را چنک تمام حرکتی بو آید در ایدی عارف دکدر اول کیمه که نسبیتی صا تون آله و نقدی ترک ایلید یعنی جنت امید به بویه زمانه دنیا ذوقنی ترک ایلید دیکدر (بمی عارت دل کن که این جهسان خراب * بر آن سرست که از خاک ما بسازد خشت) عمارت مصدر در عمر یحیی با بدن یسنی نصر

هر برزلی بو عالم فایده مقصود لری یوانند سعی و مجاهده ایتمه و عبادت و طاعت و عشق و محبت تخمندن الله بولنه بردانه اکر سه (ومن بعمل مثقال ذرة خیراره) دوتنه نازل اوله من و یومز رعد آخرت اولان و جرد خرمندن بردانه آری به دخی قالدوره قادر اوله مرانک حاصلی خسرا ندر دیکدر

نور تو تسبیح و مصلوره زهد و ورع * من و بخانه و ناقوس و نه خانه سن تسبیح و سجاده و زهد و ورع بولی ایله سن بن میخانه و ناقوس و نه خانه و کلبا بولی ایله م (مفردات) (تو) سن (واو) مع (تسبیح) م (مصله) سجاده (ره) بول (زهد) ترک دنیا (ورع) تقوی (من) بن (میخانه) م (ناقوس) کلبا چای (دیر) بخانه (کشت) کلبا (معنای اشارتی) ای زاهد اخیر عباد و برار مر تاض و شطارسالک با جلد به پیشه اولان تقوی کور که سن ثواب و جنت ایچون تسبیح و سجاده و زهد و ورع یوان طومش سن بزرگه عشاق و مجذوبین مشاهد جلال الله ایچون میخانه عشق خدا و مرشد آگاه و غما و مجلس محبوبان جان فزا و محفل جلساء الله کاشفان اشارتی عروس اسرار بی متعال یوان طومش زهد دیکدر

نور تم از می مکن ای صوفی صافی که حکم در ازل طینت مارا بمی ناب سرشت ای خاص صوفی بنی شرابدن منع ایله که حکم لم یزل ازاده بزم جامور بزمی صافی شراب ایله یوغوردی (مفردات) (منع) م (مهم) غنیم (از) من (می) شراب (مکن) ایله (ای صوفی) م (صافی) خالص (حکیم) حق تعالی (در) فی (ازل) م (طینت) چاور (ما) بز (را) ادات (مفعول) با (مع) می (شراب) ناب (صافی) (سرشت) یوغوردی (معنای اشارتی) ای خاص صوفی الماهک فیض بلا واسطه سنه و مشاهد جلال بی مثاله باعث اولان عشق الهی دن ذوق بوق باری انکار طریقه بزی منع ایله زرا حکیم ازل اولان الله نحن قسمناده بزم طینت فطرت روحانی بزی صافی شراب ایله یوغوردی و بزه ازاده عشق و محبت مایه سن بخش ایندی (من لم یلق لم یعرف)

نور صوفی صافی بهشتی بود از آنکه چوم خرقه در میکه هادر کرو باد نهشت خالی ذهن صوفی اهل جنت اولان اذن که بنم کبی خرقه بی میخانه لده شراب ره قومی (مفردات) (صوفی) م (صافی) خالی ذهن (بهشتی) جنتک (نیود) اولان (ز آنکه) اذن که (جو) شل (من) بن (خرقه) عبا (در) فی (میکه) میخانه (ما) ادات جمع (در) فی (کرد) ره بن (باده) شراب (نهشت) قومی (معنای اشارتی) (الا لا ایمان لمن لا یحبه الله) الخ حدیث شریفی سر نیجه صوفی مادام که تحصیل عشق و محبت اولوب حب دنیا ایله و شغل ماسوا ایله تسون عرنی مشغول قیاب غفلت قلبه شهوت نفس اسیری اولد قیجه جوار قدس الهی اولان جنته منسوب و اهل جنت اولان بزم کبی خرقه وجودنی راه

نور عشقه

اوله سن پس کیمه به طعن و تشنیع جائز دکدر (قدم در یغ مدار از جنازه حافظ که کرچه غرق کاهست میرود بهشت) قدمدن بونده مراد ایقدر مدار نهی مخاطبدر در یغ طومنه دیکدر جنازه جیک فحله میتر عامه فتنه اما صحیح و مسریر دیرل که حرف تعابیل غرق کناهست تقدیری غرق بحر کلاهست میرود فدل حالدر رو بدن بالافعل

کیده یورم دیکدر بهشت با حرف صله * محصول بیت * حافظک جنازه سندن یسنی جنازه سنه وارمه قدم در یغ طومنه ای زاهد زرا اگرچه کناه دکن به غریقدر اما جسته کیدر بو بیت خواجدهن تقال طریقه واقع اولش * حکایت * شوبله روایت اولنور که خواجسته نک بر منکری وار ایش که حال حیا تنده خواجده به طعن و تشنیع ایدر مش حضرت خواجده و فات ایدنجه جنازه سنه وار غده شمع اولور و غیر بلریده وارمدن منع ایدر مش خواجده نک اجناسندن بر یسنی مکر اول میجسده حاضر بولنوب ایش که

عشقه ر باضات و مجاهدات ایله شراب عشق الهی بی نوش اینک ایچون افشا ایند کجه و قید وجودی ترک ایند کجه دیکدر

نور لذت از عیش بهشت و اب حورش نبود هر که اودامن دادار خود از دست بهشت جنت عیشندن و جوری لبندن اول کیمه به لذت و نصیب اولماز هر اول کیمه که کند و مجبو بنک انکنی الیدن قودی (مفردات) (لذت) م (ز) من (عیش) معیشت و سرور (بهشت) جنت (اب) دوداق (حور) حوری (ش) ضمیر (نیود) اولماز (هر که) هر کیمه (او) اول (دامن) انک (دادار) توکل طویچی (خود) کندنی (از) من (دست) ال (بهشت) قودی (معنای اشارتی) جنت عرفان معیشتی اولان اذند روحانیدن و متخلی باخلاق الله اولان مستوران قیاب عزت و عارفان اهل بصیرت صحبتی برکاتندن بر لذت و بر حظه و نصیب اولماز شمول کیمه له که الیهک رضایی بونده عبادات و طاعاته جد و سعی اولیمه و امر الهی به اطاعتی ترک ایدوب وجودنی حق بولنه افشا ایند (المجاهد تورت المشاهده)

نور حافظا اطف حق ار با تو عتاب دارد عجبش فارغ زغم دوزخ و این ز بهشت ای حافظا اگر حق اطفی سکا عتاب طوته جهنم غمندن فارغ و جندن امین اول (مفردات) (حافظا) ای حافظ (اطف حق) م (ار) اکر (باقو) سکا (عتاب) احسان (دارد) طوته (باش) اول (فارغ) آزاده (ز) من (غم) کیدر (دوزخ) جهنم (ایمن) خلاص (ز) من (بهشت) جنت (معنای اشارتی) ای حافظ صراط مستقیمه عبادات و مجاهدات صادق در برکانه اکر الیهک عتابی سکا یار اولوب تجلی انوار فایده سنه سنی مظهر ایدر سه دوزخ فراغ غمندن فارغ اول و جنت مشتهیات نفسدن خلاص اول که (و) ساحرمان علی اهل الله در همان مقصود مشاهد جلال الله در دیکدر

نور وله ایضا

نور ای نسیم سحر آرام که یار کجاست منزل آن مه عاشق کش عیار کجاست ای سحر بی یارک آرام و فرار ایدر جک بری فتنه در اول عاشق اولدر یچی عیار آلت منزل فتنه در (مفردات) (ای) حرف ندا (نسیم) اطفی بل (سحر) وقت سحر (آرام) قرار (که) محل (یار) م (کجاست) فتنه در (منزل) قوناق (آن) اول (مه) آی (عاشق کش) عاشق اولدر یچی (عیار) لا بالی (کجاست) فتنه در (معنای اشارتی) ای دماغ جاهل بوی عطر از اسرار ریحانی بشد بر یچی شیخ شفیق مکان و جهنم مژه اولان محبوب حقیقی انوار تجلیهک ظهوری خلی فتنه در جمال نوری حیات بی شمار و پرده استار شده کبریک ایله عاشقی (موتوا قبل ان تموتوا) سریند گرفتار ایدن نور السموات و الارض اولان الیهک ذات بیجونی مشاهده سی فتنه در دیکدر

خواجسته نک دعوائی بو اید بکسه بنم دیوانم هر نه نیتله فتح و کشف اولور سه حسب حال واقع اولور کلاک دیوانی آچم لم کورمانه کلور دیوانی آچنجه الله الله امر به بو بیت کلور پس اول منکر تو به ایدوب حاضر جاعته قاقوب مایه حاضر اولمشلر (وله ایضا) (روای زاهد دعوت مکنم سوی بهشت * که خدا در ازل از اهل بهشت نسرشت) ای زاهد خطاب عامدر مکنم نهی مخاطبدر که حرف تعابیل نسرشت فی ماضی مقصود خلق ایلدی دیکدر * محصول بیت * واری زاهد بی جنت جابسته دعوت ایله زرا ازنده الله تعالی بنی اهل جنتدن برانندی حاصلی بنم جنته وارم مشیت الیه متعاند (یک جواز خرم هستی نتواند برداشت * هر که در کوی فساد دره حق دانه نکشت) جوار به هستیدن مراد وجود در برداشت بونده مصدره مناسنه در زرا مضارعه مقارن در هر که بونده اسدر عریده من مناسنه نکشت فی ماضی اکدی دیکدر * محصول بیت * واری خرمندن بر آریه حاصل قالدن هر کیمه که طریق کوی فتنه الله دانه اکدی یسنی دنیا کلوب حبسه الله برایش ایشلین وجوده کله دن اکا برار به قدری فایده حاصل اولماز زرا الدنیا من رعد الاخرة (نور تسبیح و مصلوره زهد و صلاح * من و میخانه و ناقوس و در کشت) بو بیت زهد و روع و درله کشت مایه واقع اولان و اولر عطف ایچوندر ساری معیت مناسنددر ناقوس کلبا لده بر تیوردن نخته در که اصارل و زمان جمعی اعلام ایچون چالار مصلادن مراد مجاهده در زرا الله سجاده به مصلادیرلدر و کشت عطف تغیردر

* محصول بیت * زاهد خطاب ایدوب یورر تسبیح و سجاده و طریق زهد و ورع سنک میخانه و ناقوس و طریق دیر و کشت بنم یعنی اول سکا بو بکا حاصلی ضروره زهد و تقوی سنک صورت فتنه عبادت حق بزم (بیت) وقت آن شیرین فتنه در خوش که در اطوار سیر * ذکر تسبیح ملک در حلقه زار داشت (منع از می مکن ای صوفی صافی که حکم در ازل طینت مارا بمی ناب سرشت) منع مصدرک مفعولیه اضافتی قیلنددر صوفی صافی صوفی صفوته وصف

استهزا طریقه در زیر دأبی صوفی بی محسوسه دائما حکیمان مراد الله تعالی در طین طین باخند ز طینتدن مراد ما ده
وجود انسانند که الله تعالی خیر طینت آدم پیور مش ناب صافی وخالص معنایه در سرشت فعل ماضی یوغوردی دیکدر
محصول بیت * ای صوفی صافی بی میدن منع ایله زیر خالق اشیا ازاده بزم باخغمزی صافی وخالص باده ایله یوغوردی
یعنی بزم شارب خیر اولد یغیر از ایدر عارض و تقلیدی دکلدر که سیک سوزکله بمنوع اوله یز (صوفی صافی بهشتی
نیودهر که چوم * خرقه در میگرد هادر

شب تارست وروادی * این در پیش * آتش طور کجما و معدد بدار کجاست *

کجما قرا کور وادی * این یولی اوکده در طور آتشی قنده دیدار و وعدی قنده در
(مفردات) (شب) (کجما) (تارا) (فارا کو) (است) در (ره) یولی (وادی) (این) (طور)
طایفه قریب پردرک استمد که انده موسی علیه السلام شجره * عبایدن نور تجلی
الهی آتش صورتند کورینوب مبدأ رسالت و منشأ مکلفه حضرت اولمشدر (در)
فی (پیش) اولک (آتش) م (طور) جبل مناجات موسی علیه السلام (کجما)
قنده (موعد) (محل) و وعد (دیدار) (جبال کورمک) (کجاست) قنده در (معنای
اشارتی) ان الانسان فی خس (سر نیجه یوغریب انسان ظلت بشریتده شواغل
ماسوی ایله و حبیبات نفسانیه ایله مجبول و مبتلا در حالیکه عاشقک مشاهده
انوار تجلی ایله فیض بلا واسطه به و انس کامله * حقانیه ایله فی نجات ربانی بی
وسیلله واصل اوله جخی وادی * این مقام احسن یولی ایلروده در که نفسدن و تعلقات
بشریه دن کجما بومقامه واصل اولماز بوجیل وجودی قنایه ویریحی و محبوبک
غیری بی باقیجی آتش عشق الهی قنده آتش عشق الهیله افزای وجودی
ایتمسانه و قیودات ماسوادن مجرد اولسانه دید ارجمال الله و وعد سی بری
قنده در دیکدر

هر که آمد بجهان نقش خرابی دارد * در خرابات میسید که هشیار کجاست *

هر کیم که جهانه کلدی خراباق نقشنی طونار صورماک که * میخانه ده آق و عقلی
قنده در (مفردات) (هر که) هر کیم که (آمد) کلدی (با) (لایلا) (جهان)
م (نفس) صورت (خراب) م (با) (مصد ریه) (دارد) (طونار) (در) فی
(خرابات) (میخانه) (میسید که) (صورماک که) (هشیار) (عقلی و آق) (کجاست)
قنده در (معنای اشارتی) اگر سالک اولان کشی راه عشقه مشاهده * جمال الله
ایچون نفسی فدایا یتوب جذبات رجسانیه ایله طوعا و تقاضا بشریه دن منسلخ
اولدسه بی حاصل اوله رق کره یو عالمدن کذر ایدر و عاقبتنده نادم اولور زیرا
هر کیم که بوجهانه کلدی خراباق نقشنی طونار بوفانی دنیا بر میخانه در که محبیه
سرخوش اولور سکران موده قدر آیلان ز بر اغفلت سرخوشی شراب سرخوشندن
اشد در دیکدر

هر سر موی مرابطان اران کارست * ما کجاییم و ملامت کر بیکار کجاست *

بنم هر برقل اوچنک سنکله نیجه بیک ایشی واردر بزقنده بز و محبت ایشنده اولسان
ملامت ایدیحی قنده در (مفردات) (هر) (جهله) (سر) (اوج) (موی) (قبل
(مرا) (بنم) (باتو) (سنکله) (هزاران) (نیجه) (بیک) (کار) (ایش) (است) (واردر
(ما) (بز) (کجاییم) (قنده) (بز) (ملامت کر) (ملامت ایدیحی) (بیکار) (ایشین
(کجاست) (قنده) (در) (معنای اشارتی) ای نقاش ازل بجهد الله که او حذر و حزن سکده

عشق *

قنده در یعنی عاشق دلیجی جانانک منزلی و خانه سی قنده در (شب تارست وروادی * این در پیش * آتش طور کجما
موعد دیدار کجاست * نار بونده فارانلق وادی راه این بر معین در تک استمد که حضرت موسی به الله انده تجلی ایشدر
طور هر طایفه درلر جبل کبی اما بونده طور موسی مراد در که تجلی انده واقعدر حضرت موسی قوم فرغوشندن فرار
ایدوب مدین جانیه وار دی که حضرت شعیب پیغمبرکملکتیدر انده شعیب پیغمبر بر روایند سکن یل و بر روایند اون ییل

چو بانلق ایلدی و شعیب پیغمبر بوخند منه مقابل قریشک بزینی نکاحله اکا و پردی و حضرت موسی بعد زمان صلاه رحیم
ارزوسنی ایدوب وطن اصلینده که مصر در خانقاه توجیه ایلدی حکمت اللهک خاتونی بونده اول کجما بوری طوتدی که
حاله خاتونلرک امر اضندندر و کجما صغوق ایدی آتشنه محتاج اوادیلر و حضرت موسی طور طایفی جانینده نظر ایلدی
و بر آتش کوردی مکر اللهک نور نجایسی ایش موسی اتی آتش صانوب خاتونه ایشدیکه سز بونده طورک بن واروب آتش
کتوره بن دیو اول جانیه منوجه اولور

عشق و محبتی و استعداد فطریه مودتی محضا کر مکله ازاده نقش پیور دیک ایچون
بوعالم فایده دخی قلبا و قابسا هر بر سر مویتک سنک محبتکله نیجه بیک ایشی واردر
وسنک انوار محبتکله مستغرقدر حب الشی * یعنی و بصم اولد یغندن محب
حقیقینک محبت صادق سی بونقش صورتی و یوغوامی اولان رسوم و عاداتی خراب
ایند لیکن چون الله عاشقاری هدف تیرملات عوام را شدرا مایحبت ایشنده اولسان عوام
کا هوام قنده در و بز قنده بز (لایحه فون لومه لایم) بز مایه الا فخر مز در دیکدر

آن کست اهل بشارت که اشرت داند * نکتهها هست بسی محرم اسرار کجاست *

اهل بشارت اول کیمسه در که اشارت بیله چوق نکته ل وار در اما محرم اسرار
قنده در (مفردات) (آن) (اول) (کس) (کیمسه) (است) (در) (اهل) م (بشارت)
زده (اشارت) م (داند) بیله (نکتهها) (سرل) (هست) (واردر) (محرم) (اهل
(اسرار) م (کجاست) قنده در (معنای اشارتی) راه حقهده بونقش صورتی
عشقله خراب ایدوب محب وجود بشریت ایله فانی فی الله باقی بالله مرتبه سنه استعداد
ایله جنت عرفانه دخوله لایق اولغله (سلام علیهکم طینم فادخواها خالسدین)
بشارتند اهل اولان اول کیمسه در که معرفه الله سبیلله اشارت اسرار لایقیه ربانیه بی
بیله و کتدوبه فیوضات ربانی بلا واسطه بخش اوله اللهک دوستلرینه اسراری
چوقدر اما سعی بی شمار ایله محرم اسرار قنده در نادر در معنای الله باسرا

عقل دیوانه شد آن سلسله * مشکین کو * دل زما گوشه گرفتار بوی دلداری کجاست *

عقل دیوانه اولدی اول مسکلی زنجیر قنی کوکل بزدن گوشه طوتدی و فراغت
ابتدی دلداریک ابروسی قنده در (مفردات) (عقل) م (دیوانه) (دل) (شد)
اولدی (آن) (اول) (سلسله) (زنجیر) (مشکین) (مسکلی) (کو) (قنی) (دل)
کوکل (زما) (بزدن) (گوشه) (بر طرف) (گرفت) (طوتدی) (ابرو) (قش) (دلداری)
محبوب (کجاست) قنده در (معنای اشارتی) لایم ایمان المر حق بقوا واته
مجنون) سر نیجه بجهد الله نشده اسرار معرفه الله ظهور ایدیحک قیودات ظاهر مری
محو ایدوب عقل معاش حکمتی ازله ایشدر بدهد هارح رجحان ایله مطیب اولان
زنجیر محبت و قلبی دائم اللهه ربط ایدر چک جذبات انس حضرت قنی وزده در که
محبوبت انببی جالدر بوانسته خاند تجلی اولان کوکل اوصاف بشریه دن فراغت
ایدوب انوار قدسیه الهی جانینده حصر نظر ابتدی و توجیه الی الله گوشه سین
طوتدی تجلیات صفات محبوب حقیقی قنده در اندن غیری کوکلم مقصودی
یوقدر دیکدر

باده و مطرب و کل جهله * بیاست ولی * عیش فی بارهها نشود بیکار کجاست *

شراب و مطرب و کل جهله حاضر در لیکن یار سز عیش و عشرت حاضر اولور
بار قنده در (مفردات) (باده) (شراب) (مطرب) (محرک عشق اولان چایچی) (کل)
ورد مراد محبوب (جهله) م (مهییا) حاضر (است) (در) (ولی) (لکن) (عیش)

۴۸

ل

باده نوش ایدوب سکران اولمق لازم اوادی بی کبی مصراع ثانی بی نجاهل عارف طریقهله ارسال مشل ایدوب پیور
در خرابات پرسیداه شار حار پرسید برینه میسید یاز مشرا اما عیج بر نیجه ده میله بولمق و کور مدک (انکست اهل
بشارت که اشارت داند * نکتهها هست بسی محرم اسرار کجاست) کجاست انکست مقدم خبر اهل بشارت مؤخر
مبتدا که اشارت داند که حرف رابط صفت اشارت مقدم مفعولیدر داندک و بوجهله فعلیه صفتیدر کسک نکتهها نکته نک

چهارم کلام دقیقه در بر یعنی اینجه سوز و بی چو قاق دیمکدر بعض نسخه ده بنی بر بنه ولی واقع اولش محرم اسرار سرداش دیمکدر کجاست سینه تا ادات خبر در کجاست قنده در * محصول بیت * مشتعل اهل و لایق اولد که در من و اشعاره مصاحبت ایلمک مالک اوله یعنی جانانک وصالی مژده سنه اول کیسه اهلدر که رموز عشق بیله عشق نکته زری چوقدر محرم اسرار قنده در یعنی عشق دقایق خرده سی چوقدر اما اسرار عشقه محرم قتی که انکله محاکا و مکمله ایلده وز (هر سر موی مر ابا توه زاران کار ست * ما کجاییم و ملامت کر بیکار کجاست) سر موی قبل اوجی دیمکدر ملامت کر آم از اراجی بیکار کجاست بیکار ایش سز * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب سنکله بنم هر قیامک اوجنک یک ایشی وار در یعنی سکایک تعاق و اوله اولیچن بر قنده یوز ایش سز کوچسز ملامت کر قنده در حاصلی زم سکایک در او پیوند و علاقت وار و انک ذره دکلی علاقه سی یوق یعنی علاقه و پیوندی یوقدر سکا دیمکدر (عقل دیوانه شدن سلسله * مشکین کو * دل زما گوشه گرفت ابروی دلدار کجاست) سلسله افنده زنجیر در بر شعر ا زانی و کبوی زنجیره تشبیه ایدرل مشکینه انکچون صفندی کوفتی زما گوشه گرفت یعنی بزین اعراض ایدوب بر گوشه اختیار ایلدی ابروی دادار کجاست یعنی دله مختار و کزیده گوشه ابروی دلدار در قنده در که کوردم دل آنده بدر * محصول بیت * عقل دیوانه اولدی جانانک مشکین سلسله زانی قتی که آنکله بنده لم بنده که بر فساد ایلده کوکلده بزین بر گوشه طوئندی یعنی فراغت ایلدی ابروی دلدار قنده در یوقله یال آنده بدر (باد و مطرب و کل جهله مهیاست ولی * عیش بی یار مهیا نشود یار کجاست * مهیا اسم مقبولدر حاضر نشد دیمکدر بعض نسخه ده مصراع نا نیده مهیا بریه مهتا واقع اولش یاردن بدل نوله هضم معناسنه طعام و شراب سکمک فارسیده کوارد برل بوتقدیرجه عیش افطی بی ریا افطنده اضافله اوفتی کرک * محصول بیت * اسباب مجلس جیمه حاضر و مهیا در اما در لک یارسز مهیا اولمز یار قنده در که عیش انکله مکمل اوله یا خود یارسز دیرلک بز سکر قنده در یار که عیش انکله

معشیت و عشرت (بی) نئی (یار) م (مهیا) حاضر (نشود) اولمز (یار) م (کجاست) قنده در (معنای اشارتی) بوم رفوب تعبیر اولان دنیای هر رعد آخرت شراب عشق الهی و مرشد راه باد شاهی و محبوب بی نظیر شهنشاهی جله حاضر در لکن محبوب حقیقی اولان اللهک توفیق و هدایت اولمز برین حصول ممکن دکلدر و مهیا اولمز توفیق یار قنده در همان ارحم الراحمین اولان اللهدن توفیق طایفه اولمیدر دیمکدر

حافظ از یاد خزان در چن دهر مرغ * فکر معقول بر ماکل بی خار کجاست *

ای حافظ جهان باغده خزان یلندن اینجمنه عاقلانه فکر پیور یکن سز کل قنده در (مفردات) حافظ (م) (از) من (یاد) یل (خزان) کوز (در) فی (چمن) باغ (دهر) زمان (مرغ) اینجمنه (فکر) معقول (بفر ما) پیور (کل) ورد (بی) نئی (خار) دیکن (کجاست) قنده در (معنای اشارتی) (والذین جاهدوا فینا لنهدهنهم سبلنا) سر نجه هدایت و توفیق مجاهده به منوط اولجه ای حافظ یار خزان کبی نفسی ما اوفات و مشاهداتن قطع ایدیمی ریاضات و مجاهدات زجته اینجمنه که بو عالم دنیا مجاهده بر پدر (و المجاهده نورث المشاهده) در بر فکر معقول پیور که بو جفا عالنده دیکن سز کل قنده در جفا سز صفانادر در دیمکدر

وله ایضا *

شول بر یوکلکی که سنک مطبوع فاشک کانه آندی بن ضعیف نالانک قانی قصدینه و هلاکی قصدینه آندی (مفردات) (خیم) بوکام (یا) وحدتیه (ابرو) فاش (شوخی) مطبوع و موزون (نو) سن (در) فی (کار) پای (انداخت) آندی (یا) للالبسة (قصد) نیت (خون) فان (من) بن (زار) نالان (ناوان) ضعیف (انداخت) آندی (معنای اشارتی) ای انیا و اولیا زینی تیراشد بلایه ه فی ایدیمی ذوالجلال ریاضات و مجاهدات و انواع بلیاته کر فزار ایدیکلک عاشق دل پر خونک اطف و کر مکه اراده علیه کانه تیرانوار تجلیات صفات ذاتیه ک الیه جکر بن پاره پاره و مینه سین پاره ایدوب درد عشقک بلنی بوکوب پروادی خبرنه آند یک بن و نیم اعظم ضعیف و نالانک هلاکی قصدینه آندی اما شهید تیر بلای عشق خدا (احیاء عندهم هم برزقون فرحین بما آتاهم الله من فضله) مظهر بدر غذای شهید عشق نور خدادار مژد فدای جانی جلال الله در دیمکدر

شراب خورده و خوی کرده کی شدی بچمن * که آب روی تو آتش در ارغوان انداخت *

شراب اینچمش و تراش باغه قچن کیندک که سنک یوز و کلک آب لطیف ارغوانه آتش آندی (مفردات) (شراب) م (خورده) اینچمش (خوی) در (کرده) آتش

کی *

مهیا و کوارد اوله (دام از صومعه و خلوت شیخت ملول * یار تر سابعه کو خانه خیار کجاست) * محصول بیت * کوکلم صومعه دن و خلوت شیختن ایدر کی یار تر سابعه قتی خانه خیار قنده در خیار اسم فاعلدر خبر صانچی (حافظ از یاد خزان در چن دهر مرغ * فکر معقول بر ماکل بی خار کجاست) * حافظ از یاد خزان در چن دهر مرغ * فکر معقول بر ماکل بی خار کجاست * ای حافظ دنیا چنده فراقدن اینجمنه معقول فکر بودرد کنسز مراد دنیادر کل بخار دکنسز کل دیمکدر * محصول بیت *

کل قنده در یعنی وصال اردنجه فراق واقع او لوز سه اینجمنه ز پر کل دکنسز و کچ از دسز و شادابی غمز اولمز * بیت * جور دشمن چه کند کر نکشد طالب دوست * کچ و مار و کل و خار و غم شادی بهمند (وله ایضا) (خچی) که ابروی شوخ تو در کان انداخت * قصد خون من زارنا توان انداخت * خیم بوکام یا حرف وحدت که رابط صفت شوخ بونده مقبول و مطبوع معناسنه در مصراع ثانی تنایع اضافات قیلنددر که قصد خونه و خون من زاره و زارنا توانه مضافدر منک زاره اضافتی و زارنا توانه اضافتی بیانه حاصلی موصوفک صفتنه اضافتی قیلنددر * محصول بیت * بر خیم که سنک شوخ فشک کانه آندی یعنی مقوس شکل ایلدی حقیقته ایلان الله در جانانه و ابرویه اسناد مجازا در بن زارنا توانک قانی قصدینه صالیدی یعنی ابرورک بای شکانه صالیدیک حاصلی فوراش پای صو در تنده اولدینی اذن غمک اوفین آتوب بنی هلاک ایلکدر (شراب خورده و خوی کرده کی شدی بچمن * که آب روی تو آتش در ارغوان انداخت) خورده لفظنده هه رسمی به هه ترتیب دیرل معناسی شراب اینچوب و خوی ذرعرق معناسنه کرده ده کی هاده هه ترتیبدر در ایدوب دیمکدر کی قچن دیمکدر شدی بونده رفتی معناسنه فعل ماضی مفرد مخاطبدر بچمن یا حرف صمله که حرف تعیلل اب روی عرض معناسنه در * محصول بیت * شراب اینچوب و در ایدوب قچن وار دک چنه که سنک یوزک صوبی یعنی صفوق و لطافتی ارغوانه آتش بر اقدی یعنی ارغوانک قرمز سی کوبا که انک روینک غیر تشنددر (یک کر شمه که ترکس بخود فروشی کرد) فریب چشم نوصد قنده در جهان انداخت * یک یا حرف سبب کر شمه نازک را بط صفت بخود فروشی یا حرف مصاحبت مجازا خود کندی معناسنه در فروشی فروشدن وصف ترکیبدر یا حرف مصدر بخود فروشی کندینی صانچیلک ایلدیمکدر بونده غرور مراددر فریب اسمدر الدامه معناسنه * محصول بیت * برناز سبیلله که ترکس خود فرو شلغله یعنی یوز غرورله ایلدی اول سبیلله سنک جشمک فرین و مکرری ترکسه تصصا جهانه یوز قنده

(کی) قچن (شدی) کیندک (بچمن) باغه (آب) صو (روی) یوز (نو) سن (آتش) م (در) فی (ارغوان) بر قرمزی جیمکدر (انداخت) آندی (معنای اشارتی) عاشق بی دل یوز لار دن اول وقت تحمل و لذت ایدر که کرم وجود کدن شراب زلالی عشقی و نشئه معارف لدینه کی افاضه ایدرک قچن که اول درد ناکک روضه قلبنه تجلیات انوار ذاتکله تشریف ایدرک و عرض جالکله دل و برانه سن آباد ایدرک که (فلانچلی ربه للجبیل جله دکا) سری ظاهرا و اوب سنک معرفه انوار ذاتک دل پر خون عا شقه بر آتش آندی که کندوی مستغرق دریای لذت جمال ایددی دیمکدر

یک کر شمه که ترکس بخود فروشی کرد * فریب چشم نوصد قنده در جهان انداخت *

ترکس که خود فرو شلغله بر شیوه ایددی اول شیوه سبیلله سنک جشمک الدامه سی جهانه یوز قنده آندی (مفردات) (یا) زانده (کر شمه) شیوه (ترکس) صساری جیمک (یا) مع (خود فروش) کدینی صانچی (یا) صدر به (کرد) ایددی (فریب) الدامق (چشم) کوز (نو) سن (صد) یوز (قنده) م (در جهان) م (انداخت) آندی (معنای اشارتی) وادی عشق پرد هشت آباددر که محبوبندن غیر یله نجات ممکن دکلدر انده غرور و عجب الحسادی منجدر کورمز مبین شیخ صنعانی کبی هزار ریاضات و مجاهدات ایلدیمکدر یلار معرفه الله بولنده ترکس کبی رنگ زرد و بی بوکلمش بر پیر اهل درد ایدر کره کندوی عجب ایلد قنده اصحاب کوروب خود فرو شلق ایلد بر شیوه ایددی ای عظمت و کبریا صاحبی اولان الله سنک غیر نک اتی بی یل کا فر ایددی سنک نظر عسایکله اولان کراملره آلا نوب بر کره بی ادبک ایددی اول سیدن جلال کبریا ک جهانه یوز قنده آندی وائی عاشقانه

ز شرم آنکه بروی تو نبش کرددن * سمن بدست صبا خالک در دهان انداخت *

انک نجالندن که سمنی سنک یوزیکه نسبت ایددیلر سمن صبا ایلد اغریزه طبراق آندی (مفردات) (ز) من (شرم) نجالنت و حبسا (آنکه) انک که (یا) للالبسة (روی) یوز (نو) سن (نسبت) تشبیه (کردن) ایددیلر (سمن) بیاض کل (یا) مع (دست) ال (صبا) سحر بی (خالک) طبراق در (فی) دهان (اغز) (انداخت) آندی (معنای اشارتی) آداب معرفه الله ایلد موفقی اولان عارفین مؤید من عند الله اواد قلندن طالبین صادقی ترغیبا تمیری قال ایلد ممکن اولیان اسرار عشق و شئونات انوار معرفه اللهی تفهیم اینچون تشبیه المعقول بالمحسوس طریقله اول الطراف ربانیه بی کل و یاسمن و آفتاب و در با کبی شلر ایلد تعبیر و تفهیم ایدر اللهک عظمت جلال خوفندن و تشبیهاتک جکندن فوری تنزیه جانبته رجوع ایدوب سمن کبی صافی دل اولان عارف پیر کاملاک ارشادندن دماغ

صالیدی یعنی بن وار ایدر کر شمه سنک نه وظیفه کدر دیو عالی قنده ایلد بر ایلدی (ز شرم آنکه بروی تو نبش کرددن * سمن بدست صبا خالک در دهان انداخت) ز شرم زاز لفظندن مخفندر ابتدای غایت اینچوندر شرم اسمدر او تانکه معناسنه آن اسم اشارت که حرف بیان روی یا حرف صله نسبتدن مراد تشبیه در و شین ضمیر سمنه راجعدر ضمائر قبل الذکر طریقله سمن آق کل خالک در دهان انداخت ترکیده طبراق اغریزه دیرل تنزه و تبری مقامنده یعنی حاشا بوکا لایق دکل دیکچ بونده مستلدر * محصول بیت *

اولان اکاردن کنایت * محصولیت * زمانه رندک ناجی یعنی سلطنتی بر کیمسه دن غیری به و برمدی آنجلین کیمسه که عالم دوات و رفعتی بولا هده بیلدی حاصلی رندکی پادشاهلی بیان کیمسه به و برمدی زمانه رندک تا جی هر کیمسه به و برمدی (و رای طاعت دیوانگان زمانه مطلب * که شیخ مذهب ما عاقلی کند دانست) و رای بونده غیره مناسنه در طاعتک دیوانگانه اضافتی مصدرت فاعله مذهب مضافدر عاقله بامصدریه در * محصولیت * دیوانه لک طاعتدن غیری طاعتی بزدن

۱۹۴

جهان بکلم من اکنون شود که دور زمانه * مرابه بندکی خواجه جهان انداخت *

شمدی جهان بنم مراد ماله اولورن برا زمانک دوری بنی خواجه جهانک قوللغنه آتدی (مفردات) (جهان) م (با) مع (کلم) مراد (من) بن (اکنون) شمدی (شود) اولور (که) ز (را) دور (دور) (زمان) م (مرا) بنی (با) للملابسه (بندکی) قوللغ (خواجه جهان) خواجه عالم حبیب اکرم صلی الله علیه و سلمدر (انداخت) آتدی (معنای اشارتی) بحمد الله شمدی مرادم حاصلدر که نیجه مدت سچی و طلب صادق بر کانه مکور انابل والنهار اولان الله بوضعیف و ناتوان قوانی خواجه عالم و حبیب اکرم محمد المصطفی صلی الله علیه و سلمک قوللغنه آتدی و طاعت و انقیاد به حبیبک عشق و محبت دوشوردی که (المرء مع من أحب) پیورلشدر

بکوی مبدکه هر سالکی کرده دانست * دری دکر زدن اندیشه تبه دانست *

مخانه محله سندر رسالتک که بول بیلدی بر غیری قیو قافغانی اندیشه فاسد و فکر نامقول بیلدی (مفردات) (با) للملابسه (کوی) محله (مبدکه) مخانه (در سالک) م (با) وحدتیه (ره) بول (دانست) بیلدی (در) قیو (با) وحدتیه (دکر) غیر (زدن) قانع (اندیشه) فکر (تبه) فاسد و ضایع (دانست) م (معنای اشارتی) جاساء الله اولان عارفین و عاشقینک هر برسالتک آخرت که صحبتاری بر کانه بول بولادی و انلرک حقیقت حالنی بیلدی اللهک و حبیب اللهک قیو سندن غیری قیو به عرض احتیاج ایتمککی فکر فاسد و علامت خذلان بیلدی دیمکدر

را آستانه * مخانه هر که یافت رهی * زفیض جام می اسرار خاتمه دانست *

مخانهک اشکی اوزره هر کیم که بر بول بولادی شراب فدنک فیضدن خانقاهک سرلرینی بیلدی (مفردات) (بر) علی (آستان) اشک (مخانه) م (هر که) هر کیم که (یافت) بولادی (ره) بول (با) وحدتیه (ز) من (فیض) سری آشکاره ایتمک (جام) قدح (می) شراب (اسرار) سرلر (خانقا) اهل تصوف ایچون بنا اولتانه تکب (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) توفیق ربانیه هر کیم که راه عشقه فیض عشق بخشید بیچی شیخ کاماک اشکنه بر بول بولادی و نظر همنه مظهر اولادی اول پیرک مظهر تجلیات ربانی اولان آینه قلب مجلا سنک کشف اسرارندن ریاضات و مجاهدات ایله کوشده عباد تشبیه اولان اهل تصوف اسرار بیلدی و مردان خدایک سرینه اوردی دیمکدر

زمانه افسردنی نداد جز بکسی * سرفرازی عالم درین کله دانست *

زمانه رندک ناجی شول بر کیمسه لک غیری به و برمدی کد عالمک سرفرازی بولا هده بیلدی (مفردات) (زمانه) م (افسر) ناج (رند) عیار و لابی (با) مصدریه

نداد *

کیمسه قنده بی اعتباردر (دلم ز کس ساقی امان نخواست بجان * چرا که شیوه آن ترک دل سیه دانست) ترکسدن مراد کوزدر تشبیه کنایه طریقه بجانده کی یا مصاحبت و یا صله معنا سنه در چرا ادا ت تعلیلدر زیرا معنا سنه ترک داسیدن مراد چشم ساقی در که اندن ترکسه کنایه ایلش ابدی و دل سیه دن مرادی بیکدیری بی یک سیه اولقی اعتباریه در و بی امان اولد یعنی دل سیه اولد بچوندر * محصولیت * کوکلم جا نمله چشم دل سیه ساقیدن امان دیلد بلریا خود

کوکلم جانله یعنی جان و یرمک سبیلله امان دیلدی یا خود کوکلم کندی جانسه امان دیلدی زیر اول کوکلی قره بی زخم ترک شیه سنی و قننی بیلدیکسه امان و یرمکدر پس ترک طلب امان ایلدی (زجور کوکب طالع سحر کهان چشم * چنان کرست کونا هید دیموه دانست) طالعندن مراد بخت و دولدر که کوکب اکا اضافتی صحیح اوله سحر کهان الف و نونه جمع اولسی شد و ذادر زیر اذوی العوالتک غیردر سحر و قتلرند دیمکدر چنان کرست عبارتی مبالغه بی مفید در ناهید سیه سیاره دن اشغیدن یورقاری

۱۹۵

او چنجی فانکک بادی زیدر که کاعر نجه زهره دیرل تنکیم افلاک ترتیله عربی اسماء سنی فظم ایلشدر (بیت) قرست و عطارد و زهره شمس و مریخ و مشتری و زحل * وفار سیجه اسماءسی بیت * کوکاب مه و نیرو ناهید دان * چو خورشید و بهرام و برجیس و کوان * محصولیت * بنختم بلد بزیک جورندن اوقات سحرده کوزم انجاین اغل سبیکه زهره بادی زنی کوردی و آو بیلدی یعنی کریمه و بکام عناصردن تجاوز ایدوب اجرام علویه به یعنی افلاک و نجوم و اصل اولدی خواجده بیتده نحوست طالعندن شکوی ایدر (خوش آن نظر که لب جام و روی ساقی را * هلال یکشبه و ماه جاره دانست) اب افظ مشترکدر دوداغ و کناره دیرز بونده ایکی تعبیریه بیلد مساع واره لاجامک دوداغی و کناری دیک جائز و بیت علی سبیل الشبیه اف و نشر مرتب طریق اوزره ذکر اولش یکشبه بر کیمسه لک دیمکدر جاره تقدیر کلام ماه جاره شبیه در ضرورت و زنجیون شبه حذف اولش اون درت کیمسه لک آی دیمکدر * محصولیت * نه کوزل و نه خوب نظر در اول که اب جامی هلال یکشبه و روی ساقی ماه جاره شبیه بیلدی یعنی بو ایکی تشبیهی یلن واکلیان نظر خوشدر ظاهر بونده نظر دن مراد ترتیب امور معلومه در تصور ایدن و تصدیق ایدن دانست قرینه سبیل (حدیث حافظ و ساغر که میر ند پنهان * چه جای محسوب و شخته پادشاه دانست حدیثدن مراد بونده قصه در که حرف رابط صفت چه جای محسوب جای بولک کیمدر رده مسنددر شیراز بلره مخصوص ادا در شخته صو بانی به دیرل * محصولیت * بیت * حافظ قصه سنی و کریمه ساغر

جهان بکلم من اکنون شود که دور زمانه * مرابه بندکی خواجه جهان انداخت *

دبوانه لک طاعتک و راستی بزدن طلب ایتمه زیر بزم مذهبتک شیخی عاقلانی کنه بیلدی (مفردات) (ورا) خلفا (طاعت) م (دیوانگان) دیوانه (ز) من (ما) بز (مطلب) طلب ایتمه (که) ز (را) شیخ) م (مذهب) طریق (ما) بز (عاقل) م (با) مصدریه (که) م (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق جذبات رحمانیه ایله مجذوبین اولان عشقک طاعتک و راستی بزدن سؤال ایتمه که انلر شریعت و طریقت احکامیه تماما عامل اولدقدن صکره کرم الهی ایله اسان ایله تعبیری ممکن اولسان بر اسرار حقیقه و بر اذواق روحانیه نائل اولدیلر که عقل و معاش اهلانی ادراکده عاجزدر اول اسرار و اذواق ذوقیاتدرانی ادراک محو و جود ایله (موتو قبل ان موتوا) سرینه مظهر تدنصکره قانی فی الله و باقی بالله اولنره مخصوصدر انکیچون بزم مذهبتک شیخی عقل و معاش مرتبه سنه قافغانی کنه بیلدی زیر بویه عاقلاندن دیوانه لک یکدردیمکدر

هر آنکه رازد و عالم ز خط ساغر خواند * رموز جام جم از نقش خالک ره دانست *

هر اول کیمسه که ایکی عالمک سرینی شراب قدحندن او قودی جم یاد شاعتک قدحی سرلرینی بولک طبراقی نقشندن بیلدی (مفردات) (هر آنکه) هر اول کیمسه که (راز) سر (دو عالم) ایکی عالم (ز) من (خط) باری (ساغر) شراب قدحی (خواند) او قودی (رموز) سرلر (جام) قدح (جم) بر پادشاه اسمی (از) من (نقش) م (خالک) طبراق (ره) بول (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) هر کیمکه ریاضات و مجاهدات ایله آینه قلبی ژنکار ماسوادن پاک ایدوب بعد الخلیه ایکی عالمک سرینی محل فبوضات انوار تجلیات و منبع علوم لدنیه و حکمیات اولان آینه قاب مجلی و محلا سی خطوط فل رحمانیه سندن او قودی و اسفندی قلبدن بهره دار اولدی جام جم سلطان حقیقتک اسرار غیبیه ربی راه حقه ده خالک ایله یکسان اولان انسان کاماک نائل اولد یعنی نقوش اسرار لدنیه زدن بیلدی و بر تو انوار الهی قلوب عارفان کیندوبه عکس و تجلی اولدی زیر قلبی پاک و مجلا اولیان اسرار اولادن مجروددر دیمکدر

دام ز تر کس ساقی امان نخواست بجان * چرا که شیوه آن ترک دل سیه دانست *

اورد یعنی ایچدیکنی نه محسوب و شخته پادشاه یله بیلدی سابقا ذکر اولمشیدی که اول زمانه ندره عجم دیارنده ناهن منکرات محسبلر او اورمش اول جهندن شخنه ایله محسبی بر رده ذکر ایلدی حاصلی حافظک جیع کرل احوالی اعیان ناس بلد یکندن غیری پادشاه یله بیلدی بوندن معلوم اولور که خواجه سلاطین عهد یله اختلاط ایدرمش (بلند مرتبه شاهیکه نه رواقی سپهر * نمونه زخم طاقی پار که دانست) بلند مرتبه وصف ترکیبدر مقدم صفتدر شاهک معلوم اوله

که حرب دلند غیر بدیه تقدیم صفت علی الموصوف جائز در شاهیده یا وحدت ایچوندر و شاهیت سابقه مذکور باد شده دن بدادر که حرف رابط صفت بعد صفندر شاهک و بتک اخرنده کی دانست فاعل افعال قلوب بدن و فاعلی ضمیر مستتر شاه راجع در و مفعول اولی نه رواق سپهر در و ایکنجی مفعولی نمونه زخم طاق بار که در و فعل ماضی فاعلی و ایکی مفعولیه صفتدر شاهک * محصول بیت * مذکور پادشاه بر بلند مرتبه ایوانی کندی بارگاه کی کرینک خنندن بر اورنک بیلدی یعنی اکچندن و بکامندن زیر کمر نفسنده اکلیش و بکامشدر فاک دخی بویه در حاصل کلام مذکور پادشاه بر شاه بلند مرتبه در که بوصفله متصفدر (وله ایضا) سینه ام آتش دل در غم جانانه بسوخت * آتشی بود در بن خانه که کاشانه بسوخت * مصراع ثانی کی بسوخت لازمه متعدی اولی چاراما مصراع اولده لازمدر انجی کاشانه فاش اوی * محصول بیت * جانان غمده کوکل آتشندن سینه سوزانم باندی زرباوخانه بر آتش واریادی که کاشانه بی یاقدی یاخود کاشانه اول آتشندن باندی خانه دن مراد دلدر و کاشانه دن مراد سینه (تم از واسطه دوری دایر بکدام خت * جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت) واسطه سیدر بونده دوریده یا مصدره در ایرا فلق دیکدر بکدام خت باء حرف تأکید کداخت فعل ماضی در غایت اریدی دیکدر مهر ایکی معنایه کلور ابیکده بونده تحملی وار محبت و کونش کداخت و سوخت لازمه مدعی مایند، مشترک لفظی در اما بونده اکتسبیده لازمدر * محصول بیت * تم دایر اراقلی سبیلله اریدی جانانه ک مجتنبک آتشندن باندی یاخود بوزی کونشی آتشندن باندی مهر کونش معنایه او انچه رخه اضافتی بیانه اولور اما محبت معنایه او انچه آتشک مهره اضافتی بیانه اولور و مهرک رخه اضافتی مصدرک مفعولیه اضافتی قبیلنددر (هر که زنجیر سر زلف بر روی دید * دل سودا زده اش بر من دیوانه بسوخت) هر که که اسد عرییده من معنایه یعنی کیم زنجیرک سر زلفه اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتی قبیلنددر حاصلی بیانه در و سرک زلفه اضافتی لامیه در بر روی پری روی

کوکلم ساقینک چشندن جانانه امان ایستدی نیچون ز را که اول سیه دل ترکا شیوه سنی بیلدی (مفردات) (دل) (کوکلم) (میم) (ضمیر) (ز) (من) (ترکس) مراد چشم (ساقی) (م) (امان) (نجات) (نخواست) ایستدی (نجان) (جانته) (چرا) (نیچور) (که) (ز را) (شو) (جاوه) (آن) (اول) (رک) (محبوب) (دل) (قلب) (سیه) (قاره) (دانست) (بیلدی) (معنای اشارتی) (اول ساقی) کوژ اسرار وحدت اولان جناب کبریا نک نظر غایتندن کوکلم جانته نعم دنیا ایله بلکه نعم جتنه فوز و نجات ایستدی که و هما حرمان علی اهل الاهد ر نیچون در ایسک ز را ذات بحق غیب الغیبه انوار لاهوتیه سیه مستور اولان محبوب حقیقینک غیرتی کوکلم بیلدی که لذت روحانی لذت نفسانیه ایله جعی ممکن دیکدر

چون ز جور کوکب طامع سحر کهان چشم * چنان کر بست که ناهید بدید و مدانست طامع کوکبک چورندن سحر و قتلنده کورنم انجیلین آغلدی که زهره کوردی و ماه بیلدی (مفردات) (ز) (من) (چور) (جفا) (کوکب) (بازر) (طامع) (طلوع) (بدیجی) (بخت) (سحر کهان) (سحر و قتلری) (چشم) (کورنم) (چنان) (انجیلین) (کر بست) (آغلدی) (ناهید) (زهره) (بازری) (دید) (کوردی) (مد) (آی) (دانست) (بیلدی) (معنای اشارتی) (طلوع) (کوکب) (سعادندن) (اولان) (نور) (اینانک) (قلبه) (دخولله) (آثار) (صدق) (درون) (مجاهده) (صادقه) (برگشتن) (سحر و قتلنده) (چشم) (شویه) (آغلدی) (که) (پرو) (کوک) (اهلی) (جمله) (بیلدی) (نور) (ایمان) (قلبه) (داخل) (اولدقه) (جالب) (عشق) (الهی) (و عشق) (مانده) (مسک) (رایحه) (طبیعه) (سی) (ضروری) (شاید) (دیکدر)

چون خوش آن نظر که لب جام و روی ساقی را * هلال بکشیه و ما چارده دانست تحسین اول نظره که قدحک لبی و ساقینک بوز بنی رکبجه لک هلال و اون درت کیچکک آبی بیلدی (مفردات) (خوش) (کوزن) (آن) (اول) (نظر) (م) (اب) (دوداق) (و کنار) (جام) (قدح) (روی) (بوز) (ساقی) (صوار) (بجی) (را) (ادات) (مفعول) (هلال) (بکی) (آی) (یکشیه) (رکبجه) (لک) (ماه) (آی) (چار) (درت) (ده) (اون) (دانست) (بیلدی) (معنای اشارتی) (تحسین) (شول) (نظر) (اهل) (بصره) (که) (طالاب) (صادق) (محل) (عشق) (الهی) (اولان) (قابی) (کنارنده) (هنوز) (ید) (اولد) (ماش) (هلال) (کی) (ظهور) (ایدن) (نور) (ایمانی) (وله) (نجلی) (رحماتی) (و مرشد) (ساقی) (شراب) (و حدتک) (خانه) (نجلی) (رحان) (اولان) (قابک) (دردنام) (اولان) (انوار) (یقین) (لاهوته) (سنی) (بیلدی) (و مشاهده) (ابتدیه) (که) (می) (یدایله) (مرشد) (مانده) (بین) (السماء) (والسمک) (فرق) (فارق) (وارد) (بو) (تیمیر) (محمضا) (آثار) (بقیة) (دیکدر)

حدت حافظ و ساغر کشید نش بهان * چه جای محنت و شهنه باد شد دانست حافظ سوزنی واک کبرلی شراب قدحی چککککک نه محنت و نه صوابانی بریدر پادشاه بیلدی (مفردات) (حدیث) (سوز) (حافظ) (م) (ساغر) (قدح) (کبر) (کشیدن) (چکککک) (ش) (ضمیر) (پنهان) (کبرلی) (چه) (نه) (جای) (بر) (محنت) (وال) (شهنه) (صوابانی) (پادشاه) (م) (دانست) (بیلدی) (معنای اشارتی)

الاشق * وصف ترکیبدر باء اخیره وحدت فردیه ایچوندر سودا زده سودا درت مزاجک بر سیدر زده اورلش دیکدر سودا اورمش یعنی سودا غلبه ایلش دل دیکدر شین ضمیر بتک او انده که لفظنه راجع * محصول بیت * هر کیمه که بری روک زلفی زنجیرک او چون کوردی انک سودای کوکلی بن دیوانه بیلدی یعنی بری روک زنجیر سر زلفی کوردی کندن یاور کیم نیجه مبتلایم بس با کوکلی زحم ایدوب اجمه قدن سودا غلبه ایلر یعنی کوکلی مغلوب سودا اولور سودا زده دیدیکی انکیچوندر زنجیر و زلف و پری و سودا و دیوانه ذکر کی مرادات نظیر

صفتدر (سوز دل بین که زبیس آتش اشکم دل شمع * دوش بر من ز سر هر چو پروانه بسوخت) سوز دل سوز اسد زبانه و یاقله معنایه که حرف بیان بس چوق آتش اشکم آتشندن بونده مراد حرارتدر اشک اضافتی مجازا در دل شمع مصراع ثانی میم هوند ز دوش دون کیچکه سر مهر سر بونده جهت معنایه در مهر محبت معنایه در پروانه لفظ مشترکدر ایکی معنی مایند، پری کبک و بری پومش اوغلاتی که روم ایلیده اکاقو اوغلاتی دیرل * محصول بیت * کوکک یاغینی کور که کوزم باشک چوق آتشندن یعنی زیاده حرارتندن شمعک دلی یعنی قتیله سی دون کیچکه بنم اوزریمه محبت جهنندن پروانه کبی باندی حاصلی بودر که خواجه خطاب عام طریقله بیورر که یورکک یاغینی کور که اول یاغندن اشکبه زیاده حرارت حاصل ایلدیکندن شمعک دلی بکارحم ایلدیکندن دون کیچکه محبت اوجندن بنم اوزریمه پروانه کبی باندی یعنی پروانه نک شانی کندن شمع آتشنده اوروب یاغندر ایلدی شمعک دایده پروانه کبی بی آجیوب باندی اشمارده دل شمع که دیرل قتیله مراد در نه ساقی بیض برده ابهام طریقله ذکر او انور (آشنانان نه غریبت کدلسوزم * چون من ازخویش برقم دل بیگانه بسوخت) غریب بونده عجب معنایه دلسوز وصف ترکیبدر سوزیدن کوکلی یاغین منند من بن دیکدر و تون و دال استک چمیدر مفردی منست کلور چون بونده تعلیل ایچوندر چونکه معنایه خویش بونده کندی معنایه در اما خصم ایهامندن خالی دکل زربایکانه به مقارندر * محصول بیت * آشتال بنم ایچون دلسوز یعنی کوکلی یاغین اولد یعنی عجب و غریب دیکدر چرنگه بن کندن من کیندم یعنی کندن من یکدم بیگانه نک کرکلی بکایاندی یعنی چونکه بن بیچود و یقار اولدم بارک کوکلی بکارحم ایدوب باندی حاصلی بنم یوحالی کوروب اشکارک کوکلی رحم ایدوب باندی غریب دکل غرابت بیگانه لک کوکلی بنم ایچون بایند در (خرقه زهد مرآب خرابات ببرد * خانه عقل مرا آتش خنجهانه بسوخت) زهد خرقه اضافتی استعاره طریقله در زربا زهدک خرقه سی اولم زاهدک اولور حاصلی اضافتی یاغیدر یعنی زهد خرقه سی آب خربادن مراد

(الاشق اوسکت هلاک) سرنجبه حافظک عاشقانه اسرار عشقندن اولان کلامی و محمل نجی الهی اولان قلب واسعه شده کبر انجی امر لازم اولان فیوضات اسرار عشقی و جذبات آثار شوقی غلبه سلطان عشقه که (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها) سرنجبه اظهار ایدوب ضبطه قادر اولد یغیچون عوام و خواص و شاه و کدایک خلق عالم بیلدی غیبه الله الیه اولان ظاهر و راتده عاشق معذوردر دیکدر

چون بلند مرتبه شاهی کنه رواق سپهر * نمونه زخم طاق بار که دانست عالی مرتبه لی برشاهدر که فاک طغوز چارداغنی انک دیوانخانه سنک کری اکر بندن برچاشنی بیلدی (مفردات) (بلند) (عالی) (مرتبه) (م) (شاه) (م) (با) (وحدتیه) (نه) (طغوز) (رواق) (چارداق) (سپهر) (فاک) (نمونه) (چاشنی) (ز) (من) (ختم) (اکری) (طاق) (کر) (بار که) (دیوانخانه) (اجازت) (پری) (دانست) (بیلدی) (معنای اشارتی) (اول) (بنی) (عشق) (و محبت) (و اسرار) (معرفته) (داعی) (و هادی) (اولان) (شاه) (حقیقی) (عظمت) (شان) (صاحب) (بر عالی) (شاهدر) (که) (طغوز) (فاک) (بوقدر) (اجرام) (عظیمه) (دن) (ارکن) (اوشاک) (خانه) (تجلیسی) (اولان) (عارفک) (قلبه) (ذبت) (اوانسه) (بر صحرای) (عظیمه) (بر حلقه) (صغیره) (کیدر) (یونسخه) (صغری) (عالم) (کبری) (اولان) (عارفک) (قابی) (دخی) (قدرت) (الهی) (به) (نسبت) (بر ذره) (در) (انکیچون) (نه) (فاک) (و عارف) (قدرت) (خدایه) (نسبت) (کنند) (وسنی) (یوقدن) (بر ذره) (بیلدی)

چون سینه ام ز آتش دل در غم جانانه بسوخت * آتشی بود در بن خانه که کاشانه بسوخت بنم سینه م کوکل آتشندن جانانه ک غمندن باندی بوخانه ده بر آتش واریادی که کاشانه دخی باندی (مفردات) (سینه) (کوکس) (ام) (بنم) (ز) (من) (آتش) (م) (دل) (کوکلم) (در) (فی) (غم) (م) (جانانه) (محبوب) (بسوخت) (باندی) (آتش) (م) (با) (وحدتیه) (بود) (واریادی) (در) (فی) (ان) (بو) (خانه) (او) (کاشانه) (شاهنشین) (وصیت) (بری) (بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) (قلوب) (الاحرار) (بن) (التجلی) (والامتنار) (سرنجبه) (محبوب) (حقیقینک) (محبوبیت) (غمندن) (قلبه) (اولان) (آتش) (اشتیاقندن) (صدر) (منفرجه) (باندی) (بوخانه) (قلبه) (بر آتش) (حاصل) (اولدی) (کیار) (ایله) (انیت) (محلی) (اولان) (شاهنشین) (دخی) (باندی) (یعنی) (بو آتش) (افتراق) (آتش) (احترافندن) (اشد) (اولوب) (آلام) (انتباض) (بنم) (ملک) (اراده) (اولان) (جسم) (و جانم) (بافدی) (و خرابه) (رافدی) (دیکدر)

چون تم از واسطه دوری دلبر کداخت * جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت تم دلبرک اوراقی سینندن اریدی جانم محب کوک یکا غی محبتی آتشندن باندی (مفردات) (تم) (وجودم) (از) (من) (واسطه) (سبب) (دوری) (اراقاق) (دلبر) (م) (کداخت) (اریدی) (جانم) (م) (از) (من) (آتش) (م) (مهر) (محبت) (رخ) (بکاف) (جانانه) (محبوب) (بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) (تم) (اول) (دلبر) (حقیقینک) (استنار) (تجلیسی) (سینندن) (اریدی) (و جانم) (محبوب) (حقیقینک) (انکشاف) (انوار) (ذاتی) (سی) (محبتی)

شربدر عقله خانه اضافتیه استعاره طریقله در مذکور کبی آتش خنجهانه اداسندن مراد فرمزی شربدر * محصول بیت * بنم خرقه زهدی باده ایلندی یعنی باده ایچمک سیه زهدی ترک ایلدم و عقل خانه سبتیده باده سرخ یاقدی یعنی باده ایچمک سیه عقل کیدوب مست و لایعقل اولدم دیکدر (چون) (پایله) (دل) (از) (توبه) (که) (کردم) (بشکست) (همچو) (باده) (جگر) (پری) (می) (و خنجهانه) (بسوخت) (لامعی) (جایی) (منظومه) (سنده) (پایله) (پوش) (قدح) (دیکدر) (اما) (ساغر) (زلفدر) (پس) (اله) (شراب) (قدحی) (دیش) (بشکست) (فصل) (ماضیدر) (لازمه) (معنای)

ما بیند. مشترک اما بونده لازم راده شرابك فایضا مشند دیر * محصول بیت * ایله دیکم توبه دن کوکلم پیاله
کبی صندی یعنی فایضه نادم اولدم جکرمد. پاده کبی می و پیخانه سز باندی یعنی می و پیخانه فراقنده و آرزو شده
جکرمد باده کبی فایضه و پشندی باده به نسبت فایضه می و پشندک مسا سبب ریاضی دکل فایضه وردیف ضرورت تندن سوخت
لفظی اختیار اولمشدر بعض نسخه ده. مصراع ثانی بویه واقعه در همچولا له جکرمد بی می و پیخانه بسوخت سوخت
لفظنه لاله و لاله به پیاله غایت مناسب در

۱۹۸

آتشندن باندی بوفض واستار جلال بار بی دلی دیوانه ابتدی دیمکدر

هر که زنجیر سوزاف بر روی دید * دل سودا زده اش برمن دیوانه بسوخت *

هر کیم بر بری بوزلواک زنجیر بکنه بن زلفی اوجسنی کوردی الک سودا اور بیچی
کوکلی بن دیوانه اوزره باندی (مفردات) (هر که) هر کیم (زنجیر) م (سر)
اوج (زاف) م (پری) محبوب (روی) بوز (یا) وحدتیه (دید) کوردی (دل)
کوکلی (سودا زده) بخنلور (ش) ضمیر (بر) علی (من) بن (دیوانه) بخنسون
(بسوخت) باندی (معنای اشارتی) هر کیم بویه بر لاند که الیابصار اولان محبوب
حقیقتیک تجلیات صفات ازلیه سی آثارنی مشاهده ابتدی و داغ آتش اشتیاق
جائنه بندی مبتلا مبتلا حالی و دردی دردی حالی بیلدیکچون بن دیوانه اوزره الک
سودالی مشتاق کوکلی شفقت و مهر جتندن باندی دیمکدر

سوزدل بین کدیس آتش اشک دل شمع * دوش برمن از سر بهر چو پروانه بسوخت *

قلبک حرارتی کور که کوزم باشی آتشی کز تندن شمع کوکلی دون کیمه بنم اوزرعه
محبت اوجندن پروانه کبی باندی (مفردات) (سوز) حرارت (دل) قلب (بین)
کور (ز) من (بس) چوق (اشک) کوز باشی (میم) ضمیر (دل) فاب (شمع) موم
(دوش) دون کیمه (بر) علی (من) بن (ر) من (مهر) محبت (چو) مثل
(پروانه) م (بسوخت) باندی (معنای اشارتی) محضاکرم الهی اولان قلبه
اللهک آتش عشقک حرارتی تعظیم دولندر کور که (اغتنوا الرقة فان عندها تنزل
الرحمة) خبری سرنبه شمع رقت اولان کوزم باشک حرارت عشقه کز تندن
انصابتن نور السموات والارض اولان اللهک محبتی آثارنی انوار تجلیات ذاتیه
ربانیدن یوم قیامت لیلی اولان ظلمت عالم ناسوتده چراغ جانم شویله شده دار
اولدی که بن مسکین ارزه شمع معنوی و نور الهی شجره سبز دلبکش موسی علیه
السلام کبی اولوب وجودم آتش کبی باندی دیمکدر

آشتیانی نه غریبیت که دلسوز نیست * چون از من خویش رفتم دل بیکانه بسوخت *

بر آشنایه بکا کوکلی بانجی اولسی عجب دکلدر چونکه بن کندو مدن کیندم بکا
بیکانه ک کوکلی دخی باندی (مفردات) (آشت) یاش (یا) وحدتیه (نه) نفی (غریب)
عجب (است) در (دلسوز) کوکلی بانجی (من) بن (است) در (چون) چونکه
(من) بن (از) م (خویش) کندی (برفتم) کیندم (دل) کرکل (بیکانه) یاد
(بسوخت) باندی (معنای اشارتی) اول آشنای حقیقی ازلی اولان رحمان
لم یزلینک بر انسان مکرمی استعداد فطریه من مقتضای سنجیه معارف و اسرار لدنیه سنیه
مظهر ایدوب و انوار ذاتیه سنیه مستغرق ایتم عجب دکلدر زرا بن سنیه اللهک
توفیقیه وجود بشریه می محوایتم و کثرت ریاضت و مجاهداتده بر یثباتی اله
بر محل مرحت اولدم که آشنا دکل بکا بیکانه ک کوکلی دخی باندی با خود بر مرته
محو اولدم که بنده اولان بیکانه قاب باندی و آشنا قلب بر شه کادی دیمکدر

خرقه

اوله و یا مجازا پراهنه خرقه دیش اوله و یک باشند خرقه بی چقاروب باقی سبب اعلافتدن کثایت در کویا که اصلنده
آق ایش و چقاروب باقیه قرارمش استماره طریقه بیکه خرقه اثبات ایدوب باقدی * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
پورر ماجرای ترک ابله وکل که بنم کوزمک می خرقه سینی باشند چقاروب باقدی یعنی صلح ابلدک شمدنکرو کچندن کچ
مضی ماضی من بعد مصافات اوزره اوله لم اکمکن احوالی که کدر و پرر (ترک افسانه) بکو حافظ می نوش دمی * که تخفیم

شب و شمع بافسانه بسوخت) ترک افسانه بکونک معنای افسانه بی ترک ابلد م دی که حرف تعلیل تخفیم فعل نفی ماضی
منکلم مع غیره او یومدی دیمکدر * محصول بیت * ای حافظ افسانه ک ترکنی سوبله یعنی افسانه بی ترک ابلد م دی حاصلی
افسانه ترک ابله دیمکدر و بر نفس پاده ایچ زیر کیمه او یومدی و شمع افسانه ابله باندی و شمع وای حاله افاده ابلد یعنی
حال بیکه شمع افسانه ابله باندی حاصلی باطل یرده باندی (وله ایضا) (عارف از بر تویی دانهانی دانست) * کوه هر کس ازین
اهل توانی دانست) بعض نسخه ده

۱۹۹

خرقه زهد مرا آب خرابات ببرد * خانه عقل مرا آتش خجخانه بسوخت *

بنم زهدم خرقه سنی مخنه ک صوتی ابلندی بنم عقل او بنی شراب کو پش او
آتشی باقدی (مفردات) (خرقه) م (زهد) م (مرا) م (آب) صو (خرابات)
مخنه (ببرد) ابلندی (خانه) او (عقل) م (مرا) م (آتش) م (خجخانه)
شراب کو پش او (بسوخت) باقدی (معنای اشارتی) اول قدر تجلیات ربانی
و جذبات رجائی آگاه و آشنا اولان قلبم اوزره فیضان ابدیکه لباس تقوی اولان
اعمال ظاهره بی ادایه بند طاعت قومدی و اول شراب عشق الهی حرارتی و آتشی
بنم عقل معاشم خانه سنی باقدی که انجیق حاکم عشقک محکومیم واراده حقل
زبونیم دیمکدر

چون پیاله دلم از تو به که کردم بشکست * همچو پاده جکرمد بی می و پیخانه بسوخت *

شول توبه دن که ایتم کوکلم افی قدح کبی قیردی شراب سوز پیانه سز جکرمد
پاده کبی باندی (مفردات) (چون) مثل (پیاله) قدح (دلم) کوکلم (از) من
(توبه) رجوع (کردم) ایتم (بشکست) قیردی (همچو) مثل (پاده) شرابک
پخته سنه دیرل (جکرمد) م (بی) نفی (می) شراب (پیمانه) او پشک (بسوخت)
باندی (معنای اشارتی) عقل معاش طورنده لذت عشق الهییدن و اذواق روحانیدن
بی بهره و محبوب اولدیمدن اطوار مستحسنه عشقندن توبه و رجوع بولان
طوغمشدم و قنایه سلطان عشق فریفته قلبه دا خل اولجده اطوار عقل معاش
فاسد اولدی و توبه سی قیرلدی شدی بر آن عشق شهنشاه سز و قلب آگاه سز
تحمل اولدیمدن می و پیانه سز جکرمد شراب پخته سی کبی باندی وقت افتراقده
قائمه بوباندی دیمکدر

ماجرایم کن و باز آ که مردم چشم * خرقه از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت *

ماجرای ازایت و کبر و کل زرا بنم کوزم بیک خرقه سنی باشند چقاروب
و بشکرانه باقدی (مفردات) (ماجرای) کچمش حصادت (کم) آرزو مدن
کتابه در (کن) اله (باز) کبرو (آ) کل (مرا) بنمچون (مردم چشم) کوزم
بیک (خرقه) م (از) من (سر) باش (در) طسره (آورد) کتوردی (بشکرانه)
شکر ایچون (بسوخت) باقدی (معنای اشارتی) ای عقل معاش صاحبی اهل
صورت عاشق مستغرق انوار الهی اولانه حوادث دهر دن سوبله الهیه رجوع ایت
همسان الهییدن سوبله زرا بنم بصیرت فایم جانب حقه کشاد او اوب خرقه وجود
و حظوظ عوائق بشریه بی کلی ترک ابله دماغ جائده لذت حقانی بولدم (العشق
بارنی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرنبه شکرانه جملله ماسوایی آتش درونم
باقدی زرا تلبسات صوری باندی قدده لباس عزت ابدی بی کیمت ممکن
دکلدر دیمکدر

ترک افسانه بکو حافظ دمی نوش دمی * که تخفیم شب و شمع بافسانه بسوخت *

عشقکی باقی بیلدی و سائر هب فانی دانستک فاعلی دلدرباقی بونده سائر معنایه در آنکچون سائرله تفسیر ابلدک
تقدیر کلام باقی بی هب فانی بیلدی باقی راهمه فانی دانست دیمکدر (سنگ وکل را کند ازین نظر اهل و عقیق * هر که قدر نفس باد
یانی دانست) بین مبارک معنایه در اهل سنیه نسبت و عقیق کله نسبت ذکر اولمشدر زیراعقیق دنیادن چققدقه بال مومی
کبی ملایم چقار صکره بعض معالجه ابله قنادرل که بویه قوام بغیر نصیر طوسی جوهر نامه سنیه پورر شمدن که عقیقه عنبرک

معنی کیمه بیا مشدرا یکسیده در با کار زده دوشیر بلور و بعضی معالجه له تر به اندر که به صورت کبرل نفس باد معانی بود بار نه
تسلیخ ایدر مشهور حدیث شریفه که حضرت پیغمبر بیور مشدرا (انی لاجد نفس الرحمن من قبل الجن) بوحیث شریف او پس
قرائنیک پنجه بیل صکره کلجه کنه اشارت بیور مشدرا معانی الف بای نسبتیک بر بستن عوضد ز را عرییده یا نسبت
مشدد در شامک نسبتده ده شامی دیر الف مدوده اهل اعلال سبیل یار ساقط اولوب تنوینله اوقنور عیان وشام دیرل نفس باد
اضافتی یانیه در محصول بیت طاش

۲۰۰

ای حافظ افسانه ترکی سوله و بر نفس شراب ایچ ز را کیمه او بومدق و چراغ
بوش بره باندی (مفردات) (ترک) م (افسانه) قصه و حکایه (بکو) سوله
(حافظ) م (می) شراب (نوش) ایچ (دمی) بر نفس (که) ز را (تحقیق)
او بومدق (شب) کیمه (شمع) چراغ (افسانه) بوش بره (بسوخت) باندی
(معنای اشارتی) (الدنيا ساعة فاجعلها طاعة) سر پنجه ای حافظ قصه خوانلنی
وقیل وقالی ترک ایلله هسان عشق الهی به مشغول اول کرچه کیمه را او بومدق اما
حسانت الابرار سبقت لقر بین اولان معارف صور بلور و نوافل اعماله شغاله عزم
چیراسی نسبتله کانه بوش بره باندی ولی مع الله وقت لذتدن محجوب اولدی دیمکدر

وله ایضا

عارف از پرتوی رازنهانی دانست کوه هر کس ازین اهل توانی دانست
عارف بالله شراب عکسندن کبرلی سر بیلدی هر کس جوهر ذاتی یوا ملدن بیلکه
قادر سن (مفردات) (عارف) م (از) م (پرتو) عکس (می) شراب (راز)
سر (نهانی) کبرلی (دانست) بیلدی (کوه) جوهر (هر کس) هر کیمه
(ازین) بودند (اعمال) قرمز نفیس طاش (توانی) قادر سن (دانست)
بیلک (معنای اشارتی) عارف بالله اولانک قلبه شراب عشق الهی منعکس او او
بصیرت قلبی کشاد ایتیلله عارف بالله الهیک محرم اسراری اولوب کبرلی سرلرین
بیلدی طالع صدق سندی بوضیقه الله اولان الهیک عشقی رنگنه یوا یاور
ابک بوالی معیار ایلله هر کسک جوهر ذاتی بیلکه قادرا اوور سن دیمکدر

قدر جموعه کل مرغ سحر داند بس کنده هر کوورقی خوانده معانی دانست
کل جموعه سنک قدر کی انجیق بلبل بیاور ز را هر کیمه پرورق او قودی معانی بیلدی
(مفردات) (قدر) قیت (جموعه) دفتر عشاق (کل) م (مرغ) قرش (سحر)
م (داند) بیاور (بس) انجیق (که) ز را (نه) نفی (هر که) هر کیم (او) اول
(ورق) بیراق (یا) وحدتیه (خواند) او قودی (معانی) معنای (دانست)
ندانست بره باندی (معنای اشارتی) محاسن صوری و محاسن معنوی بی جامع
دماغ جانی رواج مسکیده انوار محمدیه به واصل اهل معنی اولان عارف بالله الهیک
قیمتی انجیق سحر زده مناجات اذنی یولان طالع صدق بیلور یوخسه هر بر اعمیر
باطن ایتوب مجرد علم ظاهره قلان علم اهل رسوم معنایی و اهل معنایی بیلدی ز را هر علم
او قویان معنادن خبردار اولدی دیمکدر

عرضه کردم دو جهان بردل کار افتاده بجز از عشق تو باقی همه فانی دانست
باشنه ایش دوشش قلبه ایکی جهانی عرض ایدم سنک باقی عشق کدن غیری بی
جمله فانی بیلدی (مفردات) (عرضه) تکلیف (کردم) ایدم (دو جهان) ایکی
جهانی (بر) علی (دل) کوکل (کار) ایش (افتاده) دوشمش (با) للملاسه
(جن) غیر (از) م (عشق) م (تو) سن (باقی) دائم (همه) جمله (فانی) م

۵۱

تکم سابقان اولدی ایدی (ای که از دفتر عقل آیت عشق آموزی رسم این نکته تحقیق ندانی دانست بعض
نسخه ندانی برینه نشانی واقعه نتوانی معنای ای حرف ندامتدای عام محذوف ای انکس که تقدیر نه در که حرف رابط
صفت دفتر عقل اضافتی بینه در آیت عشق اضافتی باینه در آموزی فعل مضارع مخاطب بالفعل او کره ز سن
دیمکدر رسم فعل مضارع متکلم وحده متعلقدر ندانی به محصول بیت ای اول کیمه که عقل دفتر ندان عشق

ای که او کره نور سین یعنی عقلا مرثیه عشقه واصل اولق دیرلر سین حاصلی ادله عقلیه و برا هین تقلید ایلله عشق
در سین او کره نور سن فور قرم که بونکته عشق تحقیقه بیلکه قادر اولیده سن ز را عقل و عشق اضداد دندر اعدی حقیقه
او کره نفی سلبدر نفس او کره نفی دکل (می) یاور که تنازد بکل باغ جهان * هر که غارتگری با دخترازی دانست) ناز فخر
معنا سنه تنازد فخر ایلر دیمکدر باغ جهان اضافتی باینه در غارتگری غارت یغما کرات فاعلدر یا حرف مصدر باد خزان
اضافتی لامید در خزانیه ده بانسبت

۲۰۱

(دانست) بیلدی (معنای اشارتی) نتیجه عشق الهی اولان فیوضات بلا واسطه به
و تجلیات انوار ساطعه به مظهر سله لذت روحانسته مستغرق اولان قلبه ایکی
جهانی عرض ایدم و هسا حرمان علی اهل الله دیوب صدهزار حد اولسون
رحم سنک باقی اولان عشق کدن غیری بی فانی بیلدی سنک جمالک لذتک غیری بی
باوی قیلدی دیمکدر

سنک کل را کند ازین نظر و عقیق هر که قدر نفس باد معانی دانست
نظری برکا تشدن طشی و جاموری اهل و عقیق ایدر هر کیم که بنه منسوب اولان
ریح نفسک قدرنی بیلدی (مفردات) (سنک) طاش (کل) جامور (را)
ادات مفعول (کند) ایده (از) م (من) برکت (نظر) م (احمال و عقیق)
قیمتی طاش (هر که) هر کیم که (قدر) قیت (نفس) م (باد) ریح (عین)
او بس القرنیک شهری (با) نسبه (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) رسول
وسید من محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت تلی (انی لاجد نفس الرحمن
من قبل الجن) اسلام در بار یله او بس القرنی حضرت تلی یوزندن سر توحیدیه
واصل او او فیوضات بلا واسطه به نائل اولان اهل الهیک حائلی بیان بیور مشدرا
انلر امضاء الله فی الارض و هر کیم بونفس رجائی یولان و مظهر انوار تجلیات
جهانی اولان برولی بی بولدی و انک حرمت و تعظیم ایلله قدرنی بیلدی اول ولایک
نظر مبارکی اول طالع هرنه قدر کالجوره او اشد قسوه بی قدر ایدسه ده انی لعل
و عقیق کی مقبول درگاه ایدر دیمکدر

آن شدا کنون که ز افسوس عوام اندیشم محتسب نیر درین عیش نهانی دانست
اول کیندی شمدی که عوامک طعن و تمسخرندن فکر و خوف ایدرم محتسب دخی
بونده اولان عیش نهانی بی بیادی (مفردات) (آن) اول (شد) کیندی
(کنون) شمدی (ز) م (افسوس) طعن و تمسخر (عوام) م (اندیشم) ذکر
و خوف ایدرم (محتسب) صوابانی (نیر) دخی (درین) بونده (عیش) معیشت
(نهانی) کبرلی (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) محمد الله اهل انالهک نظری
پر کاندن الهیک عشق ذاتیه سنه مستغرق اولوب عوامک طعن خرقی و مدحی محبتی
شمدی تشدن زائل اولدی بوضویرت ملکینی ویران ایدوب دل ملکینی معمر ایدم
و خرابانلقده اولان عیش معنوی بی و انس حضرت رب غنی بی آثار پسندیده
زندن محتسب دخی بیلدی و اهل الهیک بنده و افکنده اولوب نظر هملرندن فیضیاب
اولدی دیمکدر

ای که از دفتر عقل آیت عشق آموزی رسم این نکته تحقیق ندانی دانست
ای عقل معاش دفترندن عشق آینی او کره نیک ایدم کیمه فور قرم بونکته عشق
تحقیق ایلله بیلکه سن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (از) م (دفتر)
م (عقل) م (آیت عشق) اسرار خدا (آموزی) او کره نیک ایدم (رسم)

۵۲

اکسیر اجر ایدر (وله ایضا) (حسن) باتفاق ملاحظت جهان گرفت * آری باتفاق جهان می توان گرفت (حسن
کوزلک ملاحظت افکنده طوز لیلک در اما لذت معنای مستملدر اتفاق ملاحظه مضایق اولمدر آری اود دیمکدر
عرییده نعم معنایست * محصول بیت سنک کوزلک ملاحظت اتفاقیه جهانی طوئدی یعنی خلق عالی فریفته
ایلدی اود اتفاقیه جهانی طوئدی اولور (افشای راز خلوتیان خواست کرد شمع * شکر خدا که سر دلس در زبان

کرفت (افشا افعال باشند مصدر در فاش ایلک خلوتیات خلوتیک جبهدر خلوته منسوبلر دیکدر خواست کرد ماضی ماضی به مقارن اولسه ایکنجیستندن معنای مصدری مراد در خواست کردن تقدیرنده فاعلی شهمدر شکر خدا مصدرک مفعولسه اضافتی قیلندندر که حرف بیان سرداش شین ضمیر شهمه راجعهدر در زبان گرفت گرفت بودند ایلتدی معنا سینه در بر نسته به آتش اولشقی کبی * محصول بیت * شمع اهل خلوتک سربینی افشا ایلک ایستدی اللهه شکر که دلنیک سربینی زبانده

فور قزم (این بو) نکته (اسرار عشق) تحقیق (کنه و حقیقتیه) ندانی (نلرسین) دانست (تیلک) (معنای اشارتی) ای عقل معاش صاحبی بوانس معنوی واسرار عشق لدنی ریاضات و مجاهداته وجودنی الله بولده افشا ایلدن عاشق صادقلمه اللهک عطا سیدر وامور ذوقیده دندر بحر دقیل وقال الله مغرور اولان عقل معاش اهلنک عاشقلمه ویرلان اسرار الهیه ره عقل قاصرلی واصل اولر و حقیقت حالارینی بیله من (من لم یذق لم یعرف)

خو می پیاور که ننازد بکل باغ جهان * هر که غار تگری باد خزان دانست * شراب کنور زیر جهان باغک کلبه ناز و فخر ایتر هر کیم که خزانه مذوب اولان بادک بغما جیلغن بیلتدی (مفردات) (می) شراب (پیاور) کنور (ننازد) نار انز و فخر ایتر (بکل) کل ایله (باغ) م (جهان) م (هر که) هر کیم که (غارتگر) بغماچی (با) مصدریه (باد) یل (خزان) کوز (یا) نسبه (دانست) بیلتدی (معنای اشارتی) چونکه اللهک عاشقلمه اللهک اسرارینه محرم اولیچی ای عاشق سنده دائم اللهک عشق شرابی نوش ایله شائنده لاحب الاقلین اوقون متاع دنیا به دل و برده و زینته الداعه هر کیم که الله تعالی کندینه عقل معاد و توفیق ارشاد و بردی دنیا ملکنه مغرور اولدی و باد خزان کبی باداجل عمر باغی سر بهما یغما ایله چکن بیلتدی و دائم آخرت ایچون عمل قبلدی و اللهک عشقنه نائل اولدی دیکدر

خو دلبر آسایش ماصلحت وقت ندید * ورنه از جانب مادل نکرانی دانست * محبوب بزم راحتیزی شمدیکی وقت مصلحت کور مدی بوخسه بز جائزیدن اولان کوکل انتظارنی بیلتدی (مفردات) (دلبر) محبوب (آسایش) راحت (ما) بز (مصلحت) لایق و مناسب (وقت) م (ندید) کور مدی (ورنه) بوخسه (از) من (جانب) طرف (ما) بز (دل نکرانی) کوکل انتظاری (دانست) بیلتدی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق محبوب حقیقی اولان الله بنده کندی توفیقیه قلمبرک کندینه انتظار و اشتیاقی بیلور و محرابینه نه ایلتدی کرمار قیلوراکن (لراحه فی الدنیه) سر نیجه بوعالم ابتلا ده (شد البلاء علی الانبیاء) الخ و نیجه اللهه عاشق اولنر البته بلالره گرفتار در هزار عبادت ایله نائل اولنیه حق دولت عظمالره و مرآت عالیه بلالره واصل اولنر نیچون اللهک عاشق صادقلمه بالاردن تلذذ ابدوب جائزینیه منت والاهدن اولو نعمت بیلشلردر دیکدر

خو حافظ این کوهر منظوم که از طبع انکجنت * اثر زیت آصف ثانی دانست * حافظ بو منظوم کوهری که طبعندن قوباردی و ظهوره کتوردی آصف ثانیکنک تربیتکنک اثری بیلتدی (مفردات) (حافظ) م (این) بو (کوهر) م (منظوم) م (بز لاش) (از) من (طبع) ذهن (انکجنت) قوباردی (اثر) نیجه (زیت) م (آصف) ساجان علیه السلام و وزیرکنک امیر (ثانی) ایکنجی (بیلتدی) معنای اشارتی

خو حافظ

کونش بر شعله در که آسمانه اولشدی یعنی آسمان سینه مک آتشدن طوطشدی و خورشید اندن بر شعله در (آسوده بر کنار چو پر کاره میشدم * دوران چو نقطه حاقیم در میان گرفت) آسوده دکنش راحت اولش معنا سینه پر کار بای عجمینک قنچی و کاف عجمی ایله ترکیه بر کل دید کلری آتشدن میشدم حکایت حال ماضی اولوردم دیکدر عاقبتک میی معناده میانه مصر و فیدر * محصول بیت * کنار ده پر کار کبی آسوده حال بکنسوردم عاقبت دوران بنی اور ناده

طوتدی یعنی طوتوب اورنایه کتوردی حاصلی خلقندن کلیات ایللیوب حضور ده ایدم عاقبت دوران بنی نقطه دانه کبی اورنایه یعنی خلقی ارانسه طوتوب کتوردی پر کار و دوران ونقطه و میان مراعات نظیر صمدندر (ان روز شوق ساغرمی خرمم بسوخت * کاش ز عکس عارض ساقی دران گرفت) کاش که حرف رابط صفت عارض عربده رانک کسریله در اما عجم قنچ را ایله استعمال ایدر کافر و خائمه بویله در حافظ بیتکنک شر خنده اوچنی بیله ادله سبیله تحقیق ایلشمن بونده گرفت اولشدی و نایب ایلدی

حافظ الهامات ربانیه بوقدر اسرار توحیدی و حالات اعلی الهی کوهر منظوم کبی محل فیض الهی و ینایع حکم مالدیندهی اولان طبعندن ظهوره کتوردی بوجه ظهرواتی وارث محمدی و واصل اسرار احمدی اولان پیر کاملک تربیه معنوی آثاری و اماره نظر کیمیاوار لی بیلتدی نفس ناجیه مختزعاتی بیلتدی دیکدر

خو وله ایضا

خو حسنات باتفاق ملاححت جهان گرفت * آری باتفاق جهان می توان گرفت * سنک حسنک ملاحتی اتفاقه جهسانی طوتدی بلی اتفاق ایله جهسانی طوتدی مکنندر (مفردات) (حسنک) سنک حسنک (باتفاق) اتفاق ایله (ملاحت) اطافت (جهان) م (گرفت) طوتدی (آری) بلی (با) للملا یسه (اتفاق) برلک (جهان) م (می) زائد (توان) مکن (گرفت) طوتدی ماضی مصدر معناده در (معنای اشارتی) ای انوار تجلیات الهیه نک مظهری اولان پیر کامل و عارف واصل سنک ملاحت معنویهک و تصرفات جلیک جهسانی طوتدی که بقای عالم فانی دنیا ده عارف بالله اولان اولیاء اللهک وجود معبود یله اولدینی اتفاقیه بلی تصدیق و اعتقاد ایدر مکه ولینک ولایت قدم باصوب جهانه متصرف اولسی ظاهره و باطن حضرت حبیب الله صلی الله علیه وسلم افتدیمزه کمال تبعیت و ججیع امورنده سنت پیغمبریه اطاعت و افتقا و اتفاقه مکنندر حضرت پیغمبر تبعیت و ولایت و تصرف ممکن دیکدر ر ظهور ایدن عارف عاده سی جله ایستدر اجدردیکدر

خو افشای راز خلوتیان خواست کرد شمع * شکر خدا که سرداش در زبان گرفت * شمع خلوتیسارک سربینی افشا ایلک ایستدی خدایه شکر اولسون که قانیک سربینی اساننده طوتدی (مفردات) (افشا) اظهار (راز) سر (خلوتیان) عزات نهاری (خواست) ایستدی (کرد) ایلک ماضی مصدر معناده در (شمع) موم جراسی (شکر) ثنا (خدا) م (سر) م (دل) قلب (ش) ضمیر (در) فی (زبان) اسان (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) اول سالوکه طالب مجاهد قانیک انجلا سی سبیلله بعض اسرار دین کندینه منکشف اولغله عدم تحلیندن اسرار اولیاء الله عوام نسه اظهار ایتک ایستدی لیکن اللهه شکر اولسون که (من عرف الله کل اسانه) سر نیجه معرفه الله غلبه سبیله قلبیه ظهور ایدن ابراری اظهار ایتک دبی طوتدی تقریر و بیان قادر اولدی زیرا اسرار اولیاء اللهی کتم امر لازمدر کشف اسرار ایلک سوء خائمه به سیدر دیکدر

(بخواست کل که دم زند از رنگ و بوی دوست * از غیرتش صبا نفس اندر دهان گرفت) کل ایستدی که دوستک رنگ و بوی بدن نفس او ره غیر شدن صبا الیک نفسی اغرنده طوتدی (مفردات) (بخواست) دیدی (کل) م (دم) نفس (زند) اور (از) من (رنگ) لون و نقش (بوی) قوقو (دوست) م (از) من (غیرت) م (ش) ضمیر (صبا) سحر بلی (نفس) م (اندر) فی (دهان) اغرن (گرفت) طوتدی

دیکدر * محصول بیت * باده ساغریکنک شوقی بنم وجود دم خرمی اول کون باقدی و باندردی که سا قیلنک عارضی عکسکنک آتشی اول میسده تأثیر ایدوب اکا اولشدی شرابک قز مسی کانه که ساقینک عارضی عکسکندر که خواجه نک وجود خرمی باقدی بونک کیلر ادعائی اولور تحقیق اولر شرابکنک دعا و یستنددر بونده گرفت لفظنی طوتدی دینر خطا ایلدی (خواهم شدن بکوی مغان آستین فشان * زین فتنها که دامن اخر زمان گرفت) شدن رفتی معناده کوی مغان مغانه ل آستین یک آستین فشان وصف تر کیدر فشانیدن صحیح و سادک تخریدن کتابتد یعنی صالنی صانی بورمکه درلر فتنها فتننک جهمیدر معلوم اوله که هر کله نک اخرنده هاه رسمی اوله لاله و زاله و غنچه و خواجه کبی هاله اولدینی حینده ادات جمع اول هاه نک یرینه باز یلور کندینک هاهی بازلردامن اخر زمان اخر بونده سکون را ایله اوقسور ضرورت و زنجیون اخر زمانه دامن اضافتی استعاره طریقه در اضافت بیانیه در زیرادامن اخر کندیدر * محصول بیت * کوی معانه بکم سادک کیدیر سرم بوقندردنکه اخر زمان اتکنی طوتدی حاسلی اخر زمانه واقع اولان فتنلر دن فور تمه نیچون کوی معانه صالنی صانی واریسرم مرادی خوش حال و مر فدا لیل کیدرم (می خور که هر که آخر کار جهان بدید * از غم سبک بر آمد و رطل کران گرفت) می خوری مقدم مفعولیدر خورک که امر مخاطبدر که حرف تعلیل آخر کار ایشک صومی سبک لغته یشیدر اما بونک کبی برلر ده فوری یعنی تیر معناده رطل رانک قنچی و کسریله و طباتک سکونیه نصف بطمان معناده در لغته اما بونک کبی برلر ده بونک قد حیدر کران بونده کاف عجمینک کسریله آخر معناده در سبک تقیضی رطل کرانه وصف ایلسی طویلیانی اعتبار یله در یعنی یارم بطمان طویلی آخر قدحی اله الدی * محصول بیت * می ایچ زیرا هر کیمه که جهانک صولک ایشنی کوردی غم فوری چیتهدی و زطل کران طوتدی یعنی هر کیمه که دنیا نک سر بیع الزوال وفانی بعض اولدینی کوردی و باده علی الفور غم

دنیا در چندی و عیش و نوشه مباشر او لوب آخر قد حبل الله الدی (برك كل بخون شفا بق نوشته اند * کانکس که پخته شد می چون ارغوان گرفت) شفا بق لاله به درلر پخته لفظیه باده ایهام ایدر زبیا باده نك برادی پخته در می چون ارغوان گرفت عبارتته مضاف اولشد رارغوان کی می دیمکدر * محصول بیت * برک کل اوزرینه شفا بق خویله باز مشلردن که اول کیسه که پخته اولدی ارغوان کی قزل باده طوتدی یعنی ایچدی خوا جیه ادعای ایدر که برک کلان قرار دینی ذاتندن دکلدر بلکه اوزرینه

(معنای اشارتی) مقام محبوبیتده اولان عارف بالله لدخی سلطان عشق غلبه سیله مقام استغراقده کند بلکه سر حضرت منصور که انا الحق و حضرت بازید که (سجای ما اعظم شانی ولا اله الا انا فاعبدونی) کلامی کی دعوی الوهیت صورتی بلا اختیار کند بلندن ظهور ایتک الیه بو دخی اسرار توحیددی کشفدر انکچون غیره الله فیوضات بلا واسطه و تجلیات انوار ساطعه ایا صحوه کتور و ب نفسله برینی اغر لنده طوتدی و هر برری مقام استغراقده اولان حاله (استغفار ایتدی دیمکدر

زین آتش فته که درسته منست * خورشید شعله ایست که در آسمان گرفت * بو کبریا و آتش که بنم سینه مده در کونش برشده در که آسمانده طوتدی و ظهور ایتدی (مفردات) (زین) بوئدن (آتش) م (نهفته) کبر (در) فی (سینه) کوکس (من) بن (است) در (خورشید) کونش (شعله) ضیا (با) وحدتیه (است) در (در) فی (آسمان) کوک (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) خزینه اسرار الله اولان فایده مخفی آتش عشق الهیک انوار لامعه سی صورته و معنی عالیه شوبله احاطه ایتدی که جمیع مظاهر و نمایان اولدی و اشیا کاعی علیه منکشف اولدی قلبده مخفی اولان انوار آتش عشق الهی به نسبت سماده ظاهر اولان خورشید ریشه بلکه بر ذره نسبت طوتدی دیمکدر

آسوده بر کار جو پرکاری شدم * دوران چون قطعه عاقبت در میان گرفت * پرکاری کی گذارده سلامت اولدم دوران نقطه کی عاقبت بنی اورتاده طوتدی (مفردات) (آسوده) سلامت (بر) فی (کنار) م (جو) مثل (برکار) برکل دیدکاری آلت (می) زائد (شدم) اولدم (دوران) زمان (جو) مثل (نقطه) م (عاقبت) آخر الامر (ام) بنی (در) فی (میان) اورته (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) بو عشق الهیه و اسرار حکم نامتناهی به واصل اولمزدن اول مقام عزتده پرکاری کی گذار سلامته اولدم ایدی وقتا که ید قدرت الهیدن شراب عشق الهی نوش ایدیمک آتش عشق درونم شعله سی آشکاره اولوب نقدر کبر لسمه مسک کی آثار جمیل ظاهر او افعاله عاقبت بنی عشق الهی نقطه کی خلق اراسته افشا ایتدی عشق باز لاله نام عاشقانم عالی طوتدی دیمکدر (آن روز شوق ساغری خرمم بسوخت * کاتش زعکس عاشق دران گرفت)

می ساغر نیک شوقی بنم خرمی اول کون باقدی که ساقینک یکاغی عکسندن اول ساغر ده آتش طوتدی (مفردات) (آن) اول (روز) کون (شوق) م (ساغر) قدح (می) شراب (خرمن) م (ام) ضمیر (بسوخت) باقدی (آتش) م (زمن) عکس (پرتو) عارض (یکای) ساقی) م (دران) اند (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) شراب عشق الهیک محلی اولان قابله ساغر نیک شوقی و آرزوی اول وقت خرم و وجودی آتش عشقه باقدی که

بجام میرد یعنی کند و بی جام باده اوردی یعنی باده ایچمه که باشدی کران کنار مناسبه در ترکیه قیرک دیرلر * محصول بیت * فرصته نظر الیه چونکه عالمه فتمه دوشدی حافظ جام باده ایدر و غمندن کنار طوتدی یعنی جام باده به مشغول او لوب غمندن قور نلدی (وله ایضا) (ساقی بیا که یار زرخ برده بر گرفت * کار چراغ خلوتیان بازدر گرفت * ساقی میادی ادات ندا محذوف بر گرفت قادر دی دیمکدر خلوتیان خلوتینک جمیدر بازدر گرفت کنه اولشدی یعنی

طوتشدی * محصول بیت * ای ساقی کل که یار رختدن برده و حجابی فالدردی و کیدردی کنه اهل خلوتک چراغی ایشی بالکنشدی یعنی چراغی روشن اولدی یعنی اهل خلوتک چراغی سویشدی کنه او بارلدی حاصلی جانا نك رویینی چراغ تشبیه ایدر و رویینی اورتوب برده ایچمه چکمنی چراغک سویشنه و برده بی فالدر و ب یوزینی کوسر دیکنی کرو چراغک بالکنشد تشبیه ایدر (رشمع سر گرفته دکر جهره بر فروخت * وین پیر سال خورده جوانی ز سر گرفت) شمع سر گرفته

بورتی النش شمع بونده سردن مراد مواصله النش شمعک باغش قبله سیدر میلتر کیده شمعک بورتی دیرلر عجم سرشمع دیرلر اما بونده بورتی سویشکیچون النش شمع مراد در دکر جهره بر فروخت قریه سیله کرو جهره سن بالکندر دی دیمکدر بیت ساقی تنویردر سال خورده یاشه مشدن کنایتدر ز بر سال بیلدر خورده بنش دیمکدر جوانی ز سر گرفت یکنایکی باشدن طوتدی یعنی استغفار ایتدی دیمکدر * محصول بیت * اول سویش شمع کنه جهره سن بالکندر دی

بو پیر سال خورده دخی انک جهره سن روشن ایلکندن یکیدن جوانلق طوتدی یعنی باشدن یکیت اولدی حاصلی جهره سنی مستور و پوشیده طو تدبعتدن بیره کلی ضعف و هرم طاری اولشدی بس جهره سنی که کشف ایلدی انک شوق و ذوقندن یکیدن جوانلق کتب ایلدی بوابیکی بیت بو معنای اشتهای ایدر که جاناتی بر عارضه سبیله جهره سین پوشیده و مستور طو ترش باده که عارضه بر طرف اولدی روی پاکتی مکشوف و نمایان ایلده (آن عشو و دادیار که تقوی زره برت * و آن اطف کرد دوست که دشمن حذر گرفت * بعضی نسخه ده ان چلو کردیار که تقوی زره برت واقع او اشددر بس اول ابکی نسخه ایلده درت شکل اولور و اصل نسخه ایلده بش بلکه التی بدی اما مکشوفی شرح ایده رز بر و وجهه که جیبی اندن مستخرج و مستنبط اوله ان شاه الله تعالی آن اسم اشارتدر عشو به لامعی چلبی منظومه سنده عشو کوکل الدامق دیش داد فعل ماضی مفرد غایبدر عشو فاعلی که

رابطه صفت تقوی مبتداه زره برت خبری و بوجه صفتی در عشو نك تقوای تقی در هر کار لغه در زره برت یعنی تقوی قانقدی کندی و از اطف کرد دوست یعنی مبالغه ایلده اطف ایلدی که دشمن حذر گرفت دشمندن مراد رفیدر * محصول بیت * عشق اولدشوه و جلوه بی بردی که تقوی بولدن قانقدی کندی یعنی عشقه برحالت و کیفیت وارد عاشق زهد خشکن سالم ایلر و معنی به تقوی و برمی اونو تدبیر باده و بوحالت و کیفیت و بر دوست دخی اول اطف و احسانی ایلدی که رقیب قور قدی که دوست بزی کند و به تخصیص ایلده و ان تمام اعراض ایلده باخود دیر

ساقی شراب وحدت اولان حضرت حبیب اللهک انوار جمالی پرتوئدن اول آینه قلبه بر آتش نیلی و بر انوار محمدی ظهور ایتدی و حکمی ظاهر و باطنم طوتدی دیمکدر

خوا هم شدن بکوی مغان آستین فشان * زین فته که دامن اخر زمان گرفت * مغر محله سده یک سبلکه رک کیمک ایتدم بوفته لردن که آخر زمان انکنی طوتدی (مفردات) (خواهم) ایتدم (شدن) کیمک (با) ظرفیه (کوی) محله (مغان) کافر (آستین) یک (افشان) سبلکه رک (زین) بوئدن (فته) تنه (دامن) انک (آخر زمان) م (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) اللهم انی اصوذبک من فتنة آخر الزمان خبری سرنجه آخر زمانک اتکین طو نان و امت جهل و فساد مبتلا اولدقه حاصل اولان فته لردن خلاص بولاق ایچون عوام ناسدن حانی ستر ایدیمی مر شد کمالر مجلسله سبلکه رک و مو فقی او ایدیمه سرور ایدرک کینسم کر کدر که صوری و معنوی فته لردن خلاص و انوار تجلیات اله رفعت و مناص انجیق نظری کییا اولان مر شد کمالک صحیحی بر کاندده در دیمکدر

می خور که هر که آخر کار جهان بدید * از غم سبک برآمدور ظل کران گرفت * شراب ایچ زراهر کیم که کار جهه انک عاقبتی کوردی غمندن بیی کلدی و آغر رطل طوتدی (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (که) زبر (هر که) هر کیم (آخر) عاقبت (کار) ایش (جهان) م (بدید) کوردی (از) من (غم) کدر (سبک) بیی (بر) زائد (آمد) کلدی (رطل) بطمان (کران) اغر (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) ای طابا حق همان اللهک عشق و محبتندن بران منقطع اوله و عشق ایل طاعات و عبادات و لذات مناجاتده دائم اول زراهر بر عاقل کیسه که جهه انک عاقبت کاری فتاورد و عنما اولدغن کوردی و بیلدی عاقبت حمیده ملاحظه سیله دنیا غمندن فارغ اولدی و ریاضات و مجاهدات ایل اعمال شاقه لره ملازم اولدی و عبادات و طاعات ایله عشق و محبت بولان طوتدی دیمکدر

بر برک کل بخون شفا بق نوشته اند * کانکس که پخته شد می چون ارغوان گرفت * کل بیرغی اوزره لاله کوهی قانیله باز مشلردن که اول کیسه که سلو کده پخته اولدی ارغوان کی قرمز شراب طوتدی (مفردات) (بر) عدلی (برک) بیراق (کل) ورد (با) للابسه (شفا بق) لاله کوهی (نوشته اند) باز مشلردن (انکس که) اول کیسه که (پخته) بشکین و کامل (شده) اولدی (می) شراب (چون) مثل (ارغوان) بر قرمز چیمکدر (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) سنبذ بالله (سیاهم فی وجوههم من اثر السجود) آبتی سرنجه کثرت عبادات و طاعتاله محبوبیت مرتبه سین کسب ایدن عاشق صادق لک جبهه سعادت لری و سیای سبادت لری اوزره

و بوجه صفتی در عشو نك تقوای تقی در هر کار لغه در زره برت یعنی تقوی قانقدی کندی و از اطف کرد دوست یعنی مبالغه ایلده اطف ایلدی که دشمن حذر گرفت دشمندن مراد رفیدر * محصول بیت * عشق اولدشوه و جلوه بی بردی که تقوی بولدن قانقدی کندی یعنی عشقه برحالت و کیفیت وارد عاشق زهد خشکن سالم ایلر و معنی به تقوی و برمی اونو تدبیر باده و بوحالت و کیفیت و بر دوست دخی اول اطف و احسانی ایلدی که رقیب قور قدی که دوست بزی کند و به تخصیص ایلده و ان تمام اعراض ایلده باخود دیر

اول جلاوه و عشوہ فی ایلدیکه اهل تقوایی تقوادن و مفتی فی فتا وادن اوصا اندر دی یعنی یونلره یارک عشقی بر حالت و کیفیت و پردیکه بالکلیه انلری معتاد خدمتلرندن قالدیروب تعاق و عشق طبعی و پردی (زنهار ازین عبارت شیرین دلفریب * کوی که بسته تو سخن در شکر گرفت) زنهاروز بهار یایله و یاسر اقتدر بونده امان معناسنه در دلفریب و وصف تر کبیدر فریبندن کوکل الدایچی دیمکدر کویا که بسته تو برنسخه ده کویا بولندی سارنده کوی یایله بولندی یادن الف مناسیدز اگرچه نادر در بسته دن مراد

۲۰۶

بر لطافت و طراوت و بر آن اسرار احدیت یاز مشاعر و ظاهر قیلسلر در که شقایق لاله سی نعمانک قوروش اعضاسنه شفا اولدیغی کبی انلرک سیمای صلاحلرینسه محبت الیه نظر ایدن هر حالده هدایت بولوب امراض قلبیه سه شفا و صحت اولمدر انکچون شول کیمسه که بخند و عاقل و کامل اولدی دائم عشق و محبت الیه کوزلرندن فان یاش دو کورک طاعات و عبادات بولن طوتدی و سجده رحان اوزره دوام الیه قریب کامله تحصیل ایدی دیمکدر

می ده بنجام زر که صبح صبحیان * چون باد شده تیغ زرافشان جهان گرفت

التون قدح الیه شراب و بر زرا صباح و فتنه شراب ایچچیلرک صباح شرابی جهانی طوتدی پادشاه زر افشان تیغله جهانی طوتدی یعنی کبی (مفردات) (می) شراب (ده) ویر (با) للملابسه (جام) قدح (زر) التون (که) زرا (صبح) صباح ایچیلن شراب (صبحیان) صباح و فتنه شراب ایچیلر (چون) مثل (پادشاه) م (با) للملابسه (تیغ) قلیچ (زر) التون (افشان) صاچچی (جهان) م (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) (واذا انتهى الی وقت السحر بقول المثنوی ایها المشتاقون قووا و اتوضؤا و صلوا و تهجدوا) خبری سر نجه ای وارث محمدی اولان شیخ شفیقم التون کبی صافی و محل فیض الهی اولان قلب شریک توجیهی الیه بزه بر شراب عشق الهی بخش ایت که زمره و بالاسحر هم بستغفرون دن او اوب سحر زده لذت مناجات الیه اللهم عشقنه مستغرق اولان عارفان اوله لم زرا سحر خیر اولنلرک آثار جیلله لی و فتنه عشق و محبتلری جهانی طوتدی و نیجه غافلری آگاه ایدی پادشاه غیور زر افشان قلیچ الیه جهانی طوتدی کبی بویتدن واجه لئی للمنفین اماماسری غنی واردر یسرتا الله بکره آمین

حافظ جواد اطف زانظم تومیکد * حاسد چکونه نکتہ تواند بران گرفت

ای حافظ چونکه سنک نظم کدن آب حیات طاملر حاسد انک اوزره نکتہ طومغه نیجه قادر در (مفردات) (حافظ) ای حافظ (چو) چو نکتہ (آب اطف) آب حیات (ز) من (نظم) م (تو) سن (میچکد) طاملر (حاسد) م (چکونه) نه کونه (نکتہ) عیب (تواند) قادر در (بران) انک اوزره (گرفت) طوتدی ماضی مصدر معناسنه در (معنای اشارتی) لسان غیب اولان حافظک واردات الهیه الیه نظم و اشماردن طالب حق قلبه حیات ابدی بخش ایدر علم و معرفت و اسرار توحید آب حیات کبی ظهور ایدر بو خزان رحائن الهام ربانیه ظهور ایدن اسرار الله حاسد و مکر منافق نیجه طعن و تمییز ایدر که (من اهان و بروی من عادی لی و یاسا فقد یارزنی بالمحاربة) الخ حدیث شریفی مقتضای نسخه اولیاء الله طعن ایدن اللهم دشمنیدر و سوء خاتمہ به سیدر دیمکدر

فرست نکر که فتنه چودر عالم افتاد * حافظ بنجام می زدوا زغم کران گرفت

فرست کوزت غافل اوله زرا عالمه چونکه فتنه دوشدی حافظ کندوسنی جام مبه

اوردی

ایشک اردین طوتدی یعنی حسن فروشنی ترک ایدوب غیری کاره مباشر اولدی زرا سن کلکله بضاعه و سرمایه سی بی اعتبار اولوب کساده دوشدی * محصول بیت * هر سر و بویلی محبوب که آبه و کونشہ حسن صا تر دیر یعنی حسن جهتندن تفوق ایدردی چونکه سن کلکد کوزلک صاچیلکی ترک ایدوب غیری ایشہ مباشر اولدیلر زرا سن اولدیغک برده انلرک حسنہ رونق و رواج ورو ایش قالدی بی کار دکر کر فتنک معناسی یعنی دعوادن فراغت ایلدیلر

دین مندی سوبلش (زین قصه هفت کنبدا فلاك برصدا ست * کونه نظر بین که سخن مختصر گرفت) زین ازین دن مختصر قصه دن مراد حکایت عشق و محبتد کنبدا کاف جمعیکن ضمیمه قبه در امر بیدوب جنبده در زین بعض نسخه ده افلاک برنه کردون واقعدر صدا بانقویه در زرا کونه نظر ناقص نظر معناسنه سخن مختصر گرفت برنستاز اناج و جزئی اعتبار ایدر مختصر داشت در زرا بونده سوزده واقعدر یعنی عشق قصه سنی جزئی و قلیل عد ایلدی دیمکدر * محصول بیت * عشق و محبت حکما به سندن بدی فاک قبه سی برصدا در اما

۲۰۷

اوردی و غدن کنار طوتدی (مفردات) (فرصت) م (نکر) کوزت (که) زرا (فتنه) م (چو) چو نکتہ (در) فی (عالم) دنیا (افتاد) دوشدی (حافظ) م (با) للملابسه (جام) قدح (می) شراب (زد) اوردی (از) من (غم) م (کران) کنار (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان طالب الوقت سیف قاطع مصداقجه هر وقتی غنیت یلوب وقتی ضایع اینه همان عبادات و طاعات و عشق و محبت تحصیلنده اولکه آخر زمان خلقی فتنه چودر علامه الافلاس الاستیاس بالناس خاق عالمدن عزات ایت که کدورات ماسودان خلاص اوله سن زرا هر برکدر تعلدن حاصلدر انکچون حافظ تعلقتدن انقطاع الیه دائم عمرنی عشق و محبتله و طاعت و عبادتله مشغول قیلدی غم ماسودان خلاص اولدی و کنار طوتدی دیمکدر

ساقی بیسا که یارز رخ پرده بر گرفت * کار چراغ خاوتیان باز در گرفت

ساقی کل که یار یوزندن پرده بی رفع ایلدی خلوتیلر چراغی ایشنی کیرو طوتدی (مفردات) (ساقی) م (بی) کل (یار) م (ز) من (رخ) یکاکی (پرده) نقاب (بر) یوقاری (گرفت) طوتدی (کار) ایش (چراغ) م (خاوتیان) خلوت اهلاری (باز) کیرو (در) زائد (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیرد لیم کل که سنک یوز کدن بزه قلیچ باب اولوب نور بصیرتله جمال حق مشاهده ایدم و پرده بشیریت رفع اولوب انوار ذات الهیه به مستغرق اولدم خلوتیلرک احباء لبالی ایچون صباحه قدر باقدقلری چراغه حاجت قالدی نور الهیک ضیا سیله کیمه م و کوند زم برابر اولدی اول چراغ صوری کیرو قالدی

آن شمع سر گرفته در چهره بر فروخت * وین پیر سالخورده جوانی ز سر گرفت

اول عشاقندن فراغت ایش دلبر کیرو عرض جمال ایدی بو یاشلی قوجه جوانلغی باشند طوتدی یعنی کچج اولدی (مفردات) (آن) اول (شمع) دابر (سر) باش (گرفته) طومش (دکر) کیرو (بر) زائد (فروخت) شده اندی (وین) بو (پیر) قوجه (سالخورده) یاشلو (جوان) بیکت (با) مصدر به (ز) من (سر) باش (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) اول مستغنی عن العالمین اولان محبوب حقیقی سالک غافل هوای نفسنه گرفتار ایکن فلا ابالی بیور مش ایدی و کندوبی فیوضات انوار جمال الاهدن محبوب ایشندی و قنا که سالک هوای نفسنی بائمال ایدی و ریاضات و مجاهدات الیه جانب حق صدق و اخلاص الیه توجه کامله تحصیل ایدی (وان عدم عدنا) آیت کریمه سی سر نجه اول طالب صادق جاسانندن پرده بی رفع ایدوب عرض جمال ایدی جمال الله مشاهده سند نصرکه هر نه قدر ار ذل عمر ده یاشلی قوجه اولور سه دخی جنت عرفانه داخل او اوب بر جوان معنوی اولور که جرد مرید سر نجه حیات ابدی بو اوب لافتی الاعلی

قاصر نظری کور که بو خصوصه سوزی مختصر طوتدی یعنی قلیل اعتبار ایلدی حاصلی احوال عشق و محبتی تبیین جزئی صانور (حافظ تواین دعا که آموختی که یار * آمویند کرد شعر زرا و بر گرفت) حافظ منادی حرف ندا محذوف که بونده اسدر کیم معناسنه آموختی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده لازم واقعدر یار مصراع ثانی به مرهوند آمویند و نمود حائل معناسنه استعمال ایدر بر گرفت التوله قیلدی دیمکدر معهود قصه در که حائل التون ظروف ایچنسه وضع ایدر بعض نسخه ده بر بر نسه زرا واقعدر از بر معناسنه که انلر زرا لفظنی اوج برده استعمال ایدر اوست معناسنه و از بر حرکت قلیچده زرا دیر پس * محصول بیت * ای حافظ بودعایی سن کیمدن او کرندک که یار سنک شعرینی حائل ایدوب التوله قیلدی و با حائل ایدوب از برلدی یعنی سنک شعر کنه بر خاصه وار در کده یار بلند پرواز و مستغنی ایکن بو قدر تعظیم و تکریم ایدر (وله ایضا) رحمه الله (بللی برک کلی خوش رنگ در منقار داشت * واندان برک نوا خوش نالهای زار داشت) بلیدیه یا وحسد ایچوندر برک کاف عجبیلله بونده پیراغدر یعنی نیانات جنسک بیرانی کلیده کی با وحدت ایچوندر و برک کله اضافتی لامیه در خوش رنگ کله صفتدر کوزل رنگلی دیمکدر منقار قوش بورنه دیر اصلنده اسم آتدر نغردن که بر معناسی بجمله و یار غیری آله او بمقدر و اندران و او حرف عطف متضمن در معنای حالی ایدر حرف ظرفی آن اسم اشارتدر مابعدنده برک و نوا به اندرانک هر سی و اوله وصل اولور برک و نوا عطف تفسیر ایدر هر پرده که برک لفظی نوا الیه و با سازه برک و ساز کبی ذکر اولسه برکن انده نعت مراد در نوا خود نعت معناسنه در صحاح فرسده برک ساز مهمانی دیش فونفاق راغی و اسبابی خوش بونده ایه معناسنه در معنای الترامیسی محکدر نالها ناله نک جمعیدر و ایدکدیلر دیمکدر آخرند هاء رسمی اولان کله هاله ترکیب اولسه یعنی ادات جمیع اولان لاله و غنچه ها و زاله ها کبی هاء رسمی کتا بدن ساقط اولور غفات او انیه زار افنده ذلیل

معنا سینه در زار و ذایل در بر عطف تفسیری طریقه کاه او اور که زار و ضعیف در بر ضعیفه عطف تفسیری
 طریقه کاه اما زاری یالیه اولیجی زار بدیدن مشتق او اور ایکدی معنا سینه پس فریاد و فغان و ناله به عطف تفسیری واقع او اور
 پس زار له زار بنگ ما پندیده فرق فاحشدر غرابت بوده در که رومک اکثر اهل فرسی ایکبک از سنی فرق الیدی حتی
 بریسی که کندو به حسن ظنی غا ایدر خوش ناله های زار داشت معنا سینه خوش زار و ناله ل طوتدی دیش بوابکی
 مصرعده بیل داشت داشت داشت تقدیرنده در

سرند بر فتای حقیقی او اور که قطعاً کندو به فتور و ضعف قلبی متصور
 دکادر دیکدر

آن عشوه کرده عشقه تقوی زره برفت و آن اطف کرد دوستکه دشمن حذر گرفت
 اول شبوه بی ابدی عشقه تقوی یولدن کیندی و اول اطفی ابدی دوستکه
 دشمنی حذر طوتدی (مفردات) (آن) اول (عشوه) شبوه (کرد) ابدی
 (عشق) م (تقوی) طاعت صوری (ز) من (ره) یول (رفت) کیندی
 (و آن) دخی اول (اطف) م (کرد) ابدی (دوست) م (دشمن) م (حذر)
 خوف (رفت) طوتدی (معنای اشارتی) جلال حق مشاهده سته باعث
 اولان عشق الهی اول شبوه بی ابتدی که الهک ذات نور سته استغراق دوانته
 نازل ایدوب توافل عبادانه و تقوی صوری به رغبت متعده اولدی حضرت
 یاز بیک اول حالمده کورن صدقده و آخر حالمده کورن زندیقده در دیو حکم ایدر
 دیکدی مرتبه به نازل ایددی که مرتبه استغراق قدر بومرتبه ده دوست حقیقی
 اول اطفی ابدی که عدو بین اولوب دائم مؤمنک ایمانه قصد ایدن شیطان ابدیک
 شرنیدن امین ایدوب (فبیرتک لا غوبنهم اجمعین الا عبادک منهم المخلصین)
 کلامن اظهار ابله الهک مخاص قولر سته الهک قهری خو فشدن و سوسه
 واضلا ل ایدن حذر طوتدی (قد اسلم شیطان) حدیثی سری ظا هر اولدی
 دیکدر

زفهارا زین عبارت شیرین و دافرب کوی که بسته تو سخن در شکر گرفت
 قطعاً سنک بوشیرین و کوکل الدایجی سوز کدن دیر سنک سنک فستق کبی ده سنک
 سوزی شکرده طوتدی (مفردات) (زفهار) قطعاً (ازین) بوندن (عبارت)
 کلام (شیرین) لذت (دافرب) کوکل الدایجی (کوی) دیر سینه (بسته)
 فستق دهانه مشبهه فیلسدر (تو) سن (سخن) سوز (در) فی (شکر) م
 (رفت) طوتدی (معنای اشارتی) (لا تطرحوا الدر علی افواه الکلاب)
 مرتبه ای حافظ صافن بواسرار الهیه بی علوم ادبیه بی جامع اولان شیرین
 و جذاب القلوب الصادقه کلام حکمت امیر کی نا اهل اولان عوام کاهو امده
 اظهار اینه زرا قلبک منبع حکمت الهی اوله لی بسته کبی اطفی دهانه نکلدن
 ظهور ایدن کلمات قد سیه ل اهل محبت عنده جله شکر کبی اذات روحانیه
 بخش ایدجی بر آب حیاتدر (کتیل مصر شراب للصا برین وحیره علی آل
 فرعون و الکافرن)

بارغی که خاطر ما خسته کرده بود عیسی دمی خدا غرستاندو رکرفت
 غم یوی که بزم خاطر یزی خسته ایش ابدی حق سبحانه و تعالی بر عیسی نفس
 کوند ردی و غم یو کنی فالدردی (مفردات) (بار) یوک (غم) م (خاطر)
 م (ما) بز (خسته) م (کرده) ایش (بود) ابدی (عیسی) عیسی علیه السلام

یعنی حکایت حال ما ضعیف و الا معنی
 مستقیم اولن * محصول بیت * بر بلبل
 بر کوزل رنگلی کل پیرا غنی متعارفده
 طوتردی و اول کاه وصلت حسرتیه
 خوش زار و خوش ناله لری وار ابدی
 بونده داشت افطنی وار ابدی دیکله
 تعبر ایدلک زرا مقتضای استعمال بوبله در
 نلا مال دارک معنایی مالی وار دیکدر
 بحسب الاستعمال مال طونجی دکادر
 اگر چه مقتضای لغت اوله در (کفتش در
 عین وصل این ناله و فریاد چیست * کفت
 مارا جاوه معشوق در این کار داشت
 کفتش شین ضمیر بابه راجعه در عین
 وصلدن مراد محض وصلدر جلوه عرض
 حسن و جلاله دیر در این کار این اشارتدر
 ناله و فریاد افطنه * محصول بیت *
 بلبل دیدم محض وصلده بوناله و فریاددر
 بلبل دیدی جلوه معشوق بزی بواشده
 طوتدی یعنی معشوق عرض حسن و جلال
 ابدی و بزی فریاد و فغانه دو شور دی
 حاصلی فریاد و فغان بی سبب دکادر
 اگر چه عین وصلده ایم (بارا کر نه نشست
 بامانست جای اعتراض * پادشاه کامران
 بوداز کدایان عار داشت) کامران کام
 مراد کامران وصف ترکیبدر رایتندن
 سور مک معنای مراد سور بجی
 دیکدر * محصول بیت * بارا کر نه
 او توروب دور مر سبه یعنی مخاطب اولمر سبه
 محل اعتراض دکل زرا کامران پادشاهدر
 کدازدن عار طوتر یعنی عاری وار (در نمی
 کبر نیاز و ناز ما با حسن دوست * خرم
 آن کر ناز نینان بخت برخوردار داشت)
 در نمی کبر نا نیر ایلر دیکدر نیاز عرض
 حاجت و ناز فخر معنا سینه در یا حسن
 دوست بایونده حرف صله در خرم
 شاد معنا سینه در ناز نینان جمع نازنین اسم

(دم) نفس (با) وحدتیه (خدا) م (بفرستاد) کوندردی (بر) یوقاری (گرفت)
 طوتدی (معنای اشارتی) قلب منبع حکمت ربانیزدن بر مدت حکمت جربان ایتوب
 انقباض و استنار بار غمی خاطر یزی خسته و اسراری نا محرمه فاش ایتامن دن ایچون
 قلم رحمان اولان ربانز ده بسته اولش ایدی بو حال پریشاندن توبه و استغفار ایله
 در کاه حقه یوز سورنجه حق سبحانه و تعالی مرده احبا ایدجی بر عیسی نفس
 مرشد کامل ارسال ایددی وسیله اولوب بزی ارشاد ایله غمدن خلاص ایددی
 وینه اسانزار زره حکمت جربان ایتدی دیکدر

هر سرو قد که بره و خور حسن می فروخت چون تودر آمدی بی کاری دکر گرفت
 هر سرو بوبلی محبو بکه ایک و کونشک اوزر سینه حسن صاتردی چونکه سن کلدک
 هر بریسی بر غیر ایش اردنی طوتدی (مفردات) (هر) فتنی (سرو) م
 (قد) بوی (بر) علی (مه) آی (خورد) کونش (حسن) م (می فروخت)
 صاتردی (چون) و فسا که (تو) سن (آمدی) کلدک (بی) ارد (کار) ایش
 (با) وحدتیه (دکر) غیر (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) یارب هر برمال
 ابله و جاعله و علم و معرفتله و زهد و تقوی و کرامتله دعوی کال ایدن و کندولرینی
 آیدن و کونشدن اعلی مرتبه ده بز زعیله خود فرو شاق ایدن مدعی بروفقا که کرم
 و عنایتکله عشق و محبت واصل اولوب وساطت عشق ابله حقیقت حال کند وره
 متکشف اولجیه هر برلری خود فرو شاقی ترک ایدوب سلطان عشق زرحکمنده
 محو و فساد اولوب و راه برده ده اولان حقیقت و معنایه تابع او ایدوب و دعوی ترک
 ایدوب هر برلری کند و ایشی یوان طوتدی و راه مستقیمه کندی دیکدر

زین قصه هفت کتبا ذلاک برصد است کونه نظر بین که سخن مختصر گرفت
 بوقصه دن افلاک بدی کیندی برصد در نظری قاصر اولانی کور که سوزی مختصر
 و بی اعتبار طوتدی (مفردات) (زین) بوندن (قصه) حکایه (هفت) بدی
 (کتب) م (افلاک) کوکل (بر) طواو (صدا) صوت (است) در (کونه) قاصر
 (نظر) م (بین) کور (سخن) سوز (مختصر) قایل و بی اعتبار (گرفت)
 طوتدی (معنای اشارتی) حضرت جنید قدس سره العزیزک (کلام اهل الله
 جند من جنود الله) کلامی سرنجه بواهل الهک کلمات حکمت آمیز زری افلاک
 سعه به مؤثر در که بر یوزنده الهک اسرارنی بیان ایدر اولیه الله باقی اولد فیه
 سبع سموات اوزره دوار و حیرتدر هر نه وقت الهک اسرارنی سو بار اهل الله
 منقطع اولور سه سموات سبع (ورده کالده هسان) اولوب بیقاول و خراب اولور اما
 قاصر نظری علم ظاهر تهمدی نه ایدکن بیلوب کوشه وحدتیه الهک ذات نور سینه
 مستغرق اولوب اسرار الهی بیان ایدن و وجودی دوام عالمه سبب اولان اولیه
 الهک حالتدن غافل اولوب بر عبادت متعدی اهلز انالربادت قاصره ایلدر
 دیوب کلام اهل الله قدر بن بیلوب اتی بی اعتبار طوتدی (و انا خیر منه) سینه

منسوب ناز در خلا فی قیاس اوزره زرا نون اولک نسبت دخیل بو قدر اما نون ثانی نا کید نسبت ایچوندر برخوردار
 و صف ترکیبدر مر کبدر بریسی برخوردار بریده دار لفظیه ترکیبدر اما استعمالده بر وصف ترکیبی حکمنده در بریش
 معنا سینه خور خور دندن بک معنا سینه در دار ایه دار بدندن طونجی معنا سینه در برخوردار بخت طونجی اوله دیکدر
 * محصول بیت * ناز و ناز مرده سنک کوز لکنه نا نیر ایلر یعنی هر نفسدر که تضرع و نیاز ایدلک کال کوز لکنشدن

خ حافظه توان دوازده آموختی که بار * نموند کردش ترا و بزر گرفت *

ای حافظ بود عانی سن کیدن او کردند که یار سنک شعری نموند و جائل ایلدی و التونه قابلدی (مفردات) (حافظ) م (نو) سن (این) بو (دعا) م (ز) من (که) کیم (آموختی) او کردند (یار) محبوب (نموند) جائل (کرد) ایلدی (شعر) کلام منظوم (بزر) التونه (گرفت) قابلدی (معنای اشارتی) ای حافظ بوسان غیب اولان هر برکات قد سید الهام ربانینک نیجه اذات مناجاتی و نیجه دعاء و نیاز و اسرار بی غایتی جامع رفوضات بلا واسطه آثار بدر بونی کیدن او کردند مکر الله طرفدن الهاما تدر پوخه کلفت اصطلاحات و عبارات ایلده جمع اولش امر دکلدر انکچون ذوی العقول اولوب معنادن خبردار اولان اهل سعادت سنک اسرار الهی جامع حیات قلب بخش ایدمچی کلامی جائل کبی دائم کندوده حفظ ایدوب و التونه قابلدی که اعتقاد قلب خالص ایلده اکا اعتبار و هر بر بشتدن بر معنای تصوفی اخذ ایدوب کندوبه مر شد کامل بیلشدر

وله ایضا *

خ بلبلی برکلی خوش رنگ در منقار داشت * و اندران برک و نوا خوش ناهای زار داشت *

بر بلبلی خوش رنگ و برکلی پیراغنی بورنده طوتدی اول غدای روحانیده و اول نعمت وصلته زار و ناله لوطوتدی (مفردات) (بابل) م (یا) وحدتیه (برک) بیراق (کل) م (یا) وحدتیه (خوش) م (رنگ) اوز (در) فی (منقار) فوش بورنی (داشت) طوتدی (اندران) اندر (برک) از بق و غدا (نوا) فتح و ضم ایلده لغتدر نعمت و رفاهیت (خوش) م (نالها) ناله ل (زار) فریاد (داشت) طوتدی (معنای اشارتی) (فاذ کرونی اذ کریم) آیت کریمه سی سر نیجه رذا کر صادق صبغة الله اولان ذوق ایمان و حقیقت ابقان بخش ایدمچی استاء الله دن محض اقر بت ایچون کله تو حیده بالقضه جلالة روز و شب توکل ایلدی قلبی اساتنه موافق اوله رق (فاذ کروالله ذکر آتیرا) حکم نیجه ذکر الله ایلده رطب اللسان اولوب لذت وصلت و نشئه قربت بولدی حالو که ذکر ایلده غمدای روحانیت و نعمت وصلت بولد قجه آه و زاری و ناله و فریادی عالمی طوتدی دیکدر

خ آفتش در عین وصل این ناله و فریاد چیست * گفت مارا شیوه * معشوق در این کار داشت *

اول بلبله دیدم که عین وصلته و ناله و فریاد نه در بلبل لسان حال ایلده بکلدی معشوقک شیوه سی بزی بولیده طوتدی (مفردات) (کتم) دیدم (ش) ضمیر (در) فی (عین وصل) تمام وصلت (این) بو (ناله و فریاد) م (چیت) نه در (گفت) دیدی (مارا) بزم ایچون (شیوه) جلوه (معشوق) م (در) فی (این) بو (کار) ایش (داشت) طوتدی (معنای اشارتی) اول ذاکرواصله دیدم که

خ عین *

عین وصلته و ناله و فریاد نه در جوابنده دیدی که معشوق حقیقت شیوه سی بزی بولیده طوتدی یعنی هر کیمک الله قربیتی زیاده اوله بلایه آهیتی و درد و محنته استلاسی زیاده او اور که (عاشقازاسه علامت ای پسر * آه بر درد رک زرد و چشم تر) و مقام وصلته قلبک جوش و این و فریاد و فغانک زیاده لکین کور که (عن عائشه قالت کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یحسنا و یحسنا فاذا حضرت الصلاة فکانه لم یعرفنا ولم نعرفه اغتفالا بعظمه الله و کمال یصلی و فی قلبه از یزکار بزرالمرجل) یعنی جومک قینار کبی قیناردی و قلبک ایلکینسی و فریادی ایشدیلر ایدی دیکدر

خ باراکر نشست بامانیت جای اعتراض * با دشا کمران بود از کدایان عار داشت *

باراکر بزمه او نورمز سه اعتراض بری دکلدر مراد سور بچی و مستغنی باد شاه ایلدی کدالردن عار طوتدی (مفردات) (یاراکر) م (نشست) اوتورمز سه (باما) بزمه (نیت) دکل (جایی) بر (اعتراض) مقابله (بادشا) م (کمران) مراد سور بچی (بود) ایدی (از) من (کدایان) فقیر (عار) غیبت (داشت) طوتدی (معنای اشارتی) ای ذاکر کرچه الله و صلات و قربت انجیق ذکر الله ایلده درزیرا جمیع انبیا و اولیا الله و صلاتی ذکر ایلده بولدی لکن بولصاتی عاقلک و راستدینی تکلیف و بی قیاس بر اتصال معنوی در حلول و اتحاد طریق اوز دکلدر بوجاول و اتحاد اوز و وصلت او امامسی اعتراض بری دکلدر (لا یعلم الله الا الله لافی الدنیا و لافی الآخرة) اولان رب الاربابه بر قطره متیدن خلق اولان آتیه ترابک مناسبتی بوقدر حق سبحانه و تعالی فعلال لما یرید باد شاه حقیقیدر نه غنی عن العالمین در (والله هو الغنی و اتهم الفقراء) سر نیجه کدالردن کمال استغنی سنی اظهار ربور مشدر

خ در نمی کبر نیاز و ناز مابا حسن دوست * خرم آن کر نازنین بخت بر خوردار داشت *

بزم ناز و نیاز مز دوستک حسنه تاثیر ایتز شاد و مسعدا نمند اول کیمه در که نازنینلردن فائده لجبی بخت طوتدی (مفردات) (در نمی کبر) تاثیر ایتز (نیاز و ناز) م (ما) بر (با) لاملا بسمه (حسن) م (دوست) م (خرم) شاد (آنکه) اول کیمه که (از) من (نازنینان) ناز ایلر (بخت) دولت (بر خوردار) فائده لجبی (داشت) طوتدی (معنای اشارتی) صفت استغناء الهی کور که بزم عبادات و طاعاتلردن اکا بر فائده بوق و قبا ختملردن بزبان بوق همان خبر و مشرفولک عملک نفعی و ضرری کندوبه راجعدر لکن سعادتلی اول کیمه در که کندونک عجز و احتیاجی اعتراف ایدوب و غرور ایتوب نازنین خدا اولان اولیا الله دن فائده لجبی بخت طوتدی و مملک انبیا و اولیا به کندی دیکدر

خ خیر تا بر کاک آن نقاش جان افشان کنیم * کین همه نقش عجب در کردش پر کار داشت *

قالی تا اول نقاش ازلی اولان الهک قلته جان نثار ایدم که بوجه نقاش عجبی و صنع غریبی بر کار کبی اولان فلکک درونده طوتدی (مفردات) (خیر) قالی

دوست بزم هیچ التفات ایلدی ایلدی سعادتلی او اور که نازنینلردن بر خوردار یعنی نصیبی طالعی اوله یعنی کوزلردن فائده لی بختی اوله حاصلی کوزلردن حظ و ذوق ایقش ستاره لی اوله (خیر) تا بر کاک آن نقاش جان افشان کنیم * کین همه نقش عجب در کردش پر کار داشت (خیر) خطاب عام قالی دیکدر کاک عجمدن ایکی کاف عربی ایلده مسعودر اما ر و ام کاف اولی عجمی او قورلر حاصلی ایلکینسیه کاف مکسور او قورجان افشان وصف تر کیندر افشانیدن سلکک و صابقی معنایه و جازیدر که وصف

تر کبی اولیوب افشان اسم اولده ناسنه و جان کنیم اغظنک مقدم مفعول اوله جانی افشان ایدم که دیک اوله وجه تالی اصحدر زیر و وجه اول خود را افظنی تقدیر ایلکه محتاجدر خ و در ارجان افشان کنیم دیک اولور کین کاف حرف تامل ابن اسم اشارتدر همه نقش عبادت کدش اسم مصدر در کردیدن دوش معنا سنه بر کار ترکیجه برکل دیدگری آندر * محصول بیت * خیر یعنی قالی تا اول نقاشک قلته کندیمز جان افشان ایدم که و یا جانی افشان ایدم که دور بر کارده بوقدر نقوش عجبیه سی واردر یعنی افلاک و عنا صری کر وی الشکل یعنی مدور یارندی و ایچولمده بحساب مخلوقات خلق ایلدی دیکدر (کر مرید راه عشق فکر بدنامی مکن * شیخ صنعان خرقة رهن خانه خوار داشت) مرید راهه و راه عشقه و عشق بای خطابه مضامین و مرید راهه اضافتی اسم فاعلک معنونه اضافتی قیلنددر شیخ صنعان عبدالرزاق یعنی در که (دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما) غزلنده تفصیلی بکشم خرقة فقر اکبیدی فراجده در برلر رهن طوتیه درل خوار مبالغه ایلده اسم فاعلدر خیر صابقی معنا سنه در * محصول بیت * اگر عشقک بولنه طالب ایسک بدناماق فکرینی ایلده یعنی عاشق بامانیت ر ایلدی عشق بولنه سلوک ایلکه طالب و راغب ایسک بدناماق فکرینی ترک ایلده مصراع ثانی حکم تعلیلده و قعدر تقدیر کلام زبرا شیخ صنعان بولنه عظیم الشان مر شد ایرکن قیصرید شهر کافر اننده ایکن بر کافر قزینده عاشق اولوب خیر برلر بزمه چو بانق ایلوب قزله شرب خیر ایلوب

هیچ بدناماق فکرینی ایلدی حاصلی قز شیخدن خیر طالب ایلدی شیخ ایسه افر ناسدن ایدی هیچ بر نسته به مالک دکل ایدی واردی بر خواره خرقة سنی بر مقدار شرابه رهن ایلدی و کتوردی قزله ایچدی پس خواجه نک خرقة رهن خانه خوار بیوردی مذکور شیخ صنعانک قصه سنه تلمیخدر تکیم آصنی بیورر (بیت) زصنعان خرقة پوشی در خرابات مغان آمد * ندانست این که خواهد ساخت و سازاده عورش * (وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سیر * ذکر آسبج ملک در حلقه

زنان داشت) آن اسم اشارت در مذکور شیخ شبرین قلندر دید یکی انگیزه ندر که خرقه سنی شرا به ذهن ایدوب قریان
قالی اطوار جمع طور در احوال مناسبت سیردن مراد سلو کدر یعنی احوال ساو کده زانار نصارک علامت کفردن بر علامت در
که قوشاقرینه بند ایدوب قوشاقدن اشافه صار قدرل حاصلی کر مکه موقوفدر در حلقه زانار دید یکی انگیزه ندر که زانار بر نیچه
حلقه اولور تسبیحه حلقه در انگیزه ندر ذکر و تسبیح ملک در حلقه زانار داشت دیدی * محصول بیت * اول شیرین قلندرک یعنی
شیخ صنعتان حضرت المرنک وقتی وحالی
خوشدر که ملک ذکر و تسبیح زانار حلقه

(نا) حتی (بر) علی (کاک) قز (آن) اول (نقاش) نقش اور بجی (جان) م
(افشار) (نصار) (کنیم) ایدم (این) بو (همه) جمله (نفس) م (عجب)
غریب (در) فی (کردش) دونک (برکار) برکل (داشت) طوندی (معنای
اشارتی) ای سالک مشق قانی و آقا. اول نقاش اول اولان اللهك عشقه مشق
اولان قلنه باخود ارقام و نقوش عاقلک منشأ و باعث اولان (اول ماخلق الله القلم) ابله
تعبیر اولان نور محمدی به جان نثار ایدم که ایکی جهاننده سعادت انک ارشاد ابله واکا
تعبیه درو بونجه فلکده و وفلکده بولان نقوش عجبیه و صنایع غریبه بلکه عرش
و کرسی (اولک اولک لسا خلقت الافلاک) شانده اولان قلم حقیقی و نور محمدی ن
وجود کلندر با خصوص برکار کی اوزد یزه دوار اولان فلک قز واسطه سیله بوقدر
عجبایب ملکوتی طوندی چون بولله اولنجه طریق محمدی ن طشره چیمهقی عین
ضلالندر دیمکدر

کر مرید راه عشقی فکر برنامی مکن شیخ صنعتان خرقه رهن خانه بخار داشت
اگر عشق یوانیک مریدی ابله بدنامی فکر بن ایتمه شیخ صنعتان عشق مجاز اید
شیخای خرقه سنی می فروشک خانه سنه رهن طوندی (مفردات) (کر) اگر
(مرید) طالب (راه) پول (عشق) م (فکر) م (بد) کسوتو (نام) اسم
(مکر) ایتمه (شیخ صنعتان) مشهور بر شیخدر (خرقه) عبا (رهن) م (خانه) او
(بخار) می فروش (داشت) طوندی (معنای اشارتی) ای طالب حق چونکه
عشق احدیه به وطریق محمدیه به طالب ابلهک (ولایضا فون اومه لایم) آیت
کریمه سی سرین ملاحظه ایدوب خلقک طعندن خوف ایتمه فقر و فاقه ابله
اصحاب رسول الله یوان طوتوب عبالا اختیار ابله آج و صومرو کجه او بقوسز
راه عشقه بالا اختیار ابله سنه ک مندن حذر ایتمه زرا عشق بولنده ملامتندن
فچین مقصوده ابرهن شیخ صنعتانی کور که دختر ترسایه کفتر اولوب انک وصلتی
ایچون بوقدر مرید بولندن و حج و عبادتندن بلکه دین و ایمانندن کجوب بدی سنه
خیزر کوندی بوقدر مریدک طعندن و خلق عالمک اوم و مندن پروا ایموب
محبوب مجاز بسی بولنده خرقه عبادتی به نماندیه بلکه کلیای ترسایه رهن
طوندی و به سجده ایدمی اکن عاقبت ینه ایمانه کلوب سعادت بولدی عشق
مجازی پول بواونجه عشق حقیقی بولنده لایمک اومندن حذر نقصان سلو کدر

وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سیر * ذکر و تسبیح ملک در حلقه زانار داشت
اول شیرین قلندرک وقتی خوش که سیر و سلوک اطوارنده ملک ذکر و تسبیح
زانار حلقه سنه طوندی (مفردات) (وقت) م (آب) اول (شیرین) اطفیف
(قلندر) لایالی (خوش) م (در) فی (اطوار) اسلوب (سیر) بوریعک (ذکر
و تسبیح ملک) م (در) فی (حلقه) دائره (زانار) نصارالک بلار ینه باغلسدقلری
سبه ایدر (داشت) طوندی (معنای اشارتی) قلندر ان حقیقت اولوب نظر

خلقندن

خواجه به بویتد ایکی وجهله دخل
ایلمش بر بسی اولدر که زیر بام قصر دیش زیر قصر کرک ایدمی زرا انهار بام قصرک اشته جاری د کدر قصرک التده
جا ریدر و تائیا بوکیم انهار جنتک تختده جار بدر دیش حال آنکه جنتک ایچنده جار بدر التده دکل بعضیلر جواب
وبرمشلر که بولک کبیلر مساحبات شعریه دندر ضرر و برمن سوال ثانی بهده بولله جواب مکنکدر بوغزل ترکیب آیت کریمه دن
مقتبس اوله بعضی تصرفله اصلنده جنت تجری تختها الانهار ابدی ضرورت و زنجیرن توبی اسقاط ابلش بعضی مفسرین

برمضاف تقدیر ایلدی تحت اشجارها دیمکدر معاوم اوله که فرقان شریفک جمیع مواضعده من تحتها سدر الاسوره برایک آخرتده
جمیع قرائک اتفاقیله تحتها سدر من سزالا این کثیر حضرتقلری بولنده ده من جاره ابله او قور (وله رحم الله روحه) (دیدیکه
بار جز سر جور و ستم نداشت * بشکت

خلقندن لایالی و کندولینی ملامت خرقه سی التده سترایش درونی الله عشقه مالی
اولش بلکه عوام کسوتده کیمسه لرحالی بطر بولله اولان اول اطفیف قلندرک حالی
زاده خوش که سیر و سلو کنده ذکر و تسبیح ملک کی خالص و ریاضیه دن
واغراض نفسانیه دن عایددر (اولیاتی تحت قبا بی لایع فهم غیری) سرینجه کآن
حالی نصارایه مخصوص بر سبه اید حلقه سنه دستور طوندی و کندوی باعث
ملامت اولان زانار ابله کبر لیدی دیمکدر

(چشم حافظ زبام قصر آن حوری سرشت شیشه جنت تجری تحتها الانهار داشت)
حافظک کوزی اول حوری سرشت محبوبک قصری طامک التده در اوله
قصر که جنت تجری تحتها الانهار شیه سنی طوندی (مفردات) (چشم) کوز
(حافظ) م (زیر) اشغی (بام) طام (قصر) کوشک (آن) اول (حوری
سرشت) حوری طیمت (شیه) جاو (جنت) بائجه (تجری) افر (تختها)
جنتک التده (انهار) ایرماقلر (داشت) طوندی (معنای اشارتی) حافظک
نظر ارحم الراحمین و اطفیف بعاده اولان اللهك خانه تجارسی عرش الله اولان
قلک تختده و اب اسرار اخلاصه در که (من اخلص الله ار بعین صبا حاکم
یشایع الحکمة من قلبه علی لسانه) خبری سرینجه روضه قلب بر حدیقه رجه ندر که
آب حیات علوم و معرفت و شراب ناب عشق و اسرار احدیث انهار جنت معرفت
شیه من طوندی (وان فی ایام دهر کم تفحات الا فخر ضواها) سرین نمایان
ایندی دیمکدر

دیدمی که بار جز سر جور و ستم نداشت * بشکت عهد و از غم ما هیچ غم نداشت
کوردکی که بار جز سر جور و ستم نداشت عهد و از غم ما هیچ غم نداشت
هیچ غم طوسیمدی (مفردات) (دیدمی که) کوردکی که (بار) م (جز) غم
(سر) هوس (جور) م (ستم) ظلم (نداشت) طوندی (بشکت) قیردی
(عهد) قولی (از) من (غم) م (ما) یز (هیچ) قطعاً (غم) م (نداشت)
طوندی (معنای اشارتی) کوردکی ای محرم امیر الله اولان روح عزیم
حق سبحانه و تعالی یزه یار ایدوب و بی کینه و سبیله مبتلا قیلدینی تقسم حقن عدول
ایدوب هوا سنه تبعیت ایتمکله یزی حقن محبوب ایدوب جور و ظلم هوسندن
غیری بی طوندی والله ابله اولان عهد و پیماننی صدی و یزم بوغر بت عالمنده
مهجور بت وجدالقلری غمندن هیچ غم طوندی بونفس اعدای عدودر صاقن
مکندن این اوله دیمکدر

یارب مکبرش ارچه دل چون کبوترم * افکند و کشت و عزت صید حرم نداشت
یارب سن آتی * مؤخذ ابله ارچه بنم کبوترکی کو کلی دوشوردی و قیل ایلدی
و حرم صیدنه عزت طوندی (مفردات) (یارب) ای ریم (مکبر) مؤخذ ایتمه
(ش) غمیر باره راجع (ارچه) اگرچه (دل) کوکل (چون) مثل (کبوتر)
حرم بیوردینی بو حرمدر تشبیه طریقه

ل

ه

کو کرجین (میم) ضمیر منکلم (افکنند) دوشوردی (کشف) قتل ایلدی (عزت) حرمت (صید) آو (حرم) مکمل مکرمه (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) ای بنم اطفیف بعباده اولان ریم اگر چه بزه یار ایدوب و بزی کیندوسبله مبتلا قیلد بنگ نفس ظلوم و جهول اولوب هواسته تبعیت سیبله قطع مراتب الیه اعلای علین و وطن اصلی جاننده کبوتر کی بران ایدیمی و بال همین کشادایله اعلی مقامه طبران ایدیمی دل درد مندی می مرتبه سندن دوشور دیسه ده بلکه غفلته دوشور مکمل مرتبه هلا که ایلندی و حرم انس الهی و اسرار نامتناهی اولان قلب صیدنه (ونفخت فیه من روحی) اضافتیه مکرم قیلد بنگ مظهر انوار تجلی اولان روح مکرمه عزت طومندی لکن ای ارحم الراحمین اولان ریم سن اول بیچاره نفسی جلیتی مقتضاسبله مؤاخذه ایتمه حبیبک محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقته انی عصمتله روحه تابع قیل و عفو و کر مکمل هدایتده ثابت قیل (ربنا لاتزع قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)

برمن جفا ز بخت من آمد و کر نه بار * حاشا که رسم اطف و طریق کرم نداشت *
 بنم اوزریمه جفا بنم بختمدن کلدی بوخسه یار حاشا که اطف رسمنی و کرم طریقنی طومندی یعنی طومناقی ایتندی طومندی (مفردات) (بر) علی (من) بن (جفا) م (ز) من (بخت) طماع (من) بن (آمد) کلدی (و کر نه) بوخسه (یار) م (حاشا) ادات تنزیه (رسم) اسلوب (اطف) م (طریق) م (کرم) م (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) بوالآدم و اکدار دنیا و موجب مقتله اولان بوغفلت و شغل ماسوی اوزریمه واقع اولان بوقدر فساد و جفا جله سی یونفس بد کلامک مشتهاسنه تبعیتدن و کسب ید من دندر بوخسه فیاضده بختل بوقدر حاشا که اطفیف و کرم اولان الله عبادنه اطف رسمنی و طریق کرمی طومندی ایتندی (وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها) نعم لا یحصی دن بحر و میله نفسن اوزره جفاشده کندیمز دندر (ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا و ترحمتنا لنكونن من الخاسرین ربی اغفر لی و اولادی و لعمری انی انتم المؤمنین)

براین همه هر آنکه نه خواری کشید ازو * هر جا که رفت هیچ کس محترم نداشت *
 بوجه الیه یعنی بوجه نقصانبله هر اول کیمسه که اندن خوراق چکمدی هر نه بره که کیندی هیچ کیمسه انی محترم طومندی (مفردات) (باین همه) بوجه الیه (هر آنکه) هر اول کیمسه که (نه) نفی (خواری) خوراق (کشید) چکمدی (زواو) اندن (هر جا که) هر نه بره که (رفت) کیندی (هیچ کس) هیچ کیمسه (ش) ضمیر (محترم) حر منلو (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) اللهم سمع رحمتی و کرم واحساننی کور که قوالدن بوقدر نفس تبعیتله الهیه عاصی اولوب و بوقدر یوز قره اقلری کسب ایتمش ایکن بران رزقنی کسمیوب الله تعالی جانبدن بر خوراق چکمدی و مکن و کافرک رزقنی و ربوب بر کون آج و صومرز قومدی لکن

الله تعالی (ولقد کرمانا بنی آدم) تاجله مکرم قتلش ایکن نفسه تبعیت سیبله اول عاصی و فاجری انساندن و ملکدن هیچ کیمسه محترم طومندی مکر ملک قائده و ربوب کشدونی بی قدر و بی حرمت ایتدی دیمکدر

ساقی یار باده و یامدی بکو * انکار مامکن که چنین جام جم نداشت *
 ای ساقی باده بی کتور و مدعی به سوبله بزی انکار ایله یونجیلین جای جم طومندی (مفردات) (ساقی) م (بیسار) کتور (باده) شراب (با) للابلا بده (مدعی) دعوی ایدیمی (بکو) سوبله (انکار) م (ما) بز (مکن) ایله (که) زرا (چنین) یونجیلین (جام) قدح (جم) بر باد شاه (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان فرداش انسا نك عندالله قدری عالی اولوب و محترم اولقلنی شراب عشق الهیدن نوش ایتکله هدایت بواوب و غیر برلری طریق حقه ارشاد ایتکله در انکچون پیورر که ای اللهک عشق شرابی بخش ایدیمی مرشد شفیع بزه شراب عشق الهی کتور و راه عشقه بلار به تحمل ایتوب و ذوق ایمان طامعوب مجرد اعمال ظاهره لایله محبت دعواسن ایدن مدعی به سوبله حقیقت ایمانه واصل اولوب مقتضای عشق الهی صورتی خراب مهنه اسنده صدق باب اولان عشاقه انکار ایتسونکه بوشرباب عشق الهیک جم کبی پادشاهان صورتی قدح بیل طومندی یعنی پادشاهان جهان بدر کاکلرندن لذت شراب عشق الهی بی طمندی و هوای نفسی ترک ایدوب الله بوانه کیندی دیمکدر

هر راهرو که ره بحریم درش نبرد * مسکین برید وادی و ره در حرم نداشت *
 هر سالک که انک قیوسی حریمه یول ایتندی مسکین وادی بی قطع ایلدی حریمه یول طومندی (مفردات) (هر) جله (راهرو) سالک (ره) یول (با) للابلا بده (حریم) حولی (در) قیو (ش) ضمیر (نبرد) ایتندی (مسکین) فقیر (برید) قطع ایلدی (وادی) دره (ره) یول (در) فی (حرم) ایچ حولی (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) اهل نفس اولان عوام ناس دکل بلکه راه عشق سالکی استقامتی اولمد یغیچون حریم قدس الهی به یول ایتندی همان بیابان هواده قابوب کبه مقصوده یول بولدی اما آتش عشق الهی ایله خانه تجلی اولان فایندن ماسوایی احراق ایدن عاشق مسکین صدق واستقامتی بر کایتله کرچه نیجه وادی و عقبساقی و مراتب سطحاتی قطع ایلدی لکن فنای کلیده اولوب کیندو ده آثار بشریت منقطع اولد یغیچون تلوتندن خلاص اولوب مقام تمکینده و مرتبه حق البقین ده اولان حرم انسد یول طومندی و عارف بالله مرتبه سنه یتدی

حافظ بیر نو کوی فصاحت که مدعی * هیچش هنر نبود و خبر نبرهم نداشت *
 حافظ سن فصاحت طومندی ایل که مدعی هیچ آنک هنری یوق ایدی و هنردن دخی هم خبر طومندی (مفردات) (حافظ) م (بیر) ایل (نو) سن (کوی) طوب (فصاحت) م (مدعی) قوری دعوی اعلی (هیچش) هیچ اکا (هنر)

(ساقی یار باده و یامدی بکو * انکار مامکن که چنین جام جم نداشت) بعض نسخه ده مختص به رینه مدعی واقعه در انکارک ما به اضافتی مصدر مفعولنه اضافتیدر که حرف تعلیل جام نداشتنک مقدم مفعولیدر جم مبتدا نداشت خبری * محصول بیت * ای ساقی باده کتور و مدعی به و مختص به سوبله بزه انکار ایلله که یونجیلین جای جم طومندی یعنی یول به جای جم یونجیدی حاصلی بز مالک اولد بغیر باده به جم مالک او لدامش ایدی (هر راهرو که ره بحریم درش نبرد * مسکین برید وادی و ره در حرم نداشت) راه رو و وصف ترکیبدر روندنن یول به کیدی دیمکدر مراد سالک راه عشق در حریم اولی ره مقدم مفعولیدر نبردک برید فعل ماضی مفرد غایبدر قاعلی نختنده مستتر راجعدر مسکینه که عبارتدر راه رودن وادی و ره حرمدن مراد مکه حرمدن * محصول بیت * هر عاشق سالک که جانانک قیوسی حریمه یول ایتندی یعنی قیوسه واصل اولدی مسکین راه رو قطع وادی حریم ایلدی اما حریمه یول طومندی یعنی حریمه واصل اولدی حاصلی سعی باغب ایدوب در حریم جانانه واصل اولبان عاشق قطع بیابان ایدوب مکیده واصل اولبان حاجی کیندر (حافظ بیر نو کوی فصاحت که مدعی * هیچش هنر نبود و خبر نبرهم نداشت) بیر فعل امر مخاطبدر بریدنن دیمکدر کوی فصاحت اضافتی بیایددر کوی طوبدر که عریضه کیده درلر فصاحتی حقیقه بتلک ایستین معانی کتابلرینه مراجعت ایلسون که انده فصاحتی اوجه تقدیم ایلر و هر قسمی علی حده تعریف خاصله تعریف ایلر ظاهر بودر که بونده فصاحت فی الکلام مراد اوله حاصلی سوز عبیدن خاص و بانه

اولفد ر که حرف تعلیل مدعین مراد بود. خصم هیچش شین ضمیر مدعی به راجع در هنر عیبک نقیضی که عربیجه متعین دیرل میك وفانك و بانك فقدرله نبود فعل نفی ماضی ما كان معنایه اصلند بود ابدی مشرکدر فاعله حرف ماینند. حرف اولحق حکایت حال ماضی افاده ایدر عربیده کان کی مثلا کان زید فانما ديسك زید قائم ابدی ديمكدر كذلك زید قائم بود ديسك اما فعل اولحق کته کان کیدر اولدی معناسنی افاده ایدر بونده نون نافیه ايله ليس معناسنه در هنرش نیست معناسنه در نداشت قرینه سله

معرفت (نبود) یوق ایدی (خبر) م (نیز) دخی (نداشت) م (معنای اشارتی) ای حافظ فتای نفسله و محو و فقر له سن میدان مجتهد معرفت و هین طوبی اسب همت سقبله (السا بقون السابقون اولك هم المقربون) سرنبجه ایلت وقایعه غیرت ايله زرا ریاضات و مجاهداتسز وهوی و مشتهیات نفسی ترکسز مرکز عشق و محبت واصل اولیوب اسبر نفس اولان مدعی هیچ اکا معرفه الله اولدی و معرفه الله دن خبر دخی طومندی و اهل نفس معرفه الله نصب اولدی ديمكدر و له ایضا

مهر رخت و زمره نور نمادست * وزعر مر اجزشب دیمجور نمادست

سنگ آفتاب کی روشن بوز کسز بنم کومك نوری قائمشدر و بنم عمر مدن قرا کو کجه دن غیری قائمشدر (مفردات) (بی) (نی) (مهر) کوش (رخ) (یکای) (نا) خطابه (روز) کوندز (مرا) بنم (نور) م (نمادست) قائمشدر (ز) من (عر) مدت حیات (مرا) بنم (جز) غیر (شب) کجه (دیمجور) قرا کو (نمادست) م (معنای اشارتی) الله نور السموات والارض (سرنبجه صورت و معنای انوار ذاتیله نور اولان اللهم مرآت قلبه سنگ جالك نوری تجلی ایا کسز بنم کومك نوری قائمشدر و عالم باشمه زندان و ظلماتی اولمشدر و سنگ نور ذاتیله قلبه رخشان اولقی ایچون باقی عمر مده درگاه عن تکه یوز سوروب تضرع و نیاز ايله قرا کو کجه لری احیادن غیری بکابر چاره قائمشدر ديمكدر

هنگام وداع توز اس کره که کردم * دور از رخ تو چشم مر انور نمادست

سنگ وداعك وقتده زیاده کره ایلدیکدن سنگ بکا غنشدن ابراق اولسون بنم کوزمك نوری قائمشدر (مفردات) (هنگام) (وقت) (وداع) (آبرلیق) (نو) سن (ز) من (بس) چوق (کره) (غلق) (کردم) (ایلدیم) (دور) (ابراق) (از) من (رخ) (بکفی) (چشم) (کوز) (مرا) بنم (نور) م (نمادست) قائمشدر (معنای اشارتی) قلوب الاحرار بین الجلی والاسنار سرنبجه انتفاض ايله قلبم اوزره پرده وغین عارض اولدقده الم افتراقله زیاده کره ایلدیکدن تعالی شاهه عافقارون علوا کبیرا اولان ربم سنگ ذات شریفکدن ابراق اولسون بنم چشم بصیرتده نور تجلی قائمشدر کرم و عنایت ایدوب پرده استدر و انتقاضی قلبن دن رفع ایدوب ذات پاکک نورینه قلبی میغرق ايله یاریم ديمكدر

میرفت خیال تو چشم من و میگفت * هیهات ازین کوشه که معور نمادست

سنگ خیالک بنم چشم من کیددی و دیدی بعد اولدی بو کوشه دن که معور قائمشدر (مفردات) (میرفت) (کیددی) (خیال) م (نو) سن (ز) من (چشم) (کرز) (من) بن (میگفت) دیدی (هییهات) (بعد اولدی) (ازین کوشه) (بو یوجاقدن) (معور) م (نمادست) قائمشدر (معنای اشارتی) هر نه وقت که پرده استدر ايله چشم بصیرتدن حضور تو جهم ذوقی و تجلی انوار ذاتیله شرقی کیددی و انتقاضی ايله محجوب اولدی و لسان حال ايله اول کیدن اذواق روحانیه دیدی بعد اولدی بو کوشه چشم بصیرتدن که معور اراق قائمشدر برقلده که لسان انوار تجلی الهی

از لفظ نشدن محققدر بس بونده بسیار معناسنه براسمدر کره اسمدر اغله معناسنه خنده اسم اولدی یعنی کبی کوله معناسنه کردم فعل ماضی متکلم وحده معناسنه ایلدم ديمكدر دور از رخ تو عبارتسك ظاهرا اخباره و انشایه تجلی وارد یعنی دعا اولقی وارسك رخکدن ابراغ معناسنه تنکیم ترکیده دوستلردن و حاضرلردن ابراغ اولسون دیرل مقام داده اما مراد انشا در محل قرینه سله اخبار دکلدر چشم مر نور نمادست چشم مر اضافتی لایمه در بنم کوزمك

نوری قائمش ديمكدر * محصول بیت * وداغك وقتده چوق کره که ایلدم یعنی چوق اغلا دیغدن سنگ رخکدن ابراغ اوله کوزمك نوری قائمش یعنی الله سنگ رخکی بی نور اولمقدن صقلبه چوق اغلقدن بنم کوزمک بی نور اولدی و بو بیتک قافیه سی رد مطلع واقع اولمشدر و بو بیتک معناسنی اخباری طومندلر خوی بینه واصل اولمشدر (بی رفت خیال تو) ز چشم من و میگفت * هییهات ازین کوشه که معور نمادست * میرفت حکایت حال ماضی کیدردی ديمكدر و میگفتده بوله در مصراع ثانی میگفتك مقبول

بولنیه اول قلب خرایدر پردخی عمارت بولز مکر عنایت حقله و همت پیران ايله انکشاف درون و انبساط انوار تجلی بوقلون ظهور ایدم ديمكدر

وصل تو اجل راز سرم دور همی داشت * ازدوات هجر تو کنون دور نمادست

سنگ وصالک اجل بنم باشمندن دائم ابراق طودی سنگ فراقك دولتدن شمدی اجل ابراق قائمشدر (مفردات) (وصل) م (نو) سن (اجل) موت (را) ادات مقبول (ز) من (سر) باش (میم) ضمیر (دور) ابراق (عمی) دائم (داشت) طودی (از) من (دولت) م (هجر) فراق (نو) سن (کنون) شمدی (دور) ابراق (نمادست) قائمشدر (معنای اشارتی) ای محسوب حقیقی اولان الله سنگ بی تکلف و بی قیاس و صلتک اجل و موتی عوامی بنم باشمندن دائم ابراق طودی و بکا حیات ابدی و نجات سرمدی بخش ایددی که بنم ایچون موت خوفی یوقدر (الموت تحفة المؤمن) سرینه ایدم (من احب لقاء الله احب الله لقاءه) سرنبجه سنگ افاق شوق ایچون اولان فراقك دولتدن شمدی اجل ابراق قائمشدر که سنگ وصلت کا مسله ك (اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی) آیت کریمه سنده اولان فریت و وصات لقاء الله دن مخبردر و عاشق صادق قریب اجل بشارت عظما در ديمكدر

زیدك شد آن دم که رقیب تو بگوید * دور از درت آن خسته معجور نمادست

قریب اولدی اول دم که سنگ رقیبک دیه سنگ قبو کدن ابراق اول معجور خسته قائمشدر (مفردات) (زیدک) (رقیب) (شد) (اولدی) (آن) (اول) (دم) (نفس) (رقیب) (کوزنجی) (نو) سن (بگوید) دیه (دور) (ابراق) (در) (قبو) (تا) خطابه (آن) (اول) (خسته) م (معجور) آبری دوشمش (نمادست) قائمشدر (معنای اشارتی) لقاء الله شوقله الم هجرانده اولان عاشق ایچون اول نفس یقین اولدی که سنگ رقیب عتید قیلدیگك مؤملرک دوستی کراما کاتین ملکری بشاره و سرور دیه یا خود عدو مبین اولان شیطان لعین الما و تحسرا دیه بمحمد الله الم هجر ايله خسته عشقك اولان عاشق صادق سلامت ایمانله لقاء الله واصل اولوب سنگ قبو کدن ابراق قائمشدر و معجور اولمشدر شیاطین ای واه سلامت ایمانله لقاء الله واصل اولدی و سوسه من قائده و برمدی دیرل یارب حبیبک محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم عشقه بزه سلامت ایمان بخش ایدوب دوستلریکی مسرور و دشمنلریکی خور و معجور ايله ديمكدر

من بعد چه سود آرقدمی رنجده کند دوست * کز جان رقی درن رنجور نمادست

شمدنصکره نه قائده اگر دوست بر قدم رنجده ایدم زرا رنجور تنده بر وق قائمشدر (مفردات) (من بعد) شمدنصکره (چه) نه (سود) قائده (آر) (اگر) (قدیمی) بر قدم (رنجده) زحمت (کنند) ایدم (دوست) م (که) زرا (ز) من (جان) م (رقی) بر نفس (در) فی (تن) م (رنجور) خسته (نمادست) قائمشدر

دور از درت حشو ملجدر یعنی جانانه دعا در دور از رخ تو کبی و جائز در که حشو ملج اولیه اخبار خاص اوله قبو کدن ابراق یعنی قبو ک فراقکده * محصول بیت * اول وقت یقین او ایدم که سنگ رقیبک دیه سنگ قبو کدن ابراق اوله او معجور خسته قائما مشدر یعنی اولمشدر (من بعد چه سود آرقدمی رنجده کند دوست * کز جان رقی درن رنجور نمادست) من بعد شمدنصکره ديمكدر سود قائده قدیمده یا تنکیر ایچوندر رقی رقی جانک بقیه سنه یعنی صو کینه دیرل رنجور

(معنای اشارتی) یارب کرم و عنائیکه بزی حال حیات من دن نیجه مدت دولت و صلته نال ایدوب انوار تجلیات ذاتکه مظهر بته ادواق روحا نیت بخش ایله تا که ام رفوب اولان مز رعه آخرتد، مراتب عرفانی تکمیل ایدوب عمر مدید جلال نور به بزی شرفیاب ایله کرچه آخرتد، اولان وصلت و تجلی دخی خوشدر امانر آخر اولدقدنصرکه نه فائده دوستک قریب و تجلیسند که رنجور عشق اولان عاشقک تنده جانن بر نفس فالمشدر نیجه مدت صفای روحانیت و تجلی قریب بولان کبی دکلدر بر نفس اولان ذوقله مدت مدیده اولان ذوقک فرقی ظاهر در دیکدر

چو در هجر تو کر چشم مرا آب نمائد * کو خون جگر ریز که معذور نمائدست
سنگ فرا فکده کر به دن اگر بنم چشمک آبی قالمیه چشمه دی جگر قانی دو کسون که معذور فالمشدر (مفردات) (درقی) (هجر) فراق (تو) سن (کر) اگر (چشم) (کوز) (مرا) (بم) (آب) (سو) (نمائد) قالمیه (کو) (سویه) (خون) (فان) (جگر) (م) (ریز) (دوک) (که) (زیرا) (معذور) (عذر لیش) (نمائدست) فالمشدر (معنای اشارتی) یارب کر مکدن راه و صلته که در عشقه کر فتار ایندیک بو عبد بیچاره ک سنگ فرا فکده اغلقدن اگر چشمک آبی قالمیه یارب چشمه دی و مکنت و پر جگر قانی دو کسون زیرا معذور فالمشدر یعنی الم هجر الیه متکسر القلب اولان عاشق صادق علامتی رقت قلب ایله کوز باشی و درون آتشیدر مرتبه عشقه عاشق صادق کر به واقفان اوزره اولسه دعوی عشقه صادق دکلدر و معذور ده دکلدر زیرا جود العین علامت خذلاندر و اماره بعدیت و غفلت و هجراندر دیکدر

چو صبرست مرا چاره هجران تولیکن * چون صبر توان کرد که معذور نمائدست
سنگ فرا فکده چاره بکا صبر در لکن صبر الیک نیجه ممکندر که قدرت فالمشدر (مفردات) (صبرست) صبردر (مرا) بکا (چاره) علاج (هجران) فراق (تو) سن (لیکن) استدر الیک (چون) نیجه (صبر) (م) (توان) (مکن) (کرد) الیک (که) زیرا (مقدور) قدرت (نمائدست) فالمشدر (معنای اشارتی) یارب جلال نور ینک عاشقی بو عبد بیچاره که حالت انقباض و استسار ده سنگ فراق در دینه چاره صبر در اما عاشق مشتاق سن نعم الما هدو تم جالی نور بته بعد المشاهده صبر الیک نیجه ممکندر که عاشقه بعد الجمیع افتراق زهر بلا تر با قدر انکچون عاشق افتراق صبر قدرتی فالمشدر (نمودن بالله من الحور بعد الکور) ای من انقصان بعد الزیاده و من الافتراق بعد الجمیع دعا سنه مداومدر دیکدر

چو حافظ زغم و کر به نپرداخت بخنده * ماتم زده را داعیه سور نمائدست
حافظ غم و کر به دن خنده به مشغول اولدی یاسو آدمه دو کون قیوسی فالمشدر (مفردات) (حافظ) (م) (غم) (م) (کر به) اغلق (نپرداخت) دوزلمدی (با) (للا یسه) (خنده) (کولک) (ماتم) (یاس) (زده) (اوروجی) (را) (ادان) (مفعول) (داعیه) سبب و قیغو (سور) دو کون (نمائدست) فالمشدر (معنای اشارتی) حافظ فیض

ربانیله الهک درد عشقه کر فتار اوله لی اشتیاق مشاهده انوار جمال الله ایچون غم و کر به دن بو سجن دنیا ده حظوظات نفسی و برهنگه کولکه مشغول اولدی زیرای مجبوری افتراقیله یاسلو اولان آدمه باعث سرور اولان دو کون قیوسی فالمشدر و کندوده (فلیضحکوا قلیلا ولیکوا کثیرا) سری غمیان اولشدر دیکدر

چو ز کر به مر دم چشم نشسته درخونست * چوین که در طلبت حال مر دمان چونست
اغله دن کوزم بیکی قان ایچنده اوتور مشدر کور که سنگ طلبیده آدملرک حالی نیجه در (مفردات) (ز) (من) (کر به) اغلق (مردم) (کوز) (چشم) (کوز) (نشسته) (اوتور) مش (درقی) (خون) (فان) (است) (در) (بین) (کور) (درقی) (طلب) (م) (تا) (خطایه) (حال) (م) (مردمان) (آدملر) (چون) (نته) (است) (در) (معنای اشارتی) یارب کر مکله بزی راه عشقه که دوشور دک بته بی نهضیه اولان کرم و احسانکله انوار تجلی ذاتک مشاهده سنده بزی بردوام ایله زیرای حالت انقباضه کثرت بکلدن کوزم بیکی قان ایچنده اوتور مشدر و خو نه غرق اولشدر یارب مشتاق جمالک اولان درمانده ل بکه کرم و رجنگله نظریور که سنگ افتاده لک اولان آدملرک سنگ طلبک بولنده حالی نیجه در کر مکله انلری محبوب ایدوب نقصا نه دوشورمه و راه مستقیمدن طشره چیقاروب بزی شاشرمه دیکدر

چو پسا دامل تو بی چشم مست میکونت * زجام غم می لعلی که میخورم خونست
سنگ لبک ذکر لعلی رنگلی مست کوز کمز غم قدخندن شول قرمزی شرابی که ایچرم قاندر (مفردات) (با) (للا یسه) (یاد) (ذکر) (لعل) (بدن) (کنایه) در (تو) (سن) (بی) (نی) (چشم) (کوز) (مست) (م) (میکون) (شراب) (رنگلی) (تا) (خطایه) (ز) (من) (جام) (قدح) (می) (شراب) (لعلی) (اهله) (منسوب) (یعنی) قرمزی (میخورم) ایچرم (خون) (فان) (است) (در) (معنای اشارتی) یارب استعبد بالله (ولایاً من مکر الله الا القوم الخاسرون) کلام شریفک ذکر و فکر لعل سنگ اوزریمز نظر رجنگ اولامسی خوفندن غم و غصه محلی اولان قلبم قدخندن کرچه شراب عشق و محبتک نوش اینکده بم و محضاً عنایت و توفیقکله یسه عبادت و عشق و محبت بولنده یم اما سنگ مکرم و عذابک خوفندن جگرم خوندر و نیجه بهلولانلری عاقبتارنده برعکس اینکک المنسندن حالم ذکر کوندر دیکدر

چو ز مشرق سر کوی آفتاب طلعت تو * اگر طلوع کند طالع هما یونست
سر کویک مشرقندن سنگ آفتابه بکر رطلعتک اگر طلوع ایده طالع مبارکدر (مفردات) (ز) (من) (مشرق) (م) (سر) (باش) (کوی) (محلّه) (آفتاب) (کونش) (طلعت) (ظهور) (تو) (سن) (طلوع) (ظهور) (کند) (ایده) (طالع) (بختم) (همایون) (مبارک) (است) (در) (معنای اشارتی) (رأس الحکمة بختم الله) خبری سر نیجه بو خوف مکر و عذاب بولنده به هجر الم واضطراب ای رب رحیم بو عبد ناجیر و مبتلا کدن شول وقت قدر منقطع اولن که عمر باشا چاقوب آخر اقسا که

(ذکر به مر دم چشم نشسته درخونست * پسین که در طلبت حال مر دمان چونست) کر به امددر اغله معنای مر دم چشم کوزم بیکی در حال مر دمان مر دمان ابهام طریقله واقع اولش اول سیده الف و نوله جمع اولشدر والا همان یک مراد اولسه الف و نوله جمعی شاذ او اوردی * محصول بیت * اغله دن کوزم مر دمی فانه اوتور مشدر یعنی فانه غرق اولشدر کور که سنی طاب ایله دن مر دملرک حالی نیجه در حاصلی سکا طالب اولان چوق قان بو تمی کر که وصول ال ویره (بیاد لعل نوو چشم مست میکونت * زجام غم می لعلی که میخورم خونست) بعضی نسخنده بیاد لعل تو چشم مست میکونست و واقعدر جام غم اضافتی بیاید در اعلیده یا وحدت و یا تنکیر ایچوندر که حرفی رابط صفت * محصول بیت * سنگ لبامک یاد لعل دخی می کی چشم مستک یاد لعل غم پیاله سندن قرمزی شراب که ایچرم قاندر و یا بر قرمزی شراب که ایچرم قاندر (ز مشرق سر کوی آفتاب طلعت تو * اگر طلوع کند طالع هما یونست) مشرقک سره اضافتی بیایه در و سمرک کویه اضافتی لامیه در سر باش و اوج یعنی برانسته نک اوجی و غایتی آفتابک طلعت اضافتیده بیایه در و طلعتک توافقیاضه اضافتی لامیه در آفتاب مبتدا و جمله شرطیه خبری همایون مبارک * محصول بیت * سر کویک مشرقندن سنگ طلعتک آفتابی اگر طلوع ایدرسه ستارم مبارکدر حاصلی محاک اوجنده آفتاب طلعتک کور رسم بختم اختری همایوندر دیکدر

وصلت وقتی کلد کده سنك آثار رحمتك وكرم عنايتك ظهور ابدوب ونظر رحمتكاه
بزی عصمتد قلوب هدایت وتوفیق اله وعطا واحسانكاه بزه بخش ابتد يكك
سوكلی ایمانز اوزره بزی ثابت قدم ابدوب حسن خاتم اله وسلامت امانتله (نورهم
بسی بین ابدیهم وبایمانهم) آیت کریمه سی سرنجه روحزی منعم علیهم اولان
انبیا واولیا ارواح مقدسه لی زهره سده داخل قطفله انواع کریمه وانوار جمالک
منعرق قیله رقی بزی لقا که واصل قیلجه به قدر بخوف بزدن منقطع دکلدر
اگر ریم کریمکه بواحدانلر زده ظهور ابدوبه طالع همایوندر وختیم مبارک وسعادتم
افزوندر یارب حبیبك محمد المصطفی عشقه بزی ایمانزدن آیره وجمال باکالک
مشاهده سیله بزی مسرور ابله آمین بجاء سید المرسلین

حکایت اب شیرین کلام فرهادست * شکنج طره لیلی مقام مجنونست *
شیرین ای حکایتی فرهادك کلامدر لیلانك طره سی یعنی زانی بوکلی مجنونك
مقامدر (مفردات) (حکایت) م (اب) دوداق (شیرین) فرهادك معشوقه سی
(کلام) سوز (فرهاد) م (است) در (شکنج) بوکلم (طره) اولک صایح (مقام)
قرارگاه (مجنون و لیلی) عاشق و معشوقه (است) در (معنای اشارتی) استعید
بالله (یحییهم و یحیونه) آیت کریمه سی سرنجه الهسه حسن ظنم بودر که بومونه
قدر متعادی اولان خوف الله وطاعت وعبادت اله اولان شوق انشاء الله محضا
اللهك عنایتی و آثار محبة الله در (فاذکونی اذکرکم) نظم جلیلی سرنجه اللهك
رحمتله یاد ایتسی نشسته سیدر کورمز مبین قنطره حقیقت اولان عشق مجازیده
فرهاد معشوقه سی اولان شیرین بولنه جان فدا ابتد یکجون شیرین دخی عاشق
اولان فرهادك کلامنی دائم اسانده حکایه ابدوب عاشقنی محبتله یاد ایتسده در
و مجنونك قلابی دائم لیلانك زانی بوکلیسده قرار ابدوب لیلادن غیری بی فراموش
ابتدی یکجون لیلی دخی مجنوننی دائم شفقله ذکر ایتسده در بر کیمه نك که اسانی اللهك
ذکر کنده وقلبی اللهك نجلی صفاتی فکر کنده اوله اول کیمسه بی الله تعالی جمیع
مخاوفدن امین ابدوب رحمتله مظهر ایمانسنده اشتهای بوقدر دیکدر

دلم بچو که قدرت همچو سرو دلجو است * سخن بکو که کلام لطیف و موزونست *
ای محبوب کوکلی آره و تسلی ویر زرا سنك قدك سرو کی کوکل ارا بچیدر سوز
سویله زرا سنك کلامك لطیف و موزوندر (مفردات) (دلم) کوکلی (بچو)
طلب اله (که) زرا (قد) بوی (تا) خطایه (همچو) مثل (سرو) سرواغاجی
(دلجو) کوکل ارایچی (است) در (سخن) سوز (بکو) سویله (که) زرا (کلام)
م (تا) خطایه (لطیف) م (موزون) یا عشقی (است) در (معنای اشارتی)
استعید بالله (فاستقم کما امرت) آیتی سرنجه یارب سنك تقابصدن مغزه اولان
ذاتك چونکه طالب حقدن راه مستقیمه استقامت طلبنده در بنه سن کریمکه
یارب قلبی آگاه ایت وحقه اتباع ویا طلبدن اجتناب اله قلبی اصلاح ایت که

(اذا صلحت صلح الجسد کاه) یارب کریمکه دائم قلبه ملک واسطه سیله بابل واطه
خبرالقا ابدوب قلبی و ساروس شیطانی دن حفظ ابدوب بزی طریق مستقیمدن
چیرمه که سنك قلبه الهامك لطیف و موزوندر

ز دور باد بجان راحتی رسان ساقی * که رنج خاطر از جور دور کردو نست *
شرابك دورندن جان بر راحت ایرشدر ای ساقی زرا خاطر مكن رنجی فلاکك
دوری جور ننددر (مفردات) (ز) من (دور) دورمك (باد) (شراب) (با)
للملا بسة (جان) م (راحت) م (با) وحدتی (رسان) ایرشدر (ساقی) م
(که) زرا (رنج) زحت (خاطر) طبع (میم) ضمیر (از) من (جور) ظلم (دور)
دوغمك (کردون) فلاک (است) در (معنای اشارتی) ای دور قیامت قدر هر بر
دورده کلن طالبین صادقنه جلال نوری مشاهده سیله یقین واطمینان قلب
حزین بخش ابدیچی وهاب بی صلت وساقی شراب عشق و معرفت اولان الله
بود قدر نکه ایجاد بیوردیغك بنده ناچیز بر قصور یک جان بی درمانده دخی
محضا لطف واحسانك دور باد عشقندن بر راحت واطمینان قلب بر خشت
باشدر زرا حوادث و تعاقبات جور دور فلکدن خاطر رنجی زیاده ننددر که
(العشق نار فی القلوب تحرق ماسوی محبوب) سنك تجلیات ذانیه ک فرح
بخش قابودر

خزان زمان که چشم رفت و دور عزیز * کار دامن من همچو رود جیو نست *
اول زماندن که عزیزیم ویم چشمندن کندی بنم انکم کناری جیو سون جانی
کیدر (مفردات) (از) من (آر) اول (زمان) م (ز) من (چشم) کوز (میم)
ضمیر (رفت) کندی (رود) محبوب (عزیز) م (کنار) م (دامن) انك (من)
بن (همچو) مثل (رود) جای وایرمانی (است) در (معنای اشارتی) عالم
عالودن عالم سفلی به نزول ابدوب باز جانم کنده جسم اله و پرده بشریله مقید
اولوب محبوب حقیقتدن محبوب اولدیم زماندن بری احترق آتش افتراقدن
جگر م بر خون اولوب کوزیمك یاشی جیو سون ابرمانی کبی انکم کنارندن ریوزینه
دائم سیلان ایتسده در

چه کونه شاد شود اندرون غمگینم * باختیار که از اختیار بیرونست *
نیجه شاد اولور بنم غملی در بنم اختیار اله که اختیاردن طشره در یعنی اختیار
انده دکلدر (مفردات) (چه کونه) نیجه (شاد) م (شود) اوله (اندرون)
کوکل (غمگین) غملی (میم) ضمیر (با) لاملا بسة (اختیار) م (که) زرا
(از) من (اختیار) م (بیرون) طشره (است) در (معنای اشارتی) بولم افتراقله
وغم اشتیاق اله کوکل غمگین و منکسر اولسی اختیاری دکلدر محضاکرم الهی
اولان مقتضای عشق و محبت لازمال ضروری و بی اختیار بدر نیجه شاد اولونکه
عشق خراباقلر سور و معرور لی ویران ایدر

(ز دور باد بجان راحتی رسان ساقی * که رنج خاطر از جور دور کردو نست *
خاطر م از رنج دور کردو نست) ز دور باد
تقدیر کلام ز دور بحسب باد در باد بجلدك
دورندن بجان یا حرف صله راحتی ده
بانشکر رسان امر مخاطبدر رساندن
ایرشدر دیکدر ساقی منادی که حرف
تمیل رنج زحت کور دون فلاک
محصول بیت * ای ساقی باد
دورندن جانم را راحت ایرشدر یعنی رنج
بیله صون زرا جور دور کردوندر
خاطر م رنجی والی وار پس باد صونکه
کیفیه رنج والمیدن خلاص بولیم (ازان
زمانکه زچشم برفت رود عزیز *
کنار دامن من همچو رود جیو نست)
بعضی نسخه ده ز چشم برفت یار عزیز
واقعدر چنک بچیدر رود بوند بر سر
منا سندر خراسان دی اوزره اوشق
مناسنه رود دره اوق اعتبارله چشمه
مناسبدر وسازی اوق اعتبارله چنکه
مناسبدر کنار دامن اکثر نسخه ده اشته
واقعدر و بعضیسنده کنار ودامن
عطفه در رود جیو سون رود بوند دره در
جیو سون خراسانله سم قند مایینسده
بر یوک دره نك اسمیدر که آکار بسنه
ماوراء النهر دیور * محصول بیت * اول
زماندن بری که المیدن بر سر عزیز کندی
بنم انکم کناری ویا بنم انکم ویا بنم
جیو سون ابرمانی کیدر یعنی کزیت
کریه و بکادن اطرافم ایرمقلر ودر یار
اولدی (چه کونه شاد شود اندرون
غمگینم * باختیار که از اختیار بیرونست)
اندرونه در وند ایچی معناسنه در
بونده قلب مراددر غمگین کاف ویا ونون
نسبت معناسنی افاده ایدر باختیار شاد
شوده متعلقدر که حرف تعیل بیرون
یاله ویا سزاقندر طشره دیکدر

محصول بیت * بنم غملی کولم اختیار اله نیجه شاد اولور که اختیاردن طشره در یعنی اختیاری انده دکل (زینجودی
طالب بار میکند حافظ * چو مقلی که طلبکار کج فارو نست) (ببخودی بخود لایعقل معناسنه ویا حرف مصدر در
طلب بار طلب یاره اضافتی مصدر ك مفعولده اضافتی مقلی مقلس شول کیمسه در که افچه والتون صاحبی ابکن

مغر خرجت من تحتها أوله ز برافلس فاك فقي ولامك سكونيه مغره ذر لرجع قلبي افلس وجع كثرني فلو ش كلوز طلبكار كار ادات فاعلدر كا. اولور كه اني حذف ايدوب كردرر ستمكر وجفا كر كي فارون حضرت موسى عليه السلام افر باسندن بر كيمسه در كه كثر مالله مشهور در * محصول بيت * حافظ بخود لغدن باره طالب اولوق كيدر (وله رحم روحه) كنج فارونه طلبكار در بعضي حافظ كبي كدا باره طالب اولوق بر مفلس مال فارونه طالب اولوق كيدر (وله رحم روحه) (مردم دیده ماجز برخت ناظر نیست *)

۲۲۲

مغز بخود طاب بار ميكند حافظ * چو مفلسي كه طلبكار كنج فارونست *

حافظ بخود لغدن بار طلب ايلر شول بر مفلس كبي كه كنج فاروني طلب ايدوب در (مفردات) (ز) من (بخود) كندبسر (يا) مصدر به (طاب) م (بار) م (مي كند) ايلر (حافظ) م (چو) مثل (مفلس) مالي اوليان كيمسه (يا) وحدتيه (كه) رابطه (طلبكار) طلب ايدوب (فارون) م (است) در (معناي اشارتي) حافظ بي خود لغدن و تخليه باطن ايتديكندن درد عشق ايله يار طلب ايلر بخود (شغلنا اموالنا) دينان يار طلب ايتك دولندن محروم و مدر طالب شول بر مفلس كيدر كه فارونك خزينه سني طلب ايدوب در ماسوا دن قطع علاقه ايله ثابت اوليان اسرار توحيد يار حقيقي بي طالب اوله من آنكچون (اذا تم الفقر فهو الله) يورلشدر * وله ايضا *

مردم دیده ماجز برخت ناظر نیست * دل سر كشته ماغیر ترازا اگر نیست *

بزم كوز بزم بيكي سنك رخك غيري به نظر ايدوبجي دكلدر بزم عشقه مخير اولوش كوكلر سنك غيري بي ذكر ايدوبجي دكلدر (مفردات) (مردم) بيك (دیده) كوز (ما) بزم (يا) لاله بزم (رخ) يكاكي (ناظر) نظر ايدوبجي (نیت) دكل (دل) كوكل (سر كشته) مخير (ما) بزم (غير) م (ترا) سنك (ذاكر) ذكر ايدوبجي (نیت) دكل (معناي اشارتي) اي محبوب حقيقي دائم باقي اولان الله ظاهر و باطن بزم چشمك خلاصه نظري سنك ذات با آنك غيري به دكلدر و بزم سنك عشق ذاكده و انوار قد سیه كده مخير كوكلر ذكری وفكري سنك غيري دكلدر

اشك احرام طواف حرمت می بندد * كچه از خون دل ریش دمی ظاهر نیست *

بزم كوز يك ياشي سنك حرمك طوافك احرامني باغلا كچه مجروح كوكل فاندن بر نفس يك دكلدر (مفردات) (اشك) كوز ياشي (ميم) ضمير (احرام) حجه بياص بزم بورتك (طواف) م (حرم) كعبه (تا) خطايه (مي) زائد (بند) باغلا (كچه) (از) من (خون) قلن (دل) كوكل (ریش) مجروح (دم) نفس (يا) وحدتيه (طاهر) م (نیت) م (معناي اشارتي) يارب دائم سنك ذكر و فكر كده اولوب داغ مجتلكه مجروح اولان كوكلم متضاي بشريتدن هرنه قدر يك دكله ده بحمد الله (قد شغفها حبا) آيت كريمه سي سر نجه رجت محض اولان كوزم ياشي سيله حرم انس و اسرارك اولان دل سر كشته مي سنك عشق و محبتك حاجيك طواف احرام كبي احاطه ايشدر

عاشق مفلس اگر قلب دلت كرتار * مكش عيب كه بر نقد روان قادر نیست *

مفلس عاشق اگر سكاف قلبي نثار ايتديسه اني تعيب ايله ز بر نقد روانه قادر دكلدر (مفردات) (عاشق) م (مفلس) مالي اوليان كيمسه (اكر) حرف شرط (قلب) بكيمز (دل) قلب (كرد) ايتديسه (نثار) بذل (مكن) بلسه (عيب) تعيب (كه) زيرا (بر) علي (نقد روان) كچو مقبول فقيه (قادر) م (نیت) دكلدر (معناي اشارتي)

يارب *

ياره من التون واجهه كه بكيميه بريده يورك معناسته ايمدی بونده قلب اولكي معناه در امد الله مرادف اولد بغي جهندن دله ذكری تناسب طريقيه در شين ضمير عاشقه راجعدر نقد روان اضافيده بيانيه در روان بونده ابهام طريقيه ذكر اولشدر بر معناسي رايج يعني بكر التون واجهه و بر معناسي روح انساندر * محصول بيت * عاشق مفلس اكر حكا اي جانان الجني كوكلني نثار ايتديسه اكا عيب ايله زيرا جان ندينه و يارايج نقد قادر دكلدر (السخني بما لك) در

۲۲۳

يارب سنك كرمكدن آتش عشقه سنك غيري بي قلبدن احران ايدوب علاقه ماسواي دن منقطع اولان عاشق اكر نقصان وعيوب بدن خالي اوليان كوكلني سنك راه محبت كده بذل ايتديسه من رجت واسعه لك متضايجه لك عيب ونقصاني طرفند نظر ايله زيرا (ما عيسد ناك حق عبادك) سر نجه بشردر سكا لايق عبادته قادر دكلدر سن اني قصور يله قبول ايله

عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد * هر كرا در طلبت همت او قاصر نیست *

عاقبت سنك اول سرو كي بالا ديكه الي ايريشور هر كيمك كه سنك طلبكده همتي قاصر دكلدر (مفردات) (عاقبت) نهايت (دست) ال (بدان) اول (سرو) م (بلند) يوكسك (تا) خطايه (برسد) ايريشور (هر كرا) هر كيمك (در) في (طلب) م (تا) خطايه (همت) نياز و غيرت (قاصر) نقص (نیت) دكلدر (معناي اشارتي) يارب سنك (لا يضيع اجر المحسنين) نظم جلايك سر نجه وآيت انجيلدن اولان (فاطيني نيجدي) قول بد يك حكيمجه عاشق صادق نقد برده بشريتده نقصان پذيرايه ده سنك بي تكليف و بي قياس اولان وصلت ذاتيه مي طلبده همتي قاصر اولد قجه عاقبت سنك كال نقد سده علوشان صاحبي اولان ذات بيجونكه الي ايريشور و وصلك محققدر ايك سنك عبادته احسانله استعداد بخش ايتكه محتاجدر

از روان بخشی عیسی ز نهم پیش تودم * زانكه در روح فراي چولبت ماهر نیست *

عيسي عليه السلام جان بخش ايتندن سنك حضور كده سو يلزم اندن كه روح زياده ايدوبجي ليكه سنك ليك كبي ماهر دكلدر (مفردات) (از) من (روان) بخش (جان) بخش ايدوبجي (يا) مصدر به (عيسي) م (ز نهم) اورم (پیش) اولك (نق) من (دم) نفس (زانكه) آدن كه (در) في (روح فرا) روح زياده ايدوبجي (يا) مصدر به (چو) مثل (اب) دوداق (تا) خطايه (ماهر) كامل (نیت) دكلدر (معناي اشارتي) يارب حضرت عيسي عليه السلام سنك اذتكاه مرده احيا ايتي جاننده نظرايم واني فكر ايتم انجق نظرم و نياز سكا در زيرا استعداد كلي و حيات ايدوبجي بخش ايتكده سنك اراده عليهك وصفات جلايك كبي ماهر و كامل دكلدر نفس عيسي عليه السلام ده اولان استعداد دخی سنك اذن شريفكده در و اهر كاهدر ديكدر

من كه در آتش سوداي تو آهي ز نهم * كي توان گفت كه برداغ دام صابر نیست *

بن كه سنك سودا آتشده برآه اورم من فچن ديمك ممكندر كه كوكلم داغ اوزره صابر دكلدر (مفردات) (من كه) بن كه (در) في (آتش) م (سودا) محبت (تو) سن (آهي) برآه (ز نهم) اورم من (كي) فچن (توان) ممكن (گفت) ديمك ماضي مصدر معناسته (بر) علي (داغ) م (دلم) كوكلم (صابر) صبر ايدوبجي (نیت) دكلدر (معناي اشارتي) (يارب) جيج مظاهرده ظاهر سنين وجهله

(عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد)

برسد * هر كرا در طلبت همت او قاصر نیست (نیت) بعضي نسخده ده سرو بلندت واقعدر رتا خطايه بدان اصلده بان ايدوب همت داله قلب اولشدر بدن اصلده بان ايدوب حاصلي ايك اسم اشارنده همزه داله قلب اولور سرو بلندت شين ضمير مصراع ثانيه هر كرا ده كه لفظنه راجعدر اصمار قبل الدكر طريقيه برسد با حرف استقبال رسد فعل مضارع رسيدندن برسدك فاعلي دست در همت او قاصر نیست و ضميري كه لفظنه راجعدر * محصول بيت * عاقبت الي سنك سرو بلندت كه يعني فامكه ايريشور هر كيمك كه سنك طلبكده همتي قاصر دكلدر يعني هر كيمك كه سنك طلبكده سعي و همتي كاهدر البته بركون سكا و اصل او اور از روان بخشی عیسی ز نهم پیش تودم * زانكه در روح فراي چولبت ماهر نیست) روان بخشی روان روح انساني روان بخشی وصف تركيدر بخشيدن با حرف مصدر ز نهم پیش تودم سنك او ككده نفس اورم يعني تكلم ايلم زان ادات اعليلدر كه حرف بيان روح روح فراي وصف تركيدر فراي سندن همزه لك حذفه اصلي افزايدندر با حرف مصدر ماهر كامل معناسته در * محصول بيت * سنك او ككده عيساك روح بغشايجي لغندن دم اورم يعني تكلم ايلم زيرا روح ايتدي بيجلكده سنك ليك كبي ماهر دكلدر حیات افزا كده ليكه اولان مهارت حضرت عيساده يوقدر (من كه در آتش سوداي تو آهي ز نهم * كي توان گفت كه برداغ دلم صابر نیست) ميم ضمير نیت لفظنه مقيددر معني جهندن صابر نیت تقديرده در * محصول بيت * بن كه محبت آتشده آه ايلم بن ديمك اولور كه داغده كوكلم صابر دكلدر دن بچ نصر فده مالك ايش

(عشق) م (دھی) و پرہ سن (خوش دمی) خوش نفس لک (با) صدر پرہ (بود)
 او اور (در) فی (کار) ایش (خیر) م (حاجت) م (استخاره) م (نیست) م
 (معنای اشارتی) ہر نہ زمان قریہ قلبک ملوک عشق الہی داخل اولسد نفس
 و شیطانک و عقل معاشک حکمتی افساد ابدراول وقت انبج خبر محضدر نفسانی
 مبدر یا خود روحانی مبدر دیو نامل و استخاره یہ حاجت یوقدر بو دولت عشق
 توفیق رہا بیدر متعا الله بنجلیات توفیقہ

﴿ از چشم خود پیرس که مارا که میکشد﴾ جانا کناه طاع و جرم ستاره نیست ﴿

کندی چشمکدن صور که بری کیم او اورر ای جان طاع کناه کنه ای و ستاره نک
جرمی یوقدر (مفردات) (از) من (چشم) کوز (خود) کنه دی (پیرس)
سؤال ایت (مارا) زی (که) کیم (می کشد) او اورر (جانا) ای جان (کناه)
م (طاع) بخت (جرم) قصور (ستاره) بلدز (نیت) م (معنای اشارتی)
ای واحد لا یزال وای قهار تعال سنک ذات بیچونک عالم وداندر که بزم موت
اختیارله (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر تله معرفت اصرار توحید که استعداد
و مشاهده انوار جمالکاء دل آباد اولمن محضاً سنک توفیق و عذابنکله دریوخه
همه عالم سنک سطوت قهر و جلالت دستنده هانک و متلاشیدر ای جاتک جانی
سنک افتاب عتاکه طالع و ستاره حجاب و پرده اواق ممکن دکلدرد

﴿رویش بچشم پاک توان دید چون هلال﴾ هر دیده جای جلوهٔ آرمهٔ پاره نیست ﴿
 انك یوزنی هلال كبی باك كوز ایه كورمك ممكن در هر كوز اول ماه پاره نك جلوه سی
 یری دكدر (مفردات) (روی) (بوز) (ش) ضمیر (با) الملبسه (چشم) كوز
 (باك) م (توان) ممكن (دید) كورمك (چون) مثل (هلال) م (هر دیده)
 هر كوز (جای) محل (جلوه) ظهور (آن) اول (ماه پاره) آی بار جد سی
 (نیست) م (معنای اشارتی) اول (لایندر كه لا بصر و هویدرك لا بصر) اولان
 اللهك انوار جال ذات بیحونی مشاهده ژنكار ماسوادن باك اولش بصیرت قلب
 ایه ممكن در یوخسه هر بر كوز ایه انوار تجلیات جلال الهی مشاهده ممكن دكدر
 ﴿فرصت شمر طرفهٔ رندی كه این نشان﴾ چون راه كنچر همه کس آشکاره نیست ﴿

ای پاک باز عاشق لاابالباک بولنی فرصت صای زیر بونشان دفينه بولی کبی هر کیمه
اوزره آشکاره دکلدز (مفردات) (فرصت) غنیت (شعر) صای (طرفه)
بول (رند) لا ابالی (یا) مصدر به (که) زیر (این) بو (نشان) علامت
(چون) مثل (راه) بول (کنج) دفينه (بر) علی (همه) چله (کس) کیمه
(آشکاره) م (نیست) دکل (معنای اشارتی) ای راه حقه صفوت قلب الیه
ونظر پاک الیه (ولا یخافون لومة لائم) - سربنک مظهری اولان عاشق صادق بورندلک
بولنی غنیت صای زیر بولساویده مثنی بر علامت سعادتمند که دفينه بولی کبی
کبر اودر هر کیمه به آشکاره ونصیب دکلدز شکری واجبد

نه گرفت در تو کربۀ حافظ! هیچ روی * - بران آز دلم که کم از سنک خار نید -

حافظك كرهه سی روجه ایله سكاتاثير ايمدی اول قلبك حيرانيه كه سنك خارادن اسك
دكلدر (مفردات) (نه گرفت) تاثير ايمدی (در) في (نو) سن (كرهه) اشلق
(حفظ) م (بر) علی (هيج) قطعاً (روى) وجه (حيران) م (آن) اول (دل)
قلب (ميم) ضمير (كم) اسك (اذا) من (سنك خاره) قیاطاشی (نیست)
دكل (معناى اشارتی) ای ارحم الراحمین اولوب رحمت واسعه سی عالمی محیط
اولان فیاض مطلقه حاشا كه سنك فیض احسانكه بخل واماسك متصور دكلدر
حافظك بروجه ایله مرادی حاصل اولوب تجلی* داعیندین محبوب اولسی ینه كندی
قصورنددر (كالخجاره اواشدقوه) اولان قلب الله متعبر وسرگردان كه قیاطاشدن
اسك دكلدر یارب سنك تجلی* دائم اوزره مشاهد* جمالك دولتیه سنك
توفیقكسز ایرمك ممكن دكلدر حبیبك محمد المصطفی صلی الله علیه وسلمك ذات پااكه
بجلا قیلدیك انوار قدسیه سی حرمتیه بزه توفیقك یارب ادب سعادت دارین ایله
شر فیاب اله آمین بجاه طه ویس لله ابضا

✽ ساقیا آمدن عبد مبارک باد ✽ وان مواعید که کردی مرا و از یادت ✽

ای ساقی بگرامک کلسی سکا مبارک اولسون اول وعده لکه ایلسدک خاطر کدن
کیتسون (مفردات) (ساقی) شراب و ریچی (ائف) ندایسه (آمدن) کلسک
(عید) بگرام (مبارک) قولو (باد) اولسون (تا) خطایه (آن) اول (مواعید)
وعده ل (کردی) ایلسدک (مرواد) کیتسون (از یاد) خاطر ددن (تا) خطایه
(معنای اشارتی) ای عالم قدسیده، مظهر فیوضات سبحانی و منبع لذات خطابات
کلمات ربانی اولان روح اعظم انسانی و قاضی اسرار لدنیات رحمانی بند عصمت الله
ایله بو عالم ناسونده رفع حجاب تفسانیله عبد وصال مشاهدہ جمال الالهک کلسی
سکا مبارک اولسون لکن بر مرتبه ده غرور بقیوب عالم الستہ الله ایله اولان مواعید
عهد و میثاق خاطر کدن کیتسون تاکه عہدی وفادہ ثابت اولہ سن

نجمده یم که بوفراق ابایی مدتده حریفلردن کوکل فالدردک وسکا کوکل وردی
(مقدرات) (در) فی (شکفتم) نجمده یم (در) فی (این) بو (مدت) زمان
(ایام) کوکل (فراق) آیراق (بر) یوقاری (کرفت) طوندک (ز) من (حریفان)
مصابلر (دل) قلب (دل) م (میداد) وردی (ت) سکا (معنای اشارتی)
ای روح انسانی سن امر رب اولوب وطن اصلیکدن وارواح مقدر سه ایچندن
مفارت ایدوب بو عالم ابتلاده و غربت بلاد نفس و شیطان و هوا ابله و تعلقات
ماسوی ابله مبتلا ایکن و اسرارک و رای عقلم اولدیغندن سنک حالکه نجمده یم که
بوایام فراق مدتده ین اللهک کریمله بو قدر مصابلر دن قطع نظرله کوکلکی

(نه گرفت در تو کریه حافظ بهیچ روی * حیران آن دلم که کم از سنک خاره نیست) نه گرفت تاثر ابلدی در تو در بآ صله معناسنه روی بونده وجه وطریق معناسنه در هیچ وجه وطریق دیگر حیران آن لفظنه مضاف اولشدر لام معناسنه که حرف تعلیل خاره بونده قره طاشدر * محصول بیت * حافظک کریه سی سکا هیچ وجهله تاثر ابلدی اول دلک حیرانیم زیر اسنک خاره دن اکسک اولیبوب یعنی قتلعهده و پکلکه قره طاشدن فالز دلک حیرانیم (وله رحم الله روحه) (سابقاً آمدن صید

ایلدی دیکدر * محصول بیت * یعنی ای ساقی دخترزه دیکه ای دخترز فچیده یم که بو فراق ایامی زمانده
حریتلردن کوکلکی قالد یروب چکدک والدک حال بوکه بونلردن کوکلکی المغه کوکلک قبول ایلدی یعنی اوج آی مقداری
مختنی اولوب حریفلره دیدار کوسترمک فچیده یم که داک بوکا نیجه فحمل اولدی بویتی بیت اولدن مقدم یازنلره معلوم
اولدیکه بوا سیک مقصودینی بتلدیلر

خوش صفت در صفت پیر کسان حضرت یعقوب پیغمبر علیه السلام در مصراع ثانی پیر کسانک مقول
قولیدرتوان گفت گفت معنای در * محصول بیت * خواجه پیور بر کوزل سوز ایشانم که حضرت یعقوب علیه السلام دیدی بارک
فراق اول حالتی ابلر که دیکه ممکن اوله یعنی بارک فراقی برایش ایشلر که قابل تمیز دکل (حدیث هول قیامت که گفت واعظ شهر * کتابت
که از روزگار هجران گفت) هول قورق که رابط صفت حدیث هول قیامت اولکی کنتک مقول قولیدرتوان جهشیدن اگر چه صورت
ابتداء کلام در کتابت خبری که

﴿ ۲۳۰ ﴾

وایضا عینا من الحزن فهو کظم (سریته آغاز پیور مشدر حضرت یعقوب علیه
السلام پیور دینی فراق بر فراقدر که شرح و بیانی ممکن دکلدر عصمت الله منه
بحرمة حبیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ حدیث هول قیامت که گفت واعظ شهر * کتابت که از روزگار هجران گفت ﴾
قیامت هیئتک سوزی که شهرک واعظی دیدی بر کنایه در که فراقک زماندن
سویلدی (مفردات) (حدیث) (سوز هول) هیئت و شدت (قیامت) م (گفت)
دیدی (واعظ شهر) م (کتابت) اشارت (یا) وحدتیه (است) در (از) من
(روزگار) زمار (گفت) دیدی (معنای اشارتی) جامع الکلم اولان حضرت
قرآدن (فی يوم کان مقداره خنین الف سنه) آیت کریمه سیله وسائر آیات
واخب رایله يوم قیامتک هول و شدتدن شهرک واعظک خبر و پردیکرینک
اسراری بودر که ایام فراقک هر بر کونی (یکوم کان مقداره خنین الف سنه)
بوعالده و بقاعالده اولان فراقک المی بو که قیاس الله دیکه اشارت پیور مشدر
﴿ نشان یار سفر کرده از که برسم باز * که هر چه گفت برید صبار بر یشان گفت ﴾

سفرایش بارک نشانی کبر و کرم صورم زیرا صبا یکی هر نه دیدی اینه بر یشان
دیدی (مفردات) (نشان) علامت (یار) م (سفر) م (کرد) ابتش (از که)
کیدن (برسم) صورم (باز) کبر و (که) زیرا (هر چه) هر نه (گفت) دیدی
(برید) پیک (صبا) م (بر یشان) م (گفت) دیدی (معنای اشارتی)
بوصورت عالمندن گذار ایدوب (لاندک که الا بصار و هو یدرک الابصار) حجاب
عظمیه کمال ظهورندن خفاسی اولنه عقول ادراکندن عاجز اولان بی نشان
یار حقیقینک نشانی کبر و کرم صورم بلمکدن و کورمکدن ذات بچونی مبرادر
اولو الابصار اولان پیران حقیقت دخی کندول تجلی * کونا کون اوادینچون خبری
متفق دکلدر خبر بر یشان خصوص بوصورته ارامق عین افتراقدر (الجز
عن درک الادراک اداک)

﴿ غم کهن می سالخورده دفع کنید * که تخم خوشدلی اینست و پیردهقان گفت ﴾
اسکی غمی اسکی شراب ایلر دفع ایلر زیرا خوش دلاک تخمی بودردخی
انجیلرک پیری دیدی (مفردات) (غم) کدر (کهن) اسکی (یا) للملابسه (می)
شراب (سالخورده) بیانش اسکی دیکدر (دفع) منع (کنید) ایلر (که) زیرا
(تخم) م (خوش دل) لطافت قلب (یا) مصدریه (اینست) بودر (پیر) اختار
(دهقان) انجی (گفت) دیدی (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولان
خافین و محجو بین بيش پیک باشند اولوب نیجه اردن کبر و فلان دیسای مجوز مکاره
عنده نک تعانات غمندن نجات ایدر سه کرباعث خلقت نور محمدی وصفات
قدیمه الله صمدی اولان عشق و محبت الهیه ابله موصوف اولوب معاونت عشق
الهیه ابله دنیا غمین ازاله ایدک (العشق نارفی القلوب تحرق ماسوی المحبوب)

﴿ زبانه ﴾

دفع غم ایلرک کرک زیرا خوشدلکه وصفای خاطره سبب و باعث بودر پیردهقانده بویه دیدی دفع غمی کهنه شراب
حواله ایلدی زیرا کهنه سنک سورت و حبه می زیاده اولور

(فغان که آن مه نامهربان دشمن دوست * بترک صحبت یاران خود چه آسان گفت) نامهربانده ناداننی و سلبدن
مهربانده محبت معنایه در بیان ادات فاعلدر باغبان و دربان کبی باغبی و قویچی دیکدر بوند ده محبتی یعنی
اهل محبت دیکدر دشمن دوست وصف ترکیبی افسانمنددر دشمن سویچی معنایه بترک صحبت با حرفی تا کبدر
ترک آسان گفتک مقدم مقولیدر یعنی اول نامهربان یارک صحبتی ترک ایلد م دیش و آسان و بی پروا دیش پس
خواجه بوندن تقابن چکر که نیچون

﴿ ۲۳۱ ﴾

زیرا زمین قلبه نظر و همته معرفه الله حصاننی بخش ایدوب متصرف القلوب اولان
مرشد کامل خوش دلاک تخمی و باعثی بوی محبت الله در دیدی خبری صادقدر
﴿ فغان که آن مه نامهربان دشمن دوست * بترک صحبت یاران خود چه آسان گفت ﴾

فغان که اول دشمن دوستی محبتی آتی کندی یارائیک صحبتک ترک کنی نه عجب آسان
ایلدی (مفردات) (فغان) فریاد (مه) آی (نامهربان) محبتی (دشمن) م
(دوست) م (با) زائد (ترک) م (صحبت) م (یاران) م (خود) کندی
(چه) عجب (آسان) م (گفت) کرده معنایه ایلدی دیکدر (معنای اشارتی)
استعین بالله (عسی ان کرهوا شبا و هو خیر لکم) سرنجده آه و فریاد و رای عقلمه
نه عجب سر در که استعداد فطری و محبو بیت از لیلری حکمجه عاشقین صادقینک
ملائیکه قدسیدر دن برتر و عالی اولمری ایچون انواع بلال رایله مترج اولان در دوشقه
کرفنار اولمری کآن بر بدرای اولش عالی محبوب کمال استغنا سندن کندی یارانی
صحبتی محبتی لکندن و دوستنه ناچرمندن ستر ایچون دشمن معامله سی کوستر دیکندن
سهولته ترک ایش کیدر صورتا کن حقیقته دو ستر بنه ابتلا طقدر تنکیم
(اشد البلاء علی الانبیاء) پیور مشدر

﴿ من و مقام رضا بعد ازین و شکر رقیب * که دل بدر تو خو کرد و ترک درمان گفت ﴾
بوندن صکره بن رضا مقام ایلیم و شکر رقیب ایلیم زیرا کوکل سنک دردنی خوی
ایلدی و درمانی ترک ایلدی (مفردات) (من) بن (و) مع (مقام) مرتبه (رضا) م
(بعد ازین) بوندن صکره (واو) مع (شکر) م (رقیب) کوزیجی (که) زیرا
(دل) کوکل (یا) للملابسه (درد) م (تو) سن (خو) خوی (کرد) ایلدی
(ترک) م (درمان) علاج (گفت) ایلدی کرده معنایه (معنای اشارتی) (اشد البلاء
علی الانبیاء) سرنی بیلد کد نصکره بندخی نفس و شیطان ایله اوادینم ابتلایه و جانب
حقندن کلن درد و بلایه رانی اولوب ای محبوبم انجی چون کلوکام سنک مایه
سعادت اولان درد و بلاکی معتاد ایدینوب راه عسکرده اولان دردک درمانی ترک ایلدی
﴿ کره بیاد مزین کر چه بر مراد وزد * که این سخن بمثل باد با سلیمان گفت ﴾

بله دو کم اورمه و اعتماد اینه کر چه مر ادک اوزره اسر سه زیرا بوسوزی
مثل ابله باد سلیمان دیدی (مفردات) (کره) دو کم (بیاد) بله (مزین) اوزره
(کر چه) اگر چه (بر) علی (مراد) م (وزد) اسه (که) زیرا (این) بو (سخن)
سوز (بمثل) مثل ابله (باد) بل (یا) للملابسه (سلیمان) م (گفت) دیدی (معنای اشارتی)
ای عاشق صادق سر بیع الزوال اولان دنیا به و تمر می السحاب اولان عمر و دولت بی بقایه
اعتماد اینه هر نه قدر مر ادک اوزره اولور سه ده زیرا بوسوزی باد سلیمان علیه
السلامه دیدی با سلیمان (غدوها شهر و رواحها شهر) اولان تخمی حق تعالی
بکا کتور تمکده اشارت بودر که دنیا ملکته اعتماد اینه سنک سلطنتک کبی عظیم
اولور سه ده یش بل کبی سر بعد الزوالدر بقاسی اولیانه کوکل و برمه من دیشدر

بویه بلا فکر و رویه یارانی ترک ایلد م
دیدی * محصول بیت * فغان که اول
دشمن سویچی محبتی کندی یارانی
صحبتی نه قولای سویلدی یعنی یارائیک
مصاحبی ترک ایلد م دیدی اما آسان
و بی پروا دیدی حاصلی قیامت
عذاب دیکدر ی بارک فراقی عذابیدر
(نشان یار سفر کرده از که برسم باز *
که هر چه گفت برید صبار بر یشان
گفت) سفر کرده سفر ایش از که که
بونده اسمدر کیم معنایه باز تا کید
افاده ایدر که حرف تعلیل برید صبا
اضافتی یشیه در برید عرییده ایلیچی به
ذیر اما شمرای عجم پیک معنایه
استعمال ایدر * محصول بیت * سفر
ایش یعنی سفر کتش یارک نشانی
و خبری کیدن صورم بر صبا یکی هر نه
که دیدی بر یشان دیدی یعنی برید صبا
بر یشان کور خبرینه اعتماد اولر دیکدر
(غم کهن می سالخورده دفع کنید * که
تخم خوشدلی اینست و پیردهقان گفت)
غم کهن اسکی غم کهنک کافی مضومدر
دائما اما هاسی مضوم و مفتوح اوفتی
جایز در مکره قافیه ده واقع اوله اول
تقدیرجه بر یش مخصوص او اور مثلاً
سوسن و روشن قافیه سنده ها مفتوح
اوفتور و بن و کن قافیه سنده مضوم
سخته بویه در مثلاً سوسن و روشن
قافیه سنده سین مفتوح و خام مضوم
سال خورده سابقاً کچمشد که
بشامشدن تعبیرد اما بوند اسکی
شراب مراد در خوشدلی یا حرف
مصدر تخم بونده کتابت رسیدن دهقان
انجی مبردر تعریبی و انصرافی وعدم
انصرافی تفصیله محتاجدر اما بویلی
دکل * محصول بیت * اسکی شرابله
دفع غم ایلرک کرک زیرا خوشدلکه وصفای خاطره سبب و باعث بودر پیردهقانده بویه دیدی دفع غمی کهنه شراب
حواله ایلدی زیرا کهنه سنک سورت و حبه می زیاده اولور

مقصود دنیا به اعتماد ایلد هر قدر که سکا ال و پر سه ده زیرا باد حکمتده در که کچوب کیتک اوزره در حا صلی
تنکیم سکا غمندن کادی سندنده غیری به اوله کیدر پس مال و منصبه اعتماد ایدوب مفرور اوله زینهار

(به همتی که سپهرت دهد ز راه مرو * ترا که گفت که این زال ترك دستان گفت) به همتی با حرف شب و با حرف وحدت
سپهرت ده تا صبر خطاب که اسمدر کیم معناسه زال بونده قوجه قری معناسه در و دستان بونده مکر و حیل معناسه در
* محصول بیت * بز مهلت سیله که سکا فلک و یر بولدن کینه یعنی چینه سکا کیم دیدی که بوقوجه حیل به باز قری حیل
و مکر بی ترک سولیدی یعنی حیل و مکر بی ترک ایلدی حاصلی فلک برایکی کون مراد کینه دوندیکه مقرر اولسه مکر و وارد
سکا بوقوجه مجتندن دکلدر تکیم شیخ
عطار بیور * بیت * جرخ مردم
خوارا کر روزی دوم مردم پرورست *
نیت از شفقت مکر پروا زه اول غرست
(من زجون و چرام که بنده مقبل
* قبول کرد بجان هر سخن که سلطان
گفت) بعض نسخه ده سلطان بر بنه
جانان واقدر امانده به سلطان اندر
چون و او اصابه ایله نیجه دیکدر کیف
معناسه چرا جیم عجمه نیک فقی
و کسر به نیجون دیکدر اصلنده چه
ایله رادن مکر کدر بوابی لفظ دلرند
یعنی استعمالرند تعلل و بهانه دن
کنا بتر دم بونده نفس معناسه در
چون و چرام ن نفس آورده یعنی تعالی
و بهانه ایله مقبل صاحب اقبال یعنی
سعادتلی دیکدر بجان با حرف صله
معناسه در * محصول بیت * سکار
امر وارد او اوسه تعالی و بهانه ایله
قبول ایله زیرا سعادتلی قول جانله
قبول ایلدی هر سوزی که پادشاه
سولیدی ایلدی جاتندن وارد اولان
اوامر و نواهی بوقایده در مخالفت ایله
(که گفت حافظ از اندیشه تو آمد باز آمد * من این نکته ام آنکس که گفت بهتان گفت *
نکفته ام آنکس که گفت بهتان گفت) که
اسمدر کیم معناسه اندیشه فکر بونده
مراد جانان غمین بیک آمد باز عدول
و ترک و فراغندن عبارتدر بهتان بطریق
بهتان تقدیرند در * محصول بیت *
کیم دیدی که حافظ سنک هوا و محبتکدن
عدول و اعراض ایلدی خواجه طریق
التفاله بیور بن بونی دیم اول کیمه که
دید بی بهتان و افراط طریقه دیدی
یعنی دشمن سوزید رهچ بن سنک
عشقی ترک ایلد ریم (وله رحیم روحه)
(صجدم مرغ چمن باکل نوحاسته
گفت * نازم کن که درین باغ بسی
چون نوشکفت) صجدم صباح وقتی مرغ چمن باکل نوحاسته نازه آجلش کل نازم کن نازی کلیاترک ایله دیکدر بسی چوق
چون ادات تشبیه شکفت ایلدی فعل لازمدر * محصول بیت صباح وقتی بلبل نازه آجلش کله دیدی نازی ترک ایله که
بویاغده نیجه سنک کی کل ایلدی

خو مزن زجون و چرام که بنده مقبل * قبول کرد بجان هر سخن که جاتان گفت *
چون و چرام سوزو یله زیرا سعادتلی قول جانله قبول ایلدی هر سوزی که
جاتان دیدی (مفردات) (مزن) اورمه (ز) من (چون) ننه (چرا) نیجون
(دم) سوز (بنده) قول (مقبل) سعادتلی (قبول) م (کرد) ایلدی (بجان)
جانله (هر سخن) هر سوز (جاتان) محبوب (گفت) دیدی (معنای اشارتی)
ای سالک بونی بقا اولان عالمه صافن حکم قضای فاعل مختاره معارضه طریقه
سوزو یله راضی اول زیرا سعادتلی قول اوادر که محبوب حقیقی اولان الله هر نه
امر و فرمان ابتدیه اتی جان ایله قبول ایلدوب امری بر بنه کنور و اطاعت
اوزره اولاندر

خو بهمتی که سپهرت دهد ز راه مرو * ترا که گفت که این زال ترك دستان گفت *
فلک سکا بر مهلت ایله که یر بولدن کینه و چینه سکا کیم دیدی که بوقوجه
مکر و حیل بی ترک ایلدی (مفردات) (با) للملا بیه (مهلت) رخصت (سپهر)
فلک (ت) سکا (دهد) و یر (ز) من (راه) بول (مرو) کینه (ترا) سکا
(کله) کیم (گفت) دیدی (این) (بو) زال (مجوزه) ترک (م) دستان
مکر و حیل (گفت) دیدی (معنای اشارتی) ای عاقل بوقوفلکده حق تعالی سکا
بر فاج کون مهلت و بر دیکنه مقرر اولوب اطاعت بوندن چینه (ولا بفرنگم
الله القور) حکم نیجه سکا کیم دیدی که بوقوجه و مکاره دنیا مکر و حیل بی ترک
ایلدی نفس و شیطان سر بعد الزوال دنیا ایله سنی مقرر قلسون سیف قاطع
اولان وقتدن سنکله باقی قاله حق معرفه الله و عشق و محبت الله در تحصیلده اوله سن که
باعث خلقت بودر

خو که گفت حافظ از اندیشه تو باز آمد * من این نکته ام آنکس که گفت بهتان گفت *
کیم دیدی که حافظ سنک فکر کردن کبر و کلامی بن بونی سولدم اول کیمه که دیدی
بهتان ایلدی (مفردات) (که) کیم (گفت) دیدی (حافظ) م (از) من
(اندیشه) فکر (تو) سن (باز) کبر و آمد (کلمی) مزن (این) بو (نکفته ام)
سولدم (آنکس) که اول کیمه که (گفت) دیدی (بهتان) م (گفت) ایلدی
(معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنک توفیق و عنایتکله حافظ قای سنک
جانب قد سکی فکر و اندیشه دن و توجه کامله دن فارغ اولدی و بر آن قلبیک
حقندن غافل اولدی یعنی ایستمد ظاهر حاله نظر ایله هر کیم بونی دیدی ایسه بهتان
ایلدی زیرا غفلت قلب موجب بهمیدر * وله ایضا *

خو صجدم مرغ چمن باکل نوحاسته گفت * نازم کن که در این باغ بسی چوق نوشکفت *
صبحا وقتی بلبل نازه بتمش و یکی آجلش کله دیدی نازی آرایله زیرا بویاغده
چوق سنک کی ایلدی (مفردات) (صجدم) صباح وقتی (مرغ) چمن (بلبل
(با) للملا بیه (کل) م (نوحاسته) نازه بتمش (گفت) دیدی (ناز) استغنا (م)

خو آن *
چون نوشکفت) صجدم صباح وقتی مرغ چمن باکل نوحاسته نازه آجلش کل نازم کن نازی کلیاترک ایله دیکدر بسی چوق
چون ادات تشبیه شکفت ایلدی فعل لازمدر * محصول بیت صباح وقتی بلبل نازه آجلش کله دیدی نازی ترک ایله که
بویاغده نیجه سنک کی کل ایلدی

(کل بخندید که از راست نرجیم ولی * هیچ عاشق سخن سخت معشوق نکفت) راست مشرکدر طوغریله کرچک پند
عاشق مبتدا نکفت خبری * محصول بیت * بلبل سنک سوزک حقدور و حقندن انجمنز لکن هرگز بر عاشق معشوقه سخت
و درست سولیده مشرکد خواه نک بو سوزی عاشقه معشوقک مصاحبتندن کنایتدر (تا ابد بوی محبت بشامش
نرسد * هر که خاک در میخانه بر خساره
زفت) تا انتهای غایت انجمنز بوی محبت
اضافتی بیانه در زفت فعل نفی ماضی
سپهرمدی دیکدر * محصول بیت *

آز (کن) ایله (که) ذرا (در) فی (این) بو (باغ) م (بسی) چوق (چون)
(مثل) (نو) سن (شکفت) آجلدی (معنای اشارتی) عاشق صادق انکشاف صبح
نجلی ظهور ایلد کده پیرغبیدن کند و به اسرار الله منکشف اولوب (بجه) و (نجونه)
سر نیجه مرتبه محبوبیتده اولان مرید صادق دیدی که صافن بوحاله مقرر اولوب
ناز و استغنا ده اوله و مجاهده اوزره اولوب مکر حقندن امین اوله که بویاغده
سنک کی الله نیجه صادق قولاری بوکر مه مظهر اولشدر بالکن کند و که ظهور
ابتدی ظن ایلدوب غرور ایلد که بوحال مندن کیتسون دیکدر

خو کل بخندید که از راست نرجیم ولی * هیچ عاشق سخن سخت معشوق نکفت *
کل کولدی وایتدی بوطوغری سوزدن انجمنز اما هیچ عاشق معشوقه قتی
سوز سولیدی (مفردات) (کل) م (بخندید) کولدی (از) من (راست)
طوغری (نرجیم) انجمنز (ولی) اما (عاشق) م (سخن) سوز (سخت) قتی
(معشوق) معشوقه (نکفت) سولیدی (معنای اشارتی) نفس و هوا دن
خلاص اولوب طلب حقه صادق اولان عاشق دخی پیروشن ضمیر کمال
تسلیمندن پیرک ارشادندن خوشنوب کولدی وایتدی که بوطوغری سوزدن
انجمنز ای خلیفه الله اولان پیر اما عاشق معشوقه قتی سوز سولیدی زیرا
مرشدک لطف و قهر اکلای جانله لطفدر و حقیقتده حقدنر قهری لطف کور مین
محبت بولنده صادق دکلدر

خو تا ابد بوی محبت بشامش نرسد * هر که خاک در میخانه بر خساره زفت *
تا ابدی محبت راجحه سیلک دماغنه ایشمنز هر کیم که میخانه قبو سنک خاکنی بکافله
سپهرمدی (مفردات) (تا) حتی (ابد) قطعه (بوی) ایحه (محبت) م (با) للملا بیه
(مشام) دماغ (ش) ضمیر (نرسد) ایشمنز (هر که) هر کیم (خاک) طبراق (در)
قبو (میخانه) م (با) للملا بیه (رخساره) بکاف (زفت) سپهرمدی (معنای
اشارتی) ابدی محبت راجحه سیلک دماغ جانله ایشمنز شول مرید که راه عشقه
مرشدک قبو سنک ایشکنه بوز سور محبوب قهرنی لطف بولنده که و هر وجه ایل
جغاله تحمل ایلدوب جکر قانی کوزلندن دوکدر کجه

خو کر طمع داری ازان جام مرصع می امل * در و باقوت بتوک مرآت باید سفت *
اگر اول مرصع جامدن قرمزی شرابی امید طور سنک کرچکک اوجیه سکار
و باقوت دلمک کرک (مفردات) (کر) اگر (طمع) امید (داری) طور سنک (ازان)
اندن (جام) فدح (مرصع) مزین (می) شراب (امل) قرمزی (در)
انجو (باقوت) م (با) للملا بیه (توک) اوج (مره) کرک (نا) خطایه (باید) کرک
(سفت) دلمک (معنای اشارتی) ای طالب صادق اگر اخلاق حیده و اسرار معنویه
جوهر ریله مزین دل آکا هدن عشق و محبت الهیه کلکونک ظهورنی و انوار
فیض تجلیات رحسانیه نک طلوع و پروزی امید طور سنک بر مدت انجو کی
صافی و باقوت اجر کی قانی باشلری کوزلر کر بکلرندن دوکدر کرکدر که

خو آن *
سبل اضافتی بیانه درمی آشفتن دلرک و قرش مورش اوراق حاصلی نسیم هوب ایلدی بکی وقت سبل زلف حرکت
ایدوب صکاه بری بر بنه فارشوب و کاه ابریاور بوحا لتندن اشفت لفظیه تغییرایش * محصول بیت *
چنده بهسار بلی کل ایله سروک قندن یعنی یاندن اول جانلک عارض و قافی ارم کلاستانده دون کیجه چونکه اطسافت
هوادن زلف سبل نسیم مخریدن قرش مورش اولوردی

(گفتم ای مستند جم جام جهان بینت کو * گفت افسوس که آن دولت بیدار بخفت) مراد مستند چندان بیت سابقه مذکور و مسطور
اولان کساندر و چندان مراد کاسر که جعب شکوفه نك سلاطین ندر تکیم یورر (بیت) افسر سلطان کل پیدا شد از طرف
چن * مقدس بارب مبارک بادر سرو و سن * و تکیم یورر (بیت) تخت زمر دزدست کل یچمن * راه چون لعل آتشین در یارب *
و جام جهان بین دن مراد کل مطبقدر که قدحه بکزر و جهان بین وصف ترکیبدر جهان کور یچی معناسته و جامه جهان
بینک و صفی اثبات ایلک مجازدر جهانی

کورمکه سبب اولدیم چون ز بر حقیقت
جهانی کون اکانا ظر اولندر پس
مراد جهان بیندن جهان نماد تکیم
اکثر استعمال بولدر کواکبات استفاده
قنی معناسته گفت فعل ماضی ضمیر فاعل
نخستنده مستر کتابتدر کساندن افسوس
در بغ و حیف معناسته در که حرف تعلیل
افسوسه علقدر و ما بعدی تمهه مقبول
قولدر دولت بیدار او یا فی دولت یعنی
دوات غالب و بخت بیدار ده دیرل یعنی
طالع مساعد معناسته بخفت فعل ماضی
بحسب لغت او بودی دیکدر اما مراد
زائل اولدی و کیندی دیکدر دولت
بیدار دن مراد ایام ورد او اوب سریع
الزوال اولدیندن * محصول بیت *
دون کیجه شاه شجاعک باغ ارم نام
یا ضیحه سنک کساننده لطافت هوادن که
نسیم سحر بدن زلف سبیل بریشان و شفته
اولوردی کسانده دیدم ای کل پادشاهک
نخفتی جام جهان بینک قنی یعنی کل قنی
کاستان دیدی حیف و در بغ اول و دولت
بیدار او بودی یعنی زائل اولدی کیندی
(سخن عشق نه آنت که آید بزبان * سابقیمی ده کوتاه کن این گفت و شفت *
عشق سوزی اول نسته دکلر که زبانه کاه ای ساقی شراب و بر و سولگی و ایشتگی
قبصه ایله (مفردات) (سخن) سوز (عشق) م (نه) قنی (آنت که) اودر که
(آید) کاه (زبان) دیله (ساقیا) ای ساقی (می) شراب (ده) ویر (کوتاه)
قبصه (کر) ایله (این) بو (گفت) سولیک (شفت) ایشتک (معنای اشارتی)
ای طاب حق سخن اسرار عشق و کلمات قدسیه عارف بالله جله ذوقیاتندر
زباله تعبیری ممکن دکلر ای شراب عشق الهیک ساقیسی پریم بکا محبوبم چانک
اذت عشقیله مست و مستغرق اولق ایچون شراب عشق بخش ایله و محبوبم کلانک
غیر بی سولوب و ایشتگی بدن قطع و کوتاه ایله که (من عرف الله کل لسانه)
اشک حافظ خرد و صبر بدریا انداخت * چه کند سوز غم عشق نیارست نهفت *
حافظک کوزی باشی عقی و صبری دریا به آندی نیلسون عشق غمک حرارتی
کبر لکه قادر اولدی (مفردات) (اشک) کوزی باشی (حافظ) م (خرد) عقل
(صبر) م (با) ط فیه (دریا) دکن (انداخت) آندی (چه کند) نیلسون

سوز

و صبر بدریا انداخت * چه کند سوز غم عشق نیارست نهفت) نیا رست فعل ننی ماضی قادر اولدی نهفت یعنی مصدر
معناسته کرک دیکدر * محصول بیت * حافظک کوزی باشی عقی و صبری دریا به آندی یعنی بودند اول عقل و صبر
قوتیله بکا و کره سنی ضبط ایدردی و کوزدن باش چقار می دی اما شمدی کره و بکاسی غالب اولوب اشکی طغیان
ایدوب خرد و صبری مغلوب اولدی اشک دریا به آندی یسور دینی کثرت کره دن کنا بتدر کانه که اشک دریا در

خرد و صبری غرق اولدی مصراع ثانی می مذکور حکم تعلیلده ایراد ایدوب یورر نیلسون عشقک
غمک حرارتی کرک لکه قادر اولدی پس اول جهتدندر کثرت کره سی (وله عقی غم) (دل و دینم شد و ابر بسلامت
برخاست * گفت بامام نشین کز تو سلامت

۲۳۵

(سوز) حرارت (غم) م (عشق) م (نیارست) قادر اولدی (نهفت) کبر لک
(معنای اشارتی) آرزوی لقاء محبوب ایله حافظک کوزی باشی و جگری آتشی عقل
معاشنی و صبر و قرارنی در بای عشقه غرق ایدی و اختیارنی محو ایدی کرچه
اسرار عشق ستر لازمه در اما نیلسون حرارت غم عشق اراده سنی محو ایدوب
کبر لک که قادر اولدی

دل و دینم شد و ابر بسلامت رخاست * گفت بامام نشین کز تو سلامت رخاست *
قلب و دینم کیندی و دایر ملائمه قاعدی و دایر بکا دیدی که زمله اوتورمه زبانشدن
سلامت قاعدی (مفردات) (دل) قلب (دین) م (میم) ضمیر (شد) کیندی
(دایر) م (با) المالبسه (ملا مت) لوم و تو بیخ (بر) زائد (خاست) قاعدی
(گفت) دیدی (باما) زمله (منشین) اوتورمه (که) زبیرا (ز) من (نو) من
(سلامت) م (بر) زائد (خاست) قاعدی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق
راه عشق بر نازک راه در که (ما زاغ البصر و ما طغی) سرنجبه بر نفس ماسوا به
نظر و محبت اهل همت عندنده باعث ردت و سبب فرقت و هجور شد که بروقت
کوکم ماسوا به میل ایدوب حب سوی ایله کوکم و دینم که اطاعت و انقیادم زمامی الدن
کندی اول وقت دایر غیور بکا لوم ایدوب دیدی که ای کذاب ایکی محبت بر قلبه
جمع اولد زمله اوتورمه و محبت دعواسنی ترک ایله که سندن سلامت قلب قاعدی
کیندی (الامن انی الله بقلب سلیم) سری منهدم اولدی

کیی ایشندک که بوفنا مجلسه بر نفس خوش اوتور دی که صحبت آخریده ندامتله
قاعده ای بلکه جله ندامتله قاعدی (مفردات) (که) کیم (شایدی) ایشندک
(در) فی (این) بو (زیم) مجلس (دم) نفس (با) وحدتیسه (خوش) م
(بنشست) اوتور دی (نه) ننی (آخر) عاقبت (صحبت) م (با) المالبسه
(ندامت) بپشیمانق (بر) زائد (خاست) قاعدی (معنای اشارتی) ای عاشق
بوفانی اولان دار محبت و محبت ماسوا به اولان اهل دنیا دن کیی ایشندک که بوفانی
عالمه بر نفس راحت بولدی و خوش عمر بکوردی که آخر عمر نه هی واه دنیا بی
بوشه چیکنه دم الله اطاعت و انقیاد ایله معرفه الله تحصیل ایدم دیه رک حالت
پشیمان اولدق و ندامت چیکند کیی کوردک اهل دنیا و آخرت ندامتدر

شمع اگر زان رخ خندان بزبان لافی زد * پیش عشاق آوشبها بگرامت رخاست *
شمع اگر اول کولچی یوزدن دل ایله لاف اوردیسه سنک عشاقک او کند کیچدل اود که
قاعدی (مفردات) (شمع) چیره (زان) ندن (رخ خندان) کولچی یوز (زبان)
دل ایله (لاف) دعوی (با) وحدتیسه (زد) اوردی (پیش) اول (عشق) م
(نو) سن (شبهها) کیچلر (با) المالبسه (گرامت) اودک (برخاست) قاعدی
(معنای اشارتی) اهل دنیا دکل زهد و صلاحه و انوار عالم و معرفه دعوا ایدوب
انوار ذات الهییدن خبردار اولیان اهل صورت دخی حالت ندامت ایدوب بوعالم

غرامتیچون ایاق او زره دیکلوب طور دی حاصلی صبا حه دک ایاق او زره دیکلوب طور دینی سنک عشاقک او کند
ایلدیکی کستا خلقدن اعتذار ایچون که هم یا نوب یا قیاور وهم کوز یاشین دوکر

(در چن باد بهاری ز کنار کل و سرو * بهواداری از عارض و قامت برخاست) بهار به با حرف نسبت بهوادار به با سبب افاده ایدر هوا دار و صف ترکیب در محبت معناسنه در * محصول بیت * محبتله قافدی یعنی پیدا اولوب جانان جانینه اسدی کلدی بل قافدی دیر اسدی معناسنه ترکیده ده استعمالدر حاصلی عارض هواسیله کلی وقامت هواسیله سروی ترک ایلدی دیمکدر لف و نشر مرتب طریقه (مست بکذشتی و از خویان ملکوت * بتماشای تو آشوب قیامت

برخاست (خلو نیان خلوتیشک جعی خلوت به منسوب بلر دیمکدر ملائکه مقامند عالم ملکوت دیر پس خلوتیان ملکوتدن مراد ملائکه در اشوب و قار باشد قافه و فتنه به دیر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر سن مست بکذشتی و ملائکه دن سنک تماشا سببیه فتنه قیامت قافدی یعنی پیدا اولادی حاصلی سنک مستانه لکک بشردن کیوب ملکه فتنه واشوب صالادی (پیش رفتار تو پا بر گرفت از خجیات * سرو سرکش که بنافذ و قامت برخاست) رفتار و صف ترکیب در ایدن بنیاد و دیدار کبی رفت و بیم و دید آتور بجی معناسنه رفت

بونده اسمدر بیورر معناسنه بس معنی سنک بیورریشک او کنده دیمک اولور بر گرفت قادر مدی خجیات مصدر در اوتانق معناسنه سرکش وصف ترکیبدر باش چکبجی معناسنه یعنی کیمیه به باش اکز و متفاد اولر بنافذ و قامت بایونده معیت معناسنی افاده ایدر قد و قامتله نازانق دیمکدر رخاست بونده طوردی معناسنه در * محصول بیت * سنک بیورریشک قنده و باو کنده اوتانق یغندن ایغن قادر مدی سرکش سرو که قد و قامتله نازانق قافدی یعنی سرو سرکش فخرانق طوردی سنک رفتارک یاننده ایغن قادر و رفتار مالا مال اولدی بختلیدن و جیردن (حافظ این خرقه بندگان مکر جان بیری * کانش از خرقه سالوس و کرامت برخاست) این خرقه در مرادی یا خرقه سیدر خرقه فقرای را باله کیناره تعریضدر مکر بوند باشد که معناسنه در اوله که جان قورره سین دیمکدر کانش ده که حرف تعیل خرقه آغغه علندر سالوس یا معناسنه اسمدر جاسوس و جاموس وزنی اوزره

مست بکذشتی و از خویان ملکوت * بتماشای تو آشوب و قیامت برخاست * مست بکذشتی و ملائکه دن سنک تماشا کایله فتنه و قیامت قافدی (فردات) (مست) (م بکذشتی) کچک (از) من (خلوتیان ملکوت) عالم ملکوتدن نظر خافدن مستور اولان ملکر (یا) للابسه (تماشا) سیران (نو) سن (آشوب) فتنه (قیامت) (م برخاست) قافدی (معنای اشارتی) استعید بالله (فلما بجلی ربه للجلیل جمله دکا و خر موسی صعبا) سر بنجه سنک نجلیات ذاتیه ک ملائکه کروبیونی مخبر و سر کردان ایدوب مشاهده انوار جالکله مضطرب الحال اولوب باشلرینه قیامت قویدی ضعیف بشر بنجه مخبر اولسونکه سنک نجلیکه طاغیر

نعمال ایتموب پاره پاره اولندر * پیش رفتار تو پا بر گرفت از خجیات * سرو سرکش که بنافذ و قامت برخاست * سنک بیورریشک او کنده ایغن قادر مدی اوتانق یغندن باش چکبجی سرو که قد و قامت ناز بله قافدی (فردات) (پیش) اول (رفتار) بیورریش (نو) سن (یا) ایغن (بر) یوقارو (نکرفت) طومندی (از) من (خجیات) اوتانق (سرو) م (سرکش) باش چکبجی (بنافذ) ناز ایله (قد و قامت) بوی (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) یارب سن بر فاعل مختار سنکه سنک نجلی افعالک و حکم ارادت لازالک و عظمت جلالت دخی کرک ملائک و کرک انبیا و اولیا و کرک عوام و انقباجله سنی متعبر و سر کردان ایدوب خیالزندن بر مرتبه اعتراف عجز ابتدیلر که ذاتلربنی و مریاتلربنی فتاده و شبابه ناچیزده قبلدیلر لکن عوام غفلت سببیه سرکشاک ایدوب کبر و ریا ایله کندیلربنی ورطه هلاکده فیاضلردر که (من تکبر وضعه الله)

حافظ این خرقه بندگان مکر جان بیری * کانش از خرم سالوس و کرامت برخاست * ای حافظ بو خرقه بی آت که مکر جان قورناره سین ذرا آتش ریا و کرامت خرمندن قافدی (فردات) (حافظ) م (این) بو (خرقه) م (بنافذ) آت (مکر) بلکه (جان) م (بیری) ایله سین وفور ناره سین (که) ذرا (آتش) م (از)

* محصول بیت * ای حافظ بو کیدبک یا خرقه سنی کیدر اوله که آتش دوزخدن جان قورر تره سین ذرا برار یار و کرامت خرقه سندن آتش ظاهر اولدی یعنی ریا ایله خرقه کیوب کرامت صائیلر رسوای عالم اولدیلر پس سن بوصفتی کیدر سنده وار یسه رسوای عالم اولیه سین خرقه سالوس و کرامندن آتش قافتی رسوای اوانقندن کنا بندر (وله رحم روحه)

من (خرمن) م (سالوس) ریا (کرامت) م (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) ای حافظ اللهک عظمت و جلالتی وقهر و جلالتی فکر ایدوب بو کبر و ریا و کرامات واستغنا لباسیله صورت پرستکی و اظهار وجودی ترک ایله همان افشای وجود ایله محو بنده اولکه بوجله جگر لری خون ایدبجی آتش فرقت و کرک آتش حرقت جله سنی ربان و کرامت صائق و کبر و انانیت ایله و اراق ایغش خرمندن قافدی

وله ایضا

روی تو کس ندید هزارت رقیب هست * در غنچه هنوز و صدت عند لب هست * سنک بوزیکی کیمسه کور مدی ویک رقیب واردر غنچه لقمه سین هنوز و بوز بلالک واردر (فردات) (روی) بوز (نو) سن (کس) کیمسه (ندید) کور مدی (هزار) بیک (تا) خطابه (رقیب) کوزجی (هست) واردر (در) فی (غنچه) م (هنوز) خطابه (هنوز) شمدی (صد) بوز (تا) خطابه (عند لب) بلبل (هست) واردر (معنای اشارتی) ای نظیر و مشلی اولوب (واحد لاشریک له اولان اللهم لا یله الله لا فی الدنیا ولا فی الآخرة والعیز عن درک الادراک) ادراک سرل بنجه غیب القیده اولان ذات بیچونک معرفتیه امر بیورر و ایمان بالغیب نعمتی کرم ایدوب (وافد کر منانی آدم) تا جیله مکر م قبول (هذا صراطی مستقیم فاجو) آیت جلیله سیله وصلت ذاتیه که یول کو ستروب بو عا جز و بیچاره و غریب و آواره و محتاج کرمک اولان کدای بی نوای درمانده قوللر بیکه (فاستقم کما امرت) والله معکم ایما کنتم) الله لطیف بعباده (لا تقنطوا من رحمة الله) و صدر یله امید وار ایدر کد انصر که بوید قدر بکله احسن عدو رنده خلق ایدوب بو عالم غریبه ذات شریفک برده عزنده مستور ایدوب بو غریب انسانی نفس و شیطان و هزار رقیب رهنان ایله میلا ایدک هنوز غنچه کبی ظهور و تجلیده دکاسین لکن جلالک مشاهده سی آرزو سببیه نیجه بوز عند لب کبی کیجه لر صباحه دک آه و فریاد ایدر عاشق لک واردر که جانلربن بولکه فدا ایتشالردر واحدانه مرا قبلدر

کر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست * چون من درین دیار هزارت غریب هست * اگر سنک محله که کادم ایسه اول دکلو غریب دکلو بزم کبی بودیاده سنک بیک غریب واردر (فردات) (کر) اگر (آمدم) کادم ایسه (یا) للابسه (کوی) محله (نو) سن (چندان) اول دکلو (غریب) م (نیست) دکل (چون) مثل (من) بن (درین) بو (دیار) شهر (هزار) بیک (تا) خطابه (غریب) م (هست) واردر (معنای اشارتی) یارب لذت خطابه و مشاهده انوار جالکله شرفیاب ایتدی بک وطن اصلین دن حکمت جلیله ک مقتضای سی بلا و مشقت خانه سی دیار غریبه کلام ایسه وطن اصلین و مشاهده جک آرزو ایدر هزار غریبک واردر بو قدر غریب ایدر ایچنده برسی بزم کبی غریب دکلو دعون و عنا یتکه احتیاج جله دن زیاده در

(روی تو کس ندید هزارت رقیب هست * در غنچه هنوز و صدت عند لب هست) هزارت تاسی معنی جهندن رقیبه مقیددر و صدت تاسی عند لبه * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر سنک رویکی کیمسه کور مدی حال بو که بیک رقیب وار غنچه ده سین هنوز یعنی دخی برده ایچنده سین حال بو که بوز عند لبک وار حاصلی خانه دن طاهره چیفماش اناک قوبنده سین لکن عالم غلام مبلاکدار اخرنده ها اولان لفظده هنوز وحدت ایچون و خطاب ایچون و مصدریت ایچون اولور غنچه لفظنده مصدریت ظاهر در دین کیمسه مکر خطا ایشل زرا معنی بانکدر هنوز کدکل شکیم سابقا بیان اولانددر ثانی غنچه ده مصدریت ظاهر در دین کیمه خطا در که اند با خطاب ایچون در دین هنوز مجتلبه یانی مافلتسه ایصال ایچون ندر (کر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست * چون من درین دیار فراوان غریب هست) فراوان چوق دیمکدر * محصول بیت * اگر سنک محله که کادم ایسه اواندر بجیب دکلو مصراع ثانی حکم تعلیلدر در زرا بزم کبی بو دیار ده چوق غریب وار حاصلی بزم سنک محله که کلام غریب دکلو در زرا غریب مقامیدر غریب ایدر غریبه مائل در که الغریب الی الغریب عیل دیار دن مراد بونده کوی جاناندز (هر چند دورم از تو که دور

از تو کس مباد * لیکن امید وصل تو من قریب هست) دور از تو کس مباد جله دعا به حشو ملج دز
 * محصول بیت * هر قدر که سندن ابراه اسم کیسه اراق اولسون اما سنك و صلاک امیدی بقدر یعنی عن قریب
 واصل اولوق امیدی وار در حاصلی ظاهرا سندن بعید م اما وصل امیدی قریبدر (در عشق خانقاه و خرابات
 فرق نیست * هر جا که هست بر توی روی حبیب هست) * محصول بیت * طریق عشقه خانقاهه بخانه مایتنده
 فرق یوقدر هر بر که وارد اند دوسنك بوزی بر توی وارد یعنی اگر صومعه زاهد و اگر در راه بدر چپنده خدا
 حاضر در و انار جال و جلالی منکشف
 و منجلیدر (انجا که کار صومعه راجاه
 میدهند * نافوس در راهب و نام صلیب
 هست) کار صومعه دن مراد اصناف
 عبادات نافوس کلیسایه بر توی
 نخته در که اوقات صلواته چارلر وقت
 صلاتی پسان ایچون دیر کلیسا و نافوس
 دیره اضافتی لامیه در دیر که راهبه
 اضافتی بویله راهب کشش جعی رهبان
 کلور رانک ضعی و هانك سکو نیله صلیب
 کافر کتوردیکی خاچدر که باخفه قلیج
 شکنده در جعی صلب کلور صادق
 و لاهك ضعیله و صلبان علی وزن رهبان
 دخی کلور * محصول بیت * اول
 یرده که صومعه ایشنه یعنی عبادت
 جلاوه یعنی حسن و جمال و برلر راهب
 دیرک تا قوسی و نام صلیبی انده واردر
 حاصل کلام خلاق عالمه جیع اشیان عبد
 اوزره در و هر یرده حاضر در و جیع ادیان
 و ملاده معبود در (که معتکف دیرم و که
 ساکن مسجد * یعنی که ترمایط خانه
 بخانه (بیت) در صومعه و مدرسه
 و دیرو گشت (ترسته دوزخند و جویای
 بهشت * حاصلی صومعه زاهد و در
 راهب حقیقت و مجزایی مثلا زماندر
 تکیم خواجه پیورر (بیت) در کار
 خانه عشق از کفرنا کر زست * آنش
 اگر بسوز دکر بواهب نباشد * حاصلی
 اشیان اصدا دله متیندر پس ضدان یله
 کرک که متین اوله روز و شب کبی (عاشق
 که شد که یار بحالش نظر نکرد * ای
 خواجه درد نیست و کر نه طیب هست)
 اولکی که اسرار کیم مناسبه ایکیجیسی
 حرف ربط درما به مدینی ما قبله ربط
 ایدر ای خواجه خطاب عامدر ای عزیز
 دیمکدر درد افتده اغری به دیرل صکره
 بعض بلیدر ده استعمال ایلد یار

در چند دورم از تو که دور از تو کس مباد * لیکن امید وصل توام عن قریب هست *
 ندکلو که اراغم سندن که کیمه سندن اراق اولسون لیکن سنك و صلاک امیدی بکا
 عن قریب واردر (مفردات) (هر چند) ندکلو (دویم) اراغم (از تو) سندن (دور)
 اراق (ز تو) سندن (کس) کیمه (مباد اولون) (لیکن) م (امید) رجا (وصل
 تو) سنك و صلاک (ام) بکا (عن قریب) عین زمانده (هست) واردر (معنای اشارتی)
 یارب ذات شریفك کمال تقد سده بزم وجود ذلیل و تاجیر من کمال ندانده صورتا بهدیت
 کرسر اما قوله تعالی (ونحن اقرب الیه من حبل الورد) (فانی قریب اجب
 دعوة الداع اذا دعانی) آیات عظامی سر بنجه معنی و حقیقه سن زه زدن بقین سین
 معنی یوزندن هیچ بر کیمه سندن اراق اولسونکه بعد معنوی العباد بالله مر دود بتدر
 لیکن رحمت واسعه کدن امیدم بود که بزی مهجور ایقوب عن قریب بزی محضا
 کر مکله و رجنگه ذات پاکه واصلیدن قیله نکر حبیب حر متنه بزی نا امید
 ایقوب دنیا و آخرت رجنگه واصل ایلده سین
 در عشق خانقاه و خرابات فرق نیست * هر جا که هست بر توی حبیب هست *
 عشقه خانقاه ایلد بخانه لك فرق یوقدر هر بر که واردر حبیبك ذاتی اثری
 واردر (مفردات) (در) فی (عشق) م (خانقا) تکیه (خرابات) بخانه
 (فرق) م (نیست) یوق (هر جا که) مرر که (هست) واردر (بر تو) اثر و عکس
 (روی) ذات (حبیب) م (هست) واردر (معنای اشارتی) حضرت الالهك
 رحمت و کریمه مظهر تجلیات اولان عاشق صادق مسجد ایلد بخانه لك فرق
 یوقدر زبهر قنغی محله که حبیب حقیق اولان الالهك نوار تجلیاتی انده واردر
 اول محل عاشقه کعبه در
 انجا که کار صومعه راجاه میدهند * نافوس در و راهب و نام صلیب هست *
 اول یرده که صومعهك ایشنه جلاوه و برلر انده کلیسا چایی و کشش و خاچ آدی
 واردر (مفردات) (انجا که) اول یرده که (کار) ایش (صومعه) عبادت وی
 (را) ادات معقول (جلسو) زینت (میدهند) و برلر (نافوس) بیسوک چاک
 (دیر) کلیسا (راهب) کشش (نام) اسم (صاب) خاچ و بت (هست)
 واردر (معنای اشارتی) اول بر محل که آندہ جامع و مسجدده اولان عبادت و طاعت
 اوانه و حضرت الله ایلد اولان ناز و نیازه کیمه مانع اولیه اول محله کرک کلیسا
 چایی اولسون و کرک کشش اولسون و کرک خاچ و بت اولسون اول محله کشه
 عاشقه کعبه دن فرق یوقدر لیکن کعبه ده و مسجدده اولوب عبادات و طاعتانده
 و ناز و نیازنه مانع بوانورسه اول محل عاشقه مانند کشیادری بلکه دوزخ بر عذابدر
 عشق که شد که یار بحالش نظر نکرد * ای خواجه درد نیست و کر نه طیب هست *
 کیم عاشق اولدیکه یار لك حالته نظر ایلدی ای افندی وای کشی سنده درد یوقدر
 و لا درده طیب واردر (مفردات) (عاشق) م (که) کیم (شد که) اولدیکه

محصول بیت * خواجه استفهام انکاری طریقله پیورر کیم عاشق اولدیکه یار لك حالته نظر ایلدی یعنی البتہ یار کر چکدن عاشقه
 التفات ایلر اما ای عزیز درد یوقدر و الاطیب واردر یعنی جانان طیبدر اهل دردی و عشق بیلور بیلیجک علاج
 ایلر حاصلی مشکل اهل درد اولمدر و الا درمان مقردر (بیت) زینت ماست کنه ورنه خاطر لیلی * یکر بادیه جسته
 و جوی مجنوب نیست (بیت) عاشقان هر چند مشتاق جمال دایند * دلبران بر عاشقان از عاشق ترست *

(یار) م (بحالش) لك حالته (نظر) م (نکرد) ایلدی (ای خواجه) ای کشی
 (درد) م (نیست) یوقدر (و کر نه) والا (طیب) م (هست) واردر (معنای
 اشارتی) هر آندہ و هر مکانه رنج عبادات و درد جذبات الهیات ایلد راه عشق
 حقه ریاضات و مجاهدات مشقته حول اولان عاشق صادق (لایذیع اجر
 المحسن) اولان الله وعد کریمی مقضی سنجه حالته نظر رجته نظر ایتمک اولز
 البت نظر ایدر و در دینه و صلیبه دوالر ایدر ای خواجه درد یوق یوخسه طیب
 حقیق حاضر و ناظر در و عباد صالحیه ناصر در دیمکدر
 فریاد حافظان همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست *
 حافظك بوجه فریادی آخر عبث بره دکلدر هم بر غریب قصه و بر عجیب سوز
 واردر (مفردات) (فریاد) فغان (حافظ) م (این) بو (همه) جله (آخر)
 عاقبت (با) للالبسة (هرزه) عبث (نیست) دکل (هم) ادات مقارنه (قصه
 غریب) م (حدیث) سوز (با) وحدتیه (عجیب) م (هست) واردر (معنای
 اشارتی) حافظك بودرد الهیه روز و شب فریاد و فغانی خود بخودانه دکلدر محضا و فوق
 ربانیه بر باعث و صلندر و هم بر اسرار غریبه الهیه به و بر خطایات و اهاب العطا ایلد
 علوم ادنیة عجیبه ربانیه مایه و سببدر دیمکدر
 بدام زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش بغمره که ایش سزای خویشنت *
 سنك زلفك دامنه کوکل کندی اختیاریله مبتلا اولمدر غمره ایلد اولدر زیرا بوکا
 کندی لایقدر (مفردات) (با) للالبسة (دام) طوزاق (زلف) م (تو) سن
 (دل) کوکل (مبتلا) گرفتار (خویشنت) کندی (است) در (بکش) اولدر
 (با) للالبسة (غمره) کوز قنغی (که) زیرا (این) بو (اش) اکا (سزا) لایق
 (خویشنت) کندی (است) در (معنای اشارتی) یارب سنك اسرار تجلیات
 صفات کهینه سنك تو فیفکله کوکل کندی اختیاریله مبتلا اولمدر یارب سن
 کر مکله اتی (مو توافیل ان نمو نوا) سرینه مظهر قیل زیرا کوکلک بعد الفضا
 روح مقدسه باقی اولمک سببی و لایق بودر دیمکدر
 کرت زدست زیر آید مراد خاطر ما * بدست باش که خبری بجای خویشنت *
 اگر سنك الکردن بزم خاطر بزم مرادی کلورسه قبر اولکه کندی برنده و محذره
 بر خیردر (مفردات) (کر) اگر (ت) سنك (زدست) الکردن (بر آید) کلورسه
 (مراد) م (خاطر) کوکل (ما) بز (بدست باش) تبر اول (که) زیرا (خبری)
 بر خیر (بجا) برنده (خویشنت) کندی (است) در (معنای اشارتی) یارب محضا
 اطف و عنایتکله کوکام مرادی اولان انسیت کامله کی و تجلیات انوار جلالی بخش
 و احسان ایلد و بوعمر نامساعد فوت اولدن بر قدم اقدم کرم ایتمک سرمایه سعادت
 اولان نازك عمر ما سوا شهلیله هسایه کتسون بو تیرله اولان عطا و کریمک بر محذره
 کر مدر که کندی به نظیر یوقدر یارب حبیبك محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم
 فریاد حافظ این همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست *
 و باری وحدت ایچوندر * محصول بیت *
 حافظك عشق جانانده ایلد یکی فریاد
 و فغان عبث بره دکلدر بر غریب و بر عجیب
 حدیثدر یعنی حافظ عشق جانانده دکه
 نسندهن بو دکی فریاد و فغان ایلز کنه
 بر اولو ایش ظهور ایلمشدر که اتی نالان
 و کر یان ایلمشدر (وله رضی عنه) (بدام
 زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش
 بغمره که اورا سزای خویشنت)
 مبتلای خویشنت اضافتی لامیه در
 کندی مبتلا لغیر یعنی کندی کندی
 مبتلا ایلمشدر سزای خویشنت کندی
 لایقدر * محصول بیت * سنك زلفك
 طوزاغنه کوکل کندی مبتلا ایلمشدر
 ابتلا سینه غیری کیمه سبب اولمدر
 ایلدی غز که اتی هلاک ایلد که کندی
 لایقدر که نیچون بویله مشکل طوزاغنه
 کندی کر گرفتار ایلدی کیمه جبر
 ایلکسزین (کرت زدست براند مراد
 خاطر ما * بدست باش که خبری بجای
 خویشنت) مصراع ناینگ اولنده
 نسخه (مختلفدر اما بز بو نسخه بی اختیار
 ایلدک و اکل وجهه بدست باش نیز اول
 دیمکدر رخبرده کی یا وحدت ایچوندر
 * محصول بیت * اگر سنك الکردن کلورسه
 کوکلک مراد بی حاصل ایلک نیز اول که
 کندی برنده بر خیردر یعنی محذره بر خیردر
 (بجا) ای بت شیرین من که هیچون
 شمع * شبان تیره مراد فانی خویشنت)

(فریاد حافظ این همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست)
 این همه بو قدر و دوکلی
 دیمکدر اخراجات ناکید در تکیم اولکی
 غزلده بیان اولمشدر بهرزه با حرف زاند
 ناکید افاده ایدر هرزه انجینی فاده زاند
 سوزه درلهم ادات ناکید قصه غریب
 وحدتی عجیب تر کیلری تو صیفیدر
 و باری وحدت ایچوندر * محصول بیت *
 حافظك عشق جانانده ایلد یکی فریاد
 و فغان عبث بره دکلدر بر غریب و بر عجیب
 حدیثدر یعنی حافظ عشق جانانده دکه
 نسندهن بو دکی فریاد و فغان ایلز کنه
 بر اولو ایش ظهور ایلمشدر که اتی نالان
 و کر یان ایلمشدر (وله رضی عنه) (بدام
 زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش
 بغمره که اورا سزای خویشنت)
 مبتلای خویشنت اضافتی لامیه در
 کندی مبتلا لغیر یعنی کندی کندی
 مبتلا ایلمشدر سزای خویشنت کندی
 لایقدر * محصول بیت * سنك زلفك
 طوزاغنه کوکل کندی مبتلا ایلمشدر
 ابتلا سینه غیری کیمه سبب اولمدر
 ایلدی غز که اتی هلاک ایلد که کندی
 لایقدر که نیچون بویله مشکل طوزاغنه
 کندی کر گرفتار ایلدی کیمه جبر
 ایلکسزین (کرت زدست براند مراد
 خاطر ما * بدست باش که خبری بجای
 خویشنت) مصراع ناینگ اولنده
 نسخه (مختلفدر اما بز بو نسخه بی اختیار
 ایلدک و اکل وجهه بدست باش نیز اول
 دیمکدر رخبرده کی یا وحدت ایچوندر
 * محصول بیت * اگر سنك الکردن کلورسه
 کوکلک مراد بی حاصل ایلک نیز اول که
 کندی برنده بر خیردر یعنی محذره بر خیردر
 (بجا) ای بت شیرین من که هیچون
 شمع * شبان تیره مراد فانی خویشنت)

بجائت با حرف تخصیص و باضمیر بت شیرین اضافتی بیانیسه در و بونک مشه اضافتی لامیه در که حرف بیان شبان
شک جعیدر شد و ذاتیره فرا گو مناسنه شبان تیره اضافتی بیانیسه در فضای خویشنت اضافتی مصدرک مفعولنه
اضافیدر * محصول بیت * سنک جا نکچون ای بنم طانی ای بنم محبوبم که شمع کبی قرا کو کچیه زده
کندیمی افنا ابلک مراد مدر (چورای عشق زدی باتو کفتم ای بلبل * مکن که آن کل خود رو برای خویشنتست)
رأی لفظ مشترک در فکر معناسنه اولسی مشهور در هند بادشاهنه ده رأی دیرل تنکیم بیان اولدی رابک عشقه اضافتی
مصدرک مفعولنه اضافیدر باتو باحرف

۲۴۰

عشقه زه عمر آخر اولدن دل آکا. کر مبله مقبول در گاه ابله آمین باحبیب السالین
بجائت ای بت شیرین من که همچون شمع * شبان تیره مرادم قنای خویشنتست *
باقی لایزال اولان سنک ذات پاکک حقیقون ای بنم شیرین محبوبم شمع کبی قرا کو کچیه
زده مرادم کندیمی افنا ایتکدر (مفردات) (با) (فسمیه) (جان) (ذات) (تا) خطایه
(ای) (ندا) (بت) (محبوب) (شیرین) (لطیف) (من) (بن) (همچون) (ثل) (شمع)
موم (شبان) (کچیلر) (تیره) (قراکو) (مرادم) (مقصودم) (فنا) (خویشنت)
کندی (است) (در) (معنای اشارتی) (ای) (بنم) (لطیف) (پساده) (اولان) (محبوب)
حقیق سنک ذات پاکک حقیقون راه رضا کده مرادم دل آکا هله واذت مناجاته
عمر آخر اولجه قراکک کچیه لی احیا ایدوب نابصباح سنک آتش عشقه شمع
کبی باتوب وجود ناچیریمی بولکه افنا ایتک ایترم سن توفیق رفیق ابله یاربم دیمکدر
چورای عشق زدی باتو کفتم ای بلبل * مکن که آن کل خود رو برای خویشنتست *
چونکه عشق رأیی آوردک سکا دیم ای بلبل کله عاشق اولق فکری ایلنه زرا
اول کل خود رو کندی رأیله در (مفردات) (چو) (چونکه) (رأی) (فکر) (عشق)
م (زدی) (آوردک) (باتو) (سکا) (کفتم) (دیدم) (ای) (بلبل) (م) (مکن) (ایله
(آن) (اول) (کل) (م) (خود) (کندی) (رو) (رسندن) (امر) (در) (خودرو) (کندی)
بتیجی دیمکدر صفت مشبهه در (با) (مع) (رأی) (تدبیر) (خویشنت) (کندی) (است)
در (معنای اشارتی) (ای) (محبوب) (حقیقک) (کل) (جانی) (مشاهده) (آرزو) (وسيله) (کچیه)
صبحاه دک فریاد و فغان ایدن بلبل چونکه عشق حقیق رأین آوردک سکا دیم ونبیه
ایدرمه خود بخو دانه کله عاشق اولق فکری ایلنه همان کندی اراده کی نحو
ایدوب توفیقی طاب ایلنه زرا وجودی ذندن اولان واجب الوجود قوائه هرنه
احسان ایدر سه کندی اراده علیه سی و حکمت جابه سی مقتضا نیجه ایدر همان
کند کده اولان ظهوراتی حقندن یلارب کند کدن بلیه سن وغروره دوشیمه سن
دیمکدر

شک چین وچکل نیست حسن کل محتاج * که نافه اش زیند قنای خویشنتست *

کاک حسنی چین وچکل مشکند محتاج دیکدر زرا کاک نافه لی کندی قنای
بندندن (مفردات) (با) (لایله) (مشک) (م) (چین) (مشکی) (چوق) (براکاک)
آیدر (چکل) (برنجونی) (چوق) (شهرک) (اسمیدر) (نیست) (دکل) (حسن) (م) (کل) (م)
(محتاج) (م) (که) (زرا) (نافه) (کوک) (مسی) (ها) (ادات) (جمع) (ش) (خبر) (کله
راجع (ز) (من) (بند) (دوکه) (قبا) (قفتان) (خویشنت) (کندی) (است) (در
(معنای اشارتی) (ای) (بلبل) (کل) (معنوی) (اول) (محبوب) (حقیق) (والله) (غنی) (وانتم) (افقرا)
سرنجه غنیدر قولک مسک وعبیر کبی عباداته و محبوب چکل کبی کرا مانته محتاج
دیکدر زرا کل معنوی اولان الهک عبادینه ویره چکی عطای فوایح مسکیه لی
عندیت معنویه سنده اولان ام الکلبه مکتومدر انبیا و اولیاده اولان معجزات و کرامات

جمله

استعماله اول کلبه واقع اولدیغی مملکه علم اولشددر که حرف تعلیل نافه اش نافه مسک کو بکنه دیرل وها اادات
جمع رو شین ضعیف بوی کله راجعدر بوند کلاک رواج طیه سنده نافه لی استعاره ایلدی بند قبا بند باغدر اوی
آجیق قفتان عجم قفتان رینی صول قوتنی التده اولان باغ بند قبادن مراد اول باغدر * محصول بیت * آلاک اطیف
و فرح بخش قوفوسی چین وچکل مشکند محتاج دکل زرا لطیف نانه کبی قوفولی کندی قفتانک ایلکندر یعنی
باغندر کله بند قبا ایات ابلک استعاره طریقله در قبادن مراد چیکدر بوندن

۲۴۱

جمله سی حضرت الهک موهبه واحسانیدر هرنه مرتبه ده اولسه قول الهیه
محتاجدر زرا جمله عالم سکند و به محتاجدر اول بر کیمه به محتاج
دکلدردیمکدر

مر و بختانه ارباب بی مروت دهر * که کنج عافیت در سرای خویشنتست *
زمانه نک مر و تسمزار باب دولتر یشک خانه سنه کیمه زرا عافیت خزینده سی
کندی سربایکده در (مفردات) (مر و) (کتد) (با) (لایله) (خانه) (او) (ارباب)
صاحبسار (بی) (نی) (مروت) (احسان) (دهر) (زمان) (که) (زرا) (کنج)
خزینده (عافیت) (صحت) (حضور) (تا) (خطایه) (در) (فی) (سرای) (او)
(خویشنت) (کندی) (است) (در) (معنای اشارتی) (ای) (عقل) (معاد) (صاحبی) (اولان)
عاشق حقیقده معطی و مانع انجیق واحد الصد اولان الله اولوب جمله عالم
کندی به محتاج اولجه جمله مراد انکی قاضی الحاجات اولان الهه ایتسه ساقن
عبد عاجز محتاجه عرض حاجت ایتسه باخصوص دینی بقما به ورن زمانک
مر و تسمزار باب مناصبرینک خانه سنده کیمه استعین بالله (ومن یتق الله یجعل له
مخرجاً و رزقه من حیث یشاء) و سکا ایکی عالمده عافیت و حضور کندی
خانه قلبیکده اولان قناعت کتر لایغنی و حضرت الهه اعتماد تام ایلنه نعمت اخلاص
بی همتاده در دیمکدر

بسیوخت حافظ و در شرط عشق و جانبازق شرطنده هنوز کندونک عهد و وفای
حافظ یاندی حالیکه عشق و جانبازق شرطنده هنوز کندونک عهد و وفای
هوس اوزره در (مفردات) (بسیوخت) (باندی) (حافظ) (م) (در) (فی) (شرط)
ماتوقف علیه الشی * (جانبازی) (جان) (اوینا) (بجایق) (هنوز) (شمیدی) (بر) (علی
(سر) (هوس) (عهد) (قول) (و قرار) (وفا) (قولی) (برینه) (کتورک) (خویشنت) (کندی)
(است) (در) (معنای اشارتی) (ان) (رجلا) (قال) (رسول) (الله) (علیه) (السلام) (انی) (احک)
فقال استعد للفرق و قال آخرانی احب الله تعالی فقال استعد للبلايا) حدیث
شیرینی سرنجه بوراه عشق دهشت آبادده شرط عشق اولان وفای عهد ازل
و نحن ففرو بلا یای لم یزلی آتشنه تحملده و نار مشقت ریاضات و مجاهدات ایلنه راه
حقنده جان فدا ایتک ایلنه تحملده حافظ یاندی شرط وصلت اولان بلای
عشقندن اینجمنیوب هنوز کندونک عهد و وفای هوس اوزره در دیمکدر
وله ایضا *

حال دل باتو کفتم هوسست * خبر دل شغفتم هوسست *
سکا کو کاک حالی دیمکه هوسم واردر سندن کو کاک خبرنی ایشتمکه هوسم واردر
(مفردات) (حال) (م) (دل) (کوک) (باتو) (سکا) (کفتم) (دیمکه) (هوس)
محبت (است) (واردر) (خبر) (م) (دل) (کوک) (شغفتم) (ایشتمکه) (هوس)
محبت (است) (واردر) (معنای اشارتی) (قال) (عمر رضی) (الله) (عنه) (رأی) (قلبی) (ربی)

جمله

زافکده قرار ایلدی سکا سوبیلوب سندن ائک احوال و اخباری ایشتمکه هوسم واردر

مراد بر ریله متصل و ممتاز اولشددر
حاصلی بر کیمه که فتنه کامل و ماهر
اولسه اول فتنه غریبن استغاثه به
محتاج دکل بو قصه دن حصه دن
(مر و بختانه) (ارباب بی) (مروت) (دهر) * که کنج
عافیت در سرای خویشنتست * مر و فعل
نهی مخاطبدر ارباب جمع رب اصحاب
معناسنه که حرف تعلیل کنج بوجای
عافیت ایدر الله تعالی قولندن بر بلای
دفع ابلک کنج عافیت اضافتی بیانیسه در
* محصول بیت * دهرک یعنی زمانک
مر و تسمزار اهل دولتن اوینه کیمه زرا
سکا عافیت بوجای کندی سربایکده در
یا خود سنک عافیت بوجای کندی
سربایکده در حاصلی کندی اولک بوجاغده
توکل و قناعت کیمه زمانک مقادیر
بیلز مر و تسمزار ارباب دولته وارده دن
اولی و آخری در (بسیوخت) حافظ و در شرط
عشق جانبازی * هنوز بر سر عهد و وفای
خویشنتست * جانبازی جانباز وصف
ترکیدر جان او بنادی معناسنه و بای
مصدر به در سر عهد سر بونده مقمدر
ناکید افاده ایدر عهد قول و قرار معناسنه
وفای عهد عطف تفسیری قیابندن
* محصول بیت * حافظ یاندی حالیکه
عشق و جانبازق شرطنده اولان اولکی
عهد و وفای اوزرنه در یعنی فانی اولدی
و جانبازی عشقده و مجتهد کندی عهدی
و وفای اوزره در حاصلی چاندن یکدی
جانان کیمدی (وله ایضا) (حال دل) (باتو)
کفتم هوسست * خبر دل شغفتم هوسست *
کفتم و شغفتم و غیرلی آخر غزله وار نیجه
مصدر لر در فاعله مضاف * محصول بیت
* کوکام حالی سکا سوبیلکه هوسم واردر
کوکلی خبرنی سندن ایشتمکه هوسم واردر
حاصلی کوکل بندن کید و ب سنک دام

نهفتم هوسست (طمع خام وجود بولز طمعدر فاش اصلنده فاشی ایدی عجم یانک زکیله استعمال ایلر * محصولیت * خام طمع کور که مشهور قصه بی یعنی عشق و محبت جانانی رقابت کز لکه هوسم وارد (شب قدری چنین عزیز و شریف * باتواروز خفتم هوسست)

قدر یده باوحدت ایچوند خفتن یاتقی و او یق نانتها غایت ایچوند * محصولیت * یوت بونجیلین عزیز و شریف بر قدر کیجه سی سنکله صباحه دک یاتمه هوسم وارد یعنی سنکله یاتقی آرزو ایدرم (وه که دردانه چنین نازک * در شب تار سقتم هوسست) دردانه ده باوحدت ایچوند هرزه وحدت ایچو - و ندر دین اصابت ایلامش زیر اوحدته منصوص

اولان یادر بالاتفاق هرزه حرف مجتله در یایی ماقبله ایصال ایچون * محصولیت * اه که بونجیلین نازک دردانه بی قراکو کیجه دلك آرزومدر یعنی بوفزل کی جوهری کیجه سولو بلك ایسترم دلمکی شعرا سو یلکدن کات ایش نیکم خواجه بیوز مشدر (بیت) غزل کفتی و در سقتم

بیا و خوش بخوان حافظ * که برانظم توافساند ذلک عقد ربارا * شعرا اکثر نظم کلامی کیجه زده ایدر اول جهندندر که شب تاره تخصیص ایلدی (ای صبا امشب مدد فرمای * که سحر که شکفتم هوسست) صبادن بونده مرادی فیض رجایندر که حرف تعلیل شکفتن اجلی بونده لازمدر * محصولیت * بوله لطیف بجرده شعر سو یلکده فیض رجایندن استداد ایوب بیورای صبا بو کیجه بکلیور یعنی عون و قوت بیور که سحر وقتنه اچلق هوسمدر

حاصلی بو کیجه بکا معانت ابله بر اطف غزل دیوب سحر وقتنه سخن شاسله اوقیوب خندان و شادان اولیم

فقال من انت قلت انت (کلمات سروحدتی سرنبجه یارب روح ناطقه و صافیه ابله جسالک رؤیتی و کلامک استماعیه اسرار و وحدته واصل او اوب حال دل سر کشته می سکا دیکه محبت وارد که (رب ارنی انظر الیک) دیم و کوکام آرزوسی خبرینی دخی سندن ایشتمکه محبت وارد که (ان تراقی ولكن انظر الی الجبل) سرنبجه جبل وجود مده تجلی انوار قد سیدک اظهار ایشتمکه استعدا د فطر مده اولان فیض بلا واسطه که و امیر ارمکاله که آرزوم وارد دیکدر

طمع خام بین که قصه فاش * ازرقیان نهفتم هوسست

خام طمع کور که ظاهر اولش قصه بی رقیلردن کیر لکه هوسم وارد (مفردات) (طمع) حرص و امید (خام) م (بین) کور (قصه) م (فاش) ظاهر (از) م (رقیبان) کوزه دیجبار (نهفتم) کیر لک (ام) م (هوس) محبت (است) وارد (معنای اشارتی) (فلان تجلی ره للجبل جمعه دکا و خر موسی صفا) سری ضعیف و ناتوان عاشق بیچاره نک وجود ناچیز نده آثار تجلی ظهور ایدوب عدم تحملدن حرکت واضطرار ضرورت یلی بقیلوب کندو بی باره باره ایشتمکه قصه عشق ظاهر اولد قد نصره حالی عوام نادن ستر ایشتمکه محبت خام طمعدر و غلبه تجلی ظاهر اولان شبیه عشق ستر ممکن دکلدر دیکدر

شب قدری چنین عزیز و شریف * باتواروز خفتم هوسست

بونجیلین عزیز و شریف بر قدر کیجه سی سنکله صباحه دک یاتمه هوسم وارد (مفردات) (شب قدر) قدر کیجه سی (یا) وحدتیه (چنین) بونجیلین (عزیز) م (شریف) م (بتو) سنکله (تاروز) صبا حه دک (خفتم) یاتمه فغمه (هوس) محبت (است) وارد (معنای اشارتی) یوم آخرته نسبت شب تمیز اوانسان عالم فانی حضرت الهک انوار تجلیسته مظهر بته عین عزیز و شریف اولان ایله قدر کیدر یارب بونک کی عزیز کیجه بی حشر صبا حه دک سنک انوار تجلیانکه استغراق ابله بکوره که ولقا که واصل اولنجه مستغرق اولمده محبت وارد دیکدر

وه که دردانه چنین نازک * در شب تار سقتم هوسست

واه که بونجیلین نازک بردردانه بی ليله مظلمه ده دلمکه هوسم وارد (مفردات) (وه) حیف (دردانه) انجودانه سی (هرزه) وحدتیه (چنین) بونجیلین (نازک) لطیف (در) فی (شب) کیجه (تار) مظالم (سقتم) دلمکله (هوس) محبت (است) در (معنای اشارتی) بوعالم ظلمت اید لطیف و نحیف انجوی دلك کی مشکل اولان لقاه الهه واصل اولنجه قدر استقامت و راه عشقه بلاز یغ رضاه الهه موافق عمل ابله ثابت قدم اولمده محبت وارد دیکدر

ای صبا امشب مدد فرمای * که سحر که شکفتم هوسست

ای صبا بو کیجه بکا معانت بیور زی سحر وقتنی اچلقه هوسم وارد (مفردات) (ای) حرف ندا (صبا) سحر بی (ام) بو (شب) کیجه (ام) بکا (مدد) یاردم

فرمای

شاسله اوقیوب خندان و شادان اولیم

نور ختم هوسست (شرف رفعت معاشنه در بنوک با استعانت ایچون نونک قتی و ضعی لغتدر رانسته نک سوری اوبی دمرن کی و فلك کسلن جاننی کی مره کرک مژگانه دیر رفتن سپورمک * محصولیت * شرف کسب ایلک ایچون کرک اوچله سنک یولک طیراغنی سپورمک آرزومدر یعنی اکساب دولت و اجتناب

عن نیچون کز دیک بولری سپورب کوزم یاشیله صوله مق ایسترم (همچو حافظ برغم مدعیان * شعر ندانه کفتم هوسست) برغم با حرف صله رظم ده رانک ضعی و قتی و کسری جائز صدر در اصل افتمه بر کیمه نک بورن بیر سورتمکدر و غامدندر که مرادف تر ایدر یعنی طیراق نیکم سجه صیانه کلد که مصراع تراب و رغام و نری خاک و طین کل دیش اما بونک کی برلده نسبت و کورلک

معاشنه در فلاک کورلکته دیرلر مدعیاندر مراد خصمادر * محصولیت * حافظ کی دوشمنلر کورلکته رندانه اشعار سولیک هوا و آرزومدر یعنی مجازی غزلر سو یلکده هوسمک مدعیلر رغه (وله رحم روحه) (ای هد هد صبا ایسا میفرست * بنکر که از یکجا بکجا میفرست)

هد هد صبا اضافتی بیاید در هد هد الاجه ایسک دید کلری قوشدر که حضرت سلیمان علیه السلام بکار بندر سبا حضرت سلیمانک خانونی بلقیسک ملکتیدر میفرست می ادات حالدر میفرست فعل حال بیم ضمیر مرفوع متصل فاعلی و تاضیر منصوب متصل معاشنه مفعولی فرسیدندن مشق بنکر فعل امر مخاطبدر نکریدندن بکجا با حرف صله بکافتمه دیکدر مکندن استفهامدر * محصولیت * ای صبا هد هد سنی سپاه ارسال

ایدن کور که مره دن نه ده دلسنی ارسال ایدرن یعنی ای صبا سنی کوی جانانه کوند ریم که عاشق لک صبا سنی کوی

جاناندر نظر ایلک سنی نه عزیز و شریف مقامه کوند ریم عشاق اسرار عشق کشف ایلک همزاروهم زبان بولد فلرندن صبا لیه

مصاحبت و محاکا ایدر بو جهندندر که صبا به برید عشاق و یک مشافان دیرلر

(فرمای) یور (که) زیر (سحر که) سحر وقتنی (شکفتم) آچلقمده (هوسست) م (معنای اشارتی) ای کدورات ماسوایی وظلمات نفسانیاتی رفع ایدیمی نو فقی ربانی و فوضات سبحانی بو ظلمات بشریه کیجه سنده بز مبتلا به عون حق ابله سنش و بکامدد و معاونت ابله که بو کدورات ماسوادن بجرید و بومکاشفات انوار تجلیات الهیه ابله تفرید دولته نازل اولق ایچون هر سحر وقتنی یا خود کشف غطا وقتنی مشاهده انوار جلال الله ایلک کللر کی اچلقه محبت وارد دیکدر

از برای شرف بنوک مره * خاک راه نور ختم هوسست

بکا شرفدن اوتری کرک اوچله سنک یولک خاکنی سپورمکه هوسم وارد (مفردات) (از) م (برای) لام علت معاشنه لاجل کی (شرف) م (یا) لایس (نونک) اوج (مره) کرک (خاک) طیراق (راه) یول (نو) سن (رفتن) سپورمکله (هوسست) م (معنای اشارتی) مظهر تجلیات الهی و مشاهده انوار جلال الله دولته مشرف اولق ایچون الهک عشق بولده و اهل الهک قبولنده بوز می برلر سورب شداد و بلاره صبر ابله یولک طیراغنی کوزم کر بکله سپورمکه محبت وارد دیکدر

همچو حافظ برغم مدعیان * شعر ندانه کفتم هوسست

حافظ کی دوشمنلر کورلکته رندانه شعر دیکه هوسم وارد (مفردات) (همچو) مثل (حافظ) م (یا) لایس (ریم) خورله مق (مدعیان) دعوی اهلاری (شعر) م (رندانه) عیار کی (کفتم) سولکله (هوسست) م (معنای اشارتی) حافظ غایب انتقامه مرته فساد اولد یغنه اشارت بی ووروب دیر که اسرار شریعتدن خبری اولوب حالات اهل الهی منکر اولان عوام مدعیانک کورلکته حافظ کی اسرار طریقتی شعر صورتده رند و عیار کی مستور سولکله محبت وارد دیکدر

ای هد هد صبا ایسا میفرست * بنکر که از یکجا بکجا میفرست

ای صبا هد هد سنی سپاه کوند ریم کورسنی نه دن زیه کوند ریم (مفردات) (ای) حرف ندا (هد هد) ایسک قوشی (صبا) سحر بی (یا) لایس (سبا) بلقیسک شهری (می) زاند (فرستم) کوند ریم (ت) سنی (بنکر) کور (از) م (بکجا) نه بردن (بکجا) نه یه (میفرستم) کوند ریم (ت) سنی (معنای اشارتی) استعین بالله (بهم و بجه) سرنبجه حافظ مرته توحیدده بعد انکشاف انغطا ذا کرومذ کورود کرانجاد معنویسی ظهور اید کده طرف حقندن دیر که ای وسیله انکشاف جمال و باعث وصال ذوالجلال اولان فیض الهی سنی تخت کاه محبوب حقیقی سنای قلب عارفان اولان شهر عجا به کوند ریم ابن الزاب و ابن رب الارباب کرم محض خدای کور که سنی نه بردن نه بره کوند ریم یا خود حضرت سلیمان

ایدن کور که مره دن نه ده دلسنی ارسال ایدرن یعنی ای صبا سنی کوی جانانه کوند ریم که عاشق لک صبا سنی کوی

جاناندر نظر ایلک سنی نه عزیز و شریف مقامه کوند ریم عشاق اسرار عشق کشف ایلک همزاروهم زبان بولد فلرندن صبا لیه

مصاحبت و محاکا ایدر بو جهندندر که صبا به برید عشاق و یک مشافان دیرلر

(حیفست طاری چو تو در خاکدان غم * زنجیا باشیان وفا میفرست) طاری بریدن مراد بودند * قوشیدن خاکدان چو پاک خاکدان غم اضافتی بیایند در باشیان با حرف صله آشیان بود آشیان وفا اضافتی ده بیایند در * محصول بیت * خواجیه هد هد صباه خطاب ایدوب بیورر سنک کبی بر مرغ غم چو پلکنده اولق حیفدر یعنی دنیا که غم من به لیکدر انده سنک کبی طاری بلند برار حیفدر پس بودند سنی آشیان وفا به

۲۴۴

عنه السلام کتاب کریمی الله هد هدی بلیقه ارسائی طرف حقدن ارسال رسل علیهم السلام تشبیهده ممکندر

حیفست طاری چو تو در خاکدان غم * زنجیا باشیان وفا میفرست

حیفدر سنجین بر طاری غم چو پاکنده اولق بورادن سنی وفا آشیانه کوندروم (مفردات) (حیف) (بازق) (است) (در) (طاری) (قوش) (با) (وحدتیه) (جو) مثل (نو) (سن) (در) (فی) (خاکدان) (طیر قاق و چپک) (غم) (م) (زنجیا) (بورادن) (با) (للملابسه) (آشیان) (قوش) (ووه سی) (وفا) (م) (میفرستم) (کوندروم) (ت) (سنی) (معنای اشارتی) (بته حق تعالی جانبدن بیورر حیفدرای فیض لدنم سنک کبی بر طاری معنوی حاشا که وسواس شیطانیه ایله وشواغل نفسانیه ایله ملوث و کدورات ماسوا ایله غم چو پاکنده اولق اولان قلوب قاسیه غافلانه نازل اولق اولان قلوب غافلان فیوضات حقدن محرومدر بز سنی جانب قدسیدم دن ازاده اولان عهد و میثاقه وفا ایدن کیمه نك آشیان وفا اولان قاب آگاهنه کوندروم ریز بوابی بیت (بجهیم) اسرارنی بیاندن باقی ایات (بجوته) اسراریدر

در راه عشق مر حله قرب و بعد نیست * می بینت عیان ودعا میفرست

عشق بولنده قرب و بعد مر حله سنی یوقدر سنی عیان کوررم و سکا دعا کوندروم (مفردات) (در) (فی) (راه) (یول) (عشق) (مر حله) (مزل و قوناق) (قرب و بعد) (م) (نیست) (یوقدر) (می) (زاند) (بینم) (کوررم) (ت) (سنی) (عیان) (ظاهر) (دعا) (م) (میفرستم) (کوندروم) (ت) (سکا) (معنای اشارتی) (یارب سنک ذات شریفکه نسبت قرب و بعد متصور اولدنی کبی نظر کاهک اولان اولوا الابصارک دل آگاهنه نسبت دخی مزل و مر حله بودند قرب و بعد یوقدر انکیچون ججع مظاهرده سن ظاهری عیان کوررم و شکرانه سکا ثنا ودعا کوندروم

هر صبح وشام قافله از دعای خیر * در صحبت شمال و صبا میفرست

هر صبح و هر اخشام خیر دعای بر قافله باد شمال و باد صبا مقارنیه سکا کوندروم (مفردات) (هر) (جمله) (صبح) (م) (شام) (اخشام) (قافله) (کاروان) (همه) (وحدتیه) (از) (من) (دعا) (م) (خیر) (م) (در) (فی) (صحبت) (مقارن) (شمال) (بفتح الشین) قطب شمال جانبدن اسن بل (صبا) (شرق جانبدن اسن بل) (میفرستم) (کوندروم) سکا (معنای اشارتی) (الجهاده تورث المشاهده) (سرنجه یارب سنک فیض و توفیقکه و قطب زمان اولان پیران حقیقتارک همت و انفساس طیهلری برکاتیه صباح و اخشام سکا خیر دعای بر قافله کوندروم یعنی سنک تجلی داءک و مشاهده جلال لایزالک امیدیه روز و شب ریاضات و مجاهدات و عبادات و طاعات ایله رضاک طیبدهیم بحمد الله دیبکدر

ای غائب از نظر که شدی همنشین دل * میگویم دعا و ثنا میفرست

ای نظردن غائب اولان یارب قلبک مصاحبی اوارک سکا دعا یرم و سکا ثنا کوندروم

مفردات

صفتدر شدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر همنشین دل هم ادات مقارنت هم جره و همخانه و همسفره کبی همنشینک دله اضافتی اسم فاعلک مفعولک اضافه قرب بر معنادر * محصول بیت * ای نظردن غائب جانان که دله مقارن و مصاحب اولدک سکا دعا ایدرم لیل ونهار و سکا ثنا ارسال ایدرم مرادی خواجیه نك ظاهرا و باطنا دعا و ثنا که مشغولم ظاهر از بانه مشافهه و باطن نامه و مکتوب ایله

(ناشکر غمت نکند ملک دل خراب * جان عزیز خود بنوا میفرست) نا حرف تعلیل ملک میک غمی و لامک سکونیه بودند ملک معنایسته دل بودند کوکل معنایسته در اصل ترکیب ملک دلم در ضرورت و زنجیون و مصراع نایند اسم ظاهر و ضمیر متکلم قرینه سنجون میم حذف اولدی خود بودند کندی معنایسته بنوا با بودند معیت افاده ایدر و نوا بودند برک و ساز و ازیق معنایسته در اصل ترکیب براسم نوادر * محصول بیت * تا کیم سنک غمک حسکری بنم دلك ملکنی خراب ایلیه دیو کندی جان عزیز می عسکر غم ازق دیو کوندروم جائزدر که بنواک باسی حرف زاند اوله (نامطربان زشوق منت اکهی دهند * قول و غزل بساز و نوا میفرست) نا حرف تعلیل مطربان مطربک جعیدر بودند سازنده لو کو بندل مراددر شوق و اشتیاق غمک برسته به چنگلسته در لری یعنی زیاده مائل اولسته در لری منت تا ضمیر خطاب الهی ده یا حرف مصدردر دهند فعل مضارع جمع غائب قول و غزل هر ری علم انعامک بر نو عیدر تکیم بودند عارفه ملو مدر بساز با مع معنایسته ساز بودند دوزن معنایسته در و مطلق چالنی التلریه ساز در لری نوا نغماتدر بر نغمک استیدر حاصلی نغمه اصفهان که اصول ار بعه نك بریسدراک فرعی واردر بریسی حسینی و بریسی نوادر و بعض اهل نغمه بونلر برده اصطلاح ایدر و الا مناقشه فی الاصطلاح نوا لفظ مشترکدر چالنی التلرندن برالتهده نوا در لری اما بو زمانده بوالت * هججور و متروکدر و بالجه بودند نوا ایهام طریقه واقعدر * محصول بیت * مطربلر بنم شوقدن سنی آگاه ایلدکیچون قول و غزل تصنیف ایدوب ساز و نوا ایله سکا کوندروم بو مقامده قول و غزل و ساز و نوا بیلین خیلی تصرف ابلیش التفات اولدسون حاصلی خواجدهک مرادی بودر که اشعار میسامات و نغمات طریقه سکا ارسال ایلدکم انکیچوندر که مطربلر دن اشتدکک زمانده بنم سکا اولان شوق و اشتیاقم یله سین (ساقی بیا که هاتف غنیم بمزده گفت * بادر دصبر کن که دوا میفرست) هاتف بونک کبی بر لده غنیدن کلان آواز در لری که صاحبی کورنیمه بمزده مضایف محذو فدر بطریق مرده دیبکدر * محصول بیت * ای ساقی کل که هاتف

۲۴۵

(مفردات) (ای غائب) (م) (از) (من) (نظر) (م) (شدی) (اولدک) (همنشین) (مصاحب) (دل) (کوکل) (میگویم) (دیرم) (ت) (سکا) (ثنا) (جسد) (میفرستم) (کوندروم) (ت) (سکا) (معنای اشارتی) (است) (بذ بالله) (لاندک) (الابصار) و هو یدرک (الابصار) سرنجه ای نظر عوا مدن غائب و بصیرت قلب صاحبی عارف بالله قلبده معاین و مشاهد و جلیس و انیس اولان ریم بو کریم عظمای بزه بخش استبدیکچون و ثبات و دوام حالز ایچون سکا دعا سویلرم و بو عطای بی همنسا که دائمی احد و ثنا ایلرم و ثنای ایچق سکا کوندروم دیبکدر

ناشکر غمت نکند ملک دل خراب * جان عزیز خود بنوا میفرست

سنک غمک لشکری کوکل ملکنی خراب ایچون کندی عزیز جانمی سکا نوا ایله کوندروم (مفردات) (تا) (تعلیل) (ایچوندر) (لشکر) (عسکر) (غم) (م) (تا) خطایه (نکند) (ایچیه) (ملک) (م) (دل) (کوکل) (خراب) (م) (جان) (م) (عزیز) (م) (خود) (کندی) (با) (للملابسه) (نوا) (رهن) (وارد) (معان) (وصدا) (نغمه) (میفرستم) (کوندروم) (ت) (سکا) (معنای اشارتی) (یارب سنک درد عشقک و غم شوقک تخت کاه انک و عرش ذات یچونک اولان کوکلم ملکنی خراب ایچونک ایچون کندی نجلیا نکه عدم نخلندن جبل موسی علیه السلام کبی باره باره اولق ایچون کندی عزیز جانمی بزذن نغمه اوله رق فریاد و فغان ایله و نغمه و الحان ایله سکا کوندروم و سکا فدا ایدرم زیر انغمات و فرح دائر دیبکدر

تا مطربان زشوق منت اکهی دهند * قول و غزل بساز و نوا میفرست

مطربلر بنم شوقدن آگاهق و برمک ایچون ساز و نوا ایله سکا قول و غزل کوندروم (مفردات) (تا) (للتعلیل) (مطربان) (سرور و بریجیلر) (ز) (من) (شوق) (آرزو) (من) (بن) (ت) (سکا) (آکهی) (خبردارق) (دهند) (ویرلر) (قول) (کلام) (عارف) (غزل) (ایات اطسائف) (با) (للملابسه) (ساز) (چالنی) (دوزن) (نوا) (نغمه) (میفرستم) (کوندروم) (ت) (سکا) (معنای اشارتی) (یارب کرچه سنک درد عشقک جوهر عزیزی خزینه دله مکتوم اولسی اولادر اما غلبه سلطان عشق زمام اختیارم المدن آلوب ضروری مانشد مسک ضبطنه قادر اوله میوب اظهار حال ایدرم لکن بنه وقت ظهورده نیم بوکه وجد و سماع مجلسنده حاضر اولان مطربلر و مصاحبلر بنم سکا شوق و درد مدن آگاهق رشهادت و برملری ایچون یوقدر ساز و چنگ و چغانه و یوقدر نغمه عاشقانه لایله سکا کلات حکمت آمیز و غزلیات شوق و معرفت انکیز کوندروم و بنه ایچق سنک رضاک ایچون اظهار ایدرم دیبکدر

ساقی بیا که هاتف غنیم بمزده گفت * بادر دصبر کن که دوا میفرست

ای ساقی کل که هاتف غیب بکا بشارتله دیدی درده صبر ایله که سکا دوا کوندروم (مفردات) (ساقی) (صواریجی) (بیا که) (کل که) (هاتف) (صحه) (ایچی) (غیب) (م) (ام) (بکا) (بشارتله) (گفت) (دیدی) (بادر) (درده) (صبر) (م) (کن) (ایله)

ل

۶۲

غیب بکا مشتاق طریقه دله دیدی در دله صبر ایله که سکا دوا کوندروم ویا درده صبر ایله با حرف صله اولدنی تقدیرجه و یاددرده صبر ایله با حرف ظرف اولدنی تقدیرجه (در روی خود تفرج صنع خدا بکن * کایتیه خدای نوا میفرست) تفرجک صنع اضافتی مصدرک مفعولک اضافه اصلا فیدر و صنعک خدایه مصدرک فاعله که حرف تعلیل خدای نما وصف ترکیبدر خدای کوسره چک آینه دیبکدر بودند صنعدن مراد صنع و عذر یعنی الهک مخلوقیدر * محصول بیت * کندی

تو یکده الهک صنعتی تفرج ایله که سکا خدای کوستره چک آینه کوندرم جا زدر که بوبیت هاتف مژده سکت
تعمی اوله حاصلی سکا بیده قلبی کوندرم پس اکا روی برکائی مقابل ایله ونظر صال که انده صنع خدای بیلکه نور خدای مشاهده
ایله سن تکیم واقعدر (یت) ای نور خدادر نظر از روی نو مارا * بکذار که در روی تو بزم خدارا (حافظ سرود مجلس
ما ذکر خبر نیست * تعجیل کن که اسب و قبا میفرستد) سرود ایزه درل ذکر خبر خیری ذکر قبا و کی اچیق قفتانند
* محصول بیت * خواجه نمیر بدطر بقله

۲۴۶

بیورای حافظ بزم مجلسمک سرودی
سنی خیری اکعدر تیر اول ابدی که سکا
اسب ایله قفتان کوندرم کل مجلسی
مشرف ایله بونده قبا دن مراد بغورای
اولی وارزیرا اکا بر اعزده دن بر کیم بی
مجلسنه دعوت ایلده براته بر بغورای
کوند رر علی الخصوص که کون
بغورای اوله (وله رحروحه) (ای غائب
از نظر بخدا میسپارمت * جانم بسوختی
وبدل دوست دارم) ای حرف ندا
منادی سی محذوف تقدیر کلام ای جانان
غائب از نظر در بخدا با حرف صله می
ادات حال سپارمت فعل مضارع ميم
ضمیمه فوع متصل فاعلی وناضیه منصوب
متصل مفعولی مؤدای کلمه شدیم یکله
اصولم سنی دیمکر بسوختی با حرف
ناکید سوختی فعل ماضی مفرد مخاطبدر
یا ضمیر مخاطب فاعلی یا قد که دیمکر
وبدل واو حرف حال و با حرف ظرف و با
معیت دارم وجه سابق اوزره فعل
مضارع ميم ضمیمه فوع متصل فاعلی
و نا ضیه منصوب متصل مفعولی بواغری
تکرار ایلدن غرض خاطر لده کمال
انتفا شله منتفی اولسون که اخر غزله دک
اکثری بوقافیه ده بوبله واقع اولمشد

کندی بوزکده صنع خدای تفرج ایله که سکا خدای تعالی بی کوستره بجی آینه
کوندرم (مفردات) (در) فی (روی) بوز (خود) کنسیدی (تفرج) مسبران
(صنع) صنعت (خدا) م (بکن) ایله (آینه) م (خدای نما) خدا کوستره بجی
صفت مشبهه در (میفرستد) کوندرم (معنای اشارتی) وینه هاتف غیب
الها مله بیور دیکه ای حافظ کنسیدی دانکده اولان صنع خدای تفرج ایله که
سن نسخه صفرای عالم کبراسن یر و کو که صغمین تجلیات انوار جلال الله سنده در
چشم بصیرنه دائم مشاهده جلال الله ایتک ایچون سکا جلال الهی کوستره بجی آینه
مجال کوندرم وارض وسمادن واسع دل آگاه و یرم دیمکر

حافظ سرود مجلس ما ذکر خبر نیست * تعجیل کن اسب و قبا میفرستد
ای حافظ بزم مجلسمک نغمه سنی سنک ذکر خبر کدر استعجال ایتکه سکا آت وقتان
کوندرم (مفردات) (حافظ) م (سرود) نغمه (مجلس) م (ما) بز (ذکر
خبر است) سنک ذکر خبر کدر (تعجیل) عجله (کن) ایله (اسب) آت (قبا)
قفتان (میفرستد) سکا کوندرم (معنای اشارتی) (فاذکرونی اذکرکم)
سرنبجه ای حافظ سن که بزم ذکر و توجه مزده ثابت اودا بجه بزمه سنی رجتمزله
ذکر ایدرز لقمه و ضلحه عجله ایتکه سکا اسب و قبا کوندرم یعنی سنی اسب کرمنایه
سوار ایدوب (ولباس التقوی ذلک خیر) پیور دیمک خلعت وصلته سنی
شریاب ایدرم دیمکر

ای غائب از نظر بخدای سپارمت * جانم بسوختی و بدل دوست دارم

ای نظردن غائب سنی خدایه اصهرلم جانمی یافدک و کوکل ایله سنی دوست طونارم
(مفردات) (ای غائب) م (از) من (نظر) م (یا) لایله (خدا) م (می)
زاند (سپارم) اصهرلم (ت) سنی (جانم) جانمی (یا) زاند (سوختی) یافدک
(بدل) کوکل ایله (دوست) م (دارم) طونارم (ت) سنی (معنای اشارتی)
(ای لاتدر که الابصار وهو یدرک الابصار) اولوب نظردن غائب اولان الله
(اعوذ بک منک واجلأ ظهري اليک) سرنبجه جله امور بمی سکا تقویض ایلرم
بحمد الله جانمی آتش عشقه یافدک انکیون (لا محیوب الا الله) دیوب انجیق سنی
دوست طونارم شدن غیری دوستم یوقدر دیمکر

نادا من کفن نکشم زیر پای خاک * باورمکن که دست زدا من بدارم

ای نظردن غائب سنی خدایه اصهرلم جانمی یافدک و کوکل ایله سنی دوست طونارم
(مفردات) (ای غائب) م (از) من (نظر) م (یا) لایله (خدا) م (می)
زاند (سپارم) اصهرلم (ت) سنی (جانم) جانمی (یا) زاند (سوختی) یافدک
(بدل) کوکل ایله (دوست) م (دارم) طونارم (ت) سنی (معنای اشارتی)
(ای لاتدر که الابصار وهو یدرک الابصار) اولوب نظردن غائب اولان الله
(اعوذ بک منک واجلأ ظهري اليک) سرنبجه جله امور بمی سکا تقویض ایلرم
بحمد الله جانمی آتش عشقه یافدک انکیون (لا محیوب الا الله) دیوب انجیق سنی
دوست طونارم شدن غیری دوستم یوقدر دیمکر

نادا من کفن نکشم زیر پای خاک * باورمکن که دست زدا من بدارم

ای غائب از نظر بخدای سپارمت * جانم بسوختی و بدل دوست دارم

ای نظردن غائب سنی خدایه اصهرلم جانمی یافدک و کوکل ایله سنی دوست طونارم
(مفردات) (ای غائب) م (از) من (نظر) م (یا) لایله (خدا) م (می)
زاند (سپارم) اصهرلم (ت) سنی (جانم) جانمی (یا) زاند (سوختی) یافدک
(بدل) کوکل ایله (دوست) م (دارم) طونارم (ت) سنی (معنای اشارتی)
(ای لاتدر که الابصار وهو یدرک الابصار) اولوب نظردن غائب اولان الله
(اعوذ بک منک واجلأ ظهري اليک) سرنبجه جله امور بمی سکا تقویض ایلرم
بحمد الله جانمی آتش عشقه یافدک انکیون (لا محیوب الا الله) دیوب انجیق سنی
دوست طونارم شدن غیری دوستم یوقدر دیمکر

کفن اتکلی چکمنجه یعنی اولنبجه ایشانه که الم انککدن چکم حا صلی اولنبجه عشقی ترک ابازمم دیمکدن
(محراب ابروان بنما تاسحر کهی * دست دعا برآرم و در کردن آرم) محراب ابروانه اضافتی مشبهه بهک مشبهه
اضافتی حاصلی اضافتی بیانیسه در ابروان ابرونک جعبدر خلاف قیاس اوزرینه بنما امر مخاطبدر تاحرف تعلیل
سحر کهی که کا هدن مخفقدرو یا حرف وحدت دست دعا دعایه دست اثباتی استعاره طریقه در اضافت بیانیسه در
برآرم بر حرف استعلا عربیده علی کبی
آرم فعل مضارع نفس متکلم وحده صیغه
سیدر ایددن که حرف مخفقد
آوردن در کردن در حرف صله در
بامعناسته آرم مذکور آیددن معهود
مضارع * محصول بیت * بکا ابرونک
محرابی یعنی ابرونک کوستره تا کیم سحر
وقتی دعائی فالدرم یعنی دعایه ال فالدرم
سکا دعا ایدوب ایکی قولری بونکه
جانیل ایدم عین کمال ابرشبهه یعنی سکا
یرامن کوز دیکه مقصود سکا یرامن کوز
دکم کیچون ایکی الم فالدرم دعا ایدوب
کردنکه جانیل یرینه اتقدر (کر ایدم
شدن سوی هاروت بابلی * صد کونه
جادوی بکم تیارم) باید فعل مضارع
مفرد غاندر بایددن کرک اولوق معناسته
میم بونده ضمیر منصوب متصل مفعولی
معناسته اما شنده ناظر در شدم تقدیرنده
و شدن رفتی معناسته فالدرم بایدک
هاروت بابلی هارونک باله اضافتی ادنی
ملا بیده ایله آده محبوس اولدیغیچوندر
با حرف نسبت بابل بغدادله حله ارا سنده
بریک اسمیدر اصانده بر حصارلی بریوت
شهر ایش اما بوزمان شویله مدرس
و منطقی اولمشدر که حصاردن و دیاردن
اثر ما ظاهر دکلدر و بهضیله دیدلر که
هاروت و ماروت هندستان دیارنده اولدر
بندادد یارنده اولان دکلدر والهم عند الله
جادو بیده بای ثابته مصدر به در بکنم
با حرف استقبال کم فعل مضارع متکلم
وحده تاحرف تعلیل یسارم با حرف
استقبال یارمک یاسی همزه دن مبیدلر
اصلنده آرم در معلوم اوله که رتله تک
اولنده همزه اواسه اکا باه استقبال و یاسم
ناهی و باتون نافیه داخل اوله همزه یاه
مبدل اولوق مقرر در مثلاً بیاید و میاید کبی
* محصول بیت * هاروت بابلی جاننده

۲۴۷

مادا مکه کفشک اتکلی قیرک ابائی التسه چکم و اولنبجه اعتقاد ایله که سنک
انککدن ال چکم یعنی چکم و سنی ترک ایتم (مفردات) (نا) مادام (دامن)
اتک (کفن) م (نکشم) چکم (زیر) اشغی (بای) اباق (خالک) طبراق مراد
قیددر (باور) تصدیق (مکن) ایتم (دست) ال (ز) من (دامن) اتک (بدارم)
طونم (ت) سنک (معنای اشارتی) ای کوزل الله (و اعبد ربک حتی یاتیک الیقین)
سرنبجه سنک توفیق و عنا بنگاه اولوب قیر کیر مد بکه سن عالم السر و الخفیات
سن که سنک عشق و محبتکدن ال چکم و محبتی ترک ایتم دیمکر

محراب ابروان بنما تاسحر کهی * دست دعا برآرم و در کردن آرم

فاشلرک محرابی کوستره تا سحر وقتی دعا الی فالدرم و سنک کردنکه کنورم
(مفردات) (محراب) م (ابروان) فاشلر (بای) کوستر (نا) حتی (سحر کهی)
سحر وقتی (دست) ال (دعا) م (بر) یوقاری (آرم) کنورم (در) فی (کردن)
بیون (آرم) کنورم (ت) سنک (معنای اشارتی) یارب تجلیات صفا تنکی رزه
کوستر تا وقت سحر رده لذت مشاجاله سکا دعایه ال فالدرم تضرع و نیاز ایله
سنک قریت کامله که واصل اوله لم سن بزم بزم یقین سنکه (و نحن اقرب الیه
من حبل الوريد) شاهد مدر دیمکر

کر ایدم شدن سوی هاروت بابلی * صد کونه جادوی بکم تیارم

اگر بابل چاهنده محبوس اولان هاروت جاننده بکا کیتک اولور سه بوزدر لو جادواق
ایدم تاسنی کنورم (مفردات) (کر) اگر (باید) کرک اوله (ام) بکا (شدن) کیتک
(سوی) جانب (هاروت) ملک (بابل) شهر (یا) نیه (صد) بوز (کونه)
دراو (جادو) ساحر (یا) مصدریه (بکنم) ایدم (نا) حتی (بیارم) کنورم (ت)
سنی (معنای اشارتی) یارب کر مکدن بزی قریت دانکه واصل قیلوب بعد
جمع الجمع قهقر یا ناسک اهدا و ارشادی ایچون حتی باطلدن و معجزه بی سحر دن تمیز
ایچون هاروت و ماروت بابلی کبی اگر بزی خلقه ارسال ایتک او اورسه استعبد بالله
(وما یعلمان من احد حتی یقولوا انما نحن فتنه فلا تکفر) سرنبجه یارب سنک عون
و عصمتک بوزدر لو سحر حلال ایدمکه حتی باطلدن تمیز ایله قولریکی ارشاد ایدوب
سکا واصل قیلرم لکن حضرت جبرائیل و میکائیل کبی سنک بزی مبتلا قیلکدن سکا
صغونورم و بواتلا خوفندن کوز لرمین جکر قانی بر بوزرینه باغدرم یارب جمع
امور مزده جبرائیل و میکائیل علیهما السلامی ابتلا دن حفظ ایتدیک کبی حیثیک
محمد المصطفی عشقه بیچاره لیده ابتلا دن حفظ ایدم سن دیمکر

بازم ده از کرم برخود تابسوز دل * در پای دم بدم کهر از دینده بارت

بکا اجازت ویر کر مکدن کندی کندیمه تا کوکل حرارتله دمبدم چشمندن
سنک پایکده کهر باغدرم (مفردات) (بار) اجازت (ام) بکا (ده) ویر (از کرم)
کرمدن (بر خود) کنسیدی کندیمه (نا) حتی (بسوز دل) کوکل حرارتله (در)

بازم ده از کرم برخود تابسوز دل * در پای دم بدم کهر از دینده بارت

بکا کیتک لازم اولور سه بوز دراو جادواق ایلرم تا که سنی کنورم حاصلی هر نه وجهله که ممکن و مبسر در سنی کنورم که سنی
ایدرم مثلاً سحر که علی کفر و ضلالتدر هیچ بوجهله کنورده من سم بالضروره انکله و کنورم که سنی ایدرم مطلع غزلک
شر حسده ذکر اولمشدی که نامه یرینه ارسال پیور دقلری غزلدر پس دعای اکا منبیدر حاصلی جانا ناله بعد جسمانی
واقع اولغین مبالغه ایله عرض اشتیاق ایلر (بارمده از کرم برخود تابسوز دل * در پای دم بدم کهر از دینده بارت) بار بونده
* محصول بیت * هاروت بابلی جاننده

آجاست مناسبه تنگیم مولانا جای پیور (یت) توداده بار هر خسی من مرده * از غرت بسی یکبار میرد هر کسی * بیچاره جای بارها اولکی بار اجازت معناسنه مین خیر معنی جهته ده صیغه سنه مقیددر یعنی مقولیدر ضرورت ورنیچون تقدیم قیلنددر اصل کلام باردهم درده امر مخاطب صیغه سیدر بکا اجازت ویردیکدر بر خود برونده قن معناسنه مضاف اولشددر خود بعض نسخه ده سوی دود واقعدر ایکسینک معناسی بر در تا لیل ایچونددر حتی معناسنه پات اصلی پات ابدی

۲۴۸

ضرورت ورنیچون باساقط اولمش دمیدم ابهام طریقیه ذکر اولشددر بارمت فعل مضارع باریدنندن مشتق بونده متعدی واقع اولش یاغدر بریم دیکدر بویتده ابکی بار رد العجز علی الصدر طریقیه واقع اولمش * محصول یت * کرم واطفکدن بکا کندی یا نکه اجازت ویرنا کوکل حرارتیه یاغکه دمیدم کوزدن کهر یاغدر بریم یعنی یاغده دوشوب کوز یاشی دوکم (صد جوی آب بسته ام از دیده در کنار * بزوی تخم مهر که در دل بکارت) بسته ام یعنی بند ایلشم کنار یان معناسنه در بوی امید ورجادر مهر بونده محبت معناسنه بکارت فعل مضارع کاریدنندن اکک معناسنه وکاشتن وکشتن کاف صریتک رکسریله وکاریدن وبرزیدن هب بر معنایه در یعنی ره تخم صاچق تخم مهر اضافتی بیانه در * محصول یت *

یاغده کوز یاغدن بوز صواباغی بند ایلشم سنک کوکله محبت تخمینی اکک امیدله حاصلی اطراف اغلادن کولار ودر بار اولدی اول امیدله که سن کوروب رحم ایلوب بکا مائل اوله سین بعض نسخه ده بویت بو یله واقع اولش (میکرم مرادم ازین اشک سیلبار * تخم محبتست که در دل بکارت) سیلبار وصف ترکیبدر باریدنندن یاغدریمق متعدی معناسنه سیل یاغدریمچی معناسنه کثرت بکادن کثایتدر تخم محبت اضافتی بیانه در * محصول یت * اغلرم اما مرادم بوسیل یاغدریمچی کوز یاغدن محبت تخمیکه سنک قلبیکه اکم (مفردات) (می) زائد (کرم) اغلرم (مراد) م (ام) بم (از) من (این) بو (اشک) کوز یاشی (سیل بار) سیل یاغدریمچی (تخم محبت) م (است) در (در) فی (دل) قلب (بکارم) اکم (ت) سنک (معنای اشارتی) یعنی بو کثرت بکادن مرادم بز صحنه قلوب و بزدن راضی اولوب و بزه محبت ایتکاکدر دیکدر

خونم بر بخت وزغم هجرم خلاص داد * منت پذیر غمزه خنجر کذار مت * قائمی دوکدی و فراق غمندن بکا خلاص ویردی سنک خنجر کذار اولان غمزه کلک متنی قبول ایدیم (مفردات) (خونم) قائمی (بر بخت) دوکدی (ز) من (غم) م (هجر) فراق (ام) بکا (خلاص) بخت (داد) ویردی (منت پذیر) منت قبول ایدیم (غمزه) کرک (خنجر کذار) خنجر صوفیچی (ام) بن (ت) سنک (معنای اشارتی) بحمدالله یارب سنک توفیکله راه عشقهده بو قدر ریاضات و مجاهدات افنای وجود ایله قائمی دوکدی وینی محو و فنا ستمه ابلندی لکن بنی غم هجراندن خلاص ایدوب نشئه وصلنک اولان انوار تجلیانکه واصل قلبدی شمدی شکر و شام یارب سنک خنجر کچی درویمه تأثیر ایدن توفیق و عنایتکدر

خواهم که پیش میرمت ای بی وفا طیب * بیچار باز پرس که در انتظار مت * دیلرم که سنک او اکده اولم ای وفاسن طیب خستنی کبرو صور که سنک

انتظار

فعلای غمزه به متوجه در تنازع طریقیه وزغم و او عطف بونده مقنوق اوفقی کرکوزنه خلل کلیه منت پذیر وصف ترکیبدر منت قبول ایدیم معناسنه مضاف اولشددر غمزه به و غمزه کوزدن و فاشدن صادر اولان حرکت دیر اما بوق کچی برده عشوه و ناز معناسنه در مضاف اولشددر خنجر کذاره که وصف ترکیبدر کذاریدنندن معناسی خنجر کچی دیکدریم متکلم معنی جهته منت پذیر مقیددر پس بونده اعتراض طریقیه واقعدر خنجر کذار بهادر اوصافنددر ونا ضمیر

معنی جهته منت پذیر خنجر کذارک * محصول یت * قائمی دوکدی و هجران غمندن بکا خلاص ویردی یعنی بنی هجران غمندن قور زدی بو جهته منت سنک خنجر کذار غمزه کلک منت پذیریم یعنی غموم حاصلی بنی قتل ادوب هجران غمندن قور زدی یعنی جامع منت بلورم و بو خنجر کذار و غمزه کذار ذالیه در بهادر لادن کتابندر (خواهم که پیش میرمت ای بی وفا طیب * بیچار باز پرس که در انتظار مت) خواهم فعل مضارع متکلم وحده که حرف بیان میرمت فعل مضارع وحده مین ضمیر

۲۴۹

مر فوع فاعلی وناضمیر منصوب مقولیدر ای حرف ندا وناضادی طیب ضرورت ورنیچون تا خیر قیلنددر تقدیر کلام ای طیب بی وفادر بیچار مقدم مقولیدر باز پرسک باز بونده تا کیدافاده ایدر انجق پرس بانی ضمیمه امر مخاطبدر رسیدندن صور دیکدر که حرف تعلیلدر انتظار مت مین متکلم مضاف الیه در و مجموع مضاف و مضاف الیه مضاف اولشددر بای مخاطبه * محصول یت * ای وفاسن طیب سنک او کده اولک استرم بیچاره کی صور که انتظار کده ایم یعنی جان ویرمکیم سنک عباد که موقوفدر بیاری صور که انتظار کده ایم دیکدر مقصودی بونه در و مصراع ثانی که خواستی بودر (حافظ شراب و شاهد ورنی نه وضع تست * فی الجملة میکن ولیکن فرو میکذارمت) شاهی عجم مجبوره استعمال ایدر ظاهر بودر که ملکن مستعار در زرا عرب فرشته به شاهد در لرزد عجم عیاره و انواع مناهیه مرتکب اولنه دیرل و با حرف مصدر در وضع افتده قومقدر اما بونک کچی بر در حال و نشان و کار معناسنه مستعذر فی الجملة آرزق معناسنه مستعذر میکنی فعل مضارع مخاطب یا ضمیر خطا ایدر واد بونک کچی بر لده استدر آکیچونددر لکن و او معناسنه فرو میکذارمت فرو بونده تا کید ایچونددر میکذارمت فعل حال و با استمرار متکلم وحده مین ضمیر متکلم فاعلی ونا مقول * محصول یت * ای حافظ شراب ایچمک و کوزل مومک و عیاراق ایلک سنک حالک و کارک دیکدر کرچه آرزو جوق ایدرسک اما سنی ترک ادوب اهل ایدرم یعنی سن بواشدری اگرچه ایشلر سین لکن بن سنک حالکه

انتظار کدهیم (مفردات) (خواهم) دیلرم (پیش) اولک (میرم) اولم (ت) سنک (ای بی وفا) وفاسن (طیب) م (بیچار) خسته (باز) کبرو (پرس) صور (در انتظارم) کوز غمکدهیم (ت) سنی (معنای اشارتی) یارب سن غنی عن العالمین سن زینک درگاهک مجنا جباری بز دیلرم که سنک راه عشقهده جان فدا ایتکله قائمی بالله باقی بالله دواننه نائل اولم کرم و عنایت ایدوب بو خسته عشقهده نگر رحمت ایله بر نظر ایتکه دائم سنک رحمتک انتظار کدهیم دیکدر

حافظ شراب و شاهد ورنی نه وضع تست * فی الجملة میکنی کفی و فرو میکذارمت * ای حافظ شراب و محبوب ورننک سنک وضع وحدک دیکدر محصل کلام بونلری اختیار ایلیم سن سنی ترک ایدرم (مفردات) (حافظ) م (شراب) م (شاهد) محبوب (رند) لا ابال (یا) مصدریه (نه) نفی (وضع) حد (تو) سن (است) در (فی الجملة) حاصل کلام (میکنی) ایدرسن (فرو) اشغی (میکذارم) ترک ایدرم (ت) سنی (معنای اشارتی) ای حافظ شراب عشق الهی و محبوب حقیقی ومرتبه (لایخافون لومنه لایم) دولته ایدرم سنک حدک دیکدر حاصل کلام بونلری ایستر ایک سنی ترک ایدرم و سنی محو و فنا ایدرم زیرا (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه ابرمیان و وجود بشریه سنی محو و فنا ایتیان بونک کچی دوات عظما به نائل اوله من دیکدر

وله ایضا

یارب سببی ساز که یارب بسلامت * باز آید و برهانم از چنک ملامت * یارب بر سبب ایله که یارب بسلامتله کبرو کله بنی ملامت پنجه سندن خلاص اید (مفردات) (یارب سبب) م (یا) وحدتی (ساز) ایله (یارب) یارب (سلامت) بسلامتله (باز) کبرو (آید) کله (برهانم) قور تره (ام) بنی (از) من (چنک) پنجه (سلامت) رسوایق (معنای اشارتی) یارب کر مکله بر سبب خلق ایله که ازاده بری خلق ایدوب او زرمزه رش ایتدیک تجلیات انوار ذاتیک بزم بار قدیمز و مصاحب جائزدر جائت ازاده یاری اولان انوار تجلیکی بوعالمه بنه بزه بخش ایله که بسلامتله کبرو کله و بزی (انجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء) ملا متدن خلاص اید و مظهر انوار تجلیانک اولان انسان اکرم مخلوقات اولد یعنی ظاهر اوله و عباد مکرملک کر مکله دائم اوله

خاک ره آن بار سفر کرده بیاید * تا چشم جهان بین کشش جی اقامت * اول سفر ایشل یارب بونی طبرانی کنورک تاجهسان کوریمچی کوزیمچی انک اقامتی بری ایدم (مفردات) (خاک) طبرانی (ره) بول (آن) اول (بار) م (سفر کرده) سفر ایشل (بیاید) کنورک (تا) حتی (چشم) کوز (جهان بین) جهان کوزیمچی (کنم) ایدم (ش) ضمیر (جای) محل (اقامت) ثبات (معنای اشارتی) ای پیران طریقت اولان مردان خدا حضرت الله عشقهده سزدخی همت بیورک که اول بار قدیمز اولان انوار تجلی * ربانی بوعالم بشریه ده بزدن

۶۳

ل

مقید اولزم و سنی دائره اعتباردن اسقاط ایدرم بونده میکنی دنصکره کلان و او زائد در دین و او استدرک معناسنی افاده ایلدکن بیلزمش (وله ایضا رحم الله روحه) (یارب سببی ساز که یارب بسلامت * باز آید و برهانم از چنک ملامت) سببی ده با وحدت ایچونددر ساز امر مخاطبدر که حرف تعلیل بسلامت با مع معناسنه در باز بونده کبرو معناسنه برهانم فعل مضارع غالب ضمیر فاعلی تختنده مستتر باره راجعدر و مین ضمیر منصوب متصل مقول یعنی قور تره

دیکدر * محصول بیت * یارب بر سبب ایل که یارم سلامته کبر و کله و بنی ملامت بجه مندن قور تره یعنی ائک هجرانندن بی تاب و طاقت اولوب بی اختیار بندن بعض اوضاع غریبه صادر اولور که خالق او منه سبب او اور ایمدی یارب بر سبب ایل که یارم کله و بنی خلقک ملامتدن قور تره (خالک ره آن یار سفر کرده ییارد * تا چشم جهان بین کش جای اقامت) سفر کرده سفر ایش یعنی سفره کش تا حرف تعلیل حتی معنایسته جهان بین وصف تر کیسدر پلیندن جهان کور یچی دیکدر جای اقامت طوردا جق

سفر ایدوب مختی اولمشدر کر مکز ایله اندن ره و اثر کثورتا که جهان کور یچی کوز یچی افوار الهیه ایله مجلی ایدوب ما سوی الهه نظر دن خلاص اوله یی و آرایش دیسندن قطع نظر ایده یی دیکدر

فریاد که از شش جهتم راه بستند * آن خال و خط و زلف و رخ و عارض و قامت * فریاد که الی طرفدن بنم بولی باغلدیلر بوالی استند که اول خال خط زلف رخ عارض قامت در (مفردات) (فریاد) آو فغان (از) بن (شش) الی (جهت) طرف (ام) بنم (را) بول (بستند) باغلدیلر (آر) اول (خال) بک (خط) فاش (زلف) کا کل (رخ) بکاف (عارض) بوزک اطراف (قامت) قد و بوی (معنای اشرفی) استعذ بالله (زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین و الاطفال و المظنة من الذهب و الفضة و الخيل و السومة و الانعام و الحرث ذلک متاع الحیة الدنیا و الله عنده حسن المآب) آیت کریمه سی سر منجه حضرت رب العالمین ابتلا قولر ینده بو متاع دنیا اولان اشیاء مذکوره لری هنرین قلبی و نفوس عبادی بونلره مائل قلبی آه و فریاد که ای الهه ینده سندن امداد که بویجت مشتهیات و مرادات نفوس سکا وارن بولی جهات سندن باغلدیلر ای رجن رحیم اللهم بوظام تفنک مشتهیات ائندن خلاص اولق ایچق ینده سنک توفیق و عنایتکاه و دوستلر بک نظر همتله در

امروز که در دست توام مرحتی کن * فردا که شوم خاک چسوداشکندامت * بو کون که سنک الکده یی بر مرحت ایله یارن که خاک اولم پشیان اولوب آغاک فائده سی نه (مفردات) (امروز) بو کون (در) فی (دست) ال (نو) سن (ام) بن (مرحت) م (یا) وحدتیه (کن) ایله (فردا) یارین (شوم) اولم (خاک) طبراق (جه) نه (سود) فائده (اشک) کوز یاشی (ندامت) پشیاناق (معنای اشارتی) ای رحتی غضبی سابق اولان اللهم سن حاکم مطاق سن دائم حکم و قضا و اسعاد و اشقا سنک بد قدر نکه در کر مکه بزه لطفکله معامله ایدوب بزی رجنکه مظهر ایله ای کوزل اللهم بزی سنک عاجز و محتاج قولر بکر بزی نفس و شیطان الله زبون ایدوب یارین میدان محشرده بزی اغلنه که یارین ندانله اغلنه فائده یو قدر یارب بزی بد قدر تکله خالق ایتدک حینک عشقنه بزی فناء و برمه دیکدر

ای آنکه بتقریر و بیان دم زنی از عشق * مایا تونداریم سخن خیر و سلامت * ای شول کیمسه که تقریر و بیان ایله عشقندن دم اوررسک بزی سنکله سوز طوموز خیر و سلامت (مفردات) (ای) ندا (آن) اول (که) کیمسه (بتقریر و بیان) م (دم) نفس (زنی) اوررسن (از عشق) عشقندن (ما) بزی (باتو) سنکله (نداریم) طوموز (سخن) سوز (خیر و سلامت) م (معنای اشارتی) ای ذات بیچونی نقایصندن مزه اولان زیم سن کر مکه (یحیهم و یحیونه) آیت جلله سیله

ایله عشقندن سوز سو یلرین یعنی عشق قیل و قاله بیان ایدر سین یزم سنکله سوز مز یوق واریت خیر و سلامتله زیا عشق حالدر قاله صیغمن حاصلی عشق صرف توحید و تصوفدر که حالدر قالی دیکدر (یت) تصوف ترک و قیل و قاله دیر * همان وجد و سماع و حاله دیر * پس ایددی یزم سنکله سوز مز یوق زیا عشق حال ایدمش ایزوسن قیل و قال پس ارامزه مسافه بیده واری سنکله سوز یلشامز

بو اکرام مخلوقاتدن قیلدیک بچاره انسانه محبت از ایله کدن و عشق لم یزلیکدن تقریر و بیان ایله خبر ووردک بز عاجزل درگاه علیه لاحتاجلری یزسک لایسل اولان حکمتکه سوز مز یوقدر لکن (رحمتی و سعت کل شی) یسور دیکد ایچون ایچق رحت و اسعه کدن امید ایله ینده سندن دار ینده خیر و سلامت و سعادت سر مر نیاز و طاب ایتده یز نور پاک حضرت محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم دشفته بزی بر مراد ایله

ای درویش مکن ناله زشمه سیر احبا * کین طائفه از کشته ستانند غرامت * ای درویش احباتک شمشیرندن ناله ایتد زیا بو طائفه قان بهیابی مقتولدن اورلر (مفردات) (درویش) ای فقیر (مکن) ایتد (ناله) فغان (ز) من (شمشیر) ذلیج (احبا) دوستلر (که) زیا (این) بو (طائفه) جاءت (از) من (کشته) مقتول (ستانند) اورلر (غرامت) دیت و قان بهیابی (معنای اشارتی) ای راه حقه ثابت قدم اولان درویش کرچه رحت و اسعه صاحبی الهه فیضنده بخل یوقدر بقدر همته و استعداد هر کس مرادی بخش اید یچیدر لکن وسائل و صلت حضرت الله اولان وارثان پیغمبری مشایخ عظامه تبعیت و اول عالی هم تکرک جفا سانه بکمل و اطاعت شرطدر ای عاشق صادق مرشدک ریاضات و مجاهداتی شمشیرندن ناله ایتد زیا بونلر خلفاء المهدر مقتولدن دیت اورلر که نغمی الله بولنه فدا ایدنه لک جانی اورلر الله واصل قیلارلر و بعد الفنا بقا بالله ابرشدرور

خرقیه آتش اور زیا ساقینک فانی بو کلی امامت محرابن کوشه سنی قبر و خراب ایلر (مفردات) (در) فی (خرقه) لباس (زن) اور (آتش) م (که) زیا (خم) بو کاه (ایرو) فاش (ساقی) م (بر) زاند (مشکند) قبر (کوشه) بوجانی (محراب) م (امامت) م (معنای اشارتی) ای درویش اگر بکله مکه و ارا بیه و حیات جاودان ایتد ایلک اسکی خرقه بی آتشد اور که مشایخ اطاعتده وجود بکی افشا ایله و انلره مخالفت ایدوب قانلریکی اکه و استکبار ایدوب قیلرینی منقبض قله زیا هر شدک قانک اتقباض و انکساری سنک کبر و غرورک امامتی محرابی هر روز دن خراب ایدر و سنی (ای) و استکبر و کان من الکا فرین) رتبه سنه تنزیل ایدر

حاشا که من از جور و جفای تو سالم * بیداد اطفیان همه اطفست و کرامت * حاشا کین سنک جور و جفا کدن ناله ایدم اطفیلرک ظلی جله اطفدر و کرامتدر (مفردات) (حاشا) ادات استننا (من) بن (از) من (جور و جفا) م (نو) سن (پشام) ناله ایدم استنای انکار یدر ایتد دیکدر (بیداد) ظلم (اطفیان) اطفیلر (همه) جله (اطف) م (است) در (کرامت) کرم (معنای اشارتی) ای پیرم و مر شدم حاشا که بن سنک جور و جفا کدن که محضاً بزم نفعمن ایچون امر و فرمان

فعل من الاطیف اطفیلرک ظلی جله اطفدر و کرامتدر (مفردات) (حاشا) ادات استننا (من) بن (از) من (جور و جفا) م (نو) سن (پشام) ناله ایدم استنای انکار یدر ایتد دیکدر (بیداد) ظلم (اطفیان) اطفیلر (همه) جله (اطف) م (است) در (کرامت) کرم (معنای اشارتی) ای پیرم و مر شدم حاشا که بن سنک جور و جفا کدن که محضاً بزم نفعمن ایچون امر و فرمان

(درویش مکن ناله زشمه سیر احبا * کین طائفه از کشته ستانند غرامت) درویش منادی حرف نداسی محذوفدر احبا حیاتک جعیدر دوستلر معنایسته کین که حرف علت این اسم اشارتدر طائفه به عبارتدر احبادن بونده غرامتدن مراد قان بهادر * محصول بیت * ای درویش دوستلر قیلیندن ناله و فریاد و فغان ایلد زیا بواجب دیکلری طائفه مقتولدن دیت اورلر یعنی عاشقین قتل ایدر و قولر یوردی دیو مقتولدن دیت اورلر (در خرقه زن آتش که خم ابروی ساقی * برمی شکند کوشه محراب امامت) در خرقه در راه صله معنایسته در برمی شکند بر حرف ناکیدی شکند قول مضارع ضمیر فاعلی تحتیده مستترخم ابروی راجعدر معنای قیر یعنی شکست ایدر * محصول بیت * خواجه بیت سابقه مذکور اولان درویش خطا ایدوب یورر خرقه به آتش اور که ساقینک خم ابروی امامت محرابنک کوشه سنی یقار و خراب ایلر حاصلی ساقینک خم ابروی تمام عالی کندینه میل ایدر یوب را کم و ساجد ایلدی شمنکر و زهد و تقوی صدوفیق ابینی اوادی محراب امامت کیم باش اگر ساقینک کوشه ابروی واریکن که اول کوشه محرابی یقیر یعنی عرصه کسر و بر که کیمسه اکا توجه ایلر (حاشا که من از جور و جفای تو سالم * بی داد اطفیان همه اطفست و کرامت) بی داد عدله دیر بی داد ظلم دیکدر بونده کرامت مصدر در کرم معنایسته * محصول بیت * خواجه جلاله خطاب ایدوب حاشا که بن سنک جور و جفا کدن اکلیوب شکایت ایدم مصرع ثانی حکم تعلیلده واقعدر زیا اطفیلرک ظلی هب لطف و احساندر حاصلی کل فعل من الاطیف اطفیلرک ظلی جله اطفدر و کرامتدر

(کوته نکند بحث سر زلف تو حافظ * پیوسته شد این سلسله تا روز قیامت) کوته کونا هندن مخففدر قاعده سابقه اوزره پیوسته اولشق سلسله زنجیر زلفی زنجیره تشبیه ایدرل تالتهای غایت ایچوندر ای معنایست در * محصول بیت * حافظ سنک سر زلفک بحثی کونا ایلی یعنی حکایت و بیانده تقصیر ایلی حاصلی بودر. مطلق قصه در که بونی مختصر ایلی زیرا بو سلسله متصلدر قیامت کوته دلک یعنی سلسله حد تو کوته نمی شود * این گفت وگوی نابقیامت سلسلست * وله ایضا * (زان یارد دنوازم شکر بست باشکایت * کر نکته دان عشقی خوش بشنو این حکایت) دلوازم وصف ترکیبدر نوازیدن کوکل او خشیجی دیمکدر رعایت خاطر دن تعبیر در نکته دانده وصف ترکیبدر دانیدن نکته بیلجی معنایست مضاف اولمشدر عشقی به اسم فاعلک مفعولته اضافتی کبی آخردن کی باضمیر مخاطبدر اگر عشقک نکته دانیشک دیمکدر خوش بوده ابو معنایست در

محصول بیت * اول دنوازم یاردن شکرله شکایتیم وار یعنی دنوازم اولدینی جهندن شکرله اما بیت ثانیست پیور دیغی کبی هیچ برخدمتک قدر بنی بنادیکندن شاکییم اگر عشقک نکته دانیشک بو حکایتی این ابست زیرا شکر و شکایت متضاد داند بر محله جعی مخالف کور بنور شکر است ده کی بانبکر ایچوندر وحدت ایچوندر دکلدر (بی مز دیود و منت هر خدمتی که کردم * یارب مباد کس را بخندوم بی عنایت) مراد کبرادر یعنی

اجرت خدمتید یا وحدت ایچوندر مباد نهی غایبدر بخندومده اضافده جائز عدم اضافده عنایت ارادت معنایست * محصول بیت * جانانه هر برخدمت که ایلدم اجرتسن و شکر در یارب کیمه نک مخدومی ارادتسن و یا کیمه نک ارادتسن مخدومی اولسون یعنی مقادیر عشقی بیلز مخدومی اولسون (رندان تشنه لب را آبی نمی دهد کس * کو بی ولی شناسان رفتن ازین ولایت) رندان تشنه لب اضافتی بیایدن تشنه لب وصف ترکیبدر طوداغی صوسز دیمکدر آید یا وحدت ایچوندر بر ایچم صودیمکدر بعضی نسخه ده جای دوشمش بر قدح دیمکدر جائز در که

بونده آبدن مراد باده اوله ولی شناسان وصف ترکیبدر ولی شناسان معنایست ازین ولایت ببولاییدن مراد ملک شیراز در بونده رندان مراد اولیادر مجازا * محصول بیت * تشنه لب رندله کیمه بر ایچم صو و یارب قدح باده و برمن کا نه ولی بیلیر بو ملکندن کیتدیلر یعنی مقادیر ناسی بیلیر بو ملکندنه قالدی سبورلدی

پیور دینک ریاضات و مجاهداتن ناله ایچم و جان و دادن امر که اطاعت ایدرم که (کل ماجاه من المحبوب محبوب) و لطیفکرت جله قهر لی عین لطفدر وزه محض کر مدد و بزم سبب سعادت و باعث و صلواتدر

کوته نکند بحث سر زلف تو حافظ * پیوسته شد این سلسله تا روز قیامت * سنک زلفک اوچینک بحثی حافظ قیصه ایلی بوسلسله و بو بحث قیامت کوته دلک سلسل و متصل اولدی (مفردات) (کوته) قیصه (نکند) ایلی (بحث) م (سر) اوج (زلف) م (نو) سن (حافظ) م (پیوسته) متصل (شد) اولدی (این) بو (سلسله) زنجیر (تا) دلک (روز قیامت) م (معنای اشارتی) یارب سنک تجلیات صفا نکه ظهور ایدن اسرار لدیده ک بحثی حافظ قیصه ایچم و بیلادن منقطع اولز زیرا بو بحث اسرار الله یسانی قیامت دین عارف بالله لسانده

جاربدر

کیتدیلر (مفردات) (رندان) لا با یلر (تشنه) صوسز (لب) دوداق (را) ادات مفعول (آب) سو (یا) وحدتیه (مجدد) و برمن (کس) کیمه (کو بی) دیرسن (ولی) اولیه (شناسان) اکلیمیلر (رفتند) (این) من (این) بو (ولایت) شهر (معنای اشارتی) (ولا یخافون اومه لایم) سرینه مظهر اولان جمال الله مشافی صوسزله هادی اولان الله دن غیری کیمه بر ایچم صو و بر مکملکه قادر دکلدر ایچم هدایت الله دیر بو خصوصده سن کای خبرتکدن جهان پر اولیا ایکی اولیا اکلیمیلر جله جهاندن کیتدیلر دیرسن و (انک لانه دی من احیت) مرند

مخبر و سرکردان اوایرسن

در زلف چون کندش ای دل میج کانیجا سرها بریده بیتی جرم و بی جنایت ای کوکل انک کند کبی زلفه طولشده زیرا انده جرم و جنایتسن باشلر کسلش کوررسن (مفردات) (در) فی (زلف) م (چون) مثل (کند) م (ش) ضمیر (ای دل) ای کوکل (میج) طولشده (که) زیرا (انیجا) انده (سرها) باشلر (بریده) کسلش (بیتی) کوررسن (بی جرم) جرمسن (بی جنایت) قصورسن (معنای اشارتی) توفیق و هدایت ایچم الله نه ایدن اولنجه ای کوکل الله تعالیک تجلیات صفات جاذبه سنه مظهریت بولشده بی ادب طولشده زیرا اول راه جذبات و مجتبه استقامت اوزره اولوب بی ادب حرکتده اولادن چوق کیمه مجذوب ایتر اولوب صورتای جرم و جنایت معناده بر جنایت اولوب تلف اولمشدر

و بی بهره قالشدر

چشمتم بغیره مارا خون خوردومی پسندی * جاناروا نبشد خوریزرا حایت * سنک کوزک غمزه ایل بزم قائمزی ایچدی وسن بکنور سن ای جان فان دو کیمی به حایت روا اولماز (مفردات) (چشم) کوز (تو) سن (بغیره) کوز اوچله (مارا) بزم (خون) قار (خورد) ایچدی (می پسندی) بکنش (یا) خطایه (جانا) ای جان الف ندایه (روا) لایق (نباشد) اولیه (خوریز) فان دو کیمی (را) ادات مفعول (حایت) حفظ (معنای اشارتی) یارب سنک علم و نظر کرده اولوب بی کتدوسیه میلا قیادیفک نفس اماره باسوه هر یوزدن بزم قائمزی ایچدی و بی هلاک دوشردی ای جانک جاتی اولان اللهم کر چه بزه ده انک کبی ظالم نفسی حفظ واکا تبعیت لایق دکلدر لکن یونس النندن خلاص دخی سنک توفیق و هدایتکدر یارب جیتک تشنه هر مرته بده بزی نفس الله ز یون ایچوب عصمه قیل سن

در این شب سیاهم کم کشت راه مقصود * زکوشه برون آ ای کوکب هدایت * بو قرالقی کیمه ده مقصود م بولی ضایع اولدی بر کوشه دن طشره کل و طالع ایت ای هدایت بالذی (مفردات) (در) فی (این) بو (شب) کیمه (سیاه) م (میم) ضمیر (کم) باوی و ضایع (کشت) اولدی (راه) بول (مقصود) م (از) من (کوشه) (و جان) (هزه) وحدتیه (برون) طشره (آ) کل (ای) حرف ندا

(در زلف چون کندش ای دل میج کانیجا سرها بریده بیتی جرم و بی جنایت) در زلف در حرف صله معنایست کند افرق در ترکیبی مستعمل دکل فارسی مستعملدر میج فعل نهی میخا طبرر پیچیدن کانیجا که حرف تهلل انجا انده یعنی کند کبی زلفه بریده بانک ضمی و زانک کسر یله اسم مفعولدر کسلش معنایست جرم کاه جنایت عطف تفسیردر * محصول بیت * اول جانانک کند کبی زلفه دولشه ای کوکل زیرا اول زلفه کاهسنز و چشمتسن کسلش باشلر کوررسن یعنی اکا دوله شان جان و باشند کیمک کرک (چشمش) بغیره مارا خون خورد می پسندی * جاناروا نباشد خوریزرا حایت) سابقا ذکر اولدی که غزه کوزدن و فاشدن صادر اولان حرکت و شبویه دیرل ماراده رانخصبص افاده ایدر بزم دیمکدر خورد فصل ماضی مشترکدر نیک و ایچمک مایند و او حرف حال می پسندی فعل مضارع میخا طبرر با حرف خطاب بکنور سن یعنی لایق کوررسن جانانسادی اخردن کی الف حرف ندا در روا جائز معنایست خوریز وصف ترکیبدر ریزیدن فان دو کیمی دیمکدر را حرف صله حایت مصدر در حی میجی دن یعنی ضرب بضرب باندن رمی رمی کبی رنشد فوروق مثلا باغ و جابر فوروق کبی اسم فاعلی حامی واسم مفعولی محمی کاور شجه ادرله دیرل محفوظ و مصونه معنایست * محصول بیت * سنک چشمک غمزه استعانیله بزم قائمزی ایچدی سنده لایق کوررسن ای جان خوریز یعنی قاتلی حایت جائز دکلدر چشمک غمزه او قله بله قائمزی دو کدی وسن لایق کوررسن ایچدی چشم خوریز ای جان حایت جائز دکل خواهه کبی وجود شریفک

دهنی سفک ایلدیکیمون (درین شب سیاهم کم کشت راه مقصود * از کوشه برون آ ای کوکب هدایت) شب سیاهدن مراد هجران قراک و کیمه سیدر مقصود دن مراد وصالدر کوکب هدایتدن مراد جاناندر * محصول بیت * بو فراقک قراک کیمه سنده راه وصال نابید اولدی ای هدایت کوکبی اولان جانان بر کوشه دن طشره چقی تاکه راه مقصود بید

اولوب وصال حاصل اوله هدایت مطلوبه واصل اولان بوله دلالت ایلکه دیرل

(از هر طرف که رفتم جزو حشتم نفرزود)

زنده از این بیابان و این راه بی نهایت (از هر طرف که رفتم جزو حشتم نفرزود)
از هر طرف که رفتم جزو حشتم نفرزود * معنای اشاره ای (کوب) بدلت (هدایت) م (معنای اشاره ای) بوظلت بشریه ده نفس بدخواهم
الذین حق طوعی و اراد یولی و ضایع اولدی ای هدایت یلد زی اولان
مرشد کمال الله عشقه بوجازو بیچاره ک بوظلت بشریه دن خلاصی ایچون
برکوشه دن کل و طلوح ابله و خلق عظیم مقتضا سنجه شفت خلق الله ایدوب
بودوشکون قوله دستگیر اولکه اللهدن واللهم اولان مردان خدادن غیری
کیده جک بریمز یوقدر

از هر طرف که رفتم جزو حشتم نفرزود * زنده از این بیابان و این راه بی نهایت
هر طرف دن که کیندم بکا وحشتدن غیری زیاده اولدی زنده اروق طعنا خذرا له
بوصیرادن و بونهایتسن بولادن (مفردات) (از) من (هر طرف) م (رفتم)
کیندم (جن) غیر (وحشت) هجران وجدالاق (نفرزود) زیاده اولدی (زنده)
قطعا (از) من (این) بول (بیابان) صبرا (وین) بول (راه) بول (بی نهایت)
نهایتسن (معنای اشارتی) (ففروا الی الله) سرنجبه اللهک واللهم اولان
اولیاء اللهک بولادن غیری هر نه طرفدن کیندم ایسه بکا وحشتدن وجدالقدن
غیری زیاده اولدی بلکه بولادن غیری حاصل اولدی همان الله بولادن کیندن
غیریده نجات یوقدر لکن بوماروا زدرله براولان صغری عشقه و بونهایتسن
اولان راه خداده عظمت و جلال خدای فکر ایدوب بی ادب لکن خذرا له که
بی ادب اطف حقندن محرومدر

این راه را نهایت صورت کجا توان بست * کش صد هزار منزل پیشست در بدایت
ببوله نهایت متصور اولق قنده ممکن اوادر که انک ابتدا سنده همان بوزیک
منزلدن زیاده در (مفردات) (این) بول (راه) بول (ادات مفعول) نهایت
و صورت) م (کجا) قنده (توان) ممکن (بست) با غلق (که) زبرا (اش)
انک (صد) بوز (هزار) یک (منزل) قوناق (پیشست) زیاده در (در بدایت)
ابتدا سنده (معنای اشارتی) بولاه خدا بر نهایتسن درگاهدر که نهایت قصوری
ممکن دکلدر بلکه الحساد و غروردر زبرا بولراه معنوی و بر معراج حقیقندر که
انک ابتدا سنده بوزیک منزلدن زیاده وارد واکا سیر فی الله و عروج روحانی
دیر و روحده امر ریدر حضرت اللهک ذات وصفاته نهایت اولدی بی کبی امر
واسرار یته دخی نهایت بوقدر و بوسیر روحانی و معراج حقانی انجیق توفیق و عنایت
ربانیله در وقت الله بجاء حبیبه صلی الله علیه وسلم

ای آفتاب خویان میجوشد اندرونم * یک ساعت بکجایان در سایه عنایت
ای محب و بلرک آفتابی درونم آتش عشقندن جوش ایلر رساعت بنی عنایتک
سایه سنده صغندر (مفردات) (ای) ندا (آفتاب) کونش (خویان) محبوبلر
(میجوشد) جوش ایلر (اندرونم) قلبم (یک ساعت) بر ساعت (ام) بنی (بکجایان)
صغندر (در) فی (سایه) کولکه (عنایت) عون و کرم (معنای اشارتی)

۲۵۱

ای

جهتدن بکجایان عبارته مقیددر بکجایان امر مفرد مختلط کنجایان ندانف و نون تعدیه الله یعنی اصل کجبتدر صغمت
معنای صکره الف و نون کله متعدی اولدی صغندر منی بلکه صغمتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلر آفتابی
بورکم و جگر حرارت عشقندن قینار بر ساعت بنی جایتک و عنایتک کولکه سنده صغندر یعنی آسوده حال ایلر سایه عنایت
اضافتی بیایسه در

(هر چند روی از دوزخ تمام * جور از حیب خوشتر کمذی رعایت) هر چند هر نه دکلیم دیمکدر آبدن مراد بوز صوبه و بیدر یعنی
عرض تناسم فعل نفی استقبال تابیدن دوزخیم دیمکدر مصراع ثانی حکم تعلیلده در * محصول بیت * هر نه دکلیم که بوزم
صوبتی ایلد یعنی عرض ضایع ایلد بوزیم قبو کدن دوزخیم یعنی آستان سعادت کی ترک ایلیم زرا حیبدن جور و جفا خوشتر
دشمنک رعایتندن زرا کل فعل من الملیح ملیح (عشقت رسد بفریاد کر خود بسان حافظ * قرآن زربخوئی در چارده روایت)
بعض نسخه ده مصراع ثانی بویه واقعد هر هفت سبع خوئی در چارده روایت و بعضی سنده قرآن سبعة خوئی در چارده روایت
عشقت تاسی معنی جهشده فریاده مقیددر

۲۵۰

ای (نور السموات والارض) اولوب آفتاب محبوبان اولان اللهم بحمد الله سنک
توفیقکله شوق لقاک و مشاهده جالک آرزوسیه درونم آتش عشقندن جوش ایلر
حبیبک محمد المصطفی عشقنه بوسر ساعت اولان عالم فانیده بزی سایه عنایتکده
صغندر بروب کرم و عصمتکله بزه معراج روحانی بخشیده جالک مشاهده سنده توفیق
و عنایت ایده سن

هر چند پردآیم روی از دوزخ تمام * جور از حیب خوشتر کمذی رعایت

هر نه قدر بوزم صوبین دو کرسک سنک قبو کدن بوز جور بر مزیم محبوبدن جفا زیاده
خوشدرم عنیک جاسایتندن (مفردات) (هر چند) هر غندر (برد) ایلد یسه
(آیم) بوزم صوبینی (روی) بوز (از) من (در) قی (نا) خطایه (تناسم)
بوکرمز و جور بر مزیم (جور) جفا (از) من (حیب) محبوب (خوشتر) زیاده
خوش (از) من (مدعی) دشمن (حیات) حفظ (معنای اشارتی) یارب
هر نه قدر سنک عشق مقتضای اولان درد و بلایه و بوزیک جور و جفا یه بزی
میتا قیاسک یه سنک کرمکله سنک قبو کدن بوزم دوزخیم مزیرا سنک کبی کرم
و رحیم محبوبدن کلان جفا نفس و شیطان و سوء اقران مدعیان و دشمنان بی
وفارک حبابه و حفظندن بکا خوشدر زرا قضا به رضا و بلایه صبر کرم و نعمتدر
و اتبع اعدا خسران و ندامتدر

عشقت رسد بفریاد کر خود بسان حافظ قرآن زربخوئی در چارده روایت

عشق سنک فریادیکه ابریشوراکسن کیندک حافظ کبی قرآن عظیمی اون درت
روایت اوزره اوقویه سن (مفردات) (عشق) م (نا) خطایه (رسد)
ابریشور (بفریاد) امداده (ویر) اگر (خود) کیندک (بسان) کبی ادات تشبیهدر
(زبر) از بردن (بخوئی) اوقویه سن (چار) درت (ده) اون (روایت) م
(معنای اشارتی) یارب سنک درگاهکدن نیجه بونم دوزخیم که هر بار سنک عشق
زغاجز درماتده لک فریادینه ابریشور و سندن غیری فریاد رسمز بوقدر و سنک
عشق شول کیمسه لک دخی فریادینه ابریشور که حافظ کبی قرآن عظیم الشانی
حواس خجسته ظاهره و خجسته باطنیه و چارار کانی بشر اشره انوار حقه مستغرق
اوله رق تلاوت ایدر رسد یا خد الفضا و معانیسنی حفظ ایله و مقتضای احکام
قرآن ایله عمل ایتمکله تلاوت ایدر سه و الاحکام قرآند دور اولان اللهدن دوردر

وله ایضا

مدام مست میدار نسیم جعد کسویت خرام میکند هر دم فریب چشم جادو بت

سنک زلفک قور جفتک نسیمی بنی دایم مست طوتار سنک جاد و چشمک الداعی
بنی هر نفس خراب ایلر (مفردات) (مدام) دایم (ام) بنی (مست) م (میدارد)
طوتار (نسیم) صیالی (جعد) قور جق (کسویت) زلف (نا) خطایه (خراب
م (ام) بنی (میکند) ایلر (هر دم) هر نفس (فریب) الدامق (چشم) کوز

مدام مست میدار نسیم جعد کسویت خرام میکند هر دم فریب چشم جادو بت

مدام لفظ مشترک در دوام معنای دایم بنی مست طوتار دایم اوادر باده معنای او لجه شراب بنی مست طوتار دیکدر امداد مقصود
اولکدر ایکی دکلدر جعد قور جعدر تنکیم سابقا بیان اولدیدی کسویت صاج بلوکنه دیرلر فریب امداد الدامه معنای سنده
چشم جادو اضافتی بیایه در * محصول بیت * سنک کسویت جعدتک نسیمی بنی دایم مست طوتار یعنی کسویت طانی قوقی
هر زمان بنی اسرک طوتار و چشم جادو کک فریب بنی دایم خراب ایلر مدام و مست و خراب مراعات نظیر قیاسنددر

بفریاد تنقید برنده بسان ادات تشبیه در زرا بردن محققدر برسته بی
ز بردن اوقویه قدر زای مکسور اوقویه حرف
ابتدا اخذ ایلک و بر اقلطنی سینه معنای سنده
الوب سینه دن اوقویه دیک لفظده
و معنای خطا ایلکدر در چارده روایت
معنای اوله که شایخ قرات بدیدر تنکیم
بوز مشاردر * قطعه * استاذ قرات بشیر
بنج و دو پیر * بوهر و علا و نافع و ابن
کثیر * پس جزء و ابن عامر و حاصم دن *
زین جمله کسان شرو هفت بکر * و هر
بر شیک ابی راویسی وار بونده تفصیلی
تطویه مؤدی اوادر مراد ایدن کتب
قرآند کور سون * محصول بیت *
نسخه اول سنک فریاد که عشق ابریشور
اگر خود حافظ کبی قرآن شریفی اون
درد روایتده از بر اوقویه سنک یعنی
وصول الی الله عشقه اولور قرات سینه بی
اون درد روایتله از اوقویه اولماز
والا بوسلوب اوزره قرآن شریفی اوقویه
اولیاء الله اولق کرکید هر هفت سبع
یدی سبع دیمکدر سنک ضعی و یانک
سکونیه بدیدن بر تنکیم غن سکر دینری
و عشر اوندن بری دیمکدر بولک اصلی
بودر که حجاج ظالم زمانده قرآن شریفی
یدی حصیه تقسیم ایلدیلر و اول حصه لره
اسباع دیدیلر و کرا و نوز قسمة تقسیم
ایلدیلر و اول اقسامه اجرا دیدیلر پس
خواجه لک هفت سبع بیور دینی تمام
محصف شریفدن کنایتد یعنی تمام
محصف شریفی اون درد روایت اوزره
اوقویه سنده وصول الی الله سبب
عشق و محبتدر مجرد قراته رعایت
دکلدر (وله رحم الله روحه) (مدام
مست میدار نسیم جعد کسویت *
خرام میکند هر دم فریب چشم جادو بت)

(پس از چندین شکایاتی شبی یارب توان دیدن که شمع دیده افروزیم در محراب ابرویت) شکایای صبور معنای یابی ثابته حرف مصدر در صوراتی دیگر توان دیدن ممکنه کورم که بیان امکان شمع دیده اضافتی بیابنه در افروزیم فعل مضارع متکلم مع ضربه افروزیدن یا التدریج معنای یعنی روشن ایلک محراب ابرویت تاخیر مخاطب و محراب ابرو اضافتی بیابنه در یعنی مشبه بهک مشبه اضافت در * محصول بیت * بو قدر صابر لقسد نصره عجب بر کجه کورم که ممکنه در دیده شمعنی سنک محرابه مشابه ابرو رکده ضیالند بره

۲۵۶

(جادو) سحر باز (نا) خطابه (معنای اشارتی) باب کر مکه سنک تجلیات صفات مکتوزه لک بنی دائم مست طوئار و سنک نظرا حسانک فیوضاتنک تاثیراتی بنی هر دم خراب ایدر ماسوا دن بلکه وجود بشریدن قطع ابدوب انوار ذاتیته کده مستغرق ایدر بو ذوق روحانی بنی ریاضات و بجا هدايات ایلله میت متحرک کبی قیلار

پس از چندین شکایاتی شبی یارب توان دیدن که شمع دیده افروزیم در محراب ابرویت * بو قدر صابر لقسد نصره عجب بر کجه کورم که ممکنه در دیده شمعنی شعله لند بره و سنک قاشک محرابنده (مفردات) (پس) صکره (از) من (چندین) بو قدر (شکایاتی) صابر لک (شبی) بر کجه (باب) عجب (توان) ممکنه میدر (دیدن) کورم که (شمع) چراغ (دیده) کوز (افروزیم) شعله لند بره و (در) (محراب) م (ابرو) قاش (نا) خطابه (معنای اشارتی) باب عاون و عباته کله اولان بو قدر ریاضات و بجا هداياته و بو قدر درد و محنته صبر و تحمل نصره عجب سنک جمال شریفی کورم که میسر اوور میکه دیو کوزم چراسنی و قابم سو بداسنی و جانم چشمتک نظر علیاسنی بشر اشره سنک جانب قدسکه و کعبه دیدار و محراب آنسکه متوجه قلم یارب نور محمدی عشقه زنی انوار جلالک مشاهده سیه شرفیاب ایده سن

* سواد لوح ینش راعز بر بهر آن دارم که جارا نسخه باشد نقش خال هندو بیت * کوزم یک یکنی اندن اوتری عز ز طوئرم که سنک سیاه بکک نقشندن جانه بر نسخه اوله (مفردات) (سواد) سیاه (لوح) نسخه (ینش) (کورم که) (را) ادات مفعول معنی کورم که نسخه سی قره سنی یعنی کوز یکنی (عز ز) م (از) من (بهر آن) انکیچون (دارم) عاوئرم (که) زبرا (جارا) جان انکیچون (نسخه) م (همزه) وحدتیه (باشد) اوله (ز) من (نقش) م (خال) بک (هندو) سیاه (نا) خطابه (معنای اشارتی) بصیرت سو یداه قلبی یعنی قلب کوز یکنی انکیچون عز ز طوئرم که حجاب مرتده بلکه غیب الفیده اولان انوار ذاتیه الهیه و مشاهده جلال لاهوتیه انجیق بصیرت قلب ایلله مشاهده (رأی قلبی ر بی) بوکا مشاهده (لاتدر که) (البصار) اولان بصیرت صوری کا و و خبر بصیرت مشرکد ر لولانا قدس سره (بیت) آدمی بدست و باقی بو سنت دیده آن دیدست که دید دوستست *

(اگر خواهی که جاویدان جهان بکسر بیارای * صبارا کو که بردارد زمانی برق از روت) اگر ایسترایسک که ابدی بالتمام جهانی بزه سن صبايه دیکه یوز کدن بر زمان برده بی فالدرسون (مفردات) (اگر خواهی که) اگر ایسترایسک که (جاویدان) ابدی (جهان) م (بکسر) بالتمام (بیارای) بزه سن (صبا) سحر بلی (را) ادات مفعول (کو که) دی که (بردارد) فالدرسون امر غایبدر (زمانی) بر زمان (برق) یوز برده سی (از) من (روی) یوز (نا) خطابه (معنای اشارتی) ای طالب انوار جمال الله

اگر

وضیله یوز اور تپسند دیر * محصول بیت * اگر ایسترسن جهانی ابدی براوغردن بزه بوب مزین ایلله سین صبايه سوبله که بر زمان یوز کدن برقی فالدر اکا تمام عالم یوز کدن مزین و منور اوله زیر او بک نور محضد ره رنه بره که اشمه سی دوشر سه اورانی منور و مزین ایدر

(و کر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی * بیفشان تا فرور بزه هزاران جان زهر مویت) براندازی بر حرف نا کید اندازی فعل مضارع مخاطبدر اندازیدن انسانین و براغه سین بیفشان با حرف نا کید یفشان با همزه دن منقلب فعل امر مخاطبدر افشاندن سلاک دیکدر سلکن دیکد دکلدر تا حرف تعلیل فرو لغتده اشغه معنای سنه در اما بونک کبی بر رده نا کید افاده ایدر انجیق ریزد فعل مضارع مفرد غائبدر ریزیدن بونده دو کله دیکدر بیفشانک مفعولی مفرد زلف و یا کبس و یا کا کلد حاصلی اقسام مودن برنسته و ریزدک فاعلی هزاران جاندر فنا مل * محصول بیت * واکر ایسترسن که رسم وقانون فثانی جهانین آتوب کیده سین یعنی قانون فثانی دفع ایلد سین زلفکی و کبسو کی سلاک ناهر برقیانیدن نیجه بک جان دو کله یعنی ارواح مجرده خود فنا طاری اولز حاسلی اجسام و اشباح عالیدن مر فوع اولور و صافی اره اح فالور ارواح خود باقی ابدیدر فانی اولز پس عالیدن رسم فنا فالور (من و یاد صبا مسکین دو سر کر دان بجاصل * من از افسون چشت مست و او از بوی کسویت) من مبتد و صبا مفعوف و مصرع ثانی خبری مسکین بونده مشرک واقع اولشدر من ایلله صبا بپنده منه صفت اولنجه مسکندن صفت مشبهه در صبا به صفت اولنجه یا نسبت و نون نا کید له مسکه مفعوب اولور مسکلی دیکدر سر کر دان بحسب لغت باشی چکن نکندر اما اصطلاحده مخیر معنای در من و صبا به صفت بعد صفندی و بی حاصله اضافتی بیابنه در افسون سحر و حیل * محصول بیت * بن مسکین و یاد صبا مسکین ایکی حاصل سر کر دان ایز بن سحر چشمکدن مستم و صبا بوی کسو کدن مستر مسکینکده شریک اولدغدر کبی مستانه لکده ده شریک ایز بن و مسکین یاد صبا ایکی حاصل سر کر دان ایزدین مصرع اول ثانی به مر هون او ادیفی الکلامش (زهی همت که جافظ راست کردنی و از عقی * نیاید هیچ در چشمش بجز خاک سر کویت) زهی زانک قحقی و کسر یله کله تحسین و تعجبدر که رابط صفت حافظ راست را ادات تخصص وسین و تا ادات خبر حافظد کدر دیکدر

۲۵۷

اگر ایسترایسک که ابدالات جهانی و آخرتی بنامه انوار ذات الهیه ایلله بزه به سین و بصیرت ایلله ذات الهیه بی مشاهده ایلله سک ینسه فیض و احسان صاحبی الهیه نیاز ایدوب دیه سنکه ای معطی بی علت اولان اللهم مظاهر اسماء شریفک اولان برده مصنوعات بر زمان جلالکدن رفع ایدوب بزی تجلیات ذاتیه که مظهر بنده ثابت و دائم ایلله سین (المجاهدة تورث المشاهدة) سر نیجه انفسی و آفاقی رفع حجاب ایلله مشاهده جلال الله ایچون جد و سعی بلوغ ایدوب فانی فی الله و باقی بالله مرتبه سین بوله سین و فنا خوفندن قور توله سین

(و کر رسم فنا خواهی که ز عالم براندازی * بیفشان تا فرور بزه هزاران جان زهر مویت) واکر ایسترایسک که عالیدن فارسی فالدره سین سلکین نا که سنک هر موبکدن نیجه بک جار آشغه دو کله (مفردات) (و کر) م (رسم) صورت (فنا) م (خواهی) دیلر سک (عالم) م (ر) یوقاری (اندازی) آتوسن (بیفشان) سلکین (نا) حتی (فرو) اشافی (ریزد) دو کله (هزاران) نیجه بک (جان) روح (ز) من (بوی) قیل (نا) خطابه (معنای اشارتی) ای طالب دیدار خدا اگر اولور من قور توایم دیرایسک و جسمانی و روحانی عالم وجوددن رسم فثانی رفع ایدوب فانی فی الله و باقی بالله اولم دیر سک جسم و جانکی آتش عشقه کسب ایدوب هر برقیلک دپنده نیجه بک جانکده وارایسه جله سنی الله یوانسه فدا ایده سین و تخرید و تفرید ایلله بقای لازمی بولوب دو جهنده نجلی * انوار جمال الله ده مست و حیران اوله سین

(من و یاد صبا مسکین دو سر کر دان بجاصل * من از افسون چشت مست و او از بوی کسویت) بن و مسکین یاد صبا ایکی بی حاصل سر کر دان بن سنک چشمک افسونندن مستم و او زانک رایحه ستدن مستدر (مفردات) (من) بن (یاد صبا) سحر بلی (مسکین) م (دو) ایکی (سر کر دان) مخیر (بجاصل) حاصل (من) بن (از) من (افسون) مکاید (چشم) کوز (نا) خطابه (مست) م (او) اول (ز) من (بوی) رایحه (کبسو) زانف (نا) خطابه (معنای اشارتی) باب سنک باب اطعکک محتاجی و مخیر و سر کردنی بالکرن دکالم (وان من شی الا یسبح بحمده) سر نیجه بلکه جله جادات دخی سنی ذکر و تقدیس ایلله اطفالک ابدنده سر کر داندن شمدی بن مسکین و جسادندن اولان یاد صبا مسکین ایکی بن دخی بی حاصل سر کر دان و باب لطفکده امیداد و احسانک طلبنده مست و حیران نکرن استعد ادمده اولان مظهر بنده نظرا انوار ذاتک طابایی و مستیم و یاد صبا دخی استعداد انجیق آثار تجلیات صفاتک اولان نشو و نم طابایی و مستیدر

(زهی همت که حافظ راست کردنی و از عقی * نیاید هیچ در چشمش بجز خاک سر کویت) حافظ ایچون عجب همت وارد که دنیادن و عبادن هیچ کوزنه کلر سنک محله لبا شاک طبر غندن غیری (مفردات) (زهی) عجب (همت) م (را) ادات مفعول (ست) در (از دینی) م (از) من (عقی) آخرت (نیاید) کلر (هیچ) قطعاً (در) فی (چشم) کوز (ش) ضمیر (بجز) غیری (خاک) طبراق (سر) باش (کوی) محله (نا) خطابه

دل

۶۵

کز که تحسین همت علندر وزای مفرده ابتدا ایچوندن من معنای سنه دینی و عقی عربیده دنیا الفله یاز بلور والفله اوقنور اما عقی یالیه یاز بلور والفله اوقنور اما نجم یالیه یاز و یالیه اوقنور موسی و عیسی و یحیی و غیر یلریده بوقیلندن کردنی و از عقی مصرع ثانی به مر هوندن * محصول بیت * عجب همت که حافظکده یعنی حافظکده همتی نه عجب همتدر که دنیا دن و آخرندن سنک محاک اوجی طبر غندن غیر بسی کوزنه کلر یعنی کوزنه کورنمر حاصلی سنک سر کو بک خاکنی کوزنه توبیا بلور (وله رضی منه

(الله الله که در یکدیگر باز است * زان رو که مراد بر او روی نیاست) منت مصدر در من یعنی دن یعنی نصر
 یا بدین بر مصدریده من در نامر حاصلی مضاعف در معلوم اوله که منت ایکی قسم بر روی تو یعنی و بر روی تنبیهی
 تو یعنی اولدر که بر یکدیگر به بر ایلیه سین صکر اول ابدا بیک ایلی با شنه فاقه سین یعنی بن سکا فلان ایلی
 ایلم دیه سین بو منت مذموم در عقل و شرع را نصله منهی در * قوله تعالی لا تطاولوا صدقا تکم بالن والا ذی *
 تنبیهی اولدر که بر یکدیگر اولادیده

﴿ ۲۵۸ ﴾

(معنای اشارتی) حافظك عجب كوزل همتی واردر که یاریم هیچ نظر نده دنیا دن
 وعقب دن ستك وسك معدن اسرارك اولان ابدا و اولایك غیری بر مقصودی بوقدر که
 و هما حرامان علی اهل الله دینشدر

﴿ الله الله که در یکدیگر باز است * زان رو که مراد بر او روی نیاست ﴾

شکر الهه که میخانه قبوسی آجیقدر اول میدن که بکا انک قبوسی اوزره نیاز بوزی
 واردر (مفردات) (ال) حرف تعریف (مت) شکر (الله) الله ایچسوند (در)
 قبو (میکده) میخانه (باز) آجیق (است) در (زان رو) اول بوزدن (مرا)
 بکا (ر) علی (در) قبو (او) انک (روی) بوز (نیاز) مثاجات (است) در
 (معنای اشارتی) حضرت الهه جد و شالار اواسونکه توبه قبو سی و عشق
 الهی و قبض نامناهی قبوسی آجیقدر هیچ بر طالب و محتاجه منع بوقدر جد و شکر
 اول میدن که بنم جله حصول مراد اتم ایچون بوزره اوروب اضرع و نیاز
 ایده جکم قبو انجیق اول الله قبوسیدر که هر کس استعدا دینه کوره دنیا و آخرت
 مراد بنی صدقته کوره اول قبودن بولشدر

﴿ خجها هم در جوش و خروشند زمستی * و آن می که در انجاست حقیقت نه مجاز است ﴾

جله کوبلر جوش و خروشده در مستلکدن و اول شراب که انده در حقیقتدر مجاز
 دکلدر (مفردات) (خج) کوب (ها) ادات جمع (همه) جله (در) فی (جوش)
 قانقی (خروش) طاشقی (ز) من (مستی) مستلک (آن) اول (می) شراب
 (در) فی (انجا) اوراده (است) در (حقیقت) م (نه) فی (مجاز) م (است)
 در (معنای اشارتی) الله تعالی که عشق آتشله قلبی جوش ایدوب تجلیات رب
 العالمینه عدم تحملارندن کشف اسرار ایدنلر مستی و استغرا اقلرندن اول شرابکه
 الله عشقندن جوش ایدنلر قلبنده در و اول شراب الهلک اولیا قولاری ایچون
 حاضر لدینی شراب حقیقتدر شراب مجازی دکلدر زرا شراب حقیقت آناری محو
 و عجز در شراب مجازی آناری ضرور و کبر در

﴿ ازوی همه مستی و خروشت و تکبر * و زما همه بیجاری و عجز و نیاز است ﴾

جمله مستلک و خروشت و تکبر اول شراب مجازی دکلدر و جمله بیجاری و عجز و نیاز
 بزم شراب حقیقتدر (مفردات) (ازوی) اندن (همه) جله (مستی) مستلک
 (خروشتی) طاشقی (است) در (تکبر) کبر (ز) من (ما) بز (همه) جله
 (بیجاری) چاره سزلک (عجز) م (نیاز) اضرع (است) در (معنای اشارتی)
 بوشرب مجازی آناری جله مست ضرور و اظهار فضل و تکبر در و بزدن
 ظهور ایدن شراب حقیقت آناری جله بیجاری و عجز و نیاز در بوشرب
 حقیقت بوندن ماعدن ایچو آناری و اسراری دخی واردر که عوام فهندن
 طاجر در واهلنه معلومدر

﴿ رازی که بر خلق نکشیم و نکویم * بادوست بگویم که او محرم راز است ﴾

﴿ شرل ﴾

جوش و خروشتدر درل و آن می و او حرف حال میدن مراد عشق و محبتدر که حرف رابط صفت * محصول بیت * عشق
 و محبت مستلکندن عشاق جانان جیجا جوش و خروشتدر درل و اول می که انلرده در یعنی اول عشق و محبت که
 انلرده در حقیقت در مجازی دکلدر حاصلی انلرده اولان کیفیت باده حقیقت کیفیت باده مجازی کیفیت دکلدر (ازوی همه مستی
 و خروشت و تکبر * و زما همه بیجاری و عجز و نیاز است) وی ضمیر کتابتدر جانانندن * محصول بیت * اول جانانندن

صادر اولان هب مستلک و خروشت و تکبر در و بزدن صادر اولان هب بیجاری و عجز و نیاز در یعنی اول جانانندن استغنا
 و تکبر در ظهور کلن و بزدن تنزل
 و نا مراد لقلدر زرا اکالایق اول و بزه
 لایق بودر (رازی که بر خلق نکشیم
 نکویم * بادوست بگویم که او محرم
 راز است) رازی ده یا حرف وحدت
 که حرف رابط صفت بر خلق بر قوت یعنی
 عند معنای مضاف اولشدر خلقه بای
 بطبیه بادوست با حرف صله بگویم فعل
 مستقبل و با فعل امر متکلم مع غیره که حرف
 تعلیل * محصول بیت * بر رازی
 که خلق فتنده سوبلر و سوبلر زرا
 دوسته سوبلر و یاسوبله بالم زرا
 دوست محرم رازدر حاصلی هیچ کیمیه
 سوبلر و یاسوبله بالم زرا
 (شرح شکن زلف خیم اندر خیم جانان *
 کوته نتوان کرد که این قصه دراز است)
 شکن و شکج بوم دیکدر مثلاً خاشلرده
 بوم ککدن حاصل اولان بوم بوم بری کبی
 خم بوم بوم واکری و بکم معنایستدر
 * محصول بیت * جانانک بوم بوم و بوم
 چوق زلفک شکن و شکجینک شرحنی
 قیصه قیاق اولن زرا بوم بوم قصه در
 زیاده تطویل محتاجدر دراز و کوته
 تضاد قیلنددر (بار دل بجنون و خم
 طره لیلی * رخساره محمود و کف پای
 اباز است) بار بوند بوم بوم که کنایتدر
 بختندن و بوم بوم و اومقارنت ایچوند عطف
 ایچون دکلدر رنکیم شیخ سعد بنک
 بویشتده اوله * دست بجنون و دامن لیلی *
 روی محمود و خاکبای اباز * محصول بیت *
 بجنونک اضطراب خاطر خیم طره *
 لیلیله در و سلطان محمودک بوزی ابازک
 طباتیه در یعنی اول ایکیسی متلازماندر
 بوم بوم شی متلازمان اولدینی کبی یعنی
 بجنون که عاشقندر اکالیلدن بلا و مشقت
 لازمدر محمود اگر چه پادشاه و اباز
 بند سیدر اما مقتضای عشق اولدر که
 معشوق نازده عاشق نیازده اوله

﴿ ۲۵۹ ﴾

شول بر سر که خلق عندنکه دیمک و دبیر دوسته دیرز که اول دوست سرک
 محرمیدر (مفردات) (راز) سر (یا) وحدتیه (ر) عند (خلق) م (نکفیم)
 دیمه دك (نکویم) دبیرز (بادوست) دوسته (بگویم) دیرز (او) اول (محرم)
 اهل (راز) سر (است) در (معنای اشارتی) (و تلخی علوماشی فعل اخذ علی
 کتمانه و علم خبرنی فیه و علم امرنی ببلغه) حدیث معراجیه سی سر بجه شراب
 عشق الهیه حقیقتیه آناری بر سر دخی واردر که اکا ورثه معنویه محمدیه لواصل
 اولور اتی خلقه دیمک و دبیرز اتی محرم اسرار اولان دوسته سوبلر عوامه بیان
 ابتیر زرا اول علم لدینه مکتونه دندر و اظهارنی ممکن دکلدر

﴿ شرح شکن زلف خیم اندر خیم جانان * کوته نتوان کرد که این قصه دراز است ﴾

جانانک بولکم بولکم ایچنده اولان زلفی بولکی شر حنی قیصه ایلیک ممکن دکل زرا
 بوقصه درازدر (مفردات) (شرح) تفصیل (شکن) بولکم (زلف) م
 (خیم) بولکم و قورجق (اندر) فی (خیم) مثله (جانان) محبوب کوته (قیصه
 (نشوان) ممکن دکل (کرد) ایلیک (این) بول (قصه) حکایت (دراز) اوزون
 (است) در (معنای اشارتی) بوعالوم لدینه مکتونه تجلیات صفات علوم الهیه
 آنارنددر الله تعالی که صفات ذاتیه سی ذات بجنونی کبی پرده ایچنده پرده پرده
 ایچنده پرده بوزیک پرده ایچنده در بونک کبی علم مکتومی محبوب اولان عوام ناسه
 شرح و بیان ممکن دکلدر زرا و رای عقلمه اولدیندن اخضر و اشارتله تفهیمی
 ممکن دکل و تفصیلا بیانی دخی طوق بشرده دکل بر اسرار لدینه در که محبوب
 خدال قلبنده مودوع و مکتوزدر

﴿ بار دل بجنون و خم طره لیلی * رخساره محمود و کف پای اباز است ﴾

بجنونک کولکی بوی لیلانک اولک صابی بولکله در سلطان محمودک بکاغی و آبیه سی
 محبوبی ابازک اباغی طبایله در (مفردات) (بار) بولک (دل) کولک (بجنون)
 م (خیم) بولکم (طره) اولک صاج (لیلی) م (رخساره) بکاغی (محمود) سلطان
 محمود غرنوی (کف) آبیه (پای) اباق (اباز) سلطان محمودک وزیری و محبوبیدر
 (ست) در (معنای اشارتی) استعید بالله (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها
 وجعلوا اعزاهلها اذلة) سر بجه سلطان عشق الهی جنود تجلیات صفات
 ربانیه و ظهورات اسرار لدینه رجائیه اله بر قلبه متصرف اولاده اوصاحب
 قلب علقنی و ادراکنی و اوصاف جلیاتنی بغمایه و ربوب عاقلی بجنون عریان ایدر
 و سلطاناری قول ایدوب ایاقلر الله خالکله یکسان ایدر عشق بجنونک قلبی شهرینی
 لیلانک زنجیر زلفی سودا سیله یغمایه و ربوب عریان و ربان طاعلره دوشدر دیک کبی
 و سلطان محمود پادشاه ایکن محبوبی ابازک اباغی التون لکن ایچنده الیه بوبوب
 طبایتنه بوزینی سوروب قولی قربانی اولدینی کبی و کیمیه و کونیز نظرندن
 کیدر مدیکی کبی

(پردوخته ام دیده چو باز از همه عالم * نادیده من برخ زیبای تو بازست) بر دوخته بر حرف تا کید دوخته دیگرش یعنی یومش باز بونده طوغاندر تا ابتدا غایت ایچوندر زیبا یاراشقی دیمکدر باز بونده آچیق معناسنه در * محصول بیت * تمام عالیدن کوزی طوغان کی دیگرشم یعنی یومشم اول وقتیدن بریکه کوزم سنک زیبا یوز که آچیقدر یعنی سنی کوروب سولی دنیا کوزمه کورغز اولدی زیرا مقتضای عشق بودر (در کعبه کوی توهر آنکس که درآید * از قبله ابروی تو در عین نمازست) در حرف

پردخته ام دیده چو باز از همه عالم * نادیده من برخ زیبای تو بازست
طوغان کی دوکلی طالیدن کوزمی دیگرشم تا که بنم کوزم سنک لطیف یکا فک
اوزره آچشدر (مفردات) (پردوخته ام) دیگرشم (دیده) کوز (چو) بل
(باز) طوغان (از) من (همه) چله (عالم) م (تا) حتی (دیده) کوز (من)
بن (بر) علی (رخ) یکا فک (زیبا) لطیف (تو) سن (باز) آچش (است) در
(معنای اشارتی) یارب محضاکر مکه سنک سلطان عشق تخت قلمده سا کن
اوله لی کوکام کوزینی شاهین کی جیع ماسوی الله دن باغدم تا که بنم کوزم
سنک لطیف جسا لکدن غیری به باقسون و دایم نظرم سنک جسا لکه نظر
ایندون ایچون

در کعبه کوی توهر آنکس که درآید * از قبله ابروی تو در عین نمازست
هر کیم که سنک کوک کعبه سنک بیچنه کله سنک ابروک قبله سندن عین نمازده در
(مفردات) (در) فی (کعبه) م (کوی) محله (تو) سن (هر آنکس که) هر
کیمه که (درآید) کله (از) من (قبله) م (ابرو) فاش (در) فی (عین) ذات
(نماز) م (است) در (معنای اشارتی) (ایمانتواوا) فم وجه الله) سرنبجه
برعاشقه یارب سنک کعبه وصالکه نال اولدی اول کیمه نک نظری دایم سنک
ذات بیچو نکه و چشمی سنک جسا لک فی مثالک ناظر اولد قیه اول کیمه عین
نمازده در و معراج صلوۃ داعیده مشاهده جال الله الیه جان کداز ایتمده در

ای مجلسیان سوز دل حافظ مسکین * از شمع پیرسید که در سوز و کدازست
ای مجلسیده اولار مسکین حافظ کواکلی حرارتی شمعدن صوریکر که اول شمع
بایتمده واریمکده در (مفردات) (ای مجلسیان) مجلسیده اولار (سوز) حرارت
(دل) کوکل (حافظ) م (مسکین) فقیر (از) من (شمع) موم (پیرسید) صورک
(در) فی (سوز) بافق (کداز) اربک (است) در (معنای اشارتی) ای
جاساه الله اولان عارفان و عاشقان حافظ آتش عشق الهیله اولان قلبی
حرارتی بنه شمع کی الهک در دوعشق آتشیله یانوب واریوب در دناک اولان یاقلردن
سؤال ایدک که عشق اهلک حالتی بنه عشق اهل ییلور * وله ایضا *

چو حاصل کار که کون و مکان این همه نیست * باده پیش آر که اسباب جهان این همه نیست
کون و مکان دکانک حاصلی بوجه بوقدر شرابی ایلر و کنور که اسباب جهان
بوجه بوقدر (مفردات) (حاصل) نتیجه (کار که) دکان (کون و مکان) عالم
فانی (این) بو (همه) چله (نیت) بوق (باده) شراب (پیش) ایلور (آر)
کنور (که) زیبا (اسباب) سیلر (جهان) دنیا (این) بو (همه) چله
(نیت) بوق (معنای اشارتی) ای سالک بو عالم فانیک حاصلی هیچ و بقا سی
بوقدر باعث خلقت اولان معرفه الهی اله کنور که اسباب جهان چله فانیدر
بر کیمه به وفاسی بوقدر

از دل

صله در آید کبره دیمکدر در واسطه سیه
کله دیمک دکلدر بعضی ایدیک کی
کعبه نک کوی اضافتی بیانیه در قبله
ابروده بویه در وعینک نماز اضافتی
فی معناسنه در نماز ایچنده در نماز ایچنده
دیمک اوور * محصول بیت * سنک کعبه
کویکه که هر کیمه که داخل اولدی
سنک ابروک قبله سندن نماز ایچنده در
حاصلی عشاقه کویک کعبه و ابرورک
قبله و بحر ایدرس کویکه داخل اولان
همان کعبه به داخلدر و ابرورک به توجه
ایلین همان قبله به توجه ایلشدر (ای
مجلسیان سوز دل حافظ مسکین * از شمع
پیرسید که در سوز و کدازست) ای
حرف ندا منادی محذوفدر تقدیر کلام
ای باران مجلسیان صفتیدر یارانک
و مجلسینک جمیدر یای نییله سوز دل
مر هو ندر مصراع ثانی به و مقدم
مفعولیدر پیرسید عبارتک که حرف بیان
با حرف تعلیل سوز اسندر سوز یدندن
و کداز اسندر کداز یدندن یا نهمه واریمه
دیمکدر * محصول بیت * ای مجلسیه
منسوب یاران حافظ مسکینک یوری
یا نعتی شمعدن صورک که سوز و کدازده در
یعنی اهل در دیلور اهل در دک حالتی
(وله ایضا) (حاصل کار که کون
و مکان این همه نیست * باده پیش آر که
اسباب جهان این همه نیست) کار که
کار کاهدن محققدر ایش ایشان بره دیرل
کار خاله معناسنه کون و مکانک مراد
جهاندر این همه نیست روز مره
تعبیرلرنده هیچ نسنه دکلدر دیمکدر
* محصول بیت * دنیا کار خانه سنک
حاصلی و محصولی هیچ نسنه دکلدر
ایمندی باده کنور که اسباب و اتمه
دنیا هیچ نسنه دکلدر یعنی دنیا
و مافیها اعتماد و اعتباره لایق دکلدر

(از دل و جان شرفی صحبت جانان غرضت * همه آنست و کرنه دل و جان این همه نیست) صحبت بوند معناسنه در
* محصول بیت * دل و جان غرض جانانک شرف صحبتیدر والاد دل و جان هیچ نسنه دکلدر (دولت آنست که بی خون دل
آید بکنار * ورنه باسعی و عمل باغ جان این
همه نیست) بعضی نسخه ده آید برینه
افتد دو شمشد اما معنی بر در جنان
چیک که سیریه چنک جمیدر باغک چنده
اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
دولت اولدر که خون دلستر کله یا نکه
بعنی ز جسنر و تبسز حاصل اوله
بو خسه سعی و عمله یعنی عبادت و طاعتله
حاصل اولان جنان هیچ نسنه دکلدر
مقصود بودر که عمل و عبادت موجب جنت
دکلدر یعنی وصال جانا دولتی اولدر که
ز جسنر سهررتله مبر اوله والا اسباب
خطام دنیا الیه حاصل اولان باغ جنان
و وصال جانان زیاده معنیر دکلدر (منت
سدره و طوبی زبی سایه مکش * که
چو خوش بنکری ای سروروان این همه
نیست) معنای منتهی سابقا بیان ایش
ایز بونده ده اول معنایه در پی بونده
تعلیل ایچوندر که حرف تعلیل
خوش بونده ابو معناسنه بنکری فعل
مضارع مخاطب نکر یدندن نظر ایلده من
دیمکدر * محصول بیت * سایه ایچون
سدره و طوبی منتن چکمه یعنی کوکل
کواکلمک ایچون بونلرک منتن کنورمه
ز برامعان نظر ایلک ای سروروان بونلرک
منتهی هیچ نسنه دکلدر (بنچ روزی که
درین مرحله منت داری * خوش
بیاسای زمانی که زمان این همه نیست)
بنچ روزی با حرف تکبیر زمان قاتندر نگایتندر
نیکم شیخ سعدی کاستا ننده بیور مشدر
* ای که بنجاه رفت در خوانی * مکر این
بنچ روزدر بانی * بر کیمه نک یوز بیل عری
اواسه مجموع عمردن بنچ روزله تعبیر ایدرل
اخیری فداوارد فیچون کویا که بش کوندر
بلکه هیچ ماثبه سنده در نیکم خسرو
بیورر * بیت * خافید زاده حتی بصورت و معنی
* بد بنچ روزی خالی چراشوی مغرور *
بیاسای امر مخاطبدر را سایدندن دیکلن

(از دل و جان شرفی صحبت جانان غرضت * همه آنست و کرنه دل و جان این همه نیست)
دل و جان غرض جانانک صحبتی شرفیدر چله اول شرف صحبتیدر بو خسه دل
و جان بوجه بوقدر (مفردات) (از) من (دل) کوکل (جان) م (شرف)
عزت (صحبت) م (جانان) محبوب (غرض) مقصود (است) در (همه) چله
(آنست) اولدر (و کرنه) بو خسه (دل) کوکل (جان) م (این) بو (همه)
چله (نیت) بوقدر (معنای اشارتی) بو عالمه اکرم مخلوقات اولان انسانده
حق سبحانه و تعالی قلب و روح خلق ایتمده باعث حکمت انجیق معرفه الله الیه
شر فیاب اولمده در (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) سرنبجه همان انجیق
مقصود و حکمت معرفه الله الیه شرف صحبت محبوب حقیقی بوقدر بو خسه معرفه الله
بولیان قلب و اتوار تجلیاته واصل اولیان روح بونلر دخی چله سی فانیدر بقا سی بوقدر
دولت آنست که بی خون دل آید بکنار * ورنه باسعی و عمل باغ جانان این همه نیست *

دولت اولدر که کوکل قان اولمده سرن قوچاغه کله بو خسه سعی و عمل باغ
جنان بوجه بوقدر (مفردات) (دولت) م (آنست) اولدر (بی) ننی (خون)
قان (دل) کوکل (آید) کله (بکنار) قوچاغه (ورنه) بو خسه (باسعی)
سیریه (عل) م (باغ) م (جنان) جمع جنت (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) دولت ابدی اولدر که مشغلتنر محضاه و هبه الهیه الیه اولان
مظهر انوار تجلیاتدر بو خسه سعی و عمل الیه روضه جنانده دخول بوقدر ز بر اعل
موجب جنت دکلدر دخول همان فضل الهی الیه در

منت سدره و طوبی سایه مکش * که چو خوش بنکری ای سروروان این همه نیست
سایه دن اوتری سدره و طوبیایک منتهی چکمه ز بر ا چونکه امعان نظر ایدر سن
ای سروروان بوجه بوقدر (مفردات) (منت) مراد جل و بار (سدره) مقام
جبرائیل (طوبی) سدره ده بر شجر در (ز) من (بی) تعلیلیه (سایه) کواکد (مکش)
چکمه (که) زیر (چو) چونکه (خوش) لطیف (بنکری) نظر ایدر سن
(ای سروروان) ای غما یل اید بیجی سرو (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) سنکه ما زاغ البصر ساطاتک طقلب سن دون همت اووب
مشتهای نفس اولان سدره و طوبی سایه سی منتهی چکمه و حظ نفس ایچون عمل
ایتمه ز بر (کل شیء هالک الا وجهه) سرنبجه ذات بار یدن غیری به میل ایتمه هبادر
امعان نظر ایلک برشی که هالکدر اکا محبت بوقدر و اهل الله حرامدر

بنچ روزی که در این مرحله مهات داری * خوش بیاسای زمانی که زمان این همه نیست
بر بش کون که بو مرحله ده مهات طوتار سن بر زمان خوش دیکلن ز بر ا بوجه
زمان بوقدر (مفردات) (بنچ) بش (روز) کون (یا) وحدتیه (در) فی (این)
بو (مرحله) قوناق (مهات) رخصت (داری) طوتار سن (خوش) م (بیاسای)
دیکلن (زمان) م (یا) وحدتیه (که) زیر (زمان) م (این) بو (همه) چله

از دل

از دل

دیمکدر راحت معناسنه * محصول بیت * بش کونکه بو منزل و مرحله ده مهات عمرک و ار اعلی و آسوده اول بر زمان
ز بر ا زمان دیو اعتبار ایدکک هیچ نسنه دکلدر یعنی عمره و زمانه اعتماد بوقدر پس بر قاج کونله دنبا ده سن حضور ایدوب
صفاسور ز بر ا زمان عمره اعتبار بوقدر

(براب بحر فنا منتظریم ای ساقی * فرصتی دان که زلب تابدهان این همه نیست) اب کذا معنای در بحر اضافتی لامیه در بحر فنا
فنا به اضافتی بیانه بحر فنان مراد بوجه اندر که کل فنا دگر نه طالع کبر هیچ کس قائل فرستیده یا تکرار بچون در وحدت
ایچون دکلدر که حرف تعلیل * محصول بیت * بحر فنا دگر نه منتظر ای ساقی یعنی بحر فنا کثرت در خار دن هلاک و لغه
مشرف منتظر و متوقف احسانگر ای ساقی بزجام اباب صومعه فرصت بیل زیر فرصت سرایع الزوال در مژده (الفرصت سیف)
یعنی فرصت بر کین قلچدر بیلدن دهانه
دک هیچ نسته اولدیغی کبی زمان فرصته
هیچ نسته دکلدر (از تهنگ مکن اندیشه
و چون کل خوش باش * زانکه نمکین
جهان کذران این همه نیست) تهنگ
مصدر در فعل باندن پرده نک بر تاسنه
دیر رفعل لازم در تلا نسی معده بدرهنگ
دیر پرده برندی د بیجک پرده تهنگ
بونده عرض پرده سی بر تاسنه ن کتابندر
که معنای لازم سی رسوا بقدر تمکین قدرت
معنا سینه کذران صفت مشبهه در
کذر یدندن یکمین معنا سینه * محصول
بیت * نهنگدن یعنی عرضک پرده سی
بر تاسنه اندیشه ایله یعنی قیرمه و کل
کبی خوش اول یعنی کل غنچه پرده سینه
ایکن مستور و مصون ایدی غنچه نک
پرده سی بر تالوب طشره چبقدی و عزیز
و مقبول اولدی ایدی سیک پرده عصمتی
هنگ ایستدن قیرمه صکره محترم و مکرم
اوله سن زیر احاشق ناه و سله جمع اولماز
پس مشته پرده ناموسی مهتوک اولمندن
اندیشه ایله زیر جهان کذران قدرت
وقوت و برسی * هیچ نسته دکلدر (زاهد
ایمن مشوا بازی غیرت زنهان * که ره
از صومعه ناد بر مغان این همه نیست)
زاهد منادی حرف نه محذوف ایمن هر نه نک
کسری و بانک سکونی و میم کسریله
ایمن معنای شونهی مخاطبدر شویندن
اوله دیمکدر بازی او یون معنای سته در
* محصول بیت * ای زاهد زنهان بازی
غیرتدن ایمن اوله یعنی الهک غیرتندن
و مکندن ایمن اوله حاصلی عبادت که مغرور
اوله زیر صومعه دن دیر معنای دک اولان
طریق و مسافه هیچ نسته دکلدر یعنی
ارالنده تفاوت زیاده معتبر دکلدر زیرا
ایکیمی معبود در و ایکسسته بیه خاق
اشیایه در عبادت اگر چه ظاهر ابری

(نیت) بوقدر (معنای اشارتی) بوسریعة الزوال اولان فانی دنیاده بش
کونک عراولان منزله مهلت والکده فرصت واریکن باقی اوله جی الهک ذکر
و معرفت و انسیله بر زمان خوش حال اوزره اول عمری ماسوی شغلی واضطر ایله
فنایه و یرمه زیرا بوزمان دخی فانیدر حاقبتی بوقدر

بحر فنا منتظریم ای ساقی * فرصتی دان که زلب تابدهان این همه نیست *
فنا در ریایی کثرت در منتظر ای ساقی بر فرصت بیل که باندن دهانه دک بوجه
بوقدر (مفردات) (بر) علی (اب) کنار (بحر) در با (فنا) م (منتظریم)
کوزه دجبر (ای ساقی) م (فرصت) م (یا) وحدتیه (دان) بیل (که) زیرا
(از) من (اب) دوداق (تا) انتهاییه (بدهان) افزه (این) بو (همه) جمله
(نیت) بوقدر (معنای اشارتی) ای ساقی بوی بحر فنا کثرت در آخرته کوچکه
نوبت کوزه دیر که (کل نفس ذائقة الموت) بواقعه الله عطا شانی اولان بر بشان
قلبی دریای رحمت الهییدن آب حیات معرفه الله ایله فرصتی غنیمت بیلوب
بر قدم اقدم صوار که بردخی بو عمر اله کیرمز و برفانی دنیا طوطی زیرا ابتداسندن
انتهاسته دک بودنیا فانیدر هیچ پرده سینه بقا بوقدر

ز تهنگ مکن اندیشه و چون کل خوش باش * زانکه تمکین جهان کذران این همه نیست *
پرده بر تاسنه اندیشه ایله و کل کبی خوش اول اندن که یکیمی جهنگ ثباتی و قراری
بوجه بوقدر (مفردات) (از) من (تهنگ) بر تمق (مکن) ایتمه (اندیشه)
فکر (چون) مثل (کل) م (خوش) م (باش) اول (زانکه) آندن که (تمکین) قرار
(جهان کذران) یکیمی جهان (این) بو (همه) جمله (نیت) بوقدر (معنای
اشارتی) ای سالت حضرت الهک سعت رحمت اعتقاد و رجاء (بوم تیلی
السرار) ده پرده اسرارک بر تالوب رسوای اولقی جانیی تفکر ایتمه همان ماخلق
لهک اولان تحصیل معرفه الله ده انبساط قلبه و تجلیات انوار حق ایله کل کبی
آچیلوب خوش حال اولغه سعی ایله زیرا بوسریعة الزوال اولان جهنگ
هیچ ثباتی و قراری بوقدر بومعبره به الدانوب مکر الله دن امین اولمسی حیا قدر
زاهد ایمن مشوا بازی غیرت زنهان * که ره از صومعه ناد بر مغان این همه نیست *

ای زاهد امین اولمه غیرت او یونندن صاقن زیرا بول صومعه دن کلیسای
معنای دک بوجه بوقدر یعنی بعد مسافه بوقدر (مفردات) (زاهد) ای زاهد
(ایمن) خوفی ترک ایتک (مشو) اوله (از) من (ازی) او یون (غیرت) م
(زنهار) صاقن (که) زیرا (ره) بول (از) من (صومعه) عبادت خانه (دیر)
کلیسا (مغان) جمع کافر دیمکدر (این) بو (همه) جمله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) ای زاهد (ماغرک بک الکرم) سرنج، عبادات و طاعت که
وزهد و تقوی که مغرور اولوب مکر الله دن امین اوله و خوف الهی ترک ایدوب

صاقن

بحرابه و بری صفت متوجه در و نمکندر که زاهد ضرور زهد و ربا ایله جهنمه و راهب قبول اسلامه جسته واره حاصلی عبادت
خاصه نک شرفی مکینه در مکانه دکلدر مکر که حرمین شریفین اوله ائلرده ده کذلک خلوص طوبیت شرطدر و انلرده بر زمان
معبد مشرکین ایدی صکره معبود بالحق که الله در معبد مسلمین ایلدی پس ذات واجب الوجوده نسبت دیر و صومعه عبادت
رکوره برابر در نه صومعه عبادت مقید و نه کلیسایه زیرا ایکسسته خانی اوادر

(درد مندی) من سوخته زار و زار * ظاهر حاجت تقریر و بیان این همه نیست) درد مندی درد اذیت و وجع معنایه مند خار سیده
ادات نیستدر دردی دیمکدر دولت مند دولتی و سعادتمند سعاد تلی دیمکدر و یای اول حرف مصدر و ثانی اضافتی چون کلمه در
منه مضافدر اضافت لامیه ایله و من سوخته به اضافت بیانه ایله یا بطبیله و سوخته نک زاره کذلک زارک تحقیق سابقا مرور
ایستدر زار افتده آرق دیمکدر اما بونده ضعیف و نحیف معنایه درد مندی مبتدا و مصراع ثانی خبری ظاهر ابونک کبی الفاظه
قیاس ترکیده واقع اولدیغی پرده نوبله
اوقومعقد در اما بجم صورت و مقصد
اجرا ایدر و تنو بین الفه البدال ایدوب
اوقوم * محصول بیت * بن زار و زار
سوخته نک درد مند لکنی ظاهر اقریر
و بیان احتیاجی هیچ نسته دکلدر ظاهر
بونده اوج پرده مقید اولغه قابلدر
درد مندی افطنه و حاجت و این همه نیست
عبارتیه قائل (نام حافظ رقم نیک
بذیرت ولی * پیش زندان رقم سود
وزبان این همه نیست) بعضی نسخده
رقم نک پذیرد هیهات استغفار انکاری
طریقیه یعنی پذیرد * محصول بیت *
خواجه تجرید طریقیه بدور حافظک
نامی ابواد قول ایلدی امانه قائده رندل
بائنده سودوزبان رقمی هیچ نسته دکلدر
یعنی حافظک نامی ایلکله مشهور اولدی
اما اعتبار رندل قائده ذاته و جوهه در آد
ایلکته و پراشیده دکلدر اما مذکور نسخه
اوزره معنی حافظک نک و عاری رقمی یعنی
نشانی قبول ایدری یعنی ایلمز زیرا رندل
قنده سود و زبان رقمی و نشانی هیچ نسته
دکلدر حاصلی عاک نه قائده سماع اعتبار
ایدل نه زبانه زیرا هیچ نسته بقی دکلدر
(دله ایضا) (چه اطف بود که ناکاه رشحه
قلت * حقوق خدمت ما عرضه کرد
بر کرم) رشحه صرندی یعنی برانسته دن
صمران نسته بر کرم بر بونده بیه صله
معنایه کرم تا حی خطاب ایچوندر
عرض کرم رشحه قائده اسناد بجا زیدمراد
ذاتدر بر حضرت دیمکدر * محصول بیت *
نه اطف ایدی که ناکاه سنک قلمک
رشحه سی بزم خدمت حقلمی حضرت که
عرض ایلدی خواجه حضرت تریسته
احسانک بریمی نیجه زمان مکتوب ارسال
ایلکده اجمال اباش ایش بعده بر مکتوب
ارسال ایدوب اول مکتوبه خواجه نک
خدمت سابقه سنی ذکر ایدر پس خواجه

صاقن شیطان کبی بی اد بک ایتیه سن که غیرت الله ظهور ایدوب درگاه حقندن
مطروود اواق ایله کندیکی رسوای ایدرسن سکا همان بین الخوف والرجا
اولمسی لازمدر

درد مندی من سوخته زار و زار * ظاهر حاجت تقریر و بیان این همه نیست *
بن یاخش زار و ضعفک درد مند لکنی ظاهر اقریر و بیانه حاجتی بوجه بوقدر
(مفردات) (درد مند) دردی (من) بن (سوخته) یاخش (زار) زبون
(زار) ضعیف (ظاهر) م (حاجت) م (تقریر) م (این همه نیست) م
(معنای اشارتی) ای زاهد راه خدا همان بجهانک و فساد نفس و ذل
و حقارت در درد مند ایدر و کبری و غروری ترک ایدوب تواضع و مسکینه محسو
وملاشی اولمقدر انکچون کورمز مسین بن یاخش زار و ضعفک درد مند لکنی
اوله ظاهر در که تقریر و بیانه حاجت بوقدر

نام حافظ رقم نیک پذیرت ولی * پیش زندان رقم سود و زبان این همه نیست *
حافظک اسمی ابورقمی قبول ایدی لکن رندل راوکنده قائده و ضرر رقمی بوجه
بوقدر (مفردات) (نام) اسم (حافظ) م (رقم) بازی (نیک) ابو (پذیرت)
قبول ایدی (ولی) لکن (پیش) اولک (رندان) لا بالیلر (رقم) بازی (سود)
قائده (زبان) ضرر (این) بو (همه) جمله (نیت) بوقدر (معنای اشارتی)
حاصلی حافظ کرچه توفیق حقه بوقدر ریاضات و مجاهدات و ترک وجود و ترک
ماسوی الله ایله ایوانم تحصیل ایدی لکن مردان خدا عنده نام و نشان و سود
وزبان قیدی بوقدر همان مقصودی فانی فی الله و باقی بالله اولمقدر بر سرنا الله تعالی
بجاء سید المرسلین * وله ایضا *

چه اطف بود که ناکاه رشحه قلت * حقوق خدمت ما عرضه کرد بر کرم *
نه اطف ایدی که اکسزین سنک قلمک نمی بزم خدمت حقلمی سنک کرمک اوزره
عرض ایلدی (مفردات) (چه) نه (لطف) م (بود) ایدی (ناکاه) اکسزین
(رشحه) نم (قلم) م (نا) خطایه (حقوق) حقلم (خدمت) م (ما) بر (عرضه)
افاده (کرد) ایلدی (بر) علی (کرم) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) (اول
ماخلق الله القلم) حدیثی سرنجیه یارب بحمد الله تعالی نه عجب بر عظیم اطف
و کرمدر که ذات شریفندن قلم ایله تعبیر و انوب باعث ظهورات رقوم عالم او لان
حبیب محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه و سلمی بزم رسول بتم ایتدک و اول رؤف
رحیم اولان رسولک ناکاه کلوب رحمة للعالمین اولدی بیچون بر عاصی و بیچاره امتلر نه
شفقة بزم حقوق خدمته نقصانری و عیب و عصیانری یارب سنک کرمکه عرض
واحاله ایدوب امتی امتی حکلمه طیه سیه بزم شفاعت بیور مشدر بزی شفاعته
مظهر ایله یارب

بنوک خامه رقم کرده سلام مرا * که کارخانه دوران مبادی ر قمت *

حضرت تری اول صاحب سعادت کمال اهمالنه نسبت مکتوبی و انده ذکر حقوق خدمت سابقه بی قلم اسناد ایدر یعنی بزم
حقوق خدمت سابقه مری سن کلیا فراوش ایش ایدک اما قلمک اطف ایدوب سکا کدردی دیمکدر بوضعی مذکور مکتوب نک
جوابنده بازوب ارسال اینشدر (بنوک خامه رقم کرده سلام مرا * که کارخانه دوران مبادی رقت) نوک نونک قتی و ضعیله
هر نسته نک سوری اوجی خامه قلم رقم رانک و قافک قلمه ایله اسمدن بازی معنایه بونده کتابت معنایه در کرده سلام مرا کرده

فعل ماضی بن بر قسدر اخرنده بی یا خطاب ایچوندر سلام مفعول به یه بر کرده نك مضافدر مر القطنه بنم سلامی دیمکدر یا خود سلامی مضاف قلیوب ساکن اوقوبوب کرده ایکی مفعول اعتبار اید و ز جعل به اعتبار ایلد بکمر کی اولکیسی عجم اساو پیدر وایکیجیسی روم ولسکل وجهه که حرف رابط دما مابعدی دعادر کارخانه نك دورانه اضافتی بیانیه درکار خانه دوراندن مراد جهها ندر مبادنی غالب مقام دعاده واقع اولش بی رقت رقم یونده ایکی اعتبار له در بری کند یسک رقم ایلد بیکدر یعنی کندیك رقم ایلدیکی مکاتب ورسائل پریده کارخانه

۶۶۴

دوراندن هر قوم اواق معناسنه یعنی کارخانه دوراندن رقم اولمقدن خالی اولیه سین دیمکدر محصول بیت نام اوجیه بنم سلامی رقم ایلش سین ویا بکا سلام رقم ایلش سین که کارخانه دوراندن سنک مر قومک اولد قیجه اولسون ویا کارخانه دوراندن هر قوم اولمقدن خالی اولیه سین ایکیکنده مآلی دنیا طور دقچه طور دیمکدر حاصلی غزل ارسال ایلدیکی دوسته طول عمره دما در (نکوم ازمن بیدل بسو کردی یاد که در حساب خرده سهو نیست برقت) بوییت کانه جواب سؤال مقدر در زیر اولر شمع بی قلم اسناد ایلدی عرض خدمت سابقه بی صکره سلامی نوك قلم پس نوك قلمه اولان کویا که کندین سهوله واقع اولش قصدا دکل ابدی بو اعتراضی دفع ایچون بوییت ذکر اولش در کردی یاداد کردن اکتدر که حرف تعلیل خرد عقل برقت بر علی معناسنه محصول بیت بن دیمزم که بن بیدل سهوله یاد ایلد یعنی بنی سهوله اکتد زیر عقل حسابنده قلمک اوزره سهو چاری دکل یعنی سنک قلمک خطا ایلر حاصلی قلمکدن سهو صادر اولر (مر اذیل مکردان بشکران توفیق که داشت دوات سرمد عزیز و محترمت مکردان نهی مخاطبدر کردانیدن ایلمه دیمکدر که حرف بیان توفیق سرمدی اول و بی آخر محصول بیت بن ذلیل وحقیر ایله بو توفیق شکرانه سیچون که دوات سرمد سنی عزیز و محترمت طوندی یعنی دولت ازلی وابدی سنی عزیزی وحرمتی ایلدی

نکوم ازمن بی دل بسو کردی یاد که در حساب خرد سهو نیست برقت

دیمزم که بن بیدل سهوله اکتد زیر عقل حسابنده قلمک اوزره سهو چو قدر (مفردات) (نکوم) دیمزم (از) من (من) بن (بی) ننی (دل) کوکل (سهو) خطا (کردی) ایتدک (یاد) ذکر (که) زیر (در) فی (حساب) م (خرد) عقل (سهو) خطا (نیست) یوق (بر) علی (قلم) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) یارب (انا عندن عبیدی بی) بیوردک سکا حسن ظنم بو که دیمزم که بن عاصی و مجرم و پریشان القلب قولکی قلمک خطا سیله اکتد بونی دیم لکن دروم که بحمد الله کرم صاحبی ریم بنی تقدیر ایلد سنده لوح محفوظند امت محمدین بازدی بنم ریمه حسن ظنم بودر که دنیا و آخرت بنی امت محمد ایچندن چیقرمز و بن مجرم قولی بنه دارالسلامه سید و سلطانن ابرمز و جوارند جار ایدوب دعوتی سفره سندن مغنم ایدر زیر عقل حسابنده سنک قلمکده خطا یوقدر

مر اذیل مکردان بشکران توفیق که داشت دوات سرمد عزیز و محترمت

بنی ذایل وحقیر ایله بو توفیق شکر سیله که دوات سرمد سنی عزیز و محترمت طوندی (مفردات) (مرا) بنی ذایل) م (مکردان) ایلد (با) تغایله (شکر) م (بن) بو (توفیق) عنایت (که) زیر (داشت) طوندی (دوات) م (سرمد) ابدی (عزیز) م (محترم) حرمتلو (نا) خطایه (معنای اشارتی) ای عاصی امتنه والدیندن اشفق اولان سیدم یار رسول الله سلطنت محبوبیت ایله موفق اولمفلن شکرانه سیچون حضرت الله عشقته بزعا صی امتلریکه شفاعت بیوروب بود کلو کافر و مسلم ارا سنده محشر برنده خور وحقیر ایلد زیر اسن یار رسول الله افضل الیاسمن و محبوب خدا سن الهی توحید ایدوب و سنی تصدیق ایدن عاجز امنکی خور و ذلیل ایتک سنک منصبکه سزا کورلر سن شافع وشفع سن سنی حق تعالی جلّه انبیا دن عزیز و محترم طوندی

بیاکه

(بیاکه باسر زلفت قرار خواهم بست که کر سرم برود برنذارم از قدمت) برنذارمک مفعول سر در محصول بیت کل که سنک زلفک اوجیه عهد و پیمان بغلامی ایسترم که باشم کیدر سه ایا فکدن باشم قالدن مرزم و قالدن مریم یعنی هر قنده کیدر سنک خاکبایک اولایم (زحال مادلت

۶۶۵

بیاکه باسر زلفت قرار خواهم بست که کر سرم برود برنذارم از قدمت کل که سنک زلفک اوجیه قرار باغلق ایسترم که اگر باشم کیدر سه دخی سنک ایا فکدن باشم قالدن مریم (مفردات) (بیاکه) کل که (با) للملا بسه (سر) اوج (زلف) م (قرار) ثبات (خواهم) ایسترم (بست) باغلق (کر) اگر (سر) باشم (بر) یوقارو (ندارم) طونم (از) من (قدم) ایاق (نا) خطایه (معنای اشارتی) مدد یار رسول الله سنک صفات الله اولان خلق عظیمک اوزره دائم قرار طونم ایسترم که اگر باشم دخی کیدر سه سنک اثر قدم شریفکدن بر لحظه باشم قالدن مریم و سنک عنایتکله بر نفس سنت سنیه کدن ابریم نا که امتلکده ثابت اولم

زحال مادلت آکه شود ولی وقتی که لاله بر دم از خاک کشتکان غمت

سنک کوکلک بزم حالزدن خبردار اولور اما بر وقته خبردار اولور که سنک غمک مقولر یسک قبردن لاله بنده (مفردات) (ز) من (حال) م (ما) بز (دل) کر کل (نا) خطایه (آکه) خبردار (شود) اولور (ولی) اما (وقت) م (با) وحدتیه (لاله) فرمزی چیچک (بردم) ظهور اید ویت (از) من (خاک) طبراق (کشتکان) مقولر (غم) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) یار رسول الله الله تعالی ک بیلدر مسله سنک خانه تجلی ربانی اولان قلب شریفک بزم حال پریشاندن خبردار در اما بر وقته دخی زیاده مضاع اولور سکر که سنک مایه سعادت اولان درد و غمک مقولری و مشتاق جالک اولان مجرمان بی دللری قدرت الهی قبرلندن بدن لاله بترکی بهت ایدوب (یوم تبلی السمرار) ده عرضگاه محشره کلوب حاصی امتلرک شفاعت عظما که محتاج اولوب قیو که کلور ل اول کونده بز عاصی امتلر یکی شفا عتکدن هجور ایچده سین

صبا زلف تو با هر کلی حدیثی گفت رقیب کی ره غماز داد در حرمت

صبا سنک زلفکدن هر برکله بر سوز دیدی رقیب سنک حرمتک غمازه قیچن بول ویرور مز (مفردات) (صبا) مخربلی (ز) من (زلف) م (نو) سن (باهر کلی) هر برکله (حدیثی) بر سوز (گفت) دیدی (رقیب) کوزجی (کی) قیچن (ره) بول (غماز) عدو (داد) ویردی (در) فی (حرم) ایچ حولی (نا) خطایه (معنای اشارتی) یار رسول الله سن برمدن اسرار الله سین که فیض خدا سین مشکاة نیستدن هر بر مظهر انوار محمدی اولان وایلرک هر بر لریند بر درلو مالا نهاله اسرار لدنیه ظهوره کتور شد وهر برینه بر درلو مشرب سعادت و بر مشدر که (تلك الرسل فضلیا بعضهم علی بعض) مظاهر لری اولشدر وهر بر لرینک حرم اسرار الهی اولان خانه قلبلری عصمت خدادار بانی عدویه بول ویرمیوب معصوم فیلسدر معنا الله یار سرارهم البهیة

روان تشنه مارا بجرعه درباب که مید هند زلال خضر زجام جت

بزم صوسز جام مزه بر جرعه ایلد ایش که سکا ج چا مندن آب حیات ویره ل (مفردات) (روان) جار (تشنه) صوسز (مارا) بزم (بجرعه) بر جرعه ایلد حاصلی یاده نوش اولدیغک رفت بزی بر جرعه

۶۷

بیاکه

ایله یاد ایدوب فرا موش ایلد (دل مقیم در تست حرمتش می دار) بحکم انکه خدا داشت بی الم

حرمتش بوند و مصدر مفعول معنای یعنی محترم دیگر میدارم مخاطب در بدن طوط دیگر * محصول بیت * بنم کوکام سنک
قبوکه معنی درانی محترم طوط یعنی اکا حرمت و عزت ایل اول حکله خداسنی المذن سالم طوط دیگر چون سنی دخی قبوکه
مقیم اولان کوکلی حرمتی و عزتی طوط
(کین کهست و خوش تیر میروی هش دار
* مکن که کرد بر آید ز شده ره عدمت)
کین کهست مبتدا و محذوف خبر در تقدیر
کلام این جهان کین کهست و توده
و او معنای حالت افتاده ایدر خوش بونک کبی
پر رده ابو معنای نیک لفظانه مراد قدر
معنای لازمی محکم تیر میروی تیر کیدرس
دیگر در پروا القدن و غفلتن کنایت در هش
هوشدن محققدر عقل طوط یعنی عقلک
او بار معنای هش دار مکن لفظانه مقید در
یعنی اوصالی اول تیر زولک ایل که حرف
تعلیل نهیه علت در کرد تیر بر آید چیتار
دیگر بوند چیه معنای در عدمت
نابی معنی جهتدن کرده مقید در کردت
بر آید دیگر شهره شاه را هدن محققدر
اصلنده راه شاه ایدی پادشاهی بولی دیگر
یعنی اولو بول عدمه شهره اثباتی مجاز در
عدم شده رهندن تیزی قاتلحق هلاک
وقتا اولقندن کنایت در * محصول بیت *
خواجه خطاب عام طریق و یا خطاب
خاص طریق اول ارسال غزل یورد دینی
بوصور بدین و سن خوش کسکین و خوفین کیدرسین عقل طوط بونی اینه که
عدم شاهرا هندن سکا غبار کلور (مفردات) (کین) (پوصو) (که) (ر) (است) در
(خوش) (م) (تیر) (کسکین) (میروی) (کیدرسین) (هش) (عقل) (دار) (طوط)
(مکن) (ایته) (کرد) (غبار) (بر آید) (کلور) (ز) (من) (شده) (او) (بول) (عدم) (بوقاق)
(تا) (خطایه) (معنای اشارتی) (بخطاب) (نفس) (سندخی) (سید) (الکونین)
صلی الله تعالی علیه و سلم شفا عتق دلیوب محشر رسوا یلقندن خوف ایدرسین
عقلکی باشکه جمع ایل مبتلا اولدیغک عدومین اولان شیطان پوصوده دائم سنک
هلاککه قصد ایدرسین ایدن خوش خوفین کیرسین بو غفلتی ایته و مکر شیطاندن
امین اوله که عدم شاه را هندن سکا غبار کلور بلیکه سید کدن جسدا اولوب
هلاک اولورسین

(در باب) ابرش (میدهند) و بر (زال خضر) آب حیات (ز) من (جام)
قدح (جم) بر پادشاه (تا) خطایه (معنای اشارتی) بارسول الله سن محبوب
خداسنکه پادشاه حقیقی اولان فیاض مطلق جانندن هر آن سنجیون بلا واسطه
بد قدرت الهیه ایل آب حیات فیوضات جانفز او بر رسدخی کر مکه آب زال شفا عتکه
و شراب عشق و محبت ذات پر شفته صوسر اولان جانمزه بر جرعه احسان ایل
ابرش و بوباب احسانک مقیمی اولان بیچاره امتلر بکه دستگیر اولوب رأفت
و رحله عون و نصرت ایلده سین

دلم مقیم در تست حرمتش میدار * بشکر آن که خدا داشت بی الت *
کوکام سنک قبوکه معنی درانی حرمتی طوط ایل شکر شده که خداسنی المسز
و غسن طوطشدر (مفردات) (دلم) (کوکام) (مقیم) (ثابت) (در) (قبو) (تو) (سن)
(است) (در) (حرمت) (تعظیم) (ش) (ضمیر) (میدار) (طوط) (با) (تعلیل) (شکر)
م (آن) (اول) (خدایا) (داشته) (طومش) (است) (در) (بی) (نی) (الم) (غم)
(تا) (خطایه) (معنای اشارتی) (بارسول الله) (محمد الله) (دل) (ناچخته) (پریشان) (هر تقدیر)
محبوب و غمناک ایلده سنک رؤیت انوار جلالک اشتیاقله باب احسانکده مقیم
اولوب بقدر خویش بنده فرمانک اولمشدر سیدم و سلطانم حضرت الله عشقته
بونی قدر بنده افکنده کی و بوعاصی و روی سیاه امت شرمنده کی مانقندم و ماناخر
معصومیتک و عندالله محبوبیتک نعمتی شکر یچون محضاً کر مکه حرمتی طوطوب
روز محشرده امت اراسنده رسوای ایته سین و شفا عتکدن آرمیه سین

کینکه کهست و خوش تیر میروی هش دار * مکن که کرد بر آید ز شده عدمت *
بوصور بدین و سن خوش کسکین و خوفین کیدرسین عقل طوط بونی اینه که
عدم شاهرا هندن سکا غبار کلور (مفردات) (کین) (پوصو) (که) (ر) (است) در
(خوش) (م) (تیر) (کسکین) (میروی) (کیدرسین) (هش) (عقل) (دار) (طوط)
(مکن) (ایته) (کرد) (غبار) (بر آید) (کلور) (ز) (من) (شده) (او) (بول) (عدم) (بوقاق)
(تا) (خطایه) (معنای اشارتی) (بخطاب) (نفس) (سندخی) (سید) (الکونین)
صلی الله تعالی علیه و سلم شفا عتق دلیوب محشر رسوا یلقندن خوف ایدرسین
عقلکی باشکه جمع ایل مبتلا اولدیغک عدومین اولان شیطان پوصوده دائم سنک
هلاککه قصد ایدرسین ایدن خوش خوفین کیرسین بو غفلتی ایته و مکر شیطاندن
امین اوله که عدم شاه را هندن سکا غبار کلور بلیکه سید کدن جسدا اولوب
هلاک اولورسین

همیشه وقت توای عیسی صباخوش باد * که جان حافظ دلخسته زنده شد بدمت *
ای عیسی کبی حیات و بریحی صبا سنک و فک دائم خوش اولسون که کوکلی خسته
حافظک جانی سنک نفسک ایلده دیری اوادی (مفردات) (همیشه) (دائم) (وقت)
م (تو) (سن) (عیسی) (م) (صبا) (سحریلی) (خوش) (م) (باد) (اولسون) (که) (زیرا)

جان *
افزائسکله زنده اولدی یعنی قبل کوی جانندن هبوب ایلکله جان حافظ مسکینه حیات و بر دک (وله ایضا)

(ای شاهد قدسی که کشد بند نقابت * وی مرغ بهشتی که دهد دانه و آبت) شاهد عجم محبوبه و عرب فرشته به اطلاق ایدر
بونده قدس لفظیله مناسب واقع اولش و قدس فافک ضمیمه و دالک ضمی و سکونیه ظهور معنا سنه اسنده اولور مصدرده
یا حرف نسبت ای ملک کبی بالک محبوب دیگر نقاب بوز اور تیزی که اسندر من استغها میبه معنا سنه بهشتی یا حرف
نسبت که بونده سابق کبی اسندر دانه و آب ما کولات و مشروب ایدن کنایتدر قافیه ده اولان ناز غیر خطا بدر
* محصول بیت * ای قدس محبوبی و بافرشته سی کیم چکر نقابک باغنی یعنی نقابک باغنی کیم چوزر حاصلی دیدار
مطهرک سیریه کیم مشرف اولور باغ
چوزر مک یوزین کورمکدن کنایتدر یعنی
و صلاک کیمه میسر در دخی ای جنت قوشی
دانه و آبکی کیم و بر یعنی ما کولات
و مشروبانی کیم تدارک ایدر خواجه نک
جانی مسا فر اولدقده بو غزلی بازوب
کوندر مش (خواج) بشداز دیده درین
فکر چکر سوز * کاغوش که شد منزل
و ما واکه خوابت (خواب) خواج بونده
او یخو معنای میم معنی جهتدن دیده به
مقید در از دیده ام تقدیر بنده بشد با حرف
تا کید شد بونده رفت معنای چکر سوز
وصف تر کییدر سوز و برندن چکر
یا ندر یچی معنای فکر صفتدر کاغوش که
حرف بیان فکر چکر سوزی آغوش الف
مد و دله قوجانی معنای در صرجه قوس
درلر که بنده اسندر ما و اب عطف تفسیردر
منزل که کا هدن محققدر بونده مقمدر
اولسه ده معنای خلل و برمن ضرورت
وزن ایچون کلشدر خواب و یقو بونده در
الجز علی الصدر واقعه در * محصول بیت *
کوز مدن او یخو کندی بو چکر سوز
فکردن که کیم قوجانی منزل خوابک
اولدی یعنی قوی بنده باتوب او یورسین
خواجه یه بو بیت خصو صنده اعتراض
ایله لدرلر که خایان عالی جناب دکل
اعش که حقتده سره ظن ایدوب
کیم قوجا غنده باتور و کیم قوی بنده
کبر در بعض نسخه ده بویت بوندی
(رفتی ز کنار من دلخسته بنا کاه *
تاجای که شد منزل اسایش خوابت)
کنار بان معنای بنا کاه باز آید در
تاجای که نادان تجیدر که اسندر استفهام
منزل اسایش اضافتی لامیه در اسایش
اسم مصدر در د کلش معنای سنه
* محصول بیت * ناگاه بن دلخسته نک
بانندن کنتک عجا کیمک پری و مکانی

(جان) م (حافظ) م (دل) (قلب) (خسته) م (زنده) (دیری) (شده) (اولدی)
(با) (للملا بسنه) (دم) (نفس) (نا) (خطایه) (معنای اشارتی) ای باعث حیات
حالم اولان فیض خدا و رسول محبتی عليك الصاوة والسلام حضرت اللهک سکا
شفاعت عظمی و وسیله علیای بخش و اعطا ایتله سنک وقتک دائم خوش
اولسون که بو کوکلی خسته حافظک جانی دخی سنک ظهور کله حیات بولمشدر
و حیات ایدی بولساز دخی سنک شفا عتکله در معنا الله بشفا عتله صلی الله
تعالی علیه وسلم

ای شاهد قدسی که کشد بند نقابت * وی مرغ بهشتی که دهد دانه و آبت *
ای عالم قدس که محبوی سنک نقابک بندنی کیم چوزر وای جنت قوشی سکا دانه
و آبی کیم و بر (مفردات) (ای) (حرف) (ندا) (شاهد) (محبوب) (قدس) (ارباب) (با)
نسبیه (که) (کیم) (کشد) (چکر) (بونده) (چوزر) (دیگر) (مرغ) (قوش) (بهشت) (جنت)
(با) (نسبیه) (که) (کیم) (دهد) (و بر) (دانه) (جه) (آب) (صو) (نا) (خطایه)
(معنای اشارتی) ای ذات پای نقایصدن منز قدوس لزال اولان محبوب حقیقی
سن بر فاعل مختار سنکه سندن توفیق و عنایت اولمشدر کشف حجاب ایلده مشاهده
چالاکه کیم قادر در قادر دکلدر وای جنت معرفتک طاموس بی مثالی سکا لایق
علم و معرفت و عبادات و طاعتان کیم قادر در قادر دکلدر (ما عبد ناک حق
عبادک و ماعرف ناک حق معرفتک) بو که شاهد در

خواج بشداز دیده درین فکر چکر سوز * کاغوش که شد منزل اسایش و خوابت *
بو چکر یا قیچی فکرده کوز مدن خواب کندی که کیم قوجا غی اولدی سنک راحت
و او یقورک (مفردات) (خواب) (او یقو) (میم) (ضمیر) (بشد) (کندی) (از)
من (دیده) (کوز) (درین) (بونده) (فکر) (م) (چکر سوز) (چکر یا قیچی) (آغوش)
قوجا غی (که) (کیم) (شد) (اولدی) (منزل) (محل) (آسایش) (راحت) (خواب)
او یقو (تا) (خطایه) (معنای اشارتی) (ان سمد لغیر) (حدیث) (شریف) (سرنبه)
غبطه و غیرتدن شو چکر یا قیچی فکرده کوز مدن او یقو کندی جلال محبوب حقیقی
عجا قینی صاحب دوانک دیده بصیرتده مشاهده در عجا کیمک قلبی بجلانده سنک
انوار تجلیاتک قرار ایتمشدر بز دخی بو عالی جنابه وصلت امیدده ناله و فریاده یز
بسرنا الله بجه حبیه صلی الله علیه وسلم

هر ناله و فریاد که کردم نشنیدی * پیداست نکارا که بلندست جنابت *
هر ناله و فریاد که ایلدم ایشتمک ظاهر در ای محبوب که جنابک عالیدر (مفردات)
(هر) (جمله) (ناله) (فغان) (فریاد) (م) (کردم) (ایلدم) (نشنیدی) (ایشتمک)
(پیداست) (ظاهر در) (نکارا) (ای محبوب) (بلند) (عالی) (است) (در) (جناب)
ذات (تا) (خطایه) (معنای اشارتی) ای ذات بیچونی کمال تقد سده محبوب قیلوب
عاشقان اولان اللهم باب احسانکده مشاهده جلال امیدله هر نه قدر نضرع و نیاز
بسرنا الله بجه حبیه صلی الله علیه وسلم

منزل اسایش و خوابک اولفله مشرف و معزز اولدی دیگر (هر ناله و فریاد که کردم نشنیدی * پیداست نکارا که بلندست جنابت)
بلندست جنابت (که کردم که حرف رابط صفت پید ظاهر معنای سنه در نکارا نکار لغتده نقشدر اما عجم محبوبه اطلاق
ایدر اخرنده الف حرف ندادر ای نکار دیگر که حرف پیاندر پیدای بلند بانک قبیله و ضمیمه لغتدر جناب حوی و حیات
معنای سنه که عرب اکا فناء الدار درلر * محصول بیت * هر ناله و فریاد و فغان که ایلدم ایشتمک پس معلومدر ای نکار که
جنابک بلند و رفیع در یعنی کالی رفعتدن کیمه نک ناله سی اکا ابرشمنک ایشیده سین تنکیم دیشلر (بیت) یارب غم مارا که

تعرض نوز ساند * کجاکه تویی بادر سیدن نتواند (درویش نمی پرس و ترسم که نباشد * اندیشه امر زش و پروای ثوابت) درویش تقدیر کلام درویش را در که ادات مفعولدر حذف اول نشدند ضرورت وزن ایچون و قرینه اولدیفیچون زیر انمی پرس سینگ مقدم مفعولیدر صور مز سن دیکدر یو کلامک ایکی جهتی وار بریسی خطاب عام یعنی عموما ارباب دولته خطاب اوله پس درویش دن مطلقا مراد فقیر اولور بر بسیده خطاب خاص صدر یعنی جا نانه خطاب اوله پس درویشدن کنندی خواجه مراد اولور ولکل وجهه ترسم که نباشد ترسم فعل مضارع متکلم وحده قور قرم دیکدر که حرف بیاند قور قوی نباشد فعل نفی

مستقبل اولز واولیه و دکل معنائست کاور اندیشه فکرورای و تدبیر معنارنده مستمدر امر زش اسم مصدر دربار لغتیش معنائنه اما بونده یار اغش معنائنه در امر زیدنن مشتق پروا بونده میل معنائنه ثوابت تاسی ضمیر مختا طبردر معنی جهتنده نباشد لغتانه مقیددر نباشدت تقدیرنده ثوابت و مشوبت طاعتک جزائسته دیرل مثلا بر کئی برخیر ایله انک جزائسته ثوابت و مشوبت دیرل * محصول بیت * درویشی صور مز سن (درویش) فقیر (نمی پرس) صور مز سن (ترسم) قور قرم (نباشد) اولیه (اندیشه) فکر (امر زش) یار لغتقی (پروای) طلب (ثواب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) قال الله تعالی (والله غنی وانتم الفقراء) سرنجه ملجا و مستغاث محتاج و در ماند کان اولان الله صمد بوقبر و مسکین درویش بی نوکی مقصودی حصو ابله و رجعتکله یاد ایتک آثار یله صور مز سن و آثار رجعتک اولان لذت مناجات و افعال مرضیات اوزره ثابت قنار سین قور قرمکه بزعا صبرک عفو غیری دخی مراد ایتموب عصا غز سبیلله مثاب دخی قیلر سین یارب هر نه قدر کر مکه لایق عبادت یوق ایلسه دخی بزه اطفک ایله معامله یی و روبر بزی عفو و مغفرت ایلده سک و خانه محبتک اولان قلمبری انوار عشق ساطتایله معمور ایدوب خرابلقدن امین ایلده سین

درویش نمی پرس و ترسم که نباشد * اندیشه امر زش و پروای ثوابت درویشی صور مز سن و قور قرم که اولیه سکا مغفرت فکری و ثواب پروای (مفردات) (درویش) فقیر (نمی پرس) صور مز سن (ترسم) قور قرم (نباشد) اولیه (اندیشه) فکر (امر زش) یار لغتقی (پروای) طلب (ثواب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) قال الله تعالی (والله غنی وانتم الفقراء) سرنجه ملجا و مستغاث محتاج و در ماند کان اولان الله صمد بوقبر و مسکین درویش بی نوکی مقصودی حصو ابله و رجعتکله یاد ایتک آثار یله صور مز سن و آثار رجعتک اولان لذت مناجات و افعال مرضیات اوزره ثابت قنار سین قور قرمکه بزعا صبرک عفو غیری دخی مراد ایتموب عصا غز سبیلله مثاب دخی قیلر سین یارب هر نه قدر کر مکه لایق عبادت یوق ایلسه دخی بزه اطفک ایله معامله یی و روبر بزی عفو و مغفرت ایلده سک و خانه محبتک اولان قلمبری انوار عشق ساطتایله معمور ایدوب خرابلقدن امین ایلده سین

ای قصر دل افروز که منزله انسی * یارب مکناد آفت ایام خرابت ای قلبه سرور ونور ویرجی قصر که سن انس منزله کهی سین دعدن ایترم که آفت ایام سنی خراب ایتمون (مفردات) (ای) حرف ندا (قصر) کوشک (دل افروز) قلبی شعله اندر بریجی (منزله) منزل پری (انس) صحبت (نا) خطایه (یارب) رعدن دیرلم (مکناد) ایتمون (آفت) م (ایام) م (خراب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) ای قلوب عاشقانه نور وضیا ویرجی عرش الله اولان قاب سن الله ایله اندیت محلیسن و خدا انک نیجلی خانه سین رعدن دیرلم سنی و ساوس شیطانیه آفتی ایامی خراب ایتمون و عمارت انوار نیجلی و فیوضات علوم ربانی سندن اسک اولسون

دورست سراب در این بادیه هش دار * تاغول بیابان نغرید بسراپ بوجهراده چشمه باشی اوز اقدر عقلکی باشکه جمع ابله تاسنی بیابان غولی سراب ایلله الدامسون (مفردات) (دور) ابراق (است) در (سر) باش (آب) صو (در) فی (این) بو (بادیه) صحرا (هش) عقل (دار) طوت (نا) حتی (غول بیابان) بیکانه شیطان (نغرید) الدامید (بسراپ) سراب ایلله (ت) خطایه (معنای اشارتی) ای کوکل یو مارواژ در له پراولان صحرای عشقه علوم ربانیه و فیوضات رجانیه یه بوجاب بشریته وصلت بعددر عقلکی باشکه جمع ابله تاسنی شیطان انس اولان مشایخ ضروری خیالات باطله له الدایوب صراط مستقیمدن

چیر * دیرل کر چه خلق اراننده دیو و یسان آدمیسی اولمق مشهور در اما حدیث شریفده نی ایدوب لا غول دیکدر اکر حالمده وجودی اولسه عوم اوزره سلب ایدوب دیردی سرابت کون اورته سنده اسبق زمانده ابرافدن صو کبی کورنی هیاته سراب دیرل اما کون اولنده و اخرنده کورنیه آل دیرل تاسی معنی جهندن تفریده مقیددر * محصول بیت * بویادیه عشقه سر چشمه وصال ابرافدر عقلک جمع ابله که سنی غول یعنی رقیب کذبله الدامیه یعنی سکا وعده وصال جانان ایدوب سنی تهله که یه دوشر مسون دیکدن

مستقبل اولز واولیه و دکل معنائست کاور اندیشه فکرورای و تدبیر معنارنده مستمدر امر زش اسم مصدر دربار لغتیش معنائنه اما بونده یار اغش معنائنه در امر زیدنن مشتق پروا بونده میل معنائنه ثوابت تاسی ضمیر مختا طبردر معنی جهتنده نباشد لغتانه مقیددر نباشدت تقدیرنده ثوابت و مشوبت طاعتک جزائسته دیرل مثلا بر کئی برخیر ایله انک جزائسته ثوابت و مشوبت دیرل * محصول بیت * درویشی صور مز سن (درویش) فقیر (نمی پرس) صور مز سن (ترسم) قور قرم (نباشد) اولیه (اندیشه) فکر (امر زش) یار لغتقی (پروای) طلب (ثواب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) قال الله تعالی (والله غنی وانتم الفقراء) سرنجه ملجا و مستغاث محتاج و در ماند کان اولان الله صمد بوقبر و مسکین درویش بی نوکی مقصودی حصو ابله و رجعتکله یاد ایتک آثار یله صور مز سن و آثار رجعتک اولان لذت مناجات و افعال مرضیات اوزره ثابت قنار سین قور قرمکه بزعا صبرک عفو غیری دخی مراد ایتموب عصا غز سبیلله مثاب دخی قیلر سین یارب هر نه قدر کر مکه لایق عبادت یوق ایلسه دخی بزه اطفک ایله معامله یی و روبر بزی عفو و مغفرت ایلده سک و خانه محبتک اولان قلمبری انوار عشق ساطتایله معمور ایدوب خرابلقدن امین ایلده سین

چیر * دیرل کر چه خلق اراننده دیو و یسان آدمیسی اولمق مشهور در اما حدیث شریفده نی ایدوب لا غول دیکدر اکر حالمده وجودی اولسه عوم اوزره سلب ایدوب دیردی سرابت کون اورته سنده اسبق زمانده ابرافدن صو کبی کورنی هیاته سراب دیرل اما کون اولنده و اخرنده کورنیه آل دیرل تاسی معنی جهندن تفریده مقیددر * محصول بیت * بویادیه عشقه سر چشمه وصال ابرافدر عقلک جمع ابله که سنی غول یعنی رقیب کذبله الدامیه یعنی سکا وعده وصال جانان ایدوب سنی تهله که یه دوشر مسون دیکدن

تیری که زدی بردم از غزه خطا رفت * نابازچه اندیشه کند رای صوابت (تیرسنگ یاسی وحدت ایچوندر که حرف رابط صفت بردم برونده یاه صله معنائسته رفت بوند صادر اولدی معنائسته نابونده عجب معنائسته باز بونده نا کید ایچوندر ینده معنائسته ده اواق مکندر صواب طوغری معنائسته مقابلی خلا فدر که اگری معنائسته در * محصول بیت * براوق که بورکه اوردک غزه دن خطا صادر اولدی عجبانه نه تدبیر ایدر که رای صوابک یعنی براوق دخی جائمه اورری بوخه انکله انکضا ایدری یا معنی بوله اوله که غزه دن بورکه اوردک غزه دن خطا راست نشانه وارمدی خطا واقع اولدی عجب طوغری فکرک یعنی رای صوابک بوند فصرکه نه تدبیر ایدر براوق دخی اتاری بورکه بوخه ترک ایدوب اهمال ایدری حاصلی آندبک غزه اوق خطا ایلدی بر غزه اوق دخی اتاری بورکه و بازن کان اوق اتاری سین تدبیرکدر (تادرر پیری بجه آیین روی ای دل * باری بغلط صرف شد ایلم شایب) نابونده عجبانه معنائسته آیین اسلوب و قانونه دیرل باری بونده هله معنائسته بغلط باحرف صله و یامع معنائسته در شایب بونده بیکتاک معنائسته اسمد در * محصول بیت * عجبابر لک طربقنه و وقتنده نه آیین و نه قانونه ساوک ایدرسین ای کرکل هله ایام شایب غلطره صرف اولدی و باغلطایله صرف اولدی حاصلی غرور و غفله کچدی (راهدل عشاق زدان چشم خجاری * پیداست ازین شوبه که مستی شرابت خجاری بای نسبی در پیدا ظاهر معنائسته مستی شرابت بولک کچی پرلده مست قتال معنائسته در * محصول بیت * اول نمخوره چشم عشاقک کوکلی بولنی اوردی ظاهر در بوشیوه دن که سنک شرابک مستدر (مفردات) (راه) بول (دل) کوکل (عشاق) عاشق (زدن) اوردی (آن) اول (چشم) کوز (خجاری) مست (پید) ظاهر (است) در (ازین شوبه) بونازدن (مست) م (است) در (شراب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) یارب سنک و رای عجباید اولان نظر رحمتک توفیق و عتابک یو ادش ایدیکک عشاقک کوکلی بولنی اوروب بالکلیه ماسوادن منقطع قیلدی بوشیوه دن ظاهر در که سنک توفیقک ایلله اولان شراب عشقک (لعشق تارنی الفلوب تحرق ماسوای محبوب) مظهر بدر کر مکه بزی زنجیر عشقه بند ایدوب راه مستقیم چیرمیه سن حافظه غلامست که از خواجه کر یزد * لطفی کن و باز که خراب زعنابت

جیرمرون و سنی فتنای الله بقا بالله مرتبه سندن معجزایتمون تیری که زدی بردم از غزه خطا رفت * نابازچه اندیشه کند رای صوابت غزه دن قلم اوزره براوق اوردک خطایه کیدی عجب کیرونه فکر ایلر سنک طوغری رایک (مفردات) (تیر) اوق (یا) وحشیه (زدی) اوردک () علی (دلم) قلم (از) من (غزه) کوزاوی (خطا) م (رفت) کیدی (نا) عجب (باز) کیر (چنه) نه (اندیشه) فکر (کند) ایلر (رای) تدبیر (صواب) طوغری (نا) خطایه (معنای اشارتی) یارب بحمد الله نظر عنایتکله قلم اوزره براوق اوروب قلم توجهنی جانب عزتکله دوندک لکن اول اوق چکر نه طوغری عارف قولرک کچی بونده ناچیرنی مطلقو جز اولان فتی کلی مرتبه سنده ایتمدی که سنک نیجلی و بخشیشک جله حکمت اوزره در حقی سنک اراده علیه و حکمت جایدک نه اوزره اولدیفنی عقول ادراکدن عاجز در همان کر مکه بزعا جزلی حصول مراد بیلده مسرور ایلده سین

تادرر پیری بجه آیین روی ای دل * باری بغلط صرف شد ایام شایب عجب پیرلک بولنده نه اسلوب ایله کیدرسین ای کوکل حیف که سنک کجلاک کونلرک غلطه و هوایه صرف اولدی (مفردات) (نا) عجب (در) فی (ره) بول (پیری) قوجه اقی (بجه) نه (آیین) اسلوب (روی) کیدرسین (ای دل) ای کوکل (باری) هله (بغلط) خطایه (صرف) م (شد) اولدی (ایام) کونلر (شایب) کجلاک (ت) خطایه (معنای اشارتی) ای کوکل پیراودک عبادات و طاعات ایتکه و ریاضات و مجاهدات ایله درد عشق و انس حتی تحصیل ایتکه وجودیکده تحمل و طاقت قالدی عجب بویراکده و بوضعف قوا ایلله مردان خدای کچی نیجه سعی ایلده بیلورسین باری ایام شبانی هوای نفسه صرف ایدرک بویراکد وقتی ضایع ایتموب خلوص قلبه متوجه درگا بی نیاز اول که فیاضده بخل یوقدر راهدل عشاق زدان چشم خجاری * پیداست ازین شوبه که مستی شرابت

اول مستکر عشاقک کوکلی بولنی اوردی ظاهر در بوشیوه دن که سنک شرابک مستدر (مفردات) (راه) بول (دل) کوکل (عشاق) عاشق (زدن) اوردی (آن) اول (چشم) کوز (خجاری) مست (پید) ظاهر (است) در (ازین شوبه) بونازدن (مست) م (است) در (شراب) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) یارب سنک و رای عجباید اولان نظر رحمتک توفیق و عتابک یو ادش ایدیکک عشاقک کوکلی بولنی اوروب بالکلیه ماسوادن منقطع قیلدی بوشیوه دن ظاهر در که سنک توفیقک ایلله اولان شراب عشقک (لعشق تارنی الفلوب تحرق ماسوای محبوب) مظهر بدر کر مکه بزی زنجیر عشقه بند ایدوب راه مستقیم چیرمیه سن حافظه غلامست که از خواجه کر یزد * لطفی کن و باز که خراب زعنابت

چیر * دیرل کر چه خلق اراننده دیو و یسان آدمیسی اولمق مشهور در اما حدیث شریفده نی ایدوب لا غول دیکدر اکر حالمده وجودی اولسه عوم اوزره سلب ایدوب دیردی سرابت کون اورته سنده اسبق زمانده ابرافدن صو کبی کورنی هیاته سراب دیرل اما کون اولنده و اخرنده کورنیه آل دیرل تاسی معنی جهندن تفریده مقیددر * محصول بیت * بویادیه عشقه سر چشمه وصال ابرافدر عقلک جمع ابله که سنی غول یعنی رقیب کذبله الدامیه یعنی سکا وعده وصال جانان ایدوب سنی تهله که یه دوشر مسون دیکدن

وحدتد مکندر باز که باز بونده عودت وعدول معنائسته عتاب و عتب مصدر در آزار اوق معنائسته * محصول بیت * حافظ بقول دکلدر که افندیسندن بجه یعنی بیک جفا کورسه خواجه سندن قاجر کیدر دکلدر ایدی اطف ایلله حشم و غضبدن کیروکل یعنی عدول ایلله که عتابکدن خرام حاصلی جور و جفاندن اوتوری سنی راغوب کتیزم اما متا بکدن زیاده متا سدر ایدی اطف ایدوب عتابی ترک ایلله (وله ایضا)

(آن ترک پری چهره که دوش از بر مارفت * آبا چه خطا دید که از راه خطارفت) که حرف را بصله صفت بر بونده قوت یعنی عند معنای آبا ادات اسفندها مدر عجا معنای سینه چه خطا بونده خلاف صواب در راه خطا
 ابهام طریق بقوله واقع اولش در معنی ملک
 خطا و مذکور معنای * محصول بیت *

﴿ ۲۷۰ ﴾

حافظ او بیه بر غلام دکل که فسد یسندن فاجه بر اطف ایله و کبر و کل که سنک
 عتاب کردن خرام (مفردات) (حافظ) م (نه) نفی (غلام) عبد (یا) وحدید (است) در
 (از) من (خواججه) افندی کر زدن فاجه (اطفی) بر اطف (کن) ایله (باز) کبر و
 (آ) کل (خرام) م (ز) مر (عتاب) غضب (تا) خطا بیه (معنای
 اشاری) یارب سنک توفیق کله حافظ زنجیر عتقه که شویله بند اولشدر که سنک
 درگاه عزت کردن بر نفس مفارقتی بوقدر سن محسن حقیقت باب احسانک غیری به
 عبد آبق کبی نظری دخی بوقدر سن اکا بر اطف ایله و کبر و عالم ارواحده اولان
 تجلیک ایله بلا حجاب تجلی ادب انی غضب کردن امین ایله خرا باقم سنک
 غضب کرده رعصنا الله من غضبه بجایه حبیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ آن ترک پری چهره که دوش از بر مارفت * آبا چه خطا دید که از راه خطارفت ﴾
 اول پری یوز و محبوب که دون کجه بزم فتنه کندی عجا معنای خطا کوردی که
 خطا بولدن کندی (مفردات) (آن) اول (ترک) محبوب (پری) جنک کوزلاری
 (چهره) یوز (دوش) دون کجه (از) من (بر) عتد (ما) بز (رفت) کندی
 (آبا) عجا (چه) نه (خطا) م (دید) کوردی (از) من (راه) یول (خطا)
 م (رفت) کندی (معنای اشاری) بولیل ایله تعبیر اولان عالم کون و فسادده
 اول نور ذاتیه سی عالی محیط اولان محبوب حقیقت آثار تجلی * جالی بزم قلب
 پریشان کردن کندی فیاضده بخل بوقدر بزم کسب بدعراولان خطا سیندن کندی
 اما عجا قننی خطایی عظیم کوردی کندن کندی

﴿ تارفت مرا از نظر آن چشم جهان بین * کس واقف ما نیست که از دیده چهارفت ﴾
 حتی اول جهانی کور بیچی چشم بنم نظر ممدن کندی کیمه بزم واقف دکلدر که
 کوزدن نه کندی (مفردات) (نا) حتی (رفت) کندی (مرا) بنم (از) من
 (نظر) م (آن) اول (چشم) کور (جهان بین) جهان کور بیچی (کس) کیمه
 (واقف) عالم (ما) بر (نیست) دکل (از دیده) کوزدن (چها) نه (رفت) کندی
 (معنای اشاری) حتی اول قدر آثار تجلی * جمال الله قالدی که اسرار
 جهانی کورمه مستعد اولان چشم بصیرت بنم نظر ممدن کندی و بی محبوب
 ایتدی بزم بودرد دروزره و بوهره معنوی کیمه واقف دکلدر و اهل کرم دخی
 حال پریشان نمره نظر ادب بزی بولم هجران خلاص ایتدی بکیچون کوز بزدن
 نه قائل یا شلر کندی که حسابیه کلز

﴿ بر شمع زفت از کذر آتش دل دوش * آن دود که از سوز جگر بر سر مارفت ﴾
 شمع اوزره کندی کوکل آتشک اوغرامسندن دون کجه اولان و نون که جگر
 یاغسندن بزم یاغ اوزره کندی (مفردات) (بر) صلی (شمع) موم (زفت)

﴿ کندی ﴾

اول توتون کندی سوز جگر دن بزم یاغسندن کندی یعنی دون کجه اول سوز و کذر و اول دود دل که جگر حرارتندن بزم یاغسندن کندی
 و کندی شمعک اوزرندن قتیله سی آتشدن بکوب کندی حاصلی بزم سوز جگر مزک دودی شمعک قتیله سی آتشدن
 د وندن زیاد مایدی

﴿ ۲۷۱ ﴾

کندی (از) من (کذر) اوغرامق (آتش) م (دل) کوکل (دوش) دون
 کجه (آن) اول (دود) توتون (از) من (سوز) یاغق (جگر) م (بر) صلی
 (سر) یاغ (ما) بز (رفت) کندی (معنای اشاری) عالم ارواحده و وطن
 اصلیده اذت خطاب ایله و مشاهده انوار خدایه پرورده اولش ایکن شمدی بوعالم
 ظلمده بونک کبی دولت عظمتک هجر و فراقیه بنیان کوکل آتشک اوغرامسندن
 جگر یاغسندن یاغس اوزره کندن توتون و دزد و بلا شمع اوزره کندی و اهل صورت
 انی طاعتی و کور مدی

﴿ دور از رخ اودمدم از چشمه چشم * سیلاب سرشک آمد و طوفان بلارفت ﴾
 آنک رخندن اراق اولسون دمدن چشمه چشمه شمدن کوز یاغی سیلابی کلدی
 و بلا طوفانی واقع اولدی (مفردات) (دور) اراق اولسون (از) من (رخ)
 یکانی (او) آنک (دمدم) نفس بنفس (از) من (چشمه) بیکار (چشم) کوزم
 (سیلاب) سیل صوبی (سرشک) کوز یاغی (آمد) کلدی (طوفان بلا) م (رفت)
 بونده واقع اولدی معنای در (معنای اشاری) بودردل دواسی و میراث پدر اولان
 کوز یاغی اول از رحم الراحین اولان اللهک عتدیت معنوی سنده عدم قبولدن
 اراق اولسون و دیلرم بدم حضرت آدم عایده السلام پدر یزدن قبول ایتدی کبی
 بزدن قبول ایتسون محضاً الهک عطاسیله بوعظیم هجراندن ایچون کوزم
 پیکارندن سبالر کبی بولانق قائل کوز یاغی کلدی محمل مرحت اولمز ایچون
 صانکه بلا طوفانی واقع اولدی

﴿ از پای فتادیم چو آمد غم هجران * در درد بزم چون از دست دوا رفت ﴾
 ایاقدن دوشدک چونکه هجران غمی کلدی درده اولدک چونکه الدن دوا کندی
 (مفردات) (از) من (پای) ایاق (فتادیم) دوشدک (چو) چونکه (آمد)
 کلدی (غم هجران) آیر یاغی غمی (در) فی (درد) م (بزدیم) اولدک (چون)
 چونکه (از دست) الدن (دوا) علاج (رفت) کندی (معنای اشاری) بوعالم
 ایتلاده خانه تجلی و عرش ربانی اولان حطیم قلبی نفس و شیطانی احاطه
 ایتکله بزم هجران غمی کلدی بز ایاقدن دوشدک و بلجری طوغر و لدوب صراط
 مستقیمه کید. من اولدق اعدا بزم غالب اولد بکیچون دوا الدن کندی یارب اگر سنک
 توفیق و صابت بزم بار اولوب الیزدن طومر سه و بزم کرم و رجسک بنشمرسه
 بزم بودرد ایله هلاک مقرر در که (وان لم تفعلنا و ترجعنا لنکون من الخاسرین) رب
 حبیب محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه بزم توفیق رفیق ادب و بزی
 خسرا نه و دردد هجرانده قومیه سن

﴿ دل گفت وصالش بدعا باز توان یافت * عمر یست که عمر همه در کار دعا رفت ﴾
 کوکل دیدی اول محبوبک وصالی دعا ایله کسیر بولاق ممکند بر بر عمر در که بنون
 عمر جله دعا ایتشدن کندی (مفردات) (دل) کوکل (فت) دیدی (وصالش)

(دور از رخ اودمدم از چشمه چشم * سیلاب سرشک آمد و طوفان بلارفت)
 دور از رخ اوانک رخسندن اراق یعنی
 رخی فراقتدن دمدن مر ادتقدر
 بونده زیاد خوب واقع اولشدر
 * محصول بیت * اول جانانه نک رخندن
 اراق یعنی رخی فراقتدن نفس بنفس یعنی
 هر ساعت کوزم چشمه شمدن کوز یاغی
 سبلی کلدی و بلا طوفانی چقدی کندی
 یعنی کوز ممدن کوز یاغی طوفانی آفدی
 کندی کثرت بکا و کربه دن و جا زدر که
 دور از رخ اودن مراد دعا اوله
 (از پای فتادیم چو آمد غم هجران *
 در درد بماندیم جوار دست دوا رفت)
 * محصول بیت * ایاقدن دوشدک چونکه
 غم هجران کلدی یعنی هجران غمی کلچک
 ایاقدن دوشدک یعنی سرچدک و بقدک
 و دردد ایچند قالدق چونکه الدن دوا
 کندی یعنی جانیان درده درمان ایدی
 اول کید بیک درده قالدی جانان که
 طیب در دجان و دل ایدی کندی و بزدرد
 ایچند قالدق (دل گفت وصالش بدعا
 باز توان یافت * عمر یست که عمر همه در کار
 دعا رفت) وصالش ضحیری جانانه راجعدر
 بدعا با حرف سببی باز نا کید ایچوندر
 عمر یست بونک کبی برلده عمر زماندن
 کایتدر و باسی وحدت ایچوندر در کار
 دعا یعنی دعا ایتشدن و جا زدر که کار بونده
 مقیم اوله تقدیر کلام در دعا رفت دیک اوله
 * محصول بیت * کوکل دیدیکه جانان
 وصالی دعا سببی ایله بولق او اور بویه
 اولجه بوزماندر که عمر جمعا دعا و یادعا
 خصوصنده کندی حاصلی دل بویه
 دینی بر مدتدر که محام عمر وصالیچون
 دعا بده کندی

(احرام چه بندیم چو آن قبله نه آنجاست * درسی چه کوشیم چو از مروه صفارت) بونده قبله دن مراد جانان درسی در بونده باه صله معناسنه وسی بونده صفایله مروه لك اراسنده بکجه یدی کره بلکه دیرل صفادن مرویه و مرویه صفایه که بونلر بر موصفک اسمیدر حج ایللر یلورل حاصلی مناسک جعدنر بعض نسخده مرویه برینه کعبه دوشمس اما صفایه مروه انسدلر صفایه بونده ایهام طریقله

۲۷۲

واقعدر * محصول بیت * احرام نه تعلیم چو نکه اول قبله یعنی جانانده دکلدر یعنی اول جانانک محله سنک زیارنه نیه قصد ایدلم چونکه اول اندکل وانک جاننده کینکه نه سعی ایدلم چونکه مروه دن یعنی کوی جانان صفایه کیندی یعنی کوی جانان جاننده نه سعی ایدلم چونکه کوبندن صفا کیندی حاصل کلام کویتک صفایه کیندی وجود شریفله در کوبندن کیندی کینجه صفایه کیندی کیندی اولور بونده قبله جانانده مروه کوبندن کیندی (دی گفت طیب از سر حسرت چومر ادید * هیهات که ریج توفان شفافیت) دی دون دیکدر اس معناسنه از سر ازمن معناسنه سر بونده اوجده جهت معناسنه چو بونده چونکه معناسنه هیهات عریده ابرافلندی دیکدر اما فارسیده تحسیر و غسان مقامنده استعمال ایدلر دردا وحسرتا وحیفادیکدر ریج مرض والمه درل قانون شفا اضافله بونده قانون شفادن مراد معنای اغویلی یعنی اسلوب علاج دیکدر بونده ایهام طریقله واقع اولمش زبراقانون علم طبک رکتایدلر ابن سینا ک و شفا و منطق و حکمت و کلامده برکتایدلر * محصول بیت * دون طیب بنی کورنجه حسرت جهندن دیدی دردا که سنک رنجک شفا اسلوب و قانونندن کیندی و کیندی یعنی مر شک شفا بزر دکلدر یعنی موت مقرر در (ای دوست پرسیدن حافظ قدیمی * زان پیش که کوبند که از دار صفارت فزارفت) پرسیدن مصدر در مفعول مضاف بونده مراد عیادت در که مر بیک حالی صور مفعول دیرل قدیمی بانی وحدت و یانکیر ایچوندر نه تونک کسری و هاه اصلیه ک سکونیه

ای دوست پرسیدن حافظ قدیمی * زان پیش که کوبند که از دار صفارت فزارفت * ای دوست حافظی صور مفعول بر قدم قوآن اول که دیه لحافظ دار فسادن کیندی (مفردات) (ای دوست) م (با) للملا بسة (پرسیدن) سؤال ایتمک (حافظ) م (قدم) ایاق (با) وحدتیه (نه) قو (زان پیش) ندن اول (کوبند) نه (از) کعبه قبلدن صفا کیندی

دی گفت طیب از سر حسرت چومر ادید * هیهات که ریج توفان شفافیت * دون چونکه طیب بنی کوردی حسرت اوچندن دیدی هیهات که سنک رنجک قانون شفا دن کیندی یعنی سکا علاج میسر دکلدر دیدی (مفردات) (دی) دون (گفت) دیدی (طیب) م (از) من (سر) وج (حسرت) شفقت (چو) چونکه (مرا) بی (دید) کوردی (هیاهات) بعد اودای (ریج) درد (تو) من (قانون شفا) علم طبدن برکتایدلر (معنای اشارتی) جوامیس قلوبدن بر طیب الهی شفقت بوزندن بکا دیدیکه ای حافظ مطالبه زیاده اعلادر حالو که منظر رجاء اولان قبلک تعلق ماسوادن منقطع دکل هیهات که بومر اد حاصل اوله و بودردک شفا یوله زیرا اهل الله قانون شفا سندن بوشفا کیندی یعنی درد و صلاک دواسی جان و جهالت و کلی ماسوانک ترکیله در

ای دوست پرسیدن حافظ قدیمی * زان پیش که کوبند که از دار صفارت فزارفت * ای دوست حافظی صور مفعول بر قدم قوآن اول که دیه لحافظ دار فسادن کیندی (مفردات) (ای دوست) م (با) للملا بسة (پرسیدن) سؤال ایتمک (حافظ) م (قدم) ایاق (با) وحدتیه (نه) قو (زان پیش) ندن اول (کوبند) نه (از) کعبه قبلدن صفا کیندی

۲۷۳

امر مختا طبر نه بندن قو دیکدر زان پس زان زمان پیش تقدیرنده در دار فسادن مراد دنیادر * محصول بیت * ای دوست حافظی صور مفعول بر قدم قو یعنی کل دیکدر و زماندن اول که دیه ل دار فسادن کیندی یعنی ای دوست کل حافظی عیادت ایل اول کوبندن و اول زماندن اوکندن که دیرل وفات ابتدی رجاء الله علیه (وله ایضا)

(جز آستان توام در جهان پناهی نیست * سرمن یجزان در حواله کاهی نیست) پناهی دنا وحدت و یانکیر ایچوندر یجز ده بازانددر حواله احاله ک اسمیدر اکز دیونده مستملدر مثلاً مدیون دایک دینی رغیری به دوندلر که احاله و حواله دیرل کاهی کاه اسم مکندر یا حرف وحدت و یانکیر ایچوندر * محصول بیت * جهانده سنک اشککدن غیری بکا صیفنجق بر یوقدر و بنم باشمه بو قیودن غیری بر حواله یوقدر یعنی رمر جمع و ما وی یوقدن (عدو چو تیغ کشد ماسپر بندازیم * که تیغ مابجز ناله واهی نیست) سپر بندازیم جنگی ترک ایدله روز دیکدر روز مره لنده نسیم و انقیاددن کنایندر ناله واهی یاری تنکیر ایچون وحدت ایچون دکلدر * محصول بیت * عدو بزمه جنگ ایل میکیون چونکه قلیچ چکده بزانکله جنگی ترک ایدله رز یعنی منقاد او اوب اکا او بزم ز برای بزم لغیراه و ناله دن غیری دکلدر حاصلی رضه فا بزم آلت حر بزم و ناله در (چرا کوی خرابات روی برنام * کزین بهم بجهان هیچ روی وراهی نیست) برنام فعل مضارع متکلم وحده تایدندن دوندلر مک معناسنه کزین که حرف تعلیل زای مفرده حرف ابتدادر معناسنه این اسم اشارتدر تقدیر کلام که از این در ترکیله هاه رسمی وایکی هر ه حذف اولمشدر و مهم متکلم معنی جهنده راهی انفضنه مقید در روی بونک کبی مقامده تا کید افاده ایدلر انجیق را هیلک بانی حرف تنکیر و یا حرف وحدتدر * محصول بیت * میخانه محله سندن نیچون یوزم دوندلر بی یعنی اندن یوزم دوندلر زبراه جهانده بکا هیچ بوندن یک روی وراه یوقدر یعنی بکا بوی بوندن ابورک و بیکرک بر یول یوقدن (زمانه کرفکند آتشم بخرمن عمر * بکو بسوز که بر من بیرک کاهی نیست) آتشم ده کی میم متکلم معنی جهنده عمره مقید در بکو بسوز بکو بکونک مفعولی ابیکیدن خالی دکل زمانه اوله باخرمن عمر خرم عراضاتی بیانیه یعنی بسوز متعدی اعتبار اولور سه زمانه در و لازم اعتبار اولور سه خرم عمر در * محصول

۲۷۳

من (دار فضا) فانی او (رفت) کیندی (معنای اشارتی) ای کوکلم مقصودی محبوب حقیقی اولان الله بووصالک امیدله دلسته حافظک حالی صور مق ایچون بر قدم اقدم برنجلی و بر نظر عنایت بیوراندن اول که حافظ دار فسادن کیندی دیه ل

جز آستان توام در جهان پناهی نیست * سرمن یجزان در حواله کاهی نیست * سنک آستانکدن غیری جهانده بکا پناه یوقدر بنم باشمه بوقیودن غیری بر مفر و بر حواله کاه یوقدر (مفردات) (جز) غیر (آستان) ایتمک (تو) سن (ام) بکا (در جهان) جهانده (پناه) صیفنه جق بر (یا) وحدتیه (نیست) یوق (سر) باش (مرا) بنم (یجز) غیر (این) بو (در) قیو (حواله کاه) مفر (یا) وحدتیه (نیست) یوق (معنای اشارتی) یارب سنک در کاعکدن غیری جهانده بنم بر صیفنه جغ و بر ملباسم یوقدر یارب سنک بو باب احسانکدن غیری بنم باشمه بر نسلیت و بر سلامت یری یوقدر

عدو چو تیغ کشد من سپر بندازیم * که تیغ مابجز ناله واهی نیست * عدو چونکه قلیچ چکده بن قافاتی انارم و جنگ ایتمز ز برای بزم قلیچمن بر ناله و رآه دن غیری دکلدر (مفردات) (عدو) م (چو) چونکه (تیغ) قلیچ (کشد) چکده (من) بن (سپر) قلفان (بندازیم) انارم (که) ز برای (تیغ) قلیچ (ما) بزم (یجز) غیر (از) من (ناله) فغان (آه) م (با) وحدتیه (نیست) دکلدر (معنای اشارتی) نفس و شیطان اگر وسوسه ایله بکا قلیچ چکوب هلاک قصدا بذر لسه بن انارله قلبی مشغول قلیقدن فراغت ایدوب عدو ایله جنگ ایتمز ز برای بزم سیف فاطمز درگاه حقه توجه کامله ایله بر ناله و آه دن غیری دکلدر

زراه کوی خرابات برنایم روی * کزین بهم بجهان هیچ روی وراهی نیست * میخانه محله سی بولندن یوز دوندلر مز زبراه جهانده بکا بوندن ابو هیچ رست و بر طریق یوقدر (مفردات) (ز) من (راه) بول (کوی) محله (خرابات) میخانه (برنایم) دوندلر مز (روی) یوز (که) ز برای (بوندن) به (ابو) ام (بکا) بجهان (جهانده) هیچ (قطعا) روی (یوز) راه (با) وحدتیه (نیست) یوق (معنای اشارتی) درگاه حقه لذت مناجات کندوده حاصل اوله جق عشق و محبت بولندن یوز دوندلر مز زبراه جهانده بکا بوندن ابو هیچ رست و بر طریق یوقدر

زمانه کرفکند آتشم بخرمن عمر * بکو بسوز که بر من بیرک کاهی نیست * زمانه اگر بنم عمر خرمته آتشم براغه زمانه به یاق دی بنم قتمده عمر خرمی رصمان چو بی قدر یوقدر (مفردات) (زمانه) م (کر) اگر (فکند) براغه (آتشم) م (ام) بنم (یا) للملا بسة (خرمن) م (عمر) م (بکوی) دی (بسوز) یاق (که) ز برای (برمن) بنم اوزریمه (با) للملا بسة (برک) بیراق (کا) صمان (با) وحدتیه (نیست)

۲۷۴

۲۷۴

بیت * زمانه اگر خرم عمر مه آتشم براغور سه یعنی بی باقوب بالدر سه زمانه به یاق دی خرم عمری و یا خرم عمره بیان دی که بنم قتمده عمر خرمی رصمان پراغوره دکلدر یعنی بامده هیچ اعتباری یوقدر عمره آتشم براغور سه مراد هلاک ایلکدر

(غلام ز کس جاش آن سهی
 قدم * که از شراب غرورش بکس
 نکاهی نیست) جاش طناز و کوز
 اوجله باحق و بر معادن او توری او غور این
 بویلق مثلا آو جبار آو بویلق کبی شراب
 غروره اضافتی بیایه در * محصول بیت *
 اول طوغری فاملی نک جاش کوز نک
 قولیم که شراب غروردن کیمسه به نظری
 والتفات یوقدر یعنی غرور حسن اتی
 کیمسه به با قدر من (چنین که از همه
 سودام راه می بینم * بجز حجاب زلفش
 مر ایشاهی نیست) سوجانب معنای دام
 طوزاق حجاب حفظ وصیانت معنای در
 * محصول بیت * بونجاین که جمیع جابیدن
 دام راه کوررم یعنی هر جابیدن قیود دنیا
 بی احاطه باشد اوجانک زانی جابیدن
 غیری صیغیغیم یوقدر یعنی قیود دنیاد
 بی خلاص ایلین انک راقیدر حاصلی
 رانی طور اغنه گرفتار اوجبه غیری
 طوزاقدن سالم اولورم مقصودم بود
 (عنان کشیده روی پادشاه کشور حسن
 * که نیست بر سر راهی که داد خواهی
 نیست) کشیده بونک کبی پرده چکرک
 معنای رورا نک فکھی وواوک سکونیه
 امر مختا طبر رو بدیدن کیت دیمکدر
 کشور اقلیم کشور حسن اضافتی بیایه در
 که حرف تعلیل بر سر راهی باوحدت ایچوند
 سر بونده اوج معنای در بر یول اوجی
 اوستی دیمکدر که حرف بیان سر راه
 داد خواه وصف ترکبیدر خواه بدیدن
 داد عدله دبرل داد خواه عدل استیجی
 یعنی منظم حاصلی شکا بیتی دیمکدر
 * محصول بیت * ای کورلک ملکک
 شاهی دیزکی چکرک کیت یعنی آنک باشی
 چکرک کیت زرا بر یول اوجی اوستی
 یوقدر که اندر داد خواه یعنی شکا بیتی
 اولیه حاصلی آهسته کیت زرا شکا بیتی
 چوقدر تا که هر کسی ایشدوب دکلکه قابل اوله

یوق (معنای اشارتی) اگر اهل زمانه عمر مده تحصیل ابتدیکم خرمن دنیاغنه
 و تملقات ماسوا مه بر آتش راغوب بقارسه و اتلاف ایدرسه اهل زمانه به سوبله
 یاقسون زرا اللهه جد و ثنار اولسونکه اللهک عشق و محبتی دولکله کوکلم غنی
 اوله لی دنیا و اما فیهانک بلکه ایکی جهانک بنم قتمه بر صمن چوبی قدر قدری یوقدر
 * غلام ز کس جاش آن سهی سرورم * که از شراب غرورش بکس نکاهی نیست *
 اول سرور و کذا و غور این فرصته صید ایدیمی کوز نک غلامیم که غرور شرابیدن انک
 کیمسه به بر نظری یوقدر (مفردات) (غلام) م (ز کس) کوز دن استعاره
 (جاش) او غور این کوروب بر یار صید ایتمک فرصت کوزل (آن) اول
 (سهی سرورم) سرور قدم (از) من (شراب) م (غرور) م (ش) صمیر
 (بکس) کیمسه به (نکاهی) بر نظری (نیست) یوق (معنای اشارتی) اول راه راه مستقیم
 اولوب مستعد بنک قلوبی نظر مناسبتله جذاب اولان حدیث متشا بهنده
 شاب امر د ایله ذات شریفی معبر محبوب حقیقی که (والله غنی و اتیم الفقراء)
 سر نیجه کال استغنا سندن محو و فساد اولیان ارباب وجوده بلا واسطه
 بر نظری یوقدر
 * چنین که از همه سودام راه می بینم * بجز حجاب زلفش مر ایشاهی نیست *
 بویله که هر طرفدن یول طوزاغنی کوررم انک زانی جابیدن غیری بکار صیغنه جق
 بر یوقدر (مفردات) (چنین) بویله (از) من (همه) جله (سو) طرف
 (دام) طوزاق (راه) یول (می بینم) کوررم (با) لاملابسه (حجاب) حفظ
 (زلف) م (ش) صمیر (مرا) بکا (پناه) صیغنه جق بر (یا) وحدتیه (نیست)
 یوق (معنای اشارتی) بحمد الله مرتبه فساد شویله مظهر نظر الهی اولدمکه
 هر طرفدن عالم کون و فساد ک طوزا غنی کوررم لکن اهل ولا یته ما مونیث
 اولدیفیچون الله تعالی ک تجلیات صفایه سندن اولان عصمت و جابه سندن غیری
 نکا بر صیغنه جق بر یوقدر
 * عنان کشیده روی پادشاه کشور حسن * که نیست بر سر راهی که داد خواهی نیست *
 ای حسن اقلیمک پادشاهی آنک باشی چکه رک یوری زرا بر یول باشی یوقدر که
 اندر رشکا بیتی یوقدر (مفردات) (عنان) یولار (کشیده) چکیچی (رو) یورو
 (ای پادشاه) م (کشور) اقلیم (حسن) م (که) زرا (نیست) یوق
 (بر سر راهی) بر یول باشی اوزره (داد خواهی) رشکا بیتی (نیست) یوق
 (معنای اشارتی) ای حکیم لم یزل اولان اللهم سنک فیض تجلیاتک عباد که تفاوت
 اوزره استعداد نیجه قسمت اولشد لکن سن راقلم حسنک پادشاهی جبل سنکه جلالک
 تجلیسته طاعنر تحمل ایتموب باره باره اولشد ای بنم قولنی اسر کیمی رحیم ربم بزی
 کره کله عصمتده قلوب عقل قیدی و شریعت قیدی محل اولتمسزین شوق لقا که
 ونجلی ذاتکه مظهر قلوب نفس و شیطانک ورطه هلاکدن حفظ ایده سین زرا بوراه

(مباحث در بی آزاد و هر چه خواهی کن * که در شریعت ما غیر از این کنساهی نیست) مباحث نهی مخاطبدر باشیدن
 در بی در حرف ناکیدی بونده آرد معنای در آزار اسددر آزار بدیدن اینجتمه و اینجتمه لازمه متعدی مایندمه مشترکدر * محصول بیت *
 آزارار دنجی اوله و هر نه که دیلرسک

محبتمه نفس و شیطان الدن بر مرتبه ده بر مرد خدا خلاص اولوب شکایتله
 درگاه حق نیاز مند اولمشدر در جهان عصمت حقه طیبائمشدر
 * مباحث در بی آزاد و هر چه خواهی کن * که در شریعت ما غیر از این کنساهی نیست *
 کیمسه بی اینجتمک ارقه سنده اوله و هر نه ایسترایسک ایله زرا بریم شریعتده بوندن
 غیری بر کاه یوقدر (مفردات) (مباحث) اوله (در) فی (بی) ارقه (آزار)
 اینجتمک (هر چه) هر نه (خواهی) ایسترایسک (کن) ایله (که) زرا (در) فی
 (شریعت) بونده راه عشق (ما) بز (غیر) م (زین) بوندن (کلاه) م (یا)
 وحدتیه (نیست) یوق (معنای اشارتی) ای دل وای اهل دل صاف بر مؤنک
 خاطر بینی رنجیده و بریشان اینجه سین و اعمال نوافلاتدن هر نه قدر عملک قلیل
 اوور سه ده ایلله سین عملک قلندن الماسک اولمیه سین بر اویاء الله قتمده
 خاطر بریشان ایتمکدن پیوک کلاه یوقدر که (قلب المؤمن عرش الرحمن)
 یور لمشدر
 * عقاب جور کشادست بال در همه شهر * کان کوشه نشینی و تبراهی نیست *
 طوشجیل قوشک جوری دوکلی شهر ده فساد آچشدر بر کسه نشینک بانی و برآه
 اوقی یوقدر (مفردات) (عقاب) طوشجیل قوشی (جور) ظلم (کشادست)
 آچشدر (بال) فساد (در) فی (همه) جله (شهر) م (کان) بای (کوشه نشین)
 اهل عزلت (یا) مصدر به (تبر) اوق (آه) م (یا) وحدتیه (نیست) یوق
 (معنای اشارتی) طوشجیل دینلان قاره قوش کبی بقبر حق فان دو کیچی
 و غرض نفسانیه ایچون قبل نفوس ایدیمی ظالمالک ظلی آثاری جمیع شهرلده
 و اطراف عالیه ظهور ایتمشدر لکن بوظالمالک عجا کوشه عزتده آهی اوقی هدف
 اجابت واصل اولمش مستجاب الدعوه برمر دخیل یوقی ظن ایدرلر که یوقدر بغیر
 حق ظالم جسارت ایدرلر الله کیرلی قوللری وارد که شفته خلق جور و ظلم
 خلاص ایچون ظالمک هلا کنه بدعا ادوب ظلم مر ادینه ایرمدن تیر وقت
 دفتربنی دوررلر همان ظلمدن و خاطر پریشان ایتمدن حذر لازمدر
 * خزینه دل حافظ براف و خال مده * که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست *
 حافظک کوکلی خزینه سنی زلف و خاله و برمه زرا بونجیلین ایشاز هر برسیا هینک
 حدی دکلدر (مفردات) (خزینه) م (دل) قلب (حافظ) م (یا) لاملابسه
 (زلف) م (خال) بک (مده) و برمه (که) زرا (کارها) ایشاز (چنین)
 بونجیلین (حد) قدرت (سیاه) م (یا) وحدتیه (نیست) دکلدر (معنای اشارتی)
 یارب صفات و ذاتک حقیچون حافظک کوکلی خزینه سنی علم و حکمتکه و اسرار
 معرفتکه منبع قیلد بفک سوبدای قلبی سن کره کله حفظ ادوب باد هوا به و برمه
 زرا بونجیلین بنا بیع حکمت اولقی هر بر سوبدای قلبک کاری دکلدر (ربنا لاترغ
 قلوبنا بده اذهبتنا) سر نیجه عطای بزه ثابت ایله یارب
 صنه (وله ایضا)

ایله زرا بریم شریعتده بوندن غیری
 کناه یوقدر یعنی بوندن عظیم دیمکدر
 عظمتی نفی در ذاتی نفی دکلدر هر نه
 ایسترایسک ایله دیدیکده امر و اذن مراد
 دکلدر بلکه مراد بکناه نسبت سار
 کناهلر کانه که کناه دکلدر پس بونلری
 ایشاک اکا کوره کویا کناه دکلدر حاصلی
 دل آزار اقدن زیاده اجتنابه امر در
 (عقاب جور کشیدست بال در همه شهر *
 کان کوشه نشین و تبراهی نیست)
 عقاب عینک ضعی و فافک تخفیفله قارتال
 قوشی که طوشجیل دیولر جوره اضافتی
 بیایه در بال بونده قوش فسادیدر
 کوشه نشین وصف ترکبیدر نشینیدن
 کوشده او توریچی معنای مصراع
 ثانی اخباره و انشایه محمدمدر یعنی استفهام
 اولقمده ممکن در * محصول بیت * ظلم بقای
 تمام شهره قنات یا عیشدر یعنی جور تمام
 شهره سمرایت ایلشد بر کوشه نشین ولی نک
 کان کبی قدی و تبر کبی آهی یوقدر که
 ظالمی قهر ایلده یا خود بوقبیدر که ظلمی
 هلاک ایلله حاصلی بر مستجاب الدعوه
 یوقدر و یا یوقبیدر که جز اسین و بره
 (خزینه دل حافظ براف و خال مده *
 که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست)
 خزینه دل اضافتی بیایه در بونلرک
 حافظه اضافتی لامیه در که حرف تعابیل
 * محصول بیت * خواجه جانانه خطاب
 ادوب بی و وررکه حافظک کوکلی
 خزینه سنی زلفه خالک و برمه یعنی
 چونکه کوکلی الدک سنده طور سون
 بوسیا هله و برمه زرا بویله ایشاز یعنی
 کوکل رعایتی و صیانتی هر برسیا هک
 حدی دکلدر حاصلی حافظک دل
 بر عزیز دلدرانی هر قدرین بیلر و برمه سن
 صنه (وله ایضا)

(ساقی بیار باده که ماه صیام رفت * درده قدح که موسم ناموس و نام رفت) ساقی منادی حرف ندا محذوف درده در حرف تا کید

۲۷۶

وله ایضا

ساقی بیار باده که ماه صیام رفت * درده قدح که موسم ناموس و نام رفت

ای ساقی کتور شرابی که صوم آبی کندی قدحی ویر که ناموس و نام زمانی کندی (مفردات) (ساقی) صوارچی (بیار) کتور (باده) شراب (ماه صیام) اورج آبی (رفت) کندی (در ده) ویر (قدح) م (موسم) زمان (ناموس) حار (نام) آد (رفت) کندی (معنای اشارتی) ای جال حق آب حیاتک صوم سز لینه کتور وصال اولان شراب عشقه صوارچی پیرم ویر شدم بزه شراب عشق کتور که بحمد الله صوم سوانک ظهوری زمانی واقع اولدی نور حقه و شراب عشقه مسند بر قلب صاقی ویر که صورتی خراب و قلبی معمو را اولدن اوله یم زیرا دین یولده ناموس و نام زمانی کندی بزه بولری عشق بولنده فدایک التار و لالار دیتلردن دکلز

وقت عزیز رفت بیاتاق قضا کنیم * عمری که بی حضور صراحی و جام رفت
عزیز وقت کندی کل تا قضا ایدم لم شول عمری که صراحی و جام حضور نسز کندی (مفردات) (وقت) م (عزیز) م (رفت) کندی (بیاتاق) کل (تا) حتی (قضا کنیم) کیده بی برینه کتور م (عمر) م (با) وحدتیه (بی) نفی (حضور) حاضر اولوق (صراحی) بوغازی اوزون قدح (جام) مطلق قدح (رفت) کندی (معنای اشارتی) ای مرشد شفیق بوقدر وقت عزیزلر هوا ایلله کندی عنایت بیور کل رحمت ابتکاء عشق و فیض الهی سز کچن عمری برینه کتور م لم و تحصیل عشق و فیوض الله قضا ایدم لم

در تاب توبه چند توان سوخت همچو عود * می ده که عمر در سر سودای خام رفت
توبه حرارتیده عود کبی نیجه بریائی کرک می ویر که عمر خام سودا اطرافنده کندی (مفردات) (در) فی (تاب) حررات (توبه) ندامت (چند) نیجه (توان) کرک (سوخت) یانوق (همچو) مثل (عود) عود اغاچی (می) شراب (ده) ویر (عمر) م (در) فی (سر) اطراف (سودا) محبت (خام) م (رفت) کندی (معنای اشارتی) گاه گذشته لی تعداد ایلله ندامتده کرچه عبادتدر اما مقرینه نسبت سینه در که (حسنات الابرار سیئات المقرین) بیور لمشدر بوبله اولجه دون هتلاک ایدوب نیجه بر توبه حرارتیده عود کبی یانه لم ای پیر دل منیرم (جذب من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) اولان جذبیه رجساته و باعث قربت اولان فیوضات سبحانه وصال ایچون بزه بر قدح شراب عشق بخش ایلله که بوجه عمر خام سودا ایلله کندی

مستم کن آجیان که ندانم زبختودی * در عرصه خیالم که آمد کدم رفت
شراب عشقه بنی انجیلین مست ایلله که نیخودا فدن بتلم خیالم میدانسه کیم کلدی قنغیسی کندی (مفردات) (مستم) بنی مست (کن) ایلله (آجیان) انجیلین (ندانم) بتلم (ز) من (بختودی) کدولکسز (در) فی (عرصه) میدان (خیالم)

بنم

۲۷۷

بنم خیالمه (که) کیم (آمد) کلدی (کدام) قنغی (رفت) کندی (معنای اشارتی) ای شیخ دستگیرم وراثت و خلافتک عشقه بنی شراب عشقه انجیلین مست ایلله که کندی بنی یلیوب نیخودا فدن قلم و خیالم میدانسه الله دن غیری کیم کلور و کیم کیدر بتلم و لاله الا الله سرینه مظهر اوله یم

بروی آنکه جرعه جانت بمارسد * در مصطبه دعای تو هر صبح و شام رفت
اول امید اوزره که سنک جامک جرعه سی بزه ابریشهر صبح و شام مصطبه ده سکا دعا واقع اولدی (مفردات) (بر) علی (بوی) امید (آنکه) اول (که) جرعه (قطره) جام (قدح) (تا) خطایسه (بما) بزه (رسد) ابریشهر (در) فی (مصطبه) بونده خاقاه معنانه در (دعا) م (تو) سن (هر صبح) م (شام) اخشام (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) ای شیخ روشن ضمیرم سنک مظهر فیض الهی اولان آیه مجلای قلبک قد حندن بزی نواره شراب عشق الهی جرعه سندن بر جرعه ابر شمت امیدله هر صبح و شام باب احسانکه ملازم اولوب سکا دعا و نیاز اوزره بزه سن دخی شفت و کر مکدن بزی همت حیات بخشک ایلله مسرور ایدم سین

دل را که مرده بود حیات ز نور سید * تا بوی از نسیم میش در شام رفت
کوکلی ایچون که اولش ایدی بکیدن بر حیات ابرشدی تا که انک شرابی رایتده سندن دماغه برایتده ابرشدی (مفردات) (دل) کوکل (را) ادات (مفعول) (مرده) اواش (بود) ایدی (حیات) بر دیرلاک (ز) من (نو) یکی (رسید) ابرشدی (تا) حتی (بوی) رایتده (از) من (نسیم) سبابلی (می) شراب (ش) ضمیر (در) فی (شام) دماغ (رفت) کندی (معنای اشارتی) اول نفسی عبسی وار اولان عزیز پیرمندن نیجه استداد ایتم که انک همتی بر کایتله علاقه ماسوا ایلله مرده اولش کوکل فیض ربانیه بکیدن بر حیات دخی ابریشوب حیات بر حیات اولدی حتی انک نسیم ریخ رجائندن دماغ جانه شراب وحدتدن برایتده واقع اولدی

زاهد غرور داشت سلامت نبرد راه * رند از ره نیاز دار السلام رفت
زاهد نمخته غرور طوندی بولی سلامت ایلتمدی رند تضرع و نیاز بولسدن دار السلام یعنی جسته کندی (مفردات) (زاهد) اعمال ظاهره اهل (غرور) م (داشت) طوندی (سلامت) م (نبرد) ایلتمدی (راه) بول (رند) ظاهره خراب باطنی معمو اهل سلامت (از) من (ره) بول (نیاز) رجاء (با) للملا بده (دار السلام) جنت (رفت) کندی (معنای اشارتی) بومعنا دن خبری اولین زاهدان صورت پرستار بومرده دلره حیات بخش اولان مرشدان راه حقه تسلیم اولوب مجرد اعمال ظاهره ریشه مغرور اولوب منظر حق اولان قلبی خراب اولدی ایچون بولی سلامتله باشد ایلتمدی و نفس و سلطان النین نجات بولدی لکن ظاهرین خراب ایدوب منظر حق اولان قلبی معبر بیه سعی ایدن اهل ملات

دل

۷۰

(بر بوی آن که جرعه جانت بمارسد * در مصطبه دعای تو هر صبح و شام رفت) بوی بونده امید معنانه در مصطبه صفته بیخانه و غریبانه رفت بونده واقع و صادر اولدی معنانه در مصطبه بیت * اول امیدله جامک جرعه سی بزه ابریشهر صبح و شام مصطبه ده سکا خبر دعا واقع و صادر اولدی حاصلی بزه احسانک دکل امیدله صباح و اخشام مصطبه زده دعا کره مشغور (دل را که مرده بود حیات ز نور سید * تا بوی از نسیم میش در شام رفت) در شام رفت (دزدانک بدو کدر که رابط صفت حیاتیده با وحدت و یاتیکر ایچوندر بیجان با حرف صله تقدیر کلام در انجیلان رسید دله جان ایاتی استعاره طریقه در مصطبه بیت * دل که مرده ایدی سنک نسیمدن بر قوفی دماغنه ابرشده کدن صکره تازه جان بولدی (زاهد غرور داشت سلامت نبرد راه * رند از ره نیاز دار السلام رفت) سلامت اصلنده سلامت ایدی با ضرورت وزن ایچون حذف اولمشدر دار السلام جنتدر * محصول بیت * زاهد ایلتمدی زهددن غرور طوندی یعنی غروری واردی سلامتله بولی ایلتمدی یعنی مرادنه واصل اولدی و جاز در که مقدر با صله اوله یعنی سلامتله بولی ایلتمدی دیک اوله اما رند طریق عجز و نیاز دن جسته کندی حاصلی زاهد غرور سببی ایلله جسته و رند تضرع و نیاز سببی ایلله جسته کندی

(زردیای دو چشم کوهراشک * جهان در لؤلؤ لا لا گرفت) دریای چشم اضافتی بیانیه در کوهراشک اضافتیده
 بویه در مبتدا در و گرفت خبری و جهان مفعول لا لا بوده باشد برای بی معنای در * محصول بیت * ابی کوزم
 در یاسندن اشکم کوهری جهانی لؤلؤ لا لا بیه بر ایلدی یعنی عالمی لؤلؤ لا لا بیه طولدیردی شود بیه که عالم لؤلؤدن کورنمز اولدی
 (حدیث حافظ ای سرو سمن بر * چو
 وصف قد تو بالا گرفت) سروک
 سمن بره اضافتی بیانیه در بر بونده
 سینه معنای در سمن آق کله درل یعنی آق
 چمیک سمن سینه دیگدر * محصول بیت *
 حافظک کلای ای سمن سرو سمنک
 قدک و صنی کی اوج طومشدر یعنی
 رفیع اولشدر حاصلی اوصاف قدک
 بلند اولدیگی کی حافظک کلایمیده
 وصف قدک سبب رفعت طوئوب صاحب
 رفعت اولشدر (وله ایضا) (میرمن خوش
 می روی کاند سر پامیرت * ترک من خوش
 می خرامی پیش بالا میرت) من منادی
 حرف ندا سی محذوف در خوش میروی
 کوزل کبدر سین یعنی خوب یوروشک
 وار کاند که حرف بیان خوش میر ویدر
 اندر با صله معنای سر پامیرت
 ایاغده از سر تا پا معنای در میرت فعل
 مضارع متکلم وحده در تاضیری معنی
 جهنده سر پامیرت مقید در ترکه منادی
 حرف ندا محذوف در منه اضافتی لاییدر
 خوش می خرامی فعل مضارع مخاطب
 یا حرف خطاب کوزل صانور سین دیگدر
 * محصول بیت * ای بنم بکم کوزل
 یوروسین که باشند ایاقدن اوله می یعنی
 قامت که قربان اولهیم بلکه جعب اعضا که
 قربان اولهیم دیگدر ای بنم ترک یعنی مجبور
 کوزل صانور سین قامت او کنده
 اولهیم یعنی قامت که قربان اولهیم (گفته
 بودی کی میری پیش من تعجیل چیست
 * خوش تقاضا یعنی پیش تقاضا میرت)
 خواجه جانانه خطاب ابدوب یورور که
 ای جانان گفته بودی یعنی دیش ایدک
 کی بنم میری فصل مضارع مخاطب
 اولور سین دیگدر پیش من بنم اوکده
 خواجه یورور تعجیل چیست تعجیل ندر
 یعنی نه یوروسین خوش بونده ای معنای

زردیای دو چشم کوهراشک * جهان در لؤلؤ لا لا گرفت

ایکی کوزم در یاسندن کوزم باشی کوهری جهانی بلدی بچی انجوده طومشدر
 (مفردات) (ز) من (دریا) (دو) ابی (چشم) کوزم (کوه) (اشک)
 کوز باشی (جهان) (م) (در) (فی) (لؤلؤ) (انجو) (لا لا) بلدی بچی و بها اووی
 انظر معنای (گرفت) طومشدر (معنای اشارتی) بحمد الله بواثر تعجیل
 نفحات سبحانی به سرور ابی کوزم در یاسندن کوزم باشی جواهری اول قدر
 کزله دوکله بکه صانکه جهانی شله لی و بلدی بچی انجو لوله طومشدر

حدیث حافظ ای سرو سمن بر * بوصف قد تو بالا گرفت

حافظک سوزی ای سمن سینه لی سرو سمنک قدک و صغله بلند و علویت
 طومشدر (مفردات) (حدیث) سوز (حافظ) م (ای) (ندا) (سرو) م (سمن)
 بیاض کل (بر) سینه (با) للملابسة (وصف) ذکر و مدح (قد) بوی (نو) سن
 (بالا) بواکسکک و علویت (گرفت) طومشدر (معنای اشارتی) ای سینه
 عارفانی انوار قدسید ایا منفی و منشرح قلبی ذات باری حافظک کلای دایم سمنک
 اوصاف ذاتیه جیلک واسرار راه مستقیم وصف و بیانده اولدیغیچون جله دن
 زاده علویت و مقبولیت طومشدر

میرمن خوش میروی کاند سر پامیرت * سرومن خوش میخرامی پیش بالا میرت

ای بنم بکم لطیف یوروسین که سمنک باشند ایاغده اعضا که قربان اولهیم ای بنم سروم
 اطفیف صانور سین سمنک قدک اوکنده اولهیم (مفردات) (میر) (بک) (من) (بن
 خوش) اطفیف (میروی) کبدر سین (اندر سر پامیرت) باشند ایاغده (میرم) اولهیم
 (ت) سمنک (سرو) م (من) بن (خوش) اطفیف (میخرامی) صانور سین
 (پیش) اولهیم (بالا) قد (میرم) اولهیم (ت) سمنک (معنای اشارتی) ای جعب
 عالم قبضه قدر شده زبون سرکردان اولان خالق بیخونم سن اطفیف بعبداده
 رحیم لیرل سمن باشند ایاغده جله حکمت که قربان اولهیم ای عباد مکرملر بی راه
 مستقیمه ثابت قلبی معین و ناصر صوری و معنوی تقسیمات ارزاق یور دینک
 دخی بر اطفیف امر در که تجلیات ذاتیه حکمت که اوکنده اولهیم و قربان اولهیم

گفته بودی کی میری پیش من تعجیل چیست * خوش تقاضا یعنی پیش تقاضا میرت

ای میرم دیش ایدک که بنم اوکده بن اولور سین بونعجل نه در لطیف تقاضا ایدر
 سین سمنک تقاضا که اوکنده اولهیم (مفردات) (گفته) دیش (بودی) ایدک
 (کی) بن (میری) اولور سین (پیش) اوکده (این) بو (تعجیل) تجله (چاست)
 نه در (خوش) اطفیف (تقاضا) حکم (میکنی) ایدر سین (پیش) اولهیم (تقاضا) م
 (میرم) اولهیم (ت) سمنک (معنای اشارتی) ای شاه حقیقتم بواشاق متناقفه
 یورمش ایدک که بنم حضور مده بنم توفیق من (موتوا قبل ان تموتوا) سربنه
 بحر میت بن ممکنر بونعجل خود بخودانه ندر (الامور مروهنة باو قانهها)

بنم

بیت * ای جانان دیش ایدک که بنم اوکده بن اولور سین ای بنم چاتم تعجیل ندر یعنی
 تجله نه ایچوندر عجب محکم تقاضا ایدر سین تقاضا که اوکنده اولهیم حاصلی تقاضا که قربان اولهیم

(عاشق مهجور و محجور بت ساقی بکاست * کو خرامان شو که پیش قدر عتاه میرت) عاشق مهجور اضافتی بیانیه در کو خطاب
 حامدر * محصول بیت * عاشق مهجور یعنی هجرانه دوشمش عاشقم و محجور بت ساقی قد در سوبله بت ساقی به
 خرامان اول یعنی کل که سمنک قدر عتاه

اوکنده اولهیم حاصلی بت ساقی به کل
 دیکه سمنک خرامان قامت که فدا اولهیم
 (آنکه عری رفت تا ببارم از هجران او
 * کونکاهی کن که پیش چشم شهلا
 میرت) آنکه اصلنده انکس که ایدی
 کسی ضرورت و زنجیر حذف اولشدر که
 حرف را ببط صفت عریده یا وحدت
 بر زمان دیکدر از هجران او بعضی نخنده
 از مژگان او واقعه در کو خطاب حامدر
 نگاهی با وحدت ایچوندر که حرف تهلل
 حتی معنای چشم شهلا اضافتی بیانیه در
 شهلا قویون آلا کوز دیرل یعنی قویون
 کوزی کی کوز دیرل * محصول بیت *
 اول کیمسه به که بر زمانر تا آنک هجرانندن
 و یا مژگانندن ببارم سن اکادی که برنگاه
 ایل که چشم شهلا که اوکنده اولهیم یعنی
 اول جانان که بنی هجرانی و یا مژگانن ببار
 ایدی بکا التفات ایلدی چشم شهلا که
 فدا اولهیم (گفته اهل لبم هم درد بخشد
 هم دوا * کاه پیش دردو که پیش مداوا
 میرت) مداوا فاعله باشند مصدر در
 عجم بو مصدر تک تاسنی حذف ایدر
 * محصول بیت * جانانه خطاب ابدوب
 یورور که ای جانان سن دیش سین که بنم
 اهل کی قرمزی دودا غم هم درد بفشار
 هم دوا جواب ویرر که کاه سمنک دردک
 اوکنده و کاه مداوا که اوکنده اولهیم یعنی
 لبکه فدا اولهیم درد ده درمانده اند ندر
 (خوش خرامان میروی چشم بد از روی
 تودور * دارم اندر سر خیال آن کدر پامیرت)
 خرامان صفت مشبهه در صالغن
 معنای اما بونک کی پرده صالتار ق
 معنای چشم بد از روی تو دور جله
 معترضه واقع اولمش که علم بدیده حشو
 ملج دیرل سمنک بوزکدن برامز کوز
 ابراغ اولسون دیکدر خیال آن اضافتی

عاشق مهجور و محجور بت ساقی بکاست * کو خرامان شو که پیش قدر عتاه میرت

برمهجور و محجور عاشقم ساقی محبوب فتنه در دی صالغی اولهیم سمنک رعنا
 فتنک اوکنده اولهیم (مفردات) (عاشق) م (با) وحدتیه (مهجور) آبراش
 (محجور) مست شراب (میرم) صبر (بت) محبوب (ساقی) م (بکاست) فتنه در
 (کو) سوبله (خرامان) صالغی (شوکه) اولهیم (پیش) اولهیم (قد) بوی
 (رعنا) کوزل (میرم) اولهیم (ت) سمنک (معنای اشارتی) و طن اصلندن
 مهجور و شراب عشق الهیه محجور بر نشنه زلال جمال الله عاشقم اول صوسزل
 صوازیچی وسیله حق و محبوب عشاق اولان ساقی فتنه در ای مسته قدش سن
 اول خوش فعال و اغیاف خصال مرشد کامله دی کل بزم ارشاد من ایچون
 خرامان اول ای پیرم سمنک راه مستقیمه اولهیم (وموتوا) سربنه
 مظهر اولهیم

آنکه عری رفت تا ببارم از هجران او * کونکاهی کن که پیش چشم شهلا میرت

اول کیمسه که بر عمر کیتی تا آنک فراقندن خسته می دی بر نظر ایل که سمنک شهلا
 چشمک اوکنده اولهیم (مفردات) (آنکه) اول کیمسه که (عری) بر عمر (رفت)
 کیتی (تا) حتی (ببارم) خسته می (از) من (هجران) فراق (او) صبر (کو)
 سوبله (نکاهی) بر نظر (کن) ایل (پیش) اولهیم (چشم) کوزل (شهلا) الا (میرم)
 اولهیم (ت) سمنک (معنای اشارتی) اول محبوب که بر عمر کیتی تا آنک هجران
 المندن خسته می دی بو بچساره به بر نظر ایل که ناقد بصیر انا الا شیا اولان
 چشم ما ز اغک اوکنده اولهیم و نظر جا نبخش ناظر جمال الهیه که
 قربان اولهیم

گفته اهل لبم هم درد بخشد هم دوا * کاه پیش دردو که پیش مداوا میرت

دیش سن بنم قرمزی لبم هم درد وهم دوا بفشار که سمنک دردک و کاه مداوا که
 اوکنده اولهیم (مفردات) (گفته) دیش سن (اهل) قرمزی (اب) دوداق (ام)
 بنم (هم درد) م (بخشد) بفشار (هم دوا) م (کاه) وقت (پیش) اولهیم
 (مدوا) دوا (میرم) اولهیم (ت) سمنک (معنای اشارتی) استعید بالله
 (بضل به کثیرا و بهدی به کثیرا) سرنجیده ای خلیفه الله فی الارض اولان پیرم
 یورمش که بو واردات الهیه اسامندن صادر اولان معارف بر معنای قرآن در که
 (شراب لاصارین و حمرة علی آل فرعون و الکافرین) حکمتیج اهل نفعه درد
 و روحانیت اهله دوا بفشار بو کلام حقد ریارب سمنک جلال و جلال اوکنده
 اولهیم و عاشق صادق صادق جله سی عین اطف اولان اصف و قهر که قربان اولهیم

لا میه در که حرف بیاندر آن لغت ناسی میرت ناسی معنی جهنده پایه مقید در دیرا بت تقدیر نده در محصول بیت * به جانانه

خطاب ایدر که صالغی صالغی کوزل کبدر سین برامز کوز سندن ابراغ اولسون باشند اول خیال واردر که ایا شکده اولم یعنی
 باشند اول سود اوار در که پایمالک اولوب اولم

گرچه جای حافظ اندر خلوت وصل نویست * ای همه جای تو خوش پیش همه جامیرت (جای حافظ اضافتی لامیه در خلوت وصلیده بویه درای حرف ندا منادی محذوف در تقدیر کلام ای جاناندر میرت ناسی معنی جهنده جابه مقید در جایت دیکدر * محصول بیت * کرچه سنک و صلاک

خوش خرامان میروی چشم بد از روی تو دور دارم اندر سرخیالی آنکه در پای میرت
اطیف خرامان کیدرسن کو تو نظر سنک یوز کدن دورا و لدون باشنده اول برخیاالی
طوتار که سنک ایافگده اولم (مفردات) (خوش) اطیف (خرامان) صالنجی
(میروی) کیدرسن (چشم) کوز (بد) کو تو (از) من (روی) یوز (نو) سن
(دور) ابرق (دارم) طوتارم (اندر) فی (سر) باش (خیالی) برخیاال
(آنکه) اولکه (در) فی (پا) ایاق (میرم) اولهیم (ت) سنک (معنای
اشارتی) یارب اشیا مظاهر اسماء و اسماء مظاهر ذات بیچونک اولافله اسرار تجلیات
ذاتیک نظر او الالبصاره ظاهر در و چشم بداعی القلوب لریدن سنک اسرار ذات
دور در باشنده اول برخیاالی طوتار که و قلمده عزیم اولدر که نه سابه الامر
توفیق و عتابیکه سنک شوق لفاکه و تجلیات انوار ذاتیک استغراقیه اولهیم و انوار
قد سیدک ابله مست لا یعقل ختام بویه

کرچه سنک و صلاک خاوتنده حافظه بر یوقدر ای جانان سنک جله رگ خوشدر
سنک د و کلکی رگ او کنده اولهیم (مفردات) (کرچه) (جای) محل
(حافظ) م (اندر) فی (خلوت) م (وصل) م (نو) سن (نیت) بوق
(ای همه) جله (جای) بر (نو) سن (خوش) م (پیش) اولک (همه) جله
(جا) بر (میرم) اولهیم (ت) سنک (معنای اشارتی) یارب کرچه حافظه
سنک مقام وصلنکده هر به سی و منزل یوقدر یارب سنک تجلیک خانه سی اولان
قلوبک جله سی اطیف در سنک انوار تجلیک مظهری اولان دوستلر یکجک جله سنک
او کنده اولهیم دوستلر یکجک محبت بر کانه بینی دوستلر کدن ابرمه دوستلر یکجک فریان اولهیم

وله ایضا

مدنی شد کاش سودای او در جان ماست * زان منماها که دائم در دل ویران ماست
برمدت اولدیکه او محبوبک سودای بزم جائزده درا و غمنا لردن که دائم بزم ویران
کو کزده در (مفردات) (مدنی) برمدت (شد) اولدی (آتش) م (سودا)
محبت (او) ضمیر (در) فی (جان) م (ما) بز (است) در (زان) اندن (منما)
رجا (ها) ادات جمع (دائم) م (در) فی (دل) کو کل (ویران) م (ما) بز
(است) در (معنای اشارتی) بحمد الله که اول اللهک محبتی برمدت اولدی که
بزم جائزده قرار بیدی و اول مقصود که دائم کو کلرک متناسی و آرزو سید ویران
کو کزده حاصل اولدی

مردم چشم بخواب جگر غرق است از آن * چشمه مهر رخس در سینه نالان ماست
بزم کوزم بیکی جگر قانی صوبه غرقدر اول سیدن انک آفتابه بکر یکاغی
چشمه سی بزم نالان سینه مزده در (مفردات) (مردم) یک (چشم) کوز (بزم)

ضمیر (با) للملابسة (خوناب) فانلوصو (جگر) م (غرق) م (است) در (ازان)
اول سیدن (چشمه) م (مهر) کونش (زخ) یکاغی (ش) ضمیر (در) فی (سینه)
کو کس (نالان) فغان ایدیمی (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) بحمد الله
کو کلم مقصودی انوار تجلی الهی قلبه حصول سرور بزم کوزم بیکی جگر یک
قانی صوبه غرقدر و چشمه انوار آفتاب جمال الهی سینه نالان مده ظهور ایدلی
کوزلرمدن قانی باش روان اولده در

(آب حیوان قطره زان لعل همچون شکرست * قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست)
آب حیات اول شکر کبی لذت لبدن بر قطره در جرم شمس بزم اول ماه تابانرک
بوزندن بر برتو و بر عکسدر (مفردات) (آب حیات) م (قطره) طعله (زان)
اندن (امل) اب (همچون) مثل (شکر) م (است) در (قرص) جرم (خور)
کونش (عکس) برتو (با) وحدتیه (ز) من (روی) یوز (آن) اول (مه)
آی (تابان) ضیا و بریمی (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) اول عارف
باللهک فیض الهیه خانه قلبه بولدی بلی لذت تجلی جمال الله برلذندر که آب
حیات اندن بر قطره در و عالمه ضیا بخش ایدیمی جرم آفتاب بزم قلبه ده
ظهور ایدن منور السموات والارض اولان انوار عاتساب آفتاب ذات الهی بزدن
بر عکس و بر آثار در

تافتخت فیه من روحی شنیدم شدیقین * برمن این معنی که ما زان وی و او آزن ماست
تافتخت فیه من روحی آیت کریمه سن ایشندم یقین و معنای اولدی بزم اوزر به
بومعنا که بزانک آتدن ایز و اول بزم آتزدن (مفردات) (تا) حسی (تافت)
بن اوفوردم (فیه) انسانه (من روحی) روحیدن یو آیت منابها نه ملحقدر
یعنی انسانه عنایت معنوده قدر عظمی اولان روحی و بر دم دیکدر (شنیدم)
ایشندم (شد) اولدی (یقین) ظاهر (بر) علی (من) بن (این) بو (معنی)
م (ما) بز (ز) من (آن) لغتده حظ و نصیب و اصطلاح مشایخه اطیفه ربانی
و نور محمدی (وی) انک (او) اول (ز) من (آن) مشله (ما) بز (است) در
(معنای اشارتی) تا که تافتخت فیه من روحی آیت کریمه سن ایشندم محضا
اللهک عطاسی اوراق اوزره بونک معنای اشارتیه بکا شوبله ظاهر اولدیکه
بزم قلبه تجلی خدا الیه ظهور ایدن نور محمدی و اطیفه ربانی اول اللهک نور
ذتیه سنیدر و اول اللهک نوری بزم قلبه ده ظاهر اولان نور دندر یو کلام مشایخ
کبارک وحدت ذاتیه تعسیر یورد قلمی اسرار طریقتندر اول فرق ضالهدن مجسمه
اولر حلول و اتحاد قائل اولر الیه واجب الوجود الیه ممکنک اتحادی قائل اولدیلر و اول
باطل اولان وحدت وجوده قائل اولوب واجب الیه ممکنک وجودیک اتحادی مراد با تجرله
کافر اولدیلر بوم مقام رصو بتلی مقام دردت بیوروب مشایخ کبار کلامه ملحقند
کلامی فرق ایدوب الحاده دوشیمه سن و مشایخه سو ظن ایتیه سن

(آب حیوان قطره زان لعل همچون شکرست * قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست) * قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست (قطره نیک یابی وحدت ایچو و ندر قرص خور اضافتی بیانیه در قرص چور کدر خور و او رسمیه کونشده در بر کونش چورکی جرم شمس مرا در در مه تابان اضافتیه بیانیه در تابان صفت مشبهه در یادرغن متناسه در * محصول بیت * اول جانانک شکر کبی طساتلی دوداغندن آب حیات بر قطره در کونش چور کیده بزم مه تابانرک رو بندن بر عکسدر به سنی ماه کونش بدن نور وضیا الدینی کبی انک نورندن کنش نور وضیا الور دیکدر حاصلی لی لذتده نه سابه و روی غایت لطافتده دیکدر (تافتخت فیه من روحی شنیدم شدیقین * برمن این معنی که ما زان وی و او آزن ماست) * محصول بیت * فاذا سوسو بته و تافتخت فیه من روحی آیت ایشیدلیدن بر و بکا بو معنی یقین اولدیکه بزانک و اول بزمدر حاصلی الله تعالی ملائکه به یورد بکه حقن اد مک بشاسنی تمام ایدنم و اکاروح اوفوردم بس بوندن اکثور که بنی آدمک ارواحی نفخا رجسان ایش ایددی جانانله بزم روحک اصلی برایش پس بزانک و اول بزم اوراق لازمدر (هردی را اطلاعی نیست بر اسرار عشق * محرم این سر معنی دار علوی جان ماست) دایک یابی وحدت ایچو ندر اطلاعیک وحدت و تکریمه تجلی وار معنی در علوی معنی دار وصف ترکیبدر دایندن علوی یاه نسبتله صفت بعد الصفتدر * محصول بیت * هر بر کوکاک اسرار عشقه اطلاعی یوقدر بومعنی دار علوی سرک محرمی بزم جائزدر یعنی اسرار عشقه مطلع اولان بزم کبی عاشق در هر تر دامن سر عشقه مطلع دکلدر

(چند کوی ای مذکر شرح دین خاموش باش * دین مادر هر دو عالم صحبت جانان ماست) * مذکر اسم فاعلدر تفعیل بایندن واعظ متناسنه شرح دین اضافتی لامیه در مصدرک مفعولاه اضافتی قیلندن دین ما بونده کی دین عادت متناسنه صحبت جانان اضافتیه سابق اضافت کیبدر صحبتدن مراد مصاحبدر * محصول بیت * ای واعظ دینک شرحی نیجه بر سوبلر سین

ایسم اول ز برابر دینک و مذهبک معنای بی
 یلور ز اکر قادر ایسک سر عشق
 شرح ایله دکلیه لم بلکه بزم دینزایی
 عالمده جاناتله صاحبده در هر دو عالم
 عسارت دینه ده صحتده قید اولق صحتدر
 (حافظا) تاروز آخر شکر این نعمت گذار *
 کان صنم از روز اول مونس و مهمان
 ماست) حافظا منادا تانتهاه غایتچوندر
 این نعمت یور دینی مصراع تانینک
 مضمونده اشارتد گذار بونده زایله بازلق کرک
 ز برادامعناسته اولان زایله لغتدر نماز گذاردن
 ووام گذاردن کبی روز آخر دن مراد روز
 وفاتدر روز اولدن مراد روز ولادتدر ویا
 روز الستدر * محصول بیت * ای حافظ
 اولنجه یونعمتک شکرینی ادا ایله که صنم
 روز اولدن مونس و مهمان روزی روز
 اولدن مونس و مهمان اولدینی ایچون
 اولنجه شاکر نعمت اول حاصلی جاناته
 کولک و رولی بزه التفات اوزره اولمشدر
 و مهمان دارلغه قبول ایلشدر و هر طریقه
 بزه عین عنایتله نظر ایلشدر پس اولنجه
 یونعمتک شکرینی ادا ایدرم (وله ایضا)
 (خیال روی تودر هر طریق هر مه ماست
 * نسیم موی تو پیوند جان اکه ماست)
 خیال مبتدا مهره ماست خبری نسیم
 مبتدا پیوند خبری خیالک رویه و ربک
 توافقه اضافه اضافتی لامیه لدر نسیم موی
 تواضع فیده بویه در پیوند جان اضافه
 لامیه در جان اکه اضافتی بیاید در یونک
 مایه اضافتی لامیه در * محصول بیت *
 سنک رویک خیالی هر طریقه بزه همراهدر
 بهمنی هر حالده که اواسق رویک خیالی
 بزم بولدا شیزدر قوت مخیله مزدن کیتز
 مویک نسیمده اکا جانک متصلدر یعنی
 قویبی جان آگاه بزه اولشده راندن ایلر
 یعنی هر نه حالده اولسم و یلک بوی جان دما
 غندن کیتز (برغم مدعیانی که منع عشق
 کند * جمال چهره توجیت موجه ماست)

هردی را اطلاعی نیست براسرار عشق * محرم این سر معنی دار علوی جان ماست *

هر دلاک اسرار عشق اوزره براطلاعی یوقدر بومعنی دار سرک محرمی بزم علوی
 جانمزددر (مفردات) (هردی) هر قلبک (اطلاعی) بیانی (نیست) بوق (بر)
 علی (اسرار) سر (عشق) م (محرم) سرداش (این) بو (سر) م (معنی دار)
 معنی طونجی (علوی) عالی (جان) روح (ما) بز (است) در (معنای اشارتی)
 بویت سابقده بیان اولان آن واطیفه ر بانی براسرار عشق در که همراه دلک
 اکا اطلاعی یوقدر بومعنی دار اولان سرک محرمی انجیق بزم کبی ارواح قد سیه
 صاحبزادری عوامک لقمه سی دکلدن

چند کوی ای مذکر شرح دین خاموش باش * دین مادر هر دو عالم صحبت جاناتان ماست *

ای واعظ دین شرحی نیجه بر دینر سن خاموش اول هرایی عالمده بزم دینر جاناترک
 صحتدر (مفردات) (چند) نیجه (کوی) دیرسن (مذکر) واعظ (شرح) م
 (دین) م (خاموش) ساکت (باش) اول (دین) م (ما) بز (در) فی (هر دو)
 هرایی (عالم) م (صحبت) م (جانان) محسوب (ما) بز (است) در (معنای
 اشارتی) اول اطفیه ر بانیک محرمی ارواح قد سیه صاحبزادی اولنجه ای ظاهر
 پرست اولان واعظ سن اسرار دینی نیجه بر شرح و بیان ایدیم دیرسن خاموش
 اولکه سنک کارک دکلدن اسرار دین انجیق فنا فی الله اهلته مخصوص صدر انکیچون ایکی
 عالمده بزم دینر بزم جاناترک صحتدر

حافظا تاروز آخر شکر این نعمت گذار * کان صنم کز روز اول مونس و مهمان ماست *

ای حافظ اولنجه دکین یونعمتک شکرینی ادا ایله که اول محبو بکه عالم ارواحدن
 روز آخره دکین بزم مونس و مهمان در (مفردات) (حافظا) ای حافظ (تا)
 الانتهاه (روز) کون (آخر) م (شکر) م (این) بو (نعمت) م (کزار) اداء
 (که) ز بر (آن) اول (صنم) محبوب (از) من (روز) کون (اول) م (مونس)
 بولداش (مهمان) مسافر (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) ای حافظ
 (واعبد ربک حتی یأتیک القین) سر نیجه عمرک آخر اولنجه یونعمتک شکرین ادا ایله که
 عالم ارواحدن آخر وقتد دکین اول محبوب حقیقی بزم جانک مونس و مهمانید رو بزم
 سو نمزده در

خیال روی تودر هر طریق هر مه ماست * نسیم موی تو پیوند جان آکه ماست *

سنک یوزک خیالی هر طریقه بزم بولدا شیزدر سنک مویک رایحه سی بزم آگاه جانمزه
 متصلا در (مفردات) (خیال) م (روی) یوز و ذات (تو) سن (دین) فی (هر) جله (طریق)
 بول (هره) بولداش (ما) بز (است) در (نسیم) رایحه (موی) فیل و زلف (تو)
 سن (پیوند) متصل (جان) م (آگاه) خبردار (ما) بز (است) در (معنای اشارتی)
 ای محبوب حقیقی سنک ذاتک فکری هر طریقه بزم بولدا شیزدر سنک حافظ و عاصم صفات

شریفک آثاری بزم جان آگاهمه متصلا در ز بر (المعصوم من عصمه الله) یورلشدر

برغم مدعیانی که منع عشق کند * جمال چهره توجیت موجه ماست *

شول مدعیلرک کور لکنه که عشق منع ایلرل سنک اطفیف جمالک بزم مقبول
 حجتدر (مفردات) (با) للالبسه (رغم) کورلاک (مدعیان) دعوی مجرد اهللری
 (منع) م (عشق) م (کند) ایلرل (جمال) م (چهره) سورت (تو) سن
 (حجت) دایل (موجه) مقبول (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) دعوی
 مجرد ایله لذت عشق منع ایدن مدعیلرک کور لکنه یارب سنک قلوب عارفانده
 ظهور ایدن انوار جمال ذات بیچونک بزم حجت قاطعه مزدر (من) لم بذق لم یعرف

بین که چاه زنجندان توجه میگوید * هزار یوسف مصری فتاده در چه ماست *

کور که سنک زنجندانک قیوسی نه دیریک یوسف مصری بزم قیومزه دوشمشدر
 (مفردات) (بین) کور (چاه) قیو (زنجندان) چکه (تو) سن (چه) نه
 (میگوید) دیر (هزار) یک (یوسف) یوسف علیه السلام (مصری) مصره
 منسوب (فتاده) دوشمش (در) فی (چه) قیو (ما) بز (است) در (معنای
 اشارتی) کرچه انوار قد سیه الهیه به استغراق عند العشاق حجت قاطعه در
 لکن (لی) مع الله وقت لا یسعی فیه مالک مقرب ولابی مرسل (حدیث شریفه
 مشار الیه اولان معراج معنوی و حیرت اندر حیرت بر مقام دهشت آباد در که
 نیجه یوسف مصری علیه السلام مشرب عارف بالله ل اول معراج معنویه مخیر
 و سر کردان قائلشدر

اگر زلف در از نورسد مازست * کناه بخت پریشان و دست کوتاه ماست *

اگر سنک اوزون زلفکه بزم الیز ایشیمه کناه بزم پریشان بختنرک و قیصه الخیرکدر
 (مفردات) (اگر) شرطیه (با) للالبسه (زلف) م (دراز) اوزون (تو) سن
 (دست) ال (ما) بز (نرسد) ایشیمه (کناه) م (بخت) طالع (پریشان) م
 (دست) ال (کوتاه) قیصه (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) بومعراج
 معنویه اولان اسرارلی مع الله که وعاله فانص اولان تجلیات امما و صفاتکه بزم
 الیز ایشیمه سه بارب ذنب محض اولان وجود مز محو وفانی اولماقی ایله بختنر
 پریشان اولمشدر و استعداد مز قصورنددر یوخسه فیاضده بختل یوقدر

بحاجب در خلوت سرای خاص بکو * فلان ز کوشه نشینان خاک درگاه ماست *

خاص خلوت سرای قیو سنک قیو جسته دی فلان کیمسه بزم درگاهمز خاککنک
 کوشه نشینلرنددر (مفردات) (با) للالبسه (حاجب) قیوچی (در) قیو
 (خلوت) م (سرای) او (خاص) م (بکو) دی (فلان) فلان کیمسه (ز)
 من (کوشه) بویاق (نشینان) اوتور بخیلر (خاک) طبراق (درگاه) قیوچی
 (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) حرم قد سک و خاوت سرای انک
 مرا قبلری خاصان درگاه حقه سوبله ای خلیفه وقت که حافظ بزم درگاهمز

برغم کولکدر رشک مناسنده کلور مدعیانیده یا وحدت نوعیه در مدعیلرک زابط صفت منع عشق اضافتی لامیه در
 یعنی مصدرک معنونه اضافتدر کندک مقدم مفعولدر جمال کوز لکدر چهره یوز جمال مبتدا حجت خبری و جمالک چهره به
 و چهره نیک اولفظنه اضافتی لامیه در و حجت موجه اضافتی بیانیه در جمال چهره به نسبت موجه تناسب طریقه مدعیلرک کوردر حجت
 موجه صحیح معنانه در * محصول بیت *

شول مدعیلرک کور لکنه که عشق
 جاناتی منع ایلرل بهمنی عشق انکار
 ایلرل اول مدعیلرک معنی رد ایلکه
 سنک رویک کوزلکی بزم حجت قاطعه مزدر
 ز براسنک رویک کورن البسه عاشق
 او اور پس انک منی بو حالته مردود
 اولور و دخی نزاعه بجالی اولماز
 (بین) که سبب زنجندان توجه میگوید
 هزار یوسف مصری فتاده در چه
 ماست) سبب المان زنجندان اضافتی بیانیه
 در چه قیودر چاهدن مخفقدن تو افظنک
 و او یوسمیدر اما بونده وزن ایچون اصلی
 اوتور * محصول بیت * کور که سنک سبب
 زنجندانک نه سوبله یوسف کبی یک محبوب
 بزم عشقه کرفشاردر (اگر) زلف دراز
 تو دست مازسد * کناه بخت پریشان
 و دست کوتاه ماست) زلف دراز اضافتی
 بیانیه در کاه بخت اضافتی لامیه در
 و بختنک پریشانه اضافتی بیانیه در
 دست کوتاه نه بویه در کوتاه کوتاهدن
 مخفقدن قیصه دیمکدر دست کوتاه افلاس
 و فتردن کثایتدر ز بر مقابله بد طولی
 دیرل و سعادتن دیردر حاصلی دست
 کوتاه بونده ایکی معنایه مصر و فتر فاعل
 * محصول بیت * اگر سنک زلف دراز که
 المز ایشیمه سه کناه بزم پریشان بختنرک
 و دست کوتاهمز کدر حاصلی اگر سکا
 و سات میسر اولر نه طالع نقصانندن
 و المز قیصه لغندن و یوقفه لغندن
 یعنی عالی جنساب سین فقرایه التفات
 یوقدر (بحاجب) در خلوت سرای
 خاص بکو * فلان ز کوشه نشینان خاک
 درگاه ماست) بحاجب با حرف صله
 حاجب بونده قیوچی معنا سنه حاجک
 دره اضافتی لامیه در و درک خلوت
 سرایده بویه در خلوت سرای ترکیبی

من جیسدر و خاصه اضافتی بیانیه در بکونک مقسولی مصراع تأییدر فلان الفاظ کنایه بذر بونده مراد خواجه در کوشه
 نشینان کوشه نشینک جمعیدر کوشه ده اوتور جیلر کوشه نشینک خاکه اضافتی لامیه در خاکک در کیمسه ده بویه در
 * محصول بیت * خاص خلوت سرایک قیو جسته سه بویه فلان بزم در کیمز خاکینک کوشه نشینلرنددر یعنی
 درگاهمزک و آستانه مرک ملازمسلرنددر

(بصورت از نظر ما اگر چه محجوب است * همیشه در نظر مرفه ماست) بصورت با سی پونده ظرفیت افا ده ایدز ظاهر ده
 دیمکدر محجوب پونده دور و محجور معنا سته در همیشه دائم دیمکدر مرفه اسم مفعولدر تغبیل با بدن ثلاثی رقه
 رقه کلور قح با بدن مصدري رفا هت کاور را نك فتحله ایکی سده بیه تخفیف یایه معناسی وسعت و آسوده
 حال بکنمک * محصول بیت * فلان

۲۸۶

خاکت کوشه نشیندند کرم طبع منیغاری مقتضای بی نظر حیات بخشیدن
 بعد ایستوار

بصورت از نظر ما اگر چه محجوب است * همیشه در نظر خاطر مرفه ماست *
 صورتا اگر چه زم نظر یزدن مستور در دائما زم مسرور و آسوده خاطر مرفه نظرند
 در (مفردات) (با) ظرفیه (صورت) م (از) من (نظر) م (ما) بز (اگر چه) م
 (محجوب است) مستور در (همیشه) دائم (در) فی (نظر) م (خاطر)
 ذهن (مرفه) مسرور (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) اول خلفاء الله
 و امنا الله اولان حرم قدس الهیکل بحر ملری رجال الله کر چه صورتا زم نظر یزدن
 مستور در لکن دائما زم مسرور و آسوده خاطر مرفه نظرند در وجیع امور عرده
 استعانت و فتوحات امل دندر

اگر بسائلی حافظ دری زند بکشای * کسالتهاست که مشتاق روی چون مه ماست *
 اگر حافظ سائلیک ایل بر کره قیو قافه آج زرا نیجه یلار در که زم ماه کبی یوز مزه
 مشتاق قدر (مفردات) (اگر) شرطیه (با) للملابسه (سائل) دلیلی (با)
 مصدربه (حافظ) م (در) قیو (با) وحدتیه (زند) اوره و قافه (یکشای)
 آج (که) زرا (سائلیک) یلار (است) در (مشتاق) ارزو چکی (روی) یوز
 (چون) مثل (مه) آی (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) فیاض مطلق
 اولوب مفتوح الابواب اولان الله کمال کر مندن مؤید من عند الله خلفاری اولان
 مشایخ عظامه متصف بصفات الله اولاد قلم چون هر قنی قولیکه بنم در رحمة
 سائلیک ایل کلور سه بنم صفات کرم مقتضای نیجه اول قولاری می مأ یوس ایتیک
 بیور مشدر با خصوص اگر حافظ سائلیک ایل بر کره قیو قافه توجه قلب ایل نیازند
 اولدقه اکا قح باب اید که نیجه یلار در زم انوار جلال اشتیاقه وذات بیخون
 عشق و محبتله جان فدا ایستدر * وله ایضا *

اگر سنک مشکین زلفک التدن بر خطا کتدیه کندی و اگر سزک هند و کزدن یزه
 بر جفا کتدیه کندی (مفردات) (کر) (ز) من (دست) ال (زلف)
 م (مشکین) مسکلی (تا) خطایه (خطا) م (با) وحدتیه (رفت) کتدیه
 (رفت) کندی (ور) و اگر (ز) من (هندو) یونده سباه ک (شما) سز (ر)
 علی (ما) بز (جفا) م (با) وحدتیه (رفت) کتدیه (رفت) کندی
 (معنای اشارتی) یارب اگر بد قدرت دلم از لیک مقتضای بود بد بر قصور
 مبتلا دن بر خطا واقع اولدیه اولدی لکن ان الله یغفر الذنوب جیعا انه
 هو الغفور الرحیم) وعد کر بک سر نیجه سنک رجعتکدن امیدم کسب من رجعتکله
 زم خطا یزی عفو و مغفرت بیوروب قلمی تعلقات ماسودان پاک ایتکله انوار
 نجایانکه مظهر ایده سین و اگر یارب سنک غیب هو بنده اولان ذات بیخونک عشق

و محبتی *

* محصول بیت * اگر سنک زلف مشکین التدن بر خطا کتدیه یعنی واقع و صادر اولدیه کندی اگر زانی حاصلی سندن
 و اسباب حسنکدن هر نه ستم یزه کلور سه معذور و بزانی حسن قبوله قبول ایدوب رد ایلز خطایی دست زلفه و جفا بی
 هندو به اسناددن مراد جانانه در اما شعرا نادبا تعلقات اثبات ایدر جائانی بویه معا بدین تنزیه ایچون

(برق عشق از خر من بشیمه پوشی سوخت * جور شاه کامران از بر کدایی رفت رفت) بعضی نسخه ده خر من بر نه خرقه
 واقع اولش برق عریده شمشک معناسنه در عشقه اضافتی بیایه در اگر قاعده سابقه اوزره اعراب اولور برق عشق
 مبتدا و جمله شرط و جزا خبری بشیمه پوش وصف تر کبیدر پوشیدن خر منک بشیمه پوشه اضافتی لامیه در ویسانیه
 اولغسه محملدر پونده بشیمه پوش عاشق کدادن کنایتدر ایکنجی سوخت لا زله معنای اواق قابلدر جور شاه اضافتی
 لامیه در و مصدرک فاعله و شاهک کامرانه

۲۸۷

و محبتی یوانسده زم اوزر یزه (اشد البلاء علی الانبیاء) سر نیجه بلا و جفا تقدیر
 اولدیه اولدی سنک توفیقکله قضا که راضی بلا که صابر

برق عشق از خر من بشیمه پوشی سوخت سوخت *
 جور شاه کامران از بر کدایی رفت رفت *

عشق آتشی اگر رعبا پوش اولان عاشق خرقه سنی یا قدیه باقدی مراد سور بیجی
 شاهک جویری بر کدا اوزره کتدیه کندی (مفردات) (برق) شمشک شافیه
 (عشق) م (ار) اگر (خرقه) م (بشیمه پوش) یو که منسوب عبا کیجی (با)
 وحدتیه (سوخت سوخت) یا قدیه باقدی (جور) جفا (شاه کامران)
 مراد سور بیجی شاه (کر) اگر (بر) علی (کدا) فقر (با) وحدتیه (رفت
 رفت) م (معنای اشارتی) اگر اللهک عشق آتشی عاشقک حساب لقا اولان وجود
 ضعیفی خرقه سنی یا قدیه باقدی بوجساب اولان وجودک یا توب نحو اولسی عین
 عطاء الله در حضرت الهک عباد مخلصینه خاص قبلدینی عطادندر (فعال
 لمایرد) اولوب شاه حقیقت اولان الهک بر کدای در کاهی اولان عاشق اوزره
 بوجور صورتنده اولان اطف و احسانی کتدیه کندی (لا یسئل عما یعمل)

اگر بر کوکل دلدار غره سندن بر یونک ابلتدیه ایلندی اگر جان ایل جانان اور تاسنده
 بر ماجرا کتدیه کندی (مفردات) (کر) اگر (دل) کوکل (با) وحدتیه (از)
 من (غره) کوز اوچی (دلدار) کوکل ایچی (بار) یوک (با) وحدتیه (ربرد)
 ابلتدیه ایلندی (ور) و اگر (میان) اوره (جان) م (جانان) محبوب (ماجرا)
 شوه (با) وحدتیه (رفت رفت) کتدیه کندی (معنای اشارتی)
 اگر بر مقبول کوکل اوزره مقلب القلوب اولان محبوب حقیقک نظر عنایت آثاری
 بر انکسار و غم و آلام بشمار واقع اولدیه اولدی بو کوکل درد و غمی و انکسار و المی
 مایه شادی اولدیه چون عین دوا در و اگر نحو وجود بشمریه ایل مقام تجریده
 اولان جان ایل جانان میانه سنده و عاشق ایل معشوق ارا سنده بر ماجرا کتدیه
 کندی که ایوب علیه السلام کبی طرف محبوبدن کلن بلایه جان ودل ایل صابر
 اولور سه نیجه سین ای بنم رنجورم دیو بلا واسطه حق تعالی سؤال بیور پوشوه
 نظیر قبول ایدر دکلدر

از سخن چنان ملالنها پدید آید و کرمان همنشینان ناسزای رفت رفت *
 غماز لدن ملالتلر ظاهر اولور و لکن اگر مصصا حبلر ما بیننده بر لایق اولیان
 نامه قول واقع اولدیه اولدی (مفردات) (از سخن چنان) قفو جیلر دن
 (ملالت) محزونلق (پدید) ظاهر (آید) کلاه (ولی) لکن (کر) اگر (میان)
 اوره (همنشینان) مصاحبلر (ناسزا) لایق اولیان (با) وحدتیه (رفت رفت)
 کتدیه کندی (معنای اشارتی) اگر عوام طریقت و یاران بی حبت اولان

اضافتی بیایه در کامران وصف
 تر کبیدر را نیدن مراد سور بیجی
 دیمکدر جور شاه مبتدا از بر کدایی جمله
 شرطیه و جزا خبری قاعده مذ کوره
 اوزره اعراب اولور * محصول بیت *
 عشق برق و آتشی بر بشیمه پوشک وجود
 خر من یا قدی ایل باقدی کندی یعنی
 بر عاشق کدایک وجود بی عشق آتشی
 یا قدیه باقدی کندی نسنه لا زم
 کلزاندن شکایت ایلز زرا عاشقک شانی
 آتش عشقه باغفدر و کامرانک یعنی
 بادشاهک جویری اگر رکدا اوزر نه
 واقع اولدیه اولدی کندی مضی
 ماضی مصراع ثانی مصراع اوله تمثیل
 و تنویدر یعنی عشق بر قهار بادشاهدر که
 هر نه ایشلر سه اندن صور لم فاعل بو غزلک
 جمیع ایسانی بو منوال اوزر نه کلور
 غفلت اولدیه (کر دلی از غره) دلدار
 باری بر دیر در میان جان و جانان
 ماجرای رفت رفت (بوابی) مصراعه
 شرط و جزا ذکر اولان اسلوب اوزره در
 * محصول بیت * اگر بر عاشق کوکلی
 غره دلدار دن بر یوک کتور دیه کتوردی
 کندی یعنی بر زجت و مشقت چکدیه
 چکدی کندی دخی اول اکلز و دخی اگر
 جائله جانان اوره سنده بر ماجرا واقع
 اولدیه اولدی کندی یعنی عاشق ایل
 معشوق اوره سنده بر پروت و کدورت
 واقع اولدیه اولدی بر دخی اکلز
 (از سخن چنان) ملائنه پدید آید ولی
 * کرمان همنشینان ناسزای رفت رفت *
 سخن چنان جمع سخن چندر وصف
 تر کبیدر چنیدن سوز دوشیر بیجی
 دیمکدر مراد غماز در پدید بای مجمله
 آشکاره دیمکدر همنشینان جمع همنشین
 بیه او نور جبار یعنی مصاحبلر ناسزای

ناسزا لایق اولیان یا حرف وحدت * محصول بیت * غماز لدن دراو آواز ل و ملا ملر ظهوره کلور یعنی طه ان
 و غماز عشاق اوم ایلکدن خالی دکلر اما یاران و دوستان مابینده بر ناسزا و نامه قول واقع اولدیه عفو اولدی کندی حاصلی
 غماز و طعاندن جور و جفا و اوم و آزار در ظاهر اولان جمیع زمانه اما عاشق ارا سنده هر نه دکلر ماجرا که واقع اوله مستور فالور دخی اکلز

اهل هوا زدن طعن و ایداله بر ملات و بر حزن و کدورت ظاهر اولور سه حضور قلبه مانع طوع و ب بر نفس توجهدن جدا اولیه سین بلکه (ماو ذی نی مثل ماو ذیت) حدیث شریفین ملا حظله الیه سالک انبیا اولدم دیو صفا یاب اوله سین اگر مصاحبه مایند دخی رلایق اولیان امر ظهور ایدر سه اینسون اینجمنوب و بر خاطر اینجمنوب حلاله (اللهم اهد قومی فانهم لایعانون) حدیث شریفین ملا حظله الیه اخلاق محمدیه اوله سین

در طریقت رنجش خاطر نباشدی بیار هر کدورت را که بینی چون صفائی رفت رفت

طریقتیه خاطر اینجمنک اولماز شراب کتور هر کدورتی که کورر سین چونکه بر صفا کندی کی کندی (مفردات) (در) فی (طریقت) راه سلوک (رنجش) اینجمنک (خاطر) کوکل (نباشد) اولر (می) شراب (بیار) کتور (هر کدورت را که) هر کدوری که (بینی) کورر سین (چون) چونکه (صفائی) بر صفا (رفت رفت) کندی کی کندی (معنای اشارتی) حلق عظیم صاحب اولان حبیب الله اینجمنک اولر بلکه جور و بلا به تحمل ایدوب و اخلاق محمدیه الیه موصوف اولوب کیمه دن اینجمنکده اولر ای عاشق صادق همان عشق و محبت الله اطاعتده اول و هر نه قدر کدورت ما سوا کورر سین عبادت و حضور که مانع طوتمدن را بر جذبه رحمان و بر صفای درون ظهور ایدنجه کدورت کلی محو اولور سن همان عشقه سعی الیه

عشق بازی را تحمل باید ای دل پای دار کرمالی بود بود و کر جفائی رفت رفت

عاشقانه تحمل کرک ای کوکل ثابت قدم اول اگر بر ملال اولدیه اولدی اگر بر جفا کندی (مفردات) (عشق باز) عشق او بنایچی (یا) مصدربه (را) ادات معنول (تحمل) قائلنق (یاد) کرک (ای دل) ای کوکل (پای دار) ایاق طوط بمنی ثابت اول (کر) اگر (ملال) حزن (یا) وحدتیه (بود بود) اولدیه اولدی (کر) اگر (جفا) م (یا) وحدتیه (رفت رفت) م (معنای اشارتی) ای عاشق عاشق صادق اولمغه تحمل کر کدر ز بر او عشق بولی انبیا عظام یولیدر حضرت ابوب و حضرت زکریا و حضرت یحیی با خصوص حضرت محمد الصطفی صلوات الله علیهم اجمعین اشد بلا به نیجه تحمل بیوردلر سه بقدر خویش سکا ده تحمل کرک ای کوکل بویوده ثابت قدم اول اگر بر حزن کاور سه کلسون و اگر بر جفا و بلا واقع اولور سه اولسون حاصلی هر در او بلا به تحمل کر کدر

عیب حافظ کو مکن واعظ که رفت از خانقاه پای آزادی بندد کر بجای رفت رفت

واعظ دی که خا نفاهدن کندی دیو حافطی انجمنسون ر آزادک ایاغنی باغزار اگر بر بره کندی کندی (مفردات) (عیب) م (حافظ) م (کو) سوله (مکن)

ایله

(در طریقت رنجش خاطر نباشدی بیار هر کدورت را که بینی چون صفائی رفت رفت) رنجش اینجمنک معنای صفا اسم مصدر در لازمه متعدی بینده مشترک کدورت بولانی دیکدر صفا انک مقابلی در صفائی ده یا تنکیر اینچوندر * محصول بیت * طریق عشاقده خاطر اینجمنک و اینجمنک اولر یعنی جاز دیکدر ایمدی هر کدورتی که کورر صفا کی اول کدورت کندی کندی دخی اول کدورت اگر (عشق بازی را تحمل باید ای دل پایدار) کرمالی بود بود و کر جفائی رفت رفت (عشق بازی یا حرف وحدت مصدر در عشق باز صفت ز کیدر باز بدند بحسب اغت عشق او بنی او بنایچی استعمالده تازه نازه دایر سو بجی دیکدر پایدار ثابت قدم اول دیکدر * محصول بیت * عاشقانه تحمل کرک ای کوکل ثابت قدم اول یعنی عاشق طریق عشقه هر جفایه و بلا به صابر کرک بس اگر بر ملال واقع اولدیه سه عشق اینچنده اولدی و اگر بر جفا واقع اولدیه سه اولدی کندی یعنی طریق عشقه هر نه واقع اولدیه عاشق اکا تحمل اولوب قبل وفالی ترک ایلک کرک (عیب حافظ کو مکن) واعظ که رفت از خانقاه پای آزادی چه بندی کر بجای رفت رفت عیبک حافظه اضافتی لامیدر کو خطاب عام در مکن نهی فعل مخاطب واعظ منادی حرف ندا محذ و قدر که حرف تملیل آزادی باسی وحدت و تنکیر اینچوندر * محصول بیت * ای واعظ حافظ اگر خانقاه دن کندی کندی اکا حبیب الیه بر ازادک ایاغنی نه باغزار سین اگر بر بره کندی کندی وادی یعنی حافظ اگر خانقاهی ترک ایدوب کندی کندی ای واعظ سن اکا مانع اوله زیرا بر ازاد کیمه در یعنی بری قید شخص در اگر بر بره کندی کندی اکا مانع اوله زیرا لایق اولتر استدی برده اولور (وله ایضا)

ایله (واعظ) م (رفت) کندی (از) من (خانقاه) عبادت خانه (پای) ایاق (آزاد) قید دنیان مجرد (یا) وحدتیه (بندد) باغزار (کر) اگر (بجای) بر بره (رفت رفت) کندی کندی (معنای اشارتی) صورت پرست اولان واعظ سوله حافظ عبادت خانه دن میخانه به کندی دیو طعن اینسون ز بر قلبی الله الیه اولان عاشقانه مسجد و میخانه بر درو قلبی ذکر حق ایله مطمئن اولوب قیودات ما وادن مجرد اولان آزاده نك ایاغنی برشی باغزار هر نه بره کیدر سه کندی کندی حافظ الله الیه در

وله ایضا

هر آن خجسته نظر کرنی سعادت رفت بکنج میکده و خانه ارادت رفت

هر اول مبارک نظر او که سعادت اردنه کندی میخانه بوجاغنه و ارادت خانه سنه کندی (مفردات) (هر آن) هر اول (خجسته) مبارک (نظر) م (ز) من (پی) از وارد (سعادت) م (رفت) کندی (یا) للملاسه (کنج) بوجاق (میکده) میخانه (خانه) او (ارادت) اختیار (رفت) کندی (معنای اشارتی) نظرک پاک و مبارک اول کیمه در که اهل سعادت اولان انبیا و اولیا ایزنه کندی و انوارک ثریسه تابع اولدی و حضرت الهک عشقنی تحصیل اینچون کوشه عرات اختیار ایددی و حضرت الله وسیله طلبچون بر مر شد کمال اجازت خانه سنه کندی

بجای نیم منی کشف کرد سالک راه رموز غیب که در عالم شهادت رفت

بر یارم بطمان قدح شراب الیه سالک راه کشف ایددی اسرار غیبی که عالم شهادتده واقع اولدی (مفردات) (یا) لایلاسه (جام) قدح (نیم) یارم (من) بطمان (یا) وحدتیه (کشف) م (کرد) ایددی (سالک) م (راه) یول (رموز) اسرار (غیب) م (در) فی (عالم شهادت) عالم دنیا (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) اول مبارک نظر او سالک صدق و اخلاص الیه و شروط مذکور الیه سعی بلیغ اینکله تزکیه نفس و تصفیه باطن ایدوب جزئی مایه عشق تحصیل الیه عالم شه دنده اولان اسرار غیبیه کند و به کشف اولدی و نیجه رموزات و کراماته مطلع اولدی

بیا و معرفت از من شو که در سختم ز فیض روح قدس نکته استفادت رفت

کل و بدن معرفت استماع الیه که نیم سوزنده روح قدس فیضدن نکته استفادت واقع اولدی (مفردات) (بیا) کل (معرفت) معارف الهی (از) من (من) بن (شو) بشت (در) فی (سختم) سوزم (ز) من (فیض) قلبه القی اولان (روح القدس) جبرائیل علیه السلام (نکته) اسرار (استفادت) فائده طاب ایتک (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) عالم شهادتده اولان اسرار

۷۳

ل

بدن ایش ز بر سوزنده یعنی اشعار مده حضرت جبریلک فیضدن نکته استفاده اولمدر کل ایمدی باب معرفت عشقی بدن ایش و او کرن

(هر آن خجسته نظر کرنی سعادت رفت) بکنج میکده و خانه ارادت رفت) خجسته قوتی دیکدر مبارک معناسنه * محصول بیت * هر اول مبارک نظر که سعادت اردنجه کندی یعنی دوات و سعادت طاب اولوب کندی میخانه بوجاغنه و ارادت خانه سنه کندی حاصلی میخانه کوشه سنه و خانه ارادته واران سعادت طالب اولمش کیتشدر ز بر سعادت اورایه واره قدر خانه ارادتدن مراد تسلیم و انقیاد در یعنی هیچ بر طریقه دل ازار اولیه بلکه هر خصوصه تسلیم و انقیاد اوزره اوله فی الواقع بوندن ابو سعادت اولور (بجای نیم منی کشف کرد سالک راه رموز غیب که در عالم شهادت رفت) جام نیم منی یارم بطمان شراب آن قدحده در بر منی نك باسی حرف نسبتدر اگر اصلی من ایسه و یا افندن منقلبدر اگر اصلی من ایسه عیبی و موسی کی فائمل * محصول بیت * سالک راه عشق یارم بطمان شراب الیه عالم شهادتده واقع اولان رموز غیبی کشف ایددی یعنی جانانک هر بخنی ایشنی یارم بطمان شراب الیه حاصلی عاشق نیم منی بی نوش ایلکله بوعالم هر ده جانانک جمیع رموز غیبیه مطلع اولدی با خود جانانک نوش ایلکله مستور و مخفی ایشلر بی بیان یادی و عاشق مطلع اولدی (بیا و معرفت از من شو که در سختم ز فیض روح قدس نکته استفادت رفت) بیا و شو و صیفه لری خطاب عام طریقه به امر لدر قدس بونده قافسک و دالک ضمه لریه در روح قدس حضرت جبریل امیندر قیاس استفادت نکته ابدی ضرورت و زنجیون وقافیه اینچون تقدیم و تأخیر واقع اولدی * محصول بیت * کل دخی معرفت عشقی ایلمم انکچون شعرم عاشقانه واقع

(مجزو طالع مولود من بجززندی * که این معامله با کوکب ولادت رفت) مجوف فل نهی در خط سحاب عام طریق به طالع بلد زدن طالع مولود اول بر جدر که او غلان طوغد بخی وقت اوفق سعاد و قع اوله یعنی مشرق جاننده تکیم مدخل منظومه ده باز مشدر * قطعه * طالع آن برج باشدای مشفق * که برانده باشد از مشرق * هر که زاید ز مادر آن هنگام * طالعش آن نهند در احکام * پس بر جتی و سائر احوالی تسبیح ادوب طالع مولود یازار کواکب ولا دندند مراد طالع مولود در حاصلی برا و غلان طوغد قده اول مشرق جانندن طلوع

غیبی و معرفت ربانیه بی بدن و بنم کسی مرتبه فساد اولان عارف بالله لدن استماع ایله زبرا بنم کلام حکمت آمیز منده جبرائیل علیه السلام فیض والفاستندن قلمبه استفاده و علوم لدنیه واقع اولمشدر

مجزو طالع مولود من بجززندی * که این معامله با کوکب ولادت رفت

بنم طالع مولود من رندلک غیری ایستد زبرا بوم * طالع مولود ولادت کوکبی ایله واقع اولدی (مفردات) (مجزو) ایستد (ز) من (طالع مولود) بر مولود که بکرمی درت ساعدن قفنی ساعدند متولد اولورسه اول ساعدن کوکبی که اکا کوکب ولادت دیرلر متضاسی نیجه ایسه اول مولوده ظهور ایلر اراکط طالع مولود نمیرا دیرلر (من) بن (با) للملاسه (جز) غیر (رند) (لا ابالی) (یا) مصدریه (که) زبرا (این) بو (معامله) بوردلک (با) مع (کوکب) بلدز (ولادت) طوغن (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) ای طالع اسرار بنم طالع مولود من و مشرب سعادت انکیر مدن رندلک و لا ابالی و خرا بایلکک غیری طلب ایتمه زبرا بوم * معامله بکا کوکب ولادتمله واقعدر بلکه عالم ارواحده بلکه علم ازی رانیده واقع اولان عطاء محض رباندر

زبامداد بدست دکر برآمده * وظیفه می دوشین مکر زیادت رفت

صباحه بر غیری اسلوبه کلش سین دون کیجه کی شراب وظیفه سی مکر و اراسه زیاده واقع اولدی (مفردات) (بامداد) صبا حده (بدست دکر) بر غیری اسلوبه (آمده) کلش سین (وظیفه) (می) شراب دوشین دون کیجه (مکر) و اراسه (زیادت) زیاده (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) استعین بالله (کل) یوم هوفی شآن (سر نیجه قلب عارفه هر برآمده بر دوش شؤات تجلیات واقعدر یوصباح بحمد الله بنم بر غیری اسلوبه مترقا ظهورات واقع اولمشدر یوصالم ظلمانیله غذای روحانی اولان شراب وحدت کون بکون زیاده اولسق اوزره در مکر بوزاید عطای علم ازلید و واقع اولمشدر مقتضای تجلی بودر

مکر مجزوه کوشد طیب عیسی دم * و کر نه کار من خستد از عیادت رفت

عیسی نفسی طیب بنم صحنه ایچون مکر مجزوه به چاشنه بوخسه بن خسته نک ایلی عیادت ن کیتدی (مفردات) (مکر) بلکه (مجزوه) خارق عاده دعا به (کوشد) چاشنه (طیب) م (عیسی دم) عیسی نفسی (و کر نه) بوخسه (کار) ایش (من) بن (خسته) م (از) من (عیادت) خسته حالن صور مق (رفت) کیتدی (معنای اشارتی) بو بیت حالت استنار و انقباضه نسبتله در که (قالب الاحرار بین التجلی والاستار) در یعنی بودرد انقباض بر مر ته تزیاد ابتدیکه طیب صور یلر علاجنده عاجز اولدیلر مکر بر عیسی نفسلو طیب الهی مجزوه عیسی علیه السلام مانند مرده احیا ایدیجی دعاء جانبخشله بزه انکشاف و انبساط عین حیات بخش اید * بوخسه بن خسته نک ایلی عیادت ن کیتدی که عبادت کلن احباب بدن قطع

امید

نفسی طیب بنم مر خده مکر مجزوه ایلله زبرا بن خسته نک ایلی عیادت مر ته سندن کیتدی یعنی طیب مکر که حضرت عیسی کی مجزوه قوتله اجسای مویله قادر اوله بنی بومر ض عشقندن خلاص ایده یله

امید ابتشدر

هر ارشکر که حافظ ز کج میکه دوش * بکج خانقه طاعت و عبادت رفت

خدایه بیک شکر اولسون که حافظ میخانه بو جانندن دون کیجه طاعت و عبادت خانقاهی بو جانقه کیتدی (مفردات) (هر ارشکر) (شکر) م حافظ (م) (ز) من (کج) بوجاق (میکه) میخانه (دوش) دون کیجه (یا) للملاسه (کج) بوجاق (خانقه) اهل تصوف ایچون بنا اولانان تکیه (طاعت و عبادت) م (رفت) کیتدی (معنای اشارتی) حضرت الله صدهزار شکر اولسون که روز ازلده حافظی زمره اهل ضلالتدن قلیوب (قبل من قبل الازل) سر نیجه ایمان و هدایت احسان اولان طائفه دن ایشدر حق تعالی جله مزنی راه هدایتده ثابت قدم ایدیه

وله ایضا

شر بنی از اب لعاش نجشیدیم و برقت * روی مه پیکر اوسیر ندیدیم و برقت

الک اعل دودا غندن بر شر بت طاعت کیتدی الک آی کی کوزل یوزنی طو نیجه کورمده کیتدی (مفردات) (شر بنی) بر شر بت (از) من (لب) دوداق (لعل) فرمزی طاس (ش) ضمیر (نجشیدیم) طاعتم (رفت) کیتدی (روی) (یوز) مه (آی) (پیکر) صورت (او) ضمیر (سیر) طوق (ندیدیم) کورمده (رفت) کیتدی (معنای اشارتی) استعین بالله (قل لو کان البحر مدادا لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی) سر نیجه حق سبحانه و تعالی درگاه بی نهایتده بر مر ته ده هیمن وعطش انقندن ربان اولیسوب بلکه فریات زیاده اولدقجه صوسزاق زیاده اولدقچون (اللهم زدنی تحیرا فیک) حدیث شریفی سر نیجه هر عارف بالله اولان مرتبه سنک فوقنده اولان مرتبه شوقا واکا عدم و صولنه نحسرا بکو نه اظهار حسرت ایدر که اول معرفته نهایت اولیان اللهک ذات شریفه خاص اولان فیض بلا واسطه سی لذتی و عارفک غذای روحی اولان علوم لدنیه و اتوار قد سیه شربنی طاعتدق کیتدی واللهمک کوزل انوار جلالی طو نیجه کورمده کیتدی

کوی از صحبت مانیک بنگ آمده بود * بار بر بست بگردش نرسیدیم و برقت

دبر سین که کویا بنم صحنه ن زیاده طار لغش و بمحضور اولش ایدی بوکسی باغلدی انک نوزیه ایر شمدک کیتدی (مفردات) (کوی) (دبر سین) (از) من (صحبت) م (ما) (ز) (نیک) زیاده (بنک) طار لغه (آمده) کلش (بود) ایدی (بار) بوک (بر بست) بغلدی (با) للملاسه (کرد) (توز) (ش) ضمیر (نرسیدیم) ایر شمدک (رفت) کیتدی (معنای اشارتی) اول طالب ترقیده عارف کال تصفیرندن و زیاده حیرتندن دیر که کویا اول محبوب حقیقی بنم صحنه ن زیاده امتناع ابتش ایدی شربت بوکئی وعشق و محبت بوکئی و فیض و معرفت بوکئی بزه بوا مانیت بوکئی بغلدی لکن ذات بیچونی روینندن براره ایر شمدک کیتدی

زبرا بن مقام عیادت ن کجش مونه مشرق بر مر یضم (هر ارشکر که حافظ ز کج میکه دوش * بکج خانقه طاعت و عبادت رفت) بکج با حرف صله کجک خانقاهه اضافتی لامیه در و خانقاهک طاعته پیانیدر * محصول بیت * بیک شکر که حافظ دون کیجه میخانه بو جانندن طاعت و عبادت خانقاهی بو خانقاهه کیتدی یعنی باده نوشلفندن توبه واستغفار ایدوب زهد و تقوا یه میل ایلدی (وله ایضا) شربنی از اب لعاش نجشیدیم و برقت * روی مه پیکر اوسیر ندیدیم و برقت (شر بنی با حرف وحدت لب لعل اضافتی بیانیه در رویک مه پیکره اضافتی بو یله در بوکک اوافظنه اضافتی لامیه در پیکر صورت معنایه در سیر کسره مجھوله ایل طوق دیمکدر اما کسره معروفه ایل صرمصق معنایه در * محصول بیت * جانا نک لعل کی اب شربنی طاعتدق کیتدی و انک آی صورتی یوزنی طو نیجه کورمده کیتدی حاصلی جانا لله مراد جده وصال اولدقجه نحسرا و آساین چکر خوا جده نک بوغزانه سفره کیتش جانی حقیقه در (کوی از صحبت مانیک بنگ آمده بود * بار بر بست و بگردش نرسیدیم و برقت) کوی فعل مضارع میخاطبدر دیکد دیمکدر اکثر کانه مقامده مستعملدر صحبت بونده مصاحبت معنایه در نیک لغتده ابو دیمکدر اما بونک کی بر رده محکم معنایه بنک با حرف صله تنک لغتده طار دیمکدر صر بیده ضیق معنایه اما بویه مقامده مصدریت معنایه مستعملدر یعنی طاراق معنایه آمده بود کلشیدی دیمکدر بونده بار بوکدر بر بست بر حرف ناکید بست فعل ماضی بوک یزدن

قال رنقله بغلند یغیون رلفظله استعمال ایش بگردش نرسیدیم با حرف صله کرد توز جانا نه راجع اولان شبنه اضافتی لامیه در * محصول بیت * کویا که جانا مصاحبتدن محکم طار لغه کلدی ایدی بوکین بغلدی و توزیه ایر شمدک کیتدی یعنی بزدن ملائله کیتدی انکیچون عجله ایل کیتدی که توزیه ایر شمدک

(بس که مافا تخته و حرز بمانی خواندیم * و ز پیش سوره اخلاص دمیدیم و رفت) حرز بمانی بر مشهور اوزون دعا در که عربی و فارسی شرحی و ارغافه مبارک دعا در خصوص آمدن اعدا همچون اکا مشغول اوانه زیاده مؤثر در * محصول بیت * چونکه بزفا تخته و حرز بمانی

دعاسین اوقودق و سوره اخلاص اوقوبوب اردنجه اوقودق اما هیچ تأثیر ایلدی کیتی یعنی مراد من بولنه مشغول اولمندن انی سفردن دوندن مکه ابدی امداد و ممدی کیتی حاصلی بولنه مشغول اولمندن هیچ قائده سی اولمندی واردی کیتی (عشوہ میداد که از کوی ارادت زوم * دیدی آخر که چنین عشوه خریدیم و رفت) عشوه لامعی چلبی منظومه سنده عشوه کوکل الدامق دیش میداد حکایت حال ماضی و بر دی دیکدر ارادت من ماضی الیه محذوف و قدر تقدیر کلام ارادت شما ابدی قرینه قائم اولدیغیچون حذف اولمندر کوی ارادت اضافتی بیانیہ در دیدی خطاب عام در استنهای متضمن اخراجات تا کیدخر یدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر لغتده صلتون الدق معنا سنده در اما بونده قبول ایلدک دیکدر * محصول بیت * بزه عشوه و فریب و بر دی ارادکن محله سندن کیتزم دیو کوردکی شویله عشوه و فریب قبول ایلدک و کیتی یعنی بوقویله بزه فریب و بر دی و کیتی (کفت از خود ببرد هر که وصال طلبد * ما بامیدوی از خویش بریدیم و رفت) ببرد فعل امر مفرد غایبدر کسلسون دیکدر * محصول بیت * جانان دید بکه وصاله طالب اولان کندی کسلسون یعنی ارزوی نفسانیلرندن کسلسون خواجه بیورر که بزوصالی امیدله کند و وجود مژدن بیله کسلسون اما قائده سی اولمندی کیتی (شد چنان در چن اطافه لیکن * در کلستان وصالش نجه دیدیم و رفت) شد بونده ایکی معنی به اولوق نمکندر اولدی و کیتی معنایسته چنان صفت مشبهه در چیدندن صالغن معنا سنده اما بونده صالغن

شهردن کیتنه دیو بزجوق فاخته و حرز بمانی اوقودق و الیک اردن سوره اخلاص اوقوبوب اوقودق کیتی (مفردات) (بس) چوق (ما) بز (فاخته) م (حرز بمانی) حزب النصر (خواندیم) اوقودق (ز) من (پیش) انک اردن (سوره اخلاص) م (دمیدیم) اوقودق (رفت) م (معنای اشارتی) بوروبت کامله نک حصولیچون چوق فاخته الکتاب و نجه اوراد و احزاب اوقودم و بو ضجرت و حیرتدن خلاص ایچون وراه پرده دن چوق سوره اخلاص اوقوبوب اوقودم کیتی یعنی هر نه قدر مجاهده ایتدهسه ارا ده حقندن زیاده حاصل اولمندی

کفت از خود ببرد هر که وصال طلبد * ما بامیدوی از خویش بریدیم و رفت * محبوب دیدیک کند و سندن منقطع اولور هر کیم بنم وصال طلب ایلر سه بز اول امید ایله کندیمزدن منقطع اولدق کیتی (مفردات) (کفت) دیدی (از) من (خود) کند و سندن (ببرد) منقطع اولور (هر که) هر کیکه (وصال) بنم وصالی (طلبد) طلب ایلر سه (ما) بز (بامیدوی) اول امید ایله (از خویش) کندیمزدن (بریدیم) منقطع اولدق (رفت) کیتی (معنای اشارتی) دخی اول محبوب حقیقی بیورر بکه هر کیم بنم وصالی ایتدهسه (اخشوشوا و اخلاوا و فامشوا حقا حتی ترون الله جهرة) حدیثی سر سجد نفسندن و جانندن منقطع اولور (و موتوا قبل ان تموتوا) مرتبه سین بواور بنم جهانم و وصال انکیچوند ریزدخی اول امید ایله کندیمزدن منقطع اولدق کیتی

شد چنان در چن حسن و ملاحظ لیکن * در کلستان وصالش نجه دیدیم و رفت * حسن

همچو حافظه شب ناله وزاری کردیم * کای در بغا بودا عش زسیدیم و رفت) کای که حرف تعلیل ای حرف ندا منادی محذوف در تقدیری ای یا راندر در بغا مقام تحسیر و غمناکده مستعمل افظدر بودا عش با حرف صله وداع و اولق قحلیله نودبع معنا سنده اسمر * محصول بیت *

حسن و ملاحظ باغنده ناله صالغی اولدی لکن انک وصالی کلستانده صالغن کندی (مفردات) (شد) اولدی (چنان) صالغی (در) فی (چن) باغ (حسن) م (ملاحظ) کوزلک (لیکن) استدراک (در) فی (کلستان) کلیری (وصال) وصال (ش) ضمیر (نجه دیدیم) صالغن (رفت) کیتی (معنای اشارتی) اول حسن و لطافت انوار لاهوتیه سی عالی محیط اولان ذات باری غنی من الهالین در لکن اول انوار لاهوتیه به استغراق ایله متصف بصفات الله اولوب حضرت الملهک وصال انوار ذاتیه سی کلستانده کمال استغنا ایله مستفیض اولدق کیتی

همچو حافظه شب ناله وزاری کردیم * کای در بغا بودا عش زسیدیم و رفت * حافظ کبی جله کیکه ناله وزاری ایلدک ای در بغ و حیف انک وداعنه ایرشمدک کندی (مفردات) (همچو) کل (حافظ) م (همه) جله (شب) کیکه (ناله) فریاد (زاری) ایلک (کردیم) ایلدک (ای در بغا) ای حیف (با) لایلاسه (وداع) کوچ زماننده استلشک (ش) ضمیر (زسیدیم) ایرشمدک (رفت) کندی (معنای اشارتی) روح جسدک غیری اولوب دایم وطن اصلین طلبده اولدیمندن کند و سنی حافظ غیر منزله تنزیل ایدوب دیر که حافظ کبی جله کیکه اذات مناجاله (من احب لقاء الله احب لقاء الله) سر سجد و شوق و ارزوی لقاء الله ایله ناله وزاری ایلدک حیف بزه که حجاب بشرندن خلاص ایله کوچ وقتی کلوب ماسواک وداعنه ایرشمدک * وله ایضا *

دردا که یاردر غم و دردم بماند و رفت * مارا چود و در سر آتش نشاند و رفت * حیف که یار بنی درد و غمده قودی و کندی بزی توتون کبی آتش اوزره اوتوردی و کندی (مفردات) (دردا که) حیف که (یار) م (در) فی (غم) م (درد) م (ام) بنی (بماند) قودی (رفت) کندی (مارا) بزی (چو) مثل (دود) توتون (بر سر آتش) آتش اوزره (نشاند) اوتوردی (رفت) کندی (معنای اشارتی) اول مرشد راه رشاد بنم نقصان استمداد سبیله بکادر مان ایتوب حیف که بنی درد و غمده قودی بزی بو محجوب قلب سیاه ایله توتون کبی آتش افتراق اوزره اوتوردی کندی

مخمر باده طرب انکیر عشق را * جامی نداد و زهر جدایی چشاند و رفت * عشق شوق قویار بیجی باده سنک مخمر بینه برقدح و برمدی آبر بلیق زهر بنی طاندیردی و کندی (مفردات) (مخمر) خمر مبتلاسی (باده) شراب (طرب انکیر) شوق و سرور قویار بیجی (عشق را) عشق (جام) قدح (با) وحدتیه (نداد) و برمدی (زهر) م (جدایی) آبر بلیق (چشاند) طاندیردی (رفت) کندی (معنای اشارتی) عشق الهیک قلبده شوق و سرورنی حاصل قیلای شربانک مخمر بینه برقدح شراب و برمدی و هونز مایه محبه واصل قلبیوب آبر بلیق زهرنی طاندیردی و کندی

بماند فعل ماضی مفرد غائب قودی دیکدر لازمه معنی ما بینده مشر کدر جنیت اکا براوکنده چکلن بده که دیر لرانده فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیکدر اولنده اولان بار تا کید ایچوند * محصول بیت * چونکه اول جانانک صیدی یعنی عاشق

حافظ کبی بتون کیکه ناله و فریاد و فغان ایلدک که حیف و داعنه ایرشمدک کندی یعنی جانان شویله عجله ایله کندی که بزه تو دبع مبر اولدی (وله ایضا) (دردا که) یاردر غم و دردم بماند و رفت * مارا چود و در سر آتش نشاند و رفت * دردا ده الف حرف نده در بماند با حرف نا کید ماند بونده معنی دیر قودی دیکدر دود تو توند نشاند بیکدی یعنی بر مصلحت اوزر بینه بر کیمسه بنی تعین ایلک حواله معنایسته * محصول بیت * حیف که یار بنی غمده درد ایچنده قودی و کندی بزی توتون کبی آتش اوزر بینه دیکدی و کندی یعنی بزی حسرت آتش بانه نار قودی و کندی خواجه نک بو غزلیده مسافر جانانه دیدیکی غزلار دندر (مخمر باده) طرب انکیر عشق را * جامی نداد و زهر جدایی چشاند و رفت * باده نک طرب انکیر اضافتی بیانیہ در و مخمورک باده به اضافتی لامید در طرب انکیر وصف ترکیبدر انکیر یندن طرب قویار بیجی دیکدر یعنی شتاک پیدا ایلدیجی طرب انکیرک عشقه اضافتده لامید در ادات مفعول معنی جهتده مخمر باده معنی دیر جامیده با وحدت چشاند فعل ماضی مفرد غائب طاندیردی دیکدر معنی چشاندندن زهر جدایی اضافتی بیانیہ در * محصول بیت * عشق طرب انکیر باده سنک مخمر بینه برجام و برمدی و آبر بلیق زهر بنی طاندیردی کندی یعنی عاشق دلخسته به برجام وصال و برمدی و فراق زهر بنی طاندیردی و کندی (چون صید او شدم من مجروح خسته را * در بحر غم بماند جنیت براند و رفت) من مجروح خسته را من مجروح اضافتی بیانیہ در و خسته منک صفتد رمصراع ثانی به ترکیب مر هوند بر بحر غم اضافتی بیانیہ در

مبتلاسی اولدم بن باره لی خسته بی غم
 دکنده قودی و آتن سوردی و کندی
 یعنی بنی عاشق ایلدی و وصالن مبسر
 ایلکسزین کندی و بکاهیچ رحم ایلدی
 (کتم مکر بحیله بقیدش درآورم *
 ازمن رید و توسن بخت رماند و رفت)
 مکر بونده اوله که معانسه بحیله و بقیدش
 باری درآورم عبارتسه متعلقدر رید
 فعل ماضی مفرد غائب اور کندی دیمکدر
 لازم صیغه سیدر توسن کوره یعنی
 وحشی اولان آنه و سار حیوانانه درلر
 اما بونده مطلق آت مراددر توسن بخت
 اضافتی بیانیسه در رماند فعل ماضی
 مفرد غائب اور کندی دیمکدر فعل متعدی
 الف و نون ادات تعدیه در * محصول بیت *
 دیدم اوله که اتی حیلله ایلده کتورم
 یعنی کتورمه مائل ایدوب مقید ایدم
 اول ایسه بندن اور کندی و طالع توسنی
 اور کندی و کندی بنی بد بخلفه
 و بدستاره لقه قودی و کندی (خون
 دلم چو در دل من جای تنک یافت *
 کلکون زراه دیده بصحرادواند و رفت)
 کلکون آل و آحق دوری آت صحر اووه
 عر بیدر دواند و رفت دواند فعل ماضی
 مفرد غائب ایلدیری دیمکدر فعل متعدی
 الف و نون ادات تعدیه در * محصول بیت *
 یور کم قانی که یور کم ایچنده برین طار
 بولدی راه دیده دن صحرایه بیلدیری
 و کندی یعنی یور کم قانی ایچنده صیغمدی
 اتی کوز یواندن طشره دوکدی حاسلی
 کوز مدن افان قانلر یور کم قانلر بیدر که
 ایچنده صیغوب طشره دوکلوب کندی
 (چون بنده را سعادت خدمت نداد
 دست * بوسید آستانه و خدمت رساند
 و رفت) بنده دن مراد کندی در سعادت
 خدمت اضافتی بیانیسه در رساند
 ایرشیدیری دیمکدر متعدی بیدر الف و نون
 تعدیه ایچوندر * محصول بیت *
 بخشنه داخل اولدی آستانه سنی اویدی
 و زودیع خدمتی ایرشیدیری و کندی

چون صیداوشدم من محروم خسته را * در بحر غم بناند و جنت براند و رفت *
 چونکه انک شکاری اولدم بن محروم خسته بی بحر غمده قودی ویده کین سوردی
 و کندی (مفردات) (چون) چونکه (صید) شکار (او) ضمیر (شدم) اولدم (من) بن
 (محروم) ممنوع (خسته) م (را) ادات مفعول (در) فی (بحر) دریا (غم) م
 (بناد) قودی (جنت) یدک آتی (براند) سوردی (رفت) کندی (معنای
 اشارتی) بحمدالله توفیق زبانله الهک دام عشقتک شکاری اولدم و زنجیر بحیله
 بغلنوب ماسوی اللهدن منقطع اولدم لکن حق سبحانه و تعالی بورؤیت ذاتیه سندن
 بحیوب و الم هجران ایلده خسته اولش بیچاره سنی عدم استعدادیمدن ایچون
 در یا ایچنده پرورده اولوب استعداد بولان صدف کبی بحر غمده قودی یدک آتی کبی
 ظاهری شریعتله و باطنی انوار حقیقه مزین اولان عارف مستعدی جنت عرفانه
 سوردی کندی و قیاب عزنده مستور قیلدی
 * کتم مکر بحیله بقیدش درآورم * ازمن رید توسن بخت رماند و رفت *
 دیدم مکر اول باری حیلله ایلده قیده کتورم بندن اور کندی و بخت توسنی اور کندی
 و کندی (مفردات) (کتم) دیدم (مکر) بلکه (بحیله) حیلله (با) للملابسه
 (قید) بندوباغ (ش) ضمیر (در) زاند (آورم) کتورم (از) من (من) بن
 (رید) اور کندی (توسن) اطاعتسز (بخت) طالع (رماند) اور کندی (رفت)
 کندی (معنای اشارتی) مکر اول میر جنت عرفان اولان مرشد جان بخشمی
 اندک اندک ریاضت حیلله سیله نفسی قهر ایدوب نفسای نفسیه همت مرشد
 ورؤیت جمال الله مستعد اولوب بولری اله کتورم و تحصیل ایدم عدم استعدادمدن
 ایچون شیخ بندن نفرت ایددی و بخت سعادت توسنی اور کندی و کندی یعنی شیخ
 بندن نفرتی سبیلله بلا وسیله مرادم حاصل اولدی
 * خون دلم چو در دل من جای تنک یافت * کلکون زراه دیده بصحرادواند و رفت *
 کوکلم قانی چونکه بنم کوکلمده ری طار بولدی چشم بولندن کلکونی صحرایه
 یلسدیری و کندی (مفردات) (خون) فان (دل) کوکل (ام) بن (چو)
 چونکه (در) فی (دل) کوکل (من) بن (جای) پر (تنک) طار (یافت) بولدی
 کلکون) آن آت (ز) من (راه) بول (دیده) کوز (با) للملابسه (صحر) م
 (دواند) بیلدیری (رفت) کندی (معنای اشارتی) راه بچنده آرزوی جمال الله
 ایلده یوقدر ریاضات و مجاهد اند نصکره مقصودک عدم حصولدن اواقدر قلم
 تضییق ایدوب جگر قانی کوزمدن روان اولدیکه کان اول شوق واضطراب درون
 برآل آتی صحراده بیلدیری و کندی
 * چون بنده را سعادت خدمت نداد دست * بوسید آستانه و خدمت رساند و رفت *
 چونکه بنده به اول محبوبک خدمتی سعادت میسر اولدی اول بنده محبوبک
 ابشکین اویدی و خدمتی ایرشیدیری و کندی (مفردات) (چون) چونکه

بنده

چونکه بن بن بنده به اول جانانک خدمتی دولتی ال و برمدی یعنی خدمت سعادت
 بخشنه داخل اولدی آستانه سنی اویدی و زودیع خدمتی ایرشیدیری و کندی

(کل در حجاب بود که مرغ سحر کههی * آمد بیاض حافظ و فریاد خواند و رفت) در حجاب بود یعنی در غنچه بود که
 حرف بیان مرغ سحر کههیدن مراد بیلدر * محصول بیت * کل حجاب ده یعنی غنچه ده ابدی که بلبل حافظک
 باغنه کلدی و فریاد او قودی و کندی

(بنده را) قوله (سعادت) م (خدمت) م (نداد) و برمدی (دست) ل (بوسید) اویدی
 (آستان) ابشک (خدمت) م (رساند) ایرشیدیری (رفت) کندی (معنای
 اشارتی) چونکه بنده به نتیجه خدمت و آثار طاعت و مجاهدات سعادت میسر اولدی
 یلسدم که دماغده و اراق و آثار وجود اولدغنه ایکی بن پرورده صغیر و مقصود
 حصول پذیر اولم بوند نصکره وجود بشریه می ترک ایدوب هزار ذل و حقارتله
 محو وجود ایدوب بنده اول محبوبک قیوسنده خالک ایلده بکسان اولوب محو و متلاشیک
 خدمتی ایرشیدیری بقا بالله ستمه کندی

کل در حجاب بود که مرغ سحر کههی * آمد بیاض حافظ و فریاد کرد و رفت *
 کل اچلمش ابدی که سحر وقتک بلبلی حافظک باغنه کلدی و فریاد ایلدی و کندی
 (مفردات) (کل) م (در) فی (حجاب) برده (بود) ایدی (مرغ) قوش
 (سحر کههی) سحر وقته منسوب (آمد) کلدی (با) للملابسه (باغ) م (حافظ)
 م (فریاد) م (کرد) ایلدی (رفت) کندی (معنای اشارتی) کرچه حافظ
 قانی فی الله و قانی بالله مرته سنده محو و متلاشی اولدی لکن حیردن زیاده برکاری
 اولدی زیرا محبوب حقیقی هر نه قدر تجلی پیور دایسه ده هر وجهله انکشاف نام
 اولدیمدن مرغ سحر کبی حافظ باغ عالم ناسوته فریاد ایلده کلدی فریاد ایلده کندی

وله ایضا

* کس نیست که افتاده آن زلف دو تانیست * در رهگذار کبست که دایمی زبلا نیست *
 کیسه یوقدر که اول ایکی قات زلفک افتاده سی دکلدر کیدر که انک رهگذرند
 بلادن بر طوزاق یوقدر (مفردات) (کس) کیسه (نیست) یوق (افتاده)
 دوشمش (راف) م (دوتا) ایکی قات (نیست) دکلدر (در) فی (رهگذار)
 یکید بولی (کبست) کیدر (دایمی) بر طوزاق (ز) من (بلا) م (نیست)
 یوق (معنای اشارتی) یوق عالم ناسوته کیسه یوقدر که حق تعالیک جلال و جلاله
 مظهر اولدق هر کس طرفینه مستعد در کیدر که خدانک راه مستقیمده نفس
 و شیطان ایلده ونعم ونعم ایلده مبتلاسی یوقدر (انا خلقناه من نطفه امشاج
 نبلایه) آیت کریمه سی سر بجه جله ناس مبتلادر عصنا الله عن ابتلا به بکرم حبیب
 صلی الله تعالی علیه وسلم

* روی تو مکر آینه نور الهیست * حفا که چنیت و درین روی وریا نیست *
 سنک بوزک مکر نور الهی آینه سیدر حفا که بوله در و بوسوزده روی وریا یوقدر
 (مفردات) (روی) بوز (تو) سن (مکر) بلکه (آینه) م (نور) م (الهی)
 م (است) در (حفا) ثابت و محققدر که (چنیت) بوله در (در) فی
 (ان) بو (روی) بوز (ری) م (نیست) یوقدر (معنای اشارتی) بولم ابتلا
 هر کس ذاتی تمیز ایچون مشایخ عظامه آینه رجحان اولددر انکیچون پیورای پیر
 روشن ضمیر سنک ذات و جلال آینه نور الهیدر حفا که بوله در بوند بوز سونک

یعنی کک مستورلندن مضطرب اولوب
 کلدی شکایت طریقه باغ حافظه
 فریاد و فغان ایلدی و کندی (وله ایضا)
 (کس نیست که افتاده آن زلف دو تانیست *
 در رهگذار کبست که دایمی زبلا نیست) ره گذر کبست که
 دایمی زبلا نیست (ره گذر کبسته درلر
 کیست افقظه اضافتی بیانیسه در دایمده
 یا و حدت ایچوندر * محصول بیت *
 کیسه یوقدر که اول ایکی قات زلفک
 افتاده سی اولیسه کییک بولنده در که
 بلادن بر طوزاق اولیسه یعنی حال بجه هر کس
 بر نسته به مبتلا در نیکم پیور مشلر
 (بیت) هر کس بقدر خویش گرفتار
 محنتست * کس را نداده اند برات سلی *
 افتاده آن زلف دیدی افتاده جانان
 دیدی زیر اشعرا نادبا عشقی و محبتی
 اسباب حسنه تعلیق ایدرلر جانانه ایلزلر
 مثلاً زلف و کبسو و خط و خال و رخ
 و رخسار و سار اسباب نه که وار ایسه
 (روی تو مکر آینه نور الهیست *
 حفا که چنیت و درین روی وریا نیست)
 وریا نیست (بعضی نسخه ده نور برینه
 صنع واقعدر و بعضنده لطف روی وریا
 عطف تفسیری قیلنددر * محصول بیت *
 سنک بوزک کانه نور الهی آینه سیدر کرچک
 بونجیلن و بوسوزده هیچر یایوقدر روی
 ریاده اولان روی بوز سونک معنانه
 دین کیسه عجیب بونی نه بوزله سوبلدی
 (زاهد دهدم توبه زروی تو زهی
 روی * همیشه ز خدا شرم و زروی
 تو حیانتست) دهد ایکی مفعوله تعدیه ایدر
 و مفعول ثانیه کاه صریح اولور و کاه
 غیر صریح اولور بونده ایکسیده صریح
 واقعدیری ممتکلم وری توبه زهی بونده

عجب معنانه همیشه شین ضمیر زاهده و اجددر شرم اسیدر اوانکه معنانه حیاده بونده یومعنا به در * محصول بیت *
 زاهد بکاسنک بوزکدن یعنی عشقکدن توبه و بر عجب بوز یعنی نه بک بوزی وار دیمکدر هیچ انک اللهدن شرمی و سنک بوزکدن

حیاسی بوق یعنی هیچ بونک کی دوزدن توبه می او اور با بونی سو و مده اختیاری او اور (ای شمع سحر کوزه بحال من و خود کن * کین سوز نهائی نه تراست و مرا نیست) شمع سحر اضافی لامیه کین که حرف تعلیل نهائی با حرف

۲۹۶

و ریا ایلک بوقدر

چو زاهد دهم توبه ز روی تو زهی روی * هیچیش ز خدا شرم و ز روی تو حیانت
زاهد سنک بوز کدن بکا توبه و پر زاهدک بوزی عجب یوزدر خدادن هیچ اناک
شرمی و سنک بوز کدن حیاسی بوقدر (مفردات) (زاهد) م (دهد) و پر
(م) بکا (توبه) م (ز) من (روی) بوز (تو) سن (زهی) عجب (روی)
بوز (هیچ) قطعه (ش) ضمیر (ز) من (خدا) م (شرم) حیاسی (ز) من
(روی) بوز (تو) سن (حیاسی) و تاقی (نیست) بوقدر (معنای اشارتی)
اعی القلب اولان زاهد ظاهراً هر پرست مرشد کامل آینه رجان و خلیفه زدان
اولد یغدن خبردار اولوب ای وجودی حاله رجت اولان پیرم سنک بوز کدن وصیت
حیات بخشدن بکا توبه و پر و بوقی منع ایلر اول زاهد خشک نه عجب اوتانم
بوزی وار که هیچ نه الله دن حیاسی ایدر و نه سنک ذانکدن حیاسی ایدر که سنده اولان
نور الهی بی کور مشدر

چو ای شمع سحر کیه بحال من و خود کن * کین سوز نهائی نه تراست و مرا نیست
ای سحر شمع بنم حاله و کند و حاله کیه ایلر اوایل دکلدر که بوز کدن
یانلق سنک وار بنم بوقدر (مفردات) (ای) حرف ندا (شمع) جیره (سحر)
وقت سحر (کیه) اغلاق (با) لامیه (حال) م (من) بن (خود) کندی
(کن) ایلر (که) زرا (این) بو (سوز) یانلق (نهائی) کیز او (نه) دکلدر
(ترا) سکا (مرا) بکا (نیست) بوقدر (معنای اشارتی) ای وقت سحرده
آگاه اولان طالعین صادقین ظلت بشریه دن خلاص ایدیمی سراج منیر
عنایت پیروپ کیه و نیاز ایلر حضرت الله کندو تو جهک و قنده بزطالع
بی نوازی دخی خاطره کنوروب بزم نجات و سعادت ایچون دخی همت پیوره سین
زرا راه طلبده بوز کدن یانلق هر کسک مقدار نیجه جله مزده واردر بعضی نسخده
مصراع ثانی (کین کیه کم از ریش خون شهیدان نیست) واقع ایلشدر

چو زکس طلبد شیوه چشم تو زهی چشم * مسکین خبرش از سرور دبدید ضیانت
زکس سنک چشمک شیوه سین طلب ایلر نه عجب چشمده مسکین باشند خبری
بوق و کوزنده ضیا بوقدر (مفردات) (زکس) چیمک (طلبد) طلب ایلر (شیوه)
جلوه (چشم) کوز (تو) سن (زهی) عجب (چشم) کوز (مسکین) فقیر
(خبر) م (ش) ضمیر (از) من (سر) باش (در) فی (دیده) کوز (ضیا)
شعله (نیست) بوقدر (معنای اشارتی) ای نور حقله روشن ضمیر اولان پیرم
زکس کی هنوزک رنک اولوب نقوشات مختلفه ایلر ملون اولان طالعین سنک
رنک شیوه چشم بصیرتی طلب ایلر عجب محبوب چشمدر که مسکین (من عرف
نفسه فقد عرف ربه) سر نیجه هنوز ذانندن خبری بوق و هنوز نور حق نور بصری
اوزره نور علی نور اولد یغدن اسرار حق مشاهده به مستعد کوزنده ضیاسی بوقدر

بو

هیچ خبری و کوزنده هیچ ضیا بوق باشند خبری کتا پندر عدم تعلدن زرا
تقلید ایلک ایست مسکین زکس باشندن هیچ ضیا بوق کتا پندر اکه اولشدن که انکله موصوفدر

نسبت * محصول بیت * ای سحر شمع
بنم حاله و کندی حاله اغله زرا بوز کدن
یانلق اولیل دکلدر که سنک اوله و بزم
اولیه بلکه نهائیتی یزده و اشکاره سی
سنده در پس ایچون بیلر سکا اغلاق
لازمدر (الله شهید و کفی الله شهید) کین
کریه کم از ریش خون شهیدان نیست
شهید اسم فاعل مبالغه سیدر کفی الله
فعل کفی اکثر بای زانده ایلر مستعددر بحسبک
درهم کبی بونده ضرورت وزن ایچون
حذف اولشدر شهیدان تمیز لغله
منصوبدر الف علامت نصبدر زرا
توینک ما قبلی مقروح اولسه حالت
وقفده الله قاب اولقدر قاعده کین که
حرف تعلیل این اسم اشارتدر کیه به
ریش اسم مصدردر ریشدن دوکاش
دیکدر ریش خونه و خونک شهیدایه
اضافتی لامیه لدر * محصول بیت * الله
شاهددر و شهادت جهنده کافی در که
بو کیه که بزده وار شهیدان فانیست
دو کاشندن اکسک دکل یعنی بزم کوزمن
باشین دوک انلر قانون دو کجه کاه وار
(زکس طلبد شیوه چشم تو زهی چشم *
مسکین خبرش از سرور دبدید ضیانت)
طلب فعل مضارع مفرد غائب اخبار
و انشایه تحملی وار یعنی فعل شرط محذوفله
طلب ایدر سه دیکدر شیوه چشم اضافتی
لامیه در زهی ادات تعجب در خبرش شین
ضمیر زکسه راجعدر ضیا اکثر نسخده
ضیا بریش حیوا و قدر اگر چه معنایی
وار اما قافیه مکرر اولقی لازم کلدور
خمسو صا متقارب حال بو که ضیانتک
معنایی دیده به نسبت زیاده روشندر
* محصول بیت * زکس سنک کوزک
شیوه سنی طلب ایلر با طلب ایلر سه عجب
کوز یعنی نه مناسبت هیچ جانان چشمیه
زکس بر اولسونمی که انک شیوه سنده

(از بهر خدا زلف میارای که مارا * شب نیست که صد عریده با باد صبا نیست) میارای نهی مفرد مخاطب ارا یدندن
بزه سه و دونانه دیکدر که حرف تعلیل مارا لفظ مر کب مشترک اما بونده بزم دیکدر عریده اصلنده مصدر در عریده
عریده عریده در جبه یا بدن سرخوش صوا شنه و جکنه دیرلر اما بونده مطلق صواش مراد در انکچون باد صبا ایلر
عریده ایدر * محصول بیت * الله ایچون
زلفکی زلف ایلر زرا بزم کیه بوقدر که
باد صبا ایلر بوز جکنم اولیه یعنی زلفکی
زین ایدوب باد صبا الله و بر سین بزیاده
رشدن تحمل ایده مبوب هر کجه انکله
بوز عریده ایدر (دی میشدو کتم صنا
عهد بجای ای * کتا غلطی خواجه درین
عهد و فانیست) میشد حکایت حال ماضیدر
کیدر دی دیکدر عهد بونده وعده
وزمان معنای غلطی غلط غیثک و لامک
فتحیه غلط غلط یعنی علم یا بدن مصدردر
با حرف خط ایدر غلط سین دیکدر یعنی
غلط ایدر سین معنای بونده فعل مضارع
مخاطبدر و جا مینک یوسف زلیخا سنده
فعل فنی مخاطبدر (بیت) الا تانغاطی ناکه
نکوی * که از ما عاشقی ازوی نکوی *
خواجه منادی حرف ندایی محذوف
عهد بونده ایهام طریقه واقعدر زمان
معنا سنه و مصراع اواده ذکر ایلدیمی
عهد معنای سنه * محصول بیت * دون
جانان کیدر دی و بدیم صنا عهدی
برین کتور جانانده دبدی غلط ایلر سین
ای خواجه بوعهد و بوزمانده و فای بوقدر
یعنی بن ایلدیم عهد و بوزمانده و فای بوقدر
(چون چشم تو دل می برداز کوشه
نشینان * دنبال تو بودن کته از جانب مانیت *
مانیت) دنبال تو بودن کته از جانب
* محصول بیت * چونکه سنک چشمک
کو کلی کوشه نشینلر دن یعنی زهاد
و عباددن الور پس سکا تابع اولقی کتا هی
و سوجی بزم جانمزدن دکل یعنی دنیا دن
تمام منقطع اولنلر دن سنک چشمک کو کلرین
الوب سکا عشق ایدر پس بر که عشق باز
و عشق پیشه اوله وز سکا کو کل و بر که
قادر می اولور زواختی ار می وار
خواجه مصراع ثانی بی شیخ سعدیک
بشدن قضین ایلشدر (بازای کبی روی
نوا شیخ دلفروز * در بزم حریفان

بوعجب طلبدر توفیقه محتاجدر

چو از بهر خدا زلف میارای که مارا * شب نیست که صد عریده با باد صبا نیست
الله ایچون زلفکی زینت ایته زرا کجه بوقدر که بزم باد صبا ایلر بوز جکنم بوقدر
یعنی واردر (مفردات) (از بهر) ایچون (خدا) م (زلف) م (میارای) زینت ایته
(که) زرا (مارا) بزم (شب) کجه (نیست) بوق (صد) بوز (عریده)
جنگ (با) مع (باد صبا) صبا ایلر (نیست) بوق (معنای اشارتی) ای پیر
شفیق الله ایچون بزم صفات بشریه مزه و طبیعت غریزه مزه رواج و برمه
و بزی صفات بشریه دن نچیرد ایلر زرا بزم بونفس شوم ایلر و فیض قیوم ایلر جله
کجه لده مجاهده مزه واردر که نفس هوا ایست فیض خدا ایدر اراق و جذب و انا
ایسترای خلیفه خدا الله ایچون بزی بوهوای نفسدن خلاص ایلر سین و فیض خدا
ایلر ثابت ایلر سین

چو دی می شدو کتم صناعه بجای آر * کتا غلطی خواجه درین عهد و فانیست
دون محبوب کیدر دی و بدیم که ای صنم عهدی برین کتور محبوب دیدی ای
خواجه غلط ایلر سین بوزمانده وفا بوقدر (مفردات) (دی) دون (می شد)
کیدر دی (کتم) دیدم (صنا) ای صنم (عهد) قول (بجای) برین (آر)
کتور (کتا) دیدی (غلطی) غلط ایلر سین (خواجه) ای کتی (درین عهد)
بوزمانده (وفا) م (نیست) بوق (معنای اشارتی) دون کجه قبلدن انبساط
کیدوب بر انقباض کتش ایدی وقت انقباض شده دیدم که ای محبوب حقیقی الست
بر بکده اولان وعد کریمی برین کتور محبوب دخی دیدیکه (اوفوا بعهدی اوف
بعهدکم) دیدیمی ای کتی سن غلط ایتدک سن عهد و وفا ایته کجه سکا وفا بوقدر
زرا بن لایخاف المیعدم پیوردی

چو چون چشم تو دل میرداز کوشه نشینان * دنبال تو بودن کته از جانب مانیت
چونکه سنک کوزک کوشه نشینلر دن کوکل ایتور سنک ارد کجه اولقی کاه بزم
جانمزدن دکلدر (مفردات) (چون) چونکه (چشم) کوز (تو) سن (دل)
کوکل (میرد) ایتور (از) من (کوشه نشین) اهل عزت الف و تون ادات
جمع (دنبال) آرقه (تو) سن (بردن) اولقی (کته) م (از) من (جانب)
طرف (ما) بز (نیست) بوق (معنای اشارتی) یارب چونکه سنک نظر عنایتک
و توفیق هدایتک قلوب طالعین جذالدر سن ذات علی الاعلا بی بوجناج در کاهک
اولان عبادک طلب ایتمی بزم جانمزدن کته دکلدر سنه محض سنک توفیق
و عنا یتکه در یارب عهد و وفا ایته و عهد و وفا ایته ایچون بزی بوطلبه ثابت
قدم ایلر

چو بازای که بی روی توای شمع دلفروز * در بزم حریفان اثر نور و صفا نیست
کیروکل که سنک بوز کسز ای قلیبه سرور و بریمی محبوب مصاحبدر مجلسنده

دل

۷۵

اثر نور و صفا نیست) باز بونده ناکید افاده ایدر انجیق دلفروز وصف تر کیدر افروزیدن کوکل یا انکندر یعنی یعنی
کو کله ضیا و صفا و بریمی دیکدر * محصول بیت * ای جانان دلفروز کل که سنک رو یکسز با ده نو شلر بونده
نور و صفا اثری بوقدر یعنی سنسحر قلم مجلسک رونق و لطافتی بوقدر

نور و صفای اثری بوقدر (مفردات) (باز) (کبر) (ای) (کل) (فی) (نی) (روی)
پوز (نو) سن (ای شمع) ای چیره (دافروز) کوکل شعله اندر بجی (در)
فی (بزم) مجلس (حر یقان) مصاحبه (اثر) (م) (نور) (م) (صفای) (نیست) یوق
(معنای اشارتی) یارب بلاعوض محضاً کر مکن عالم ارواحه بزه نجلی پیورد بق
کی ای منور القلوب اولان الله انوار نجلی ذانکله بوعالده دخی کو کله نجلی
قبل که مصاحبه مجلسنده بلکه ایکی عالده سنک نجلی انوار جلاله کس بر نور
و بر صفا اثری بوقدر

کر پیرمغان مرشدن شد چه تفاوت * در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست *
اگر پیرمغان بنم مرشدن اولدیه نه تفاوت زرا هیچ برایش بوقدر که اندر بر سر
خدا بوقدر (مفردات) (کر) (اگر) (پیرمغان) کافر لک پاپازی (مرشد) م
(من) بن (شد) اولدیه (چه) نه (تفاوت) فرق (در) فی (هیچ) قطعاً
(سری) برایش (نیست) بوق (سری) بر سر (ز) من (خدا) م (نیست)
بوق (معنای اشارتی) یارب بر قوله سنک توفیق بار اولدیه اگر بو خراب
عالمک متصرفی اوایب کوز دن پنهان اولان قطب وقت مر شدن اولسه دخی
بر تفاوتی و بر فرق و فائده سی بوقدر زرا حق تعالی توفیق و عیناً بنسز هیچ
برایشی باشه چقر مش و فوز و نجات بولش بوقدر

کفتن برخور شید که من چشمه نورم * داند بزرگان که سزاوار سها نیست *
خور شید قنده بن نور چشمه سیم دیمک اولور یاورل که سها بلد یزید لایق
دکدر (مفردات) (کفتن) دیمک (بر) عند (خور شید) کونش (من) بن
(چشمه) م (نور) م (م) بن (داند) یلورل (بزرگان) اولور (سزاوار)
لایق (سها) برعالی اوفق بلد زدر (معنای اشارتی) حق تعالی توفیق
و عیناً یله اربلیک عالی مقامه وصلت استن کیمه دایماً نفسی خور و خیر ایدوب
در کاه حقه محو و تلاشی اولدیه بر مر تیه قطع ایدوب اعلاای علینده و اصل
اوله مر زرا حضور رب العالمینده دعوی مجرد ایله بن نور چشمه سیم و مظهر انوار
تجلیات دیمک قطع منازل ایدن اولور یلورل که عجب و غرور اهلی مقام عالی به
و اعلاای علینده لایق دکدر

تیمار غریبان سب ذکر جیلست * جانا مکر این قاعده در شهر شما نیست *
غریبار رعایت ایلک ذکر جیله سیدر ای جان سنک شهر بکرده مکر بوقاعده بوقدر
(مفردات) (تیمار) رعایت (غریبان) غریبار (سب) م (ذکر جیل) خبر ایله
آفاق (است) در (جانا) ای جان (مکر) بلکه (این) بو (قاعده) اسلوب
(در) فی (شهر) م (شما) سنز (نیست) بوق (معنای اشارتی) آه بوراه
بر خطرده عجب نفسدن و غرور شیطاندن خود بخود انه خلاص ممکن دکدر عتاب
حقه و همت اهل الله محتاجدر ای شفت خلق الله خلق کرملری اولان پیران

طریقت

طریقت بونفس الله عاجز قالش بیچاره غریب طابله بر همت و عتاب یورک که
غریبار رعایت ایلک ذکر جیله سیدر ای روح مجرد اولان ساطع انور مکر سنک
شهر بکرده بوقاعده بوقدر که غریبی کوزده سنز

عاشق چه کند کر نخورد تیر ملامت * با هیچ دلاور سپر تیر قضا نیست *
عاشق نیلله که یعنی نیسه قادر در که ملامت اوفقونی بییه هیچ دلاورله قضا تیر نه سپر
بوقدر (مفردات) (عاشق) م (چه) نه (کند) ایلله (کر) اگر (نخورد)
بییه (تیر) اوق (ملامت) لوم (با) ملا یسه (هیچ) قضا (دلاور) بهسار
(سپر) قلقان (تیر) اوق (قضا) تقدیر (نیست) بوقدر (معنای اشارتی)
چونکه عاشق عاشق مکتولیدر ضروری سلطان عشق ملک دلی و اراده تدبیر
بغمایه و روب (ولا تخافون لومة لائم) سر بنده مظهر قیلسر مسلوب العقل اولان
عاشق ملامت اوفقونی بیدن غیری نیسه قادر در تقدیر ازلده عاشقه قسمت ملومیدر
هیچ دلاورلک ایلله تیر قضا به سپر ممکن دکدر همان توفیق حق و همت مردان حقندن
غیری ملجا و مستغاث بوقدر

در صومعه زاهد و در خلوت عابد * جز گوشه ابروی تو محراب دعا نیست *
زاهدک صومعه منده و عابدک خلوت منده سنک ابروک گوشه سندن غیری دعا محرابی بوقدر
(مفردات) (در) فی (صومعه) عبادتخانه (زاهد) م (در) فی (خلوت) م
(عابد) م (جز) غیر (گوشه) بوجاق (ابرو) قاش (محراب) م (دعا) م
(نیست) بوق (معنای اشارتی) یارب کرک صومعه ده زاهد و کرک عزتده
اولان عابد و کرک مسجد و میخانه ده انوار تجلیکه مستغرق اولان عاشق جله سنک
توجه قلبی و محراب دعاسی سنک ذات بیچونک جانبیکه مستغرق اولان عاشق جله سنک
مکونات سنک مدد و احسانک در کاهنک محساجلیدر و سنک توفیق و عیناً یله اولان
نعم لایحصالک آچلیدر و فقنا الله فی جمیع امورنا بجاه حبیه صلی الله تعالی عابدوسلم

ای چنک فرو برده بخون دل حافظ * فکر مکر از غیرت قرآن خدا نیست *
ای حافظک کوکلی فائده بیجه سین باتر مش کیمه خدای تعالی ایلک قرآنی غیرتندن مکر
سنک فکرک بوقدر (مفردات) (ای) ندا (چنک) بنجه (فرو) اشافی (برده)
ایلمش یعنی باتر مش (با) للالبسه (خون) فان (دل) کوکل حافظ م
(فکر) تفکر (ت) خطایسه (مکر) بلکه (از) من (غیرت) م (قرآن) م
(خدا) م (نیست) بوق (معنای اشارتی) ای مکر اسرار اهل الله اولان صورت
پرست اوصاف محمدی اولان حضرت قرآنک معنا سنی حافظ و اسرار بنده و اصل
اولان حافظک لسان غیبی فهم ایتوب کندی ز غم کجه خلاف شرع اکتیوب
کلمات قدسیه سین و اسرار معنویه سین انکار ایله فائده ال اوزاعده (من بارز و لبسا
فقد بارزنی و من بارزنی فقد بارز الله) سرین ملاحظه ایلله مکر سنک حضرت
خدانک قرآنی غیرتندن فکرک بوقدر چونکه کلمات و اسرار اهل الهی ادراکندن

(عاشق چه کند کر نخورد تیر ملامت * با هیچ دلاور سپر تیر قضا نیست *)
چه کند کر نخورد یعنی نیسه قادر در که
بییه یعنی خلقدن آزار اوفقونی بییه حاصلی
عشاق خلقک طعنی چکه کلسار هیچ
بر دلاور و بهادرله تیر قضا به سپر بوقدر
یعنی کیمه قضا و قدر تیرینی دفع ایدمه
ایمدی عشاق ملامت تیرینی چنک
مقدر در هیچ بروجه اله اتی دفع ایلکه
قادر دکدر عاشق نیلدون بییوب ملامت
اوفقونی دین غریب ادا ایلددر (در صومعه
زاهد و در خلوت صوفی * جز گوشه
ابروی تو محراب دعا نیست *)
بیت * زاهدک صومعه سندن و صوفیک
خلوت منده سنک ابروک گوشه سندن
غیری محراب دعا بوقدر یعنی زاهد و عابد
و صوفی هب سنک عاشق کرک و سکا
دعا جیلدر دیمک اوایر (ای چنک
فرو برده بخون دل حافظ * فکر
مکر از غیرت قرآن خدا نیست) ای
حرف تداد مناداسی محذوف چنک
فائشاق و بنجه فرو برده بونده باتر مش
دیمک فکرک ناسی خطایسه ایچوندر
غیرت قرآن و قرآنک خدا به اضافتی
لا میددر * محصول بیت * ای حافظک
فائده بیجه سین باتر جانان الله کلامک
غیرتندن فکرک بوقدر یعنی حافظ قرآن
رعایت لازم ایکن سن ظم ایدرسین صغیر
الله سدن قورق زرا غیرت قرآن واردر
(وله ایضا)

(روشن از پر نوریت نظری نیست که نیست * منت خاک درت بر بصری نیست که نیست) نظری و بصری و غیر یلک غزل
آخرین واریجه یاری وحدت ایچوندر * محصول بیت * بر نظر یوقدر که سنک زویک بر توندن وضیاستدن روشن دکلدر

۳۰۰

عقلک قاصر در باری انکار ایتمه که مهور و مردود ابدی اولیه سین و حد شرعدن
طشهره چیمیه سین * وله ایضا *

روشن از پر نوریت نظری نیست که نیست * منت خاک درت بر بصری نیست که نیست *
بر نظر یوقدر که سنک یوزک بر توندن روشن دکلدر بر بصر یوقدر که انک اوزره سنک
خاک درک منی یوقدر (مفردات) (روشن) (ظاهر) (از) (من) (پرتو) (عکس) (روی)
بوز (ت) (خطابه) (نظری) (بر نظر) (نیست که نیست) (یوقدر که یوق) (منت)
احسان و امشان (خاک) (طریق) (در) (قبو) (ت) (سنک) (بر) (علی) (بصری)
بر بصر (نیست که نیست) (یوقدر که یوق) (معنای اشارتی) (ای نور ذاتیه سی
عالی منور قلبی خالق بیچونم بر نظر یوقدر که سنک نور ذاتیه کل آتیه عکسی اولیه
جیمع ذی روحک کوزینک نورنی سن ویر سین و بر بصر یوقدر که انک
اوزرنده سنک احسانک و نعمتک منی یوقدر یعنی جیمع اهل بصر سنک احسانک
محتاجدر

ناظر روی تو صاحب نظر اندازی * سر کیسوی تودر هیچ سری نیست که نیست *
سنک یوز که نظر ایدینجی صاحب نظر لر در بلی هیچ بر سر یوقدر که آتیه سنک زلفک
هوس یوقدر (مفردات) (ناظر) (نظر ایدینجی) (روی) (بوز) (تو) (سن) (صاحب
نظر اند) (صاحب نظر لر در) (آری) (بلی) (سر) (سودا و هوس) (کیسو) (زلف
(تو) (سن) (در) (فی) (هیچ) (قطعا) (سری) (بر باش) (نیست که نیست) (یوقدر که
یوق) (معنای اشارتی) (یارب ریاضات و مجاهدات و راه حقد ه استقامت سبیل
بصیرت قلبی کشد اولوب سنک جمالک نورنی مشاهده ایدنر اولوا الابصار لر در
وانوار تجلیات ذاتیه که دایم ناظر لر در بلی لکن هیچ بر کیسه یوقدر که سنک اسرار
وانوار تجلیه که محبتی اولیه بلکه هر کس اسرار الهیه به مطلع اولیق هو سنده در
امانتک کرک متناوندر

اشن من کر زغمت سرخ بر آمد چه عجب * خجل از کرده خود پرده دری نیست که نیست *
بنم کوزم باشی اگر سنک نمکدن قزار دیسه نه عجب بر پرده برینجی یوقدر که کندو
فعلندن خجل دکلدر (مفردات) (اشک) (کوز باشی) (من) (بن) (کر) (اگر) (از)
(من) (غم) (کدر) (ت) (سنک) (سرخ) (قزل) (بر آمد) (کدیسه) (چه عجب) (م
(خجل) (حجاب او) (از) (من) (کرده) (ایشلمش) (خود) (کندی) (پرده در) (پرده
برینجی) (یا) (وحدتیه) (نیست که نیست) (یوقدر که یوق) (معنای اشارتی) (ای
لطیف بعباده اولان اللهم سنک بزه منک لاجباصدر هر نه قدر نعمت نقصان اولورسه
کندی قصور بر دندر سنک عطا کل نقصانته سبب اولان عیب و قصور بر دندر
وسنک کر مکدن مهجو ریز ایچون کوز بر دندر خجالتله قانی باشلر دو کسک عجب
دکلدر زیرا پرده خجانی بر توب والله دن حیاتی قالدربوب ایشلر یکی اعمال قبیحه دن
حافیت خجل اولیق بر کیسه یوقدر

آب

سوز سونلر ایچون بر سحر یوقدر که صبا ایلدیم و ایشتم اولیه یعنی راز سر زلفکی هر پرده فاش ایلیمه
دیو صبا ایلدیم هر سحر گفت کوده یم

آب چشم که برومنت خاک درتست * زیر صدمنت او خاک دری نیست که نیست) آب چشم اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت
محصول بیت * بنم کوزم باشی که سنک قبوک طیراغنک انک اوزرنده منی وارز بر اقبوک طیراغی انی جذب ایدوب ضایع الیز
بلکه صوارر ایدوب بر قبو طیراغی یوقدر
که انک یوز منی التده دکلدر ز بر اهر قبوک
کونده بنجه کره طیراغی صول حاصلی
کرت بکا دن کتابتدر (تادامن نشیند
ز نسیت کردی * سبیل اشک از نظرم
رهگذری نیست که نیست) تا حرف تعلیل
نسیت تاسی معنی جهشده دامنه مقدر
دامت تقدیرند * محصول بیت
جانانه خطاب ایدوب بیورر سنک دامنه
نسیدن بر تونق و غسون ایچون بر رهگذر
یوقدر که آتیه نظرمدن یعنی دیدمدن
کوز باشی سبیل اولیه یعنی تمام یولاری
سنکیچون صولم بعض نسخه ده سبیل
خبر واقع اولش سبیلاب معنایستد بونی
قالیجی سبیل ایلدیم تفسیر ایدنر اصطلاح
معنا سندن غافل ایش (نازکارا
سفر عشق حرامست حرام * که بهر کام
دران ره خطری نیست که نیست) نازکاران
ظرفلر دیکدر سفر عشق اضافتی بیانه در
یعنی عشق که حرف تعابیل کام کاف
عجمله ایدیم دیکدر خطر بونده قورق
دیکدر * محصول بیت * نازکاره
وظرفلره عشق سفری یعنی عاشقان
حرامدر حرام ز بر اهر خطر و بر قورق
یوقدر که اول بولک هر آیدیمه اولیه
یعنی عشق بولک هر بر آیدیمه بیجه دورلو
بلارور که نازکارا کاتخمل ایدیمه (بیت)
* نازکارا عشق ورزیدن نریدجان من
* شیر مردان بلا کش پادر بن غوغا
نهند * (تادم از شام سر زلف توهر
جائزند * باصبا گفت و شنیدیم سحر
نیست که نیست) تا حرف تعلیل دم بونده
نفس معنایستد در شامک سره اضافتی
بیانه و سرک زلفه لامیه در * محصول
بیت * سنک سر زلفک شامندن
هر پرده نفس اورمسون ایچون یعنی

۳۰۱

آب چشم که برومنت خاک درتست * زیر صدمنت او خاک دری نیست که نیست *
کوزم باشی که انک اوزره سنک قبوک طیراغنک منی وارد بر رخاک در یوقدر که
کوز باشک یوز منی التده دکلدر (مفردات) (آب) (صو) (چشم) (کوزم) (برو)
انک اوزره (منت) (احسان) (خاک) (طریق) (در) (قبو) (ت) (سنک) (است) (وارد
(زیر) (الت) (منت) (م) (او) (ضیغ) (خاک) (م) (در) (قبو) (یا) (وحدتیه) (نیست که
نیست) (م) (معنای اشارتی) (اغتنوا الرقة فان عند هاتزل الرحه) (سرینجه
یارب یورقت قلب سبیله جلب رحت اولان کوزم باشی که انک اوزره سنک باب
اطفکدن اولوا نار رحتک وارد باب احسانک ملازمندن کر به ایلدیمه نیاز مند اولور
بر بعد خاکی یوقدر که کوز باشک یوز منی التده دکلدر یعنی جهله سی رقت
قلب ایلدیمه ظهور ایدن کوز باشی سبیله رحت حقه واصل اولش لر در

تادامن نشیند نسیت کردی * سبیل خون از نظرم رهگذری نیست که نیست *
تادامن سندن سنک دامنه که بر غبار اوتورمیه بر رهگذر یوقدر که بنم غارمدن فان
سبیل دکلدر (مفردات) (تا) (حتی) (یا) (للا بسه) (دا من) (انک) (نشیند)
اوتورمیه (ز) (من) (نسیم) (یاد صبا) (ت) (سنک) (سبیل) (م) (خون) (فان) (از)
من (نظرم) (نظرمدن) (رهگذری) (بر کیدی) (نیست که نیست) (یوقدر که یوق
(معنای اشارتی) (یارب سنک فیض اصفکدن نظر کا هک اولان قبهه تجلی
انوار قد سکدن و آنار رحتکدن بر اثر ظاهرا ایلدیمه کوزمدن قانی یاش سبیل روان
اولیق بر یوقدر یعنی هر نه پرده اولورسم کورت بکا ایلدیمه کوزمدن قانی باشلر روان
ایدیم تا مقصودم حاصل اولنج بر نفس بکادن والیدن منفک اولیم

نازکارا سفر عشق حرامست حرام * که بهر کام درین ره خطری نیست که نیست *
نازکاره عشق سفری حرامدر حرامدر ز بر اهر عشق بولاند بر آدم یوقدر که بر خطری
یوقدر (مفردات) (نازکارا) (نازکار ایچون) (سفر) (م) (عشق) (م) (حرام) (است)
در (حرام) (م) (که) (زیرا) (بهر کام) (هر آیدیمه) (در) (فی) (ابن) (یو) (ره) (بول
(خطری) (بر خطر) (نیست که نیست) (یوقدر که یوق) (معنای اشارتی)
بر مرشد کلامک نظرند و حقیقتده امرینه اطاعت اوزره اعمال شافد و ریاضات
و مجاهدات و هزار درد ایشاق ایلدیمه کوزندن حسرت ایلدیمه قائلوباش دو کوب جفال چکمین
وباش و جائدن چکمین جانانه واصل اولدیمه نازکارا اولوب جاننه قیله ناله عشق بولاند
سفر حرامدر حرامدر ز بر اهر عشق بولک هر بر آیدیمه خطر سز بر یوقدر

تادم از شام سر زلف توهر جائزند * باصبا گفت و شنیدیم سحری نیست که نیست *
تا هر پرده سنک سیاه زلفک اوجندن دم اورمیه و سوبلیه بر سحر یوقدر که باصبا ایلدیمه
گفت و شنیدیم یوقدر (مفردات) (تا) (حتی) (دم) (نفس) (از) (من) (شام) (سینه) (سر)
اوج (زلف) (م) (تو) (سن) (هرجا) (هر پرده) (تزد) (اورمیه) (باصبا) (یاد صبا ایلدیمه
(گفت) (سویک) (شنید) (ایشتم) (سحری) (رسم) (نیست که نیست) (یوقدر که

۷۶

آب

سوز سونلر ایچون بر سحر یوقدر که صبا ایلدیم و ایشتم اولیه یعنی راز سر زلفکی هر پرده فاش ایلیمه
دیو صبا ایلدیم هر سحر گفت کوده یم

یوق (معنای اشارتی) یارب سنک اسرار غیبیه نیجلیات صفانکدن تاهر برده وهر بر کیمیه سو یلامک ایچون کیمجه سحرله قدر کفت و شیدم و خطاب و جوابم انجیق سنک فیوضات ذاتیه الیه در غیر یلرله دکلدر که من عرف الله کل لسانه دینلشدر و عند الاولیاء کتم اسرار واجبدر

مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست
محصل بیت * مصلحت دکلدر که راز پرده دن طشره دوشه یعنی فاش اوله والا خبر یوقدر که مجلس رندانده اولیه یعنی رندلهر رازه واقفلدر اما افشاستی لایق کور منزل (من از بن طالع شوریده برنجم ورنی * بهره مند از سر کویت دگری نیست که نیست) شوریده فرمشورش دیمکدر برنجم با حرف ظرف ورنج زجت و مشقت و پیغمبر متکلم جائز در که برنجم بانک کسر یله فعل مضارع اوله ورا کردن مختلفه فی اذات نفی در بهره مند نصیبی دیمکدر * محصول بیت * یو طالع شوریده دن بن رنجهدهم ویا انجیزم والا بر غیر کیمیه یوقدر که سر کویتکه بهره مند اولیه یعنی هر کس سر کویتکه محظوظلدر اما بن طالع بددن زجتهدهم (از حیای اب شیرین نوای چشمه نوش * غرق آب و عرق اکنون شکری نیست که نیست) نوش بونده بال معناسنه اولیق مناسبدر سرکه نسبت عرق بونده مسکراندن اولان عرقدر زیر اکاده شکر قو یوب ایچرلدر معناسنه اولان عرق ایهامبیدر بونده عرق کلاب معناسنه اولیق روشندر دبین خیلی درلش ودر معناسنه دینده مذکور معناسدن غفلت ایلش زیر عرق بونده ایهام طریقله ذکر اولش پس دره تخصیص معنای ایهامبسته خلل ویرر

بن یو پریشان طاعدن انجنورم یوخسه بر غیر کیمیه یوقدر که سنک سر کویتکه نصیلودکلدر (مفردات) (من) (از) (من) (این) (یو) (طالع) (بخت) (شوریده) پریشان (برنجم) (انجنورم) (بهره مند) (نصیلو) (از) (من) (سر) (باش) (کوی) محله (دگری) (بر غیر) (نیست که نیست) یوقدر که بوق (معنای اشارتی) بحمد الله بن علوه منته اولوب بخت پریشانلغدن مرتبه ولایتک ذروه علیاسنه عدم وصولدن وهر ادم عدم حصولدن انجنورم یوخسه فیاض ازلیک و قسایل ازلیک کرم و فیضنه واحسانه نهابت یوقدر وهر کس سنک تقسیم ازلیکدن استعداد نیجه بر سر ایله نصیلو اولشدر انباده واولیاده و غیر ناسنه بر سر واردر که برنده اولان سر بر غیر یسند یوقدر

چو از حیای اب شیرین نوای چشمه نوش * غرق آب و عرق اکنون شکری نیست که نیست
سنک شیر بن لیک حیاسندن ای اصل چشمه سی شمدی بر شکر یوقدر که آب و عرق غرق دکلدر (مفردات) (از) (من) (حیا) (م) (اب) (دوداق) (شیرین) طاتلو (ای) (ندا) (چشمه) (م) (نوش) (بال) (غرق) (م) (آب) (صو) (عرق) (در) (اکنون) (شمدی) (شکری) (بر شکر) (نیست که نیست) یوقدر که بوق (معنای اشارتی) ای بالدن طاتلو و شکر کردن لذیذ اذواق روحانیه ولذائذ غذای معنویه چشمه سی وهر بر مخلوقاته استعداد نیجه نعم لایحی نصیلو شده سی اولان ریم سنک تقدیر ازلیکدن زیاده و نقصان اولبان فیض واحسانکدن واطیف و شیر بن اولان عطایای فراوانک حیاسندن شمدی بر چشیده لذت نعمت یوقدر که شکر نعمته نقصان ایندیکچون عرق حیایه مستغرق دکلدر یعنی جله سی مستغرق

(مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست)
محصل بیت * مصلحت دکلدر که راز پرده دن طشره دوشه یعنی فاش اوله والا خبر یوقدر که مجلس رندانده اولیه یعنی رندلهر رازه واقفلدر اما افشاستی لایق کور منزل (من از بن طالع شوریده برنجم ورنی * بهره مند از سر کویت دگری نیست که نیست) شوریده فرمشورش دیمکدر برنجم با حرف ظرف ورنج زجت و مشقت و پیغمبر متکلم جائز در که برنجم بانک کسر یله فعل مضارع اوله ورا کردن مختلفه فی اذات نفی در بهره مند نصیبی دیمکدر * محصول بیت * یو طالع شوریده دن بن رنجهدهم ویا انجیزم والا بر غیر کیمیه یوقدر که سر کویتکه بهره مند اولیه یعنی هر کس سر کویتکه محظوظلدر اما بن طالع بددن زجتهدهم (از حیای اب شیرین نوای چشمه نوش * غرق آب و عرق اکنون شکری نیست که نیست) نوش بونده بال معناسنه اولیق مناسبدر سرکه نسبت عرق بونده مسکراندن اولان عرقدر زیر اکاده شکر قو یوب ایچرلدر معناسنه اولان عرق ایهامبیدر بونده عرق کلاب معناسنه اولیق روشندر دبین خیلی درلش ودر معناسنه دینده مذکور معناسدن غفلت ایلش زیر عرق بونده ایهام طریقله ذکر اولش پس دره تخصیص معنای ایهامبسته خلل ویرر
* محصول بیت * ای بال چشمه سی سنک لیکدن حیا ایلد یکندن بر شکر یوقدر که آب عرق غرق اولیه یعنی لیک بر مرتبه شیریندر که شکر حیا بندن آب عرق غرق اولوب ایدی و صواوادی

(نه من دلشده از دست تو خونین جگر م * کز غم عشق تو پر خون جگری نیست که نیست) منک دلشده به اضافتی بیایه درد داشته کوکلی کیتش دیمکدر عاشقندن کناپندر خونین یا حرف نسبت ونون ناکید

نه من دلشده از دست تو خونین جگر م * کز غم عشق تو پر خون جگری نیست که نیست
سنک الیکدن خونین جگر همان بن عاشق دکلدر بر جگر یوقدر که سنک عشق غمندن پر خون دکلدر (مفردات) (نه) (دکل) (من) (بن) (دل شده) (کوکلی) (کیتش) یعنی عاشق (از دست تو) سنک الیکدن (خونین) (قانی) (جگر) (م) (م) (خبر) (از غم) (م) (عشق) (م) (تو) (سن) (پر خون) (طوفان) (جگری) (بر جگر) (نیست که نیست) یوقدر که بوق (معنای اشارتی) یارب کرجه (ماشکرناک حق شکرک یامشکور) سر نیجه جله مخلوق سنک نعم لایحی صلاک شکریده عجز زدن حیاده درلو و محجوبلدر لکن بنه سنک کرمک وخلق وایجادکله جله سنک ذکر و فکری و آتش عشق درونی سن مذکور بکل لسان ایچوندر سنک عشقکله جگری پر خون اولش بالکدر بن عاشق دکلدر سنک عشق غمندن جگری پر خون اولمدق یوقدر حتی قرنیجه نک قلبی یارسنک جهاتی یشار آتشی واردر لکن جله سی سنک حکم و تقدیرک الشده ز بونلدر

شیردر بادیه عشق نور و باه شود آه ازین راه که دروی خطری نیست که نیست
ارسلان سنک عشق صحراننده دلکو اوور آه یو بولدن که بر خطر یوقدر که آند یوقدر (مفردات) (شیر) (ارسلان) (در) (فی) (بادیه) (صحرا) (عشق) (م) (تو) (سن) (رو باه) (دلکو) (شود) (اولور) (آه) (م) (از) (من) (این) (یو) (راه) (یول) (دروی) (آند) (خطری) (بر خطر) (نیست که نیست) یوقدر که بوق (معنای اشارتی) یوراه عشقه علم و معرفتله وزهد و کرامتله قوت قدسیه صاحبی نیجه ارسلانلور واردر که حضرت الالهک خوف جلالتدن بلکه خوف عاقبتدن محو و ملاحی اولوب رو باه کبی هزار ذل و حقارتله خاکه یکسان اولشدر آه بو خطرناک اولان راه عشقکدن که آند خطر سز بر قدیم یوقدر و جله خطر آند در همان حضرت الالهک عصمتیه صفتوب کند بکی محو بماندن غیر یه نجات یوقدر

از وجود این قدرم نام و نشان هست که هست
ورنه از ضعف در آنجا اثری نیست که نیست

بنم وجودم بدن یوقدر نام و نشان واردر که وار یوخسه آند ضاهندن بر اثر یوقدر که یوق (مفردات) (از) (من) (وجود) (م) (این) (یو) (قدر) (مقدار) (میم) (بنم) (نام) (آد) (نشان) (علامت) (هست که هست) واردر که وار (ورنه) (یوخسه) (از) (من) (ضعف) (م) (در) (فی) (آنجا) (آند) (اثری) (بر اثر) (نیست که نیست) یوقدر که بوق (معنای اشارتی) کرجه یو وجودم بدن یوقدر نام و نشان که واردر چله حضرت الالهک خلق وایجاد یله واردر یوخسه حاکمک ضعف و پریشانلغدن و حضرت الالهک خوف و جلالتدن و خوف عقابندن یو وجود مو هو مده وارلقدن بر اثر یوقدر

غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخشنود ست
در سر پای وجود هنری نیست که نیست

نسبت ایچوندر کز که حرف علت غک
عشق و عشق تو به اضافتی لامیدر
* محصول بیت * سنک الیکدن همان بن داشته جگری قانی دکلدر بلکه بر جگر یوقدر که سنک عشق غمندن پر خون دکلدر یعنی انجیق بی خونین جگر ایلد بلکه تمام عالم عشقک ائدن خونین جگر در (شیردر) بادیه عشق نور و باه شود * آه ازین راه که دروی خطری نیست که نیست (بادیه صحرا رو یاده دلکی * محصول بیت * سنک عشق صحراننده آرسلان دلکی اولور آه بو عشق یواند نکه بر خطر یوقدر که آند اولیه یعنی عشق وادبسی بر خوف وادیدر که آند یوقدر ارسلان کبی بهادرلر ز بون اوور (از وجود این قدرم نام و نشان هست که هست) * ورنه از ضعف در آنجا اثری نیست که نیست (این قدرم معنی جهتندن وجوده مقیدر * محصول بیت * وجود مبدن یوقدر نام و نشان واردر که وجودم واردر یعنی وجودم و ارافته نام و نشان و ارحاصلی وجودم بدن اثر ما وار ایدو کته نام و نشان واردر یوخسه بر اثر یوقدر ضاهندن که آند یعنی وجودمده اولیه یعنی وجودم بدن همان بر آد قالمشدر اما هر ضعف که تصور اولور آند * واردر (غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخشنود ست * در سر پای وجود هنری نیست که نیست) محصول بیت * یونکته دن غیر که حافظ سندن ناخشنود در یعنی راضی دکلدر بر هنر یوقدر که باشدن اباعه وجودکده اولیه یعنی هر هنر که واردر سنک وجود شریفکده وار الا یوقدر وار که قتی جوار اولدیغکدن حافظ سندن راضی و خشنود دکلدر نکته بونده عیب معناسنه در تنکیم یه بودوانده نکته بو معنایه و اقدرد (بیت) * حافظ چو آب لطف ز نظم تو میبکد * حاسد چه گونه نکته تواند بران گرفت * دبین ایکی یانده یله نکته بی اکلش نکته سابقایان اولدییدی که کلام دقیقه دیرل یعنی هر نکته وار سنبده اما وفا نکته سی یوقدر دیمکدر (وله ابضا)

(نظر پیرمغان موجب عیش و طربست * روضه میکده را آب و هوای عجیبست) نظر پیرمغان اضافتی لامیه در و پیرک
معناه بیانیه در و موجب عیش اسم فاعلک معنولند در و روضه نک میکده به آب و هوایک عجب بیانیه در
نظر درن بونده مراد التفاتدر * محصول

۳۰۴

بوتکت دین غیری که حافظ سندن خوشنود دکلدر سنک جیسع وجود که برهن
یوقدر که یوقی (مفردات) (غیر) م (از) من (این) بو (نکته) اسرار (حافظ)
م (ز) من (نو) سن (ناخستودست) خشتود دکلدر (در) فی (سرپا) جیسع
(وجود) م (ت) سنک (هنری) بر معرفت (نیست که نیست) یوقدر که یوقی (معنای
اشارتی) ای محبوب حقیقی راه عشقهک فانیسی اولان حافظده یوعیدن و یو
اسرار دین غیری بلم که سنک جانب عزتکدن عطا واحسان اولان تجلیات
وفیوضاته راضی دکلدر بلکه انوار جلالک آب حیاتنه قائموب عطشالتنی کون
بکون زیاده اولفده در ای محبوبیم سنک ذات ییچونک شونانی هر دمده
وهر شخصه باشند باشد حکمتسن دکلدر اللهم ارنا الاشیاء کاهی

وله ایضا

نظر پیرمغان موجب عیش و طربست * روضه میکده را آب و هوای عجیبست
مغلر پیرک نظری معیشت و سرورک سبیدر میخانه باغچه سنک عجب آب و هوایی
وارد در (مفردات) (نظر) م (پیر) م (مفسان) کافر (موجب) سبب (عیش)
معیشت (طرب) سرور (است) در (روضه) باغچه (میکده) میخانه (را) ایچون
(آب) (صو) هوا) م (عجب) م (است) در (معنای اشارتی) مرشد کمالک
نظری و همتی مرید صادقی ریاضت و عشق و فیض و جذبه سبیل جساب قدسه
وانسیت حقه و سرور ابدیه به واصل ایلر باخصوص همت پیر ایلر و اذن شیخ ایلر
چکیلن گوشه عزت و نیجه ار بعین ایلر خلوت بر عجب روضه جنتدر که علم و معرفه
و عشق و محبت سبب عظامدر

سرار باب کرم در قدم او اولست * غیر ازین شرح و بیان جرأت ترک ادبست
ار باب کرمک باشی انک قد منده اواق اولیدر بوندن غیری مرشدک وصفده
شرح و بیان ترک ادبه جرأتدر (مفردات) (سر) باش (ار باب کرم) کرم صاحبوری
(در) فی (قدم) ایاقی (او) ضمیر (اولست) وایدر (غیر) م (ازین) بوندن
(شرح) تفصیل (بیان) م (جرأت) اقدام (ترک) م (ادب) م (است) در
(معنای اشارتی) سبب سعادت دارین اولان مرشد کمال بر خلیفه الله فی الارض در که
اغنیای زمان بلکه پادشاه جهان اول ذات کریم الخصالک ایا غنیه باش
قویوب خاک قد منده بوز سوزملری کندولر اولیدر بوندن زیاده اسرار اولیاء
الاهی تفصیل و بیان ترک ادبه جرأتدر

قصه جنت و آوازه بیت المعمور * شرحی از جلوه خیمخانه بنت العنبت
جنت قصه سی و بنت المعمور آوازه سی بنت العنبت میخانه سنک ظهوردن بر شرحدن
(مفردات) (قصه) حکایه (جنت) م (آوازه) صدا (بیت المعمور) آدم علیه
السلام ایچون جنتدن کلان یا قوت احمدن بریندر نوح علیه السلام طوقانده

آسمانه

بیت * پیرمغان نظری و التفاتی عیش
و طربی موجبدر و میکده روضه سنک
عجب آب و هوایی وارد در بدن مرادینه
باده در و هوادن مراد سودا و آرزودر
(سرار باب کرم در قدم او اولست
* غیر ازین شرح و بیان جرأت ترک
ادبست) سرک اربابه وار بابک کرمه
اضافتی لامیه در قدم او افاضه فیده بویه
در اولی لامک کسری و یالک سکونیه
اسلوب عجمدر و لامک قحقی و الفله اسلوب
صر بدر علی کل حال اسم تفضیلدر این
اسم اشارتدر مصراع اوله و یامابه دند
کی شرح و بیان جرأت ترک ترک
ادبه اضافتی مصدرک معنولند اضافتی
کیدر * محصول بیت * ار باب کرمک
و اصحاب سخاک باشی اول جا ناک
قدمنده اولیق اولی و احری در ابدی
بوذکر ایلد بکمر شرح و بیان غیری
و یابوندن غیری شرح و بیان ترک ادبه
جرأتدر (قصه جنت و آوازه بیت المعمور
* شرحی از جلوه خیمخانه بنت العنبت)
بیت المور طوقان نوحدن اول مکده مشرفه
برنده قرمزی یا قوتدر بر معبد و ارایدی
مکه کبی طوقان اولیق اول زمانده آسمانه
رفع اولدی و حضرت ابراهیم پیغمبر
علیه السلام مکه مکر مه بی انک برنده
یادی و مذکور بیت المعمور مکه نک
مخاضی سنده در دیرلر شرحیده یا وحدت
ایچوندر بنت العنبت اوزم قرزی دیکدر
کتابندر شراردن بجم دختر زدید یکی
کبی شرابه * محصول بیت * جنت قصه سی
و بیت المعمور آوازه سی و شهرتی
باده میخانه سنک جلوه سندن بر شرحدن
یعنی انلر خیمخانه جلوه سندن و لطافتدن
کتابندر بونده بنت بر بنه بیت العنبت

۳۰۵

آسمانه رفع اولندی کعبه شریفه انک بر بنه بنیاد اولندی (شرح) م (از)
من (جلوه) ظهور (خیمخانه) میخانه (بنت العنبت) شراب (معنای اشارتی)
(وفیه ما تشتهیه الانفس) اولان جنت آجله و آدم علیه السلام عبادت ایچون
کلن بیت المعمور اوصافلری حقیقه عشق بزدانی و تجلی ربانی اذواق روحانیه لری
کندو ده موجود اولان جنت عرفانک و انقطاع عن ماسوی الله ایچون و تحصیل
انس خدا و قرب درگاه عالی جاه ایچون اذن شیخ ایلر اولان عزت و خلوتگاه
بیت الاحزانک اوصافلری بیان و شرح و عیساند

خاطر عاطر ماباده لعلی طلید * مسک اندر طلب نقره و جلب ذهبست

بزم خاطر عاطر بزم لعل رنگلی شرابی طلب ایلدی بخیل کومش طلبنده والتون
جلبنده در (مفردات) (خاطر) طبع (عاطر) کوزل رابحه لی (ما) بزم (باده)
شراب (لعلی) اعله منسوب (طلید) طلب ایلدی (مسک) بخیل (اندن) فی
(طلب) م (نقره) کومش (جلب) کسب (ذهب) التون (است) در (معنای
اشارتی) بزم همت پیر ایلر و گوشه خلوتده آثار مجاهدات ایلر روایح مسکینه ریج
رحان عطرله معطر خاطر عاطر بزم جگر قانیله آلوده اولمش شراب عشق الهی بی
طلب ایلدی و نان و چانی راه حقه بذل ایچین و درد عشقه جان کر فتار ایچین بخیل
و مسک کومش طلبنده والتون جلبنده تغییر الشکل لاجل الاکل ایدوب لذت
عشقندن محروم اولمشدر در بحمد الله بوقسمت بزه قسام ازک عطا سیدر ثنات الله
بجاء حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

درازل بر سر هر کس قلی رفت خوش * کعبه و بتکده و جنت و دورخ سیست
ازاده هر کسک باشی اوزره بر قلم کندی خاموش اول کعبه و بتخانه و جنت و جهنم
سبب و بهانه در (مفردات) (در) فی (ازل) م (بر) علی (سر) باش (هر کس)
هر کیمسه (قلم) م (یا) وحدتیه (رفت) کندی (خوش) ساکت اول (کعبه) م
(بتکده) بتخانه (جنت) م (دورخ) جهنم (سیست) سیدر (معنای اشارتی)
(قبل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) سر بنجه علی سبیل التعلیق اوح اوزره
ازاده قلم رحان هر بر کیمسه به سعادت و شقاوتدن بر سنه یازمشدر کعبه و بتخانه
و جنت و جهنم بر سبب و بر بهانه در (السعید قدیشقی و الشقی قدیسعد) حدیث
شریفی دخی وارد در بو مقام بر مرافقه اقدامدر همان اراده جزئییه بی صرف ایلر
قوله قولای ایتک کر کدر که (وان انس الانسان الاماسی) پیورلشدر و تقدردن
بحث یوقدر همان سکوت اولیدر و بو بولده صد هزار اذبت و مشقنه تحمل
لازم و احرا در

کنج بی مار میسر نشود قصه بخوان * دوات مصطفوی را الهب بواهبست
خزیننه و دفتینه مار سبز بوسر اولر قصه او قومده مصطفایه مذوب اولان دولته
بواهبک ایهی وارد در (مفردات) (کنج) دفتینه (بی) نئی (مار) یلان (میسر) م

ل

۷۷

خاطر عاطر ماباده لعلی طلید * مسک
اندر طلب نقره و جلب ذهبست) عاطر
عطر دندر که کوزل و طاتلی قوقویه دیرلر
لعلی یایی وحدت ایچوندر و یاتکیر مسک اندر
طلب نقره یعنی کش طلبنده والتون
جذبنده در جذب چکمدکدر * محصول
بیت * بزم خاطر مز جو هر باده بی
طلب ایلر اراما مسک اچمو والتون طلب ایلر
اول طلب بوطلب ایلر بر اواسوسومی
(درازل بر سر هر کس قلی رفت خوش
* کعبه و بتکده و جنت و دورخ سیست)
قلیده یا وحدت ایچوندر و یاتکیر ایچوندر
رفت بونده واقع اوادی معنا سنه قلدن
مراد قلم قضا و قدردر * محصول بیت *
از لده هر کیمسه نک باشنه قضا و قدر
قلی جاری اولمشدر سعادت و شقاوت
و صلاح و فساددن هر نه که اول کیمسه دن
صادر اوله جتی ایسه بس کعبه و بتخانه
و جنت و جهنم اسباب ظاهریدر
نه ایچون یا راداد یعنی خالق اشیا یلور
(کنج بی مار میسر نشود قصه بخوان
* دوات مصطفوی را الهب بواهبست)
بو بیتک مضونی ساقا کیمش در
مصطفوی اسم منسوبدر شدون اقیاس
مصطفی ابدی زراکه نک بشی و یالتنجی
حرفی الف اولسه قاعده نسبت حالتده
انی حذفدر لهب آشک بالکنه دیرلر
ضرا مده دیرلر * محصول بیت *
خواجه خطاب عام طریقیه یورر
مال مار میسر اولر افسانه ترک ایلر
کور مز میسن که حضرت محمدک دولت
نبوتنه بولهب ملعونک ایهی یعنی اذا
و جفاسی و حضرت ابراهیمه نمودک
و حضرت موسایه فرعون ملعونک
اذا و جفاسی معانددر حاصلی (ع) کنج و مار
و کل و خار و غم و شادی بهمند * ملومدر که
اشیا اضداد ایلر متین در

کوهر پاك بود جوهر حشمت لیکن * بعمل کوش که حشمت نه باصل ونسبت (کوهر پاك دن مراد اصل با کدر یعنی نسب پاك وجوهر دن مراد ماده وهوبلدر حشمت حاك كسريله لغتیده او تاتسق و غضب معنا سنه اصطلاح واستعمالده عظمت معناسنه در بعمل با حرف صله

﴿ ۳۰۶ ﴾

(نشود) اولز (قصه) م (مخوان) اوقومه (دولت) م (مصطفی) م (یا) نسبه (را) ادات مفعول (لهب) آتش بالکی (بولهب) ابواب (است) در (معنای اشارتی) حاصلی سعی وغیرتسز و محنتسز و معارضلدرن اولان اذا و بلایه تحملسز اسرار مکتونه ر بانیه واتوار تجلیات مجزونه سجاتیه ووصات مبسر دکادر بوش بره مثل سهو یله ارضده مدفون اولان خزینته نك طلسمی اولان مارک زحنتی چکمین کیسه به دفتیه به وصلت مبسر اولدینی کبی خزینته انوار مجد به به و دفتیه اسرار احد به به بولهب مشرب اولان منکرلک اذاسنه تحمل ایتیه وصات مبسر اولان

﴿ کوهر پاك بود جوهر حشمت لیکن * بعمل کوش که حشمت نه باصل ونسبت ﴾

پاك ذات حشمت جوهری اولور یعنی دنیاده دولت اصل پاك ایچوندر لیکن علاوه چانش زیر عقبا ده دولت وحشمت اصل ونسب الله دکادر (مفردات) (کوهر پاك) اصل پاك (بود) اولور (جوهر) م (حشمت) دولت (لیکن) م (بعمل) علاوه (کوش) چانش (که) زیرا (حشمت) دولت (نه) نفی (باصل) اصل الله (ونسب) نسب الله (است) در (معنای اشارتی) کرچه دنیاده دولت وساطت اصل پاك اولوب حسب ونسب صابرلی ایچوندر لیکن (فاذا نفخ فی الصور فلا نساب بینهم) آیت کریمه سی سرجه علاوه وعبادته چانش که آخرته دولت وسعادت حسب ونسب الله دکادر بلکه حسب ونسبدن سوال دخی اران همان ایشلد یلک ابدالدن سوال اولوب دائم عمل خیره سعی ایت که (وان لیس للانسان الا ما سعی) یورلشدر

﴿ دل حافظ بهمین راه توفیق خدا * جاودان سعی کتان روز و شب اندر طلبست ﴾

حافظ کواکلی همین بو بوا ده خدایک توفیقله ابدی روز و شب طلبیده سعی اید یچیدر (مفردات) (دل) کواکل (حافظ) م (بهمین) انجق بو (راه) بول (یا) للملاسة (توفیق) هدایت (خدا) م (جاودان) ابدی (سعی) کتان سعی اید یچی (روز) کون (شب) کیجه (اندر) فی (طلب) م (است) در (معنای اشارتی) سعی ومجاهده ایکی جهانه مایه سعادت وباعت مشاهده اولد یچون حافظک کواکلی همان بوعشق ومحبت بولنده حضرت اللهک توفیق و عتباتله ابدی کیجه و کوندر طلبیده سعی اید یچیدر ﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خنم زلف تودام کفر ودینست * زکارستان تویک شبه اینست ﴾

سنک زلفک بولگی کفر ودینست طوزاغیدر سنک کارخانه کدن برشمه بودر (مفردات) (خنم) بولکام (زلف) م (تو) سن (دام) طوزاق (کفر) م (دین) م (است) در (ز) من (کارستان) ایشیری (تو) سن (بک) بر (شبه) ذره (این) بو (است) در (معنای اشارتی) استیعذ بالله (بمحو الله مایشاء و یثبت وعنده ام الکتاب) سرجه بارب سنک غیب هو بیده اولان اراده ازایه کفرودینک

﴿ طوزاغیدر ﴾

اهل کفر ودینی دام زلفه صید وشکار ایلک سنک کم پیشکدر زلفه اسنادی مجازا در زلفک کارستاندن بو برشمه در یعنی الیت صید اولد یچون بعضی نسخه ده زکارستان تو دوشش پس تجوزه ارتکابه احتیاج اولز

(جالات معجز حشمت لیکن * حدیث غزه ات سحر میست) جالات مبدا معجز حشمت خبری یعنی جالک کوزلک معجزه سیدر یعنی کوزلکده جبع کوزلره غالبسین سکا بکرز دنیاده بر کوزل بوقدر حدیث غزه ات حدیث غزه اضافتی بیایددر سحر مینده بویه در مبین اسم فاعلدر ابان مبین یعنی افعال با بشدن لازمه کلور متعدد بده لازم اولیجک اشکاره سحر دیمکدر متدی او ایجه معجزه حسنی کوستر یچی سحر دیمک او اور * محصول بیت * ای جانان سنک جالک کوزلک معجزه سیدر یعنی نهایت حسن بو کامنصر در چشمک ﴿ ۳۰۷ ﴾

طوزاغیدر که اهل اسلام و اهل کفر سنک گرفتار کدر توفیق و هدایتده سکا محنتا جلدر بوا سعادت واشفاق سنک قدرتک کارخانه سندن برزده در

﴿ جالات معجز حشمت لیکن * حدیث غزه ات سحر میست ﴾

سنک جالک حشمت معجزیدر که سکا غزیر بوقدر لیکن غزه کلک سهو یی سحر کوستر یچیدر که نیجه فتنه لاندن ظاهر در (مفردات) (جال) م (ت) خطایه (معجز) عاجز قلیچی (حسن) م (است) در (لیکن) استدراک (حدیث) سوز (غزه) کوز قیق (ت) سنک (سحر مین) سحر کوستر یچی (است) در (معنای اشارتی) (ونسون النعم اذاراوه) سرجه بارب سنک جالک مشاهده سی لذتی ایکی جهان لذتی اونوتد بر یچیدر زیرا سنک حسن و جالک ایکی جهاتک محبوس باری و حور یلری و ملکری مشابه اولمقدن عاجز در که ذات وسفانکده نظیرک بوقدر لیکن عالم خلقی سنک نظر عنایتکه محتاجلدر بوجه ظهورات سنک سحر حلال کبی معجز اولان سطوت و آثار جلال و جمالکدر ﴿ بدن چشم سیه صد آفرین باد ﴾ که در عاشق کشتی سحر آفرینست ﴿

اول سیه کوزه بوز تحسین اولسون زیرا عاشق اولدر مملکده سحر را دیچیدر (مفردات) (بدن) اول (چشم) کوز (سیه) م (صد) بوز (آفرین) تحسین (باد) اولسون (که) زیرا (در) فی (عاشق کشت) عاشق اولدر یچی (یا) مصدریه (سحر آفرین) سحر خلق اید یچی (است) در (معنای اشارتی) بارب اول نقابصدن منز اولان ذات ایچونک بر موصوف بصفات الکمالدر که خلق عالم وصفنده عاجز در ور (فعال لمارید) در که مؤثر حقیقی انجق اول اولفله عاشق صادق (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر ایتمکده صدهزار اسرار عجیبه و احوال غریبه لره منبع بنایع حکمت فیلشدر

﴿ عجب علیست علم هیئت عشق * که چرخ هشتش هفتم زمینست ﴾

عشق علم هیئتی بر عجب علمدر که سکر یچی فلک اکه بد یچی بر در (مفردات) (عجب) م (علم) م (است) در (علم) م (هیئت) صورت (عشق) م (که) زیرا (چرخ) فلک (هشتم) سکر یچی (ش) ضمیر (هفتم) بد یچی (زمین) بر (است) در (معنای اشارتی) عاشق مخلصک منبع بنایع حکمت اولان قلبنده علوم لدیددن ظهور ایدن هیئت عشق بر عجب و غریب علمدر که اول علوم لدینه سبیلله عاشقک مرتبه سی اعلا ی علینده بر عالی مرتبه در که فلک نامن بورفته عاشقک مرتبه سنه نسبت بد یچی ارض کبی ایچقدر

﴿ نینداری که بد کو رفت و جان برد * حسابش با کرام الکاتبینست ﴾

ظن ایله سین که خلقه قبیح سربیلیجی دینسا دن کندی وجانی عذابدن خلاص ایددی انک حسابی کرام کاتبین الله در (مفردات) (نینداری) ظن ایله سین

غزه می حدیثی اشکاره سحر در یعنی غزه سحر دخی سحرده ممتاز در یاخود مبین معجزه جال جاناندر بعضی نسخه ده (لانت معجز عیبست لیکن * حدیث طرهات جبل المتینست) لانت لک جعیدر شذوذا معجز عیبی یعنی احبای مواته حدیث طرهات اضافتی بیایددر جبل المتین اضافتی ده بویه در محکم ایپ دیمکدر * محصول بیت * سنک لبرک احبای عشاقده معجز عیبادر اما طرک قصر وصاله عروج ایلکه محکم جبلدر یعنی کندی و صابر ایکی وجهله ییله ینده تا کید المدح بما شبیه الذم وار (بدن چشم سیه صد آفرین باد * که در عاشق کشتی سحر آفرینست) بدن اصلنده بان ابدی همزه داله ابدال اولشدر بعضی نسخه ده بران واقعدر اماما آل بر در چشم سیه اضافتی بیایددر آفرین ادات تحسیندر باد امر غایبدر مقام دعا ده استعمالی اکثر در که حرف تعابیل تحسیندر عاشق کشتی وصف ترکیبدر نشیددن کاف عریذک ضبیلله عاشق اولدر یچی دیمکدر یاسی حرف مصدر در سحر آفرینده وصف ترکیبدر آفریندن براد یچی معناسنه معجز آفرین سحر براد یچی دیمکدر مبالغه ایله معجز معناسنه * محصول بیت * اول چشم سیاه جاتانه بوز تحسین اولسون زیرا عاشق اولدر جیلکده سحر ممتاز بی نظر در (عجب علیست علم هیئت عشق * که هفتم آسمان هفتم زمینست) علیست ده کی با حرف وحدتدر علمک هیئانه و هیئتک عشقه اضافتی یسایه در علم هیئات حرکات افلاک وسیر نجومدن بحث ایلر بر علمر بونده علم هیئندن مراد عشق کندیدر استعاره

طریقله که حرف بیان عجبدر هفتم آسمان بد یچی فلک در که زحل بلدزینک فلکیدر بونده هفتم برشمه هفتم بازنلر غفلت ایشارز را اهل شرح دیلنده طبقات آسمان وزمین بد یشر در سکرز دکدر اما اهل هیئات و حکمت لساننده طبقات افلاک و عناصر طه وزردر عشق علم هیئادر دیدیکی مجازا در عشقک علو مرتبه سین بیان ایلمکچون کاهم هیئات استعاره ابدی * محصول بیت * عشق علم هیئاتی بر عجب علمدر که بد یچی فلک اکا نسبت بد یچی طبعه زمین در

یعنی بدبختی فلک بود قدر رفعتله اکا کوره

بستدر (نینداری که بد کورفت و جان
برد * حسابش با کرام الکاتبینست)
جان برد بحسب لغت جان ابلندی دیمکدر
اما بونده مراد جان قور تر دی دیمکدر
* محصول بیت * سن ظن ابله سین که
بد کو یعنی ذمام و غیبت کواولدی و جان
قور تاردی یعنی اولمکیله جانی تخلص
ابلدی دیمه زیرا کرام الکاتبینله حسابی
با قیدر یعنی دنیا این کور مدیسه
آخرته عذاب خدا با قیدر هر کنی
ابلدکن یواور (ز چشم شوخ جان
چون توان برد * که دایم با کان اندر
کنست) شوخ بونک کی بر لده اسحق
قانی دیمکدر یعنی مطبوع و موزون حرکتی
معناسته چون و او اصلیه ابله نیجه
دیمکدر عربیده کیف معناسته برد بونده
بردن معناسته در * محصول بیت *
اول جانانک مطبوع و موزون کوزندن
نیجه جان قور ترقی اوور که دایم کان
ابرویه کینه در یعنی ایکی کان ابرویه
دایما بوسیده در که جانی شکار ایلک ایستر
پس اندن جان نیجه خلاص اوور (شو
حافظ زکد زافش این * که دل
برو کنون در بند دینست) کید مکر
وحیده * محصول بیت * ای حافظ
ایک زانی مکرندن امین اوله زیرا کوکلی
الیدی و ابلندی شمعی دین المی قیدند در
زلفه اسناد مجاز در زیرا الوب ایلدن
جاناندر بعض دیوانده مخلص بیتی بویه
واقعدر (زجام عشق می نوشید حافظ *
مدامش رندی و مستی از نیست)
جام عشق اضافتی بیانیه در نوشید فعل
ماضی مفرد غائب مدامش ضمیری حافظه
راجددر * محصول بیت * حافظ جام
عشقندن باده نوش ابلدی پس انک همیشه
رندلکی و مستلکی یوننددر یعنی جام
عشقندن باده نوش ابلدیکننددر و بعض
نسخه ده بویه واقعدر

(بد کو) رامن سویلی (رفت) کندی (جان) م (برد) ابلندی (حساب) م
(ش) ضمیر (یا) للملابسه (کرام الکاتبین) ایکی ملک که اعمالی باز ادر (است)
در (معنای اشارتی) اسرار ادبیه اهل الهی و مرتبه عالی دل آگاهی منکر
اولوب عنناد واستکار لکدن مردان خدایه مبارز و معارض اوله کان جهالتندن
اهل الله قبیح کلام ابله طعن ایدن غافل ظن ابله سین که دنیا دن سلامت ایمان
ایله جانی قور تاره اول منکر اهل الهی روح خبیثه ایما نسز کنک خونی واردر
وانک کراما کاتبینک یاز دینی دفتر اعما نده اولان قبایحیله حساب و مناقشات
عذابی دخی در کار در

ز چشم شوخ او جان چون توان برد * که دایم با کان اندر کنست

ایک مطبوع کوزندن جان خلاص ایتمک نیجه ممکندر که دایم نیروکان ابله بوسوده
در (مفردات) (ز) من (چشم شوخ) مطبوع کوز (او) ای (جان) م
(چون) نیجه (توان) ممکن (برد) ایلک (که) زیرا (با کان) بای ابله
(اندر کنست) بوسوده در (معنای اشارتی) (وعین الله ناظره الینا) سر نیجه ای
منکر اهل الله اولوب قهر الهیدن خوف ایتمک کیسه مقهورین اولان ام سالفه ل
کی قهر و غضب ابله اولان نظر الهیدن جان خلاص ایتمک نیجه ممکندر که دایم
(لایحقی علیک شی) سر نیجه بصیر بالعباد در همان تیر قهرندن و مکر و عذابندن
حذر لاز مدر

مشو حافظ زکد زافش این * که دل برد و کنون در بند دینست

ای حافظ ایک زلفک مکرندن این اوله که کوکلی ابلندی شمعی دینک قیدنده
در (مفردات) (مشو) اوله (حافظ) م (ز) من (کید) مکر
(زلف) م (ش) ضمیر (این) م (که) زیرا (دل) کوکل (برد) ابلندی (کنون)
شمعی (در) فی (بند) قید (دین) م (است) در (معنای اشارتی) ای حافظ جمع
خصوصده آداب مراعات ادب و الهی مکرندن امین اولیه سین که کرجه شمعی
کوکلی سعادت جائیده دوندروب نور ایمان ابله مشرف فیلسدر اماما موبیندن
اولد قبیحه خوف عاقبت اهل الهی دخی در و نندن زائل دکلدر همان خوف
ورجا لاز مدر

زجام عشق می نوشید حافظ * مدامش رندی و مستی از نیست

حافظ عشق جامندن می نوش ابلدی مدام حافظک رندلکی و مستلکی بوند ندر
(مفردات) (ز) من (جام) قدح (عشق) م (می) شراب (نوشید) ایچدی
(مدام) دایم (ش) ضمیر (رندی) قلندرک (مستی) مستلک (از) من (این)
بو (است) در (معنای اشارتی) بحمد الله عون بارله حافظ قلب مجلادن
شراب عشق الهی بی نوش ابلدی آنکچون حافظک رندلکی و مستلکی بوشرب
عشق الهی سینددر

بجانب

(بجانب می کش چو حافظ نازش ای دل * که ناز ناز نینان ناز نیست) * محصول بیت * ای کوکل اول جانانک نازی حافظ کی
جانله چک زبانی دلیک نازی مقبولدر و شوی لری موز و مطبوعدر حاصلی (کل فعل من الملیح ملیح) (وله ابضا) (روزه
بکوشد و عید آمد و دلهای برخاست * می زمینانه بچوش آمد و می باید خواست) بوغزل و ساقی آمدن عید غزل و ساقی پیار
باده که ماه صیام رفت غزل عید صیامده

بجانب می کش چو حافظ نازش ای دل * که ناز ناز نینان ناز نیست

اول نازنین محبوبک نازی حافظ کی جانله چک ای کوکل زیرا نازنینلک نازی نازنین
ولطیفدر (مفردات) (بجانب) جانله (می کش) چک (چو) کل (حافظ) م
(ناز) شیوه (ش) ضمیر (ای دل) ای کوکل (که) زیرا (ناز) م (نازنین)
نازی محبوبلر (نازنین) لطیف (است) در (معنای اشارتی) اول لطیف به باده
اولان محبوب حقیقک امر و فرمانی جان و دلدن کرم بیله رک چک ای کوکل
زیرا لطیف اولان الهی امری و یو روغی لطیفدر که سبب سعادت سرمدیه در

وله ابضا

روزه بکوشد و عید آمد و دلهای برخاست * می زمینانه بچوش آمد و می باید خواست
صوم برجانبه کیدی و بیرام کدی و کوکلنراقدی جوش ابلدی شراب بخانه دن
جربشه کدی ایستک کرک (مفردات) (روزه) صوم (بکوش) برجانبه (شد)
اولدی (عید) بیرام (آمد) کلدی (دلهای) کوکلنراق (برخاست) قافدی (می)
شراب (بخانه) م (بچوش) حرکت (آمد) کلدی (می باید) کرک (خواست)
دیلک (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق ربایله امثال اوامر الله ادوب ریاضات
و عباداته صوم سوی حاصل اولوب عید وصال و تجلیات ذوالجلال کلدی
ودل آگاهلرتجلیات خدایه عدم تحملندن قانوب جوش ابلدی خمتخانه مجتندن
شراب وحدت نشستی فیوضات الهیه ابله ظهوره و جوشه کلدی (اللهم اعطنی
شوق اقبالک من غیر ضراء مضرة ولا فتنة مضلة) دعاء شریفله حضرت الهی
ثبات و عصمت ایستک کرک (عصمت الله من جمیع الخیایب النفاقیه)

نوبت زهد فروشان کران جان بکشد ش * وقت شدی و طرب کردن رندان برخاست
کران جان زهد فروشلرک نوبتی بکیدی رندلک شادلخی و شملکی وقتی قافدی
(مفردات) (نوبت) م (زهد فروشان) زهد صانعیلر (کران) ثقیل (جان)
م (بکشد) بکیدی (وقت) م (شادی) سرور (طرب) شلک (کردن)
ایستک (رندان) قاندرلر (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) دل آگاهده
فیوضات ربانی و تجلیات سبحانی ظهور ابد کد نصرکه ظاهر اعال ابله مقید اولان
کثافت نفسانیه ثقیل جانی زهد فروشلرک و اهل صورتلرک صحبت نوبتی بزدن
کیتدیکه اهل صورتله اهل معنی پیشنده جنسیت بوقدر بزه قید ماسوی دن فارغ
اولش قلندران حقیقلرک انسبت حقه اولان شادلخی و شملکی وقتی قافدی و کلدی
چه ملامت رسد انرا که چوما باده خورد * این نه عیبت بر عاشق رندونه خطاست

نه ملامت ابر بشور اول کیسه به که بزجانب شراب ایچه رند عاشق قنده بوعیب و خطا
دکلدر (مفردات) (چه) نه (ملامت) طعن (رسد) ابریشور (انرا که) اول
کیسه به که (چو) شل (ما) بز (باده) شراب (خورد) ایچه (این) بو
(نه عیبت) عیب دکلدر (بر) عند (عاشق) م (رند) قلندر (نه خطاست)

ل

۷۸

ونه خطاست * چه بونده مبالغه افاده ایدر استفهام انکاریده اواق قابلدر * محصول بیت * نه مبالغه ملامت و آزار ابرشور
اول کیسه به که بزم کی باده ایچر بوخود عاشق رندک یاتنده عیب و خطا دکلدر یعنی عشاق ورتود یاتنده باده نوشاق سهو
و خطا دکلدر اکر زهاد و عباد یاتنده خطا ایه

خطادکدر (معنای اشارتی) (ولایتخافون اومه لاثم) سرنبه اول صافی
دل اولان مظهر انوار تجلیاته و بر جاین شراب عشق الهیه بی نوش ایتمکله جذب
رحمانه واصل اولان ذواته اول صورت پرست اولان زاهد خشکار دن طعن
وملامت ابرشن کمال حاکمیدن (واذا خا طبههم الجاهلون قالوا سلاما) سرنبه ذوق
عشق مستغرق اولدقلرندن متغیر الحال دخی اواز لر یو عشق الهی ابله سرست
اولوب یو صورت ملکی خراب ایتمک چاشنی عشق طبعیان مرانی زاهدک زعنده
نه قدر عیب کورینور ایسه عاشق رندک عنندنه عیب و خطا دکدر بلکه
عین عطاء الله در

باده نوشی که در او هیچ ربایی نبود بهتر از زهد فروشی که در او روی ریاست
شول بر باده نوشکه هیچ انده بر با اولیه بکر کدر اول زهد فروشن که آندره ریایوزی
وارددر (مفردات) (باده نوشی که) بر شراب ایچچی که (دراو) انده (هیچ) قطعاً
(ربایی) بر با (نمود) اولید (بهتر) بکر کدر (از) من (زهد فروشکه) رزهد
صحتی که (دراو) انده (روی ریاست) ریایوزی و ریایوزی وارددر (معنای اشارتی)
شول بر باده نوشکه آتش عشق الهیه خس و خاشاک ماسوایی احراق ایدوب
خانه تجلی اولان دل آکاهنی ذکر حقه و انس فیاض مطلق ابله ساکن و مطمحش
فیلان عاشق صادقده هیچ ریایولیه تزکیه نفس ابله زهد فروش اولان زاهد
مراییدن بکر کدر که انده شرک خنی اولان ریایوزی وارددر (ولایشک بعباده ربه
احدا) نهیله منتهی اولما مشدر

چو مانه مردان ریایم ونه از اهل نفق * آنکه اوعالم سرست برین حال کواست
بزه ریایولیه یز نه اهل نفاقند اول الله که اوعالم سردر بو حال اوزره شاهددر
(مفردات) (ما) یز (نه) نفی (مردان) آدمدر (ریا) م (ایم) ضمیر متکلم مع الغیر
(نه) نفی (از) من (اهل) م (نفاق) م (آنکه) اولکه (او) ضمیر (عالم) م (سر)
کبر او (است) در (بر) علی (این) بو (حال) م (کوا) شاهد (است) در
(معنای اشارتی) بحمد الله توفیق خدا ابله یز نه ریایولیه ونه نفاق اهلیر سلطان
عشق کسور دلدن یونلری نفی ایتمشدر عالم السرو الخفیات اولان الله بو حال
اوزره شاهددر

چو فرض ایزد بکذاریم بدی هر نکندیم * و آنچه گویند روایت نکویم رواست
الله تعالی که فرضی ادا ایدرز و برنا مشروع ایثی دخی ایلمزواتی که اهل شرع
نا مشروعدر دیرلر مشروعدر دیمرز (مفردات) (فرض) م (ایزد) اسم خدا
(بکذاریم) ادا ایدرز (بدی) برنا مشروع (هم) دخی (نکندیم)
ایلمرز (آنچه) اول نشینی که (گویند) دیه لاهل شرع (روایت) مشروع
دکل (نکویم) دیمرز (روایت) لایقدر و مشروعدر (معنای اشارتی) بحمد الله
خلقه عشفله و افراط جز باطله حد شرعی تجاوز ایقوب فرض اللهی ادا ابله اوامر

(باده نوشی که در او روی ریایی نبود *
بهتر از زهد فروشی که در او روی ریاست
نوشیده یا وحدت ایچوندر که حرف
رابط صفت روی و ریایعطف تفسیری
فروشدده یا وحدت ایچوندر که حرف
رابط صفت محصول بیت * بر باده نوش که
انده روی و ریایولیه بکر کدر شول بر زهد
فروش مراییدن که انده روی و ریایولیه
زیرا شراب خمر مصیبتی توبه ابله ساقط
اولور اماریا کفر در توبه ابله محو اولماز
(مانه رندان ریایم و حریفان نفاق) آنکه
اوعالم سرست برین حال کواست
* محصول بیت * بزر باندلری یعنی مرانی
رندلر دکلز دخی نفاق حریفلری دکلز
حاصلی بزه ریایونفاق اولنر اول که یعنی
الله که اسرار عالمدر بزم بو حال شاهددر
یعنی الله بیایور که بزم مرانی و منافق دکلز
(فرض ایزد بکذاریم و بکس بد نکندیم
* و آنچه گویند روایت نکویم رواست)
بکذاریم زایل یاز لائق کرک ذال الله یاز نلر
خطا ایلدیلر * محصول بیت * اللهک
فرضی ادا ایدرز و کیمیه به برامزاتی ایلمرز
و هر آنکه به که شارع جاز دکدر دیر
بزدیمرز جایزدر یعنی اللهک و پیغمبرک
بیوردغنی طو تارزو هیچ کیمیه به جفا
واذا ایلمرز

الهیه به امثال و تواهیدن اجتناب اوزره یز و هر نسنه که شرع نفی تحسین ایتمه
بزدخی تحسین ایتمه و مشروع اولما نه دوای نفس تابع اولوب مشر و بدر دیمرز
مقتضای محبت صادقده شرع کمال تبعیدر

چو چه شود کرم و توهردو بهیم باده خوریم * باده از خون رزانت نه از خون شمنست
نه اولور اگر بن و سن هر ایکیز بیله شراب ایچیز باده اوزم چو غنک فاندندرسرک
فاندکدن دکدر (مفردات) (چه) نه (شود) اولور (کر) (کر) (من) (بن) (تو)
سن (هر دو) هر ایکیز (بهیم) بیله (باده) شراب (خوریم) ایچیز (باده) شراب
(از) من (خون) قان (رز) اوزم چیسوغی (است) در (نه) دکل (از) من
(خون) قان (شما) سر (است) در (معنای اشارتی) ای زاهد صورت پرست
بو قاصر نظری ترک ایدوب اسرار و معنایه و مقام علیایه واصل اولوب ایچون بزم
ابله شراب عشق الهیه بی نوش ایدوب فتای نفسله اهل خراباتدن اواسک نه ضرر
اولور شراب عشق الهی باغ قلبسه نایته اولان شجره ایمانک ثمره نورانیتمندر
و خون جگر ندر سرک هوای نفسله دو کبلن فاندکدن دکدر

(این نه عیبت کزین عیب خلل خواهد بود * و زبود عیب چو شمر دم بی عیب کجاست)
بوعیب دکدر که بوعیدن خلل و نقصان اواسه کرک اگر عیب اولور سه نه اولدی
عیسز آدم قنده در (مفردات) (این) بو (نه) نفی (عیبت) عیدر (زین)
بوندن (عیب) م (خلل) نقصان (خواهد بود) اولسه کرک (ور) اگر (بود)
اولور سه (عیب) م (چه) نه (شد) اولدی (مردم) آدم (بی عیب) عیسز
(کجاست) قنده در (معنای اشارتی) ای زاهد (رب) اشته اغیر لوا قسم علی الله
لا بزه (سرنبه) هوای نفسی ترک ایدوب و صورت ملکی خراب ایدوب قانی
فی النفس وفانی فی الله اولوب بوعیب دکدر بو صورتی خراب ایتمکدن دینکه نقصان
کلز بلکه دینه نقصان و برن صورت بو را اولوب قلبک خراب اولسیدر اگر حقی
قبول ایقوب زعمکجه بونی عیب عد ایدر ایدک سنک کی احقده جواب عیسز
آدم قنده در دیمکدر

چو حافظ از چون و چرا بگذروم نوش دمی * نزد حکمش چه بحال سخن چون و چراست
حافظ از چون و چرا دن کچ و بر نفس شراب ایچ اول اللهک حکمی قنده چون
و چرا سوزینه نه بحال وارددر (مفردات) (حافظ) م (از) من (چون) تنه
(چرا) ایچون (بگذر) کچ (می) شراب (نوش) ایچ (دمی) بر نفس (نزد)
عند (حکم) م (ش) ضمیر (چه) نه (بحال) قدرت (سخن) سوز (چون)
تنه (چرا) ایچون (است) در (معنای اشارتی) (لایسل عما یفعل) سرنبه
ای حافظ قسام از لک و حکیم لم بزلک تقدیر و تقسیدن و افعال و حکمتندن سؤال
و اعتراضدن کچ همان وقتی محافظ اولوب بو بر نفس مقداری اولان عمرده شراب
عشق نوش ایتمکله قید ماسوادن منسلج اولوب لذات روحانیسه ده استغراق اوزره

(چه شود کرم و توهردو بهیم باده خوریم * باده از خون رزانت نه از خون شمنست
انکاری یعنی نشه لازم کلز دیمکدر من و تو
خطاب عامدر رزان رزک چه بی در اصمه
چو قلمری دیمکدر * محصول بیت * یعنی
نه اولور ونه لازم کلور اگر بن سنکله
بر قاج قدح ایچرسک یعنی نشه لازم کلز
زیرا باده اصمه فاندکدن حاصلدر سرک
فاندکدن حاصل دکدر یعنی ایچرسک
حق الله در حق عباد دکدر که اندن
کیمیه به ضرر مترتب اوله

(این نه عیبت کزین عیب خلل خواهد بود *
و زبود عیب چه شد مردم بی عیب
کجاست) محصول بیت * بوباده نوشلق
بر عیب دکدر که بوندن بر کیمیه به خلل
و ضرر حاصل اوله و اگر عیب اولور سه
نه اولدی عیب سز آدم قنده اولور یعنی
عیب همان باده نوشلقه مخصوص دکدر
بلکه عیب و ب وارددر که بواکا کوره هیچ
نسنه دکدر (حافظ از چون و چرا
بگذروم نوش دمی * نزد حکمش چه
بحال سخن چون و چراست) چون نیجه
چرا ایچون دیمکدر یعنی خالق اشیا حقنده
بونیجه در و بونیچون بوبله در دینلر
ایشاد بکی ایشلرده کنت و کو صحیح دکدر
زیرا لایسل عما یفعل در همان قضایه
رضا کرک * محصول بیت * ای حافظ چون
و چرا و گفت و کودن کچ و رساعت می
ایچ زبیرا اللهک امری و حکمی قنده چون
و چرا سوزینه بحال بوق یعنی هر نه ایش که
اللهدن صادر اولور و هر امر که واقع
اولور اعتراضه بحال بوق زیرا افعائده
مختاردر (وله ایضا)

(حدیث سرو که کوید پیش قامت دوست * که سر بلندی و سرو سبزی ز قامت اوست) حدیث پونده سوز که ادات استفهامی که حرف تعلیل سر بلندی سر تا کید ایچون کشد او لسه ده معنایه خلل کلز دی سهی طوغری دیکدر * محصول بیت * اول جانان قامتی قنسنده ویا اوکنده سروک سوزینی کیم سوزیلر یعنی انک قدی اوکنده سروی کیم اکار زراسروک

۳۱۴

(حدیث سرو که کوید پیش قامت دوست * که سر بلندی و سرو سبزی ز قامت اوست)

سرو سوزنی کیم سوزیلر دوست قامتی اوکنده زراسرو سوهیک سر بلندی انک قامتند (مفردات) (حدیث) سوز (سرو) م (که) کیم (کوید) سوزیلر (با) لاملاسه (پیش) اول (قامت) بوی (دوست) م (سرو) م (بلند) بوسک (سهی) طوغری (ز) من (قامت) م (اوست) اودر (معنای اشارتی) دنیاده و آخرتده مشتهیات نفس اولان سرو بوی محبوب مجازی محبوب حقیقی اولان الله ذات بیچونی عینده کیم وصف ایدر و کیم اسانه کتور رهکر حقندن غافل واذت جمال حقندن محبوب اولنر وصف ایده یوخسه الله عاشقاری مجاز بوزندن هرزه سوزیلر لسه بنده مرادری محبوب حقیقیدر واسرار عشق عوامندن ستر ایچوندر زرا اول سروقد اولان محبوب مجازینک وجودی وحسن واطافتی جله خدادندر واکا نسبت عدم مثابه سنده در

خیال قامت سروش نمیکم زانرو * که سروا کر چه بلندست قامتش خودروست *

انک قدی خیالی سرو نسبت انجزم اول سیدن که سروا کر چه بلند در لکن قامتی کندودن پیچیدر (مفردات) (خیال) فکر (قامت) م (سرو) م (ش) ضمیر (نمیکم) انجزم (زانرو) اول سیدن (که) زرا (سرو) م (اگر چه) کر چه (بلند ست) بوسکدر (قامت) م (ش) ضمیر (خودرو) کندودن پیچی (است) در (معنای اشارتی) کر چه مشاکفه فاصره فهم اولان عوامه تفهیم ایچون اطراف اولان الله ذات بیچوندن سروایله تعیر اولندی لکن حق سبحانه وتعالیک ذات بیچونی مخلوق قادن بر شیشه بکر مکدن تزییه و تقدیس ایدرم و سرو نسبت انجزم زرا سروا کر چه بلند و موزوندر لکن کند ویا شنه طغده بق افاج کبی عیب و نقصان خالی دکلدر وهر آنده حضرت الله تریه سنده محتاجدر

خیال قامت سروش مقیم دیده ماست * ازانکه سرو سهی رامقام براب جوست *

انک سرو قامتک خیالی بزم کوزیمز که مقیدر اول سیدن که سرو سهیک مقامی ابرماق کناردر (مفردات) (خیال) لطافت (قامت) م (سرو) م (ش) ضمیر (مقیم) قائم اولیچی (دیده) کوز (ما) بز (است) در (از انکه) آندن که (سرو) م (سهی) طوغری (را) مفعول (مقام) م (بر) علی (اب) کنار (جو) ابرماق (است) در (معنای اشارتی) بحمد الله لطافت انوار ذات الهی بزم بصیرت مزده مقیدر اول سیدن که (لابسی ارضی و لامسمائی) ولکن یعنی قلب عبدی المؤمن النقی (حدیثی سر نجه انوار ذات الهیک مقیمی قلب عارفدر و معدن علوم اولان سر دل مخلصدر

صبا از زلف و خط و خال او حدیثی چند * بشک گفت ازانست کین چنین خوشبوست *

صبا انک زلف و خط و خالدر بر نجه سوز مسکه دیدی اول سیدن در که بوله خوشبویدر (مفردات) (صبا) م (ز) من (زلف) م (خط) نازه صقال

۳۱۵

اصلنده که این ابندی که حرف تعلیل این اسم اشارتدر چینهله خوشبو وصف ترکیبدر بوییدنن کوزل فوقولی دیکدر * محصول بیت * صبا انک زلف و خط و خالکسن مشکه بر نجه سوز سوبلدی آنکیچون بویه خوشبو در بونلری صبا مسکه ذکر ایلکدن بویه خوشبودر اگر بولره مقارن اولسه نه می تبه بویا او اوردی

(فراز بدر منیرش خطیست لیکن کس * نداند آنکه هلاست یاخما پروست) فراز لفظ مشترکدر پونده اوست ووزر معنایه بدره اضافتی لامیه در و بدرک منیره بیایه در و منیرک شینه لامیه بدر منیر تشبیه کتابه طریقیله بوزندن عبا رتدر خطیست یاخرف و حدیث خبر بدر فراز لک لیکن

۳۱۵

(خال) بک (او) ضمیر (حدیثی) بر سوز (چند) نجه (بشک) مسکه (گفت) دیدی (ازانست) که اندندر که (ابن چنین) بویله (خوشبو) کوزل فوقواو (است) در (معنای اشارتی) فیض حق قلب عارفه تجلی صفایه و ذابیه الهی نشسته سندن براز فیوضات ربانی افاضه ایتمکله مسک خت کبی رواج مسکه رجانه مستعد اولان قلب عارف اول سیدن بوله خوشبویدر مسکه دماغ عارفی

فراز بدر منیرش خطیست لیکن کس * نداند آنکه هلاست یاخما پروست *

انک بدر منیر اوزره برخسوط وارد لکن کیمه بیلر آنیکه اول هلا بیدر یا فاش بولکی میدر (مفردات) (فراز) اوزره (بدر منیر) نورلوی (ش) ضمیر (خط) نازه صقال (است) در (لیکن اما) کس (کیمه) نداند (بیلر) آنیکه (هلال) بکی آی (است) در (یا) تردید (خیم) بولکم (ابرو) فاش (است) در (معنای اشارتی) نور السموات والارض اولان ذات خدا ده لاین ولا غیر قائم اولان صفات قدسدر بر سر عجبدر که اهل یقینک غیری بر کیمه انلری کاغی علیه بیلکده عاجز اولدقلرندن کیمی صفات ذات عیندر و کیمی غیر بدر دینوینجه اختلاف ایتمشدر در محبوب محازینک قاشی یا هلا لدر یا قوسدر دینوینجه اختلاف ایتمکلی کبی

هر ارجان کرامی فدای آنکه سرش * فتاده در خیم چوکان زلف او چون کوست *

یسک عزیز جان اول کیمه به فدا اولسونکه انک باشی انک چوکان کبی زلفک بولکده طوب کبی دوشمشدر (مفردات) (هر ارجان) یسک (جان) م (کرامی) عزیز و مکرم (فدا) نثار (آنکه) اکاواستونکه (سر) باش (ش) ضمیر (فتاده) دوشمش (ذر) فی (خیم) بولکم (چوکان) م (زلف) م (او) ضمیر (چون) مثل (کوی) طوب (است) در (معنای اشارتی) هزار جان فدا اولون شول عارف اهل یقینه که انک باشی انک زلفی بولکده طوب اولمش یعنی فتای نفسله جمع الجوده اولوب صفات بشریه سی حضرت الله صفاتده محو اولمغین (قلب المؤمن بین اصابع الرحمن) سر نجه جمیع حرکاتی اراده حقهله اولمشدر

(توازهانش طلب کارم دل اگر جوی * چو حافظ از بی چشمش مرو که عربده جوست)

سن اگر مراد دل طلب ایدر ایسک انک دهانشن طلب ایله حافظ کبی انک چشمی اردندن کتمه زرا چشمی جنک استیجدر (مفردات) (تو) سن (از) من (دهان) اغز (ش) ضمیر (طلب) م (کام) مراد (دل) کوکل (اگر) م (جوی) ایستر ایسک (چو) مثل (حافظ) م (از) من (بی) آرد (چشم) کوز (ش) ضمیر (مرو) کتمه (که) زرا (عربده جوست) جنک استیجدر (معنای اشارتی) ای عاشق صادق سن اگر کوکل مرادی اولان انوار الهیه به استغراق و محو بشریت ایسترایسک عارف بالله لک عرفان و ایقانه اسرار قرآندن بیان ایتمکلی کلام الاهدن طلب ایله

ای عاشق اگر کوکل مراد بی دیرسک دهانشدن دیله که کام دل دهانده در حافظ کبی انکیر آرد به سنی چشمه او بوب کتمه که جنک جو و محاردر اولایه که سنی فتنه به دوشوره (وله ایضا)

حافظ کی جذبه رحمانه مغلوب الحلال او اوب ذات خدای طلب ستمه گفته که
(تفکروا فی آلاء الله ولا تنکروا فی ذات الله) سر نیجه انجیق طلب ذاته مجذوبه
ابتریت خوفی وارد هر بر مرد خدا نک مر شد کامل سز بو ورطه دن سلامته خلاصی
امر مشکدر (رحم الله امرأ عرف قدره ولم یعمد طوره) * وله ایضا *

سخن شناس نه دلیرا خطا اینجاست * چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست *

سوز فهم اید بچی دکلن ای دلبر خطا بوراده در چونکه اهل دلک سوزنی اشیده
سین خطا در دیمه (مفردات) (سخن شناس) سوز فهم اید بچی (نه) دکلن
دلبر (ای دلبر خطا) م (ایجا) بوراده (است) در (چو) چونکه (بشنوی)
ایشیده سین (سخن) سوز (اهل) م (دل) کوکل (مگو) دیمه (خطاست)
خطادر (معنای اشارتی) ای طالب صادق اهل اللهک شطیحات ورموزاته اولان
کلمات حکمت آمیز ترینی و ذوقیات و وجداتی اولان اسرار الدنیه ربی ایشیدوب
فهمه قادر اولان ایشیک (وعلماء من لدنا علما) سرنی فکر ایدوب اولیاء اللهه
خطا نسبت ایدوب مر دود حق اولیسه سین بلکه خطا بی کنود فهمه که
نسبت ایدوب ادبه رعایت ایده سین

سرم بدنی و عقی فرومی آید * تبارک الله ازین فتنها کدر سرامت *

باشم دنیایه و عقبا به اشا غی کلزوا کلز تحسین بو فتنه لدن که بزم باشنده واردر
(مفردات) (سرم) باشم (بدنی) دنیایه (عقی) عقبا به (فرو) اشا غی
(نمی آید) کلز (تبارک الله) ای تعالیم بونده تحسین معنایه در (از) من (این)
بو (فتنها) فتنه ل (در) فی (سر) باش (ما) بز (است) در (معنای
اشارتی) بحمد الله بوراه عشق خداده دنیایه و عقبا به باش اکرم همسان مردان
خدائک کلات قدسیه ربی جان و لدن تصدیق ایه قبول ایدوب انلرک ار شادله
بودوات عشقه نازل اولدم تحسین و برکات جلیل بنجیوندر که بوسودای عشق الهی
بزم باشنده در

در اندرون من خسته دل ندانم کیست * که من خوشم و او در فغان و در غوغات *

بن خسته دلک اینجده بیزم کیم واردر که بن خوشم و او در فغان و در غوغات
(مفردات) (در) فی (اندرون) ایچ (من) بن (خسته) م (دل) کوکل
(ندانم) بیزم (کیست) کیمدر (که) زیر (من) بن (خوشم) سااتم (او)
ضمیر (فغان) م (غوغا) م (است) در (معنای اشارتی) و کان النبی علیه السلام
بصلی و فی قلبه ازیز (ای غلبان) (کازیر الرجل) خبری سر نیجه آتش عشق
الهی ایه یامش واشتیاق جمال الله ایه خسته و بیچاره اولوب صبغة اللهه بویا ممش
کو کلم اینجده بیزم کیم واردر که بن خوشم لکن درون قلبم اینجده سرم
اسرار الله بر جوش و غلیان و رغوغا و فغان شیر غران کی ایاکملک ایه بلا اختیار
ظهور ایدوب خلق طالع بنی رسوای اینجدر

(سخن شناس نه دلیرا خطا اینجاست * چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست) بعض دیوانلرده مصراعر
مقدم مؤخر یا لشدر سخن شناس وصف
ترکیبدر شناسیدننه یا خطاب اینجندر
دلبرده الف حرف ندا * محصول بیت *
ای دلبر سوز اکلجی دکلن خطا بونده در
پس چونکه اهل دل سوزنی ایشیده سین
دیمه که خطادر یعنی سنک سوز اکلجی کندنر
اهل دلک سوزی سکا خطا کور ندیکی
والا انلر خطا سوز سوزلر (سرم بدنی
و عقی فرومی آید * تبارک الله ازین فتنها که
در سرامت) بدنی باسی حرف صله
فرومی آید اینجدر تبارک الله بوعبارت
نجمی متضمن در تحسین اینجندر * محصول
بیت * باشم دنیایه و آخرته ایغز یعنی
تزلزل اینجده بوفتنه ره که بزم باشنده در
(در اندرون من خسته دل ندانم کیست
* که من خوشم و او در فغان و در غوغات)
اندرون ایجری معنایه منه اضافتی
لامیدر و منک خسته دله بیانیدر کیست
کیمدر که حرف تعلیل خوش فعل مضارع
نفس متکلم و حده اسم او اورم دیمکدر
* محصول بیت * بیزم بن دکلسته نک
ایچر بسنده کیم واردر که بن دیم و اول
کیمسه فریاد و فغان و غوغا ده در یعنی
دیوانه کو کلم در که طالی ناله و فغان ایه
بر ایدای اما بن صبر ایدوب هیچ طغنام

دلم زبرده برون شد بکجایی ای مطرب * بنال هان که ازین پرده کار ما بنواست *

کو کلم پرده دن طشره کیندی فنده سن ای مطرب ناله ایه آگاه اولکد بورده دز بزم البشیر
رفاهیت و قدر تله در (مفردات) (دلم) کو کلم (زبرده) پرده دن (برون) طشره (شد)
کیندی (بکجایی) زده سین (مطرب) چالغیچی (بنال) ناله ایه (هان) آگاه
اول (از) من (این) بو (برده) م (کار) ایش (ما) ز (یا) للمسلا بسنه (نوا)
قدرت و نعمت (است) در (معنای اشارتی) حاصلی کو کلم الله اولیوب بلا
اختیار اسرار قلبک فریاد و فغان ایه طشره چیمسی بنی بدنام و رسوای اندری
ای پر روشن ضمیر سن امدادیمه بنشوب بحر قلزم درون انبیا علیهم السلام کبی
بوجوش و خروش بنم کی بیچاره ک کاری دکلدر نفس عیسی وار بکرله بر همت ایتکه بزم
بواسرار انبیا به قادر اولما من و افتتاح و انفساح ایه بواقعه فی هاضم اولما من سزک
نفس جان بخشگر زبرده سیندندر

مرا بکار جهان هرگز انتفات نبود * رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست *

جهانک ایشنه هر کن بنم التفاتم اولدی سنک رخک اتی بنم نظر میده بویه لطیف
تزیین ایلدی (مفردات) (مرا) بنم (بکار جهان) جهانک ایشنه (هر کن)
قطعا (انتفات) نظر (نمود) اولدی (رخ) بکاف (تو) سن (در) فی (نظر)
م (من) بن (چنین) بویه (خوش) لطیف (ش) ضمیر (آراست) تزیین
ایلدی (معنای اشارتی) بحمد الله دنیا نفسک مشتهاسی اولدی بغی اعتبار ایه
قطعا دنیا به التفاتم اولدی و ماسوادن رشیده علاقه ایدم لکن یارب دنیا ام رقوب
اولوب عبادات و طساعا تله سکا قریت و ریاضات و مجاهدات ایه انوار تجلیات
واسرار فیوضاته سکا وصات بونشته ده اولدیغیچون سنک امید وصات ذاتیه ک
مذموم دنیا بی بنم نظر میده بویه لطیف و مزین ایلدی

نخفته ام ز خیالی که میزیم شهباست * خنجرده شبه دارم شرابخانه بکاست *

کیجه لدر ایو مشم شول خیال دن که پشوررم اون کیجه لک خنجر طوتارم شرابخانه
قنده در (مفردات) (نخفته ام) او بومشم (ز) من (خیال) فکر (یا) وحدتیه
(میزیم) پشوررم (شها) کیجه ل (خنجر) سرخوشاق (ده) اون (شب) کیجه
(ها) مقدار (دارم) طوتارم (شرابخانه) شراب اوی (بکاست) قنده در
(معنای اشارتی) فکر و خیال مده ثابت اولان کو کلم مقصودیه وصات امیدیه
نیجه کیجه ل یامدم و او بومدم بیاون کیجه مقدار ی سر رة الزوال دنیا ک
سرخوشانی و تحجوبلغی دفع اولق ایچون شراب عشق الهی خانه سی که حلال
المشکلات اولان مر شد کاملار منزلی قنده در بزم در دیمدرمانی اول طیب الهی
الله در و زه قنچ باب انلر دندر خود بخودانه ممکن دکلدر

چنین که صومعه آوده شد بخون دلم * کرم پیاده بشوید حق بدست شماست *

بویه که صومعه خون دلمه ملوث اولدی اگر بنی شر ایه بورسه کز حنی سزک

(دلم زبرده برون شد بکجایی ای مطرب * بنال هانکه ازین پرده کار ما بنواست) دلم زبرده برون شد بکجایی ای مطرب قنده سین
ورضایه سید یعنی عشق و محبت غلبه سندن کو کوم بی اختیار اودای حاصلی حالت صلاح و انتظامدن چقدی بکجایی ای مطرب قنده سین
ای مطرب بنال امر مخاطبدر هان ادات تنبیداکا اول دیمکدر کلمه تسکین در طور دیمکدر دین و یوبیتی مدحایه دابل کتور دینی
غر پندر (بیت) * کردم براوج برج ۴۰

خویشتن طاوع * هان ای حکیم طالع

مسعود من نکر * بنال امر حاضر خطاب

عام طریقه مضر به دکلدر دین بیک

معنایه اصل اولماش ازین پرده دیدی

مطربک نعمتی پرده سی مراد در بنواست

نواذن بد مراد سرو سامان و انتظام

حالد یعنی کشتی مر فیه الحلال اولقدر

محصول بیت * کو کلم پرده صبر و اختیاردن

طشره اولدی و کیندی قنده سین ای

مطرب آگاه اول ایتکه که سنک پرده نغمه بیکدن

بزم کار من منتظر در حاصلی سنک پرده ساز

و فغان بیکدن کو کلم تسکین اولور و قرار

بولور (مرا بکار جهان هرگز انتفات نبود)

رخ او در نظر من چنین خوشش آراست

بو بنده قافیه ممولدر تجزی طریقه

مرا بنم دیمکدر بکار جهان با حرف صله

کار جهان اضافتی لامیدر خوشش شین

ضمیر جهان به راجعدر آراست فعل ماضی

مفرد غائب بزده دی دیمکدر * محصول بیت *

بنم جهان مصلحتنه و ایشنه هرگز انتفاتم

یوق ایدی اما سنک رخک بنم نظر میده اتی

بویه کوکل بزده دی یعنی سنک رخک

اسباب حمله مزین و آراسته اولدیغیچون

کار جهان بنم کوز مده آراسته و پیراسته

کورینور یعنی سنک حنک عالمه زینت

و ردیچون دنیا کز مده مزین کورینور

(نخفته ام ز خیالی که میزیم شهباست)

خنجر صده دارم شرابخانه بکاست

نخفته ام فعل ماضی متکلم و حده ایو مشم

دیمکدر خیالی یا وحدت اینجندر که رابط

صفة میزیم فعل مضارع و حده بزیندن

بشیرم دیمکدر شبه هارسی بونک کی پرده

مقدار معنای افاده ایدر یوز کیجه مقداری

دیمکدر اما ترکیده اتی دیمکله

تعبیر ایدر ل مثلاً یوز کیجه لک درلر

* محصول بیت * نیجه کیجه در ایو مشم

شول برخیا لدن که بشیرم یعنی مشتاق

فراق جانان نخیلدن نیجه کیجه در که

ایو مشم بس یوز کیجه لک خنجر وار شرابخانه قنددر یعنی خجاری دافع بنه خجدر ایددی بکامخانه بی کوسترک

دفع خنجر ایدیه (چنین که صومعه آوده شد ز خون دلم * کرم پیاده بشوید حق بدست شماست) آکوده شد فارسیده اسم

مفعول بویه کاور یعنی افعال عامه نک برسیده مثلاً کرده شد اشلندی و رفته شد کیدلدی و آماده شد حاضر لدی و قس سارها علیها

بشوید فعل مضارع جمع مخاطبدر یوز سزک دیمکدر حق بدست شماست حق سزک الکرده دیمکدر یعنی لایق و حقیق معنایه

مخصول بیت * بونجلین که صومعه بنم خون دلدن ملوث و آلوده اولدی اگر بنی باده ایله یور سکر حق سزک الکرده در
یعنی لایق قدر بو بیتله خواجه به اعتراض ایلش که صومعه خون دایله آلوده اولقدن کند بنی باده ایله یوق لازم کلز صومعه بی
یوق کرک ایدی جواب ویر مشلر که ذکر ایلدی یکی خون دل چشمندن روان اولان خون دلدر پس اول کند بنی
الوده ایدراند نصکره صومعه بی امدی پورر که بنی باده ایله یوق سکره صومعه ایچنسد * اوتوران بوسین (ازان بدیر مغانم
من زمیندارند * که آتشی که نمیدر بشه

الکرده در (مفردات) (چنین) بویله (صومعه) حجره عبادت (آلوده) ملوث
(شد) اولدی (با) لایلا بیه (خون) قان (دل) کوکل (مبیم) ضمیر (کر) اگر
(م) بنی (بیاده) شرابه (بشوید) یورسه کر (حق) م (بدست شمساعت)
سزک الکرده در (معنای اشارتی) انوار محمدیه به و تجلیات صمدیه نازل اولمق
ایچون حجره عبادتده اشک خون ایله بر مرتبه قان اغلدم که صومعه خون دایله
آلوده اولدی خود بخودانه اغلقدن بکا انده عشق دین فیض ایشدی ای خلیفه الله
فی الارض اولان هر شدل بزی شراب عشقه یوبوب بر مستعد تجلیات ربانی فیلسه کر
حق سزک بدکرده در اطاف و کرم و شفقت و مروت سزکر

ازان بدیر مغانم عز بزمی دارند * که آتشی که نمیدر همیشه در دل ماست *
اول سید بنی در مغانده عزیر طوئارل زیر شول بر آتش که سو بنزد دایم بزم کوکازده در
(مفردات) (از) من (آن) اول (با) ظرفیه (دیر مغان) (بخشانه) م (بنی
(عزیز) م (می دارند) طوئارل (که) زیر (آتشی) بر آتش (نمیدر) سو بنزد
(همیشه) دایم (در) فی (دل) م (ما) بزم (است) در (معنای اشارتی) (الدنیا
سجین المومن و جنة الکافر) سرنجیه بو بخشانه علانده یا خود آستان اهل الله ده
بنی اول سید بنی عزیر طوئارل که دایم هر شدل کانه نظری برکاتندن دایم قلیمده
آتش عشق الهی سو بنزد بلکه کون بکون حرارت عشق دوام اوزره زیاده اولمده در
وزنجیر محبت از ایدی تخریک ایتکده در

چه ساز بود که بنواخت دوش آن مطرب * کد رفت عرودمانم هنوز پرزنواست *
نه عجب اذیف ساز ایدی که دون کیجه اول مطرب چالدی که عمر کیتدی و دماغ
هنوز صدادن پردر (مفردات) (چه) نه عجب (ساز) م (بود) ایدی (بنواخت)
چالدی (دوش) دون کیجه (آن) اول (مطرب) سازنده (رفت) کیتدی
(عمر) م (دماغ) م (هنوز) شمسی (پر) طلو (ز) من (نوا) صدا (است)
در (معنای اشارتی) محمد الله عالم ارواحده محبوب حقیتندن گوش جانده (الست
بر بکم) نداسی که ایشدی عروم اولدی هنوز دماغ اول لذت خطاب الهیله پردر
انکیچون کوکام ماسوادن * مجرورد

ندای عشق تو دوشم در اندرون دادند * فضای سینه حافظ هنوز پرزنواست *
دون کیجه درون داده با که سنک عشق نداسی ویر دایر حافظ سینه سی صحرای هنوز
صدادن پردر (مفردات) (ندا) م (عشق) م (تو) سن (دوش) دون کیجه
(م) بکا (در) فی (اندرون) ایچرو (دادند) ویر دایر (فضا) صحرای (سینه)
کوکام (حافظ هنوز) م (پر) طلو (ز) من (صدا) م (است) در (معنای اشارتی)
یارب محضاً کر مکه عالم ارواحده سنک عشق ذاتک شنواندن بر ندای جانفرا گوش
جانم دروتنه شوبله ایشدر دایر که حافظ صحرای عشق اولان سینه منشرحدی
و عرش الله دن اعظم اولان قلب منقده سی هنوز اول صدادن پردر انکیچون

دولت

ز شوقم میجی معنی جهنم سینه مقدر فضای سینه ام تقدیرده آواز مناسنه آوازک هرزه می ماقبله وصل اولمق کرک روزنه
خلل کلیه * محمول بیت * سنک عشق نداسی یعنی خبر بنی دون کیجه بنم کوکله ویر دایر یعنی کوکله عشقندن خبر ویر دایر
پس سینه مک صحرای شوقندن آن پرواز در بعض نموده آواز یرینه صد اواقدر فی الحقیقه ندایه صدا غایت مناسندر بر اصدای
یا تو یه دایر یعنی بر طاعنه و یارقیده ندا ایلشک اردنجه پیدا اولور و بعض نموده ندا یرینه نوا واقدر پس بوا وایه زیاده مناسندر

دولت مست السالك ایله حافظ جهان پادشاه لرندن برتر و دایم تجلی جمال الله ایله
مسرور و در دیگر نسخه ده بوجهله واقع اولمشر که

ازان زمان که بحفظ رسید صوت حبیب * فضای سینه ز شوقم هنوز پرزنواست *
اول زمانکه حافظه دوستک صداسی ایشدی شوقندن سینه صحرای هنوز
صدادن پردر (مفردات) (از) من (آن) اول (زمان) م (با) لایلا بیه (حافظ)
م (رسید) ایشدی (صوت) م (حبیب) دوست (فضا) صحرای (سینه) کوکام
(ز) من (شوق) م (م) ضمیر (هنوز) شمسی (پر) طلو (ز) من (صدا) م
(است) در (معنای اشارتی) اول عالم ارواحدن که حافظک گوش جانده خطاب
(الست بر بکم) لذتی ایشدی نور حق ایله صحرای سینه مالا نهاییه فصاحت کشاد اولوب
اول صداتک شوق بنی شوبله احاطه ایتدی که هنوز بو عالمده دخی درونم اول صدایله پردر

حرف اشاء

درد مارانیت درمان الغیث * هجر مارانیت بیان الغیث *
بزم دردمنه درمان یوقدر الغیث بزم فراقنه نهایت یوقدر الغیث (مفردات)
(درد) م (ما) بزم (را) ادات مفعول (نیست) یوق (درمان) م (الغیث)
مدد و یاردم طاب ایتک (هجر) فراق (ما) بزم (را) ادات مفعول (نیست) یوق
(بیان) نهایت (الغیث) م (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولان الله و بوعالم
ابتلاده نفس و شیطان و هوا و سهو اقران ایله مبتلا اولمش عاجز و بیچاره قوللرینه
صدون و عنایت ایدیجی الله بزعا جز درمانده لری حب شهوات ایله و عرض
امانات ایله بنده شرفز حکمتله مبتلا قیلدک و راه مستقیمه استقامتله امر یوردرک
بوئک کی عظیم در ددن سلامت بولمده سنک توفیق و عنایتکدن غیری بر درمان یوقدر
مددسن یاردم ایلله یا الله عالم ارواحده یوقدر اذات و صلت بولمش ایکن شمسی بر نهایتسنر
فراقه دوشدک بو هجر اندن خلاص اولوب بنده سنک وصات ذاتکه سلامتله واصل اولماز
ایچون مددسن یاردم ایلله یا الله

دین و دل بردن و قصد جان کشند * الغیث از جور خوبان الغیث

دین و دل ایتدیلر و جان قصدین ایلر الغیث خو بلرک جورندن الغیث (مفردات)
(دین) وضع الهی و شرع احدی (دل) کوکل (برندن) ایتدیلر (قصد) م (جان) م
(کشند) ایدرلر (الغیث) مدد (از) من (جور) م (خوبان) محبو بلر (الغیث)
م (معنای اشارتی) استعین بالله (زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین
والقطا طیر) آیت کریمه سی سرنجیه بومشهیات نفس رباعث هجران قطاع طر بق
ایکن معکوسا بزم محبوب کورینور (شغلنا اموالنا) دینار کی بزی دین محمدیه ده
استقامتندن منع ایدوب یولیز آوردیلر و قلیم دایم متوجه الی الله اوله جق ایکن
بزی حقدن مشغول قیادیلر شمسی بزم جائزه قصد ایدوب هلاکری مراد ایدرلر
بوقانی و معکوس خو بلرک جور و هلاکندن بزی سن خلاص ایلله مدد یا الله مدد یا الله

دولت

ز شوقم میجی معنی جهنم سینه مقدر فضای سینه ام تقدیرده آواز مناسنه آوازک هرزه می ماقبله وصل اولمق کرک روزنه
خلل کلیه * محمول بیت * سنک عشق نداسی یعنی خبر بنی دون کیجه بنم کوکله ویر دایر یعنی کوکله عشقندن خبر ویر دایر
پس سینه مک صحرای شوقندن آن پرواز در بعض نموده آواز یرینه صد اواقدر فی الحقیقه ندایه صدا غایت مناسندر بر اصدای
یا تو یه دایر یعنی بر طاعنه و یارقیده ندا ایلشک اردنجه پیدا اولور و بعض نموده ندا یرینه نوا واقدر پس بوا وایه زیاده مناسندر

ازان زمان که بحافظ رسید صوت حبیب *
ز شوق کوه دل او هنوز پرزنواست
بعض نسخه ده بو بیتک قافیه سنده صدا
یرینه آوا واقدر و بیت سابقده آواربته
صدا و بالجه بوبله اولمق مناسب ایدی اما
اکثر نسخه یازیلان کی واقدر * محصول
بیت * اول زماندن بریکه حافظه صوت
حبیب ایشدی آنک کوه دل شوقندن
هنوز بر صدا در یعنی صوت حبیب لذتی
دلندن هیچ کیتز
(وله فی حرف اشاء)

درد مارانیت درمان الغیث * هجر مارا
نسبت بیان الغیث (الغیث مدد دیمکر
هجرهاتک قحله مصدر در ابر بلق مناسنه
فراق کی * محصول بیت * بزم دردمنه
درمان یوق مدد بزم هجران بیا ن یوق
مدد (دین و دل بردن قصد جان کشند *
الغیث از جور خوبان الغیث) قصدک
جانه اضافتی مصدرک مفعوله و جورک
خوبانه مصدرک فاعله اضافتلی کیدر
* محصول بیت * دین و دل بزی ایتدیلر و جانفزه
قصد ایدرلر مدد خو بلرک جور و سنندن مدد

(در بهای بوسه جانی طلب * میکند این داستان الغیث) بوسه ده و جانی ده یا و خدایت ایچوندر طلب مصراع ثانی به مریهوند
میکند فعل مضارع جمع غائب ایلر دیمکدر داستان جمع دلستاندر وصف ترکیبدر ستانیدن کوکل الجیلر دیمکدر * محصول بیت *

۳۲۰

در بهای بوسه جانی طلب * میکند این داستان الغیث

بر بوسه بهاسنده برجان طلب ایلر یو کوکل الجیلر الغیث میکند معناسی
مصراع اوله قید اولندی (مفردات) (در) (فی) (بها) (من) (بوسه) (م) (جان) (م) (با) وحدتیه
(طلب) م (میکند) ایلر (این) (بو) (داستانان) کوکل الجیلر (الغیث) مدد (معنای
اشارتی) بو محبوب مجازیلر و بومشهیات نفسانیلر بر حظ نفس حصولیچون روح
انساننک فدا و هلاک اولسی طاب ایلر مدد سن یاردم ایلله بالله زیرا حصول
حفظ نفسانی باعث هلاک روح انسانیدر بوتفسیرلر (دین و دل بردند) بیتندن
محبوب مجازیلر می اولندیفته کوره دراندن دخی (جو و خوبانند) مراد محبوب
خدا اولان می شد کاملر می اد اولتورسه دین و دل ایلندیلر دیمک مرید فضا و اصل
قیلیدیلر (موتوا) سربته واصل قلعده جان قصدین ایلرلر زیرا جان و یرمین جانانه
واصل اولن دیمک اولور بویته کی بوسه دن مراد جذبه رحانی و تجلی سجاویدر
(داستانلردن) مراد مشایخ مکملین در جذبه رحانه و صلات دخی جاتدن کیمکه
محتاجدروجه سی اللهدن استعانتله در

خون ماخوردند این کافردلان * ای مسلمانان چه درمان الغیث

فانغری ایچیدیلر یو کافر دللرای مسلمانلره درمان الغیث (مفردات) (خون) قان
(ما) بز (خوردند) ایچیدیلر (این) (بو) (کافردلان) منکر قیلیدیلر (ای مسلمانان) ای
مسلمانلر (چه) نه (درمان) علاج (الغیث) مدد (معنای اشارتی) قانی فی الله
اولوب مغلوب الحلال اولان مشایخ عظام سوفسطائی کی ماسوی الهی خیالات
فرض ایلدوب (کل شیء هالك) سر نجه ذات واجب الوجودک غیر بی قابلرندن
انکار ایلله اخراج ایلدیجی محبوب حق قیلر بزم فانغری ایچیدیلر بزی مشتهیات نفسانیهدن
یکور مشلردر بوند نصکره ای قابسا و قاپا تور حقه مستغرق اولان پیرلر بزم دخی
جائمن حضرت اللهه وصلت کسا مله بولسند درمان نه در مد دعون
و عنایت سزدند ر

داد مسکینان بده ای روز وصل * از شب یلدای هجران الغیث

ای وصال کونی مسکینلرک دادنی و بر هجران شب یلداسندن الغیث (مفردات)
(داد) عدل (مسکینان) مسکینلر (بده) ویر (ای) م (روز) کون (وصل)
م (از) من (شب یلدا) قراکوا وزن کیمه (هجران) م (الغیث) مدد (معنای
اشارتی) اللهم احببني مسکینا وامتنی مسکینا واحشرنی مع المساکین) حدیث
شریفی سر نجه فقر تامه نبل عین و صلندر ای وصلت بخش اولان اللهم سنک
در کاهک مسکینلرک حظ و نصیبندن بزم دخی تجلی احسان ایلله هجرانک شب
یلداسندن خلاصه مدد سن یاردم ایلله بالله

هرزمانی دردی دیگر می رسد * زین حریف بی دل و جان الغیث

هر زمانه بر غیری دردی ایشور بوی دل و بی جان مصاحبندن الغیث (مفردات)

هر

۳۲۱

(هر زمان) م (با) وحدتیه (درد) م (با) وحدتیه (دیگر) غیر (می رسد)
ایشور (ز) من (این) بو (حریف) مصاحب (بی) نفی (دل) کوکل (جان)
م (الغیث) مدد (معنای اشارتی) یارب سنک انوار تجلیکدن معجز اولانه
هر زمانه بر درد و برالم ایشور بودل و جانی انوار قدسیه دن محبوب ایلدیجی
هجرانه مصاحب اولمقدن نجاته مدد سن یاردم ایلله بالله

همچو حافظ روز و شب بخویشتن * کشته ام کریان و سوزان الغیث

روز و شب حافظ کی بی خود و بی اختیار کریان و سوزان اولشم الغیث (مفردات)
(همچو) مثل (حافظ) م (روز) کوندز (شب) کیمه (بخویشتن) اختیارسز
(کشته ام) اولشم (کریان) اغلیجی (سوزان) یانجی (الغیث) مدد
(معنای اشارتی) فزای نفس مر تبیه سنده اولان حافظ کی کیمه و کوندز
اختیارسز کریان و سوزان اولشم بو هجران الندن مدد سن یاردم ایلله بالله

حرف الجیم

سزد که از همه دلبران ستانی باج * که سر همه خوبان کشوری چون تاج

لایقدر که دلبرلرک جبهه سندن باج اله سن زرا اقلیم خوبلرک جیجسنگ باشی اوزره
تاج کیسن (مفردات) (سزد که) لایق که (از) من (همه) جمله (دلبران)
دلبرلر (ستانی) اله سن (باج) خراج (که) زیرا (همه) جمله (خوبان) محبوبلر
(کشور) اقلیم (یا) نسبیه (چون) مثل (تاج) م (معنای اشارتی) ای محبوب
خدا وای نازنین کبریا سیدم محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم من دخی الله و ذکرنی
فی دعائه ضمن ان یستجاب دعاؤه) حدیث حیات بخشک سر نجه جمیع انبیاء و اولیائک
در کاه حقه حصول مرادات ایلله قرینت کامله بولمیری سنک ذات شریف عظیم
الذات و ساطتیه در وهم دنیا و آخرت جمیع انبیاء و اولیا و مؤمنین و مؤمنانه سنک
رحمه للعالمین اولان ذات بی مثلاً و سبیل اولقلعه جمله دن زیاده لایقدر زرا سن
اقلیم لاهوتک محبوبان قدسیانلرک جبهه سنک افضلی و باشلری اوزره تا جیسین
متعنا الله بشفا عتک العظمی آمین

دو چشم مست تو آشوب جمله ترکستان * بچین زلف تو ماچین و هند داده خراج

سنک ابکی مست کوزک جمله ترکستانک فتنه سیدر سنک زلفک بوکنه ماچین
و هند خراج ویرمشدر (مفردات) (دو) ابکی (چشم) کوز (مست) م
(تو) سن (آشوب) فتنه و غوغا (جمله) م (ترکستان) ترک اقلیمی (با) للعلا بده
(چین) بوکام (زلف) م (تو) سن (ماچین) براقلیدر (هند) براقلیدر (داده)
ویرمش (خراج) م (معنای اشارتی) یارب رسول الله سنک انوار عشق الهیله مست
و مستغرق دو چشم بصرو بصیرت (مازغ البصرک) ترک و عرب و عجم اقلیملری
اهالیسنک عقولنی ذات بی همتا کاک ادراکندن عاجز و متحیر قشدر و سنک (انک
اعلی خلق عظیم) آیت الهی ایلله موصوفی صفات جبهله که اهالی هند و ماچین

ل

۸۱

همچو حافظ روز و شب بخویشتن * کشته ام کریان و سوزان الغیث
خویش و خویشتن کنیدی دیمکدر
بی خویشتن بی خود و بی طاقت دیمکدر
کریان و سوزان صفت شبهه در اغلغان
و بناغن معنانه * محصول بیت * کیمه
و کوندز حافظ کی بخود اولوب کریان
و سوزان اولشم مدد

وله فی حرف الجیم *

(سزد که از همه دلبران ستانی باج * که
بر سر همه خوبان کشوری چون تاج)
سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق
معنانه عربیده یعنی کی که حرف بیان
همه آخرند یا بطن ضرورت وزن ایچون
کیشدر و همزه اضافت ایچون ستانی فعل
مضارع مخاطب باعلامت خطا بدر
ستانیدنن المی معنانه که حرف تعلیل
کشوری کسور اقلیم یا ضمیر خطاب
تاج عربیدر اکلیل دیرلر * محصول بیت *
جانانه خطاب ایدوب بیورر لایقدر که
جیم عالم دلبرلرک باج اله سین زرا
جمیع مملکت خوبلرک باشی اوزرنده
تاج کی سین یعنی جمیع دلبرلرک سرفراز
پادشاهی سین و هب دلبرلرک باشی اوزره
برک وار (دو چشم مست تو آشوب جمله
ترکستان * بچین زلف تو ماچین و هند داده
خراج) آشوب بونده فتنه معنانه در
ترکستان سرفند و بخارارا کاربسی
هند و ارنجه ترکستانرچین زلف اضافتی
لامید در ماچین ترکستان نهاسنده
رشددر ترکستان و چین و ماچین و هند
جیمتی مراعات نظیردر * محصول بیت *
سنک ابکی مست چشمک جمیع ترکستان
مملکتک فتنه سیدر سنک چین زلفک
ماچین و هند خراج ویرمشدر

(بیاض روی نوروشن تراشد از رخ روز * سواد زلف توتار بکتر ز ظلمت داج) بیاض آفاق معنای شنه کا غده در و ویه
اضافتی بیاض در رخ روزاضافه فیده بویه در سواد زلف اضافت فیده بویه در ظلمت داج اصله شب داج یعنی داجه
مضاف محذوف قدر زیرا داج ظلمت معنای در پس داجه مضاف تقدیر ایلک شی نشسته مضاف لازم اولور اصل لغت
داج بیدریله اما عجم یا سز او قور فاش لفظی کبی دجاده ظلمه دریل * محصول بیت * سنک بوزک آقغنی کون بوزندن زیاده
روشنند یعنی کون بوزندن ایدین رقدر سنک زلفک سواد دی قرا کو کجه دن زیاده سیاهدر (ازین مرصض بحقیقت
شفا بجاییم * کراز تودرد دل من نمیرسد

۳۲۲

وانس و جن اسیر خراج کذار و وصف ذاتک قبله قده عاجز و سرگردان و لچار اولمشدر

بیاض روی نوروشن تراست از رخ روز * سواد زلف توتار بکتر ز ظلمت داج

سنک بوزک بیاضی روزک بوزندن زیاده روشنند سنک زلفک - وادی زیاده سیاه
اولان ظلمت ایلدن قرا کور کدر (مفردات) (بیاض) م (روی) بوز (تو) سن
(روشن) م (تر) زیاده (است) در (ز) من (رخ) بوز (روز) کوندر (سواد)
سیاه (زلف) م (تو) سن (تار بکتر) قرا کورک (ز) من (ظلمت) قرانق
(داج) زیاده سیاه (معنای اشارتی) یا حبیب الله (والضحی واللیل) آیت
کریمه سبزه مقسم به اولان شعاع نور ضیمک هزار آفتابله روشن اولان روزدن
روشنند هر رستم بک هزار عاصی در مانده لره شفیع و سایبان اولان زلف و کسوی
معبرک سواد ی سبات عارفان اولان زیاده ظلمت ایلدن زیاده سیاهدر

ازین مرض بحقیقت شفا بجاییم * کراز تودرد دل من نمیرسد بهلاج

بومر ضدن حقیقتله قنده شفا بولم بنم کوکام دردی اگر سندن علاجه ایشیه
(مفردات) (ازین مرض) بومر ضدن (بحقیقت) حقیقتله (شفا) م (بکجا)
قنده (بایم) بولم (کر) اگر (تو) سن (درد) م (دل) کوکل (من) بن
(نمیرسد) ایشیز (بهلاج) علاجه (معنای اشارتی) یا شفیع المذنبین بومر اض
معاصی به وودرد هجرانه سن طبیب الهیدن شفاعت و عنایت درمانی و مروت
و شفقت علاجه ایشیز کجه شفای حقیقیه بی قنده بویه و سنک کبی شفاعت کانی
سلطانم وار ایکن کیم قبوسنه بومر اکهیم حضرت الله عشقنه بزی غیری قبویه
محتاج ایتمه افتدم سیدم

دهان تنک توداده یا آب خضر بقا * لب چوققدنقرد از نیات مصر رواج

سنک حقه دهانک و پرده شد آب حیاته بقای سنک قند کبی ابک مصر نیاندن
قدرو رواجی ایلندی (مفردات) (دهان) اغز (تنک) ضیق (تو) سن (داده)
و پردهش (باب خضر) آب حیاته (بقا) دوام (اب) دوداق (جو) مثل (قند)
شکر (برد) ایلندی (از) من (نیات) شکر (مصر) م (رواج) قدر (معنای
اشارتی) یا رحمة للعالمین (اولا کاولا کلساخفت الافلاک) سر نیجه سنک ازلده
تبدیل محبت ایچره حضرت الهی صد هزار اسماء حسنا سی ایله نیجه بسک
بیلار ذکرک براکتیه هر برنی و هر بروی سنک بحر فضلکدن و در بای قبضکدن
جرعه نو سنک اولوب هر بری برداو مشرب قدوسیت و شؤنات ربانیه کدن بر نشسته
فیض الوهیت بولمشدر بار سول الله سن بر جشمه آب حیاتسین که خضرک آب حیاتنه
دخی بفسانک برکات ذکر کندن بومکونانده دخی جمیع اهل الله لذت روحانی
سنک کلیات طیبات حیات بخشکدن بولمشدر اوله بر لذت روحانیتدر که نیات
مصرک انک یاندنه رواجی ولذتی بوقدر (من لم یذق لم یعرف)

چرا

راج بروج دن یعنی نصر با بدن پکر اچمه ده و اتونده مستملدر در هم و دینار رایج دیرل کجی اچمه و التون دیمکدر بوند
هراد رواج ایلتمکدن کساده دوشم مکدر * محصول بیت * ای جانان سنک دهان تنکک آب حیاته حیات و بقا و پردهش
یعنی آب حیات احیا خاصه سنی سنک دهان تنکک دن کسب انلش و سنک قند کبی شیرین لبک نیات مصر دن رواج
و اتفاق ایلله اتی کساده دوشم حاصلی سنک لبک و اربکن نیات مصرک کیمسه ادینی و دادینی بیلز

(چرا همی شکنی جان من زشکنکدی * دل ضعیف که هست اوزنازی چو زجاج) چرا ده جیمک
فقی و کسری لغتدر اصلنده چه در جیمک کسری و هار سیله همی شکنی فصل مضارع مفرد مختار طبر اولنده هانا کید
افاده ایدر وی معنای حایثی جان من مناسدا در حرف ندا سی محذوف واضافتی لامیه در سنکدن یا حرف
مصدر و سنکدن وصف ترکیبی طاش

۳۲۳

چرا همی شکنی جان من سنکدی * دل ضعیف مرا کو نازی چو زجاج

ای بنم جانم سنکد لک ایلله نیچون دائم صیار سین ضعیف کوکلی که اول کوکل
نازک لکده صرجه کیدر (مفردات) (چرا) نیچون (همی) دائم (شکنی) قیارسن
(جان من) بنم جانم (سنکدی) طاش ککولالوک ایلله (دل) کوکل (ضعیف)
م (او) اول (نازکی) نازک لکده (چو) مثل (زجاج) صرجه (معنای اشارتی)
ای صفاتی حضرت قرآن کلام الله اولان رسول الثقلین سیدم و چانه جانم افتدم
بقینا یا اورز که سن غنی عن العالمین اولان خدایک محبوبی و بزر الای عاصی و مجرم
عاجز و در مانده انلریکن سندن غیری سلطانم و سنک قبو کدن غیری واره جق
جایز بوقدر و سن بوعاصی و بیچاره انلریکه اتادن اتادن اشفق وار حسن ای بنم
چانه جانم افتدم نیچون مستغنی لک ایلله بزه نیم نگاه ایتموب صرجه کبی نازک ضعیف
کوکلی صیار ست حضرت الله عشقنه جله خلق عالم سنک محتاجک اولوب سندن
هر کس استعاضا دنیجه فیض و کره ابرمش ایکن بر عاصی انلریکی غیری قبویه محتاج
ایتموب شفاعت عظمه که مظهر ایده سن

چه کونه بسته بوی میان و بکشاده * تنی چوقیل و سرونی بسان کبد عاج

بر بویه نه لطیف میان باغش و آچش فیل کبی بر تنی و عا جدن دوزلش قبه
بر سرونی (مفردات) (چه) نه (کونه) دراو (بسته) باغش (بوی) بر قیل
ایلله (میان) یل (بکشاده) آچش (تنی) بر تن (چو) مثل (فیل) م (سرونی)
اوجه (با) وحدتیه (بسان) کبی (کبد) م (عاج) فیل کبی (معنای
اشارتی) ای سراج منیر وای داعی ای الله البصیر اولان امیرم حق سبحانه و تعالی
سنکچون نه عجب ادق من الشعر واحد من السیف طاش هری احکام الهی و باطنی
اسرار ادنیة شهنشاهی بنده ناچبرنی مولای عزیزنه واصل قلیجی نه لطیف میان
باغش و نه کوزل شریعت غرا بخش ایش (لا انفصام لها) بر عروه و تنی در
وعظیم القدر اولان وجود عنصری نازکده عاجدن دوزلش قبه کبی سوره
(الم نشرح لك صدرک) سر نیجه سنک مشر حه کلک برا و چنده صنوری الشکل
و مستغرق انوار الهی بر قلب منیر کوکب دری بی منفخ و منفخ قیلشدر که منبع
علوم اولین و آخر بندر

خط تو خضر و دهان تو آب حیوانست * قدوس و میان تو مو و پرچون عاج

سنک خطک خضر و دهانک آب حیوانست سنک قدک سرو و میانک موی و پرچونک عاج
کیدر (مفردات) (خط) نازه صقال (خضر) م (دهان) اغز (آب حیات)
م (است) در (قد) بوی (تو) سن (سرو) م (میان) یل (تو) سن (مو)
قل (بر) سنه (چون) مثل (عاج) فیل کبی (معنای اشارتی) (قبضت
قبضه من نوری ققلت لها کونی حیثی محمدا) وصفیه موصوف خدا اولان
نشأ وجود عالم سلطانم سنک رحمت مهدات اولان دره وجود مودک

بوییت و باییت سابقه خواجه نک دکلدر اما تنیم قائده ایچون شرح اولور * محصول بیت * سنک خطک خضر در

یعنی تر و نازه در و دهانک آب حیواندر یعنی بنسوع آب حیواندر قد کده سرودر یعنی بلند لکده و موزو نلکده و میانک
موی در ایجه لکده و سنه و پهلولک عاج کیدر یا ضافده

بور کلی دیمکدر دل ضعیف همی
شکنک مفعول بهیدر و اضافتی بیایددر
که حرف تعلیل زجاج صرجه به دیرل
* محصول بیت * ای بنم جانم نیچون
سنکد لکدن بنم دل ضعیفی شکست
ایدر سین که ترا کندن و لطافتدن صرجه
کیدر حاصلی خواجه حافظک نازک
و لطیف کوکلی قرمق لایق و مناسب
دکلدر نیچون قرر سین دیمکدر
(چه کونه بسته بوی میان و بکشاده
* تنی چوقیل و سرونی بسان کبد عاج)
بسته و کشاده اصلنده بسته و کشاده در
بای خط ایلله ضرورت وزن ایچون حذف
اولشدر بوی یا سی وحدت ایچوندر
میانی موبله بغلقی موبیان اولمشندن
کنا بندر بکشاده مصراع ثانی به
مره وندر تنی چوقیل اضافتی بیانه در
تئیده یا وحدت ایچوندر دین اصابت
ایلمش ز پراند یا مکتوب اولمر بای
بطنیدر ضرورت وزن ایچون اثبات اولور
سرونی و سرونی و سرونی بایله واوله
اوجه به دیرل یعنی قالدک اتره دیرل اما
حیوانده صغری معنای در بایستی تنکبر
ایچون بسان ادات تشبیه کیدر فیده معنای در
عاج فیل کبی فیل کبی تنی و عاج کبی
سرونی ایچقدن غرض سمر دوب
فکلمتدر * محصول بیت * نه وجهله
بلکی بر قیل ایلله بغلش سین یعنی سردوب
فکلمش سین حاصلی موی کبی میانه
و فیل کبی عظیم جسته به و عاج کبی بیاض
سرو نه دن مالک اولمش سین بسته
و کشاده ک فاعلی اللهدر دین غفلت ایش
زیرا الله سؤال متوجه اولمر لایسل عما فعل
(خط تو خضر و دهان تو آب حیوانست
* قدوس سرو و میان تو مو و پرچون عاج)
لفظ عاج تکرار کایدکندن ظاهر در که

(فساد در سحر حفظ هوای چون نوشهی * کینه بنده خاک در تو بودی کاج) در سر در بونده حرف صله معناسنه کینه بنده کینه کم واکسک یا حرف نسبت ایچوندر ونون تا کید نسبت دروها تخصیص ایچوندر یعنی بووصنی بنده به تخصیص

﴿ ۳۲۴ ﴾

ایدر کینه بنده نک صفتید ضرورت وزن ایچون مقدم اولشدر بنده خاک در تواضا فزاری لامیه زدر کاج کاش معناسنه در ترکیه کاشکی دیکدر * محصول بیت * حافظک باشنه سنک کبی بر بادشاهک محبتی دوششدر یعنی سنک محبتک دیکدر مٹاک لایجخل قبیلنددر کاشکی سنک قبوک طبرافنک الاکسکلی قولی اولایدی یعنی سنک قولک اولایدی کاشکی دیکدر

* وله فی حرف الحاء *

(اگر بمذهب تو خون عاشقت مباح * صلاح ماهمه آنت کان تراست صلاح) صلاح برار دیکدر مقابلی فساد در * محصول بیت * اگر سنک مذهب وملتکده عاشق کان دوکک مباح ایسه ایمدی بزم صلاح جز اولدر که سنک صلاحکدر یعنی هر نه که سکا برار سه بزم برار اگر کان دوکک واکر جان المی (سواد زلف تو بنود جاعل الظلمات * بیاض روی تو بکشد خالق الاضباح) بعض نسخه ده بویه واقعدر سواد زلف سیاه تو جاعل الظلمات بیاض روی چوماه تو خالق الاضباح جاعل خالق معناسنه در قالیق افشده یارا دیجی اما بونده خالق معناسنه در سواد زلف تواض فزاری لامیه ل در بیاض روی چوماه توده بویه در جاعلیدن وفاقندن مضاق محذوفدر تقدیر کلام صنع جاعل وضع فالفدر * محصول بیت * سنک زلفک سواد صناع جاعل الظلمات کو ستردی یعنی خدای ظلماتی خالق ایلدیکنی کوستردی زبرا زلف سیاه انک مجعوانددر و سنک رویک بیاض صنع قالیق الاضباح آچدی وکوستردی یعنی صباکی کشف ایلدیکنی کوستردی حاصلی زلفک ظلمات شبیدن نشاندرو رویک بیاض صبحدن علامددر

صد هزار مجیزه غادر باخصوص (واللیل اذاحی) ایله مقسم به قبلان هر بروی خطک مجیزاتی منبع علوم لدنی اولان نیجه ییک خضری موسی علیه السلام کبی مخبر فاشدر ودهان در بارکدن جریان ایلن آب حیات آسا علوم ربانی نیجه مرده دلری احیا ایدوب و نیجه مستدینه قح باب ایلشدر یا حبیب الله سکا تبیت کامله جیع مرادانک حصونه سیدر زیر سنک راه شریعتک سرودن مستغیر وراه طریقتک مبنای مویدن اقدروهمه آبدرو راه حقیقتک نور سینده منشر حکدن حاج کبی شفاف و براق ظهور ایشدر معنا الله ببرکات تبعیتک آمین

﴿ فساد در سحر حفظ هوای چون نوشهی * کینه بنده خاک در تو بودی کاج ﴾

حافظک باشنه سنجین برشا هک محبتی دوششدر کاشکی سنک خاک در یکک کینه بنده سی اوایدی (مفردات) (فساد) (دوشش) (در) (فی) (سر) (باش) (حافظ) (م) (هوا) (محبت) (چون) (مثل) (تو) (سن) (شهی) (برشا هک) (کینه) (اکسکلی) (بنده) (قول) (خاک) (طبراق) (در) (قبو) (تو) (سن) (بودی) (اولیدی) (کاج) کاشکی (معنای اشارتی) (لایؤمن احدکم حتی اکون احب الیه من والده وواده واثناس اجمین) حدیثی سر نیجه ای سر دفتر موجودات اولان شاه انبیا بحمد الله حافظک باشنه سنجین برشا حقیقتک محبتی دوششدر کاشکی یواکسکلی قول سنک قبوک طبراقی بنده لکنده ثابت قدم اولیدی وایکی جهاند سنک حضور شریفکدن

﴿ حرف الحاء ﴾

ایرلیدی

﴿ اگر بمذهب تو خون عاشقت مباح * صلاح ماهمه آنت کان تراست صلاح ﴾

اگر سنک مذهبکده عاشق قالیق مباح ایسه جیعا بزم صلاح جز اولدر که اول سکا صلاحکدر (مفردات) (اگر) (شرطیه) (بمذهب) (م) (تو) (سن) (خون) (فان) (عاشق) (م) (تا) (خطابه) (مباح) (م) (صلاح) (م) (ما) (بزم) (همه) (جیعا) (آنت) اولدر (آن) اول (تراست) سنجیوندر (صلاح) (م) (معنای اشارتی) (اذا احببت العبد قلته واذا قتلته فانادیته) حدیث قدسی سر نیجه یارب اگر سنک راه محبتک مقتضای عاشق قالیق مباح اولتی ایسه وقضا به رضا وایله صبرایله (موتوا قبل ان تموتوا) سرن بولتی ایسه بزم صلاح کار بر اولدر که سنک عندیت معنویه کده صلاحکدر زرا اراده بشریه بی اراده حقهده محوایله قضاه الله تسلیم ورضایاعت فوز وصلاحدر

﴿ سواد روی تو بنود جاعل الظلمات * بیاض روی تو بکشد خالق الاضباح ﴾

سنک رویک سواد صناع جاعل الظلماتی کوستردی سنک بوزک بیاضی قالیق الاضباحی آچدی (مفردات) (سواد) (فار) (موی) (قیل) (تو) (سن) (بنود) (کوستردی) (جاعل الظلمات) (ظلماتی قلیجی) (بیاض) (م) (روی) (بوز) (تو) (سن) (بکشد) آچدی (قالیق الاضباح) صباکی یاربی (معنای اشارتی) یارب ذوالجلال والجمال

﴿ وهادی ﴾

سواد مبتدا وبنود خبری وجاعل بنودک مفعول ومصرع ثانیده بیاض مبتدا وبکشد خبری وجا زدر که تقدیر سز معنی صحیح اوله * محصول بیت * جاعل ظلمات سنک یعنی قالیق ظلمات سنک زلفک سواد بی کوستردی یعنی وجوده کتوردی و قالیق اصباح سنک رویک بیاضی اظهار ایلدی یعنی خالق ایلدی

(زبیده ام شده یک چشمه در کنار روان * که آشنانکند ذرمیان آن ملاح) اشنا بونده صوده بوزمک معناسنه کنار دن مراد کند بشک یا بندر وروان صفة مشبیه در رویدن آفتان معناسنه در * محصول بیت * دیدمدن بامده عجب بر چشمه افشدر که گنجی اول چشمه

﴿ ۳۲۵ ﴾

وهادی ومضل سنک صفات جلیکدر کولاری حجاب ظلماتیله محبوب ایدوب علت وضلائله کرم واحسانکدن مهورایتک سنک اشقا فملکک آثار بدو قلوب مقفوله لی ریون مظله لدن وژنکار ضلالت مهلکه لدن آریوب و خلاص ایدوب انوار صباح هدایتله منتفع ومنشرح قلیق ایلله اسعاد سنک انوار نیلی صفات جلالک انشه سیدر حاصلی عبده لایق اولان بین الخوف والرجا تسلیم ورضادر بلکه حال حیاندنه خوف غالب اولقدر

﴿ زبیده ام شده یک چشمه در کنار روان * که آشنانکند ذرمیان آن ملاح ﴾

بزم کوزمدن کنار مده بر چشمه روان اولشدر که الک ایچنده ملاح بوزمکه قادراولن (مفردات) (ز) (من) (دیده) (کوز) (ام) (بزم) (شده) (اولش) (یک) (بر) (چشمه) (م) (در) (فی) (کنار) (قوجاق) (روان) (آفتی) (بوزمک) (نکند) (انتر) (در) (فی) (میان) (اورته) (آن) (اول) (ملاح) (طالعج) (معنای اشارتی) (رأس الحاکمة) (مخافة الله) سر نیجه حضرت اللهک خوف عقابی وخوف اجلاندن کوزمدن کزرت ووفرته قوجانجه اول قدر چشمه دن آفر کبی کوز یا شری روان اولدیکه محل مرحت اولدم و کیمسه بزم حال درونمه مطامع اولمدی و بزم جرش دریای درونده بر فرد ملاح اولانوارجم الزاجین اولان اللهم من غیری کیمسه بی بوخوفدن خلاص ایدوب در دیمه درمان وچشمه چاره ایده من

﴿ آبت که آب حیات و قوت دروست * وجود خانی * مارا ازوست لذت راح ﴾

سنک لبک که آب حیات ورواند روحک غداسی واردر بزم خاکی اولان حقیر وجوده نه شراب لذتی اندندر (مفردات) (آب) (دوداق) (ت) (خطابه) (آب حیات) (م) (است) (در) (قوت) (غذا) (روح) (م) (در) (فی) (او) (ضمیر) (است) (در) (وجود) (م) (بخاکی) (طبراقه منسوب) (مارا) (بزم) (ازوست) (اندندر) (لذت) (م) (راح) (شراب) (معنای اشارتی) (ای رب رحیم سنک کلام قدوسک وفیوضات بلا واسطه ک بر آب حیاتک که غدای روحانی وسعادت مرممادی وظفر وفلاح وقوت قدسیه صمداتی و بزم خاکی اولان حقیر وجوده نه لذت شراب عشق الهی وبقا ونجات ابدی ومعادت مالا یباهی جله سی اندندر

﴿ زچنک زلف کدنت کسی نیافت نجات * نه از کانیچه ابرو و تیر چشم نجات ﴾

سنک کدنت کبی زلفک نیجه سندن بر کیمسه نجات بولمدی نه ابروک کانیچه سندن وچشمک تیردن خلاص بولمدی (مفردات) (ز) (من) (چنک) (نیجه) (زلف) (م) (کدنت) (م) (ت) (خطابه) (کسی) (بر کیمسه) (نجات) (م) (نیافت) (بولمدی) (نه) (نفی) (از) (من) (کانیچه) (یا بچم زچم نصیر ایچوندر) (ابرو) (قاش) (تیر) (اوق) (چشم) (کوز) (نجات) (خلاص و فلاح) (معنای اشارتی) (ای مؤثر حقیق اولان رب سنک تأثیرات صفات جلیک قیدندن و آثار بد قدر تکدن بر کیمسه خلاص بولمدی بومحتاج باب احسانک اولان بیچاره ره توفیق وعناایت انجیق سندن در نه صفات جلال

﴿ ل ﴾

﴿ ۸۲ ﴾

ترکیبه اوقروغه درلر اما خلقک فتنده اوقرق کدنت اخقادر نجات ونجات خلاص معناسنه در کانیچه آصفه کاندیر یا بچم دیکدر افاده یعنی ربیه کانیچه دید بکری ادنی مناسبله در * محصول بیت * سنک کدنت زلفک قایتندن کیمسه نجات بولمدی یعنی شکار ایلدک کیمسه قومدی دخی کانیچه ابرو کدن و تیر چشمکدن کیمسه خلاص بولمدی یعنی تمام عالم اسیر کدنت عشقکدر

(صلاح و تقوی زما مجو هرگز * زند و عاشق مجنون کسی نجات صلاح) تقوی و اولی قعیله عربی در
و کسر به تصرفات مجنون و جوییدن دبله و ایستد دیگر در * محصول بیت * بزدن هرگز صلاح
۳۲۶

و جالکدن و اراد ذات علیه تأثیر اندن بر فرد خلاص بولدی هر بر کیمیه عطا
واحدان جله سنک تقدیر از لیک و مقتضای قدرت جلیکجه در

صلاح و تقوی زما مجو هرگز * زند و عاشق مجنون کسی نجات صلاح *
بزدن قطعاً صلاح و تقوی ایستد عاشق و مجنون رندن بر کیمیه صلاح
ایستدی (مفردات) (صلاح) م (توبه) م (تقوی) م (زما) بزدن (مجو)
ایستد (هرگز) قطعاً (ز) من (رند) عیار (عاشق) م (مجنون) م (کسی)
بر کیمیه (نجات) ایستدی (صلاح) نجات (معنای اشارتی) حق تعالی
عظاسی متفاد و هر کس استعدا نجات در زهد و تقوی و توبه و صلاح دار
وجودده اولان ابرار حالیدر طریق شطارسده اولان فساد اهل انوار و ذات خدایه
مستغرق اولد قاری ایچون (حنات ابرار سیئات المقرین) سر نجه مجذوب اولان
عاشق مجنون بر کیمیه صورت اعمال ابله اولان فلاخی و راه نجاتی ایستدی بلکه
هر موبنی شجرتن و هر بر علی اهدان طلب ایلدی

نداد اهل لب بوسه * بصد تللیس * نیافت کام دلم زو بصد هزار الحاح *
سنک امله بکر لیک یوز تللیس ابله بوسه و برمدی یوز بیک ابراهله کوکام اندن مرادی
بولدی (مفردات) (نداد) و برمدی (اهل) م (اب) دوداق (ت) خطایه (بوسه)
م (با) لایلاسه (صد) یوز (تللیس) حیلله (نیافت) بولدی (کام) مراد (دلم)
کوکام (صد هزار) یوز بیک (الحاح) ابرام (معنای اشارتی) (حذقه من)
جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) حدیثی سر نجه یارب سنک کر مکله اولان انواع
مجاهدات ابله درگاه عزتک اخصار بیک واصل اولد یعنی لذت اسرار کلام ذاتیه که
واصل اولمغه و بر جذبات عشقه فیوضات ذاتیه که نائل اولمغه جانب قدسیکن
امر کن ابله پراذن و بر کرم آزاری بیورمدی (ان الله يحب المحسنين فی الدعاء) حدیثی
سر نجه دعا و نیازده یوز بیک الحاح ابله کرکام دخی مرادی بولدی مراد جذبات
عشقه اولان افراط نیجلی * دائمیدر

بیاله چیست که بیاد تو کشیم مدام * ونحن نشرب شراباً كذلك الاقداح *
بیاله ندر که دائم سنک شوق و یاد که نوش ایدم و بر شراب نوش ایدرز نوش اتمکله
و شراب نوش ایدر بکر کبی قدح لری دخی نوش ایدرز (مفردات) (بیاله) قدح
جیست (ندر) (بیاد تو) سنک ذکر که (کشیم) جکر ز (مدام) دائم (و نحن)
بز (نشر) ایچدرز (شراب) ایچمکله (کذلك) انک کبی (الاقداح) قدح لری دخی
نوش ایدرز (معنای اشارتی) یارب بیه کر مکله سنک ذکر و ذکرکله و لذت مناجاتکله
و عبادات و طاعتکله کرچه دائم شراب محبتک نوش ایدرز بحمد الله یارب سلطان
عشق عرش دله استیلا و انوار نیجلی * ذاتکله متحلا اولد قدح قلب هاشم برست
و مستغرق اولور که دهان نهنگ عشقه بیاله ندر اول بروقتی مع الله در که بر شرابی
و قدح لری و ساقی جله نوش ایدرز (لا یسعی فیہ ملک مقرب ولا نبی مرسل)
۳۲۷

سرینه

(دعای جان تو و زبانی حافظ باد * مدام تا که بود متصل مسا و صباح) دعای جان تو اضافی لامیه در و دعا نیک
جانه اضافی مصدرک مفعولک در و زبانی حافظ اضافی لامیه در و درک زبانه مصدرک فاعلسه در یاد مقام دعاده
واقع اولسه عربیده آمین معناسنه در تا توفیق ایچوندر عربیده با کبی متصل اسم فاعلدر افعال باندن ثلاثی وصل در
اصلی متصلدر و او تابه ابدال اولوب ادغام اولدر مسا نفیض صباحدر پس بری برینه نیجه متصل اولور ایلدی دائم
۳۲۷

سرینه مظهر اولور ادا معنا الله فی الدارین بهذه الحسنة السنية

دعای جان تو و زبانی حافظ باد * مدام تا که بود متصل مسا و صباح *
سنک چانکک دعای حافظک و زبانی اولسون دائم مادام که مسا و صباح بری
برینه متصل اوله (مفردات) (دعا) م (جان) م (تو) م (نور) م (ورد) م (زبان)
دل (حافظ) م (باد) اولسون (مدام) دائم (تاکه) مادام که (بود) اوله
(متصل) (بشک) (مسا) اخشام (صبح) م (معنای اشارتی) (و اعبدک حتی)
بأنتک الباقین) سر نجه یارب حافظک سنک ذات شریفه متوجه نیازی بودر که
افساکه واصل اولنجه قدر دینده ذکرک و قلبنده فکرک بلکه انوار نیجلی ذاتیه که
مستغرق اولسی نعمت عظماسی شکر نده بیه سنک توفیق و عشاء کله دائم و ثابت اولون
بلکه دوجها نده سنک نیجلی * علیه ک مظهر بنده دائم اولسون آمین بجه طد و س

وله ایضا

بین غلال محرم بخواه ساغر راح * که ماه امن و امانست وصال صلح و صلاح *
ماه محرمک هلالی کور شراب ساغر نی ایستد زرا امن و امان آبی و صلح و صلاح
یلیدر (مفردات) (بین) (کور) (هلال) (یکی) (محرم) م (بخواه) ایستد
(ساغر) قدح (راح) شراب (ماه) آبی (امن) سلامت (امان) م (است) در
(سال) (یل) (صلح و صلاح) م (معنای اشارتی) (المجاهدة تورث المشاهدة)
سر نجه ای ریاضات و مجاهدات ابله وجود بشریه سنی مانند هلال محرم قیلوب
مشاهده و مقام تمکینه واصل اولمغه قنای نفس مرتبه سنده اولان سالک بومقام
معرفت و مشاهده ابله انوار تجلیات الهیه به استغراق مقامیدر انده مجاهده نفس
مشغول اولقی حرامدر که (طلب الدایل بعد الوصول قبیح) و افضلی قیوب
مفضوله مشغول اولقی مجاید بومر تبه ده محل شراب معرفت اولان قنای محفظه ده
اول و دائم لذت مشاهده ابله انس حقه توغل قیل که بوانوار معرفت الاهک
ظهوری زمانی امن و امان آبی و صلح و صلاح ییلیدر ماسوا ابله نزاع زمانی دکدر

نزاع بر سر دنیای دون کد انکند * بیاد شه بنه ای نور دیده کوی فلاح *

دنیایک محبتی هوسی اوزره فقیر کیمیه نزاع ایلز ای کوزم نوری فلاح طوبی
پادشاهه قو (مفردات) (نزاع) خصوصت (بر) علی (سر) عوس (دنیا) م
(دون) (الحق) (کدا) (فقیر) (نکند) (نمیز) (بیاد شه) پادشاهه (بنه) قو (ای
نور دیده) ای کوزم نوری (کوی) طوب (فلاح) م (معنای اشارتی) ای
سالک (اذان الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نجه فقر نامه ابرو اسرار
توحیده واصل اولان کیمیه ذکر حق ابله و انس ذات مطلق ابله مطمئن اولد ایچون
دنیا و ما فیها سنک و وجود ماسواک محبتی هوسی اوزره نزاع ایلز ماسوا دن ذره بی
خاطره اخطار ایتوب هوای نفس ایچون برایش ایشز ای کوزم نوری سنسختی
تقویض امور الی الله ایدوب و مجاهدات بلغ ابله ماسوا دن خانه نیجلی اولان قلبکی

بیاد شه بنه ای نور دیده کوی فلاح

نزاع مفاعله باشند مصدر در چکشکد دیمکدر بیاد شه با حرف صله بنه امر مخاطبدر نهید ندن قو دیمکدر بیاد شه بنه یعنی
پادشاهه ترک ابله که اکامه سبدر ای نور دیده خطاب حامدر * محصول بیت * کد ادنیای دون اوزرنده نزاع و جدال ایلز ای نوز
دیده کوی فلاحی پادشاهه قوی یعنی پادشاهه و بر که صاحب دینادر و صلاح دنیا انکله در فلاح اقلده فوز و نجات
معناسنه در یعنی مراد بنه ظفر بواق

(عزیزان زمان وصال را کاندم * مقابل شب قدرست و روز استفتاح) زمان وصال اضافی لامیه در کاندم که حرف تعلیل استفتاح بوده فتح معناسنه در * محصول بیت * زمان وصالی عزیز طوط زرا اولدم قدر کیمه سنه و فتح باب کونه مقابلدر

۳۲۸

یعنی زمان وصال بی نظیر در قدر بی باک

باک ایدوب بودند صکره سعادت طوبی قائمی بنه کنند کدن بیلوب حضرت
اللهک توفیق و کر منه تقویض الیه

عزیزان زمان وصال را کاندم * مقابل شب قدرست و روز استفتاح

وصال زمانی عزیز طوط زرا اولدم شب قدرک و روز استفتاحک مقابلدر
(مفردات) (عزیز) م (دار) طوط (زمان) م (وصال) م (را) ادات مفعول
(که) زبرا (آدم) اول نفس (مقابل) برابر (شب قدر) قدر کیمه سی
(است) در (روز استفتاح) فتح کونی (معنای اشارتی) ای سالک وصال
زمانی عزیز طوط زرا اول وقت بر سعادتلی و قدر که قدر کیمه سنه شیهدر و سعادت
دار بن الیه فوز باب اولوب جمیع مرادات خبرک فتحی کونیک مقابلدر همان بصیرت
اوزره اولوب آینه قلی انوار الهله بجلا قیامه سنی ایده سین

عزیزان زمان وصال را کاندم * مقابل شب قدرست و روز استفتاح

شراب کتور که انک روزی خیر الیه اولیسردر هر اول کیمه که صباح چراغی بر بنه
جام صبوحی قویه (مفردات) (یسار) کتور (باده) شراب (روز) کون (ش)
انک (بخیر) خیر الیه (خواهد بود) اولیسردر (هر آنکه) عراول کیمه که (جام)
قدح (صبوح) صباح ایچان شراب (نهد) قویه (چراغ) چیره (صبح) م
(معنای اشارتی) فای انوار حقه بجلا قیلوب مشاهده جال الله مستعد اواق
ایچون ریاضات و مجاهدات الیه شراب عشق نوش ایتمه سعی الیه باخصوص وقت
استجابات اوله جق سحر و قنده دل آگاه الیه نیازی درگاه حقه حصر الیه که جمیع
مرادات خبره و سعادت دار بنه وصال وقت سحرده عشق و طاعتله چراغ قلی
چراغ صوری بر بنه یا قوب شعله اندر مک الیه در و حقندن استعانتله در

کدام طاعت شایسته آید از من مست * که باک شام ندانم ز فاق الاصباح

بن مستدن قننی مقبول طاعت کلور زرا اخشام اذاتی صباح اذاندن بطرم و فرق
قلم (مفردات) (کدام) قننی (طاعت) م (شایسته) مقبول (آید) کلور
(از) من (من) بن (مست) م (که) زبرا (باک) اذان (شام) اخشام (ندانم)
بنازم (ز) من (فاق الاصباح) صباچی یاریچی (معنای اشارتی) (ما عبیدناک)
حق عبادتک با معبود) حدیث شریفی سر بنجه اعتراف عجز الیه جمیع طاعات
و عباداتی توفیق حقه بیلوب دیمیدر که یارب بوعبد عاجز دن و مست باده غرور دن
سکا لایق عمل و طاعت قنده بوانو ر بن رست عفاتم که ظلمت بشر به بی
صباح سعادتدن فرق ایلزم و فاق الاصباح اولان اللهک رضاسی قننی
عملده در بطرم

دلانوفاغلی از کار خویش وی ترسم * که کس درت نکشاید چوک کنی مفتاح

ای کوکل سن کندویشکدن غافلین و قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه چونکه
مفتاحی ضایع اید سین (مفردات) (دلا) ای کوکل (نو) سن (غافل) غافلین

از

تقدیر کلام مفتاح عمل دیمیدر * محصول بیت * ای کوکل سن کندویشکدن غافلین قور قورم که کیمه باب وصال جاناتی
فتح الیه چونکه مفتاح خدمت جاناتی کم الیه سین یعنی چونکه جاناته لایق خدمت الیه سین سکا کیمه وصال قور قورم که کیمه
قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه

(بیوی وصل چو حافظ شی روز آور * که بشکفت کل بخت ز جانب فتاح) بیوی با مع معناسنه در بیوی آمید
معناسنه آور امر مخاطب در آور بدن کتور دیمیدر که حرف تعلیل بشکفت فعل مضارع مفرد غالب بوده اچله دیمیدر
محصول بیت * حافظ کبی وصال

۳۲۹

(از) من (کار) ایش (خویش) کندی (می ترسم) قور قورم (کس) کیمه
(در) قوی (تا) خطابه (نکشاید) اچیه (چو) چونکه (کم کنی) ضایع
ایده سن (مفتاح) م (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا لبعدهن)
سر بنجه ای کوکل سن کندویشکدن غافلین و قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه چونکه
وسرمایه عمری هوای نفس و پوش به صرف ایدرسین قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه چونکه
در یون نفس و هوا سنی محبوب ایدوب وادی تبذیر غفلتده معنی قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه چونکه
سعادت اولان معرفه الهی ضایع ایدرسین و کیمه در معنای سنک ایچون آچیزه
صوکنده و احسرتا الیه ندامت چکرین همان غفلتی زک ایدوب نفعات ربانیه بی
مراقبه الیه فتح باب معنای ایده سین

بیوی جذبه چو حافظ شی روز آور * که بشکفت کل بخت ز جانب فتاح

بر جند به رحان آمیدله حافظ کبی بر کیمه بی روزی کتور که سنک بختک کلی
فتاحک نفعه سندن آچله (مفردات) (با) لایله (بوی) امید (جذبه) نشئه
محبت (چو) مثل (حافظ) م (شی) بر کیمه (روز) کوندوزه (آور) کتور
(بشکفت) آچله (کل) م (بخت) طالع (ت) خطابه (ز) من (نفعه)
فیوضات (فتاح) الله (معنای اشارتی) (جذبه) من جذبات الرحمن توازی عمل
القلین) سر بنجه مایه سعادت ابدیه و سرمایه سیادت سرمدیه به باعث اولان
جذبات رحاندن بر جند به به وصال امیدله حافظ کبی بتون عمرده هر بر کیمه ی
صباحلره قدر نیجه مدت ناز و نیاز الیه احبا الیه که سنک بختک کلی دخی فتاح
علیم اولان اللهک فیوضات کرمدن آچله و دانمازمین مخزن معرفه الله اولان
قلبه نفعات ربانیه رحمت معنوی مالانها به ل صاچیله بعمر ناله بکر مه آمین

حرف الخاء

دل من در هوای روی فرخ * بود آشفته همچون موی فرخ

بنم کوکام فرخک یوزی محبتده فرخک موی کبی پریشاند (مفردات) (دل)
کوکل (من) بن (در) فی (هوا) محبت (روی) یوز (فرخ) قوتلو و مبارک
(بود) ادات خبر (آشفته) پریشان (همچون) مثل (موی) قبل (فرخ) م
(معنای اشارتی) بحد الله بنم کوکام اول رحمة للعالمین ولان حبیب اللهک مبارک
ذات شریفی و جمال لطیفی محبتده وصال و مشاهده امیدله مقسم به اولان مبارک
موی کبی مقضای نسیم نیلی اوزره متفرق و متعبددر

بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست * که بر خور باشد اواز روی فرخ

انک سیاه زلفندن غیری هیچ کیمه بوقدر که میوه بیچی و شمع اوله اول کیمه
فرخک یوزندن (مفردات) (با) لایله (جز) غیر (هندو) سیاه (زلف) م
(ش) ضمیر (هیچ) قطعاً (کس) کیمه (نیست) بوق (برخور) میوه بیچی
(باشد) اوله (او) اول (از) من (روی) یوز (فرخ) قوتلو و مبارک

ل

۸۳

ایدن آند کورسون * محصول بیت * فرخک هندوی زلفندن غیری هیچ کیمه بوقدر که بر خور دار اوله روی فرخدن
یعنی همان هندوی زلفیدر روی وصالیدن بهره مند بر خور دار اولان ایچق یعنی شویله پاک دامندر که آندن
هیچ کیمه متع اولمز زلفندن غیری

اشارتی) (انك لعلى خلق عظيم) سرنجه اول عالى جناب اولان حبيب اللهك ذات با كنه وصال و جمال عالم آرای پراتوار لینی رؤیت اوصاف جیل رسول الله ايله وخلق عظیم حبيب الله ايله موصوف اولان اخص الخواص اولان امت صادقہ دن سیری کیمسه بوقدر که اول مبارك ذات شریفدن وانوار جمال محمدین برخوردار ومنتع اوله

سیاهی نیک بختست آنکه دایم * بود همراه و همزانی فرخ *

ابوختلو برسیا هدر اول که دایم فرخک یو داشی و همز انوسیدر (مفردات) (سیاهی) م (نیک) ابو (بخت) طالع (است) در (آنکه) اولکه (دایم) م (بود) در (همراه) یو داش (همزانی) دیزدیز اوتور بچی (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) اول اخص امتک لطیفه ربانیه اولان انوار محمدیه و اسرار لدنیه اجدیه به واصل او اوب نیک بختله دوات ابدی و سعادت سرمدی یولدی اول نور الهی اولان مبارک حبيب اللهک صلات و سلام واذکا رله توجه کامله ده دوام و افکار رله قربیت تام و ملازمت محبت خیر الانام اوزره بردوام اولدغندیز باخود سعادتو قول اولدر که زلفک عذار محبوبه ملازم اولدیگی کبی محبت و قربیت رسول الله ملازم اوله

شود چون بید لر زان سرو بوستان * اگر بند قد دلجوی فرخ *

سکود کبی دتر بچی اولور بوستانک سروی اگر فرخک کوکل طاب ایدییی قدموزونی سکوره (مفردات) (سود) اولور (چون) مثل (بید) سکود (لر زان) دتر بچی (سرو) م (بوستان) باغ و باغچه (اگر) م (بند) کوره (قد) بوی (دلجوی) کوکل طاب ایدییی (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) (فاسق) کا امرت) سرینک بحر می سرد فتر موجودات علیه افضل التحیات افند بمرک بوستان شریعتده و طریقت و حقیقتده مانند سرو شبر اثر رسول الله ده واقفاه حبيب الله ده استقامتله ثابت قدم اولان مردکا مل اگر بصیر بصیرتله مبارک حبيب اللهک دلجوی و متصرف عالم اولان حقیقت ذات محمدیه سین کورسه عظمت و مهاسبتی اجلاندن سکود کبی دتر بوی و سرگردان او اوب سینه منشرحه عالم کبراستده شونات اسرار توحید مشاهده سیله محو و تلاشی اولور

بده ساقی شراب ارغوانی * بیاد ترکس جادوی فرخ *

ای ساقی ارغوان رنگلو شرابی ویر فرخک جادو چشمک ذکر نه وشوق و عشقه (مفردات) (بده) ویر (ساقی) ای ساقی (شراب) م (ارغوان) برقرمزی چیچکدر (یا) نسبه (یا) للملابسه (یاد) ذکر وشوق و عشق (ترکس) م چشمک مشبه بهیدر (جادو) ساحر (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) ای ساقی کوثر وحدت اولان پیر معنوی حضرت الله عشقه اول شراب خوریز و حیات بخشی بر نشسته زلال چشمه انوار محمدیه ره ویر کرم ايله که اول مبارک حبيب اللهک

مجز عالم اولان چشم ما زاغ البصر عشقه نوش ایده لم و مشاهد حقیقت محمدیه به ايله راه استقامتده کدلمکه بوسعادت همت پیران مشغله محاجدر

دونا شد قائم همچون کانی * زغم پیوسته چون ابروی فرخ *

قائم بر پای کبی ایکی قات اولدی غمدن متصل فرخک ابروی کبی (مفردات) (دونا) ایکی قات (شد) اولدی (قائم) قدم (همچون) مثل (کان) پای (یا) وحدتیه (ز) من (غم) م (پیوسته) متصل (چون) مثل (ابرو) قاش (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق بار ايله انوار محمدیه به و اسرار شریعت اجدیه به وصال ایچون راه محبتیه ریاضات و مجاهداتله قائم پای کبی ایکی قات اولدی و اول مبارک حبيب اللهک جبهه سعادتده اولان نور الهیه به مقارن ابروی محراب عاشقانه لری کبی عدم مشاهده انوار جمال رسول الله غم متصله سندن پای کبی یسلم بو کوالدی

نسیم مشک تاناری نجل کرد * شیم زلف عنبر بوی فرخ *

تاناره منسوب اولان مشک رایحه سی خجیل ایلدی فرخک عنبر رایحه اوزافیت رایحه سی (مفردات) (نسیم) رایحه (مشک) م (تانار) هنده قریب برقیله (یا) نسبه (خجیل) اوتانش (کرد) ایلدی (شیم) رایحه (زلف) م (عنبر بوی) عنبر رایحه او (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) غم هجراندن نیجه یلم بو کوالسونکه اومبارک حبيب اللهک زلف عنبر بوی آهونا تارک مشک ناف نایندن و عنبر سارای مانند کلاندن اطیقدر که دنیا و آخرت جیع ر وایح مسکینه صوریه لر مشک عنبر دن اطیب اولده دخی رایحه طیبه رسول الله نسبتله معدومدر و خجیلدر باخصوص صفات جالبه سند مقارن اولان رواج مسکینه رجائیه سنگ عتدیه همه عالم صوری و معنوی ذاتا و صفاتا جله سی عدم مشابه سنده در و خجیلانده درلکه (اولا لولاک لما خلقت الافلاک) سلطانیدر صلی الله علیه وسلم

اگر میل دل هر کس بجایست * بود میل دل من سوی فرخ *

اگر هر کس کوکلنک میلی برره و برد ابره ایسه بنم کوکلنک میلی فرخ جانبند در (مفردات) (اگر) م (میل) محبت (دل) کوکل (هر کس) هر کیمه (یا) للملابسه (جای) محل (یا) وحدتیه (است) در (بود) ادات خبر (میل) م (من) بن (سوی) جانب (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) استعین بالله (ویری کل امة جائیه) آیت کریمه سی سرنجه اگر چه (لانفرق بین احد من رساله) اعتباریه حقانیتده جله برابر لر در و هر کسک میلی محبوب خدادن برینک جانبند ایسه جله سی حقدر و جله سنی سورز لکن بنم میل ایتیم و محبت کامله م اول شفاعت عظمی و مقام محمود صاحبی رحه لاهالین و سید الاولین و الاخرین اولان مبارک حبيب الله محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم جانبند در ثبوت الله تعالی بالاقول الثابت بجاه حبیه و حرمة جمیع الانبیاء صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین

(دونا شد قائم همچون کانی * زغم پیوسته چون ابروی فرخ) دونا ایکی قات تابونده قات معنا سته در کانی پای تکبر ایچوندر وحدت دکلدر پیوسته بونده متصل و دایم معنا سته در بویینده ادات تشبیهک بری مشبه بهیله مستدر کدر نامل تدبیر پیوسته ابرویه نسبت یرنده واقعه در * محصول بیت * قائم غمدن کان کبی ایکی قات اولدی ابروی فرخ کبی (نسیم) مشک تاناری نجل کرد * شیم زلف عنبر بوی فرخ (کردنک فاضلی شیم زلفدر و مفعولی نسیم مشک در تاناری ده باحرف نسبت نجل صفت مشبه به دز او تانغن معنا سته نسیم مشک تاناری اعضا فلتری لامیه و بیانیه در شیم زلف عنبر بوی ده بویله در عنبر بوی عنبر فوقولی دیکدر * محصول بیت * تاناره منسوب مشک نسیمی شرمند ایلدی فرخک عنبر فوقولی زلفنک شیمی یعنی رایحه سی (اگر میل دل هر کس بجایست * بود میل دل من سوی فرخ) میل دل هر کس اضافتری لامیه در بجایست پای ثنیه وحدت ایچوندر میل دل من لامیه لر در پای بطیله ایکی رده بیه * محصول بیت * اگر هر کس کوکلنک میلی برره مقید و متعلقیه بنم کوکلنک میلی فرخ جانبند در یعنی اکا مقید و متعلقدر حاصلی بنم جانانم فرخدر

(غلام همت آتم که باشد * جو حافظ چا کر همد وی فرخ) غلام همت آتم لامیه در که حرف بیان آن باشد مصراع ثانی به مر هوند چا کر قولفجی هندو دن بوند مراد قولفجی زرا انلرک قولری اکثر هندیدلر در و آق قولر انلر ده کران بهادر اکابر ناسه میسر در انلر مالک اولوق * محصول بیت * اول کیمسه نک همتک قولیم که حافظ کبی فرخک قولفجی سی و قولی اوله حاصلی فرخ اغایی سونک قولیم بوغراده فرخه واقع اولان اضافی لامیه در سابقا ذکر اولشیدی که خواجه نک بعضی حروفده

۳۳۲

غلام خاطر آتم که باشد * جو حافظ چا کر همدوی فرخ

اول کیمسه نک خاطر نک غلامیکه او حافظ کبی فرخ چا کر و بنده سی اوله (مفردات) (غلام) م (خاطر) طبیعت (آن) اول (م) بن (باشد) اوله (چو) مثل (حافظ) م (چا کر) قول (هندو) سیاه قول (فرخ) قول و مبارک (معنای اشارتی) اول کیمسه نک طبیعت مستقیمه سنه و فکر صحیحته غلامیکه حافظ کبی اولبارک حبیب اللهک بنده فرمانی اولوب شریعت بولندن چقیمه و سودای قلبده محبتی کنتم ایله طریقت و حقیقته مازاغ البصر سلطانتیک طغلی اوایب اقامه الله واصل اولنجده کوز اوجله ماسوی الله باقیه معنای الله بشفاعته

حرف الدال

دیدی ای دل که غم عشق دکر بارچه کرد * چون بشد دلبر و یار وفادارچه کرد کوردکی ای کوکل که عشق غمی بر که دخی نه ایلدی چرنکه دلبر کندی - بار وفادار بنده نه ایلدی (مفردات) (دیدی) کوردکی (ای دل) ای کوکل (غم عشق) م (دکر بار) بر که دخی (چه) نه (کرد) ایلدی (چون) چونکه (بشد) کندی (دلبر) م (با) للایسه (یار) م (وفادار) وفا طویلیچی (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین القلی والاعتبار) سر نجه عاشق صادق مقام تلوینده اولدیغیچون قبض حاندن اشتکا پورر که کوردکی ای کوکل عشق غمی بر که دخی بنده نه ایلدی چونکه قبض سبیلله قبض و یحیی رفع اوایب حالت استعاره فریاد و فغانه و درد و المله یویار وفا دار بنده نه ایلدی

آه آزان ترکس جادو که چه بازی آنکخت * آه آزان مست که بامردم هشیارچه کرد

آه اول سا حر چشمه نکه نه عجب او یون پیدا ایلدی آه اول مستنکه عقلای آدمه نه ایلدی (مفردات) (آه) اظهار حزن ایچوند (از) من (آن) اول (ترکس) م چشمه مشبه بهیدر (جادو) ساحر (چه) نه (بازی) ایب (آنکخت) قو باردی (آه) م (آزان) اندن (مست) م (با) للایسه (مردم) آدم (هشیار) عقلای (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) آه اول ذلتده و صفاتده و افسال حکیمه سنده عقللر محسوسر کر دان اولان ذات باریدنکه نه عجب حکیملر اظهار ایلدی آه اول غنی عن العالمین اولان ذات بیچوندنکه مرتبه عشقه مردم هشیارک عقلنی تار مار ایدوب مقتضای مجلیس نجه درد و بلایه گرفتار ایتمکله نه ایلدی

اشک من رنگ شفق یافت ز بی مهری یار * طالع بی شفقت بین که در بن کارچه کرد

بنم کوزم یاشی بارک محبتسر لکندن شفق رنگی بومدی شفقسر طالعی کور که بواشنده نه ایلدی (مفردات) (اشک) کوز یاشی (من) بن (رنگ) م (شفق) فرمزی (یافت) بومدی (ز) من (بی) نفی (مهر) محبت (یار) م (طالع) بلدز

بی بی

بیانیه شفقت شینک و فاک و فاک فکده لیه محبت معنایه در * محصول بیت * بنم کوزم یاشی بارک محبتسر لکندن شفق رنگین بومادی یعنی قزل قان اولدی شفق سز و محبت سزطراحی کور که بواشنده نه ایلدی شفق له شفقت نجینس زاندر در شفق اخشامه قرشی کوکل کازنده کور بن قزل باولره دیرل

(برقی از منزل لیلی بدر خشید سحر * وه که باخر من بخون دلفکار چه کرد) برقی شمشک یاوختیت ایچوند منزل لیلی اضافتی لامیه در بدر خشید باحرف تا کید در خشید فعل ماضی مفرد غائبه فاعل ضمیر تحت فعلده مستتر برقه راجعه در سحر مفعول فیهیدز دزخشیدک که حرف بیان باحرف صله خرمن بخون اضافتی بیانییه خرمنسن مراد وجودیدر مجازا دلفکار وصف ترکیبی افسانمنددر افکار کاف عجمیه وهمن نک ثبوتیه و سقوطیه لغتدر دلی مجروح دیمکدر * محصول بیت * لیلی منزلندن سحر بر شمشک یارادی و یلدرادی وه که بخون دلفکارک وجودی خرمننه نلر ایلدی یعنی باقدی و یاندردی وکل ایلدی زرا شمشک هر نییه مساس ایدوب یا بشورسه اتی یقار حاصلی برقی عشق لیلی ساری اولوب بخون نامرادک خرمن وجودینی احراق ایلدی (سابقا جام میم ده که نکارتند * غیب * کس ندانست که در کردش پرکارچه کرد) بعضی نسخه ده سابقا یاده ییاور دوشمش و بهضینه ده سابقا یاده بکردان واقع اولمش سابقا منادی جام می اضافتی لامیه در وده امر میخا طبر و بر دیمکدر مفعول اولی ضمیر متکلم و مفعول ثانی می جام می در که حرف تعابیل نکارتند اسم فاعل نکارتند نقاش معنایه غیبه اضافتی لامیه در بوترکیب مصراع ثانی به مر هوند ندانست فعل ماضی مفرد غایب ایلدی دیمکدر که حرف بیان ندانست در کردش اسم مصدر در دوش معنایه غیبه معلوم اوله که بویه شینله یعنی ما قبلی مکسور شینله کلن الفاصله اسم مصدر در ل مشلا روش و جنبش و دانش شینلری کبی پرکار ترکیبه برکل دیدکاری ایکی یاقلی آتدر که دانه بی انکله چیزلر کر دیشک پرکاره اضافتی لامیه در و مصدرک فاعله اضافتیدر پرکاره نسبت کردش مناسبدر * محصول بیت * ای ساقی بکا جام می ویر که غیب نقاشی یعنی خدای تعالی کیمسه بیلدی کردش پرکاره نه صنعت ایشادی یعنی فاعل مختار ایشایی نیجه خلق ایلدی و نیجه تصویر ایلدی کیمی بیلدی واکلیدی پس بو معنا دن بحث منج دکل ایلدی یاده ویر که بوقیل وقای ترک ایدوب آسایش ایدلم دیمکدر (آنکه برتفش زد این دانه میانی * نیست معلوم که در پرده اسرار چه کرد) آن اسم اشارتدر خالق اشیایه که را بط صفت برتفش برلفظی تصحیف اولمغه قابل یعنی

۳۳۳

(بی) نفی (شفقت) مرحت (بین) کور (در) فی (این) بو (کار) ایش (چه) کرد نه ایلدی (معنای اشارتی) بحمد الله در که بی نهایت اولان اللهک درد عشقی در و نمده ثابت اولدقچه هر بر مرتبه ده مشاهده تام آرزو سیه اولدینی مرتبه بی ما فوفته نسبت حجاب و افتراق عد ایدوب کوزلر مدن اشک غیری شفق رنگنده آل قان اوله برقی روان ایلدم و کمال اشیاقدن درد حسرتله دیر که شفقتسر طالع می کور که بوکار عشقه بکانه ایلدی

برقی از منزل لیلی بدر خشید سحر * وه که باخر من بخون دلفکارچه کرد

سحر وقتی لیلانک منزلندن بر برقی یلدرادی داد که کوکل مجروح بخونک خرمننه نه ایلدی (مفردات) (برقی) شمشک (از) من (منزل) م (ایلدی) محبویه (رخشید) یلدرادی (وه) حیف و داد (با) للایسه (خرمن) م (بخون) عاشق (دلفکار) کوکل فکری و مجروح (چه) کرد نه ایلدی (معنای اشارتی) حیف یا مدد سحر وقتی محبوب حقیقیک جانب قد سیه سندن بخون عشق الهی اولان عاشقه بر انوارنجلی ذات الهی بر قوی ابر شمشک ایله فراقدن سینه سی شرحه شرحه اولمش عاشق بخونک وجودی خرمنی نه کونه فضا یه ویرمشد رکه ادر اک عقلدن برزدر

ساقیا یاده ییاور که نکارتند * غیب * نیست معلوم که در پرده اسرار چه کرد

ای ساقی کنور شرایکه غیب نقاشی معلوم دکادر که اسرار پرده سنده نه ایلدی (مفردات) (ساقیا) ای ساقی (یاده) شراب (ییاور) کنور (نکارتند) نقاش (غیب) م (نیست) دکل (معلوم) بیلشم (در) فی (پرده) م (اسرار) سرل (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای درد و اشتیا فک شرحن و یریی و عاشق مجروحک دردینه درمان کور یی ساقی کوثر وحدت اولان پیرم حضرت الله عشقه حیاتده اولد یغم مدیحه شراب عشق الهی بی کنور بزه ویر که قول قولفده کر کدر بر آن توجه حقندن منقطع اولمده (وعنده ام الکتاب) سر نجه نقاش غیب ازلی معلوم دکادر که ورای پرده اسرارده نه ایلدی ای پیران طریقت سزک همتکرله و حضرت الله حسن ظن ایله نا امید اولمده و الله بولند بر آن کسلیه لم که هادی اولان الله ارحم الراحمین و هادی المضاین و لا یضع اجرا المحسنین در

آنکه برتفش زد این دانه میانی * کس ندانست که در کردش پرکارچه کرد

اول اللهک بومیشایی اولان دانه بی نقش اوزره اوردی کیمسه بیلدی که فک پرکار کبی دونوشنده نه ایلدی (مفردات) (آنکه) اولکه (بر) علی (نقش) م (زد) اوردی (این) بو (دانه) دورایدیچی (مینا) لاجوردی طاش و کوکل بونجیق (یا) نیسبه (کس) کیمسه (ندانست) بیلدی (در) فی (کردش) دومشک (پرکار) برکل (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) استعبد بالله

۸۴

ل

بر نقطه ایله و اوج نقطه ایله اولوق ممکن بر نقطه ایله اولنجه نقش اوزرینه اوردی دیمکدر یعنی بی نقش وضع ایلدی اوج نقطه ایله اولنجه نقشه معلوم وضع ایلدی دیمکدر یعنی نجوم و کواکبه آراسته و پیرا سنه خلق ایلدی دیمکدر واکل وجهه دانه میانی اضافتی بیانییه در منابیل صرچه به دیرل اخرتده بی باحرف نسبت میثابه منسوب دیمکدر فلکی بشیل صرچه به تشبیه ایلشدر * محصول بیت * اول خالق اشیایه بوشیل فلکی نقش و مرزین یارادی بیلشده پرده اسرارده ایش ایشلیدی یعنی سبک کیمی خلق ایلدی و شتی کیمی و عمر کیمی و قلیل العمر کیمی الی غیر نهاییه حاصل اسرار غیبیه سنه کیمسه مطام دکادر که بواشایی نیجه و نه طریقه خلق ایلدی

(فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت * یار در پشته بینید که یار چه کرد) فکر عشق اضافتی مصدرک معنونه اضافتی
و آتش غم اضافتی بیانه در در حرف صله دل حافظ اضافتی لامید در زد فعل ماضی مفرد غایب ضمیر فاعل تحتنه مستتر فکر عشقه
راجعه در و معنوی دل حافظ سوخت بونده لازمه متعدی مایه شده مشترک در دل حافظ باندی و باند حافظی باقدی و بیکدر یار در پشته
اضافتی بیانه در یار در پشته دن مراد عشق در پشته و قدیم معنونه و یانست ایچوندر و نون تا کیدا ایچوندر بینید امر جمع مخاطب در
کورک دیکدر که حرف بیان بینیدر

۳۳۴

(انا زینا السعاده الدنيا بمصايح) آیت کریمه سی سرنبه حضرت الله قولرینه ظلمت
لیالیده طریقه رینه هدایت و ریمک ایچون بودورایدی لاجوردی فلکی کواکب
مضینه لاله مزین و متش قیلدی بومعای حکمت الهیه بی کیمه یلر که معدوی
وجوده کتوروب و موجودی عدمه کوتورمه ککه استعداد و یرمک ایچون بوهر کل
کبی فلکک دونوشنده نه ایشلدی و نه حکمتی اولدینی بیلنر کذلک سماء معنوی اولان
قلوبی عارفانی مصایح صلی و حکمتله و اسرار معرفتله مزین قیلدی نیجه ظلمت
بشریتده و راه ضلالتده کراه اولنله بلکه وصلت الی الله مستعد اولنله ارشاد
واهدا قیلدی ایچون لکن بر مرتبه ده غرور و اعتراض یوقدر که بونلرک دخی عاقبتی
ودور و حرکاتک نهایی بی نه کونه اولدینر کیمه بیلنا مشدر همان قسوله لایق
اولان کندی قولغنده اولوب اسرار دهر دن و قدرت حقده میخندن
کف لساندر

فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت * یار در پشته بینید که یار چه کرد *
عشق فکری غم آتشی حافظک کواکبه آوردی و باقدی قدیم یاری کور که یارینه
نه ایلدی (مفردات) (فکر) (م) (عشق) (م) (آتش) (م) (غم) (م) (در) (فی) (دل)
کوکل (حافظ) (م) (زد) (آوردی) (سوخت) (یالیدی) (یار) (م) (دیرینه) (قدیم)
(بینید) (کورک) (یار) (یار) (چه) (نه) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (استعد)
بالله (یحیهم و یحیونه) نظم جلیلی سرنبه بحمد الله حضرت الهلک عطا سیه
اولان عشق الهی فکری مایه سرور ایدی قیلان آتش درد و غم شهنشاهی بی
حافظک دل آگاهنده آوردی و باقدی اول محبوب ازلینک کرم و احسانله
تجلیسی کورک (اشدا لبلاء علی الانبیاء) سرنبه کند و به محبت ایدوب یار
اولنله نه ایلدی مقتضای عشق جهانی عاشقه زندان ایلکدر

وله ایضا

سحر بلبل حکایت باصبا کرد * که عشق روی کل با ما چها کرد *
سحر وقتی بلبل باصبا به حکایت ایلدی که کلک جالی عشق بزه نه لایلدی (مفردات)
(سحر) (وقت سحر) (بلبل) (م) (حکایت) (م) (باصبا) (سحر بلینه) (کرد) (ایلدی)
(عشق) (م) (روی) (یوز کل) (م) (یاما) (بزه) (چها) (نلر) (کرد) (ایلدی) (معنای
اشارتی) (وقت سحرده اذت مناجاته نیازمند اولان عاشق ذاکر وسیله اولان
شیخه بافیض الهی به حال خجسته سندن حکایت ایلد بکه اول کل کبی نازک محبوب
حقیقیک جالی عشق بزه نه لایلدی

از آن رنگ رخم خون در دل انداخت * وزین کلشن بخارم مبتلا کرد *
اول رنگ رخسندن کل بنم کوکله فان آندی دخی بو کلشن بنی خاره مبتلا ایلدی
(مفردات) (از) (من) (آن) (اول) (رنگ) (م) (رخ) (بکا) (م) (بنم) (خون)
فان (در) (فی) (دل) (کوکل) (انداخت) (آندی) (و) (دخی) (زین) (بوندن) (کلشن)

کل

فان براقدی یعنی یورکی خون ایلدی دخی بو کلشن بنی خاره مبتلا ایلدی حاصلی کل عرض جمال ادوب بنی عاشق ایلدی
و برایکی کون بوزمه کلوب نابید اولدی و انک عشق بنی کلشن خار و خسته مبتلا ایلدی حاصلی کل کیدوب خار و خس
کلشنک دامانی طوئد بکندن شکا بتدر بونک کبی پرده داندن مراد بورد کدر کوکل دکل

۳۳۵

کل مکانی (یا) للملا بسه (خار) دیکن (م) بنی (مبتلا) گرفتار (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی بزی اول ذات میچوننده قائم صفات جلیله سیه
متصف و متخلق قلیق حکمتدن ایچون بحمد الله آتش عشقه جکریم یاقوب
کوکله فان آندی و درد و غمه براقدی و کلشن اسرار معرفتی نشند سندن دوستلرینه
بخش ایتدی اشد البلاء و خارمقیلان طریق عشق اولان و لاله مبتلا ایلدی
بنم الله حسن ظنم سلاک ایتسا سنده بزی ثابت قدم ایتسیدر بجهاء سید الانبیاء
صلی الله تعالی علیه وسلم

غلام همت آن نازنینم * که کار خبری روی ربا کرد *

اول نازنینک همتک غلامیم که خیر ایشی ربا سزایدی (مفردات) (غلام) (کوله)
(همت) (دا) (آن) (اول) (نازنین) (نازی) (م) (بن) (کار) (ایش) (خبر) (م) (بی)
نقی (روی) (زاند) (ریا) (آخرت) (علیه) (دنیا) (طلب) (ایلیک) (کرد) (ایلدی) (معنای
اشارتی) دأما جیع افعال و اقوالی خالص لوجه الله اولوب غرض نفسانیدن عاری
اولان نازنین خدا لک همتک غلامیکه درد عشقه جکریم خون اویش و پرده
بشریتده و محبوب قائم عاشقی درمانده ره همتلری عالی او ایدبغندن
باعث وصلت اولان ارشاد فعلی و جیع خیر ایشی ربا سزایدی و عو سزایدی

خوش باد آن نسیم صبحگاهی * که در شب نشیناراد واکرد *

انک اول صباح وقتک نسیمی خوش اولسون که شب نشینلرک دردینه دوا ایلدی
(مفردات) (خوش) (م) (ش) (ضمیر) (یاد) (اولسون) (آن) (اول) (نسیم) (باصبا)
(صبحگاه) (صبح) (وقتی) (یا) (نسیم) (که) (زیرا) (درد) (م) (شب نشینان) (کیجه)
اوتور یچیلر (را) (ادات) (مفعول) (دوا) (م) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (اول)
خالص لوجه الله احیاء لبالی ایتک سینه فیض سحری به واصل اولان عاشقک
خوش حالی کندوده ثابت اولسونکه اول فیض سحری احیاء لبالی ایدنلرک
هجران دردنی دفع ایلوب وصلت دواسیه کند یارینی شرفیاب ایلشدر

من از بیگانگان دیگر تنالم * که بامن هر چه کرد آن آشنا کرد *

بن غیری بیگانه لردن ناله ایلزم زیرا بکا هر نه که ایلدیه اول آشنا ایلدی (مفردات)
(من) (بن) (از) (من) (بیگانگان) (یاد لرد) (دیگر) (غیری) (تنالم) (ناله) (ایلزم) (که)
زیرا (بامن) (بکا) (هر چه) (هر نه) (کرد) (ایلدی) (آن) (اول) (آشنا) (یاش) (کرد)
ایلدی (معنای اشارتی) عاشقیه اولان فیض و احسان و تجلیات بی پایان
جمله سی حضرت اللهدن اولیجی ظهوراتی غیر بدن کورمک خطادر و تفرقه ده
اولوب اسرار توحید دن محبوبیدر مقتضای توحید جمله ظهوراتی حقندن کورمک
لازم اولنجه بن غیری یاد لردن ناله ایلزم زیرا بکا هر نه ایلدیه اول آشنا ایلدی

از ل ایلدی

(غلام همت آن نازنینم * که کار خبری روی ربا کرد) غلام همت اضافتی
روی و ربا کرد (غلام همت اضافتی
لامیه در همت قصد معنونه که حرف رابط
صفت * محصول بیت * اول نازنینک
همتی قولیم که خبر ایشی بی روی و ربا ایشلدی
یعنی خیر ایشی حسبه الله ایشله سعه
وربا ایشلده (خوشش باد آن نسیم صبح
گاهی * که در شب نشیناراد واکرد)
خوشش نشین غایب ضمیر اضافتی و ذکر
طریقه کردک مضمر فاعله راجعه در
یاد مقام دعاده واقع اولمش اولسون
دیکدر یادک نسیمه جفته ثنا سب رعایانی
وار نسیم صبحگاهی بیانه در یاسی حرف
نسبت که حرف رابط صفت اصل کلام
انکه ایدی انک اشار الیهی کردک فاعلی
و شین مذکورک مرجع الیهیدر و جازدر که
اصل کلام هر که اوله پس که اسم او اور
کیم معنونه و هر حذف اولدقد نصکره
حرفیه مبدل او اور یعنی حرف بیان اولور
* محصول بیت * صباح نسیمی اول
کیمه به خوش اولسونکه شب نشینلرک
یعنی احیای لبالی ایلین عشاق مهجورلرک
دردینه دوا ایلدی (من از بیگانگان
دیگر تنالم * که بامن هر چه کرد آن آشنا
کرد) دیگر بونده دخی معنونه تنالم اکلم
دیکدر که حرف تعلیل با حرف صله
آشنا بونده یلش دیکدر مقابل بیگانه
تضاد صفتدر * محصول بیت * دخی
بن بیگانه لردن اکلم زیرا بکا هر نه که
ایلدی ایلدیه اول آشنا ایلدی آشنا دن
مرادجا نادر و بیکانه دن مراد غایبار
ایندی بکاجفای ایدن یار در اغیار دکلدر

(کراز سلطان طمع کردم خطا بود * ورازد لبر و فاجستم جفا کرد) طمع طماک و میک قحچه لایه معروف طمع میک قحچه لایه امید معناسنه در دین اصابت ایلدی زیر طمع میک سکونیه رجا معناسنه * محصول بیت * اگر پادشاهدن اسباب و اموال طمع ایلده سه خطا ایش واکرد لبردن وفا ایستده سه جفا ایلدی حاصلی خدادن ایستک کرک که آندن غیر بدن ایستک نذر یعه خسراندر (هر سو بابل عاشق در افغان

تیم * در میان باد صبا کرد) با حرف ظرف

سو جانب معناسنه * محصول بیت * بلبل عاشق هرجانبه افغان و ناله وزاری ایلده اما اورتا فاده تعمی باد صبا ایلدی (نقاب کل کشید وزلف سنبل * کره بنده قیای غنچه واکرد) (بو بیت) صباک تعمی بیسان ایدر نقاب کلدن مراد پرده غنچه در پس اضافتی لامیه در و جا زدر که استعاره طریقه اکا بر نقاب اثبات ایلده پس اضافت بیانیه اولور وزلف سنبلده بویله در کر بنده دوکده قیای غنچه در مراد بیل ظرفیدر واکرد اچدی دیکدر * محصول بیت * بلبل صباک دست درازا فغان شکایت ایدوب دیر نقاب کلی چکدی و کل نقابنی چکدی زلف سنبلده و غنچه ک لباس و قباسک دوکده زنده چوزدی حاصلی بو قدر دست در از اقل ایلدی دیو شکایت ایدر مقصود بود که الله تعالی باد صبا بی بونله خدمت کار ایلشدر اکر اول بونلر هر بریشک حالت نسبت نوازش دست و بر سه بونلر بوتاب و طراوی و یوقح کشایی فنده بولور دی چورر و یا قورردی و یا بونله (ع) ابرو بادومه و خورشید و فلک در کارند (بشارت بر بکوی می فروشان * که حافظ توبه از زهد و ریا کرد) بشارت بانک کسر یله مصدر در درایت وزنی اوزره مشتقاق معناسنه بر فعل امر مخاطبه زبردن ایلد دیکدر بکوی با حرف صله می فروشان جمع می فروشدر فروشیدن وصف ترکیبدر شراب صابیحی دیکدر یعنی میخانه بی بر لفتضک مفعول صریحی بشارت و غیر صریحی بکویدر کویک می فروشانه اضافتی لامیه در که حرف بیان بشاندر

محصول بیت * خواجه خطاب عام رقیله بیورر میخانه جیلر محله سنه مشتاق ایت که حافظ زهد و ریا بدن توبه ایلدی (وفا از خواجگان شهر بامن * کمال دوات و دین بوالوفا کرد) وفا کردک مقدم مغولی بولو فایه راجع ضمیر فاعلی * محصول بیت * شهر خواجه لیدن بکا وفای کال الدین بوالوفا ایلدی یعنی بکایت و اعزاز و اکرام ایلیان خواجه بوالوفا در (وله ایضا)

هر جانب بر عاشق بلبل افغانه ذوق و تعمی اورتا دن باد صبا ایلدی (مفردات) (بهر سو) هرجانبه (بلبل) م (یا) وحدتیه (بی دل) عاشق (در) فی (افغان) م (تیم) ذوق (از) من (میان) اورته (باد صبا) سحر بلی (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (عاشق ادا سکت هلاک) سر بجه مقام تلوتنه اولان عاشق سکونله کتم اسرار ایده مبوب هر نه برده بولور سه درد عشقه فریاد و فغانده در همان اوراد کیر اوزوق و تعم غنذای معنویه بی نمکینه اولان عارف مظهر فیوضات الهی ایلدی

نقاب کل کشید وزلف سنبل * کره بند قیای غنچه واکرد * کل نقابنی و سنبل زلفی چکدی غنچه ک قفانک دوکده سنی و باغنی چوزدی (مفردات) (نقاب) پرده (کل) م (کشید) چکدی (زلف) م (سنبل) م (کره بند) عجملر کید بی قفانک قولق التده اولان باغی یا خود دوکده سی (قبا) قفان (غنچه) م (وا) کسبو (کرد) ایلدی یا خود واکرد چوزدی (معنای اشارتی) زیرا اول عارف محبوب حقیق ک نقاب جلالی کشف ایدوب حق البقین مرتبه سنه واصل اولشدر و روضه توحید ده سنبل اسرار صفات الهی کاهی علیه معاینه قیلشدر دخی قیودات بشریه دن و علاقه وجوددن جهله سد و بند زبانی محو و فناء و یروب و چوزوب انوار لاهوتیه مشاهده بولشدر

بشارت بر بکوی می فروشان * که حافظ توبه از زهد و ریا کرد * می فروشان محله سنه بشارت ایت که حافظ ریا ایله اولان زهد دن توبه ایلدی (مفردات) (بشارت) مرده (بر) ایلد (یا) لایله (کوی) محله (می فروشان) شراب صابیحیلر (حافظ) م (از) من (زهد) دنیا دن اعراض (ریا) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) مشایخ عظامه مرده ایلکه حافظ حضرت الهک عونله مقام عرفانه واصل اولوب حظوظات نفسانیه دن اولان عبادات صوریه دن و ریا ایله اولان زهد و تقوی کوسر تمدن توبه ایلدی و شرک مغو یلردن خلاص اولدیکه (المصوم من عصمه الله)

وفا از خواجگان شهر بامن * کمال دوات و دین بوالوفا کرد * زمانه

زمانه * کمال دوات و دین بوالوفا کرد * زمانه

(بللی خون جگر خورد و کلی حاصل کرد * باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد) بوغزل خواجه ک اوغلی و فائنه مرثیه سیدر بلبلده یا وحدت ایچوندر بلبلدن مراد خواجه کتد بسیدر کلینکه باسی وحدت ایچوندر و مراد کلدن اوغلیدر خون جگر اضافتی لامیه در خورد مشترکدر بیگانه ایچمک ما بیننده بونده مراد ایچمکدر باد غیرت اضافتی لامیه در بصدش شین ضمیر بلبله را جعدر و معناده خاره مفید در بصد خارش تقدیرنده

محصول بیت * بر بلبل جگر قانین ایچوب بر کل حاصل ایلدی یعنی نیجه زجت چکوب بر کل تحصیل ایلدی اما غیرت بلی یوزدیکنه اول بللی پریشان خاطر ایلدی یعنی کلی یغما یوب بدیکنی پریشه قومله پریشان دل ایلدی حاصلی بار کیدوب اغیار قالمغه پریشان اولدی (طوطی) رابهوای سگری دل خوش بود * ناکهش سیل فضا نقش امل باطل کرد (طوطی) یا وحدت ایچوندر بهوای با سبیه هوا آرزو معناسنه سگری با حرف وحدت و یا تکریدر هوا ک سرکه اضافتی لامیه در ناکهش شین ضمیر طوطی به را جعدر و معنی جهنده امله مفید در سیل فضا اضافتی بیانیه در نقش امله بویله در سیل فضا مبتدا باطل کرد خبری طوطییدن مراد بنده کشیدر و سکر دن مراد اوغلی

محصول بیت * بر طوطیک بر سکر آرزو ایدردی که بر سکره مالک اولیدی اما ناکههان سیل فضا نقش املنی باطل ایلدی یعنی بنده اوغل صا حبی اوادم دیو مسرور ایدم اما اجل سبیلی کلدی و فناء و پردی و ایلدیکم امید باطل ایلدی حاصلی اوغل حفته نیجه دور او ایدم و ایلدی اما هب لغو اولدی (قره العین من آن میوه) ذل یادش باد * که خود آسان بشد و کار مر امشکل کرد (قره العین کوزک ایلدینی منه اضافتی لامیه در آن اسم اشا رتدر قره العینه میوه دل اضافتی لامیه در یادش اصلنده بیادش ایلدی با ظرفیه ضرورت وزن ایچون حذف اولندی شین ضمیر قره العینه را جمع در که حرف بیان یاد خود بونده کندی معناسنه در آسان قولای دیکدر مشکله مقابلدر بشد با حرف

نآکید بشد بونده رفت معناسنه در کار مراد اضافتی لامیه و کردک مفعول اول و ثانیسی مشکل * محصول بیت * اول کوکل میوه سی کوزم نوزی یادنده یعنی خاطر مرده اولسون که کندی قولای و بنم ایشوی مشکل ایلدی یعنی کندی و قور نلدی اما بکایشی مشکل ایلدی که فراقنه صبر ایده مزم

زمانه * کمال دوات و دین بوالوفا کرد * زمانه

زمانه * کمال دوات و دین بوالوفا کرد * زمانه

(ساربان باز من افتاد خدا را مددی * که امید کرم همه این محفل کرد) ساربان مژادی دوه بی
 دیمکدر بار یو کدر منه اضافتی لایه در خدا را را بونده حرف تخصیص الله ایچون دیمکدر مددی با حرف وحدت و یا تکسیر در
 که حرف علت امید رجا معنایه در کرمه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی در میم متکلم معناده محمله مقید در و کردک مفعول
 اولیدر و مفعول ثانیه همزه مضاف اولیدر
 ۳۳۸

این لفظنه و این اسم اشارت در محله
 * محصول بیت * ای ساربان بنم انوایم
 و یوک دوشدی الله ایچون مدد ایله که
 سنک کرمک امید بی یو محله همراه
 و یولدش ایلدی ساربان مدد مراد یونده
 مصیبتده کنده تسلی و بر بر صادق
 دوستدرو یو دوشمکدن مراد اوغلیتک
 فوت اولسیدر حاصلی ای یار صادق بن
 ماتم زده اولدم بکا تسلی و بر که سنک
 کرمک امید بی سکا یولدش ایلدی
 یعنی بکا تسلی و بر یو خسه هلاک اولورم
 (روی خاکی ونم چشم مر اخوار مدار *
 چرخ فیروزه طریخانه ازین کهکل کرد)
 روی خاکی اضافتی بیانیه و یاسی حرف
 نسبت نم چشم نم یاش معنایه در اما
 یونده مراد کوز یاشی دز چشمه اضافتی
 لایه در خوار الف اصلیه و واور سبله
 حقیر و ذلیل معنایه در مدار نهی
 مخاطبدر دار بدندن حقیر طوعه دیمکدر
 چرخ فیروزه اضافتی بیانیه در اصلده
 پیروزی ایلدی با جمعیله تعریف ایدنجه
 یابی قایه تبدیل ایدر بلش فلک دیمکدر
 طریخانه شادی دیمکدر شاک اوی دیمکدر
 کهکل صمانلی بالحق * محصول بیت *
 بنم طبراقی یوز مله کوزم یاشن خوار
 و حقیر طوعه زیر ایشل فلک شاک اوی بی
 یوصمانلی بالحق ایلدی یعنی بنم بوغبار
 آلود و صاری چهره چشم نمناکی حقیر
 ایلله خطاب عامد زرا الله دوستلندن از
 بزای کورن البسه مسرور اولور زرا
 اهل الهی کورن جذلان و فرحان اولور
 (آه و فریاد که از چشم حسوده چرخ
 * در لخدماء کان ابروی من منزل کرد)
 چشمک حسوده اضافتی بیانیه در مه
 چشم حسود اثباتی مجاز در و مهک چرخه
 اضافتی لایه لخدماء در کان ابرو وصف
 ترکیبدر ز ماهک کان ابرو به انسا فتی
 ماهم لخدماء منزل ایلدی یعنی بنم رشک
 ۳۳۹

ای ساربان بنم یوک دوشدی الله ایچون برمدد ایله زیرا کرمک امید بی یو محله
 یولدش ایلدی (مفردات) (ساربان) (دوه بی) (بار) (یوک) (من) (بن) (افتاد)
 دوشدی (خدارا) الله ایچون (مددی) (برمدد) (که) (زیرا) (امید) (م) (کرم) (م
 (میم) (ضمیر) (همزه) یولدش (این) (یو) (محفل) (یوکل) طوار (کرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) (اولاد) هر قدر اکید و ذخر آخرت ایدده ماسوی اولوب فیض الهیک
 ظهور بنه مانع و شغلی و فکری حضوری دافع اولد ایچون با خصوص افتاددن
 قلبده حرارت و حجاب انسیت حضرت واقع اولد ایچون تسلیه و فراغت قلب ایچون
 استدادا یسور که ای قلبده خاطره ماسوی اولوب سلم القاب اولان اهل الله
 حضرت الله ایچون بکا برمدد و عنایت ایلک که بتدن امانت الله اولان عشق و محبت
 و فیض بلا واسطه حضرت یوکی ساقط اولدی زرا بی بوره حقه سالک ایدن
 سزک کی بار حقه حول اولش اهل کرمک کر منه و نظر عنایتده امید در
 ۳۴۰

روی خاکی ونم چشم مر اخوار مدار * چرخ فیروزه طریخانه ازین کهکل کرد
 بنم خاکی منسوب اولان یوز می و کوزمک نمی خور طوعه فیروزه رنگلو فلک
 شوق و سرور خانه سنی یوصمانلو بالحق ایلدی (مفردات) (روی) (یوز
 (خاکی) (ط-پرافه) منسوب (نم) (یاش) (چشم) (کوز) (مرا) (بنم) (خوار) (حقیر
 (مدار) (طوعه) (چرخ) (فلک) (فیروزه) (کوک) طاش قیتلو طاشلردندر
 (طریخانه) (سرور اوی) (ازین) (یوندن) (کهکل) (صمانلو) بالحق (کرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) (بابان) آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی (حدیث
 قدسی سرنجه باعث خلقت عالم اولان خاک وجود انسانی و سبب مغفرت و وصلت
 اولان کوز یاشی خور طوعه بلکه الله دوستلر بی خور کوروب تحقیر ایتنه زرا
 ملائکه مسجین و مسجین مسکنی اولان سماوات عالییه و منزه لک خلقت سبب
 انسان عین عالم اولان انساندر نه قدر مکدر اولور سه ده نظر اهل الله ایله قابل
 انوار الهیدر
 ۳۴۱

آه و فریاد که از چشم حسوده چرخ * در لخدماء کان ابروی من منزل کرد
 آه و فریاد که فلکک حسود ماهتک چشمندن بنم کان ابروی ماهم قبرده منزل ایلدی
 (مفردات) (آه و فریاد) (م) (از) (من) (چشم) (کوز) (حسود) (م) (مه) (آی
 (چرخ) (فلک) (در) (فی) (لخدماء) (قبر) (ماه) (آی) (کان) (بای) (ابرو) (قاش) (من)
 بن (منزل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (حیات) اهل الله بقاء
 ۳۴۲

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستد یکی کی
 دور قرابله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سرنجه عاقبت اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایدوب قبرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 ۳۴۳

(نزدی شاه رخ وفوت شد امکان * حافظ چه کنم بازی ایام مرا غافل کرد)
 ۳۳۹

شاه رخ اورمکد و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلیم ایامک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) اورمکد (شاه) (سطنج) طاشی (رخ) (کذک) (فوت) (م
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایدم) (بازی) (اویون
 (ایام) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) نفس
 ذاهقه الموت) سرنجه ای حافظ عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتدک نیلیم امب و له و اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 ابدیه سی وسعت سرمدیه دن غافل ایلدیکه الهک توجهتک غیری به صرف
 اولان عمر جمله هبصادر
 ۳۴۰

نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایام مرا غافل کرد
 شاه رخ اورمکد و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلیم ایامک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) اورمکد (شاه) (سطنج) طاشی (رخ) (کذک) (فوت) (م
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایدم) (بازی) (اویون
 (ایام) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) نفس
 ذاهقه الموت) سرنجه ای حافظ عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتدک نیلیم امب و له و اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 ابدیه سی وسعت سرمدیه دن غافل ایلدیکه الهک توجهتک غیری به صرف
 اولان عمر جمله هبصادر
 ۳۴۱

بیاکه ترک فلک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلالی قدح دورینه اشارت
 ایلدی (مفردات) (بیاکه) (کل) (ترک) (کدا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومسته (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بحمد الله) مقام
 علینده مقعد صدقده نیازتی درگاه حقه حصر ایش مرشد کامل نظر و همایه
 بزای طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (ابرار) (سننات) (مقرین)
 سرنجه اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار معرفت اشارت ایلدی
 ۳۴۲

ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق رازیارت کرد
 مقبول حج و مقبول صوم ثوابی شول کیسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاکی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م
 (آنکس) (اول) (کیسه) (برد) ایلدی (خاک) (طبراق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) عید
 وصال اولان صوم و حج مقبول اولان حج رب البیت اجر جزیلنی و قربت کامله
 اولان تیجه جلیلی شول کیسه ایلدی و حاصل ایتدیکه شراب عشق الهی
 میخانه سی اولان مرشد کاملک خاکبایسه یوز سوروب وجود مسعودتی زیارت
 و ملازمته ثبات و قرار ایلدی
 ۳۴۳

و حیی عاشق اولیاک روزه و حجندن مقبول و مبرور در بلکه عاشق پاک اولیان عبادتی جبر اعتبارده دکل
 ۳۴۴

محصول بیت * بودر که شاه رخ
 اورمکد امکان فوت اولدی ای حافظ
 یعنی فوت اولان اوغلیکی ابرکن اورمکد که
 اندن اولاد قابوب انلرله اکلر دک نیجه
 ایدوب نیلیم ایام اویونی بنی غافل ایلدی
 یعنی اورمکد تأخیرده غفلت ایلدم بیتده
 خطابدن تکلمه التفات وارکا لا یخنی
 (وله ایضا) (بیاکه ترک فلک خوان
 روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح
 اشارت کرد) بیام مژادی خطاب عام
 طریقه ترک فلک اضافتی بیانیه یونلر
 تاناره ترک دیرلر و شانلرند ندر یغما جلبی
 و غارتک فلک خوان روزه اضافتی ده بیانیه در
 خوان یونده طعامدر و روزه اوروج غارت
 یغما هلال عید اضافتی لایه در ادنی
 ملایسه ایلده بدور قدح یا حرف صله
 دور قدح اضافتی لایه در دور قدحده ایهام
 وار بریسی قدح حاک مدور لکی در که
 تدویری هلاله بکر بریسی قدح حاک
 مجاسده دور ایلدی * محصول بیت *
 کل که فلکک ترکی و یغما جیسی روزه طعمانی
 یغما ایلدی یعنی صوم آبی کجیدی و هلال
 عید یعنی ماه شوال دور قدحده اشارت
 ایلدی ایکی معنایه حاصلی روزه کجوب
 عید شرف کلکله ذوق و صفایه مباشر
 اولاق کرک ترک فلک دن مراد ماه نو اولاق
 روشندر دینیه نه مناسبت دیرز ماه
 رمضاندر دینیه ده بوله دیرز (ثواب
 روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک
 میکده عشق را زیارت کرد) ثواب روزه
 اضافتی لایه در حج قبول بیانیه آن اسم
 اشارتدر که برد فعل ماضی مفرد غائب
 فاعلی که راجع اولان ضمیر در و میکده مک
 عشقه اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
 اوروج ثوابی و مقبول حج ثوابی اول
 کیسه بوالدی که عشق میخانه سنک
 ثوابی زیارت ایلدی یعنی عشاقک روزه
 ۳۴۵

(نماز در خم آن اروان مجرای کسی کند که بخوناب دل طهارت کرد) اروان پروك جمع دزد شد و از اروان مجرای اضافتی
بیانیه در با حرف نسبت بخوناب با حرف مصاحبت خوناب قانلی صو * محصول بیت * اول مجرای کبی پروك خنده شول
کیمسه نماز قنار که خوناب دل طهارت ابدی یعنی مجرای پروك جانانه شول کیمسه به نظر لا بقدر که کو کلند.

۳۴۰

نماز در خم آن اروان مجرای کسی کند که بخون جگر طهارت کرد

اول مجرای منسوب اولان پروك خنده نماز شول کیمسه قیلور که جگر قانیه
طهارت ابدی (مفردات) (نماز) م (در) فی (خ) بوکلم (آن) اول
(اروان) قاشلر (مجراب) م (یا) نسبیه (کسی) بر کیمسه (کند) ایدر (با)
للا بیه (خون) قان (جگر) م (طهارت) م (کرد) ابدی (معنای اشارتی)
عید و صالدر مر تبه عین الیقینه مجرای عارفان اولوب کند و دودن قوس قر حله
تعبیر اوانان انوار لاهوتیه مشاهده الیه جمال الله قارشو صلاة دائمی فی شول
کیمسه قیلور که نیجه مدت مجاهدات ایله دیده زدن جگر قان دو که رک انواع
مشقت و راه حقه اولان بلایا و محنت تحمل ایله منظر حق اولان قلبی ماسودان
طهارت ابدی

مقام اصلی ما کوشه خرابانست * خدای خیر دهد آنکه این عمارت کرد

بزم مقام اصلین میخانه کوشه سیدر اول کیمسه که بونی عمارت ابدی الله اکا خیر
ویرسون (مفردات) (مقام) م (اصلی) م (ما) بز (کوشه) م (خرابان) میخانه
(است) در (خدا) م (ش) ضمیر (خیر) م (دهاد) ویرسون (آنکه) اول
کیمسه که (این) بو (عمار) م (کرد) ابدی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقت
خانه تجلیسی و بزم عشق و محبت مقام اصلین در عشق یار ایله و غم و الم
انتظار ایله آلوده اولمش قلب متکسر و در اول کیمسه که بود دل ویرانه مری
عمار ابدی الله اکا خیر ویرسون

خوشا نماز و نیاز کسی که از سر درد * با آب دیده و خون جگر طهارت کرد

نه لطیفه اول بر کیمسه که نماز و نیاز یک درد اوچندن آب دیده و خون جگر له
طهارت ابدی (مفردات) (خوشا) نه لطیفه (نماز) م (نیاز) م (کس) کیمسه
(یا) وحدیه (از) من (سر) اوج (درد) م (با) للابسه (آب) صو (دیده)
کوز (خون) قان (جگر) م (طهارت) م (کرد) ابدی (معنای اشارتی) شول
کیمسه که نماز و نیاز کبی اعمال ظاهره لری عند الله خوشدر واطه قدر که قلبه
اولان درد الهی اوچندن کوز یا شیله و جگر قانیه طهارت ابدی

بروی یار نظر کن ز دیده منت دار * که دیده کار همه از سر بصارت کرد

با رک یوزینه نظر ایله و بودیده دن منت طوت ز را دیده جله ایشی بصارت
اوچندن ابدی (مفردات) (با) للابسه (روی) یوز (یار) م (نظر) م (کن) ایله
(ز) من (دیده) کوز (منت) کرم (دار) طوت (که) ز را (دیده) کوز (کار)
ایش (همه) جله (از) من (سر) اوج (بصارت) کورم (کرد) ابدی
(معنای اشارتی) ای جگر قانیه و هزار ریاضات و مجاهدات شاقه ایله خانه خدا
اولان قلبی ماسودان طهارت ابدی عاشق بصرو بصیرتله نظر یکی انجیق جمال
محبوب حقیقی به حصر ایله و بوحالی دیده دن کرم بیلکه دیده جله ایشی ما خلق له

اولان

علم استادی مجازا در یعنی دیده اهل نظر در هر ایشی حکیمانه ایشلر دیده لطیف نعمت
ایدو کنی ایشلر در دین میادی بیلامش اگر چه دیده لطیف نعمتد بلا کلام

(بهایی باده چولمل چیست جوهر عقل * بیا که سود کسی برد کین تجارت کرد) بهایی باده اضافتی لامیه در و باده نك لاله
اضافتی بیانیه در جوهر عقل اضافتی بویه در بیا خطاب عام که حرف بیان بیا کین که رابط صفت این اسم ایشلر تجارت
* محصول بیت * پتیده سؤال و جواب صنعتی وار لعل کبی قرمزی باده نك بهایی ندر بو سوا اندر جوهر عقل جوا بیدر یعنی
شراب ایچن علقن آلدیرر بس شرابک
۳۴۱

اولان بصارتدن و کورمکدن ابدی

بهایی باده چون اهل چیست جوهر عقل * بیا که سود کسی برد کین تجارت کرد

لعل کبی شرابک بهایی نه در عقل جوهر و بیدر کل که فائده بی شول بر کیمسه
ایلتدیکه بو تجارتی ابدی (مفردات) (بهایی) م (باده) شراب (چون) مندل
(اهل) م (چیست) نه در (جوهر) م (عقل) م (بیا که) کل (که) سود (فائده
(کسی) بر کیمسه (برد) ابدی (این) بو (تجارت) م (کرد) ابدی (معنای
اشارتی) ای مقتضای عقل معاش اولان تعلق ماسودان قلبی پاک ایدن عاشق
صبغة الله ایله مصبوع اولان شراب عشق الهینک بهایی نه در در سرك عقل
معاش جوهر بیدر بو عقلی فدا ایمین شراب خدایه واصل اوله من کل که ایکی
جهانده فائده بی شول بر کیمسه ایلتدیکه حضرت الله ایله بو تجارتی و بو
بیع و شرابی ابدی

فغان که ترکس جاش شیخ امروز * نظر بدرد کشان از سر حقارت کرد

فغان که شهر شیخ جاش کوزی بو کون عشاقه حقارت اوچندن نظر ابدی
(مفردات) (فغان) آه و فریاد (ترکس) کوز (جاش) اطاعتمن (شیخ) م
(امروز) بو کون (نظر) م (با) للابسه (درد کشان) شرابک طور بیستی
چکیچیلر (از) من (سر) اوج (حقارت) م (کرد) ابدی (معنای اشارتی) آه نه
عجب اسرار لایه در که بو تجارت معنوی نك آثاری اظهر من الشمس ایکن شیخ البلد
دینان اهل صورتک نظر فاسدی آلاش کون و فساد اولوب لذت ره حایتدن
و مشاهده انوار احدیتدن بهره و محروم اولدیم چون راه عشقه گرفتار اشد ابلا
اولان عشاقه حقارت اوچندن نظر ابدی

اگر امام جماعت طلب کند امروز * خبر دهید که صوفی بی قصارت کرد

اگر جماعت بو کون امامی طلب ایدر سه جماعته خبر و رک که امام شرابله قصارت
ابدی (مفردات) (اگر) م (امام) م (جماعت) م (طلب) م (کند) ایله (امروز)
بو کون (خبر) م (دهید) و رک (صوفی) امام (بی) شرابله (قصارت) ثوبی
اغارتیق (کرد) ابدی (معنای اشارتی) اول اهل صورت بیاز که بومنی اهلی
اولان عشاق اختیار درد و بلا ایله و هزار مشقت ریاضات و مجاهدات ایله عشق
تحصیل ادب اول عشقه خانه تجلی اولان قلبی ماسوی اللهدن پاک ادوب امام
و مقتدایه اولغه صالح اولمشدر اگر جماعت سالکین طلب ایدر سه بوک کبی امامی
طلب ایتسون ز را اهل صورت معاندن غافلدر

حدیث عشق ز حافظ شونه از واعظ * اگر چه صنعت بسیار در بصارت کرد

عشق سوزنی حافظدن ایشیت واعظدن ایشته اگر چه واعظ عبارتند چوق
صنعت ابدی (مفردات) (حدیث) سوز (عشق) م (ز) من (حافظ) م (شونو)
ایشیت (نه) نئی (ز) من (واعظ) م (اگر چه) م (صنعت) فصاحت و بلاغت (بسیار)

حدیث

۸۶

(حدیث عشق ز حافظ شونه از واعظ * اگر چه صنعت بسیار در بصارت کرد) حدیث عشق اضافتی لامیه شوشنک کسری
ونونک قنیه فعل امر مخاطبدر خطاب عامه ایشیت دیکدر * محصول ل بیت * عشق خبرینی حافظدن ایشیت واعظدن ایشته
اگر چه واعظ عبارتند و حافظنده چوق صنعت ابدی یعنی مصنع و عطا ابدی حاصلی واعظ هر قدر که الفاظ و عبارت و طرقات ایله وعظ
ایدر سه عشقندن خبر و یرمه قادر دکل ابدی عشق خبرین حافظدن ایشیت که اهل عشق اولدر و ابواب و فصول
عشقنی اول یلور واعظ بلز (وله رضی عنه)

(بآب روشن می عارفی طهارت کرد * علی الصباح که میخانه را زیارت کرد) بآب روشن اضافتی بیاید در و با مع مناسبه در عارفی با وحدت نوعیه در علی الصباح عبارتی سحر حلال طریقیه واقع اولش در یعنی طهارت کرد زیارت کرده متعلق اولغه قابلدر تکمیل یو بیت * اوله در (بیت) * که نمک ریزد بنج که بشکند پیانه را * محتسب تاجند در شور آورد میخانه را) بحسب لفظی ماقبله ده مابعد ده صرف اینک نمکندر که حرف رابط صفت میخانه را مقدم مفعول اولش در کردک زیارت مفعول ثانیه

۳۴۲

* محصول بیت * آب روشن میله یعنی باده خالص و صافی ایله عارف طهارت ایلدی صباح وقتند که میخانه بی زیارت ایلدی یعنی باده ایچوب و مست او اوب دنیا کدوراتی خاطر ندن چیقاروب خالص و پاک اولان بر عارفدر که سحر ده پیر باده فروش فیض خانه سنی زیارت ایلیه (همین که ساغر زرین خور نهان کردید * هلال عید بدور قدح اشارت کرد) بعض نسخده مصراع ثانی بویه واقعدر (هلال ابروی ساقی بی اشارت کرد) همین بوند شوبله که نمکندر که حرف بیان ساغر قدح زرین یا حرف نسبت و نون حرف تاکید خور و اور سیمه کونش دیمکندر ساغر زرین خوره اضافتی مشبه بهک، مشبه اضافتدر حاصلی بیاید در کردید فعل ماضیدر کردیدندن صیورت مناسبه هلال عید مبتدا و اشارت کرد دخبری بدور قدحده ابکی معنی ملحوظ اولد یقینه غزل سابقه تحقیق اولش در * محصول بیت * شوبله که التون قدح کبی کونش نهان اولدی یعنی غروب ایلدی هلال عید دور قدحده اشارت ایلدی ذکر اولان ابکی طریقیه حاصلی مبارک رمضانده عاد تا فساق شرب خردن ال چکر اما بعضی بی اختیار بگرام کیجه سی شریه با شلر پس خواجده نک اشارتی بو بعضه کوره در (دلم زحافه زافش بجان خرید آشوب * چه سود دیدند انم که این تجارت کرد) دلم دلت میم متکلمه اضافتی لامیه در زحلقه زافش ازدن مخففه در حرف ابتداء حلقه زلف اضافتی لامیه و شینه اضافتیه بویه در بجان با حرف مقابله خرید فعل ماضی مفرد غافلدر ضمیر فاعلی تختده مستتر دره راجعدر آشوب مفعولی دید کده فاعلی ضمیر دلدر ندانم ننی

چوق (در) فی (عبارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) معنادن خبردار اولین واعظ ظاهر پرست اگرچه فزون شتایه علی اولغه عبارات واصطلاحاتده هر نه قدر سحره شبیه فصاحت و بلاغت اظهار ایدرسده ینته معنادن غافلدر و امامته صلاحیتی یوق بر اعدادر ای سالک اسرار حقیقه کاهی وصلت ایسترا بسک و نکته اسرار عشق بلیم دیرسک حافظ کبی اوا الابصار دن ایش و طلب ایله اول اعمی اولان واعظدن طلب ایله

وله ایضا

بآب روشن می عارفی طهارت کرد * علی الصباح که میخانه را زیارت کرد * شرابک روشن آیه بر عارف طهارت ایلدی صباح وقتند که میخانه بی زیارت ایلدی (مفردات) (با) لامیه (آب) صو (روشن) صافی (می) شراب (عارف) م (یا) وحدتیه (طهارت) م (کرد) ایلدی (علی الصباح) صباحک اول وقتی (میخانه را) میخانه بی (زیارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) غل وغشیدن صافی اولان عشق الهیله بر عارف خانه بجلی اولان قلبی تعاق ماسودان طهارت ایلدی استعید بالله (طهرا بیی لاطافین) سرینه محرم اولدی زبیر توفیق ریایله شواغل ماسوا ایله ملوث اولقمسزین اول عمرنده بر ساقی شراب وحدت الهی اولان پیرکاملی زیارت ایلدی و اکایتیت کامله ایله تبعیت ایلدی

همین که ساغر زرین خور نهان کردید * هلال ابروی ساقی بی اشارت کرد * همان که التون قدحده بکره بن شمس اختفا ایلدی س فیک هلاله بکره بن ابروی شرابه اشارت ایلدی (مفردات) (همین) اول ساعت (ساغر) قدح (زرین) التونلی (خور) کونش (نهان) کیراو (کردید) اولدی (هلال) قمر (ابرو) قاش (ساقی) م (بی) شرابه (اشارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) هم اول ساعت پیرکامل ذاتی محیط اولان انوار محمدیه بی اول سالک مبتدینک عدم تحملندن ایچون اختفا ایدوب (ومانتزله ال بقدر معلوم) سر نیجه اول ساقی شراب عشق الهی ظهور هلال کبی اول نور محمدیه دن طابک تخملی مقدار نیجه تحصیل عشق الهیه ایله اول نور محمدیه نک ظهور ینته اشارت ایلدی

دلم بخلقه زافش بجان خرید آشوب * چه سود دیدند انم که این تجارت کرد * کوکام انک زانی حلقه سنده غوغایی جانله صساتون الدی یبازم نه فائده کوردیکه بونجساری ابتدی (مفردات) (دلم) کوکام (با) ظرفیه (حلقه) م (زلف) م (ش) ضمیر (با) لامیه (جان) م (خرید) اکدی (آشوب) غوغا (چه) نه (سود) فائده (دید) کوردی (ندانم) بیلزم (این) بو (تجارت) م (کرد) ابتدی (معنای اشارتی) شیک اشارتدن ایچون ریاضات و مجاهداتله سعی بلیغ ایدوب کوکام مظهر صفات الله اولغه راه عشقه صد هزار اضطراب و مشقتی و درد و بلا و محنتی جانله صساتون الدی بیلزم نه فائده کوردیکه بونجساری ابتدی

بو

مستقبل متکلم وحده در که حرف بیان ندانم این اسم اشارتدر تجارنه * محصول بیت * کوکام زانی حلقه سنده فتنه و آشوبی جانله صساتون آلدی یعنی جان وردی والدی حاصلی زانی زنجیری حلقه سنه گرفتار اولدی و اسیب و آشوب و فتنه به پوشدی بلم نه فائده کوردی کوکام که بونجساری ایلدی

(امام خواجده که بودش سر نماز دراز * بخون دختر زخرقه را قصارت کرد) که حرف را بط صفت سر بو تده هوا و ارزو مناسبه نماز اضافتی لامیه در و نمازک درازه بیایه بخون با مع مناسبه در و خونک دختره اضافتی بیاید در و دخترک رزه لامیه در خرقه را کردک مفعول اولی و قصارت مفعول ثانیه امام مبتدا و مصراع ثانی خبری * محصول بیت * خواجده امام که انک اوزون نماز قاتی سوداسی و ارایدی خون دختر زله یعنی باده ایله خرقه سنی قصارت ایلدی یعنی بودی و آرتدی خواجده امامه فسق ایله زهر ایض هر ایدر غزل سابقه صوفی

۳۴۳

بونجارتک فائده سی و رای عقلمه در و نمیری مشکدر

امام خواجده که بودش سر نماز دراز * بخون دختر زخرقه را قصارت کرد *

امام خواجده که اکادراز نماز هوسی و ارایدی اوزم چیو غی قریک فائده خرقه سنی طهارت ایلدی یعنی شرابه خرقه سنی پاک ایلدی (مفردات) (امام خواجده) م (بود) و ارایدی (ش) اکسا (سر) هوس (نماز) م (دراز) اوزون (با) للملابسه (خون) قان (دختر) قیبر (رز) اوزم چیو غی (خرقده) خرقه بی (قصارت) طهارت (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) لایزال العبدیتقرب الی با انوافل) حدیث قدسی سرینج و ارث محمدی اولان شیخ کامل (حتی تورمت قدما) ای قد ما رسول الله صلی الله علیه و سلم سر نیجه و حضرت علی رضی الله عنک بر کیجه ده بیگ تکبیری کیجه لایزال صباح کثرت صلواته دوام ساری اثر نیجه کثرت صلواته دوام ایله تقرب الی الله و وصلت کامله شهنشاهی بواوب شراب عشق الهیله خرقه وجود بی و دل پر فیض وجودنی تلویثات بشریه دن پاک ایشدر مرید صادق دخی بو کونه تبعیت لازمدر

نکات عشق زحافظ شونه از واعظ * اگرچه دقت بسیار در فصاحت کرد *

عشق نکته لری حافظدن ایش و واعظدن ایشته اگرچه فصاحتده چوق دقت ایلدی (مفردات) (نکات) نکته (عشق) م (ز) من (حافظ) م (شنو) ایش (نه) نفی (از) من (واعظ) م (اگرچه) کرچه (دقت) م (بسیار) چوق (در) فی (فصاحت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اسرار عشق حافظدن و حافظ کبی مظهر تجلیات الهی اولان اهل معنالدن ایش حالات اهل الله آشت اولوب سخره قبل و قال اولان واعظ ظاهر پرستدن ایشته (من لم یذق لم یعرف)

وله ایضا

چو باد عزم سرکوی یار خواهم کرد * نفس بیوی خوشش مشکبار خواهم کرد *

باد کبی یارک محله سی باشنه عزم ایتمک ایسترم نفسی انک لطیف رایحه سیله مشکبار ایتمک ایسترم (مفردات) (چو) شل (باد) بل (عزم) قصد (سر) باش (کوی) محله (یار) م (خواهم) ایسترم (کرد) ایتمک (نفس) م (با) لامیه (بوی) رایحه (خوش) لطیف (ش) ضمیر (مشکبار) مشک یاغدر بیچی (خواهم کرد) ایتمک ایسترم (معنای اشارتی) (ان فی ایم دهر کم نفعات الا نفع ضو الهی) حدیث شریفی سر نیجه بوغرنا مساعده سر یار قدم اقدم جانب حق ریاضات و مجاهدات ایله عزم ایتمک ایسترم و اول جناب قدسه عزم و توجه ایله نفعات حق ایله فیضیاب او اوب (واجب للمعین اماما) سر نیجه اول نفعات الهیه نفسی لطیف و مؤثر ایدوب نیجه مؤمنین متقیه ریح رحمان ایله مشکبار واهدای راه رشادده کرم نشان اولمق ایسترم

امامه ایلدی کبی (بیایه بیکه) و بوضع قرب جام بین * اگرچه چشم نمازاهد از حقارت کرد) بیکه باسی حرف صله وضع قرب اضافتی بیایه در و قربک جاهه اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر چشم کردک مفعول اولی و بیا مفعول ثانیه از حقارت کرده متعلقدر یعنی مفعول به غیر صریحدر * محصول بیت * خواجده خطاب عام طریقیه بیورر کل میخانه به و بنم منصبک قرب و وضعی کور یعنی پیرمغانه زیاده قریب ایز و صدر مجامده چالس ایز اگرچه زاهد کوز بی بزه حقارت جهتندن ایلدی یعنی بزه حقارانه باندی حاصلی میخانه ده کمال عزتمده ایز اگرچه اهل زهد بزه حقارت و اهانتله نظر ایلدی (نشان عهد محبت زجان حافظ پرس * اگرچه خانه دل محنت تو غارت کرد) نشان عهد اضافتی لامیه در و عهدک محبت مصدرک مفعولنه اضافتدر بجان حافظ لامیه در پرس امر مخاطبدر پرسیدن صور دیمکدر خانه دل اضافتی بیاید در اصل کلام خانه داش ایلدی ضرورت وز نیچون ضمیر شینی حذف ایلدی یار * محصول بیت * محبت نشانی جان حافظدن صور اگرچه سنک محنتک خانه دانی غارت و بیا ایلدی یعنی ای جانان سنک محبتک و فاعله دایمک حافظک نشاننددر اگرچه سنک محبتک عشقک صبرخانه دانی یعنی ایلدی حاصلی هر نقدر که سنک جو رجفای چکدیه و فادار لغنی زک ایلدی دیمکدر بو غزل غزل سابقه نظیره سی شکایدر (وله رحم الله روحه) (چو باد عزم سرکوی یار خواهم کرد * نفس بیوی خوشش مشکبار خواهم کرد) عزم بیت سره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر سرکوی یار اضافتی لامیه در کرد

بوند کردن مناسبه در زیر ماضی مضارعه مقارن اولسه قاعده بودر نفس اصلنده نفسدر میم ضرورت وز نیچون حذف اولشدر بیوی خوشش با حرف سبب بیوی خوش اضافتی بیایه در شین ضمیر سرکوی یار راجعدر مشکبار وصف ترکیبدر یار بندن مشک یاغدر بیچی * محصول بیت * باد کبی سرکوی یار فصد ایلدیم نفسی انک کوزل قوقو سیله مشکبار ایدیمرم یعنی خاک سیر کویشدن نفسی مسک ایدوب مشک یاغدر بیچی ایدیمرم

(هراب روی که اندوخته ز دانش و دین * نثار خاک ره آن نکار خواهم کرد) که رابط صفت اندوخته فعل ماضی نفس متکلم
 وحده قراندم دیکمیدر یعنی کسب ایدم ز دانش را من بیایه * مناسبت قراندینی آب رونی پیاندر نثارک خاکه اضافتی مصدرک
 مفعولته اضافتی در و خاکه ره و رهک آن نکاره لایه در * محصول بیت * علم و دیدن هر یوزی صوبی که کتب ایدم
 اول نکار ک بولنک طبرافته صبحو ایدم
 ۳۴۴

هر یوز صوبی که علم و دیدن قراندم و کسب ایدم اول نکارک خاک را نه نثار ایتک
 ایسترم (مفردات) (هر) (جمله) (آب رونی) (بوز صوبی) (اندوخته) (قراندم) (ز) (من
 (دانش) (علم) (دین) (م) (نثار) (صباح) (خاک) (طبراق) (ره) (بول) (آن) (اول
 (نکار) (محبوب) (خواهم) (ایسترم) (کرد) (ایتک) (معنای اشارتی) (علم و دیدن
 و اعمال و افعال و معرفت و یقیندن هر نه که کسب و تحصیل ایدم جمله سنی محبوب
 حقیقتک عشق بولنده خالصا اوجده الله نثار ایتک ایسترم

بهرزه بی می و معشوق عمر میگذرد * بطانتم بس از امروز کار خواهم کرد *
 شرابسن و محبوب بسز عر باطل و عبت بر کج بوقوت قدر اولان بطانتم بتر بگویند
 ایش ایتک ایسترم (مفردات) (با) (لایه) (هرزه) (باطل) (بی) (نی) (می) (شراب
 (معشوق) (م) (عمر) (م) (میگذرد) (کج) (بطالت) (کسالت) (مهم) (خبر) (بس) (بتر) (از)
 من (امروز) (بو کون) (کار) (ایش) (خواهم) (ایسترم) (کرد) (ایتک) (معنای اشارتی)
 حضرت الهک ذوق و محبتسن و عشق و طاعتسن هوای غصه لکن عر عبت بره
 کچر نفس بولنده صرف اوئان عمرده فائده بوقدر بوقوت قدر کین محبت و طاعتسن کچن
 عمرده بطانتم بتر بوندن صکره عشق و محبت الله بولنده تشبیر ساقی ایدوب سعی و غیرت
 ایتک ایسترم و ایسترم کرک

صبا کجاست که این جان خون گرفته چو کل * فدای نکهت کبوس یار خواهم کرد *
 باد صبا فنده در که بولکل کبی قان طومش جانی یارک زانی راجحه سنده فدا ایتک ایسترم
 و فدا ایسترم کرک (مفردات) (صبا) (بار صبا) (کجاست) (فنده در) (این) (بو) (جان) (م)
 (خون) (قان) (گرفته) (طومش) (چو) (مثل) (کل) (ورد) (فدا) (م) (نکته) (راجحه)
 اطفیه (کبوس) (زانی) (یار) (م) (خواهم) (کرد) (ایتک) (ایسترم) (معنای اشارتی) (بارب
 سنک فیض و احسانک فنده در که سنک شوق و محبتک بولکل کبی آل قان مستغرق
 اولمش جائی سن محبوب حقیقتک تجلیات صفایه سن و فطانت ذاتیه سن فدا ایتک
 ایسترم و سنک عون و عنایتک سنک عشق بولنده جائی فدا ایسترم کرک

چو شمع صبحدم شد ز مهر اوروشن * که عمر در سر این کار و بار خواهم کرد *
 صباح وقتک شمع کبی بکا ایتک محبتدن ظاهر اولدی که عمری بو عشق کار و باری
 سودا سنده صرف ایتک ایسترم (مفردات) (چو) (مثل) (شمع) (یشار موم) (صبحدم)
 صباح وقتی (م) (بکا شد) (اولدی) (ز) (من) (مهر) (محبت) (او) (خبر) (روشن) (ظاهر
 (عمر) (م) (در) (فی) (سر) (سودا) (این) (بو) (کار و بار) (ایش) (کوج) (خواهم) (کرد)
 ایتک ایسترم (معنای اشارتی) (بحمد الله) (حضرت الهک) (عشق و محبتدن) (صبحا
 وقتک دیک با نوب رو شاک و برن شمع کبی شب تا ببحر اتوار حقه استغراقه بتون
 عمری بو عشق و محبتک کار و باری سودا سنده صرف ایسترم کرک حضرت الهک
 عشق آشنه با نغمه عمر یکرم کرک

بیاد

روشن عمر کردک مفعول اولی و مفعول ثانیه محذوف اولان صرف لفظی در صرف خواهم کرد تقدیرده * محصول بیت *
 صباح وقتک شمع کبی ایتک محبتدن بکا روشن و واضح اولدی که عمری عشق کار و بارنده صرف ایدم یعنی اکامحبتک
 غلبه سندن اکدم که عمر ایتک سودا سنده مصروف اولیسم در

(بیاد چشم تو خود را خراب خواهم ساخت * بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد) بیاد چشم با حرف ضمه
 و یاع معنایه در یاد ایتک در ذکر معنایه چشمه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی قبیلنددر و چشمک تویه اضافتی لایه در
 خود را ساختک مقدم مفعول ایدر و خراب مفعول ثانیه ساخت بونده ساختن معنایه در زیر مضارع و مقارن
 عهد قدیم اضافتی یسایه در استوار محکم معنایه در * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پیور سنک چشمک
 یادله کندیمی خراب ایدم بنای عهد
 قدیمی محکم ایدم یعنی کندیمی خراب
 ایلکله عهد قدیمک بناسنی محکم ایدم
 زیر سنکله عهد من بوریادی که بکافا
 طاری اولنجه عشقک ترک ایلیم (نفاق
 و زرق نبخشند صفای دل حافظ * طریق
 رندی و عشق اختیار خواهم کرد)
 صفای دل اضافتی مصدرک مفعولته
 اضافتی قبیلنددر * محصول بیت *
 ای حافظ نفاق وریا کوکله صفا بغش
 شمدنکرو عشق و رندلک طریق یعنی اختیار
 ایدم (ولرح روحه) (کنون که در
 چن آمدکل از عدم بوجود * بنفشه در
 قدم او نهاد سر بسجود) (کنون و اکنون
 شمدی دیکدر که حرف بیان و بار ابط
 صفت در چن در حرف ظرف بوجود
 با حرف صله در قدم او در حرف ظرف
 و یا حرف صله او خبری کله راجحه در
 بسجود با حرف صله * محصول بیت *
 شمدیکه چنده کل عدمدن وجوده کلدی
 بنفشه ایتک قدمه باشی سجده به قودی
 بنفشه سجده ایلک قدمه باش قودی
 درین حق ادا ایلش معلومدر که اکثر
 بنفشه دامان نهال کلد بتر باشی او کله
 دوشش اولور کوبا که سجده به وار مشدر
 (بنوش جام صبوحی بناله دف و چنک
 * بوس غیب ساقی بنغمه فی و عود)
 جام صبوحی اضافتی یسایه اصلده جام
 باده صبوحی ایدی قرینه قائم اولدیغیون
 باده بی حذف ایلدی غیب ترکیه سقده
 در ساقی به اضافتی لایه در عود بونده
 چشمه اسلوبنده بر سازه اسیدر ایا بولنک
 تکتی سی بولک اولور * محصول بیت *
 ناله دف و چنکله جام باده صبوحی نوش
 ایلک یعنی باده بی ساز و سوزله ایچ اندنصرک
 نغمه فی و عود له ساقینک چکه سی
 التینی اوب حاسلی ذوق و کامرانی ایلک

۳۴۵

بیاد چشم تو خود را خراب خواهم ساخت * بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد *
 سنک چشمک یاد نه کندیمی خراب ایتک ایسترم عهد قدیم بناسنی محکم ایتک ایسترم
 ایسترم کرک (مفردات) (با) (لایه) (یاد) (ذکر) (چشم) (کوز) (نو) (سن) (خود را)
 کندیمی (خراب) (م) (خواهم) (ایسترم) (ساخت) (دوزمک) (بنه) (عز) (عهد) (زمان
 (قدیم) (اژل) (استوار) (محکم) (خواهم) (کرد) (ایتک) (ایسترم) (معنای اشارتی)
 یارب سنک نظر رجک و اطف و عنایتک بادی و امید ایلک کند و وجودی خراب ایتک
 ایسترم (اوف و اهد الله) (سر نیجه یوم السنده اولان بنای عهد قدیمی محکم ایتک
 ایسترم که) (اوف بههد کم) (سر نیجه مظهر اولم

نفاق و زرق نبخشند صفای دل حافظ * طریق رندی و عشق اختیار خواهم کرد *
 نفاق وریا کوکل صفاسی بغش ای حافظ رندلک و عشق طریق یعنی اختیار ایتک
 ایسترم و ایسترم کرک (مفردات) (نفاق) (نفاق) (زرق) (ریا) (نبخشند) (بغش
 (صفا) (م) (دل) (کوکل) (حافظ) (م) (طریق) (بول) (رندی) (لایه) (عشق) (م)
 (اختیار) (م) (خواهم) (کرد) (ایتک) (ایسترم) (معنای اشارتی) (عشق و حالاندن و معرفت
 و کراماندن کندوده اولمائی اظهار و دعوی نفاق و ذواللسانین لک نفاق و شمرک
 خنی اولان ریا و صفا صفای قلب و لذت روحانی و بر من بلکه ظلت و غفلت
 و کثافت و بعدیت اثر ایدر ای حافظ بی غرض و خاص اوجه الله حضرت الهک
 غیریدن قطع امید ایلک (ولایخوفون اومه لایم) (سر نیجه لا ایا ایلک و آتش عشق محرق
 ماسوی الهی اختیار ایتک ایسترم و ایسترم کرک * و له ایضا *

کنون که در چن آمد کل از عدم بوجود * بنفشه در قدم او نهاد سر بسجود *
 شمدی که چنده کل عدمدن وجوده کلدی بنفشه سجده ایلک قدمه باش قودی
 (مفردات) (کنون) (شمدی) (چن) (بنفشه) (آمد) (کلدی) (کل) (ورد) (از)
 من (عدم) (بوقتی) (با) (لایه) (وجود) (م) (بنفشه) (م) (در) (فی) (قدم) (ایاق
 (او) (خبر) (نهاد) (قودی) (سر) (باش) (با) (لایه) (سجود) (م) (معنای اشارتی)
 مراد و محبوب خدا اولان شیخ کامل و وارث محمدی مؤید من عند الله عالم غیب
 و لا هوتدن بوعلم شهادت و ناسوتده ارشاد خلق ایچون ظهوره کلدی کندوده
 راجحه توفیق الهی اولان مرید را کاتسایم و اطاعت ایلک قدمه باش قودی (کل الطرق
 مسدوده الا من اتقنی اثر رسول الله صلی الله علیه و سلم و اتقنی الوارث محمدی
 صلی الله علیه و سلم) (معنایه) (بیر که) (صحبتهم) (بجایه) (حبیبه) (آمین

بنوش جام صبوحی بناله دف و چنک * بوس غیب ساقی بنغمه فی و عود *
 دف و چنک ناله سبیل جام صبوحی نوش ایلک فی و عود نغمه سبیل ساقینک غیبی
 اوب (مفردات) (بنوش) (ایچ) (جام) (قدح) (صبوح) (صبحا) (ایچان) (شراب
 (با) (لایه) (ناله) (فریاد) (دف) (م) (چنک) (معروف) (آلتیمو) (بوس) (اوب
 (غیب) (محبوبک) (چکه) (سی) (اتشدی) (طوباق) (ات) (ساقی) (م) (نغمه) (م) (فی) (م)
 ۸۷

دل

فرصت ال و بر مشکن بو بیت بیت اولده اولان امرک جویا بدر یعنی کل زمانیدر ساز و نغمه یاد نوش اواق کرک
 (بدور کل منشین بی شراب و شاهد و چنک * که همچو دور بقا هفتقه بود معبود) بدور کل با حرف ظرف و اضافتی
 لایه در مراد وقت کلدن منشین نهی مخا طبدن نشیندن که حرف تعلیل همچوهم ادات تا کید و جوادات تشبیه
 بقا اصلده بقاش ایدی کله راجع ضمیر له ضرورت وزنی و قرینه قائم اولدیغیون حذف اولدی هفتقه هنر ادات توصل

و با حرف وحدت برهفته مقداری دیگر بود فعل مضارع مفرد غائب ضمیر فاعلی کله راجعه در مناسی او اور دیگر معدود دن مراد معینر * محصول بیت * کل زمانه شراب و شاهد و چنگیز و تورمه زیرا دور کل دور بقا کی برهفته اولور معین حاصلی کل سراج الزوال در امدی زمانی صفا ابله کچور مک کرک خواجه زمان کلی زمان بقا سته تشبیه ابلدی زیرا زمان بقا سی کلک آجلوب بیرای دو کله در ریوایسه برهفته ده او اور و دور کل برای کیدر اما چو نکه بهر حال کذا ندر و بایدار دکلدر برهفته

۳۴۶

(عود) آلت اهورندر (معنای اشارتی) ای مرید صادق اگر توفیق بایله بونک کی پروارث محمدی به واصل او اور ایسک اناک جام صبوحی کی مظهر فیض الهی اولان فانی محافظه ایدوب اندن لایالی و آشکار شراب عشق الهی بی نوش اینکله مستغضب اولغه سعی ابله و اول ساقی کوثر حقیقتک اسان ما و جی سندن بالنده الهام ربانیه ظهور ایدن معارف اند نیدری اجتماع و قبول اینکله دل و جان کندن حیات جا و دان بولغه غیرت ابله

چو بدور کل منشین بی شراب و شاهد و چنگ * که همچو دور بقا هفت * بود معدود

کولک دورنده شراب و محبوب و چنگیز و تورمه زیرا کلاک دنیا ک بقای زمانی کی بقا سی معدود برهفته در (مفردات) (با) للملابسه (دور) زمان (کل) م (منشین) اوتورمه (بی) ننی (شراب) م (شاهد) محبوب (چنگ) آلت اهور (که) زیرا (همچو) مثل (دور) م (بقا) دوام (هفته) م (عمره) وحدتیه (بود) در (معدود) صابلی (معنای اشارتی) ای سناک فرداش بونک کی عجب در خدایک زمانه عشق و محبت و محبوب حقیقی اولان الالهه انیسر اوتورمه و انک صور اسرافیل کی حیات بخش اولان کلمات قد سیدرینی استماع سز طوره زیرا (اوقت سیف قاطع) در ایام دنیا معدود برهفته کی سریع الزوال و بی بقا اولد یغی کی اول محبوب خدایک دخی بوعالده بقا سی معدود در بخالد دکلدر

چو شد از بروج ریاحین چو آسمان روشن * زمین باختر میمون و طالع مسعود

ریاحین برچاندن آسمان کی روشن اولدی زمین مبارک ستاره ابله و طالع مسعود یله (مفردات) (ریاحین) ریاحینک جمعیدر (ریحان) م (بروج) برجک جمعیدر (چو) مثل (آسمان) م (روشن) ظاهر (زمین) م (با) للملابسه (اختر) بادن (میمون) مبارک (طالع) بلدز (معدود) سعد (معنای اشارتی) هر قفنی سالک که اول دماغ جانی ریاحین ریح رحان بولمش و روح مطهر و منوری بروج اوج علا به واصل اولمش وارث محمد بنک صحت و نظردن فیضیاب اولدیه اظهر من الشمس در که اول سالکک وجود خاکسی زیور اسرار شریعت محمدی به ابله مانند اختر سیمون محلی و دل و جان مستعدی اوار روحانیت احدی به ابله پیوند طالع مسعودی منور و مجلا در

چو بیاغ نازه کن آیین دین زردشتی * کنون که لاله برافروخت آتش نمرود

زرد دشته منسوب اولان دینک عادتنی باغده نازه ابله شمدیکه لاله نمرود آتشی شعله اندردی (مفردات) (با) ظرفیه (باغ) م (نازه) م (کن) ابله (آیین) عادت (دین) م (زردشت) برحکیم آدی (با) تشبیه (کنون) شمدی (لاله) م (بر) زائد (افروخت) شعله اندردی (آتش) م (نمرود) برکافزک آدی (معنای اشارتی) اول حکیم الهیک اسرار حقیقتسندن اولان دینک رسوم و عاداتنی

چو روضه

زردشت زرادشدن محققدر نمرود فونک ضمیمه در اصلافت اما بجم مفتوح و قور شهرتده قه در * محصول بیت * باغده زردشته منسوب دینک و ملنک آییننی و اساوینی نازه ابله یعنی آتش کی قرمز ی پاده بی باغده کنور و بوش ابله شمدیکه لاله آتش نمرودی بالکنسدر دی یعنی قرمز ی لاله ل آجلدی حاصلی لاله وکل زمانه آتش پرستلر کی پاده جرانوش اینک کرک (زردشت شاهد نازک عذار عیسی دم * شراب نوش

و زها کن حدیث عاد و نمرود) دستک شاهده اضافتی لامیه در و شاهدک نازک عذاره بیانیه شاهد بوده محبوب معنایه در و نازک لطیف معنایه عذار صقال بتی بر اما اکثر بکا قده استعمال ایدر ل نازک عذارک عیسی دمه اضافتی بیانیه در عیسی دم عیسی نفسلی یعنی احیای موتا ایدر معنا سنه زها کن صالیور یعنی ترک ابله دیگر قوم هود و نمرود قوم صالجه دیرل صلی الله علی جمیع الانبیاء خاصه علی نبینا محمد اللهم زده شرفا و کرما و مهابة و تعظیا * محصول بیت * عیسی نفسلی نازک عذار محبوبک الندن پاده

۳۴۷

روضه خوانده و عزانده ریاضات و مجاهدات تحصیل ابله (فادخلی فی عبادی وادخلنی جنتی) سر فجه میدان حقیقه * هر فة الالهده دینک لذت و حلاوتنی بولغه سعی ابله که بوعالده شمدی لاله کی قلبی سیاه سو اقران و نفس و شیطان نمرودی هوا آتشی شعله اندر و بوب جانک خلیانی هلاک ایتک قصصندن در ل بوعاداردن خلاص اولق انجیق اول حکیم الهیک حیا به سنده سعی مذکور

چو زردست شاهد بوسف جلال و عیسی دم * شراب نوش و زها کن حدیث عاد و نمرود

عیسی نفسلو و یوسف حسنلو محبوبک الندن شراب ایچ و عاد و نمرود سوسو زنی ترک ابله (مفردات) (ز) من (دست) ال (شاهد) محبوب (یوسف) م (جال) حسن (عیسی دم) عیسی نفسلو (شراب) م (نوش) ایچ (رها) ترک (کن) ابله (حدیث) سوز (عاد) قوم عاد (نمرود) قوم نمرود (معنای اشارتی) ای سناک فرداش اول مرده دالری احیا اید یحیی عیسی نفسلو و اول نور محمدی و جهنده ظاهر یوسف حسنلو حکیم الهیک الندن شراب عشق نوش اینکله سعی ابله و حق باطلندن تمیز ابله قوم عاد و قوم نمرود کی هلاکده اولان اهل هوا تک وجود شیطانتک کلامنی اصفا ابله با خصوص عوام علمانک و عوام طریقک سوزنی ترک ابله و اول پیرکامله قول و فعل تبعیتده ثابت اول

چو جهان جو خلد بر بن شد بدور سوسن و کل * ولی چه سود که در روی نه ممکنست خلود

سوسن وکل دورنده جهان جنت اعلا کی اولدی اما نه فائده که ائده بقا ممکن دکلدر (مفردات) (جهان) م (جو) مثل (خلد بر بن) جنت اعلی (شد) اولدی (با) ظرفیه (دور) زمان (سوسن) م (کل) م (ولی) لکن (چه) نه (سود) فائده (در) فی (وی) او (نه) نفی (ممکن) م (است) در (خلود) بقا (معنای اشارتی) ای سناک یوفانی و خراب جهان خلق اولدنبور منظور حق دکلدر لکن نظر حق ابله شرفیاب اولان اولیاء الله و محبوبان شاهنشاهلرک و سطه سیله اذت غذای روحانیت و رزق معنوی اولان حکمت و معرفت و دولت رؤیت جمال حضرت تحصیلنه مقام اولدیفیچون عند الامار قین جنات عالی کی اولدی اما نه فائده که ائده بقا ممکن دکلدر انکیچون الله قولاری دنیا به کوکل ورمیوب همان دوات ایدی تحصیلنه سعی ایچش لدر

چو چوکل سوار شود بر هوا سلیمان وار * سحر که مرغ در آید بنغمه داود

چونکه کل سلیمان کی شاخ هوا اوزره سوار اوله سحر وقتی که بلبل داودی نغمه به کله (مفردات) (جو) چونکه (کل) م (سوار) بنیچی (شود) اوله (بر) علی (هوا) شاخ (سلیمان) م (وار) مثل (سحر) سحر وقتی (مرغ) بلبل (در) فی (آید) کله (با) للملابسه (نغمه) ترغ (داود) م (معنای اشارتی) شول وقت سلیمان علیه السلام کی محبوب خدا اولان شیخ کاهلک نظری و همی مسالک

چو روضه

آصف اضافتی لامیه آصفک دهره اضافتی به بولده در آصف سلیمان پیغمبرک وزیریشک اسمی در آصف ابن برخیا دیرل وزیرله آصف و پادشا هله سلیمان دیرل تعظیا زیرا آصف اولیادن ایدی تنکیم آلام کتا بلرند میتدر وزیر ملک سلیمان اضافتی لامیه در ملک سلیمان شیراز در که سلیمان پیغمبرک تختیدر تنکیم کتب توار بخنده مسطور و مذکور در عماد دین وزیرک لقبدر و محمود اسمی وزیر ملک سلیمان آصف دن بدادر و عماد دین وزیرک بدل و محمود عماد دینسندن

عطف بیان * محصول بیت * چونکه کل مذکور اولان کی اولاً جام لبالب ایسته آصف دهرک بادینه که اول وزیر ملک سلیماندر که لقبی عماد دیندر واسی محمود حاصلی بولقبه ملقب و بوعلم الیه معلّم اولان وزیرک عشقته باده ایچ (زعیش کام ایدجو بدولتش حافظ * که باد تاباید ظل رأفتش ممدود) عیش عینک قبحیه لغتده درلک دراما بولک کی پرلده ذوق و صفای ادرکام ابد اضافتی بیایسته تابد بونده مراد دیمکدر جوامر محاطبدر جویدندن ایسته دیمکدر بدولتش شین ضمیر وزیر محمود را جمدر حافظ منادی

۳۴۸

حرف نداسی محذوف که حرف رابط دعا بادادات دجایه تانتهای غایت ایچون الی معناسنه بید با حرف صله ظل رأفتش ظلال رأفت اضافتی بیایسته و شینه لامیه شین ضمیر وزیر محمود را جمدر شفقت یعنی اسرکک رأفتیده کلور دلالات کی حسن بایندن فتح و علم بایندیده مستمدر پس بویکی بایدن مصدری رأفا فعلا وزنی اوزره کلور عینک قبحیه اسم فاعلی رؤف کلور فعول وزنی اوزره رؤف ده کلور فعل وزنی اوزره مبالغه الیه اسر کی معناسنه در * محصول بیت * ای حافظ انک ایام دولتنده عیش و صفادان ابدی دوانه طالب اول که انک ظل شفقت و رأفتی ابدیه دک ممدود و دائم وثابت اولسون بعض نسخه ده مخلص بیت بویه واقعدر (یار باده که حافظ مدامش استظهار

* بفضل رجت غفار بود و خواهد بود) مدامشک شین ضمیر معنی جهتنده استظهار مقیددر مدام استظهارش تقدیرند بفضل رجت غفار با حرف صله و اضافتی لری لامیه رد ر بود حکایت حال ماضی معناسنه در خواهد بود بونده بود بوند معناسنه در * محصول بیت * باده کتور که حافظک دایما استظهاری یعنی آرقه لسی کنه لری بار اقبی الیهک رجتک فضلنه در (و له رجو حه) (صوفی نهاد دام سر حقه باز کرد * بنیاد مکر با فلک حقه باز کرد) صوفی مبتدا نهاد خبری فعل ماضیدر نهادندن قودی دیمکدر بونده قودی دیمکدر دام قرینه سله و دام مفعول بهیدر نهادک و او حرف عطف و مابعدی نهاده معطوفدر تقدیر کلام و باز کرد سر حقه در باز کرد آجدی و سر حقه مفعول بهیدر مصراع ثانی خبر ثانی در صوفیک یعنی تکرر قیلنددر

صادقت هوای اوزره و شاخ وجود بینوایی اوزره سوار و حواله اولور که (و بالاسحار هم استغفرون) سر بنجه اول سالک ذاکر شیدا بلبل کی نغمه دا و دیله اوقات سحر لده ماسودن خالی و در ناله یله مالی قلب حزین الیه حضرت الهی ذکر و فکرده ثابت و دائم اولورسه و عشق خدا الیه توجه کامله بولورسه در

زمانه وزیر آصفک ذکر و شوقه لبالب جام ایسته سلیمان ملکک وزیر عیسی الدین محمود (مفردات) (بنخواه) ایسته (جام) قدح (لبالب) طوبی (با) (لبالب) (یاد) ذکر (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (عهد) زمان (وزیر) م (ملک) م (سلیمان) م (عمادین) لقب وزیر وقت (محمود) اسمیدر (معنای اشارتی) پیغمبر انس و جن حضرت فخر کاشات علیه افضل التیمات اقدیرک وارث حق بنی غوث اعظم و منصرف عالم محمود فی السماء و الارض عماد الدین المحمدی علیه السلام سلیمان وقت و خلیفه الله فی الارض در انک خلیفه سی و وزیر آصف عهددر اول خلیفه اخایه برولی کامل و پر شیخ مکملدر که سالکین مستعیدک ارشاد و تر بیه سی انک بنده در اول شیخ کاملک عشق و محبتیه قلبی طولد یروب ماسودن انقطاع و اکا توجه کامله الیه استعداد الیه که اندن مستغنی اوله سین

ز عیش کام ایدجو بدولتش حافظ * که باد تاباید ظل رأفتش ممدود

آنک دولتنده عیشدن ابدی مراد ایسته ای حافظ که تا ابدی انک هر حتی سایه سی خلق اوزره دائم اولسون (مفردات) (ز) من (عیش) سرور و معیشت (کام) مراد (ابد) دائم (جو) ایسته (با) لبالب (دوات) م (ش) ضمیر (حافظ) م (یاد) اولسون (تا) انتهاییه (باده) دائم (ظل) کولکه (رأفت) مرحت (ش) ضمیر (ممدود) دائم (معنای اشارتی) ای حافظ اول شیخ کاملک سایه دولتنده عیش معنویدن و سرور بایدن دائم مراد ایسته که انلرک سایه سنده جمله مراد حاصلدر حضرت الیهدن دبلرکه انلرک سایه مرحتی و شفقتی بزم اوزر بزمده دائم اولسون

یار باده که حافظ مدامش استظهار * بفضل رجت غفار بود و خواهد بود

۳۴۹

شراب کتور که اول حافظک دائم اعتمادی غفارک رجعتی فضلنه ابدی وینه اکا اوله کرک (مفردات) (یار) کتور (باده) شراب (حافظ) م (مدام) دائم (ش) ضمیر (استظهار) اعتماد (با) لبالب (فضل) احسان (رجت) م (غفار) الله (بود) ابدی (خواهد) استر (بود) ابدی (خواهد بود) اوله کرک (معنای اشارتی) ای شیخ کرکیدن سن بزه شراب عشق افاضه الیه که اول حافظک دائم اعتماد و اعتمادی غفار الذ نوب اولان الیهک رجت و احساندر وینه اکا اوله کرک

صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد * بنیاد مکر با فلک حقه باز کرد

۳۵۰

صوفی طوزاق قودی و حقهک باشی آجدی حقه باز فلکه مکر بنیادنی ایلادی

۳۵۱

مفردات

ز راه حجاز بو کافرینه در و حجازده ایهام طریقله مذکور در بنجه بلدک اسمیدر و مایه و بوسلک که بویکی نغمه اصول آرینه راست و عراق وزیر افکنده و اصفهان راستک ابکی فرعی وارنکله و عشاق عراقکده ابکی فرعی و ارمایه و بوسلک وزیر افکنده برک در هوی و اصفهانک حسنی و نو ارمایه و بوسلک اوزره سی حجاز در اوزره بنجه نغمهک فرعیدر یعنی ابکی فرعیدر براوزه متولد و متشعبدر تکیم مایه و بوسلکدن اواز حجاز متشعبدر خواجه حضرت لری بویندیده بوفد مهارتن اظهار بیورمش منه عراقک فرعلیدر بویکی نغمه دن متولد

۳۵۲

و منشعب بر آوازهک اسمیدر حاصلی کلام بویندیده واقع اولان الفاظک اکثری ایام طریقله ذکر اولمش * محصول بیت * بواستاد و ماهر مطربنه بر دندر که عراق نغمه سنده دوزن و بردی و باز کشت آهنگنی نغمه حجازدن ایلدی یعنی حجاز عراق متفرعاتنددر ییلدی و اکا باز کشت ایلدی و غیره نغمه یه انتقال ایلدی بعض نسخه ده ساز برینده راه عراق و نغمه حجاز زرد بومقامادن مراد نغمه عراق و نغمه حجاز زرد بومقامادن بخیبر اولنلر بومقامده عجب سوز سوزلر که استماعه صدا ویر (ای دل بیا که ما پناه خدا رویم * زانجه آستین کوبه و دست دراز کرد) پناه خدا رویم با حرف صله پناه صفتی خدایه اضافتی لامیه در رویم فعل مضارع متکلم مع غیره و یندن کیدهلم دیمکدر زانجه اصلنده ار آچیدر آستین یک کوبه قصه کوتاهدن مخفف آستین کوبه و دست دراز اضافتی بیایسته در کرد لفظی اسناد مجاز در اصلده یکک قصه ایابان صوفیلر که یونلرک مصاحبه لیر زرباب و اوصافه انلر موصوفدر * محصول بیت * ای کوکل کل که اللهک پناه هسه وارهلم یعنی الله صیقل اول نسته دکه یکی قصه والی اوزونلر ایلدی یعنی ربانمکر ایشندن الله صیقل دیمکدر و باخینه ایشلدکلری نامشروع و نامعقول ایشلدن (بیت) صوفی پناه بیمار اهد قرابه دراز * ای کوبه آستین تکی درازدستی (صنعت) مکن که هر که محبت نه راست باخت * عشقش بروی دل در معنی فراز کرد (صنعت مکن بیور دینی غیبتدن خطابه

التفاندر یعنی بیت سابقده اولان غیبتدن مراد حیل و مکر ایلده دیمکدر که حرف تعلیل هر کده کی که اسمدر کس معناسنه ادات نفی معنی جهتنده باخته مقیددر عشقش

شبن ضمیر مصراع اولده که به راجه در و معنی جهتنده دله مقیدر بروی داش تقدیرنده عشقش مبتدا فراز کرد خبری و ما بهما کرده متعلق بروی دل با حرف صله روی دل اضافتی لامیه در روی بونده مقیددر اولسه ده معنایه خل و یرمزدی در معنی اضافتی ده لامیه در معنایه اضافتی استعاره طریقله در فرار کرد قایدی دیمکدر اصطلاحا * محصول بیت * صنعت مکن یعنی تزویر و با باده پراهر کسه که محبتده راست و رواست بار اولدی یعنی پاک و پاک بار اولدی عشق انک یوزینه معنی قیوسی قیادی

(مفردات) (صوفی) م (نهاد) قودی (دام) دوزاق (سر) باش (حقه) قوطو (باز) آجق (کرد) ایلدی (بنیاد) تم (مکر) حیل (با) لبالب (فلک) م (حقه باز) حقه اویشا یچی و سحر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اچقلری صید ایچون صوفی صوری ربان و سینه دوزاغنی قودی مکر و حیل حقه سی اولان فاسد قلبک اسرارنی اظهار ایلدی اول مکر و حیل نک تلمنی نامساعد اولان حقه باز فلکه بکره مک ایچون ایلدی یا خود فلک جاء اولان مردان خدایه بکره مک ایچون ایلدی

بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه * زیرا که عرض شعبه با اهل راز کرد

فلکک بازی و حیل سی صوفیک کلاه هسه بمور طه بی قبر زیرا که اهل رازه شعبه عرض ایلدی وقاره کوز او یونی کوسه قودی (مفردات) (بازی) اریون (چرخ) فلک (بشکند) قسیر (ش) ضمیر (بیضه) بمورطه (در) فی (کلاه) م (زیرا که) عات (عرض) اظهار (شعبه) قاره کوز او یونی (با) لبالب (اهل راز) اهل سر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) کندوی ارتفاع قدر الیه بنجوم کی بر معرفته فلکه بکره دن با خود مسئله الکذاب کی دعوا ی کاذب و بنیاد فاسد ایل کندوی مردان خدایه بکره دن صوفی صورت پرستک منبع فساد اولان سویدای قلبنده مضرقند یعنی ربان و سینه سین و عجب و غرور و تلبسته فاسده الیه اولان هر بر مکر و حیل سین جواسنس القلوب اولان مردان خدای فلک جاهک بازی غیرتی اظهار ایلدوب یوزینه اورمغه کندوی خجیل و رسوای ایلر که حق الیه باطل تمیز اولنوب هر بقالیزن خشن اهل راز اولان مردان خدایه شعبه صفتسون و طالب حق اولنلرک یوانی با کلتون ایچون متعنا الله ببرکات صحبتهم و بذات محبتهم آمین

ساقی بیا که شاهد رشتای صوفیان * دیگر بچاوه آمد و آغاز ناز کرد

ای ساقی کل که صوفیلرک رشتا محبوی کی و جلوه یه کلدی و ناز شروع ایلدی (مفردات) (ساقی) م (بیا که) کل که (شاهد) محبوب (رعنا) کوزل (صوفیان) صوفیلر (دیگر) کبرو (با) لبالب (جلوه) عرض جمال (آمد) کادی (آغاز) شروع (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای عقبات و قطع منازل دستگیر هادی اولان مرشد راه رشاد م کل که صوفی محقه رک محبوب اطین اولان حضرت الله کاهی تجلی ذات و کاهی تجلی صفات یوروب کاهی استغنا و استتاره شروع ایلدی

این مطرب از یکجاست که ساز عراقی ساخت و آهنگ باز کشت براه حجاز کرد

بومطرب قندندر که عراق سازی دوزدی یعنی عراق پرده سنی چالدی و کبرو حجاز پرده سینه رجوع قصددن ایلدی (مفردات) (این) بو (مطرب) چالنجی (از یکجاست) قندندر (ساز) دوزن (عراق) علم موسیقیه بر مقامک اسمیدر

۳۵۳

بومطرب قندندر که عراق سازی دوزدی یعنی عراق پرده سنی چالدی و کبرو حجاز پرده سینه رجوع قصددن ایلدی (مفردات) (این) بو (مطرب) چالنجی (از یکجاست) قندندر (ساز) دوزن (عراق) علم موسیقیه بر مقامک اسمیدر

۳۵۴

مفردات

مرا بیلغه مباشر او اب مکر و حیلہ یہ باشد ی فلک حقه بازله حاصلی حیلہ بازلقده و مکار لقده استاد ماهر اولان فلک حیلہ سازلقده و مکارلقده باشد یعنی انسانہ حیلہ و ریاضات مقدر کجوب فلک حیلہ بازلقده باشد ی (بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه * زیرا کہ عرض شدہ با اہل راز کرد) بازی چرخ اضافتی لامید در بازی با اصلید ایلہ او یون معناسندہ در بشکندش با حرف ناکید بشکندش کدر فل مضارع امر غالب مایندہ بوندہ ایکسیدہ اولاق مکر در قیودیک اولہ شین صیغہ صوفی بہ راجع در بیضہ بوندہ بومر طہ معناسندہ

(ساخت) دوزدی (آہنک) قصد (باز کشت) کبر و نمکاک (با) للہ بلاسہ (راہ) بول (حجاز) بودخی علم موسیقیدہ بر مقامک اسیدر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) بومر شدراہ رشاد فندہ در کہ بو تلویثند اولان صوفی عالی مقامہ مقامات عشق در کاهی تجلی ذاتہ و کاهی تجلی صفاتہ سر آغاز ایدوب کشف راز ایلک ایلہ مقام تکبیدہ راز درونی بردہ دن آکام ایدوب دائما انوار تجلی ذاتہ مستغرق قبیلہ و تلویثند

خلاص ایدہ

ای دل بیا کہ ما بہ پناہ خدا رویم * زانچہ آستین کوتہ و دست دراز کردیم
ای کوکل کل کہ بزخدا نیک حفظہ و پناہندہ کیدہ لم اول نسنہ دنگد قبصہ بک و اوزن ال ایلدی (مفردات) (ای دل) ای کوکل (بیا کہ) کل کہ (ما) بز (با) للہ بلاسہ (بناد) حفظ (خدا) م (رویم) کیدہ لم (ز) من (زانچہ) اول نسنہ کہ (آستین) بک (کرنہ) قبصہ (دست) ال (دراز) اوزون (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) و تجلیات ذاتہ استغرق راہ عشقہ استقامتہ حاصلدر ای کوکل کل بز تغییر شکل لاجل الاکل ایدن مکر و حیلہ صاحبی عوام صوفیک ایشادیک نامشروع نسنہ در حذر ایدوب حضرت اللہک حفظ و پناہندہ کیدہ لیکہ صراط مستقیمہ کراہ وی مراد یوقدر

صنعت ممکن کہ ہر کہ محبت نہ راست باخت * عشقش روی دل در معنی فراز کردیم
صنعت ولعب ایلہ زیرا ہر کیم کہ محبتی راست او بنامدی عشق انک کوکل یوزینہ معنی قبوسنی قبادی (مفردات) (صنعت) ظرافت (مکن) ایلہ (کہ) ز برا (ہر کہ) ہر کیم کہ (محبت) م (نہ) نفی (راست) طوغری (باخت) او بنامدی (عشق) م (ش) ضمیر (با) للہ بلاسہ (روی) یوز (دل) کوکل (در) قبو (معنی) م (فراز کرد) قبادی (معنای اشارتی) ای طاب حق حق یولندہ حیلہ نفسہ ذابع او اب صورت پرستاک ایلہ تللیات ایتہ و منافقانہ مردان خدایہ او یون دوکہ زیرا ہر کیم کہ حضرت اللہک عشق و محبتی بولندہ صادق اولیہ عشق الہی و غیرت شہنشاہی انک کوکل یوزینہ معنی قبوسنی قبایوب فیوضات ربایدن و تجلیات سبحانیدن مجروح (وطبع اللہ علی قلوبہم) سرینچہ مطبوع القلب اولسہ کر کدر

فردا کہ پیشکاہ حقیقت شود پدید * شرمندہ رہروی کہ عمل بر حجاز کرد
بارین قیامتہ کہ حقیقت صدی ظاہر اولہ خجیل اولور شدہ اول سالک کہ علی حجاز ور یا اوزرہ ایلدی (مفردات) (فردا) بارین (پیشکاہ) صدر (حقیقت) م (شود) اولہ (پدید) ظاہر (شرمندہ) خجیل (رہروی) سالک (عمل) م (بر) علی (حجاز) ریا (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) بوراہ حقہ صادق اولیوب حیلہ و تللیاتہ صورت پرست اولان بارین یوم نیلی السراژدہ و احکم الحاکمین اولان اللہک حضور معنوی یسندہ ہر برکک حقیقتی ظاہر اولدقده اول منافقانہ ریا ایلہ

عمل

مراد سازندہ مقولہ سیدر سازقینہ سیلہ و عراق بوندہ علم نمنہ دن اصول ار بعدنک ایکجی اصلیدر و سازک عراقہ اضافتی بیانیہ در و بوندہ عراق اہام طریقہ ذکر اولمشدر ساخت فعل ماضی مفرد غایدر دوزن و یردی دیمکدر و آہنک و او حرف عطف آہنک دہ اہام طریقہ ذکر اولمشدر قصدہ معناسندہ و سازندہ و کویندہ آہنکی باز کشتدہ اہام طریقہ ذکر اولمش رجوع معناسندہ و برنعمہ دن برنعمہ انتہال معناسندہ (بت) سوی حجاز کن آہنک و باز کشتن * کہ کوشہای عجم آذری مقام توبست *

حاصلی طریق محبتہ حفظ نفسہ و ارزوی طبعہ وارن کیمہک اوزرینہ عشق قبوسنی بند ایدر کہ وصل جانان دن بہرہ اولور (فردا کہ پیشکاہ حقیقت شود پدید * شرمندہ رہروی کہ عمل بر حجاز کرد) فردا بارین کہ حرف رابطہ صفت و با حرف بیان پیشکاہ صدر مجلس و قبو اوزرندہ اولان شاہ نشین حقیقتہ اضافتی بیانیہ در شود فعل مضارع مفرد غایدر ضمیر فاعل تحتہ مستر راجع در پیشکاہ حاصلی ضمیر اسمیدر شودک و پدید پای عجمیلہ خبری زیر شود افعال ناقصہ دندر شرمندہ اسم فاعل شرمیدن تقدیر کلام شرمندہ یاد در ضرورت و زنجیر افطاب تقدیر اولمشدر شرمندہ اولون یعنی اوتانیجی اولون دیمکدر رہروی یا حرف وحدت و رہ رویکی رانک فقیلہ وصف ترکیبدر رہ ییدن بولہ کیدیمی معناسندہ کہ حرف رابطہ صفت عمل ایش معناسندہ مقدم فعل بہ در کردک بر حرف استعلا علی معناسندہ بحجاز اسم مکملر مجاز مجوزدن مفعول بہ غیر صریحی در * محصول بیت * بارین یعنی قیامت کوندہ کہ ہر کشتک حقیقت و مجازی آشکارہ اولور شرمندہ و شرمسار رسالک اولسونکہ دنیادہ علی بحجاز اوزرہ اولہ یعنی ریا و زرقہ اولہ (ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست * غرہ مشو کہ کر بہ عابد نماز کرد) کبک ککککک خوش خرام وصف ترکیبدر خرامیدن کوزل صالحی کبک بو کہ اضافتی بیانیہ در کجا قندہ دیمکدر مکملر استفاہا مدر این کبی میروی فعل مضارع مخاطب کیدرسین دیمکدر یعنی قندہ کیدرسین دیمکدر بایست با حرف تا کیدایست امر مخاطبدر استیدندن دور دیمکدر یعنی کیتہ قرار ایلہ غرہ غیک کسری وراء شدہ نک فقی وای تا ایلہ مغرور معناسندہ اسددر مشو نہی مخاطبدر شو ییدن اولمہ دیمکدر لاکن معناسندہ در افعال ناقصہ دندر کہ حرف بیان غرہ مشو در کر بہ کاف عجمیک ضمی وراء مہملہ ساکنہ ایلہ کدی معناسندہ عابدہ اضافتی موصوفک صفتہ اضافتدر یعنی بیانیہ * محصول بیت * ای خوش خرام کبک یعنی خوان خوش خرام زہرہ کیدرسین طور کیتہ صاف مغرور اولسہ کہ عابد مرابی مصلی و نماز کذاردر اتدن بکاضر مترتب اولز دیو بلکہ ادا ایلدیک نماز نیاز اسباب پایند

عمل ایدن سالک صوری محبوب و خجیل اولسہ کر کدر

ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست * غرہ مشو کہ کر بہ عابد نماز کرد

ای خوش صالحی کککک قندہ کیدرسین طور و توقف ایلہ مغرور اولسہ کہ عابد کدیمی نماز ایلدی یا خود عابد کدی نماز ایلدی (مفردات) (کبک) کککک (خوش خرام) اطیف صالحی (کجا) قندہ (میروی) کیدرسین (بایست) طور (غرہ) مغرور (مشو) اولسہ (کر بہ) کدی (عابد) م (نماز) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) قال اللہ تعالی (ولاتمش فی الارض مریحا) الایہ سرینچہ ای قلبی نقوش ماسوا ایلہ آلودہ او اب بلا اخلاص ریا و سمعہ ایلہ مغشوش اولان بلا مغشوشات و صلاح ظاہرہ سنہ مغرور و فرحتا ک اولمش غافل نیچہ بہ دل بوغرور طوری حالکہ انصاف ایلہ کہ کدی کبی بی معنی حیلہ کارانی و مرآتیک ایلہ مجرد صید دنیا ایچون مرآب عابد صورتہ مغرور اولہ بواہر اولان حیلہ نفسہ الدائمہ و اخلاص تحصیلہ سعی ایدہ سین

حافظ ممکن ملامت رندان کہ درازل * مارا خدا زہد ربانی نیاز کرد

ای حافظ رندری ملامت اللہ ز را ازلدہ حق تعالی حضرتی بزی ریا ایلہ اولان زہد دن مستغنی ایلدی (مفردات) (حافظ) م (مکن) ایلہ (ملامت) طعن (رندان) حلق غیر بی بین لایالہ (در) فی (ازل) م (ما) بز (را) ادات مفعول (خدا) م (ز) من (زہد ریا) ریا ایچون اولان زہد (بی نیاز) مستغنی (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای حافظ (ولایتا فون لومہ لائم) سرندہ قلبی معصوم ظاہری خراب حلق غیردن نظری منقطع لایالی خرابی لہرہ صفین طعن ایلہ محمد اللہ حق تعالی بزی ریا ایلہ زہد فروخت اولان مرآتیکدن مستغنی وی نیاز ایلدی عصمت اللہ من شر انفس الامارہ بالسو

وله ایضا

سالمادل طلب جام جم از ما بگرد * وانچہ خود داشت ز بیکانہ منامیکرد

نیچہ یلار کوکل بزدن جام جم طلب ایلدی اول نسنہ بی کہ کند و طورتدی بیکانہ دن نمنا ایلدی (مفردات) (سالمادل) یلار (دل) کوکل (طلب) م (جام) قوح (جم) بر باد شاہ اسمی (از) من (ما) ز (میکرد) ایلدی (وانچہ) و اول نسنہ بی کہ (داشت) طورتدی (ز) من (بیکانہ) یاد (نمنا) طلب (میکرد) ایلدی (معنای اشارتی) (من عرف نفسہ فقد عرف ربه) سرندن غافل و محبوب اولنن نیچہ یلار کوکل بزدن مشاہدہ جمال اللہ کند و ایلہ حاصل اولان مرآت مجملای سویدای قلبی طلب ایلدی فی الحقیقہ بواسطہ داد کنندہ و اریکن مشاہدہ بی جالب اولان مجاہدہ بی ترک ایدوب بو کرک ظہورنی کنندون طلب ایچوب اہل صورتدن نمنا ایلدی ہیہاتکہ اعل صورتدہ بو نمناک ظہوری محاسن

ودام فریدر بوتلمیچدر شول مشہور قصہ بہ کہ کر بہ حیلہ ساز برکون کردندہ نسیمیلر طاقوب زہد و تقوا بہ بشر کہ کککک برسی بونک بوجالی کوروب مسکین فریندن بی رب اولوب یانہ وار برکور کہ محکم زہد و تقوا بہ مشغول اولوب هیچ بو کہ التفات ایلز پس مکرندن غافل او اب و اوروب سار بولدا شلرینہ خبر ایدوب کلوب کوردر فی الواقع دیدیک کبی کر بہ عابد اولمش پس خدایہ شکر و جود ایدر و کر بہ حیلہ باز ایلہ استیناس ایدر کر بہ شواقدر صبر ایدر کہ

تو مظلوم را بپایند یاتوب بوالغنه باشلر پس برین بر الیه و برین اغزله قیابقی فاجوب بولدا شلرینه
خبر و رزل که ای نه زاهد اول برمنی شکار ایدردی شدی اوچومزی راوغردن قادی پس خواجه جوان خوش خرامه بوتلمی
تمیل ایدوب پیورر عاید حیلله باز و مکارک یانده وارمه مبادا که سنی عاقل و مغرور ایدوب شکار ایلید (حافظ مکن ملامت
رندان که درازل * مارا خدا ز زهد ربانی

۳۰۲

کوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود * طلب از کم شد کان لب دریا میکرد *

بر کوه که کون و مکان صد فتنه طشره ایدی دریا کنارک ضایع اولمشلرندن طلب
ایلدی (مفردات) (کوه) م (یا) وحدتیه (از) من (صدف) م (کون) زمان
(مکان) م (بیرون) طشره (بود) ایدی (طلب) م (از) من (کم) یاوی
(شد کان) اولمشلر (لب) کنار (دریا) دکر (میکرد) ایلیدی (معنای اشارتی)
فرض بلا واسطه خدا یا خود تجلای انوار ذات بی چون و چرا و مشاهده جمال
الله تعالی بر کوه در که عالم امر دندر بو کون و مکان صد فتنه طشره درلکن
کوکل بیتلر لکنکه دریای توحید ذات الهیه ک ضایع لری مشایخ صور یلردن و عوام
طریق یلردن که شیاطین الانس درلر انلردن طلب ایلیدی بو طلب سر آمدن
آب طلبی کیدر

بی دل را که خدا در همه جا با وی بود * او نمی دیدش و از دور خدا را میکرد *

بر کوکلسری که خدا در همه جا ایدی اول آنی کورمز دی و اراقیدن خدا
ایچون ایلردی (مفردات) (بی دل) عاشق (یا) وحدتیه (را) ادات مفعول
(خدا) م (در) فی (همه) جمله (جا) مکان (با وی) انکه (بود) ایدی
(او) اول (نمی دید) کورمز دی (یا) حکایت (ش) ضمیر (از) من (دور)
اراق (خدا را) الله ایچون (میکرد) ایلیدی (معنای اشارتی) (بانی الله بقوم
یحیهم و یحیونه) سرچله بر عاشق که (و هو معکم انما کنتم) موجبیه هر یرده الله
ایله ایدی اول عاشق قبل المعرفة (لا تدرك الا بصار) مقتضای صوره ک معنایه
بهدی اولدی ایچون رفع بحاله مشاهده جمال الله خود بخودانه میسر اولدیغندن
دائمآ حارف بالله اولان محبوب خدا لردن ایستداد ایدوب الله ایچون کر مکرزه
بکاهون ایدک دیوتیازده درلر بورا حقه عقلاه وصلت معتذر اولدیغندن هر بر
عاشقه و سبله طلب ایتمک لازمدر که ترک الدلیل قبل الوصول قبیح در

آن همه شایسته عقل که میکرد اینجا * سامری پاش عصا و بد بیضا میکرد *

عقل اول جمله حقه بازالنی که بونده ایلدی کویا سامری عصا و بد بیضا اوکنده
ایلدی (مفردات) (آن) اول (همه) جمله (شایسته) حقه بازالنی (عقل) م (میکرد)
ایلدی (اینجا) بونده (سامری) حلی بنی اسرائیلدن بوزاغی یا یوب خانی بوزاغی به
طایپدن کافر در (یش) اولک (عصا و بد بیضا) موسی علیه السلام مجرمل بدر
(میکرد) ایلیدی (معنای اشارتی) شر یمنه و انبیا به بزم احتیاج بوقدر بر عتق
ایله حقه واصل اولور ز دین حکما کفره سی کی شرح شریفه و انبیا و اولیایه تابع
اولیوب بورا حقه عقل هر نه قدر مکر و حیلله و حقه بازالنی ایلدیه اول قدر کفر
و ضلالتده قلوب و سعیدن رفاده حاصل بولیوب ملعون ایدی اولور تنکیم سامری
حلی بنی اسرائیلدن بر جوف بوزاغی صورتی یا یوب (فقتضت قبضه من اثار رسول)

سرچله

جام جم طلب ایلردی یعنی اسرار غیبیه بی کوستر بر آینه استردی اما حال بو که کندیده اولانی یعنی کندی مالک اولدی بغنی
یسکانه دن ایستردی حاصلی جام جم و آینه اسکندر کندی ایکن بزدن ایستردی * بیت * مظهر ذات و صفات عالم و آدم باشد *
جام جم را که شنیدی دل آدم باشد * یعنی انبیا و اولیا مالک اولدی بغنی جوهر هر کس مالک نهایی مالکیه تندن آگاه دکلدر پس
مرشد کامل اولنله واصل اولغله مالک اولدیغندن خبردار اوور

أوصلنی الله تعالی الیه و یا اکم بوندندر که بیت ثانیسه پیورر (کوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود * طلب از کم شد
کان لب دریا میکرد) کوهریده یا وحدت ایچوندر کوهردن بونده مراد انبیا و اولیا قلوبنده مستور و مکتوم اولان
سرالهدر که (قلب المؤمن بیت الله) الیک مناسیدر که سر کون و مکان صد فتنه خار جدر صدف ایچنی حاصل اولان
ظرفه دبرل که اول ظرفلر استرده فتنلری کی در نهایی صدف آیری اولور حاصلی
بوقدر کون و مکان بو عالمدن عبارتدر

۳۰۳

سرچله جبرائیل علیه السلام آتک ایاغی ایزدن بر پارچه طبراق آلوب اول
(جسداله خوار) اولان یا بدیغی بوزاغی ایچنه آتوب بوزاغی حیات بولوب
صونه بع بع دیوب کوردی یعنی صیحه اوردی اول سامری دخی بنی اسرائیل
بوسرک نکر یکزدردی بوزاغی به طایپدری عقلاه سامری بوقدر حیلله و حقه بازالنی
ایتمش ایکن عقلی مقتضاستندن رفاده بولیوب عصا و بد بیضا مجرزه سی اولان
موسی علیه السلام حضورنده بوجرائی ایتمکه انستندن وحشی اولوب طاعلرده
واورمانلرده (لامساس) دیه رک هلاک اولوب ملعون ایدی اولمشدر عصمانالله من
فتنه عقل المعاش بجاه حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

مشکل خوش بر پیرمغان بردم دوش * کو بتا پید نظر حل معما میکرد *

دون کیچه کند و مشکلی پیرمغانک فتنه ایلندم که اول پیرمغان تأیید نظر ایلله
معنای حل ایلدی (مفردات) (مشکل) م (خویش) کندی (بر) عند
(پیرمغان) پایاز (بردم) ایلندم (دوش) دون کیچه (او) اول (یا) لمللا بده
(تأیید) عون و نصرت (نظر) م (حل) کشف (معما) کبر اوسوز (میکرد)
ایلدی (معنای اشارتی) بو عالم ظلمتده مشکلات و عقبات راه عشق بر مظهر
انوار محمدری و مرشد وارث پیغمبری ذات کریم الخصاله تبعیتسز کشف و قطع
ممکن اولدی بغنی اظهر من الشمس اولدی ایچون عقلی ترک ایدوب کندیو مشکلی
برمرشد متصرف آگاه عرض ایلدم اولدخی مؤید من عندالله و اهل بصیرت
اولغین جمیع مشکلات حل ایلدی

دیدمش خرم و خندان قدح باده بدست * و اندران آینه صد گونه نمایش میکرد *

اول پیرمغانی مسرور و خندان کوردیم باده قدحی آینه و اول آینه ده یوز درلر اسرار
تماشا ایلدی (مفردات) (دیدم) کوردیم (ش) ضمیر (خرم) مسرور (خندان)
کولایی (قدح) م (باده) شراب (یا) ظرفیده (دست) ال (اندر) فی (آ)
اول (آینه) م (صد) یوز (گونه) دراو (نمایش) سیران (میکرد) ایلدی
(معنای اشارتی) اول خلال مشکلات اولوب حالی عرض ایلدی یکم پیر آگاهی
کوردیم که تأییدات حقه مسرور و نشانه ظهورات تجلیات ایلله خندان
و متصرف قیلب عاشقان و اول خانه نیلی اولان آینه قلوب عاشقانه مکنوز اولمش
اسرار و استعداداتی سیران ایدیمی و هر بر کیمه بی استعداد دنج ارشاد ایدیمی
بولدم آنکچون اکاتب اولدم بوخسدر برناقصه تجربه سز کامل ظنیه تبعیت بوقدر

کفتم این جام جهان بین تو داد حکیم * گفت آن روز که این کندی میام میکرد *

اول پیر دیدم بوجهان کور بیچی جای حکیم سکا چین و ردی دیدی اول کون که
بومیشارنگر قبه بی خلق ایلدی (مفردات) (کفتم) دیدم (این) بو (جام)
قدح (جهان بین) جهان کور بیچی (تو) سکا (کی) چن (داد) و ردی (حکیم)
الله ذوالجلال (گفت) دیدی (آن) اول (روز) کون (این) بو (کندی) قبه (میام)

دل

۸۹

شفقندر که ضمیر غایبدر روی کبی دله راجع حال بو که پیدل دیمکدر نمی دیدش شین ضمیر خدایه راجع و مشترکدر پیدله
وازدور و او حرف عطف خدارا بونده مشترکدر جمیع معانی مایندده یعنی قسم و تخصیص و مفعولیه و غیر لری
مایندده مقصود بودر که مصدا حیده هر کسی خدای غایب برینه تنزیل ایدوب الله حقیقون والله ایچون والله و اللهک دیر
حال بو که اندن طرفه العین منفک دکل (و نحن اقرب الیه من جبل اورید) (والله معکم انما کنتم) (بیت) دوست

نزدیکتر از من بمنست * وین عجب تر که من از وی دورم * چه کنم با که توان گفت که او * در کنار من ومن مجبورم *
 * محصول بیت * بر عاشق طالب وصال جانان جعب احواله جانان کند بله ابدی و با کندیله در حال بود که اول عاشق
 بیچاره جانانی کور میسب ابراقدن جانان مصاحبتی ایلردی یعنی جانانی کور میسب غائبانه انک کلامی ایلردی (آن همه
 شعله عقل که میگردانجا * سامری پیش عصا وید بیضا میگرد) آن اسم اشارت در بر مقدر شده به که مذکور
 شعبده اتی تفسیر ایلر هره حرف توسل

۳۵۴

و یا حرف وحدت و یا کبر که رابط صفت
 مرتبه سی عقلدن مقدر ضرورت
 وزن ایچون ناخبر اولدی میگردی حکایت
 حال ماضیدر کرد فعل ماضی مقدر غائبدر
 افعال ناقصه دن اسمی عقل و خبری آن همه
 شعبه سامری بی اسر آیل دن اول
 شخص در که حضرت موسی مناجاته
 وارد قد نصکره بعض سخا رفته التو ندن
 پیدا ایلدیکی بوزغی بی سوبلدوب قوم
 موسایه تفرقه صادی تکیم تفسیر لده
 مسطور و مذکور در عصا دن مراد
 حضرت موسی که عصا سیدرید بیضا
 بونده یده صفتدر اصائده افق مشترکدر
 کونش له ایضک مؤنثی ما بنشده بونده
 معنای آخر مراد در زیر اید نایث معنوبدر
 پس صفتی مطابق اولی کرک بیاض اس
 دیگر در که حضرت موسی که بر مجر می
 اول ایلدی کدالی کونش کی بلدر ایلدی
 بر مجر می دخی اول ایلدی که عصا سنی
 بره بر افقدده اژدر کبی اولور دی بونلر
 مشهور مجر در ایلدی بوندن غیری مجر تانک
 نهایی بوق سامری مبتدا و میگرد خبری
 و باقی یعنی پیش عصاده میکرده متعلق
 * محصول بیت * اول جعب حبله ساز قلندر
 و حقه ساز قلندر که عقل بوعالده شدی به دک
 ایلردی ششک او کنده سامری موسانک
 عصاسی وید بیضاسی او کنده ایلردی
 پس نیجه که موسانک بوابکی مشهور
 معجزه سی سامری نک ایلدیکی سحری
 ابطال ایلردی عشق دخی عتلاک
 حبله ساز قلندر و حقه ساز قلندر بی آنجلین
 ابطال ایلر یعنی عشق عقله غالبدر تکیم
 خواجه خسرو دهلوی بیورر (بیت) عشق
 توشخته ایست که سلطان عقل را *
 موی جبین گرفته بجای وشی آورد
 (مشکل خویش بر پیرمغان بردم دوش *

کوک رنگلی (میگرد) ایلدی (معنای اشارتی) یقیم زیاده اوراق ایچون اول پیر
 استفسار طریقه سؤل ایلدم که اسرار جهانی وراز قلوب عاشقانی سکا حق تعالی
 نه زمان و بر دی اول پیر دخی اخلاق محمدی به سی سبیل جواب بیوردیکه (قبل مر قل
 فی الازل) سر نیجه بو کرم بزه عالم اعیانده پرو و ریشدر و عطای ازلدر و بوندن
 زیاده کشف اسرار ادن یوقدر دیشدر

* گفت آن بار کز و کشت سردار بلند * جرمش آن بود که اسرار هویدا میگرد *
 پیر دیدی اول بار که دارک باشی اتدن بلند ایلدی انک جرمی اول ایلدی که اسراری
 آشکاره ایلدی (مفردات) (گفت) دیدی (آن) اول (بار) م (ز) م (او) ضمیر
 (کت) اولدی (سر) باش (دار) م (بلند) یو کسک (جرم) م (ش) ضمیر
 (آر) اول (بود) ایلدی (اسرار) م (هویدا) ظاهر (میگرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) ینه اول پیر دیدی عطای ازلیه ابله مرتبه ولایت قدم باصوب بزم یار یمز
 و سر دایم منصور حلاجدر که اتی برادر ایدیلر انک جرمی اول ایلدی که کوزده
 وجودی در پای قیلزم تجلیات الهیه تحمل ایتموب انا الحق اسرارنی اظهار ایلدی
 ز را اسرار الهی کشف ایلدک سری سلا مت بولشدر

* فیض روح القدس ارباز مدد فرماید * دیگران هم بکشدانچه میگرد *
 حضرت جبرائیل فیضی اسکر کیر و مدد بیوره غیر بلر هم ایلر لانی که عیسی
 علیه السلام ایلدی (مفردات) (فیض) عطا (روح القدس) جبرائیل (ار) اگر
 (باز) کبرو (مسدد) یار دم (فرماید) پیوره (دیگران) غیر بلر (هم) دخی
 (بکنند) ایدرلر (آنچه) اول نسته بی که (میجا) عیسی علیه السلام (میگرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) ولایت تجلیات در پای مالانیه سایه الهیه بی نوش ایدوب
 وها ضم اولوب کشف اسرار ایلایمسی محضه عون باری ایلد دراکر حضرت الله
 ملاک واسطه سیله یا خود بلا واسطه فیض اقد سیله قوله مدد و عنایت بیورر سه
 مؤید من عند الله اولوب کندی معصوم و امون اولد قد نصکره انبای عظامدن
 ماعدا سائر اولیاء الله دخی حضرت عیسی علیه السلام کبی (واری) الا که والا برص
 و احی الموتی) سر نیجه میگرد دهلری احیایدوب صوری و معنوی دلال و امر اضاء
 دوا ایلر کر کدر

* کفتمش زلف چو زنجیر بتان زنی چیست * گفت حافظ کله ازلد شیدا میگرد *
 پیرمغانه دیدم محبوبلرک زنجیر کی زانی نه دن ایچون پیرمغان دیدی حافظ دوانه
 کوکلندن بر شکایت ایلدی (مفردات) (کفتم) دیدم (ش) ضمیر (زلف) م (چو)
 مثل (زنجیر) م (بتان) محبوبلر (زن) من (بی) تعلیل ایچوندن (چیست) نه در
 (کفتم) دیدی (حافظ) م (کله) شکایت (همزه) وحدیه (زن) من (دل) کوکل
 (شیدا) دیوانه (میگرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول معدن علم لدنی اولان
 پیر معنوی به سؤل ایدم که اول محبوب حقیقیک تجلیات اسماء و صفاتی که زنجیر

کردن *

کو بتاید نظر حل معامیکرد) مشکل خویش اضافتی لا میگرد بر بونده عند معنای در دوش لغته مشترکدر
 اما بونده دون کیجه دیکدر ازلدن عبارتدر کوکه ایلد اودن مر کبدر که رابط صفت و یا حرف تعلیل و او ضمیر غائب پیرمغانه
 راجعدر بتاید نظر اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی در حل معما اضافتی مصدرک معقولنه اضافتی در حل میگردک
 معقول به صریحی در * محصول بیت * دون کیجه کندی مشکلی پیرمغان فته ایلددم که اول پیرمغان دقت نظرله

معامل ایلردی یعنی قبح مشکلات عشق ایلردی (دیدم ش خرم و خندان قدح باده بدست * و اندران آینه صد کونه
 منشا میگرد) دیدم ش فعل ماضی منکام وحده و شین ضمیر پیرمغانه راجعدر و دیدم مک معقول اولیدر و معقول ثانیه
 خرم و خندان معطوفدر خرم قدح باده اضافتی لامیه و حالدر شین ضمیر دن و باده معقول ثانیدن بدل اوله و اندران و او حرف
 عطف اندر ادات ظرفیه و آن اسم اشارتدر آینه به که قدح باده دن کتابتدر و اندن مراد جام جهان نمدار که قلب عاشقدن
 عبارتدر صد کونه غماشا دن تجلیات

۳۵۵

کر دن عشا قدر نه حکمتدن ایچون مساوی اولوب متفا و ناهر بر لرینه برادر اونجلی
 بیورمشدر جوابنده حافظ دیوانه کوکلندن بر شکایت ایلدی دیدی بخسده فیاض
 مطلقک حکمتی لایسل در * وله آبضا *

* دوستان دختر ز تو به زمستوری کرد * شد سوی محتسب و کار بدستوری کرد *
 ای دوستلر اوزم چو غنی قیزی مستور اقدن تو به ایلدی محتسب چا نه کندی
 وایشی اجازتله ایلدی (مفردات) (دوستان) دوستلر (دختر) قیز (زن) اوزم
 چو غنی یعنی شراب (توبه) م (زن) من (مستور) حجابلو (یا) مصدریه
 (شد) کندی (سوی) جانب (محتسب) والی و لایت (کار) ایش (یا) للابسه
 (دستور) اذن (یا) نسبه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای شیدا
 و رسوای عشق اولان یاران وای مستحق شراب لایزال اولان دوستان بو شراب
 عشق الهیک مقضاسی شیشه عار و ناموسی و عرض و وفای طاشه جاوب
 بو صورت ملکی بیهوا و خراب و پرده وجودی خرق ایلد رفع حجاب ایلکدر زبرامقلب
 القلوب اولان اللهک حکمت ازلیه سی سر نیجه (ان اللو ک اذا دخلوا قریه
 افسدوها) سرتاج اولان سلطان عشق کاری معجزه زری و بران ایدوب بو چود
 عالمی خراب ایدوب و تحت دلی معجزه ایلکدر

* آمداز پرده مجلس عرقش پاک کنید * تا بگوید بحر یقان که جرادوری کرد *
 دختر ز پرده دن مجلسه کلدی انک تری سلیکن نامصاحبلر دیه که نیچون اوراق
 ایلدی (مفردات) (آمد) کلدی (از) من (پرده) م (با) ظرفیه (مجلس) م
 (عرق) تر (ش) ضمیر (پاک) م (کنید) ایدیکر (تا) حتی (بگوید) دیه
 (بحر یقان) مصاحبلر (چرا) نیچون (دور) اراق (یا) مصدریه (کرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) ای راه عشقه سر کردان اولان دوستان دختر ز
 ایلد تعبیر اولشان نشسته شراب عشق الهی رفع حجاب ایلد ظهور ایلد که اول کرم
 حقه احسان اولشان عشق صفات الله دندرائی مشوبات نقایبه و شیطانیه دن پاک
 طونک که نیجه کیمه لر غلبه عشق سیله قیود شرعی و قیود عقلی حل ایدوب
 طریق دوشکونی اولشدر بلکه الحاده و ضلالت دوشوب درگاه حقدن دور اولشدر
 اگر حرفان عشق سبب بهدیتی ظاهر اولسون در ایلک شرع و عقل طورندن
 طشره چیقید سین عصمت الله من الحور بعد الکور

* جای آنست که در عقد وصلش کینند * دختر مست چنین کین همه مستوری کرد *
 انک محالدر که دختر زنی وصال عقد نده طوته لر مست دختر بو یله که بو حله
 مستورانی ایلدی (مفردات) (جای) محل (آن) اول (است) در (در) فی
 (عقد) نکاح (وصال) م (ش) ضمیر (کینند) طوته لر (دختر) قیز (مست)
 م (چنین) بویه (این) بو (همه) حله (مستوری) مستورانی (کرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) چونکه فیضک فیضله سکا بودوات عشق و براری انک

الهییه در مراد یعنی انواع تجلیات سیر
 ایلردی دیکدر * محصول بیت *
 سابق بو بینه مر هوندن و موقوفدر یعنی
 مشکلی پیرمغانه ایلد یجک اتی شاد
 و خندان قدح باده انده کور دم و اول
 قدح باده ده یوز دورلی تجلیات الهیه سیر
 ایلردی که قلب عارفک حالی بوله در
 (کفتم این جام جهان بین بوی داد حکیم
 * گفت آن روز که این کینه میگرد)
 پیرمغانی مذکور اوصاف و احوال ایلد
 کور یجک ا کا دیدم بو جام جهان بینی
 یعنی قلب خدا بینی زرا مراد بونده جام
 جهان بیندن دل عارفدر بتو یا حرف
 صله کی چن حکیم الله تعالی گفتک
 فاعلی پیرمغاندر که مر شد کا ملدن
 عبارتدر کبد دال مجسمه ایلد در اصائده
 اما استعمالده دال مهله ابله قبه معنای
 عریجه جنبنده درلر جیک و بانک صدر لیل
 کیندک مینایه اضافتی مشبه بهک
 مشبهه اضافتی حاسلی بیسانیه در
 * محصول بیت * پیرمغانه دیدم
 بو جام جهان بینی سکا حکیم نه وقت
 و بر دی پیرمغان جواب و بر دیکه اول
 کون که بو کیند مینایه یعنی بشل
 صرجه کبی قبه بی یاراندی یعنی خلق
 ایلدی اول زمانده حاسلی بکا بو قلب
 خدا بینی معطی ازلده اعطا ایلدی یعنی
 روز السنده (گفت آن یار کز و کشت
 سردار بلند * جرمش آن بود که اسرار
 هویدا میگرد) گفتک فاعلی جازدر که
 پیرمغان اوله و یا آن یار که منصور دن
 عبارتدر کز و که رابط صفت ازمن ابتدا
 معنای در و او ضمیر غائب یاره راجعدر
 اصل ترکیب که ازو ایلدی هار رسمی
 و هر ل تر کیله حذف اولمش کشت
 افعال ناقصه دن فعل ماضی مفرد غائبدر

سردار بلند خبری سردار بلند اضافتی لامیه در سردار بلند اولسی منصور کبی بر وجود شریف انده اصطفیه مشرف
 اولیدر جرمش شین ضمیر یاره راجعدر که حرف بیان اسرار میگرد مک معقول اولی و هویدا ها نک ضمی و و او ک فقی آشکاره
 معنای معقول ثانیه * محصول بیت * پیرمغان دیدی و یا اول یار که سردار اندن بلند و صاحب رفعت اولدی دیدی جرمی
 و کنایه اول ایلدی که اسرار خدائی آشکاره ایلردی یعنی انا الحق سویلردی حاسلی الوهیت ده واسنی ایلردی

(فیض روح القدس از باز مدد فرماید * دیگران هم بکنند آنچه میگرد) روح القدس حضرت جبریل امیندر
انک فیضی جانب حقندن اتصال ایلدیکي وحی در ار اگر دن مخففدر ادات شرطدر باز بونده ناکید افاده ایدر انجق دیگران
دیگر ک جعبدر غیرل هم بونده ناکید افاده ایدر * محصول بیت * حضرت جبریل فیضی مدد پیورر سه حضرت
عیسی پیورر دینی احیای موتایی و برای انکه و ابرسی غیریلدر ایدر یعنی مؤید من عندالله اولدفد نصرکه هر کس بواحکای
اجرا ایدر (کفتمش زلف چو زنجیر بتان

۳۵۶

از پی چیست * کفتمش حافظ کله ازل شیدا
میکرد (کفتمش ضمیری یعنی شین جازدر که
سابقا مذکور اولان پیر معانه راجع اوله
ویا خود معهود جاتانه بی بونده تعلیل
ایچوندر کله شکایت ویا تنکیر ایچوندر
شیدا دیوانه دلاک اکا اضافتی بیانیدر
* محصول بیت * پیر معانه ویا جانانه دیدم
محبوب بارک زنجیر کبی زلفی سر پیر معان
ویا جانان جواب ویر دیکه حافظ دیوانه
کو کلندن شکایت ایلدی پس بتارک
سلسله زلفی حافظک دیوانه کوکلندی
باغلبوب او صلتهمخوندر دبدی
(رله ابضا)

(دوستان دخترز توبه زمستوری کرد
* شرسوی محتسب و کار بدستوری کرد)
دوستان منادا حرف نداسی مخذوف
دخترز اسافتی لامبد دخترودخت قزدر
رز اصمده چو ضی دخترز شهره دانده
یاده دن کاشیدر توبه زمستوی کرد
یوسوزانی کوسرور که شرابه یساغ اوله
یارهضان کاک سبیل ویا رغبه سبیل بده
اجازت اوله تنکیم دلشاد خاتونک سلطنتی
زماننده اولمشدیکه تفصیلی بونده کلسه
کرک ان شاهالله تعالی توبه مصدر در
تاب یتوبدن یعنی نصر بایک اجوف
واری سندن رجوع معانسته کردک اسمی
دخترز زو خیری توبه در شد بونده رفت
معانسته در سوی محتسب اضافتی لامبد در
سوی جانب معانسته در بعضی نسخه ده
بر محتسب واقع اولمش محتسب فتنه دیکدر
کار بدستوری کرد کردن مراد احتیاج
و استردن چغفقدرد بدستوری باع معانسته
دستور اجازت با حرف مصدر * محصول بیت *
ای دوستدر دخترز احتیاج و استردن توبه
ور رجوع ایلدی محتسب فتنه واردی وایشی
یعنی دستور لقندن چغفغنی اجازتله ایلدی

بوفعالی دخترز اسنادی مجاز قیلنددر یعنی اسناد سببی بنی الامیر المبدیه کبی زیرا محتسبه واران باده فرور شد باده صافغه
اجازت المعیجون حاصلی محتسب بانه وار معنه سبب باده بی صافغه اجازتدر (آمد از پرده مجلس عرقش پاک کنید *
تا بگوید بحر یفان که چرادوری کرد) بعضی نسخه ده تا بگوید بحر یفان که چرادوری کرد بحال با حرف صله عرقش
ضمیر دختری زره راجه در تحریف تعلیل بحر یفان با حرف بیان تا بگویددر چرانچون دوری لغنده اوراق اما بونده اکلمک

۳۵۷

محلی ولایتی بود که (فاسقه کاهرت) سرجه استقامته سعی ایدوب مهر مؤجل
ایله عقد نکاح ایدن کئی نکاحنه نقصان وخال کور مد بکجه منکوحه سی
وصالنده ثابت اولد بخی کبی اول محبوب اقلوب اولان سلطان عشقک سنده فرار
و ثباتنه غیرت ایدر بین دخترست کبی اولان عشق نوریلدر که عروس عشقه دست
ناحرم مس واطلا ول ایتمکه فیاض عشق اولان الله تعالی استقامتی شرط
و سبب ایلدی

مژدگان بدی دل که در مطرب عشق * راه مستانه زد و چاره مخموری کرد *
مثنای و برای کوکل که کبر عشق مطرب می مستانه بوائن آوردی و مخمور افه چاره
ایلدی (مفردات) (مژدگان) (مثنای) (بدی) (ویر) (ای دل) (ای کوکل) (در)
کسیر (مطرب) (چالغی) (عشق) (م) (راه) (بول) (مستانه) (م) (زد) (آوردی
(چاره) (علاج) (مخمور) (سرخوش) (با) (مصدریه) (کرد) (ایلدی) (معنای
اشارتی) (کرچه فیاض مطابق استقامتی شرط قلبی لکن مژده اولسون ای ارباب
قلوب که محمدالله استعذ بالله (والذین جاءعدوا فینا لتهدیهم سبیلنا) نظم جلایله
فیاض شراب عشق اولان الله توفیق و هدایتی عطاسین وعد کریمه سبیله عشاق
مستانه لک فیض دودینه چاره ایدوب توفیق و هدایتی امیدله منبسط ایلدی
* نشکفت ار کل طهرن سیمش بشکفت * مرغ شجوان طرب از رل کل سوری کرد *

طبع کلی اگر آجلد یسه انک راجحه سندن آجلدی بلبل قیر مزی کلک پیراغندن
شرق و سرور ایلدی (مفردات) (نشکفت) (آجلدی) (ار) (اگر) (کل طبع) (طبع
کلی) (ز) (من) (نسیم) (ریحه) (ش) (ضمیر) (بشکفت) (آجلدی) (مرغ) (فوش
(شجوان) (کیجه اوفویچی) (طرب) (سرور) (از) (من) (رل) (پراق) (کل سوری) (قیر
مزی کل) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (مازاغ البصر و ماضی) (سرجه
محسنت دوجهنانی بکا عرض ایدر قلیم منفیع و صدرم منشرح و مشام جانم
منبسط و منفرد اولم الا اول محبوب حقیقک تجلیات افوار ذلتیه سندن ونسیم
نفحات ریح رحمانیه سندن اولور خواجه تاشم بلبل شجوان انک انبساط و سروری
قیر مزی کلک رل و عوا سندن اولدینی کبی

نه بهفت آب که رنگش بصد آتش نرود * آنچه با خرقه صوفی می انکوری کرد *
بدی دریا ایله دکل بلکه یوز آتش ایله اول خرقه لک رنگی کتزن انکوردن حاصل
اولمش شراب اول نسته بی که صوفینک خرقه سنده ایلدی (مفردات) (نه) (نی
(با) (للهلا یسه) (هفت) (بدی) (آب) (دربا) (رنگ) (م) (ش) (ضمیر) (با) (للهلا یسه
(صد) (یوز) (آش) (م) (نرود) (کتزن) (آنچه) (اول نسته) (با خرقه صوفی) (م
(می) (شراب) (انکور) (اوزم) (یا) (ذبیبه) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقک تجلیات ذلتدن و نفحات انسدن محبوب اول صوفی ظاهر
پرستک نقوش ماساودن و حظوظ نفس و هوادن اوح دلد نقش و ربط اولمش رنگ

معنا سنده در زیر اکلمک ابرا فلفله لازمدر پس ذکر ملزوم و آرا ده لازم قیلنددر حاصلی مجاز سلسله دوزیک بادی
مصدریه در * محصول بیت * دخترز پرده دن مجلسه کلدی درینی سلاک و پاک ایلک تا که مستریج اولوب آسوده حال اوله
وبا ده نوشله اکلمک کینک علتی بیان ایله اما بعضی نسخه ک محصولی تا که حریر بولونک در بنی کوروب دیمبلر نیچون بوقدر
ایراق ایلدک که بویه اکلمک لازم کله (جای آنست که در عقد وصالش کبرند * دخترست چنین کین * مه مستوری کرد)
جای آنست که انک محلی در دیکدر که حرف

۳۵۷

ماساوی بدی در یا صوبله دکل بلکه یوز آتش ایله کبر مک کن دکل (العشق
نارقی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرجه مکر حضرت اللهسک محضاً توفیق
وعنایله عطاسی اوله شراب عشق اول صوفینک ظاهر ویا طین تطهیر ایله که
(آخر الد واهلکی)

(حافظ افتادی از دست مدد زانکه حسود * عرض و مال و دل و بدن در سر مغروری کرد)

ای حافظ دوشکو ناکی ایدن ویرمه اول سیدن که حسود عرض و مال و دل
ودینی مغرور اقی هواسنده تلف ایلدی (مفردات) (حافظ) (م) (افساد کی)
دوشکونک (از) (من) (دست) (ال) (مده) (ویرمه) (زانکه) (آدن) (که) (حسود)
م (عرض) (م) (مال) (م) (دل) (کوکل) (دین) (م) (در) (فی) (سر) (هوس) (مغرور)
م (یا) (مصدریه) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (ای حافظ تواضع و مسکنت
و ذل و حقارتله فتنای نفس و فتنای الله ستمی ایدن قومه زیرا اول ماسوا ایله مقید
اولوب عشق الهیدن و ذوق روحانیدن محروم اولان حسود اهل الله عرض و حیا
و مال و کوکل و دین و وجهله بی کبر و غرور اوچندن فتنایه ورمشدر

۳۵۸

بسر جام جم آنکه نظر توانی کرد * که خالک میکده کل بصر توانی کرد *
جام چک سرنه اول وقت نظر ایتمکه قادر اولور سین که میخانه نک خاکنی چشمه که
سرمد ایتمکه قادر اوله سین (مفردات) (با) (للهلا یسه) (سر) (م) (جام) (م) (جم)
اسم پادشاه (آن) (اول) (که) (وقت) (نظر) (م) (توانی) (قادر سین) (کرد) (ایلمک
(خالک) (طبراق) (میکده) (میخانه) (کل) (سرمد) (بصر) (کوز) (توانی) (قادر سین
(کرد) (ایلمک) (معنای اشارتی) (ای سالک پادشاه حقیقک قلب مؤمنده حاصل
اولان اسرار عشقته اول وقت واصل اولور سین که مظهر فیض الهی اولان مرشد
کاملاک خاکنا بی کوزیکه سرمد ایدوب سد هزار ذل و حقارتله اول پیر کایا تسام
ارادت ایتمکه قادر اوله سین

مباش بی می و مطرب که ز یطاق سپهر * بیان ترانه غم از دل بدر توانی کرد *
شراب سز و چالغی سز اوله زیرا فلاک چار داغی التده بو نغسه ایله کوکلدن
غنی اخراج ایتمکه قادر اولور سین (مفردات) (مباش) (اوله) (بی) (نی) (می)
شراب (مطرب) (چالغی) (که) (زیر) (زیر) (اشغی) (طریق) (چاردان) (سپهر)
فلاک (با) (للهلا یسه) (این) (بو) (ترانه) (ایری) (نغمه) (غم) (م) (از) (من) (دل)
کوکل (بدر) (طشره) (توانی) (قادر سین) (کرد) (ایلمک) (معنای اشارتی) (ای سالک
وقت سیف قاطعدر صافق برغس عشق سز و مرشد سز اوله زیرا بو عالم فایده
کدورات قلییه بی و غم اندیشی کوکلدن اخراج ایتمکه انجق بونکه قادر اولور سین
بوخسه بر غیری طریق ایله ممکن دکلدر

۳۵۹

(مژدگان بدی دل که در مطرب عشق * راه مستانه زد و چاره مخموری کرد) مژدگان بدی دل که در مطرب عشق * راه مستانه زد و چاره مخموری کرد *
ویر بلان نسته دیرلر ایچ کبی و ثواب کبی مشتاق کندی دکلدر دکر بونده کشفه دیکدر مطرب عشق اضافتی بیانیدر
راه مستانه راه دن مراد بونده پرده نغمه در مستانه هار سیمی سی بونده تخصیص و نسبت معنایی افاده ایدر مستانه مخصوص
و منسوب پرده چالغی دیکدر اضافتی لامبددر چاره مخمور یده بویه در یعنی مخمور افه چاره ایلدی * محصول بیت * ای کوکل

مژدگانه و برکه کشته عشق مطربى مستانه پرده چالدى و محمور لافه چاره ابلدى يعنى برزده چالديکه خبار و صداى
باشتر دن کيدردى بويته تلمبدر که دلشاد کندی سلطنتى زمانده آلات اهورى مطلقا رفع ايلشدى تنکيم مر حوم
و مغفور سلطان سلیمان غازی آخر عمرده رفع ايلشدى حتى روايت ايدر که خریده بولسان اعلا و کران بهاساز لى هب
پاره پاره ايدوب آتشد باقدى (نه شکفت ار کل طبعم و زنجيش بشکفت * مرغ شيخوان طرب از برک کل سوری کرد)
نه حرف سلبدر شکفت شنگ کسریله
و ضمیه مشتر کدر شکفت دن عجبمک
واجلی معنائه اولکسی اسمدر عجب
معنائه و نانیسی بانا کیده فعل ماضیدر
اراکردن محققدر کل طبع اضافتی بیایه
و بم معنائه اضافتی لامیه در زنجیش
شینه مضاف محذوقدر تقدیر کلام زنجیم
و صالشدن ضرورت وزن ایچون و صال
فراقد مبدل اولدی شین ضمیر جانا نه راجعدر
اگرچه لفظه مذکور دکل اما کوکله داتا
حاضر در ابکی برده شکفت لفظی نجیس
نامدر مرغ شيخوان اضافتی بیایه در شيخوان
وصف ترکیبدر خوانیدنن کچه اوقوبی
قرش که مراد بلبلدر طرب شادان برک
بونده بیرا قدر کله اضافتی جز کله اضافتی
قبیلنددر و کاک سوری به اضافتی
بیایه در کل سوری کلاب چقار دقاری
کدر که اکا ادرنه کلی دیر مرغ شيخوان
مبتدا و ما بعدی خبری * محصول بیت *
نه عجب یعنی عجب دکل اگر بم طبع
کلی اول جانانک و صالی نسیدن اچلدی
زیرا بلبل برک کل سوری جهتندن و سبندن
طرب و شادان ایلر یعنی معشوقه سی
عرض جلال ایلر پس اول شادان و فرحان
اولور بونده نسیم وصال هبوب ایلر
پس طبع عاشق کشایش بو اور اولکی
نشکفتی اچلدی معنائه آکوب تحقیقنده
طبع کلی اگر اچامدیه انک راجحه سندن
اچلدی دین معنای یقی اچه مامش کل
سوری قرمزى کل معنائه اطلاق اوزه
جائز دکل (نه بهفت آب که رنگش بصد
آتش نرود * آنچه باخره صوفی می نکوری
کرد) نه ادات نفی و سلبدر بهفت آب
یدی صوبله دیکدر یعنی برنسته لبا سدن
و باظر و فدن نجس اولسه مذهب شافیه
برکه طبراهه سورتمدن صکره یدی کره
ما طاهره غسل اولق کرک که طاهر اوله

کل مراد تو آنکه نقاب بکشاید * که خد متش جو نسیم سحر توانی کرد *

سنگ مراد کلى اول وقت نقاب بکشاید * که خد متش جو نسیم سحر توانی کرد *
قادر اوله سین (مفردات) (کل مراد) م (تو) سن (آنکه) اول وقت (نقاب)
برده (بکشاید) آچار (خدمت) م (ش) ضمیر (چو) مثل (نسیم) سحر بلی
(توانی) قادر سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی) ای سالک عشق الهی سکا اول
وقت میسر او اور و کشف نقاب ایل اول محبوب حقیقی سکا اول زمان نجیلى
ایلیوب مشاهده جلالی مثالیان کرم و احسان ایدر که طاعت حقه مداوم
اولوب سحر کرده آگاه لاله درگاه الهیه ذل و حقارتله تضرع و نیاز قادر اوله سین

عزیم مراد حله عشق پیش نه قدمی * که سودها کنی از این سفر توانی کرد *

عشق مراد حله سی قصد نه بر قسم ایلر قوز برافنده لیدر سین اگر بر سفری
ایتمکه قادر اوله سین (مفردات) (با) للابسه (عزم) قصد (مرحله) قوناق
(عشق) م (پیش) اول (نه) قو (قدم) م (یا) وحدتیه (که) ز پرا (سود)
فاده (ها) ادات جمع (کنی) ایده سین (ار) اگر (این) بو (سفر) م (توانی)
قادر ایلک (کرد) ایلک (معنای اشارتی) ای سالک (المجاهده تورت المشاهده)
سرنجه میدان عشقه انک در میان ایدوب دبدلم قطع منازل ایچون سعی
و غیرت ایله زیر ابراه حقه سعی و مجاهده بر سفر معنوی بدر که اگر اکا کتمکه قادر
اوله سین نهایی سحر فاده لیر یولور سین

بیا که چاره ذوق حضور و نظم امور * بغض بخشش اهل نظر توانی کرد *

کل که حضور ذوقته و امور نظمینه چاره اهل نظرک بخشش و زحی فیضیه
ایتمکه قادر اوله سین (مفردات) (بیا که) کل که (چاره) م (ذوق) م (حضور)
م (نظم امور) م (با) للابسه (فیض) دوکت (بخشش) احسان (اهل نظر)
م (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی) کرچه راه عشقه قطع
منازل و مشاهده دیدار سعی و مجاهده منوطدر لکن خطرات و عقبات راه مالانهایه
او ادیفیچون نظم امور و ذوق و حضور و سلامت عبور بر بصیرت صاحبی
رهبر رحیم فیض و گرمی دخی مقارن اولق لا زمدر که دهشتدن خلاص ایله
وصلته سلامتله نائل اوله سین

جبال بارندارد نقاب و پرده ولی * غبارره بنشان تا نظر توانی کرد *

بارک جبال نقاب و پرده طو ترانکین بولک توزنی ساکن ایله تا نظر ایتمکه قادر اوله سین
(مفردات) (جبال بار) م (ندارد) طو ترانکین (نقاب) م (برده) م (ولی) لکن
(غبار) توز (بنشان) ساکن ایله (تا) حتی (نظر) م (توانی) قادر اوله سین
(کرد) ایلک (معنای اشارتی) جلال الله دن عیان و مشاهده سی آسان برنسته
یوقدر لکن سعی ایله و همت پیر ایله بو پرده وجودی محو و رفع ایله که مشا دهده
جبال الله قادر اوله سین

نو

اما مذهب ابی حنیفه اوج کره ماء طاهره بوق کفایت ایدر ایددی که حرف بیان رنگش شین ضمیر مصراع ثانیده خرقة
لفظنه کیدر اختصار قبل الذکر طریقه که فارسیده مطلقا جائزدر باخره باحرف صله خرقة صوفی اضافتی لامیه در بصد باحرف
سبب نرود فعل نفی مستقبل کتمر دیکدر فاعلی آنچه در انکوری باسی یای نسبی درمی انکوری اضافتی بیایه در * محصول بیت *
یدی صوبله دکل که رنگی یوز آتشد کتمر اول سنه که صوفیک خرقة سنی می انکوری ایلدی یعنی خرقة صوفیه اولان شراب

رنگی شافعی مذهبی اوزره بومغله کتمر بلکه اول رنگی یوز کره آتشد اوزمغله ازاله ایلر حاصلی مرابی صوفیله نمر بصد تنکیم
شعراک دایمدر و علی الخصوص که خواجه نک (حافظ افشادی از دست مده زانکه حدود * عرض و مال و دل و دین در سر
مغروری کرد) حافظ منادی افشادی اصلنده افشاده ایلدی هاه رسمیه یا مصدریه داخل اولغله هاه رسمی کافی عجمی به
تبدیل اولشدر دوشکنتک دیکدر زانکه زان ازان دن محققدر مقام تمایله واقع اولش انکیچون دیکدر که حرف بیان حدود
مصراع ثانی به مرهوندر سر بونده سودا
وهو معنا سنه در مغروری به اضافتی
لامیه در باحرف مصدر کردک فاعلی
حسوده راجع ضمیر در حدود مبتدا
و کرد خبری و باقیسی کرده متعلق * محصول
بیت * ای حافظ تواضعی و دوشکنتکی
الذو برمه یعنی زکایله زرا حدود عرضی
ومالی و دلی و دینی مغرورلق سودا سنه
تلف ایلدی زرا غرور آدمی بو نلردن
آبر حاصلی تواضع مدوح و تکبر مذمومدر
(وله ایضا) (بسر جام جم آنکه نظر
توانی کرد * که خاک میکده ککل بصر
توانی کرد) جام جم و جام جهان نما
و جام جهانین برقدحک اسمی در که انی
جم نام برپادشا هت زماننده حکما پیدا
ایلدی که هر قنغی مملکتک حالتی بیتک
استده اول قدحه نظر ایدر دی و اول
مملکتک احوالی اتده مشاهده ایدر دی
دارا بن ایمن زماننده کلجه دارا فوت
اولجه دارا ب نام اوغلی که اسکندر
رومیک اتا بر قندش ایدی اول قدح
اکا ازلله انتقال ایلدی اول سببدر که
اسکندر بایاستک مملکتک نفسی استمکیچون
اوسته عسکر چکد کچه جام جم عالم
نمایه نظر ایدوب اسکندرک حالتده مطلع
اولوردی اسکندر ایلک حالتدن مطلع
اوله میسوب اکا ظفر بوله من دی صکره
اسکندر بایسته اولان حکما به امر ایدوب
آیتنه بی پیدا ایلشدر ایددی مشایخ قنده
جام جیدن مراد قاب عارفدر که اسرار
غیبیه نگاه مطلع او اور تنکیم دیشلر (بیت)
در جست جام جم جهان پیو دم * روزی
نشستم و شبی نشو دم * خود را ستاد
چو و صف جام جم بشو دم * من بودم
جام جهان نمای جم من بودم * من بودم
دیدیکی مجاز مرسل قبیلنددر ذکر کلی
و اراده جز یعنی دل من بود دیدیکدر

نوکز سرای طبیعت نمی روی برهن * یکسا بکوی حقیقت گذر توانی کرد *

سن که طبیعت سرای بدن طشره کتمر سین حقیقت محله سنه گذار ایتمکه قنده
قا در اوله سین (مفردات) (نو) سن (سرای) او (طبیعت) م (نمی روی)
کتمر سین (بهرن) طشره (یکسا) قنده (با) للابسه (کوی) محله (حقیقت) م
(گذر) یکجا (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی) ای سالک
سن که مقتضیات طبیعتدن و مستلزمات شهوتدن طشره چینه سده و یولری
ترک ایتمد یکجا حقیقت اولان و صلات الی الله و مشاهده جلال الله
نیجه قادر اوله سین

کدابی در میخانه طر فیه اکسیر بست * کرابن عمل بکفی خاک زر توانی کرد *

میخانه قبوسنک کدالخی بر عجب کییاد اگر بوعلی ایده سن طیراخی آتون ایتمکه
قادر اوله سین (مفردات) (کد) قبو (میخانه) م (طرفه) عجب (اکسیر)
کییا (با) وحدتیه (است) ادات خبر (کر) ان (این) بو (عمل) م (بکفی) ایده سین
(خاک) طیراخی (زر) آتون (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی)
ای سالک اجزای کییا اولان علم شربعت و عمل کییا اولان مجاهده طریقت
و عین کییا اولان ظهورات حقیقت ایچون مرشد کاملک ذل و حقارتله واقف
و اطاعتله درگاهنه ملازم اولق بر عجب کییا در و بر اطفیف اکسیر اعظمدر اگر
بوزنیله خالص لوجه الله عمل ایدر ایلک (بوم تبدیل الارض غیر الارض) سر بجه
محو وجود بشریت ایله زر خالص کیی اولان حقیقته و وصلته قادر اوله سین

دلای نور یا ضت کر آکهی بانی * چو شمع خنده زنان ترک سر توانی کرد *

ای کوکل ریاضت نورندن اگر آ کاهلق بوله سین شمع کیی خنده ایدرک باشکی ترک
ایتمکه قادر اوله سین (مفردات) (دلا) ای کوکل (ز) من (نور) م (ریاضت) م
(کر) اگر (آگاه) خبردار (با) مصدریه (بانی) بوله سین (چو) مثل (شمع)
موم (خنده زنان) خنده اور بچی (ترک) م (سر) بانس (توانی) قادر سین (کرد)
ایلک (معنای اشارتی) و اگر اذن و اشارت مرشد کامل ایله ریاضات و مجاهدات
اوزره اولوب همت پیر ایله ریاضت نتیجه سی اولان نور معرفته و انکشاف اسرار
احدیته نائل اولور سک بر ذوق روحانیه ایدر سین که شمع کیی کوله رک یک جان
و باشد دخی اواسه جله سنی فدا ایتمکه قادر اوله سین

ولی تو تالاب معشوقی و جام می بینی * طمع مدار که کاری دگر توانی کرد *

اما مادام که سن اب معشوقی و جام می کوره سین امید طومنه که بر غیری ایش ایلک
قادر اوله سین (مفردات) (ولی) اما (تو) سن (نا) مادام (اب) دوداق (معشوق)
م (جام) قدح (می) شراب (بینی) کوره سین (طمع) امید (مدار) طومنه (کاری
دگر) بر غیری ایش (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی)
ای سالک اول معرفت و انکشاف انوار احدیت مر تبه سنه سین اول معشوق

من بودم دیش اما شعرا قنده جام جیدن مراد باده در بسرک باسی حرف صله
توانی فعل مضارع مخاطب یعنی باسی ضمیر خطابدر کرد بونده کردن معنائه در که مضارع مقارندر که حرف بیان خاک
میکده اضافتی لامیه در ککل بصر اضافتی ده بوله در خاک میکده مفعول اولیدر کردک و ککل بصر مفعول ثانیه
* محصول بیت * جام جم سریشده یعنی جام باده سریشده و کفیتنه اول وقت نظر ایلک قادر او اور سین که خاک باده

خانه کحل جواهر و توتیای بصر ایلمکه قادر اوله سین یعنی مفاک خالک میخانه فی اکسیر اکبر و کبریت اجرا اعتبار ایلمه سین
(مباش بی می و مطرب که زیر طاق سپهر * باین ترانه غم از دل بدر توانی کرد) مباشر نهی مخاطبدر باشیدن اولی
معنا سینه افعال نافه دن بی ادات سابد اسماء جوامده مخصوص بی دل و بی جان کبی دلسز و جانسزدیمکدر
بونده می و مطرب بسز دیمکدر که حرف تعلیل زیر طاق سپهر زیر طاقه اضافتی لامیه و طاقک سپهره بیانیه سپهر فلکه
دبر و طاق کره باین با حرف سبب این

۳۶۰

حقیقتك فیض بلا واسطه سین ولدت شراب عشق لازالی سن مشاهد ابتدا کجه
اطمئنان قلب ایله بر مرتبه مستغرق اولور سین که کنبدیکن اید طوتمه که بر غیری
ایش ایلمکه قادر اوله سین

کر این نصیحت شاهانه بشنوی حافظ * بشاهراه طریقت کذر توانی کرد *
اگر بوشاهانه نصیحتی قبول ایدرسک ای حافظ طریقت شاهره اینه کذرا یتمکه
قادر اولور سین (مفردات) (کر) (اگر) (این) (بو) (نصیحت) (م) (شاهانه) (شاهه)
منسوب (بشنوی) (قبول ایدرسک) (حافظ) (م) (شاهراه) (اولو بول) (طریقت) (م)
(کذر) (کبد) (توانی) (قادر سین) (کرد) (ایتم) (معنای اشارتی) (بی حافظ)
اگر شاهانه حقیقت اولان مشایخ عظامک بو نصیحتی قبول ایدوب راه حقه
جانکی فدا ایدرسک طریق الهک شاه راهی بودرسندی بو یولدن یکجوب
وصلت الی الله دواشته نازل اولغه قادر اوله سین

بعد ازین دست من و دامن آن سرو بلند * که بیای چنان ازین و بچم بر کنند *
بوندنصکره بنم الم اول سرو بلند دامن ایله در زیر نازایله صالنجی قاتی ایله
بنی بن و بچم من قویاردی (مفردات) (بعد ازین) (بوندنصکره) (دست) (ال)
(من) (بن) (واو) (مع) (دامن) (تک) (آن) (اول) (سرو بلند) (بو کسک سرو)
(که) (زیرا) (بالا) (قامت) (چنان) (صالنجی) (از) (من) (بن) (دیب)
و تل (بیخ) (کوک) (میم) (ضمیر) (بر کنند) (قویاردی) (معنای اشارتی) (عنایت)
حق ایله انکشاف تام حاصل اولوب تجلی ذات الهی ظهور اینه ک نصکره
اطمینان و سکون قلبه انجیق انبیت خدا ایله در زیر استغراق انوار تجلیات الهی
بنی عالمین مستغنی قیاب ماسوی الاهد ن بالکلیه فارغ و منقطع ایلمه

حاجت مطرب می نیست تورق بکشی * که رقص آوردم آتش روت چو پند *
مطرب و میه حاجت یوق سن رفعتی آج که سنک بوزلک آتشی بنی بوزلک کبی
رقصه کنور (مفردات) (حاجت) (م) (مطرب) (م) (می) (شراب) (نیست) (یوق)
(تو) (سن) (رقص) (بوز پرده سی) (بکشا) (آج) (که) (زیرا) (بالا) (العباسه) (رقص)
حرکت موزون (آورد) (کنور) (میم) (بنی) (آتش) (م) (روی) (بوز) (بو) (سن)
(چو) (شل) (سبند) (بوزلک) (معنای اشارتی) (مقام استغراقه حضرت موسی)
علیه السلام کبی بلا واسطه پرده جلال بی نشانکی رفعت ایله (رب ارنی انظر الیک)
دید کده (قلبا تجلی) (به الجبل) (جمله دکا و خر موسی صعقا) (سر نیجه کوه کبی)
کور بن ضعیف ناچیز وجود مد سطوت انوار آتشی تجلیات جلال الهی ظهور
ایدیجک ضعیف وجود عدم نمائیدن آتشد بوزلک رقص ایدر کبی ضروری
رقص ایدوب متعبرا غشی اولمدر

هیچ روی نشود آینه جهره * بخت * مکر آن روی که مانند بر آن سم سمند *
هیچ بر بوز بخت یوز یت آینه اولم مکر اول بوز که محبوبک آتک طینساغی اوزره

سوره

ایاق مراد در بای وحدت و یانکیر مراد در که حرف تعلیل سود ها سود ک جعیدر عجم اوسلوی اوزره کنی فعل
مضارع مخاطبدر کنبدن ار کردن مخففدر ادات شرط این اسم اشارتدر فریبه یعنی مر حله عشقه سفر دن مر حله عشق
سفری مراد در * محصول بیت * عشق مر حله سنک قصدینده و یا قصدیله ایلویه قدم قوز را فائده ل ایدر سین
اگر بوسفری ایلمکه قادر ایلمک یعنی مر احوال و منازل عشق سلوکینده ایلری قدم قور سسک چوق فائده ل ایدر سن خطاب عامدر

(بیا که جاره ذوق حضور و نظم امور * بیضی بخشی اهل نظر توانی کرد) بیا خطاب عام که حرف بیان جاره ذوق اضافتی لامیه در
یعنی مصدرک معنایه اضافتی قیلند در و حضور ذوقه معطوف و نظم امور قرینه و بعیدینه معطوف و نظم امور اضافتی لامیه
و نظم امور در مراد انتظام امور و احوالدر بیض با حرف سبب بخشی با حرف مصدر فیض بخش وصف ترکیبدر بخشیدن فیض
بغشایی دیمکدر وصف ترکیب اهل اضافتی لامیه و اهلک نظره کنلک * محصول بیت * کل که ذوق و حضور و انتظام احوال و امور
جاره اهل نظرک فیض بغشاییله ایلمکه

۳۶۱

قادر سین یعنی اهل نظر انفسا له هر نه
مراد اید نورسک حاصلدر همان بر اهل
نظر التفاتی حاصل ایلمکه در نظر بیت
راحت طاعت حق کنج قناعت برنج *
این همه از نظر اهل نظر خوا همد بود
(جبال یار ندارد نقاب و پرده ولی * غبارره
بنشان تا نظر توانی کرد) جبال یارند ارد
جبال یار اضافتی لامیه در ندارد و طوتمه یعنی
فعل فی مستقبلدر یعنی پرده و نقابی بوقدر
آشکاره در ولی مصرع ثانی * مر هوند
غبار تو ز و بنشان با حرف نا کید نشان
امر مخاطب انشایدن لفظ مشترکدر
پره اغاج دیمکد و آتش سویندرک و تو ز
او تور تمی بونده معنای اخیر مراد در غبارره
باشن بحسب افت بولک تو زنی او تور
دیمکدر امامه قصود و وانعی کیدر
معنا سینه در * محصول بیت * یارک
جسالی نقاب و پرده طوتمه یعنی نقاب
و پرده سی بوقدر اما بولک تو زنی او تور
یعنی و وانعی کیدر تا که نظر ایدوب سیر
ایلمکه قادر اوله سین حاصلی جانان جهره
مس نورطو تمز اما کوز کده سبل وار که
بندشه مانعدر سیلی کیدر که جبال با کانی
فی حجاب شاهده اید سین (تو کز سرای
طبیعت نمی روی بیرون * یکجکوی حقیقت
کذر توانی کرد) کز اصلنده که از ایدی هاه
رسمیله هر نه ضرورت وز نیچون حذف
اولمدر سرای طبیعت اضافتی بیایددر
یعنی مقصود مقتضای طبعدر * محصول
بیت * سن که سرای طبعندن یعنی
مقتضای طبع دن طشره کنین سین یعنی
چیز سین کوی حقیقت قنده کذر ایلمکه
قادر سین خواجه خطاب عام طریقه یورر
مادامکه سن مقتضای طبعندن کایا کیمیه
سین کوی حقیقت یعنی حقیقت اضافتی
بیانیه طریقه کذرا بیله مر سین حاصلی

۹۱

آرزوی نفسا نیدن کجمنجه وصول حق میسر اولم (کدای در میخانه طرفه اکسیر ست * کراین عل بکنی خاک زرتوانی کرد)
کدایک یاه اولی اصلی و یاه ثانیسی مصدریه و همزه اضافته توسل ایچون کاشدر کدا یتک دره و درک میخانه به اضافتی لامیه در
این عل یعنی کدای طرفه عجب دیمکدر اکسیر کیمیا خاک مفعول اولی و وز مفعول ثانیدر کردک * محصول بیت * میخانه
قبو سنک دلچلیکی غریب کیمیدر اگر بوعلی یعنی دلچلیکی ایلرسک طیراغی التون اید * بیلوز سین (دلاز نور ریاضت

کراکھی بابی * چوشع خندہ زنان ترك (سرتوانی كرد) دلائلنادی نور ریاضت اضافتی بیانیہ دراکھی اکہ صفت مشبہہ در
خبر معناسنہ در یا حرف مصدر خبرك دیکدر بابی فعل مضارع مخاطب بولہ سین دیکدر خندہ كك یعنی کلہ مك اسمیدر
زنان صفت مشبہہ در زینیدن اورا غان معناسنہ خندہ زنان اورا غان یعنی کلہ رك ترك سر اضافتی مصدرك مفعولنہ اضافتیدر
* محمول بیت * ای کوکل ریاضت ورنندن خبرك بولہ سین شمع کبی کلہ رك ترك سر ایلمکہ قادرسین یعنی سردن یکمکہ قادرسین

و ذلـیل بندہ سیم بواللہ قبول شدن برغیری قبول به کتبه که قادر دکلّم (العضمة ازارى
والکبرياء رداى فن نازعنى فيهما فند فى التز) حديث قدسيعى سر نجه بر عبد ناچر
محتاج رحمت رحمت که بمحمد الله عجز واحتياجى معترف او اوب علو واستکبار ايتمه
قادر دکلّم که (ابن الزاب وابن رب الارباب)

چونکہ حافظک لطیف و داکش غزلرینی استماع ایدہ فرضا کر اول استماع ایدن کان خجندی
اولہ خجندہ شعر دیز (مفردات) (چونکہ (غزلها) غزلر (تر) لطیف (دالکش)
کوکل حکیمچی (حافظ) م (شعور) دکایہ (کر) اگر (کالی) کال خجندی
دیدکاری شیخ شاعر در کہ خوب قصیدہ سویلردی (ش) ضمیر (بود) اولہ (شعر)
م (نکوید) سولار (بخجند) خجندہ (معنای اشارتی) حافظک اسان غیب
وعلوم اندیہ دن الهام حق الہ اولان غزلرینی فصاحتہ بی مثل اولان
خواجہ کان خجندی اگر ایشاسہ بونک اسرار نہ توغل ایدہ و ب کندی
شعر فی دمردی

ای حافظ اول مشکین زانندن کوکلکی کبرو فله اندن که دیوانه به همان یک اولان
بند ده اوله (مفردات) (باز) کیریو (مستان) المسه (دل) کوکل (ازان) اندن
(کیسو) زانف (مشکین) مکلکی (حافظ) م (زانکسه) اندن که (دیوانه) م
(همان) انجیق (به) یک (بود) اوله (اندر) فی (بند) باغ (معنای اشارتی)
ای حافظ کوکلکی توجه قید تجلیات صفات الهیید دن فارغ الیه زبرا عاشق
دیوانه به احسن اولان هر بارزنجیر عشق الهییده مقید اواقدر و برآن توجه جانب
حق دن فارغ اولمقدر (بودنی نسخه در)

حافظك كوكلى سنك زلفك دن غبرى به برميل طومر آه بو كوكلدن كه بوز بندله بند
 طومر (مفردات) (جز) غبر (با) للملايه (زلف) م (تو) سن (ندارد)
 طومر (دل) كوكل (حافظ) م (ميل) م (با) وحديثه (آه) م (ازين) بوندن
 (دل) كوكل (با) للملايه (صدر) بوز (بند) باغ (نمی كيرد) طومر (بند)
 نصيحت (معناى اشارتى) اى محبوب حقيقى حافظك كوكلى سنك نجيلك دن
 غبرى به برميل طومر سنك عشقك بولنده برخراب لا باالى اولشدر كه آه بو كوكلم
 انندن زاهد خشك بوزدرلو نصيحتدن ر بنده باغتمشدر

دست در حلقه آن زلف دوتا توان کرد * نکیه رعهده تو بود صبا توان کرد *
ول زلف دوتا نك حلقه سه ال ايلك ممكن د كل سنك عهد يكه و باد صبا به اعتماد
ايلك ممكن د كل (مفردات) (دست) ال (در) في (حلقه) م (آن) اول

ابدر دامت آن لفظنه اضافتی لایه در آن اسم اشارت در سر و بلند که تشبیه
که را ربط صفت بیالایع معنائند بالا بوی یعنی قد و قامت چنان صفت مشهور در
هم کوه میوه اضافتی لایه در بر کنند بر حرف نأ کید کند فعل ماضی مفر د غائب
انصره ال بهم و اول سر و بلند که انکی یعنی ال بهم انک الکم حاصل کلام اکام لازم

شعك تازه تازه مفراصله باشی اندر اكا
ترك سر ديشدر حاصلی امرار ریاضته
مالك اولته سر دن كچك ادنی مرتبه در
(ولی تو تال معشوق و جام می خواهی *
طمع مدار كه كارد كرتوانی كرد) ولی
ایكن دیمكدر اذات استدر را كدر
تا حرف توفیت مانام معنا سته اب
معشوق اضافتی لامیه در جام می اضافیده
كذلك خواهی قول مضارع مخا طبر
خواهیدندن دایرسین دیمكدر مدار نهی
مخا طب كه حرف بیان طمع مدار كارد كر
اضافتی یانه در * محصول بیت * بوییت
بیت سابقك مفهوشدن تخرج و مستدر كدر
یعنی مانا كده سن اب معشوق و جام
میه طالب سین طمع طوعه كه بر غیری
ایش ایشا كه قا در اوله سین یعنی
بود و قنری ترك ایدوب یونئردن كچمچمه
سكا نور ریاضت میسر اولمز (كر این نصیحت
شاهانه بشنوی حافظ * بشاه راه
طریقت كدر توانی كرد) شاهانه كدا یانه
وامیرانه بونك كبی رده القانون وهاء
رسمی تخصیص ونسبت ولایت افاده
ایدر شاهد لایق دیمكدر حافظ تجرید
طریقه مذدی واقع اولمش بشاه راه بازار
معنا سنی افاده ایدر حرف در شاه راه
اولو بول كه پادشاه اول بولدن كیدر
اصلنده راه شاه ایدی تقدیم و تأخیره
شاه راه اوادی طریقه اضافتی یانه در
* محصول بیت * اگر بوشاهانه بنسبی
ایش بسبب قبول ایلمك ای حافظ طریقت
شاه راهندن كدر ایلمك قادرسین یعنی
بنم بنده كه عامل اوله سین اهل طریقتدن
اولور سین حاصلی اولیا الاهدن اولور سین
(وله ایضا) بعد ازین دست من ودا من
آن سر و بلند * كه بالای چان ازین بچم
بركند) بعد ازین بوند نصكره دیمكدر
دست من اضافتی لامیه در ودا من بوواو

طریقہ حائناندن عبارتند و اضافتی یہ انہ در
صالحان مناسبہ بن دیب مثلاً اغاج دیبی بیج
قوپاردی دیکسدر * محصول بیت *

اولوب آمدن مقارن اولم انجیلین سرو بلند که بالای خرامان ایلہ بنی اصلدن و کومدن قو باردی یعنی بنی بندن کلیا الدی حاصلی
اکا جان و کولکدن عاشق اولدم (حاجت مطرب وی نیست تو برقع بکشای * که برقص اوردم آتش رویت چو سپند)
حاجت مطرب اضافتی مصدرک معوانه اضافتدر می مطربه معصوفدر برقع بوز اورتومی بکشای امری مخاطب که حرف تملیل
برقص با حرف صله رقص دوغٹ آورد فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر میم ضمیر منصوب متصل بنی دیمکدر آتش آورد لکایه
فاعلی رویه اضافتی بیجا تدویر لک

بیت * زری رقصه کتور مکہ مطرب و میه حاجت یوق سن رقصه آج که آتش رویک بنی سندن کبی رقصه کتوره یعنی بنی رقصه و سماعه کتور مکہ مطرب و می لازم دکل بلکه سنک آتش رویک ممکن دکلدر

اول نموده که سعید بن سنان طلبیده که کوسمدم بوقدر و روار که قضای تغییر ایمن
ممکن دکلدر (مفردات) (آنچه) اول نموده که (شعبت) سعیددر (من) بن
(اندر) فی (طلب) م (تا) خطنیه (بنام) کوسمدم (این) بو (قدر) مقدار
(صفت) در (تغییر قضا) قضای بوزق (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایمن (معنای
اشا رتی) یارب سنان قهر و عذاب کردن امین اولد یفم ایچون رجعت واسعه
و سابقه کدن رجاء طاقت بشریه م یتدیجی مقدار سعی ایلدم سنان توفیق کلد
لکن بوقدر روار که سنان قضا که راضی زیا قضای تغییر ممکن دکلدر اما
رجعت کننده امیددی کسرد کیم

دوستك دامني يوزخون دل ايله اله دوشدى شول برطعن و تمسخر كه دشمن ايلر
انك سبيله ترك ايلك ممكن دكل (مقرات) (دامن) انك (دوست) م (با)
للملابسة (صد) يوز (خون) قان (دل) كوكل (افتاد) دوشدى (بدست)
اله (با) للملابسة (فسوس) طعن و تمسخر (با) وحدته (كند) ايلر (خصم)
دشمن (رها) ترك (نتوان) ممكن دكل (كرد) انك (معناي اشارتي) بحمدالله
(والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا) وعد كريمي سرنيجه جكر قاني اولان
كوزياش لر ين دو كوب و رياضات و مجاهدات زحمتلرينه تحمل ايله محضا عنايت
حق اولان بوقدر لذت مناجات و اتوار تجليات كه اماره سماعتدر بوقدر
اله دوشدى نفس و شيطان و سوء اقرا ن كبي دوشتملر ك اغوا و طعن ايتملر يله ترك
انك ممكن دكلدر

عَرَضُ رَايَتِلْ مَاہِ فَلَکْ نَتَوَانْ کَفْتُ نَسَبْتُ دُوسْتِ بَہَرِ جِی سِرُو پَاتُوَانْ کَرْدِ مَکْ
اَنکْ عَارِضِیْ مَاہِ فَلَکْہِ بَکَرِ دِیَمَکْ مَکْنِ دَکَلْ دُوسْتِیْ ہَرِ بَرِ جِی سِرُو پَاہِ نَسَبْتُ اَلْمَلِکْ
مَکْنِ دَکَلْ (مُفْرَدَاتِ) (عَارِضِ) یَکَلْ (شِ) ضَمِیْرُ (رَا) اَدَاتِ مَفْعُولِ (بِئَمَلِ) بَکَرِ مَکَلْہِ
(مَاہِ) آہِ (فَلَکْ) مَ (نَتَوَانْ) مَکْنِ دَکَلْ (کَفْتُ) دِیَمَکْ (نَسَبْتُ) بَکَرِ مَکْ
(دُوسْتِ) مَ (بَہَرِ) ہَرِ بَرِ (جِی) نَفِیْ (سِرُ) بَاسْ (پَا) اِیَاقِ (نَتَوَانْ) مَکْنِ
دَکَلْ (کَرْدِ) اَلْمَلِکْ (مَعْنَایِ اِشَارَتِیْ) نِیچَہِ تَرِجِیْ مَکْنِ اَوَلِہِ کَہِ اَوَلْ ذَاتِہِہِ وَصَفِ اَتَہِہِ
مَثَلِ وَتَظْہِیْرِ اَوَلِیَاسَانِ قَدِیْمِ وَبَاقِیِ اَللّٰہِ مَکْ تَحْشِ وَاحْسَانِ اِبْتِدِیَکِ اَنْتِ رُوحَانِہِ

فاس المک ضروری اولدی (مکش آن آهوی مشکین مرا ای صیتاد * شرم از آن چشم سیه دار و میندش بگند)
مکش فعل نهی مخاطبدر کشیدن اولدرمه دیمکدر آهوی مشکین اضافتی بیایه درمرا به اضافتی لامیه در صیادی
مشده الیه مبالغه الیه اسم فاعلدر نصار کبی صادیصیددن یعنی اجوف یابیدن باع بیع کبی اوجی دیمکدر شرم شبنک قحی
ورائک سکونیه اسمدر او تائمه معانسته در دارا مخاطبدر دار بدندن طوب دیمکدر متذمک قحله نهر مخاطبدر بندندن

1. The first part of the document is a title page. It contains the title "THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA" and the author "BY JAMES MADISON".

باغله دیکدر بگمده باحرفدر مع معناسنه کند او قرق دیکدر فارسی تر کسند ن مشهور دز کند له دیکدر
 * محصول بیت * ای صیاد بتم اول آهوی مشکینم اولدرمه انک اول چشم سیاهندن شرم طوط یعنی اوتان اتی کند له باغله
 (من خای که ازین در نتوانم برخاست * از یکجا بوسه زخم بر آب آن قصر بلند) من خای اضافتی بیانیه در یابی حرف نسبت
 که رابط صفت ازین در دن مراد جانا ندر برخاست بونده برخاست معناسنه زیر امضاره مقارن اولشد ر نتوانم برخاستن
 تقدیرنده بوسه زخم اویم دیکدر قصر بلند
 اضافتی بیانیه در اب بونده کنار معناسنه در
 * محصول بیت * من خای که بوقیودن
 قالعه قادر دکل یعنی بوقیودن ایرلام
 جاتانه نک قصر بلند نک کنار بینی زردن
 او به بلورم یعنی قصر شک کار بینی بوس
 ایله که قادر اولم زیر اخلد درندن ایریابوب
 منک اولی سازم و دامانی بوس ایله که قادر
 اولم (چون عزلهای ترو لکش حافظ
 شنود * کر کالیش بود شعر نکوید
 بخجند) چون ادات تعلیل غزلها غزلک
 جمیدر تره اضافتی بیانیه در تردن مراد
 اطا فترد لکش وصف ترکیبدر کشیدندن
 کوکل جکیجی دیکدر حافظه اضافتی
 لا بددر شد و فعل مضارع مفرد غائب
 ایشده دیکدر کالیش شین ضمیر اخبار قبل
 الذکر طریقله خجند راجعدر بخجند با
 حرف ظرف * محصول بیت * خواجه
 نجرید طریقله بیور چونکه حافظک
 نازک و دلکش غزلرینی ایشده خجند
 کالده اولور سه شعر سو یلر یعنی کال خجند نک
 غزلده بوقدر خیالات و تصرفاتی وارایکر
 لطیف اشعار بن ایشدر سه دخی شعر
 سو یلر مقصود کنند نک شعرینی کال
 خجند نک شعرینه ترجعده معلوم اوله که
 کال خجندی و سلمان و حافظ شیرازی و ابن
 عماد و خواجهی کرمانی و عصمت بخاری
 و کاتبی نیشابوری و ماصرل امش و کاتبینک
 جیمه تعریضاتی وارد بوده معلوم اوله
 که بر شاعره بر ماده هجو اواسه اول
 کند و بی اول ماده ابله هجو ایدر تا که
 غیر بلره ماده هجو اولسون دیو ای سی
 کال بخندی حاضر تاریخ باشی بر مقدار
 کل امش و سلمان که کوزلندر قیل بترش
 و غایله جلوز امش ابدی کال کندینک
 ماده کلافنی اظهار ایلسکیچون بر قطعه
 نظم ایدر * بیت * دو کالندر جهان مشهور
 * یکی از اصفهان دکر ز خجند * این

و انوار تجلیاتی او مور ذوقیده دن اولدیغیچون دل ابله تعمیری ممکن دکل بونک کی
 صانع بیچونی مصنوعات حادثه و فایده نسبت ایتک ممکن دکل
 * سرو بالای من آن دم که در آید بسماع * چه محل جامه جازا که قبالتوان کرد *
 بنم سرو قد محبوب اولدم که سماع کله نه محل جان فتنانه که یرتمی اولیه
 (مفردات) (سرو) م (بالا) قد (من) بن (آن) اول (دم) نفس (در) فی
 (با) للملابسه (سماع) رقص (چه) نه (محل) م (جامه) لباس (جان) م (را) ادات
 مفعول (قبالتوان) بونده برتمی معناسنه در (توان) ممکن دکل (کرد) ایتک (معنای
 اشارتی) اول کال تقدیرده اولان الله علی الاعلی شولدم که کال تدنسه
 اولان وجود ضعیف انسانه نیجلی بیورد قد (فلسا نیجلی ربه للجل جله دکا و خر
 موسی صفا) سر نیجه دل و جان بشربندن منسلخ اولوب استغراق انوار تجلیات
 لاهوتیه ابله مقبر و سرگردان اولماقی ممکن دکلدر
 * من چه گویم که ترا نازکی طبع اطیف * نایحد بیت که آهسته دحالتوان کرد *
 بن حالمدن نه دیم که سنک لطیف طبعک نازککی تا بر مرتبه ده در که آهسته دحا
 ایتک ممکن دکلدر (مفردات) (من) بن (چه) نه (گویم) دیم (ترا) سنک
 (نازک) م (با) مضدر به (طبع اطیف) م (تا) حتی (حد) مر تبه (با)
 وحدتیه (است) در (آهسته) باب یاب (دحا) م (توان) ممکن دکل (کرد)
 ایتک (معنای اشارتی) اول وقت تجلیده اولان امور ذوقیده دن و حالات سینه دن
 بن نیجه تعبر ابله سو یلم که یارب سن کال استغنا ده ایکن محض الطف و کر مکن
 نیجلی بیورد قد عاشق بیچاره انوار قد سیه که اول مرتبه مستغرق و متغیر اولور که
 (من عرف الله کل لسانه) سر نیجه آهسته دحا ایتک دخی ممکن دکلدر
 * نظر پاک تواند رخ جانان دیدن * که در آینه نظر جز بصفتانوان کرد *
 پاک نظر قادر اوور جانا نک رخن کورمه ز بر آینه به صفادن غیر یله نظر ایتک ممکن
 دکلدر (مفردات) (نظر پاک) م (تواند) قادر اولور (رخ) یکانی (جانان) محبوب
 (دیدن) کورمه (که) ز بر (در) فی (آینه) م (نظر) م (جز) غیر (با)
 لایلا بیه (صفا) صفوت (توان) ممکن دکل (کرد) ایتک (معنای اشارتی)
 لکن ای عاشق بومظهر تجلیات زبانیله جمال حتی مشاهده ایتک که نظر پاک کر در
 ز بر آینه قلب زنکار ماسودن سیانوب پاک اولد قچه مشهده جمال الله
 ممکن دکلدر
 * غیریم کشت که محبوب چهانی لیکن * روز و شب عر بده با خلق خدا نتوان کرد *
 غیرت بی اواردی که جهان خلقک محبوبی سین لیکن کجه و کوندز حضرت
 اللهک مخلوقله جک ایتک ممکن دکلدر (مفردات) (غیرت) م (م) بی
 (کشت) اولدردی (محبوب) م (جهان) م (با) خطابه (ایکن) م (روز)
 کوندز (شب) کجه (عریده) جک و غوغا (با) مع (خلق) مخلوق (خدا) م

توان
 یکی در غزل عدم المثل * وان دیگر در قصیده بی مانند * فی المثل در میان این د و کال * نیست فرقی مکرعوی چند * بموی چند
 عبارتی کالمتک علتی مشعر در پس کال کاتبی کمالک کلافنی و سلمان کور لکنی بر قطعه ده درج ایدوب بیور و لله دزه
 * چشم بکشی کاتبی هر فرازی را مبین * از جفای کردش کردن کردان پایمال * هیچ کوری شعر سلمان می ارد بچشم *
 هیچ کل را سرو ناید بد یوان کمال * پس بونحقی معلوم اولد قدن صکره بونده به ضیلر کند یانه اعتبار اولسون بهض نسجده

خلص یعنی بویه واقعدر (بازستان دل ازان کیسوی مشکین حافظ * زان که دیوانه همان به که بود اندر بند) باز بونده
 تا کید افاده ایدر مستان نهی مخاطبدر ستانیدن الله دیکدر دل مفعول کیسوی مشکین اضافتی بیانیه در زان ادات تعلیل
 به یک که حرف بیان به بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیکدر اندر ادات ظرفیه بندباغه و قیده درل * محصول بیت *
 ای حافظ اول کیسوی مشکیند کولکی اله زیرا کولک سنک دیوانه در دیوانه باغده اولی بکدر حاصلی سنک دیوانه کولک زنجیر
 کیسوی جانا نده مقید اولی بکدر ز بر دیوانه
 * ۳۶۵ *
 لک شانی بویه اولقدر و بهض نسجده
 محاص بی بی بویه در (جز زلف تو ندارد
 دل حافظ میلی * آمازین دل که بصدد
 نمی دارد بند) جز غیر معناسنه زلف
 باحرف صله زلفک تویه اضافتی لامیه در
 ندارد فعل فی مستقبل طومر دیکدر دل
 فاعلی حافظ اضافتی لامیه میلی یا تکبرله
 مفعول به در ندارد که حرف رابط صفتدر
 و بایان بصدد با مع معناسنه در بندباغ نمی
 دارد فی فعل مضارع استمرار ایچون طومر
 دیکدر بند نصیحت * محصول بیت *
 سنک زلفکدن غیر یله حافظ کولک میلی
 یوقدر یعنی اکا ماندر ایچون آه بو کولکدن
 که بوز قید ابله نصیحت طومر یعنی متصح
 اولر (وله ایضا) (دست در حلقه)
 آن زلف دوناتوان کرد * تکیه بر عهد
 نو با دصبا نتوان کرد (دست مقدم
 مفعولیدر نتوان کرد که یعنی صریح
 و در حلقه غیر صریح در حافظان در حرف
 صله زلف دوناتوا اضافتی بیانیه تکیه مقدم
 مفعول صریحیدر نتوان کرد و بر عهد تو
 غیر صریحی و باد صبا عهده معطوف
 حاصلی اعرابی مصرع اولک اعرابی
 کیدر * محصول بیت * اول ایکی فات
 زلف حلقه سنه ال ایتک اولر یعنی ال
 ابرشدرمک اولر جانه وصلت بیدر دکل
 سنک عهده که و باد صبا به تکیه یعنی
 اعتماد ایتک اولر حاصلی سن خلف
 وعده ایدوب و باد صبا بیه اسرصار ور
 بی قرار در پس ایکیکرده اعتماد جازا دکلدر
 مصرع ثانی غاییدن خطابه التفاتدر
 تکیه لغته طایفه درل (انچه سعیت
 من اندر طلبت بنام * این قدر هست که
 تغیر قضا نتوان کرد) انچه سعیت اول
 نسنه که سعیدر یعنی حیر امکانه در
 سنک طلبکده که حرف بیان تغیر قضا

(توان) ممکن دکل (کرد) ایتک (معنای اشارتی) یارب نه عجب سر در که
 جمع مخلوقات اراسندن یوانسان اگر می انجیق معرفت ایچون خلق ایدوب کند و بی
 معدن علم و حکمت و مخزن اسرار معرفت و مطلع انوار احبیت قشش ایکن
 باخصوص انجیق انسانه خاص اولان مشاهده نعمت بیتل جمال پاک لکله لذت
 روحانیه مظهره مستعد قشش ایکن آه بی غیرت اولدردی که جله انسانک انجیق
 محبوب حقیقی و مقصود باقی و لایزالسی سن ایکن سنک غیر یله نیجه محبوب
 و مقصود اخلاذ ایدر لکن حکمت خدایی ادرا که عقل فاصدر و خلق عالی ارشاده
 روز و شب جک و غوغا ممکن دکلدر
 * مشکل عشق نه در حوصله دانش ماست * حل این نکته بدین فکر خطا نتوان کرد *
 عشق مشکلی بزم علم حوصله سنده دکلدر بو خطا فکر ابله بونکته بی حل ایتک
 ممکن دکلدر (مفردات) (مشکل) م (عشق) م (نه) نفی (در) فی (حوصله)
 قورصق (دانش) علم (ما) بز (است) در (حل) کشف (این) بو (نکته)
 م (بدین) بو (فکر) م (خطا) م (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایتک
 (معنای اشارتی) فاعل مختار اولان الهک افعال حکمیه سنده عقل فاصر
 اولدیغیچون (لایسل عما یفعل) بیور مشدر باخصوص و رای عقلده اولوب
 کشتی وارث محمدی اولان پیراز دانه محتاج و توقف اباین مشکلات راه عشق الهی
 بزم علم و عقل داره سنده دکلدر بو علوم عقلیه ظاهر به لاله و اجتهادنده خطادن
 خالی اولین فکر و اندیشه لاله یو اسرار عشق حل ایتک ممکن دکلدر
 * بجز ابروی محراب دل حافظ نیست * طاعت غیر تو در مذهب ما نتوان کرد *
 دل حافظه سنک ابرو کدن غیر محراب یوقدر بزم مذهبدر سندن غیر یله طاعت
 ایتک ممکن دکلدر (مفردات) (با) للملابسه (جز) غیر (ابرو) قاش (تو) سن
 (محراب) م (دل) کوکل (حافظ) م (نیست) یوق (طاعت) م (غیر) م (تو) سن (در)
 فی (مذهب) م (ما) بز (توان) ممکن دکل (کرد) ایتک (معنای اشارتی)
 ای قشاح انقاب اولان اللهم حافظک کولک توجهی انجیق سکادر سنک غیر یله
 ماسوا به مل و توجهی یوقدر بزم مذهبدر عونا و عتابکله بزم مذهبدر
 سندن غیر یله توجده و طاعت ممکن دکلدر * وله ایضا *
 * دل ازمن برد و روی ازمن نهان کرد * خدارا پاک این بازی توان کرد *
 کولکی بدن ایلندی و یوزنی بدن نهان ایلدی الله ایچون بواهی کیم ایتک اوور
 (مفردات) (دل) کوکل (از) من (من) بن (برد) ایلندی (روی) بوز
 (از) من (من) بن (نهان) کیرنی (کرد) ایلدی (خداریا) الله ایچون (پاکه)
 کیم (این) بو (بازی) لعب (توان کرد) ایتک اولور (معنای اشارتی) استعید
 بالله (بجهم و یجونه) سر نیجه بحمد الله مقاب القلوب اولان الله قلیز کند و جانب
 عزتیه قلب ایدوب قریده قلیزه سلطان عشقنی ادخال ابله کو کل اوینی باغما به

۹۲
 اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر * محصول بیت * اول نسنه که کال سعی و کوششدر بن سنک طلبکده کوشتریم و یا کوشتریم
 یعنی ممکن اولدیغی قدر و صالکه چالشام یوقدر وار که قضا و قدری تغیر ایتک اولر یعنی بنم سعیده قصور یوقدر اما قضا و قدر
 سعیه موافق و مطابق اولر نه چاره حاصلی ازل از الله وصلت مقدر اولدیه سعی بر بهانه در اما اولدیه قوری سعی
 منتج دکلدر (دامن دوست بصدد خون دل افتاد بدست * بفسوسی که کند خصم رها نتوان کرد) دامن دوست اضافتی

لامیه در خون دلده بویله در دوسته مضاف لفظ وصال بخود قدر تقدیر کلام دا من وصال دوستدر بدست باحرف صله بفسوسنی
 باحرف سبب یا حرف وحدت که رابط صفت خصم فاعلی کنه رها نتوان کرد صلیورمک اولری یعنی جا ژر دکل * محصول بیت *
 دوستک دامن وصلی یوز یوزک فانیله یعنی یوز مشقت و بلا ایله اله دوشدی پس خصم یعنی رقیب ایلدیکی ظلم سببیلله الدن
 صلیورمک اولری یعنی دامن وصال اله کرد کد نصرکه افی رقیبک جفا سیله ترک ایلک اولری زرا یوز کره یوزک خون اولغله کوجله
 اله کر مشدر (عارضش را بمنزل ماه فلک

ویرد کد نصرکه (لاتبر که الابصار) شبوه سنه جلال بی مشالنی بزدن نهان
 ایلدی ای عارف بالله اولثر الله ایچون سولیک که بوجوب حقیقیک بواسطه غاسی
 و یولطیف حکمت و قدرت بی منتهاسنی کیم ایتمکه قادر اولور

سحر تنها بیم در قصد جان بود * خیالش اطفه های بی کران کرد *
 سحر و قنده تنهالتی بنم جانم قصدنده ایدی انک خیالی نهالسن اطفه ایلدی
 (مفردات) (سحر) م (تنهالتی) بالکنز (یا) مصدریه (م) بنم (در) فی (قصد
 جان) م (بود) ایدی (خیال) م (ش) ضمیر (اطف) م (ها) ادات جمع
 (بی) ننی (کران) کنسار (بود) ایدی (معنای اشارتی) وقت سحرده لذت
 مناجاله و مظهر فیوضات و تجلیات رحانیه ایله انیس و جلیس خدا اولقده نفرد
 ایتک مقصودم ایدی بحمد الله دلم اوایا اولان خیالات و توجهات صا قات برله
 فیاض مطابق اولان الله بکانهالسن اطفه ایلدی و انبساط و بردی

چرا چون لاله خونین دل بشم * که باماز کس اوسر کران کرد *
 نیچون لاله کی کوکلی قانلی اولیم و قانه بولمش اولیم که انک چشمی بزه باشی آخر
 ایلدی یعنی اغری باقدی و اللغات ایتدی (مفردات) (چرا) نیچون (چون) مثل
 (لاله) م (خونین) قانلی (دل) کوکلی (نسا شم) اولیم (باما) بزه (تر کس)
 چشم (او) ضمیر (سر) باش (کران) اغری (کرد) ایلدی (معنای اشارتی)
 (قلوب الاحرار بین التجلی والاسرار) سر نیجه بوقدر تجلی و انبساطد نصرکه قبض
 ظهور اید بیحی نیچون لاله کی کوکلم قان اولوب کوز مدن قانلی یا شلر دو کیم که
 محبوب حقیقی بزی نظر عنایتدن و قبض رحمتدن شجوب ایلدی

صبا کر چاره داری وقت وقتست * که درد اشتیاقش قصد جان کرد *
 ای صبا اگر چاره طوتر سک و قنبر که انک اشتیاقی دردی جاه قصد ایلدی
 (مفردات) (صبا) م (کر) اگر (چاره) م (داری) طوتر سک (وقت وقتست)
 و قنبر (که) زرا (درد) م (اشتیاق) آرزو (ش) ضمیر (قصد) م (جان) م
 (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای شجنم وای پیر شجنم اگر بوقضد دفعه
 جیابک رفعت بر چاره کرم ایدر سک و قنبر زرا درد اشتیاق و الم افتراق جائه کار
 ایلدی بر همت و عنایت بیور که بر قبض سحری سبیلله نفحه رحانی ظهور ایدوب
 بزی بوقبضدن خلاص ایلله

بدان سان سوخت چون شمع که برمن * صراحی کره و ربط فغان کرد *
 بنی شمع کی انجیلین باقدی که بنم اوزریمه صراحی کره و ربط فغان ایلدی
 (مفردات) (بدان سان) (سوخت) باقدی (چون) مثل (شمع) موم
 (م) بنی (بر) علی (من) بن (صراحی) بیسوی اوزن قدح (کره) اغلی
 (ربط) قبوز دیدکلی آلت لهو (فغان) م (کرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) بوقبض و حجاب و قنده درد اشتیاق قله اول قدر یاندم و رضایات

بحاجهات *
 که حرف تعلیل ترا سنک دیمکدر نازک طبعه اضافتی لامیه در وطع لطیف اضافتی بیایه تابونده الی معنایست باحرف
 صله که حرف بیان حد * محصول بیت * بن سکا نه عرض حال ایده پلورم که سنک لطیف طبعک ترکی نازک لکی بر حده در که
 آهسته دعا ایلک اولری یعنی سنک عفتکده چکدیکم دردی عرض ایده م که انجمنور سین حتی دعا ایلسم مضطرب اولور سین
 (نظرهاک تواند رخ جانان دیدن * که در ایینه نظر جز بصفا نتوان کرد) نظر پاک اضافتی بیایه رخ جانان لامیه که حرف

تعلیلدر و باحرف صله رخ جانان دیدک مفعولی و در ایینه کردک مفعول غیر صریحی و نظر مفعول صریحی بصفا بامع معنا سنه در
 * محصول بیت * پاک نظر قادر در جانانک رخن کورمکه زرا ایینه به صفا سن نظر ایلک اولری صفا بونده ایینه به و ناظره قیید
 اولری نمکندر یعنی ایینه صافی کرک و قلب ناظر صافی کرک که ایینه نظر دن صفا کسب ایلله (غیرتم کشت که محبوب جهانی لیکن
 * روز و شب عریده باخلق خدا نتوان کرد) غیرتم مینم شکم معنی جهنده کشته مقید در ضمیر منصوب متصل معنایست غیرت
 بنی اولدردی دیمکدر که حرف تعلیل

بحاجهات ایله اول قدر ضعیف و نحیف اولوب یتان موم کی اریدم و صرذم که
 محل مرحت اولدیغم ایچون بنم اوزریمه عاشق و زاهد بلکه کورن مردوزن
 مرچه کره و ناله و فغان ایلدی

کرا کوم که با بن درد جانوز * طیبم قصد جان ناوان کرد *
 کیمه دیم بوجان یا قیچی دردی که طیب بنم ضعیف جائه قصد ایلدی (مفردات)
 (کرا) کیمه (کوم) دیم (یا) للابسه (درد) م (جانوز) جان یا قیچی
 (طیب) م (م) بنم (قصد) م (جان) م (ناوان) ضعیف (کرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) در دین در مان اولدی بنم یلکه و درد الهیه اولان ذوق
 وجدانی بی بولسد قیچ بوجانلری قیچی مایه شادی اولان درد و غم نعمت عظمی
 اولدیغین کیمه دیم که بنی مر یض قیلان طیبم لقا ذاتی درمان فحاق ایچون
 جان ضعیفمه قصد ایلدی و بنی (موتوا قبل ان تموتوا) سر یشه مظهر ایلدی

میان مهربانان کی توان گفت * که یار ما چنین گفت و چنان کرد *
 مجلر اور تاسنده دیمک فچن نمکندر که بزم یاریمز بویله دیدی و اویله ایلدی (مفردات)
 (میان) اورته (مهربانان) مجلر (کی) فچن (توان) ممکن (گفت) دیمک
 (یار) م (ما) بزم (چنین) بویله (چنان) اویله (کرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) بودرد الهینک و بقا بعد الفنائک اسرار و جدانیه سن و حرم
 قدسیه سنده مشاهده انوار ذاتیه سیله مکملده معنویه انسیه سی ذوق بوجاله
 واقف اولم مجلر اراسنده فچن دیمک نمکندر که یاریمز بویله دیدی و بویله ایلدی
 یواسرار ذوقیه بی کشف ممکن دکلر

عد و باجان حافظ آن نکردی * که تبر چشم آن ابرو کان کرد *
 دشمن حافظک جائه آنی ایلدی که اول کان ابرو محبوبک چشم نیری ایلدی
 (مفردات) (عدو) دشمن (با) لامه لایفه (جان) م (حافظ) م (آن) انی (نکرد)
 ایلدی (تبر) اوقی (چشم) کوز (آن) اول (ابرو) فاش (کان) بای (کرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) صوری و معنوی دشمن الی حافظک جائه ابرو شوب خراب
 قلد قد نصرکه معصوم قلی ایشن ایلله مزدی که اول عاشقک درد عشقه دشمن بای
 کی قندی دال و یایک ابریشمی کی وجودنی ضعیف و بی بحال قلبی محبوب
 حقیقیک تجلی ذاتیه سی ایلدی حضرت الهیک درد عشقه خراب اولانک آخری
 معصوم ایدر عدو ک خراب ایلدی هلا کده در * وله ایضا *

یاد باد آنکه زما وقت سفر یاد نکرد * بودای دل غمشیده ما شد نکرد *
 اکسون اول که سفر وقتی بزدن یاد ایلدی بروداع ایله بزم غم کورمش کونازی
 شاد ایلدی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) اول که (زما) بزدن (وقت)
 م (سفر) م (یاد) ذکر (نکرد) ایلدی (بودای) بروداع ایله (دل) کوکل
 (غمشیده) غم کورمش (شاد) مسرور (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) اکسون

محبوب جهان اضافتی لامیه و یا ضمیر
 خطاب جها نك محبوبی سین دیمکدر
 یعنی قمو عالم سنی سور عاشقکدر و بنم
 رقیب عریده لغتده سرخوش صوا شنه
 درلر در حرجه بایندن مصدر در ایا یونک کی
 برلده مطلق صوا شدر خلقک خدا به
 اضافتی لامیه در * محصول بیت * غیرت
 بنی اولدر دی که سن جهان خلقک
 محبوبی سین یعنی عالم خلقی سنی سور دیو
 غیرت چکر سین اما کیچه و کوندز خداتک
 مخلوق فانیله صوا ش ایلک اولری یعنی
 خلق عالم بنم رقیب در دیو هر برله
 جدال و جنگ ایلک اولری (مشکل عشق
 نه در حوصله دانش ما * حل این نکته
 بدین فکر خطا نتوان کرد) مشکل عشق
 اضافتی لامیه و یا بیایه در حوصله
 قورصق در طیور جنسده او اور انسانده
 استعمال مجاز در وسعت معنایست حوصله ک
 دانش و دانشک مایه اضافتی لامیه در
 حل این اضافتی مصدرک مفعوله این
 اسم اشارتدر نکته و نکته کلام دقیقه
 درلر بدین بامع معنا سنه و دال هر دین
 مبدادر اصلنده باین ایدی اسم اشارتدر
 فکر خطایه و فکر خطا اضافتی بیایه
 * محصول بیت * تقدیر کلام حل مشکل
 عشقه در یعنی حلی و یا عشق مشکلی
 حل ایلسمک بزم علمز مقدار نیجه
 دکلر بزم خطا فکر مزله بو نکته
 و بود دقیقه بی حل ایلسمک اولری حاصلی
 مشکل عشق دقایق اشیا دندر انی حل
 ایلکه عقل دقیق کرک زرا غواض
 شکلا ندر (بجز ابروی و نوراب
 دل حافظ نیست * طاعت غیرتور مذهب
 ماتسوان کرد) بجز لفظی بیه زانده ایله
 مستعمل اولسی مشهور در پروتک تویه
 و محرابک دله و داک حافظه اضافتی
 لامیه در طاعت غیر اضافتی مصدرک
 مفعولنه و غیرک تویه لامیه مذهب ماده بویله در * محصول بیت * سنک ابرو کدن غیری حافظ کوکلک مجرای بوقدر یعنی کوکلی
 دایما سنک ابرو که متوجه در خواجه تعلیل طریقله بیور زرا سندن غیره طاعت ایلسمک بزم مذ همزده اولری یعنی عاشقک طاعتی
 همان جائه در انجمن غیریه سرفرو ایلر (وله ایضا) (دل ازمن برد و زوی ازمن نهان کرد * خدا را با که
 این بازی توان کرد) دل پردک مقدم مفعول صریحی و ازمن غیر صریحی و روی کردک مفعول اولی و نهان مفعول ثانی

و از من غیر صریحی نالی خذارا انحصاص و یا ادات قسم با حرف صله که بونده اسخبر من معنای این اسم اشارت در بازی به
 * محصول بیت * جانان بندن کوکلی الدی و رو بونی بندن کراندی خدا ایچون و یا خدا ایچون بواوینی وحشرانی کیمه ایلنک
 او او رو بونی بو حقه بازانی و سحرانی کیمه کیمه به دیاده ایلنر (سحر تنهیم در قصد جان بود * خیال اش اطفه های بی کران
 کرد) سحر بونده طرفدر سحر و قشده دیمکر تنهیم مبتدا و مابعدی خبری یاسی حرف مصدر میم مضاف الیه در معنی جهنده
 جانانه مقید در خیال اش صبری دلد، مر کوز

اولان جانانه راجع در اضافتی لا میه در
 اطفه های بی کران اضافتی بیانه در
 * محصول بیت * سحر و قشده تنهاتی
 بنم جانم قصدنده ایدی یعنی بالکزلق
 جانم کار ایلنمش ایدی اما خیال جانان
 بی نه به اطفار ایلدی یعنی اول تنهاتده
 بنی بالکر قومدی بکا مونس اولدی بعض
 نسخه ده شعی دوشش سحر برینده بای
 وحدله (چرا چون لاله خونین دل نباشم
 * که بامانر کس اوسر کران کرد) خونین
 دل فانی بولر که حرف تعلیل با حرف صله
 ترکس چشمن کنایتدر او به اضافتی
 لا میه در سر مفعول اولیدر کردک و کران
 مفعول ثانسی آخر باشلیق معنای
 عدم التفاتدن کایتدر * محصول بیت *
 نیچون لاله کبی خونین دل اولایم یعنی بوری
 قتلی اولمایم زیرا جانانک چشمی زه آخر
 باشلیق ایلدی یعنی التفات ایلدی حاصلی
 جانانک استغنا سندن شکایتدر (صبا کر چاره
 داری وقت وقت * که درد اشتیاقم
 قصد جان کرد) صبا منادی حرف ندا
 محذوف در چاره عیلاج داری مقام استغنا میه
 واقعدر چاره کوارا میه دیمکدر و یا خود
 وصف ترکیبی اوله چاره دار بسک دیمکدر
 وقت وقت یعنی وقت چاره کر لکک
 وقت در درد اشتیاقم اضافتی لا میه قصد
 جان اضافتی مصدرک مفعول اضافتدر
 * محصول بیت * ای صبا کر چاره طورسک
 یعنی چاره کوارا میه و یا چاره دار بسک
 وقت چاره نک وقتدر زیرا اشتیاقم دردی
 و بلاسی جانم قصد ایلدی یعنی درد اشتیاق
 حدن اشدی جانان جانبندن بر خیر خبر
 وارا میه کتور زمانیدر (بدان سان سوخت
 چون شمع که بر من * صراحی کریمه و بر بط
 فغان کرد) سان و بسان ادات تشبیه در

و خاطر دن چیمسون اول که وطن اصلیمی اولان عالم ارواحدن و بوقدر
 ارواح قدسیه انبیا و اولیا ارا سندن بو خاک توده اولان غربت عالته جان سفری
 وقتندن بو آنه قدر اول محبوب حقیقی اولان الله بو کون و فساد ده بزی نفس
 و دنیا ایله مبتلا ایدوب بو پیچاره غربتی بنه ماسوادن تجرید وارواح قدسیه ایچنه
 ادخال ایلک ایله بزی یاد ایلدی بوغم کور مش کو کلری نفس و دنیا دن پرو دای
 ایله و شوق لقا سله شاد ایلدی

آن جوان بخت که مبر در قم خیر قبول * بنده پیرندانم زچه آزاد نکرد *
 اول جوان بخت که مقبول خیر رقی آوردی پیر بنده سنی بیلزم نه دن آزاد ایلدی
 (مفردات) (آن) اول (جوان بخت) (کلیج باشا وود و تللو) (میرد) آوردی
 (رقم) (بازی) (خبر) م (قبول) (مقبول) (بنده) قول (پیر) (فوج) (ندانم) بیل
 (زچه) (ندانم) (آزاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول مالک الماک
 اولوب غنی عن العالمین اولان الله (والله بحب المحسنین) نظم جلیلی بیور مشکن
 بحمد الله مظهر هدایت قلوب کندوبی توحید و حیدتی تصدیق ایتک ایلله دین
 اسلام ایچنده صراج و صفال اغار دوب باب رحمتک محتاجی بنده پیر عاجز عمل
 مانده سی قلش ایکن عجب نه سیددن بزی ماسوادن آزاد ایدوب دوستری ار اسنه
 ادخال ایلدی

کاغذین جامه بخونابه بشویم که فلک * رهمنیم بیای علم داد نکرد *
 کاغذه منسوب جامه بی قائلو صوابله یقهیم زیرا فلک عدل سنجاشی یانته بکا
 دلالت و بول کوستر بچلاک ایلدی (مفردات) (کاغذین) کاغذدن (جامه)
 لباس (با) (لباسه) (خونابه) فانی صو (بشویم) یقهیم (که) زیرا (فلک)
 م (رهمنی) بول کوستر بچلاک (م) بکا (با) (لباسه) (بای) (ایاق) (علم) سنجاشی
 (داد) عدل (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) کاغذ کبی ضعیف و نحیف
 جامه وجودی بولم اشتیا قدن فانی کوز باشلیله آوده ایلده بزم زیرا حالز پریشانلغنه
 رحیم ایدوب فلکجه اولان اولیاه الله دخی بزم رهمن اولوب حضرت اللهک عدل
 ایله معامله سندن تخویف و امید وار رحمت رحمان اطیف بین الخوف والرجا
 ارشاد ایلدی

دل بامید صدایی که مکر در تورسد * نالهها کرد درین کوه که فرهاد نکرد *
 کوکل بر صدا امیدله که مکر سکا ایشه بو طاقده ناله ایلدی که فرهاد ایلدی
 (مفردات) (دل) (کوکل) (با) (لباسه) (امید) (رجا) (صدا) م (با) وحدتی
 (مکر) بلکه (در) فی (تو) سن (رسد) ایشه (نالهها) ناله لر (کرد) ایلدی
 (درین کوه) بو طاقده (فرهاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) یارب
 کوکل سنک کال رحمتک و منعم علیهم اولان اولیاسارک همت وار شاد لری سبیلله
 تمام مقصوده نازل اولوب بو عالم ابتلا ده عاجز و مضطر قالد نیچون سنک

مفعولنه ناتوان تا حرف سلیدر توان قدرت بس توانی سلب ایدنجسه قدر تسزا و اور که معنای لازمی ضمه فذ ز جانانک ناتوانه اضافتی
 بیانه در * محصول بیت * قدسده دیبه بیلورم که بوجان یارندری در دله طیب بنم ناتوان جانم قصد ایلدی یعنی بوقدر
 در دولا به گرفتار ایکن طیب بکا شغفت ایدجک ایکن جان ناتوانه قصد ایدر بس بو معنای کیمه دیک او اور که تصدیق
 ایلله (میان) مهر بانان کی توان گفت * که یار ماچین گفت و چنان کرد) میان * مهربانان اضافتی فی معنای و بالا میه در که
 رابط مفعول قولدر * محصول بیت *
 مشغی محبوبلر او رده سنده چنان دیک او اور
 که بزم یارمن بو یله سو یادی و یا و یله ایلدی
 یعنی ایلاد بکی جفسالردن شکایت ایلک
 جازد کادر هر نه که ایلر سه قیل و قالد بحال
 بوق تنکیم دیشلر (بیت) آن دوست
 نباشد که شکایت کند از دوست * هر
 خون که دلارام بر زدن دیتی نیست (عدو با
 جان حافظ آن نکردی * که تیر چشم آن
 ابرو کسان کرد) جان حافظ اضافتی لا میه
 آن اسم ش زدر مصراع شینک مضمونه
 که حرف بیان اسم اشارت تیر چشم
 اضافتی لا میه مجازا آن افطنده اضافتی
 لا میه و آن اسم اشارتدر ابرو کسان و ابرو
 کن وصف ترکیبی افسانده در * محصول
 بیت * دشمن قادر اولسه حافظک جانم
 اول جفانی ایلدی که ابرو جانانک تیر چشمی
 ایلدی یعنی حافظک جانم بودو سنک
 تیر چشمی ایلد بکنی اندن کله دشمن
 ایلدی مصراع اولک تحفه بنده عدو
 حافظک جانم اتی ایلدی دین حق ادانی
 ایلدی (وله ابضا) (باد باد انکه زما
 وقت سفر یاد نکرد * بودای دل غمیده
 ماشاد نکرد) که حرف بیان آن در وقت
 سفر اضافتی فی معنای در بودای با حرف
 سبب دل غمیده اضافتی بیانه غمیده نک
 مقدم مفعولدر دل فانی غمیده نک
 مایه اضافتی لا میه در نکردک دل مفعول
 وشاد مفعول ثانی * محصول بیت *
 کلسون اول سفره کیمک وقتند بزدن
 یعنی بزی ایلدی پرو دای بزم غم کور مش
 کوکلری شاد ایلدی یعنی اولودل سون
 اولدکه جانان مسافر اولد بخی وقت بزی
 ایلدوب پرو دای ایلک سبیلله غمیده
 کوکلری شاد ایلدی بکی حاصلی بوجانی
 او تنبالم بو بیت اول معنای مشهر در که
 خواجه نک جانانی و یا حاجه بندن بر بسی
 سفره کیدوب خواجه بودای یله مش اولد

باب رحمتکدن غیری به کیتوب بون عمرده دوتوب سن محبب المنظرک (لا تمضوا
 من رجف الله) وعد کریمک مقتضای سجد بلکه سندن پراجابت امیدیه جبال
 راسخات کبی انجیق سنک در کا عکده ملازم وثابت اواسوب نیجه ذل و حفسار لله
 صد هزار ناله رو نیازل ایلدی حاشاکه سنک درد عشقه کندن و خد متکدن
 شکری ایلدی

شاید از یک حساب از تو بیاموزد کار * زانکه جلالک تر از این حرکت باد نکرد *
 لایقدر اگر صبا یکی سندن ایش او کر نه اول سیددن که بو حر کندن زیاده چایک کبی
 باد ایلدی (مفردات) (شاید) (لایق) (از) (کر) (پیک) (رسول) (صبا) (باد صبا
 (از تو) سندن (بیاموزد) او کر نه (کار) ایش (زانکه) (اندنکه) (چالاک) (چاک
 (ن) ادات تفضیل (ازین) بوندن (حرکت) م (باد) (بدل) (نکرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) یارب منعم علیهم اولان اولیال کدن عون و عنایت طاب ایلکاکم
 سنک صف تکله موصوف اولد قلدنددر حاشاکه سنک امر که سکا شریک دکالردر
 (وایتعوا الیه الوسیله) سر نیجه وسالردر (ان هو الا وحی یوحی) سر نیجه
 لایقدر که بو وسالردر و رسولر (داعی الی الله یاذنه) سر نیجه چله کار لری سندن او کر نک
 ایلله ایشالردر زیرا بر کیمه سنک تجلیک مقتضای سجد حرکتی بونلردن زیاده ایلدی

سایه تاباز گرفت زچن مرغ سحر * آشیان در شکن طره شمشاد نکرد *
 ناکه چندن سایه کی کیر و طوطو ک مرغ سحر شمشادک طره سی بو کنده بووه ایلدی
 (مفردات) (سایه) (کولک) (تا) (حتی) (باز) (کیر) (کرفت) (طوطو) (ز) من
 (چن) (باغ) (و با نیجه) (مرغ سحر) م (آشیان) (بوه) (در) (فی) (شکن) (بوکام
 (طره) (زلف) (شمشاد) (مرغ سحر) (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) (انک
 لایق دین من احیت) سر نیجه یارب سن عارف بالله اولان قولر بکک روضه معارف
 ولان قلدنندن سایه عنایتک کیر و طوطو اهدا و ارشاد ایچون انلره اذن و یرم دیکه
 (و بالاسحر اهرم استغفرن) اولان و ایلرک راه مستقیمه سنک مقتضای تجلیک
 حکمتک غیری به حرکت و سکون ایلدی

کلک مشاطه * صمغش نکشد نقش مراد * هر که اقرار بدین حسن خدا داد نکرد *
 صنع الهی مشاطه سنک قلبی اول کیمه نک مرادی نقشی چکمز هر کیمه بوجن
 خدا داده بی اقرار ایلدی (مفردات) (کلک) (نم) (مشاطه) (عروسک) (بوزنی
 یاز بچی) (صنع) م (ش) (صغیر) (نکشد) (نقش) م (مراد) م (هر که)
 هر کیمه (اقرار) م (بدین) و (حسن) م (خدا داد) خدا و پر کیمی (نکرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) چونکه انبیا و اولیا نک اهدا و ارشادی دخی اذن خدا
 ایله اولیق معطی حقیق و صانع عالم اولان حضرت اللهک صنعی قلبی شول کزنده
 ظهوراتی - قدن بیلایوب کفندندن بیان محب و غرورک مرادی نقشی چکمز وسعادت
 یوزندن اولان مراداتی حصول بدم اولمز هر کیمه صوری و معنوی نعم لا محصی

(آن جوان بخت که می زد رقم خبر قبول * بنده پیرندانم زچه آزاد نکرد * جوان
 و طالمدن مراد دولتدر یعنی طالعی و دولتی بکت که رابط صفت رقم فافک فخبه تصرفات ایچ سامددر والا عرب
 فافک سکونیه و قور مصدر در رقم رقم دن یعنی نصیر نصیر یا بندن کتابت معنایه قال الله تعالی کتاب مرقوم خبر
 قبول اضافتی بیانه بنده بیره بویه * محصول بیت * اول طالع و دولتی جوان که مقبول خیر رقی آوردی یعنی مقبول
 آن جوان بخت که می زد رقم خبر قبول * بنده پیرندانم زچه آزاد نکرد * جوان
 بخت جوان بکت بخت بوند طالع معنایه
 و طالمدن مراد دولتدر یعنی طالعی و دولتی بکت که رابط صفت رقم فافک فخبه تصرفات ایچ سامددر والا عرب
 فافک سکونیه و قور مصدر در رقم رقم دن یعنی نصیر نصیر یا بندن کتابت معنایه قال الله تعالی کتاب مرقوم خبر
 قبول اضافتی بیانه بنده بیره بویه * محصول بیت * اول طالع و دولتی جوان که مقبول خیر رقی آوردی یعنی مقبول

خبره سعی ایدردی پیرنده سنی نه ایچون ازاد ایلدی یعنی تحریر عبادده مقبول خیراندنر وعلی الخصوص عسدر پیراوله
 بس اول طالعی جوان بن بند وسین هجران رفتنر نیچون تحریر ایلر که بوقدر زمان اسیرکنند هجران و فراق اولشم (کاغذین
 جامه بخونابه بشویم که فلک * رهنمونیم بیای علم دادنکر * کاغذین کاغذ غینک فتحیله وای نیچون نون نا کیده کاغده
 منسوب دیمکدر کاغذین جامه منظم کیدیکی کاغذ دن قفساندربونک اصلی بودر که قران باش اوباشدن اول خذاهم
 الله تعالی بحمدہ قاعده بوالدی که بر کیمه

۲۷۰

و محسنات فی همتا جله سی حقیقتده حضرت اللهک عطا سی اوادیغی اقرار ایلدی
 مطرب بارده بگردان و زن راه عراق * که دن راه بشباروزما یاد نکر د
 ای مطرب پردی دوندر و عراق پردی سنی چار بار بو یوله کیتی و زدن یاد
 ایلدی (مفردات) (طر با) ای مطرب (پرد) پردی ساز (بگردان) دوندر (زن)
 اور (راه) بونده پنه پردی ساز مناسنه در (عراق) علم موسیقیه مقام عراقدر (که)
 زیرا (بدین) بو (راه) یول (بشد) کیتی (بار) م (زما) زدن (یاد) ذکر
 (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای فرح بخش قلوب عاشقان اولان شیخیم یزی
 عجب و غروری مفتضی اولان پردی بشریتدن خلاص ایلد ویزی قلین اللهک ذکر یله
 اطمینان بولوب شوق عشقه مست و مستغرق اوله جعفرزاده مستقیمه ارشاد ایلد
 زیرا محبوب حقیقی اولان الله (هذا صراطی مستقیم فاتبعوه ولا تعصوا السبل)
 پیور مغله رضاسی یوان بیان ایلدی واحکام قرآنیه سنین بزم هوای نفسزدن
 ایچون بیان ایلدی

غزلیات عراقیت سرود حافظ * که شنید این ره دلسوز که فریاد نکر د
 عراق غزلیاتیدر حافظ ابرسی بو کوکل باقیچی پردی کیم ایشندی که فریاد ایلدی
 (مفردات) (غزلیات) م (عراق) مقام (با) نسبه (است) در (سرود) ابری
 ونغمه (حافظ) م (که) کیم (شنید) ایشندی (این) بو (ره) پردی (دلسوز)
 کوکل باقیچی (فریاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای سالک اگر راه
 مستقیمه حضرت اللهک شوق و عشقه مست و مستغرق اولیم دیرسک حافظک
 اسان غیله بیان ایلدی غزلیاتک جله سی دروننده ذره قدر لذت ایمان اولانره محرک
 عشق الهیدر بو کوکل باقیچی واردات ایلد ظهور ایدن جانلی کلامی کیم ایشندی که
 فریاد ایلدی معنای الله بیر کات فیوض انهم آمین

وله ایضا

دایر برفت و دلشد کازا خبر نکر د * یاد حرف شهر و رفیق سفر نکر د
 دلبر کیتی و عاشقاربت خبر ایلدی شهر مصاحبی و سفر یوادیغی یاد ایلدی (مفردات)
 (دایر) م (رفت) کیتی (داشتگان) عاشقار (را) ادات مفعول (خبر)
 م (نکرد) ایلدی (یاد) ذکر (حریف) مصاحب (شهر) م (رفیق) م (سفر)
 م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) آه مدد الله که بوحال انقباضده آشنای ازلی
 اولان کوکلر معنای و مجبوری فیض و تجلیات ربانی زدن کیتی و عاشقاربت خبر
 ایلدی و وطن اصلی اولان عالم ارواح شهرنده مصاحبی و یو عالم سفلی به سفر
 ایش روح متجلا رفیق سفر معنو یعنی یاد ایلدی

بایخت من طریق مروت فرو کداشت * بالو بشاه راه طریقت کز نکر د
 بایتم بخت مروت طریق ترک ایلدی بالو بشاه راه طریقت شاه راهنه اوغرامدی
 (مفردات) (یا) تردید (بخت) طالع (من) بن (طریق) بول (مروت) احسان

فرو

صبا به اضافتی بیاید در پیاموزد فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی صبا به راجع ضمیر کار مفعول صریحی و زو غبر صریحی زانکه
 زان ازان دن مخفف که حرف بیان چالا کتر ادات تفضیل در چالا که چوبکه و یا قشقه در لر بو جو بکر دیمکدر ازان
 هره ثابته قطعه او فزور این اسم اشارتدر حرکت * محصول بیت * لایقدر که صبا بکی شدن صنعت او کر نه یعنی چاپکاک
 و چوبکاک زیرا بو حرکتدن یعنی سنک حرکتدن چالا کتر و چالا کتر حرکتی باد صبا ایلدی حاصلی باد حرکتده واسمه ده

بفداد در بشد با حرف تاکید شد بونده رفت معنای در فاعلی یار در واو حرف عطفدر زما بزدن یعنی بزی اکدی یعنی
 بزی اکوب تودیع ایلدی * محصول بیت * خواجه مطربه خطاب ایدوب پیورر چونکه یار عراق یولنه کیتی سنده غیری
 پردی ترک ایدوب نغمه عراقه باشله زیرا یار بو یوله کیتی و بزی اکدی ایلدی مقام عراقه دوزن ویر که اتی استماعه کوکله
 نوعاتسلی کله بونده عراق عربی تخصیص ایلان تخصیص بلا تخصیص ایش (غزلیات عراقیت سرود حافظ * که
 شنید این ره دلسوز که فریاد نکر د) عراق

۲۷۱

(فرو) اشاعی (کذاشت) قودی (با) تردید (او) ضمیر (با) للملابسه (شاهراه)
 او اول یول (طریقت) سلوک (کذر) کچید (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی)
 متهم که اول کوکل مجبوری اولان تجلیک عدم ظهوری بایتم بختن طریق مرونی
 و راه استقامتی ترک ایلدی اندر باخو د اول تجلی راه سلوک وای عقلمده نیجه
 اسرار خفیجی جامع اولد یعنی ظهوری ایلدی و اوغرامدی ظاهر کورنگ
 ایلدی اندر

من استاده تا کنش جان فدا جو شمع * اوخود کذر بما جونسیم سحر نکر د
 بن طور شمع که شمع کبی اکجانی فدا ایدم اول خود بزه نسیم سحر کبی اوغرامدی
 (مفردات) (من) بن (استاده) طور شمع (تا) حقی (کنم) ایلیم (ش) ضمیر
 (جان) م (فدا) بذل (جو) مثل (شمع) موم (او) ضمیر (خود) کندی (کذر)
 اوغرامدی (بما) بزه (جو) مثل (نسیم سحر) سحر بلی (نکرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) بن حضرت الله دن دانشا ایدم که حضرت اللهک عشق و تجلیسی
 یولنه شمع کبی یانه جائی فدا ایدم اول اطمینان محبوب دائمی قلیمیزی کند و جاننده
 قلب و تحریک ایتک ایچون سحر بلی کبی بزه اوغرامدی ایلدی

کفتم مکر بکر یه داش مهربان کنم * در سنک خار به باران اثر نکر د
 دیدم مکر کیده ایلد کوکلنی مهربان ایدم سنک خار به باران قطره سی اثر ایلدی
 (مفردات) (کفتم) دیدم (مکر) بلکه (بکر به) اغلفه (دل) کوکل (ش) ضمیر
 (مهربان) محبتی (کنم) ایدم (در) فی (سنک خار) قیاطاشی (قطره) طامله
 (باران) یغمور (اثر) تأثیر (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) نغمه فکر ایلایوب
 دیدم که بو تجلی رحمتک دوامه طریق مکر نشسته رقت و جانب رحمت اولان بکایه
 و هزار دل و حقانله نیازی درگاه حقه حصر ایدوب خصوصاً کریمه سحر کاغده
 ملازم اولغله مجبوری کند یه محبتی ایدم و دوام تجلی بولم (العبدید برو الله بقدر)
 سر نیجه تدبیر حق موافق کلبوب بو کرید و نیاز من اثری ظهوره کلدی تنکیم
 قطره باران سنک خار به اثر ایلدی

مرغ دل ارچه بال و پر از غم شکسته بود * سودای دام عاشقی از سر بر نکر د
 مرغ دلک کرچه غمدن بال و پری صفتش ایلدی عاشق دلک سودا سنی باشدن
 چغرمدی (مفردات) (مرغ) فوش (دل) کوکل (ارچه) کرچه (بال) فناد (پر)
 قناد (از) من (غم) م (شکسته) صفتش (بود) ایدی (سودا) هوا و محبت (دام)
 طوزاق (عاشق) م (با) مصدر به (از) من (سر) باش (بدر) طشره (نکرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) حال انقباضده آثار تجلیک عدم ظهوردن اعلی پرواز
 اولان کوکل قوشی کرچه غمدن پروانی شکسته ایدی لکن (انا عند المنکرمه قلوبهم
 لاجلی) حدیث شریفی سر نیجه اول مبارک غم دام لقا اوادیغیچون عاشق دلک
 هوا و محبتی باشد ن چغرمق ایلدی

غزلی ایرل دیو شیخ اکثر که ابراهیم عراقی ذره کماله عروج ایش بونی خاوتدن چقدادوب کریمه سنی بونک عقد
 نکاحنه کتورر حاصلی بونک مناقبی تفصیله محتاج لر در بر مقداری حضرت مولانا جامی نفعات الانس اوا خرند
 ذکر ایلیم مراد ایدن کورسون کلدک مانحن فیه به سرود ایرددر حافظه اضافتی لامیه که استفهام مدرعیه من
 کبی ره دلسوزدن مراد نغمه دلسوزدر که اندن سروده تعبیر ایلیم ایدی * محصول بیت * حافظک سرودی و ابری عراقینک
 غزلی ایرل دیو شیخ اکثر که ابراهیم عراقی ذره کماله عروج ایش بونی خاوتدن چقدادوب کریمه سنی بونک عقد
 نکاحنه کتورر حاصلی بونک مناقبی تفصیله محتاج لر در بر مقداری حضرت مولانا جامی نفعات الانس اوا خرند
 ذکر ایلیم مراد ایدن کورسون کلدک مانحن فیه به سرود ایرددر حافظه اضافتی لامیه که استفهام مدرعیه من
 کبی ره دلسوزدن مراد نغمه دلسوزدر که اندن سروده تعبیر ایلیم ایدی * محصول بیت * حافظک سرودی و ابری عراقینک

وضاورمه نقد چو يك ايسه ده بوايشده و بوفنده شاك توك ايرشمن جاناك بوريشنى وصفدر (سايه تاباد كرفتى زچن مرغ چن * آشان در شكن طره شمشاد نكرد) سايه كولكه تابونده ابتدای غایت انجودر زمانده منكبى عريسته بازبونده ناكيد افاده ايدر كرفتى فعل ماضى مفرد مخاطبدر باز كرفت بر نسته بي الوب چكمكن و منع ايلمكن عبارتدر مرغ سحر ديكيله اكثر بيلدن كليت ايدر آشان يوه شكن بوكام و بورم طره يه اضافتى لاميه در وطره ك شمشاده كذاك شمشاد شين اولك قعيله و كسربله شمشاد غايجى

اك دالرنك و بذاقلىنك ديئرنده يعنى اوزكك يوقارى نهاينده خرماصنقى كيبى صبق پيرا قلى طوب داللى اولوراكاشم طره شمشاديرز * محصول بيت * سن چندن سايه كيكوب الالى يعنى چن سبرينه وارمن اوله لي مرغ سحر شكن طره شمشاده يوه ايلدى يعنى مرغ چن شكن طره شمشاده آشان بانه سى سنك چن سبرينه وارماك سبيله ايلدى سنك سايه كى چن سبرندن چكوب الدك يعنى چنده وارمن اولدك اولدخى شمشاده آشان يامنى ترك ايلدى سايه چكوب المدن مرادى كندى وجو دينى چكوب المقدر ذكر لازم وارا ده ملزوم قيلنددر زرا سايه تابع وجوددر حاصل اعر اضندر كه جوهرله قائمدر (كلك مشاطه صفتش نكشد نقش مراد * هر كه اقرار بدن حسن خدا داد نكرد) كلك بونده فلم معاشه در مشاطه دوز كچى خاتون كچى صفتش شين ضمير مصرع نايده كى كه يه مصر و قدر اضمار قبل الذكر طر بيقيله شينك مضافى محذوفدر تصدير كلام صنع خدايش در معنى جهندن شين مراد معبى در نقش مرادش ديكيدر كلكك مشاطه يه اضافتى لاميه و مشاطه نك صفته بيانده هر كه هر بونده احاطه افراد انجودر و كه اسعد عريسته من كى پس هر كم ديك كل من ديكدر نكردك فاعلى كيه راجع ضميردر و مفعول صر محذوف اقرار اغظيدر و ضمير صريحى بدندر اصلنده باين ايلدى باحرف صله اين اسم اشارتدر حينه حسن خداداد اضافتى بيانده در * محصول بيت * اللهك صنع مشاطه سنك قلى اول كيمه نك مرادى نقشين چكمن كه بوحسن خداداد اقرار ايلدى يعنى هر كيمه جاناك حسن خدا داده اقرار ايلدى اللهك صنعى مشاطه سنك قلى مرادى نقشين چكمن حاصلى الله تعالى مرادى و برمن (مطر بارده بكردان و زن راه عراق * كه بدن راه بشد يار و زمايد نكرد) مطر باره منادى پرده نعماتك اصول ارمه سندن متفرع و من شعب اولان نغمدره در (مثلا عرقدان ماياه و بوسلك متفرع اولدغى كى پس خواجه يوزراى مطرب فروعدن و رده دن بازكشت البوب راه عراقى چال يعنى نغمه عراقى و يانغمه عراقى دوزنين قور كه حرف تعليل بد بن راهدن مراد راهدن كه اصفهاندر كه اك عراقى نجم ديرلر و باعراق عربدر كه

هر كس كه ديد دوى تو بوسيد چشم من * كارى كه كرديده ماى بصر نكرد
هر كيم كه سنك بوزك كوردى بنم كوزى او پدى زيرا بنم كوزمن برايش كه ايلدى بصرسز ايلدى (مفردات) (هر كس) هر كيمه (ديد) كوردى (روى) بوز (نو) سن (بوسيد) او پدى (چشم) كوز (من) بن (كار) ايش (يا) وحدتبه (كرد) ايلدى (ديد) كوز (ما) بز (بى) نقي (بصر) كورمك (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) هر كيمه بصيرت قلب ايله سنك چال بنى مثالك مشاهده ايلدى بن اسيردام غم عشقك چشمنى بوش ايدوب تحبين ايلدى زيرا بنم حبين اولان چشمزهرنه ايش ايلديده (نور على نور) سر بجه نور بصيرت تراكم ايتد بن برايش ايلدى

كلك زبان ريد * حافظ در انجمن * باكس نكفت راز تو ترك سر نكرد
حافظك زباني قطع اولنش قلى انجمنده سنك رازى كيمه يه ديدى مادام كه باشى ترك ايلدى (مفردات) (كلك) قلم (زبان) دل (ريده) كاشش (حافظ) م (در) فى (انجمن) ديرك (باكس) نكفته به (نكفت) سوب ايلدى (راز) سر (نو) سن (نا) مادام (رك) م (سر) باش (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) يارب صد هزار حسد اولون سكا كه بوحافظ قولكه بصيرت و پروب اسرارى عيان ايله لى زباني قطع اولنش قلم كچى خلق انجمنده سنك اسرارى كيمه يه قاش و اظهار ايتدى مادام كه باشى ترك ايلدى

درو برهش نهادم و برمن اكر نكرد * صد اطف چشم داشتم او يك نظر نكرد
بوزى اك بولى اوزره قودم بنم اوزر يه اوغرامدى بوز اطف ايد طوتم اول بر نظر ايلدى (مفردات) (رو) بوز (ر) على (ره) بول (ش) ضمير (نهادم) قودم (ر) على (من) بن (كدر) اوغراق (نكرد) ايلدى (صد) بوز (اطف) م (چشم) ايد (داشتم) طوتم (او) ضمير (ك) ر (نظر) (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) حضرت اللهك عشق و محبتى بواننده بوزم طبرغه قو اوب هزار دل و حقارته مردان خداك خاكباى او اش ايكن اول محب و ب حقيقه نيك فيض و تجلىسى بنم اوزر يه اوغراق ايلدى و ظهور ايتدى الله اطف ايدن اطف بنى مثل اولان رؤيت جسانى ودوات وصالنى صد ايد ايله طالب ايتدم حق تعالى ايتدم اوزره تجلى تاد و بر نظر احترام ايلدى

يارب تو آن جوان دلاورنكا دار * كوشه نشينان حذر نكرد
بارى سن اول دلاور جوفانى حفظ ايله كه كوشه نشينلرك آهى تيرندن حذر ايلدى (مفردات) (يا) حرف ندا (رب) م (نو) سن (آ) اول (جوان) بكيك (دلاور) يهاوان (نكا) حفظ (دار) طسوت (كه) زيرا (از) من (نير) اوق (آه) م (كوشه نشينان) اهل عزتلك (حذر) اجتاب (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) يارب سن اول وسيله راه عشقك اولان جوان بخت و يهاوان حقيقت مردان

خودارى
نكرد) بوليتى بوو جهندن غبرى يازنلر ناموزون يازمشلر غفلت اولمسون من مبتدا ايستاده خبرى ايستادن واستادن بابله و ياسر افنددر نكيم واوله وواوسز اوفاندن وافتادن اقتدر تقدير كلام ايستاده ام ايلدى ضرورت وزن انجودن ميم متكلم حذف اولدى معناسى بن دورم شم تا حرف تعليل كتم فعل مضارع نفس متكلم وحده در كيدندن شين ضمير بيت اولدى دلبره راجعدر كتم مفعول اوليدر و ثابيسى فدادر و جان فدائك مفعوليدر چو ادات تشبيه شمع مشبه بدر اوضير هر فوع متفصل يه دابردن كتابندر

قرلر يدر يعنى اك غزلر ينى ابرلار بوزورك ياندر ينجى نغمه كيم اش شديكه فر ياد ايلدى بو نخصيصدن معلوم اولور كه اول زمانده سوز وكدازله مشهور اولان عراقى غزلرى ايلدى (وله ايضا) (دلبر برفت و دلشد كا نرا خبر نكرد) ياد حريف شهرور رفيق سفر نكرد) برفت باحرف ناكيد و احواليت افاده ايدر دلشدكان دلشده ك جمعيدر كوكللى كتمشلكر كوكللى جاناك و ارمن در ادات مفعولدر يعنى دلشدكان نكردك مفعول اول و خبر مفعول ثابيسى ياد حريف شهر يادك حريفه اضافتى مصدر ك مفعولته اضافتدر و حريفك شهره اضافتى فى مناسبه در و اوحرف عطف رفيق معطوفدر حريفه و سفره اضافتى فى مناسبه در * محصول بيت * دلبر كندى و عشاقه خبر ايلدى شهرده مصاحبى و سفرده بولداشنى اكدى مراد شهرده مصاحبندن و سفرده بولداشندن خواجه كنديدر دلبردن مراد با حقيقته دلبردر و يا احبادن بريدر بوزرلى غزل سابق كيدر دلبرك سفره كيدوب احباسنه توديع ايلدمه (يا بخت من طريق مودت فروكداشت * يا و بشاه راه طريقت كدر نكرد) يا بخت بونده عريسته اما كى در كه كاهانه اى كلامه واقع اولور و كا عطف معناسى افا ده ايدر بخت بونده طالع معنا سنه در طريق مودت اضافتى لاميه و ياتيه در فروكداشت ترك و احوال ايلدى ديكيدر يا و بشاه راه باحرف عطف او ضميرى هر فوع متفصل معنا سنه دلبره راجعدر بشاه راه باحرف صله راه اصلنده راه شاه ايلدى بادشاه بولى ديكيدر اولو بولون عبارتدر بادشاه اول بولدن كيدر شاه راهك طريقت اضافتى بياندهر و يالا يه در بحجازا * محصول بيت * دلبرك بولاسلوبه وارمى يعنى بزمه خبر و بره كسزن يانم طالع محبت و مودت طريقتى ترك و احوال ايلدى يعنى جاناك جاتندن بكا اوده نوحا ميسل و انجذاب و ارايدى كه طالع مساعد ايدردي اما شمدى بيلم كه طالع بكا ملى و مساعد سى اولدغى ترك محبت و احوال مودتند نميدرو بادشاه راه طريقت اوغرا مدعى يعنى بر كيمه سفره كنديكى وقت طريقت و عادت دوستلره و داع ايدوب كتمدر پس جاناك بو عادتى رعايت ايلدميكندن معاومدر كه بو طريقت اوغرا ايش ايش يعنى بو عادتدن آگاه دكل ايش (من ايستاده تا كتمش جان فدا چوشع * او خود كدر بما چونيم سحر

خدارى عصمتكده دالم ايله بزكوشه نشينلرك آهى تيرندن حذر ايلدى و شكران سلامتى انجودن بومر بدن در مانده ل رينه نظر شفقت ايله نظر ايلدى

سيل سرشك ماز دلش كين بدر نبرد * در سنك خاره قطره باران اثر نكرد
بزم سيله بكرز كوزمن باشى اك كوكلندن كين كيدرمدى سنك خارايه باران قطره سى اثر ايلدى (مفردات) (سيل) م (سرشك) كوزياشنى (ما) بز (ز) من (دل) كوكل (ش) ضمير (كين) بغيض (بدر) طشمه (نبرد) ايلتمدى (در) فى (سنك خاره) قياطاشنى (قطره) م (باران) يهور (اثر) م (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) معدن شفقت اولان مردان خداداد بخل بوقدر بونده كه فنا فى النفس و فنا فى الشيخ اولغله قطع علاقه ماسوا اولم فجه كوزمزدن سيل كى بولانق قانلى باشلر دو كك و اقتسقى دخی اول پسيرك قلبندن بزم حقمزده اولان تغيرات وعدم شفقتى كيدرمدى صفوت درون ايله اوليان كوزياشنى قطره بارانك سنك خارايه تاثيرى اولمديغى كى بر اثر ايلدى

جانا كدام سنك دل بى كفابست * كويش زخم تير توجان راسپر نكرد
اى جان قنقى ادر اكمن سنك ادر كه اوستك تيرك زخى او كنده جاني سبر ايلدى (مفردات) (جانا) اى جان (كدام) قنقى (سنك دل) طاش كوكللى (بى كفابست) بى ادراك (است) در (او) اول (پيش) اوك (زخم) باره و ضرب (تير) اوق (نو) سن (جان) م (را) ادات مفعول (سپر) قلقلان (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) اى محض روح باك اولان پير قنقى ادر اكمن وسعاد تسز طاش كوكللى وار در كه بر جاتنه ييك جان آلى محقق و ثابت ايكن سنك تير بلاك زخمه و ضربنه جاني سبر ايلدى و حضرت ايوب عليه السلام كچى قضايه راضى اولوب بلايه صبر ايلدى

ماهى و مرغ دوش زافغان من نخفت * آن شوخ ديدنه بين كه سر از خواب بر نكرد
دون كيمه ماهى و مرغ بنم افغانمدين او بومدى اول مطبوع ديدنى كور كه خوابدن باشنى قائدر مدى (مفردات) (ماهى) باق (مرغ) قوش (دوش) دون كيمه (ن) من (افغان) م (من) بن (نخفت) او بومدى (آن) اول (شوخ) مطبوع و مو زون (دبد) كوز (بين) كور (سر) باش (از) من (خواب) اوبقو (ر) بوقارو (نكرد) ايلدى (معناى اشارتى) بحمد الله عطاي حق اولان درد و اشتياق من كيمه ل ظهور ايدن آه و افغانمدين يانمده بولان وحوش و طيور او بومدى ليكن عدم استعداد مدن اول طيب الهى اولان مرشد كامل سر سعادتن زانوى هر اقه دن قالد پروب بكا التفات ايلدى

حافظ حديث نغز تو از بس كه دل كشت * نشيد كس كه از سر رغبت ز نكرد
اى حافظ سنك اضيف سوزك كه زباده دلکش و مقبولر كيمه شمدى كه رغبت اوچندن از برلدى (مفردات) (حافظ) م (حديث) سوز (نغز) كوزل (نو)

نكرد) بوليتى بوو جهندن غبرى يازنلر ناموزون يازمشلر غفلت اولمسون من مبتدا ايستاده خبرى ايستادن واستادن بابله و ياسر افنددر نكيم واوله وواوسز اوفاندن وافتادن اقتدر تقدير كلام ايستاده ام ايلدى ضرورت وزن انجودن ميم متكلم حذف اولدى معناسى بن دورم شم تا حرف تعليل كتم فعل مضارع نفس متكلم وحده در كيدندن شين ضمير بيت اولدى دلبره راجعدر كتم مفعول اوليدر و ثابيسى فدادر و جان فدائك مفعوليدر چو ادات تشبيه شمع مشبه بدر اوضير هر فوع متفصل يه دابردن كتابندر

خود بودند تا کید افاده ایدر انجق گذر اشیدر کچه و او غرامه مناسنه بیا با حرف صله باز دیکدزما نکرده منه لقمه در چو ادات
تشبه نسیم مشبه در سحره اضافتی فی مناسنه در * محصول بیت * بن دور منم که خاک پنه شمع کبی جان فدا ایلیم یعنی انک بولنده
شمع کبی کندیمی افدا ایلیم شمع جان بدن جان فدا ایلیم کن مراد فدا در زرا جان شمع ده منصور دکلدر اول دلب خود بزه یعنی
بزم جانیزه سحر نسیمی کبی گذر ایلیم حاصلی بزی منظر ایدوب که بکا وداعه کاسه بکی وقت قدمه شمع کبی جانی بدل و نثار
ایدم اول خود نسیم سحر کبی بزه گذر
ایلمیوب کچی کندی (تقم مکر بکر به
دش مهربان کنم * در سنک خاره
قطره باران از نکرده) مکر بولنده منی بچونند
با حرف سبب کر به اغله نک اسپدر
خنده کوله نک اسمی اولدیگی کبی داش
انضافتی لامیه کنک مفعول اولی و مهر بان
مفعول ثانسی مهر بولنده محبت و شفقت
مناسنه و بان ادات فاعل درجی مناسنه
در بان قوچی و باغبان باغچی اولدیگی کبی
در سنک در با صله مناسنه در سنک خاره
اضافتی بیانه در خارده خاراده قره طاشه
دیرل قطره باران اضافتی لامیه در قطره
باران نکرده فاعلی سنک خاره مفعول
اولی و اثر مفعول ثانسی * محصول بیت *
دیدم اوله که کر به ایلیم یعنی ایلیم
وسزلیوب کوکلی جاننک شفقتی ایلیم
یعنی چوق کر به و بکا ایلیم اوله که
کوکلی بوشدوب بکا میل ایلیم اما
سنک خاره به یغمور قطراتی اثر ایلیم
یعنی انک قره طاش کبی دلته بنم قطرات
باران کبی اشکم تأثیری ایلیم حاصلی
هر تقد را غلبوب صغدم ایسه بکا مریحت
ایلیم دیکدر (دلرا اگر چه بال و پراز غم
شکسته شد سودای خام عاشق از سر بدر
نکرد) دلرا دلک دیکدر بال بولنده فئات
مناسنه در رفقات و بلک در بولنده باله
عطف تفسیری واقع اولش از غم از سببیت
افاده ایدر شکسته شد صندی دیکدر
معام اوله که اسم مفعول فارسیده بو متوال
اوزره کاور یعنی افعال عامه نک بر یله مقید
کلور و کاه اولور که قرینه سله قیدی حذف
ایدرل سودای خام اضافتی بیانه
و عاشقی به اضافتی ده بولنده در نکرده دل
فاعلی و سودا مفعول اولی و بدر
مفعول ثانسی و از سر نکرده متعلق مفعول
صریحی در * محصول بیت * کوکاک

سن (از) من (بس) زیاده (دلکش) کوکل چکیچی (است) در (نشدید)
اشندی (کس) کیمسه (از) من (سر) اوج (رغبت) م (زیر) اذیر (نکرد)
ایلمی (معنای اشارتی) ای حافظ پیر حیات بخشک نیم نکاهی آتاری اولان
لسان غینک کلام لطیفی زیاده مقبولدر درو نشده ذره قدر اثر ایمان اولان
عشق الهی بولنان کیمسه لدن بر کیمسه بوقدر که سنک لطیف کلامی ایشدوب
رغبت و حرمت ایل از بیک ایلدی * وله ایضا *

و اعظلم که محراب و منبرده بوجلوه بی ایلرل چون که خلوت کیدرل اول ایلی
غیری ایلرل (مفردات) (واعظان) و اعظلم (این) بو (جلوه) شوق و استقامت
(در) فی (محراب) م (منبر) م (میکنند) ایلرل (چون) چونکه (با) ظرفیه
(خلوت) تنها (میروند) کیدرل (آن) اول (کار) ایش (دیگر) غیر (میکنند)
ایلرل (معنای اشارتی) استعید بالله (لم تقرون مالا فاعلمون کبر مقتا عند الله)
آیت جلیله سی سر نجه شول و اعظلم و شول اماملر که (ولا تشترؤا بابائی ثمنافیللا)
نظم شریفی سر نجه حضرت الهک دینی دنیا به دکشوب دنیا غرضی ایچون وریا
وسعه ایچون محرابه و کر سیده خاق بکا پاره ویرسون یا خود بنی مدح ایلسونر
و باعد الناس مرتبه م و قدرم عالی اوسونده برجاه و بر منصب ذنبیه نازل اولیم
دیو و عظم و اما منته قال الله وقال رسول الله دیوب کوز لجه ادا ایلیم بده خلق
بنی بکسون و تحسین ایلسون دین صورتا انسان معنای خیزر اشراط
ساعت اولان و اعظلم خلق اراسته ریا استقامت و زهد و صلاح کوسرلر چونکه
(واذا خلوا الی شیطانیهم) سر نجه تهالینه کاورل (انامرون الناس باهر
وتسون انفسکم) سر نجه سوبلوب و امر اید کلرینک خلافت در او فسق و فجوری
ار تکاب ایل و حضرت رسول علیه السلام سیرت شریفه سی و اخلاق حیده سی
خلافت حب دنیا سبیل عوام قبولنده در او زینت و شهرت و اول ظالمه میل ایل
انواع معصیتی مرتکب سقها مشرب اولفله دجا لدن شرلی ضال و مضل اولوب
(العلماء ورثة الانبیاء عالم یخاطبوا السطان ولم یدخلوا الدنیا والافخا نوا الله
ورسوله) حدیث شریفی سر نجه الهک و رسولک خاتلری اولشدر در عصمت الله
من شرور انفسنا و سیات اتماننا بجاه حبیه محمد صلی الله علیه وسلم

مشکلی دارم ز دانشمند مجلس باز پرس * توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر میکنید *
برمشکام وارد مجلسک عالندن سؤال ایلیم غیره توبه بیسور بچیلر نیچون کندولر
توبه ایلرل و توبه ده نقصان ایلرل (مفردات) (مشکل) م (یا) وحدتیه
(دارم) طونارم (ز) من (دانشمند) عالم (مجلس) م (باز) کپرو (پرس) سؤال
ایله (توبه فرمایان) توبه بیسور بچیلر (چرا) نیچون (خود) کندی (توبه) م
(کمتر) زیاده اکک (میکنند) ایلرل (معنای اشارتی) برمشکام وارد رانی

جلسه

اگر چه قوی و قصادی غدن صخشیدی یعنی غم چکه چکه بی تاب و توان فالشیدی اما عاشقانی خام سودا سی باشند طشره
ایلدی یعنی باشند چقر مدی حاصلی نفدر که طریق عشقه غم و غصه و بلا و الم چکد بسد بو اولمز و بنمز سودایی
باشندن چقر مدی یعنی عاشقانی ترک ایلدی (هر کس که دبدروی تو بوسید چشم من * کاریکه کرد دیده ما بی
نظر نکرد) کاری یا حرف وحدت که رابط صفت دیده ما اضافتی لامیه در بی نظری ادات سلبدر نظر دین بولنده مراد

منطق اصطلاحی اوزره ترتیب امور معلومه دن بهی تصویرانده حدود و رسوم ترتیب و تصد بسانه قضایایی
* محصول بیت * هر کیمسه که سنک رویک کوردی بنم کوزمی اویدی یعنی بو قدر خوبلر ایچنده سنی اختیار ایلدی بکندی
زرا هرایش که بزم دیده من ایلدی بی نظر ایلدی یعنی ترتیب امور معلومه سن ایلدی یا خود نظر دن بصر مراد اوله
نکیم بعض نسخه ده بولنده در یعنی بزم دیده من هرایشی که ایشلیدی عین بصرله و بصیرتله ایشلیدی پس انکیچون هرایشی
مقبولدر (کلک زبان بریده حافظ
در انجمن * با کس نکفت راز تو تازک
سر نکرد) کلک بولنده قلم در زبان بریده
توصیف ترکیبی قبیلنددر دلی آسایش
دیکدر حافظه اضافتی لامید در انجمن
در نکرده محفل مناسنه با کس یا حرف
صله راز تو اضافتی لامیه در راز تو
نکفتک مفعول قو ایلدر و با کس مفعول
غیر صریحدر تا حرف توقیت و یا حرف
تعلیل ترک سر اضافتی مصدرک مفعول
اضا فیدر کلک مبتدا و ما بعدی صفتی
و مصراع ثانی خبری * محصول بیت *
حافظک کسک فلی دلی محفلده و مجلسده
کیمسه به سنک رازک دیمدی یعنی عشقک
فاش ایلدی باشین ترک ایشمنجه یعنی فکک
اوجی دیدلسه و یا اوجسده بر نسته واقع
اواسه اوجنی قطع ایلک عادت معروفدر
ایمدی خواهجه بوحالته فکک زبان بریده
دیمش حاصلی قلم بولمنجه کتابت
ایلز اما تراش اولد قدن صکره هر نه
ایسترسن یازا رسین مقصود کم راز
مقبول و مدوح ایلدیکن بیاند (وله ایضا)
(رو بر رهش نهادم و بر من گذر نکرد *
صد اطف چشم داشتم و لک نظر نکرد)
رو مقدم مفعولیدر نهادم کلمه سنک و میم
فاعلی بر رهش بر حرف استعلا و یا حرف
صله رهش شین ضمیر دله مر کوز اولان
جاناندن کنشایدنر و او معنای حالیت
افاده ایلدر بر من بنم اوسمه غریبه علی
دیرل گذر سابقا بیان اولمشیدی که
گذر اشیدر او غرمه و کیمسه مناسنه صد
اطف مفعول اولیدر داشتم کله سنک
و چشم مفعول ثانسیدرو او بنه حال
مناسنی افاده ایدر لک نظر دن مراد
بولنده الفاتدر یعنی بکا الفات ایلدی
* محصول بیت * خواهجه نک بوغزلی
غزل سابقه نظیره در اول جهتنددر که

جلسه الله اولان عالم بالله دن سؤال ایلیم که حلال مشکلات حکمه اولو الابصار
اولان علوم لدنیه عالمیدر یوخسه اتادن کوز سن طوغان واعی القلوب اولان علماء
ظاهر به و رسومیه دن سؤال ایلیم مشکل بو که خلقه توبه ایلیم امر اید بچیلر نیچون
کندولری توبه ده نقصان و تصویف ایلرل

کوبیا باور نمید از در و زداوری * کین همه قلب ودغل در کار داور میکنید *
کو باقیات کونته ایشنرل که حق تعالی انک ایشنده بو دکل ربا و حبله و قلب ودغل
ایلرل (مفردات) (کوبیا) صانکه (باور) تصدیق (نمید از در) طومرل
(روز داوری) حکومت کونته یعنی قیامت (این) بو (قلب) فالیرا نلق (دغل)
حبله و مکر (در) فی (کار) ایش (داور) حاکم (میکنند) ایلرل (معنای اشارتی)
استعید بالله (انامرون الناس بالبر و تسون انفسکم) آیه کریمه سبیله تو یخ اولنان
علم ظاهر به و رسومیه و واعظان طالبان دنیای دینه خلقه توبه ایلیم امر ایدوب
کندولری توبه ده تصویف ایلرل و امر معروف و نهی عن المنکر ایدوب کندولری
مؤثر و مشتهی اولما لری کوبیا قیامت کونته و حاکم مطابق اولان الهک حضور
معنویسنه و ارمقله ایشنرل و تصدیق ایلرل کین کوسر که حق تعالی انک ایشنده
بوقدر قیامت نلق و بوقدر مکر و حبله ایلرل

یارب این نودولتن را با خبر خودشان نشان * کین همه ناز از غلام ترک و استر میکنید *
یارب بونو دولت اوللری انلری کندو خزلر بله یله قائم ایلیم که بو جسه کبر و نازی
محبوب غلاملردن و قازدن اوتوری ایلرل (مفردات) (یارب) ای دیم (این) بو
(نودولتن) بکی دولتولر (را) ادات مفعول (با) مع (خر) شک (خود) کندی
(شان) انلری (نشان) دیک و طوردر (که) زیر (این) بو (همه) جله
(ناز) کبر (از) من (غلام ترک) محبوب اوغلان (استر) قازر (میکنند) ایلرل
(معنای اشارتی) یارب سیادت ایدی و سعادت سرمدی اولان دولت عظمی
و حقیق سنک باب معنویکده کوزی باشلی باغری باشلی جکری دلک دنگ بندیه نیاز
مندک اولق نیکر و صدهزار ذل و حقارتله برله مناجات ایلیم بوز سوروب قپو کده
بندیه میکک اولق شاه دوران اولمندن بک ایکن و حضرت الهک غریب دن قطع
احتیاج ایدوب خلقدن استغنا ایلیم ایکی جهان سلطانی اواق ممکن ایکن
بوسعادتدن اغماض عین ایدوب نعیمی نعم شرا بی سقم اولان دوات فانیسه به
الدانان و لذات عشق الهیدن محروم اولوب لذت دنیایی لذت صانی (کالانعام
بل هم اضل) کرک عالم مهتت و کرک جاهل متنسک بودولت ایلیم قپو بده یکیدن
و بلاندن پردوات پستدا ایدن احقری یارب حیوان ایچندن زیاده احق قیدیفک
اشکله برابر بر آخوره باغله دنیا آخورنده اشک معیشتنده فالسونلر زرا بونلر
حضرت الهک قولمندی قوبوب و دنیا جع ایدوب مال ایلیم و کوزل غلاملر
وجار به زله و آله و قازر ایلیم کبر و استکبار ایلرل و بر لرن ناز ایلرل

وزنده و قافیه ده برابر در خواجه بیورر که اول جانانک بولی اوزره بوزم قودم یعنی بوزم دوشده دم حاصلی بولنده تواضع
ونذله منتظر اولدم اما اوزریمه گذر ایلدی یعنی اوسمه او غرامدی اندن بوز اطف امیدینی طوژدم اما حال بو که بکا
بر نظر و پراغفات ایلدی حاصلی جانانک کمال ترفع و استغنا سندن شکایتدر (یارب توان جوان دلاور نگاه دار * کز تیراه
کوشه نشینان گذر نکرد) یارب منادی ان جواندن غرض دلنده مر کوز اولان جواندر که سابقا ذکر اولمشیدی دل

آورده اضافتی بیانیست در دلاور وصف ترکیبدر آوریدن بحسب لغت بورك كتوزیجی معنایست یعنی بود کلی اما اصطلاحده مطلق بها در دن کنایست در نگاه طوط یعنی حفظ و صیانت ایله دار امری مختلط بدین نگاه لغظی داشتن و داریدن و بوابیکینک مشتاقیله ترکیب اولسه حفظ و صیانت معنایست کلاور اما کردن و کشیدن و بوابیکینک مشتاقیله ترکیب اولسه نظر معنایست در یعنی بقی کر که حرف بیان و بارابط صفت و یا حرف تعلیل اصلده که از ابندی همزه ترکیبیه ساقط اولمش تیره اضافتی

در در میخانه عشق ای ملک تسبیح کو * کادر انجاطینت آدم مخمر میکنند
عشق میخانه سنک قبوسی اوزره ای ملک تسبیح دی زیر اورداده آدمک کلخی
بوغوردر (مفردات) (بر) علی (در) قبو (میخانه) م (عشق) م (ای)
ندا (ملک) م (تسبیح) م (کوی) سوبله (که) زیر (اندر) فی (انجاط)
اورداده (طینت) چامور (آدم) آدم علیه السلام (مخمر) بوغورق (میکند) ایدر
(معنای اشارتی) حیات دنیایه مغرور اولوب معیشت حیوانیه به راضی اولغله
اذت روحانیدن و دولت عشق الهیدن محروم اوانلرک احوال شنبه لری معلوم اولیجی
ای نفس وای عقل وای روح وای سخن اسرار الهی اولان قلب پرفتوح وای هاضم
و قابل قبض بلا واسطه الهی اولان سرخوشا نوش صبح هر بر بکر عشق
میخانه سی قبوسنده حضرت الهک ذکر و تسبیح ملک کبی خاصا توجده نام ایله دیوب
شراب (لی مع الله) ایله مست و مستغرق اولک که (خیر طینت آدم پیسیدی اربعین
صبحا) حدیث قدسی سیرتجه یور مقام دل آرامدر که اورداده (ونقلیه
ذات الیهین و ذات الشعل) سرنجه قلب و قابل بنی آمده متقلب و متصرف انجی
بد قدرت الهیدر انده اولان ظهورات و تقلباتی دست خدا له ایدر قطعه ساغیرک بدی
اول مقامه ابرشکم ممکن دکلر

حسن بی پایان اوچند انکده عاشق میکنند * زمزمه دیگر بعشق ازغب سر میکنند

اول محبوبک بی پایان حسن اول قدر که عاشق اولدر بر طاشفه تکرار عشق ایله
غیدن باش قالدردر (مفردات) (حسن) م (بی) ننی (پایان) نهایت (او) ضمیر
(چندانکه) اول قدر که (عاشق) م (میکند) قتل ایدر (زمزمه) بر طاشفه (دیگر)
تکرار (عشق) عشق ایله (از) من (غیب) م (سر) باش (بر) یوقارو (میکند)
ایدر (معنای اشارتی) بومقام لی مع الله بردهشت آباد و برانید و لطیف بنیاددر که
عقول بشرانده عاجز و مخبر در فهمه دره سی تعبیر اولسان باغ ارم کبی اول مقام
منظور و مشاهد اولدقده اول محبوب حقیقینک لذت تجلی حسن جمال بی پایانی
اول قدر عاشقی اولدر و محو و مستغرق ایدر که وجود بشریه زندن بر اثر قلوب
سلطان عشق بجه حکمند فانی و مستهلک اولشلری حساب ایکن (اذاجا
نصر الله و الفتح) سرنجه زمزمه عشق ایدر بولذت تجلی حسن جماله جان فدا ایتمکله
نجه بر طاشفه (افواجا) تکرار عشق ایله غیدن باش قالدربوب مهیا اولشلردر

بندد بیر خرابام که درویشان او * کج را از بی نیازی خالک بر سر میکنند

اول میخانه پیرنک بنده سی یم که انک درویشلری استغنا و احتیاج سزلدن کنجک
باشی اوزره خالک ایدر (مفردات) (بنده) قول (پیر) فوجه (خرابات) میخانه
(م) ضمیر (درویشان) م (او) ضمیر (کج) خزینه (را) ادات مفعول (از) من
(بی نیازی) احتیاج سز (یا) مصدریه (خالک) طبراق (بر) علی (سر) باش

یا نوب اولسی واریوب سو نمسیدر * محصول بیت * دلردم که شمع کبی انک یعنی جوانک قد منده او اوب فسا اولم اما
اول جوان بزه نسیم مخر کبی کذر ایلدی یعنی اوستزه او غرامدی حاصلی انک خالک بایته جان نثار ایلک مراد ایدی اما اول
رفع ایدوب بزم جانیمزه او غرامدی (جانا) کدام ستمکدل بی کفایتست * کو پیش زخم تیر تو خود را سپرد (جانا) منادی
کدام قننی دیکدر عر بیده ای کبی استغنا و احتیاج سزکدل وصف ترکیبدر طاش بورکلی معنایست بی کفایت اضافتی بیانیست

کفایت بویه برلده عقل معنایست در کو اصلده که او ایدی که حرف بیان و بارابط صفت او ضمیر سنکله راجعدر زیش زخم
تیر اضافتی لایمه در را خود را مفعول اولی در نکر دک و سپر مفعول ثانیسی و پیش ظرف مکانی محصول بیت * ای جان قننی طاش
بورکلی ادرا کسزدر که سنک او قوک زخمت او کند کندی سپر ایلدی یعنی قننی اجددر که سنک تیر عشق زخمت جاننی سپر ایلدی
حاصلی جمیع عالم سنک اسیر کند عشق در یول که جان و باش فدا ایلکله جاننه منت ییلور (ماهی و مرغ دوش را فغان من نخت *
و آن شوخ دیده بسین که سر از خواب
بر نکر (ماهی باقی مرغ مطلق قوش
جنسیدر در باده و قرده اولان حیوانات
دوش دون کیجه معنایست نخت او یومدی
خفتن یا غرق و او یومدی معنایست مستعمل
اقدرد شوخ دیده بوند ظریف معنایست
بین امر مخاطبدر کوردیمکدر پیندن
آن شوخ دیده بین کله سنک مقدم مفعول ایدر
و سر نکر دک مقدم مفعول به صریحیدر
و از خواب غیر صریحیدر بر نکر داند بو قاری
ایلمدی دیکدر اما اصطلاحده قالدردی
دیکدر * محصول بیت * دون کیجه بنم
فسان و ناله مدن مرغ و ماهی او یومدی
یعنی قره ده و صوده اولان ذی روح
ارام و قرار ایلدی یعنی افغان و زاری ایله
جمیع شایک او یوسین اوچوردم اما
اول ظریف نخبندگی کور که باشنی
او یوقودن قالدردی یعنی انکده او یوقوسن
اوچوردم اما نغزال کوسرتوب باشنی
او یوقودن قالدردی حاصلی استغنا و احتیاج
او روپ او یوراندی کانه ناله ایشتمش اوله
ونه افغان وان شوخ دیده و احواله ایله
بازاق کرک (حافظ حدیث نغز توازیس که
دلکشت * نشاندگی که از سر رغبت
ز بر نکر (حافظ منادی حدیثش بوند
طاق سوزمر ادد نغز کوزل اوایی معنایست
حدیث نغز اضافتی بیاید و توبه اضافتی لایمه
از بس از حرف ایشدایس بوند ببار معنایست در
که حرف بیان بس دلکش و وصف
ترکیبدر کشیدن کوکل چکی معنایست
نشاندگی ننی ماضی مفرد ایشتمدی دیکدر
کس کیسه که حرف بیان نشاندگی در
از سر رغبت نشاندگی متعلقدر سرک رعیت
اضافتی بیانیست و لایمه در مجاز اسر بونک کبی
برلده جهت معنایست در رغبت رانک
وانک فتحه لایله و غیتک سکونیه رغبت
برغبدن یعنی علم بایندن مصدر در رغبت

(میکند) ایدر (معنای اشارتی) بورا عشقه قلبه نور ایمان داخل اولوب افشاح
و انفساح ایله تجلی روحانیه و لذت روحانیه نائل اولغله برهادی سبیل اولان
مرشد کمالک ارشاده محتاج اولدیمچون اول میخانه عشق الهیت پیری و اول راه
حق الیقینک صاحب تدبیری اولان مرشد جانچشک بنده خا کباییم که انک
درویشلری لذت روحانیدن و نشسته تجلی الهیدن ذوقیاب اولدقلردن حضرت
اللهک غیر بدن قطع احتیاج ایله عالمیدن مستغنی اولوب کسند و له خزائن ارض
عرض اولنده دخی قبول ایتمیوب آنج و خزائن اوزره طبراق صاچشردر

ای کدای خافه برجه که در برمغان * میدهند آبی و داهارا توانکر میکنند

ای خافه کداسی قاق ورقص ایله که مغرورنده بر صوو برلرو کوکلری غنی ایدر
(مفردات) (ای) حرف ندا (کدا) دلیجی (خافه) تکبیه (برجه) قاق ورقص
ایله و مسرور اول (در) فی (دیر) کایسا (مغان) کافر (میدهند) و برلر (آب)
صو (با) وحدتیه (دل) کوکل (عا) ادات جمع (را) ادات مفعول (توانکر)
غنی (میکند) ایدر (معنای اشارتی) ای تغیر اشکل لاجل الاکل بت منجوت
کبی صورت محض اولان قلبین و خلیفه شیطان اولان شیخ کذاب پرفتن سورت
او غرورینه الدان احق درویش و مجرد شور به و لقمه ایچون تکبیه بکلن تکبیه
دلیجیسی بی عقل و بی کیش حبیف نازنین عریکه که هم سنک لقمه اولوب قیقینک
دیر کدن چیغان اوله کل پر کره کندو که انصاف و مروت ایله بوعاله برفعه ایچون
کدک بوسجین المؤمن و جنة الکافر اولان دنیا عالنده (ار الله شرایا اعده لا وایانه)
سرنجه درویش نان اولوب الله درویشی اولنره بر شراب عشق الهی و برلر که
کوکلری غنی ایدر اگر یوشربا عشق نوش ایدر سنک سر محمدی به واحد اولوب
سندخی عالمیدن مستغنی اولورسک

خانه خالی کن زنت نامتزل جانان شود * کین هو سنکال دل و جان جای دیگر میکنند

خانه قلبی بشدن خالی ایله تاجا نالک منزلی اوله که بوهو سولور دل و جانی غیری بر
ایدر (مفردات) (خانه) او (خال) بوش (کن) ایله (ز) من (بت) عنم (تا)
حسینی (منزل) مقام (جانان) محبوب (شود) اوله (این) بو (هو سنکال)
هو سار (دل) کوکل (جان) م (جای) محل (دیگر) غیر (میکند) ایدر
(معنای اشارتی) ای درویش اگر سر محمدی به واحد اولوب افس حقله عالمده
مستغنی اولیم در سنک خانه تجلی اولان قلبی تعلقات ماسوی بتلردن خالی ایله
ناکه (لایسینی ارضی و لاسمائی و لکن یعنی قلب عبید المؤمن النقی) حدیث
قدسی سیرتجه قلبسک خانه سی محبوب حقیقینک انوار تجلی ذاتیه سنه منزل
اوله زرا بوهوای نغله و تعلقات ماسوا ایله مفید اولان درویش دل و جانی ماسوا
بتلرینه محل ایتدیمچون تجلی الهیدن محروم اولشلردر

صیدم از عرش می آمدخروشی عقل کمت * قدسیان کو بی که شمر حافظان میکنند

فعل وزنی اوزره مصدر کلاور بو بایندن رغبت عریده فی حرفله استعمال اولنده
استعمال اولنده نکر اراده مخبردر زیر افظ مشرکدر از بردن مخفف او اوب ز بر اولق او سندن اوقوم معنایست برده حرکتک
اسمی ز بر اولق واد یعنی قهقهه زیر دیرلر و زور دیرلر و اوبله زراوت معنایست اسد عریده فوق معنایست اما بوند زرا بردن
مخففدر * محصول بیت * ای حافظ سنک کوزل سوزک زیاده دلکش اولد یقندن یعنی جاذب قلوب اولد یقندن هیچ بر کیسه
فعل وزنی اوزره مصدر کلاور بو بایندن رغبت عریده فی حرفله استعمال اولنده
استعمال اولنده نکر اراده مخبردر زیر افظ مشرکدر از بردن مخفف او اوب ز بر اولق او سندن اوقوم معنایست برده حرکتک
اسمی ز بر اولق واد یعنی قهقهه زیر دیرلر و زور دیرلر و اوبله زراوت معنایست اسد عریده فوق معنایست اما بوند زرا بردن
مخففدر * محصول بیت * ای حافظ سنک کوزل سوزک زیاده دلکش اولد یقندن یعنی جاذب قلوب اولد یقندن هیچ بر کیسه

اشتمدی که از برابری یعنی هر کس که سنگ کوزل شوزی اشتمدی از برابری خواجه حضرت تلریدن کلاشته رغبته رغبتیدر یو بیت
 بونده زیر از برابری بایلو باوست معنایه اخذ ایلین بیلاش (وله ایضا) (واعظان کین جلوه در محراب و منبر میکنند *
 چون بخلوت میروند آن کار دیگر میکنند) واعظان جمع واعظ در الف و ت و نه کین اصلانده که این ایدی هادر سیمله همزه حذف
 اولوب کین اولدی که حرف بیان و یارباض صفت این اسم اشارت در جاوه یه جاوه یونده عرض جمال و کمال در چون ادات

تعلیل بخلوت با حرف صله خلوت بونده
 مصدر در خلا بخلو دن یعنی نصر باینگ
 ناقص و او یسند تنها و یا کز اولی
 معنایه میروند فعل مضارع جمع غایب
 آن اسم اشارت در کاره و کار مقطوع
 عن الاضافه اولی که کدر که اسم اشارت
 مقیم اولیه زیرا اضافتله اولیجه اسم
 اشارت مستدرک او اور آن کار دیگر
 تقدیری آن کارا دیگر میکنند یعنی اول
 ایشی غیر ایدر یعنی محرابه و منبره خلفه
 نصیحت ایدر کار بنگ غیر بنی ایدر
 و کشیدلری قولله عامل او او
 متصح اولی ظاهر مذکور اولان کبی در
 اما مشهور اضافتله اولیقدر و طبعی
 اضافتله اولیقه معنادومأوس در محصول
 بیت واعظان محراب و منبره عرض جمال
 و کمال ایدر یعنی کشیدلری بنی صالح و منی
 عرض ایدر چونکه تهنات یه وار اول
 ایشک غیر بنی ایدر یعنی محراب و منبره
 سو بدکلر بن عکس ایدر اما کار دیگر
 مضاف او اسده معنی یو بله او او که اولی غیر
 ایش ایلر سو بدکلر بن ایلر مال ردر
 (حیرتی دارد دل زین واعظان خبره *
 رو کانیجه بر منبر همی کویند که میکنند)
 (مشکلی دارم زدا نشند مجلس باز پرس
 * تو به فرمایان چرا خود تو به کتر میکنند)
 مشکلی یا حرف وحدت دارم فعل مضارع
 متکلم وحده دار بدندن بحسب لغت طوتم
 دیکدر اما صلاحه بنم وار معنایه در
 یعنی بر مشکلم وارد دیکدر زدا نشند مجلس
 تقدیر کلام زدا نشند مجلس و عذر
 اضافت لامیه ایلر بونده تا کید ایچوندر
 ایچق پرس امر مخاطب در رسیدن صور
 دیکدر توبه فرمایان جمع توبه فرمادر
 وصف ترکیدر فرمایند توبه یور بجز
 معنایه خود لفظ مشترک که مفرده

وجه مستعذر بونده کند لایه معنایه در
 توبه کتر توبه میکنند مفعول اولی رو کتر
 خطاب عام طریقله بیور که بر مشکلم وارد
 خلقه توبه ورن شخلو و واعظان کندی
 (انامرون الناس بالبر و تسون انفسکم) (کوبیا باور نمی دارند وزی داوری * کین هه قلب و دغل در کار داور میکنند) (کوبیا کانه

صبحا وقتی عرشیدن بر خروش کادی عذل ایددی در بین که قدس بلحاظک شعری
 از بر ایدر (مفردات) (صبحدم) (صبحا وقتی) (از) (من) (عرش) (م) (می آمد) کادی
 (خروش) (فریاد و کورتی) (با) (وحدتیه) (عقل) (م) (کفت) (دیددی) (قدسیار) (ملک
 (کوبی) (دیر سک) (شعر) (م) (حافظ) (م) (از بر) (حفظ) (میکند) (ایدر) (معنای
 اشارتی) (قبض و تجلیک زباده ظهوری زمانی اولان صباح وقتی عرش جانبدن
 بر خروش و بر کورتی کادی عقل در کفهم ایدوب دیددی که کوبیا ملائکه ز فوق عرشه
 حافظک شعری از بر ایدر زرا تجلیات بایله ظهور ایدن کسات قدس سیدانس
 و جنسک بدکه ملائکه کورو بیونک ورد زبانی و غذای روحی اولمش در

دانی که جنک و عود چه تفریر میکنند * پنهان خور بد باده که تمن پر میکنند *

یلور مبین جنت و عود لسان حاله نه تفریر ایدر لر شرابی پنهان ایچکز زرا شکاره
 ایچر سه کن تمن پر ایدر (مفردات) (دانی) (یلور مبین) (جنک و عود) (ایکیسی دخی
 ساز آتشدنر) (چه) (نه) (تفریر) (م) (میکند) (ایدر) (باده) (شراب) (پنهان)
 کبرلو (خور بد) (ایچک) (که) (زرا) (تمن پر) (ناید) (میکند) (ایدر) (معنای
 اشارتی) (خوف عظمت و جلال الهی) (جنک کبی) (بی بوگلش و عود کبی) (سبده سی
 شرح شرح اولمش می شد روشن ضمیر یلور مبین اسرار طریقتن در عده
 گرفتار اولان عاشقانه نه تفریرونه تنبیه ایدر لر نشسته شراب عشق اولان اسرار دینی
 عوامدن آتم و پنهان ایلک زرا اسرار عشقی اظهار ایدر سه کن صاحب اسرار اولان
 رجال الله مری تمن پر ایدر

کوبیند رمن عشق مگوید و مشوبد * مشکل حکایتست که تفریر میکنند *

دیر که اسرار عشقی سو بیک و ایشک در مشکل حکایت در که تفریر ایدر (مفردات)
 (کوبیند) (دیر که) (رمن) (سرم) (شوق) (م) (مگوید) (سو بیک) (مشوبد) (دکاک
 (مشکل) (م) (حکایت) (م) (با) (وحدتیه) (است) (در) (تفریر) (بیان) (میکند) (ایدر)
 (معنای اشارتی) (محرم اسرار الهی) (اولی در دیر که اسرار عشقی عوامده سو بیک و مدعی
 اولان عوامده نیشک زرا اسرار دینی بر مشکل حکایت در که عوامده افهمه سی دکدر
 بوا سراری ایچق اهل دلر تفریر ایدر

ناموس عشق و رونق عشاقی میریزد * عیب جوان و سرزنش پر میکنند *

عشق نامر سنی و عشق و رونق عشاقی تعریف و پیره طعن ایلر (مفردات) (ناموس)
 (عشق) (م) (رونق) (لطافت) (عشاق) (م) (میریزد) (ایلتور و کیده رر) (عیب)
 (م) (جوار) (بکیت) (سرزنش) (طعن) (پیر) (م) (میکند) (ایدر) (معنای اشارتی)
 اول شیوه اهل اللهک منکری اولان عوام کالهوام عشق نامر سنی و عشاق
 لطافتی کیده رر زرا لایزال ذوق روحانیه در محروم اولدق یچون درد عشق الهیه
 گرفتار اولان عاشقان جوان بخنده و معدن اسرار الهی اولان بیران حق پرستلر
 طعن ایدر

ما

اید بلر بار کینه بونلری فقیر ایدوب خسوار ایلر زرا ایدوب فقر و نازی ترک کوله سینه سب و سراج
 ایدر اول برده آق کوله و خد متکار معتبر اکابر ناسه میسر در ایچق زرا انلر قول و خد متکاری اکثر فرجه چسبدر هندی
 وحشی و نوبی کبی پس خواجه غلام ترک بیور دینی انکیچوندر حاصلی زمانک ناسرا نود و تلولر بنگ تعظم و تکبرندن شکایتدر
 (بردر میخانه عشق ای ملک نسیم کو * کاندرا ایچا طینت آدم میخ میکند) در که میخانه به اضافتی لامیه و میخانه ک عشقه بیانه در

معنا سنه در باور نمی دارند با ورداشتق و باور کردن ایشا مقدر یعنی باور غیر بله مستعذر منفرد مستعمل دکل ایشا غنی
 یعنی قصد بق ایلک نمی دارند فعل نفی مستقبل باور طوتمزل یعنی ایشا منزل دیکدر روز داوری اضافتی لامیه در یا حرف
 مصدر بحسب لغت حکومت کونی دیکدر اما استعمالده قیامت کونه دیرل کین که حرف بیان و یا تعلیل این همه بوقدر
 معنایه در قلب و دغل بونده ترادف طریقله مذکور در تکیم (بیت) بر تو و قلب و دغل رازرمود * دیور چون حور یشت
 برستود) کار داور اضافتی لامیه در داور
 لغته حاکدر بونده معبود بالحق که الله
 سبحانه و تعالی مراد در محصول بیت *
 مذکور و اعظلم و ناصح غیر متصح در کاره
 که قیامت کونه ایشا غنی زرا بوقدر با وجه
 و مکرری داور مطلقک ایشانده و عکله
 ایدر یعنی عبادت و طاعتی که الله و پیغمبری
 مسلما ذلر اوزرینه تعین بیور مشدر زرق
 و رباله ادا ایدر خلوص طوبت و صفای
 قابله ادا ایلر پس بواشلسری علامت
 انکار حشر در اول سیدن کوبیا دیور
 حاصلی ظاهری باطنه او بجز بر او ک
 مر ایلر در (یارب این نودولتان ربا خر
 خودشان نشان * کین همه ناز از غلام
 ترک استر میکنند) بارب منادی نودولتان
 جمع دولتر یکی دولتیلر دیکدر یعنی
 اصلی و نسلی دولتی اولوب کندی
 دولته ابریشن کیمدره اطلاق ایدر
 را ادات مفعول و نودولتان نشانک مفعول
 صریحیدر و باخر غیر صریحی شان شین
 ضمیرک جمع نودولتری تا کید در نشان
 امر مخاطبدر نشانیدن بونده دیکدر
 نصب معنایه بعض نسخه ده باخر برینه
 بر خر واقعدر اشکینه بیکدر دیکدر یعنی
 بودوات جدیدن اول فقیرلک جهندن
 خر سو وارل ایدی بارب کینه فقیر ایدوب
 بونلری خسوار ایلر که کندی مقدار بی
 بیاب و تکبر و تعظم ایلر و نلر اما باخر خود
 نسخه سبک معنایه بارب کندی اشکریله
 بر آخوره نصب ایلر یعنی سب و سراج
 بنده ایلر که بوقدر معظم اولسو و نلر الله
 بونازده دوانه ابریشلری کندی اشکریله
 را خورده جمع ایلر یعنی بونلری خر بنده ایلر که
 مترلرندن تزییل ایدوب هر کب برینه
 بغله و یا کندی اشکریله بیکدر بونلری
 یعنی بودولتن اول فقیرلکندن آه و فازه
 سوار اولیقه قا در اولوب خر سوار

ما از رزون در شده مغرور صر فرب * تا خود درون پرده چه تدبیر میکنند *

یزقودن طشره بفریب و حیلله ابله مغرور اولمش عجب پرده ایچنده انلر نه تدبیر
 ایدر (مفردات) (ما) (یز) (از) (من) (برون) (طشره) (در) (قبو) (شده) (اولمش
 (مغرور) (م) (صد) (پوز) (فریب) (الهام) (تا) (عجب) (خود) (کندو) (درون)
 ایچ (پرده) (م) (چه) (نه) (تدبیر) (م) (میکند) (ایدر) (معنای اشارتی) (یز منکرلر
 ظاهر حالرینه الدانوب انلر ضررلرندن غافل عجب انلر نه ایلر نه م حفرده نه
 تدبیر ایدر با خود بظشره دن کورن حالات سنیه لر عزمه و اطاعت عجب ایلر عزمه
 باقوب کندولری اهل سعادت دن ظن ایچکله مغرور اولور زاما و راه پرده دن غافل
 (بدبیر الامر) (آیت کریمه سی مرتبه عجب امر الهیله مدبر الامور اولان ملائکه لر
 پرده ایچنده بزم حفرده نه تدبیر ایدر لر ثبنا الله علی دینه و رزقنا سه عاده الدارین
 بیچاه حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

آشو بیش وقت پیرمغان میدهند باز * این سالکان نکر که چه باید میکنند *

پیرمغان وقت کجروتش ویش و رز بوسه سالتی کور که پیره نه ایلر (مفردات)
 (آشو بیش) (شغل) (وقت) (م) (پیرمغان) (کافر) (بازی) (میدهند) (و رز) (باز)
 کیمرو (این) (بو) (سالکان) (سالتی) (نکر) (کور) (چه) (نه) (بایر) (پیره) (میکند)
 ایدر (معنای اشارتی) (بوعوام طریقت اولان مغرور و ناخنه سالکان پیر صدقه
 تسلیم اولوب ذوق روحانیت تحصیل ایلدکلرندن بوش پیره آشوب و رز
 وقتی ضایع ایدر و توجهنه مانع اولور

صد آت رو بنیم نظری توان خر بد خوابان درین معالیه تفصیر میکنند *

یوز یوز صو بی یارم نظر ایلر ص تون المسق میکنند خوار بوم معالیه ده تفصیر ایدر
 (مفردات) (صد) (یوز) (آب) (صو) (رو) (یوز) (با) (لایلاسه) (نیم) (یارم) (نظر)
 (می توان) (مکن) (خرید) (ص تون المسق) (خوبان) (محبوبلر) (در) (فی) (این)
 (بو) (معالیه) (م) (تفصیر) (قصور) (میکند) (ایدر) (معنای اشارتی) (بومر شدک
 توجهنه مانع اولوب قلبی منکسر قیلان حاتم سالتی کلبه شیشه تسلیم اولوب
 پیردن نیم نظر ایلر نیم یوز صوبی و نیمه فیض و معرفت المی ممکن ایکن بوم معالیه ده
 تفصیر ایدر لر خوبان تعبیری حسن ظنر

قومی بجد و جهد نهادند وصل دوست * قومی دگر حواله بقدر میکنند *

بر قوم دوستک وصالنی جد و جهد قودیلر بر قوم دخی تقدیر حواله ایدر
 (مفردات) (قوم) (م) (با) (وحدتیه) (با) (لایلاسه) (جد و جهد) (سعی) (نهادند)
 قودیلر (وصل) (م) (دوست) (م) (قومی) (بر قوم) (دگر) (دخی) (حواله) (نقویض
 (با) (لایلاسه) (تقدیر) (م) (میکند) (ایدر) (معنای اشارتی) (وان لبس الانسان
 الامامی) (سرنبه مردان خدادن بر جاعت ظهور فیض و معرفت و تجلیات انوار
 ذات احدیت و مشاهد جمال حضرت سعی و محاهده ایلر حاصل اولور دبدیلر

اید بلر بار کینه بونلری فقیر ایدوب خسوار ایلر زرا ایدوب فقر و نازی ترک کوله سینه سب و سراج

ایدر اول برده آق کوله و خد متکار معتبر اکابر ناسه میسر در ایچق زرا انلر قول و خد متکاری اکثر فرجه چسبدر هندی
 وحشی و نوبی کبی پس خواجه غلام ترک بیور دینی انکیچوندر حاصلی زمانک ناسرا نود و تلولر بنگ تعظم و تکبرندن شکایتدر
 (بردر میخانه عشق ای ملک نسیم کو * کاندرا ایچا طینت آدم میخ میکند) در که میخانه به اضافتی لامیه و میخانه ک عشقه بیانه در

ای ملک ندای مادر تسبیح کویک مقدم مغولیدر کوا امر مخاطبدر کوییدنن تسبیح سوبله یعنی الهه حاصلی مسیح اول دیمکدر صلته که اندر در که حرف تعالی اندر ادات ظریفه ترکیله هار سیمله همزه حذف اولشدر انجا یعنی در میخانه عشقه طینت آدم طین مطلقا بالحقدر طینت اخضر طینت یعنی آدمک جسد بنه ماده اولان بالحقه طینت درلر تنکیم خیرت طینت آدمدن معلومدر مخمر مصدر میسر اسم مغول وزنی اودره محصول بیت * عشق میخانه سنک قیوسنده ای ملک مسیح اولوب تسبیح اوقو تعظیما و تکریمایز برادر میخانه عشقه

۳۸۰

و مردان خدادن بر جاعتدخی تقدیر خدایه سواله ایلدیلر اما اندر دخی کویجی بندیکی مقداری سعی و مجاهده دصکره تجلی و مشهده میسر اولرسه نیجه ایده لم تقدیر خدا یوبله در دیوب بنه سعیدن خالی اولر و معلول ظهور منزل

خدا فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات دهر * کین کارخانه ایست که تغییر میکند

حاصل کلام دهر کثبات و بقا است اعتماد ایله زیرا یوبلر کارخانه در که تغییر ایدرلر (مفردات) (فی الجمله) حاصل کلام (اعتماد) (مکن) ایله (بر) علی (ثبات) قرار (دهر) (زمانه) (که) زیرا (کارخانه) ایش او ی (یا) وحدتیه (است) (در) (تغییر) بوزمقی (میکند) ایدرلر (معنای اشارتی) حاصل کلام یوعالمک ثبات و بقا است اعتماد ایله که ایام عمر عمری السحابدر همان باعث خافتک اولان عبادات و طاعات و تحصیل معرفتد جد وسیع ایله زیرا یوبلر کارخانه عالم فانیدر بقا سی یوقدر که عاقبت یوهار کورین معدوم دوزنتری تغییر ایدرلر

چون قلب تیره هیچ نشد حاصل و هنوز باطل درین خیال که اکبر میکند

سیاه قابدن غیری هیچ حاصل اولدی و هنوز باطل خیالده که کیمیا ایدرلر (مفردات) (جز) غیر (قاب) کوکل (تیره) سیاه (هیچ) قطعاً (نشد) اولدی (حاصل) م (هنوز) (شعری) (باطل) م (در) فی (این) یو (خیال) م (اکبر) کیمیا (میکند) ایدرلر (معنای اشارتی) قوله تعالی (ان الصلوة تنهی عن الفحشاء و المنکر و الذکر و الذکر) سر بنجه ذکر و نماز و طاعات و یاز قلی آکا و نور ایمانله مقربدر کاه قیامه باعث ایکن عبادت و طاعت عز خالص اوجه الله اولوب ریا و تمعده ایله و غرض نفسانیله اولدیغندن غفلتدن و سیاه قلدن غیری حاصلین اولدی ریا ایله اولان عن مردود درگاه ایکن زهنوز ظن و خیال ایده رز که اکبر کبی قبول ایدرلر بوظن غاسددر

چون می خور که شیخ و حافظ و مفتی و محتسب چون نیک بنکری همه تزویر میکنند

شراب ایچ که شیخ و حافظ و مفتی و محتسب چونکه ایمان نظر ایده سین جله سی تزویر ایدرلر (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (شیخ حافظ مفتی) م (محتسب) صو باشی (چون) چونکه (نیک) ابو (بنکری) نظر ایده سین (همه) جله (تزویر) کذب (میکند) ایدرلر (معنای اشارتی) ای حافظ آکا اول سیف قاطع اولان وقتکی ضایع ایله هر نفس شراب عشق الهی نوش ایدوب مضهر تجلی ربانی اولقه سعی ایله که باحوال طریقتی و اسرار شریعتی علمای ظاهر دن و علای باطندن و عوام و خواصدن هر کیمیکه کاعی یلدم و نهایت مرئیه سنه واصل اولدم دیرسه اگر ایمان نظر ایله نظر ایدوب انصاف ایدرسک یلورسکه جله سی کذب و تزویر ایدرلر

۳۸۰

چون آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند * ایا بود که گوشه چشمی بماند

انلر که نظر ایله خاکی کیمیا ایدرلر عجب اوله میکه بزه بر گوشه چشم ایدرلر (مفردات) (آنان که) انلر که (خاک) طریقی (را) ادات مغول (بنظر) نظر ایله (کیمیا) م

۳۸۰

در ویشاندن مراد باده برست متعش و ندرلر کینج را کینج دیمکدر اضافت معنایی افاده ایدرلر از نیازی ادات سلبد نیاز احتیاج با حرف مصدر از نیازی احتیاج جسنز لقدن دیمکدر خاک میکند مقدم مغول صریحی در برسر بحسب لغت باشی اوزر یشه دیمکدر اما یونده اوست مراد در فوق معنایست * محصول بیت پر میخانه نک قولیم که انک ملا زملری و باده سنه محتاج اولان رندلر کال احتیاج جسنز لقدن خزان و اموالک اوست طبراق صیقل یعنی کینج و مالک طبراق باشه دیرلر حاصلی اسباب و اموال دنیا

یالندیده بی قدر و بی اعتبار در (ای کدای خانه برجه که در درمغان * مید هندانی و دلهارا توانگر میکند) کدای خانه اضافتی لامیه در کدای خانه دن مراد پیر خانقاهدن فیض تحصیل ایلدیمکون خانقاهی بکین عاشق در برجه یونده تا کید افاده ایدر انجیق وجه امر مخاطبدر جهیدندن صیغه دیمکدر مقصود اکنده دیمکدر یعنی تیر قاتی کیت که حرف تعلیل درمغان یونده دیردن مراد میخانه و مغان دن میخانه جیلر مید هند فعل مضارع جمع غائب و برلر دیمکدر ای با حرف وحدت میدهند مغول صریحی رصو و برلر دیمکدر که حرف بیان و بارابط صفت دلهارا میکند مقدم مغول صریحی در و توانگر مغول ثانیه سی محصول بیت * ای خانه کدای تیر اول صیغه که میخانه جیلر میخانه سنه برصو و برلر که کوکلاری غنی ایدرلر صودن مراد باده در که اتی ایچک یسک قویته مالک اولور پس اغنیادن اولمی لازمدر حاصلی پادشاه عالم اولور (خانه خالی کن زیت نامزل جانان شود * کین هوسناکان دل و جان جای دیگر میکند) خانه کن صیغه سنک مغول اولیدر و خالی مغول ثانیه زیت مغول غیر صریحی خانه دن مراد خانه دلدن راحرف تعلیل منزل جانان اضافتی لامیه در منزل جانان شودک خبری و تحتند خانه به راجع اولان ضمیر اسمی کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر هوسناکانه هوسناکان الف و تون ادات جمع ذوی العقولدن و ناک نسبت معنایی افاده ایدر فرحتک و غمناک و غضبک کی دل و جان میکندک مغول بهی درو جای دیگر مغول فیهی در محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه یورر که خانه قلبی بدن یعنی غیر بدن خالی ایله تا که جانان ازله منزل اوله زیرا یو اهل هوس و هوا یعنی اهل دنیا جان ودانی غیر یلره مقام و منزل ایدرلر حاصلی عاشق صادق اولدر که خانه دلده جاناندن غیری به مقام و مکان ایدینه پس دنیا و مافیها هرگز خاطر بنه خطور ایلیه و یوره سنه اوغرامیه بعض نسخه ده بویت یوبله واقعدر (خانه خالی کن دلا نامزل سلطان شود * کین هو ستا کان دل و جان جای لشکر میکند) ساطاتدن مراد جاناندر و لشکر کردن مراد اعتباردر یعنی دنیا

۳۸۱

(کنند) ایدرلر (ایا) عجب (بود که) اوله میکه (کوشه) بوجاق (چشم) کوز (یا) وحدتیه (بما) بزه (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) اول نظر پاکده طبراقی کیمیا و اشعایی سعدا قلیجی خلیفه خدا و وارث انبیا و کلین اولیا عجب بوجاق بخاک مذلتده اسیر نفس و هوا و عاجز و مبتلا و غریب بی نوا قالمش درد منده برکوز اوجیه نظر ایدوب نفس عبسی وارلرله برهمت ایدرلری اوله

چون دردم نهفته به زطیپان مدعی * باشد که از خزانه غیش دوا کنند

کذاب طیلر دن دردم کیر او اولوق بکدر اوله که غیب خزانه سنندن اول درده دوا ایدرلر (مفردات) (درد) م (م) بنم (نهفته) کیر او (به) بک (ز) من (طیپان) طیلر (مدعی) کذاب (باشد که) اوله که (از) من (خزانه غیب) خزانه رجحان (ش) ضمیر (دوا) م (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) کذاب و مدعی اولان مشایخ صوریلر دن درد و نم کیر او اولوق بکدر همان حضرت الله و اهل الله توجه و التجا ایده میکه خزانه غیب الهیدن اول درده دوا ایدرلر

چون حسن عاقبت نه برندی و زاهدیست * آن به که کار خود به ثبات رها کنند

چونکه حسن عاقبت رندلر و زاهدلر ایله دکلدر اول بیککه کند و ایشی عنایت حقه تفویض ایدرلر (مفردات) (چو) چونکه (حسن عاقبت) ایمانله اولمک (نه) فی (یا) لامیه (رند) لایانی (یا) مصدریه (زاهد) م (یا) مصدریه (است) در (آر) اول (به) بک (کار) ایش (خود) کندی (بعنایت) عنایتیه (ره) ترک (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) چونکه مأمونین اولان انبیای عظام و مبشر بالحق اولان ذوات کرامدن ماعدا کرک عاشق کرک زاهد کرک عارف کرک عابد هیچ بر کیمیه به ایمانه و حسن خانه ایله دنیا دن آخرته کشش و اهل سعادتدر دیو حکم صحیح دکلدر مؤمن میفته لایق اولان بودر که بر خانه مغرور اولوب بین الخوف و ال جاجیع اوزنی حضرت اللهک لطف و عنایتیه تفویض ایدرلر

چون مشوق چون نقاب زرخ بر نمی کشد * هر کس حکایتی بتصور چرا کند

محبوب چونکه بوزندن نقابانی رفع ایدوب هر کس بر حکایتی تصور ایله نیچون ایدرلر (مفردات) (مشوق) م (چون) چونکه (نقاب) پرده (ز) من (رخ) بکاک (بر) بوقار و (نمی کشد) چکمز (هر کس) م (حکایت) م (یا) وحدتیه (یا) لامیه (تصور) فکر و ظن (چرا) نیچون (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) مشوق حقیقی اولان حضرت الله اسرار غیبیه سنندن و امور آخرتدن هر بر کیمیه به رفع حجاب ایله کشف ایدوب بیلدر ممشدر عجب بوسخره شیطان اولان عوام ناس حقیقت حاله کاهی علیه واقف اولمفسرین بر قوری ظن و تصور ایله نیچون بیلد کلامی خصوص صدن حکایت ایدرلر

۳۸۱

۳۸۱

وما فیها حاصلی ماسوا (صیغدم از عرش می آمد خروش عقل گفت * قدسیان کوی که شعر حافظ از بر میکند) بعض نسخه ده صیغدم بریشه وقت صبح واقعدر ابکی سنک معنایی بر در می آمد کاور دی دیمکدر خروشی با حرف وحدت و یا تکیه ایدوب صیغدم مبتدا و ما بعدی خبری و عقل مبتدا و گفت خبری و مصراع ثانی گفتک مغول قولی قدسیانندن یونده مراد ملائکه ایله ارواح پاکاندر کوی فعل مضارع مخاطبدر یعنی اشیدیدک دیدک حاصلی اشتدک دیردک و ما فیها حاصلی ماسوا (صیغدم از عرش می آمد خروش عقل گفت * قدسیان کوی که شعر حافظ از بر میکند) بعض نسخه ده صیغدم بریشه وقت صبح واقعدر ابکی سنک معنایی بر در می آمد کاور دی دیمکدر خروشی با حرف وحدت و یا تکیه ایدوب صیغدم مبتدا و ما بعدی خبری و عقل مبتدا و گفت خبری و مصراع ثانی گفتک مغول قولی قدسیانندن یونده مراد ملائکه ایله ارواح پاکاندر کوی فعل مضارع مخاطبدر یعنی اشیدیدک دیدک حاصلی اشتدک دیردک

که حرف بیان با حرف صله چه مقدم معنایند ز میکنند صریح و بایر غیر صریح * محصول یت * پیر مغناک
 وقتش آشوبش و مضایقه و پرز کته بو سالگر یعنی رندلی کور پیره نه ایشلر ایلر یعنی باده سنی ایچوب مستفیض
 اولد قلمی و ذوق و صفا سور دکاری بجز که کلندر بی اوغور لبوب باده حقنی کسوب نیجه در لواهاست و حقارت ایدرلر
 (صد آب رو بنیم نظر میتوان خرید * خوبان درین معامله تقصیر میکنند) آب رو اضافتله بوز صوبی در یعنی عرض
 معنایست نیم نظر اضافتی لامیه در خرید
 بونده خریدن معنایست در خوبان مبتدا
 تقصیر خبری و درین معامله تقصیر متعلق
 * محصول یت * بایر نظرله یعنی ادنی
 التفاتله بوز درلو بوز صوبی صاتون المی
 او اور یعنی ممکندر اما خو بلر بومعهامه ده
 تقصیر ایدرلر یعنی ممکندر که حسن
 التفاتله هر کسک دانی فریقته ایدرلر
 و کتدیرلر اسیر کند محبتی قیلله ل اما
 بو معامله ده تقصیر ایدوب اعمال ایدرلر
 (قومی بچود جهد نهاده وصل دوست *
 قومی دیگر حواله بتقدیر میکنند)
 قومی ده با حرف وحدت بچودک بای حرف
 صله نهاده دند متعلق ونها دندک فاعلی
 قومه راجع ضمیر وصل دوست مفعول به
 صریحیدر اضافتی مصدرک مفعول به
 اضافتی در قومی دیگر با حرف وحدت
 دیگر بونده غیر معنایست حواله بکنند مقدم
 مفعول صریحی و بتقدیر غیر صریحیدر
 * محصول یت * بر قوم که دوست و صلاتی
 جدوجهد یعنی سیه حواله ایلر حاصلی
 وصل جاتان سعی و کوششله میسر در
 دیرلر و بر قوم دخی تقصیر بر دانی به
 حواله ایلر یعنی دبیلر که ازانده مقدر
 اوادبسه جد و جهد سزمیسر او اور
 اما ازانده مقدر اولدبسه سعی و کوششله
 میسر اولر (فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات
 دهر * کین کار خانه ایست که تغییر
 میکنند) فی الجمله حاصل کلام دبیکدر
 اعتماد مکن ایله یعنی طبعیه بر ثبات دهر
 بونده حرف صله ثبات بقا معنایست
 دهر دن بونده مراد دنیادر کین که حرف
 تعلیل این اسم اشارت کار خانه ایست
 سابقا بیان اولمش ایدی که کار کا
 کار خانه بر نیجه کینه ایش ایشلدیکی
 دیرلر بونده کار خانه دن مراد دنیادر
 و ایست همزه حرف توسل و با حرف وحدت
 وسین و تا ادات خبر بو بر کار خانه در دیک اولور که رابط صفت تغییر میکنند مقدم مفعول صریحی در ضمیر تقدیر به
 تقدیر کلام تغییرش میکنند در * محصول یت * حاصل کلام دهرک و دنیانک ثبات و بقا معنایست اعتماد ایله زیرا بودنیار کارخانه
 در که اتی تغییر ایدرلر یعنی العالم متغیر حسیجه بر حال اوزره قرار ایلر بلکه اهلته کا صفا و پرر و کا کدر پس بونک اسباب
 و خطایله مقرر اولوب بوکا اعتماد ایلر غافل دانه عقلدن بیروندر (جز قلب تیره هیچ نشد حاصل و هنوز * باطل در بن

کبر اوجه چوق خبر ایدرلر

* حافظ دوام وصل میسر نمی شود * شاهان کم التفات بحال کدا کنند *

ای حافظ وصالک دوامی میسر اولر شاهلر کداتک حالت التفاتی آزا ایدرلر (مفردات)
 (حافظ) م (دوام) م (وصل) م (میسر) ممکن (نمی شود) اولر (شاهان)
 بادشاهلر (کم) اکسک (التفات) رغبت (با) للمالبسه (حال) کیفیت (کدا)
 فقیر (کتد) ایدرلر (معنای اشارتی) ای حافظ کچه نظر اهل الله باعث قربت و سبب
 و صلتند اما بوعا لمده دوام و صلت میسر اولر زرا اول در نای وحدتک
 مستغرق اولان شاهان حقیقت ما و باه و حال کداه التفات آزا ایدرلر

* وله ایضا *

* شاهان کردایی زین سان کنند * زاهد ترارخنه در ایمان کنند *

محبوب بلر اگر دلبر لکی بونک کیدن ایدرلر ایسه زاهدک ایمانسه کدک ایلرلر
 (مفردات) (شاهان) محبوبلر (کر) اگر (دایر) کوکل ایچی (با) مصدر به
 (ز) من (این) بو (سان) کتد (ایدرلر) زاهدان (زاهدلر) (را) ادات
 مفعول (رخنه) کدک (در) فی (ایمان) م (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی)
 اگر محبوب خدا اولان اولیاء الله کمال شفقندن کوکلاری بویله جذب ایدرلر
 زاهدلرک ظنون و شک ایله مشغول اولمش ضعیف ایمانلرینی کدوب و محوایدوب
 حق الیقین مرتبه سنه واصل قیلله ایمانلرین قوی ایدرلر

* هر یک آن شاخ ترکس بشکند * کار خانیش دیده ترکس دان کنند *

هر قنده که اول ترکس بوداخی آچله کل بکا قاولر کوزنی اکا ترکس طوراجی
 بر ایدرلر (مفردات) (هر یک) هر قنده (آن) اول (شاخ) بودق (ترکس)
 بر چچیک (بشکند) آچله (کار خان) کل بکا قاولر (نس) ضمیر (دیده) کوز
 (ترکس دان) ترکس طوراجی نسته (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی)
 اول کل بوزلو که عندالله وجه اولان اولیاء الله هر قنده بر فیض و کرامته قابل و مستعد
 بر کیمسه ظهور ایله کرک زاهد و کرک عوامدن کرک بقین و کرک ابراق اتی حسن
 نظرلرند ثابت قیلوب همت جان بخشلر به تریسه ایدرلر و واصل الی الله
 قیلله سعی ایدرلر

* یار ما چون سازد آغاز سماع * قدسیان زعرش دست افشان کنند *

بزم یار عز و فتا که سماعه شروع ایدر قدسیلر عرشدن ال سلکدرک رقص ایدرلر
 (مفردات) (یارما) بزم یار عز (چون) چونکه (سازد) دوزه (آغاز) شروع
 (سماع) م (قدسیان) ملائکه (از) من (عرش) م (دست افشان) ال
 سلکچیلر (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) بزم یار حقیقت اولان اولیاء الله
 و مرشدان راه آله (فلانچلی ره للجل جهله دکا و خر موسی صفا) سر نیجه

* کندیلره *

خیال که اکسیر میکنند) جز غیر معنایست قلب تیره اضافتی بیانیه در بونده تیره دن سیاه مراد رشتیم سابقا
 تاحرفنده قاب سیاه بودازان در حرام رفت دبشدر پس قلب تیره دن مراد محض قلب در که هیچ بر ملک ده کچمه
 نشد فعل ماضی مفرد غائب حاصل فاعلی و او حرف حال هنوز مصرع ثانی به مرهوندر معنایست الا نودخی دبیکدر باطل
 موصوف بخد و فک صفتدر تقدیر کلام قوم باطل دبیکدر درین خیال اصلند درین خیالده ضرورت و زنجیون نون و دال
 حذف اولندی قوم باطل بو خیالده
 درلر که حرف بیان خیال اکسیر کیا
 می کنند مقدم معنایندر * محصول
 یت * خواجه بویشده کییا کر ره
 و اولر بتر باطل اعماله کوشیش ایللره
 اعتراض ایلر که قلب سیاهدن غیری هیچ
 نسته حاصل اولدی حال بو که الا ن کییا کر
 دبیکد قوم باطل بو خیالده و بو فکرده
 درلر که اکسیر ایلر یعنی هر تقدیر که
 عیالندن قاب سیاهدن غیری نسته حاصل
 اولر اعتقادلری بودر که بوابشی یعنی کییا
 کر لکی کاله ایشدرلر به بعض نه خفده
 باطل برینه باطن یازد باطنی باطلدن فرق
 ایلر (می خور که شیخ و حافظ و مفتی
 و محنت * چونیک بکری همدن و بر
 میکنند) خواجه خطاب عام طریقه به و زوری
 خورشراب ایچ که حرف تعلیل یعنی شراب
 ایچ که بونلرک هر ریشک برایشی وارد که
 می ایچمک اکا کوره جزویدر چون حرف
 تعلیل بکری فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 چونکه ابو نظریایله سن بهستی ایمان نظر
 قبله سن ایشلری وارد که شراب ایچمک
 اکا نسبت صغیر مرتبه سنده در زرا شیخلر
 ریاور رقدن خالی دکل و حافظ شاعر در
 شاعر ایسه یلانچی او اور مفتی دخی
 سلاسن خاطر بچون ضعیف قول اوزره
 فتوی و پرر ابو السعد سلطان سلیمان
 خاطر بچون ملعون قریشیه مصالحه به
 فتوی و پردیکی کچی محنتلر دخی خانی
 شرب خردن و سارمنه می شرعدن منع
 ایدرلر اما کندیلری منسوع اولرلر پس
 خواجه نک چون نیک بکری همه تزویر
 میکنند بیور دینی ایمان نظر ایلسک
 بونلرک جهله سی حیل و خدعه دن خالی
 دکل پس بونلر که ارکان دین اولوب تدویر
 ایدنجه باده نوشلری نیچون حد ایدرلر
 (وله ایضا) آنانکه خاک را بنظر کییا کنند

کند بلر تجلی ربانی ظهور ایتد کده بلا اختیار سماعه شروعلری وقتند اهل
 مجلس جهله فیضیاب اولوب بلکه ملائکه کروییون و عرشه بون دخی نشسته
 تجلیات خدا ایله فرحیاب اولوب رقص ایدرلر

* رونماید آفتاب دولت * کر چو صبح آینه رخشان کنند *

دوات آفتابی سکا بوز کوسر ترا کر صبح کی سنک آینه کی رخشان ایدر (مفردات)
 (روی) بوز (نماید) کوسر (آفتاب) کونش (دولت) م (تا) خطایه (ار)
 اگر (چو) مثل (صبح) م (تا) خطایه (آینه) م (رخشان) بیلدیرایی و روشن
 (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) ای سلالک اول مظهر تجلیات اولان مرشدلر
 اگر نظر و هنر بله سنک آینه قلبی صیاح کی اتوار محمد به ایله منور و روشن قیلرلر
 دوات ایدر آفتابی سکا و کوسر و سنی سلطان معنوی ایدرلر

* عاشقا زار بر سر خود حکم نیست * هر چه فرمان تو باشد آن کنند *

عاشقک کندی باشنه حکمی بو قدر هنر نه که سنک فرمانک اوله آتی ایدرلر (مفردات)
 (عاشقان) م (را) ادات مفعول (بر) علی (سر) باش (خود) کندی
 (حکم) م (نیست) بوق (هر چه) هر نه (فرمان) امر (تو) سن (باشد) اوله
 (آن) اول (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) یارب سنک عاشقکلر اراده لری
 سنک اراده کده محوایت کلر بچون کندی باشلرینه بر حکملری و بر عمللری بو قدر
 هنر نه که سنک امر و فرمانک اوله آتی ایدرلر و هر عمللرند سنک رضایک طالب ایدرلر

* مردم چشم بخون آغشته شد * در کجا این ظلم بر انسان کنند *

بزم کوزم یکی قاتله آورده اولدی بو ظلمی انسانه قنده ایدرلر (مفردات) (مردم)
 بیسک (چشم) کوز (میم) ضمیر (با) مع (خون) فان (آغشته) آورده (شد)
 اولدی (در) فی (کجا) قنده (این) بو (ظلم) م (بر) علی (انسان) م (کنند) ایدرلر
 (معنای اشارتی) محمد الله یارب سنک درد عشقکه چکر م قانی کوزم بیسکی
 آورده و احاطه ایتد یارب سنک توفیق و عنایتک اولد بچو نقسه بو ظلمی و آثار
 مجاهده اولان بو چوری قنده ایدرلر توفیق خدا بار اولمچق بوازد رهسای هفت سر
 اولان نفس اوزره غالب اواق ممکن و منصور دکلدر (اعاننا الله من شرها)

* ای جوان سر و قد کوی بزم * پیش ازان گرفتارنت چوکان کنند *

ای سرو بو بلی جوان بر طوب اور آندن اولکه سنک قامتکدن چوکان ایدرلر
 (مفردات) (ای) حرف ندا (جوان) بکیت (سرو) م (قد) بوی (کوی)
 طوب (با) وحدتیه (بزم) اور (پیش) اول (ازان) اندن (از) من (قامت) م
 (چوکان) م (کنند) ایدرلر (معنای اشارتی) ای جوان بخت او اوب راه عشته مستقیم
 اولان عاشق جدو سعی ایله میدان مجتهدن بر قدم مقدم سعادت طوبی اورو ب قامت
 سعی ایله اندن اولکه پیر او اور سین سنک قامتکدن چوکان ایدرلر و بیک بو کرلر

* پیش چشم کزمت از قطره * آن حکایتها که از طوفان کنند *

* ۹۷ *

* ل *

آیا بود که کوشه چشمی بیا کنند آنان اک جعیدر عقلا دن عبارت اولدنیچون الف و نونه جمع اولدی خاک را کنند مقدم مفعول
 اولی و کییا مفعول ثانسی و نظر مفعول غیر صریحی با حرف سبب و نظردن مراد التفاتدرا یا بونده عجا معنایست در بود
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتد مستترا بن حالدن کلیت تقدیر کلام آیا بن حال بود که حرف بیان کوشه چشمی اضافتی
 لامیه در و با حرف وحدت کوشه چشمی کنند مقدم مفعول صریحی در و بما غیر صریحی با حرف صله * محصول یت *

اندر که قوت تاثیر نظریه طیرانی از تون ایدرل یعنی قره طبراق کبی برنا قابل جاهلی بن نظریه التون کبی مقبول و مطبوع ایدرل
عجبا بوحال اولور میکه برکوز اوجیله یزه التفات ایدوب کیمیا مقامه ایصال ایدرل حاصلی شونلر که
قوت فایضه سله طبراق کبی بمقدار مبتدیلری کماله ایصال ایدرل عجبا اوله میکه بن ناچیز و بیقداره برکوز اوجیله نظر ایدرل
(یک نظر افکنی که مستثنی شوم زانسی جنس * س که شد منظور نیم الدین سکارا

سرورست (در دم نهفته به ز طیبان مدعی
* باشد که از خزانة غیش دوا کند
در دیک میم منکله اضافی لامیه در نهفته
کرلی عربیده خفی معنای سنده در حذف
ایصال قیامند تقدیر کلام در دم نهفته
شده و با نهفته بوده به بونلرک مصدر لرنده
تقدیر بایک جایز در تأمل تدبیر به یک
معنای سنده در یک معنای سندن اخصد ر
ز طیبان نهفته به معنای سندن مضافه مدعی به
اضافتی بیایه ایل مدعی طیبان شونلر در
که علم طبعه مهارت دعواسنی و تفرد
ادعاسنی ایلر اما ایل طبعه موصری در
دیو سوال ایلک مروضوع در دیوسندن
استفسار ایلر باشد فعل مضارع مفرغ فاعل
فاعلی قافیه واقع اولان دوا در که حرف
بیان خزانه مال قونیلان بر در خزانه
معنای سندی خزانه کلور خزانه غیبه
اضافتی بیایه در شین صبر معنی جهندن
دوا به مقیدر دوایش تقدیر نه کنشک
فاعلی خدادار صیغه یی تعظیم جمع ایلدر
* محصولت * بنم در دم مدعی طیبان لرن
کرلی اوراق بکدر یعنی مدعی طیبان در
والم عرض ایلر زیر بنم در دم عشق در دیر
بونلر ایدر بوکتایدن بر فصل و بر باب
اوقوعه شلر پس بنم در دم بونلردن دوا ایدر
اولسار و بونلر عرض ایلک صفا به در
ایندی بونلر عرض ایلر اوله که لاله
ناب خزانه سندن دوا ایدر یعنی الله
ایله مصرع ثانی انشاء ثنی و ربی به
قابلیر تأمل تدبیر (چو حسن عافیت به برندی
وزاهد بست * آن به که کار خود به نبات
رها کنند) چو ادات تعابیل حسن
عافیت اضافتی بیایه در عافیت اسمیه
مصدر ماضی به مشترک لفظ در فعلی افعال
ایله مقابل باشند کلور لایبی بومعاده
مستعملدر عافیه الله عافیه در عافیت اقدار
الله تعالی قونلردن بلائی و عذابی دفع

بنم چشم او کنده بر قطره دن زیاده آذر طوفان اول حکایتلر که ایدرل (مفردات)
(پیش) اول (چشم) کوز (میم) ضمیمه (کتر) زیاده (آز) (است) در (از)
من (قطره) م (هرزه) و حدیث (آن) اول (حکایت) م (ها) ادات جمع
(از) بن (طوفان) م (نشد) ایدرل (معنای اشارتی) اول نجلی جلال الله
سعادته ابرم امید یله غم و فرح دن اولوب بلکه انجیق شوق افاء الله ایله دیده
عاشق سندن روان اولان آب رحمت سندن هر بر قطره سی بر در زمین بی انجیر و بر جوهر
ناب عطای رب قدر بر در که بنم کوزم او کنده و نظره عاشقانه قدر بونلردن بر قطره دن
آذر طوفان اول حکایتلر که ایدرل ز را آب چشم عاشق آتش عشق خدا ایله
قیامت جگر قاندر آب طوفانک منجی ارض خلای و سماء دخیانیدندر

چو ایدرل خسار نوکوتا عاشقان * در وفات جان خود قربان کنده

سک عید کبی اظیف رخسارک فنی تا که عاشقار سکا وفا بکنده کند و جاننی قربان
ایدرل (مفردات) (عید) بهرام (رخسار) یکانی (نو) سن (کوی) فنی (تا)
حتی (عاشقان) م (در) فی (وفا) صدق (تا) خطابه (جان) م (خود)
کندی (قربان) م (کنده) ایدرل (معنای اشارتی) ارب سکن شوق افسانک الله و آرزوی
مشاهده جگر قان چشم مشنا قندن سیلاب و رون ایدن عاشقانه کفی
اول لطیف جمعا الک عید وصالی که نابو عاشقار سکن عهد که وفاده کندی
جانلرن قربان ایدر

چو خوش را از غصه ای دل کا هل راز * عیش خوش در پشته هجران کنده
غصه دن خوش خلاص اول ای کوکل که اهل راز هجران پشته سنده اظیف عیش
ایدرل (مفردات) (خوش) م (بر) یوقاری (آ) کل (از) من (غصه) م
(ای دل) ای کوکل (اهل) م (راز) سر (عیش) معیشت (خوش) اظیف
(در) فی (پشته) م (هجران) م (کنده) ایدرل (معنای اشارتی) ای کوکل
حضرت الهیه عشق جمال بوانده درد و بلازه صبر ایلوب غم سندن و غصه
ایندی دن خلاص اولکه (الصبر مفتاح الفرج) سر نچید اهل راز و مردنی از اوللر
بودر و غم مایه سعادت وعین کر مدردیوب راد و صلته اطف و قهر هرنه کلور سه
خوش یابو پشته آتش هجرانده اظیف معیشت ایدرل

چو سرمکش حافظ ز آفتاب * کز بنی آن مشکات آسان کنده

ای حافظ آفتاب آهنگن اعراض ایله که اندن اوزی سکا مشکاتی آسان ایدرل
(مفردات) (سرمکش) (بش) (مکش) چکمه (حافظ) م (ز) من (آه) م (نیشب)
نصف اللیل (از) من (بی) ایچو (آن) اول (مشکل) م (تا) خطابه
(آسان) م (کنده) ایدرل (معنای اشارتی) ای حافظ بورا عشقه چوق مشکات
و نچید عقبسار و اردر (م اللیل نصفه او انحص شده) آیت کریمه سی سرینی
ملاحظه ایدوب کچکدر اولان لذت مناجاتی باری وقت بخرد آه و درد ایله اولان

چو عرض

ایلکه دیرل اما اصطلاحه برهبر کاراغه دیرل که حرف بیان کار خود اضافتی لامیه در عتابت بونده ارادت معنایه در مضاف ایله
مخوذ و قدر تقدیر کلام به نبات الله رها کنند بحسب نفت صلی و بره لردیمکدر اما مراد بوندن ایم و تقوی بصدور * محصول بیت
چونکه حسن عافیت رندانه و زاهدانه دکلدر اول بکدر که هر کس کندی ایشی اللهک ارادت نه نفویض ایلیمه چو نکه
اللهک عذابندن و قهرندن سالم و خاص اولق رندانه و زاهدانه دکلدر پس اول حال بکدر که هر کس کندی عملی ارادت

اللهه نفویض و تسلیم ایلیم بعضی نسخده عافیت برنه قاف و بانه عافیت واقعدر قاف و بانه اولجه معنی قولای اولور
(ممشوق چون نقاب زرخ برمی کشد * هر کس حکایتی تصور چرا کنند) چون ادات تعلیل نقاب یوز اور تیبی برمی
کشد بحسب لغت یوقاری چکمز دیمکدر اما بونده نقاب بن جیسقار و بوز بن کو ستر من دیمکدر یعنی رفع نقاب
ایلر حکایتی یا وحدت نوعیه در و حکایت مقدم مفعولیدر کنشک تصور کنشده معلقدر چرا جیم عجمک کسرله و قفیه
مقام استغها مده مستعمل اقدرد

عرض حاجاتی ترک ایلله که عون بار ایلله جمیع مشکاتلر آسان ایدرل و سعادت دار بن
ایله بر مراد ایدرل

چو اکتیم کیم دهان ولت کامران کنده * کفتاب چشم هر چه که کوی چنان کنده
جانانه ایدم سنک دهان و لبک بنی فتن کامران ایدرل جانان ایدم کوزم اوزره
هر نه صکه در ایدمک اوله ایدرل (مفردات) (اکتیم) (دیم) (کوی) فتن
(م) بنی (دهان) (آخر) (اب) (دوداق) (تا) خطابه (کامران) مراد سور بچی
(کنده) ایدرل (کفتاب) دیدی (بچشم) باشم و کوزم اوزره (هر چه) هر نه که
(کوی) (ده) سن (چنان) انجیلین (کنده) ایدرل (معنای اشارتی) جنتاب و اهب
العطایا اولان حضرت الله نیلر ایدوب دیدمکه ای محبوب فی نظیریم سنک
واسطه لی و واسطه سزا اولان فیوضات و تجلیاتک بومشتاق چالکی فتن کامران
ایدرل اول (لا یتخلف الیاماد) اولان ریم بیوردیکه (وان ابس الانسان الاماسی)
کرک دنیا و کرک عقی و کرک مولی هر نه که دیرلرک انجیلین ایدرل

چو اکتیم خراج مصر طلب میکنم انت * کفتاب بن معامله کتر زبان کنده

ایتم سنک ایک بر بوسه بهاستنده مصر خراجی طاب ایلر محبوب ایتدیکه
بومعامله ده زبانی زیاده ایدرل یعنی ایتدیکه (مفردات) (اکتیم) (ایتم) (خراج)
(م) (مصر) م (طلب) م (میکند) ایدرل (ابت) (دوداق) (کفتاب) ایتدی (در)
فی (این) بو (معامله) بیع و شرا (کتر) زیاده (زبان) م (کنده) ایدرل (معنای
اشارتی) دیدم بارب سنک فیض بلا واسطه ذاتیه که و الهامات معنویه که
واصل اولمعه مصر وجودک خلاصه سی اولان جان عزیز فدا ایتدیکه مناجاد که
چالک جان طلب ایلر بیورد که (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم) سر نچید جنت
جانه جان فدا ایدرل بومعامله ده قطع زبان ایتدیکه

چو اکتیم بقطره دهن خود که رندانه * کفت این حکایت که با کتبه دان کنده

ایتم سنک نقطه به مشابیه دهنکه خود کیم بول ایتدی ایتدیکه بو حکایت در که
نکته دانه سو بولرل (مفردات) (اکتیم) (ایتم) (با) (لله لایسته) (قطره) (دهن) (آغز)
(تا) خطابه (خود) کندی (که) کیم (برد) ایتدی (راه) بول (کفت) ایتدی
(این) بو (حکایت) م (با) وحدتیه (است) در (با) (لله لایسته) (نکته) (دان) سر بیلچی
(کنده) ایدرل (معنای اشارتی) مناجات ایدوب دیدم بارب کلام نصیدک کنشده قام
اولان نقطه ذات احدیت بیچونکه عارف بالله اوللر نچید بول ایتدی و نچید معرفت
حاصل ایتدی حق تعالی بیوردیکه بو حکایت براسرار غیبیه و امور ذوقیه دندر که بو
اسرار ایواو الابصار اولان نکند دانه و خاصان حق اولان اهل عرفانه و ایلر

چو اکتیم صنم پرست مشو با صمد نشین * کفتا بکوی عشق هم این وهم آن کنده

ایتم صنم پرست اوله صمد ایلله اوتور ایتدی عشق محله سنده هم برنی وهم انی
ایدرل (مفردات) (اکتیم) (ایتم) (صنم پرست) (بندط) (ایچی) (مشو) اوله (با)

نچون دیمکدر کنشک فاعلی نخندده
هر کس راجع صبردر * محصول بیت *
چونکه معشوق رخنن نقابانی قادر من
یعنی یوز بنی کیمه به کوسه من پس
هر کس نه نچون تصور له انی پردلی
حکایت ایدرل یعنی چونکه جانان کیمه به
رونی سیر ایتدر من پس هر کس انی
نچون بر غیر وجهه له وصف ایلر ایتدی
کو رنجیده وصف تخمین و قیاس له
وصف و تخمین و قیاس له وصف شبانه
کشدن خالی دکلدر پس کور منجه
وصف کشدن خالی دکلدر (حالی درون
برده بسی فتنه مجرود * تا آنکه کبی که برده
برافتد چها کتد) حالی و حالیا استعمل لرنده
الآن معنای سندن درون برده اضافتی لامیه در
و درون ایچ معنای سندن یعنی برانده نک
ایچر بسی پس درون برده برده نک
ایچر بسی یعنی اردی دیمکدر بسی بسا
و بس و بسار بر معنایه چوق دیمکدر
فتنه لغت عربیده امتحان و اخبار معنایه
اما اکثر چونده و قرینه لرنده استعمال
اولور میروود بونده واقع اولور معنایه
تا بوند عجمه معنایه که حرف بیان برافتد
بر حرف تأکید افند همزه نک قفیه و ضمیه
اقدرد فعل مضارع مفرغ فاعل در و شده
دیمکدر چها سجدک چیدر اسلوب عجم
اوزره نلر دیمکدر چها کتدک مقدم
مفعولیدر * محصول بیت * حالیا برده
ایچنده چوق فتنه واقعدر یعنی تنهاستنده
هر کسک بر مخالف کاری و اردر عجم
اول زمانکه هر کسک اعمال و افعالی
دار آخرتد ظاهر و عویدا اوله نلر ایلر یعنی
خفیه ایلد کاری فسوق آشکاره اولجه
عجمه عذر ایلر دیک اوله بیت نغدها
رابودیا که عیاری کیرد * نامه صومعه
داران فی کاری کیرد (کر سنک از بن
حدیث بنالد عجم مدار * صاحب دلان

حکایت دل خوش ادا کنند (حدیث سندن بونده مراد سخن عشقند بنالد با تأکید له فعل شرط عجب مدارک مقدم مفعولیدر
مدار فعل نهی مفرغ مخاطب عجم طوعه دیمکدر صاحب دلان اصحاب قلوب حکایت دل ادا کتد مقدم مفعولیدر و فاعلی صاحب دلاندر
* محصول بیت * بوعشق قصه سندن وحدتندن اگر طاش اکثر سه عجب طوعه یعنی تعجب ایلله مصرع ثانی حکم تعلیلده در
یعنی صاحب دلر و اصحاب قلوب کوکل حکایه سنی کوزل ادا ایدرل حاصلی ارباب دل کوکل حکایه سنی خوب ادا ایلد کلرندن اگر طاشلر

اکلیوب اشجار پاره نورسده عجب دکلدر (بی معرفت) میباشد که درمن زید عشق * اهل نظر معامله با آشنا کنند (بی ادات سلب) بودند معرفت اطلاق اوزره مذکور اما مقصود معرفت الله درمباش فعل نهی مخاطب اوله دیکدر که حرف تعلیل من زید من اد معناسنه عشقه اضافتی بیاید در من زید عشق مراد عشق دیکدر اصل کلام بیع من زید عشق در حذف اصله واقع در اهل نظر اضافتی لامیه معامله کنندک مقدم مقولیدر با آشنا کنند متعلق در اهل نظر فاعلیدر * محصول بیت * معرفت من اوله عشق

۳۸۸

بازانده و جار شو سنده اهل نظر یعنی عشاق آشنا الیه معامله ایدر ناسیله و یکنانه الیه ایلز حاصلی اهل معرفت اهلله معامله ایدر نااهله ایلز (بیت) کند هر جنس با هیچنس پرواز * کورترا کورترا با باز (مخجور) که صد کتا ز اغیار در حجاب * بهتر ز طاعتی که روی و ریا کنند * مخجوراده ایچ مرادی باده ایچکه امر دکلدر بلکه مقصودی بودر که شراب اگر چه حرامدر امار بادن اوله در که حرف آمیل عجم کتا لفظی ز اغیاره مضاف اوقور اما روملسا کن اوقور حاصلی موصوفک صفت اضافتی قبیلنددر اغیاردن مراد منکرل دره یلک دیکدر ترادات تفضیل طاعتیه با وحدت ایچرندر که رابط صفت روی و ریا عطف تفسیری قبیلنددر * محصول بیت * باده ایچ که اغیاردن کرل یوز کتا بر طاعتدن یکدر که روی و ریا الیه ایدر یعنی اللهله قول مابیننده اولان کتا زرق وریا الیه اولان عبادت و طاعتدن یکدر دیک اوور ز برار با کفر ایشدیر اما حق الله توبه واستغفاله ساقط اوور بودند مرادیابی زدهدر که شرک خفیدر (پیراهنی که آید از بوی یوسف * رسم را دران غیورش قبا کنند) پیراهنی با وحدت که رابط صفت آید فعل مضارع مفرد غائب کلور دیکدر بوی یوسف اضافتی لامیه میم متکلم معنی جهنده آید مقیدر رسم فعل مضارع متکلم وحده فور قمر دیکدر برادران الف و نون جمع اولش ذوی العقولدن اولدینچون غبوره اضافتی بیاید غیورک شینه اضافتی لامیه در شین صغیر یوسف راجع وایپرا هنر راجع علی کل حال پیراهن قبا کنندک مقدم مقولیدر قبا کنند عجم اصطلا حارند بر نمقدن تعبیر در تنکیم سابقان ایلش ایدک * محصول بیت

چو کفتم هوای مبدکه غمی بردزدل * کفتا خوش آن کسان که دل شادمان کنند * ایدم مخانه کت هوای قلدن غمی کیدر ایددی خوش اول کیمه ز که بر کوکل مسرور ایدر (مفردات) (کنم) ایدم (هوا) م (میکده) (مخانه غم) م (می برد) کیده (ز) من (دل) م (کفتا) دیدی (خوش) م (آن) اول (کسان) کیمه ل (دل) کوکل (با) وحدتیه (شادمان) مسرور (کند) ایدر (معنای اشارتی) بند سرمدیه تیز ایدوب دیدم یارب سنک عشق و محبتک احسانه و سبیه قبیلندک مرشد کمال آستانه سی هوای و ملازمتی کوکلدن غم ماسوایی کیده در ایددی بویله در لکن بومیانه ده خوش اول کیمه ز که (و ثبات فطهر و الراجز فاجیر) نظم جلیلی سرینجه (و عمارحرامان علی اهل الله) دیوت خانه تجلی اولان قلبی و حرم قدس انس الهی اولان سوید ای سرفی دس آهنگات کوکلندن تطهیر ایدوب انوار ذات محمدیه و اسرار تجلیات صمدیه الیه علاقیغله کوکلرین شادمان و مسرور ایدر

چو کفتم شراب و خرقه نه آیین مذهب * کفت این عمل بمذهب پیرومان کنند *

ایدم شراب و خرقه آیین مذهب دکلدر ایددی بو علی پیرومان مذهبده ایدر (مفردات) (کفتم) ایدم (شراب) م (خرقه) م (نه) ن (آیین) عادت (مذهب) طریق (است) در (کفت) ایددی (این) بو (عل) م (با) لامیه (مذهب) م (پیر) م (معان) م (کافرا دیکدر) (کند) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب سنک توفیقک یلدمک سا واصل اولان عارف بالله قولرک عندند شهورات نفسانیه الیه و اعمال صوریه الیه و صلات الی الله مشکدر و آیین مذهب اهل الله دکلدر جاده مذهب اهل الله جان فدا ایدکدر ایددی (ولا تمنن تستکثر) آیتی سرینجه بوقانی فی الله اولوب سرمایه جان جانانه فدا ایتکک الیه باقی بالله و واصل الی الله اولق عملی کلی ماسوی اللهدن تیر ایدن مرشد کامل و ناقد بصیر اولان پیر واصل مذهبده ایدر

چو کفتم زلف نوش لبان پیرا چه سود * کفتا یوسف شکر بنش جوان کنند *

ایدم شیرین لبلرک لعل کی لبندن پیرله نه فائده ایددی شکر کی ایددی یوسف الیه آنی جوان ایدر (مفردات) (کفتم) ایدم (ز) من (لعل) م (نوش لبان)

۳۸۹

بر کوکله کاندن بکا حضرت یوسف فوفسی کلور فور قمر که یوسفک غیر تلوقرند اشلیری اتی برنارل بویت حضرت یوسفک بعضی احواله تلجیدر تنکیم حضرت یوسف قصه زده مذکور و مستطوردر (بیت) درمی چند بشیرای باد رکعنان کدر * مرده پیراهن یوسف بر یعقوبر (بکدر بکوی میکده تازمه حضور * اوقات خود زهر تو صرف دعا کنند) بکوی باحرف صله میکده به اضافتی لامیه درناحرف ایلل زمره بولاک حضور جمع حاضر در شهود جمع شاهد اولدینچی کبی زمره حضور

حاضر جماعت معناسنه در اوقات خود اضافتی لامیه در بهر ادات تعلیل زهر تو سنک ایچون دیکدر صرف دعا اضافتی مصدرک مقولته اضافتی اوقات خود صرفک معمولی و صرف دعا کنندک مقول و زمره حضور مبتدا و مصراع ثانی خبری * محصول بیت * مخانه محله سته اوغره نا که حاضر جماعت کندی وقتلرینی سنکچون دعا به صرف ایدر حاضر جماعتدن مراد عشاقدر یعنی باده محله سته کذرا الیه نا که صفوف عشاق اوقات خسته لرینی سنک دعا که صرف ایدر (نهان زحاسدان بخودم خوان که منعان * خبری نهان بی زبر ای خدا کنند) بخودم باحرف صله میم متکلم معنی جهنده خوان صیغه سته مقیدر صغیر منصوب متصل معناسنه که حرف تعابیل منعان مصراع ثانی به مرهوندر منعک جمعی در افعال با بندق اسم فاعل صیغه سیدر صاحب نعمت معناسنه خبر نهان اضافتی موصوفک صفته اضافتی بیی جوق زاه مفرده ابتدا ایچوندر برای ادات تخصیص برای خدا ایچون دیکدر خبر نهان کنندک مقدم مقول صغیر زبرای خدا خبره متعلقدر * محصول بیت * حاسلدن بنی کندیکه محنتی دعوت الیه زیرا صاحب سعادت معملر کرلی خبری الله ایچون جوق ایدر یعنی بنی و صلکه دعوت ایدر سنک نهانی دعوت الیه حاسلدن آگاه او لمسون ز بر اصحاب خبر الله ایچون اشادکری ایثی خلقدن نهان ایدر که مرور و مقبول اوله (حافظ درام وصل میسر می شود * شاهان کم التفات بحال کدا کنند) حافظ منادی دوام وصل اضافتی مصدرک فاعله اضافتی معناده صفتک موصوفه اضافتی وصل دائم معناسنه نمی شود نفی استمرار ایچوندر مصراع ثانی ارسال مثل حکمتده درک معنی جهنده کنند مقیدر تقدیر کلام بحال کدایم التفات کننددر سابقا بر ایکی رده تنیه اولشد بیکه کم بولک کبی مقامه محض عدمن کلندر بحال التفات متعلقدر * محصول بیت * ای حافظ وصل دائم میسر اولمز یلی شاهلر کدازه التفات ایلز کم التفات ایدر یعنی دوام وصال التفات شاهه یعنی جانانه موصولدر جاناتدن کم التفات اولجه دوام وصل میسر اولمز خواجه عدم استدامت وصالدن شکایت ایدر

۳۸۹

بال دود افیلر (پیر) قوجه (چه) نه (سود) فائده (کفتا) دیدی (با) لامیه (بوسه) اوپک (همزه) وحدتیه (شکرین) شکر کی (ش) صغیر (جوان) بیکت (کند) ایدر (معنای اشارتی) ینه جانب حقه توجه الیه دیدم یارب نیجه سته لر نفسی و هوا الیه و تعلق ماسوا الیه قایی (کالحجاره او اشد قوه) اولش پیر غافل سالورده به سنک انبیا و اولیاکک حیات بخش اولان کلمات قدسیه لذیذ لرندن نه فائده واردر ایددی بنم دادوا حسائمه قابلیت شرط دکلدر و بر مرتبه بنم رحمتدن قطع امید کار اهل ایمان دکلدر بنم موصوف بصفتام اولان دوستلرم ینه بنم اذن واحسانه اول نامتعد اولان پیر غافل بر نظر کییسا الیه و رلذات روحانیه جذبه خدا اعطا ایتککه جوان بخت ایدر

چو کفتم که خواجهی بسرجه میرو * کفت آن زمان که مشتری و مده قران کنند *

ایدم مکه خواجه فچن کردک خانه جا نبینه کیدر ایددی اول زمانکه مشتری و مده قران ایدر (مفردات) (کفتم) ایدم (خواجه) داماد (کی) فچن (با) لامیه (سرجه) کردک خانه (میرو) کیدر (کفت) دیدی (آن) اول (زمان) م (مشتری) بریاسد زدر (مه) ای (قران) جمع (کشد) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب بو غافل نامتعد بو قدر عطای لایبصصاک اولجه روز و شب راه عشقکده جان فدا ایدن مشتاق جلالک و عاشق و صالک سنک حرم قدسکه و حرم انسکه فچن واصل اوور و نه زمان داخل اوور الهام طریقله ایددی اول زمانکه نفسندن و ما سوادن کلی تجرد الیه (و انسجد واقرب) آیت جلیله سی سرینجه قلبا و قابلا بشر اشره بزم جا نیزه توجه و انقیاد الیه کندیلرین وصلت و قربته مستعد ایدر

چو کفتم دقای دولت توورد حافظت * کفت این دعا ملائکه هفت آسمان کنند *

ایدم سنک دولتک دعا سی حافظک و دیدر ایددی بود عایی هفت آسمانک ملاکری ایدر (مفردات) (کفتم) ایدم (دعا) م (دولت) م (تو) سن (ورد) م (حافظ) م (است) در (کفت) ایددی (این) بو (دعا) م (ملائکه) م (هفت) یدی (آسمان) کوک (کند) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب حافظک روز و شب وردی خاص اوجه الله اوله رق درگاه عزتکده دعا و نیازدر ایددی هفت آسمانک ملائکه لر بویله بلا غرض و لامید عرض دعا ایدر انکیچون دعا لر مقبولدر

چو غلام ز کس دست تو تا جدرا اند * خراب باده لعل توهوشیار اند *

سنک دست چشمک غلامی پادشا هلردر سنک لک باده سنک خرابی هوشیاردر (مفردات) (غلام) م (زکس) چشمه مشبه به اولان چیچکدر (دست) م (تو) سن (تاجداران) ناج طو نیلر یعنی پادشا هلر (اند) ادات خبر جمدر (خراب) م (باده) شراب (لعل) قمری چوهردر لک مشبه بهیدر (تو) سن (هوشیاران)

۳۹۰

مشاهده الارار بین التجلی والاستار (وله ایضا) (شاهدان کر دایری زین سان کنند * زاهد ازارخته در ایمان کنند) شاهدان الف و نوله جمع اولش ذوی العقولدن اولدینچون شاهد افط مشترکدر بولک کبی بر لده ملک معناسنه اولان معنادن مأخوذ در تشبیه طریقله محبوب ایدر دیکدر دلبریده یا مصدر به زینسان بولک کبی دیکدر دلبری مقدم مقولیدر کنندک در ایمان مقول فیهیدر * محصول بیت * اکرم محبوب ایدر دلبر لکی و شیهو بی

توئك كېي ايلر سه يعني بزحالا كور ديگر كېي دلبرك و دافرييلك ايدر زرسنه زاهدرك ايماننه رخته احداث ايدرل يعني دينارينه و ايمانلر ينه خلل وضرب و پرر حاصلې عبا دوزهاد هب عاشق اولوب رسواي عالم اولميردر (هر كېي آن شاخ زكس بشكند * كل رخايش ديدنه زكسدان كند) شاخ زكسدن مراد بونده خواجهك جانانيدر بشكند باحرف نا كيد شكند فعل مضارع مفرد غايدر كل رخا الف و نونه جمع اولمش ذوى العقولدن اولدېچون كل بكافيلر ديمكدر شين ضمير شاخ زكسه راجعه در زكسدان

علايل (اند) درل (معنائى اشارتى) يارب صوري و معنوي شاهان عالم سنك غنى عن العالمين اولان ذات بيجونكك بنده فقرا ليدر بوجله دن سنك لذت شراب عشق ذاتيه كل مست و خرابي مظهر توفيقك اولان عقل معاد صاحب ليدر * كذار كن چوصبار بنفشه زار و بين * كه از نظا ول زلفت چه سوگوارانند * صبا كې بنفشه لكه كذار ايله و كور كه سنك زلفك جور دن عجب يا سلولدر (مفردات) (كذار كن) اوغره (چر) شل (صبا) باد صبا (بر) على (بنفشه) بو بى اكرى بر چيچك (زار) ادات مكان (بين) كور (ز) من (نطاول) جور و شيوه (زلف) م (تا) خطاييه (چه) عجب (سوگوار) باسلول (اند) ادات جمع (معنائى اشارتى) يارب باد صباك بنفشه زاره اوغرا مغله نجه دماغلر معطر قيلم بغي كېي سنك مائيه سعادت اولان درد و غمكه در كاكهك نيا ز ايله بو بى اكن مشناق و خرابلر كه محض رحمت و كر مكدن بنفشه زار كېي قلب محزونلرينه رنجلى يوروب دماغ جانلريني رنج رحسان ايله معطر ايله وينه رجت نظر ايله نظر ايلوب كور كه سنك تجسلى صفاتك غلبه و شيوه سندن نه عجب غمك و مانعده و ديدنه نساك زده

* ترا صبا و مرآب ديدنه غماز * و كرنه عاشق و معشوق راز دارانند * سكا صبا و بكا كوز يا شى غماز اولدى بوخسه عاشق و معشوق راز طو تيجيلدر (مفردات) (ترا) سكا (مرا) بكا (آب) صر (ديدنه) كوز (شد) اولدى (غماز) م (و كرنه) بوخسه (عاشق) م (معشوق) م (راز داران) سر طو تيجيلر (اند) درل (معنائى اشارتى) يارب (كنت كزنا) مخفيا فاحيت ان اعرف فخلقت الخلق لا عرف (حديث قدسيك سرنجيه سنك ظهور كال قدرتك مبتلاي درد عشقك اولان قاسي محزونلر ذاتا و صفاتا تجليات و فيوضاتكه هويدا در و عاشق غمك اشك چشمندن رسوايدر بوخسه عاشق و معشوق اسرار عشقك ناخبره فاش اولسنه راضي دكلادر

* چونه من بران كل عارض غزل سرام و بس * كه عندايب تراز هر طرف هزارانند * اول كل كېي اعيف عارض اوزر انجق بن غزل ايرلزم كه هر طرفدن سنك هزاران عندايك واردر (مفردات) (نه) نى (من) بن (بر) على (آن) اول (كل) م (عارض) يكافى (غزل سرا) غزل ايرلجي (م) بن (بس) انجق (كه) زبرا (عندايب) بلبل (تو) سن (از) من (هر طرف) م (هزاران) يكلر (اند) درل (معنائى اشارتى) يارب سنك درد عشقك غلبه سيله اول لطيف و بى نظير ذات بيجونك اوصاف جيله سين و اسرار ليد نيه سين غزل شكند ضرورى فاش و اظهار ايدن انجق بن دكلم سنك هر طرفده و هر راسانده استعا عتجه اوصاف جيلهك و اسرار ليدنهك درد عشقكه بيان ايدر هزاران عندايب متناظرلر واردر

* زير زلف دوتا چون كدر كن بگر * كه از عين و سارت چه بقرارانند *

چونكه

يلدرامق معنائنه داله در درخشيدنده اقتدر بو معنايه بلكه اول بوندن مخففدر آينه كندك مفعول اوليدر رخشان مفعول ثابتي و فاعلى جناب عزت كبر يا در تعظيا جمع قلنددر * محصول بيت * سكا آفتاب دولت يعني جانان و يا وصال جانان بوزكو ستر آينه قلبكي عشق صيقليله مجلا ايدر سين و باك بين و باك نظر اولور سين سكا محبوب حقيقى و مجازى ميسر او اور (عاشقانا بر سر خود حكم نيست * هر چه فرمان تو باشان كند) عاشقانا را ادات تخصيص عاشقك ديمكدر سر خود اضافتى لاميه

وقلدان و سورمدان كېي ظروف مكانيه دندر زكسك ديمكدر يعني زكس طوراج بر كندك مفعول اوليدر زكسدان مفعول ثابتي * محصول بيت * هر برده كه بزم اول شاخ زكسمن آچيله يعني جانان ظاهر اوله كلرخ محبوبلر ديدنه سنى اكا زكسدان ايدر لر يعني كوز لرند اكا بر ايدر لر حاصللى ناظر اولو لر كوز لرند اول ثابت اولو رشوبله كه كوز لرند كتمز (يار ما چون سازد آغاز سماع * قد سيان از عرش دست افشان كند) يارما اضافتى لاميد چون ادات اعليل سازد فعل مضارع مفرد غايدر ايله معنائنه آغاز سماع اضافتى مصدر ك مفعول اضافه اضافتى قيلندندر بمصادر بونده مراد نغمه و اوازدر رقص معنائنه دكلدر قد سيان الف و نونه جمع اولمش قد سنك جعيلدر يعني ملائكه و ارواح مقرر بين دست افشان كندال قرصرل ديمكدر دست كندك مفعول اولي و افشان مفعول ثابتي * محصول بيت * چونكه بزم جانانز نغمه به وزمزمه به آغاز ايله يعني شروع ايله عرشدن قد سيلال قرصرل و اصول آهك طوترلر يعني شوق و ذوقدن خال اوليب جانانك نغمه سنه اويارلر (روغايه آفتاب دولت * كرچو صحت آينه رخشان كند) نسايد فعل مضارع مفرد غايدر نماييدندن بونده متعبددر كوسترد ديمكدر و مقدم مفعول ايدر آفتاب فاعيلدر دولته اضافتى بيابنده و دولتك تاه خطابه اضافتى لاميه در نا ضمير معنى جهنده نمايده مفيد در ضمير منصوب متصل معنائنه كرا كردن مخففدر چو و او رسميله ادات تشبيه در صحبت تامي معنى جهنده آينه به متعبددر مضاف ايله حد فليه تقدير كلام آينه قلبت در رخشان صفت مشبهه در درخشيدندن

بر سر خود كندى باشنه ديمكدر بر سر خود مقدم مفعول ايدر حكم مصدز هر چه احاطه افراد ايجو كدر فرمان تو اضافتى لاميه باشد فعل مضارع مفرد غايدر فاعلى هر چه و با فرمان توبه را جمع ضمير در انكده مشار اليه هر چه و با فرماندر و كندك مقدم مفعول ايدر * محصول بيت * عاشقك كندى باشنه حكيمى بو قدر يعني باشنه بيورق دكل بلكه هر نسته به كه سنك فرمانك اوله اتى ايشلر حاصللى عاشقك معشوقك محكو ميدر كندى باشنه حاكم دكلدر و با ليله ما مورار در آمر دكلدر (مردم چشم بخون اغشته شد * در بكا بن ظلم راندان كند) مردم چشم اضافتى لاميه ار در و مبتدا و اغشته شد خبرى بخون اغشته شده متعلق اغشته شد فارسيده اسم مفعولدر در بكا در بونده بگساده كى معنائى ظرفى نا كيد ايدر زبرا بكا ظرف مكانيه دندر عربسيده ابن كېي پس ادات ظرفه محتاج دكل فافهم انسان بونده ابهام طريقه مذكور درر يعني بشره و مردم چشمه عرب انسان ديرلر بجم مردم ديد بى كېي * محصول بيت * بنم كوزم بيكى فانه آلوده و اغشته اولدى يعني اواقد كر به ايلدم كه چشمم دن خون كندى و مردم چشمى آلوده ايلدى پس بوظلى انسا نه برده و نه عملكند ايدرار استفهام انكارى طريقه ابن ظلم ايدى كى مردم چشمى خون آلوده ايلكدر حاصللى مردم ديدنه سنى خون آلود ايلك انسانيت دكل (اى جوان سر و قد كويى بزن * پيش ازان كرفانت چوكان كند) چو كاه سر و قد اضافتى بيابنده در سر و قد وارك سكوتيله وصف تر كيددر سر و بولى ديمكدر كويى ياد ثابته وحدت و يانكبر ايجو كدر بزن با حرف نا كيد زن فعل امر مخاطبدر پيش او كدر قدام معنائنه ازان اصلنده ازان ايدى ايكى همزه بيله و صلله دوشش اسم اشارت بر معهود و قد اشارت ايدر تغدير كلام پيش ازان وقت ديمكدر كز اصلنده كه از ايدى كه حرف رابط صفت از ابتدا ايجو كدر قامت تاضير خطاب فاعلك تابه اضافتى لاميه در چوكان جيم وكاف عجميله در نعرىب ايدوب صولجان ديرلر اوبجى اكرى دكك در كشلر عصا سى كېي انكله ات اوزر زده طوب او بىنى او ينارلر چوكان كندك مقدم مفعول ايدر باقيلر اكا متعلقدر * محصول بيت *

چونكه كذار ايله سين ايكي قات زلفت انتندن نظر ايله كه سنك عين و سار كند نه قرار سزل واردر (مفردات) (ز) من (زير) ات (زلف) م (دوتا) ايكي قات (چون) چونكه (كدر) كچمك (كنى) ابدنه سين (بگر) نظر ايله كه (از) من (عين) صاغ (سار) صول (تا) خطاييه (چه) نه (بقراران) قرار سزل (اند) درل (معنائى اشارتى) يارب سنك اسرار ايدى عقول ادرلك ابدنه عاجزل در و مخبرلدر كور كه سنك جلال و جلالك و اطف و قهر كه مظهر لرندن هر برارى كرك اصحاب بين و كرك اصحاب شمال مؤمن مسجد ده و كافر كليسا ده بويت قرشوسنده جيله سى سنى طاب اولوب سنك درد عشقكه بقرارلدر

* نصيب ماست بهشت اى خدا شناس برو * كه مستحق كرامت كناهكارانند * جنت بزم نصيبدر اى خدا شناس بوى زبرا كرامت و مغفرته مستحق كناهكارلدر (مفردات) (نصيب) م (ما) بز (است) در (بهشت) جنت (خدا شناس) خدا اكليجي (برو) كيت (كه) زبرا (مستحق) لابق (كرامت) م (كناهكاران) كناهكار (اند) درل (معنائى اشارتى) استبذ بالله (ان الله لا يغفر ان يشرك به و يغفر ما دون ذلك) آيت جليله سى سرنجيه اى مؤمن عارف بوى معلومك اولسونكه بونجه طابلسار اسندن كرك جنت معرفت الله و كرك جنت آخرت شرف ايمان سبيله ينه بزم نصيبدر زبرا كرامت و مغفرته مستحق اولان مؤمن كناهكارلدر * بيا بيمكه و چهره ارغوانى كن * مرو بصومه كنجاسياه كارانند *

مخزنه كل و بوزك ارغوانى ايله صومه به كتمز برانده مرانى اولان سياه كارل واردر (مفردات) (بيا) كل (با) للملا بيه (بيمكه) مخزنه (چهره) بوز ارغوان (معروف بر قرمزى چيچكدر) با (نيه) كن (ايله) مرو (كتمز) با (للملا بيه) صومه (عبادت خانه) كه (زبرا) انجا (اند) سياه كاران (قاره ايشاور) (اند) واردرل (معنائى اشارتى) لكن اى مؤمن مجرد ايمانله اكنفا بتدبىوب ايمانكه عمل صالحى مقارن ايله و ظاهر و باطن جساب معاصيدن كند بكي باك ايله جنت (اعدت للنفين) در كل اى مؤمن ماسوى اللهى فليدن اخراج ايدنجى شراب عشق خدائى نوش ايدوب عندالله و جاهت تحصيل ايله صافقن اولوب عوام متصوفه اولان صورت پرست اهل ربال ستمه اوغرامه كه اند (كالجيزه او اشد قسوة) سرنجيه قلبكي قرار دوب سنى رجت حقدن بعبدايدنجى اعمال فيجهدل واردر

* نود سكر شوى خضرى نجسته كه من * پياده مبروم و همراهم سوارانند * سن دستكبر اول اى مبارك ايزلو خضر كه بن پياده كيدرم و رفقه لرم سواراردر (مفردات) (نود) سن (دستكبر) ال طوبىجي (شو) ول (اى خضر) م (بن) ايز (نجسته) مبارك (من) بن (پياده) پسان (مبروم) كيدرم (همراهم) بولداش (سواران) بشارل (اند) درل (معنائى اشارتى) اى مؤمن آگاه قدراش

اى سر و بولى بگيت بر كوي اور يعني بر عمل صالح ايشله بو ادا آر لرند حسن عملدن كشتايدنر اول وقتدن ول كه فامتكدن چوكان ايدر لر يعني پير اولوب قدك مخنى اولزدن اول عبادت و طاعت ايله (پيش چشم كترست از قطره * آن حكايته كه از طوفان كند) پيش چشم اضافتى لاميله در قطره دبا و وحدت ايجو كدر * محصول بيت * بنم كوزم فتنه بر فطر دن اكدك ركد اول حكايته كه طوفان نوحدن ايدر لر يعني طوفان نوح عظمتيله بنم كوزم باشنه نسبت هيچ نسنه دكل

(عبد رخسار تو کو تا عاشقان * ذر و فای جان خود قربان کنند) عبد رخسار اضافی یا نه و توبه اضافی لامیه در
کو ادات استغفار مدرستی معنای عریضه این کبی تا ادات تعلیل عاشقان مصراع ثانی به مر هوند و فای اضافی لامیه
جان خود اضافی بویه در و کنند مفعول اول و ثانی قربانند * محصول بیت * سنگ رخسار کبری فنی که عاشق بک
کندی جانی سنگ وفا که قربان ابله از یعنی عبد رخسار که کوسر که دبدار که هوا سنده جان افشان ابله از (خوش برآ
از قصه ای دل کاهل راز * عیش خوش در

۳۹۲

دائما عتراف عجز اوزره اولوب روحانیت او ایاله الهی استداد اوزره اولغه پیر طریقت
حضورنده هزار ذل ابله نیازمند اولوب دیکه ای پیر و حضرت رسول الله وای پیر
مقبول درگاه حضرت الله عشقته بوعاصی و روی سیاهه سن دستگیر اولمکه بن قصور
و معصیت سبیل راه حقده در مانده و مجروح و روی سیاه اولغه محل مر جت اولدم
طریق بولدا شلرم نزاعت و طهارت تری سبیل قوت روحانیت بولوب اسب
مر ادل رینه سوار اولمشلردر

خلاص حافظ ازان زلف نابدار مباد * که بستکان کنند تور ستکار اند

اول نابدار زلفند حافظ خلاص اولسون ز راست کند که باغشمار قور نشلردر
(مفردات) (خلاص) (نجات) (حافظ) م (از) من (آن) اول ((زلف) م
(نابدار) شمله طویلی (مباد) اولسون (که) زرا (بستکان) باغشمار (کنند)
باغ (نو) سن (رستکار اند) ایلی قور نشلردر (معنای اشارتی) یارب سنگ
منور عالم اولان اول تجلیات صفات قیدند حافظ کور کلی خلاص اولسون
زرا سنگ عشق و محبت کند نه بغلنار علاقه ما وادن قور تولوب سکا واصل
اولمشلردر

ز نفس چهره حافظ همی توان دانست * که ساکنان در دوست خاکسار اند

حافظ چهره سی نقشند بیک ممکن در دوست قیو سنگ ساکنی حقیر در
(مفردات) (ز) من (نفس) م (چهره) صورت (حافظ) م (همی) دائم
(توان) ممکن (دانست) بیک (که) زرا (ساکنان) م (در) قیو (دوست) م
(خاکسار اند) خاکسار در (معنای اشارتی) حافظ در درون زر در وین
بیک ممکن که کر قدر عشق الهی اوللر جله خور و حقیر در

وله ایضا

سین بویان غبار غم چو بنشیند بنشانند * پری رویان قرار دل چو بستر نر بنشانند

سین را بحد اول چونکه عاشق ابله اونور غم غباری انلردن نسکین و ازاله ایدر
پری بوز اول چونکه عناد ایدر دادن قراری اورز (مفردات) (سین بویان)
بیاض کل قو قو محسوس بلر (غبار) نور (غم) م (چو) چونکه (بنشیند)
اونور در (بنشانند) اونور در (پری بویان) پری بوز اول (قرار) م (از)
من (دل) کل (چو) چونکه (بنشیند) عناد ایدر (بنشانند) اورز
(معنای اشارتی) (انی لا جدر رج الحسن من قبل الین) حدیث شریفی
سرنجه رواج مکن اطلب اولان آثار تجلیات رحمان خانه قلبد ساکن اولدر
غم ماسوایی از ابله ایدر اول محبوب بی نظیر اولان فوضات ربانی بر کولده ممکن اید
اول کولدن قراری الوب متعبر و سرگردان ایدر

بفرک جفا دلها چو بریند بریند * ز زلف عین جانها چو بنشیند بنشانند

جفا تر کینه چونکه کولک باغی استدل باغلرل عین زلفند جانلری چونکه

سلک

آه نیم شبه محصول مصراع تا که آه نشیندن صکره و یا آه نیم شب همچون مشکلی آسان ابله از یعنی مشکلی سهولت علت
اوله (وله ایضا) (کتم کیم دهان ولت کامران کنند) کتم بچشم هر چه تو کوئی چنان کنند بوموال اوزره کلن شعره سؤال
و جواب دیر از علم بدیدند بر صفت کیم دوی میم متکلم معنی جهنتدن کنده مقید دری کشند تقدیرنده کی چنین دیکدر عریضه
متی کبی کامران وصف ترکیبدر کام مراد در و ران را نیدن مستعد مراد سور بچی دیکدر کفاده کی الف سؤال

جواننده واقع اولور اکثر جوانی مسؤولدن نمیز و تخصیص ایلیمکیون کلور بچشم بویانی استعلا معنای سنده استعمال ایدر
* محصول بیت * جانانه دیدم که چنین بنی دهان و لب کامران ایدر یعنی مراد سور بچی ایدر جانان دیدم که
کوزم اوزره بنه هرنه که سن در سک انجیلین ایلسون لر یعنی مراد ک ورسونلر بوینتک قافیه سنده یعنی آخرند واقع اوللر کنند
قل مضارع امر غالب معنای سنده محملدر (کتم خراج مصر طلب میکند لب * کتم درین مماله کتمزبان کنند)
خرج مصر اضافی لامیه در کتمزبان

۳۹۳

سلک معنی لسلکر (مفردات) (با) لمللا بس (فراک) تری (جنسا) م
(دلها) کوللر (چو) چونکه (بر بندند) بلیله لر (بنشانند) بغلرلر (ز) من
(زلف) م (عین) عین (جانها) جانلر (چو) چونکه (بنشانند) سلک استیدر
(بر بندند) سلکرلر (معنای اشارتی) دل عاشق و قرارده نشسته الهی عشق اولان انوار تجلیات
ثابت اولد قیج (شد البلاء علی الانبیاء بقدر عظم الولا عظم البلاء) سرنجه
اول محبوبان عشاق اولان چنود تجلیات عاشق صادق رنجیر بلای عشق ابله
بنایق ایدر لر بغلرلر اول محبوب حقیق ک ریح رحمان ابله تغیر اولان تجلیات صفات
الهیه به دل و جان عاشق مستغرق اولد قدس افاء الله واصل اولی همچون بوجسد
موهومه دن جانلر خرجه چنی استیدر اخراج ایدر

چو بمری بک نفس با ما چو بنشیند و بر خیر تده نهال شوق در خاطر جو رخیم بنشیند

بر عرده چونکه بزمه بر نفس اوتوره ارقاقرل چونکه قافیه ل خاطرده شوق فدائی
دیکرلر (مفردات) (با) لمللا بس (عر) م (با) وحدتیه (یک) بر (نفس) م
(با) بزمه (چو) چونکه (بنشیند) اوتوره لر (رخیرند) قافیه لر (نهال)
فدان (شوق) م (در) فی (خاطر) م (چو) چونکه (رخیرند) قافیه لر (بنشانند)
دیکرلر (معنای اشارتی) (فلوب الاحرار بین التجلی والاسرار) سرنجه بشون
عرده حاصل اولان تجلیات محبوب بر وقت قلبد فرار ایدر لر یشد تیر وقت قافیه
لکن قاقوب استار ایدر که قلبد شوق واضطراب نهالنی دیکرلر عاشق آتش
اشنایی ابله ایدر

چو چشم امل رماتی چو بنشیند می بارند * زرویم راز پنهانی چو می بنشیند بنخوانند

چونکه خنده ایدر لر بنم چشمه دن امل رماتی باغدر راز چونکه نظر ایدر لر بنم
بوزم دن نهانی رازی اوقورلر (مفردات) (ز) من (چشم) کوزم (م) بنم (امل)
رماتی (یعنی قرمز کوز باشی) (چو) چونکه (بنشیند) کوله لر (می بارند) باغدر راز
(زرویم) بوزم دن (راز) سر (پنهان) کبر لو (چو) چونکه (می بیند) کورلر
(بنخوانند) اوقورلر (معنای اشارتی) اول تجلیات محبوب بلری ظهور ایدر کلرند
غلبه شوق ن و کمال سرور دن کوزم دن قانی باشلر باغدر راز اول حائنه بکا ۸۰ سان
نظر یله نظر ایدر بوزم دن اسرار نهالنی و سرور قلبی اوقورلر و آتش کرا
مش هده ایدر

سر شک کوشه کبر ترا چو دریا بندد بریند * مهر از سر خیران نکر دانند اگر نند

کوشه کبرلر وزی باشد چونکه ایشک استیدر لر ایشلر سر خیران ایشک بوزی
دوند مرز را کر حالربتی ببله لر (مفردات) (سر شک) کوز باشی (کوشه کبران)
عزت ایدر بجزلر (را) ادات مفعول (چو) چونکه (یابند) بوله لر ایشلر استیدر
(در یابند) ایشلر لر (رخ) محبت بوزی (از) من (سر خیران) سرخده
قافیه بجزلر (نکر دانند) دوند مرز را (اگر دانند) ببله لر (معنای اشارتی) اول محبوبلر
خلوت نشین اولوب صدق محبت ابله کوز باشی دو کن عاشق حائنه ایشلر
استیدر لر ایشلر و مطلع اولورلر با خصوص سر خیران اولوب درد ابله مناسبات

۹۹

۹۹

حکیم طبیعتی کیمه کک حاصلی نقطه موهوم بچی دقایق حکمدر بوندن سنگ کبیلرله بحث اولر بلکه بوندن بحث ابله که
خرده دان کک (کتم صنم پرست مشو با صمد نشین * کتم بکوی عشق همین و همان کنند * صنم پرست وصف
ترکیبدر پرسشیدن صنم یعنی بنه طبیعی با صمد با صمد معنای نشین فعل امر مفرد مخاطبدر همین بونده و همان ایدر
دیکدر ز پراهم ادات مقارن در اسماء اشاره داخل اولمشدر * محصول بیت * دیدم که صنم پرست اولمده صمدله او نور
سن بویه سورلی اکثر سن بونی اکنه

یعنی باطله مائل اوله خفه مائل اول دبیدیکه عشق محله سنده بوئید. ایدرلر ایسده یعنی اهل عشق بالنده هب حقدل حاصلی (فان ما نواو فم وجه الله دیمکدر) کتم هوای میکه غم می بردل * گفتا خوش آن کسان که دلی شادمان کنده میکه * بخانه معناسنه در زبانه ظروف مکایه دندر بتکده و غمکده کبی بخانه و غمخانه معناسنه میبرد فعل مضارع مفرد ثانی ایدرلر دیمکدر فاعلی هوا به را جع ضمیر و مفعول غم و زدل اکامه لای دلی باوحدت ایچوندر شاد مان و شادان صفة مشبهه در فرحان معناسنه

۳۹۴

ایدن صدادقلردن محبت یوزن دوندن مرزل اگر حاللرینی پله لر

دوای درد عاشق را کسی کوسهل پندارد * ز فکر آنان که درند بر درماند درمانند *
فتی بر کیمده که عاشق دردی دواسنی آسان ظن ایدله فکر ایلله انلر که درمان تدبیرنده درلر عاجز قالورلر (مفردات) (دوای) م (درد) م (عاشق) م (را) ادات مفعول (کسی) بر کیمده (کو) فتی (سهل) آسان (پندارد) ظن ایدله (ز) من (فکر) م (آنانکه) انلر که (در) فتی (تدبیر) م (درمان) م (اند) ادات جمع (درمانند) عاجز قالورلر (معنای اشارتی) عاشق در درد وونی عالمده آسان کورر کیم واردر چله تک معلومیدر که درد عشق یک مشکدر اول کیمده ز که بودرد عشقه درمان تدبیر ایدله ل عاجز درلر زبانه بودرد عشق افلاطون و جالینوس دواسنده عاجزدر بودرد عشقه طبیی بنه عشقدر و جال باردلر

چو منصور از مراد آنا نکه دردارند دردارند که باین دردا کرد بر درماند درمانند *
منصور کبی انلر که بردار ایقت مراد ایدلر بردار ایدرلر که بودرد اگر درمان فکر کنده اوله ل عاجز قالورلر (مفردات) (چو) مثل (منصور) م (از) من (مراد) م (آنانکه) انلر که (بردارند) بردار ایقت استبدلر (بردارند) بردار ایدرلر (که) زبانه (با) لاملا بده (این) بو (درد) م (اگر) م (در) فتی (بند) فکر (درمان) دوا (اند) ادات جمع (درمانند) عاجز قالورلر (معنای اشارتی) درد عشق و رای عقلده مشکی امر اولدیف کور که منصور حلاج کبی نیجه عاشق بر دار ایقت مراد ایدرلر سه بردار ایدرلر زبانه بعض عاشق معراجی بویه قهر صورتده عین لطفدر اگر بودرد درمان فکر کنده اوله ل عاجز قالورلر زبانه مراد مراد محبو بدر

چو دران حضرت جو مشتاقان نیاز دارند از ایدرلر * بدین درکا حافظ را جو بخواند میرانند *
اول حضرت جو که مشتاقان نیاز کنورر انلر ناز کنوررلر بودر کا که حافظی جو نکه او قویله ارسورلر (مفردات) (در) فتی (آن) اول (حضرت) محبوس (چو) جو نکه (مشتاقان) مشتاقان (نیاز) رجا (آرند) کنوررلر (ناز) م (آرند) کنوررلر (بدین) بد (درکا) حضور (مخواند) او قورلر (میرانند) سورلر (معنای اشارتی) مراد مراد محبوس اولدیف کور که حضور محبوسده صد هزار درد و سوز شله مشتاقان نیاز ایدرلر انلر استغنا ایدرلر بو عالی درکا که حافظ کبی نیجه چکری یاق عاشق لری کا او قورلر کا سورلر و شیوه ایلله اراده عاشق محو و فنا ایدوب ایچ مراد محبوس قالغله عاشق یاقی بالله ایدرلر

چو وله ایضا

چو شراب بی غش و ساقی خوش دودام رهند * که زبانه جهان از کندشان نرهند *
صافی شراب و خوب ساقی بولک ایکی طوزا غیدر که جهانک زیرکاری انلر که کندنن فورلرلر (مفردات) (شراب) م (بی غش) ساقی (ساقی) م (خوش) م (دو) ایکی (دام) طوزا قی (ره) بول (اند) ادات جمع زبانه عاقلر (جهان) م (از)

چو من

و چیک فخر ایلله بونده ضرورت و زنجیون سکون جیلله در کردک خانه به دیر مشتری و مه قران کنده خواجه حضر تلی بو نده ضرورت و زنجیون اجمال بیورمش والا منجمین قنده ماه ذوالحجده دینده یعنی برج جوزده اولمق کرک و سه دله قران ایلسن کرک که کردک ساعتی مبارک اوله * محصول بیت * جائانه دیدم که خواجه یعنی وزیر قوام الدین نه وقت کرد که وارر دیدم که اول زمانیکه مشتری و مه قران ایلر مشتری دیمکه خواجه دینده مکله اولانه جکی خانوندن کتابت ایدرلر وینه بولرک اتصالیله

شرطدر ذکر اوانان کبی حاصلی بو بندن مقصود خواجه قوام الدینک تزو جندن سؤال وجوابدر (کتم دعا دولت توورد حافظت * گفت این دعا ملائک هفت آسمان کنده) بوئیده اولان اضنا فخر حب لامیدر در ودعا ک دولت اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر * محصول بیت * دیدم که سنک دولتک دعا ایلمک حافظک وریدر دیدم که بودعانی بدی کوک ملائک لری ایلرلر یعنی بکادجانی همان حافظ ایلر بایکه ملائک و ارواح قدس بیله ایلرلر (وله ایضا) (غلام ترکس مست تواجدارانند * خراب باده امل توهوشیارانند) غلامک

۳۹۵

م (کنده) م (شان) آنلر (نرهند) فورلرلر (معنای اشارتی) شراب عشق الهی و مرشد دل آگاهی راه حقه قلب سالکی ماسوی الیهدن قطع ایدیمی ایکی دانه قید قوی معنو بلردر که جهانک تدبیرنده اولان عقل معناس صا جبری اگر توفیق ربانی بوئله یار اولورلر سه عتبه الله تعالی ماسوادن منقطع اولوب بو قید معنوبدن فورلرلر زودخی ماسوایه نظر ایدله نزل

چو من ارچه عاشقم ورنده مست و نامه سیاه * هزار شکر که باران شهرنی کنهند *
بن اگر چه عاشقم ورنده مست و نامه سیاهم خدایه بیگ شکر که شهرک دوستلری کنده سر درلر (مفردات) (من) بن (ارچه) اگر چه (عاشقم) م (رنده) لایالی (مست) م (نامه) م (سیاه) م (هزار) یک (شکر) م (باران) م (شهر) م (بی کنهند) کنده سر درلر (معنای اشارتی) ای سالک قداس بنی اگر چه عاشق یارم و یوصه قیاقم و مست خرابم و نامه سیاه بر مجرم لکن حضرت الله یک شکر و شکر اولسونکه کوکام شهر بنک باران و محبو بلری ماسوادن تجرد و انقطاع کلبه واصل الی الله اولان محبوبان خدا و پاکان در کا کبرای رب الاعلا در حضرت الله رحیمدن امیدم بودر که درکا معنوبسنده واصل قیله زبانه (المر) مع من احب) دیناشدر

چو قدم منه بخرابات جز بشرط ادب * که ساسا کنان درش بحرمان پادشهند *
ادب شرطنک غیرله میخانه به قدم قومه زبانه انک قیوسنک ساسا کبری پادشاهک بحرملر بدر (مفردات) (قدم) ایاق (منه) قومه (با) لاملا بده (خرابات) میخانه (جز) غیر (با) لاملا بده ((شرط) م (ادب) م (که) زبانه (ساسا کنان) م (در) قیو (ش) ضمیر (بحرمار) بحرملر (پادشاه) م (اند) درلر (معنای اشارتی) ای سالک میخانه شراب عشق الهی اولان آستانه مشایخ و اهل الیهدن فیضیاب اولمقلهک شرطی (با خدا دیوانه باش و با محمد بادب) سرنجده آداب شریعه و ادب طریقه مرعاسنر ایاق با صفا مقرر نا که بی ادبک ایلله رحمت حقدر و فخر اهل الیهدن محروم اولمیه من زبانه اول میخانه تک قیوسنک ساسا کبری پادشاه حقیقی اولان حضرت الهیک اسرار غیبیه سنک بحرملر بدر

چو جفانه شوه درویشی است و راهروی * بیار باده کداین سالکان نه مردرند *
جفادر و بشاک و صوفیاک شیووسی دکادر شراب کنور که بوسالکر بول ازی دکالردر (مفردات) (جفا) م (نه) نفی (شوه) رسم (درویش) م (با) مصدریه (است) در (راهرو) بول کیدیمی (با) مصدریه (بیار) کنور (باده) م (این) بو (سالکان) م (نه) نفی (مرد) او (ره) بول (اند) درلر (معنای اشارتی) جفا ورنجیده لک درویش لکک و سالکک رسمی و شیوه سی دکادر زبانه بو بی ادبک مشایخ و اهل الله جفا ورنجیده لک ایتمکدر ای سالک صادق شراب عشق الهی نوش ایتمکله و خدادن توفیق و ادب طاب ایتمکله ظاهرا و باطنا مود اول بوخسه ادب

لباسنه کیرهش (تراصبا و مرا آب دیدم شد غماز * و کرنه عاشق و معشوق رازدارانند) تراسکا و سنک و کرنه الامعاسنه رازدار وصف ترکیبدر راز و طوئجی به یعنی راز صفاچی معناسنه * محصول بیت * سکا صبا و بکا کوز یاشی غماز اولدی یعنی سنک عشقنی صبا و بنم عشقنی سکا و یاشی افشا ایددی بوخسه عاشق و معشوق رازدارلر یعنی محبتلرینی افشا ایلر حاصلی صبا جرمله داخل اولمقله و بنم کوزن یاشی اقلقه حاللری عالمده اعلام ایلله بلر بوخسه بن و سن کیمسه به عشقه زنی فاش ایلرلر

ترکسه اضافتی لامیدر و ترکس مسته بیانه و مستک تویه لامیه تاجداران الف و نوله جمع اولدی ذوی العقولدن کتابت اولد یعنیون تاجدار وصف ترکیبدر تاج طوئجی یعنی تاج صاحبی پادشاه قافیه تک اخیرنده واقع اولان نون و دال استک جمعیدر یعنی ادات خبر جمیدر ترکس مست چشمدن کتابتدر تشبیه طریقه خرابک باده به اضافتی لامیه در و باده تک لعله بی بند و املک توبه لامیه در و باده یاران الف و نوله جمع اولدی شمعی بیاین اولان کبی عقلی یار اولورلر کیمدر * محصول بیت * سنک مستانه کوزلر قول پادشاهلردر ذکر بزواراده کل قیلسنر یعنی پادشاهلر سنک قولکدر سنک تک باده سنک خرابی عقلادر یعنی عفا سنک بیک باده سنک اسرکلر بدر حاصلی دیوانه و محبو نلر کدر تکرار مبتدا و خبر قیلسنر (کذا رکن چو صبار بنفشه زار وین * که از تطاول زلفت چه سو کوآراند) کذا رکن کذا اسمدر او غمره معناسنه و کن امر بخاطر ایلله معناسنه کذا ایلله یعنی او غمره دیمکدر چو ادات تشبیه در بنفشه زار بنفشه لای زار رشک کترندن تعبیر در کل زار و لاله زار کبی بالدر سنر نباتاده مستعمل در و او حرف عطف در صیغه امری امره عطف ایدر که حرف بیان تطاول زلف اضافتی لامیه در بونده مبالغه افاده ایدر سو کوآران او سلوب سابق اوزره جمع در سو کوآر و سو کدار سبک ضمی و کاف بحمیمک سکونیه یا سلی کیمسه یعنی ماتم زده صبا کبی بنفشه لغه او غمره دخی کور که سنک زلفک ظنندن وال اوزون لغدن نه مصیبت لیرو ماتم زده لر و ارزاقه ظم اسنادی مجاز در بنفشه زار اعتباریله حاصلی صبا سنک زلفک دست دراز لغندن بنفشه ماتم

(نه من بر آن کل عارض غزل سرایم و بس * که عند ایب تواز هر طرف هزارانند) کل عارض اضافتی بیایه اضافت الی الموصوف
قبیلند ندر تقدیری عارض چون کل در غزل سرایم جازدر که وصف ترکیب اوله و جائزدر که اسماء فعل مضارع اوله علی کل حال میم
ضمیر متکلم در و بس و اودن صکره بس افظی واقع اولسه انجق یعنی فقط معنایه که بونده حرف اضرایدر بل معنایه عندلیب تو
اضافتی لامیه هزاران بونده ابهام طریقله مذکوردر ز راهزار هم اعدا ددن یک یعنی الف معنایه و هم بلبل نوعک بر صفت درل
۳۹۶

* محصول بیت * اول کول کبی عارض
اوزرینه همان غزل اوقوردکلم بلکه
هر طرف دن سنک نیجه یک عند لیک
وار در یعنی سنک مداحک بن دکلم
انجق بلکه تمام عالم خلقی مداحک ر
(ز زرف دوتا چون کدر کنی شکر * که
ازینو یسار چه بقرار اند) ز برات
یعنی تحت معنایه زاف اضافتی لامیه
زافک دوتا به بیایه نابونده قات معنایه در
دوتا یکی قات دیگر چون ادات تعادل
کدر امددر کچمه معنایه کنی فعل مضارع
مخاطبدر کدر ایابه سن یعنی کچه سر
بکر فعل امر مخاطب نظر ایاله دیگر که
حرف بیان بکر بمن بونده صاغ جانب
و یسار صول جانب جد بونده مبالغه افاده
ایدر * محصول بیت * ایکی قات زافک
لنده کدر ایبنجه نظر ایاله یعنی با نژدن
کدر ایبنجه ایکی قات زافک لندن نظر
ایله کور که صا غکدن و صید لکدن
نه قرار سزل در یعنی عشاق بقرار لک
وار در زافه نسبت بیدن و یسار دن
بقرار ل خوب واقع اولش زرا زانی
بقرار افله وصف ایدر (نصب ماست
بهشت ای خدا شناس برو * که مستحق
کرامت کناه کارانند) نصب ما اضافتی
لامیه و مقدم خبرو بهشت مؤخر مبتدا
جنت بزم نصیبدر دیگر خدا شناسدن
مراد مدعی در یعنی خدای بیدم و اکدم
دن مرانی در بروکت که حرف تعلیل
مستحق کرامت اضافتی اسم فاعل و معنایه
اضافتی در مبتدا در و کلاه کاران خبر
مبتدا کار فارسیده ادات فاعلدر ستکار
و جفاکار کبی سنجی و جفا بچی دیگر که
اولور که افنی حذف ایوب ستکار و جفا کر
دبرلر پروردگار و کرد کا کافق قبی و دالک
سکونیه عجمی یعنی ایشی معنایه
بوقیلنددر * محصول بیت * جنت بزم
نصیبدر ای خدای بلی واریت زیر احسانه و کرامته و غفرانه مستحق کاهکار در یعنی کناه اولنجه عفو و غفران اولنر پس بکنشاهکار
اولنجه دن غفرانه لا بقز و غفران سبیله مستحق جنت (برو بیکده و چهره ارغوانی کن * مرو بصومعه کانجیاسیا هکارانند)
چهره جیم بچینک کسری و هالک سکونیه روی یعنی بوز معنایه ارغوانی ده بانسبت ایچوندر ارغوانی ایله حاصلی شراب ایچ
بوزیکه جزت کلسون که حرف تعلیل سبب هکاران کناه کاران معنایه در بحسب لغت قراجیلر دیگر یعنی دفتر اهلار بی کناهله

شریعت و آداب طریقه ربانی اولسان سالک یول اری دکالدر بلکه قطاع
طر بقدر

* ممکن که کوکبه دهری شکسته شود * چو بندکان بکر یزدن و چاکران بجهند *
جفا ایله که دایرک کر کبه سی صفتش وزا نل اولش اولور چونکه بنده لرا چاه ل
و خد متکارل فرار ایدر (مفردات) (مکن) ایله (که) زرا (کوکبه) مرتبه (دایر)
م (یا) مصدریه (شکسته) صفتش (شود) اولور (چو) چو نکه (بندکان) قوللر
(بکر یزدن) فاجدل (چاکران) خدمتکاران (بجهند) فرار ایدر (معنای اشارتی)
ای سالک نظر اهل اللهیده محبوبیت مرتبه بنده ایکن صافن اول ار نلره فی ادب لکله
جفا ایله که دایرک و مجبوی بق مرتبه سندن ساقط اولور سین انلرک قلو بندن
ساقط اولان درگاه حقندن دخی مر دود در انا سندن فرار ایدن عبد عبد اقلر
نیجه نظردن ساقط اولور سه بی ادب اولان جفا اهل دخی نظر اهل اللهیدن
سا قاطر

* مین حقیر کدبان عشق را کین قوم * شهنای کز و خسروان بی کاهند *
عشق کدرا بی حقیر کورمه زرا بوقوم مر سع کمر سز باد شاهلر دوومر صم تاجسز
خسرو لدر (مفردات) (مین) کورمه (حقیر) م (کدبان) فقیر (عشق) م (را)
ادات مفعول (که) زرا (این) یو (قوم) جماعت (شهار) پادشاهلر (بی) نئی
(کر) قوشق (خسروان) شاهلر (بی) نئی (کلاه) تاج (اند) درلر (معنای اشارتی)
ای سالک صافن اول حضرت اللهک عشقندن فقر اختیار ایله (الفقر فخری)
سربسته نظر اولان عشق الهی فقیرلر بی حقیر کورمه زرا بوقوم طرف حقندن
(اخرج الی الخلق بصفاتی) کلا مبله مؤید و منصرف عالم قباب عزندن اولان
پلاس ایچنده کبر لوتاج کمر سز شهنان حقیقتدر

* بهوش باش که هنگام یاد استغنا * هزار خرمن طاعت بنم جو نخرند *
عقله اول زرا استغنا بی وقتنده یک طاعت خرمنی یارم ار په به صا تون المزل
(مفردات) (یا) للملاسه (هوش) عقل (باش) اول (که) زرا (هنگام) وقت (باد)
بل (استغنا) م (هزار) یک (خرمن) م (طاعت) م (بنم) یارم (جو) ار په (نخرند)
المزل (معنای اشارتی) ایچا هده سده کثرت عباد نکه مغرور اولوب ذل نفس ایله
و محو و فقرله قانی فی الله باقی اولش شاهان حقیقی خور کورمه عقلی باشکه آل
زرا (جذب من جذبات الرحمن توی عمل الثقلین) سرنجه حضرت اللهک تجلی
ذاتی نورینه استغنا قله استغنائی وقتنده بونلر هزار طاعت خرمنی یارم ار په به
صا تون المزل

* غلام هست دردی کشان بکر نکم * ندان کروه که ازرق رد اودل سیهند *
یکرک درد کشلرک همتک غلامیم اول جماعتک همتک غلامی دلفکه کولر ردالو و قره
کوللو لدر (مفردات) (غلام) م (هست) م (درد کشان) شرابک طوریتسی ایچینلر
(یکرک) بر نکاو (م) بن (نه) نئی (آن) اول (کروه) جماعت (ازرق) کولر (ردا) م (دل)

* کوکل *

حافظ اضافتی لامیه لا میله در هدیده ها تا کید افاده ایدری توان دانست بیک ممکندر دیمک اولور که حرف بیان سا کنان در
دوست اضافتی لامیه لدر خاکساران شول کیمسه لدر دبرلر که مصرک مجذوبلری کبی من بله لکه یا تور قافار طیار قایلر
دیگر دیوانه لدر کناشدر * محصول بیت * حافظک چهره سی نقشندن بیک ممکندر که دوستک قیوسی سا کسایری
خاکسار لدر یعنی دیوانه لدر و مجذوب بلدر زرا حافظده اوقبونک مجاور لدر ندر و انده ده خاکساران انشائی وار

قرا ایچیلر معنایه * محصول بیت * میخانه به وار یوزیکی ارغوانی ایله یعنی باده ایچمکیله یوزیکی قزارت واره صومعه
که اند مرانی زراف کناه کار لواردر یعنی باده نوشلر رنگ و بی ریادر اما صوفیلر مرانی وحیله کار در پس ساده دل
رند زه قارش و اهل زرق و رباصو فیلره قائله (تو دستگیر شوی خضر بی خجسته که من * پیاده می روم و هر هان
سوارند) دستگیر وصف ترکیبدر کبر یندن بحسب لغت ال طوئجی دیگر اما استعاده معین و معان معنایه
بی بونده این معنایه در که عربجه

اژدرلر خجسته قوتلی یعنی مبارک بوللی
و ازل خضر که حرف تعلیل من مصرع
ثانی به میروندر * محصول بیت *
ای مبارک ازل و بوللی خضر پیغمبر
سن بکا معین و معان اول که بن پیاده
کیده رم و بولدا شلرم اتلایدر یعنی ای
خضر وصول جا باده سن بکار و باور
اول که بن بی تاب و توان و بی زاد و مال
و باقی عشاق صاحب اسباب و اتقال
و کیت و اموال در حاصنی ذریعه وصلته
هر وجهله مالک و طریق و صاله کال
قدرتله سالکدر در (خلاص حافظ
ازان زاف تابدار مباد * که
بستکان کشند نورسنگار اند)
خلاص حافظ اضافتی مصدرک فاعله
اضافتی تابدار وصف ترکیبدر تاب
بونده یورم و قورم و یو کم معنایه در
که زلفک و کلا و کید و کلا اوصافنددر
بس تابدار تاب طوئجی یعنی زلفک جمعه
دیگر که بستکان کند تو اضافتی
لامیه در بستکان بسته کچمه برباغلیر
دیگر رستکاران رسنه کارک جمعه
قور تجلیر معنایه کلاه کا عربجه مفلح
واهل فلاح دبرلر کار بونده ادات فاعلی
معنایه تکیم سابقا تحقیق اولمشدر
* محصول بیت * اول زاف تابداردن
حافظ خلاص اولسون یعنی دانا اول
زافده مقید و محبوس ایلا و اسون خواجه
النفات طریقله یور زرا سنک کند
عشق بسته زی اهل فلاح ازاده لدر
حاصلی مهر و محبتکه و کند زلفکه اسیر
اولنر حقیقتده احرار و ازاده لدر پس
حافظ اندن خلاص ایستز بعض نسخه ده
مخلص یعنی یوله و اقدرد (زلفش چهره
حافظ می توان دانست * که ساکنان در
دوست خاکسارانند) نقش چهره

کوکل (سیه) م (اند) درلر (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء) سرنجه
راه عشقه درد و بلا و هزار رنج و عذر اختیار ایوب صفة الله ایله بکرک اولفله
خانه قلبی مظهر انوار تجلی اولان شاعان حقیقتک همتک غلامیم (تغیر اشکل
لاجل الاکل) ایدن صوفی زراف دل سیاه وریا و غرض فاسده لره حان تبا
قله پرا نلرک غلامی دکام

* جناب عشق بلندست همتی حافظ * که عاشقان ره بی همتان بخود ندهند *
عشق جنابی بلند در بر همت ایله حافظ زرا عاشقلر کندینه همت اغزله بول
و برمز ل (مفردات) (جناب) ذات (عشق) م (بلند) عالی (است) در (همت) م
(یا) وحدتیه (حافظ) م (که) زرا (عاشقان) م (ره) بول (بی همتان)
همتمزلر (بخود) کنند (ندهند) و برمز ل (معنای اشارتی) ای حافظ زهد
و تقوای صوری به الد انجوب (علو الهمة من الايمان) سرنجه جان عزیزکی فدا
ایوب باعث وصلت الی الله اولان عشق عالی جنابینی تحصیله جند و سعی ایله
سنکه اول شهنان حقیقت اولان عاشقلر کندوسته همتی عالی اولسان کیمسه به
راه عشقه بول و برمز ل

* چه مستیست ندانم که رو بیا آورد * که بود ساقی و این باده از بک آورد *
بیزم نه مست لکدر که بزه یوز کتوردی ساقی کیم ایلی و بواده بی قندن کتوردی
(مفردات) (چه) نه (مست) م (یا) مصدریه (است) در (ندانم) بیام (رو)
یوز (بما) بزه (آورد) کتوردی (که) کیم (بود) ایلی (ساقی) م (این) یو
(باده) م (از) من (بکنا) فنده (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) یوورای
عقل معنایه اولان نشئه عشق الهی نه عجب مستلک در که توفیق خدا ایله بزه
ظهور ابتدای یوزی لذت روحانیه مست و مستغرق قلبی ساقی کیم ایلی بکن
و یوشراب عشق الهی قندن کتوردی یکن بوازدن طامعین عوام خلق
بیلمشدر که (من لم یذق لم یعرف)

* چه راه میر تدان مطرب مقام شناس * که در میان غزل قول آشته آورد *
نه عجب پرد چالار بوم مقام شناس مطرب که غزل اراننده آشتا سوزن کتوردی
(مفردات) (چه) نه (راه) پرده (میرند) چالار (این) یو (مطرب) چالقی
(مقام شناس) مقامدن اکلینی (در) فی (میان) اورده (غزل) م (قول) سوز
(آشتا) یاش (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) یو اسرار عشقه عوام محرم
اولمده یچون اسرار طریقی نامحرمدن مقام شناس اولان مرشد کامل
تعریضات و تلخیصات ایله ریج کوزل پرده ده ذکر ایله بکه طرز غزلده و غیرک
کلامی ضمیمه آشتا کلامی و اسرار محبوی کتوردی و مجلس عرفاده وجه معنایی
خوش افاده ایلی

* صبا بخوش خبری دهد سلیم نیت * که زده طرب ارکشن سبا آورد *

* ۱۰۰ *

حافظ اضافتی لامیه لا میله در هدیده ها تا کید افاده ایدری توان دانست بیک ممکندر دیمک اولور که حرف بیان سا کنان در
دوست اضافتی لامیه لدر خاکساران شول کیمسه لدر دبرلر که مصرک مجذوبلری کبی من بله لکه یا تور قافار طیار قایلر
دیگر دیوانه لدر کناشدر * محصول بیت * حافظک چهره سی نقشندن بیک ممکندر که دوستک قیوسی سا کسایری
خاکسار لدر یعنی دیوانه لدر و مجذوب بلدر زرا حافظده اوقبونک مجاور لدر ندر و انده ده خاکساران انشائی وار

* ۱۰۰ *

بومرض تشخیص اولی که اکافکرله علاج اوله حاصلی این سینا قانوننده بومرضه درمان بولنر و جازدر که بونده کو مفرد اوله فنی مناسبه بر که تقدیرله یعنی کسی که سبیل ندارد * محصول مصراع * عاشق در دینک دواستی یعنی عاشق در دینسه دواستی فنی بر کیمسه که قولای صانور استفهام انکاری طریقله (چو منصوران مراد انان که بردارند بردارند * که یابان درد اگر در بندر مانند در مانند) بویتنک ویت سابقه قافیه لی بر اولدیغ سن معلوم اولور که بر ستنک قافیه سنده سهو واقع ایش

۴۰۰

محبوبك حرسنه قربان اوله بيمكه بون يك قبا عاجز و محتاج و در ویش بی نوبه حله کتوروب نظر همنله بنی عباد الله ایچنه ادخال ایشلدر

فلک غلامی حافظ کتون بطوع کند * که العبادر دولت شاه آورد *

فلک حافظك قولغنی شمعی اختیار ایلر زرا التجانی سزك دوتكز قبو سنه کتوردی (مفردات) (فلک) م (غلام) م (حافظ) م (کتون) شمعی (با) للملاسه (طوع) اختیار (کند) ایدر (که) زرا (التجانی) رجا (با) للملاسه (در) قبو (دوات) م (شما) سز (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بحمد الله نظر اهل الله ايله حافظ (فاد خلی فی عبادی وادخلی جنی) سرنجبه عباد الله ایچنه داخل اولوب شمعی علویات وسفلیاتده تصرف ایدر زرا التجانی ایچنی سزك در کاهکزه کتوروب سزك غیبدن فارغ ویشلدر * وله ایضا *

حسب حالی نوشتی وشد ایامی چند * محرمی کوکه فرستم بتو پیغمی چند *

بحسب حال یازمدک و برنجبه ایام اولدی فنی رحمر که سکار قاج خبر کوندم (مفردات) (حسب حال) م (نوشتی) یازمدک (شد) اولدی (ایامی) کوندر (چند) نیجه (محرم) م (با) وحدتی (کوکه) قتیکه (فرستم) کوندم (بتو) سکا (پیغام) خبر (با) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) بارب نه عجب سزك راه محبتکده برنجبه ایام اولدی واقع عالم اوح دله نقش و الهامله (من عرف نفسه فقد عرف ربه) سرنجبه بکا نفسم حال یلدیروب معرفت ذاتک سریشنه بنی ابر کور مدک وسیله اید، چک بر پر کامل محرم اسرارک دخی یلیم که حال پر یشانم اصلاحتی سندن دیلوب همنله بز سزك معرفتکده واصل ایلله

ما بیدان مقصد عالی نتوانیم رسید * هم مکر بیش نهد لطف شما کامی چند *

بزاوای عالی مقصده ایشتمکه قادر دکن هم مکر سزك لطفکزه قاج ایدم ایلر قویه (مفردات) (ما) ز (بدان) اول (مقصد) م (عالی) م (نتوانیم) قادر دکن (رسید) ایشتمکه (هم مکر) م (پیش) ایلر (نهد) قویه (لطف) م (شما) سز (کام) ایدم (با) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) بارب بز پریر کامل سز اول مقصد عالی اولان معرفت الهیه خود بخودانه ایشتمکه قادر دکن مکر سزك لطف و توفیقکزه زیاده قریب اولوب مین و یولدش اوله

چون می از خم بس و رفت وکل افکند نقاب * فرصت عیش نکده دارو بزنجای چند *

چونکه شراب کو بدن دستی به کنیدی وکل نقابنی بر اقدی عیش فرصتی صافله و بر قاج جام اور (مفردات) (چون) چونکه (می) شراب (از) من (خم) کوپ (سو) دستی (رفت) کنیدی (کل) م (افکند) بر اقدی (نقاب) برده (فرصت) م (عیش) م (نکه) حفظ (دار) طوت (زن) اور (جام) قدح (با) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) چونکه شراب عشق الهی توفیق

ربانیه

اوزره معنی ویرمک صحیح در معنی سوزمک و اولدمک * در کاه حضرت حقه چونکه عاشقان مشتاقان عرض حاجت ایدر ایلر ناز و استغنا ایدر یعنی قوت اشتیاقله برنی امتحان ایچون ناز و استغنا کوسر زردر کاه جانانه ده حافظی چونکه دعوت ایدر قوت عشق و محبتی نجر به ایچون سوزر یعنی مجبده ثبوتی امتحان و اختیار ایلمک ایچون دعوت ایدنجه قهر سوزر یا خود معنی بویه اوله بو در کاهده حافظی چونکه دعوت ایدر قهرله جفا یله اولدرلر یعنی استغنا یله

هلاک ایدرلر بعضی نسخه ده میخوانند بر شیده می بینند واقعدر بعضی چون می بینند میرا نهند بو معنی جهنم ملایم رکدر اولکیدن (وله ایضا) (شراب بی غش و ساقی خوش دودام رهند * که ز پرکان جهان از کند شان نرهند) شراب بی غش اضافتی بیاسیه در غش بونده شیک تحفیه در ضرورت وزیر ایچون اما اصلنده شد در غش یعنی غش دن یعنی نصر بایندن مضاعفدر مصدری غشاش کاور غشک کسریله غش ده اصلنده غشک کسریله در اما عجم قهله او قور چرک معنا سنه در بی غش چرکسز دیمکدر و او حرف عطف ساقی خوش اضافتی ده بیاسیه در دودام رهند اضافتی لایسه در شراب مبتدای دودام رهند خبری که حرف ربط صفت ز پرکان الف و نوله جمع اولش ذوی العقوله صفت اولدی ایچون تقدیر کلام مراد ز پرکانر جهانیه اضافتی لایسه در کند شان اضافتی لایسه در لغت مجعده مضاعف اولان الفاظ مکسور او قور اما عباره مضاعف اولان مفتوح او قور سوزر بس بونده کنندک دالی مفتوح او قونکی کرک شاده الف و نون ادات جمع در زرا عجم الف و نوله جمع اولور عرمان باد و مراد ای ساقیان بز جم پیشنده تحقیقی سبق ایلدی از کند شان زهنده متعاقدر زهنده فعل فنی مستقبل رهند ندن قور نلزلر دیمکدر محصول بیت * چرکسز شراب یعنی باده صافی و خالص و کوزل ساقی ایکی بول طوزغیدر که جهانک ذکیلری وزیر کوری ایلرک کندندن قور نلزلر یعنی و محبوب جمع امور و مصالحدن کنی بی عوق ایدر حتی مشائشک چو غی ابا کم والمردان دیو صوفیله بنده نصیحت ایدر مش یعنی صافقینک صفا سز در دن دیمکدر شرابک خود حرمتی نصله ثابتدر اگر انده

۴۰۱

ربانیه خم اسرار لیدنه خدادن و جانب فیاض بی عوض تعالیدن سبوی قلب عاشقه کنیدی و محبوب حقیقی جانندن حجابی کشف ابتدای عاشق مندرخی فرصتی غنیمت یلایب خانه قلبه تجلای انوار جدید واذواق عیش و انیت حضرت ثابت اولی ایچون خانه قلبی دخول ماسودن صافله و حفظ ایلله که اولدنت شراب عشق الهی قلبه ثابت و دائم اوله

چو قند آمیخته باکل نه علاج دل ماست * بوسه چند بر آیم بر دشتی چند *

کاشکر زرم کوکرتک لاجی دکادر قاج بوسه بی قجاج دشنام ایلله فارشدر (مفردات) (قند) شکر (آمیخته) قارشش (با) مع (کل) م (نه) فنی (علاج) م (دل) کوکل (ما) بز (است) در (بوسه) م (چند) نیجه (بر آیم) قارشدر (با) للملاسه حبه (دشنام) سوکک (یا) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) یارب کر مکله بزی درد عشقهک مبتلا قلدک صد هزار حد اولسونکه کاشکر کی لذت نفسانیه بزیم کوکلر در دینک علاجی دکادر همان مشقت ریاضات و مجاهدات و محنت و آلام بلیات ایلله مترج جانب عز نکدن بز جذبات و نجات رجاییه و تجلیات انوار ذنیه دواستی کرم و عنایت ایلله یارب

چو زاهد از حلقه رندان بسلا مت بکدر * ناخرابت نکند صحبت بدنامی چند *

ای زاهد رندر خلفه سندن سلامتله کی تابر قاج بد نامک صحبتی سنی خراب ایتمه (مفردات) (زاهد) م (از) من (حلقه) مجلس (رندان) لا بالیلر (با) للملاسه حبه (سلامت) م (بکدر) کی (تا) حتی (خراب) م (تا) خطایه (نکند) ایتمه (صحبت) م (بدنام) حراباتی و ملا میون (با) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) ای زاهد بوورای عقلمده اولان حالات عشقه و درد و بلایه سزک تحملاک بو قدر اگر جنت عرفان اولان حلقه ملایمه اهل الهی کور رسک انلره اوم و طعن ایچوب سلامتله کی تا که (ولایضا فون اومه لایم) اولان قجاج خرابایتک صحبتی و انکار قلبی سنی خراب ایتمه

چو عیب می جله بکفتی همنش نیکو * فنی حکمت مکن از بهر دل عامی چند *

شرابک جله عیبی دیدک تن همنی دخی دی قجاج عامینک کوکلندن اوزری حکمتی فنی ایلله (مفردات) (عیب) م (می) شراب (جمله) م (بکفتی) دیدک (همنش) فائده سنی (نیز) دخی (یکو) سوبله (فنی) م (حکمت) م (مکن) ایلله (از) من (بهر) ایچون (دل) کوکل (عامی) جاهل (یا) وحدتی (چند) نیجه (معنای اشارتی) ای عاشق درد و بلائی عشق حقیقنده نعم عظمای الهیه دن ایکن زاهدک زعمته نسبت درد عشق صورت ملکینی خراب ایدم بیدر ایشنه عشقهک عیبی بودر دیو سوبلدک لیکن بوسه قوتی خراب ایدم بچی عشقهک فائده سنی دخی سوبله که بی ذوق اولان زاهد دخی عشقه طاب اوله بر قجاج اعنی القلب اولان جاهلندن ایچون حکمتی و اسرار عشق فنی لایق دکادر

۴۰۲

۱۰۱

شهر اضافتی لایسه در * محصول بیت * اگر چه بن عاشق و باده نوش و مست و کنه کارم اما یک شکر که شمشیری بولداش لریم بز کنشالدرر خواجه نک مرادی تعریف طریقه همنشهری یارانیه بوصفتمله متصف قیلدر (قدم منه بخرابات جز بشرط ادب * که ساکنان درش محرمان پادشهند) منسه قول نهی مفرد مخاطبدر قومه دیمکدر قدم مقدم معقولدر بخرابات اکا متعقد با حرف صاله خرابیات اصطلاحده میخانه به درلر جز بونده الامعنا سنه بشرط ادب با مع معنا سنه

و شرطك ادبه اضافتی لامیه كه حرف ثعلیل ساكنانك دره اضافتی فی معناسنه در ودر كشته لا مینه مخرفان محرمك چهیدنر
و محرم اصلنده حرام معناسنه اسمدر اراننده مناكحه حرام وانلره محرم دیرل اما بونك كبی برل ده اهل راز و صاحببردن
كنایتدیر پادشاهد اضافتی لامیه در * محصول بات * میخانه به قدم قومه یعنی كرمه الا ادب شرطیه زرا قیوسنك
ساكنلری یعنی قبیله ساكن اونلر پادشاهك محرملر دیر پادشاهدن مراد جاناندر خواجه مبالغه طریقله بیورر كه میكنده به
كرمه الا تعظیم و بجلاله زبانه اولان

ای که این خرابات خدا بار شمع است چشم انعام مدارد ز انعامی چند
(مفردات) (کنایه) (خرابات) میخانه (خدا) م (بار) (بارد نمی
(شما) سز (است) در (چشم) امید (انعام) احسان (مدارید) طوتمکز
(ز) من (انعام) حیوانات ذات قوایم از بعد (یا) وحدتیه (چند) بجه
(معنای اشارتی) ای درد عشقه سایه پیر کاملی ملازم ولدت مناجاته درگاه
خدا بی فیازده ثابت و دائم میخانه عشق الهیک فخراری و سلطان عشق
بار غارری (لأنهم من الله معنا) سر نجه بوراه نشقه خدا سزک بار و معیت زرد
(کالانعام بل هم اضل) اولان عوام مشایخدن و زاهد صورت پرستردن بوانعام
حق اولان عشق الهی بی امید طوتمکز که اثر بی خبرد و مدعبلرد

میخانه مک پیری کندیشک شراب طور تیبی چکی به نه خوش دیدی که یاتش
کوکاک حاتی رفاچ خانه دیمه (مفردات) (پیر میخانه) م (چه) نه (خوش)
م (گفت) دیدی (با) (الابنه) درد (شرابک طور تیبی) (دردی کش) (طوری
چکی) (خویش) (کندی) (مکو) (دیمه) (حال) م (دل) (کوکل) (سوخته) (یاتش
(با) (لصاحبه) (خام) م (با) (وحدیه) (چند) (نیجه) (معنای اش- ارق) میخانه
عشق الهینک مرشد و مریبسی امر شیخ الیه ریاضات و مجاهدات و راه عشقه
صد هزار درد و بلال چکی کندی مریب نه وقت ارشادنده نه خوش دید که
ای سالك صادقین آتش عشقه یاتش کوک- دن ظهور ایدن اسرار عشقی
احوال قلبین خبردار اولیان عوم اهل طریقه دیمه وانلری اهل ظن ایله

حافظ سنک آفتاب شہلہ اور رخ شوقند باندی ای مرادو پرقاج مراد سزر
جانبہ بر نظر ایلہ (مفردات) (حافظ) م (از) من (شوق) م (رخ) یکاق
(مهر) کونش (فروغ) شہلہ (نو) سن (بسوخ) یادی (کامکار) مراد او
(الف) ندائیہ (نظر) م (یا) وحدتیہ (کن) ایلہ (سوی) جانب (نا کام)
مراد سزر (با) وحدتیه (چند) نیجه (معنی ای اشارتی) حضرت اللہ بدین
عصمت طلب ایدوب انفات طریقه بله پیورر کہ بارب ساکا خد اوادون حافظ سنک
انوار جمال ذاتک شوقند باندی ای مرید حقیقی اولان الله سن کر مکله یو پرقاج
مراد سزر جانبہ نظر رح مکله بر نظر ایلہ ﴿﴾ وله ابضا ﴿﴾

برنفسی غمّه باشد ایلتمت تمام جهانہ دکر زم دافقہ زی شرابہ صات زیر اوندن یکر که
دکر (مفردات) (دم) نفس (یا) وحدتیه (با) مع (غم) م (بسر) باشد

وزرہ اولور مشن پس تیمور کور کا نہ مقابل او ایحق عسکر الوب یوری وزیر و پادشاہی
آسانہ قبض ایدر واکر عسکر اکا غدر ایلماش اواسہ تیمور کی لٹ اکا فرشو قومعدی
شاهان بی کروخیمروان بی کاہند (مین فعل نہی مفرد مخاطب کورجہ دیکنہ
ایمان عشق اضافی لایمہدر مجاز اادات مقول کین اصلندہ کہ این الیدی کہ حرف تعلیل

زندان چنان مصاحب را برید قدم فومد
میخانه به ادب شرطندن غیر یله دینار
حق ادائی و برعش-لمر (جفانه شبوه)
درو بشت و راه روی * پیار باده که
این سالکان نه مرد ارغند (شیوه طریق
وصفت راه روی با حرف مصدر راه وصف
ترکیب در رویدنن یوله کدیجی دیمکدر
بونده مراد سلوک کدر که حرف تعادل این
سالکان دیو اشارت ایلدیکی کشیدی
معاصر لری اولان صوفیلدر * محصول
بیت * جور یله جفا درویشلک و سلوک
شبوه سی و طریقه سی دکلدر ایمدی
باده کتور صوفیلر صور تشدن چقبوب
رند لر شکسته کیرلم زبرا بوزمانه مزك
اهل سلوک کجتلری بول اری دکلدر
صورت اوغری-سید راین سالکان
بیوردیجی صورت سالکانه اولدقلر بچوند
والاسیاق و سباق کلام بوزدن ابا ایدر
(مکن که کو کبه دلبری شکسته شود *
چو بند کان بکریزند و چاکران بچهند)
مکن نهی مفر و مخاطب ایله دیمکدر مفعول
محمد و قدر تقدیر کلام جفا و جور مکن در
که حرف تعادل کو کبه عظمت و شوکت در
دلبری به اضافتی لامیه در با حرف مصدر
چاکران چاکرک که ج-یدر خد متکار ل
معنا سنه بچهند با حرف نا کید جهند
فعل مضارع جمع غایبدر بونده صحرا ل
دیمکدر * محصول بیت * جور و جفا
ایله زبرا دلبرلک عظمتی و رونقی صنور
چونکه قولو خچلر و خد متکار ل قاغ-رل
یعنی بخار ل حاصلی دلبر لکک رونقی
و عظمتی عشا فله در ایمدی عشاق
طاغله قد نصکره دلبرلک رونقی قالمز بس
دلبر عا شق پرور کرک که محب و باقی
سلطنتی ضایع اولیه سلطان بازید بلدرم
خانک کی که فراغت حالنده عسکره

این اسم اشارتدز قومه بی کرکر لغتده قوشغه دیرل و یله دیرل اما بونده پادشاهلره مخصوص بر نوع مر صغ قوشغدرکه زمان اولده سلاطین عجم اتی قوشا نور دی اما بوزمانده اول قوشق مجبور و متروکدر زیرا عالم ظریف اولدی خسروان شاهانه عطف تنسیبی شکیدر کلاه لغتده برک در اما بونده تاج مراد در که زمان سابقده سلاطین کبرلر مش اما بوزمانده اولدخی کلیا متروکدر هر دبارده * محصول بیت * عشق کدالینه حقارتله نظر ایله یعنی عاشقو حقیر کو رهمه زیرا بو طائفه بی کر پادشاهلردرو بی تاج سلطانلردرو بی

(برد ز) ایانک (جهان) م (بکسر) تمام (نمی ارزد) دکر: (با) للابلایسه
(می) شراب (بفروش) صات (داف) خرقه (ما) بز (که) زبرا (زین)
بودن (بهر) بکرک (نمی ارزد) دکر (معنای اشارتی) معرفت الله تخصیـلی
ایچون ویریلن عمر عزیزدن برنسی غم ماسوا الیه واندیشه دنیای دنی الیه کچرمک
تماما جهانی ویرسه ل دکر ای دل آکا کل بوجوع الیه وشع الیه تیر تیر برنلوب
ویمالین خرقه وجود فانی بی عشق باقی به صات زیرا بودند بکر که دکر بودند
زاده کورل تجارت رایحه اولز

یارک دیاری کشی بی مقید ایله واکلر یوخسه نه پارس بریدر که بو محنت تمام جهانه دکر (مقدرات) (دبار) م (بار) م (مردم را) آدمی (مقید) بغلمش (میکند) ایدر (ورنه) یوخسه (چه) نه (جای) بر (پارس) دیار فارس (ابن) بو محنتا م (جهان) م (یکسر) تمام (غی ارزند) دکر (معنای اشارتی) یوفانی دنیا من رعه آخرت وام رفوب اولسی حینتسندن عارف بالله اولان کشتیلری مقید ایدر یوخسه فارس وعراق کچی محل هوادار عارف نه بریدر که عارف عندنده بو دنیاک بر نفس محنتی تمام جهانه دکر

می فروشد و محلله سنده انی برجامه طو تمازل نه بجدر نقوی سجده می کی بر ساغره
دکز (مفردات) (با) للاباسه (کوی) محله (می فروشان) شراب صا تجبرلر
(ش) ضمیر راجع الی سجاده نقوی (با) للاباسه (جام) قدح (با) وحدتیه
(بر) زائد (نمی گیرند) طو تمازل (زهی) حجب (سجاده) م (نقوی) م (بک)
(بر) ساغر (طولو قدح) نمی ارزد (دکز) معنای اشارتی (شراب عشق الهی
و فیوض نامتاهی بخش ایدیحی اهل قلوب اولان عارف مجلسنده قلبی عشقندن
خالی اولان صورت پرستی ربوش قدحه معادل طو تمازل نه حجب ابزه و هبا در
پوسجاده وجودی نقوی صورله زه یوب کنندنده مغز نغز اولان لذت ایمان
اولیه همان غفلتله و ربوا و السو سینه صورت محضده قاله یونک کبی صورت بر ستاک
بر ساغره دکز و قدر و مقویات بولان اعاذنا الله منها

رقیب بکا طعنه‌لر ایلر بکه بو قیودن یوز دوندر بو یزم باشمز نه حال واقع اولد بکه
قبو طیرا غنسه دکنز (مقدرات) (رقیب) کوز جی (م) بکا (سر زنش) غن
(ع) ادات جمع (کرد) ایلمی (از) من (این) بو (باب) قپو (رخ) بکافی
(رتاب) دوندر (جه افتاد) نه دوشدی (این) بو (سر) باش (ما) بز (را) ادات
مقبول (خالک) طهرقی (در) قپو (نم) ارزند (دکنز) (معنی اشارتی) اسرار عشق من

پوشدن، کتابت در تنکیم کاسه کرک * محصول بیت * شیخ محمود عطارک
سببه حسنک مرید لربنک همتی قوی دکلم حاعلی بک باند همت مرید لربنک
مرید لربنک قوی دکلم بوتل - بچدن بچور اوئنر غرائب ناو بالار ایلمشله عفا الله عنه
که عاشقان ره بی همتان بخوندند (جناب عشق اضافتی لامبه درو یا بسا

ظاهره کدالدر اما معناده پادشاهلرد
(بهوش باش که هنگام باد استغنا
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند)
بهوش باع معناسته هوش اوص معناسته
هوشند اوصلیه درلباش فعل امر مخاطب
مفرد اول دیکدر اوصله وعقاه اول
دیکدر که حرف علت هنگام وقت
معناسته باده اضافتی ظرفک مفر و ف
اضافتی در و بادک استغنا نه بیایه
خرمن طاعت اضافتی لامیه نیم جریارم
ارپه دیکدر نهند فعل نفی مستقبل جمع
غائب قومز ل دیکدر یعنی اعتبار ابلزل
دیکدر * محصول بیت * اوصله وعقاه
اول که باد استغنا وقتند یعنی جانان
جانبندن که باد استغنا اسم یعنی استغنا
ظاهر اولیه یک خرمن طاعتی یارم ارپه به
قومز ل یعنی عاشق جانبندن هزار نیاز
وتواضع وتذلل هیچ نسته دکل حاصلی
جانان استغنا به باشلیجه نیاز ادوب
سرفرو اینک فاده سی اولری یعنی بوقدر
نهندی جمع صریحه سوله ایراد ابک
جانانه تعظیما در اکثر نسخه ده نهند
برینه نخرند یازار بوجه سندر که فایده دن
بخبر اولان فاسد نسخه ره تابع اولوب
نخرند یاز مشدر (غلام همت دردی
کشان بکر نکم * نه آں کروه که ازرق
اباس و دل سپهند) غلام همت دردی
کشان اضافه فتلری لامی در دردی کشان
وصف ترکیبک جمیدر باده نوشلردن
ککاشدر زورا دردی کشان شراب بالحقنی
ایچی جیلردیکدر بالحق ایسه ایچلمز
بلکه اوستند اولان باده در ایچان دردی
کشان بکر نک شیخ محمود عطاردن
ککاشدر که خواجه حضرت تبریک پیر بدر
شکیم ان شاء الله تعالی تفصیلی بحثند
ککچک در وازرق لباس شیخ حسن ازرق

يد لربك همتی قبولیم ازرق پوش ود
ولیم اول نقیض اولان حسدك دون همت
(جناب عشق بلند ست همتی حافظ *
و مبتدا و بلند خبری همتی یا حرف وحدت

و با تشکر در حافظ مناد که حرف تعلیل عاشقان مبتدا اند هندی خبری باقی مصراع خبری متعلقه در * محصول بیت *
جناب عشق بلند در ای حافظ همت الیه ز را عاشقانه همسر زده یعنی دون هم تار کندی چنانچه یول و بر مرز حاصلی
جناب عشق بلند اولدنی کبی عاشقانه بلند هندی دون هم تار له مناسبت ایزل بلند هتله آشنای ایدر ابدی
هتله الحلقه قوشه ز را انزلله قوشه ای الحلقه قدر خواهی نک مصراع ثانیه هتلی پور دیفته عتدر تأمل ندر (وله ایضا)
(چه مستبست ندانم که رو بیا آورد *
که بود ساقی و این باده از یک آورد)
رو بیا آورد بزه یوز کتوردی یعنی متوجه
اولدی که اسم استفهام کیم معناسنه
* محصول بیت * نه مشغله قدر که بزه
متوجه اولدی یعنی کند شک عشق
و محبت سکریدن حیرت ایدوب آتفسار ایدر
(چه راه میرند این مطرب مقام شناس *
که در میان غزل قول آشنا آورد)
راه بونده نغمات پرده سی در چه راه
میرند استفهام تعبیر یعنی نه عجب
پرده چلار که حرف بیان غزلان مراد
بونده ترنماتی شعر در وقوان مراد
ترنما سز نغمه در که اتی ابریا نه فوال
دبر قول آشنا اضافتی ایکی به احتیالی وار
یعنی لامیه به ویا نه به * محصول بیت *
نه عجب پرده چلار بو مقامات و نغمات
بیلچی مطرب که غزل اورته سنده یعنی
ترنماتی غزله مشغول ایکن آشنا قولی
و با آشنای قوایی کتوردی حاصلی فن
نغماتده ماهر استاد در که غزل اورته سنده
قول ایرینی ایراد ایدر ز را بو کاد که
استاد مالک دکدر (صبا بخوش خبری
هد هد سلیمانست * که مرده طرب
از کاشن سبا آورد) بخوش خبری
بیا حرف مع و یا حرف ظرف و یا سی حرف
مصدری هد هد سلیمانه اضافتی ادنی
ملا سله ایله در حضرتانی بیک مقامنده
استخدام ایلدی بیکچون که حرف تعلیل
و یا یسایه مرده طرب لامیه در کاشن
سبا اضافتی یسایه اصلده قبایل سبا
ایدی و سبا اصلده معجز الام در
قافیه ضرورتندن هره الفه قلب اولش
و سبا جمع قبایل نک انا سیدر که اول
سبانی شعب بن عرب بنصرونی اوزرینه
این خطان در که باقیس یونلر بکراده
زندن و اوزرینه حا که ایدی بو تحقیق
معلوم اولد قد نصکره سبا بقیسک ملکیتی اسمیدر دینک اوزرینه التفات ایله سین * محصول بیت * صبا خبر ایلکله و یا خبر
ایلکنده یعنی کوزل خبر و برنده بیک سلیماندر که شاداقی مشتغنی قبایل سبا کاشندن کتور یعنی بلیق بیک سلیمان پیغمبر
کدیکندن خبر و بر حاصلی صبا جانان جانندن بزه خبر وصلت ایصالنده همان هدهدر سلیمانه بلیق وصل خبرین کتورنده
(تونیر باده بچک آروراه صحرای کبر * که مرغ نغمه سر اساز خوش نوا آورد) بچک با حرف صله چکندن بونده اوج مراد در

خبردار اولبان رقیب صورت پرست بکا طعنه ایلد بکه بوقی وودان یوزدوند
و بوعشق خرا بلفنی ترک ایلد دبو بو زم باشیز نه واقع اولدی عقلن باشیزده
بو قیکه باشیز بوعشق قیو سنک طیراغنی دکنز ایکن بز بولک کبی عالی قبولی
نیمه ترک ایلد لم ترک ایچیر
بوشوی این نقش دلتکی که در بازار بکرنکی * مرغهای کونا کو می اجر نمی ارزد *
بودنک لک نقشی یوز را بکرنک لک بازارنده درلو درلو مر قلمر قمری شرابه
دکر (مفردات) (بشوی) (بو) (نقش) (م) (دل) (کوکل) (نک) (طار
(با) (مصدر به) (که) (زیرا) (در) (فی) (بازار) (م) (بکرنک) (برنک) (با) (مصدر به) (مرقع)
بامدی خرقد (ها) (ادات جمع) (کونا کون) (درلو درلو) (می) (شراب) (اجر)
فزل (نمی ارزد) (دکنز) (معنای اشارتی) (نقوش) (ما سوا ایله) (وطن) (اعدای ایله
حاصل اولان کوکل طار افنی ترک ایلد ز را صبغة الله اولان بکرنک بازارنده اسکی
و مرقع وفانی اولان مراد دنیا بک کونا کون افکار فاسده سی و اندیشه تعلقات
کله سی حضرت الاله عشق شرابی لذت و نشسته شدن بر جرحه شرابه دکر
(بس اسرمی نمود اول غم دریایوی سود * چو وادیدم من این طوفان بصد کور نمی ارزد)
فانده امید ایله در بیک غمی اول زباده آسان کوردی چونکه بن کبر و نظرامه سان
ایلدم بیلد که بو طوفان یوز کوره دکر (مفردات) (بس) (زباده) (آسان) (م
(می نمود) (کوردی) (اول) (م) (دریا) (م) (با) (لامه لایسه) (بوی) (امید) (سود)
فانده (جو) (چونکه) (وا) (کبر و) (دیدم) (کوردم) (من) (بن) (این) (بو) (طوفان)
م (با) (لامه لایسه) (صد) (یوز) (کوره) (م) (نمی ارزد) (دکر) (معنای اشارتی)
حرص و شهوت سبیل فانه امید ایله وطن فاسده ایله مر دارد دنیا بک غمی والی اول
بکا زباده آسان کوردی لکن بحمد الله توفیق خدا ایله امان نظر ایلد م بیلد که
بو طوفان کبی مهلک اولد دنیا جموعی به دنیا کورندن یوز کوره دکر زده فالدیکه
شراب عشق بر جرحه سنده که واک بهاسی اوله و بلغم و بل لایله الدنیا
ایمان الله من شرها

چو شکو تاج ساط فی که هم جان در او در جنت * کلامه لایسه است اما بیک سر نمی ارزد *
سلطانای تاجنک عظمتی که اند جان خونی مندر جدر دلکش و لطیف کلامه در اما
باش تر کنده دکر (مفردات) (شکوه) (هبت) (عظمت) (تاج) (م) (سلطان) (م
(با) (نسیبه) (بیم) (خوف) (جان) (م) (در) (فی) (او) (ضمیر) (درج) (نهمان) (است)
در (کلامه) (م) (دلکش) (کوکل) (چکچی) (اما) (م) (با) (لامه لایسه) (ترک) (م) (سر)
باش (نمی ارزد) (دکر) (معنای اشارتی) (المال حیه و الجاه اضر منه) (حدیث
شریفی سر نیجه دنیا سلطانانک تاج عظمتی و شوکتی کرچه کوکل چکچی و لطیف
بر کلامه و مشتغالی نفس در اما سعادت دنیا عهلاک ایدی خوفی درج و پنهاندر
و سر یقه از و ایلد یولنه باش تر کنده دکر

یعنی ای کوکل نوید اوله و شکایت ایله که قبل حقن مشکالک جعبه افتح او اور (علاج ضعف دل ما کرشمه ساقست *
بر سر که طیب آمد و دو آورد) علاج ضعف دل ما اضافتی بیانیه در علا جک ضعفه اضافتی مصدرک مفعولیه اضافتی
و ضعفک دله اضافتی مصدر فاعله کرشمه ساقی اضافتی لامیه در کرشمه خراسان اهلینک به ضیعی کاف عربیک قحبه
او قورر باقی کاف عجمینک کسر یله علاج مبتدا و کرشمه خبری بر سر خطاب عام باشک فالد رد بکدر اما حقیقه التفات

اصلنده برنجی تابورک و جانورک قینغه دیرل باده آرک مقدم مفعول صریحی و بچک غیر صریحی و او حرف مطفرا صحرای اضافتی
لامه راه صحرای کبر مقدم مفعول صحرای یوان طوت یعنی صحرای به وار که حرف تعلیل مرغ نغمه سرا اضافتی یا نه ساز
خوش نوا اضافتی بوله در ساز بونده آلت ایهودن عبارت در چک کبی و قانون کبی نوا ایهام طریقه مذکور در یعنی
نغمه نواوهم صوت و صدامه معناسنه * محصول بیت * بوییت نیز لفظیله بیت سابقه معطوفدر یعنی چونکه صبا بویه
مشتاق کتوردی سن دخی باده اله کتور
و صحرای یوان طوت یعنی صحرای به کیت
ز را نغمه سرا و نغمه پردا زمرغ خوش
نوا ساز کتور دی خوش نواد مراد
مرغ من مار نایدر یعنی نای کلو سیدر
که اصوات و نغمات کونا سکون اذن
صادر اولور (رسیدن کل و نسرین
بخیر و خوبی یا * بنفشه شاد کش
آمدن صفا آورد) رسیدن کل اضافتی
مصدرک فاعله اضافتی در نسرین
و نسرین کل جنسک بر نوعیدر بخیر
و خوبی و او عطفه ایله در عطفه سز
باز اثر اصابت ایلد کش عجمدن کاف
مر بیک قحبه معطوفدر و نغمه لاه دخی
بویه تحقیق ایلش و اشترک اوزره نیجه
معنی و برش اما بونده شاد عطف
تفسیری اولق جائز و کوزل معناسنه اولق
جائز * محصول بیت * کل و نسرینک
اثر شعی خبرله و کوز لافله اواسون یعنی
فصل بهار کلمی مبارک و خجسته اواسون
بنفشه شاد و خرم و خوب کلدی سن صفا
کتوردی حاصلی بهارک ابر شسته دعا
ایدر (دلچو غنچه شکایت زکار بسته
مکن * که یاد صبح نسیم کره کشا آورد)
غنچه به تشبیه کار بسته در شکایت
دکل یعنی غنچه کبی کار بسته دن ای کوکل
شکایت ایله که حرف تعلیل باد صبح اضافتی
لامیه نسیم کره کشا اضافتی بیانیه باد صبح
عاد و نسیم خاص در و عام خاصه موجوددر
کره کشا وصف ترکیبدر کشا بیدندن
کره دو که دیرل بس کره کشا و کم اچچی
دیکدر غنچه به نسبت کره برنده واقعدر
بونده باد صبح آوردک فاعلیدر و نسیم کره
کشا مفعولی اولق ملا بیدر اکر چه
عکسده جائزدر بس * محصول بیت *
ای کوکل غنچه کبی بغلش ایشدن شکایت
ایله ز را صباح یلی دو کم اچچی نسیم
کتوردی غرضی کوکانه نسلی و بر بکدر

تران به که روی خود ز مشتاقان بیوشانی * که شادی جهانگیری عی اشکر نمی ارزد *
سکا اول بک که مشتاقدرن کند و یوزی اورنه سین ز اراجیهانکیرلک سروری لشکر
غنی دکر (مفردات) (ترا) (سکا) (آن) (اول) (به که) (بک) (ک) (روی) (یوز) (خود)
کندی (ز) (من) (مشتاقان) (م) (بیوشانی) (اورنه) (سین) (که) (ز را) (شادی)
سرور (جهانگیر) (جهان طو بچی) (با) (مصدر به) (غم) (م) (لشکر) (م) (نمی ارزد)
دکر (معنای اشارتی) (ای) (سالك) (سک) (حقکه) (خبر لی) (اولدر) (که) (عوام) (تاسدن) (و اینای
دنیا دن سکا مشتی اولنلردن اعراض ایدوب گوشه عزت اختیار ایلد سین ز را
جهانک دولت و سلطنته مالک اولنلر لذت دنیا دن حاصل اولان سروری
اتباع و عسکر یوزندن چکدیکه غنچه دکر

چو حافظ در قناعت کوش و از نی * دون بکدر *
چو کیک جسمت دونان بصد من زرمی ارزد *

حافظ کبی قناعت جاش و دنی دنیا دن کی و فراغت ایله ز برادونلر براره منی
یوز بطمان التونه دکر (مفردات) (چو) (من) (حافظ) (م) (در) (فی) (قناعت) (م
(کوش) (چالش) (از) (من) (دنی) (م) (دون) (الهی) (بکدر) (ک) (ز را) (یک)
(بر) (جو) (ار به) (منت) (امتناع) (سرزنش) (دونان) (الهی) (با) (لامه لایسه) (صد)
یوز (من) (بطمان) (زر) (التون) (نمی ارزد) (دکر) (معنای اشارتی) (ای) (حافظ
قناعت تحصیل سعی ایله و دنی دنیا دن فراغت و اعراض ایله ز را ایشای دنیا
اولان الیق کلا بیکر براره اغری منی التند و انول انلر امتننی و کبرنی چکدیکه یوز
بطمان التونه دکر

چو دام جزه مهر و بان طری بر نمی کبرد * زهر در میدهم بندش و لیکن در نمی کبرد *
بنم کوکلم آی یوز اولورک مجتندن غیری بر طریقی طومر هر بادن کوکله نصیحت و ردم
اما ناثر ایلر (مفردات) (دام) (کوکلم) (جز) (غیر) (مهر) (محبت) (مهر و بان) (آی
یوز اولور (طریقی) (بول) (با) (وحدتیه) (بر) (زاند) (نمی کبرد) (طومر) (ز) (من
(هر در) (جمله) (قبو) (میدهم) (و بررم) (بند) (نصیحت) (ش) (ضمیر) (ولیکن) (اما
(در نمی کبرد) (ناثر ایلر) (معنای اشارتی) (بحمد الله) (کوکلم) (مظاهر اتوار الهی) (اولان
محبوبان خدایک مجتندن غیری بر طریقی طومر حضرت الله و اهل الله
بو مجتده ثابت اولق ایچون هر بادن کوکله نصیحت و بررم اما ناثر ایلر اللهم
ثبت قلبی علی دینک

چو بیای ساقی کارخ بیار آن باده رنگین * که نقشی در خیال ما زین خورشیدی کبرد *
کل ای کل یکاقلی ساقی کتور اول رنگین شرابی ز را یزم خیال مرده بوندن زیاده
خوش بر نقش طومر (مفردات) (بیا) (کل) (ای) (حرف ندا) (ساقی) (م) (کارخ)
کل یکاقلی (بیار) (کتور) (آن) (اول) (باده) (شراب) (رنگین) (رنگلی) (که) (ز را
(نقش) (م) (با) (وحدتیه) (در) (فی) (خیال) (ما) (بر) (از بن) (بوندن) (خوشن)

یعنی ای کوکل نوید اوله و شکایت ایله که قبل حقن مشکالک جعبه افتح او اور (علاج ضعف دل ما کرشمه ساقست *
بر سر که طیب آمد و دو آورد) علاج ضعف دل ما اضافتی بیانیه در علا جک ضعفه اضافتی مصدرک مفعولیه اضافتی
و ضعفک دله اضافتی مصدر فاعله کرشمه ساقی اضافتی لامیه در کرشمه خراسان اهلینک به ضیعی کاف عربیک قحبه
او قورر باقی کاف عجمینک کسر یله علاج مبتدا و کرشمه خبری بر سر خطاب عام باشک فالد رد بکدر اما حقیقه التفات

طر بقیه **کو** کلنه خطاب رطیدن مراد ساقیدر و دودان مراد کرشمه سیدر * محصول بیت * بزم کوکزه علاج ساقینک کرشمه سیدر ای کوکل باشک قادر حاضر اول غافل اول طیب کلدی یعنی ساقی کلدی دوا کتوردی یعنی کرشمه ایله کلدی زیراسنک درما نك انك کرشمه سیدر (مرید پیرمغانم زهن مرنج ای شیخ * چرا که وعده تو کردی و او بجا آورد) مریدک پیرمغانم اسم فاعلک معنونه اضافی در ویرک مغانه بیانیه چرا برنجیه علتدر که حرف بیان بجا آورد باحرف صله جاحمل * محصول بیت *

۴۰۶

زیاده اطیف (نمی کبرد) طومر (معنای اشارتی) استعبد بالله (وکان عند الله وجیه) آیتی سرینجه ای عندالله مرتبه صاحبی اولان ساقی شراب عشق الهی کل اول صفة الله ایله رنگین اولان شرابی کتورز راجحه الله بزم خیال و خاطر میزده بودند زیاده خوش برنقش طومر

بزم پنهان صراحی چکر م وخلق دفتر صانورل عیدر بوزرق آتشی کتایه تأثیر ایله یعنی باقیه (مفردات) (صراحی) قدح (میکشم) چکر (پنهان) (م) (مردم) خلق (دفتر) کتاب (انکارند) انکاشندن جمع مضارع صانورل معنای سینه (عجب) م (این) (بوزرق) (ربا) (در) (دفتر) کتاب (نمی کبرد) تأثیر ایله (معنای اشارتی) بحمد الله بزم خاطر و خیال قلیم ده لذت شراب عشق الهی پنهان و ثابت در لذت عشق در خبردار اولین عوام خلق آثار عشق اولان علوم لدنیه بی علماء ظاهره ربا و سعه ایله کتابلریده یازد لری علوم عقبه دن صانورل اما عیدر که اول شرک اصغر اولان ریازی آتشی انکار عالمی و کتا بلری یاقوب محو ایتمه البته یار و محواید عصمتا الله من الیه

بزم این دلق ملع راجحه اوم سوخت روزی * که بزمی فروش آتش بچایی رنجی کبرد بن بودرلو درلو باره لاله یامه لغش خرقه بی برکون یاقدم کرک ز را می فروش لارک پیری آتی رجامه طومر یعنی برقدح شرابه المساز (مفردات) (من) (این) (دلق) خرقه (ملع) کونا کون یا معنی (را) ادات مفعول بخوا هم استمر (سوختن) باقی (روز) کون (یا) حدیثیه (که) زیر (پیر) (می فروشان) شراب ص. نیجیلر (ش) ضعیف (یا) لایسده (جام) قدح (یا) وحدیه (بر) زائد (نمی کبرد) طومر (معنای اشارتی) غفلت قلب ایله و ربا و سعه ایله اولان عبادات صور به ایله مزین و آلوده اولش وجود خرقه سنی اساس غفلت و قدوت قبی قامع اولان آتش ریاضت صادق ایله و نار عشق الهیه خرقه ایله معنی ایله برکون یاقدم کرک ز را در کاه حق صادق قری پیران راه حقیقتلر عشقند (جذب من جذبات الرجان توازی عل الثقلین) سرینجه بزجذبده به موازن اوله من بلکه برذره مقداری قدر طومر عصمتا الله من الغفلة والقسوة

نصیحت کوی رند را که با حکم قضاء الهی حکمیه انک جنکی واردر آنک کوکلنی زیاده طار کوررم وار ایسه ساغر طومر (مفردات) (نصیحت کوی) نصیحت سوبلیجی (رندان) لاابالی عاشق لار (را) (یا) لایسده (قضا) م (جنک) م (است) در (دل) کوکل (ش) ضعیف (بس) چوق (نک) طار (می بینم) کوررم (مکر) وار ایسه (ساغر) قدح (نمی کبرد) طومر (معنای اشارتی) قاسی القلب اولان واعظ غافل اسرار عشقندن خبردار اولد بختندن معدن علوم لدنی اولان عارفان رندانه عقل معاشی مقتضا سنجیه

نصیحت

یعنی سزک قبوزه صغندی (وله ایضا) (حسب حال توشی و شد ایامی چند * محرمی کو که فرستم تو پیامی چند * حسب حالک فقی و سبک سکونیه نیجه معنایه کلوراما بونده واقع حال و بیال حال و مقدار جان معنایه در حالیه اضافتی لامیه در و با وحدت معنایه افاده ایدر پس معنی بر بیان حال و با واقع حال و با مقدار حال دیمکر و اومعنای حال افاده ایدر شد بونده ضرورت و رفت معنایه اولی جائز ایامی چند برنیجه کون یا وحدت ایچوندر کو قنی دیمکر که

حرف بیان فرستم بنو با حرف صله فرستم متعلق پیغامی با حرف وحدت و پیغام فرستک مفعول صریحی * محصول بیت * بزم حسب حال یازمک حال بو که برنیجه کون واقع اولدی و کندی بر محرم قنی که سکا برنیجه خبر کوندره یعنی چونکه سندن بزم بر حسب حال کلدی بر محرم تعیین ایله که سکا برنیجه خبر ارسال ایدم لم خواجه نك بو کلامی دلالت ایدر که عالی جناب احبادن بریسی کند بلرینه احبانا حسب حال اعلام ایدوب اظهار مافی البال ایدر مش بعده بو اعلام منقطع اوله بس خواجه پیوردر که نیجه زما ندر سندن بکا اعلام حال ایدر بر مکتوب کلدی ایددی بر محرم قنی که بن سکا برنیجه خبر ارسال ایدم بعض نسخه ده محرم برینسه قاصد و شمش (مایدن

۴۰۷

نصیحت ایتسی معناده حکم قضاء الهیه ایله جنک ایتکدر وار ایسه انک قلبی نور ایمانه و جاشنی شراب عشق الهیه انشراح اولوب قسوت ایله قلبی طار اولد بختندن (افن شرح الله صدره الا سلام فهو علی نور من ربه کنن قسی قلبه) بومعنای کساد ایتکدر

ازان روی پرست ترا صفاه با می املت که غیر از راستی نقش درین جوهر نمی کبرد

اول سیدن می پرستلک می اهل ایله صفای و اردر ز را بو جوهرده طوغر واقعندن غیری برنقش طومر (مفردات) (ازان رو) اول پوزدن (می پرستان) شرابه طایبیلر (را) (اداة مفعول (صفاه) (یا) لایسده (می لعل) (قرمزی شراب) (است) در (که) ز را (غیر) م (از) من (راستی) طوغر یاق (نقشی) برنقش (در) فی (این) بو (جوهر) م (نمی کبرد) طومر (معنای اشارتی) منشرح الصدر اولان عاشق لار افعال و اقوال اخلاص قلبه و الهام حقله اولدیغی سیدن عشقه کوزندن چکر قان دو کون عاشق لار بو عشق الهی دن صده راضه و واردر ز را بو جوهر عشقه صدق و صفادن غیری برنقش طومر

میان کر به میخندم که چون شمع اندرین مجلس زبان آتشیم هست لیکن در نمی کبرد

کر به ارا سنده خنده ایلرم ز را شمع کبی بو مجلسده آتش کبی حرارتلوسوزم وار لیکن تأثیر ایتر (مفردات) (میان) اوره (کر به) اغماق (میخندم) کورلم (که) ز را (چون) مثل (شمع) موم و چیر (اندرین مجلس) بو مجلسده (زبان) سوز (آتشین) آتشی (م) بنم (هست) واردر (لیکن) م (در نمی کبرد) تأثیر ایتر (معنای اشارتی) اول اسرار عشقندن غافل اولان واعظ احوال عارفانی فهم ایتدیکی و رای عقل معناده اولدیغی کور که صورتا کر چه مجلسده اولان شمع کبی سوز و کدارده و کر به و نیارده دراما حقیقتده مستغرق انوار الهی اولمغله خنده فرخنده ده در کرجه عارف و عاشق کلامی آتش کبی حرارتی و مؤثر دراما قاسی القلب اولان غافله تأثیر ایتر

سرو چشمی بدین خوبی تو کو بی چشم ازو بردار برو کین وعظ بی معنی مراد سر نمی کبرد

بر دلبر که بوخو بلغمه سرو چشمی وار سن اندن کوز یکی بو فاری طوط دیر سن یوریکه بومعنا سوز وعظ بنم باشم تأثیر ایتر (مفردات) (سرو) باش (چشم) کوز (بدین بو) خوبی (کوزلک) (تو) سن (کوی) دیر سن (برو) کبت (این) بو (وعظ) م (بی معنی) معناسز (مرا) بنم (در) فی (سرو) باش (نمی کبرد) تأثیر ایتر (معنای اشارتی) ای واعظ سنک غافله اولان وعظک دخی عاشقه تأثیر ایتر که محبوب حقیقتدن بو قدر تجلی ذات و نظر عنایات ذوق و اطافتن کورمش و جشیده

متعاقدر دشنام شتم و سب معنایه بوسه چند برامیرک مفعول صریحی در * محصول بیت * کل باشکر بزم کوکزه علاجی دکلدریل که علاج بودر که برنیجه بوسه دشنامه قرشدر که دلره شفا اوله یعنی برنیجه بوسه و برو برنیجه دشنام ایله کوکزه حظ ایدوب شفا بوله (زاهد از حلقه رندان سلامت بکذر * تا خرابت نکند صحبت بدنامی چند) زاهد منادی حرف ندایی مجذوفدر حلقه انیساده لامک سکونیه دراما غیریده لامک قبحله تا حرف تعلیل صحبت بدنامیه اضافتی لامیه در

محصل بیت * ای زاهد در دل حلقه شدن و مجلس شدن سلامه کج یعنی بونله اختلاط ابدوب بونله فائده ناسنی خراب الیه بر نیجه بدنامک صحتی یعنی مقارنتی بر اصحت مؤرد (عیب می جسته بگفتی هنرش نیز بگو * ننی حکمت مکن از بهر دل عامی چست) عیب می اضافتی مصدرک مفعولش و با فاعلیدر هنرش شدن ضمیر میه راجع در و هنر بگو نك مقدم مفعولیدر مقدم مفعول قولیدر وفا علی تحتله مستر ننی حکمت اضافتی مصدرک مفعولش اضافتی در و مکنک مقدم خبریدر واسعی تحتله مستر بهر ادات فعل دل اضافتی

ایتش ایکن سن اندن کوزیوم و فراغت اله در سن ای بی ذوق اولان اعمی کیت بو وعظ بی معنی بکا تأثیر ایتر که (من لم یذق لم یعرف)

سوزیم احتیاج زده و معشوقک ستغنایند در افسونکرک نه فائده ای کوکل چونکه دایره تأثیر ایتر (مفردات) (سخن) (سوز) (در) فی (احتیاج) م (ما) بز (استغنا) احتیاج جسرزاق (معشوق) م (است) (در) (چه) نه (سود) فائده (افسونکر) افسون ابدیجی (با) مصدر به (ای دل) ای کوکل (جو) چونکه (در) فی (دایره) م (نمی کید) تأثیر ایتر (معنای اشارتی) ای بی معنی اولان الفاظ مجرده به مفرور اولوب معنادن و احوال قلبدن خبردار اولین واعظ کرچه بزرباب نصحه کلامه محتاج لکن عالم السروالقیات اولان الله کال استغنایند ن الفاظه ناظر اولیوب انجق قلبد اولان صدق و اخلاصه ناظر در قلبد اخلاص اولد قبحه مجرد اسالیه اولان ادعیه و احزابدن و سحره شبیه الفاظ ایجابدن عندالله بر فائده بوقدر و مقبول دکلدر

چه خوش صید دلم کردی بزیم چشم مست را که کس مرغان وحشی را ازین بهر نمی کید

کوکلی نه اصیف صید ایلدک سست مست چشمکه نازاید هم و قربان اولیم زیرا کیمه وحشی مرغاری بوندن بکرک طومر (مفردات) (چه) نه (خوش) لطیف (صید) آو (دلم) کوکلی (کردی) ایلدک (بنازم) کوه نیم و نازاید هم (چشم) کوز (مست) م (تا) خطایه (را) ادات مفعول (نه) زیرا (کس) کیمه (مرغان) قوشلر (وحشی) م (را) م (ازین) بوندن (بهتر) بکرک (نمی کید) طومر (معنای اشارتی) ای مقلب القلوب اولان الله صد هزار جسد اولسون سکا که علاقه ماسوی اله وحشی حیوان کی انیت حقندن بعد اولان غافل قلبی انس واطمینان ذکرک ایله نه کوزل صید و ببط ایلدک و مرتبه اخلاصه کتوردک سستک نظر عنایتکه قربان اولیم زیرا (انک لاتهدی من احیت و اکن الله یهدی من یشاء) آیت جلیله سی سر نیجه کیمه مرغان وحشی بی بوندن بکرک طومر که هدایت انجق الالهکدر

خدا را ریحی ای منم که درویش سرکوبت در دیکر نمی داندره دیکر نمی کید الله ایچون بر رحیم اله ای انعام ابدیجی ز بر استک سرکوبک درویشی بر غیری قیو بلز بر غیری طریق طومر (مفردات) (خدا را) الله ایچون (رحمی) بر رحیم (ای منم) م (که) زیرا (درویش) فقیر (سر) باش (کسوی) محله (تا) خطایه (در) قیو (دیکر) غیری (نمی داند) بلز (ره) طریق (دیکر) غیری (نمی کید) طومر (معنای اشارتی) ای منم حقیقی اولان الله ذات پاکک حر نیچون بودر کا

نویه لامیه مهر فروز وصف ترکیبدر فروزیدن هره نك حد فیه اصلی افرو زبنددر لازمه متعددی مایندده مشترکدر بونده لازمدر کونش بالکشتی یعنی کونش کی بالککن رخ حاصلی شمس کی مضی رخکدن کامکارا الف حرف ندا و کامکار مراد صاحبی یعنی مرادیشه ارشن نظریده با وحدت و باتکیر در ناکامی چند کام کاف عربله مراد در نادات سلبدر * محصول بیت * ای جان حافظ سنک کونش ضیالی رخک شوقندن باندی ای کامکار جانان نظر ایله بر نیجه

ناهر اد جائله که حافظ دخی انلردندر (وله ایضا) (دخی باغم بسر بردن جهان یکسر نمی ارزد * بی بفروش دلق ما کزین بهتر نمی ارزد) بسر با حرف صله سر بونده حدو نهایت معناسنه باغم و بسر بونده متعلقدر بکسر باشند بشه و بر او شوردن معناسنه با حرف مقابله دلق درویشلر خرقه سته در ل ماهیه اضافتی لامیه در کزین که حرف علت این اسم اشارتدر به * محصول بیت * بر نقی یعنی بر ساعی اولدن آخره دك غله الیه الیه یعنی غله کچور مک جهان به باشند باشه دکر یعنی تمام عالمک سلطنته دکر ایلمدی کوکلدن غنی چقاروب غسرا و لغیچون بزیم خرقه مزای مبه صلات بوندن بکرک نسته به دکر حاصلی غدن خلاص بونایچون خرقه بی مبه دکشکدن ابو بازار اولز (دیارباز مر دم را مقید میکندورنه * چه جای فارس کین محنت یکسر نمی ارزد) بونیشک قافیه سی بیت سابعک قافیه سیله بر اولوب و دیوان خواجسه ده بولند بندن معلومدر که خواجسته نك اولیه اما اشار حلیر ایراد ایلدی کچون بونیم فائده ایچون ترک الیوب ذکر ایلدک اگر چه رد مضاعف حل ایلمکه قابلدر دیارباز اضافتی لامیه در مر دم را می کیندک مفعول اولی و مقید مفعول ثانیه و فاعلی تحتله دیارباز جعفر ضمیر و نه و اگر نه دن شفقدر تغذیر کلام و اگر دیارباز مر دم را مقید نمی کرد چه جای فارس جای بونک کی بر زده مستدر کدر و بواسطه راک شبراز یتره مخصوص که حافظ وسعدی به فارس شبراز و نواحی شیراز اطلاقی ایدر نر شکیم شیخ سعدی حضرت نری کلسانده (فایم فارس راغم از اسب دهر نیست) دیو یو مش مراد اولد مکتدر کین اصلده که این ایدی که حرف بیان و این اسم اشارت تحتدر * محصول بیت * بارک دیاری یعنی ملکیتی دامن کبر اولوب مقید ایلمسه نه فارس ملکیتی که بو محنت که بز ادنی ناس دن واسافل حساددن چکر زجهاته باشند باشد دکر یعنی تمام عالمک پادشاهلغه دکر (بیت) دلاکدای ورنیدی ز پادشاهی به * دی فراغت خاطر زهر چه خواهی به * حاصل کلام حب الوطن من الایماندر اما بزى بواقلم فارسیده باغاین جانانک محبتی در انجق والا بونده بر کون طومر در دق * سد یا حب وطن کر چه حدیث صحیح

بی نیازک محتاجنه بر توفیق عنایت اله وثابت قدم ایله که سنک قیو کدن غیری بر قیو بیلز و سنک طریق مستقی کدن غیری بر طریق طومر

من از سپهر مغان دیدم کرامتهای مردانه که آیین ربانی را بچشمی بومی کید بن بر بر کامندن مردانه کرامت کوردم که ریا به منسوب اولان آیین وعادی برجامه طومر (مفردات) (من) بن (از) من (سپهر مغان) کا فزک با بازی (دیدم) کوردم (کرامتهای) کرامتسلر (مردانه) ارکبی (که) زبرا (آیین) عادت (ربا) م (با) نمیده (را) م (با) ناهلا بیه (جام) قدح (با) وحدتیه (بر) زائد (نمی کید) طومر (معنای اشارتی) بن مظهر عنایت و مفید من عندالله اولان بر کامندن نیجه رجال الله کرامتندن کرامت کوردم زیرا طریق مستقیمه استقامتله اخلاص قلب تحصیل ابدوب ر با وسعه اوزره بر در لو عبادت و عشق و محبت اظهار ایتما مشدر

من این آینه را روزی بدست آورم سکندر وار اگر می کید این آتش زمانی در نمی کید بن بو آینه بی بر کون اسکندر کی اله کنوررم زیرا بو آتش اگر بر زمان تأثیر ایله بر زمان تأثیر ایتر (مفردات) (من) ن (این) و (آینه) م (را) ادات مفعول (روزی) ر کور (بدست) اله (آرم) کنوررم (سکندر) ر پادشاه (وار) کی (اگر) شرطیه (می کید) تأثیر ایله (این) بو (آتش) م (زمانی) بر زمان (در) زائد (نمی کید) تأثیر ایتر (معنای اشارتی) بن عالی شمله رجال اللهک ثبات اوزره اولان مقامی تحصیله جد وسیع ایدوب اسکندر کی آینه جهانف و مظهر تجلیات بلا واسطه و منبع کرامات ساطعه اولان صافی و محلا قیای اله کنوررم زیرا بو آتش کی ثبات از حالات صوفیه بری خاطف کی کا پیداکا پنهاندر

باین شهر ترشیرین ز شاهنشاه عجب دارم که سرتابای حافظ را چادر زرب می کید شاهلر شاهندن عجب طوتارم پوشیرین شعر سبیلله که حافظی باشند اباغه نیچون زره غرق ایاز (مفردات) (با) سبیلله (این) بو (شعر) م (ز) زیاده (شیرین) اطبق (از) بن (شاهنشاه) شهرلر شهری (عجب) تعجب (دارم) طوتارم (سرتابا) باشند اباغه (چرا) نیچون (در) فی (زر) التون (نمی کید) طومر (معنای اشارتی) (الیوم اکلت لکم دینکم و انعمت علیکم نعمتی) نظم جلیلی سر نیجه عجب اول شاهلر شاهلی اولان حضرت الله رجال الله اولان کدلیته بخش و احسان ابدیجی فیض بلا واسطه اله بو حافظی انوار ذاتیه قدسیده سته مستغرق فیه رقی عجب نیچون لفاشته واصل قلوب قبودات ماسوادن و حیات بشریه دن نیچون آزاده ایدوب دایم تجلی ذاتیه مستغرق قیاز

بونی دارم که کرد کل ز سنبل سایبان دارد بهار عارضش خطی بخو ارغوان دارد بر بجوم وار که کل اطرافنده سنبلدن سایبان طوتار انک عارضی بهاری ارغوانک

(بیت) نتوان مردن سخنی که من * اینجا زارم بکوی (میفرو شانش بیجای بر نمی کید * زهی سجاده تقوی که یکسر نمی ارزد) میفرو شانش شین ضمیر سجاده به را جده در اضمار قبل الذکر طریقله بیجای با حرف مقابله بر نمی کید قبول ایلزل معناسنه زهی نه عجبدر معناسنه سجاده تقوی اضافتی لامیه در اصائده سجاده اهل تقوی ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلبدی که حرف بیان * محصول بیت * میفرو شلر محله سنده اتی بر قدح باده به قبول ایلزل اهل تقوی

سجاده سی نه عجبدر که بر قدح شرابه دکز (رقیم سرزنشها کرد کز این باب رخ برتاب * چه افتاد این سرمارا که خاک در نمی آرد) رقیبیده میم ضمیر معنی جهنده کرد که مفعولیدر ضمیر منصوب متصل معناه سینه رقیب مبتدا سرزنشها کرد خبری سرزنش باشد فاعلدر عربجه تویخ دیویر آخرنده کی شین اسم مصدر علا متبدر کز اصانده که از ایدی که حرف تعلیل این بادن مرادجا نادر بر تاب بر حرف تا کید رخ مقدم مفعولیدر تابک افتاده بوند واقع اولدی این سرمارا این بونده مستندر کدر تحسین لفظ ایچون

۴۱۰

فاته بر خط طوتار (مفردات) (بقی) بر محبوب (دارم) طوتارم (کرد) طرف (کل) م (ز) من (سئل) م (سایان) کواکه لک (دارد) طوتار (بهار) م (عارض) یکاف (ش) ضمیر (خطی) بر خط (یا) للابسة (خون) فان (ارغوان) برقر می چیکدر (دارد) طوتار (معنای اشارتی) بنم بر محبوب وار که کل کی لطیف ذاتی صفاتی استما سنک تختنده تختیدر انک بهار کی لطیف صبغه ایمان اولان عارضی عشقه ارغوان کی چکری فان اولان عاشق فانه بر خط چکمددر و جان فدا ایدن عاشق فانی بهاسنی دیدار مدر دبو حکم پیور مشدر

غبار خط بوشاید خوردشیر رخس یارب * حیات جاودانش ده که حسن جاودان دارد *

غبار کی خط انک کونش کی بکافنی اورندی یار بی اکا ایدی حیات ویرز بر ایدی حسن طوتار (مفردات) (غبار) تونز (خط) م (بوشاید) اورندی (خورشید) کونش (رخ) یکاف (ش) ضمیر (یارب) م (حیات) دیرلک (جاودان) ایدی (ش) ضمیر (ده) ویر (که) زیرا (حسن) م (جاودان) ایدی ((دارد) طوتار (معنای اشارتی) کرچه حقندن عیان برانسته یوق امامظه هر اسماء الله خور شید ذات الهیه بی بصیرت صاحب اولیان عوامک نظرندن ستر ایدی یار بی اولوا الابصار اولنره سن حیات ایدی وثبات سرمدی ویر که اول الان حسن جاودان طوتار

ز چشمش جان نشاید برد کرهر سو که می بینم *

کین از کو شه کر دست و تر اندر کان دارد *

انک چشمندن جان خلاص ایفک ممکن دکلدر زیرا هر جانبدن که کوردم بر گوشه دن پوصو ابشدر و کاشنده تبر طوتار (مفردات) (ز) من (چشم) کو ز (ش) ضمیر (جان) م (نشاید) ممکن دکل (برد) ایفک (که) زیرا (هرسو) هر جانب (می بینم) کوردم (کین) پوصو (از) من (گوشه) بوجاق (همزه) وحدتیه (کردست) ابشدر (تبر) اوق (اندر) فی (کان) پای (دارد) طوتار (معنای اشارتی) اولوا الابصار اولان عارف بالله در که نظر حقندن بروجهده ارواح فد سیه لک خلاصی ممکن دکلدر زیرا (انما تولوا فم وجه الله) آیت کریمه سی سرنجه هر جانبدن که کوردم پرده غیبده (فما تجلی ربه لجل جله دکا وخر موسی صمعا) کلا منک سر نجه تجلی الهی عارفک جکر نه او قلا وروب شوقی لقاء الله ایله مست و مستغرق ابشدر

خدایا داد من بستان ازوای شخته مجلس *

کمی باد بکری خوردست و بان سر کران دارد *

ای مجلس شخته سی الله ایچون اندن بنم داد می آل بر غیری کیمسه ایله شراب ایچمددر و بکا باشنی اغر طوتار (مفردات) (خدایا) الله ایچون (داد) عدل اگر خواهی سلامت در کنارست (شکرده) ج

من

کلاه دلکشست اما بیک سر نمی آرد) شکوه هیئت تاجه اضافتی لامیه در و تاجک سلطانی به اضافتی یانید و یاسی حرف نسبت و یا حرف مصدری که حرف رابط صفت بیم جان اضافتی لامیه در و در ادات ظرفیه و او ضمیری تاج سلطانه راجعدر درج بونده مندرج معنانه در یعنی مصدر اسم فاعل معنانه دلکش وصف ترکیبدر کوکل چکیچی یعنی کوکل جذب الیهی و یا کوکل اکا مجذب اولی معنانه بیک با حرف صله سره اضافتی مصدرک مفعوله اضافتی در بیک سر نمی آرد منقلدر

محصول بیت * پادشاهه منسوب تاجک هییتی و یا پادشاهاق تا جیک هییتی که جان قورقینی اول تاجک ایچنده مندرجدر یعنی کز ایدر دلکش کلاهدر اما باش ترکنه دکر یعنی سلطنت بر لایذ مصلحتدر اکا کوکل مائل در اما سلاطینک عدوسی چوقدر که باش قورقیندن خالی دکلدر در جمله دن ریزی اول زمانده پادشاهدر فدا یلر صافلردی چنانکه بر پادشاهی هلاک ایبت ایستدر اکا فدا یلر حواله ایدرلردی وائی هلاک ایدرلردی (ترا آن به که روی خود زمشان فان بوشانی * که شادی جهان کیری غم اشکر نمی آرد) که حرف تعلیل شادی یاسی حرف مصدر جهان کیری به اضافتی لامیه غم اشکر اضافتی ده لامیه در نمی آرد که مقدم مفعولیدر

۴۱۱

(من) بن (بستان) آل (شخته) صو باشی (مجلس) م (می) شراب (باد بکری) بر غیری ایله (خور دست) ایچمددر (بامن) تله (سر کران) باشنی اغر (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای مر بی خاق عالم اولان مر شد شفق لخلق الله سنکه وسيله راه حق من الله ایچون (الله اعطی شوق لذلک من غیر ضراء مضرة ولا فتنة مضلة) حدیث شریفی سر نجه بوسه لک راه عشق دهشت آباد استقامت وعدالت اوزره لقاء الله وصلت معنی دروغ پیور میوب همت وعنا بت ایله که حق سبحانه و تعالی نجه سالك صادقلره فیض واحسان ایدوب و مراد ابشدر و حال از مستفیض اولوب سر کران قالشدر مدد الله ایچون مدد

چو عاشق بشدم کفتم که بدم کورم مقصود *

ندانم که ای دریاچه موج خو نشان دارد *

چونکه عاشق اولدم مقصود کورم بی ایتدم دیدم بیاسم که بودر بانه فان صاچیچی موج طوتار (مفردات) (چو) چونکه (عاشق) م (بشدم) اولدم (کفتم) دیدم (بدم) ایتدم (کورم) م (مقصود) م (ندانم) بیلدم (این) بو (دریا) م (موج) م (خون نشان) فان صاچیچی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سالك راه عشق بو یول اویل خطر ناک و اویل اشد بلانی جامع دهشت آباد و هو لنا کدر که وقسا که عاشق اولدم نجه ربضات و مجاهدات ایله بعض حالات عشقه نازل اولمغه کورم مقصودی بولدم ظن ایلدم اما بیلدم که بودر بای عشق الهیده (مثل شریعتی کیدل سفینه نوح) پیور بلان سفینه مجتبه طقوز یوزاللی سنه حضرت نوح علیه السلام و بدمن عند الله نبی ذی شان ابکن اویل ایدا وز حجت و بلا و محنت چکدی که زخم کفاردن اعضی مار کلدن قائل صاچیچوب سبل روان اولمش ایکن تا که افسانه اللهه واصل اولنجیه قرر تحمل ایدوب بلا و ادا اردنجه صفاسی زیاده اولوب بر نفس دعوتدن و ذوق عبادتن فارغ اولما مشدر و یوق قدر جفادن بر در لوا ایچنما مشدر

ز خوف عجزم این کن امید اگر آن داری * که از چشم داندیشان خدایت در امان دارد *

فراق خوفندن بنی امین ایله اگر اول ایدی طوتار سک که حسود عدولک چشمندن خداسنی اماده طوته (مفردات) (ز) من (خوف) م (عجز) فراق (میم) ضمیر (ایمن) م (کن) ایله (امید) م (آن) اول (داری) طوتار سن (از) من (چشم) کوز (بداندیش) حسود (ان) ادات جمع (خدا) م (ت) خطاب (در) فی (امان) سلامت (دارد) طوته (معنای اشارتی) یور آفت و بر خوف و خطر اولان راه عشقه خود بخود دانه سفر ممکن دکلدر امداد پیر کا له محتاجدر انکچون پیوررای پیر شفیق عون ونصرتله بنی خوف هجر ایدن امین ایله چونکه سندخی انبای عظام کی مأمونبندن دکلدن اگر سنی دخی خدای تعالی اعدای حساد لر نظرندن امین قلیق امیدن طوتار ایسک زیرا (من اعان اخاء اعانه الله)

تقدیر کلام محبوس و بلر مهر و بان طریقی با حرف وحدت بر نمی کید بر حرف تا کید نمی کیدر طوتار دیکدر یعنی اختیار ایلز دیک اولور بندش شین ضمیر دله راجعدر در نمی کیدر تا اثر ایلز دیکدر زیرا اگر حق و کبریدن در لفظله ترکیب اولسه تأثیر معنایی افاده ایدر قبول ایلز معنانه مستعمل در نیکیم کله کله * محصول بیت * بنم کوکلم مهر و لر محبتندن غیر طریقی اختیار ایلز هر بادن اکا نصیحت ایلرم اما اکا نصیحت تأثیر ایلز (خدایا ای

نصیحت کو حدیث از خط ساقی کو * که نقشی در خیال مازن خوشتر نمی کرد (خدا را را ادات تخصیص الله ایچون دیمکدر وحدیت بوند مطلق سوز در خط ساقیدن مراد روی ساقیدر ذکر حال واراده محل طریقیه که حرف تعلیل نقشیده یا حرف وحدت خیال قوت خیالیسه ده دیمکدر ازین اسم اشارت در خط ساقی به نمی کرد بونده تأثیر اول و ثبوت بولز دیمکدر * محصول بیت * الله ایچون ای واعظ وناصح سوزی خط ساقیدن سوله زیر بزم خیالزده بوندن خوشتر بر نقش ثابت اول و ثبوت بولز

۴۱۲

ز سر و قد و جویب مکن محروم چشم را
بدین سر چشمه اش نشان که خوش آب روان دارد

سنگ کوکل ایچمی سر و قد کردن بنم چشمی محروم ایله انی بوجشمه باشنه دیک که برابطیف آب روان طونار (مفردات) (ز) من (سرو) م (قد) بوی (دلجو) کوکل طلب ایچمی (نا) خطایید (مکن) ایله (محروم) م (چشم را) کوزی (بدین) بو (سر چشمه چشمه باشی) اش (ضمیر) نشان (دیک) خوش) م (آب) صو (روان) اقصی (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولان پرم سز اوواو الا بصارک واصل اولدیغی کو کلر مظلومی اولان راه استفادندن بنم چشم بصیرت می دخی محروم ایله زیرا فیض الهی وعلوم لدنی سر چشمه سی بورا استفادنده در سن بزم نظر عری اول سر چشمه به دیک که اول چشمه ک آب روان کی علوم لدنیه سی زیاد لطیفتر

چو بفرزک از همی بندی حدار ازود صدم کن * که آفته است در ناخبر و طالب رازیان دارد

اگر ترکی به بند ابرایک الله ایچون بنی تبر صید ایله زیرا ناخبر ده آفتل واردر و طالبه زبان طونار (مفردات) (یا) للملابسه (فترک) زکی (ار) اگر (همی) دائم (بندی) باغلو سک (خدارا) الله ایچون (زود) تبر (صیدم) بنی صید (کن) ایله (که) زیرا (آفته است) آفتل واردر (در) فی (ناخبر) کیرو قومق (طاب) م (را) ایچون (زبان) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای شیخ شفیق اگر بی اسب کر منا اولان روح عالی پروانیکه بار و مصاحب قیاقی ایسترایک بنی اول عالی جاهه تبر جقه قید و بند ایله که (هلاک الموفون) سر نجه ناخبرده آفتل واردر طاب صادقه ناخبر زیاد رو عین نقصاندر

چو در درو بیت بنجد دکل مشو در دماش ای بلبل
که بر کل اعتمادی نیست ورحمن جهان دارد

چونکه کل سنگ بوزیکه کواه الیک دامنه گفته والد آفته ای بلبل زیرا کوله اصلا اعتماد بوقدر اگر جهان حسنی طوته (مفردات) (چو) چونکه (در) فی (روی) بوز (نا) خطاییده (بنجد) کله (کل) م (مشو) گفته (در) فی (دام) طونار (ش) ضمیر (بلبل) م (که) زیرا (بر) علی (کل) م (اعتماد) م (یا) وحدتیه (نیست) بوق (و) واکر (حسن) م (جهان) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) پیرومیری کاملدن استعانت ایتد کده اول دخی پیوریکه ای طالع اگر بلا واسطه فیض الهی وعلوم لدنیه نا تهای و زم ایله بار و راهی اولاق ایسترایک اقبال دنیایه و انواع عبادات پردیایه و کرامات عجیبه فی مشایه مغرور اولوب الدانه زیرا بونلر هر نه قدر حسنی جهانی طومش کل کبی نکین محبوب کورینور لسه دخی بونلر مغرور اولاق و اعتماد ایتک بوقدر که موجب جنت دکلر در و باعث امنیت دخی دکلر در

۴۱۳

محصول بیت * رندل نصیحت کو یتک که خدایک قضا و قدر یله جنکی وار در یعنی حکم قضا و قدره تسلیم و اقبادی بوقدر کو کلنی زیاد مضطرب کوررم مکر ساغر طومر یعنی باده ایچمز حاصلی اگر قضا و قدره اقرار ی اولسه بونلر باده نوشلفتی حکم ازل به حواله ابدوب زجر و توبیخ ایلزدی پس کو کلنک کال طارلسی کندیکنک باده نوش اولسی در یعنی کند بسنی از لمره باده نوشلفه حواله ایله کلرنددر و الا باده نوشلره طعن ایلزدی (ازان زوپا کبازانرا

صفاها باهی لعلست * که غیر از راستی نقشی در بن جوهر نمی کرد (پاکبازان الف و ثونه جمع اولدی ذوی العوله صفت اولدیغیچون تقدیر کلام بازان پاکبازان ایدی پاک باز وصف ترکیبدر اویشا بیجی پاک دامن عاشقه استعمال ایدر حاصلی طبعده ارزوی نفسانی اولیان عاشقه پاکبازدرل را ادات تخصیص صفاها اسلوب عجم اوزره جمع اولمش با معنای مستندی لعل اضافتی بیانیسه در که حرف تعلیل نقشی یا حرف وحدت و یا تکبیر در این جوهر درن مراد می لعلدر در بوند ادات نا کید ظرفیت افاده ایله اصل کلام این جوهر در

۴۱۳

یفشان جرعه برخاک و حال اهل شوکت بین
که از جشید و کیشرو فراوان داستان دارد

خاک اوزره بر جرعه صجاج و اهل شوکتک حالتی کور که جشید و کیشرو درن فراوان داستان طونار (مفردات) (یفشان) صجاج (جرعه) م (همزه) وحدتیه (بر) علی (خاک) م (حال) م (اهل) م (شوکت) سلطنت (بین) کور (از) من (جشید و کیشرو) یکی پادشاه اسملر بدر (فراوان) بول (داستان) حکایه (دارد) طونار (معنای اشارتی) دخی پیوردری که ای طالع ریاضات و مجاهدات و قهر نفس بر آفات ایله آه پردرد ورنک زرد و چشم تر آثار جرعه عشق الهی و وجود خاکی اوزره ظهوره کشور مکه سعی ایله زیرا بوعشق الهی بر اسطرلاب معنو بدر که آسمان دوات و سلطنتده صوری و معنوی جشید و کیشرو کی شوکت و جاهه مغرور و اوتلرک عاقبت فتناسی و فیض و اسرار الهیدن فی بهره اولمغه ندامت و خسارتی حکایتی تفصیل وجه اوزره بیان ایشدر

چو دام طره افشاند بکرد خاطر عشاق
بغماز صبا کویده که راز او نهان دارد

چونکه عشاق خا طری اطرافنه طره دامنی صباچه صبا غماز نه ایدر که آتک رازی نهان طوته (مفردات) (چو) چونکه (دام) طونار (طره) اولک صاج (افشاند) صباچه (یا) للملابسه (کرد) طرف (خاطر) م (عشاق) م (یا) للملابسه (غماز) اسم ار افشا ایچمی (صبا) م (کویده) ایدر (راز) سر (او) ضمیر (نهان) کبر او (دارد) طوته (معنای اشارتی) بنه شیخ شفیق پیوردری جاهته مغرور اولان طالب مکر الهیدن امین اوله که (ومن یضلل الله فماله من هاد) سر نجه مغرور سبیله قهار و جبار اولان الله اسماء و صفاتندن مضل اسمتک تجلیسی ایله قلبه ضلالت مهرتی اورده عشاقک خاطر فی ضلالت احاطه ابلیسه وحق تعالی صبا کی رواج اسرار ی غمزد کشف ایچمی اولوا الابصاره دخی امر پیوردر که بو اسرار نهانی کشف ایتک اولمنا که خود پرستک ایله هلاک اولهل اعادنا الله من مکره بجه حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

چه افتادست در این ره که هر سلطان معنی را
چو بدین درگاه می بینم که سر بر آستان دارد

نه عجب حالت واقع اولمدر بوعشق بولده هر معنی سلطان معنی را کوررم که یاشنی آستان اوزره طونار (مفردات) (چه) نه (افتادست) دوشمدر (در) فی (این) بو (ره) بول (هر) جمله (سلطان) م (معنی) م (را) ایچون (بدین) بو (درگاه) م (می بینم) کوررم (بر) علی (آستان) ایشک (دارد) طونار (معنای اشارتی) نه عجب حالت و نه عجب اسرار واقع اولمدر که بورا عشقه

۱۰۴

۴۱۴

نیکر در نیکر قبول ایلرنا می این جوهر در و معنوی نشددر * محصول بیت * انکیچون پاکباز لک می لعله صفاری واردر زبانی لعل جوهری استقامتدن غیری نقشی قبول ایلر یعنی باده سرخ بنی رنگتک و سادک اقتضا ایله دیکچون پاکباز و ساد دلرا کا مالاردر حاصلی باده حیل و مکر قبول ایله دیکچون طوغر یلر و پاکلرک طبیعتی اکا مانلدر (میان کر به می خندم که چون شمع اندر بن مجلس * زبان آتشمین هست ایکن در نیکر) میان کر به اضافتی لایمه که حرف تعلیل این اسم اشارت مجلس در این مجلس دن مراد دنیا در زبان آتشمین اضافتی یانیه یا حرف نسبت ونون نا کید ایچوندر در نیکر تأثیر ایلر یعنی بادرمن * محصول بیت * کر به او رتا سنده کورم نتکم شمعک حالی بودر که هم باش دوکر وهم پارلر زرا شمع کی بو مجلسه آتشی دلم وارلیکن تأثیر ایلر یعنی سار آتشلر کی باندن من والا هر نکلم ایله کده رنسنه احراق ایدر دم حاصلی دلدن صادر اولان کلمات سوزنک و بحر قدر دیمکدر (سر و چشمی بدین خوبی تو کو بی چشم ازو بردار * رو کین وعظای معنی مراددر سر نیکر) چشمی یا حرف تکبیر بدین با معنای و یا ظریفه در چشم ازو بردار مقول قول او ضمیر دلدن مر کوز اولان جانانه راجع پرو صراع اولد استفاده اولان ناصحه امر در وعظای معنی اضافتی بیانیه مرابنم دیمکدر رامعای تخصیص افاده ایدر در مررد بونده با صله معنای معنی کرد تأثیر ایلر یعنی سوزنک بکنان تأثیر ایلر دیمکدر * محصول بیت * سر و چشم بو خوباقده واطافنده سن در سین کوزی اندن قالددر یعنی محبتی ترک ایله خواجه پیوردر واکر

بوو عظمی معنی بنم باشه و عقلا تأثیر ایلر یعنی بو وعظی قبول ایلم دیمکدر (سخن در احتیاج ما و استغنائی معشوقست * چه سود افسونگری ای دل جوهر در نیکر) درد ایدر با صله نیکر تأثیر ایلر دیمکدر * محصول بیت * سوزنم احتیاجن و معشوقک استغنائی در یعنی بزکال احتیاج جده و معشوقک کال استغنا ده در پس ای کوکل افسو نجیلتک و سحر لک نه فائده سی وار دابر تأثیر ایلمنجه یعنی جتان برمی تبه ده مستغنی در که اکا اسماء و افسون و سحرک هیچ تأثیر ی بوقدر

(۱) چه خوش صید دلم کردی بنام چشم مست را * که کس مرغان وحشی را ازین بهتر نمیکرد) چه بودند مبالغه افاده در صید دل اضافتی مصدرک مفعولنه و دالک میم متکلمه لامیه صید کردی نک مقدم مفعولید بنام قربان اولیم دیکد در چشمک سنه اضافتی بیانیه و مستک تابه لامیه و چشم مست بنام مک مفعولی که حرف تعیال مرغان وحشی اضافتی بیانیه نمیکرد مک مقدم مفعولید ر * محصول یت * کوکلی نه خوش صید ایلدک قربان اولیم چشم مست که زیرا کیسه مرغان وحشی بودند ن ابورک طومر زینی بنم کوکام کیسه شکار

سلاطین معیاردن ابدیای عظام معصوم ابکن خوف عظمت واجلالاده محو
و مستقر قلدر اما اولیاء کرام معصوم و مأمون اولمری مقطوع اولدینی اجلدن
بودر گاه بی فهایده الهید ، دائما خوف عقاب و ضلال و خشیت فہر واجلالاده متذال
و مستہلک اولوب تضرع و ابتہال الیہ عجب و غروری رک ادوب اسرار ادر تلبی
آستان رحمت خدایہ تسلیم ایدوب ہزار ذل و حقارتلہ محو و فنا اولشلارد عصمت اللہ
من فہر و غضبہ آمین بجاہ طہ و بس

❖ بتلخی کشت حافظ را و شکر در دهان دارد ❖

کند و بختک صدری نه دیم که اول شهره غوغا براغیجی عیار حافظی تخلقله
 دپه لسی حال بو که اغرنده شکر طونار (مفردات) (چه) نه (عذر) م (بخت)
 طالع (خود) کندو (کویم) دیم (آن) اول (عیار) عجیب الفعل (شهر آشوب)
 شهره غوغا براغیجی (با) للهلا بسه (تلخ) آجی (با) مصدر به (کشت) اولدر دی
 (حافظ را) حافظی (واو) حالیه (شکر) م (در) فی (دهان) (آغزا دارد) طونار
 (معنای اشاری) اول قهر و اطف قبضه قدرتمند اولان افعال عجیبه و صنایع
 غریبه صاحبی حضرت الهک حکم و قضای عنده بختک اکسلا کنند نه
 اعتذار ایدیم ونه دیه یله یم که (فعال مسایرید) درو حکمت جلیله سی و رای
 عقاید در کا، اطف کا، قهر کا، بسط کا، قبض ایل حافظی تخلقله دپه لسی
 واراده سن محو ایلدی حال بو که نیجه نامستدره بخش استمداد ایل شکر کچی لذا ند
 روحانی و فوضات اسرار معانی فیض و نجلی پیور ممددر بسمنا الله تعالی

❦ دلی که غیب نداشت و جام جم دارد ❦ ز خانمی که دمی کم شود چه غم دارد ❦

५७

شرابدار و نا آسودن مراد سر خوش اولسی در درمیکرد نا آسیر انزل معاشقه * محصول بیت * بن بواینه جام بی ر کون
اله کتور رم سکندر کبی بغنی سکندر آینه کتی نمایی اله کتور دیکی کی بن اول جام پر مغانی اله کتور رم کر کسه
پوزمان بنی مست ایلسون کر کسه ایلسون حاصلی جام باده بی اله کتور و بی نوش اولو رم کر کسه رزمان مست اولام
کر کسه اولیایم (باین شعر شیرین شاهشه عجب دارم * که سر تاپای حافظ را چرادر زرمیکرد) باین با حرف سبب شعر

اضافتی بیانیہ ترک شیرینہ اضافتی بویله در کہ سر اصلندہ چرا کہ ز سرایدی تا قرینہ سبلہ زاحذف اولدی زیرا از ابتدا
ایچون و تا انتها ایچون ندر کہ حرف تعلیل حافظ را بمیکر دک مقدم معقولسدر چرا ادات تعلیل در حرف صلہ در زرغیمکسدر
معنای لازمی التولہ قبل یعنی التونہ غرق الیزدیمکدر * محصول بیت * بواسطیف و شیرین شعر سبیلہ پادشاهدن تعجب ایدرم کہ
حافظی نیچون باشند ایاغہ التونہ غرق الیزد یعنی بویله ماہر وقادر شاعر نیچون قدرین یلوب تمام رعایت الیز (ولہ ایضا)
(منی دارم کہ کرد کل زسبل سایان دارد)

✽ بخط و خال کدایان مده خزینه دل ✽ بدست شاهوشی ده که محترم دارد ✽

نه هر درخت تحمل کند جفای خزان • غلام مت سروم که این قدم دارد •

❦ دلم که لاف نجورد زدی کنون صد شغل ❦ بیوی زلف تو بیاباد صبحدم دارد ❦

رسید موسم آن که طرب چو زکس مست * نهد بای قدح هر که شش درم دارد *

* بهار عارض خطی بخون ارغوان دارد) * که حرف رابط صفت کرد کاف عجمیک کسر به و رانک، سکوئله لفظ مشترک در دگر می چوره مایند شده بونده چوره معانسد در سبند ن ظاهر تازه صاقد ر مراد اگر چه زافده اولمق جائزدر داشت و داریدن اصل افتده طوتمقد ر اما بعض برده وار اقدن عبارت اولور بونده کی کبی معنایی ساییانی واردیمکد ر ساییان طووتردکل بهار اصل افتده بیراقد رنو بهار بکی بیراق واسکی بیراق دیمکد ر اما بونده چیچک مراد در عارض ارغوان قرینه سبله عارض فاعل وزنی اورزه عربده صفال قلرینه درلر صکره صفال بتی برده استعمال ایلد بلرذ کر حال واراده محل طریقهبله عجمده بوه معانده استعمال ایلدی امارایی مفتوح اوقورلر تکیم کاف کز فاسنی و خاتمک ناسنی مفتوح اوق و رلر اما بونده بهار عارضندن اضافت بیانیه مراد در یعنی رخسار تکیم مصرع اولده مستغاد اولان کلدن رخسار مراد در عارض ضمیری بنه راجعدر خطیده باوحدت ویا تشکیرا میچوندز خطندر مراد خط میایوندکر تازه صفا لدر تکیم سبندن مراد اول ابدی بخون ارغوان اضافتی لایمدر و باحرف صله چون ارغوانه خط طوتمقدن مقصود رنکده وصفه ده اکا غاب اولمقد ر * محصول بیت * برهم وارد کر کل چوره سنده یعنی اطرافنده سبندن ساییانی واربئی کل کبی رخسارینک اطرافنده تازه صفالی واربهار عارضی ارغوانک قائمه خط طووتر یعنی رخساری ارغوانک عرضی کسر ایدر ژر بر ارغواندن رنکده وصفالده زیاده در (غبار خط پوشانید خورشید رخسار برب * حیاتی جاودانش ده که حسن جاودان دارد)

علوم اوله که خورشید کونیه دبد کلری
خطه راجع و مفعولی خورشید در
تجاودان دهش در که حرف تعلیل حسن
انی وار • محصول بیت • خواجده بیت

یعنی تازه صقال جانانک خورشید کبی رخنی یعنی بکافنی اورندی بالله ابدی حیات ویر که حسن ابدی واری یعنی حسن ابدی به مالکدر معلوم اوله که خطرخی اور نمز بلکه صقال بتن برادر اور تن ابدی رخنی اورندی دیدیکی مجاز در مررت بزی کبی (ز چشمش جان نشاید بر دگر سوکمی بنم * کین از کوشه کردست و تیر اندر کان دارد) ز چشمش شین ضمیر بیت اوله بهر اجم بر دیونده بدن معاشه نشاید ردانک اولز دیکدر لازمه تعبیر در جان نشاید ردک مقدم معواید کز که حرف تعلیل از ابتداء ایچوندر هر سوک سو جانب که

۴۱۶

النی اقچه طوتار (مفردات) (رسید) (موسم) (زمان) (آن) اول (از) من (طرب) (سرور) (چو) مثل (نرکس) (زین قدح دیدکری چچک) (مت) م (نهد) (قوه) (با) (لحلاسه) (بای قدح) (قدح دبی) (هر که) (هر کیم) (ش) (النی) (درم) (اقچه) (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) (عارف شول وقت ارشدی که تجلی انوار ربانی و ظهورات خطابات سبحانی جهات ست دن ظهرو هویدا و الیحق کمال شوق و سرور و نردن (و خرموسی صفة) سر نجه حضرت موسی علیه السلام کبی مت و متعبر لکندن اینتا تواو اتم وجه الله) سر نجه جیسع جهاتدن انوار حقسه مستغرق اولوب وجود سرمایه سنی عشق الهی بولنده محو و تلاشی ایلشد و روکلی ماسودن مجرد مرتبه سن بولشد

مراد دل ز که جویم که نیست دل داری که جاوه نظر و شیوه کرم دارم

کوکل مرادی کیمدن طلب ایدیم که بردار یوقدر که نظر جاوه سنی و کرم شیوه سنی طوته (مفردات) (مراد) م (دل) (کوکل) (ز) من (که) (کیم) (جویم) اینیم (نیت) (یوق) (دلدار) (کوکل) (طوتیجی) (یا) (وحدتیه) (جلوه) م (نظر) م (شیوه) (از و خورش حرکت) (کرم) م (دارد) (طوته) (معنای اشارتی) (بارب) بنم دخی کوکلم مرادی تجلی انوار ذنبه ک ظهور یله مست و متعبر و سرگردان اولقدرو مشرق دلدده آفتاب انوار شجیه ک طلوع یله لی مع الله سرین بولشد و بارب و مطلوبی سندن غیری کیمدن طلب ایدیم که سندن اذنیس نظر جلوه سنی و کرم شیوه سنی طوتار انبیا و اولیاده دخی بردار و دستگیر و شفیع پیچسارکان بر فرد یار یوقدن

ز رازهای می اکنون چو کل دریغ مدار که عقل کل بصدت عیب منم دارد شراب بهاسندن اتونی کل دریغ طوتمه کبی سنده دریغ طوتمه ز برا عقل کل یوزعیله سنی منم طوتار (مفردات) (ز) (التون) (ز) من (بها) (قیمت) (می) شراب (اکنون) (شدی) (چو) مثل (کل) (ورد) (دریغ) (نوع) (مدار) (طوتمه) (که) (زیرا) (عقل کل) (مرشد کمال) (با) (لحلاسه) (صد) (پوز) (ت) (ضمیر) (عیب) م (منهم) (تهملر) (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) ای طالب بومطابوک حصولی استرایک محبوب حق اولان مردان خدار کبی ریاضت و مجاهدات ایله اریمش و التون ورق کبی صرارش ورق دفتر معرفت الله اولان و جوددی شراب عشق الهیک بهسا و قیمتدن ایچون دریغ طوتمه زرا جواسیس القلوب اولوب وارث انوار محمدی اولان عقل کل صاحبی شبح کمال سنی یوزعرب ایله منم طوتار و جانندن یکمین جانانه واصل اولز دیوسنی رداید

ز سر قیب کس آگاه نیست قصه بخوان کدام محرم دل ره در این حرم دارد سرغیدن کیمه آگاه دکار قصه اوقومه قننی محرم دل بو حرمه یول طوتار (مفردات) (ز) من (سرغیب) م (کس) (کیمه) (آگاه) (خبردار) (نیت)

دکل

حاصلی بوییت دیوان اوئده که عشق آسان نمود اول ولی افتاده مشکها معناسنی متضخدر (زخوف) هجرم امن کن اگر امیدان داری که از چشم بداندیشان خدایت در امان دارد (خوف) هجر اضافتی مصدرک فاعله میم ضمیر معناه جهته کن افطنه مقید در ضمیر منصوب متصل معناسن اسم اشارتدر مصراع ثانی ک مضموته که حرف بیان چشم بداندیشان اضافتی لامیه خدایت مبتدا در امان دارد خبری دارد بوند طوته موقع عطاده واقعدر محصول بیت * خواجه جانانه خطاب ابدوب پیورر بنی

هجران خوفندن امین ایله اگر اول امیدک واریسه که یار امان فکری لک کوزندن الله سنی امین طوته یعنی دشمنک باور کوزندن سنی صافله به (زسر) وقد دلجویت مکن محروم چشم را * بدین سر جسمه اش بنشان که خوش آب روان دارد) سروک قد و قدک دلجو به اضافتی بیایه و تا به اضافتی لامیه دلجو وصف ترکیبدر کوکل استیجی دیکدر اما مقصود کوکل الیچیدر حاصلی قد مو زوندن کنایتدر چشم مقصود اولیدر مکنک و محروم مقصود ثانیسی در چشمک میم اضافتی لامیه در را ادات مقصود بدین با حرف

۴۱۷

دکل (قصه) م (بخزان) اوقومه (کدام) قننی (محرم) م (دل) (کوکل) (ره) یول (این) (بو) (حرم) م (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) ای اعتقادی پاک طساب کرچه اولیاء الله جواسیس القلوب بدر لکن حضرت اللهک بیلدر مسیله در که (لا یعلم الغیب الا الله) در هیچ بر کیمه سرغیدن آگاه دکار در صفتین اعتقادک بوزوب بوش یره افسانه سولله حضرت الله دن بیلدره ک اولد بجه اللهک بو حرم امیرای اولان قنبه کوکل محرمی اولان انبیا و اولیادن قننی کیمه مطلق اوله بیلور اوله من مکر الله بیلدره المر یلور

بوزجیب خرقة حافظ چه طرف بتوان بست که ماصد طلب دیم و اوصنم دارد حافظ خرقة سنی اقه سندن نه امید یقینی کیمدن ز اول خرقة بی کیمدن صمد طاب ایلد ک و اول کیمه صمن طوتار (مفردات) (ز) من (جیب) (باقه) (خرقة) م (حافظ) م (چه) نه (طرف) (امید) (بتوان) (مکن) (بست) (یقینی) (که) (زیرا) (ما) (بن) (حمد) (الله) (طلبیدیم) (طاب) (بندک) (او) (ضمیر) (صمن) (بت) (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) (مثلاً) (حافظن) (خرقة) (وجو) (دند) (جیب) (قلبندن) (نه) (امید) (طوتار) (یقینی) (کیک) (بتلمی) (ممکندر) (که) (بزدرون) (داده) (جمله) (عالم) (کنند) (و به) (محتاج) (اولان) (الله) (طاب) (ای) (زاول) (ظا) (هریمز) (خرابیلدن) (کون) (و مجاز) (بوزندن) (اسرار) (الاهی) (پیکره) (نظر) (ایدن) (بزی) (محبوب) (مجازی) (بنه) (طاب) (عاشق) (مجازی) (ظن) (ایدر) (ظن) (فاسد) (در) (لا یعلم الغیب الا الله) و له ابضا

هر آنکه جانب اهل وفا آنکه دارد خدای در همه حال از بلانکه دارد

هر اول کیمه که خدا دوستلر بنه رعایت ایلر خدائی جمیع حاده بلا دن حفظ ایلر (مفردات) (هر آنکه) (مر اول) کیمه که (جانب) (طرف) (اهل وفا) (اولیاء الله) (یکه) (حفظ) (دارد) (طوته) (خدا) م (ش) (ضمیر) (در) (فی) (همه) (جمله) (حال) م (از) من (بلا) م (نیکه) (حفظ) (دارد) (طوته) (معنای اشارتی) (هر کیمه که) (اللهک) (خدمته) (رعایت) (ایدوب) (قانی) (محسا) (فظه) (ایدر) (سه) (حق) (تعالی) (اول) (کیمه) (بی) (ایکی) (جهانده) (جمیع) (بلاز دن) (حفظ) (وامین) (ایدر)

کرت هوست که معشوق نکند پیوند نکاه دار سر رشته تانکه دارد

اگر مشک هوسک واریسه که معشوق پیوندی قطع ایتیه سر رشته بی صافله تا که اول دخی صافله به (مفردات) (کر) (اگر) (ت) (ضمیر) (هوا) (محبت) (است) (در) (معشوق) م (نیکه) (کسمید) (پیوند) (اتصال) (نکاه) (حفظ) (دار) (طوت) (سر) (اوج) (رشته) (ایلیک) (تا) (حتی) (نیکه) (حفظ) (دارد) (طوته) (معنای اشارتی) (اوفوا) (بهیدی) (اوف) (بهد) (کم) (سر نجه) (اگر) (معشوق) (حقیقی) (اولان) (حضرت) (الله) (سندن) (رحمتی) (کسمیوب) (وصلتی) (دریغ) (ایسون) (دیرسک) (ایک) (اوجنی) (انکدن) (قوی) (و یرمه) (عالم) (السنده) (الله) (ایله) (اولان) (عهد) (و بی) (نیکه) (و فایله) (تا) (که)

دکل

۱۰۵

دیکدر اما اصطلاحه مقروور و فریفته اوله معناسن در که حرف تعلیل اعتقادی یا حرف تکبیر ورا کردن مخففدر و او حرف عطف اگر ادات شرط حسن جهان اضافتی لامیه در زیاد حسندن کنایتدر * محصول بیت * ای بلبل چونکه کل یوز که کاه الک فریفته سی و مغروری اوله زرا کاه اعتقاد یوقدر اگر جهاتک حسنده طوترسه یعنی کال حسنه ده مالک اولورسه زرا سریع الزوال در عری برایکی کونلک در بقای یوقدر (بیشان جرعه بر خاک و حال اهل شوکت بین * که از چشمید

و کینه سرور و فراوان داستان دارد) جرعه بر بودم صبر و یا شربت و یا غیری نیستند شوکت شدت و باس معناستند اکثر صواب شده استعمال اول نور مثلا رجل پس یعنی شدید فی الحرب دیرل * محصولیت * طبراق اوزریند جرعه صاج و اهل شوکت و شدت حالتی سیرا به که جسد و کینه سرور و چون حکایه سی واری یعنی ملوک ماضیه و سلاطین حالیه اوزریند و یوب و ایوب و عیش و عشرت و ذوق و صفا یا یوب ما قبت فدا اولوب زیر زمینه کینه سرور ایستد خاکه بر جرعه افشان ابله که جرعه نوش اولوب مستانه اوله و انزل روی زمینده

حق تعالی و عدد کریم بیور دینی رحمتی در بیغ ایتیه

حدیث دوست نکویم مکر حضرت دوست * که آشنایان آشنایانند دارد *
دوستک سوزینی دیزم سکر دوستک حضورنده دیزم زیرا آشنایانک سوزنی حفظ ابله
(مفردات) (حدیث) (سوز) (دوست) م (نکوهیم) دیزم (مکر) بلکه
(حضرت) حضور (دوست) م (که) زیرا (آشنا) یاش (مختن) سوز
(آشنا) م (نکه) حفظ (دارد) طونار (معنای اشارتی) محبوب حقینک
کتیله امر بیور دینی اسرار لایزه کلامی ناخیرم اولان عوامه سویلم مکر
حضورنده کندویه و کندیش اشته و محرمه سویلم زیرا آشنایانک دوست
دوستک اسرار سوزنی حفظ ایدر و ناخیرمه افشانان

سرور و دل و جانم هدای آن محبوب * که حق صحبت و مهر و وفاتک دارد *
سرور و دل و جانم اول محبوبه فدا اولسون که صحبت و مهر و وفاتک حفظ اید
(مفردات) (سر) باش (زرا) تون (دل) کوکل (چار) م (مهر) صبر
(فدا) م (آن) اول (محبوب) م (حق) م (صحبت) م (مهر) محبت (وفا)
م (نکه) دارد (حفظ اید) (معنای اشارتی) (التحیات لله و الانصوات
والطیبات) سرنجه انفسی و آفاقی جهله و ارم محبوب حق اولان اللهک راه محبت
فدا اولسونکه (لا یضیع اجر المحسنین)

صبا دران سر زلف اردل مرابینی * زروی لطف بکوش که جانک دارد *
ای صبا اگر اول سر زلفه بنم کوکلی کوره سین اطاف یوزندن که دی که برنی
صافله (مفردات) (صبا) سحر بیلی (در) فی (آن) اول (سر) اوج (زلف) م
(ار) اگر (دل) کوکل (مرا) بنم (بانی) کوه سین (ز) من (روی) یوز
(لطف) م (بکو) سوله (ش) صبر (جا) بر (نکه) دارد (حفظ اید) (معنای
اشارتی) ای فیض خدا وای مر شد راه هدا اگر توفیق ربانیله کوکلی مظهر
تجلیات صفات الهی اوزره کورسک اطاف و احسان یوزندن اول حالده و اول
مقامه فیک شای ایچون بزه برد عاومت بیوره سنکه قلب اول حالی حفظ ابله

دلایه اش چنان کن که کرباغز دای * فرشته ات بدوست دعا کنک دارد *
ای کوکل انجیلین درانک ابله که اگر ایانک قیاسه فرشته سنی ابکی دعا ایلله حفظ
ایله و صافله (مفردات) (دلا) نی کوکل (معاش) درانک (کن) ایلله (کر)
اگر (بلغزد) قیاس (پای) ایاق (فرشته) ناک (ت) سنی (بدوست) ابکی
ایله (دعا) م (نکه) دارد (صافله) (معنای اشارتی) ای کوکل اگر بمقام
عرفانده همت پیرا یلیات ایسترایسک راه حقده استقامت و صدق و اخلاص ابله
انجیلین سنی و غیرت ابله که محمل مرحت اولوب بحسب البشریه برخطا و زلات
واقع اولسه خلاصک ایچون و حفظک ایچون شیکت دکل بلکه ملائکه لر دینی
ان قالدروب سنکیچون دعا و استغفار ایدر

بر صاحب طبع و ادراک و اهل معنی و فهم فراست کوررم عشقندن خالی کوررم یعنی باشند بر صاحب حسن و جمال
هوای اکسک دکل (چه عذریخت خود کویم که آن عیار شهر آشوب * بتلخی کشت حافظ راوشکر در دهان دارد)
عذریخت خود اضافتری لامیه در که حرفی بیان عیارانه یعنی فرسه صفت اولور نشا طندن یعنی شادانیدن کا صاغ
وگاه صول جانبیه مائل اولدینی وقت و ارسلانکه بر آدی عیار در صید طلب ابله کیچون صاغه وصوله یا یوب یا یوب کیچون

اما بولک کبی بر زده نکته دان معناسنه در بتلخی کشت با حرف سبب * محصولیت * کندی طالعک نه عذریختی سو بایم یعنی
بدبختک عذریختی نیجه بیان ایدرین که اول شهر آشوب عیار یعنی شهری دلبر دخی نکته دان ابله حافطی اولدر دی
و افزنده شکری وار حاصلی طالعک نحو سنندندر که اغزی پرشکر ابلن بنی سم هلا هلا هلاک ابلدی بیده نکندن غیبه
التفات وار (وله ایضا) (دی که غیب نما بست و جام جم دارد * زخامی که دمی که شود جم غم دارد) که حرف
رابط صفت و او حرف عطف بعض
نسخه ده و او بو قدر سروریده اول
نسخه بی اختیار ایلستدر ایکسیده
جائزدر که حرف رابط صفت کم کاف
بجیمک صبه شک معناسنه اما بعض
ایجام فتح کاف عربیله نیجوز ابلدی
اکسک معناسنه و العلم عند الله شود فعل
مضارع خاتمه راجع ضمیر معناسنه در
* محصولیت * بر کوکل که غیب
کوسه سنجی در و جام جمی و زرد یعنی
جام جم صاحبی در مراد جام جیدن
کوکل کندیدر بخازا اکا جام استنادیدر
و اوله اولان نسخه لک معناسی بودر اما
و او اولین نسخه لک معناسی بر کوکل که
غیب نما در جام جم صاحبی در یعنی غیب
نمائی جام جم صاحبی اولدیندندر پس
یوله کوکل برخاندن که اول خانم بر نفس
و رساعت ضایع اوله و بالاندن بر دم
اکسک اوله نه غمی وار یعنی خانک برسانت
بانده اولد بنندن مبالات ایلن بوبیت
شاه منصورک قصه سنه تلخیص در که بعض
ترکه بکری اکا غلبه اید و ب شهر
شیرازدن قاجروب و شاه منصور عسکر
جمع ایدوب دشمنلرینی قهر ایدوب سنه
تخت سلطنته جالوس ابلدینکته نکیم نون
فایده سنده رغن زنده بولمیع و اقدرد
(خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتمت *
کاسم اعظم کرد ازو کوتلدست اهرمن)
بوبیت حضرت سلیمان پیغمبر مهری
دیو ادریوب و بنده الله تعالی اکا میسر
ابلیکته ده تلخیص و ارتکیم بعض قصص ده
بازلندر حاصلی بو بنده شاه منصور
جهه و ترکیه بی دیوه شیه ایلش (بخط
و خال کدایان مده خزینده دل * بدست
شاه وشی ده که محترم دارد) با حرف صله
خال کدایان اضافتی لامیه در خزینده
دل اضافتی بیانه بدست با حرف صله

مبار زان و یلان خواجه رنگه دارد * که شمعو جان کرامی شمانک دارد *
ای بهار در لروای بهلو انلر افندی بی حفظ ایلن که افندی عزیز جانی کبی سزی
حفظ ایدر (مفردات) (مبار زان) جمع مبارز جنگی (یلان) جم بل بهلون
معناسنه در (خواجه) افندی (را) ادات مقبول (نکه) دارد
حفظ ایلن (شمعو جان) جان کبی (کرامی) عزیز (شم) سزی (نکه) دارد
حفظ ایدر (معنای اشارتی) (یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله بنصرکم) آیت
جلیه سی سرنجه ای جهاد اکبرده نفسله مجاهد اولان بهلونلر و موامن صادقلر
دائم حضور پیرده تعاون علی البر و التقوی اوزره اولنک و شیخه و الله ابله اولان
عهد و بیما نکری حفظ ایلن تا که حضرت الله سزه نصرت و یروب شیخ دخی
عزیز جانی کبی سزی حفظ ایلله

غبار راه گذارت بکجا - ت تا حافظ * بند کار نسیم صبانک دارد *
سک راه گذارت غباری فنده در که تا حافظ نسیم صبانک یاد کاری دیو صافله
(مفردات) (غبار) توز (راه گذار) بکه جت یول (ت) صبر (بکجا) ست
فنده در (تا) حتی (حافظ) م (یا) لا لایسه (یاد کار) عده (نسیم) م
(صبا) سحر بیلی (نکه) دارد (حفظ ایدر) و صافله (معنای اشارتی) ای پیرم راه
حقده آثار قدم معویکن اولان فیض الهی و لذت روحانیه کردن بر بنده بخش
و احسان ایدک که وسيله حق اولان ذات عالیله یاد کار ایدر دیو حافظ جانی
اونده صافله

شاه آن نیست که موی و مینی دارد * بنده طاعت آن باش که آتی دارد *
محبوب اول دکلدر که همان رموی و میان طونه انک طلعتک بنده سی اولکه
بر آن طونه (مفردات) (شاه) محبوب (آن) اول (نیت) دکل (موی)
رقیل (مبانی) برل (دارد) طونه (بنده) قول (طاعت) ظهور (آن) انک
(باش) اول (آن) نور محسوس واطیفه ربانیله (یا) وحدتیه (دارد) طونه
(معنای اشارتی) ای طاب ظاهره زلف و خد ابله و انجیم میسر ابله و قد
وقامت ایله محسنات صوربسی اولان محبوب مجازلر کوکل و بر جت محبوب دکل
انلر قطاع طر بقدر در محبوب حقیقت انلر در که قلبنده نور محسوس واطیفه ربانیله اوله
یونلرک جالنده اول عاشق اولکه (ان الله جیل بحب الجمال) د زمر ایدر و انلر در

شبه حور و پری خوب و اطیفه ولی * خوبی آنست و اطافت که فلانی دارد *
حور و پریک شبهه سی خوب واطیفه لکن خویلق و اطافت اولدر که اول فلان
طونار (مفردات) (شبهه) ناز (حو) م (پری) جت کوکل (خوب) م (اطیفه) م
(ولی) لکن (خوبی) خو بلق (آنست) اولدر (اطافت) م (فلان) شخص
غیر معینه اشارت (دارد) طونار (معنای اشارتی) (مانتهیه الانفس و تلذ
الاعین) اولان جنت حوربسی و جت بر بلریشک کوزلریشک شبهه و نازری

دستک شاهه اضافتی لامیه در صفت رابط صفت * محصولیت * خواجه خطاب عام طریقه به یور کوکل
خزینده سنی کدار خط و خالنه و برمه بر شاه و شک الینه و بر که حرمی طونه یعنی عاشقی او اور سک بر عالی جناب
شاهانه محبوس به عاشقی اول که قدر یکی یلوب سکا حرمت و رعایت ایلله حاصلی او اور اولز نامزابه کوکل و یروب سومه
(نه هر درخت تحمل کند جفای خزان * غلام همت سرورم که این قدم دارد) جفای خزان اضافتی مصدرک فاعلنه

اضافتی در غلام همت سرورم اضافت لری لایسه ز در که حرف تعلیل این قدمدن مراد جفای خزانه تحملدر قدم افت
عریده ایاغک طایفه در کاواور که قدم ذکر ایدوب رجل مراد ایدر ذکر جزو واراده کل طریقله که اوور که قدم بر او
ایشته ایلری اولمده دیرل مشلا قدم صدق دیرل یعنی بوابشده آثار حسنه سی وار دیمکدر تنکیم بر نسته ده قدرندن
بد طولی دیمکله تعبیر ایدر و کاواور که بجم ادا ت سب ادخال ایدوب مرایی و کذابدن تعبیر ایدر حضرت مولانا
جای سخته الا بر ارده نعت رسوله

۴۲۰

اهل نفسک عندند خوب واطیفدر لکن اهل اللهک عنده حقیقه خوباق واطافه
شهرتی ذکر می منزل له سنه منزل احسن واملح اولان حضرت حبیب الله صلی الله
عابه وسلمه ووراث مجری اولان اولیه کر آمده انوار مجری به ایل واطیفه ربانیه ایل
حاصل اولان جماله و حسن وکانه در (بسرنا الله من اضافة نو) جماله آمین
چشمه مرا ای کل خندان در باب که بامد تو خوش آب روانی دارد
بنم چشم چشمه سنه ای کل خندان ابرش زیرا سنک امید کله اطف بر آب
طونار (مفردات) (چشمه) (چشم) (کوز) (مرا) (بم) (کل) (م) (خندان) (کولجی)
(در باب) (کله) (ابرش) (که) (زیرا) (یا) (للملا بسه) (امید) (آرزو) (تو) (سن)
(خوش) (م) (آب روان) (قیچی) (سو) (دارد) (طونار) (معنای) (اششارتی)
ای اطف وجمال صاحبی اولان محبوب حقیقی بصیرت قلم و دیده جانم سنک جلال
بی مثاک مشا عده سی امید یله جگرم قانی چشمه چشمه من خوش آب روان
ایشدر و محل مرحت واحسان اولشدر

چشمه ابروی نودر صنعت تیراندازی بسند از دست هر آنکس که کانی دارد
سنک محرابه بکرز فاشک تیراند ازلق صنعتده اندن الدی هر اول کیمه که برکان
طونار (مفردات) (چشم) (یوکام) (منجی) (آره) (فاش) (تو) (سن) (در) (فی) (صنعت)
م (تیراند از) (اوق) (انجی) (یا) (مصدریه) (بسنده) (اور) (از) (من) (دست) (ال)
(هر آنکس که) (هر اول کیمه که) (کای) (بای) (یا) (وحدتیه) (دارد) (طونار) (معنای)
(اششارتی) (ای) (محبوب) (حقیقی) (سنک) (تبعی) (صفات) (جلاک) (توجهی) (اولقدر) (صنعتده)
مؤثر در که عاشق بچاره نک اراده سن اندن الوب محو و تلاشی و مقبول در کا
عانی قیلشدر

چشمه دانشان شد سخته ناتو قواش کردی آری آری سخن عشق نشانی دارد
سوزم دانشان اولدی تا که سن آتی قبول ایلدک بلی بلی عشق سوزی بر نشان طونار
(مفردات) (دانشان) (مؤثر) (شد) (اولدی) (مختم) (سوزم) (تا) (حتی) (قبول) (م)
(ش) (ضمیر) (کردی) (ایلدی) (آری آری) (بلی بلی) (سخن) (سوز) (عشق) (م)
(نشان) (علامت) (یا) (وحدتیه) (دارد) (طونار) (معنای) (اششارتی) (ای)
محبوب حقیقی سنکه بعد افتنا حافظی مقبول در کا ایدان نبرو اسان غیبتدن ظهور ایدن
کلمات قدسیه عشق خواص وعواک قلبه مؤثر و حیات بخشدر بلی بلی سخن عشق
وحالات صادقه نک علامتی سامعینک قلبه سوز و حرارت و برنجیدر

درره عشق نشد کس بیقین محرم راز هر کسی بر حسب فهم کانی دارد
عشق بولنده کیمه بیقین ایلد محرم راز اولدی هر کیمه فهمی حسنه برظن طونار
(مفردات) (در) (فی) (ره) (بول) (عشق) (م) (نشد) (اولدی) (کس) (کیمه) (بیقین)
یقینله (محرم) (م) (راز) (سر) (هر کسی) (هر کیمه) (بر) (علی) (حسب) (مقتضا)
(فهم) (م) (کان) (ظن) (یا) (وحدتیه) (دارد) (طونار) (معنای) (اششارتی) (چونکه)

عشق

استادی باشین اشغه صالد یغیوندر بیای قدح با حرف صله پای قدح اضافتی لامبه در قدحک دینه دیمکدر ز بر ترک اورته سنده
رقدح واروقدحک اطرافنده دیندن جیمهش افقه به بکرز الی یاض چیمکی وار تنکیم بسحق شیرازی دیمشدر * ترکس
که چن از رخ او کشت منور کوبند که دارد طبقی سیم بر از زر در دیده بسحق نه زرد دارد و نه سیم شش نان تنک دارد و یک طاس
من عفر پس کویا که ترکسک اول الی افقه به بکرز الی پیرانی باده به و بر مکیچون قدح دینه قونلشدر حاصلی بهار زمانیدر

هر کیمهک بش الی افقه سی واران قدح دینه قومق کرک یعنی باده به صرف الیک کرک تنکیم ترکس ایشدر حاصلی باده
نوشلده و عیش و عشرته اغراددر (مراد دل ز که جویم که نیست دلداری * که جلوه نظر و شبهه کرم دارد) مراد دل اضافتی
لامبه که بولنده اسمد کیمه معناسنه عریده من کبی ایکچی که حرف تعلیل دلدارو صف ترکیبدر بحسب اللفه کوکل طو نیچی
دیمکدر اما مراد کوکلی قبض اید بچیدر با حرف وحدت که حرف رابط صفت جلوه نظر اضافتی بیانه شبهه کرم ده
بویله در یعنی عشاقه نظری و انشائی

۴۲۱

واحسان و کرمی اولدیمکدر * محصول بیت *

عشق صفات اللهندرق حق تعالی که ذاتی عقول ادرا کدن عاجز اولدی کبی
علی وجه الا حاطه کنه صفاتی ادرا کدن دخی عاجزدر در عشق بولنده کیمه بیقین
وجه اوزره اسرار عشقه واسرار کلمات عشقه واقف و محرم اولدی انچون تا و بلی
مشکل اولان کلمات قدسیه اهل الهی بعض علما مشابها ته ملحق قیلشدر در
هر بر کیمه استعدادی و فهمی مقدار نجه بر ظل غایی اولدی بیچون (ماعر فذک
حق معرفتک) ایلد اظهار عجز ایشلدر

باخرابات نشینان ز کرامات ملاف هر سخن وقتی و هر نکته مکانی دارد

خرابات نشینله کرامات ملدن لاف اورمه هر سوز بروقتی و هر نکته بر مکانی طونار
(مفردات) (با) (للملا بسه) (خرابات نشین) (خرابه ده) (اوتور بیچی) (الف ونون)
ادات جمع (ز) من (کرامات) (م) (ملا ف) (لاف اورمه) (هر سخن) (هر سوز)
(وقتی) (بروقت) (هر نکته) (هر اسرار) (مکانی) (بر مکان) (دارد) (طونار)
(معنای) (اششارتی) (بوخرابات) (عالمده) (عنات نشین) (اولوب) (محرم) (اسرار) (الله) (اولان)
اولوا الابصارل حضورنده کراماتدن لاف اورمه که بی ادب کدر محرومیت
و مردود بنه سیدر و هر سوزک بروقتی و هر اسرارک بر مکانی واردر

زیرک مرغ زبک نشوددر چمنش نغمه سرای هر بهاری که زدنل خزان دارد

زیرک مرغ اول بهسارک چمنده نرم اید بیچی اولز هر بهار که اردنن برخزانی
طونار (مفردات) (مرغ) (فوش) (زیرک) (عاقل) (نشود) (اولز) (در) (فی) (چمن)
باغ و بستانک (ش) (ضمیر) (نغمه سرای) (نغمه) (وزن) (اید بیچی) (بهسار) (م) (با)
وحدتیه (ز) من (دنیهال) (ارد) (خران) (م) (با) (وحدتیه) (دارد) (طونار)
(معنای) (اششارتی) (اوج) (اعلایه) (طیرانه) (همتی) (اولان) (سالك) (عاقل) (اول) (کننده) (شیخک)
صحنی بر کانه ن و آثار ذ کردن ظهور ایدن حالانه و کشف و کراماته مغرور اولوب
هر بر مردان خدایک حضورنده اظهار ولایت و دعوی کرامت ایلز زرا بهار بشارت کنی
اظهاری عقبنده خزان کندوی خراب ایتیکی کبی دعوا ایلد اظهار حالات و افشای
کرامات ایدنلرک دخی عافیتی خراب اواسه کرکدر

کوی خوبی که برداز تو که خورشید اینجا نه سوار بست که در دست عذابی دارد

خوباق طوبی سندن کیم ایتور که خورشید بولنده اول سوار کلددر که الله بر عنان
طوته (مفردات) (کوی) (طوب) (خوب) (م) (یا) (مصدریه) (که) (کیم) (برد)
ایتور (ز تو) (سندن) (خورشید) (کونش) (اینگجه) (بوراده) (نه) (نی) (سوار) (اتلی)
(با) (وحدتیه) (است) (در) (در) (فی) (دست) (ال) (عنان) (بولار) (دارد) (طوته)
(معنای) (اششارتی) (اولیه) (کین) (عارفان) (اصلین) (ما سونین) (اولمده) (قرندن) (عرفانلری)
زیاده اندکجه خوف و خشنلری زیاده اولوب تفسار بی و وجودی و محو و فنا
ایش ایکن بودعوی و غرور نه عجب حبس اسر قدر انکیچون ارشادا حافظ بیورر که

کل

۱۰۶

لایتنک تحفه بقده مراد بودر که کل ایچنده اولان صریحه نسته النون کبی در کل پراغنی تشار ایدر اما انی امساک ایدر دین
بیتک مرادینه واصل اولمش ز را امساک که استادا ایلشدر در دوراش و بولاش اولد یغیونر کانه که زری ایچنده در تنکیم
خواجه بیورر (بیت) (احوال) (کنج) (قارون) (کلام) (داد) (بر باد) (باغچه) (باز) (کوبد) (تاز) (نهان) (ندارد) (مصرع) (نایتنک) (تحفه) (بقده) (زرا)
کلاک عقلی سنی بوز عیله منهم طونار دین عقل اول غیر متعوج بکر معنی اختراع ایش (ز سر غیب کس اکاه نیست قصه مخوان

* کدام مجرم دل رددین حرام دارد) سرغیب اضافتی لامیه در قصه مخواک مقدم مفعولید ربو تنبیه در شول اول کیمه که اسرار و احوال غیبیه به اطلاع دعوا سن ایدوب قصه خون کبی بحالده بسط کلام ایدر پس بونک کیلری بواشدن نهی ایدوب بیور که خدا کیستنی اسرار غیبیه به مطلع ایلز الاوسی والهام سبیل تنکیم انبیایه و اولیایه واقعدر پس استفهام انکاری طریقه بیور کدام مجرم دل کدام ادات استفهام در عربیده ای کبی مجرم افتده حرم معنا سنه در تنکیم فلان کیمه فلان خانوگ مجرمیدر در یعنی نکاحی

۴۲۲

یارب بوادی دهشته سندن عسابت اولدجه سعادت طوبی و ایمان سلامتی کیم ایلزور که بوقسماده اسب کرمنایه سوار اولش خورشید کبی ضیائش ایدبجی اولیاه الله لك عنان اختیار لری السندن کتشدردر کاه حقه نیازده مخیر و سر کردان قاشدر

مدعی به دی حافظه لغز و نکتده صائمسون بزم قلمزدخی بر زبان و بر پسان طوطار (مفردات) (مدعی) دعوی اعلی (کو) سوله (لغز) کوچ لغت (نکته) اسرار (بحفاظ) حافظه (مفروض) صائمسون (کلت) قلم (ما) بزم (نیز) دخی (زبان) پردل (بیان) ضمیر، اولانی اظهار (با) وحدتیه (دارد) طوطار (معنای اشارتی) الفاظ و عباراته و بیان اسرار معانی به مغرور اولش مدعی به سوله اسرار معانی حقیقتده واصل اولش حافظه مجرد تقلید الیه معرفت صائمسون بزم (اول ما خلق الله القلم) الیه تعبیر اولان نور محمدیه مظهر اولش قلم قلمزدن اولان ظهوراته دخی بر زبان غیب و بر بیان لاریب وارد که انی فهمیدن مدعی محروم و عاجزدر

وله ایضا

خون از دیده خون دل همه بروی مارود بروی مازدیده نبینی چهارود خون دل چشمزدن دوکلی بزم بوزم اوزره کیدر بزم بوزم اوزره کورم مبین کوزدن نه لر کیدر (مفردات) (از) من (دیده) کوز (خون) قان (دل) کسوکل (همه) دوکلی (بر) علی (روی) بوز (ما) بزم (رود) کیدر (بر) علی (روی) بوز (ما) بزم (ز) من (دیده) کوز (نبینی) کورم مبین (چهار) نه لر (رود) کیدر (معنای اشارتی) بزم داغ عشقه باغش جگر عجزقانی دائم دیده مزدن روان او اور بزم بوزم اوزره کورم مبین کوزدن نه لر کیدر

مادر درون سینه هوایی نهفته ایم بر باد اگر رود دل مازان هوارود بزمینه من ایچند برهوا پنجهان ایقشز که بزم کوکرا کر باده کیده اول هوان کیدر (مفردات) (ما) بزم (در) فی (درون) ایچ (سینه) کوکس (هوا) محبت (یا) وحدتیه (نهفته) کیرالو (ایم) ضمیر (بر) علی (باد) یل (اگر) شرطیه (رود) کیده (دل) بزم کوکرا (زان هوا) اول هوان (رود) کیده (معنای اشارتی) برصنایت حقه درون قلمزده محبت الهیه بی کیرالو زرد اگر بزم قلمز نور حقه مستغرق اولوب محو و فایه کیدر ده بوجیدن کیدر که (المشقی نار فی القلوب تحرق ماسوی محبوب)

بر خاک راه بار نهادیم روی خویش بروی مارواست اگر آشنارود کندی بوز بزمی بارک راه خانی اوزره قودق اگر آشنای بزم رو بزم اوزره کیدر رواد (مفردات) (بر) علی (خاک) طبراق (راه) بول (بار) م (نهادیم) قودق (روی) بوز (خویش) کندی (بر روی ما) بزم بوز بزم (اگر) م (آشنا) بیاش (رود) کیده (معنای اشارتی) آثار فانی کور که رضا الله بولده کندی بوز بزمی

خاک

جانب اهل و قاجانینی رعایت الیه خدا اول کسندی جیسع احوالده بلادن صقلیه بور دینده آصفینک برغزل و ار که مصلحی دعاده واقع اولش بونک کبی (یت) خدا در دل آن سینه رانکه دارد که حق صحبت در پشته رانکه دارد (کرت هواست که مشوق نکسلد پیمان نگاه دار سرشته تانکه دارد) که حرف بیان نکسلد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قیریه دیمکدر پیمان عهد

و قول و قرار معنانه در محصول بیت اگر هوسک و ارایسه که مشوق بیان محبتی قطع الیه سر رشته محبتی رعایت ادب و صقلیه تا اول دخی صقلیه یعنی سن محبتده ثابت اول که اولدخی ثابت اوله (حدیث دوست نکویم مکر بحضرت دوست که آشنای سن آشنایه دارد) حدیث بوند خبر معنانه در دوستانه اضافتی لامیه در مکر بونده الای استثنایه معنانه بحضرت باحرف صله دوسته اضافتی لامیه که حرف تعلیل آشنایش سخن آشنا اضافتی لامیه محصول بیت دوستک خبرن سولیم الا دوستک حضور یت یعنی کندینه زیر آشنا آشناک سوزنی صافله کیمه افشا ایلز (جو گفتش که دل من نگاه دار چه گفت ز دست بنده چه خبر خدایه دارد) جو حرف تعلیل گفتش شین ضمیر دله

۴۲۳

خاک مذله قودق لایق اولان بودر که آشنای حق اولان مردان خدایوز عزاووزه قدم باصمقی الیه شرفیاب اوله وز

سبیلست آب دیده و بر هر که بگذرد کر خود دیش ز سنک بود هم زجارود کوزم باشی برسیدر هر کیمه که مرور اید اکرانک کندی قلبی طاشا سندن اوله هم برندن کیدر (مفردات) (سبیلست) برسیدر (آب دیده) کوزم باشی (بر) زان (هر که) هر کیمه که (بگذرد) کچه (کر) اکر (خود) کندی (دل) قلب (ش) ضمیر (ز) من (سنک) طاش (بود) اوله (هم) دخی (ز) من (جا) محل (رود) کیدر (معنای اشارتی) کوزم بزمک باشش کتشدن اول قدر محل مرحت اولدکه هر کیم کورسد اکرانک کوکلی طاش کبی قنی ایسه دخی برندن کیدر که بزم مرحت ایدوب دعا ایدر اهل شفقت اولان مردان خدایک نظر و همت ایتملری بطریق الاولیدر

مارا آب دیده و روز ما جراست زان رهگذر که بر سر کویش چارود بزم کوزم باشیله کیمه و کوند ز ما جرم وار در اول رهگذردن که نیچون انک محله سنه کیدر (مفردات) (ما) بزم (را) ادا مفعول (آب دیده) کوزم باشی (آب) (شب) کیمه (روز) کوندن (ما جرا) جنک (است) وارد (ران) اندن (رهگذر) کیدر بولی (بر) علی (سر) باش (کوی) محله (ش) ضمیر (چرا) نیچون (رود) کیدر (معنای اشارتی) کرچه کتشدن بک جالب رجته در اما در عشفه تحمل ایچوب جور محبوسدن شکایت بلکه لطیفی و قهری برینین جاهل حالندن حکایت اندکی اشعارا بتدیکیچون کتشد بکاک غوائلندن حضرت الهه استعاده ایدوب نغله مجاهده اوزره بک طمره سیل ایدر چکیکه ایچر بک کول ایدوب حال درونی نیچون اظهار ایدر سن دیوره حقه درد عشفه و آتش محبت تحمل ایچوب افشای سرایتک ربای مهلهکه سبب اولوب هلاک او اورسین دیو

خرشید خاوری کتدار زشک جامه چاک کرماه مهر پرور من در فبارود مشرق کوشی رشکندن جامه سنی چاک ایدر اکر بزم محبت لوما هم قفتان کیده (مفردات) (خرشید) کوش (خاور) مشرق (یا) نبیه (کند) ایدر (ان) من (زشک) کونی (جامه) طون (چاک) برقی (کر) اکر (ما) آی (مهر) محبت (پرور) بسلیجی (من) بن (در) فی (قبا) قفتان (رود) کیده (معنای اشارتی) اخنی من دیب النزل اولان حیل نهفسدن خرشید خاور کبی انواع عباد الله نورایت تحصیل ایدن عابد نور معرفه الله و فیض تجلی خدایه واصل اولنله نغله صورت خیره اولان حیل و تلباتی شیطاک مکرندن زیاده کوروب غیبر نلندن درگاه حقه خجیل اوله شلدر

حافظه کوی میکده دائم بصدق دل چون صوفیان صومعه دارا صفارود

مر کوز اولان جانانه راجه سدر که حرف را بط مفعول و قول مابعدی مفعول چه کفت مصراع ثانی بو کفتک مفعولیدر چه خبر دله حاصل او اوردیمکدر محصول بیت چونکه جانانه دیدم که بزم کوکلی رعایت الیه دیدی یعنی مصراع ثانیست مضمونی دیدی قولک انندن نه حاصل او اور خدا صقلیه دیدی یعنی هر نه که ایسترسک خداین اینه قوللندن استمه زیرا الهه ارادتی اولنجه قول سنه به قادر دکلدر دیمکدر (سرور و دل و جامه فدای آن محبوب که حق محبت مهر و وفا کنده دارد فدای آن اضافتی مصدرک مفعولده اضافتی حرف رابط صفت حق محبت مهر و وفا اضافتی لامیه در در محصول بیت باشم دخی مالم و دل و جامه اول محبوسه فدا در که مهر و وفا محبتی حقنی رعایت الیه یعنی وفادار و مهر دار اوله و غدار اولیه (عباد آن سرزاف اردل مرابینی زروی اصف بکوش که جانکه دارد) صبا شادی حرف نداسی محذوف آن سرزاف پیور یعنی جاناک سرزافنه اشارتدر دل مرا اضافتی لامیه یعنی فعل مضارع مفرد غائب در کورسک دیمکدر فعل شرط واقعدر مصراع ثانی جوابیدر بکوش شین ضمیر دله راجه در که حرف بیان مفعول و قول جانانه منزل و مقام معنانه در محصول بیت ای صبا اکر بزم کوکلی اول سرزافده کورسک اکا لطیف بوزدن سوله که بر بزمی صقلیو طو سون یعنی بر بزمی بکلسون که زمانه بر جکر زمانه بر جکر (دل) عاش چنان کن که کر بلغز دپای فرشته ات بدوست دعائیکه دارد (دلا مادی که حرف بیان بلغز باحرف استقبال لغزد فعل مضارع مفرد غائب سورچر دیمکدر پای بلغزک فاعلی فرشته ات تاضیری خطاب بدوست با مع معنانه دعا به اضافتی بیانیه محصول بیت ای کوکل انجیلن در لاک الیه که اکر انیک سورچرسه ملک سنی ایکی دعا الیه صقلیه یعنی عالمه خلقه شوبله معاش الیه که سندن بزمه واقع او اورسه ملکر سنکچون دعایه مشغول اولدر (مبارزان و بلان خواجه رانکه دراد که هیچو جان کرامی شمانکه دارد) بویت دیواندره بولنسی اما شرحدله موجود اولد بغیچون تنیم فائده ایچون بازادی مبارزان الف و نوله جسع اولدی ذوی العقوله صفت اولد بغیچون زیر امارز بهادره دیرل که فارسیجه دایر دیرل لفظ عربی در بلانده بوبله در اما فارسیدر یعنی عطف تقسیری واقع

اولش مفردي بلدرخواجه بونده افندي وول نعمتن عبادتدروخواجه دن مرادباري تعالي اوابي روشدردين خطاي فاحش اياش
 زيرا اسماء الله توفيقدر وخواجه اطلاقي خدايه شار عدن مسوع دكلدر و بويكيسه ك كبي خطاياسي لابعده ولايصحي در
 خواجه دن مراد خدا اوليجي اتني بهادره اصملاق زياده فاسد در كرامی كاف بحميك كسری وضيله لغتدر عزير ديكدر
 حاصلی موز و مكرم معناسنه در جان كرامی اضافتي پيايه در شما اصلنده شمارا ایدی ضرورت وزنجون وقافيه ايچون راحذف
 اولندي * محصول بيت * اي بهادرلر خواجگزی صفلاك و كوزدهك كه سزی جان عزير كي كوزده و رعایت ايله يعني سزافنديكرك
 حفظنده و رعایتنده اسمال ايلك تا كه

۴۲۴

حافظ ميخانه محله سنه دالم صدق دل صومعه طوبجي صوفيلر كي صفادن كيدر
 (مفردات) (حافظ) م (با) للابسة (كوي) محله (ميكده) ميخانه (دالم)
 م (بصدق) صدق ايله (دل) كوكل (با) مصدر به (چون) مثل (صوفيان)
 م (صومعه دار) معبد طوبجي (از) من (صفاء) م (رود) كيدر (معناي
 اشارتي) نفس اندن صومعه رو كوشه وحدت اختيار ايدن صوفي صافيلر كي
 دالم حافظ نور معرفه الله ايله صافي اولديندن بجمده الله عشق الهی ميخانه سنه
 صدق دل ايله وخالص قلب ايله كيدر معناه الله بالصدق والاخلاص
 وله ايضا

چودست در سزافش زم شتاب رود * وراشتي طلب با سر عتاب رود *

چونكه انك سزافته ال اورم تابه كيدر يعني حرارت نوروا كرا صلح طلب ايدم عتاب
 طرفه كيدر (مفردات) (چون) چونكه (دست) ال (در) في (سر) اوج (زلف)
 م (ش) ضمير (زم) اورم (با) للابسة (تاب) حرارت (رود) كيدر (در)
 واكر (آشتي) صلح (طلم) طاب ايدم (با) للابسة (سر) طرف (عتاب)
 م (رود) كيدر (معناي اشارتي) چونكه اسرار تجليات صفات الهيد به اطلاع
 مراد ايلم غيرت الهيه درون و بيرون حرارت آتش عشقه خراب ايدروا كرو وجود
 پرستك ايله زهد و صلاح صوري اوزره اولسم راه عشقه سن جاكی صافندك
 اي قاصر همت و بي حجت ديوعتاب ط فند كيدر

چوما نوره نظاركان بيجاره * زند بگوشه ابرود رنقاب رود *

بيكي آي كبي بيجاره نظار بيجاركي يولني كوشه ابروايله اورونقابه كيدر (مفردات)
 (جو) مثل (ما) آي (نو) بيكي (ره) يول (نظاركان) نظار ايد بيجار (بيجاره)
 م (زند) اور (با) للابسة (كوشه) طرف (ابرو) فاش (در) في (نقاب)
 برده (رود) كيدر (معناي اشارتي) لکن اول محبوب حقيقي جانيته نظرن قصر
 ايدوب حضورنده ثابت اولان عاشق بيجاره ره نجسلي نورني ماه نو كبي اظهار
 اينكله زهد و صلاح صوري يولان اوروب بنه برده غيب هو بنده استنار ايدرك
 (قلوب الاحرار بين الجبلي والاستنار)

شب شراب خرام كند به بیداری * واکر بر وزحکایت آنم بخواب رود *

شراب كچه سي بني بيدار افله خراب ايلروا كروند زده حكايت ايدم خواهه كيدر
 (مفردات) (شب) كچه (شراب) م (خراب) م (ميم) ضمير (كند) ايدرك (با)
 للابسة (بيدار) اوباني (با) مصدر به (وكر) واكر (با) ظرفيه (روز) كوندز
 (حكايت) م (كیم) ايدم (با) ظرفيه (خواب) اويغو (رود) كيدر (معناي
 اشارتي) بجمده الله ظلت بشر به ده ايكن اول محبوب شراب عشق بيدار افيله
 وجودم ملكتي خراب ايدوب اسرار حرم قدسيه سنه بني آشنا ايلدي اكر اول اسرار
 آشكاره حكايت ايدم اول محبوب بندين كوزيوموب بني محبوب و مستور ايدرك
 ودرگاه عزتدن دور ايدرك

طريق

محبوب بلرك نازي وشيرين حركتي حورعريده احورك و حوراء ك جميدراما محم مفرد مقامنده استعمال ايدروا سولولري اوزره الف
 ونونه جمع ايدرك نكیم كستانده واقدر (بيت) حوران بهشتي رادوزخ بوداعراف * ازدوزخسان پرس كه اعراف بهشت)
 پري لغت عجمده جنه درلر خوي با حرف مصدر كه حرف بيان فلا ني با حرف تكبر * محصول بيت * حورو بر نك شيوه نازي
 كرجه لطيفدرا ما كوزلك و لطافت اولدر كه فلان كيمه نك وارافاظ كابه دندر مرادي كندی جانانك مدحيدر يعني نيم جانانم حور
 و پريدن كوزلدرك (چشمه چشم مرا اي كل خندان در باب * كه باميد تو خوش آب رواني دارد) چشمه چشم اضافتي پيايه در

ومرايه اضافتي لاميه كل خندان اضافتيه پيايه خندان صفت مشبهه در خنديدندن كولكن ديمكدر در باب اكله و تدارك ايله
 بول معنا سنه در ايرش معناسنه دكلدر بعضلرظن ايلديكي كبي كه حرف تعليل باميدتوبا مع معناسنه در و اضافتي لاميه خوش
 اصلا معناسنه در آب رواني اضافتي پيايه با حرف وحدت و بيا تكبر * محصول بيت * بنم كوزم چشمه سني اي كوكل خندان بوقه
 و بول يعني تدارك ايله زيرا سنك اميد كله اعلا آب رواني واري يعني آب روان كناري مقبول و خوش آينده در ايدمي چشم چشمه
 حسنه كل كه خوش آب رواني وارتاكه ذوق و صفائيله سين (خم ابروي تودرصعت تيراندازي * بستند از دست هراكس
 كه كاني دارد) خم ابروي توافضلري
 لاميه در تيراندازي با حرف مصدر ري
 تيرانداز وصف تركيبدر انداز بدندن
 اوفي آنجي ديمكدر بستند با حرف نا كيد
 سند فعل ماضي مفرد غائب سندن
 الدي ديمكدر و سندن هراكسه اضافتي
 لاميه در كه رابط صفت كاني با وحدت
 و بيا تكبر ايچوندر * محصول بيت *
 سنك خم ابروك تيراندازي صفت شده
 الذن الدي هر كيمه ك كاني
 در ايمني سنك كان ابروك تيراندازي
 كانكش و تيراندازره غلبه ايتوب المرندن
 تيركانلرين الدي كه سز تيراندازي لايق
 دكل ديوي يعني بوصفنده سز كامل
 دكلسمز ديمكدر (دل نشان شد سخم
 تانوقبواش كړدي آري آري سخن عشق
 نشاني دارد) دل نشان وصف تركيبدر
 نشايدندن ديك و دكك لازمه متعدي
 پيشده مشتر كيدر يعني داده دكلچي
 حاصلی دلده ناثير ايدمي اوايد ديمكدر
 كلامك دلدره ناثيرندن عبارتدر اما
 اكتر دادن بدل خاطر افظني ابراد
 ايدرك نكیم آصني ابراد ايلسدر *
 (بيت) ميگفت شرح تيرني پيكانت
 آصني * تير تو كردان همه خاطر نشا
 باقي * (بيت) رخك عكيله سخن دیده
 باغ و گلستانمدر * فهاال سر بانك
 خيلدن خاطر نشاندرك آصني پيشده
 تيرك خاطر نشان ايلدي ديمكدر غرض
 اكلندي ديمكدر اماباتي نك پيشده
 خيلدن خاطر مده مر كوزولتدر
 يعني از بر مده در سخن شدكله سنك
 فاعلبدر و ميه اضافتي لاميه در
 تابونده ابتدای غایت ايچو ندر زمانده
 هندي قبولش ضميري سخنه راجعدر
 آري آري تا كيد لفظي سخن عشق
 اضافتي لاميه در نشاني با وحدت و بيا تكبر

۴۲۵

طريق عشق بر آشوب و فتنه است اي دل * بفتند آنكه در ين راه شتاب رود *

عشق بولي غوغا فتنه ايله بردري كوكل دوشراول كيمه كه بو يونده سر عتله
 كيدر (مفردات) (طريق) يول (عشق) م (پر) طولو (آشوب) غوغا (فتنه)
 م (است) در (اي دل) اي كوكل (با) زائد (افتد) دوشر (آنكه) اول كيمه كه
 (در) في (اي) يول (راه) يول (باشتاب) سر عتله (رود) كيدر (معناي اشارتي)
 بوراه و مر حله عشق غرور ايله وكرامت فروشايق ايله بي خوف كيده جيك بول
 دكلركه هر بركي كاعنده بونفس و شيطان الذن صد عزرا خوف هلاك و اضلال
 وآفات و عقوبات پرمال و اردري كوكل هر كيمه رهبر سزواني و تاملسمز بو يونده
 كيدر سه دام شيطانه دوشر و ضلالتده قابو بولندن شاشر

حباب راجوفد باد نخوت اندر سر * كلاه داريش اندر سر شراب رود *

چونكه حبابك باشنه كبر بلي دوشه انك كلاه داراخي شراب طرفد كيدر (مفردات)
 (حباب) صواوزرنده حول هوان حاصل اولان قيسار جقي (را) ادات مفعول
 (جو) چونكه (فتد) دوشه (باد) يل (نخوت) كبر (اندر) في (سر) باش
 (كلاه دار) كلاه طوبجي (با) مصدر به (ش) ضمير (اندر) في (سر) باش
 (شراب) م (رود) كيدر (معناي اشارتي) اي كوكل اكر هو اي نفس سني
 رهبردن منع ايدوب كبر و غرور بلي باشكه دوشر سه بونك كبي عقبه عظيم دن
 خلاصه طريق بودركه قبولات بشريه يي ترك ايدوب راه عشق اختيار ايليه كه
 جميع عال نفسايله لك دواسي عشقه ر

دلچو پير شدی حسن و نازکی مفروش * كه اين معالاه در عالم شيب رود *

اي كوكل چونكه پير اولدك حسن و نازكك صافته زيرا بومه ميه جوانق قائده
 كيدر (مفردات) (دلا) اي كوكل (چو) چونكه (پير) قوجه (شدي) اولدك
 (حسن) م (نازك) م (با) مصدر به (مفروش) صافته (كه) زيرا (بن) بومه ميه
 م (در) في (عالم) زمان (شيب) كجلك (رود) كيدر (معناي اشارتي) كرجه
 جوانق اسباب كبرددر اي كوكل چونكه پير اولدك بقايه عزمك قريب اوايد
 بوند نصركه حسن و نازكك صافتي كال جاقنددر

سواد نامه موی سبزه چون طی شد * بياض كم نشود كرسد انتخاب رود *

سياه مويك چونكه سواد نامه سي طی اوايد بياض موي نقصان اولان اكر بوز
 كره انتخاب واقع ايله (مفردات) (سواد) قاره (نامه) م (موي) قبل (سياه)
 م (جو) چونكه (طی) دورمك (شد) اوايد (بياض) م (كم) اكسك (نشود)
 اولان (كر) (كر) بوز (انتخاب) اورندولك (رود) كيدر (معناي اشارتي)
 چونكه صفاتك سياهلر دفتري دور ايد و بياض اولغه باشلدي بياضلر بني
 رز برزد و شروب قوباري ايله بياضی دو كتر شمه نصركه غرورك قائده سي بوقدر
 همان انصاف كركدر

۱۰۷

طريق

ايچوندر * محصول بيت * بنم سوزم دلشان اوايد يعني خاطر لده مؤثر و ثابت اوايد حاصلی خاني سوزي
 از بر ادي سن سوزي قبول ايله لي لي عشق سوزك نشاني و علامتي و اردر يعني عشق و محبتدن ناني اولان
 كلام سوزناك و مؤثر اولور آني هر كس قبوله تاني ايدرك (درره عشق نشدكس يقين محرم راز * هر كسي بر حسب
 فهم كاني دارد) ره عشق اضافتي لاميه بيفين با حرف مصاحبت محرم راز اضافتي مصدر مييك مفعولنده اضافتي هر كسي
 با وحدت و بيا تكبر ايچوندر حسب حالك و سينك فقهه ليله مقدار و عدد معناسنه در فقهه اضافتي لاميه كاني با وحدت و بيا تكبر

ایچوندر * محصول بیت * عشق طریقه شده کیمه یقینا راز عشقه محرم اولدی یعنی حقیقه عشق بیلدی اگرچه هر کیمسه
 فهمی مقدار نیجه برطن طوتار یعنی هر کیمسه نک فهمی مقدار نیجه راز عشقه اطلاعی وار حاصلی هر کس بن مطلع
 دیودنواستنده در هیچ کیمسه نک عدم علمه اقراری یوقدر (باخرایات نشینان زکرامات ملاف * هر سخن وقتی وهر نکته
 مکانی دارد) باحرف صله خرابیات نشینان الف و نوله جمع اولدی ذوی العفوله صفت اولدیغیچون
 تقدیری ازان خرابیات نشینان ایدی خرابیات نشین وصف تر کیمیدر بخانه ده اوتور بیجی معنا سنه یعنی باده
 نوش کرامات یونده خوارق عاده معنا سنه در که

کدانی در جانات سلطان مفروش * کسی ز سایه این در با قذب رود
 جانات قیوسنک کدانی سلطان صانع بر کیمه یوقبولک سایه سندن آفتابه
 کیدر (مفردات) (کدا) (فقر) (یا) (مصدر به) (در) (قبو) (جانات) (محبوب) (با)
 للملا بس (سلطنت) م (مفروش) صانع (کسی) (رکیمه) (ز) (من) (سایه)
 کولکه (ان) (و) (در) (قبو) (یا) (ظرفیه) (آفتاب) (کونش) (رود) (کیدر)
 (معنای اشارتی) ای کولکل صد هزار ذل وحقارتله و تواضع و مسکنتله محبوب
 حقیقینک در معنی بسته تضرع و نیاز الیه اولان کدانی و فقیر اقی سلطان لغنی
 سلطنت قایده به صانع ز بر اومعنی قیوسنک سایه سنی بکاین طاقت آفتابه ابر و معنی
 قیوسی آچاوب جمال محوی مشاهده ایدر

مرا بهد شکن خواندی و همی ترسم * که با تو روز قیامت همین خطاب رود
 بکاههد شکن اوفودک و دائم فور قزم که قیامت کونی یو خطاب سکا وقع اوله
 (مفردات) (مرا) (بکا) (یا) (ملا بس) (عهد شکن) (عهدنی) (بوز بیجی) (خواندی)
 اوفودک (همی) (دائم) (ترسم) (فور قزم) (باتو) (سکا) (روز قیامت) (قیامت کونی)
 (هم) (دخی) (این) (بو) (خطاب) م (رود) (کیدر) (معنای اشارتی) ای کولکل سن
 بکا عهد شکن اوفودک اما منظر رجان اولان قلبدر صورته نظر یوقدر انکچون
 دائم فور قزم که خانه تجلی نیچون خراب ایندک دیو یو خطاب سکا واقع اوله

حجاب راه تو بی حافظ از میان رخبر * خوشا کسی که در بن راه بی حجاب رود
 بولک حجابی سنسین ای حافظ اورتادن قاتی نه عجب لطیف شول کیمسه که یو یوله
 حجاب سز کیدر (مفردات) (حجب) (برد) (راه) (یول) (تویی) (سنسین) (حافظ)
 م (از) (من) (میان) (اورته) (رخبر) (خوشا) (نه عجب) (لطیف) (کسی) (که)
 شول بر کیمسه که (در بن راه) (یو یوله) (بی حجاب) (حجاب سز) (رود) (کیدر)
 (معنای اشارتی) (وجودک) (ذنوب) (لایقاس) (علیه) (ذنوب) (آخر) (سرنجه) (کبر و غرور)
 و جمیع عبوبک منشی وجوددر ای حافظ پوره عشقک حجابی دخی حقیقه
 یو وجود کدر اورتادن قاتی و وجودی ترک الله سعادت شول کیمسه که یو حجاب اولان
 وجودی ترک ایوب (موتوا قبل ان تموتوا) سربزه مظهر اولغه بلا حجاب مشاهده
 جل الله واصل اوله متع الله بهذه السعادة آمین * و له ایضا *

مسلمانان مرا وقتی دل بود * که با وی کفنی کر مشکلی بود
 ای مسلمانان مرا بروقت بر کرکلم و ارایدی که اگر مشکلم اولیدی اکا دردم
 (مفردات) (مسلمانان) (ای مسلمانان) (مرا) (بیم) (دفعی) (بروقت) (دلی) (برکولکم)
 (بود) (وارایدی) (باوی) (کا) (کفنی) (دردم) (کر) (اگر) (مشکلی) (برمشکلم) (بود)
 اولیدی (معنای اشارتی) ای دین فردا شلری بکادعا و عمت ایدک زرباوشو اغل
 وجود بی محبوب ایتشدر بیم بروقت برقاب آکا هم واراید بکه (استفت قلبک)
 حدیثی سرنجه اگر بر مشکل امر واقع اوله اکا مراجعت ایوب سکرت یواوردم

ولی

اینها یونده دیمکدر یعنی کوزلک میدانده نه ادات نی سوار آنلی دیمکدر یا وحدت نوعیه و سبب و ادات خبر بر درلو آنلی
 دکلدر دیمکدر که حرف رابط صفت عتانی با حرف تنکیر و عتانی او یان دیز کئی بولک کی یزده اختصاردن کنایتدر * محصول بیت *
 کوزلک طوبی یعنی کسوز لکی کیم ایلند بیلور سندن یعنی کوز لکی سندن کیم آله یاور که کونش یومیدان
 حسنه بر درلو آنلی دکلدر که البته عتانی اختصاری اوله یعنی کونش یوقدر لطافت و خوبلغیه سنک حسنه فریفته
 و بی اختیار در پس چنده سن جیع کوزلره غالبین (مدعی کولغز و نکته بحافظ مفروش * کلک مانیز زبانی و بیانی دارد)

مدعی بونده دعوی فضل و کمال ایدن کیمه در کر کیمه دعوی صحیح اولسون کر کیمه اولسون رامقدر در تقدیری
 مدعی را کوفل امر مفرد مخاطب مدعی به سبویه مایعده مقول قولدر لغز اسمددر کرلی معنا سنه عرب الغزنی کلامه در سخن
 بر کیمه مرادنی تعبیه ایلنه یعنی کر لسه جعی الفاظ کلور جمع قلندر اصلنده لغز بر یوبک دلکاردن برینه دیر زبانه
 تفصیله محتاجدر اما بولک مقامی دکل نکسته دن بونده کلام دقیق مرا ددر مفروش فعل فهی مفرد مخاطب صاعده
 دیمکدر فرو شیدندن کلک بونده قلمر نیز دخی دیمکدر زبانی و بیانی یاری تنکیر ایچوندر * محصول بیت * خواجه
 اتفاقات طریقه یورر عامله مدعی به

ولی همدرد بوی مصلحت بین * که سنطه زهر اهل دلی بود
 لکن همدرد و مصلحت بین بر کولک ایدی که هر بر اهل دلک ظاهر و معنی ایدی
 (مفردات) (ولی) (لکن) (همدرد) (درد) (دش) (بودی) (ایدی) (مصلحت بین)
 مصلحت کور بیجی (استظهار) معین (هر اهل دلی) هر بر اهل قلبک (بود)
 ایدی (معنای اشارتی) اول آکا کولک اهل درده بولادش ایدی و حق با الماسدن
 تمیز ایدوب مصلحت آخرنی کور بیجی ایدی (تعاونوا علی البر و التقوی) (سرنجه)
 راه عشقه هر بر اهل دله ظهیر و معین ایدی

من آشفته رادر هر بلای * رفیق کار دانی قالی بود
 بن پریشانه هر بر بلا ده بر قابل و رکار دان رفیق ایدی (مفردات) (من) (بن)
 (آشفته) (پریشان) (را) (ادات) (مفعول) (در) (فی) (هر بلای) (هر بر بلا ده) (رفیق) (م)
 (کار دان) م (با) (وحدت) (قابل) (مسند) (با) (وحدت) (بود) (ایدی)
 (معنای اشارتی) اول دل آکا راه عشقه هر بر بلا و حیلله فیده بر هادی
 و مستعد کار دان رفیق ایدی

بکر دانی چوی فتادم از چشم * بتدبیرش امید ساحلی بود
 جشمن چونکه بر کردابه دوشیدم انک تدبیرله بر ساحل امید و ارایدی (مفردات)
 (با) (الملا بس) (کرداب) (دکزک) (الته) (چور بله) (رک) (صبر) (کیدن) (بخل) (با) (وحدتیه)
 (چو) (چونکه) (می) (افتادم) (دوشیدم) (از) (من) (چشم) (کوز) (با) (الملا بس)
 (تدبیر) م (ش) (ضمیر) (امید) م (ساحل) (دکزک) (کناری) (بود) (ایدی) (معنای
 اشارتی) ماسوا به نظر و انفساندر بر کرداب هلا که دوشمش ایدم اول دل
 آکا هک تدبیرله ساحل نجاته چیقوب سلامت اولغله امید و ارایدی

زمن ضایع شد اندر کوی جانان * چه دامنگیر یارب مغزی بود
 جانان محله سنده بدن ضایع اولدی یارب بوجانان محله سی نه عجب دامنگیر مغزی
 اولدی (مفردات) (از) (من) (بن) (ضایع) م (شر) (اولدی) (اندر) (فی) (کری)
 محله (جانان) م (چه) (نه) (دامنگیر) (انک) (طوبیجی) (بارب) (عجب) (مغزی) م
 (بود) (اولدی) (معنای اشارتی) حضور حقیقه ثابت اولیوب ماسوا به نظری
 سبیه بدن ضایع اولدی بوا حسن معنی قوبوب عجباه مغزاده انکلی اولدی

سرشکم در طلب در ها چکانید * ولی از وصل او بهاصلی بود
 کوزم باشی اول ضایع اولمش کولک طلبنده انجول طامتلدی اما لک و صاندن بی
 حاصلی اولدی (مفردات) (سر شک) (کوز باشی) م (ضمیر) (در) (فی) (طلب)
 م (در) (انجو) (ها) (ادات) (جمع) (چکانید) (طامتلدی) (ولی) (انک) (از) (من)
 (وصل) م (او) (ضمیر) (بجها صلی) (حاصلسزاق) (بود) (اولدی) (معنای
 اشارتی) اول ضایع اولمش قلب آکا هک طلبنده انجو کئی چوق کوز باشلری
 دو کدم لکن راه حقه عدم استفا سندن اول مظهر تجلی الهی اولان قلبک

ایچون ومن اجلیه معنا سنه اوقی جائز * محصول بیت * بر سینه من ایچنده بر هوا کز لشمز که اگر زم دلز باده کیدر سده
 اول هوا دن کیدر یعنی بر سینه من ایچنده بر عشق و محبت کز لشمز که اگر کولک فایه وارر سه اول عشق و محبت او جندن
 وارر (بر خالار بار نهادیم روی خویش * بروی مارواست اگر آشارود) خاکراه بار اضافتری لایه در روی خویش اضافتیه
 بوله در روا جواز معنا سنه در یعنی جائزدر آشنا لفظ مشترکدر باش و صوده یوز کج پشیده یوقده برجه بروی ماده مالفظی
 ایهام طریقه واقعدر یعنی سخن و اب معنا سنه * محصول بیت * بارک خاک راهنه یعنی بولی طبرافته کندی یوز مری قودن

پس بزم بوزمن اوزره جائز در اگر آشنا بود سه ایکی معنایه آشنا دن بونده جان مراد اولفته جائزدر (سیلیست آب دیده و بر هر که بگذرد * کر چه داش زسک بودهم زجارود) سیلیست یا حرف وحدت و سین و تا انا ت خبر و آب دیده مؤخر مبتدا و اومعنای حالت افاده ایدر هر که اصلند بر هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولوب که برینه اقامت اولندی حاصلی حذف و ابصال قبلندندر بگذردیکه یعنی او غرایه دلش ضمیر مصراع اولده که به را جعفر زجارود ایهم طریقه و افاده یعنی سیل او کنه کلن نشئه سورر کنورر واستعماللرند دلم زجارفت دیرلر امرکک و محبت ایلم مقامند * محصول بیت *

﴿ ۴۲۸ ﴾

وصلندن بی حاصل اولدی

﴿ هنر بی عیب حرمان نیست ایکن * زن بحر و مری سائلی بود ﴾

هنر بحر و مری عیثدن خالی دکادر لکن بشدن بحر و مری فین رسائل اولدی (مفردات) (هنر) معرفت (بی عیب) عیسز (حرمان) م (نیست) یوق (ایکن) م (ز) من (من) بن (محرور) زیاده بحر و مری (بی) فین (سائلی) رسائل (بود) اولدی (معنای اشارتی) کر چه ظاهری و باطنی شرعه موافقتله جیح و بدین باک اولفته معرفت الله کسب ایلین کیسه به حرمان یوق لکن شامت نفسدن و عیوب بشیریدن خلاص اولسدنم ایچون ندرزاده بحر و مری رسائل یوقدر

﴿ بدین رند پریشان رخت اید * که روزی کاردار کمالی بود ﴾

بو پریشان رند رحمتور بکرزیرا برکون کار دارن برکامل ایدی (مفردات) (بدین) بوکا (رند) عیسز (پریشان) م (رخت) رحمت (آید) کنور بکرز (که) زرا (روزی) برکون (کاردار) ایش ییچی (کامل) م (یا) وحدتید (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای محبوب خدا اولان اولیاء الله بو پریشان عیساره مرحمت ایلک زرا بروقت دل آگاه ایله معرفت الله نائل اولمش برکامل ایدک شمدی عجب بشیریه ایله مقبض اولدق (ارجوا عزیز قوم ذل) سر نیجه بز بنده رفع عذاب ایله نیجلی رحمانه و صلتز ایچون همت و مریحت اید بکرز

﴿ مرا تا عشق تعلیم سخن داد * حدیثم نکته هر محفل بود ﴾

بکانا که عشق الهی سوز تعلیم و یردی بزم سوزم هر بر مجلس نکته سی و مقبول اولدی (مفردات) (مرا) بکا (تا) حتی (عشق) م (تعلیم) م (سخن) سوز (داد) یردی (حدیثم) بزم سوزم (نکته) اسرار و مقبول (هر) جمله (محفل) مجلس (بود) اولدی (معنای اشارتی) حضرت الهی عسایه بکا کر چه عشق الهی اسرار علوم لدیه کلامی تعلیم ایدی انکیچون هر مجملده سوزم اسرار غیبه اسرار عشق بیان ایدی نکته آیدر مقبول قلوب اهل شیر در اما بکو کونه کشف و بیان دخی معرفت الله اهلک عندند غین و جلالدر

﴿ مگویدر که حافظ نکته دانست * که مادیدم محکم جاهلی بود ﴾

غیری دیمه که حافظ نکته دانند زیرا بز کوردک زیاده برجاهل ایدی (مفردات) (مگوید) دیمه (دیگر) غیری (حافظ) م (نکته دان) نکته بیایی (است) در (که) زرا (ما) بز (دیدم) کوردک (محکم) م (جاهل) م (یا) وحدتید (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای سالک غیری دیمه که حافظ نکته اسرار عشق بیایچیدر زرا اگر بو کشف اسرار وقت استغراقه و غلبه عشقه ظهور ایدر سه معذ و در اگر طور عقلمه اظهار فضل و کبر و ریایسه عین مکر الله در لکن بز کندی بزمی زیاده جاهل کوردک ﴿ و له ایضا ﴾

﴿ یارم چو فندج بدست کبرد * بازارشان شکست کبرد ﴾

﴿ محبوب ﴾

پس بزم بوزمن اوزره جائز در اگر آشنا بود سه ایکی معنایه آشنا دن بونده جان مراد اولفته جائزدر (سیلیست آب دیده و بر هر که بگذرد * کر چه داش زسک بودهم زجارود) سیلیست یا حرف وحدت و سین و تا انا ت خبر و آب دیده مؤخر مبتدا و اومعنای حالت افاده ایدر هر که اصلند بر هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولوب که برینه اقامت اولندی حاصلی حذف و ابصال قبلندندر بگذردیکه یعنی او غرایه دلش ضمیر مصراع اولده که به را جعفر زجارود ایهم طریقه و افاده یعنی سیل او کنه کلن نشئه سورر کنورر واستعماللرند دلم زجارفت دیرلر امرکک و محبت ایلم مقامند * محصول بیت *

حافظ مبتدا از صفارود خبری بگویدک باسیده خبره متعلقدر و معنای ظرفیت افاده ایدر و صله به ده تحمیلی وارکوی میکه اضافتی لامیه بصدق دل اوده خبره متعلقدر بصدق دل اضافتی مصدرک فاعله اضافتی در چون ادات تشبیه صوفیان صومعه دار اضافتی پسانه صومعه دار وصف ترکیبی داریندن صومعه طویلی دیمکر * محصول بیت * حافظ بخانه محله بصدق دله دانا صومعه دار صوفی کی صفادن کیدر یعنی ذوق و صفاه شدن کیدر حاصلی ذوق و صفایه کیدر بوزن اولان بای صله مناسبکدر اما ظرفیت معنایی مراد اولجه رودیکر معنایه صفا اولور یعنی کوی میخنده صفا دن کیر یعنی یک کین مست اولور (وله ایضا) (چودست در سزافش زم غناب رود) *

﴿ ۴۲۹ ﴾

محبوب چونکه انده قدح طونه خوبلرک بازاری شکست طوتار (مفردات) (یارم) محبوب (چو) چونکه (قدح) م (بدست) انده (کبرد) طوته (بازار) م (شان) خوبلر (شکست) قیرق (کبرد) طوتار (معنای اشارتی) محبوب حقیقی اولان الله اظهار نیجلی پور دقد و دوجهان محبوبلرک کلی بازاری شکست و کساد اولوب نظر دن ساقط اولور

﴿ در بحر فتنه ام چوماهی * نابارم ایشست کبرد ﴾

ماهی کی در یاه دوششم تیار بی آغله طونه (مفردات) (در) فی (بحر) م (فتنه) ام (دوششم) (چو) مثل (ماهی) باقی (تا) حتی (بار) م (مرا) بی (یا) للسلاسه (شت) آغ (کبرد) طوته (معنای اشارتی) لا محبوب الا الله سری ظاهرا اولق ایچون دریای توحید و بحر معرفت دوششم تا محبوب حقیقی بی نیجلی ذاتنه خاص ایدوب جمیع ماسودن منقطع طونه

﴿ هر کس که بدید چشم او گفت * کویختی که مست کبرد ﴾

هر کیسه که اول محبوب چشمنی کوردی دیدی قنی بر محسبه مست طونه (مفردات) (هر کس که) هر کیسه که (بدید) کوردی (چشم) کوز (او) ضمیر (گفت) دیدی (کو) قنی (محسب) م (یا) وحدتید (مست) م (کبرد) طوته (معنای اشارتی) هر کیسه که اول محبوب نظر رختی و نیجلی ذاتنی کوردی و مظهر اولدی دیدیکه قنی بوله بر عالی همت که (حاسبا انفسکم قبل ان تحاسبوا) سر نیجه بودولته نائل اولدق ایچون کند و بی دایم مست شراب عشق الهی طوته

﴿ در پاش فتنه ام زاری * باشد که مرادست کبرد ﴾

زار بقله ایلک آباغنه دوششم اوله که بی ایله طونه (مفردات) (در) فی (یا) ایاق (ش) ضمیر (فتنه) ام (دوششم) زاری (زار بقله) باشد که (اوله که) (مرا) بی (بدست) ایله (کبرد) طوته (معنای اشارتی) (عطل ذل ذل اليهود) کلامی سر نیجه نیجلی رجائی و فیض و احسانی تحصیل ایچون نفس بدخواهی با یمال ایدوب زار بقله هر برمر دخدانک آباغنه دوشوب خاک ایله بکسان اولدم اوله که اول محبوب بی الله طونه و بوعالی مقصودر عه نائل ایله

﴿ خرم دل آنکه همجو حافظ * مستی زمی الست کبرد ﴾

مسرور اول کیسه ک کوکلی که حافظ کی مستلکی الست شرابشدن طونه (مفردات) (خرم) شاد (دل) کوکل (آنکه) اول کیسه که (همجو حافظ) حافظ کی (مستی) مستلک (ز) من (می) شراب (الست) م (کبرد) طوته (معنای اشارتی) حاصلی (قبل من قبل فی الازل) سر نیجه اول کیسه ک قلی دایم شاد و مسروردر که حافظ کی محمد الله مست و مستغرق قلی (الست برکم) شرابشدن طونه ولذت خطایه بر آن دماغ جانندن کتیه و قلی بر آن اول لذت

﴿ ۱۰۸ ﴾

﴿ دل ﴾

کنم در به بیداری باکنده متعلقدر و با حرف مصدر او با فاعله دیمکر روز با حرف ظرف * محصول بیت * شراب ایچان کیسه بی او با فاعله خراب ایدر یعنی بانوب اولوماز که زده یاقوب او بوزن و اگر کوندز کیسه کنن ماجرای حکایه اباسم او بقوه وار یعنی کیسه که فاسانه کوندز سوللی اولسم او بوزن و ایشتمک ایچون حاصل هر وجهله بزم جور و جفا اوزره در (طریق عشق بر آشوب و فتنه اسب ای دل * بیفتد آنکه درین راه باشتاب رود) آشوب اسمدر آشوبیدنن فار بشفلی معنایه اما اکثر غوغا معنایه مستعملدر فتنه افنده صنامقدر اما بونک کی رزده عطف تفسیری واقعدر بیفتد هر بایه قلب اولمشدر سابقا بیان اولان وجهه اوزره

باصحابت ایچوندر وشتاب اسیدر غیله مناسنه شاییدن * محصول بیت * عشق بولی فتنه وغوغادن طوطی وطلودرای کوکل
 سور جرود و دوشراول که بولوده غیله ابله کیدر یعنی وصول طاب اولان عاشق غیله ابله کد کرد که ایشی ایلر که بلکه
 نانی و نامل کر که خطا ایلر زرا غیله شیطاندن در دیشلردر (حساب راجو فندیاد نخوت اندر سر * کلاه داریش اندر سر شراب
 زود) حباب راحلک قحبه صوبار جفته درر و حاک صبله قره یلان را ادات تخصیص حبابک دیکدر چو حرف تعلیل فندقل
 مضارع مفرد غائب باد نخوت اضافتی بیانه نخوت کبر و غرور درر کلاه دار و وصف ترکیبی و با حرف مصدر و شین ضمیر حبابه راجع در
 سریده هوا مناسنه درا کرچه که اوست

روحانیت منافع اولیه معنا الله بحسب جیهه صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

در هر هوا که جز برق اندر طاب نباشد * کر خرمی بسوزد چندان عجب نباشد *
 هر هوا که طبلد برقدن غیری اولیه اگر بر خرم من بانه اوافدر عجب اولر
 (مفردات) (در) (ف) (هر هوا که) هر میل و محبت که (جز) غیر (برق) شمشک (اندر)
 (ف) (طلب) م (نباشد) اولیه (کر خرم) م (یا) وحدتیه (بسوزد) بانه
 (چندان) اوافدر (عجب) م (نباشد) اولر (معنای اشارتی) (الاشق
 نارفی القلوب تحرف ماسوی المحبوب) سر بجه راه طبلده هر میل و محبتیه
 آتش عشق الهی شمشک کی شافیه اگر جتبع ماسوی الله خر خرمی یاقوب
 محو اباسه عجب دکلدر

مرغی که باغم دل شد القش حاصل * بر شاخسار عمرش پرک طرب نباشد *
 بر مرغ که کوکل غیله اکار الفت حاصل اولدی عمر شاخساری اوزره اکاشوق
 و سرور میلی اولر (مفردات) (مرغ) قوش (یا) وحدتیه (باغم دل)
 کوکل غیله (شد) اولدی (افت) م (یا) وحدتیه (ش) ضمیر (حاصل) م (بر)
 علی (شاخسار) بود افلر زرا شاخ و داق سار کثرت معنانه در (ع) م (ش) ضمیر (پرک)
 باراق (طرب) سرور (نباشد) اولر (معنای اشارتی) بر مرغ که و بر طاب
 عزواج علا که کوکل غیله و در عشق الهیه اکار الفت حاصل اولدی ماسوايه
 و مشتهیات نفس و هوايه (لا احب الا قلوب) سر بجه امام عرفانی بی بقاده اکاشوق
 و سرور میلی حاصل اولر و فانی به الدانه یکن

در کارخانه عشق از کفر ناکر برست * آتش کرابسوزد کر بولهب نباشد *
 عشق کارخانه سنده کفر دن ناچار لاید و لازم در آتش کیمی یافر اکر ابولهب اولیه
 (مفردات) (در) (ف) (کارخانه) ایش اوی (عشق) م (از) من (کفر) م (ناکر) (بر)
 چاره سز لاید و لازم در (است) (در) (آتش) م (کر) کیمی (بسوزد) باقر (کر)
 اکر (بولهب) (بولهب) (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) عشق کارخانه سنده
 و محبت الله بولنده کلی ماسوی الهی ترک و افسادن لازم در زرا (واجب) و بی
 ان ذمب الاصلام) سر بجه آتش عشق کاری اصنام ماسوايه یاقدر اکر بر کوکلده
 ابولهب کیمی صم بر سناک اولیه آتش عشق کیمی یافر یاقه جتی یوقدر اکر ابولهب
 صفاتی اوزره قاور سده آتش ذات الهیه نفس حلاله الحطب ابله دخولی خو فی
 ثابت و محققدر اجازت الله من تعبد الاصلام بحسب سبب الانام صلی الله تعالی
 علیه وسلم

در کیش جان فروشان فضل واد باید * اینجا حبس نکبجد اینجا سب نباشد *
 جان صانعی عاشقانه هبنده فضل واد بکر بکرده حسب صفت او برده نسب
 اولر (مفردات) (در) (ف) (کیش) مذ هب (جان فروشان) جان صانعی (فضل)
 علم و کمال (ادب) م (باید) کرک (اینجا) بکرده مراد ادبدر (حب) (آبا
 واجدادک حسنه سبله تفاسر اینک) (نکبجد) (صفا) (آجا) او برده مراد فضلدر

نسب

محصول بیت * سوی سیاه سواد نامه سی یعنی مسوده سی چونکه مطوی اولدی یعنی قره صاج آغردی صاجک بیاضی
 اکسلر اکر یوز کر انتخاب واقع اولور سه حاصلی صاج آغرمه باشد قد نصر که اقلرینی بولقیله آق قیل اکسلر زرا بولنان بنه
 بیز (کدابی در جان سلطنت مفروش * کسی زسیاه این در با قصاب رود) کدابی با حرف مصدر دره اضافتی و درک
 جانانه لامیه سلطنت با حرف مقابله کسی با حرف وحدت سیاه این در دن مراد در جاندر با قصاب با حرف صله رود فعل
 مضارع غائب متضمر در معنای استغفامی * محصول بیت * جانانک قیوسنک کدالغنی پادشاه هلفه صفا

یعنی دکنه بر کیمسه بوفیونک کولکه سندن کولشه وارری یعنی جانان پادشاه در و پادشاه ظل الاهد یعنی سایه آله در
 پس سایه آله در بر کیمسه آفتابه وارری (مر ابعده شکن خواندی و همی رسم * که باتوروز قیامت همین خطاب رود)
 مر اباک بوقدر ججه بعهدک باسی زاندر اولور اما معنای بی اولیجی با مصاحبت ایچون اولور عهد شکن وصف ترکیبدر
 شکنیدن عهد صیغی دیکدر خواندی فصل ماضی مفرد مخاطب اوقودک و او حرف حال همی رسم مصرع ثانی به
 مر هوندر قورم دیکدر که حرف بیان رسم باتو با حرف صله روز قیامت اضافتی فی مناسنه در رود واقع اولدی مناسنه
 * محصول بیت * بکا عهد شکن دیک

و یابی عهد شکنکله اوقودک یعنی
 حافظ عهد شکندر دیکد حال بو که
 قور قورم که قیامت کوننده بو خطاب
 سکا واقع اوله یعنی قیامت کوننده هر کسی
 آدله دعوت ایلد کیری زمانده سکا عهد

شکن دبو چغیرال زرا بود نیاده عهد
 شکن سین سن حاصلی بی وفا غدار سن
 غرض بو که خلقه بر امر لقب قومق بر امر
 در (حجاب راه تویی حافظ از میان برخیز
 * خوشا کسی که درین راه بی حجاب رود)
 حجاب راه اضافتی لامیه تویی با حرف
 خطاب حافظ منادی حرف ندا محذوف
 خوشا الف ادات ندا بوک کسی پر زده
 مبالغه افاده ایلدر زیاده خوشدر دیک
 اولور کسی با وحدت نوعیه که
 رابط صفت درین راه یعنی راه عشقه
 * محصول بیت * ای حافظ راه عشق

حجابی سن سین ارادن فانی یعنی حجاب
 راه سنگ انانیتک و غرور کدر بولری
 فالدر که جانانه واصل اوله سین
 نه خوشدر بر کیمسه که بولده بی
 حجاب بورر یعنی غفلت و حجابی
 فالدر یوب پاک و خالص کیمه بومبدان
 محبت حاصلی راه عشق صفای ظاهر
 و باطن اقتضا ایلدر * وله ایضا * (مسلمانان
 مراوقی دلی بود * که بوی کفنی
 کر مشکلی بود) مسلمانان منادی حرف
 ندا محذوف مرابنم دیکدر را
 تخصیص افاده ایلدر ووقتی و دلی باری
 وحدت ایچون بوند بود واریدی
 دیکدر که رابط صفت با حرف صله وی
 ضمیر غائب ده راجع در کفنی حکایت
 حال ماضی در سوبلرم دیکدر مشکلی
 با حرف وحدت * محصول بیت * ای

مسلمانلر بنم پروقت بر کوکلم و اراید که
 اکا سوبلرم اکر بر شکم اولیدی
 یعنی راز عشق شوقد آتم ایلدر که
 کولدن غیری به آتی اظهار ایلدرم (دلی هم دردی باری مصلحت بین * که استظهار هراهل دلی بود) دلی اکثر نخنده بای
 وحدتله واقعدر و بعنده اضافله هم دردی باری وجهله بیه دله صفتدر و او حرف عطف بارک مصلحت بینه اضافتی بیانه مصلحت
 بین وصف ترکیبدر بیندن مصلحت کور بی دیکدر که رابط صفت استظهار استغفار یابندن مصدر در معقول مناسنه یعنی
 استظهار مناسنه یعنی هراهل دل بو که آرقه نور دی و بوندن یاردم طلب ایلدری * محصول بیت * بر همدرد کوکل ابدی و مصلحت
 کور بی برار ایدیکه هراهل دل آرقه یعنی ابدی یعنی هراهل دل بو که آرقه نور دی و بوندن معاونت طلب ایلدری (من آشفته را

وله ایضا

ساقی ارباده ازین دست بجام اندازد * عارفانرا همه دز شرب مدام اندازد *
 ساقی اگر شرابی کندی البله قدحه طولدره جیع عارفلری شرب مدامه آثار و دشوور
 (مفردات) (ساقی) م (ار) اکر (باده) شراب (ازین دست) بوالدن (بجام)

کولدن غیری به آتی اظهار ایلدرم (دلی هم دردی باری مصلحت بین * که استظهار هراهل دلی بود) دلی اکثر نخنده بای
 وحدتله واقعدر و بعنده اضافله هم دردی باری وجهله بیه دله صفتدر و او حرف عطف بارک مصلحت بینه اضافتی بیانه مصلحت
 بین وصف ترکیبدر بیندن مصلحت کور بی دیکدر که رابط صفت استظهار استغفار یابندن مصدر در معقول مناسنه یعنی
 استظهار مناسنه یعنی هراهل دل بو که آرقه نور دی و بوندن یاردم طلب ایلدری * محصول بیت * بر همدرد کوکل ابدی و مصلحت
 کور بی برار ایدیکه هراهل دل آرقه یعنی ابدی یعنی هراهل دل بو که آرقه نور دی و بوندن معاونت طلب ایلدری (من آشفته را

در هر بلای * رفیق گاردانی قالی بود (منک آشفته به اضافتی بیانیة در آشفته دلورمش و پریشان مناسبت در زادات مقبول
 بلایده یا حرف وحدت رفیق و گاردانی و قالی باری وحدت ایچوند * محصول بیت * بن آشفته به هر بلاه بر گاردان قالی
 ایدی یعنی هر بلاه که واقع او اسمک تدبیر به خلاص بیاوردیم (بگردانی چومی اقتصادم از چشم * بتدبیرش امید ساجلی
 بود) بگردانی یا وحدت ایچوند و یا حرف صله کرداد صوبک دونه سی و جورند بیسی که غرق اولوق قورقوسی اوله جو حرف
 حرف تعلیل می افنادم حکایت حال ماضیدر بتدبیرش یا حرف سبب شین صغیرله راجعدر امید ساجلی انک تدبیری سبیلله ساحل
 امید ی اولوردی یعنی چونکه در پای

۴۳۲

قدحسه (اندازد) آنه (عارفانرا) عارفلری (همه) جله (در) فی (شراب) م
 (مدام) دایم شراب ایچمک (اندازد) آنار (معنای اشاتی) ساقی * حقیق
 اولان حضرت الله اگر شراب عشق و فیض و تجلیسی بد قدرتیله بلا واسطه
 و بلاوسیلله عارفک قالی قدحنه طولدر رسه عارفلری جله شرب مدامه و تجلی دایمی
 دولتته نازل ایدر

و در چنین زرخ زلف نهد دانه خال * ای بسامرغ خردرا که بدام اندازد *
 و اگر دانه به بکر رخائی زلفک بولکی آلتیه بویه قویه ای عاشق چوق عقل مرغی
 دامه آنار و صید ایلر (مفردات) (ور) و اگر (چنین) بویه (زر) الت (خنم)
 بولکم (زلف) م (نهد) قویه (دانه) م (خال) بک (ای) حرف ندا (بسا)
 چوق (مرغ) قوش (خرد) عقل (را) ادات مقبول (بدام) طوزاغه (اندازد)
 آنار (معنای اشاتی) اول فیاض مطلق اگر کمال کرندن تجلیات صفاتیله سی اراسته
 انوار تجلای ذاتیه سیله ده و تجلی و بر فیض بلا واسطه تجلی بیو رسه ای عاشق
 چوق عقل مرغی مقام استغراقده و تجلی و سرگردان ایدر

ای خوشحالت آن مست که در پای حرف * سرود ستارنداند که کدام اندازد *
 ای عاشق نه اظیف اول مستک ذوق و حالیکه محبوی یاغنه باشی و دستاری بیلله که
 قنغیسی آنه (مفردات) (ای) حرف ندا (خوشا) نه اظیف (حالت) ذوق (آن)
 اول (مست) م (در) فی (پای) آتاق (حرف) محبوب (سر) باش (دستار)
 صارق (نداند) بیلله (کدام) قنغی (اندازد) آنه (معنای اشاتی) ای عاشق نه
 اظیف حالتدر اول انوار حقده مستغرق اولوب متجیر و سرگردان اولان مستک حالیکه
 محبوب حقیقی یوانه افتای وجود ایدوب مقام مشاهده فانی فی الله و باقی بالله اولغله
 ترک هستی و تری ترک سرنده قطعاً کندوی بیلله

زاهد خام طمع بر سر انکار بماند * بخته کردد چون نظر درمی خام اندازد *
 خام طمع زاهد انکار هو سی اوزره قالدی بخته اولور چونکه خام شرابه نظر
 و التفات ایدر (مفردات) (زاهد) م (خام) م (طمع) م (بر) علی (سر) سودا (انکار)
 م (بماند) قالدی (بخته) پشمش (کردد) اولور (جو) چونکه (نظر) م
 (در) فی (می) شراب (خام) م (اندازد) آنه (معنای اشاتی) زاهد ظاهر پرست
 افتای وجود ایچوب ذوق شراب عشق و چشمتی لذت روحانی فی طاعتدینی ایچون
 عشاق و عرفانک حالات سیدلر بی انکار سودا سنده قالدی اول خام زاهد شول
 وقت بخته اولور و حالات عشقی اقرار ایدر که ناخوش زعم ابتدیی شراب عشقه
 نظر و التفات ایلله و ذوق عشقندن لذت آله

روز در کسب هنر کوش کمی خوردن روز * دل چون آینه در رنگ ظلام اندازد *
 کوندز هنر کسبه چالش زیر کوندز شراب ایچمک آینه کی روشن قلبی ظلمت باسنه
 آثار (مفردات) (روز) کوندز (در) فی (کسب) م (هنر) علم و معرفت (کوش)

چالش

مراد اتندن محرومدر اکثر انانیدن محروم ق بر سائل چن اولدی یعنی بنم هنرم چوق اولد یعنی چون بن زیاد محروم
 بویندن خواهجه به تمدح چقار یعنی کندویه زیاد هنر آسانی (بد بن مست پریشان رحت آید * که روزی گاردانی
 کاملی بود) مست پریشان اضافتی بیانیة آید فعل امر جمع مخاطب کنورک دیمکدر آیدندن که اصلی آوریدندن در
 رحت مقدم مقولدر که حرف تعلیل روزی یا حرف وحدت گاردانی و کاملی یا بلایه درکاردان وصف ترکیبدر
 ایش بیللی معناسنه * محصول بیت * بوبریشان مسته رحت کنورک یعنی مرحت ایلک زیرا بر کون و بر زمان

برکاردان کامل ایدی یعنی بر زمان آتی و هشیار ایدی و شمدی مست و او کار اولدی امدی مرحت ایدوب الله انصاف
 و بره دیک بونده بدین برینه رالیه برن بازن داله استعما لدن غافل ایش زیر رحت هر پیده و فار سیده علی الله مستعملدر
 (مرانا عشق تعلیم سخن کرد * حدیثم نکته هر محفل بود) تعلیم سخن اضافتیه مصدرک مقبوله اضافتیه و عشق
 فاعلیدر حدیثیدن بوند مراد مطلق سوز در نکته کلام دقیق محفل مجلس یا وحدت و یا تنکیر ایچوند * محصول بیت *
 عشق بکا سوز تعلیم ایلیدن برو بنم سوزم هر مجلسک نکته سیدر یعنی سو یلدیمک اشعار عاشقانه و سوزنا کدر که هر کس
 قبول ایلر (مگو دیکر که حافظ نکته

۴۳۳

چالش (می) شراب (خوردن) بچمک (روز) کوندز (دل) کوکل (چون) مثل
 (آینه) م (در) فی (رنگ) ایس (ظلام) م (اندازد) آثار (معنای اشاتی)
 ای زاهد اگر بحالات عشق و ادواق روحانی بولاق ایسترسک عملکده اخلاص
 ایدوب ریا و سمعه غبارندن آینه قلبی بال الله ر یادن علمکی باک ایتک طریق بودر که
 کوندز کسب و تجارتیه و علم و معرفته سعی ایلله و کجه عالم اغیاردن خالی اولدقد
 طاعات و عبادته سعی ایلله زیرا کوندز خاق ایچنده طاعات و عباداتی شوق و محبت
 اوزره ایشلوب اظهار ایلک ر یادن خالی اولوب آینه کی روشن قلبی ر یا ظلمت
 باسنه آثار و قالی قایلر

آن زمان وقت می صبح فروغست که شب * کرد خراگه افق پرده شام اندازد *
 صبح شعله لی شرابک وقتی اول زماندر که شب افق خراگه اطرافنه اخشام
 پرده سنی آتیه (مفردات) (آن) اول (زمان) م (وقت) م (می) شراب (صبح)
 فروغ (صباح شعله لو) است (در) شب (کجه) کرد (اطراف) خراگه (قره او
 افق) کوک کناری (پرده) م (شام) اخشام (اندازد) آنه (معنای اشاتی)
 ای زاهد صباح نوری کی قلبه انوار تجلیات الهیه ک ضیا و برمه سی شول
 وقتدر که چادر کی کوکل اطرافنی اخشام قرانلغی احاطه ایلله و کجه ظلمتی اطرافنی
 قابله اول وقت عالم اغیاردن خالی اولدیفندن عبادت خاص لوجه الله
 اولوب لذت مناسجات حاصل اولورود رکاء خدادن رحت فراوان و فیوضات بی
 پایان نازل اولور

باده با محنتب شهر تنوشی زنهار * بخورد باده ات و سنک بجم اندازد *
 قطعا شهر محنتبی ایلله باده ایچمه سنین سنک شرابی ایچوجامکه طاش آنار
 (مفردات) (باده) شراب (با) مع (محنتب) صوباشی (شهر) م (تنوشی)
 ایچمه سین (بخورد) ایچر (باده ات) سنک شرابی (سنک) طاش (با) لملابه
 (جام) قدح (اندازد) آنار (معنای اشاتی) ای سالک قطعاً ایشای دنیا ایلله
 و اهل ظاهر ایلله مصاحبت ایلله و اسرار عشق الهیدن خبر سو یله ایلر بر قطاع
 طریق اغیاردر که سنک اسرارک نقشنی آنورز صکره طعن و انکار ایلله قلبی منکسر
 قایلر و حضور قلبی کیده رو بسنی مضطرب قایلر

حافظ اسر زکاه کوشه * خورشید پرار * بخت از قرعه بآن ماه تمام اندازد *
 ای حافظ آفتابک کلاهی کوشه سندن باش قادر بخت سنک قرعه کی اگر اول ماه
 تمام آنه (مفردات) (حافظ) ای حافظ (سر) باش (ز) من (کاه) م (کوشه)
 م (خورشید) کونش (بر) علی (آر) کتور (بخت) دولت (نا) خطایه (ار)
 اگر (قرعه) م (بآن ماه) اول آیه (تمام) م (اندازد) آنه (معنای اشاتی) ای
 حافظ اگر بختک سکا یا را اولوب دولت لقاء الله و وصلت شه نشانه تاما و کاه لا
 نازل اولور سنک اولیه بر حال قدر اولور سینکه آفتابدن دکل بلکه افلاک تسه دن

دل

۱۰۹

چوانک چشتمه مست درلر مجازا (در پاش فناده ام برای * تابار مرا بدست کرد) در پاش دریای صله معناسنه در شین صغیر
 یاره راجعدر تا حرف تعلیل * محصول بیت * یارک ایا غه دوششم زار لغله تا که بنی کندی ایلله طوته عاتدر که بر کیمه نک
 ایا غه دوشمه ایکی ایلله با شنه یا پشیر قالدی معنی چون امدی خواهجه نک تابار بنی ایلله طوته دیمکدن غرضی بودر (خرم دل
 آنکه همچو حافظ * جای زمی الست کرد) خرم شادم معناسنه در دل آن اضافتی لامیه که حرف بی ان جامی یا وحدت ایچوند
 می الست اضافتی بیانیة * محصول بیت * جا فظک کوکلی کی اول کیمه نک کوکلی مسروردر و یا مسرور او اسون اخبار
 محنتب که سرخوش طوته مستانه باقشلی

و انشا طریقه می استدن بر جام طونه یعنی جام می استدن مست اوله حاصلی عشق ازلی کفیه متکلف اوله (وله ایضا)
(در هر هوا که جز برق اندر طلب نباشد * کر خرمی بسوزد چندان عجب نباشد) هوا دن بونده عشق و شوق و محبت
مراد در برق صریحه شمشکدر خرمی یا وحدت ایچوند * محصول بیت * هر عشق و محبت طلبنده که برق اوله و بر قدن غیری
نسنه اولیه یعنی طلب وصال جاننده آتش محض اوله اگر اوله هوا و محبتده عاشق خرم و وجودی ینار سه عجب
دکل * هود قضیه در که بعضی مملکتده شمشک خرمی و تار لایق یقار مش اول جهتدندر که خواجه بوینده یا قمنی برقه
استاد ایدر اما انسان خرمی یا قمنی مشهور در

۴۳۴

یوفاری باش فالدر سمن وحدت ذائنده علومه تبه سزا اولور سمن

وله ایضا

مژده ای دل که در باد صبا باز آمد * هدهد خوش خبر از طرف سباز آمد *

مژده ای کوکل که ینه باد صبا کبر و کلدی کو یا سباطر قدن خوش خبر او هدهد کبر و کلدی
(مفردات) (مژده) (بشارت) (ای دل) (ای کوکل) (دگر) ینه (باد صبا) (صبا) (باز) (کبر و آمد) (کلدی) (هدهد) (ایک قوشی) (خوش) (م) (خبر) (م) (از)
من (طرف) (م) (سبا) (بلفیک شهری) (باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی)
(قلوب الاحرار بین النجلی والاستیاری) سر نجه مژده ای کوکل که بحمد الله
بعد الانقباض تجلی خدا ظهور یله ینه قبض صبری و انبساط حقیقی کبر و کلدی
کو یا سببا شهری طرف قدن بلفیس کبی محبوبه نک خوش خبر یله هدهد کبر و کلوب
سلیمان علیه السلام سرور و بر دبی کبی بکادخی صد هزار مسرت حاصل اولادر

برکش ای مرغ سحر نغمه داودی باز * که سلیمان کل از طرف هوا باز آمد *

ای بابل کبر و داودی نغمه بی چک و شروع یله زیر کل سلیمان هوا طرف قدن
کبر و کلدی (مفردات) (برکش) (چک و شروع) یله (مرغ سحر) (بابل)
(نغمه داودی) (مراد صوت حسن) (باز) (کبر و آمد) (که) (زیرا) (سلیمان کل) (کل سلیمانی)
(از) (من) (طرف) (م) (هوا) (م) (باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) ای وقت
سحر ده درد عشق الهیه و ذکر و توجیه بدر یله بابل کبی فریاد و فغان ایدن
کوکل همج طور مه سرور و صفای اوزره ناله و فریاد یله که اول فیض و انبساط
ظهوری کل کبی اطفاف اولان سلیمان علیه السلام کند کد نصکره هوا دن
کبر و کلدی کیدر

لاله بوی می نوشین بشنید از بلیل * داغ دل بود بامید و باز آمد *

لاله بابلدن بال کبی لذت شرباک رایحه سنی ایشندی داغ دل ایدی دوا امید یله
کبر و کلدی (مفردات) (لاله) (م) (بوی) (رایحه) (می) (شراب) (نوشین) (باله)
منسوب (بشنید) (ایشندی) (از) (من) (بابل) (م) (داغ) (م) (دل) (کوکل) (بود)
ایدی (بامید) (امید یله) (دوا) (م) (بار آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) (وقت)
استناده لاله کبی درونی خون اولمش کوکل راهل درد عاشق و ذاکردن لذت
شراب عشق الهی رایحه سنی ایشندی داغ درون او اوب پریشان اخل اولمش
ایدی بحمد الله ظهور تجلی یله پریشان اولمش کوکل دوا امید یله کبر و کلدی
و انبساط یله جمعیت بولدی

نارقی کو که کشد فهم زبان سوسن * ناپرسد که چرا رفت و چرا باز آمد *

فنی بر عارف که سوسنک دلی فهم اید تا سوال اید که نیچون کندی و نیچون کبر و کلدی
(مفردات) (عارف) (م) (یا) (وحدت) (کو) (فنی) (کشد) (فهم) (م) (زبان) (دل) (سوسن)
صوم (تا) (حتی) (پرسد) (سوال اید) (چرا) (نیچون) (رفت) (کندی) (چرا) (نیچون)

باز آمد

سلبدن اول فنی معناسنی افاده ایدر و بعد اثبات تنکیم حضرت مولانا جامی بهارستاند، ایکسینی بر قطعه ده جمع ایش
(قطعه) علی که ناکر بر تو یا شدیدن کرای * و از آنکه زان کر بر تو دجست وجو مکن * وانکه که حاصل توشود علم
ناکر بر * غیر از عمل موجب اوتو آرزو مکن * بوقطعه نک اجالا معناسی بودر که بر علم که سنک لازمک وضو روک اوله اکا میل یله
یعنی اتی تحصیل یله یعنی اول علمدن که لازمک وضو روک اولیه اتی جست و جوالله ایدن صکره که سنکا علم ضروری حاصل
اولد قد نصکره الک مقضا سبیل علمدن نسنه آرزو یله یعنی غیری منصب و جهت طلب یله پس مقاوم اولدیکه کر بر ضرورت سنر

و ناکر بر ضرورتی دیکدر نسنه کیم نظمایی محزن الاسرارده کتور مش (بیت) هست زیاری همدرا ناکر بر * خاصه زیاری که
بود دستگیر * ایدی خواجه نک از کفرنا کر بر یوردی دیکدر مصرع ثانی حکم تعلیمه در آشدن
مراد جهتدندر کراکی دیکدر اادات مقبولدیه که اسم استفهام * محصول بیت * عشق کارخانه سنده یعنی مالم صنع الهیه
اهل کفر دن لازمدر یعنی اهل کفر کر کدر زیر جهنم کیمی یقار دی اگر ابولهب و ابوجهل و یونلرک اشالی مشرکر اولسه
یعنی خدائک قهر ینسه و جلالت مظهر کر کدر تنکیم اشفته و جلاله مظهر کر کدر حاصلی اشیا اضدا دله مبتدر
زیر لذت و صفای بونده در که اگر آجی اولسه

۴۳۵

(باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) فنی بر عارف که راه حقه استقامت یله مظهر
علوم ادبیه او اوب حکم الهیه دن خبردار اولان عارف باللهک لسانندن فهم اید و اسرار
عارفیه محرم او اوب تا سوال اید که بوقض و بسط و موت و حیات و فنا و بقا و تفرقه
و جمعیت و استتار و تجلی اسرار لری نه در بوشنک اسرار نه علم ینه اولو الابصار
عارفیه مخصوص صدر

چشم من در پی این قافله بس آب کشید * نابکوش دلم آواز در باز آمد *

بنم کوزم بوقافله نک ارد نجه چوق آب چکدی و آغلدی تا کوکل قولاغنه چاک
آوازی کبر و کلدی (مفردات) (چشم) (کوز) (من) (بن) (در) (پی) (خلف)
(این) (بو) (قافله) (م) (بس) (چوق) (آب) (صو) (کشید) (چکدی) (تا) (حتی) (با)
للملا بس (کوش) (قولا) (دل) (کوکل) (میم) (ضمیر) (آواز) (م) (درا) (چاک) (باز)
کبر و آمد) (کلدی) (معنی اشارتی) بو مظهر علوم ربانی اولان عارف بالله
قافله سنک و سالکان راه یقین اولان و سالکان حرم انس اولان ارواح قدسیه
جساعتک وصلی امید یله چوق زمان کوز یا شلری دو کوکوب جد و سعی ایدم تا که
کوکل قولاغنه عالم ار واحد ظهور ایدر لذت خطایات الهی و آواز چس
قبو ضات و تجلیات نامتناهی کبر و کلدی بحمد الله کوکل مرادین بولدی

مردمی کرد و کرم بخت خداداد بمن * کان بت سنک دل از بهر خدا باز آمد *

آدمک و کرم ایلدی خدا و پر کسی بخت بکا که اول شنگدل محبوب الله ایچون کبر و کلدی
(مفردات) (مردم) (آدم) (یا) (صدریه) (کرد) (ایلدی) (کرم) (بخت) (خداداد)
خدا و پر کسی (بمن) (بکا) (آن) (اول) (بت) (صنم) (شنگدل) (طش) (کوکالی)
(از) (من) (بهر خدا) (الله ایچون) (باز) (کبر و آمد) (کلدی) (معنی اشارتی)
بحمد الله حضرت اللهک محض اعناسی اولان بخت و دوام بکایار او اوب آدمک
و کرم ایلدیکه هر رقوبه دخا و دن مستغنی اولان کوکل مجبوری و مقصودی انست الهی
و لذت روحانی خدائک عطا سندن ایچون کبر و کلدی و روح و طن اعلسی
رایحه سین بولدی

کر چه ماعهد شکستیم و کته حافظ کرد * اطف اوین که صلح از درما باز آمد *

کر چه عهدی بر صیدق و کتناهی حافظ ایلدی انک اطفنی کوز که صلح یله بزم
قبو مزدن کبر و کلدی (مفردات) (کر چه) (م) (ما) (بزم) (عهد) (قول) (و فرار)
(شکستیم) (قیردق) (کنه) (م) (حافظ) (م) (کرد) (ایلدی) (اطف) (م) (او) (ضمیر)
(بین) (کور) (بصلح) (صلح یله) (از) (من) (در) (قبو) (باز) (کبر و آمد) (کلدی)
(معنی اشارتی) کر چه بزالست پریم ده اولان عهد ازلی صیدق و بوزدق
و بو حافظ چوق کناه ایشندی اول غفار الذنوب و لطیف بعباده اولان حضرت
اللهک اطف واحساننی کور که محضا کر مندنی بی جیع عیودن پاک ایدوب
صدر عری شرح و قلبری قنع ایتمکله کبر و خانه قلبری محل تجلی و منبع نور محمدی

(در محفل که خورشید اندر شمار ذرست * خود را بزرگ دیدن شرط ادب نباشد) محفل محفل مجلس در زیر فعل کثره درل
محفل محل کثرت دیکدر یا حرف وحدت که رابط صفت شمار عداد معنا سته در ذرست اصالتده ذره است در هاله همره
محفل ضرورت وزن ایچون حذف اولندی تنکیم نظامی لیلی و مجنونده حذف ایشدر (بیت) در بند کشدن خرم * نیم زکاید
آبکیم * اصلده خرمیه ام و آبکیمه ام ایدی * محصول بیت * بر مجلسده که کونش ذره عدا دنده در اول مجلسده کند و بی
اولو کور مک ادب دکادر یعنی جاتان محفلده که کونش حساب ذره ده اوله کند و به وجود و روبرو یله قومق ترک ادبدر

(می خوار که عمر سرمد کرد در جهان توان یافت جز باده بهشتی هیچ سبب نباشد) سرمد اولی و آخری اولیا نه دور ذات باری کی اصلی سرمدی ایدی ضرورت وزن ایچون یا حذف اولشدر پس مراد عمر سرمدیدر یعنی عر دانی اضافتی بیایه در یافت بونده بافتن معناسنه در بهشتی یا حرف نسبت بهشت نواحی شیرازدن برکویک اسمیدر که بهشتی شاعر اول کوبنددر و علم فرائضه سرماجی متک شارحی بهشتی ده اول کوبنددر بونده بهشتی جنت معناسیله تفسیر ایدندر تفسیر ایشلر یعنی یتک معناسنی هیچ ملاحظه ایلر ایش هیچش خبری عمری سرمد راجعدر * محصول یت * باده ایچ که اگر دنیاده سرمدی عر بواق ممکن ایسه

﴿ ۴۲۶ ﴾

اولشدر صلی الله علیه وسلم	﴿ و له ابضا ﴾
﴿ کل بی رخ بار خوش نباشد * بی باده بهار خوش نباشد ﴾	
کل بارک رخسار خوش اولز باده سز بهار خوش اولز (مفردات) (کل) (م) (بی) (نی) (رخ) (بکاف) (بار) (م) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (بی) (نی) (باده) (شراب) (بهار) (م) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) اعمال صوری لذت روحانیه جلال بار سز خوش اولز شراب عشق الهی سز بهار کی خوش طبع اولان یاران خوش اولز	
﴿ طرف چن وهوای بستان * بی لاله عذار خوش نباشد ﴾	
چن کناری و بستان هوای لاله عذار سز خوش اولز (مفردات) (طرف) (کنار) (چن) (باغچه) (هوا) (م) (بستان) (یشلاک) (اولان) (بی) (نی) (لاله) (م) (عذار) (بکاف) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) عیش باغ دنیا ولذت روضه عقی نجلی * جمال الله سز و شاهده انوار خدا سز خوش اولز	
﴿ بایار شراب وکل اندام * بی بوس وکنار خوش نباشد ﴾	
کل اندام شراب یار ایله بوس وکنار سز خوش اولز (مفردات) (با) (مع) (بار) (م) (شر) (م) (لب) (دوداق) (کل اندام) (لطیف بد نلو) (بی) (نی) (بوس) (اوپک) (کنار) (قویا فلق) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) فیض بلا واسطه و نجلی * ذات خدایه قریب کامله زمانی استغراق لذت انوار لاهوتیه سز خوش اولز	
﴿ رقصیدن سرو و حالت کل * بی صوت هزار خوش نباشد ﴾	
سرو ک رقص ایتمی وکاک حالت و لطافتی هزار آواز سز خوش اولز (مفردات) (رقصیدن) (وزن) (ایله) (سرور) (حرکت) (سرو) (م) (حالت) (م) (کل) (م) (بی) (نی) (صوت) (آواز) (هزار) (بیک بر اسماء الله ایله حضرت الهی ذاکر اولان بابل (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) طور سینا کی تجلیدن عاشق صداق رقص ایتمی و محسوب خدا اولان عارفک حالات سنیه سی هربار فریاد و فغان ایله حضرت الهی ذکر سرو صد هزار مناجات ایله فکر سز خوش اولز	
﴿ هر نقش که دست عقل بندد * جز نقش نکار خوش نباشد ﴾	
هر نقش که عقل الی باغ و ظهوره کتور نکار نقشندن خبری خوش اولز (مفردات) (هر نقش) (هر فکر) (دست) (ال) (عقل) (م) (بندد) (باغ) (جز) (غیر) (نقش) (م) (نکار) (محبوب) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) ماسوی نقشندن کوکله و عقله کلان افکار و خواطر اگر محبوب خبری اولور سه خوش اولز	
﴿ باغ وکل و مل خوش لیکن * بی صحبت بار خوش نباشد ﴾	
باغ وکل و شراب خوشدر اما بار صحبت سز خوش اولز (مفردات) (باغ) (م)	

﴿ کل ﴾

دوشر معناسنه * محصول یت * ساقی اگر باده بی بونک کی جامه طولدر سه جیعا ما رفازی شرب مدامه دوشر یعنی بوجهله که ساقی جامه باده طولدر ره عارفی باده نوش ایدر مصراع اولک معناسنه ساقی اگر جامی کندی ایله بر ایلیه دین صندی معنی اختراع ایشل (ورچین زرخ زلف نهاده خال * ای بسامرخ خردا که بدم اندازد) ای حرف ندا مناسی محذوف تقدیر کلام ای یار بسامرخ خردا دیمکدر زرخ زلف اضافتی لایه لدر دانه خال اضافتی بیایه بسامرخ خرد اضافتی بیایه در عقل قوشی دیمکدر بدم باحرف صله دام طوزاق * محصول یت *

اگر جانان غم زلفی الته بونجین یعنی بوجهله و بواصوله دانه خالی وضع ایدر سه قتی چوق مرغ عقلی طوزاقه دوشر یعنی زلفکی دام و خالکی دام ایدر سین چوق کیمسه نک مرغ عقلی صید ایدر سین یعنی اسپردام زلف ایدر سین (ای خوشا حالت آن مست که در پای حریف * سرو دستار نداند که کد م اندازد) ای حرف ندا مناسی محذوف تقدیر کلام ای یار خوشا بونک کی بر زده الف ببالغه افاده ایدر خوشدر دیمک حالت آن اضافتی لایه در که حرف رابط صفت در حرف صله پای حریف اضافتی لایه در بونده مراد حرف صندن باده نوش جاناندر دستار بونده دایند معناسنه در کد م بونده قنغیسی

﴿ ۴۲۷ ﴾

(کل) (م) (مل) (شراب) (خوش) (خوشدر) (لیکن) (اما) (بی) (نی) (صحبت) (م) (یار) (م) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) روضه قلب وائده ظهور ایدن لطیفه روحانی ولذت شراب عشق سلطانی خوشدر اما بار صحبت سز خوش اولز	
﴿ جان نقد محضرت حافظ * از بهر نثار خوش نباشد ﴾	
جان حقیر نقد درای حافظ محبوبه نثاردن اوتری خوش اولز (مفردات) (جان) (م) (نقد) (سر مایه) (محقر) (حقیر) (است) (در) (حافظ) (م) (از) (من) (بهر) (ایچون) (نثار) (صاحب) (خوش) (م) (نباشد) (اولز) (معنای اشارتی) عاشق نظرند جان برحقیر سر مایه درای حافظ محبوب حقیقینک بولنده فدا و نثار ایدم دیمک خوش اولز	
﴿ دوش آکهی زیار سفر کرده داد باد * من نیر دل پدا دهم هرچه باد باد ﴾	
باد دون ایچده سفر ایتمش یاردن آکا هلق و ردی بن دخی کوکلی یله و ردم هر نه او اور سه اولسون (مفردات) (دوش) (دون) (کیچده) (آکهی) (آکا هلق) (ز) (من) (یار) (م) (سفر) (م) (کرده) (ایتمش) (داد) (وردی) (باد) (یل) (من) (نیر) (دخی) (دل) (کوکلی) (یله) (دیم) (و ردم) (هرچه) (هره) (باد باد) (او اور سه اولسون) (معنای اشارتی) بحمد الله دون کیچده بعد الاستار محبوب حقیقی خانه قلبه نجلی پیوریوب بکاذبات علیه سی طرفندن آکا هلق و ردی بن دخی کلی ماسودن منقطع اولوب کوکلی هوای محبوبه و ردم هر نه او اور سه اولسون	
﴿ کارم بدان رسید که همراز خود آیم * هر شام برق لامع و هر بامداد باد ﴾	
بنم ایتم اکا ایرشد بکه کندیمه سرداش ایدم هر اخشام بلدر ایچی برقی و هر صباح بلی (مفردات) (کارم) (بنم ایتم) (بدان) (اکا) (رسید) (ایرشدی) (همراز) (سرداش) (و باندش) (خود) (کندیمه) (آیم) (ایدم) (هر شام) (هر اخشام) (برق) (شمسک) (ولامع) (بلدر ایچی) (هر بامداد) (هر صباح) (باد) (یل) (معنای اشارتی) راه عشقه ایتم اکا ایرشد بکه هر کیچده اویق کوزه حرام اولوب شده دار اولان آتش عشق و هر صباح فیض بخش اولان هبوبات هوای محبوبی کنده سرداش و باندش ایدم	
﴿ در چین طره نودل بی حافظ من * هرگز نکفت مسکن مأنوف بادباد ﴾	
سنگ طره کک بوکلنده بنم و فاسز کوکلم هرگز قدیم مسکن یاد او اسون دیمدی (مفردات) (در) (فی) (چین) (بوکلم) (طره) (اول صبح) (نو) (سن) (دل) (کوکل) (بی) (حفاظ) (و فاسز) (من) (بن) (هرگز) (نکفت) (دیمدی) (مسکن) (م) (مأنوف) (قدیم) (یاد) (ذکر) (باد) (او اسون) (معنای اشارتی) یارب عجبکه سنگ شیوه تجلیات صفتیه لک ظهور کله بنم عهد السنه وفای ترک ایدر کوکلم عالم ارواحده اولان لذت خطایات الهیه بی و تعارف و الذت ارواح قدسیه زی بواه قدر ذکر ایدوب خاطره کتور ممش ایدی	

﴿ ۱۱۰ ﴾

﴿ کل ﴾

یعنی بیایه ظلام ظانک قحیله کیچده نک اوانه دیر اما بونک کی بر زده مطلق قراکات معناسنه در * محصول یت * کوندزین هر کسبه سخی ایدوب باده ایچمه زیرا کوندزین شراب ایچمک آینه کبی صاف و پاک کوکلی ظلمت پاسبنه راغور یعنی کوکلی پاسبندر حاصلی کوندزیم و معرفته چالش و شراب ایچمک مراد ایچمه کیچده ایچ که کوندز اوله یعنی کیچک قدر و کوندز بگرام اوله (آن زمان وقت می صبح فروغست که شب * کرد خراک افق پرده شام اندازد) و قنک میبه اضافتی لایه در صبح فروغ و صصف ترکیبدر فروغیدنن بالکلیق لازمه معنای پنبه مشرکدر بونده لازم مراد در

یعنی صبح بالکل نشانی حاصلی صبح ضیالی دیگر که حرف بیان که شب مصرع ثانی به مر هوند کرد کاف عجمیک کسرله اطراف دیگر در خرگاه خای مکسوره و مفتوحه لغتدر اما کسر افصحدر زیرا فتحه ده ابهام قبح و اراق کوک کناری کرد اضافتی لامیه در اما خرگاه افقه بیانیه خرگاه بورکار قولندبغی دزم اویدر که اوستی کچه ایله اور زلر بواوی فلکه تشبیه ابشار اما خواجه حضرتتری دزم اوینی افقه تشبیه ابشار پرده شام اضافتی بیانیه زمان مبتدا وقت می خبری و که شب مبتدا و اندازد خبری و مابینهما خبره متعاقب * محصول بیت * صبح ضیالی میک وقتی اولر ما ندر کچه قراکلی خرگاه افق

✽ ۴۳۸ ✽

✽ امر وز قدر به عزیزان شناختم ✽ یارب روان ناصح ما از تو شاد باد ✽

عزیز لک بندگی قدرتی بو کون اکادم یارب بزم ناصح رواقی سندن شاد اولسون (مفردات) (امروز) بو کون (قدر) قیمت (بند) نصیحت (عزیزان) مرشد (شناختم) اکادم (یارب) یا الله (روان) جان (ناصح) م (ما) بز (از تو) سندن (شاد) مسرور (باد) اولسون (معنای اشارتی) بحمد الله بزی ارشاد ایدوب بوانشراح صدره و انفتاح قلبه باعث اولان عزیزان الهیارک نصیحت حیات بخشیری قدرتی بو کون اکادم یارب بزم ناصح رواقی سندن شاد اولسون ✽ دل خون شدم بیاد تو هر که که در چمن ✽ بند قبابی غنچه کل را کشاد باد ✽

دل خون اولدی سنک یاد کاه هر قچن که چنده کل غنچه سنک قبابی بندتی بل آجیدی (مفردات) (دل) کوکل (خون) فان (شدم) اولدم (بیا دتو) سنک ذکرک ایله (هر که که) هر قچن که (در) فی (چمن) باغچه (بند) باغ (قبا) قفتان (غنچه) م (کل) م (را) ادات مفعول (کشاد) آجیدی (باد) بل (معنای اشارتی) هر نه زمان روضه قاب تجلی رحسانه انفتاح و انفساح بولوب غنچه کل کی اسرار لد نیسه دن حجاب رفع اولیجی ای محبوب سنک انست ذکر کلام و فنا اولوب مقام نخبوده دلم پر خون اولدی

✽ طرف کلاه شاهی آمد بخاطرم ✽ آنجا که تاج بر سر نرگس نهاد باد ✽

سنک شاهاق کلاهک کناری خاطریمه کلدی انده که باد نرگس باشنه تاج قودی (مفردات) (طرف) کنار (کلاه) م (شاهی) شاهاق (تا) خطایه (آمد) کلدی (بخاطرم) خاطریمه (آنجا که) انده که (تاج) م (بر) علی (سر) باش (نرگس) م (نهاد) قودی (باد) بل (معنای اشارتی) یارب جبل وجوده برنجلی بود دقه عقل و کوکام موساسی مخبر و سرگردان اولیجی سنک کال قدر تک وعظمت اجلاک خاطریمه کلدی انده که سنک کرم فیضک بوسعدت ناجی بوعبد ضعیفک باشنه قودی

✽ از دست رفته بود وجود ضعیف من ✽ صبحم بوی زلف نوجان باز داد باد ✽

بیم ضعیف وجودم الدن کنش ایدی صباح وقتی سنک زلفک رایحه سیله باد کبر و بکا جان و بریدی (مفردات) (از) من (دست) ال (رفته) کنش (بود) ایدی (وجود) م (ضعیف) م (من) بن (صبح) م (م) غمیر (با) لعلابسه (بوی) رایحه (زلف) م (نو) سن (جان) م (باز) کبر و (داد) و بریدی (باد) بل (معنای اشارتی) عهد السی نقض ایدوب قلم حقدن محبوب اولغله بیم ضعیف وجودم الدن کنش ایدی وهلائی محقق اولمیدی بحمد الله عالم سبحان وقتی ای رحسانم سنک تجلیکک رایحه سیله فیض واحسانک بکا کبر و حیات ایدی و سعادت سرمدی و بریدی

✽ حافظ ✽

کلیز بلکه بور فستدن و عزت و حرمتدن تعبیر در یعنی همان پادشاه اول دیگر مصرع اول ثانی به مر هوند بخت تاضیر خطاب قرعه فافک ضعی و رانک سکونیه مشهور رمالرک قرعه سیدر بدن باحرف صله ماه تمام اضافتی بیانیه اندازد فاعلی بنه راجع مخبر اعتبار ایلک بحجازا در زیرا قرعه بی صالان کنیدر ماه تمامه قرعه صالقدن مراد اول ماه تمام یعنی جانان قرعه سنه کلکدر * محصول بیت * باشک ای حافظ کونش کلاه کوشه سندن چبقار یعنی باشک اولوقدن و عظمتدن کوشه ارشون اگر طالعک اول ماه تمام کی جانانه قرعه سالسه یعنی اگر سکا و صال جانان میسر اولورده شرفدن باشک کوک

ارشون (وله ایضا) (مژده ای دل که در بیان صبا باز آمد * هد هد خوش خبر از طرف صبا باز آمد) که حرف تعابیل و باحرف بیان در کینه معاشه در بوند باد صبا اضافتی بیانیه هد هد خوش خبر اضافتیده بیانیه طرف صبا لامیه در * محصول بیت * ای کوکل مشتاق که باد صبا کرو کلدی ابو خیرل هد هد طرف صبا دن ینه کلدی یعنی مشتاق که قبل جانانه دن بر بد خوش خبر کلدی بوغرل و رایکی مشتاق غزلاری دخی شاه منصورک شیرازه کلوب تخت سلطنته جلوس ایلدیکنی مشعر در طرف صبا برینه شهر صبا یازان سبادن خبر دارد کل (برکش ای مرغ سحر نغمه داودی باز * که سلیمان کل از طرف هوا باز آمد) برکش برادات تا کیددر کش فعل امر مفرد مخاطب ✽ ۴۳۹ ✽

✽ حافظ نهسا دینک تو کامت بر آورد ✽ جانها فدای مردم نیکو نهاد باد ✽

ای حافظ سنک ابوطبعک سنک مراد کی حاصل ایلر ابوطبعک کیمسه زه جانها فدا اولسون (مفردات) (حافظ) م (نهاد) طبیعت (نیک) ابو (تو) سن (کام) مراد (تا) خطایه (بر آورد) بوقاری کنورر (جانها) جانها (فدا) تسلیم (مردم) آدم (نیکو) ابو (نهاد) طبیعت (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای حافظ موفق اولد بغت انست حق ایله مظهر فیض واحسان اولان ابوطبعک سنک مراد کی حاصل ایلر بوله مظهر فیض و تجلی الهی اولان ابوطبعک کیمسه زه جانها فدا اولسون ✽ وله ایضا ✽

✽ خسروا کوی فلک در خیم چوکان تو باد ✽ ساحت کون و مکان عرصه میدار تو باد ✽

ای پادشاه فلک طوبی سنک چوکانک بوکلنده اولسون کون و مکان ساحتی سنک میدانک عرصه سی اولون (مفردات) (خسروا) ای پادشاه (کوی) طوب (فلک) م (در) فی (خیم) بوکلم (چوکان) م (تو) سن (باد) اولسون (ساحت) اوورنه سی (کون و مکان) م (عرصه) ارض و امده که دیوار بندنه اوله (میدان) م (تو) سن (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقی بو کروی اولان فلک اعظم سنک اراده علیهک چوکانک طوب کبی غلطان اولدر اولسون کون و مکاندن اولان ساحت خانه قلب عاشق کرم و عنایتکک سنک تجلیکک میدانه ارض واسع اولسون

✽ همه آفاق گرفت و همه اطراف کشاد ✽ صبت خلق تو که پیوسته نیکهوار تو باد ✽

جمله آفاق طوئدی و جمله اطراف آجیدی سنک خلقک صداسیکه دایم سنک حافظک اولسون (مفردات) (همه) جمله (آفاق) جوانب و نواحی (همه) م (اطراف) م (کشاد) آجیدی (صبت) صدا (خلق) م (تو) سن (پیوسته) دایم (نیکهوار) حافظ (تو) سن (باد) اولسون (معنای اشارتی) بالرحم الراحمین و یا کرم الاکرمین سنک بلا عوض اولان کرم و احسانک و اعطایک بهاده اولان آثار صفات جلله که جمیع عالم خلقی مستغرق اولدر کر مکه و توفیق و عدا یتکه نور ایمان الله واسع فیلدیک قلب پریشانم سنک حفظکله ای حافظ اولان ریم دایم محفوظ اولسون

✽ زلف خاتون ظفر شبنم پرچم تست ✽ دیده قبح ابد عاشقی جولان تو باد ✽

ظفر خاتون سنک زانی سنک پرچم دیوانه سیدر قبح ابد کوزی سنک جولانک عاشق اولسون (مفردات) (زلف) م (خاتون) م (ظفر) غالب اولمی (شبنم) عاشق (پرچم) م (تست) سنکدر (دید) کوز (قبح ابد) ایدی آجقاق (عاشق) م (جولان) م (تو) سن (باد) اولسون (معنای اشارتی) باخصوص یارب سنک حرم قدسک سر پرده سنک ساکن و ملازمی اولغله منصور و مظهر اولان محبوبلرک و عباد خاصلرک صفات بشریه لری سنک انوار تجلیات صفات جلله که محو و مستغرق

ایلیه یعنی حال دلایله سوسنی تکلمه کنوروب صور که نیچون کندی و نیچون کبر و کلدی خواجه ک بویتدن فهم اولور که زبان سوسن چیکینک بیراغیدر و تا قافیه سنده سابق بیتدن چنک بیراغیدر (بیت) (ار زبان سوسن آزاده ام آمد بکوش * کاندین دیر کهن کار سبکساران خوششت * حاصلی اشعار مجعده ایکسته ده زبان اطلاق واقع اولمدر (چشم من در پی آن قافله پس آب کشید * ناکبوش دلم آواز در باز آمد) بی آن اضافتی لامیه آب کشید یعنی چرق اغلدی ناحی معاشه در بکوش دلم باحرف صله واضفت لامیه در بحجازا درای و درایا یله و یاسر لغتدر رچاک

معنا سنده که دودلک و قازلک بوزان بنده اصارل * محمول بیت * بنم چشم قافله جانان اردنجه چوق صیو چکدی
یعنی چوق کریمه و بکا ایلدی تاسکه کوکلم قولا غشه چاک آوازی کلدی یعنی قافله جانان د خیردار اولنجه چوق افغان
وزاری و کریمه و بکا ایلدم (مردی کرد و کرم بخت خداداد بمن * کان بت ستمکل از بهر خدا باز آمد) مردی
یا حرف مصدر بخت خداداد اضافتی بیایه در اصطلاح جمله بخت خداداد ابو بخت و طالعده مستعملدر بمن با حرف
صلاه کان که حرف تعلیل آن اسم اشارتدر بنده ستمکل اضافتی بیایه ستمکل وصف ترکیبدر طاش یورکلی دیمکر
از بهر خدا الله ایچون دیمکر * محمول

۴۴۰

اولوب اسرار لدنیسه که مشاهد سنده مخبر و سرکردان اولشلردر یارب انوار
نجایاتک مشاهده سنده عون و عنایتکله مفتوح و مغفر قبلدینک دیده بصیرت سنک
فیض و نجیلاتک ابدی ثابت قدم اولسون

ای که نشاء عطار در صفت شوکت تست * عقل کل چاکر طغرا کش دیوان تو باد *
ای پادشاه که عطاردک انشاسی سنک شوکتک صمدیدر عقل کل سنک دیوانک
انشایسنک چاکری اولسون (مفردات) (ای که) ای پادشاه که (انشاء) بر شیبی
کندو دن پیدا ایتک (عطارد) دیوان فلک کاتبی اولان بر بلند در (صفت) م
(شوکت) سادنت (تو) سن (است) در (عقل کل) مظهر نور محمدی اولان
روح اعظمدر (چاکر) غلام (طغرا کش) نشایچی (دیوان) م (تو) سن (باد)
اولسون (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت (اول ماخلق الله القلم) حدیث
شریفی سر نجه رقومات تالک انشاء و ابداعنه باعث و انوار آفتاب حقیقه ذاتکدن
فائض سید کائنات و مغتر موجودات صلی الله تعالی علیه وسلم در فتر عالم
اوزر سنک صفات عظمت و اجلاک و اسرار علوم لدنییه بی مثالتک تحریر و عیان
ایشدر هر بر مظهر نور محمدی اولان عقل کل و روح اعظم صاحبی سنک دیوانک
نشایسنک چاکری اولسون و نور محمدی به به فدا اولسون

طبره جلوه طوبی قد چون سرو توشد * غیرت خلد برین ساحت ایوان تو باد *
طوبانک جلوه سنک غضبی سنک سر و کپی قدک اولدی سنک ایوانک ساحتی
خلد برینک غیرتی اولسون (مفردات) (طبره) خشم و غضب (جلوه) اظافت
(طوبی) شجره جنت (قد) بوی (چون) مثل (سرو) م (تو) سن (شد)
اولدی (غیرت) م (خلد برین) عالی جنت (ساحت) ساحت (ایوان) سی
چارداق (تو) سن (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی
(اذاتم الفقر فها والله) حدیث شریفی سر نجه سنک راه مستقیمکه فقر نامه واصل اولوب
صفات جلال و جمالکله موصوف اولان عارف سدید و عالی مقام متصف
بصفات الله اولسی سبیل سنک محض فیض و عنایتکله کند و به اکمال دین و ایمان
نعمت نورین حاصل اولدی (اذا دخر النور فی القلب انفتح وانفسح) سر نجه
سنک نور تجلیتک مظهری اولان قلب عبدی التی النقیق و سعت ساحتی ایتی آتده
جنت اعلانک رشک و غیری اولسونکه (لایسعی ارضی ولا سمانی) ولیکن یسعی
قلب عبدی المؤمن التی التی الورد) حدیث شریفک مظهریله خانه تجلی الهی
ایچوق کوکلدر

نه بتهجا حیوانات و نباتات و جمادات * هر چه در عالم امرست بفرمان تو باد *
بالکز حیوانات و نباتات و جمادات دکل هرته که عالم امرده در سنک حکمکده اولسون
(مفردات) (نه) دکل (بتهجا) بالکز (حیوانات) م (نباتات) او تکر (جمادات)
جانسزل (هر چه) هرته (در) فی (عالم امر) علی حضرت الله تعالی
قلبان عالم معنی (است) در (با) لاملاسه (فرمان) حکم (تو) سن (باد) اولسون

معنای

باده سز چشندان حظ و برمن یعنی بهارک صفای نوشه لاله در انسزارتق صفای و برمن (طرف چمن و هوای بستان *
بی لاله عذار خوش نباشد) طرف چمن اضافتی لایبه هوای بستانده بویه در هوا بونده آرزو معناسنده در طرف چمن
مبتدا و خوش نباشد خبری و باقی خبره متعلق بهارینه مبتدا
عذار سز خوش اولن حاصلی هرته ذوق که دنیاده و ارایسه یارک وجودیله در زیر باره عاشقانه نصف دنیا
دیشلربل اول نصفکده یا سز وجودی یوقدر که انک وجودی یوقدر که انک وجودیله مشرب و طبر

(بابا شکر کل اندام * بی یوس و نگار خوش نباشد) یا حرف مصاحبت یا شکر ب اضافتی بیایه در شکراب وصف ترکیبی اقسامند در شکر
دوداقلی دیمکر کل اندامده وصف ترکیبدر کل بدنی یعنی کل کوده دی دیمکر * محمول بیت * شکر دوداقلی و کول بدنی یارله
اولوب و کنار سز خوش دیکدر یعنی یارله اولیچوق یوس و کنار سز اولنک حظی یوقدر (رقصیدن سرو و حات کل *
بی حضرت هزار خوش نباشد) رقصیدن سرو اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر و حات کل اضافتی لایبه
صوت هزارده بویه در سروک رقصیدن مراد صانعیدر و حات کلدن کار زارده قراروب طور ما سیدر * محمول بیت *
سروک رقاصاتی و کولک اظافت و حاتی

۴۴۱

(معنای اشارتی) یارب عالم ملکده دکل بلکه عالم امرده اولان موجودات و مظهر
انوار تجلی اولان عارف بالله هر مرتبه ده سنک حکم و فرمانکده و اوسونکه بر مرتبه ده
سقوط تکلیفات الهی ممکن و متصور دیکدر

حافظ خسته با خلاص شناخوان توشد * اطف عام توشه با بخش شناخوان تو باد *
خسته حافظ اخلاصه سنک شناخوانک اولدی سنک عام اطفک سنک شناخوانک
شناختنی اوسون (مفردات) (حافظ خسته) م (با) للملابسه (اخلاص) م
(شناخوان) مدح و توقیچی (تو) سن (شد) اولدی (اطف عام) جمله به شامل
اطف (تو) سن (شناختنی) شفا بخش (شناخوان) م (تو) سن (باد)
اولسون (معنای اشارتی) درد عشقه خسته و شکسته دل اولان حافظ اخلاصه
سنک مالانهایه اولان فیوضات و تجلیاتک نعمته شاکر و شناخوانک اولدی یارب
سنک بیدر بغ اولان اطف عامک سنک شناخوانک دردینک شفا بخش اوسون

وله ایضا

ساقی حدیث سرو و کل ولاله میروود * وین بحث با لاله غساله میروود *
ای ساقی سرو و کل ولاله سوزی کیدر یو بحث ثلاثه غساله ایله کیدر (مفردات)
(ساقی) م (حدیث) سوز (سرو) م (کل) م (لاله) م (میروود) کیدر (این) بو
(بحث) م (با) للملابسه (ثلاثه غساله) اوج قدح شراب (میروود) کیدر
(معنای اشارتی) قال الله تعالی (ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینا من عبادنا
فهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات) آیت جلیله سی سر نجه
سالک راه حق و محب فیاض مطلق اوج مرتبه اوزره در بر قسمی الهی سور نفسی
ایچون انزلاله کپی داغ نفسدن خلاص اولمشدر بر قسمی الهی سور الله ایچون
آنرکل کپی اثر و روح فیض رحمان کندورندن ظاهر اولادرو بر قسمی سلطان عشق
غلبه سیه کندوده ایچوق مراد حق ظهوری ایچون نفسی مرادین اسقاط
ایدنر انلر سرو و کپی تجلی داعیده اولاندرو اوج مرتبه اهلهک اسرار و احواله
متعلق کلام سوانوراما بو بحث حقیقه و صلت و تمیز فی الحقیقه شراب عشق الهیه
ایله کراته قلبی ماسوی الاهدن تطهیر ایدن عارف مجاهده حاصل او اور اهل
صورتک کاری دیکدر دینک اوله

می ده که نوره و س چمن حد حسن یافت * کار این زمان ز صنعت دلاله میروود *
شراب و برنوش ابدیلم ز برانجه کبی کلنی حسن حدی بی بادی ایش یوزمان
دلالهک صنعتدن کیدر (مفردات) (می) م (ده) و بر (که) زیر (تو) بکی
(عروس) کلین (چمن) با نجه (حد) سنور (حسن) م (یافت) بوا دی (کار)
ایش (این) بو (زمان) م (ز) من (صنعت) م (لاله) بزولک (میروود) کیدر
(معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیرم بزه شراب وحدت
کرم ایله که روضه قلبیده محبوب حقیقک حسنی کالان بولدی بجمده الله مراد

دل

۱۱۱

و پردی یعنی سفره کیدن جانان خبر و پردی بن دخی کوکلی باده مشاق و پردم هرته او اورسه اوسون حاصلی کوکلسزده
قا اورسم باده دلی زده کانه به و پردم (کارم بدان رسید که هر از خوراکم * هر شام برق لامع و هر بامداد باد) بدان با حرف صله
رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکر که حرف بیان همراز راز داش معناسنده در خود افظنه اضافتی لایبه در برق
شبهک لامع بلدرایی بامداد ابرنه دیمکر در محمول بیت * ایشم اکار شدیکه کندیمه صاحب و هر از ایدم هر ایشم برق لامعی
یعنی آتشهای و هراره باده آهمنی حاصلی تأثیر عشق جانان بر حده واردیکه صبح و شام ایشم آد و ناله و فریاد و فغاندر (در چین

(طره) تود ل ری حفاظ من * هرگز نکفت مسکن مألوف یا باد) حفاظت کسری به مفاعله بایستن مصدر در غیر تمیز و جیسر
 دیمکر مسکن مألوف قویو بیو دبی مسکنه دیرل یعنی وطن اصلی * محصول بیت * سنک چین طره کده بنم غیرتسر
 کوکلم هرگز دیمدی وطن اصلی باده اولسون یعنی وطن اصلی هیچ آکدی حاصلی سنک چین طره کده متوطن اوله لی مسکن
 مألوفی فراموش ایلدی (امروز قدر بنده زن شناختم * یارب روان ناصح مازتوشاد باد) قدر بنده زن اضافتی لامیه در
 روان ناصح ما اضافتی به یله در * محصول بیت * عزیزک بنده و نصیحت کن قدرینی بوکون بیلدم و آکادم یارب بزه نصیحت
 ایلمینک روحی سندن شاد اولسون یعنی

روحنه سن رحت الیه حاصلی جوانلق
 وتا زه لک زمانده دوستلرک و عز زلک
 نصیحتی قدرینی بندهم بنده که جوانلق
 کیدوب بیلک زمانی کلدی قدرینی بیلدم
 یارب سن انلرک روحنی شاد الیه که انلر
 بنم خبر خواهم ایشلرک بکاپند ایدر ل
 ایش (دل خون شدم بیاد تو هر که که
 درچن * بنده قیای غنچه کل میکشاد با)
 دل خون شدم تقدیر کلام دلم خون شد
 در ضرورت و زنجیرن مینم ناخبر اولدی
 بیاد تو سنک یاد کله یعنی سنی تذکر الیکله
 که درچن مصراع ثانی به مرهوند بند
 قیای غنچه کل اضافتی لامیه در مجازا
 میکشاد حکایت حال ماضی آچار دی
 معنا سنه فاعلی بادر * محصول بیت *
 پوره کیم قان اولدی سنی آتق سبیله هر وقت
 که چنده کل غنچه سنک قبایلی باد
 آچاردی و با آچدی یعنی هر بار که غنچه کل
 اچیلوب مطبق اووردی و با اولدی چنده
 سنک بنده قیای آچ یعنی باده کلوب پور کیم
 خون اووردی و با اولدی حسرتدن
 (طرف کلاه شاهیست آمد بنماطرم *
 انچه که تاج بر سر ز کس نه باد *
 طرف کلاه شاهیست اضافتی لامیه
 و یا حرف نسبت و یا مصدر ریتد
 مصدره قصر ابلیک تقصیردر * محصول
 بیت * سنک پادشاهانه کلاهک اوجی
 خاطر مه کاری اول برده که بادرک
 باشی اوزر بنده تاج قدردی باده اسناد
 مجازا در چن عرابی تازه و تر
 طوند یعنی حاسلی چنده تاج زکسی
 سیر ایلد که سنک شاهانه طرف
 کلاهک باده کلدی (از دست رفته
 بود وجه * و دضعیف من * صبحم جوی
 زلف تو جان باز داد باد * صبحم مینم
 متکلمه اضافتی فی معنائیه در صبح

و قننه بکا دیمکر ریوی با حرف سبب
 بو قو و یا امید معنائیه در ریوی باز بونده کبرو
 معنائیه در * محصول بیت * بنم وجود ضعیف الدن کیش ایدی صبا و قننه سنک زلفن بو بی سبیله باد کبرو بکا جان
 و بر دی یعنی ضعیف وجود م کاله وارمش ایدی لکن سنک بوی زلفک سبیله باد بنده بکا تاز جان و بر دی زیرا
 دماغه و معنائیه بوی ایصال ایلین بادر (حافظ نهادیک تو کامت بر آورد * جانها فدای مردم نیکو نهاده باد)
 حافظ نهاده ای نهاده طبعیه دیرل نیکه اضافتی بیانه و نیکک تویه لامیه در کامت ناصح خطاب بر آورد بحسب اللفه

چندن غیری قلبدن محو اولدی بوزمانده سنا که فریت کاله وسيله حق اولان
 پیرکالک همیله حاصل اوورده بوزمانده اولان عقبستان نجساد دخی همت پره
 زباده محتاج اولونور
 * شکر شکن شوند همه طوطیان هند * زین قند پارسی که به بنکاله مبرود *
 هندک جمیع طوطیاری شکر بچی اولور بو پارسی قندد که بنکاله شهر نه کیدر
 (مفردات) (شکر شکن) (شکر بچی) (شوند) اولور (همه) جمیع (طوطیان)
 طوطی (هند) م (ز) من (ان) بو (قند) (شکر صافی) (پارسی) م (با) لاله بستان
 (بنکاله) هندده بر عظیم شهرک اسمیدر (مبرود) کیدر (معنای اشارتی) مظهر
 علوم اندیه اولان عارف کمالک عرش و کرسیدن اوسع اولان قلبی شهر بنده فیوضات
 بلا واسطه رجائیه دن کیدن لذتد قند روحانیه سندن هند کبی ظلمت بشریه
 علامه طوطی کبی لذتد روحانی طابالریک دماغ جائه برززه بخش واحسان
 اولسه جهله لذتد شکر روحانیه مستغرق اولور (دلک فضل الله یؤتیه من یشاء
 * طی زمان بین و مکن در سلوک شمر * کین طفل یک شبه ره بکساله مبرود *
 شمر سلوک کنده بسط زمانی و طی مکانی کور که رکبجه لک طفل بر یلاق بوله کیدر
 (مفردات) (طی) دور مک (زمان) م (بین) کور (مکان) م (در) فی (سلوک
 شعر) شمر بولنه کیتک (این) بو (طفل) م (یک شبه) رکبجه لک (ره) ول
 (بکساله) بر سنه مقداری (مبرود) کیدر (معنای اشارتی) مظهر فیوضات الهی
 اولان عارف بالله و خلیفه الله رک همت و نظر واحسان لریک آثارنی کور که طریق
 معرفه الله ده بسط زمان و طی مکان ایلد طفل شبر خوار کبی طاب نامتدی
 بر کبجه لک طفل بر یلاق بول کیتسی خارق عاده سی کبی سالك صادقی برقد می
 فرشته و برقد می عر شده واصل الی الله ایدرل

چون سامری مباح که التوتی کوردی و خرلکندن موسی بهشت و از پی کوساله مبرود *
 سامری کبی اوله که التوتی کوردی و خرلکندن موسی علیه السلامی ترک ایدی
 و کوساله اردندن کیدر (مفردات) (چون) مثل (سامری) التوتندن بوزاغی
 بیان کافر (مباح) اوله (زر) انشون (دبد) کوردی (ازخری) اشک لکندن
 (موسی) علیه السلام (بهشت) ترک ایلدی (از) من (پی) آرد (کوساله)
 بوزاغی (مبرود) کیدر (معنای اشارتی) ای طاب متهدی ساقن اول بومظهر
 عنایه الله اولان عارف باللهدن بوقدر قریت و کراتی مشاهد اید کد کدکره
 زخارف دنیایه میل و شهوات نفسانیه نیل قصدیله اهل الهی و عارف باللهی انکار الیه
 ترک ایدوب سامری کافر کی طریق اهل الهی خراج اینه و سامریدن عبرت آل که
 اول سامری خراکندن حضرت موسی علیه السلامدن بوقدر معجزات و هردو
 مها لکدن نجات کور مش ایکن حضرت موسی علیه السلامی ترک ایدوب بوزاغی
 طابوب و خلقی دخی طاقدیسی سبیله ملعون ایدی اولوب مردود کالهی اولشدر

ازره مرو بعشوه دینی که این بخور * مکارهی نشیند و محتاله مبرود *
 دنیالک فریب و حیل سبیله صراط مستقیم کیتکه که بخور مکاره اوتور و محتاله کیدر
 (مفردات) (از) من (ره) بول (مرو) کیتکه (با) لاله بستان (عشو) الدامق و حبله
 انک (دینی) م (که) زرا (این) بو (بخور) م (مکاره) مکر اید بچی (محتاله) حیله

اول عابد الدایچی جادوانه چشمی کور که سحر کاروانی اردندن کیدر (مفردات)
 (آن) اول (چشم) (کوز) (جادوانه) جادو کبی (عابد فریب) عابد الدایچی (بین)
 کور (کش) که انک (کاروان) م (سحر) م (ز) من (دنباله) آرقه (مبرود) کیدر
 (معنای اشارتی) اول عارف باللهک چشم اسرار بچی بین و نظر حیاس بخش
 حق البقین کور که هزار عابد صورت پرستی قوت قدسه ایلد معجزه عصای موسی
 علیه السلامک سحره فرصتی برآند صورتدن بکروب معنی طالع بتوزن (لاضبر
 اتا الی ربتنا لنقلبون) کلامیه مخبر و سرگردان ایدر کبی نیجه عابد صورت
 پرستلری بو معنایه واصل قیالشدر و مخبر ایشلدر

خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *
 ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

یوقارو کتوردیمکدر اما استعمالده حاصل ایلر معنائیه در فدای مردم اضافتی مصدر ک مفعوله اضافتی و مرد مک
 نیکویه بیانه نیکو نهاد وصف ترکیبی اقسامندندر خوش طبع معنائیه باد صیغه امر غایبدر بوند موقع دعاده
 واقع اولمش اولسون دیمکدر * محصول بیت * ای حافظ سنک نیک نهاده حاصل ایدر یعنی خوش طبع
 اولمش سبب حصول مراد کدر رجاءل مردم نیکو نهاده فدای اولسون خواهه معنی جهتدن کند و به دعا ایلدی
 (خبر و اکوی فلک درخچوکان توباد * ساحت کون و مکان عرصه میدان توباد) خواجه بوغزلی شاه
 منصوره پیور شد رخسرو الف حرف
 ندا کوی فلک اضافتی بیانه فلک طوی
 دیمکدر رخچوکان اضافتی لامیه تویه
 اضافتی بویه در بوغزلیک ردیفند
 واقع اولان باد فاضلی امر غائب
 صیغه سیدر موقع دعاده واقع اولمش
 ساحت سرای اورنه سنده اولان
 میدانه دیرل کونک مکانه اضافتی
 بیانه در عرصه ده ساحت معنائیه در
 میدان عرییده * سنک کسریله دره مفتوح
 اوقومق تصرفات بجمه دندر خواجه ک
 بود عای غلوا سلوبله واقعدر که عقلا
 و عا * معتمد * محصول بیت ای پادشاه
 طوب فلک سنک خم چو کاندده اولسون
 یعنی الله تعالی سکا طور عقل و عادتدن
 خارج قدرت و عظمت و برسون کون
 و مکان ساحتی یعنی نما ما بر یوزی سنک
 سرباک اورنه سنک میدانی اولسون
 یعنی تمام کره ارضک پادشاهی اول بوند
 کوی و خم چوکان و میدان ذکر
 مراعات نظیر قیلتد ر عرصه نک
 میدانه اضافتی اضافت خاص الی العام
 قیلتد ر خواهه نک بوغزلی انشا
 طریقیه واقع اولمش اگر چه بعض
 مضارعی اخبار طریقه در (همه اتفاق
 گرفت و همه اطراف کشاد * صبت خلق
 نو که پیوسته نکهان توباد) اتفاق افک
 جمیع اطراف دیمکدر اما اتفاق کونک
 کلاریشه دیرل صبت آواز دیرل صبت خاقه
 و خالف تویه اضافتی لامیه در پیوسته
 متصل یعنی دائما معنائیه در نکهان
 کوزجی و بکبی معنائیه در * محصول بیت *
 جمیع آفاق طوندی و تصرف ایلدی
 و جمیع اطراف آجادی و فتح ایدی یعنی
 تمام عالی قبضه تصرفه آلدی سنک
 خلقک آوازی که دائما سنک کوزجک
 و بکجک اوله یعنی دائما بو اخلاق حسنه

(مفردات) (خوی کرده) ترش (میخرامد) صالور (بر) علی (عارض)
 یکانی (سمن) راقچیکدر (از) من (رشک) کونی (روی) یوز (او) ضمیر
 (عرق) (ز) من (زله) چه (مبرود) کیدر (معنای اشارتی) اول محبوب
 خدا اولان عارفک قلب سپیدی اوزره ارفیض الهی و نشسته علوم اندیه نامشاهی
 ظهورینه شکر و فرحاتدبث با نعمه ایچون خرامده ایدر و اول متشبه حال عارف
 اولان طاباب صادقدن اول حال عارفه رشک و غیرتی بوزندن عرق کتورد
 و ببحساب حیا حاصل اولور

باد بهاری وزد از گلستان شاه * وز زله باده در قدح لاله مبرود *
 شاهک گلستاندن بهار یلی اسرو زله دن لاله ک قدح باده کیدر (مفردات)
 (باد) یل (بهار) م (می وزد) اسر (از) من (گلستان) م (شاه) م (ز)
 من (زله) شبنم (باده) شراب (در) فی (قدح) م (لاله) م (مبرود) کیدر
 (معنای اشارتی) نفحات الهی و فیوضات ربانی در بغ گلستان غیب الهی
 و عالم لاهوت بی رب شهنشاهی جانب قدس سید سندن جمیع عباد الله اوزره
 د م فیضان ایدر لکن اول نفحات و فیوضات دائم مراقب اولوب با خصوص
 شب تا ببحر صد هزار تضرع واتهال الیه حضور رب العالمینده یوزل سوروب
 جگر قان چشم مشتاقندن روان ایدن عارف دل پر خونک قدح قلبه کیدر
 و انده ظهور ایدر

چون سامری مباح که التوتی کوردی و خرلکندن موسی بهشت و از پی کوساله مبرود *
 سامری کبی اوله که التوتی کوردی و خرلکندن موسی علیه السلامی ترک ایدی
 و کوساله اردندن کیدر (مفردات) (چون) مثل (سامری) التوتندن بوزاغی
 بیان کافر (مباح) اوله (زر) انشون (دبد) کوردی (ازخری) اشک لکندن
 (موسی) علیه السلام (بهشت) ترک ایلدی (از) من (پی) آرد (کوساله)
 بوزاغی (مبرود) کیدر (معنای اشارتی) ای طاب متهدی ساقن اول بومظهر
 عنایه الله اولان عارف باللهدن بوقدر قریت و کراتی مشاهد اید کد کدکره
 زخارف دنیایه میل و شهوات نفسانیه نیل قصدیله اهل الهی و عارف باللهی انکار الیه
 ترک ایدوب سامری کافر کی طریق اهل الهی خراج اینه و سامریدن عبرت آل که
 اول سامری خراکندن حضرت موسی علیه السلامدن بوقدر معجزات و هردو
 مها لکدن نجات کور مش ایکن حضرت موسی علیه السلامی ترک ایدوب بوزاغی
 طابوب و خلقی دخی طاقدیسی سبیله ملعون ایدی اولوب مردود کالهی اولشدر

ازره مرو بعشوه دینی که این بخور * مکارهی نشیند و محتاله مبرود *
 دنیالک فریب و حیل سبیله صراط مستقیم کیتکه که بخور مکاره اوتور و محتاله کیدر
 (مفردات) (از) من (ره) بول (مرو) کیتکه (با) لاله بستان (عشو) الدامق و حبله
 انک (دینی) م (که) زرا (این) بو (بخور) م (مکاره) مکر اید بچی (محتاله) حیله

اول عابد الدایچی جادوانه چشمی کور که سحر کاروانی اردندن کیدر (مفردات)
 (آن) اول (چشم) (کوز) (جادوانه) جادو کبی (عابد فریب) عابد الدایچی (بین)
 کور (کش) که انک (کاروان) م (سحر) م (ز) من (دنباله) آرقه (مبرود) کیدر
 (معنای اشارتی) اول عارف باللهک چشم اسرار بچی بین و نظر حیاس بخش
 حق البقین کور که هزار عابد صورت پرستی قوت قدسه ایلد معجزه عصای موسی
 علیه السلامک سحره فرصتی برآند صورتدن بکروب معنی طالع بتوزن (لاضبر
 اتا الی ربتنا لنقلبون) کلامیه مخبر و سرگردان ایدر کبی نیجه عابد صورت
 پرستلری بو معنایه واصل قیالشدر و مخبر ایشلدر

خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *
 ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

ترشاله صالور و سنک عارضی اوزره انک یوز بنک دشکندن زله دن عرق کیدر

مفردات *
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن * از رشک روی او عرق از زله مبرود *

معقولانه اضافتیدر ونویه اضافتی لامیه در * محصول بیت * زلف خاتون ظفر سستك تو شك بر چنگ آشفته سی و دیوانه سیدر یعنی ظفر تو غنچه فرزند که اندن هرگز مفارقت اینل فتح مؤید دیده سیده سستك جولان هر حرکتکه عاشق اولسون یعنی هر نه طرفه که توجه اید سبن فتح سستك عاشق اولوب رخلظه سستدن منفك اولسون مصراع ثانیک معنا سنده فتح ایدك جولانی سستك كوزك عاشق اولسون دین سستك بونیک معناسنی هیچ فتح ایلده ش (ای که انشاء عطار در صفت شوکت است) عقل کل چاکر طغر اکش دیوان تو باد (ای حرف ندا متادی محذوف ای پادشاه دیگر که حرف رابط صفت انشا بوده ایجاد و اختراع معناسنده در

۴۴۴

ایدیچی (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای سالك قدش بو جیفه و ملهون دنیالك زینت و جاهنه و فریب و حيله منه الدنوب صراط مستقیم طشره جقمه و دینکی دنیابه دکشوب عوام مشرب اوله و دینکی الکن کیدر جك ظالمه ركون ایته زیرا بوجوز دنیالك نعمی نعم و شرابی سرابر دانا خلقي مکر و حيله ايله طریق حقدن اخراج ایدر و حقدن بعد ایدر

حافظ زشوق بحاس سلطان غیاث دین خامش مشو که کار تو از ناله میرود

ای حافظ سلطان غیاث الدینك مجلسی شوقندن خاوش اوله زیرا سستك ایتك ناله دن کیدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (ز) من (شوق) م (مجلس) م (سلطان) م (غیاث دین) دینك صغنه جفی و مرجعی (خامش) ساکت (مشو) اوله (که) زیرا (کار) ایش (نو) سن (از) من (ناله) فر یاد و فغان (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای حافظ بوعالم ابتلا ده نفس و شیطندن اخب اولان عجز دنیالك مکر و حيله سستدن خلاص و فراغ ایسترسك خود بخودانه ممکن دکلر همان (اذنبحرتم فی الامور فاستعینوا من اهل القبور) حدیث شریفی سر نبجه استعداد و نیاز ايله غیاث دین و ظهیر و معین اولان سلطان الدارقین ذوات عالیله بحاس شوقندن و ظاهرا و باطنا توجه و فریشتدن ساکن و ساکت اوله زیرا سستك صلاح حالک و فراغت بالک استعانه درگاه اهل اللهه ناله و نیاز ايله اولور

وله ابضا

بر سر آتم که کزد ست بر آید دست بکاری زخم که غصه سر آید

اول هوس اوزره بیکه اگر المندن کله برایشه ال اورمکه غصه باشه کله (مفردات) (بر) علی (سر) هوس (آن) اول (م) غمیر (کر) اگر (زدست) المندن (بر) یوقاری (آید) کله (دست) م (بکاری) برایشه (زخمه) اورمکه (غصه) غم (سر) باشه (آید) کله (معنای اشارتی) حضرت و اهب العطا با اولان اللهدن اول مطلوبك آرزوسی اوزره بیکه اگر عون خدا ايله المندن کلور سه سبی و مجاهده ايله معرفه الله جنت عاجله سنده داخل اولوب لذت مشاهده جمال اللهه نائل اولمده و خانه تجلی اولان قلبی انوار تجلی الهیدن غیر ماسوی اللهدن خالی قالقه بوعالمه برایشه ال کنورمکه غصه افتراق و الم هجران کلی زائل اولوب وصلت ابدی حاصل اوله

منظر دل نیست جای صحت اغیار * دوجو بیرون رود و فرشته در آید

کوکل قصری اغیارك صحتی پری دکلر چونکه شیطان طشره کیده فرشته ایچرو کلور (مفردات) (منظر) قصر (دل) کوکل (نیت) دکل (جای) محل (صحت) م (اغیار) بارک غیر (دیو) شیطان (جو) چونکه (بیرون طشره) (رود) کیده (فرشته) ملک (در) ایچرو (آید) کلور (معنای اشارتی) (قاب المؤمن عرش الله) سر نبجه حق سبحانه و تعالی تجلی ذاتیه سنده خاص قیلدی یعنی قلب

قصری

بوقدر لر محتاج دکلر زیرا بواسطه تراکب ارالنده زیاده شایع در ملا غیرت مهر و ماه و رشک مهر و ماه دیرل و فس علی هذا * محصول بیت * سبب غضب جلو طوبی سستك سروکی قدك اولدی یعنی سستك سروکی قدیک نازک خرامنی کور و حبسنددن غضبه کلور زیرا طوبیالك جلو سستی اکا بکره من سستك ابوانك میدانی فردوس اعلانك غیرت سبب اولسون یعنی فردوس اعلانك ابوانك میدانتک لطافت و صفاسنی کور و ابوانك و غیرت اولسون بو بیت سبب کی صنعت قلوبی متضد (نه بنهسا حیوانات و نباتات و جاد * هر چه در عالم امر است بفرمان تو باد) بدها بیستی زاندر تنهها بالاکز دیگر

حیوانات اصل اوزره بالک قعبله اوفتور خوا جده ضرورت وزن ایچون معادن یزینه جاد ذکر ایش زرا مقصود مولد ثلثه ذکر ایدی عالم امر بوعالم ظاهره دیرل بفرمان باجائز در که مع معناسنه اوله و جائز در که ظرفیت افاده ایلده * محصول بیت * بالکز حیوانات و نباتات و جادات دکل بلکه هر نیت که عالم کن فکانه در سستك امر و فرمانده اولسون حاصلی ججع اشیا مطیع امر و نهیک اولسون بویتده مباغته ده ایات سابقه کی در (حافظ خسته باخلاص ثنا خوان توشد * اطفاعام تو شفا بخش ثنا خوان تو باد) حافظ خسته اضافتی بیانه در ثنا خوان وصف ترکیبدر خوانیدن ثنا اوقبی

۴۴۵

قصری اغیار ماسوانك صحت و قراری ری دکلر زیرا قلب بسطدر صحتك اجتمعته تحملی بوقدر هر نه زمانکه له قلبدن وسواس شیطانی ماسوا مقطع اوله اول ساعت نور محض الهی اولان خبر القا ایدچی فرشته غیب و انوار تجلیات قدسیات خدای بلارب له اخرا دن قلب ایچنه داخل اولور

صحت حکام ظلت شب بیداست * نور زخورشید خواه بو که بر آید

حکام و اغیا صحتی شب بیداست نور آفتابدن طاب ايله اوله که حاصل اوله (مفردات) (صحت) م (حکام) حاکم و غیر (ظلت) م (شب بیداست) م (وزن) کیده (است) در (ز) من (خوشید) کونش (خواه) ایسته (بو که) اوله که (بر آید) حاصل اوله (معنای اشارتی) عوام طریقت و حکام و اغیا و اهل دنیای بی حجت و صورت پرستی بی مر و تدرن قورددن خیار کی حذر اید سستك انتر قضا طریقتدر شب بیداست ظلتی کی سستك قلبی قاسی ایدوب اول قسوت قلب سبيله سنی درگاه حقدن مبعود و مطرود ایدر اگر انشراح صدر ايله انوار تجلیات الهیه به مظهریت ایسترسك مجرد ماسوی الله ايله قلبی حقه مطمئن و مفرد اولش و مظاهر قیو ضات انوار لاعوتیه مرتبه سین بولش و آثار انوار عاوم ربانیه سبيله عالی برضیا قطش آفتاب حقیقی اولان اولیاء اللهدن ایسته که تمامه قصودك حاصل اوله

بر درار بابی مروت دنیا * چند نشینی که خواجه بدر آید

دنیالك مروت و تسز ارباب دولتر سستك قیوسی اوزره نبجه بر او توررسین که خوا جده قیچن طشره جقمه دیو (مفردات) (بر) علی (در) قیو (ارباب) صاحب (بی مروت) مروت (دنیا) م (چند) نبجه (نشینی) او توررسین (خوا جده) دنیا افندی (بدر آید) طشره جقمه (معنای اشارتی) (الدنیا جقمه و طلا بهسا کلاب) حدیث شریفی سر نبجه دنیالك کلاب مشرب اولان مروت و تسز صاحب دولتر سستك قیوسی غیر تسز لککن رزاق حقیقی بی انودوب امر معیشتك ایچون نبجه بر او توررسین عوام قیوسی مقسم ارزاقدر دیو نبجه بر حیا سز مشرکاردن او اورسین معنده بو نریم رزاقدر دیوز عم ایتمکله ال کو کیده حضور رب العالمینده طورر کی بت پرستك ایدوب نبجه طا بنورسین اگر الهی و اهل الهی بیطوب بوزعم فاسد اوزره فالورسك (حسر الدنیا والاخرة) او اورسین

ترك كدانی مکن که کنج بیانی * از نظر رهروی که در گذر آید

فقیر الکی ترك ایلله زیرا کنج بو اورسین شول مرشدك نظرندن که مرورده کلور (مفردات) (ترك) م (کدا) فقیر (یا) مصدر به (مکن) ایلله (که) زیرا (کنج) خزینته (بیانی) بوله سین (از) من (نظر) م (رهروی) ملک راه یعنی مرشد (در) فی (گذر) کنج بولی (آید) کلور (معنای اشارتی) (الفقر فخری) حدیث شریفی سر نبجه سعادت دارن اولان دولت فقری ترك ایلله زیرا آتش فقره

۱۱۲

ل

طبانی اوج قدح شرابه کیدر یا اکا کیدر که نهایی اکا برشورد دین دخی بیک معناسنه نتیجه و برمش (بی خور که نوعروس چن حد حسن یافت * کار این زمان ز صنعت دلا له میرود) بو بیت اولک معناسنی تا کید ایدر که حرف تعلیل عروس چن اضافتی بیانه در نوعروس چن تاز چندن کتا بتدر حد حسن اضافتی بیانه در صنعت دلا له اضافتی لامیه در دلا له مشاطه و برونک و زمام معناسنه در برونه مراد مشاطه در میرود برونه کیدر معناسنه در معنی صنعت دلا له احتیاج بوقدر دیگر * محصول بیت * خوا جده مذکور ساقی به خطاب ایدوب بیورری ساقی می ایچ بعض نسخه ده می ده

دوشمن یعنی بکامی و برکه چن نوعی کمال حسن و جمال بولدی بوزمانده ایش یعنی زمانک ایشی مشاطه صنعتندن کیدر
یعنی مشاطه عروسه زیب و زینت و بره کندر اما شمدی نوعی چن فصل ربع مقتضایه کمال حسن و جمال بولدی
صنعت دلایه احتیاجی بوق مصراع ثانیکن معنایه ایش بوزمان دلایه صنعتندن کیدر یعنی انکه حظ اولور و دلایه دن مراد
بونده معنای مجازی اعتبارله خبرد دین یکی برده سرخوشاق ایشدر (شکر شکن شوند همه طوطیان هند * زین قند
بارسی که به شکله میروند) شکر شکن وصف ترکیبدر شکندن شکرده تشدید ضرورت وزن ایچوندر معنای شکر قریبی اولور
یعنی شکر خوار اولور دیکدر ز براطوطی

۴۴۶

تحمیل ایدر ایشک راه سلو که مترصدین طالبین صاد قین اولان مرشد کمالک نظر
عنایتندن و شفقت و مروتندن کتق فضاقت لایقانی بولور سین و حضرت فخر
کائنات علیه افضل التحیت مابه الاقبحاری بلکه جمیع انبیاء علیهم السلام اختیار
اولان فقر دولته مالک اولوب صبر و تحمل قیلر سک فراغت قلب ایله لقا الهه
واصل اوور سین

✓ صالح و طالع متاع خویش نمودند * تا که قبول افتد و که در نظر آید ✓

صالح و طالع کند و متاعی کوسر دینا که کیم مقبول دوشر و کیم نظره کلور
(مفردات) (صالح) م (طالع) فاسق (متاع) عل (خویش) کندی (نودند)
کوسر دینر (تا) حتی (که) کیم (قبول) مقبول (افتد) دوشر (که) کیم
(در) فی (نظر) م (آید) کلور (معنای اشارتی) (بوم تیلی السرائر)
دن اول صالح و طالع و فاسق علاری متاعنک نتیجه سنی بوعالده اظهار ایلد بار صالح
علی نتیجه سی زهد و تقوی سببیه قلبی ذکر الله ایله اطمینان بولوب انوار تجلیات
الهییه ایله انیس اولقدرد و فاسق علی نتیجه سی فسق و غفلات و قسارت قلب سببیه
دائما قرن شیطان اولوب شغل دنیا ایله حقندن و ذکر حقندن بعید اولقدرد تا که (کل
بعمل علی شاکلند) سرنبه کیم مقبول درگاه خدا در و کیم محبوب خدادر
بوامارات ایله معلوم اولشد

✓ بلبل عاشق تو عرخواه که آخر * باغ شود سبز و شاخ کل ببر آید ✓

ای بلبل عاشق سن عمر ایسته که عاقبت باغ سبز و تازه اولور و کل بود داغی بویه به
کلور (مفردات) (بلبل) م (عاشق) م (تو) سن (عمر) م (خواه) ایسته
(که) زیرا (آخر) عاقبت (باغ) م (شود) اولور (سبز) بشل (شاخ) بوداق
(کل) م (با) لاملا بسة (بر) بیش (آید) کلور (معنای اشارتی) ای محبت
اللهه موفق اولان عاشق صادق سن بوام رقوب اولان دیناده فقر تاند واصل
اولوب حق تعالیدن جمیع اسماء الله ایله تجلیاتنه مظهرتله اسرار محمدیه و انوار
احدییه نائل اولقله انسان کامل اولق ایسترایک حضرت اللهدن برمدت
خبرلی عمر ایسته که نیجه نیجه سعی و مجاهده ایله باغ قلبک مشاهده انوار جمال الله
ایل سبز و تازه اولور و سوبدای قلبک کل کبی کشاده اولقله نهاده که مودوع
اولان ثمره فیوضات الهی و اسرار نامتناهی ظهوره کلور

✓ غفلت حافظ درین سراچه عجب نیست * هر که میخانه رفت بخبر آید ✓

بواوچکرده حافظک غفلتی عجب دکلدر زیرا هر کیمکه میخانه کنده بخبر کلور
(مفردات) (غفلت) م (حافظ) م (در) فی (این) بو (سراچه) اوچکر
(عجب) م (نیست) دکل (هر که) هر کیمکه (با) لاملا بسة (میخانه) م
(رفت) کندی (بخبر) خبر سز (آید) کلور (معنای اشارتی) بودنی
دیناده و بوهو و مشتبهات نفسانیده طوطا و طوطا عالم ابتلاده حضرت اللهک

✓ عون ✓

کورب سیر ایله که سحر کاروانی اول چشم جاوداتک اردینه او بوب کیدر حاصلی چشم جانانی
زیاده جادو قلعه و سحر اقله و صفدر (خوی کرده بخرامد و عراض من * از شرم روی او عرق زاله میروند) خوی واور سببیه در
در عرق معنایه کرده بوهای رسمی به های ترتیب درز خوبکرده درلش دیکدر بخرامد صالور و او حرف حال عارض رانک
قصبیه تصرفات عجمندر اصلانده رانک و در صقال بتی بره درلر اما بونک کبی برلده اکثر بوز معنایه در سخن آق کل شرم
روی اواض فتنری لامیه در عرق زاله اضافتی بیانیه زاله عرق دیکدر * محصول بیت * جانان در لیوب صالور حال بوی که سنک

خارضی اوزره جانانک زوی مجانبین زاله عرق کیدر یعنی سن اوتاند بغندن درلر و انک دری زاله در بهض نسخه ده اوزره میروند واقعدر
اول تقدیرجه از من تبیینیه معنایه اولور (ازره مر و بعشوق دینی که این عجز * مکار می نشیند و محاله میروند)
بشوه با حرف سبب عشوه کوکل الدامنی دینی به اضافتی لامیه در که حرف تعلیل عجز قوجه قاری این عجز مصراع ثانی به
مر هوند و مبتدا در مکاره مبالغه ایله اسم فاعل و خبر مبتدا در مابه ایله و محاله معطوف قدر مکاره به واسم فاعلدر
افعال یابندن حیلله کار معنایه یعنی اهل حیلله دیکدر * محصول بیت * بولدن کتمه یعنی بولدن چیتوب از همه دنیا
فریبی سببیه زیرا بو عجز دنیا مکاره

۴۴۷

اونور و محاله یورر یعنی بر ساعت خالی
دکلدر مکر و حیلله دن زیرا اوتور متی
و یورومک حیوانانده متصور در پس
اکا اوتور متی و طور متی و یورمکی استادن
مراد استمرار فعل مکر و حیلله در یعنی
جمیع احوالده حیلله و مکر در فارغ دکل
(چون سامری مباحث که زر دبد
واخری * موسی بهشت و ازنی کوساله
میروند) سامری بوز غمی به طبعی احداث
ایلین کیمسه در حضرت موسی مناجاته
وارد قد نصکره تنکیم تفسیر زده قصه سی
مفصل در که حرف بیان سامری در
موسی بهشت تقریر کلام موسار بهشت در
راضی و زنی ایچون حذف اولشد در
بهشت با حرف نا کید و هشت هانک کسری
و شیک سکونیه فعل ماضی مفرد غائب
صالی و پردی یعنی ترک ایلدی معنایه در
بی بونده اثر و اثر معنایه در یعنی آرد نیجه
کوساله کاف عجمیک ضمی و واولک سکونیه
بوزاضی دیکدر * محصول بیت * سامری
کبی اوله که التون کوردی و اشکلکندن
موسایی ترک ایتدی و بوزاضی آرد نیجه
یورر یعنی آخرتی قویوب دینا آرد نیجه دوشدی
(باد بهار میوزد از گلستان شاه * وز زاله
یاده در قدح لاله میروند) باد بهار
اضافتی لامیه در میوزد فعل حال مفرد
غائب اسر معنایه وز اصلانده و ازایدی
زاله چه و قراغیدر در حرف صله قدح
لاله اضافتی بیانیه میروند کیدر یعنی افار
* محصول بیت * شاهک کلستانندن
یعنی شاه غیاث الدینک کلستانندن
بهار بلی اسیر دخی قدح لاله به زاله دن
یاده کیده یورر یعنی اقا یور حاصلی فصل
بهاردر (حافظ زشوق مجلس سلطان
غیاث دین * خامش مشو که کار
تواز ناله میروند) حافظ منادی شوق

عون و عنا بذله یور باضات و مجاهدات اولر سه حافظک سائر عوام ناس کبی
غفلت شرایله سکر ات مونه قدر سرخوش و غافل اولدی عجب دکلدر زیرا
هر کیمکه بوهو و هوس شرایله پراولان میخانه دیناده نفسی آرزوسی جانته کندی
ثمره فیوضات الهی و صلوم و اسرارانیده دن بخبر اوله رق حضور رب العالمین کلور

✓ وله ایضا ✓

✓ جلال آفتاب هر نغریاد * ز خوبی روی خوبت خوبتر باد ✓

سنک جلالک هر نظرک آفتابی اولسون سنک خوب بوزک خو باقدن زیاده خوب اولسون
(مفردات) (جلال) م (نا) خطایه (آفتاب) کونش (هر نظر) م (باد) اولسون
(ز) من (خوب) کوزل (یا) مصدریه (روی) بوز (خوب) م (نا) خطایه (خوب)
م (ز) زیاده (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حق اولان الله محض الطف
و کرم کدن زری (اللهم ارنا الاشیاء کما هی) سرنبه مظهر ایله که جمیع ماسوایی
خاطر دن سلب ایلیوب ایمان نعمت اجلی ایله نمون و موفق قیلد یغک مؤمنین
و مؤمنات قولار یک نظری سنک جلال شریفک آفتاب منور نبه ناظر اولسون
حسنا ایچندن سنک ذات شریفک حسن و لطافت حقیقی سنک غیره اولان حسن
مجازی عارضیدن عندد زیاده احسن اولونکه ماسوی اللهه بدرلو نظر ایچون

✓ همای زلف شاهین شهرت را * دل شاهان عالم زیر پر باد ✓

سنک شاهین شهرت اوزافک هماسنک عالم شاهینک کوکلی قنادی التده اولسون
(مفردات) (هما) هماقوشی (زلف) م (شاهین) شاهه منسوب (شهر) قناد
اوچنده کی اوزون قوی (نا) خطایه (دل) کوکل (شاهان) م (عالم) ماسوی
الله (زیر) اشاغی (پر) قناد (باد) اولسون (معنای اشارتی) یارب کرم کدن
بزنجاره قولار یک شویله لطف و احسان ایته سنک سایه پرور اولان صفات عالیله
شاهانه و مؤثره رک حکمی و اثر فیضی تصرفندن زری اخراج ایلیوب نفس بد کاری
بزم اوزر بزم حاکم ایلله خصوصاً (رب هبلی ملکا لابذخی لاحد من بعدی) سرنبه
معاشر مؤمنین ایچندن سلطنت دنیا و قید ماسو ایلله مبتلا اولان نفوس ساریزی
آفات سلطنتدن و حضرت قید ماسوادن حفظ ایلله که سنک سایه عنایتکده عالم
شاهینک کوکلی آفتادن امین اولسون و سندن جدا اولسون

✓ کسی کو بسته زلفت نباشد * چو زلفت درهم و زبر و زرباد ✓

بر کیمسه که سنک زلفک مقید اولیه سنک زلفک کبی مشوش و پریشان اولسون
(مفردات) (کسی که) بر کیمسه که (او) اول (بسته) باغلو (زلف) م (نا)
خطایه (باشد) اولیه (چو) مثل (زلف) م (تا) م (درهم) مجتمع و مشوش
و پریشان (زیر) اشاغی (زیر) یوقارو (باد) اولسون (معنای اشارتی)
بر مؤمن کیمسه که یارب سنک مظهر یت تجلیات صفاتک و توجه و انبیت ذاتک
نعمته مقید اولیه و اول دواتی بویله اکا طریق بودر که سنک صفات جلیدک ذاتکده
مجمع اولوب آثار ی عالمه متفرق اولد یعنی کبی اول طالب حقک دخی قلبی اللهه

مجلس غیاث دین اضافتی لامیه خامش ابدی و او حذف اولشد مشوق نهی مفرد مخاطب خامش اوله
دیکدر که حرف تعلیل کار تو اضافتی لامیه در میروند بونده حاصل اولور و حصول بولور معنایه در * محصول بیت *
ای حافظ سلطان غیاث الدینک مجلس شوقندن خاموش اوله که سنک ایشک ناله و فریاد و فغاندن حاصل اولور
یعنی انک مجلسنک اشتیاقندن بلند نعمات ایلله که ایشیدوب سنی دعوت ایدوب داخل مجلس ایلسونر حاصلی سنک کارک
و مرادک بلند ناله و نعماتدن حصول بولور یعنی تک طورمه و نعمات ایلله (وله ایضا) بر سر آیم که کرز دست بر آید *

دست بکاری زخم که غصه سر آید بر سر آتم سر بونده آرزو و هوس معاشه در آن لفظنه اضافتی لامیه در که حرف بیان کرز دست بر آید تغذیر کلام کرز دستم بر آید در اگر المدن کاور سه دیکدر یعنی قادر اولورسم دست زنگ مقدم مغولیدر بکاری با حرف صله با حرف وحدت زخم فعل مضارع نفس متکلم وحده اورورم واورم دیکدر بونده اورم معنا سنده در که حرف رابط صفت غصه لغته یل برکن بو غزه طور ان لقبه دیر اما عجم غم معاشه استعمال ایدر سر آید در اصلنده بر سر آید پایانه و نه با بد کله یعنی دو کته بوتقریر تسهیل فهم مبتدی ایچوندر اما متسهی بومعاشی با سز ده اکلر زیر

روزمره زده بواد چوق دوشر * محصول

یلت * اول آرزو اوزرم اگر المدن کاور سه المی برایشه اورام که غصه و غم غایته و پایانه کله یعنی دو کته حاصلی نیم بودر که باده نوش اولم که کوکله هج غدن و همدن اثر قالیبه مصراع اولک معناسی انک باشی اوزره بکه اگر المدن کاور سه دین عز یز باشی اباغی فرق ایدر دکل ایش (منظردل نیست جای صحبت اضداد * دیو جو بیرون رود فرشته در آید) منظر دل بو کل نظر کا هی یعنی سیرانکاهی اضافتی بیانه در جای صحبت اضداد اضافتی لامیه زده مصراع

ثانی اولکی به تو پروا قع اولمش یعنی اولکیتک معناسی ایضاح ایدر * محصول بیت * کوکل نظر کا هی و سیرانکاهی اضداد محبت ایدر جک بر دکل یعنی مجمع اضداد دکل ز بر املو مدر چونکه شیطان طشره چیقر فرشته ایچر و کیرر دیکدر حاصلی الضدان لایحه همان بس مقتضای نفسانیلر که طبع انساندن خارج اوله مقتضای روحانیلر داخل اولور ایدی دل عاشقه خیال جانان قرار اینر بلکه فرار ایلر (صحبت حکام ظلمت شب داشت * نور زخو رشید خواه بو که بر آید) بویکی یتک مصراع اولری مبتدا و خبر معنی لرینی متضندر و مصراع ثانیری اولکینی تنویر و توضیح ایدر صحبت حکام اضافتی مصدرک مغولته و با فاعله اضافه اضفیدر ظلمت شب اضافتی لامیه و شبک یلدایه بیانه ظلمتک اضافتی بای بطنیله در یعنی تانک کسری تمام اشباعله اوقنور که وزنه خلل ظلمه یلدایانک قحی و لامک سکونیه اول کیچیه درلر که کوش اول کیچه ویا ابرته سی دونه کرک حاصلی قیشک اندن اوزون کیچه سی اولرتور خواهاک مقدم مغولیدر بونده بودند

مجمع اولوب ظاهری قیودات ماسوادن تجرید ابله مشوش و پریشان و حظوظات نفسانیله ری جله زیر و بر اولسون

دل کو عاشق رویت نیاشد * همیشه غرقه در خون جگر باد

بر کوکل که اوستک بوزیکه عاشق اولیه دائم جگر قاتنه غرق اولسون (مفردات) (دل) کوکل (یا) وحدتیه (او) ضمیر (عاشق) م (روی) یوز (نا) خطایه (نیاشد) اولیه (همیشه) دغم (غرقه) م (در) فی (خون) فان (جگر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) بر قلبکه یارب سنک جسال شریفکه عاشق اولیه اول کسبی و آخری وهی اولان سنک عشق و محبتک تحصیلنه دخی طریق بو در که نیجه مدت ریاضات و مجاهدات و نیجه درد و غم ایل طاعات و مناجات ایله سعی و غیرت ایدوب جگر قاتنه غرق اولسون

بتا چون غزه ات تاوک فشانده * دل مجروح منیشش سیر باد

ای محبوب چر نکه سنک غزه ات اوق صاچه بنم مجروح قلبم انا اوکته سیر اولسون (مفردات) (بتا) ای محبوب (غزه) کبرک (نا) خطایه (تاوک) اوق (فشانده) صاچه (دل) قلب (مجروح) یاره لی (من) بن (یش) اوک (ش) ضمیر (سیر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کرم و عنایتکه بز عاشق غنا که محبت و نظر عنایت بیور دینک ایچون آیین عشق و محبتک مقتضای سنجه اوزریمزه اشد بلادن انواع بلایای منصب و ازال ایتد کده بنم درد عشقکه مجروح قلبم اول بلانک اوکته ثابت اولوب صبر جیل ایله اکا سیر اولسون

چو اهل شکریت بوسه بخشد * مذاق جان من زو پرشکر باد

چونکه سنک شکر کی لذت بلک بوسه احسان ایده بنم جائنک مذاق اندن پرشکر اولسون (مفردات) (چو) چونکه (اهل) لب (شکر) م (یا) نسبه (نون) تا کید (نا) خطایه (بوسه) م (بخشد) احسان ایده (مذاق) ذوق (جان) م (من) بن (زو) اندن (پر) طواو (شکر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الله چسو نکه سنک شکر دن لذت اولان فیض رحمتک و خطایات عزتک درد عشقکه خسته سی عاشق مجروحک قلبه بنه محض لطف و کرمک فائض و احسان ایده ای بنم لطیف بعباده اولان رم سنک رحمتی نهایتکدن اوهرم و سنک بلا یاقوت مجانا ضعیف و ناتوان قولر بکه محضاً عنا یتکه بی حساب اولان عطفا و احسانکدن دیر که بنم عسبد عاجزکک دخی جانم اول لذت روحانیه دن و فیض سلطانیه دن پرشکر اولسون

مر از است هر دم تازه عشق * ترا هر ساعتی حسن ذکر باد

بکاهرم سندن بر تاز عشق و ار در سکا هر ساعت غیری حسن اولسون (مفردات) (مر) بکا (از) من (تو) سن (است) در (هر دم) هر نفس (تازه) م (عشق) م

مخففدر اوله که دیکدر عریده لعل معاشه بر آید بونده حاصل اوله دیکدر اگر چه که خورشیده نسبت خوب واقع اولمشدر ز بر طلوع افسانده ده برآمد و بر آید استعمال ایدر * محصول بیت * حاکمک مصاحبتی شب یلدا قرا کاغیدر یعنی بونلره صحبت ایلک قلی قرار در زیر طلادن و سندن خالی دکلزدر پس نوری خورشیددن دله اولور که حاصل اوله یعنی نور سرور و صفائی کونش کی اولان جانانن ایسته هر جودر که طلوع ایلیه حاصلی عنوان صفت رقباله صحبت ایله زیر اقسوت قلب حاصل اولور بلکه کونش کی نورانی جاناله صحبت ایله که قلبک پر نور اوور (پر در از باب بی مرثی دینی * چند نشینی که

خواجگی بدر آید * مصراع اولده تنایع اضافات لامیه زده و بوراده محل فصاحت دکل ارباب ریک جهیدر صاحب دیکدر مرثی افند اولکده دیرلی مرثی ازلکسز اما استعمالده خیس و دون معاشه در مصراع ثانی به مرهوندر چند ادات استفهامدر عریده کم استفهامیه معنایه نشینی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه راو تور رسن دیکدر که حرف تعذیل خواهجده بونده افندی معنایه در یعنی اولتور دینک قیونک صاحبی کی ادات استفهامدر زماندن عریده معنی کی دیکدر بدر با حرف صله در قیو بدر آید قیویه کله یعنی طشره جقه قیویه کلک خر و جدن کتابدر تنکیم بوینده بویله در یت (از دست و ریان که بر آید کر عهده * شکرش بدر آید) * محصول بیت * دینانک مرثی آسز

م (یا) وحدتیه (زا) سکا (هر ساعت) م (یا) وحدتیه (حسن) م (در) غیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای بنم کریم ربیم بحمد الله بکاهر نفس سندن بر تاز فیض و بر تاز عشق و ار در (معصوم من عصمه الله) سر نیجه ای بنم حافظ و نا صر اولان ربم ظاهر او باطناکر مکله بزی عصمتده قلقله طریق فیض و عشقکه بزم قلنیز هر حالزده اخلاص کرم ایدوب سکا هر ساعت عزمده اخلاص سبیلله قلنیزه بر غیری حسن ظاهر اولسون

بیجان مشتاق روی تست حافظ * تر بر حال مشتاقان نظر باد

حافظ جانله سنک یوزک مشتاقیدر مشتاقانک حاله سنک نظرک اولسون (مفردات) (بیجان) جانله (مشتاق) م (روی) یوز (تست) سنکدر (حافظ) م (ترا) سنک (بر) علی (حال) م (مشتاقان) م (نظر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) یارب حافظ سنک کر مکله جسال شریفک نور یتک مشتاقیدر یته سنک کر مکله مشتاقانک حاله سنک نظر عنایتک دائم و ابدی اولسون

حسن تو همیشه در فزون باد * رویت همه ساله لاله کون باد

سنک حسنک دائم ارتقده اولسون سنک یوزک دو کلی ییل لاله رنگار اولسون (مفردات) (حسن) م (تو) سن (همیشه) دائم (در) فی (فزون) ارتق (باد) اولسون (روی) یوز (نا) خطایه (همه) دو کلی (ساله) ییل (لاله) م (کون) رنگ (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای بزمده کینه مندی ذات مقدس الهیه و اصل قلیچی پیروش ضمیر مانند و الضحی تجلیات انوار لاهوتیه ایله سنک قلبه اولان حسن معنویه کد دائم ارتقده اولسون و سنک عالمه رحمت اولان وجود معبودک و ذات محمودک تاروز قیامت نیجه سنه رحمت و عافیتده خلق عالمه فیض و ارشاده ثابت اولسون

اندر سر من خیال عشقت * هر روز که هست در فزون باد

بنم باشمده سنک عشقک خیالی هر کونکه و ار در زیاده اولسون (مفردات) (اندر) فی (سر) باش (من) بن (خیال) م (عشق) م (نا) خطایه (هر روز) هر کون (که) م (عست) و ار در (در فزون) زیاده لکده (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای پردل منبرم اولیاء الله محبت حضرت رسول الله علیه الصلو و السلام محبتدر رسول الله محبت حضرت الله محبت اولمی سر نیجه بحمد الله سن عالی قسرتک محبتی و عشقی که بنم سعادت او باشمده هر کونکه و ار در حق تعالیدن دیر که دخی زیاده اولسون

قد همه دایران عالم * در خدمت قامت نکون باد

جمع عالم دایر لیک قدی سنک قامتک خده شده خبیده و بوکلش اولسون (مفردات) (قد) نوی (همه) جله (دایران) م (عالم) م (در) فی (خدمت) م (قامت) م

معناسی بر سالکک نظر ندن که او غریبه کله دین مقصودک بوره سنده او غره ش و مصراع ثانیک معناسی شول مرشدک نظر ندن که مرورده کاور و یعنی بواده راست کاور سین دینده اثر نیجه کیتندر (صالح و طالح متاع خویش نمودند * ناک قبول افند و که در نظر آید) طالح ضد صالحدر یعنی فاسق متاع خویش اضافتی لامیه در متاع قاش و اسباب خویش و اور سیمیه بونده کندی دیکدر تابونده محبسا معناسنده در که بونده اسمدر ایکی برده یله کیم معناسنده و ایکی کافک کسره سنی تمام اشباع ایلک کرک که موزون اوله در نظر در بای صله معناسنده در در نظر آید نظره کله یعنی مغبول کله

معاشیه بودند هر اد صالحین عاشق و صادق و طالحین مدعی کا ذبدر * محصول بیت * عاشق صادق و مدعی کاذب جانانه مستعنی کوسر دایر یعنی هر رسی عرض محبت ایدوب اظهار مودت ایلد یلر عجباً کیم قبول واقع او اور یعنی قبول دوشر و کیم نظره کلور یعنی جانانک حسیز قبولنده کیم واقع او اور و منظور نظری کیم دوشر بوخصو صد ه همان طالع کرک (بلبل عاشق تو عمر خواه که آخر * باغ شود سیر و شاخ کل بر آید) بلبل منادی عاشقه اضافتی و موصوفت صفتیه اضافتی در یعنی یا تیه عمر خواهک مقسم مفه و لیدر خواه فعل امر مفرد مخاطب که حرف تعلیل آخر یونده جازدر که عاقبت معاشیه اوله و جازدر که تا کبد ایچون کله تنکیم بو دیوانک اولکی

بوی (نا) خطایه (نکون) انکس و بولکس (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای سلطان العارفین اولان پیر فیض بخشیم بوعالم ماسواده مالانوجالا محبوب القلوب اولان محبوب صور بلرک چله سنک قدی بلکه شوبه عبد افاد رجیلانی که (رقبه جیج الاولیاء تحت قدمی) سر نیجه محبوبان معنوی بلرک رقبه سی سنک مرتبه عالی قدرک خدمتده منجی و خجیده قامت اولغله فیضایب اولسون

هر کس که ز خدمت کشد سر * در چاه غم تو سر نکون باد * هر کیمه که سنک خدمتکدن باش چکه سنک غمک چاهنده باش اشغاه اولسون (مفردات) (هر کس که) هر کیمه که (ز) من (خدمت) م (نا) خطایه (کشد) چکه (سر) باش (در) فی (چاه) فیو (غم) ام (نو) سن (سر نکون) باش اشغاه (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای وارث صدر رسالت اولان مرشم هر کیمه که شهنوت نفسانیه سنه تابع او اوب سنک خدمتکه اطاعتدن اعراض و ایا ایله حضرت الهک عذاب و سنک افتراقک غمک چاهنده هاروت و ماروت کی باش اشغاه اولسون

هر سرو که باغده * بترسک الف قدک اوکده تون کبی اولسون (مفردات) (هر سرو که) م (در) فی (چن) باغ (بر) یوقاری (آید) کلور (باش) اولک (الف) طوغرواقدن کنایتدر (قد) بوی (نا) خطایه (چو) مثل (نون) بیلی بولکدن کنایتدر (باد) اولسون (معنای اشارتی) هر کیمه که راه زیاضات و عبادتده و روضه و سنده اتر فیض ریج رحان بولمده دوات استفادته ثابت اوله بودواتی نعمت یابوب شکر ایلسون و غرور ایتمون همان نقایصدن منزله اولان ذات شریفک حضورند و شکر صد هزار کوع و سجود ایله بختی اولسون و در عشق اله نون کبی بیلی بولکسون * چشمی که نه فتنه تو باشد * از کوهراشک بحر خون باد *

بر چشم که سنک مقونک اولیه اش کوهردن قان دریایی اولسون (مفردات) (چشم) کوز (نه) نفی (فتنه) مقون (نو) سن (باشد) اوله (از) من (کوه) م (اشک) کوز باشی (بشر) دریا (خون) قان (بان) اولسون (معنای اشارتی) بر چشم که نظر ماسوای الهدن منقطع اولوب سنک جلال شریفک مشاهده سنه مقون اولیه کوز باشی جواهرندن قان دریایی اولسون و تاجال شریفک مشاهده سنه بر نیجه قانلی باشلردو کسون

چشم تو ز بهر دل بانی * در کردن سحر ذوفنون باد * سنک چشمک دل باقدن اوتوری سحرانگده ذوفنون اولسون (مفردات) (چشم) کوز (نو) سن (ز) من (بهر) لام علت معنایست (دل) یا (کوکل قویجی) یا (مصدر) به (در) فی (کردن) ایلک (سحر) م (ذوفنون) فتلر صاچی (باد) اولسون (معنای اشارتی) یارب سنک نظر عیانتک عاشق مقونک قلب پریشانی جانب عزتکه جذب ایتمی ایچون محضاکرم واضفکدن عقلای عاجز قلیجی سحر

روی خو بت خو بتر باد (جمال لغتده کوزلکه در هر کوزلک بوزده ظاهر اولد یغیچون بوزه جمال دید بلرک حال وارا ده محل قبیلند ندر آفتاب هر نظر اضافتی لامیه در باد ادا ت د عادر خو بی یا حرف مصد ر رویک خو به اضافتی بیانیه خوبک تابه لامیه در خوبتر خوب کوزله دیرل و زادات تقضیلدر * محصول بیت * سنک جمالک هر نظرک کنشی اولسون یعنی هر ناظرک نظرینه کش کورسون پس نیجه که قرشمیدن نور آور هر نظر سنک کش یوز کدن نور آسون و سنک روی خوبک کوزلک اولسون یعنی کوزلک رویک و صغیر ایلدی سنک روی خوبک کوندن کونه زیاده

اولسون حاصلی خوبلغه رویکی وصف ایلک تنزل اولسون (همای زلف شاهین شهرت را * دل شاهان عالم زیر پر باد) همای بر مشهور طسیردر هر کیمه که اوستنه کولکه سی دوشه بیاد شاه و یار اولو دوللو اولسون و بر خاصه در بو طیر و خصوص دخی نیجه خاصه لری وار در که بوجمل استیفا سی دکل همایک زلفه و زلفک شاهین شهره اضافتی بیانیه در و شهرک تابه لامیه شاهین عربده و محمد و ورونده مشترک اسمدر طوغان جنستدن برنوعدر غایتله قوتلی و بولرک قوشدر طورانی بی پروا آلوردیاعر بد حاکمکدن بر بیلله اولوردم اول حکایت ایدر دی که حلبدن معربه کلوردم بر یاور شاهینم واریادی

و بر قره قوش بر طاشک اوزرنده اوتورر و بر پاره مستانه ایدم طوغانجمه یوردمه که شایعک اسکفن آل و شوقوشه صال

دبدم اسکفن آلوب صالد یغی کبی شویله باشدی قره قوشه کو یا که قاز و یا اورد کدر دعا کوی ایدم که واریسه اجلی کش ایش بکه ابتدی جیج اولدیغمن طوبورک اجلی کلشدر شاهین شهر وصف تر کبیدر شاهی چنکلی دیمکدر شهرش هیدن مخفقدر قوشک

قصادند باش چنکدنای ضمیر اضافتی لامیه در زیرر اضافتیه بویه در بر قصاد و بلکه دیرل * محصول بیت * سنک شاهین شهرلی زلفک همای سنک عالم پادشاهلر سنک کوکلی قنادی التده اولسون یعنی عالم پادشاهلری سایه حباه کده اولوب مطیع فرمانک اولسون (کسی کو بسته زلفت

نباشد * جوزافت درهم و ز پروز بر باد) کسوا صلته که اوایدی ترکیب سبیلله همای رسمی و همزه خذف اولشدر که حرف رابط صفت اوضهبری کسه راجعدر بسته زلفت اضافتیلری لامیه جوادات تشبیه در هم قارش مسورش دیمکدر ز پروز برده بومعنای افاده ایدر انزاما * محصول بیت * هر اول کیمه که سنک زلفک بسته سی اولیه سنک زلفک کبی درهم و ز پروز بر اولسون یعنی هر اول کیمه که محبت ایدوب کوکلی سکا عقد ایلامشدر بریشان حال و عشق بال اولسون دیمکدر (دل کو عاشق رویت نباشد * همیشه غرقه در خون جگر باد) دلیده یا حرف وحدت کواصلنده که اوایدی بیت سباقده کی کبی عاشقک روبه اضافتی اسم فاعلک معقولنه اضافتی قبیلنددر و رویک تابه لامیه همیشه دایم

دیمکدر غرقه ده ها علامت نقلدر یعنی عربدن بجمه نقلاک علامتیدر در خون جگر در حرف صله اضافت لامیه در * محصول بیت * شول برک و کل که عاشق رویک اولیه یعنی سکا تعلق و عشقی اولیه دایما خون جگره غرق اولسون (بناچون غمزات ناوک فشانده * دل مجروح من پیش سپر باد) بنا منادی چون ادات تعایل ناوک زنیورک اوقته دیرل اما اصلنده زنیورک او اوغیدر اوقته ناوک اطلاقی مجازیدر ذکر محل و اراده حال قییلنددر و انک باینه چرخ دیرل تنکیم بویشتن مفه و مدر * بیت * دبد * دوست بتوروشن باد * سینه خصم برانواک چرخ * دل مجروح اضافتی بیانیه و منه اضافتی لامیه

کی اتواع فیوضاتکه مخیر و سرگردان ایدوب قلبی بر لحظه سنک جمالک مشاهده سندن جدا اولسون * هر جا که دل بیت در غم تو * بی صبر و قرار و بی سکون باد * هر یرده که بر کوکل وارد سنک غمکده صبر و قرار سوز و سکون اولسون (مفردات) (هر جا که) هر یرده که (دل) قلب (با) وحدتیه (ست) در (در) فی (غم) م (نو) سن (بی) نفی (صبر و قرار) م (بی سکون) سکون (باد) اولسون (معنای اشارتی) هر یرده که سنک درد عشقه که رفتاری بر کوکل وارد اول دردی غنیمت یابوب زیاده اولسی ایچون انک غمده صبر سوز و قرار سوز و سکون اولسون زیرا درد عین در ماند ر

هر کس که بدل نباشد ش درد * از حلقه وصل تو بیرون باد * هر کیمه که انک قلبنده درد اولیه سنک وصلک حلقه سندن طشره اولسون (مفردات) (هر کس که) هر کیمه که (با) ظرفیه (دل) کوکل (نباشد) اولیه (ش) ضمیر (درد) م (از) من (حلقه) م (وصل) م (نو) سن (برون) طشره (باد) اولسون (معنای اشارتی) هر کیمه که انک قلبنده سنک درد عشقه اولیه سنک واصلارک حلقه سندن طشره اولسون و وصلت دعواسن ایتمون

اهل تو که هست جان حافظ * دور از لب هر خبیس و دون باد * سنک لب که حافظک جانیدر هر دون و خبیسک لبیدن دور اولسون (مفردات) (اهل) م (نو) سن (هست) در (جار) م (حافظ) م (دور) بعید (از) من (اب) دوداق (مرخبیس) م (دون) البقی (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک ذات شریفکه خاص اولان کلمات قد سیدک و فبوضات انیدک حافظک جانیدر سنک اول اسرار لدیه لری عوام ناسه اظهار ایلک ممکن دکلدر لایق اولان بودر که هر اهل نفس اولان دون و خبیسک لبیدن ولساندن سنک اسرارک دور اولسون * وله ایضا *

نلت باز طیبیان نیازمند مباد * وجود نازک آزرده کردند مباد * سنک تنک طیبیلرک نازنه محتاج اولسون سنک نازک وجودک ضررک انجمنشی اولسون (مفردات) (تن) م (ناخطایه) یا (لاملا یسه) ناز (م) طیبیان) م (بازمند) محتاج (مباد) اولسون (وجود) م (نازک) لطیف (ت) م (آزرده) انجمنش (کنند) ضرر (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای وجودی عالمه رحمت اولان پیروم شد کامل المعرفه حق تعالیدن دایلم سنک جهم لطیفکه بر مرض و بر علت عارض اوغله طیبیلرک نازنه محتاج اولسون و نازک وجودک آفات سماویه و آفات ارضیه دن بر ضرر اصابت ایتمکله انجمنش اولسون

سلامت همه آفاق در سلامت تست * هیچ عارضه شخص تودرد مند مباد * سلامت همه آفاق در سلامت تست * هیچ عارضه شخص تودرد مند مباد

پیشش شبن صبر ناولک غزه به را جعفر * محصول بیت * ای بت چون که سنک غزه ناولک صاچه یعنی او قاری بی دو که بنم
مجرور کولک او کند قانع اولسون یعنی سنک غزه او قاری بنم دل مجروح مخصوص اولسون اغیاره نصیب اولسون
(چو اهل شکریت بوسه بخشد * مذاق جان من ذور شرک باد) چو ادات تعلیل اهل شکرین اضافتی یا تبه و تابه اضافتی لامیه
بخشد فعل مضارع مفرد غائب بخشش ایل به یعنی باغشله به مذاق جان من اضافتی لامیه لر در ذواصله اذو ایدی اوضیری
اهل را جعفر که بدن کتابدر * محصول بیت * چونکه سنک شکر کبی لعل لبک بوسه باغشله بنم جانم مذاق سنک شکره منسوب
لعلکدن پر شکر اولسون یعنی شکرلی

۴۵۲

جیم اطراف عالمک سلامتی سنک سلامتک در هیچ پردرد ایل سنک جسمک دردلی
اولسون (مفردات) (سلامت) م (همه) جمله (آفاق) اطراف عالم (در) فی
(سلامت) م (تو) سن (است) در (بهر) قطعا (عارضه) درد (همه)
وحدیه (شخص) ذات وجود (تو) سن (دردمند) دردلی (مباد) اولسون
(معنای اشارتی) ای وارث رحمة للعالمین اولان پیرم جیم اطراف عالم خلقک
دیشاودیو یا سلامتی سنک سلامتک در همان سنک حضور قلبک مانع اولان هیچ
پردرد ایل سنک جسم مبارکک دردلی اولسون

جمال صوت و معنی زمین صحبت تست که ظهیرت درم و باطنی نژد مباد
اهل صورتک و اهل معنائک جالی سنک صحبتک برکانه در که ظاهرک بوز ترمش
و باطنک غصه اولسون (مفردات) (جمال) م (صورت) م (معنی) م (ز)
من (ین) برکت (صحبت تست) م (ظاهر) م (تا) خطایید (درم) بوز ترمش
(باطن) م (ت) م (نژد) غصه او (مباد) اولسون (معنای اشارتی) اهل
صورتک و اهل معنائک جالی سنک صحبتک و فراغت قلبک برکانه در سنک بسام و بشاش
اولان وجه شریفک عبوسده اولسون و انوار تجلیات الهیه ایله منجلا و روشن اولان
قلب اطرافک غصه اولان اولسون

درین چن چو در آید خزان یغما بی رهش بسر و سهی قامت بلند مباد
یغما بی خزان چونکه بوجه کله بلند قامت سر و سهی به انک بولی اولسون
(مفردات) (در) فی (این) بول (چن) باغ (جو) چونکه (در آید) کله (خزان) م
(یغما بی) یغما بی (ره) بول (ش) صبر (با) لامیه (سر و سهی) سر و بولی
(قامت) م (بلند) بولک (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای پیرمستکبر
روشن ضمیرم انبیا علیهم السلام من ماعدالک ما مونیق مقطوع اولدیجی حکمتدن
ایچون حضرت کریم و رحیم لازالیدن دیرلمکه سز کریم الشیم اندیمیری روضه
توحیده و باغ معارف و کرامات لدیده تعجید ده اقامه اللهه واصل اولجید قدر
ثابت قدم ایلوب یغما بی اولان خزان احتیاجدن و خذلان و افتراقدن مصون
و محفوظ ایلوب راه استقامتده صد هزار جان بخش ایتکله حاصل ایلدیکک عالی
قدریکه نفس و شیطنتک بولی اولسون و الی ایرسون

دران بساط که حسن توجلو و آغازده بحال طعنه بدین و بد پند مباد
اول بساطده که سنک حسنک جلوه به شروع ایلد و پرامن کور بیجینک و پرامن
بکنجینک طعنه بحالی اولسون (مفردات) (در) فی (آن) اول (بساط) دوشک
(حسن) م (تو) سن (جاوه) م (آغازده) شروع ایلد (بحال) قوت (طعنه)
سرزنش (بدین) کوتو کور بیجی (بد پند) کوتو بیجی (مباد) اولسون (معنای
اشارتی) اول بساط قریب الهیه ده محض اعتبات حق اولان علوم ادنیه و کرامات
علیه جلوه ایلوب و ظهور ایتد که مطوت جلال انوار لاهوتیک استیلا سندن

حدود

هر روز که هست در فزون باد سرمن اضافتی لامیه در خیال عشقت اضافتی بوله در مصراع اول ثانی به هر هوند
محصول بیت * بنم باشده سنک عشق خیالی هر کون که وارد آرمده اولسون و یا آرتسون حاصلی کوندن کونه سکا عشق
و محبت زاده اولسون (قد همه دلبران عالم * در خدمت قامت چو نون باد) بعض نسخه ده پیش الف قدر چو نون باد و شمش و بعض
نسخه ده چو نون برینیه نگون واقعدر شار حله آبی اختیار ایشلر اما بطامش یونده ده مصراع اول ثانی به هر هوند
قدک همه به و دلبرانک عالمه اضافتی لامیه و خدمتک قامت اضافتی مصدرک معنونه اضافتی روقا منک نایه لامیه * محصول بیت *

عالمک جیم دلبر لیک قدی سنک قامتک او کند نون کبی اولسون یعنی سنک خدمتکده دونا اولسون حاصلی
سکا تعظیم ایچون ایکی قامت اولسون (هر سر و سه در چن بر آید * پیش الف قدت نکون باد) که حرفی رابط
صفت بر آید پیدا اوله یعنی بنه نکون باشی اشافی دیمکدر * محصول بیت * هر سر و سه که چشده پیدا اوله سنک الف
کبی قدک قنده و او کند نون اولسون یعنی تعظیمیه بولکسون تنکیم زمانمزه سلام و برکم مقامنده ایلر یعنی
هر عالیشان سنک قامت بلندک قنده راکع و ساجد اولسون (چشمی که نه فتنه تو باشد * از کوهراشک بحر خون باد)
فتنه بونده مفتون معنانه در کوهراشک

۴۵۳

اضافتی بیانه در * محصول بیت *
بر کوز که سنک مفتونک اولیه اشک
کوه رندن غرق خون و بحر خون اولسون
یعنی سنی سهو و تنک کوزی تنک و دی
غذک اولسون (چشم تو بهر دریایی *
در کردن سحر ذوقتون باد) در لابی
یابی نایه حرف مصدر در دلر بای وصف
ترکیبدر کولک قایبی دیمکدر
ربایدن شتی کردن سحر اضافتی مصدرک
مفعولنه اضافتیدر ذوصاحب معنانه در
فتون فیک جهیمر صنعت دیمکدر
محصول بیت * چشمک کولک
قایمغیچون سحر ایلده ذوقتون اولسون
یعنی عشاق دلبرینی تسخیر ایلک ایچون

انواع سحره مالک و قادر اولسون
(هر جا که دلست در غم تو * بی صبر
و قرار و بی سکون باد) دلست یا حرف
و حدت غم تو اضافتی لامیه در بای بطنیله
محصول بیت * هر پرده که عشقه
و محبت قابل پردل وارد در سنک غمکه
یعنی عشق غمده بی صبر و بی قرار
و بی سکون اولسون یعنی سنک وصالک
اکا میسر اولسون (اهل تو که هست

جان حافظ * دور از اب هر خسیس
ودون باد) * محصول بیت * سنک
لعل کبی قرمزی دوداغک که حافظک
جانی در هر خسیس و دونک لبیدن ابراغ
اولسون یعنی همان حافظه نصیب اولسون
غیری کسبه به اولسون (وله ایضا)
(تنت ساز طلیهان نیازمند مباد *
وجود نازک از زده * کز مباد)
خواجک بو غزلی عیاده طریقه
واقع در که جانشنه و یا ارباب دواتدن
برینه ارسال بیورر تنت اضافتی لامیه در
سنک تنک دیمکدر به از با حرف صله
ناز استغنا طلیهان اضافتی لامیه در نیاز

عرض حاجته دیرل مندر فارسیده اداست ترکیبده بی معنانه نیازی دیمکدر وجود نازک اضافتی بیانه در
وتابه اضافتی لامیه از زده کز مضافتی اسم مفعولک فاعله اضافتیدر از زده انجمنش و کز مضافتی کاف جمعی
ضمیمه * محصول بیت * سنک تنک اطبانازی به محتاج اولسون نازک وجودکده ضررک از زده سی اولسون یعنی وجودک
هر ضدن ضرر کورسون (سلامت همه آفاق در سلامت تست * هیچ عارضه شخص تو دردمند مباد) همه
افاقدن مراد بونده تمام عالم در عارضه دن مراد مریدر شخصدن مراد وجودیدر دردمند در دلی دیمکدر * محصول بیت *

حدود

۱۱۴

حسود بدینک و کرامات اولیایی حق بیایوب تحسین اعیان عدو بی دیک پردراو
طعنه بحالی اولسون

هر آنکه روی چوماهت بیچشم بدیند * در آتش تو بجز جان اوسپند مباد
هر اول کیمسه که سنک آی کبی یوز که چشم بد ایله نظر ایلده سنک آتشکده آنک
جانندن غیری سپند اولسون (مفردات) (هر آنکه) هر اول کیمسه که (روی)
یوز (جو) مثل (ماء) آی (تا) خطایه (با) لامیه (چشم) کوز (بد) کوتو
(پند) کوره (در) فی (آتش) م (با) لامیه (جن) غیر (جان) م (او)
صبر (سپند) یوزلک اوقی (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای وارث محمدی
اولان پیرم (بنظرون ایلک نظر المغنی) آیت کریمه سی سر نجه هر کیمسه که سنک
بد آری کبی نور حقله نور اولش وجه مبارککه عداوت نظر ایله نظر ایلده سنک
لوجه الله اولان غضبک آتشکده آنک جانندن غیری سپند اولسون یعنی آنک
جانی آتش غضب اللهده یوزلک آتشه بنار کبی بانسون

شفا ز گفته شکر فشان حافظ جو * که حاجت بهلاج کلاب و قند مباد
شفا بی حافظک شکر صاچبی سوزندن ایسته که کلاب و قند علاجه سکا حاجت
اولسون (مفردات) (شفا) م (ز) من (گفته) سوز (شکر فشان) شکر صاچبی
(حافظ) م (جو) ایسته (حاجت) م (تا) خطایه (با) لامیه (علاج) م
(کلاب) م (قند) شکر (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای سالت اگر درون
علائقه شفا و درد عشق الهیه به دوا ایسترسک حافظک اسان غیب ایلد لذت
روحانی بخش ایدیمی کلات قدسیدر لیدن طلب ایلد که لذت روحانی طامیان علمای
صورتک فصاحت و بلاغته سحر حلاله شیه قند و کلاب کبی بی معنی اولان
کلات طبعیه لینه سکا حاجت اولسون

آنکس که بدست جام دارد * سلطانی جم مدام دارد
اول کیمسه که انده جام طونار جک سلطانی مدام طونار (مفردات) (آن) اول
(کس) کیمه (بدست) انده (جام) قدح (دارد) طونار (سلطان) م (با)
مصدریه (جم) بر پادشاه اسمیر (مدام) دائم (دارد) طونار (معنای اشارتی)
اول کیمسه که راه عشقه مجاهده و استقامتله عشق الهی و ذکر سلطانیله طایان
قاب اکاهی تحصیل ایلد اول کیمسه خلق عالمه فیض بخش ایدیمی معنی
سلطانی مدام طونار

آبی که خضر حیات ازویافت * در میکده جو که جام دارد
شول بر صو که خضر حیات اندن بولدی میخانه ده ایسته که جام طونار (مفردات)
(آب) صو (با) وحدتیه (خضر) م (حیات) م (از) من (او) صبر (یافت)
بولدی (در) فی (میکده) میخانه (جو) ایسته (جام) م (دارد) طونار
(معنای اشارتی) (ان الله شرابا عاده لاولیائه) الحدیث سر نجه عاشق صادق

حدود

جميع عالم سلامتی سنك سلا متكده در یعنی سن جان عالم سین سنك صحنك عالمك صحنه سیدر پس سنك وجود شریفك بر عارضه ایل و بر مر ضله در دل و زجلی اولسون (جال صورت و معنی زمین صحت تست * که ظاهره دژم و باطن تزد مباد) جال و صورت و معنی یعنی ظاهره و باطنك جالی و جازدر که بر مضانی تقدیر اوله یعنی اهل صورت و اهل معنی بین یانك ضعی و نیک سکونیه مصدر در حسن با بدن مبارك دیکدر بتك صحنه و صحنك نویه اضافتی لامیه در که بونده شرط محذوفك جوابنده واقع اولان قا معنانه در یعنی وقتا که جال صورت و معنی بین صحنه اولدیه پس ظاهره دژم دالک

۴۵۴

حیات ابدی بخش ابدی شول شراب عشق الهیکه صد هزار خضرانده مخبر و سر کردان او اوب حیات ابدی بولشدر اول شرابی مر شد کاملک خانه تجلی اولان قلبندن طلب ایل که اومر شد شراب عشق الهی به متعدد جام طوتار

سر رشته جان بجم بگذار * کین رشته از نظام دارد *

جان رشته سنك اوجنی جامه قوی زیرا بورشته اندن نظام طوتار (مفردات) (سر) اوج (رشته) ایلک (جان) م (با) للباسه (جام) م (بگذار) قو (که) زیرا (این) بو (رشته) م (ازو) اندن (نظام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سالک صادق جان اراده سنك ایلکی اوجنی مر شد کاملک قلبی اراده سنه تسلیم ایل و کندی اراده و مخترعانکی مر شدك قلبی اراده سنه ترك ایله زیرا سنك بونقانی اولان خام و پریشان اراده ک اندن صلاح و نظام طوتار

ماوی وزاهدان و تقوی * تیار سر کدام دارد *

بز و شراب وزاهدل و تقوی عجب باره غنیک هوسنی طوتار * و اول مع معنانه در (مفردات) (ما) ز (می) شراب (زاهدان) م (تقوی) م (تا) عجب (یار) م (سر) سودا و هوس (کدام) قننی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سنك محجو پیشله اولان اراده ک اهل یقینک و اولوا الیابصارک اراده سی کبی اولدین کور که بز شراب عشق الهی هوسیه یز و زاهدل زهد و تقوی هوسیه در عجب فسخ عزایم صاحبی اولان حق تعالی قننیک اراده سنی طوتار میانه ده اراده حق نه کونه در بواسراره حق تعالینک بیلدر دیک عارف بالهیدن غیر یلر آگاه دکلدر

بیرون زب تو ساقیانیت * در دور کسی که کام دارد *

ای ساقی سنك لبیدن طشره دکلدر بر کیمه نك دورنده که مراد طوتار (مفردات) (بیرون) طشره (ز) من (لب) طوداق (تو) سن (ساقیا) ای ساقی (نست) دکل (در) فی (دور) زمان (کس) کیمه (یا) وحدیه (کام) مراد (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای قلب عاشقه شراب عشقی افاضه ابدیجی ساقی وای خلیفه مظهر فیض خدای باقی پیرم (ان هوا لوسی بوسی) سر نجه سنك لب در حکمت فشا نکلدن طشره ظهور ایدر دکلدر شول (فعال لما یرید) اولان فاعل مختارک مراد ک غیری زیرا سکا فیض زماننده مرادی انجیق اول طوتار که مراد مراد اللهدر

ترکس همه شیوهای مستی * از چشم خوشت بوام دارد *

ترکس جمله مستالک شیوه رینی سنك لطیف چشمکدن قرشته طوتار (مفردات) (ترکس) زین قدح دیدکری چیکدر (همه) جمله (شیوها) جلوه (مست) م (یا) مصدریه (ان) من (چشم) کوز (خوش) لطیف (تا) خطابه (یا) للباسه (وام) بورج (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب سنك تجلیات انوار ذاتیه ک مست و مسنرفلری بو قدر علوم و کراماتی و بو قدر اسرار و حالاتی

سنك

(هر آنکه روی چو ماهست بچشم بد بیند * بجز بر آتش غم جان او سپند مباد) بجز با حرف زائد جز غیر معنانه در آتش غم اضافتی بیانیه در جان اولامیه سپند اوزرلک شخصی که برامز کوز دکاملک ایچون آتشد بقارل * محصول بیت * هر اول کیمه که سنك ای کبی یوز که برامز کوزله باقه یعنی سکا برامز نظر ایلله غم آتشدن غیری نسه نك اوزر یته الک جانی سپند اولسون یعنی جانی غم آتشدن یانسون و غدن خلاص بولسون (شفا کفنه شکر فشان حافظ جو * که حاجت بعلاج کلاب و قد مباد) گفته بونده مطلق سوزدر شکر فشان و صف ترکبدر فشانیدن شکر صابجی دیکدر گفته نك اکا اضافتی بیانیه در چو فاعل امر مفرد

خطاب ایسته دیکدر شفا مقدم مفعولدر که حرف تعلیل حاجت تاسی ضعیف خطاب بعلاج با حرف صله علاج مصدر در عالم بعلاج باشد ن کلابه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی در قند شکر دیرل * محصول بیت * خواجه مر یض اولان دوسته خطاب ادوب بیورر شغابی حافظک شکر فشان کلا مندن ایسته یعنی مر ضنده حافظک شکر کبی شیرین اشما رینی اوفو که علاج پذیر اوله سین تاکه کلاب و قد علاجه محتاج اولیه سین (وله ایضا) (آنکس که بدست جام دارد * سلطانی * جم مدام دارد) با حرف مصدر چه اضافتی لامیه در مدام بونده دایم معنا سنه در اگر چه که باده ایها مندن خالی دکلدر دارد بونده وارلقدن نمیردر

۴۵۵

سنك ذات شریف و لطیفك عنایتدن قرضله طوتار که (واقرضوا الله قرضاحسن) سر نجه بولکه جان و بر مکلک ایله بولشدر در

ذکر رخ و زلف تو دلم را * وردیست که صبح و شام دارد *

سنك رخ و زلفك ذکر کویکه برورد در که صبح و شام طوتار (مفردات) (ذکر) م (رخ) یلک (زلف) م (نو) سن (دلم را) کویکه (ورد) م (یا) وحدیه (است) در (صبح) صباح (شام) اخشام (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (الابد کر الله نظم القلوب) نظم جلیک سر نجه یارب دایم سنك انیس و جلیس اولوب دل درد مندم ایدا و سرمد سنك انوار ذاتیه که مسترق اولق ایچون سنك ذات و صفاتك ذکر کوی قلب محزونعه برورد در که صباح و اخشام بحمد الله قلم دایم سنك ذکرک طوتار و ذکر شر بکله سکونت بولور

رسیده ریش درد مندان * لغت نك تمام دارد *

درد مندرک مجروح سینه سی اوزره سنك ل کبی لبک تمام نك طوتار (مفردات) (ر) علی (سینه) کویک (ریش) یاره (درد مندان) دردایلر (لعل) طوداق (تا) خطابه (نك) طوز (تمام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب سنك درد عشقکله سینه سی مجروح اولان درد مند عاشقنر بک قلبی یاره سی اوکلی و الم واضطرابی منقطع اولوب سکونت بولسی انجیق سنك کلمات قد سیه ک و تجلیات انسیه ک ایله حاصل اولور

در چاه زنج چو حافظ ای جان * حسن تو دو صد غلام دارد *

ذقن قیوسنده حافظ کبی ای جان سنك حسنک ایچوز غلام طوتار (مفردات) (در) فی (چاه) قیو (زنج) چکله (چو) مثل (حافظ) م (ای) حرف ندا (جان) م (حسن) م (نو) سن (دو) ایکی (صد) بوز (غلام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب سنك غیب هو بتکدن و خلق عالم ادرا ککدن عاجز اولدین کنه ذاتکدن ظهور ایدن شئونات اسرار لدیه لک و تجلیات انوار قدسیه لاهوتیه لک حسن و جمالنه واطف و جلالتنه حافظ کبی ایکی بوز بلکه نیجه بوزیک افتاده لک و سنك کرم و احسانکه منتظر فی حساب بیچاره لک واردر حبیک محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه کر مکله جله مزی سن بر مراد ایله یارب آمین بجه فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم

وله ایضا *

کسی که حسن خط دوست در نظر دارد * محقه کت که او حاصل بصیر دارد *

بر کیمه که دوستک حسن خطنی نظرنده طوتار محقه قدر که اول کیمه بصیر حاصلی طوتار (مفردات) (کسی که) بر کیمه که (حسن) م (خط) تازه صقال (دوست) م (در) فی (نظر) م (دارد) طوتار (محقق) ثابت (است) در (او) اول (حاصل) م (بصر) کوز (دارد) م (معنای اشارتی) (مارأیت

منادی مصراع اول تانی به مر هوند در دور بوند غصه و زمان معنانه کسی با حرف وحدت که حرف رابط صفت کام بونده ابهام طریقله و اقدر مراد دماغ معنانه * محصول بیت * ای ساقی سنك لبیدن طشره بو قدر دورده و زمانده بر کیمه که کام دار اوله یعنی سنك لبیدن غیری مراد صاحبی زمانده ده بر کیمه بو قدر ایکی معنی ایله ده لبه نسبت کام خوبدر زیرا لبه کام آتشدن در (ترکس همه شیوهای مستی * از چشم خوش تووام دارد) ترکس که اکا رومده زین قدح دیرل چغی اکا تشبیه الیشدر در و جام ترکس و قدح ترکس دیشدر علی الخصوص قوبن الا کوزی دایرک چشمی که اکا

شبهلا و عبهری ذیرل نکیم خسرو دیش (بیت) در خرابات مغان کوی مستان غافلند * از شراب شوق جام ترکس
شهرای او * ظاهرا ترکسه تشبیه اطراف بیاض سیم کبی و ایچروسی زره مائل اولدیفچوندز ترکسه مستاک نسبتی
باشی او کنه دوشور دیکچوندز شوهای مستی اضافتی لامیدر مستیده یا حرق مصدر از چشم خوش اضافتی بیانیسه در
وتوبه اضافتی لامیدر در وام بور جدر * محصول بیت * ترکس جیعا مستاک شبوه سنی وقتی سنک کوزل چشمکدن
اودنج طوناریخی ترکس مستانه لک صنعتی سنک چشم مستکدن استقراض ایلشدر حاصلی ذاتنده مستانه لک بوق ابدی
سنک کوز کدن عاربه آلمشدر

شیٰ الاورابت اللہ فیہ) سرنجد ہر پر کیسے کہ مظاہر دہ ظاہری و مصنوعانہ
صانعی مشاہدہ یہ قادر اولہ محق قدر کہ اول کیسے بصرت حاصلی و نتیجہ سی
بصیرت قلب صاحب دہر و مشاہدہ جلال الہام مستعد اولوا الابصار دندر

اَنْكُ فَر مَانِ خَطِيْ اَوْزَرِهٖ قَلَمٌ كَبِيْ طَاعَتِ بَاشْنِ قُوْمِشْر مَكْرِ اوْلِ دُوسْتِ تَبِغِ اِلَهِ
 قَالِدِ بِرِهٖ (مَفْرَدَاتِ) (چَر) . مَل (خَامِه) قَلَمٌ (بِر) عَلِي (خَط) يَازِي (فَرْمَانِ)
 اَمْرِ (اَوْ) ضَمِيرِ (سِر) بَاشِ (طَاعَتِ) (طَاعَتِ) (نَهَادِه اِيْم) قُوْمِشْر (مَكْر) مِ
 (اَوْ) ضَمِيرِ (بَا) لِّلْمَلَا بِسَ (تَبِغِ) قَلِجِ (بِرْدَارِدِ) قَالِدِ بِرِهٖ (مَعْنَايِ اشَارَتِي)
 يَاربِ حَبِيْبِكَ مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْطَهٗ سِيْلَهٗ اَرْسَالِ يِوَرْدِيْكَ حَكِيْمِ
 قَرَأْنِ عَظِيْمِ الشَّيْنِ وَاَمْرِ وَفَرْمَانِ حَضْرَتِ اللهِ وَغُفُورِ وَرَحْمَتِهٖ جَانِ نُوْدَانِ قَلَمٌ كَبِيْ
 بَاشِ قُوْبُوْبِ طَاعَتِ وَاتَّقِيَادِدِهٖ مَكْرِ اَعْذَارِ شَرْعِيَهٗ دِنِ بِرْعَذَرِ اِلَهِ (لَا يَكْفِ اِلَهِ
 نَفْسًا اِلَّا وَسْعَهٗا) - سِرْجِهٖ سَنِ اوْلِ اَمْرِ اِدَا سَنِدِهٖ عَاجِزْ اوْلِدِ بَغْمِ زَمَانِدِهٖ اَوْزَرِ بَرْمِزِ
 رَفْعِ اَمْدِهٖ سِيْنِ نَدِ صَحِيْحِ بُوْلْدِ قَدْرِهٖ قَضَا اَنْكَ شَرْطِ اِلَهِ

سن شمع کینک وصالتہ برکیمہ پروانہ بولدی لہر دم سنک تیغک التہہ برغیری
باش طوتہ (مقدرات) (کسی) برکیمہ (با) للعلابسة (وصل) م (نو) سن
(چون) مثل (شمع) م (یافت) بولدی (پروانہ) خبرچی وواسطہ (زیر)
اشاغی (تیغ) قلیج (نو) سن (ہر دم) ہر نفس (سری) بریاش (دکر) غیر
(دارد) طوتہ (معنای اشراقی) (اللہ نور السموات والارض) سرنجہ ای
نور العالم اولان ہم برکیمہ کہ سنک ذات شریفک نورینک وصالتہ بروسیلہ
وایارمظہر بت بولدی اول کیمہ شکرانہ سنک حکم وفضاک تیغک التہہ ہر نفس
برغیری باش طوتہ یعنی حکم وفضا کہ راضی اولوب امر و فرمانکہ امتثالہ صد
ہزار جانی دخی واریسد جہلہ سنی سنک رضاک بولندہ فدا ایلہ

سنگ ایاضکی او پیکه الی ایرشدیکه آستانه کبی دائم باشی یوقیواوزده طوته (مفردات)
(یا) للاحلا بسنه (پای) ایاق (پوس) او عک (تو) سن (دست) ال (کسی) بر کیمه
رسید (ایرشدی) او (م) چو (مثل) آستانه اشک (بر) علی (ابن) بو
در (قبو) همیشه دائم (سر) باش (دارد) طوته (معنای اشارتی)
ی محبوب حقیق سنک قریب تامک ووصلت کا ملاک شول بر کیمه به میسر
اور که سنک در احسانکده اشک کبی دائم ذل و حتراته آیاقلر الله باش
وته وچیکنه وهر یوزدن نفسی خور وحقیر ایدوب حضرت اللهد خد متدن
وامر وفرمانته اطاعتدن ردم جدا اولیه

ده طوئاری یعنی نظرند، واردر محققست محقق تفعیل یا بنیدن اسم مفعولدر مقرر
را خطوطک برینہ محقق در کہ حرف بیان حاصل بصراضافتی لامیہ در
سندہ تک کہ دوستک حسن خطی نظرند اولہ یعنی دوستک کوزل خطی
اتک حاصل بصری یعنی قائدہ و نتیجہ بصری واردر (چوخامہ برخط فرمان
بردارد) خامہ قبل خط فرمان اضافتی بیانیہ در سرطاعتدہ بولہ در

نای بطئیلہ و مصرع ثانی پہ مرھوندر سر طاعت مبتدا و نہادہ ایم خبری مکر بوندہ باشد یعنی اولہ کہ معناسہ دُر
اوضہ غائب جانا نہ راجعدر بیخ با حرف استعانت بر دارد قالدیرہ تیغدن بوندہ قلمتراش مراد اولمقدہ ممکندر پس خواہ
و خط و تیغ مراعات نظیر قبیلہ ندر قلم خطہ باش قوق مجازیدر زیر قلم کاغذہ باش قور خطہ قومز و باشد۔ دن مراد
اوجندر * محصول بیت * قلم کبی خط فرمانہ یعنی فرمانہ طاعت باشمزی یعنی تسلیم باشمزی قومش۔ یردر اولہ کہ اول
جان قلیجیلہ قالدیرہ یعنی بوندہ جان و باش میذولدر ہر نیچہ کہ اینترایسہ تصرف ایلسون بوبینک قافیسہ سی معمول واقع
اولمشدر (کسی بوصل تو چون شمع بافت پروانہ

بزرگترین نیروی بسنده ام تیری * ز پس که نیرنگت حقیقه بی سپر دارد *

﴿ ززه خشك ما ولم يبار باده ناب ﴾ که بوی باده دماغم همیشه تر دارد ﴿﴾

✽ زاده هیئت اگر نیست این نه بس که ترا ✽ دمی زو سوسه عقل بی خبر دارد ✽

(J)

❖ 110 ❖

بوس وصف ترکیب سدر بوسیدندن ایاقی او پیچی دیمکدر توبه اضافتی لامیه در دست رسیدنخی بویه در بای بطیله که رابط صفت و با حرف بیان اوضهبری کمی به راجعدر که اول اعتبار ایله مصراع ثانیك مضمونسله موصوفدر آستانه و آستان فواشیکی این دردن مراد درجا ناندن سر دارك مقدم مفعول سدر * محصول بیت * سنك ایغك او پیکه بر کیمسه نك الی ایرشور که اول کیمسه اشك کبی باشنی بو آستانه ده طور یعنی سنك پای بوسك بر کیمسه به لایقندر که باب سعادتکده آستانه کبی طاش بصدالوب طبراق دوشنه یعنی ملازم درگاهک اوله (بزدرقب توروزی بیسته ام تیری *)

سنگ کوز کدن عاریه آلمشدر
(ذکر رخ وزلف تو دم را * وردیت که
صبح وشام دارد) ذکر رخ اضافتی
مصدرك العقوله اضافتی زلف
معطوف ذر رخه وتوبه اضافتی لامیه در
دام اضافتی دیوله در اادات تخصیص در
دیت یا حرف وحدت که حرف رابط
صفت * محصول بیت * سنگ رخ
وزلفك ذکرى كوكلك بروردید که صباح
واخشام بوددی طونار یعنی بود ده
مشغول در حاصلی رخ وزلفكى كو كام
دائما اكسد در (بر سینه ریش
در دمندان * اعات نمكى تمام دارد)
سینه ریش اضافتی پسانه و در دمنده
اضافتی لامیه الف وتوله جمع اولدی
ذوى العقوله صفت اولدی ایچون تقدیر
کلام عشاق در دمنده اندر در دمنده
دال ساکن اوفقى كرك جیجع زمانه
اعل اضافتی لامیه در نمكى مك طوزدر
یا حرف تنکیر * محصول بیت * دردی
عشاقك مجروح سینه سی اوزره سنگ
نعل کبی قرمزى لبك تمام نمك طونار
یعنی جراحته طوز اکر اوکلیوب
قبقرل قالوب قرلقده برابر اواسون دیو
در چاه ذقن چو حافظای جان *
حسن تو دوصد غلام دارد) چاه کرچه
مده قبودر اما بونك کبی یرلده چقور
مراد در که عجم کو دیر کاف عجمینك
نخبیه ذقن اککدر که عجم اکازخ دیر
محصول بیت * سنگ حسنك چاه
دشمنده حافظ کبی ایکوز غلام طونار
یعنی سنگ حسنك حافظ کبی نیجه اسپر
کند عشق وار (وله ایضا) (کسی که
حسن خط دوست در نظر دارد *
معتقت که او حاصل بصر دارد)
یعنی ده یا حرف وحدت که رابط صفت
یا حرف بیان حسن خط اضافتی پسانه در

دوسته اضافتی لامیه در نظر دارد نظر
بمکدر بونده ایهام طریقله مذکور در
بجه بصر دمکدر * محصول بات * بر
ظهوری و سیر انکاهی اوله مقرر در
وسر طاعت * نهاده ایم مکر او نیغ

از بس که ترغبت سینه بی سبب دارد (بزدا حرف تا کید رقیب تواضافی لامیه در روزی با حرف وحدت تیری با حرف وحدت
 بس بونده جوق معنای در حاصلی کزیدن تغییر در که حرف بیان ترغبت اضافتی بیانیه شپرسنک کسریه و ضمیمه
 لغندر چکنک یعنی پایمال معنای در تکیم سببه الا براده حضرت مولانا جامی بیور مشدر (بیت) لاله سان سوخته
 داغ توأم * سبزه و ش بی سبب باغ توأم * محصول بیت * سنک رقیب بر کن سینه مه برادق اوردی تیرغک سینه می
 زیاده چکنک و پایمال طوتد یعنی سینه غمک تیرینه پایمال اولد یعنی رقیب جرأت ابدوب سینه بر تیر اوردی
 والا سینه پایمال تیرغک اولد رقیب نه

۴۵۸

کسی که از در تقوی قدم برون نهد * بعزم میکند اکنون سر سفر دارد

بر کیمه که تقوی قیو سندن قدمی طشره قومدی شمعی میخانه قصده سفر هوسنی
 طونار (مفردات) (کسی) بر کیمه (از) من قیو (تقوی) م (قدم) م
 (برون) طشره (نهاد) قومدی (یا) للملاسه (عزم) قصد (میکند) میخانه
 (اکنون) شمعی (سر) هوس (سفر) م (دارد) طونار (معنای اشارتی)
 ای زاهد خشک بر کیمه که جیب عمری زهد و تقوی صورتی پیکر و پیکر و معنادن
 و در عشق الهی خیر دار اولدی شمعی بوحالده عشق الهی بولنه سلوک
 دعوا سن اید هیئات هیئات که صورت و معنی ضدان لایحه اند عمارت باطنده
 ظاهر که خراب اولسی شرط لازمدر

دل شکسته حافظ بخاک خواهد برد * چو لاله داغ هوایی که در جگر دارد

حافظ شکسته کو کلی قبره ایلنسر در لاله کی شول بر محبت داغیکه جگر کند
 طونار (مفردات) (دل) کوکل (شکسته) صنف (حافظ) م (یا) للملاسه
 (خاک) طپراق (خواهد) ایلنسر (برد) ایلنک (جو) مثل (لاله) م (داغ) م
 (هوا) محبت (یا) وحدتیه (در) فی (جگر) م (دارد) طونار (معنای اشارتی)
 زهد و تقوی صورتی لذت عشق الهی اولیجی دانه بی مغز کی کند و دن بر
 و بر خیر لواثر اولدیغدن (الا ایمان لمن لا محبة له) حدیث شریفی سر نجه انجیق
 مقبول در کاه عشق و محبت الهی اولیجی حافظک منظر رجان اولان قلب شکستی
 لاله کی جگر کند اولان داغ محبتی قبره ایلنسر در یعنی راه عشقه ثابت قدمدر

وله ایضا

آنکه از سبیل او غایب تابی دارد * باز یادش کان ناز و عتابی دارد

اول محبو بکه غایب الی زلفندن بر حرارت طونار کبر و عاشقانه ناز و عتاب طونار
 (مفردات) (آنکه) اول محبو بکه (از) من (سبیل) زلف (او) ضمیر (غایب)
 مک خالص (تاب) حرارت (یا) وحدتیه (دارد) طونار (باز) کبرو (یا)
 للملاسه (دلشد کان) عاشقانه (ناز) م (عتاب) م (دارد) طونار (معنای
 اشارتی) اول محبو بکه حقیقه آنکه آثار تجلیات صفاتندن و اشرفات انوار ذاتندن
 عاشقانه نجات ریح رجان الیه مظهر اولان قلوبی کاهی بر حرارت و تجلیات
 قرین حضرت طونار و کاهی اول حضرت بی نیاز کمال استغنا سندن عاشقانه
 انوار جلالک استار بله بر ناز و عتاب طونار

از سر کشته خود میگذرد همچون باد * چه توان کرد که عمرت شتابی دارد

کندی مخیر و مفتونک طرفندن باد کی بکرنه ایلک ممکندر که عمرد یعنی عمر کی
 بر شتاب طونار (مفردات) (از) من (سر) طرف (کشته) مفتونک با خود سر
 کشته مخیر (خود) کندی (میگذرد) بکرنه (همچون) مثل (باد) بل (چه)
 نه (توان) ممکن (کرد) ایلک (عمرت) عمر کیدر (شتابی) بر بجه (دارد)

طونار

کسی که از در تقوی قدم برون نهد * بعزم میکند اکنون سر سفر دارد (کسی با حرف
 وحدت تقوی اضافتی بیانیه در قدم نهادن مقدم مقولیدر بعزم با حرف مصاحبت میکند اضافتی مصدرک معنای
 اضافتدر سر سفر اضافتی لامیه در * محصول بیت * بر کیمه که تقوی قیو سندن قدمی طشره قومدی یعنی
 طریق نقودن هر کز چندی شمعی میخانه عزیمه سفر سودا سنی طوتد یعنی بهانه به ورمق نیستند حاصلی هر کز زیاده
 ایچیمان شمعی باده ایچمک هوسنده در (دل شکسته حافظ بخاک خواهد برد * چو لاله داغ هوایی که در جگر دارد)

دل شکسته حافظ اضافتی یعنی لف و نشر طریقه بیانیه و لامیه بخاک با حرف صله برد بونده بردن معنای در خواهد
 برد مقدم مقول صریحی و بخاک غیر صریحی چو ادات تشبیه داغ هوایی اضافتی بیانیه و با حرف وحدت که حرف
 رابط صفت * محصول بیت * حافظک قریب کوکلی خاکه یعنی مقبره یا ایلنسر در لاله کی بر هواداغی که جگر کند وار در
 یعنی لاله کی کوکلنده اولان داغ محبت اولنجه کتز و جازد که خواهد برد فاعلی دل شکسته به راجع ضمیر اوله و مقول
 داغ هوا اوله بلکه بوالی در (وله ایضا) (آن که از سبیل او غایب تابی دارد * باز یادش کان ناز و عتابی دارد) آنکه
 اصلنده آنکس که ایدی تکیم سابقا

۴۵۹

طونار (معنای اشارتی) (تجلی حق ناکاه آید * اما بر دل آگاه آید) خواست
 اول محبو بکه حقیقی کندی یوانه جان فدا ایدن عاشقانه طرفنه هر بار سر عتله
 فیض و تجلیات احسان ایدر امانه ممکندر که عمر کی سر عتله کدر ایدن فیض
 و تجلیاتی بی عتاب حق سهو و خطا دن مرکب اولان عبد عاجز طوته مکر عتله
 الله یشه بعید کلد

آب حیوان اگر آنست که دارد آب دوست * روشنست این که خضر بر سرابی دارد

آب حیات اگر اول ایسه که دوستک لی طونار روشندر بو که خضر آب حیاتندن
 نصب بر سراب طونار (مفردات) (آب حیوان) م (اگر آنست که) اگر اول
 ایسه که (دارد) طونار (لب) دوداق (دوست) م (روشنست) ظاهر در
 (این که) بو که (خضر) م (بهره) نصب (سراب) م (یا) وحدتیه (دارد)
 طونار (معنای اشارتی) حقیقه آب حیات حیات جاودانه سبب اولان
 تجلی و کلام حق و عتبات فیاض مطلقدر بخس طاهر در که بو حضرت
 خضر نبینک ایچدیکی آب حیات حیات ابدیه به سبب اولدیغدن بر سراب کیدر
 عاشقک صو سز جان شقایق بو قدر

ماه خورشید عیش ز پس پرده زلف * آفتابست که در پیش محرابی دارد

انک خورشید کی منور عذاری زلف پرده سی اردندن بر آفتابدر که او کنده بر محراب طونار
 (مفردات) (ماه) آی مراد عذاردر (خورشید نما) کونش کی (ش) ضمیر
 (ز) من (پس) رد (پرده) م (زلف) م (آفتاب) م (یا) وحدتیه (است)
 در (در) فی (پیش) اولک (محراب) بولوت (یا) وحدتیه (دارد) طونار (معنای
 اشارتی) عاشقک صو سز جان شقایق جلال ذات آفتاب حقیقه در که اول جلال
 ذات الهیهک ظهوری و تجلیاتی ذاتک مظاهری اولان اصما و صفاتی پرده سی
 اردنده آفتاب صورتک محراب اردندن ظهوری کیدر اول حجابات نورانینک
 رفی دخی به عتبات الله محتاجدر و فناء الله شاهد نور جلاله

چشم من کرد بهر کوشه روان سبیل سرشک * ناهمی سر و ترازو با تی دارد

بنم چشم هر کوشه به سرشک سبیل روان ابدی تاسنک سرو سهی کی قدک
 بر آله نازه طوته (مفردات) (چشم) کوز (من) بن (کرد) ایلدی (بهر
 کوشه) هر کوشه به (روان) اقیحی (سبیل) م (سرشک) کوز باشی (تا) حتی
 (سهی سرو) قامت بالا (ترا) سنک (نازه) م (یا) للملاسه (آب) صو (یا)
 (وحدتیه) دارد (طوته) معنای اشارتی (یارب بحمد الله بنده سنک توفیق
 و عتباتک اول عالم آرا اولان انوار جلال با کمال بلا حجاب مشاهده سی ابدیه
 نیجه مدت کوشه وحدتدره کوزم باشی سبیل کی روان ابدیه اوله که سنک تقاضندن
 سبزه اولان ذات شریفک توفیق بواب چشمه بلا حجاب ظهور کتورم
 و مشاهده ابدیه زرا کثرت بکالاب رحمت و باعث امکان مشاهداتدر

پس ان اولدی سبیل زلفده و خطده
 مستهملدر ننه که انیس العاشقاده ایچسینه
 بیان ایلشدر بونده ایچسینه ده تحملی
 وار غایله عوام تحریف ایدوب قلیه مسک
 دید کله خوش قوقولی نسته در در اول
 بو که غایله اسنی قوبان سلیمان بن عبدالملک
 ابن مرواندر والعهده علی الراوی تابی
 ناب بونده حرارت معنای سسته در و سبیل
 نسبتله بیچ معنای سسته در یعنی غیرت
 ورشک و حسد معنای سسته اولقه و تحمیلدر
 و با حرف تکبیر حرف وحدت اخذ
 ایدنر بلده شلر دلشد کان دلشدنک چهیدر
 کوکلی کتله یعنی عاشقانه عتاب فاقق
 و آزار لاق بیانه حرف تکبیر حرف وحدت
 طوتی بلدهش * محصول بیت * اول
 کیمه که انک سبیل زلفنده غایله نک تابی
 یعنی حرارتی واضطرابی و غیرت و ورشکی
 وار در کتله عشاق دلشدن لاله ناز و عتابی
 واردر (از سر کشته خود میگذرد همچون
 باد * چه توان کرد که عمرت و شتابی
 دارد) سر بونده جهت و جانب معنای در
 سرک کشته به و کشته نک خود افخته
 اضافتدری لامیه در میگذرد فعل مضارع
 حال بکرنه کیدر کرد بونده کردن
 معنای در که حرف تعلیل شتابی شتاب
 اسدر ابومک معنای و بیانه حرف تکبیر
 * محصول بیت * اول جان کندی
 کشته سی یاتندن بل کی بکرنه ایلک
 اولو که عمرد عتله ایسه شتابی وار یعنی
 تبر کیمه سندن نجب ایلک اولمز ترا
 عمرد تر بکرنه (آب حیوان اگر آنست که
 دارد آب یار * روشنست این که خضر
 بهر سرابی دارد) آب حیوان اضافتی
 بیانیه بهره نصب و حصه معنای در
 سراب شوره بر لده ابراقدن صو کی
 کورین هیئته در لدر تر کیمه ایاغم سالقم

دبرل سرابیده یا تکبیر ایچوند * محصول بیت * آب حیوان اگر اول ایسه که بارک ایلند در ظاهر در بو که حضرت خضرک
 نصیبی اولان آب بقا دکل سرابدر حاصلی آب بقا و ماه الحیات دید کله ایچسینه (اولندر که جان قنار و حضرت
 خضرک ظلمتده ایچدو کتله چر قفاق بقا و شپایی بوقدر همان سراب حکمتدر (ماه خورشید عیش ز پس پرده زلف
 * آفتاب است که در پیش محرابی دارد) ماهک خورشید نمایه اضافتی بیانیه خورشید نما وصف ترکیبدر کونش
 کورینجی آی با خود کونش کورینجی که مراد روی زیبا سیدر پس بونده ارد معنای سسته در پرده به اضافتی لامیه در

و پدۀ نك زلفه بیا نید آفتا بیست با حرف وحدت که رابط صفت سخا بی ده، بانکیر ایچوندر وحدت ایچون دینبارد سوبلش
 * محصول بیت * اول جانانک کونش کور بشلی ای یوزی پدۀ زانی اردنہ بر آفتابدر که اوکنده سخا بی وار بیستی
 یوزی آفتاب وزانی سخا بدر (چشم من کرد بهر کوشه روان سیل سر شک * ناسهی سروزنا تازیانی دارد) بهر
 کوشه با حرف صله سیل سر شک اضافتی بیانیہ در تا حرف تعلیل سہی سروا سئلندہ سرو سہی ایدی اضافت موصوف
 الی صفت قیلند ندر ضرورت وزن ایچون تقدیم ونا خبر اولدی با آبی یا حرف تنکیر وحدت ایچون دکلدر بعضیلر زعم
 ابلدیکی کی * محصول بیت * بنم
 چشم هر کوشه به سیل سر شک روان
 ایلدی یعنی کوز با شین آفتدی تاسک سرو
 سہی کبی قامت موزونکی آب روان ایلہ
 نازہ و ترطونہ حاصلی چوق کر به ایلکدن
 مراد کوز باشیلہ سنک سرو قدیکی نازہ
 طوب صولدرما مقدر (غزہ شوخ توخوم
 بخطا میرزد * فرصت باد که خوش
 فکر صوابی دارد) غزہ سزلت عر بدہ
 قولامقدر اما بیچم ہاہ نقیلہ کوزدن
 وقاشدن صادر اولان حرکتہ دیرل
 شوخہ اضافتی بیانیہ و شوخک توبہ
 لامیہ درخوم مقدم مفعولیدر میرزدک
 و بخطا اکامتلقد فرستش باد شین ضمیر
 غزہ را جعدر کہ حرف تعابیل خوش
 ابو فکر صوابہ اضافتی بیانیہ و یاکنہ
 حرف تنکیر در * محصول بیت * سنک
 غزہ شوخک قائمی خطا ایلہ دوکر غزہ
 شوخک فرصتی اولسونکہ صواب فکری
 وار یعنی بنم خونم دو ککر فکر صواب
 ایلدی سنک غزہ شوخک فرصتی اولسونکہ
 بوخصوصہ رأی صائب صاحبدر
 (چشم مخمور تودار دزدلم قصد جکر
 * ترک مستک مکر میل کبابی دارد)
 چشم مخمور اضافتی بیانیہ و تو اضافتی
 لامیہ در قصد جکر اضافتی مصدرک
 مفعولہ اضافتیدر ترک مست اضافتی
 بیانیہ مکر بوندہ کاهہ معنا سنہ در میل
 کباب اضافتہ مصدرک مفعولہ اضافتیدر
 و یا حرف تنکیر حرف وحدت طون
 بلطہش * محصول بیت * سنک مخمورانہ
 کوزک دلدن جکر قصدی یعنی جکر
 کبابی ایسترجب دکل زراسر خوش
 تاتاردکا نہ کبابہ میل ایلدی یعنی کبابہ
 مائلدر ز تاتار جنسی اہز یادہ مائلدر
 علی الخصوصکہ کباب اولہ (جان بیمار
 مرانیست ز توروی سؤال * ای خوش
 آن خستہ کہ از دوست جوایی دارد)
 کتور بیچی متناسنہ پس خستہ اولان اکثری اولنک قور قوسن کتوردیکچون بیمار دیرل روی سؤال وجہ سؤال وجہت
 سؤال متناسنہ در * محصول بیت * بنم بیمار جانک سندن حال و خاطر سؤلانہ وجہی یوقدر یعنی بنم خستہ جائمی سن
 عیادہ ایدوب حان و خاطرین پرسش ایلکہ بندہ لیاقت بر جہتہ یوق ای حرف ندا متاداسی مخدوف تقدیر کلام ای یاران
 خوش اول خستہ کہ دوست جانیندن بلاسؤال برجوایی اولہ جوابدن بوندہ مراد کلامدر یعنی سعادت اول خستہ کہ

۴۶۰

غزہ شوخ توخوم بخطا میرزد * فرصت باد کہ خوش فکر صوابی دارد
 سنک شوخ غزک بنم قائمی خطا ایلہ دوکر اکافرست اولسون زرا لطیف
 بر طوغری و مقبول فکر طونار (مفردات) (غزہ) کوزالہ اشارت (شوخی)
 مقبول (تو) سن (خوم) قائم (خطا) خطا ایلہ (میرزد) دوکر (فرصت)
 م (ش) ضمیر (باد) اولسون (کہ) زرا (خوش) م (فکر) م (صواب)
 طوغری (یا) وحدتیہ (دارد) طونار (معنی اشارتی) یارب کرچہ سنک نظر
 عنایتک جکر قائم شرقہ دبدہ نمکدن مرواریدر کبی روان ایتدی صورتا عظم
 بلا ایلہ ورنوع ملاک نفسلہ معالہ کی کوریندور اما حقیقتہ اول فرصت
 مثبہ سنہ اولان نظر عنایت سبب حیات ابدی اولد یعنی چون قهر صورتہ عین
 لطفدر و محضاً براہی صوابدر
 چشم مخمور تودار دزدلم قصد جکر * ترک مست مکر میل کبابی دارد
 سنک مخمور چشمک بنم کوکدن جکر قصدن طونار مست ترکدر مکر برکباب
 میلن طونار (مفردات) (چشم) کوز (مخمور) مست (تو) سن (دارد)
 طونار (ز) من (دل) کوکلم (قصد) م (جکر) م (ترک) محبوب (مست) م
 (است) در (میل) م (کباب) م (یا) وحدتیہ (دارد) طونار (معنای
 اشارتی) یارب سنک علل و اقرا ضدن عاری اولان نظر عنایتک انجیق شغاف
 حب ایلہ و درد عشقہ گرفتار اولمش سو بدای قلبہ در صورت بی مہتابہ دکلدر اول
 نظر عنایت بر محبوب مستغیدر کہ عاشقک کوزی باشلی باغری باشلی جکر دلاک
 دلاک باغش کباب کی آتشی اولسنہ میل و مراد ایلشدر
 جان بیمار مرانیست ز توروی سؤال * ای خوش آن خستہ کہ از دوست جوایی دارد
 بنم خستہ جائمہ سندن سؤال مجالی یوقدر ای خوش اول خستہ کہ دوستدن
 بر جواب طونار (مفردات) (جان) م (بیمار) خستہ (مرا) بنم (نیست) یوق
 (ز) من (تو) سن (روی) وجد (سؤال) م (ای) ندا (خوش) م (آن) اول
 (خستہ) م (کہ) م (از) من (دوست) م (جواب) م (یا) وحدتیہ (دارد)
 طونار (معنای اشارتی) یارب (علک بحلی حسبی عن سؤل) سر بچہ سنک
 شوق افاک ایلہ خستہ اولمش جائمہ سندن سؤال مجالی یوقدر سعادت اول خستہ
 درد عشق الہی اولان عاشق جائمہ کہ تضرع و نیاز سز و نیچہ مدت سعی و جان
 کداز سز حضرت حقن بر فیض و تجلباتہ و بر نظر عنایتہ ابرشہ

طونار

طونار
 جان بیمار اضافتی بیانیہ بیمار وصف ترکیدر اصلندہ آرنده بیم ایدی قور قور
 کتور بیچی متناسنہ پس خستہ اولان اکثری اولنک قور قوسن کتوردیکچون بیمار دیرل روی سؤال وجہ سؤال وجہت
 سؤال متناسنہ در * محصول بیت * بنم بیمار جانک سندن حال و خاطر سؤلانہ وجہی یوقدر یعنی بنم خستہ جائمی سن
 عیادہ ایدوب حان و خاطرین پرسش ایلکہ بندہ لیاقت بر جہتہ یوق ای حرف ندا متاداسی مخدوف تقدیر کلام ای یاران
 خوش اول خستہ کہ دوست جانیندن بلاسؤال برجوایی اولہ جوابدن بوندہ مراد کلامدر یعنی سعادت اول خستہ کہ

کہ جانانی باشی او خستہ تکلم ایلہ (سوی دل خستہ حافظ نظری کی افتاد * چشم مست کہ بہر کوشہ خرابی دارد)
 سوی دل اضافتی لامیہ در وذلک خستہ اضافتی بیانیہ و مستک نای ضمیرہ لامیہ کہ حرف رابط صفت بہر کوشہ با حرف
 ظرف خرابی یا وحدت * محصول بیت * حافظک خستہ کلو کلی جانینہ بنم التفات ایلر سنک چشم مست کہ ہر
 کوشہ بر خرابی واری یعنی عشاق بی نہایہ و بی بابانہ مالک اولان چشم مستک حافظک خستہ دلہ بنم التفات ایلر یعنی ایلر
 دیکدر استفہام انکاری طریقہ (ولہ ایضا) (دوش از جناب آصف بیک بشارت آمد * کن حضرت سلیمان عشرت
 اشارت آمد) دوش بوندہ دون کیچہ
 دیکدر آصفدن مراد بوندہ شاہ شجاعک
 وزیری قوام اندین در کہ خواجہ نک
 مریدیدر بیک بشارت اضافتی لامیہ در
 بشارت بالک کہریلہ مریدہ در کہ حرف
 بیان بیک بشارت در حضرت سلیمان
 مراد شاہ شجاعدر عشرت اصلندہ
 بمشردن با ضرورت وز نیچون حذف
 اولدی * محصول بیت * دون کیچہ
 وز براعظم جانیندن مشتق پیک کلدی
 کہ باد شاہ جانیندن عشرتہ اشارت
 کلدی یعنی شاہ شجاع تحت سلطنت جلوس
 ایلد کہہ عیاش بادشاہ اولمق سبیلہ بادہ
 اجازت و پردی ز برادشاد اندن اول
 شویلہ یساغ ایلش ایدی کہ کیمہ آدک
 آکغہ قادر دکل ایدی ایچک شویلہ
 طورسون حاصلی بویٹ مہود قصہ بہ
 تلخچدر (خاک وجود مارا از آب دبدہ
 کل کن * ویران سرای دل را کاہ عمارت
 آمد) خاک وجود ما اضافتہ لامیہ در آب
 دبدہ دہ بویلہ در کل کن بالحق ایلہ
 ویران سرای دل اصلندہ سرای ویران
 دل ایدی اضافتی بیانیہ الہ صکرہ
 ضرورت وز نیچون اضافتی فک ایدوب
 ترکیب مزجی ایلدیر ویران سرای دلہ
 مضاف اولشدر کاہ بوندہ وقت متناسنہ در
 عمارت مصدر در عمریم دن یعنی
 نصر بایندن عوام تاس عمارت پریشہ
 تعمیر استعمال ایلد کوری غلط فاحشدر
 زیرا تعمیر عمری و باشی اوزون ایلکدر
 عمر عمری و باشی چوق اواسنہ دیرل
 * محصول بیت * زم وجود مزجی آب
 دیدہ مزجہ کل ایلہ یعنی یوغرز برا کوکل
 ویران سرایک عمارتی وقتی کلدی
 حاصلی جائنہ خطاب ایدوب بیور
 بری شو اقدر آغلت کہ وجودیمز خای
 کل اولسون زیرا آغلت سبیلہ کوکل
 اضطرابنہ نوعا تسلی کلور کہ عمارت

۴۶۱

طونار (معنی اشارتی) اول غنی عن الہ لین اولان محبوب حقیقی یوقدر درد مند
 حافظک خستہ شوق لقاء اللہ اولان دل مجروحی جائنہ بر نظر عنایتی فچن ایدر کہ
 آنک ہر بر کوشہ عالمہ بنم کی صدہزار درد عشقہ خراب اولمش عاشقوی واردر
 ولہ ایضا
 دوش از جناب آصف بیک بشارت آمد * کن حضرت سلیمان عشرت اشارت آمد
 دون کیچہ جناب آصفدن بشارت پیک کلدی کہ حضرت سلیمان عشرتہ
 اشارت کلدی (مفردات) (دوش) دون کیچہ (از) من (جناب) طرف
 (آصف) وز بر سلیمان علیہ السلام (بیک) رسول (بشارت) مریدہ (آمد) کلدی
 (از) من (حضرت سلیمان) م (عشرت) م (اشارت) م (آمد) کلدی (معنای
 اشارتی) قال اللہ تعالی (انا ارسلناک شاحدا و مبشرا و نذیرا) نظم جلیلہ بو عالم
 کون و فساد و ظلمانیہ بزی نور حقہ و اصل قیاق ایچون با وساطتہ حضرت
 فخر کائنات علیہ افضل التحیات محمد المصطفی صلی اللہ علیہ وسلم حضرت تری
 جناب عزتندن الی یوم القیمہ وارثان اتوار محمدی و واقفان اسرار احمدی ایچہ
 علماء باللہ و مرشدان عارفان اسرار اللہ بشارت وصلت الی اللہ خبریلہ کلدیکہ
 کال تدنہ اولان عبد محبوبک کان تقدسہ اولان حضرت الہمہ عشق و محبتہ
 وسعی و غیرتہ بی تکلف و بی قیاس اتصال ایلہ قریت معنویہ سنی حسد امکانہ
 اولدیعنہ جانب حقن اذن و اشارت کلدی دیوار شاد و اهدا ایلدیر و اهل حجابہ
 راہ حق کشادہ قیلدیر

خاک وجود مارا از آب باد کل کن * ویران سرای دل را کاہ عمارت آمد
 زم وجود مزجی آب بادہ دن کل ایلہ ویران اولمش کوکل سرایک عمارتی
 وقتی کلدی (مفردات) (خاک) طیراق (وجود) م (مارا) زم (از) من (آب)
 (صو) بادہ (شراب) کل (چامور) کن (ایلہ) ویران (م) (سرای) اول (دل) کوکل
 (را) ادات مفعول (کاہ) وقت (عمار) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
 چونکہ حق تعالین بواذن و اشارت اولیچنی ای وارث محمدی اولان مرشد م
 سنکہ رجت مہدات اولان حبیب اللہ صلی اللہ تعالی علیہ وسلم خلیفہ سی سین
 مستخلفک سید الکائنات کبی بزی رأفت و شفقت ایلہ راہ حقہ ارشاد و اهدا بایندہ
 ریاضات و مجاہدات بوتہ سنہ اربدوب خاک وجود مزجی عشق و محبت آیلہ تخمیر ایلہ
 زیرا بو عالم تعلقات ماسوی ایلہ ویران اولمش تخمک ساعیان حقیقی اولان قلبک
 عمارت وقتی کلدی بو عرش اللہ اولان قلبک عمارت حصولی انجیق بوام رقوب اولان
 دنیادہ در (اذامات لانسان انفعلم عملہ)

عیم بیوش زنہار ای خرقہ می آلود * کان بار پاک دامن بہر زیارت آمد
 ای می آلودخرقہ زنہار عیمی ستر ایلہ زیرا اول پاک دامن بار زیارت ایچون کلدی
 (مفردات) (عیم) بنم عیمی (بیوش) ستر ایلہ (زنہار) قطعاً (ای خرقہ) م

۱۱۶

ل

ویران سرای دل بیور دینی اولدر (عیم بیوش زنہار ای خرقہ می آلود * کان بار پاک دامن بہر زیارت آمد)
 عیم اضافتی مصدرک مفعولہ اضافتیدر بیوش فعل امر مفرد مخاطب عیم مقدم مفعولیدر زنہار ادات تہیہ خرقہ می
 آلود اضافتی بیانیہ در شرابہ بولاشق خرقہ دیکدر کان کہہ حرف تعلیل آن اشارتدہ پاکہ پاکہ داشتہ اضافتی
 بیانیہ در پاک دامن اتکی پاک * محصول بیت * ای شرابہ بولاشق خرقہ البتہ عیمی اورت و کبیرلہ زبر اول پاک دامن
 پاک زیارت ایچون کلدی یعنی اول پاک دامن جانان زیارتی ایچون کلدی ایدی ای خرقہ می آلود عیمی ستر ایلہ حالہ واقف اولسون

(این) ح بی نهایت کز حسن یار گفتند * حرفیست از هزاران کاندز عبارت آمد) شرح بی نهایت اضافتی
بیانیه در کز که حرف رابط صفت و حسن یار لامید حرفیست یا وحدت ازمن تبیینیه معنایست در هزاران هزار یک جمیدر نیجه یک
دیگر کاندز که حرف رابط صفت و با حرف بیان اندر بای صله معنایست در عبارت تکلمه دیرل * محصول بیت * بوی
نهایت شرح که یار کز حسن یار گفتند * حرفیست از هزاران کاندز عبارت آمد) شرح بی نهایت اضافتی

۴۶۲

(بی آورد) همراه بولشش (که) زیرا (آن) اول (یار) م (پاک) م (دامن) م
(بهر) (تعلیل) (زبانت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای عشق و محبتله
آوده اولان لباس تقوی من بنم عیوب نفسانی ستر وازاله ایله یعنی ای عاشق
ظاهر و باطنی (فانقم کا امرت) سرینه مظهر ایله ز را عرش الله اولان قلب
تقوی و طهارتله عبارت بولدقچه تجلیات رب العالمینه محل اوله من (انقلب
مضعفه اذا صلیت صلح الجسد کله) حکمیجه صلاح و تقوی جسد ظاهری
علامت کلدی

این شرح بی نهایت کز حسن دوست گفتند * حرفیست از هزاران کاندز عبارت آمد *
بوی نهایت شرح که دوست کاندز دیدیلر نیجه یکدن بر حرفندر که عبارتله کلدی
(مفردات) (این) بو (شرح) م (بی نهایت) نه ایتمز (ز) من (حسن) م
(دوست) م (گفتند) دیدیلر (حرف) م (یا) وحدتیه (است) در (از) من
(هزاران) یکدل (اندر) فی (عبارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) بوقلب عارفه
سنوح و فیضان ایدن تجلیات ربانی و انوار قدسیه سیجایدن و علوم لدنیه مکنونه دن
عارف بالله لسانته بوقدر شرح و بیان بی نهایت اول عبارتله صغیر اذواق
روحانیه تعبیرات مشکاه لذن نیجه یکدن بر حرفندر که عبارتله کلدی

امروز جای هر کس پیدا شود ز خوبان * کان ماه مجلس افروز بهر صدارت آمد *
بو کون هر کس ری خوبلردن ظاهر اولور ز اول مجلس روشن ایدچی آی
صدارت ایچون کلدی (مفردات) (امروز) بو کون (جای) محل (هر کس) م
(پیدا) ظاهر (شود) اولور (ز) من (خوبان) محبوبلر (که) زیرا (ان) اول
(ماه) آی (مجلس افروز) مجلس روشن ایدچی (بهر) تعلیل (صدارت) م
(آمد) کلدی (معنای اشارتی) بو کون یعنی عالم دنیا ده هر کس قدری
و محلی محبوبلردن ظاهر در که دنیای سون دیندر و کلا بدردار منین اولان آخرتی
سون نفس مشتهامک اسیریدر ایله و پر حجابدر انجیق حضرت الهی سون عارف بالله
دائما تجلیات انوار ذاتیه الهیه نک و علوم لدنیه بایه نک مظاهری اولوا الالبابدر ز را
اول منور السموات والارض اولان حضرت الله باقی و لازالدو جله محبوبلر اوزره
صدازنده مقددر لا محبوب الا الله در (لا اله الا الله محمد رسول الله) صلی الله
تعالی علیه وسلم حجت اقو مدر

بر تخت جم که تاجش معراج آفتابست * همت نکر که موری باین - قنارت آمد *
جک تختی اوزره که انک تاجی آفتابک معراجیدر همتی کور که رمور بو حقایق کلدی
(مفردات) (بر) علی (تخت) م (جم) اسم شاه (تاج) م (ش) شمس (معراج) م
(آفتاب) کونش (است) در (همت) م (نکر) باقی (مور) قرینجه (یا) وحدتیه
(با) مع (این) بو (حقارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) (العظمة
ازاری و الکبریا) ردانی فن نازعنی فیها قذفه فی النار) حدیث قدسیسی سر نیجه

اول

کیدر که معراج آفتابدر همتی کور که مور بو مقدار حقارتله اول تخته چغدی و سلیمانله مکالمه ایلدی بو بیت سلیمانله
قرینجه قصه سنه تلخیصدر اما حقیقته المره بطیر بهمنه حسبجه همت ترغیدر تکیم همت الرجال تعلق الجبال مشهور در

(از چشم شوخش ای دل ایمان خودنکه دار * کان جادوی کانکش از بهر غارت آمد) چشم شوخ اضافتی نیاید در
شین ضمیر جانانه را جعدر نکه دار صقلی طوب یعنی حفظ ایله کان که حرف تعلیل جادوی کانکش اضافتی بیانیه در کانکش
وصف ترکیبدر کشیدندن بای چکی
دیگدر غارت یغما * محصول بیت *

۴۶۳

اول عظمت و کبریا انجیق کند و به مخصوص اولوب انوار ذاتیه سنه مظهر بته
وصفات علیه سبیل موصوفیه عظمت و اجلال کسب ایلان عباد مکرمون که
کلیدی اول بی مثل و بی نظیر اولان پادشاه حقیقته در احسانک محتاجلریدر
برما مهبندن خلق اولوب هر نه قدر دنی اولان نفس و هوا ایله ابتلا ده بوقدر
حقارت صوریده اولش ایکن همت عالیلرین کور که اقصاء الله محبتله نفسی
و وجودی ترک اید و بر ریاضات و مجاهدات ایله (اناجلیس من ذکرنی) حدیث
شریفی سر نیجه عاوشان صاحب اولان حضرت الله ایله بلا واسطه مکالمه و تحت
عزته مجالس و موانده ده مظهر تجلیات انوار قدسیه الهیه مستغرق دائی
اولشاردر تکیم مور هر نه قدر حقیر ایسه ده همت بلند ایله تحت سلیمان علیه السلامه
چغوب انکله مصاحبت ایلدی

از چشم شوخش ای دل ایمان خودنکه دار * کان جادوی کانکش از بهر غارت آمد *
آلک شوخ چشمدن ای دل کندو ایمانکی صافله ز را اول کانکش جادو غارتدن ایچون
کلیدی (مفردات) (از) من (چشم) کوز (شوخی) مقبول (ش) ضمیر (ای دل)
ی کوکل (ایمان) م (خود) کندی (نکه دار) صافله (که) زیرا (جادو) م (کانکش)
بای چکی (از) من (بهر) تعلیل (غارت) یغما (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
قال الله تعالی (انما یخشی الله من عباده العلماء) آیت جلیله سی سر نیجه معرفه
الهیه زیاده اولانک خوبی زیاده در انکیچون انبیاء عظام مأمونین ایکن برله
خوف اجلالسن خالی دکلدر ای کوکل سن مأمونیندن دکلسن علم و معرفتکه
و کشف و کرامتکه عجب و غرور ایله شیطانک و بلم و برصیصا کی عابد و عارفک عجب
و غرور ایله ادبانه حر کتلردن و خوف الهی ترک ایدک لر دن نه کونه مقهور و مملوب
المعرفه و الایمان اولدق لر بن ملاحظه ایدوب حضرت قهار و جبار اولان اللهک قهر
و غضب ایله اولان نظرندن دائما خوف و خشیتده اولوب کندی ایمانکی صافین
ز را عقلاری متخیر قیلچی قهارک قهر و غضب ایله ایمانکی یغما به و یرمک خوفی
دخی واردر اعاذنا الله تعالی من سبب الايمان

در باست مجلس شاه در باب وقت در باب * همت ای زبان کشیده وقت تجارت آمد *
شاهک مجلسی در بادر وقتی اکل اکل آگاه اول ای زبان چکمش کیمه تجارت
وقتی کلدی (مفردات) (در باب) م (است) در (مجلس) م (شاه) م (در باب)
اکله (وقت) م (در باب) اکل (هان) آگاه اول (زبان) م (کشیده) چکمش
(وقت) م (تجارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای کوکل کرچه مقارنت
عنایه الله ایله عبد حبیبک رب عظیم و جلیله تحت عزته و انبیت و مجالسه سی
مکتدر لکن اول شاه حقیقته انبیتی مجلسی در بای بی نهایت کبی زیاده خوفنا کدر
و دهشت آباد در کرچه منافی بی شمارد اما مهالکی هم بی حسابدر شاه مجلسی
و آداب صحبتی و وقت انبیتی اکل اکل خسوف و خشیتله آدانی مراقب و محافظ

فرصتی اکل و بول البه نیز اول اکلنه ای مرد زبان کشید تجارت وقتی کلدی یعنی هر نه که مقصود ایدر سین بو مجلس
شریف واسطه سبیل حاصل اولور همان فرصتی فوت ایله

ای دل جانک شوح چشمدن کندی
ایمانکی حفظ و صیانت ایله ز را اول
کانکش جادو یعنی چشم جانان یغما
ایچون کلدی یعنی دین و دل یغما ایملک
ایچون کلدی کورنر چشمنی جادو به تشبیه
ایملک سحرله تسخیر قلوب ایلدیکیچون
و کانکش اولدیغی ابروره نسبتدر کانه که
فاشلی یابی چشمنی کندی چکر کرر
(در باست مجلس شاه در باب وقت در باب * همت
ای زبان کشیده کات تجارت آمد) در باست
مقدم خبر مجلس شاه مؤخر مبتدا
واضافتی لایه در و شاهدن مراد شاه
شجاعدر که خواجه زیاده التفات اوزره
ایملش ز را حاجتی قوام الک و زیری
و خواجه نک محبی و مریدی ایدی در باب
تا کید لغظی قیلکندر وقتک مضافی
محذوف قدر تقدیدر کلام در باب فرصت
وقت ایدی ضرورت و زنیچون حذف
اولندی البته وقتک فرصتی اکل غفلت
ایله دیگدر بعضیلر ایکنی در بابک
دالنی مضموم اوقوب مناسبی و ردیلر
فی الحقیقه کلام عربده تأسیس تا کیددن
اولی در اما بولک کبی رلده سلیقه پنجم
تأسیسی قبول ایلر اگر چه کدر بالفضله
آشادر فاعل هان فارسیده تیر اول دیمکدر
اسماء افعالدر ای حرف ندا مناداسی
محذوف تقدیری ای مرد زبان کشید ایدی
ضرورت و زنیچون حذف اولندی زبان
چکش اردیمکدر کابوئده وقت معنایست در
بعض نسخه ده وقت واقعدر تجارت
اضافتی لایه در * محصول بیت *
خواجه حضرتتری تجرید بطریقله نفس
شریفه خطاب ایدوب پیور شاه
شیعاعک مجلس شریفی علم و فضل
و معرفت و سخا و کرم ذکریدر وقتک

(آلوده) توحافظ فیضی زشاه درخواه * کان عنصر سماحت بهر طهارت آمد (آلوده) همزه حرف توسل و یا خطاب ایچوندر بولا ششین دیمکر حافظ منادی حرف ندا محذوف فیضی باحرف تنکیر و یا حدث وحدته قصر ایلدینان مقصیر ایلدی در حرف تا کید خواه فعل امر مفرد مخاطب ایسته ویدله دیمکر کان که حرف تعلیل عنصر دور تدر آب و خاک و باد و آتش که جمیع اجسام تو نلردن می کیدر پس یوننده عنصر دن ذات و یاو جود دمراد در سماحت جومر دلک و سجاوت دیمکر طهارت مصدر پاکلاک معنایست

۴۶۴

* محصول بیت * ای حافظ سن آلوده فقر و افلاس سین پادشاهدن فیض و کرم ایسته زیرا اول ذات وجود سخنی فقر افلاس آلاشدن سنی تطهیر ایچون کلدی یعنی علما و صلحایی فقر الایشندن تخایص ایچون دنیا به کلدی (وله ایضا) برید باد صباد و شم آکهی آورد * کروز محنت و غم رویکوتهی آورد (برید پاک فقی ورائک کسریله پیکدر افقظ بریدک پاده و بادک صبا به اضافت لری بیاید در دوش بونده دون کیجه معنایست در میم ضمیر معنی جهندن آورد فعله معید در ضمیر منصوب متصل معنایست و آکهی و کوتهی یاری مصدر به در * محصول بیت * یاد صبا پیکر دون کیجه بکا خبر داراق کتوردی یعنی بی اسکاه ایلدیکه محنت و غم کوئی قصه لغه بوز کتوردی یعنی قصصی (بمطربان صبحی دهم جامه) چاک * بدین نوید که باد سحر کهی آورد (بمطربان باحرف صله صبح صباح و قنده ایچان شرابه درلر و یا حرف نسبت مطربان صبحی اصنافی لامیه در صباح باده سنی ایجه که منسوب مطر بلر یعنی سحرده باده نوش اولان سازنده و کوینه لره دهم فعل مضارع متکلم مع الغیر در جامه چاک اضافتی بیانیه در و دهم مفعول صریحی و مطربان غیر صریحی بدین باحرف سبب این اسم اشارت در نوید که متلفذ که حرف رابط صفت باد سحر کهی اضافتی بیانیه سحر که سحر وقتی دیمکر زرا که کاهدن مخففدر که وقت معنایست در و یا حرف نسبت سحر و قنده منسوب دیمکر * محصول بیت * صبحی مطر بلرینه و یره لم برید صباح و یردیک خبردن اونوری چاک ایلد بکر جامدی

اولکه (من ترک آداب الساب رد الی اصطبل الدواب) آگاه اول ای هر مرتبه نفس و شیطان النذن زبان چکش کیمه وقت تجارتده کندیک و بولکی محافظه و مراقبه آداب شرط لازمدر

* آلوده توحافظ فیضی زشاه درخواه * کان عنصر سماحت بهر طهارت آمد ای حافظ سن ضعیف سین شاهدن بر فیض ایسته زیرا اول سخنی ذات غیری بی پاک ایتک ایچون کلدی (مفردات) (آلوده) ضعیف و ملوث (نو) سن (حافظ) (فیض) احسان (با) وحدتیه (ز) من (شاه) (م) درخواه (ایسته) (که) زرا (عنصر) ذات (سماحت) (سجاوت) (بهر) (تعلیل) (طهارت) (م) آمد کلدی (معنای اشارتی) ای حافظ سن رضه و حجاب بشریه ایلد ملوث بر عهد عاجز سین بونفس و شیطان النذن خود بخودانه خلاص بولوب انس حق ایلد و تجلیات فیاض مطلق ایلد شرفیاب اوله من سین همان دائمی صدهزار تضرع واتهال ایلد برله یوزلر سوروب اول شاه حقیقتدن فیض واحسان واستعانت و غفران طلب ایلد زیرا اول جود و کرم صاحبی اولان حضرت الله (کان الله ولم یکن معه شیء) ایکن و انسان (لم یکن شیء مذکورا) ایکن معرفت ذاتیه سینه محبتی حکمتدن ایچون اکرم مخوفاندن اولان انسانی مرآت ذات و مجلای صفات و مستعد انوار ذات قیلدی و کمال کرمندن درگاه علیه سنده نیاز مند اولان عبد عاجز بی تلو یثات بشر به دن پاک و طاهر قیلوب سینه اول عبد ناتوانی کندی معرفت واحسانه مظهر البشدر

وله ایضا

* بر بداد صبا دوشم آکهی آورد * که روز محنت و غم رویکوتهی آورد باد صبا پیکر دون کیجه بکا آکاهلی کتوردی که محنت و غم کوئی قصه لغه بوز کتوردی (مفردات) (برید) پیک (باد صبا) صباح بلی (دوش) دون کیجه (م) ضمیر (آکاهی) خبردار (با) مصدر به (آورد) کتوردی (روز) کون (محنت و غم) (م) (رو) بوز (با) للملابسه (کوته) قصه (با) مصدر به (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بحمد الله محض فضل و کرم الهیادیه دون کیجه جانب حقندن بر فیض و تجلی بنشوب کدورات ماسوا ایلد قنده حاصل اولان انقباضی رفع ایلوب انوار تجلیات ذات الهیادین بکا آکاهلی کتوردی بویه دیو که ای عاشق صادق حضرت الله جد و ثنا ایلد که قبض و حجابله اولان محنت و غم کوئی قصه لغه بوز کتوردی و انوار تجلیات جانی الله استغراق دولتی آکاری کوردی

* بمطربان صبحی دهم جامه چاک * بدین نوید که باد سحر کهی آورد جامه چای صبح شرابک مجله ک مطر بلرینه و یره لم یوشاره که سحر وقتک بلی کتوردی (مفردات) (با) للملابسه (مطربان) چالچیلر (صبح) صباح ایچین شراب (با) نسبه (دهم) و یره لم (جامه) ففتان (چاک) بر تق (این) نو (نوید) بشارت (باد سحر) سحر بلی (که) وقت (با) نسبه آورد کتوردی

معنای

خبردن اونوری چاک ایلد بکر جامدی

(بیایا که توحور بهشت را رضوان * بدین جهان ز برای دل رهی آورد) بیایا تا کید فطنی که حرف تعلیل و یا حرف بیان حور بهشت اضافتی لامیه در حور اگرچه عربیده جمع حور و حورادر اما محم مفرد محله استعمال ایلد بدین دال همزه دن مقلوب بدین جهان دیمکر با حرف صله ز برای زای مفرده محمد ضرورت وزن ایچون دل رهی اضافتی لامیه در رهی اکثر قول یعنی عبد معنایست استعمال ایلد اما اصلده یوش اوغلاننه درلر یعنی بنا شمه اوغلاننه حور بهشت آورد که مقدم مفعول صریحی و بدین جهان غیر صریحی رضوان مبتدا و آورد خبری رضوان جنت قبولیست و خزینه دارینه درلر * محصول بیت *

۴۶۵

خواجه جانتان خطاب ایدوب یورر کل کل سن جنت حور یسنی رضوان بوجهانه بوقولک کولکچون کتوردی یعنی سن جنت حور یسنی و بوجهانه سنی بن کوکل و ربوب سو مک ایچون رضوان کتوردی حاصلی دنیا به سن بکا جانان اولقچون کلش سین بادی کل بکا بار اول اغیار اوله (همی) رویم بشیراز باعنایب دوست * زهی رفیق که بختم بهمرهی آورد (بعض نسخهده مصراع اول بویه واقدر که نسیم زلف تو شد خضر راهم اتذر) عشق همی ده هاز اندر تا کید ایچون مبروم فعل مضارع متکلم مع الغیر کیدر زده کدر اوله و کل وجهه بشیراز باحرف صله شبراز خواجه نک شهر سینه درلر که بختم بلادینک کزیده لزنددر که دیمشدر (بیت) چه مصر و چه شام چه بروجه بحر * هممه روستا بوند و شیراز شهر باعنایب بامصاحبت ایچوندر عنایت مصدر در قصه معنایست فعل ماضی و مضارع مبنی للمفعول مستعملدر مثلاً عنایت بجا جنت واعنی بجا جنت عنایت درلر عنایت دوست اضافتی لامیه عون دوست معنایست در زهی کله نخسبندر و فعل تعجب معنایست مستعملدر که حرف رابط صفت بهمرهی باحرف صله هممه همراهدن مخفف بوندان ش دیمکر و یا حرف مصدر رفیق آورد که مقدم مفعول صریحی و بهمرهی غیر صریحی * محصول بیت * شیرازه کیده لم ویا کیده ز دوستک عون و عنایتله نه خوش رفیقدر که طالع بولدا شلغه کتوردی یعنی عنایت دوست نه خوش رفیقدر که بختم اتی بولدا شلغه کتوردی یعنی بکا بولداش ایلدی اما اول بر نسخه به نسبت معنی نسیم زلف توافضاتری لامیه لردر خضر راهمده بویه در اندر

(معنای اشارتی) (ان الله شرابا بعد لاولیائه) ذاشر بواطیوا) الی آخره حدیث شریفی سر بنجه صباحه و اشراقات تجلیات انوار الهیه تک بزم کبی عاجز و بیچاره کرم واحسان اولسنه واسعه اولان می شد کاملره چاک کبی اعتباردن ساقط اولان وجود ناشایسته مزی فدا ایلد لم یوشاره که وقت سحرده بزه احسان اولان فضل و کرم الهی بزم استعدادیمزدن دکلدر بلکه اول می شد کاملره نظرری و همی برکاتنددر

* بیایا که توحور بهشت را رضوان * بدین جهان ز برای دل رهی آورد کل کل که سن جنت حور یسنی رضوان بوجهانه بنده نک کولکندن ایچون کتوردی (مفردات) (بیایا) کل کل (نو) سن (حوری) م (بهشت) جنت (را) ادات مفعول (رضوان) م (ان) بو (جهان) م (ز) من (برای) تعلیل (دل) کوکل (رهی) قول (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) کل کل ایاضف جالده و حسن صفتند حوری بهشت آسا اولان مرشد خلیفه اللهم جنت آجمله نک مالکی رضوانی خالق اولان حضرت الله سنی بوعالمده جنت عاجله اولان معرفه الله جنته مانک و متصرف قیلوب قوللرینک خانه تجلی الهی اولان قیلرینک اصلاحی ایچون کتوردی

* نسیم زلف تو شد خضر راهم اتذر عشق * زهی رفیق که بختم بهمرهی آورد عشقه سنک زلفک رایحه سی بکا خضر را اولدی زهی رفیق که بختم بکا بولدا شلغه کتوردی (مفردات) (نسیم) رایحه (زلف) م (نو) سن (شد) اولدی (خضر) م (راه) بول (م) ضمیر (اتذر) فی (عشق) م (زهی) عجب (رفیق) م (بختم) طالع (با) للملابسه (همه) بولداش (با) مصدر به (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) ای وارث محمدی و هادی راه احمدی اولان می شدم سنک خلق عظیم آثار فیض رایحه ریح رحانک و فضل نظر احسان و اطف برهانک راه عشقه بکامل علوم لدنی بر خضر راه اولدی مرشد مک بولک کبی عالی همی و نظرو حجابی محضا حضرت الهک عنایتله بر عجب رفیقدر که بختم بکا بولدا شلغه کتوردی

* همی رویم بشیراز باعنایب دوست * زهی دلیل که ایزد بهمرهی آورد دائم شیرازه کیدر ز دوستک عنایتله عجب دلیل که الله تعالی بکا بولدا شلغه کتوردی (مفردات) (همی) دائم (رویم) کیده رز (با) ظرفیه (شیراز) م (با) مع (عنایت دوست) م (زهی) عجب (دلیل) م (ایزد) الله تعالی (بهرهی) بولدا شلغه (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) حضرت الهک عنایتله و مرشد عالی همک نظری برکاتله بحمد الله شمدی سیروسلوکز و توجه و اقبال قلیز وطن اصلیز اولان عالم قدس و عالم ارواح جانبده در حضرت الهک فیض

۱۱۲

ل

ادات ظرفدر فی معنایست تقدیری اندر ره عشق ضرورت وزن ایچون ره حذف اولاندی محضو ل مصراع سنک زلفک نسیمی بکا بول خضری اولدی طریق عشقه یعنی بکا بولداش اولدی طریق عشق جاننده دیمکر قافیه دن خبردار اولیلر مصراع ثابیده رفیق برینه نوید و دلیل لفظی بکر بی اراد الملکه ایکی بیت ایستاسر اما عجب نادانانق اظهار ایلد (چه نالهها که رسید از نلم بخمر که ماه * چو یاد عارض آن ماه خر کهی آورد) جذبوئده مبالغه افاده ایلد نالهها نک جمعیدر که حرف بیان بخمر که باحرف صله خر که خر کاهدن مخففدر درم اوینه درلر که کوچر اولی ترکانلر کیه ایلد اورنیلو اولی در

اگر چه حقیقتاً فرموده دیر ز نیکم سابقاً تحقیق می‌رود ایلدی ماهه اضافتی ابکی وجهه در خر کهندن مراد فلک ماهه اینسه اضافت لامیه در واکر مراد کندی اینسه بیانه در مصراع ثانیه اولان تنابع اضافت لامیه زدر آوردن فاعلی ده راجع اولان ضمیر در مفعول صریحی یاد عارضه معام اوله که عجم فاعل وزنی اوزرینه اولان الفاظ عربی اوج لفظند ه تصرف ایلشدن عارض که صقال بتی بر در و حاتم که بر سخنی عربی اسمیدر و کافر لفظند اوچنی به ادله سبیله بیوی نافه یتک رساله سنده ذکر ایلشوز خر کههی یایی حرف نسبتدر * محصول یت * عجب مبالغه ناله لکه خر که ماهه ابرشدی بنم دلدن چونکه اول خر کاهه منسوب

۴۶۶

و تجلیسته و وصلت انسیه سنده وصوله اول عیسی نفس مر شدم بر عییب دایلدن که الله عظیم الشان کرمدن یونک کبی وسیله بی بکا بود ایلشغه کتوردی

چند ناله که رسید ازلیم بخرمن ماه * چو یاد عارض آن مایه خر کههی آورد * نه ناله لکه کوکلدن خرمن ماهه ابرشدی چونکه اول خر کههی ماهک عارضی خاطره کوردی (مفردات) (چه) نه (ناله) ناله (رسید) ابرشی (ازلم) کوکلدن (با) للملابسه (خرمن) م (ماه) آی (چو) چونکه (عارض) یکای (آن) اول (ماه خر کههی) یعنی چادرده بسننش کون کورم دک محبوب (آورد) (معنای اشارتی) بمحمد الله اول عیسی نفس مر شد کاهک همتی بر کایله اول وقتکه اول حجاب عزمه مستور اولان محبوب حقیقینک ذات بیخونه وصلت واذ واق نسبت خاطره خطور ایدوب جناب عزته صد هزار تضرع نیاز ایله و درد عشقه جان و دادن اول قدر عییب ناله ز و فریاد و فغان ایلدیم که آتش عشقه ماسوی الله خرمنی با نکیه احراق اولشدن

بجیر خاطر ما کوش کین کلاه نم * بسا شکست که بر افسر شهی آورد * بزم شکسته خاطر منک جبرنه سعی ایله زبوا بومد کلاه شاهلق تاجنه چوق شکست کتوردی (مفردات) (با) للملابسه (جبر) یاره صاروق (خاطر) قلب (ما) بز (کوش) سعی (که) زبوا (این) بو (کلاه) م (نمد) کچه (بسا) چوق (شکست) قرقاق (بر) علی (افسر) ناج (شه) پادشاه (یا) مصدره (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولان کیسه اگر ایکی چه ساند به شکک سلا متنی ایستر ایدک بزم بودرد عشقه یاره لی صنق قلیزک یاره سنده بر جبره صارمغه و قلیزنی تعبیر ایتکه سعی ایله زبوا بصورت طائی ترک ایلدوب فقیر صورتمده کورین اثبایا وایاره طمن ایله (مالهذا) ال رسول باکل الطعام ویشی فی الاسواق) معامله سنده اولان منکر اولیا واثبایا اوش چوق پادشاهلرک بوانکار تاجلرینی باشنه طار کتوروب و هلاک ابدیه ایله هلاک ایدوب اسفل ساقینه اینسدر مشدر

رسائلرایت منصور بر فلک حافظ * چو التجا بجناب شهنشهی آورد * حافظ نصرت سنجاغنی فلک اوزره ابرشدردی وقتکه اول شاهنشاهک جنابه التجا کتوردی (مفردات) (رسائل) ابرشدردی (رایت) سنجاق (منصور) نصرت (بر) علی (فلک) م (حافظ) م (چو) چونکه (التجا) رجا و نیاز (با) للملابسه (جناب) حضور (شهنشهی) پادشاهلر پادشاهه منسوب (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بمحمد الله حافظ الله و رسول الله اطاعت ایدوب (کل الطرق) مسدوده الامن اقنی اثر رسول الله (مقال) سر نجه حضرت رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم تبعیتله صراط مستقیمه ثبانه درگاه جناب حق التجا و تضرع و نیاز ایله نصرت سنجاغنی فلک اوزره ابرشدردی * وله ایضا *

آنکه رخسار ترازنک کل ونسرن داد * صبر و آرام تواند بن مسکین داد *

اول

منصور مراد اوله که خواجهنک می یلرنددر و خواجه بود دیوانه اتی نیجه برده ذکر ایلشدن کا صریحا و کاه کتایه رساندک فاعلی حافظدر التجا اتصال یا بدن مصدر در صیغتی معنایه بجناب با حرف صله جناب فناء البیت اولک حولیسی و حیاتی معنایه در شهنشاه شهنشاهدن و شهنشاه شاهنشاهدن مخففدر شاهنشاه اصلنده شاه شاهان ایلدی ترکیب اضافی ایدی پادشاهلر پادشاهی معنایه تقدیم و تأخیر سبیله ترکیب مزجی قلندی آوردن فاعلی حافظه راجع ضمیر در مفعول صریحی التجا و غیر صریحی بجناب شهنشهی به اضافتی لامیه در ویای شهنشهی

حرف نسبتدر خر و وحدت طوبت معنای چوق صیغتی بر پادشاهلر پادشاهی درگاه کتوردی دین کسینه معنای بر خواجه صیغته ما مش و یایی اعتبار ایدن سا قط قلوب مصراعک معنای چونکه اول پادشاهک جنانیه التجا کتوردی دین دخی معنی سولش * محصول یت * حافظ نصرت سنجاغنی و یا منصور اولنق سنجاغنی و یا دشاه منصورک سنجاغنی فلکه ابرشدردی چونکه شاه منصوره منسوب جنابه التجا کتوردی یعنی صیغتی حاصلی شاه منصورک مداحی اولوب اکا انتساب الیک سبیله سنجاغنی کوکله ابرشدردی شعر دن یونک کبی نکات ادعایدر حقیقی دکلدر (وله ایضا) (آنکه رخسار ترازنک کل ونسرن

۴۶۷

اول الله که سنک رخسار کل ونسرن رنگنی وردی بن مسکینه صبر و آرام ورمکه دخی قادردر (مفردات) (آنکه) اول الله که (رخسار) یکای (ترا) سنک (رنک) م (کل) م (نسرن) بیاض کل (داد) و وردی (صبر) م (آرام) راحت (تواند) قادردر (با) للملابسه (من) بن (مسکین) م (داد) و وردی (معنای اشارتی) بی وارث محمدی اولان مر شد مر بی اول الله که سنک مظهر تجلی الهی اولان فلک نورنک آثارنی و اشراقنی سیمای صلاحکده و رخسار مبارک کده کل ونسرن کبی ظهوره کتوروب سنک یوز کدن نیجه محبوب اولان کیسه رک قلب مغفنی کساد ایلدی حضرت واهب العبادان امید ایدر مکه بن مسکینه دخی راه عشقنده اولان درد و بلا به صبر و آرام ورمکه و نور ذابیه سبیله قلبی منفیع و منفسح قیله و کرمبله زنی دخی مسرور ایتکه قادردر

آنکه کیسوی ترا رسم تطاول آموخت * هم تواند کرمش داد من غمکین داد * اول الله که سنک کیسو که ظلم عادتنی او کتندی هم انک کرمی قادردر بن غمکینک دادنی ورمکه (مفردات) (آنکه) اول الله که (ترا) سنک (کیسو) زاف (رسم) نادت (تطاول) ظلم (آموخت) او کتندی (هم) دخی (تواند) قادردر (کرم) م (ش) ضمیر (داد) عدل و احسان (من) بن مسکین فقیر (غمکین) غلی (داد) ورمکه (معنای اشارتی) ای متصرف القلوب اولان خلیفه الله اول الله که طالب ماشنی ذاتی نوره مظهر قیاق ایچون سنک دست تصر فکده ریاضات و مجاهدات پوته سنده ایدوب قال و خالص البسال و محووی بحال انک رسمی سکا او کتندی (لا یضیع اجر المحسنین) اولان الله هم انک کرمی قادر در بن غمکینه کرم و احسان دادنی ورمکه

همان روز ز فرهاد طمع بیریدم * که عنان دل شیدا بلب شیرین داد * بن همان اول کون فرهاددن امید کسدم که دیوانه کوکلنک عنائنی شیرینک لبه وردی (مفردات) (من) بن (هم) دخی (آن) اول (روز) کون (ز) من (فرهاد) مشهور عاشق (طمع) م (بیریدم) کسدم (عنان) بولار (دل) کوکل (شیدا) دل (با) للملابسه (لب) دوداق (شیرین) مشهور محبوبه نک اسمیدر (داد) و وردی (معنای اشارتی) اول عاشق فایتنک همت پیر ایله علاقه ماسوا سندن اول کون امید کسدم که عشق مجازیده فرهاد دیوانه کوکلنک عنائنی شیرینک لبه و انک اراده سنده تسلیم ایتدی کبی اول عاشق صادق دخی اراده سنی محبوب حقیقینک اراده سنده محو و فانی ایلدوب (مرادی تابع لمرادک) دیمشدر که (لا یحبوب الا الله) در

کچ ز کربود کچ فضاغت باقیست * آنکه آن داد بشاهان بکدایان این داد * اگر کچ ز اولیه کچ فضاغت باقیدر اول الله که شاهلر آتی وردی کداله بونی وردی (مفردات) (کچ) خزینه (زر) اتسون (کر) اگر (نبود) اولیه (کچ)

داد * صبر و آرام تواند بن مسکین داد * آن اسم اشارتدر الله بعدله اشارت بز کوره در که بزانن اراغرنا کچه که اول بز بنقیدر که حرف بیان نسرن ونسرن بر آق چچک اسمیدر رومده ده اکا کل نسرن دیر ل دادک فاعلی انک مشار الیه راجع تحتیه ضمیر در و رخسار مفعول اولی ورنک کل مفعول ثانیسی و رخسار ترا ورنک کل اضافتی لامیه لدر آرام اسمدر آرامدن دکنه معنایه سنده تواند فعل مضارع مفرد غایبدر بن با حرف صله و منک مسکینه اضافتی بیانه دریای بطنیله دادک فاعلی بنه معهود ضمیر در مفعول صریحی صبر و غیر صریحی بن * محصول یت * اول الله که سنک رخسار کل ونسرن رنگنی وردی یعنی قرنی قزل و آفتی آق براندی حاصلی شول که سکا کوزنک و وردی بن مسکینه ده صبر و آرام ورمکه قادر در یعنی بکا سکون و قرار ورمکه قادر در (و آنکه کیسوی ترا رسم تطاول آموخت * هم تواند کرمش داد من غمکین داد) و او حرف عطف و او عاطف زبوا نلر عطف لذتی بیلر ایش کبس و صیاح بلو کیدر ترابه اضافتی لامیه در رسم عادت تطاوله اضافتی لامیه تطاول و عادی معنایه در آموختنک فاعلی بنه ضمیر سابقدر و کسو مفعول اولی در و رسم مفعول ثانیهی تواند ک فاعلی کرمشدر و شین ضمیر بنه الله راجعدر داد عدل و انصافدر دادک مته اضافتی لامیه در و منک غمکینه بیانه * محصول یت * دخی اول الله که سنک کیسو که ظلم و تعدی عادت و قانوننی او کتندی انک کرمی قادردر سنک زلفکدن غمکینه انصاف ایلکه یعنی بکا عدل و داد ورمکه حاصلی ایلدی تطاولک

جرا سینه ورمکه زلفه نسبت تطاول خوب واقع اواش (من همان روز ز فرهاد طمع بیریدم * که عنان دل شیدا بلب شیرین داد) طمع یونده امید معنایه در بیریدم فعل ماضی متکلم وحده کسرم دیمکد رطمع مقدم مفعول صریحی و ز فرهاد غیر صریحی که حرف بیان عشان اویان دیر کتی ده اضافتی و دلک شیدایه اضافتی بیانه در بلب با حرف صله لب شیرین اضافتی لامیه در دادک فاعلی فرهاد و مفعول صریحی عشان و غیر صریحی بلب شیرینده ایهام وار * محصول یت * بن همان اول کون فرهاددن امید کسدم که دیوانه کوکلنک عنائنی شیرینک لب شیرینه وردی یعنی شیرینی منسوب

کوکلی اکا و زدیکندن یلدم باشدن چقاچغن (کج زر کرسود کج فضاغت باقست * آنکه آن داد بشاهان بگدایان
ابن داد) کج زرافانی بیایسه النون خزینه سی دبکدر کج فضاغت بونده کاف عجمی مقسوح اولوب اولکی کبی
خزینه معناسنه اولق جائز و عربی مقسوم اولوب بوجاقی معناسنه اولق جائز هر قنغیسی ایسه ضافتی بیایه در آن اسم اشارتدر
کج زره و این کج فضاغت داد لافاعی بنه اللهه راجع صیددر ایکی برده بیه اولکنک مقبول صریحی آن در و غیر صریحی بشاهان
و ابیجینک مقبول صریحی بگدایاندر * محصول یت * خواجه پیور که بزه انون خزینه سی اولر سه فضاغت بوجاگی
باقیدر یعنی اکا مالکز دبکدر اول الله که

داد اسمدر شکایت معنائه * محصول بیت * زمان و دوران غصه سنک اوچنده حافظک بورکی قان اولدی سنک رخک
فراقده ای خواجه قوام الدین داد و فریاد و فغان یعنی شکایت آرزو که رخصت عبارتی سحر حلال طریقله واقعدر یعنی
مصراع اوله و ثانی به صرف الملک قابلدر (وله ایضا) (اگر روم ز پیش فتنه بارانگیرد * وراز طاب بنشینم
بکینه برخیزد) بیش شین ضمیر دله مرکوز اولان جانانه راجعدر برانگیرد بر حرف تأکید انگیرد فعل
مضارع مفرد غائب فتنه از قوبار و روروا کردن محفف از طلب بنشینم فعل مضارع متکلم و حده طلبدن تقاضا ایدر سم یعنی فراغت
ایدر سم بکینه یا حرف صلّه و با صاحب

مدد (معنای اشارتی) آید و یزید استعداد فطره مرده پیدا اولان انوار نجیاته
وامرار توجید بی غایاته حجاب اولان غصه دوران الدن حافظک کوکلی خون اولدی
بو حجابدن قورتلغه مرشد کمالک نظری و معنی لازمه و اکامخناجرای مرشد جان
بخشم خواجه قوام الدین سنک ذات شریفک فرافندن مرتبه هلاکدیم حضرت
الله عشقه داد و مدد سنک بنش وله انضا

نوله نشیب ده لغتد ریسان عشق اضافتی بیانیه در بیابان عشقه فراز و شب اثباتی استعاره طریقه در دام بلا اضافیده
بیانیه در کجاست مقدم خبر شیردلی مؤخره بتدا نقد بر کلام مرد شیر دلبر یا حرف وحدت بر ارسلان یور کلی دیکدر
که حرف رابط صفت نهر هیزد فعل نفی مستقبل مفرد غائب برهیز ایلیم یعنی صافیمه * محصول بیت * عشق بیابانک
یوقشی و انشی بلا طوزا غیر یعنی عشق کند بسی دام بلاد قنده در بر ارسلان یور کلی ار که بلادن قاجیه یعنی عشق
بلا شدن صافیمه حاصلی عاشق غمکش

و غزه ده و بلا زده کرک ز بر ساوک
طریق عشق نازک چلیبلا ایشی دیکدر
بوکا تیور دن یورک و باقر دن چکر کرک
(من آن فریب که در زکس تومی بینم *
پس آب روی که با خاک ره برآمیرد)
فریب الدامه نک اسمیدر ترکس دن مراد
چشمدر تشبیه کبابه طریقه که حرف بیان
با خاک با صاحب اچوندر و یا حرف صله
خاکره اضافتی لامیه در بر حرف تا کید
آمیرد فعل مضارع مفرد غائب قار شدرد
و قار شدرد دیکدر یعنی لازمه متعدی
پیشنده مشترکدر یونده ایکسندده نحملی
وارد در * محصول بیت * اول مکر
و فریبی که بن سنگ زکس چشمه کوردم
چوق یوز صوبی خاکرا ده قار شدرد
و با چوق یوز صوبی که انک مکر فریبیه
خاکرا ده قار شدرد حاصلی سنگ جادوانه
چشمک بو مکر و حبله ایل چوق عاقلی
مهور و مسخر ایدر (چو کو بمش
که چرا با کسان را میری * چنان
کند که سرشکم بنخون پیامبر * چرا
ادات استفهام نیچون دیکدر با کسان
بامع مناسبه در بر امیری فعل مضارع
مفرد مخاطب قار شدرد یعنی اختلاط
ایدر سین که حرف بیان بنخون
بامع مناسبه و حرف صله در بر پیامبر
قار شدرد و با قار شدرد * محصول بیت *
چونکه جانانه دیم که نیچون خلقه
اختلاط ایدر سین انجیلین وضع ایدر که کوزم
باشی قانله قار شدرد و یا کوزم باشی
قانه قار شدرد یعنی بکافان اغلا در
دیکدر حاصلی سوبلد بکمه بشیمان اولورم
(تو عر خواه و صوری که چرخ شیده
باز * هزار بازی ازین طرفه تر رانکیرد)
خواجه خطاب عام طریقه بیور که

تو عر خواه فعل امر مفرد مخاطب ایسته دیکدر عمر مقصد مفعول در عمر یا حرف مصدر که حرف
تعلیل چرخ شیده باز اضافتی بیانیه در شیده باز وصف ترکیبدر سابقا شیده نک معنایی بیان اولمش ایدی حقه باز دیکدر
بازی یا ایله او یونه دیر طرفه عجیب و غریب معنائه در ترادات تفصیل بر حرف تا کید انکیرد قو بارر یعنی پیدا ایدر دیکدر
* محصول بیت * سن عر و صبر ایدر جلاک دیله وابسته حبله باز و حقه باز فک شمدی کور دیکر او یوندن عجیب و غریب بیک
او یوندن پیدا ایدر یعنی مهر او انکیر چرخ کوندن کونه نیچه در لو غیر مکرر عجایب اوضاع و اشکالی کورر

کوکلی (یا) و حدیثه (از) من (بلا) م (نهریزد) خوف یقینه (معنایی
اشارتی) (روی ان رجلا قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اني احبك فقل استعبد
للقمر و قال اخرني احب الله تعالى فقال استعبد للبلايا) حاصلی مارواژد رله
براولمش سنمه صحرائ عشق که فقر و غنا ده صبر و عناده و استعاره و نیچلا ده نقاء الله
واصل اونجه عاشق صادق ده دام بلادن بر آن خلاص یوقدر قنی بر ارسلان یور کلی
عاشق که بر درلودوست بلا شدن برهیز ایلیم و جفا ی محبوب لذت حضور یتنه مانع
اولیه بایک جفادن و بلادن صفا کسب ایلیم

من آن فریب که در غزه می بینم * پس آب روی که با خاک ره برآمیرد *
بن اول فریبی که سنگ غزه کده کوردم چوق یوز صوبی که بول طبراغنه قار شدرد
(مفردات) (من) (ن) (آن) اول (فریب) (الدماق) (در) (فی) (غزه) (کوز قیق
(می بینم) (کوردم) (پس) (چوق) (آب روی) (یوز صوبی) (با) (للا بسه) (خاک)
طبراق (ره) بول (برآمیرد) قار شدرد (معنای اشارتی) ای محبوب رحیم اول
عاشق بلا کینه بن اول و عدد کر غری و نیچلا ت انوار قدیم لری که سنگ نظر عنایت کده
و التفات رغبت کده کوردم چوق پادشاهان جهانک تاج و تختی تار مار ایدوب عز
و اقبالنی ذل و حقارته و فقر و قناعت تبدیل ایتکله مردان خدایک خاکپایه یوز سورر
عبد ذایل قباب یوزی صوبی طبراغنه قار شدرد یورب قدر عالی صبور یعنی
خاکله بکسان ایشدر

چو کو بمش که چرا با کسان پیامبری * چنان کند که سرشکم بنخون برآمیرد *
چون اکا دیم که نیچون غیر بلرله اختلاط بلرسن انجیلین ایلر که کوزم باشی قانله
قار شدرد (مفردات) (چو) (چونکه) (کویم) (دیم) (ش) (نخیر) (چرا) (نیچون) (با کسان)
کیسه له (پیامبری) قار شدرد (چنان) (انجیلین) (کند که) (ایلر که) (سرشکم)
کوزم باشی (بنخون) قانله (برآمیرد) قار شدرد (معنای اشارتی) اول فعال
سایرید اولان محبوب حقیقه نیازله دیم که (یا بن آدم خلقت الاشیاء لاجلک
و خلقتک لاجلی) حدیث قدسی سبسی سر نجد بوخانه قلیمز ی کند ی نجایکچون
و وجودی کنده که قوللی و عبادت اچون خلق ایتشکن قانده بوء لاقه
ماسوا در وجودی عبادت منع ایدیم یوشیطان و نفس و هوایه در (لا یسل
عما یفعل) دیم می دیوا انجیلین بلازه مبتلا ایدر که کوزم باشی قانله قار شدرد

تو عر خواه و صوری که چرخ شیده باز * هزار بازی ازین طرفه تر رانکیرد *
سن عر و صابراق ایسته ز را حقه باز فک یوندن زیاده عجیب بیک او یوندن قو بارر
(مفردات) (تو) (سن) (عر) (صوری) (صبارک) (که) (زیرا) (چرخ) (فک)
(شیده باز) حقه باز (هزار) بیک (بازی) او یوندن (ازین) یوندن (طرفه) عجیب
(زیرا) (برانکیرد) قو بارر (معنای اشارتی) ی پیچاده مبتلا عاشق سن
حضرت اللهک معرفته و انوار تجلیسته مظهر اولیق اچون حضرت اللهمدن

(بر آستانه) تسلیم سر بنده حافظ * که کر سینه کئی روز کار بستیرد) آستانه تسلیم اضافتی بیانیه در سینه اسمد رعناد
معنائه بستیرد فعل مضارع مفرد غائب بای تا کید ایله عناد ایدر دیکدر * محصول بیت * ای حافظ آستانه تسلیم باش قو
یعنی تسلیم و رضا و برهرنه که روز کار دن کاورسه سر کشاک ایلر ز براسن سینه ایدر سین روز کارده سینه ایدر وسن روز کارله
باشه چیمز سین حاصلی تشبیه در فلکدن کانه تسلیم و رضا و یورب انقیاد کورمه که زیر صفا ی قلب و جوییت خاطر یونده در
(وله ایضا) (چنانی جمال جانان میل جهان ندارد) و انکس که این ندارد حقا که آن ندارد (جمال جانان اضافتی لامیه در
و میلی جهان مصدر رک مفعولانه در این
اسم اشارتدر جمال جانانه و آن جانه حتی
بعض نسخه ده آن بر بنه جان واقدر
حقا یوا فظده عربک ایکی استعمالی وار
برسی لحق لامیه تنوینسز بریده لامی
حذف ایدوب حقا نصبله و تنوینه او قوق
ایکسندده انی حکمه مقارن پیمنده استعمال
ایدر ملالحنی لاباتیک و حقا لا یاتیک یعنی
الله حقیچون سکاکرم دیکدر پس یوند
حقانی حکمه مقارن بین افاده ایلک جائز
و جائزدر که مصدر بنه منصوب اوله
سا رفعلی محذوف اولان مصدر لری اما
بجم وقفه او قور و صدق و یقین مقامنده
استعمال ایدر * محصول بیت * جان
جمال جانان سر جهانانه میل طو نمز یعنی
جهاننه میلی یوق حاصلی مائل جهان دکل
کیسه نک که جمال جانانی یوقدر حق بودر که
جان همان جاناندر اندن غسیری دیکدر
(با عجبکس نشانی زان داستان ندیدم *
یامن خبر ندارم با او نشان ندارد) نشانی
یا حرف وحدت و تشکیک دستان وصف
ترکیدر ستانیدن کوکل آلیچی دیکدر
* محصول بیت * هیچ بر کیسه ایله اول
دستاندن نشان کوردم یعنی اند اولان
جمال و کالی هیچ بر جانانده کوردم
زیرا بی نظیر عالمدر یان اول داستانک
احوال و اوصافدن خبردار دکام و باول
بی نشاندر یعنی علامت و نشانی یوقدر که
اول نشان واسطه سیله آتی سیله م
(سر منزل قناعت نتوان زدست دادن *
ای ساربان فروکش کین ره کران
ندارد) سر منزل قناعت اضافتی
بیانیه در فروکش بو ترکیبی قونوق
معنائه استعمال ایدر لرتیکم آصنی
بیور (بیت) چرا فرو نوم آصنی بدرفنا *
که درد درد بود باعث فروکش من *

عراسته و فضا سنه راضی اولوب بلا سنه صبر ایلیم و جمیع حکمه تسلیم اولوب هیچ
بر حکمتدن سؤال ایلر ز را یوهما و قاره کوزا یون کورستریچی حقه باز فکلی
حق سبحانه و تعالی حضرت لری بر حکمتله بنا ایلدی که هر برنفید بری یوندن عجیب
و عفا لک را کسندن خارج یوندن زیاده بیک او یوندن قو بارر و حکمتدر
ظهوره کنورر

بر آستانه تسلیم سر بنده حافظ * که کر سینه کئی روز کار بستیرد *
تسلیم آستانه سی اوزده باش قوای حافظ ز را اگر عناد ایدر ایدر یک روز کار دخی
عناد ایدر (مفردات) (بر) (علی) (آستان) (ایشک) (تسلیم) (م) (سر) (باش) (بنه)
قو (حافظ) (م) (که) (زیرا) (کر) (اگر) (سینه) (عناد) (کئی) (ایدر ایدر) (روز کار)
فک (بستیرد) (عناد ایدر) (معنای اشارتی) ای حافظ بهر حال سراراده کی آستانه
حکم درگاه خدایه تسلیم ایلیم حکم و قضایه معارضه ایلر ز را شد و او شد و او
سر بنجه اگر عناد و معارضه ایدر ایدر یک خالق الافلاک سنگ دخی آسان ایشکی مشکل ایلر

چنانی جمال جانان میل جهان ندارد * آنکس که این ندارد حقا که آن ندارد *
حاناک جمال سنز جهان میل طو نمز اول کیسه که بونی طو نمز الله حقیچون که
آنی طو نمز (مفردات) (جان) (م) (بی) (نی) (جمال) (م) (جانان) (محبوب) (میل)
م (جهان) (م) (ندارد) طو نمز (آنکس که) (اول کیسه که) (این) (بو) (ندارد)
طو نمز (حقا که) (الله حقیچون که) (آن) (انی) (ندارد) طو نمز (معنای اشارتی)
بمحمد الله جاتم جمال الله مشاهده سنز جهان میل طو نمز اول کیسه که جهانانه
و ماستوی الله مایل و محبتی ترک ایلر الله حقیچون جمال الله مشاهده سنه
نائل و واصل اولر

با عجبکس نشانی زان داستان ندیدم * یامن خبر ندارم با او نشان ندارد *
اول کوکل الیچی محبوبدن هیچ کیسه ایلر بر نشان کوردم یان خبر طو نمز باول
نشان طو نمز (مفردات) (با) (مع) (هیچ) (قطعا) (کس) (کیسه) (نشانی) (علامت)
(زان) (اندن) (داستان) (کوکل الیچی) (ندیدم) (کوردم) (یا) (تردیده) (من) (بن)
(خبر) (م) (ندارد) طو نمز (یا) (تردیده) (او) (ول) (نشان) (علامت) (ندارد) طو نمز
(معنای اشارتی) دل مغلب انقلب اولان محبوب حقیقیدن (پس ککله شی) (سر بنجه
هیچ کیسه ایلر بر نشان کوردم (لاند که) (ابصار و هو بیکر) (ابصار) (موجب)
یان بو طو نمز بشیرنده بو کوز ایلر جمال اللهی مشاهده یه قادر اولدی نمنددر
با خود اول نشانه طو نمز اندر

سر منزل قناعت نتوان زدست دادن * ای ساربان فروکش کین ره کران ندارد *
قناعت سر منزلی الدن و یرمک ممکن دکل ای ساربان قون ز را یو یول کنار و نهایت
طو نمز (مفردات) (سر منزل) (قناعت) (نتوان) (م) (نتوان) (م) (مکن دکل) (ز)
من (دست) (ار) (دادن) و یرمک (ای) حرف ندا (ساربان) دوجی (فرو) اشارتی

کاه اولور که بو ترکیبی رفله استعمال ایدر ل شلا فروکش کرد و فروکش میکنم دیر قونوق و قوزم دیکر برده
کران کنار معنائه * محصول بیت * قناعت قونوق باشنی الدن و یرمک اولن یعنی قناعتی ترک ایلک جائز دکل پس
بمدی ای ساربان طریق عشق ایلری کیمه همان قونی و یر ز را یو یول حد و غایت طو نمز یعنی طریق عشق نهایت
و یابانی یوقدر حاصلی ره عشق نهایت وصول ممکن دکل ابدی ال و یرد بیک شله قانع اولوب صبر ایلکدن خبری چاره یوق

(کش) چک یعنی قون (که) زیرا (این) بو (ره) بول (کران) کنار (ندارد)
طومنز (معنای اشارتی) ای عاشق صادق صفتین طور بشردن طشره چیتوب
عشق غلبه سیله اعتقاد اهل سنن ترک ایله (رحم الله امرأ عرف قدره ولم
تعد طوره) کرچه حضرت علی رضی الله عنه (لا بعدر بالم اره) بیور شد
اما اول رؤیت قلب الیه انوار الهیه بی مشاهد در بوخسه ذات بارینک کنه
و حقیقتی هیچ بوجهله ادراک ممکن و بسیر دکلدر کرک بصیرله و کرک بصیرله
کرک انبیا و کرک اولیا دنیاده کرک آخرتده کنه و حقیقت الهیه بی کورمکنه و بطا
عاجز در همان اول رؤیت جمال الله بلا کیف انوار ذاتیه الهیه به استغراق
عبارتد رای سالک راه حق سز بر عا جز حادث بشرسین حدی بیل طور کدن
طشره چیتوبه ز بر بورا ه حق نهایت طومنز

هر شبی درین ره صد بحر آتشیست * دردا که این معما شرح و بیان ندارد)
هر بر شبنم بو یولده یوز آتش در با سیدر حیفه که بو معما شرح و بیان طومنز
(مفردات) (هر) م (شبنم) چه (یا) و حدیثه (در) فی (این) بو (ره) بول (صد)
یوز (بحر) در با (آتشین) آتشی منسوب (است) در (دردا) حیفه (این) بو (معما)
کیرلو کلام (شرح) م (بیان) م (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) یوزا عشق
و یونها بنسز در کا حک هر بر خطوبه سی و هر بر ذره سی بر آتش در با سی کبی زیاده
یکیدی کوچ و منازل عشق هر بر منزلدن سلامتله عبور ایتک زیاده صعو بتلور
انکچون نیجه ناقصا نهاییه ایردم ظنیله بر مرتبه ک شویه نه و کشف و کرامتله
الدانوب فالشاردر و نیجه اهل همت دخی بر یوانک آتشیله باندیغن قایرموب
نفس نفس ترفی و تصاعد ایشلر در حیفه که بو ذوق اولان کیر لو امر بر
معما در که زیاده صعو بنندن شرح و بیان طومنز

ذوق چنان ندارد بی دوست زندگانی * بی دوست زندگانی ذوق چنان ندارد)
اول قدر بر ذوق طومنز دوست سز دیرلک دوست سز دیرلک اولقدر بر ذوق
طومنز (مفردات) (ذوق) (ذوق) (چنان) (آنجایی) (ندارد) طومنز (بی) (نی)
(دوست) م (زندگانی) دیرلک (بی) (نی) (دوست) م (زندگانی) م (ذوق)
بر ذوق (چنان) (آنجایی) (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) کشف و کرامتله الدانوب
بر مرتبه ده فالان ناقصا انوار تجلیات انبیه الیه دائم شمس ضحا کبی ترقیده اولان
عارفلر مرتبه سنده محروم لدر که محبوب حقیقتیک تجلیسی اولمفسرین عارفلر
عنیدند، دیرلک بر مرتبه ده بر ذوق یوقدر حتی (و بنسون النعم اذاراوه)
و جنبه جنتلر دخی دوست حقیقتسز دیرلک ذوقندن و اذواق روحانییه دن
بر ذوق طومنز انکچون عارفلر جنتده دخی حضرت الله الیه و حدنده بالذات
اولوب نیجی * دائمی اخبار ایشلر در

ای دل طریق رندی از محنت باموز * مست و در حق او کس این کان ندارد)

(هر شبی درین ره صد بحر آتشیست * دردا که این معما شرح و بیان ندارد)
شبنم کیمیه یاغن چه و قراغی
یا حرف وحدت درین ره یعنی طریق
عشقده آتشیین بانیست و تون تا کید
ایچوندر بحر آتشیین اضافتی بیانیست در
* محصول بیت * هر بر شبنم راه عشقه
یوز آتش در با سیدر یعنی جاناندن
غیری به ادنی تعلق آتش در با سی کبی
مانع طریق و سدر راهدر حیفه و در
و در یغا که بو معما شرح و بیان یوقدر
یعنی عشق و محبت بر حالدر انی دادن
انجیق شرح و بیانله بلنر تکیم بیور مشلر
من لم یذوق لم یعرف (ذوق چنان ندارد بی
دوست زندگانی * بی دوست زندگانی
ذوق چنان ندارد) ذوق یا حرف تنکیر
حرف وحدت آکاین زیاده بکشل آکشل
چنان یونده اول دوکلی دیکدر زنده نک
اخرتده های رسمی کاف بمعنی به ابدال
اولش سابقا بیان اولان کبی اخرتده
یا حرف مصدر در بو بنسده واقع اولان
صنعتله علم بدیده طرد و عکس دیر
* محصول بیت * دوست سز دیرلک
اولقدر ذوق یوقدر یعنی دوست بیله
اولنجه دیرلک اولدکا ذوق و صفا و بر من
(ای دل طریق رندی از محنت باموز *
مست و در حق او کس این کان ندارد)
و در حق و احوالیت معنا سنی افاده ایدر
* محصول بیت * ای کوکل رندلک طریق
محتسبیدن او کرن که سر خوشدر و هیچ
کیمیه تک حفته بوطنی ایلر یعنی مستانه لکنی
کیمیه آکیز زیرا رندلک ار کانی
خوب یلور و کوزل رعایت ایلر

(کر خود رقیب شمع اسرار از و پوشان * کان شوخ سر بریده بند زبان ندارد) شوخ کیمیه معناسی و اراما بونده
موزون و مطبوع و بی شرم و بی حیا

ای کوکل رندلک طریق محتسبیدن او کرن مستدر و کیمیه ایتک حفته بوطنی
طومنز (مفردات) (ای دل) ای کوکل (طریق) م (رند) لایالی (یا) مصدر به
(از) من (محتسب) م (باموز) او کرن (مست) مستدر (در) فی (حق او)
ایتک حفته (کس) کیمیه (این) بو (کان) ظن (ندارد) طومنز (معنای اشارتی)
ای کوکل (ما زاغ البصر و ما طنی) سری سلطانک طریق عشقه سنی و راه عرفانی
بنه وارث انوار محسودی و واقف اسرار احدی اولان عارفلر دن او کرن زیرا اول
ارباب غرض اولان ناقصان ار باب مقامات و مغروران اصحاب کشف و کرامات
قطاع طریقلر در اما اول طرف بی غرض انوار تجلیات الهیه الیه مست و مستقر قدر ایتک
حفته بر کیمیه سوطن طومنز و اول عارف راه محمدیدن و صراط مستقیمدن طشره کتن
کر خود رقیب شمع اسرار از و پوشان * کان شوخ سر بریده بند زبان ندارد

اگر رقیب شمع ایسه ده اسرار ای اندن سترایله زیرا اول باشی قطع اولمش شوخ
زبان بتدی طومنز (مفردات) (کر) اگر (خود) کندی (رقیب) م (شمع) م (است)
در (اسرار) م (ازو) اندن (پوشان) سترایله (که) زیرا (آن) اول (شوخ)
ظالم (سر) باش (بریده) قطع اولمش (بند) یاغ (زبان) دل (ندارد) طومنز
(معنای اشارتی) اگر اول قلبی معوج و بر غرض اولان رقیب عبادات و طاعات
و ورع و تقوی الیه شمع کبی ضیا و بر رسته دخی ای بی غرض عارف اندن اسرار
سترایله زیرا اول سراداتی و سوسه سلطان الیه قطع اولمش صورت پرست زبان
بتدی طومنز و امانت اولان اسرار ی حفظ ایلز

آرا که خواندی استاد کر بنکری بتحقیق * صنعت کرسن لیکن شرروان ندارد)
اول کیمیه که استاد اوقودک اگر حقیقتله نظر ایدم سین مصنع شعر سولیمیدر اما
شعری مقبولیت و اضافت طومنز (مفردات) (آرا که) اول کیمیه که (خواندی)
اوقودک (استاد) م (کر) اگر (بنکری) نظر ایدم سین (تحقیق) حقیقتله (صنعت کر)
صنعتی (است) در (لیکن) اما (شعر) م (روان) جاری (ندارد) طومنز (معنای
اشارتی) شول از باب غرض که علوم ششابه آتشی سبیله نثر و نظمها هزار
فصاحت و بلاغتله ترکیب کلام ایشدیکچون سنن اکا استاد اوقودک ایتک
کلامنه اگر حقیقتله ذوقیات یوزندن امان نظر ایلر نظر ایلرک خوش و مطبوع
و مصنع کورنور اما کندوده اذواق روحانیت اولسدیغدن جانسز بت صورتی کیدر
ایتک کلامی بی غرض عاشقلر بانشده مقبولیت و اضافت طومنز

چنک خبیده قامت میخواندت بعشرت * بشنو که بند پیران هیبت زبان ندارد)
قامتی بوکشل چنک منی عشرته اوقور استماع الیه که برلک نصیحتی سکا هیچ
زبان طومنز (مفردات) (چنک) بر مشهور سازدر (خبیده) بوکشل (قامت) م (میخواند)
اوقور (تا) خطابییه (با) لاله لایسه (عشرت) م (بشنو) ایش (بند)
نصیحت (پیران) پیر (هیچ) قطع (زبان) م (ندارد) طومنز (معنای اشارتی)

کو کله یزم و ذوق و صفا و بیجه کتور ز ابدی ایتک صبت و صداسنی دکلک کرک زیرا منحنی قامتد ایتک سوزینی
دکلک زبان ایلر حاصلی چنک آوازی دکلک صفا بخشد هر چه زبان و بر من

(احوال کج فارون کا نام داد برباد * باغچه باز کوید تازر نهان ندارد) احوال کج فارون اضافی لایمیه در کا نام اصلند که ایامدر که حرف رابط صفت

۴۷۴

ایام بومک جعبدر فار بجه روز کار دیر
باغچه با حرف صله غنچه به دیکدر باز بونده
تاکید افاده ایدر انجیق * محصول بیت *
فارونک خزینہ سی احوالی که ایام باده
و یردی یعنی فتابه و یردی دیکدر حاصلی
فارونک مال و احوالی که اللهک امر یله
یرمادی غنچه به سویک تالونی صقلیون
کاک و غنچه نک ایچنده صار بجه ذانه
التون اطلاق ایدر تشبیه طریقیله
پس بو پینده تنبیه و ارمال صقلین اغنیابه که
امساک اوزره ولسونلر که امساک صوی
نکبت و ندامت و حسرتدر (کس درجهان
ندارد بیک بنده همچو حافظ * زیرا که چون
توشاهی کس درجهان ندارد) شاهی دهی
با حرف وحدت * محصول بیت * کیسه نک
دنباده حافظ کی بر بنده سی بوق یعنی
کیسه حافظ کی بر قوله مالک دکل زیرا
هیچ کیسه نک سنک کی پادشاهی بوقدر
حاصلی افتدی بی نظیر اولدی بوجون قول
بی نظیر در (وله ایضا) (روشنی طلعت توما
ندارد * پیش توکل رونق کیا ندارد)
روشنی با حرف مصدر آیدنلق دیکدر
همزه بجلبه اضافت ایچون کاشدر طلعت
اصلند رؤیت معناسه در یعنی کورمک
و کورمک لازمه متعدی پینده مشترکدر
صکره یوزه اطلاق ایلدی اول کورین
یوز اولدی بوجون روشنی طلعت توافلری
لایمیه در رونق اصلند قلیچک صوبه
موضوعدر مثلا رونق السیف ماؤه دیرلر
صکره ایلکده واطا فتنه استعمال ایلدی
* محصول بیت * سنک بوزک آیدنلقی ماهده
بوقدر یعنی سنک رو بیکده اولان
صفا واطا فتنه ماه مالک دکل سنک
فتکده کلک چن رونق بوق یعنی کل
سنک بانکده بی قدر و بی اعتبار در

ریاضات و مجاهدات ابله و خوف عظمت و اجلال خدا ابله بلی بولکش عارف
و مرشد کامل بی غرض کمال شفقته سن سنی دائم سبب سعادت دارین اولان عشق
و محبت الله دعوت ایدر بویه بی غرض پیرلر نصیحتی قبول ایت که سکا قطعا
زبان ایتز و طریق مستقیم چچار من

فارون کجیک احوالی که ایام آتی یله و یردی غنچه به آشکاره دیکر تالونی نهان
طومجیه (مفردات) (احوال) م (کج) خزینہ (فارون) م (ایام) م (داد)
و یردی (بر) علی (باد) یل (غنچه) م (باز) آشکاره (کوید) دیکر (تا) حتی
(زر) التون (نهان) کیرلو (ندارد) طومجیه (معنای اشارتی) ای سالک صادق
قلینده دنیا محبتی کیر لو اولوب از باب غرضدن اولان فارونک احوالی بر کور که
(مکور الیل والنهار) اولان حق سبحانه و تعالی کندونی و مالی نه گونه خسف
ایدوب یله و یردی صورت صلاحی و عبادت و طاسا قاتی فائده و یرمدی قلینده دنیا
محبتی کیر لو اولان سالکده سبب و بیک سیم و زر محبتی قبلندن اخراج ایلسونلر
واحوال فاروندن عبرت السونلر

کس درجهان ندارد بیک بنده همچو حافظ * زیرا که چون توشاهی کس درجهان ندارد
کیسه جهاند حافظ کی بر بنده به مالک دکلر زیرا که جهاند کیسه سنجین
رشا طومج (مفردات) (کس) کیسه (در) فی (جهان) م (ندارد) طومج
(یک) بر (بنده) قول (همجو) مثل (حافظ) م (زیرا) علت (چون) مثل
(تو) سن (شاه) م (یا) وحدیه (کس) کیسه (در) فی (جهان) م (ندارد)
طومج (معنای اشارتی) ای بنم رحان و رحیم اولان کریم ربی محضا سنک عون
و عا یتکله قاسی ما سوی اللهیدن خالی و عشق و معرفه الله ابله مالی حافظ کی
بی غرض بر بنده به جهاند کیسه مالک اولدی زیرا که نفس و ما سوی قولاندن
خلاص او لوب انجیق سکا قول اولشدر سنک کی برشا بی نظیری دخی جهاند
کیسه بولدی اصلح الله بالثا و حسن حالنا بجاه سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

و اه ایضا

روشنی طلعت توما ندارد * پیش توکل رونق کیا ندارد

سنک طاعتک روشنیکی ماه طومج کل سنک فتکده کیا لطافتی طومج (مفردات)
(روشن) م (طاعت) کونش کی طومج (تو) سن (ماه) آ (ندارد) طومج
(پیش) اولک (تو) سن (کل) م (رونق) لطافت (کیا) اوت (ندارد) طومج
(معنای اشارتی) یارب سنک تجلی جلالک اتوارینک طلو عنک روشنیکی
ایکی جهاندک محبوبلرندن بر محبوب طومج سنک مشاهده جلالک لذت واطافتی
عندند کل کی محبوبلر کیا اطافتی قدر اطافت واذت طومج

کوشه

(کوشه ابروی تست منزل جاتم * خوشتر ازین کوشه پادشاه ندارد) کوشه ابروی تست اضافی لایمیه و مقدم خبر و منزل
جاتم مؤخر میندا و اضافی لایمیه و پادشاه میندا و ندارد خبری * محصول بیت * بنم جانک منزل سنک ابروک کوشه سیدر
بو کوشه دن ابو کوشه به پادشاه مالک دکلدر بونده ایکی اعتبار و ابروی بودر که بویه منزله پادشاه مالک دکل بریده
بویه کوشه ابرویه پادشاه مالک دکل دیکدر خوشتر ازین کوشه ندارد فعله مقیددر (ناچه کند بارخ تودوددل من
* اینته دانی که تاب آه ندارد) تابونده عجا معناسه در با حرف صله رخک تویه اضافی لایمیه در دود دل من اضافی
لایمیه در دانی فعل مضارع مفرد مخاطب

۴۷۵

کوشه ابروی تست منزل جاتم * خوشتر ازین کوشه پادشاه ندارد

بنم جانک منزل سنک ابروک کوشه سیدر بوندن اطیفرک کوشه پادشاه طومج
(مفردات) (کوشه) بوجاقی (ابرو) فاش (تو) سن (است) در (منزل) م
(جان) م (میم) ضمیر (خوشتر) زیاده اطیف (از) من (این) بو (کوشه) م
(پادشاه) م (ندارد) طومج (معنای اشارتی) یارب بحمد الله روحک نظر کاھی
و منزل مقصودی سنک غیب هوتک و اتوار ذاتیکدر روح پادشاه بوندن زیاده
لطیف بر تختگاه و فرار کاھ بوقدر که جهان پادشاهلری بونک کی اطیف تختسه
مالک دکلدر در

ناچه کند بارخ دود دل من * آینه دانی که تاب آه ندارد

بنم آهم توتونی عجب سنک رخک نه ایلر آینه بی یلور سین که آهه طاقت طومج
(مفردات) (ناچه کند) عجب نه ایدر (بارخ تو) سنک رخک (دود) توتون
(دل) کوکل (من) بن (آینه) م (دانی که) یلور سین که (تاب) طاقت
(آه) م (ندارد) طومج (معنای اشارتی) یارب محضا سنک کر مکله ظهور ایدن
کوزم باشی و قلم آتشی عجا سنک ذات شریفک عندند نه کر نه مقبول اولور
و جلالک نوریه مشاهده به آینه قائم نه سبب ابله مستعد اولور یلور سین که
یارب آینه قلب آهه و فریاده سبب اولان غبار ماسوا به طاقت طومج نه کر مکله
قلبی زنکار ماسوا دن پاک و مجلا قیقله مشاهده جلالک مستعد قیله سین

نه من تنهاسم اطلول زلفت * کیست که اوداغ ابن سیاه ندارد

سنک زلفک ظنی بالکرن چکرم کیمراونکه بوسیا هک داغنی طومج (مفردات)
(نه) نفی (من) بن (تنهاسم) یالکرن (چکرم) اطلول (ظلم) زلفت م
(تا) خطابیه (کیست) کیمر (او) ضمیر (داغ) م (این) بو (سیاه) م
(ندارد) طومج (معنای اشارتی) یارب سنک حکمت جلیله مقضاسی
بو عالم ابتلاده سنک قابض و واسط و قهر و لطف کی صفات متضاده مکله مظاهری
اولقله حجابات بشریه آلام و اکدار ماسوا بی بالکرن چکرم سنک توفیق و هسانک
و کریم و عنایتک اولقسزین کیم وارددر که سنک بو مقضیات تجلی صفاتک داغ حکمتی
طومج بو عالم ابتلاده ظلمت بشریه دن خلاص مکن دکلدر

دیده ام آن چشم دل سیه که توداری * جانب هیچ آشناکه ندارد

اول سیه دل چشمی که سن طونار سین کورمشم هیچ آشنایاننه نظر طومج (مفردات)
(دیده ام) کورمشم (آن) اول (چشم) کوز (دل) قلب (سیه) م (تو) سن
(داری) طونار سین (جانب) م (هیچ) قطعاً (آشنا) م (نکاه) نظر (ندارد)
طومج (معنای اشارتی) ای غنی عن العالمین اولان رب کورمشم که سنک
غیب هوتنده اولان صفات ذاتیه ک و نظر عنایتک آتاری اراده عا به ک اولقسزین
یکانه ده دکل بلکه هیچ آشنا اولان رجال الله چاینده دخی ظهور بولر که (من
ذا الذی یشفع عنده الایادنه) سری ظاهر در

یلور سین دیکدر که حرف بیان تاب
بونده طاقت و تحمل معناسه در آهه
اضافتی مصدرک مقعوله اضافی
* محصول بیت * عجا بنم دود دلم سنک
رخکده نه ایلسمدر یعنی یوز که رنگ
کتورر زرا یلور سنکه آینه آهه طاقت
کتورر من یعنی آینه بی یلور سنک
رویکده آینه در صقین آهه دن یلور سنک
بکا آهه ایدر ده دیکدر (فی من تنهاسم)
کشم قطا ول زلفت * کیست که اوداغ
ابن سیاه ندارد) اطلول اصطلاحده تعدی
و ظلمدر بونده زلفه نسبت خوب واقع
اولش که حرف بیان داغدن بونده مراد
ظلم و تعدیدن حاصل اولان تأثیردر
حقیقت داغ دکل نهایی زلفک سیاهلغه
نسبت داغ ذکر اولشدر * محصول بیت *
بالکرن زلفک دست دراز لعلی و تدهیسی
چکرم کیمر که بوسیا هک آند
داغی بوقدر یعنی تمام عالم بوسیا کم بهائک
داغ داریدر زلفدن سیه هله تعبیر
ایلدی زیرا بعض خلفا و مصلطین
سیاهلردن بعضیسی بر ملکنه حاکم ایدرلر
ایش سنکیم هارون الرشید صهبی مصره
حاکم ایلش ایش وادن غیری بعض
پادشاهلر ایلشدر (دیده ام آن چشم
دل سیه که توداری * جانب هیچ آشنا
نکاه ندارد) چشمک دل سیهه اضافتی
موصوفک صفتیه اضافی در که حرف
رابط صفت جانب مفعول ثانیه سیدر
ندارد و نکاه مفعول اولی جانبک هیچه
اضافتی اسم فاعلک مقعوله اضافی
سابقا نکاه استعمالی مفصل بیان
اولشدر * محصول بیت * اول چشم
دل سیه که سن طونار سین یعنی اول
چشم دل سیه که سکرر آتی کورمشم
هیچ بر آشنایک جانبشده نظر ایلر چشمه

نسبت دل سیهلی خوب واقعدر زیرا اصطلاحلرند دل هرسته نک اورنه سنه ده دیرلر یوز که وکوکله دیدکاری کی تنکیم
همایونک بو پینندن معلومدر (بیت) بی توجای که شود خاک دل چاک آنجا * تا ابله ناله بر آیدز دل خاک آنجا * دل خاک
بونده آیهام طریقیله واقعدر ایددی پینده چشم دل سیه بیکی سیه دیکدر زیرا اورنه سی بیکدر حاصلی بونده دل سیه ایکی
معنایه در بری کوکلی قره دیکدر یعنی بی رحم ظلم بریده ذکر اولشدر فاعل (رطل کرانم ده ای مرید خرابات *
شادی شجعی که خانقاه ندارد) شادی اولنده باز یاده سیهه بازان ناموزونه عجا فارسی سونک نیجه مبسم اولور زیرا

نا موزون اولان البته معاده خطا ایدر رطل را نك قنچی و كسری و طاك سكوتيله يارم بطمانه دیرلر اما شعرا اصطلاحاً حارند یارم بطمان شراب الور قدحه دیرلر کران بونده آخر معانسه در که طوا اولسندن تعبیر در رطل دهك مفعول صریحیدر و کران صفتیدر و ده فعل امر مفرد مخاطب و یردیکدر می یرد خراباندن مراد ملازم خراباندن شادی شبنجی اضافتی مفعول له معناسنی افاده ایدر یعنی رشیک شاد لعیجون شبنجك یاسی وحدت ایچوندر که حرف رابط صفت خانقاه نداردك مقدم مفعول ایدر و فاعلی شبنج راجع ضمیر در که اول شیخ محمد عطار در که ان شاء الله تعالی بودال قافیه سنده انك تفصیلی کله جکدر و اول خواجیه نك

رطل کرانده ای می یرد خریات * بنادی شبنجی که خانقاه ندارد *

ای میخانهك مریدی بکار رطل کران و یرشول بر شبنجك شوقه که خانقاه طومنز (مفردات) (رطل کران) بوزیکری سکر بچی درهم شرابه طول قدح (م) بکا (ده) و یر (ای) ندا (مرید) م (خرابات) میخانه (یا) للملابسه (شادی) شوق و محبت (شیخ) م (یا) وحدتیه (خانقاه) وقف نکیه (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) اللهم زدنی خیر افیک حدیث شریفی سرنبجه ای میخانه عشق مریدی اولان مردهمت و صاحب کرامت مقام بچیده مظهر نور محمدی اولان شیخ کامل عشقه سیبای نمیدردن اولان شراب عشق الهیه دن بکار قوی شراب و یر که یو عقل معاش قیدندن خلاص اولوب مخیر و سرگردان اولم

خون خور و خامش نشین کان دل نازك * طاقت فریاد داد خواه ندارد *

قال ایچ و خاموش او تور زیرا اول نازك دل داد طلب ایدیجینك فریاد نه طاقت طومنز (مفردات) (خون) فان (خور) ایچ (خامش) ساکت (نشین) اوتور (که) زیرا (آن) اول (دل) کوکل (نازك) م (طاقت) م (فریاد) م (داد خواه) عدل طلب ایدیچی (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) ای دل بوراه عشقه ریاضات و مجاهدات اله کندو که جگر قانی غدا اله و حکمت خدایه دل اوزاتمه ساکت اول و معارضه بی ترک اله زیرا اول غنی عن العالمین اولان الهه هزار یل فریاد و فغان ابلک حکم و قضاسته راضی اولمایدن راضی اولمز تسلیم و رضا لازمدر

شوخی ترکس نکر که پیش تویشکفت * چشم دریده ادب نگاه ندارد *

ترکك کستاخلقن کور که سنك او ککده آجلدی کوزی برنش یعنی بوزی کوزی آچیش ادب صافلر (مفردات) (شوخی) بی ادب (ترکس) م (نکر) باقی (پیش) اول (تو) سن (بشکفت) آجلدی (چشم) کوز (دریده) برنش (ادب) م (نگاه) حفظ (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) یارب سنك حضوری معنویکده ظهار وجود ایدوب بنه سنك عطای محضك اولان علم و معرفت و کشف و کرامته مغرور بنه دعوا اله ترکس کی آچلق زیاده بی ادبکدر اول کالاقی کندو دن ظن اتمکله حق تعالی به رجوع اله عصمت طاب ایچوب دعوا اله اظهار وجود ایدوب حضور رب العالمینه آداب حفظ ایمان لطف الهیه دن محرومدر عصمتا الله من شرور انفسنا

کورو و آستین بخون جگر بشوی * هر که بدین آستانه راه ندارد *

دی کسئون و بکنی جگر قانیله یوسون هر کیم که بو آستانه به یول طومنز (مفردات) (کورو) دی کسئون (آستین) يك (یا) للملابسه (خون) فان (جگر) م (شوی) یو (هر که) هر کیم که (بدین) بو (آستانه) اشك (راه) یول (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) هر کیم که بحر و میت ابراث ایدن نفسک کبر لو حبله و مگردن خلاص اولوب بودر که حقه سالانه یول بولد بیه

سن

امر مفرد مخاطب در خطاب عام طریقیه برو فعل امر مفرد مخاطب مصراع ثانیه که به مصرع و فدر و شوی معطوف ودر و آستین و ما بعدی معطوفه معطوف بنشئه توسط ایلشدر و آستین شویك مفعول صریحی و بخون غیر صریحی و خولک جگر اضافتی لامیه در هر که اصانده هر کس که ایدی کس حذف اولوب اسم قلوب یزیده اقامت اولمشدر حذف و ایصال طریقیه درین در حرف صله آستانه و آستان لغتدر اشك معناسنه راه نداردك مفعول صریحی و درین آستانه غیر صریحی * محصول بیت * سویله ای مخاطب سامع هر اول کیمسه به که بو آستانه جانانه یولی یوقدر یعنی آستانه

پیریدر که صاحب خانقاه اولماشدر بلکه همان عطار افله معنست ایدر امش * محصول بیت * ای میخانه ملازمی و اسیری بکار رطل کران و یر یعنی باده ایله طلور یول قدح و یر بچه بم رشیک شاد لعیجون که صاحب خانقاه دکل یعنی سجاد نشین اولوب صوفیارجع ایدر شیکردن دکل حاصلی مرایی مشایخن دکل (خون خور و خامش نشین که آن دل نازك * طاقت فریاد داد خواه ندارد) خون خورك مقدم مفعول ایدر و خامش نشیندن مراد سکوت ایدوب صبر ایلکدر که حرف تعلیل دل نازك اضافتی پیانیه طاقت فریاد داد خواه اضافتی لامبل درداد خواهك معنای معنایی صدل استیجدر اما معنای لازمیسی شکاینجیدر * محصول بیت * خواجیه خطاب عام طریقیه بیورقان ایچ یعنی فان بود و زجت واضطراب چک و ساکت اول یعنی طمعه سکوت اله زیرا اول چانانک نازك دل شکاینجینك فریاد و فغانه طاقت طومنز یعنی طاقت کتورمن حاصلی جانان ترمن اجدر شکاینجیلر ناله و زاریشه تحمل ایلز (شوخی ترکس نکر که پیش تویشکفت * چشم دریده ادب نگاه ندارد) شوخی یا حرف مصدر و همزه مجتلبسه اضافت ایچون کلشدر ترکسه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر و نکرک مقدم مفعول ایدر که حرف بیان چشم دریده برنلاز کوزی دیمکدر ادب نداردك مفعول اول و نکه ثانیهی * محصول بیت * ترکك کستاخلقن کور که سنك بانکده و او ککده آجلدی یعنی اول برنلاز کوزی ادبه رعایت ایدی سکا که نگاه ایتدی (کورو و آستین بخون جگر بشوی * هر که درین آستانه راه ندارد) کوفعل

جانانه واصل اولمایدن کیمسه به سویله وار و آستینکی یعنی بکنی خون جگر له و حاصلی و ارقان افله بوستانه انك ملاز مشئه طریق بولد بکشدن اوتوری آستین و آستان بنشئه صنعت اشتقاق وار (حافظ اگر سجده تو کرد مکن صیب * کافر عشق ای صنم کنه ندارد) سجده تو اضافتی مصدرک مفعول اضافتیدر مکن فعل نهی مفرد مخاطب اله دیمکدر صیب اصلنده عیش ایدی شین ضمیر حافظه راجعدر مطماع ثانی حکم تعلیلده در کافر عشق یو عبارت شعرا دلرند چوق جاریدر بولک کبی برلده کافردن مراد سائر ضرب یضرب بایندن که مصدری کفر کلور کافک قنچه برننه اورنك و بورولک معناسنه انکی به کافریدکری

سن اکادیکه در کار حقه صدره زار دل و حقارتله تضرع و ناله کوز لندن جگر قانی دو کنجیه اغلسون و کوز یا شیله آستین قلبدن عجب و غرور و چر کین یوسون تا که کرم و رجت خدا اله و اراق بچایندن امین و محفوظ اوله

حافظ اگر سجده تو کرد مکن صیب * کافر عشق ای صنم کنه ندارد *

حافظ اگر سکا سجده ایلر سه صیب ایلر ستر عشق ای صنم کنه طومنز (مفردات) (حافظ) م (سجده) م (نو) سن (کرد) ایلر سه (مکن) ایلر (صیب) م (کافر) ستر (عشق) م (ای صنم) ای محبوب (کنه) م (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الله حافظ قولک اگر سجد و میخانه ده سنك اتوار ذانك مشکاتی اولان انسان کامله سجده ایلر سه صیب ایلر زیرا اول سجده تعظیم حقیقه سکا در که سن عالم الدسر و انفسا تسین ای محبوب اسرار عشق ستر ایچون اولان افعال کنه دکلدر بلکه عین ثوابدر

سالمهادر دفتر مادر کر و صهبا بود * رونق میکده از درس و دعای مایود *

نیجه بیلار بزم دفتر من صهبا به رهن ایدی میخانهك رونق بزم درس و دعای من ایدی (مفردات) (سالمهادر) نیجه سنه ل (دفتر) م (ما) ز (در) فی (کرو) رهن (صهبا) فرمزی شراب (بود) ایدی (رونق) لطافت (میکنه) میخانه (از) من (درس) م (دعا) م (ما) ز (بود) ایدی (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق ربانیه ریاضات و مجاهدات و سعی بلیغ ایلر ماسوی الاهدن قطع علاقه ایدوب دفتر قلبدره ذکر و فکر من ایچو شراب عشق الهی ایدی و یو تحصیل معرفت الله ایچون کادیکمن میخانهك دنیانك لطافتی و مقبولیتی بزم علم و معرفت و دعا و همغن اله در بوخده دنیا حقیقه و طالیها کلا بدر

نیکی پیرمغان بین که جو ما بدستان * هر چه کردم بچشم کرمش زیباود *

مرشد کمالک ایلکنی کور که چونکه بزم مستلر هرنه جرم و خطا ابلدك انک کرمی چشمه زینا ایدی (مفردات) (نیکی) ابلک (پیرمغان) مرشد ستار (بین که) کور که (جو ما) بزم کی (بد) کوتو (مستان) سر خوشلر (هر چه) هرنه (کردیم) ابلدك (بچشم کرم) کرمی کوز بنه (ش) ضمیر (زینا) لطیف (بود) ایدی (معنای اشارتی) بوزم سعی اله علم و معرفت تحصیل کندی استمداد مراله دکادر بلکه مرشد کمالک قوت قدسیه و همت علیه سی آنایدر اول مرشد عالی همتک ایلکنی کور که بزم کی نفس اماره بالسوءک هوا سنك سر خوشلرندن هرنه که کور دیسه کر مند عیب و خطا لرمزدن کوز بومو ب و ستر ابلک اله بزی و اراق بچایندن کچیروب دماغ جائزه لذت عشق بخش ایتک اله حالزی خوش و زیبا ایلشدر

دفتر دانش ما جلّه بشویندی * که فلاک دیدم و در کین دل دانا بود *

بزم جلّه علمز دفترنی شرابه بو کر زرا فلکی کوردم عالمک فلی کیننده ایدی (مفردات) (دفتر) م (دانش) علم (ما) ز (جله) م (بشوید) بو کر

ل

تخصی تر ابله ستر ابلد یکچوندر پس عاشق و معشوقک عشقبنی و محبتنی ستر ابلد یکچون کافر عشق دید یلر اسم فا علك مفعولته اضافتی قیلند در انکیچون گماندردد عیش * محصول بیت * ای جانان حافظ اگر سکا سجده ایلر سه صیب ایلر زیرا ای صنم عشقنی اغیاردن ستر ایلر که کاهی اولماز زیرا اتم عشق ایلایوب اولن شهید اولور تنکیم من کم عشق حدیثی مشهور در (وله ایضا) (سالمهادر دفتر مادر کر و صهبا بود * رونق میکده از درس و دعای ما بود) سالمهادر جمع اوادی ذوی العقولک غیری اولد ایچون بیلار دیمکدر و کاه اولور که سایدان دیرلر خلاف قیاس اوزره الف و نولک ما قبله بر یاز باده سبله دفتر ما اضافتی لامیه در جائزدر که دفتردن دیوانی مراد اوله تنکیم آصفی بیورمشدر (بیت) (تاآن بریست ساقی) میخانه آصفی * دیوان کرو نهاده و دفتر فروخته) بونده دفتردن مرادی دفتر شراملوقی جائزدر و جائزدر که خواجندک مرادی دفتردن مطلقا کتاب اوله و کاف بچشمینک کسریله ورای مفتوحه اله کور و رهنر طوطی معناسنه صهبا صهبک مؤشدر قرن شرابه دیرلر رونق میکده اضافتی لامیه در میکده انک لطافتی و صفاسی دیمکدر * محصول بیت * بیلار جه بزم دفتر من شراب سرخ رهنده ایدی حاصلی بیلار میکده به ملازم و مداوم اولمشز (نیکی) پیرمغان بین که جو ما بدستان * هر چه کردم بچشم کرمش زیبا بود) نیکی یا حرفی مصدر و همزه مجتلبه اضافت ایچون کلشدر پیرمغان اضافتی لامیه در و بیکر معنایه بیانیه بین فعل امر مفرد مخاطب خطاب عامله کور دیمکدر که

حرف بیان چو حرف تشبیه بدستان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولد یغیجون مراد بدستان دیمکدر بدستان سرخو شلفلری براماز حاصلی سرخوشلغی کوزه اولانه دیرلر چشم کرم اضافتی بیانیه در شین ضمیر معنایه راجعدر زیبا صفت مشبهه در براشق دیمکدر بیت سابقده ردیف اولان بود ایکی مصرعده یله حکایت حال ماضی افاده ایدر اما بونده ادات خبردر حکایت حال ماضی به ده تخیلی وارد تنکیم قصه و معناده معلوم اولور * محصول بیت * پیرمغانک ایلکنی کور که بزم کی بدستان هرنه که ابلدك ایدر چشم کر میته زیبا در یاخود زیبا ایدی یعنی یوقدر کستانه

اوضاع که ایلدک بزی قبول ایلوب رد ایلدی بویتک مرادی پسرکرتک دید یکی بنده معلوم واور برمه نك ایلدکن کورکه چون که بزد مستردین و مرشدک ایلکنی کورکه چونکه بزد مستردین چونکه آداستده سهو ایلددر (دفتر دانش ماجله بشویدیمی * که فلک دیدیم در کین دل دانا بود) دفتر دانش اضافتی بیایه در دانش اسم مصدر در و بوشنک ماقبل دانا مکتور اولور دفتر دانش علم دفتی دیمکر مابه اضافتی اضافت لامیه در بشوید فاعل امر جمع مخاطب بو کزدیمکر می شو بیده مقید در که حرف تعلیل فلک مقدم مفعول در دیمکر و در کین مفعول فیه در دله اضافتی لامیه و دلک دانا به اضافتی ایکی اعتبارله صفت ایسه اضافت بیایه در و غیرایه لامیه در

﴿ ۱۷۸ ﴾

(بسی) شایه (که) ذرا (فلک) م (دیدم) کوردم (در) فی (کین) عداوت (دل) کوکل (دانا) عالم (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای پیران طریقت حضرت الله عشقه کر مکر دن بزم قلمبر دن علم و معرفت وارانی و انانی ججانی رفع ایدوب شراب عشق الهیه الله علم دفتی اولان قلمبری غبار ماسوی اللهدن بو کز و باک اید بکر ذرا دور فلکده کوردم که دلم اهلک علیه غروری و محبت ماسواسی قلبی قلمی قلوب معرفت اللهدن و قریت درگاه اهلیدن محروم ایلددر

﴿ دل چور کار بهر سود و رانی میکرد ﴾ و اندران دائره سرکشته پیرجا بود ﴿ کوکل هر جانیه پرکار کی پر دوران ایلدی و اول دائره ایاغی برنده بر سر کشته ایدی (فردات) (دل) کوکل (چو) شل (پرکار) پرکل (بهر سو) هر طرف (دوران) م (با) وحدتیه (میکرد) ایلدی (و اندران دائره) اول دائره (سر کشته) باشی دوعش (همه) وحدتیه (پا) ایاق (رجا) برنده (بود) ایدی (معنای اشارتی) کوکل اول حالده علم و معرفتدن بی بهره ایکن تحصیل علم ایچون یوقلق ایله و انواع عبادات ایله راه مستقیمه ثابت قدم ایدی و فسا که جاه و جلالت و کبر و انانیت سبی اولان علی تحصیل ایدیمک کسندو بی برکالده و قریت ذوالجلالده اولدم ظنیه و صورت حقده کونا کون تلیسات ایدوب پرکار کی مجرد نفسک آرزو و مشتها سیچون هر جانیه دوران ایلدی

﴿ مطرب از درد محبت علی یک پرداخت ﴾ که حکیمان جهان را مره خون بالا بود

مطرب محبت دردندن بر عمل دوزدی که جهان عاقلانک مره سی فان سوز بجی اولدی (مفردات) (مطرب) م (از) من (درد) م (محبت) م (عمل) م (یک) بر (پرداخت) دوزدی (حکیمان) عاقلان (جهان) م (را) ادات مفعول (مره) کیرک (خون بالا) فان سوز بجی (بود) اولدی (معنای اشارتی) صدره انشراح و قلبیه افتتاح بنش ایدیمی مرشد کامل و عارف و اصل اول وادی عقل معاشده سرگردان اولوب درد عشق و الهیدن اسرار ادبیه نامتا هیدن بی بهره اولان علماء و سیمیه محجورینه برنده و برشمه اظهار و بیان ایدیمک حکیمان جهان و علوم عقلیه بی کمال ظنیه اتلاف عمر ایدن قلبان نتیجه علم اولان قریت کاله دن محرومینه نامتندن فان آغلب برور شد کامله عدم تبعیتلرینه بشیمان اولدیر

﴿ می شکتم ز طرب زانکه چو کل بر لب جوی ﴾ بر سرم سایه آن سرو سهی بالا بود

سروردن آچلدم اول سیدن که کل کبی ایرق کنارنده اول سرو سهی فامتلونت سایه سی باشم اوزره ایدی (مفردات) (می شکتم) آچلدم (ز) من (طرب) سرور (زانکه) ایدن که (جوکل) کل کبی (بر) علی (لب) کنار (جوی) ایرق (بر) علی (سر) باش (م) ضمیر (سایه) ظل (آن) اول (سرو سهی) سرو قامت (بالا) بوکسک (بود) ایدی (معنای اشارتی) بحمد الله بعد تحصیل العلوم العقلیه و السیمیه علم و ارفق و مردان خدا به حد و انانیتی ترک ایدوب مرشد

﴿ کامله ﴾

اندران معطوفدر دورانه سرکشته لغنده باشی دوعش دیمکر اما استعما لده مخیر معناسته در پیرجا ایاغی برنده یعنی ثابت قدیم معناسته در بود حکایت حال ماضیدر * محصول بیت * کوکل عشق جانان حرکت و اضطرابندن پرکار کی هر جانیه دوران ایدوب دوزدی و اول دائره محبت جنانده مخیر اولوب ثابت قدم ایدی یعنی هر قدر که رمقدار آرام و قرار ایکن ایچون میخانه به و کاه قهوه خانه به و ارادی اما کنه محبت و مهر جاننده ثابت قدم ایدی عشقه نقصان کلزدی دیمکر و اوای حالیه اعتبار ایکن عاطفه اعتبار ایلکدن اولدیر معنای حال بو کاول دائره عشقه دیمک اولور مصراع ثانیک معناسته اول دائره

سرکشته و ایاغی بر رده ایدی دین و اول دائره ایاغی برنده سرکشته ایدی دین اصابت ایلدیر زیرا پیرجایه مضافدر اضافت بیایه ایلدیر پس نه و اوه محل وارونه یایی وحدته فاعل (مطرب از درد محبت علی می پرداخت) که حکیمان جهان را مره خون بالا بود درد محبت اضافتی بیایه در علی یا حرف وحدت عملدن بودند مر اداهل نغمه بیننده مستعمل اولان عملدر که صوته مرادفدر تکیم صوت و عمل دوزدی پرداخت حکایت حال ماضیدر رسید ایلدی یعنی ایجاد واحداث ایلدی و ایرلادیکه که حرف ربط صفت حکیمان بودند عاقلان و عالمان معناسته در جهان اضافتی لامیه در را بودند اضافت معناسته در خون بالا وصف ترکیبدر

﴿ ۱۷۹ ﴾

کامله تبیت نامه ایلد نفسم از در هاسنی سبف ریاضات و مجاهدات ایلد قتل و ایاقلر التند و خور و ذلیل پانال ایلد که علوم ظاهره غیر نافعه حجابندن خلاص اولوب ربون قلم منجلی و منفخ و اسرار لدیه نامتاهی منکشف اولد قد کمال سرور مدن کالری آچلدم اول سیدن که اول بنسایع حکمتک منع قر بیتی و تبعیتی وارل سایه یزدان اولان محبوب خدا و راه مستقیمه مرشد و مقتدی و پیشوای اهل هدا پیر کاملک سایه عنا بیتی و نظار و حجابتی ایرق کنارنده آچیلان کلک اوزرینه سروک سایه سی کبی سعادتو باشم اوزره سایه دولت هما واری سایان اولوب بزی انواع فیوضات الهیه ایلد مستفیض ایلدی

﴿ از زبان آن طلب ار حسن شناسی ای دل ﴾ این کسی گفت که در علم نظر بینا بود

محبوبلردن اقی طلب ایلد اگر حسن شناس ایسک ای دل بونی بر کیمه دیدی که علم افترده بینا ایدی (مفردات) (از) من (شناسن) محبوبلر (آن) جمال (طلب) م (ار) اگر (حسن) م (شناسی) اگر سسک (ای دل) ای کوکل (این) بونی (کسی) بر کیمه که (گفت) دیدی (در) فی (علم) م (نظر) م (بینا) کور بجی (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای کوکل اگر حسن و قبحی و حق و باطلی نور یقین ایلد تمیز ایدیمی مؤمن کیش ایسک اول محبوب خدا اولان مرشد کاملک صحبتی بر کانیله موافق اولور سسک بی غرض اولوب اول محبوب خدالردن انجیق درد عشق الهی و فیض و نجلی ربانی نامتساهی طلب ایلد زیرا اغراض نفسانیه دن برشی طلب ایلد که غرض باعث بعدبدر بواسراری و یوکلای الوال ابصاردن بر معدن علوم لدنیه ربانی صاحبی سوبلیدی واریاب غرضندن ایراق اولاق ایلد امر ایلدی

﴿ پیرکارک من اندر حق ازرق پوشان ﴾ رخصت گفت ندادند حکایتها بود

بنم کل رنگی یرم ازرق پوشلر حقده جنایتلرینی سوبلکه اجازت و یرمدی بوخسه حکایتلر و ارایدی (مفردات) (پیر) مرشد (کارک) م (من) بن (ندر) فی (حق) م (ازرق پوشان) کوک کیجیلر (رخصت) اذن (گفت) سوبلک (ندادند) و یرمدیلر (حکایتها) حکایتلر (بود) و ارایدی (معنای اشارتی) بنم غرض نفسا نیدن عاری اولوب عند الله و جاهت صاحبی اولان یرم شرک اصغر اولان ر باهائسک و ارباب غرضک عیب و جنایتلرینی و عند الله مر دودیت و خیانتلرینی کشف و بیانه اجازت و یرمدی بوخسه اهل ریا و علی غرض نفسانی ایچون اولان کیمه لر حقده استعبد بالله (ان الله لا یغفران بشرک به و یغفر ما دون ذلک) نظم جلیلی کبی و اهل ربانک خسارتی و هلاکتی بیان ایدر نتیجه لایحی آیات و اخبار و حکایتلر و ارایدی

﴿ قلب اندوده حافظ را و خرج نشد ﴾ که معامل بهمه عیب نهان دانا بود

حافظک بالذلتش قلبی الک عندنده خرج اولدی زیرا صراف جله عیب نهانی به

حسن شناسی وصف ترکیبدر شناسیدن کوزلک بیلیجی دیمکر و جازدر که شناسی فعل مضارع مخاطب اوله و حسن مقدم مفعولی اوله حسن آکر سسک دیمکر یا حرف خطاب کین اصلنده کاین ایدی که حرف تعلیل کسی یا حرف وحدت نوعیه که حرف رابط صفت علم نظر دن بوک کی پرلده مر ادهل قیافتدر بینا صفت مشه در بصیر معناسته (محصول بیت) محبوبلردن ای کوکل آن طلب ایلد اگر کوزلک الا بیجی ایسک و یا کوزلک آکر سسک زیربونی بر کیمه دیدیکه علم افترده مبصر دز یعنی محبوبلردن مراد اندر اندام دکلدن تکیم نجانی دیمددر (بیت) دایره مراد آن اولور اندام دکلدن * کیفیت اولور میده غرض جلم دکلدن (پیرکارک من اندر

حق ازرق پوشان * رخصت خبث ندارد از نه حکایتها بود) خواجه مناقبتده یازمشرکرد که نسبت خرقه خواجه شمس الدین محمد با فط شیرازی به پیر ارشاد و بیعت او شیخ محمود عطار شیرازیست که مشهورست به پیر کرنگ و او میرید شیخ عبد السلامت و او میرید شیخ فخر الدین احمد و له شیخ روز بهان بقلی و او خرقه از پدر خود شیخ شطاح دارد و الله اعلم ازرق پوشان حسن ازرق پوشك خلفاسی و میرید پدر که انار جیما کوك اسباب کبر و خلوقی صوفی لریدر و پیر کرنگ اصحابه ضحیت اوزره ایملر حتی کاه اولور ایملر که از رانده کلی غوغا اولور ایملر که مشامدی و ملا کبه مؤدی

اولورائیش تنکیم بیت سابقه ایمایورمش
ایردی (بیت) نیکی پیرمغار بین که چو ما
بدمستان * هرچه کردیم بچشم کرمش
زیبا بود پیرمغاندن مراد پیرکلر نکدر
و بدمستان کردن بونلر ایله ایلمدنلری
هنکامه در (محصول بیت) بنم شیخیم که
پیر محمود کلر نکدر حسن ازرق پوشک
اصحابی حقنه خباثه و رسوالغه اجازت
ویرمدی پوشه حکایه ل و اربادی یعنی
اتلرک نیچه قباچ و مثالی بوردن انی نظم
ایدوب بونلری هجو ابلک مراد ایدندم
اما شیخیم مانع اولدی که درویشلک صبر
و تحمیلر دیدی زیاردر ویشلک طریقه
کین و کبر اولمز بونده ازرق پوشلری
مرایلرله تفسیر ایلین عندی تفسیر الیش
(قاب اندوده حافظ براوخرج نشد * که
معامل بهمه عیب نهان دانا بود)
قلب بونده ایکی معنایه واقع اولمش بری
الو نك واقچه نك قاسبی پس اندوده
بوتقدیر برجه بالدزی معناسده در وری
کوکل معناسده در ایدی اول تقدیر برجه
اندود مراد حیل و مکر در قلبک اندودیه
اضافتی بیانه در ایکی معنا ایله حافظه
اضافتی لایمه براو اضافتیه لایمه در او
پیرکلر نکه راجعدر که حرف تعلیل معامل
آشفه در لری یعنی بیع و شراده سنکله
آلو برم ایدن کیمده دیلر بهمه با حرف
صلاه عیب نهان اضافتی بیانه در دنا صفت
مشبهه در داندیدن علیم معناسده
* محصول بیت * حافظک قلب اندود
یعنی حیل و قبا ایکی معنایه
پیرکلر نکک فتنه خرج اولمدی یعنی
حافظک ازرق پوشه حیل و شراده اولان
قصدری ویشلری پیر کشف اولدی
و مخفی قالمدی زیر بر معاملدر که
جمع عیوب مریدانه مطلعدر بلکه جمع
ناسک قلوبه مشرف و واقفدر

دوش در حلقه ما قصه کبوی نو بود تامل شب سخن از سلسله موی نو بود
دون کچه بزم حلقه مرده سنك كسو ك قصه سی ابدی نصف لبه دکن سوز
سنك موبك زنجیر بند ابدی (فردات) (دوش) دون کچه (در) فی (حلقه)
مجلس (ما) بز (قصه) م (کسو) زلف (نو) سن (بود) ابدی (تا) آنها
ایچون (دل شب) نصف اللیل (سخن) سوز (از) من (سلسله) زنجیر (موی)
قبل (نو) سن (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای بارحق بی محمدالله دون کچه
بزم نصب عین اولان حلقه می دان خداده سنك تجلیات صفات ذنیک قصه سی
ذکر اولنش ابدی استعذ بالله (م الایل الا قبله نصفه و انتقص منه قلیلا اوزد
عابه وزل القرآن ترتیلا) نظم جلیلی سرنجه نصف اللیل دکن کلمات قد سیه
روحانی الحق سنك ادق من الشعر اولان اسرار لدیده فرآیه مالانهایه کدن ابدی

هم صفا لله ز صبا گز تو پیامی آورد * ورنه در کس نرسیدیم که از کوی تو بود *

هم حضرت الله صبا دن عفو ایلسون که سنسد ن رخبر کتوردی بوخسد کیسه به
 ایرشد ک که سنک کو یکدن ایدی (مفردات) (هم) (دخی (عفا: الله) الله تعالی
 عفو ایلسون (ز) من (صبا) م (ز) من (تو) من (پیام) خبر (یا) وحدتیه
 (آورد) کتوردی (ورنه) بوخسد (در) فی (کس) کیسه (نرسیدیم) ایرشد ک

کيسو کاکلردی دون یار یسنه دك سوز سنك موبك زنجیردن ایدی یعنی سنك زنجیر موبك سوبلوردی یئنه کجه وکسو ومو ودوش جمعتری مرات نظیر قیلنددر تناسبه دبرل (دل که ازناوک مرکان تودر خون میکشت * باز مشتاق کا نخانه ابروی نویود) سابقاً تحقیق اولش ایدی تا وکک معناسی حاصلی زنجیر کدن اتلان او قدر مرکانه اضافتی بیانه در و مرکک تویه لامبه میکشت لفظ مشترک در برسی اووردی معناسه و برسی قان ایچنده اووردی ویا قان ایچنده بولا زدی مشتاق کا نخانه ابروی نومشتاق کا نخانه به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر وکان خانه ک ابرو به بیانه کا نخانه ترککک

❖ ۴۸۱ ❖

(از من) (کوی) (محلّه) (تو) سن (بود) ابدی (معنای اشارتی) عالم غیب
 لاهوتیدن دماغ جانه لذت روحانیت بخش ابدی فیض رحمانه شکر اولادون
 یاخود وسیله رصات اولان مرشد کاملی حضرت الله عقوی محفوظ ایلسون زیرا
 بلکهکن مبرا اولان قربت ذاتیه کدن واذواق تجلیات انوار لاهوتیه کدن آشاق
 تحصیلته بزه وسیله وباعث وصلت اولمش در و پیام بارحقیت کتور مشدر یوخده
 بومتصرف القاب اولان مرشد کاملدن غیری سنهک جانب عزت کدن و استمرار
 لدیه کدن خیر و بر و آگاه اولور برکیده به ابرشدک (یت) انادن طوغمه کوز سمر
 کاهی پلنر شایانی * نیاز و وجه دلدار و اولوالایصار اولادن صور *

بن مخبرهم سلامت اهاتدن ايدم بنم بولك طوزاغی سنك سياه طره كك بولكي
اولدي (مفردات) (من) بن (مركشته) مخبر (هم) دخی (از) من (اعل سلامت)
م (بودم) ايدم (دام) طوزاق (راه) بول (ميم) مخبر (شكن) بولكم (طره)
اولك صاج (هندو) شياه (تو) سر (بود) ايلدي (معنى اشارتي) يارب سنك درد
عشقكه گرفتار اولمزدن اول بن مخبر وسر كردان قولك دخی ذوق عشققدن
خبردار اولسان صوت پرست عواملر كي اهل سلامتدن ايدم بحمدالله سنك
غيب هويتمده مكتونه ومنطويه اولان اسرار لدنيه ك ونجيات صفات لا يزالك
بولك طوزاغی او لوب سنك درد عشقكه بنى مقيد ايلدر

داشته بودند طومردی دیگر یعنی خبر طومردی خبری بوق ایدی دیگر فتنه آن
و بر یکی دیگر رجها نه اضافی لامیه در غزه جادو اضافی بیانه توبه اضافی لامیه در
محصول بیت * عالمك عشق شر و شورند یعنی غوغا شدند هیچ خبری بوق ایدی لکه
ولدی یعنی جهان عشق و مفضلند بی خبر ایدی اما سنك غزه جادو کمالی
عش اودای (من سر گشته هم از اهل سلامت بودم * دام راهم شکن طره

بای طوران جانبته دیول ابرویه کا نخته
اطلاق مجازیدر زرا ابروی کا نه تشبیه
ابشار کا نخته به دکل تنکیم معلومدر
* محصول بیت * کوکل که سنک
کر پکک اوفلرندن فان ایچنده بوانوردی
یعنی سنک کر پکک اوفلرندن مجروح
وخون آلود ایدی کنه فی اختیار سنک
کا نخته ابرو که مستقید یعنی بوقه رزخم
وباره لرینی چکدن متأثر اولدی وینه
مشتاق ابروی نیر انداز کدر (هم عفی الله
ر ضبا کن تو یاهی آورد ورنه در کس
نرسیدیم که از کوی تو بود) هم بونده
ضرورت وزن ایچون کلددر عفا الله ر ضبا
عفو افتدده محودر یعنی الله تعالی صبادن
تقصیراتی محو ایلسون یعنی اکسا کلین
باغشلسون کرتو که حرف تعالی زا ازدن
مخفف من ابتدایه معناسنه در پهای
یا حرف وحدت و بانیکر آوردک مقدم
مفعولیدر وفا علی صبا به راجع ضمیر
مستغذر ورنه واکرنه دن مخففدر که
عر یسده والادر در کس در بونده بای
صله معناسنه رسدیم فعل ننی ماضی
متکام مع الغیر ابر شمدک دیکدر در کس
مقدم مفعول غیر صر شمدر که حرف بیان
کوی نواضافتی لامیدر * محصول بیت *
الله تعالی صباک خطایاسنی عفو ایلسونکه
سندن رز خبر کنوردی بوخسه هیچ
کننده ابر شمدک که سنک محله کدن اوله
یعنی صبا سنک محله کی بادر میدی کیسه
بیازدی فغنی محله در (عالم از شر و شر
عشق خبر هیچ نداشت * فتنه انکیر
جهان غمزه جادوی تو بود) عالم مبتدا
ونداشت خبری وما بینهما خبره متعلق
شور بونده غم غا و قریش قلیق معناسنه در
شریر امرای عشقه اضافتی لامیدر
خبر ندا شتک مقدم مفعول صر صر در

بیانیه در سرکشته وصف ترکیبی اقسامند در مخیر معنای اهل سلامت اضافتی لامیه در شکن طره اضافتی لامیه در وهندویه اضافتی بیانیه و تویه اضافتی لامیه در * محصول بیت * عالم شور و شر عشقندن بخیر اولدی یعنی کجی بن عاشق مخیر دخی اهل سلامندن ایدم یعنی عشق بلا رینه گرفتار دکل ایدم اهل سلامندن ایدم لکن یول طوزاغی سنک طره هندوک یو کلی اولدی یعنی عشق فتنه سنه بنی دو شورون سنک طره هندوک شکن اولدی حاصلی بنی عشق و محبت درونه دوشروب مبتلای سودا و هوا ایلین سن سین (بکانه) قبا تا بکنا بدل من * که کشادی که مر ایدوز بهای تو بود (بکشای

بر قبح باب الیه که بنم محجوب کوکلم سنک انوار تجلیات قدسیه لک الیه منفخ و منشرح اوله زرا بو مبتلا و ناتوان اولان عاجز و بیچاره فو لکه ظاهرا و باطنا هر رفتو حاتم و سنک کرم و احسان کن اولان ظهور اتم کلبی سنه سنک غنیمت منویه کند که (ما فی الدار دیار) در

یوفای تو که بر تربت حافظ بکدر * کن جهان می شود در آرزوی تو بود * سنک و فاک حقیقون که حافظ تریه سی اوزره اوغره زرا جهانسن کندی و سنک بوزک آرزوسنده ایدی (مفردات) (با) قسیمه (وفام) (تو) (ز) (بر) علی (تربت) (حافظ) م (بکدر) اوغره (که) زرا (ز) من (جهان) م (می شد) کندی (در) فی (آرزو) م (روی) بوز (تو) (سر) (بود) ایدی (معنای شقی) (یارب بر عید عاجز یکه بوقدر نفی لایحی بزم استحقاق فزندن وعده و فامزندن دکلدر بایکه محضا اطف و احد نکند یارب بنه اطف و وفاک و کرم بی مثله حقیقون بو حافظ قولکه دنیاده و عقبانده حالت زعنده و قبرنده و منشرده و عون و عنایتک بولداش ایدوب اقای ذاتکدن و مشاهد جلال باک ایدکن بر آن ارم بوب ایدی جهاننده رحت واسعه که مظهر الیه زرا حافظ و جهانندن سنک ذات شریفه وصات آرزوسله کیشدر حبیبک محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم اسان شریفندن (من احب لقا الله احب الله لقائه) حدیث شریفه اولان وعد کرم یکه وفا محضادات کرم بکک کر مندندر * و له ایضا *

یاد یاد آنکه سر کوی توام منزل بود * دیده راروشنی از خاکدورت حاصل بود * اکسون اولکه سنک سر کویک بنم منزل ایدی سنک خاک در کدن چشمه روشناک حاصل ایدی (مفردات) (یاد یاد) اکسون (آنکه) اولکه (سر کوی) (محله باشی) (نوسن) (م) (بنم) (منزل) ممکن (بود) ایدی (دیده را) (چشمه) (روشنی) روشناک (از) من (خاک) طهراتی (در) قبو (تا) خطایسه (حاصل) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) یارب اکسون و خاطر بدن کتسون شول وطن اصلیک فریت معنویه که و جبر فیضان انوار قد سیدک بنم ممکن و ما و ام ایدی و سنک درگاه عزتک ناز نیکلری ایدیا و اوباقولریکد بلا حجاب تجلی انوار ذاتیک ظاهر و عیان اولمغله دیده بصیرت زده روشناک و نورانیت حاصل ایدی

راست چون سوسن و کل از اثر صحبت پاک * در زبان بود مر اهر چه ترادردل بود * پاک مصفا حببت اترندن سوسن و کل کجی راست بنم زیاننده ایدی هر نسنه که سنک قلبیکه ایدی (مفردات) (راست) طوغری (چون) مثل (سوسن) م (کل) م (از) من (اثر صحبت) م (پاک) م (در) فی (زبان) دل (بود) ایدی (مرا) بنم (هر چه) هر نسنه (زرا) سنک (در دل) کو کلمه (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول اراج قدسیه لک پاک مصفا حببتی اترور کاتندن خاص و مستقیم و محبوب درگاه عظیم قولرک کجی اول کولده بندخی خالص لوجه الله سنک مراد شریفک اوزره طوغریجه سنی اسامده و قلبیکه ذاکر ایدم

آخرته سنک بوزک آرزوسیه کندی ایدی تریه سنه اوغره سنی بر کره سیر ایلون یوارزو الیه قالمون (و له ایضا) (یاد یاد آنکه سر کوی توام منزل بود * دیده راروشنی از خاکدورت حاصل بود) یاد یاد اکسون دیکدر سر کوی توام اضافتلی لامیه در خاکدورت اضافتلی ده بولده * محصول بیت * اکسون اول حالت که سنک سر کویک منزل ایدی یعنی محاک او جینه ملازم اولوب اندن کتزدک کوز من کده آیدنلغی سنک قبول طهرات غندن حاصل ایدی یعنی آستانک ترانیه دیده مزه توتیا برینه چکر دک که دیده من ایدن منور اولور دی ایدی یوایی حال اکسون احسان دور و مجبور

نایکیده و کافی مضومه الیه فعل امر مفرد مخاطب بونده چون معنایه در بند قبا اضافتی لامیه در نادات تعلیل بکشاید بای نایکیده فعل مضارع مفرد غائب بونده آچله دیکدر دل من اضافتی لامیه که حرف تعابیل کشاد سندر بونده فتح باب معنایه و با حرف وحدت که رابط صفت مر اباک بود فعل ماضی اولدی دیکدر بهای تو اضافتی لامیه در بود بونده اولدی دیکدر * محصول بیت * قفتاک باغنی آج ناکه بنم کوکلم آچله زرا بر قبح باب که بکا اولدی سنک یا نکدن اولدی بهای بونده ایهام طریقیله ذکر اولش زرا بهایوایی معناده مستعذر بریسی بر نسنه نک یانی که عربجه اکا عتله تعبیر ایدر لر بر سیده آدمک باقی یعنی ایکلری که ترکیده بهایو به چکدم دیر لر ایدی عجمک قفتانلرک دوکه و ایلسکی اولر بلکه صول یا نلر نه قوللغندن آشفته ایدی برده دوکم دوکر لر دوکه وایاک برینه پس بر کشاد که بکا اولدی سنک یا نکدن اولدی دیکدر (یوفای تو که بر تربت حافظ بکدر * کن جهان میشود در آرزوی تو بود) یوفای تو با حرف قسم وفای تو اضافتی لامیه در که حرف بیان تربت حافظ اضافتی لامیه در تریه دن مراد قبر بدر بکدر فعل امر مفرد مخاطب بونده اوغره دیکدر کن که حرف تعلیل میشد بونده مرفت معنایه در کیدردی دیکدر رودر و او بونده معنای حالت افا ده ایدر از روی تو اضافتلی لامیه در بود بونده ادا تدر * محصول بیت * سنک و فاک حقیقون که حافظ قبری اوزر بنه اوغره زرا جهانندن سنک آرزو که کیدردی یعنی دنیادن

اولان کیمسه لائلر مکتوب ارسال ایلدکده مکتوب بنده یویتی یازر (راست) چون سوسن و کل از اثر صحبت پاک * در زبان بود مر اهر چه ترادردل بود * راست بونده کرچک دیکدر یعنی شکسن و شبهه سز چون ادات تشبیه سوسن سین اولی اکثری عجم مضوم او قور اما بعض جهله سی مفتوح او قود یغیده معمر غز اولدی قوسن لفظ بنده بوله در اثر نشان معنایه اما بونده تأثیر دن عبارتدر صحبت اضافتی لامیه در و صحبت پاک بیانیه مر ایدم دیکدر ترانیه دیکدر * محصول بیت * پاک صحبت اترندن سوسن و کل کجی شکسن و شبهه سز بنم دله ایدی اول نسنه که سنک کوکلمه ایدی یعنی صحبت پاک تا تیری یونی اقتضا

ایردی که مر نه که سنک کوکلمدن بکردی یسه بنم زبانم آتی تکلم ایدردی حاصلی قلبکدن کجی ییلوب سو بلردم سوسن ذکر زبانه کوره و کل ذکر کله کوره در پاک مصفا حببتک اترندن سوسن و کل کجی راست دین راست سوبله مش (دل) جواز پیر خرد نقل معانی بکدر * عشق میکفت بشرح آنچه برو مشکل بود) پیر خرد اضافتی بیانیه در نقل معانی مصدرک مفعولیه اضافتدر و معانی عبارتی ایهام طریقیله در میکرد حکایت حال ما ضبدر دل مبتدا و میکرد خبری و ما ینهما خبره متعلق و عشق مبتدا و میکفت خبری بشرح میکشک مفعول غیر صریحی و آنچه صریحی یعنی معنی مفعول قولی برو صریحی دله راجعدر * محصول بیت * کوکلم چونکه عقل پیرندن معانی نقل ایلردی یعنی عقل پیرندن او کربکنی نقل ایدوب عرض ایلردی عشق شرحه سو بلردی اول نسنه که کوکلم مشکل ایدی یعنی کوکلمه پیر خرد دن او کربکنی بر لده واقع اولان مشکلا تینی عشق مشروح سو بلردی مصراع ثانیک معنای عشق انشراحله ایلردی اول نسنه که اوزر بنه مشکل ایدی دین کیمشک کوکلی مستقیم معنی الیه انشراح بولسا مش (در دام بود که بی دوست نیاشم هر که) چون کرد که سخی من و دل باطل بود) کرد بونده کرد معنایه در * محصول بیت * کوکلمه یو معنی مر کوز ایدی که هر کن دوست سز اولیم یعنی خاطر من مرور بدر دیکه هر کن بر جانن بختندن خالی اولیم امانه ایلک اولور که بنم کو کلمه سخی و کوشش باطل اولدی یعنی شری جانن سز کو یا که جانن سز حاصلی اکا اختیار بنم و دلک لنده اولش اولده

یو عالم ابتلا غایت پریشان اولدم مدد اللهم مدد دل چو از پیر خرد نقل معانی میکرد * عشق میکفت بشرح آنچه برو مشکل بود * کوکلم چونکه عقل پیرندن معانی نقل ایلردی عشق شرحه دردی اول نسنه بی که انک اوزره مشکل ایدی (مفردات) (دل) کوکل (چو) (چو) (نکه) (از) من (پیر) م (خرد) عقل (نقل معانی) م (میکرد) ایلردی (عشق) م (میکفت) دردی (بشرح) شرحه (آنچه) اول نسنه یکه (پرو) انک اوزر بنه (مشکل) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) بنه جنود بجنده اولان عالم ارواحنده فتنیدیل محبت نورانیده جمیع اسماء وصفات الهیه مظهر بنه ذات وصفاتی کامل و مکمل اولان روح محمدین و پیر و مرشد عقول اولان (اول ماخلق الله عقلی) مظهری امیرار احمدین کوکلم نیجه نقل معانی ایلردی و اول مظهر عشق نامتناهی و محسوب و نازنین الهی اولان روح محمدی بی بلا واسطه شرح و بیان الیه کوکلم اوزره اولان مشکلا تی حل و روشن ایلردی شمس یو کون و فساد اولان عالم غربته دستگیر سز و بال شکسته دوشوب قالم مدد اللهم مدد

در دلم بود که دوست نیاشم هر که * چه توان کرد که سخی من و دل باطل بود * کوکلمه ایدیکه قطعاً دوست سز اولیم نه ایلک ممکندر که بنم سیم و کوکلم سعی باطل اولدی (مفردات) (در) فی (دلم) کوکلم (بود که) ایدیکه (بی دوست) دوست سز (نیاشم) اولیم (هر کن) قطعاً (چه) نه (توان) ممکن (کرد) ایلک (سعی من) بنم سیم (دل) کوکل (باطل) م (بود) اولدی (معنای اشارتی) یو کون و فساد اولان دنیایه و عالم ابتلا یه کلمده عقل معاندم و دل ناشادم مقتضای نتیجه مشتهای نفس غرار اولان آرایش دنیایه و مشتهای نفس و هوا یه نظر اتجوب بر دم و بر نفس دوستک انس و صحبتندن و حق تعالی انک ذکر و فکر ندن فارغ اولیم و زهد و تقوی الیه معرفه الهیه واصل اولوب بنه وطن اصلیده مشاهده ایدیکم نور محمدی و انوار لاهوتیه صمدی مشاهده سندن بر دم آریلم و جدا اولیم دردم لکن (العبدید پرو الله بقدر) سرنجه تدبیر نقد به موافق اولیمجه عبد مبتلا نه ایلک ممکندر که بنم سیم و کوکلم سعی دخی باطل و هبا اولدی تسلیم و امید رحت و عتایتدن غیر بر جازدم قالمی

دوش بر یاد حریفان بخیر بات شدم * خیم دیدم خون در دل و پاد رکل بود * دون کیمجه مصفا حببتک یاد بنه میخانه به کتدم شراب کوپنی کوردم کو کلمه قان و ابایغی بالیمقه ایدی (مفردات) (دوش) دون کیمجه (بر) علی (یاد) ذکر (حریفان) مصفا حبلر (با) لایلا بسنه (خرا بات میخانه) شدم (کتدم) خیم (کوپ) (می) شراب (دیده) کوردم (خون) قان (در) فی (دل) کوکل (با) آق (در) فی (کل) بالیق (بود) ایدی (معنای اشارتی) بو طقات بشربه ده و عالم وجودده مبتلا اولان درد عشق الهی و امیرار معرفه الله نامتناهی رساعت جانان سز اولن دق اما نیجه ایدم ایش تقدیر خدائیکدر که بکار جانان مسراولر (دوش بر یاد حریفان بخیر بات شدم * خیم دیدم خون در دل و پاد رکل بود) دوش بونده دون کیمجه معنایه در بر یاد بر بونده بای صله معنایه در بر یاد حریفان دیکدر شدم بونده رقت دیکدر خیم می اضافتی لامیه و دیدم مقدم مفعولیه ر خون در دل و پاد رکل یو مجموع جواب سؤال مقدر درگاه که سائل دیدی چون دیدی بس جواب بنده خون در دل آ * محصول بیت * دون کیمجه ماد نولر انکلی و یاباده انکی سبیل میخانه به واردم خیم یعنی یاده تو بی یو کی پر خون پاد رکل کوردم یعنی ایچی طوطی و شراب

و دبی طراغی که کوردی کوردی بود مذکور تشبیه طریقه نفس امری بیاندازد که شراب کوی بوش و لایحه بود در
(بس بکنم که برسم سبب درد فراق * مفتی عقل درین مسئله لا بعقل بود) بکنم با حرف تا بکشد کشتن فعل ماضی
متکلی و در دو نوب و طول کشیدم یعنی جوق نجس ایلدیم که حرف تا بکشد برسم با حرف تا بکشد برسم فعل
مضارع نفس منکلم و حده صورت دیگر سبب درد فراق اضافی لایحه را در مفتی عقل اضافی بیاید در
* محصول بیت * عالم و مشایخی جوق دور ایدوب طولاند مکه فراق در دینک سینی صورام اما

۴۸۴

طالبری مصاحبه احوالی فکر اله عشق و محبت و اسرار معرفت صا جبری
مجلسی کندی و نقش و تجسس ایلدیم که بجا بونشته ده الم افزا قیدن و درد
و اشتیاق قیدن سالم و فارغ بر کیمه بوانوری دیو کوردیم که شاهان شاه حقیقت
اولان ارواح قد سبب عالی پرواز کنند و وجود عنصری ایلدیم عقید اولد قری چون
اقضاء الله بلا قید کمال اشتیاقی اولقی ایلدیم معدن عشق و معرفت اولان عارفان
دخی جگر لری خون اولوب (من بشری بخروج صفر بشری بالجنه) حدیث شریف
سر نیجه بلا قید و لاجب بمنای وصلته (من نجیم باصم بایرهن) دخی او مشرور

چو بس بکنم که برسم سبب درد فراق * مفتی عقل درین مسئله لا بعقل بود *
جوق دوندم که فراق دردنگ سببی صورت عقل مفتی بوم مسئله ده عقلسز
ایدی (مفردات) (بس) جوق (بکنم) دوندم (برسم) صورت (سبب) م
(درد فراق) م (مفتی) م (عقل) م (در) فی (این) بو (مسئله) م (لا بعقل)
عقلسز (بود) ایدی (معنای اشارتی) بو عالمه عارف بالله اولان عارفین کاملین
نجلی الهی دایمیده و انوار فیوضات بلا واسطه ربانیده مستغرق اولوب
مشاهده جمال الله ایلدیم اذواق روحانیت بولش ایکن به درد فراقدن فریاد و داد
ایتمزنگ سببی و حکمتی ندر دیو صورت و سؤال ایتمز ایچون جوق دوندم
و تجسس ایلدیم عقل مفتی بوم مسئله عشقه لایقه اولقی ایلدیم بیلدیم و عشق مفتی بوم مسئله
دخی کتم اسرار ایلدیم امور اولد قلدن دیم دیرلر آنکچون بوم مقام حیرت اندر حیرتدر

چو راستی خاتم فیروزه * بواسحاق * خوش درخشیدولی دولت مستجیل بود *
طوغریسی بو که بواسحاقه منسوب اولان فیروزه خاتم اطیف بلدردی اما سرعت
ایدیچی دولت ایدی (مفردات) (راستی) طوغریسی (خاتم) م (فیروزه)
رفیق و طاسدر (بواسحاق) بر دوتلی کیمه کیمه سیدر (یا) نسبیه (خوش)
اطیف (درخشید) بلدردی (ولی) (اگر) (دولت) م (مستجیل) عیبه ایدیچی
(بود) ایدی (معنای اشارتی) حیرت اندر حیرتی کور که شیخ ابواسحاق شامی
قدس سره مانند حضرت سلیمان علیه السلام خاتم ملک و لایقه نازل اولوب اقام
وجود اهل قلوبه متصرف و مالک اولغه بر سلطان فرستاده اولان خواجه
ابو احمد ابدال حضرتش مظهر انوار محمدی اولان جوهر فیروزه رخشان
انوار لایقیت فاب فیض بخشیدن رنظر و بر همت علیه پیوروب پادشاهزاده اولان
ابو احمد ابدالی عیبه و سرعت زائل اولان دولت و سلطنت دنیادن کچیروب پشینه بوش
بر ابدال الهی و مظهر انوار نجیبات ناشای بیرونی کامل و عارف مکمل قلندر
آه ازین جور و نظم که درین دامه هست * آه ازان ناز و تنم که در آن محفل بود *

آه بوجور و نظم که طوزاق برده در آه اول ناز و تنم که در آن محفل بود ایدی
(مفردات) (آه) اظهار حزن ایچوندر (ازین) بوندن (جور) م (نظم) مشقت
(در) فی (این) بو (دامه) طوزاق قری (است) در (آه) م (ازان) اندن

۴۸۵

نفسی واقع اولش دامه دامه کاهدن
مخفف طوزاق بری دیگر یعنی طوزاق قوره جوق پر که دنیا مراد در که هر دنیا به کلنی شکار ایدوب کر تور تنم نعمت ایچنده
اولغه دیرل دران محفل دیدی شاه شیخ ابواسحاق مجلسنه اشارتدر * محصول بیت * آه بوجور و نظم که بو کون
بودنیا در یعنی ابواسحاق نصرکه اولان ظلم واه اول ناز و فخر و نعمتدن که الک مجلسنه ایدی که علم و فضلا و صلحا و مشایخ
مجمعی ایدی حاصلی خواجه اند نصرکه اولان ظلمدن و الک زمانه اولان حضور و صفات فوئنده شکایت ایدر
(دیدی آن قهقهه کک خرامان حافظ * زسر نیجه شاهین قضا غافل بود) دیدی اخبار و انشایه تحلی واردر

قهقهه کک اضافتی لایمه در خرامان اضافتی بیاید حافظ مشادی قهقهه کک خرامان ندن مراد مذکور
باد شاهک کواوب اوینا یوب حضور و صفاسیدر که علما و فضیلا زمانیه واقع ایتمز سر نیجه اکثر ناخنده
شکار ایلان حیوانانده مستملدر ارسلان

۴۸۵

و فلان و طیور دن طوغان و شاهین
کچی که بونلرک قایقندن سر نیجه ایلدیم
تعبیر ایدرلر سر نیجه شاهین اضافتی
لایمه در و قضا به اضافتی بیاید * محصول
بیت * کوردک و کوردکی ای حافظ اول
خرامان ککک قهقهه سنی و شاکینی که
شاهین قضا غافل ایدی یعنی باز
اجلدن غافل ایدی حاصلی ابو اسحاق
کچ باد شاه ایدی اولک خاطر نیجه
خطور ایلر دی (و له ایضا) (ناز میخانه
ومی نام و نشان خواهد بود * سرما
خاک ره بر مغان خواهد بود) نابونده
ادات توقیدر سر بیده مادام کچی خواهد
بودک معنای مطایقی دیرلر دیگر
زیرا مضامی مضارعه مقارن اولسه مصدر
معناسنی افاده ایدر تکیم مکرر بیان اولندی
اما معنای لازمی اویسر در دیک اولور
خاک ره بر مغان اضافتی لایمه و بیاید در
* محصول بیت * مادام مکه میخانه
و میدن نام و نشان اولسر در رزم
باشنر میخانه جینک بول طراغی اویسر در
یعنی خد فتنه یا عمل اولسر در
(برسر تربت ما چون کذری همت خواه
* کز بار تکه زندان جهان خواهد بود)
تربتن بونده مراد قبردر کذری فعل
مضارع مفرد مخاطب کیمه سین و اوغره به
سین دیکدر همت مقدم مقولدر خواه
افظنک و خواه فعل امر مفرد مخاطب
ایسته دیکدر که حرف تعلیل زیارتکه
زیارتگاهدن مخففدر تکیم مکرر بیانی
کچمشدر محل و مکان زیارت دیکدر
نماز که کچی * محصول بیت * خواجه
خطاب طام طریقه پیور و یا با نانه
خطاب خاص طریقه پیور چونکه رزم قبرین
اوجنه یعنی یانه اوغرایه سین حاصلی

(ناز) م (تنم) نعمتک (در) فی (آن) اول (محفل) مجلس (بود) ایدی
(معنای اشارتی) آه بوجور و غدار اولان طوزاق بری و ابتلا و هلاک موضعی
دنیا دنیه نک جور و فظلی اندن که نیجه قابل و مستعد اولان مردان خدایک
مال و جاهله و سلطنت و زینت پر تبا هیلدیم بولنی قطع ایدوب قریب الهیه دن
مهجور و محروم ایلدیم مکر عون و عنایت خدا ایلدیم بر مرشد مؤید من عند اللهک
نظر عالیسی ایلدیم شرفیاب اولوب پرورش بوله آه شول عالم ارواحده انبیا و اولیا
مجلسنده غذا ی روحانی اولان فیوضات اتوار الهی ایلدیم تنمندن و تجلیات ناز
و استغنیای ایدر لر دینیه نامتاهی رؤیت و تفهمندن که اول مجلسده وار ایدی شندی
بوجواب عالمده محبوب اولوب حسرتده قالدق یارب شه بری بر مرشد خدا واسطه سیله
کر مکه اعلی مرتبه به سن و اصل ایلدیم بجه حبیبک محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

چو ایدی آن قهقهه کک خرامان حافظ * کز سر نیجه شاهین قضا غافل بود *
اول صالنجی کککک قهقهه سنی کوردکی ای حافظ که قضا شاهینک
سر نیجه سندن غافل ایدی (مفردات) (دیدی) کوردکی (آن) اول
(قهقهه) شدله کولک (کک) ککک (خرامان) صالنجی (حافظ) م (ز)
من (سر نیجه) چیناق (شاهین) م (قضا) م (غافل) م (بود) ایدی
(معنای اشارتی) ای حافظ انشای دنیایی کور که دنیانک جاه و منصبیله
ودوات و مالیه مغرور اولوب و ککک خرامان کچی قهقهه ل اله مسرور اولوب
دهشت آخری و عذاب الله بی نهایتی فراموش ایتمکله نه عجب خسر الله پریشان
الحال اولشدر و نه عجب آلام و اکدار سکران موتی فکر ایتمکله نادر کسزین فجاء
و اکسزین قضا الله شاهینک سر نیجه سنده ضعیف روحنک غرات موت ایلدیم
پاره پار اولسندن غافل اولشدر بر سر ناله الانبیا لعموت قبل زوله بحرمة رسوله
سید الکونین صلی الله تعالی علیه وسلم

چو ناز میخانه و می نام و نشان خواهد بود * سرما خاک ره بر مغان خواهد بود *
مادامک میخانه و میدن نام و نشان اولسر در رزم باشنر پیر غانک خاک رهی
اولسر در (مفردات) (تا) مادام (ز) من (میخانه) م (می) شراب (نام و نشان) م (خواهد)
ایسته (بود) اولقی یعنی اولسر در (سر) باش (ما) بز (خاک) طریاق (ره) بول
(پیر مغان) کافر لک پایازی (خواهد بود) م (معنای اشارتی) بوجای تحصیل قریب
وام رقوب اطفال سالک آخرت اولان میخانه دنیاده توبه و مقبول اولوب
درگاه حقه دعا و نیاز ایلدیم و تدارک بی شمار ایلدیم عشق و محبت الهیه بی
تحصیلدن نام و نشان اولدیم مدتیجه و باب توبه مفتوح اولدیم صدهزار
مسکنت و حقارتله وسعی و غیره رزم سر ارادتمز اول بزمدر گاه حقه فتح بابک
علنی و طریقی تعلیم ایدن مرشد کاملک خاک راهنه واراده علیه سنه تسلیم و کلاکت
بین یدی الغسال اولسر در که راه عشق ترک ایتمک ممکناتدن دیکدر

چو برسر تربت ما چون کذری همت خواه * کز زیارتکه زندان جهان خواهد بود *

۴۸۶

یانشدن مرور ایلدیم سین قبرین استمداد ایدوب همت ایسته زیر بر قبرین زندان عالمک زیارت کاهی اویسر در حاصلی
زیارت و لشور و اندن تبرک استیور زیرا رندلر دیکه بری زیارت ایلرل

(حلقه پیر مقام زائل در کوشش * برهانیم که بودیم همان خواهد بود) مقام میمنه منکلم معنی جهشتن کوشه معید در برهانیم بودند میمنه منکلم در بر مضاف مخدوف و تقدیری برهان حالیم در که حرف پستان * محصول بیت * پیر مقام بنده لکی حلقه سی ازیدن قولانغه در یعنی اسکا ازیدن قول شعی بنده اول حال اوزره بکه ازاده ایدک وزمان استقبالد.

۴۸۶

چونکه بزم من از منزه او غریبه سین همت ایسته زیرا جهان رندلرک ز بارنگاهی اولیسردر (مفردات) (بر) علی (سر) باش (ترت) طبراق (ما) ز (چون) چونکه (کذری) کچه سین (همت) م (خواه) ایسته (که) زیرا (زیارتگاه) زیارت موضعی (رندان) قید ماسودان مجرد قلندر (جهان) م (خواهد بود) اولیسردر (معنای اشارتی) بحمد الله راه عشقه سحر عبا اولیسوب فیاض مطلق اولان حق سبحانه و تعالی اولقدر قوت قدسیه کرم واحسان اندیکه دینده اولان سلطنت معنویه مزالانهایه اولقد نصره عقیده دخی دولتر یا قیدر آثار جسیله سین کور که (اذنخیرم فی الامور فاستنبوا من اعسل القبور) خبری سرنبه ای سبالک وقتا که بزم مزار بزمه او غریبه سین صدق و اخلاص ایله ارواح مقدسه مژدن دنیا و آخرت حصول مراد بکر ایچون همت طلب ایلکرزرا بزم قبر عزم جهان رندلرک و محب اولیاء الله اولئلرک ز بارنگاهی اولیسردر

حلقه پیر مقام زائل در کوشش * برهانیم که بودیم همان خواهد بود

پیر مقام حلقه سی ازیدن بنم قولانغه در همان ائک اوزر بنده بکه اولدق و همان اولیله اولیسردر (مفردات) (حلقه) کویه (پیرخان) مرشد (ز) من (ازل) م (در) فی (کوش) قولاق (است) در (برهانیم) همان ائک اوزره بزم (همان) هم اول (خواهد) ایسته (بود) اولاق (معنای اشارتی) بحمد الله مرشد کمالک فیض بلا واسطه ر باندن و فتحات سبحانیدن سمع جاتره ایشتر بروب و کوش جانه کوشوار و بیدار ایلدیک اسرار معنوی ازیدن که عالم ارواحده خطاب (است بر بکم) لذتی کوشمده ایدی و بنه حضرت الله جد اولسونکه اولدت روحانیات و فیوضات و فتحات اوزره بزوبونن بویه همان اولیله اولیسردر

بروای زاهد خود بین که ز چشم من و تو * راز این پرده نهانست و نهان خواهد بود

بوری ای خود بین زاهد که سنک چشمکدن و بنم چشمکدن بوزر بزم نهانست و نهان خواهد بود (مفردات) (برو) کیت (ای زاهد) م (خود بین) اوزرین کورچی (ز) من (چشم) کوز (من) بن (نو) سن (راز) سر (این) بوزر (پرده) م (نهانست) کبر اودر و نهان خواهد بود (و کبر او اولیسردر (معنای اشارتی) ای لذت روحانیتدن و فیض ربانیدن خبردار اولیان و روحسز اولان اعمال ظاهره سبیله معجب و کند بینی بکنش زاهد بوری کیت که بوحرم قدس الهیک پرده سی وراسته اولان اسرار لاهوتیه سنک چشمکدن و بنم چشمکدن نهانست و نهان خواهد بود لایعل الله الا الله و نهان اولیسردر

چونک عاشق کش من مست برون رفت امروز * ناد کر خون که از دیده روان خواهد بود

بنم عاشق قتل ایدیچی محبوبم بوکون مست طشره کیندی عجب بنه کیمک چشمکدن فان روان اولیسردر (مفردات) (ترک) محبوب (عاشق کش) عاشق قتل ایدیچی (من) بن (مست) م (برون) طشره (رفت) کیندی (امروز) بوکون (نا) عجب (دکر) بنه (خون) فان (که) کیمک (از) من (دیده) کوز (روان) ایدیچی

خواهد

نشان کف پای تو بود * سجده گاه همه صاحب نظران خواهد بود) زهینی با حرف وحدت که حرف بیان و یا رابط صفت نشان کف پای تواضع از لری لامیه در * محصول بیت * بر بک اوزر بنده که سنک ایاغن طباتیک نشانی اوله اول بر جیسع صاحب نظرلرک سجده گاهی اولیسردر یعنی سن ایاغن قود بک بره جیع ارباب نظرانده بوزرین قویوب روی مال اولورلر تینا و تبرکا

۴۸۷

(خواهد بود) اولیسردر (معنای اشارتی) (لاتدر که الابصار) نظم جلیله اول بنم نظردن غائب و عاشق صادق (موثوق ایل ان نموتوا) سر بنه مظهر فلیحی محبوب حقیقیم بوعالم ناسونده آثار صفات و انوار تجلیات اظهار ایلدی عالم الالهونده ظاهر و ثابت اولدینی کبی عجب بو انوار تجلیات فنی چکر قانی دیده * نمنا کندن روان ایدن عاشقه ظاهر اولیسردر هر بر کیمیه میسه دکدر

چشم آن دم که ز شوق تونهد سر بلده * نادم صبح قیامت نکران خواهد بود

بنم چشم اول دمکه قهره باش قورسک شوقکدن قیامت صبحی و فتنه د کین ناظر و منتظر اولیسردر (مفردات) (چشم) بنم کوزم (آن) اول (دم) وقت (ز) من (شوق) م (نو) سن (نهد) قور (سر) باش (با) للابسه (لحد) قبر (نا) نهایت (صبح) م (قیامت) م (نکران) یا قیچی (خواهد بود) اولیسردر (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار قورالاسرار) سرنبه ای محبوب حقیق بنم چشم اول وقت (موتوا) سر بنه مظهر اولور که سنک شوقکدن (اذمات الانسان فقد قامت قیامته) حکمجه قیامت صبحی و انوار تجلیات ظهوری و فتنه د کین ناظر و منتظر اولیسردر

بخت حافظ کرا زین کونه مدد خواهد کرد * زاف معشوق بدست دکران خواهد بود

حافظک بختی اگر بونک کیدن مدد ایلک ایستیه معشوقه نکه زانی غیر یلرک الله اولیسردر (مفردات) (بخت) طالع (حافظ) م (کر) اگر (ازین کونه) بونک کیدن (مدد) یاردم (خواهد) ایسته (کرد) ایلک (زاف) م (معشوقه) م (ها) حرفی ثابت ایچون دکدر (با) للابسه (دست) ال (دکران) غیر یلر (خواهد بود) اولیسردر (معنای اشارتی) اگر حافظک بختی کندویه یار اولوب و نجلی دائمی بولوب پرده و استتارده محبوب اولسه دنیا و آخرت حق تعالیدن رشی ایستیز لا آتیجی حق سبحانه و تعالی حضرتلرک مظهر تجلیات صفاتیه سی اولان قلبی غیر یلرک الله و ماسوی الله تعلق ایله مشاهده جمال اللهدن محبوب قالسه اول حجتک رفیله و انوار تجلیاتک ظهور یله مشاهده جمال اللهدن غیری مطلوب و مناسبی یوقدر معنای الله بمشاهده جمال بجا حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ابضا

رسید مرده که ایام غم نخواهد ماند * چنان نماند و چنین نیز هم نخواهد ماند

مرده ابرشده که غم ایامی قالمیسردر اولیله قالدی و بویه دخی هم قالمیسردر (مفردات) (رسید) ابرشده (مرده) م (ایام غم) غم کونلری (نخواهد) ایستیز (ماند) قالدق یعنی قالمیسردر (چنان) آتیلر (نماید) قالدی (چنین) بونجیلر (نیز) دخی (هم نخواهد ماند) قالمیسردر (معنای اشارتی) بحمد الله (الجهاده ثورث المشاهده) سرنبه دماغ جانه ریح رحمان اولان فیوضات الهی و انوار تجلیات سبحانی مرده و صلات و بشرای اتم قریت اوله رق ابرشده بنم مولا مه

(چشم آن شب که ز شوق تونهد سر بلده * نادم صبح قیامت نکران خواهد بود) لحد قبر در تاتنه غایت ایچ و ندرالی معنای بنم صبح اضافتی بیایه در نکران صفت مشبه در نکریدن نظر ایدیچی معنای * محصول بیت * بنم کوزم شول کیمیه که سنک شوق و عشقکدن باشن قبره قور یعنی وفات ایدر قیامت صبحی و فتنه د کین نکران و ناظر در (بخت حافظ کرا زین کونه مدد خواهد کرد * زاف معشوق بدست دکران خواهد بود) ازین بونده بونک کبی دیمکدر * محصول بیت * خواجه نجر بد طریق طاعتدن شکایت ایدوب بیور حافظک طالعی اگر بونک کبی یعنی شمدیکی حائده کی کبی مدد و معاونت ایدر ایسه معشوقک زانی غیر یلر الله اولیسردر یعنی طالعی که بویه ناساعده اوله معشوق کندویه ال و برمیوب غیر یلرک معشوق اولیسردر (وله ابضا) (رسید) مرده که ایام غم نخواهد ماند * چنان نماند و چنین نیز هم نخواهد ماند) مرده ابرشده که ایام غم قالمیسردر آنجیلر قالدی بونجیلر دخی قالمیسردر یعنی ایام سرور کیندی بکی کبی ایام غمده کیدر (من ارچده در نظر دوست خاکسار شدم * رقیب نیز چنین محترم نخواهد ماند) خاکسار بونده حقیر و ذلیل معنای بنم محترم اسم مفعولدر افعال باندن * محصول بیت * اسکرچه بن دوستک نظر نده حقیر و ذلیل اولدم رقیبه بویه محترم قالمیسردر یعنی بن نیجه که حقیر اولدم ایسه اولده اولیله اولیسردر

حسن ظنم بود که غم ابا می فالسرد ر بو عالده غم فالدی عالم عقبا ده دخی
بو به فالسرد

من ارچه در نظر دوست خاکار شدم * رقیب نیز چنین محترم نخواهد ماند *
بن اگر چه دوستک نظرند * حقیر اولدم رقیب دخی بو به محترم فالسرد
(مفردات) (من) بن (ارچه) اگر چه (در) فی (نظر) م (دوست) م (خاکسار)
حقیر (شدم) اولدم (رقیب) کوزجی (نیز) دخی (چنین) بو به (محترم) حرمتی
(نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) استعید بالله (کل من عابها فان
و یقی وجه ربك) الخ سر نجه بن اگر چه وجود جهشتن نظر حقه ده حقیر و فانی
اولدم لکن مظهر تجلی اولان روح حقه با قید و کندی به مخالفت ایله
سعادت ابدی بولد بغم نفس و شیطان رقیب لری دخی فانی اولوب بو به
حرمتله فالسرد

چو پرده دار بشمشیر میرند همه را * کسی مقیم حرم حرم نخواهد ماند *
چونکه پرده دار جعیسی شمشیر ایله اورر بر کیمه حرمی حرمتک مقیمی فالسرد
(مفردات) (چو) چونکه (پرده دار) پرده طوبیجی (بشمیر) قلیج ایله (میرند)
اورر (همه را) جعیسی (کسی) بر کیمه (مقیم) دائم (حرم حرم) ایچ حویلی
(نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) چونکه مخزن اسرار الله اولان
قلوب ناسی پرده عتایله انبیا و اولیا سندن دخی سنار اولان حضرت الله موجود
حقیقی ظاهر اولق ایچون شمشیر غبرله کردن جیبع وجود ماسوی الهی اوروب
(کل شیء هالک الا وجهه) مرتبه سنه ایشدیر بچیدر حرم قدسک حریمنده
دخی بر کیمه فالسرد (لن الالمک الیوم لله الواحد القهار) اسرار لری ظهور
ایله ککر کرد

غنیی شمرای شمع وصل پروانه * که این معامله تاصجدم نخواهد ماند *
ای شمع پروانه نک وصالی بر غنیت صابی زیر ابو معامله صباح و قته دکن فالسرد
(مفردات) (غنیت) م (یا) وحدتیه (شمر) صای (شمع) چمبره (وصل) م
(پروانه) م (که) زیرا (این) بو (معامله) م (تا) انتها ایچوندر (صجدم)
صبحا و قتی (نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) ای شمع وجودی پوته
عشقه آتش ریاضات و مجاهدات ایله اربد و ب محو و فنا ایلین عاشق (بجهیم
و یجونه) آیت جلیله سی سر نجه محبتی قدیم وثابت اولان حق تعالی ک بونشته ده
جدوسی ایله قریت و وصلتی سکا استعداد د بخش ایتمی بر غنیت صای
و فرصتی بکوره زیرا یورق خاطف کی سریع الزوال اولان عرده بو حلو و خضر
کورین و لذت و هشتهای نفس اماره اولان معامله دنیا قیامت صباحا
دکن فالسرد

سروش عالم غییم بشارتی خوش داد * که کس همیشه گرفتار غم نخواهد ماند *

(چو پرده دار بشمشیر میرند همه را * کسی مقیم حرم حرم نخواهد ماند *
پرده فلک درو پرده دار الله در که افلاکی
و عناصری حفظ ابد بشمشیر تقدیر کلام
بشمیر ایدر ضرورت و زنجیر مضاف
ایله حذف اولش مقیم حرم حرم
اضافه لری لامه لدر * محصول بیت *
چونکه پرده دار جعیس خلقی شمشیر اجل ایله
اورر یعنی اولدیرر هیچ کیمه انبیا سندن
اولیا دن و غیریدن دنیا حرمتک
حوالسنده مقیم فالز یعنی جله سی وفات
ایدسردر (غنیتی شمرای شمع وصل پروانه
* که این معامله تاصجدم نخواهد ماند *
غنیتی یا حرف تنکیر در شمرای فعل مفرد
مخاطب در صای یعنی غنیت بیل دیکدر که
حرف تعلیل تالی معنای انتهای غایت
ایچون صجدم صباح و قتی دیکدر
* محصول بیت * ای شمع پروانه نک
ملازمت وصالی یعنی انک سکا محبت
و عشقنی فرصت بیل زیر ابو معامله
صبحا ده نک فالز یعنی سن سریع الزوال
سین تیرا یوب بنار سین پس اندنصره
پروانه بی قنده کورر سین ابدی صفا
و نورانیت الکه ایلنک وصالی نعمت بیل
(سروش عالم غییم بشارتی خوش داد
* که کس همیشه بکیتی درم نخواهد ماند *
سروش فرشته عالم اضافتی لامه در
و عالم غیبه بناییه که حرف بیان بکیتی
با حرف ظرف کیتی جهان درم دالک
کسری وزای عجمی ایله غلو و غصه او
دیکدر * محصول بیت * عالم غییم
فرشته سی بکا بر کوزل مشتاق و پردی
که کیمه جهاند دایما غلو و غصه او
فالز یعنی سرور و غم دایما بر برینی تعاقب
ایدر حاصلی سرور کاور غم کیدر غم کاور
سرور کیدر دنیا بو حال اورر زه مجبوا در
بو (بیت) مطلع پشته معنی جهته
موافقت

عالم غیب ملکی بکا بر اطفیف مرده و پردی که کیمه دائم غم کفر فالسرد
(مفردات) (سروش) ملک (عالم غیب) م (م) بکا (بشارت) مرده (یا)
و حدتیه (خوش) م (داد) و پردی (کس) کیمه (هیشبه) دائم (کفر فالسرد)
طوتساق (غم) م (نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) ای غم دنیا ایله
واکدار تعلقات ماسوا ایله عمر کرانمایه سین هسایه و برن حقه سی اهل دنیا ملک
ملهم اولان غیب ملکی بکا بر کوزل مرده و پردی و یقینا بیلدر دیکه صافن دنیا
وار بشک و یوغشک غمی چکریم دیو ذکر حقندن و وصالت فیاض مطلقندن کندوی
مهیجور و محروم ایله زیرا بودنیا و غم دنیا دائم و باقی فالسرد

چه جای شکر و شکایت ز نقش نیک و بدست * که بر صحیفه هستی رقم نخواهد ماند *
نیک و بدک نقشندن نه شکر و شکایت بر پردی که و اراق صحیفه سی اوزره رقم فالسرد
(مفردات) (چه) نه (جای) برو محمل (شکر) م (شکایت) م (ز) من (نفس)
م (نیک) ایو (بد) کوتو (است) در (ر) علی (صحیفه) م (هستی) و اراق (رقم)
یازو (نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) انعمی نعم و شرابی سراب
اولان فانی دنیایک مال و املاک و عیال و اولاد کی خوش کورین نقشنده الدانوب
شکر ایلده جک و آلام و اکدارنی کوروب بد نقشندن شکایت ایلده جک پروانلرک شغل ایله
عمران لینی بوش بره صرف ایلده جک محل دکلر زیرا (کل شیء هالک) سر نجه
وجود صحیفه سی اوزره رقم موجوداتن برشی فالسرد جله سی فانی اولسردر
چو سرود مجلس جشید گفته اند این بود * که جام یاده بیاور که جم نخواهد ماند *

جشید که مجلسک سرودی بو ایدی دیشلدر که شراب جامنی کتور که جم فالسرد
(مفردات) (سرود) نفسمه (مجلس) م (جشید) اسم پادشاه (گفته اند)
دیشلدر (این بود) بو ایدی (جام) قدح (یاده) شراب (بیاور) کتور (جم)
اسم پادشاه (نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) پادشاه حقیقی اولان
مشایخ اهل الاهک مجلس بهشت آسارنده نصیحت جان بخش لری بو ایدی
دیشلدر که ای طالب حق بو عمر عز زده حضرت اللهک عشق و محبتی اله کتور و عمری
حضرت اللهک عشقیله کچور که جم کی جهان پادشاه اولنر دخی فالسرد

توانکرادل درویش خود بدست آور * که مخزن زرو کنج درم نخواهد ماند *
ای غنی کنندی درویشک کولکنی اله کتور زیرا آلتون مخزن و درم کچی فالسرد
(مفردات) (توانکر) ای غنی (دل) کول (درویش) فقیر (خود) کنندی (بدست)
اله (آور) کتور (که) زیرا (مخزن) خزینه (زر) آلتون (کنج) دفتینه (درم)
درم (نخواهد ماند) فالسرد (معنای اشارتی) ای مال دنیا ایله غنی مجازی اولان
مؤمنندن کتور که متعلق اولان فقراء صابرینه فضا و نافلة مالک زکاتی و یرمک ایله
کولکنی اله آلوب سندن دخی انکله حق تعالی به قریت تحصیل ایله که الکه
اولان ایله آخرت تحصیل اولنر حق آلتون خزینه سی و کومهش دفتینه سی دخی فالسرد

مرتب اعتباری وار یعنی شکره نسبت
نیک و شکایت نسبت بد و واقعدر نقشندن
بونده مراد صورت و شکلدر چو ادات تعلیل
صحیفه هستی اضافتی بناییه در رقدن
مراد نشان و اثر در * محصول بیت *
جهانک ابو ویرامن صور تندن شکر
و شکایت محلی دکل یعنی سرور و غنندن
شکر و شکایت جائز دکل چونکه و اراق
صحیفه سندن نشان و اثر فالسرد یعنی
وجود فانی اولق مقدر اولد قدنصره
سرورندن شکر و غنندن شکایت بری دکل
بو بیت عاقل اوانده تمام نصیحتدر (سرود
مجلس جشید گفته اند این بود * که جام یاده
بیاور که جم نخواهد ماند * سرودابر
معنایسته اسمدر مجامه اضافتی و مجلسک
جشیده لامه لدر که حرف بیان سرود
* محصول بیت * دیشلدر که جشید
مجلسک سرودی مصراع ثانینک
مضموندر که جام یاده کتور که جم دنیاده
فالسرد اجل جامنی ایچم مقرر در ایدی
بو کون جام یاده ایچم لم جم و جشید
ایکسیده سلیمان پیغمبرک اسیدر (توانکر)
دل درویش خود بدست آور * که
مخزن زرو کنج درم نخواهد ماند *
توانکر زکین کیمه سیه یعنی دولتی به
دیرل آخرنده الف ندا در دل درویش
خود اضافتی لامه لدر بدست با حرف
صله آور الف ممدوده و وافتوحه ایله
فصل امر مفرد مخاطب کتور دیکدر
آور بدنندن که حرف تعلیل مخزن اسم
مکندر خزن بخزن دن یعنی نصر باندن
برنسنه بی کرلیه جک بر ایدی مخزن زرا آلتون
صقلیجی بر دیکدر کنج لغتسنده ما لدر
اما بونده خزینه مراد در * محصول بیت *
ای غنی اولان کیمه کنندی فقیر بکا
کولکنی اله کتور زیرا آلتون واقعه خزینه سی
فالسرد یعنی مالکی سکا محتاج اولنرندن

(برین رواق ز برجد نوشته اندیز * که جز نکویی اهل کرم نخواهد ماند) رواق را نیک کسریله لغته جیادک
 طوانه درز اما بجم اکثری چار دافده استعمال ایدر ز برجد جواهر چسبند ریشل اولور بوند مراد رواق ز برجد دن فلکدر که
 گاه بشل کورینور و گاه کول نکویی یا حرف مصدر و همزه مجتله اضافت ایچون کشیدر اهل کرمه اضافتی لامیه در
 و اهل کرم کذلک * محصور بیت * یوزرجد کی چار داغ اوزرینه اتوله باز مشلدر که اهل کرم ایلکندن غیری
 نسنه قالیسر در یعنی دنیاده همان
 آد ایلکندر باقی قلان ساری هب فایدر
 (سحر کرشمه و صلش بشارتی خوش داد
 * که کس همیشه گرفتار غم نخواهد ماند)
 بعض نسخه ده و صلش برینه و صلح
 و اقدردیم ضمیمه و بعض نسخه ده
 (سحر زانه چکر بشارتی خوش داد) و ایلک
 وجهه و صلش و ایچق سحره بریم متکلم
 تقدیر ایلک کرک سحرم تقدیرند اما
 و صلح اولنجه میم متکلم بر مضاف تقدیر
 ایلک کرک وصل جانانم تقدیرند اما چکر
 اولنجه بو تقدیرله احتیاج اولر * محصول
 بیت * سحرده بکا جانانک وصلی اشارتی
 بر کوزل مشتق و بر دی یا خود سحرده
 بکا چکرک ترانه سی بر کوزل مرده و بر دی که
 کیسه دنیاده دائما گرفتار غم قالیسر در
 حاصلی سرور پایدار اولدیغی کبی
 غنچه پایدار اولر بو بیت ایات ساقه نیک
 خواستدر بعینه (زمهر بانی جانان طمع
 مبرحافظ * که نقش جور و نشان ستم
 نخواهد ماند) مهر بونده محبت معانسه در
 و یان ادات فاعلدر بی معانسه مثلاً
 در بان قیوجی و شتر بان دوهی دیگدر
 پس مهربان محبتی یعنی محبت در حالت ایدیمی
 و آخرند یا حرف مصدر در پس جانانه
 اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر مبرفعل
 نهی مفرد مخاطب کسه دیگدر بریدن
 طمع مقدم مفعولدر که حرف تعلیل نقش
 جور اضافتی بیانه در صورت جور دیگدر
 نشان ستم اضافتده بوله در * محصول بیت *
 ای حافظ جانانک شفقت و محبتدن طمع
 کسه ز بر اجور و جفا صورتی و حال و ستم
 نشانی دنیاده قالیسر در یعنی جور و جفای
 جانان بویه قالیوب مهر و فایه دوز پس
 ایدمی ای حافظ جانانک مهر و وفا سندن
 مایوس و ناامید اوله (وله ایضا) هر که شد
 محرم دل در حرم یار بماند * و آنکه این

برین رواق ز برجد نوشته اندیز * که جز نکویی اهل کرم نخواهد ماند

یوزرجد رنکو چار داق اوزره آنون ابله باز مشلدر که اهل کرم ایلکندن غیری
 قالیسر در (مفردات) (بر) علی (ان) بو (رواق) چار داق (ز برجد) م
 (نوشته اند) یاز مشلدر (بزر) آلتوله (جز) غیر (نکویی) ابلک (اهل کرم) م
 (نخواهد ماند) قالیسر در (معنای اشارتی) ای سالک فردا ش صوری
 و معنوی کرم و احسانه ملازمت ابله زیرا کتب سماعیه ده اتوله باز مشلدر که
 (ان الله لا یضیع اجرا لمحنین) سر بجه اهل کرم ایلکندن غیری باقی و آخرتده
 نافع بر عمل قالیسر در

سحر وقتیک وصالی کرشمه سی بر لطیف بشارت و بر دی شراب کتور که غم
 کونلری قالیسر در (مفردات) (سحر) م (کرشمه) کوزا و جله نظر ایلک (وصل)
 م (ش) غیر (بشارت) زده (یا وحدیه) خوش (م) داد و بر دی (یار) کتور (باده)
 شراب (ایام) کونلر (غم) م (نخواهد ماند) قالیسر در (معنای اشارتی) محسنین
 اولان عابدین و عارفیه اول محبوب حقیق و صلت و قریت آثار فیض الهی
 وقت سحرده بشوب بر لطیف مرده و بر دی که اعمال صالحه نتیجه سی اولان عشق
 و محبتی تحصیل ابله زیرا ابی جهاننده عشقه و محبتله غم کونلری قالیسر در

ز مهر بانی جانان طمع مبرحافظ * که نقش جور و نشان ستم نخواهد ماند
 جانانک مهر با نلغندن امید کسمه ای حافظ زیرا جور نقشی و ظلم نشانی
 قالیسر در (مفردات) (ز) من (مهربان) محبتی (جانان) محبوب (طمع) امید
 (میر) کسمه (حافظ) م (که) زیرا (نقش جور) م (نشان) م (ستم) ظلم
 (نخواهد ماند) قالیسر در (معنای اشارتی) لایس من روح الله الخ (و) انه
 رؤف بالعباد نظام جلالی سر بجه غلده نقصان ایلکله ای حافظ رحمت حقندن
 امید کسمه زیرا هر نه قدر غلده نقصان ظالم انفسه ده اولدک ابله عنایت الهی
 و معاملة لطف ربانی اولدقچه نقصان و عصبان پرده اولیوب جور نقشی و ظلم
 نشانی محو اولوب قالیسر در

هر که شد محرم دل در حرم یار بماند * و آنکه این کار ندانست در انکار بماند
 هر کیسه کوکل محرمی اولدی یارک حرمنده قالدی و اول کیسه که بو ایشی بیلدی
 انکارده قالدی (مفردات) (هر که) هر کیسه (شد) اولدی (محرم دل) کوکل
 محرمی (در) فی (حرم) م (یار) م (بماند) قالدی (و آنکه) و اول کیسه که
 (این کار) بو ایشی (ندانست) بیلدی (در) فی (انکار) م (بماند) قالدی
 (معنای اشارتی) هر کیسه محرم اسرار الله و خانه نجلی شهنشاه اولان قلبه و اهل
 قلبه محرم اوادی و ریاضات و مجاهدات ابله ماسوی اللهدن منقطع اولوب عشق
 الهیه فی تحصیل ابله تجرید و تفرید مرتبه سین بولدی اول کیسه جناب قدس

کار ندانست در انکار بماند * محرم دل اضافتی لامیه در دله محرم دیگدر مصدر میم مفعولته اضافتی قیلنددر محصول
 بیت * هر کیم که دله محرم اولدی یعنی اصحاب قلوب اولدی یارک حرمنده قالدی یعنی دله محرم اولان یار محرم اولدی و اول که
 یوکاری بیلدی یعنی دله محرم دل اولین محرم دله انکار ابلدی

(اگر از پرده برون شد دل من عیب مکن * شکر ایزد که نه در پرده پندار بماند) شد بوند ابی معنایه فمکلدر یعنی اولاق
 و کتمک پرده دن طشره اولاق عشقی فاش اولوب رسوای اولغندر شکر ایزد اضافتی مصدرک مفعولته اضافتدر

برده پندار اضافتی بیانه نه لفظی معنی
 جهندن بمانده مقید در تقدیر کلام بماند
 * محصول بیت * اگر بنم کوکلم پرده
 استناردن طشره اولوب کندی ابله
 یعنی عشقی هویدا و ظاهر اولوب رسوای
 اولای ابله عیب ابله خطاب عامدر ز پرا
 شکر الله که پرده پندارده قالدی یعنی
 رسمی صوفی کبی ظن پرده سنده قالدی
 یعنی علم الیقین صاحبی اولدی بوند بماند
 بماند معانسه در دین پرده پندارده قالمش
 (داشتم دلق و صد عیب نهان می پوشید
 * خر قه رهن می و مضرب شد و زار
 بماند) داشتم طو تر دم دیگدر دلق دلق
 فقر آخر قه سی و یا حرف وحدت عیب
 نهان اضافتی بیانه می پوشید حکایت
 حال ماضی اورتر دی دیگدر رهن می
 اضافتی مصدرک مفعولته اضافتدر شد
 بونده ابی معنایه تحملی و ابر بر بند قصر
 ایلین تقصیر ایلش زار نصارتک قوشاغنه
 بغایوب صرقتد یعنی ایدن کثایت که سابقا
 تفصیل اولغندر * محصول بیت * بر خر قه
 وار ایدیکه یوز کزی عیبی اورتردی
 خر قه می و مطر به رهن اولدی و زار قالدی
 یعنی عیب نهان ظاهر اولدیکه اول عیب
 نهان زار ایدی حاصلی بوند اول قوت
 بر هر و تقوی ابله عشق جانانی ستر ایدرم
 شمدی مهر و محبت طغیان ایدوب غلبه
 ایلکله عشقی فاش ایدوب رسوای
 عالم اولدم زار دن مراد عیب باطنیدر
 (صوفیان واستند از کروی خر قه *
 دلق مابود که در خانه خیار بماند) و ابونده
 باز معانسه در تا کید افاده ایدر سستند
 فعل ماضی جمع غائب آلدیلر دیگدر
 سستندن کرو کاف بجمینک کسری و رانک
 قحیله رهندر طوئی معانسه میه اضافتی
 لامیه خر قه مفعولدر سستندک خانه خیار
 اضافتی لامیه در * محصول بیت *
 صوفیلر باده رهندن خر قه لرن آکوب قور تار دبلر همان بزم خر قه من ایدیکه باده فروشک خانه سنده قالدی یعنی بزباده
 رهندن خر قه مرزی تخلیص ایده مدک سائر صوفیلر هب ایلدیلر

الهیده انوار تجلیات ذات خدایه مستغرق اولوب مشاهده جلال الله ابله انیسیت
 ووصات و تجلی داعیله کمال رؤیت ذوقنده بردوام قالدی و اول کیسه که
 بو طریق اهل الله سلوک ایدوب وسعی و غیرتله بوامور ذوقیه و وجدانیه دن
 خبردار اولدی اهل خرقه و آنکه اولان علمای ظاهری بیلر کبی بوند و اق روحانیه بی
 انکارده قالدی

اگر از پرده برون شد دل من عیب مکن * شکر ایزد که نه در پرده پندار بماند
 اگر بنم کوکلم پرده دن طشره اولدی ابله عیب شکر اولسونکه ظن پرده
 سنده قالدی (مفردات) (اگر) م (از) من (برده) م (برون) طشره (شد)
 اولدیکه (دل) کوکل (من) بن (عیب) م (مکن) ابله (شکر) م (ایزد)
 خدا (نه) نئی (برده) م (پندار) ظن (بماند) قالدی (معنای اشارتی)
 اگر غلبه نار عشق ابله و طور سببیک تحمل ایده بیوب پاره پاره مندلک اولدیغی انوار
 تجلیات حق ابله بنم کوکلم وجود ضعیف مضطرب الحال اولغله رسوای و بدنام
 اولوب پرده عصمتدن طشره اولدیکه و اسرار دینه اطلاع ابله (ولایتها فون اومه
 لایم) سر بجه مظهر بت بولدیسه ای سالک آخرت سندی ظاهر بین اولوب بنی
 عیبله و بکا لوم ابله حق تعالییک عطای عظما سته شکر اولسون که بنم کوکلم
 عین الیقین مرتبیه سته واصل اولوب ظاهر رست اولان اهل سورت کبی ظن
 پرده سنده قالدی

داشتم دلق و صد عیب نهان می پوشید * خر قه رهن می و مطرب شد و زار بماند
 بدلقم واریدی که بنم یوز نهان عیبی ستر ایدردی خر قه می و مطر به رهن اولدی
 و زار قالدی (مفردات) (داشتم) طو تر دم (دلق) لباس مرقع (یا) وحدتیه
 (صد) یوز (عیب) م (نهان) کزلی (می پوشید) ستر ایدردی (خر قه)
 م (رهن) م (می) شراب (مطرب) چالغیچی (شد) اولدی (زار) م (بماند)
 قالدی (معنای اشارتی) بی مغز اولان صورت اعمال ابله مزین و خرامان و خوشما
 اولش بروجود پریشان محجب و ربا آلودم و ارایدی که عالم السرا و الخفیات اولان
 خدادن حیا با عیوب خلقه صورت صلاح فروخت ایدوب منبع حیلله و فساد
 اولان نفس بدکارک نتیجه عیوبلرینی ستر ایدردی و بدخی (بحسبون افهم بحسبون
 صنعا) سر بجه کندی صلاح اوزره ظنده و غفلت ایدم محمد الله هادی المصلین
 اولان الله توفیق و عنایت ایدوب بوقالب فرسوده می و قلب آسوده می آتشی عشقه و مرشد
 مشقه تسلیم ایدم بنده نیک قالدی همان (صابر و اوابطوا) امر بینه امثال قالدی

صوفیان واستند از کروی همه رفت * دلق مابود که در خانه خیار بماند
 صوفی لری رهندن جمیع اسبابی کبر و الدیلر بزم دلقم ابدی که می فروشک خانه سنده
 قالدی (مفردات) (صوفیان) م (وا) کبر و (سستند) الدیلر (از) من
 (کرو) رهن (می) شراب (همه رفت) جمله کیده فی (دلق) بامه لی خر قه (ما)
 بز (بود) ایدی (در) فی (خانه) او (خیار) می فروش (بماند) قالدی

صوفیلر باده رهندن خر قه لرن آکوب قور تار دبلر همان بزم خر قه من ایدیکه باده فروشک خانه سنده قالدی یعنی بزباده
 رهندن خر قه مرزی تخلیص ایده مدک سائر صوفیلر هب ایلدیلر

(از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر * یادکاری که درین کنبه دوار بماند) صدای سخن عشق اضافی لامیه لدر ندیدم خوشتر
مصراع ثانی به مراهو ندر یاد کار یاد بکند و کار ادات فاعلدر بحسب اللغة یاد یکی دیگر را یکی معناسنه اما استعماله
اکلور معناسنه در کنبه کافی بحسبک

۴۹۲

(معنای اشارتی) ظاهرا هر پرست اولان صوفی آتش عشقه باغبوب و آلام
عشقه تحمل باغبوب و مرشد کا ملاک ریاضات و مجاهدات ایل اولان امریه
تسلیم اولوب اذواق روحانیه دن واسرار الدنیه لاهوتیه دن ذوق یاب اولوب
عشق الهیه دن فراغت ایلدیلر (علو الهیه من الایمان) ایکن ادنی مرتبه به
راضی اولوب دولت عشق دن رجوع ایلدیلر بحمد الله و توفیقہ بزعلی الدوام وجود
خلال زده مری راه عشقه افشا ایلدوب و بلاره صبر ایلدوب فراغت ایلدک

از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر * یادکاری که در این کنبه دوار بماند

عشق سوزینک صدا سندن اصف رک کوردم بر یادکار که بودور ایلدیی قبه ده
قالدی (مفردات) (از) من (صدا) م (سخن) سوز (عشق) م (ندیدم)
کوردم (خوشتر) زیاد خوش (یادکار) آکدر یچی (یا) وحدتیه (در)
فی (این) بو (کنبه) قبه (دوار) دور ایلدیی (بماند) قالدی (معنای اشارتی)
زیرا بعشق الهی (الایمان لمن لا یحب الله) حدیث شریفی سر نبجه بر سر مایه
سعادت و بر مایه دولت سرمد و عنایتدر که حضرت الاهدن و حضرت رسول الاهدن
بوجود فلکده اقرب طرق الی الله اولمده و باعث عدم حرمانیه بود صدای سخن
عشق دن زیاد خوش بر تحفه عشا و یادکار جاتفر کوردم بعشق بر عطای
عظیمدر که نظیر قبول ایدر دکار

خرقه پوشان در کمرست گذشتند و گذشت * قصه ماست که در هر سر بازار بماند

غیری خرقه پوشان کچدی و قصه لری دخی کچدی بزم قصه من در که هر بازار
باشنده قالدی (مفردات) (خرقه پوشان) لباس مرقع کچی (دگر) غیر
(مست) م (گذشتند) کچدی (و گذشت) دخی کچدی (قصه ما) بزم قصه من
(است) در (در) فی (هر) جمله (سر) باش (بازار) م (بماند) قالدی (معنای
اشارتی) دور آدم علیه السلام دن بوانه قدر حقیقه و مجازا عشق سلطانیه
قول اولوب ابراهیم ادهم کی ساطت دنیا بی ترک ایدوب کوشه فقر و فساد
خرقه پوش و شراب عشق الهیه دن جرعه نوش عشقه حضرت الله واصل اولمش
نبجه عاشق صادق و مست و مستغرق بو عالم دن کدیلر کچدی بعشق بولنده چکدکری
جو و رجفا و کرفنار اولدقاری درد و بلا قصه لری دخی کچدی و بیان اولندی
شمدی سودای عشقه کرفنار بلا و محو و فنا اولمش عاشق قصه سندن نظما و نثرا
بیان اولنان قصه بزم قصه من در که هر بازار باشنده قالدی و حالا جمله عالمه شایع اولدی
جز دل من کرازل تا باید عاشق رفت * جاودانی نشنیدیم که در کار بماند

بزم کوکک غیری که از لدن ابد دکن عاشق کندی کیمه بی ایشتمک که ایشده
ابدی قالدی (مفردات) (جز) غیر (دل) کوکک (من) بن (از) م (ازل) م (نا)
دک (با) للملا بسه (ابد) باقی (عاشق) م (رفت) کندی (جاودان) ابدی
(نشیدیم) ایشتمک (در) فی (کار) ایش (بماند) قالدی (معنای اشارتی)

خلفتم

مداومت ایلده حاصلی سائر عشاق کا عاشق اولور و کا هی عشق دن خالی اما بن دائما عاشق حاصلی دنیا به عاشق
کلام و عاشق کندی

(هری لعل کزان دست بلورین ستم * آب حسرت شدور چشم کهر بار بماند) می اهلندن مراد قرمزی شرابدر کزان
اصلنده که ازان ایدی که حرف رابط صفت دست بلورین اضافتی بیانی در بلور پاک کسری و لامک قهقهه مشهور
نسبه در و یا حرف نسبت و نون حرف
ناکید ستم فعل ماضی متکلم وحده
الدم دیکدر آب حسرت اضافتی بیانی در
چشم کهر بارده بولده در کهر بار وصف
تر کیددر کهر یا غدر یچی دیکدر
کهر اصلنده کوردر کاف عجمیک فنی
واووک سکونی و هساک قهقهه تعریب
ایدوب جوهر دیرل صکره واوی حذف
ایدوب کهر دیکدر کاف عجمیک ضمیمه
* محصول بیت * هر قرمزی شرابی که
اول بلور کی جانا تک اندن الدم آب
حسرت اولدی و کهر یا غدر یچی کوزمه
قالدی یعنی چشم کربانده قالدی حاصلی
اندن آووب ایدیکد بکم شراب کوار اولدی
یعنی بکا سکیدی بلکه حسرت صوبی
اولوب کربان کوزمه قالدی (برجال
تو چنان صورت چین حیران شد *
که حدیش هم جابر درود یوار بماند)
که حرف رابط صفت حد یندن مراد
حکایت و قصه در حاصلی سوز صا و
مراد در * محصول بیت * سنک جالکه
صورت چین انجیلین حیران اولدی که
انک حکایت و قصه سی هر پرده و قیو ده
و دیوارده قالدی یعنی قیو ده و دیوارده
انک صورتی نقش ایدرل حاصلی در
و دیوارده نقشی قالدی (کشت بیمار که
چون چشم تو کردد زکس * شبوه
اونشدش حاصل بیمار بماند) بیمار وصف
تر کیددر آر یندن بزم کتور یچی دیکدر
یعنی قورقو کتور یچی خسته ده اولک
قورقیسی اواد یغیون بیمار دیدیلر کرد
فعل مضارع مفرد غالب بولنده اولد دیکدر
شبوه اوضیری چشمه راجعیدر و انشدش
ضمیری زکس محصول بیت * زکس
بیمار اولدیکه سنک چشم کی اوله یعنی
زکس چشم جانان کی اولم دیو بیمار
اولدی اما زکس چشم جانانک شبوه سی

۴۹۳

(خلفتم لا بد) حدیث شریفی سر نبجه بنم درد و بلای عشقه کرفنار و ستمدور
آتش عشقه پرونده و خرامان و خوش رفتار اولان دل آکاشمک و خانه تجلی
الاهمک غیری که بخشایش ازلی اولان عشقه از لدن تا ابد دکن عاشق کندی کیمه بی
ایشتمک که عشق ایشتمه ابدی قالدی و تجلی دائمی بولدی زیر انجیلی دائمی
عاشق لرک و حار فک خاصه عظمای ایدر که غیر بار بودونه نازل اولاق امور مشکله دندر

هری لعل کزان دست بلورین ستم * آب حسرت شد و در چشم کهر بار بماند

هر قرمزی شرابی که اول بلور کی بیاض الدن آکدم آب حسرت اولدی و کهر
یا غدر یچی چشمه قالدی (مفردات) (هر) جمله (می) شراب (لعل) بر قرمزی
طاش (زان) اندن (دست) ال (بلورین) بیاض بلور کی (ستم) الدم (آب)
(صو) حسرت (آبراق) شد (اولدی) در (فی) چشم (کوز) کهر بار (جوهر
یا غدر یچی (بماند) قالدی (معنای اشارتی) بحمد الله از لدن استعداد فطر به مزله
ید قدرت الهیه ایل ارواح مجرده اوزره رش اولان نور الهیه دن صغفه الله بو یا تمش
هر بر شراب عشق الهیه که آدم و از لدن اندن ذوق یاب اولدم اول نور الهیه دن
و اذواق روحانیه دن بونشته عنصر به ده بوجود حجابیه محبوب اولدیم ایچون
انلرک آرزو و حسرتیه و بندر ویت و وصلت امید یله جکر م قانی لعل کی آب حسرت
اولوب درگاه حقه صد هزار تضرع و ابتعال ایله روان اولدی و اول نور الهی
و ذوق روحانی کهر بار اولان چشمه قالدی

برجال تو چنان صورت چین حیران شد * که حدیش هم جابر درود یوار بماند

چین نقاشلر سنک صورتی سنک جالکه آنجیلین حیران اولدی که انک سوزی هر پرده
قیو دیوار اوزره قالدی (مفردات) (بر) علی (جبال) م (تو) سن (چنان)
آنجیلین (صورت) م (چین) کندی نقاشلر جوق کوزل صورتلر نقش ایدکری
بر ماکت اسمیدر (حیران) م (شد) اولدی (حدیث) سور (ش) ضمیر (همه) جمله
(جا) بر (بر) علی (در) قیو (دیوار) م (بماند) قالدی (معنای اشارتی)
با خصوص ای محبوب حقیقی اولان الله سنک جهتن و چون و چراند و کیفیت
و کیندن مزه اوله رق مشاهده اولنان جبال باکاک اتوار لاهوتیه سن کورنلر
(ماعر فک حق معرفتک) دیک ایله عاجز و سرگردان اولدیلر و صورتدن مزه اولان
ذاتی صورتده اربابان مثلا چین نقاشلری کی استاد کاملار و علم حکمتده هر برفه
و اصلار سنک جال بی نشانک تصورنده شبویه حیران قالدیلر که (العجب عن درک
الادراک ادراک) دیوب اولی جبال بی نظیرک وصفی و سوزی هر کسک ذوق قدر
دیلارده و تجلیات قدر و جوده و کوکالرده قالدی

کشت بیمار که چون چشم تو کردد زکس * شبوه اونشدش حاصل و بیمار بماند

زکس بیمار اولدی که سنک چشم کی اوله انک شبوه سی حاصل اولدی و بیمار
قالدی (مفردات) (کشت) اولدی (بیمار) خسته (چون) مثل (چشم) کوز

۱۲۴

خلفتم

حاصل اولدی و بیمار قالدی حاصلی بیمار لقه چشم جانانه تقلید ایدم دیو بیمار اولدی و ایدم میوب بیمار قالدی

(بنامشاک زلفش دل حافظ روزی * شد که باز آید و جاوید گرفتار بماند) بنامشاک که با حرف صله تماشاکه سیرانکاه کبی ظروف مکانیه دندر زلفه و زلفک شیشه اضافتی لامیه زرد در دل حافظه بویله در روزی یا حرف وحدت شد بوند، رفت معناسه در که حرف تعلیل دل حافظه مبتدا و شد خبری و مبتدا نك ماقبلی و مابعدی خبره متعلق جاوید ظرف زمان بماند، متعلق گرفتار وصف ترکیبی آریندن ون وطوناق و تطف

﴿ ۱۹۱ ﴾

(تو) سنن (کردد) اوله (ترکس) مشهور بر چه کدر (شبهه) جلوه و اثر (او) ضمیر (نشد) اولدی (ش) ضمیر (حاصل) م (بیمار) م (بماند) قالدی (معنای اشارتی) (اذا تم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نبی سرنجه اولوا الابصار اولان عارفان سنك كنه ذات شریفك ذكلك بلکه صفات جلایه لك حقیقه تته واصل اولوب صفات ذاتیه لك عینی کبی صفت تتری اولق ایچون اول قدر خسته و اول قدر وادی بخو و فساد و وجود بشریه زدن سر و اثر ناپود اولشکن ینه عجز بشریه ده حیران وده بسته قلوب اول صفات الهیك شیوه سنك عینی کندورده حاصل اولدی مقام استغراقده کندورده هرنه قدر (سبحانی ما اعظم شانی و لاله الا انما فاعبدونی) کلامی کبی صادر اولدیسه ده وقت صموده بونک کبی بلا اختیار ظهور ایدن اسرار تجلیته استغفار ایدوب یند اعتراف عجز الیه بیمار قالدیلر

﴿ بنامشاک زلفش دل حافظ روزی * شد که باز آید و جاوید گرفتار بماند ﴾

سنك زلفك تماشا كاهنه حافظك كوكلی برکون كندیکه کبر و کله و ابدی گرفتار قالدی (مفردات) (با) لامیة (تماشاکه) سیران بری (زلف) م (دل) کوکل (حافظ) م (روزی) برکون (شد) کیتدی (باز) کبر و (آید) کله (جاوید) ابدی (گرفتار) طوناق (بماند) قالدی (معنای اشارتی) یارب سنك صفات قدیمه لك كندیکه قائم اولان ذات شریفك انوار قدسیه لر ین مشاهده قصدیله حافظك كوكلی جهاد اکبر الیه کلی ماسودن منقضع اولوب توجه تام ایله انوار لاهوتیه لك جاننده وادی حیرت و مقام استغراق سمته یند عالم بشریه کبر و کله قصدیله برکون کندی و محو کلی اولق ایله کندوبی ارم عسایه آیدی بحمد الله (بندهون فی الارض) سر نبی اول دهشت آباد اولان ارض عشق المهدیه واستغراق مشاهده انوار جمال اللهده ابدی گرفتار قالدی

﴿ پیش ازینت پیش ازین غمخواری عشاق بود * مهرورزی تو باماشهره آفاق بود ﴾ بوندن اول سکا عشاق غمخوارانی بوندن زیاده ابدی سنك بزه مهرورز لکک حالک مشهوری ابدی (مفردات) (پیش) اولك (از) من (این) بو (ت) خطا یید (پیش) زیاده (از) من (این) بو (غمخواره) غم بیچی (عشاق) م (بود) ابدی (مهرورز) محبت اوز نیچی (تو) سن (باما) بزمه (شهره) مشهور و اولق (آفاق) اطراف عالم (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولان خالق بیچون و صانع ماکان و مایکون رب کریم بو عالم وجوددن اول عالم ارواحده و ارواحك جنود مجتهد اولسی حالنده سنك حار فین و عاشقین قولر بکه فیض وجودك بوندن زیاده ابدی

﴿ یادباد آن صحبت شهباه که بانوشین لبان * بحث سر عشق و ذکر حلقه عشاق بود ﴾ اکسون اول کیچدر مصاحبتی که نوشین لبانله عشق سر نك بیچی عشاق حلقه سنك ذکر ابدی (مفردات) (یادباد) اکسون (آن) اول (صحبت) مصاحبت (شهباه) کیچدر (یا) لامیة (نوشین) باله منسوب (لبان) دوداقلر (بحث) م (سر) م (عشق) م

﴿ ذکر ﴾

یعنی بریله سوز و شمعك بحث سر عشق اضافتی لامیه زرد در ذکر حلقه عشاقده بویله * محصول بیت * اکسون اول کیچدر صحبتی که طنلو دوداقلی دابر ایله سر عشق بیچی و حلقه عشاق ذکر اول کیچدر زده اولوردی یعنی اکسون اول مجلسله که اندرده بویله مصاحبتلر جاری اولوردی

(حسن مهر و بان مجلس کرچه دل میبرد و دین * عشق ماباطف طبع و خوئی اخلاق بود) حسن مهر و بان مجلس اضافتی لامیه زرد در مهر و بان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولدی بیچون تقدیری حسن دلبران مهر و باندر مهر و باندر وصف ترکیبی اقسامتند در آی یوزلی دیمکدر میبرد حکایت حال ما ضیعدر ایلوردی دیمکدر دل مقدم مفعول صبر میچیدر و دین معطوفدر دله عشق ما اضافتی لامیه در باحرف

﴿ ۱۹۰ ﴾

(ذکر) م (حلقه) م (عشاق) م (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق عالم ارواحده قندیل نور محمدی اطرافنده بالدن و شکر دن لذت علومی و حکم ربانی بی وحی الهیه بیان اید بیچی انبیا و اولیالره مصاحبت حالری اکسون و اول جانب قدس الهیه به شوق و محبت زیاده اولق ایچون خاطر دن کتسون زرا اول و فنده سر عشقك بیچی و عشاقك حلقه ذکرک سر و بیچی ارواح قدسیه اراستنده آشکاره بیان اولمش ابدی

﴿ حسن مهر و بان مجلس کرچه دل میبرد و دین * بحث مادر اطف طبع و خوئی اخلاق بود ﴾

مجلس مهرورز نك حسنی اگرچه دل و دین ایلوردی بزم بحث اطف طبعده و اخلاق خو با فنده ابدی (مفردات) (حسن) م (مهر و بان) آئی یوزلور (مجلس) م (کرچه) م (دل) کوکل (دین) م (بحث) م (ما) بز (در) فی (طبع) م (خوب) کوزل (یا) مصدر به (اخلاق) م (بود) ابدی (معنای اشارتی) ازنده نور حق و نور محمدنك مظاهری اولان انبیا و اولیالک حسن اخلاقدن و حسن اعمالدن بیانلری کرچه مؤمن صادق کوکلنی و دینی کوتورب در کاه حقه و تمامته ابرشدر بیچدر لکن بزم سید من و سرور بن محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم (بعث لاتم مکارم الاخلاق) حدیث شریفی بیورد بیچون و قریت کامله انجیق اخلاقده اولدی بیچون بزم بحثن طبیعتك لطافتده و اخلاق محمدیه ایله موصوفیه ابدی زیر اخلاق کوزل اولیالک اعمالی ایتدر و نفعسزدر

﴿ سایه * معشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد * مایا و محتاج بودیم او * بمشتاق بود ﴾

معشوقك سایه سی اگر عاشق اوزره دوشدی ایسه نه اولدی بزا کا محتاج ایدك اول بزه مشتاق ابدی (مفردات) (سایه) کولکه (معشوق) م (اگر) م (افتاد) دوشدی ایسه (بر) علی (عاشق) م (چه شد) نه اولدی (ما) بز (باو) اکا (محتاج) م (بودیم) ایدك (او) اول (بما) بزه (مشتاق) محب (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای مبدا و ددن و فیض و نیلای رب العباددن غافل اولوب مجزات تدبایی و کرامات اولیایی منکر اولنر عون خدایله اکر محظوظدن اولان انسانیه با خصوص راه حقه جان فدا ایدن عاشق صادق قرین حق سبحانه و تعالی ازانده دکن فیض تجلیاته و انوار قدسیه ذاتیه منه مظهر و مستغرق ایتدیسه نه اولدی زرا عطای خدا بلا عتدر (والله اتقنی و اتقنی الفقراء) سر نبی بظنا ساعرا و باطن احضرت الالهه محتاجن (کنت کنز الخفایا) الخ (یحبههم و یحبونه) کلام قدیم الهیله سر نبی حق تعالی ازنده بزه محب و مشتاق ابدی یند حالا و ابدا مهین و ناصر من در و معطی قادر عزدر (یسرنا الله جمیع احسانه بحرمة حبیه صلی الله علیه وسلم)

﴿ پیش ازان کین سقف سبز و طاق مینار کشند * منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود ﴾

اندن اول که بوس سبز سقنی و مینا چار طماعی بلند ایدر لر بنم چشم منظر نه جانانک ابروسی طاق ابدی (مفردات) (پیش) ول (ازان) اندن (این) بو (سقف) طام

مصاحبت لطف طبع اضافتی بیانیه در خوئی اخلاقده بویله در خوینک باسی حرف مصدر در * محصول بیت * معهود مجلسك مهرورز نك کوزلکی اگرچه دل و دین ایلوردی یعنی دل و دین بغم ایلوردی اما بزم عشقن لطافت طبع و اخلاق کوزلکیله ابدی یعنی بزمی بزمی کندی بیچی کلیات سلیم ایلش ایدك هرنه که ایستلر ایسه ایدر لر ابدی که لطف طبعده اخلاق حسنه لك مقتضای تسلیم و رضادر (سایه) معشوق اگر افتاده بر عاشق چه شد * مایا و محتاج بودیم او * بمشتاق بود (سایه) معشوق اضافتی لامیه در و باحرف صله و توضیحی معشوقه راجه صدر * محصول بیت * معشوقك سایه لطف و احسانی اگر عاشق اوزر یند دوشدیده نه اولدی یعنی بر امر غریب دکلدر زرا ارا مزده مناسب و ارا بید که بزا کا محتاج اول بزه مشتاق ابدی بس مشتاق محتاجه لطف و احسان اوزره اولسه عجب دکلدر (پیش ازان کین سقف سبز و طاق مینار کشند * منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود) سقف طواندر و طاق کر مینا بشیل و کوک سرچسبه در دیر اما بوند فاک مر اددر تشبیه طریقه شفق دیکله اهل شرع مذهبیه اشارتدر که انلر افلاک مستقندر دیر و طاق اهل حکمت مذهبیه که انلر کروی الشکدر در بر منظر چشم اضافتی لامیه در و چشمك مرایه اضافتیه بویله در طاق ایکی پرده ده کرد * محصول بیت * اندن اول که بوشیل طوان که فلکدر و بولاجوردی کروی که فلکدر چکرلدی یعنی بونلر مخلوق اولزدن اول بنم چشم نظر کاهنه جانانک ابروسی کر ابدی ذکر

جز و اراده کل قیلندندر یعنی طاق ابروی جانان چشمك منظر ابدی یعنی سیرانکاهی طاق ابروی جانان ابدی جاصلی افلاک و عناصر خلق اولزدن اول بنم چشم منظری طاق ابروی جانان ابدی

(از دم صبح ازل تا آخر شام ابد دوستی و مهر بربك عهد و يك ميثاق بود) دم نونده وقت معناست در صبحه اضافتی لامیه در

﴿ ۴۹۶ ﴾

(سیر) بطل (طابق) چارطاق (مینا) صرجه (بر) یوقاری (کشد) چکدیلر
(منظر) محمل نظر (ابرو) قاش (جانان) محبوب (طابق) محراب (بود) ابدی
(معنای اشارتی) بولسخته صغری و عالم کبری اولان انسان بر آینه رجسان و بر
مظهر اسرار صفات الله بزدان در که جله دن بریسی یوز عاشق که بولفاک اخضر
و بویی ستون اولان عالی چارطاق قورلاردن اول بنم چشمک نظر کاهی محبوب
حقیقتک انوار تجلیات صفاتیه سی بحرانی ابدی و عالم ارواحده اسرار خدا اله
آشناغمز و ارایدی و بذا حضرت الهک (الست بر بکم) خطاب عزتی اله
عهد و ميثاق و ارایدی

﴿ از دم صبح ازل تا آخر شام ابد دوستی و مهر بربك عهد و يك ميثاق بود ﴾

صبح ازل وقتندن شام ابد آخره دكین دوستاق و محبت بر عهد و بر ميثاق اوزره
ابدی (مفردات) (از) من (دم) وقت (صبح) م (ازل) م (تا) لانتها
(آخر) م (شام) اخشام (ابد) م (دوستی) دوستاق (مهر) محبت (بر) علی
(يك) بر (عهد و ميثاق) قول و قرار (بود) ابدی (معنای اشارتی) بمحمد الله
عصمت حق اله ازل صباحی اولان عالم الستدن مالانهايه اولان ابد اخشامی آخره
دكین (أوفوا بالعهود) امر نه امثال اله نقض عهد واقع اولوب حق تعالی اله
دوستاق و محبت بر عهد و بر ميثاق اوزره ابدی

﴿ در شب قدر ابر صبحی کرده ام عییم مکن سرخوش آمد یار و جای در کنار طاق بود ﴾

قدر کجه سنده اگر صبحی ایلشم بنی عییم یار سرخوش کلدی و مصدیره کنارند
برجام و ارایدی (مفردات) (در) فی (شب) کجه (قدر) م (ار) اگر (صبحی)
صبح ایچان شراب (با) وحدتیه (کرده ام) ایلشم (عییم) بنی عییم (مکن) ایلد
(سرخوش) م (آمد) کلدی (بار) م (جام) قدح (با) وحدتیه (در) فی (کنار) طرف
(طاق) مصدیره (بود) ابدی (معنای اشارتی) اگر بوجود عاقله سینه سینه آمده آثار
فریت کماله اولان انوار تجلیات غایب سیده عتلاک و راسنده اولان اسرار محبتدن و حالات
عشق الهیدن (سبحانی ما اعظم شأنی) کبی (وانا الحق) کبی بعض حالات ظهور
ایدرسه مجرد فهم ایقبوب حاکم اولدینی اجلدن حالات اهل الهی انکار ایدوب
نقض عهد ابدی ظن ایدوب بنی عییمه زرا بومست و اسنغرافیت بکا یار حقیقتدن
کلدی اراده و اختیار له دکلدو و خانه تجلی اولان قلم مصدیره سنده یار اله
قونمش بر قدح شراب الهی و ارایدی و حالات عجیبه انک آثار بدر نشده شراب
عشق الهی بنی انکار محض اقاقتدر و اهل الله نظر خباتدروسه ظننر

﴿ در شنه تسبیح اگر بکست معذورم بدار دستم از در ساعد ساقی سیمین ساقی بود ﴾

رشته تسبیح اگر قیرلدیسه بنی معذور طوط دستم سیمین ساقی ساقینک ساعدنده
ابدی (مفردات) (رشته) اپلاک (تسبیح) م (اگر بکست) قیرلدیسه (معذورم)
بنی معذور (بدار) طوط (دستم) الم (اندر) فی (ساعد) یلاک (ساقی) م (سیمین)

﴿ کومش ﴾

یعنی بو صنعتلی ساقینک باسکته یا بشوب انکله اللشوب کور شمکدن تسبیح ایلکی قیرلدیسه عیب ایلد دیمکدن

و صبحک ازله پیانیه تا الی مناسنه در یعنی

انتها غایت ایچون از که من ابتدایه

معناست در اکامقابل واقع اولمش آخر شام
اضافتی لامیه در و شامت ابد پیانیه در
خواجده تک و قوی ادعایسدر والا انک
اولی و ابدک آخری اولن زرا ازل بی اوله
و ابدی آخره در دوستی با حرف مصدر در
مهر محبت و عهد و ميثاق لفظان
مرا دفاندن * محصول بیت * صبح ازل
وقتندن بری شام ابد آخرینه دك جانانه
مهر محبت ازل و ابدی در که بر حال
اوزره در که هرگز تغیر اولمیدی و اولن
(در شب قدر ابر صبحی کرده ام عییم مکن سرخوش آمد یار و جای در کنار
طاق بود) طاق بونده مصدیره معناست در
زرا طاقک بر معنای مصدیره در
محصول بیت * قدر کجه سنده اگر صبحی
ایلدیسه بکا عیب ایلد زرا یار سرخوش
کلدی و مصدیره کنارند باده ایلد طلو
برجام و ارایدی حاصلی یار ایلد باده نوش
اولن ضروری اولدی زرا بوندن ابو
قدر کجه سی اولن که بارله کجه باده نوش
اوله سین (رشته تسبیح اگر بکست
معذورم بدار دستم از در ساعد ساقی
سیمین ساقی بود) رشته تسبیح اضافتی
لامیه در بکست با حرف تا کید کست
کاف عییمینک ضمی و سین اولک قتی
و کسر یله فعل ماضی مفرد غائب قرادی
دیمکدر ساعد بلکه دیرل یعنی ال
بلکته ساقی به اضافتی لامیه و ساقینک
سیمین ساقه پیانیه در سیمین ساقی و وصف
ترکیبی اقسامنددر ساقی ایچکدر کومش
انجکلی ساقی دیمکدر * محصول بیت *
خواجده خطاب عام طریقه یورر اگر
بنم تسبیح ایلکی قیرلدیسه عیب ایلد زرا
الم کومش انجکلی ساقینک بلکته ابدی

﴿ ۴۹۷ ﴾

کرمش (ساق) انجک (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای حالات عشفه دن
و اسرار لدیته عارفاندن بی خبر اولان زاهد خشک صورتا حق سبحانه و تعالی
حضرتی تقدیس و تزییه قیدی سنک نظر قاصر کده قیرلدی و عهد و ميثاق نقض
اولدی کبی کورلدیسه صافن یزه طعن ایلد بلکه بزی معذور طوط زرا بنم قدرت
و ارادتم الی اومتور عالم اولان ساقی حقیقتک و اول منصرف قلوب عارفان اولان
قادر بچونک قبضه قدرتسده ابدی اول مقبل القلوب کف مایشاء تصرفنده
عاقلا لال و عقالو بی مجال اولمدر

﴿ ابردر شام کدانی نکتهدر کار کرد کت برهر خوان کد بنشتم خدا رزاق بود ﴾

برکد شامک قبوسی اوزره بکا ایشه بار بر نکتهدر ابدی ابدی هر سفره اوزره که
اوتور دم خدار زاق ابدی (مفردات) (بر) علی (در) قیو (شاه) م (م)
ضیر (کدا) فقیر (با) وحدتیه (نکتهدر) اسرار (درکار) ایشه بار (کرد) ابدی
(کت) دیدی (بر) علی (هر) جله (خوان) سفره (نشتم) اوتوردم (خدا)
م (رزاق) م (بود) ابدی (معنای اشارتی) بوخصو صده شاه حقیقت اولان
حضرت الهک درگاهنک ملازمی (اذنم الفقر فهو الله) حدیث شریفک مظهری
بر فقر فی الله بکا ایشه بار و زیاده نفعلی بر نکتهدر و بر اطف نصیحت ابدی نصیحتنده
دیدیکه ای حافظ کرک نعم ظاهری سفره سی و کرک نعم باطنی سفره سنی هر قتی سفره
او توروب غذای جسمانی و کرک غذای روحانی بوادم ایسه قسام ازل (نخن قسم) ده
زربونی تقدیر ایشددر رزق صوری و رزق معنوی احسان ایدیمی انجیق رزاق
عالمدر دیوب ماسوایی و طعن اعدایی خاطر دن اخراج ایتمکله مدح و ذم قیسدندن
خلاص اولوب توجه تام الی الله اله انیت حقنه و مشاهد جلال الهه واصل
اولدم دیدی متعنا الله ببرکاتهم

﴿ شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ خلد دفتر نسرین و کل راز بنت اوراق بود ﴾

حافظک شعری آدم زماننده جنت باغنده نسرین و کل دفتری اوراقنک زبنتی ابدی
(مفردات) (شمر) م (حافظ) م (در) فی (زمان) م (آدم) م (اندر) فی
(باغ) م (خلد) جنت (دفتر) م (نسرین) بیاض کل (کل) ورد (را)
ادات منقول (اوراق) جمع ورق (بود) ابدی (معنای اشارتی) اول نصیحت
جانقرا حکمجه جله ظهوراتی تقدیر قسمت ازل کوروب (قبل من قبل فی الازل)
سر نیجه دیر که حافظک شعر صورتنده اسان غیب اله بیان ایلد یکی اسرار لدیته
و حکم ربانیسه آدم علیه السلام باغ چنده ایکن شمدی بدن ظهور ایدن اسرار
حقیقت جنتک بیاض و قرمز کلری دفترینک اوراقنک زبنتی ابدی یعنی جنتک
زبنتی عابدلک عبا دیله و عارفنک معرفتله اولمستی تقدیر ازلیه خدادر دیدی

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ عکس روی تو چو در آینه جام افشاد عارف از خنده می در طمع خام افتاد ﴾

﴿ ل ﴾

﴿ ۱۲۵ ﴾

(بردر شام کدانی نکتهدر کار کرد کت برهر خوان کد بنشتم خدا رزاق بود)
کدانی و نکتهدر یازی وحدت ایچوندر
درکار اصلنده درکارم کرد ابدی میم
متکلم ضرورت وزن ایچون شاهه مقید
اولدی معنای ایشمه رنکتهدر ابدی یعنی
بکا رنکتهدر او سوز سولیدی اول سوز
مصراع ثانیدر لفظ خوان مشترکدر
سفره و لغتیه درل * محصول بیت *
شاه قبوسنده برکد بکا بر مؤثر نکتهدر اله
دیدی هر سفره ده که اوتوردم خدا رزاق
ابدی یعنی رزق اللهدن بیلدم سفره
صاحبندن بیلدم حاصلی اگر چه طعمی
و سفره بنی او ککه زید عمره چکر اما حقیقتده
یدیکن رزق سکا الله و رزق بد و عمرو
بر مرز اصکر چه ظاهر انلردن کاور
(شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ
خلد * دفتر نسرین و کل راز بنت اوراق
بود) زمان آدم اضافتی لامیه در و باغ
خلد پیانیه در دفتر نسرین اضافتیه
پیانیه در کل راده را اضافت معنای افاده
ایدر نسرین خوش قو قلوب راق چیمکدر
زبنت اوراق اضافتی لامیه در * محصول
بیت * چنده حضرت آدم پنهبرک
زماننده حافظک شعری کل و نسرین
دفتری اوراقنک زبنتی ابدی یعنی کل
و نسرین پیراقلرینه یازیلوب انکله مزین
اولور دی خواجده نک بوسوزندن دعوائی
قدم مفهوه و دروالم عند الله اگر چه شعراک
کلتانی ادعایدر و قوی دکلددر (وله ایضا)

سنگ بوزک عکسی چونکه جام آینه سده دوشدی عارف شرابك خنده سندن خام طعمه دوشدی (مفردات) (عکس) م (روی) بوز (تو) سن (چو) چونکه (در) فی (آینه) م (جام) قدح (افتاد) دوشدی (عارف) م (از) من (خنده) کولک (می) شراب (در) فی (طعم) م (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) یارب محضا کرم و عنایتکه کد و رات ماساودن صاف اولمش قلب عارفه و زینکار غیر خدادن مجلی اولمش آینه دل آگاه عاشق صادقه چش اتوار تجلی ذات بیچونک پرتوی منعکس اولدی و رفع حجاب بشربه ایله شعاع اتوار جمال بی نشانک ظهور بولدی اول تجلیک ظهوری سبيله و اول مشاهده اتوار جمال الهک سروریه قلب مجلا سینه ساطعان عشقک غایب سبيله بک خرامان کی بلا اختیار قهقهه ایله اول عارف برخنده و برضیک فرخنده ایدر که انده عاقلار مخیر اولور اما اول عارف اول خنده نک لذتندن و کمال استغرا قندر (اللهم زدنی نحر افیک) دیوب بو عاقله حصولی ممکن اولمین و تحمل اولمین بلا حجاب جمال الله مشاهده سنی طعمه اولوب طلب ایشدر دیکدر الله اعلم بالصواب

﴿ جلوه کرد رخت روز ازل زیر نقاب ﴾ کین همه نقش در آینه او هام افتاد ﴿ روز ازله سنگ رخک نقاب التندن بر جلوه ایلدی که بو دکل نفیله و همملر آینه سده دوشدی (مفردات) (جلوه) لطیفه (کرد) ایلدی (رخ) یکا (ت) خطایه (روز) کوندز (ازل) م (زیر) اشغی (نقاب) پرده (این) بو (همه) جله (نقش) م (در) فی (آینه) م (او هام) جمع وهم (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) یارب کرچه (لاتدر که الابصار الخ) پیور دک اما عاشق بو عاقله ممکن اولمین مشاهده جمالک طعمه نجه اولسون که روز ازله کر ممکن ارواح مجرد لرین اوزره زیر حجاب عزندن ذات شریف بیچونکه اسماء و صفاتک مظاهر اولدین و اتوار قدسیه ذاتیهک جیع ارواح اوزره رش و محیط اولدین اظهار ایله عرض جمال پیور مش ایدک و اتوار ذاتیهک مشاهده سنی جلوه سبيله عاشق و عارف لر جان طویور مش ایدک دماغ جانده اول لذت مشاهده قالدی بیچون بو عاقله عارفک عبرت نظرند جیع اشیا مظاهر اسماء و صفات الله اولدین نمایان اولیجق عالم ازله اولان جلوه بی مذكر اولوب بوجه تجلی نقوش اسماء و صفات عاشقک آینه او هامنه دوشدی وانی طعمه دوشور و امید وارا ایلدی

﴿ این همه عکس می و نقش مخالف که نمود ﴾ یک فروغ رخ ساقیت که در جام افتاد ﴿ بود کل می عکسی و مخالف نقش که کوردی ساقیتک رخسک شله سیدر که جامه دوشدی (مفردات) (این) بو (همه) جله (عکس) م (می) شراب (نقش) م (مخالف) م (نمود) کوردی (یک) بر (فروغ) شله (رخ) یکا (ساقی) م (است) در (در) فی (جام) قدح (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) بو عاقله کورینن جیع مظاهر جمال و کرک مظاهر جلال

﴿ مکنون ﴾

(عکس روی تو چو در آینه جام افتاد) * عارف از خنده می در طمع خام افتاد) عکس روی تو اضافتی بیایه خنده می و آینه جام اضافتی بیایه خنده می اضافتی لایمه و طمع خام اضافتی بیایه خام بونده ایهام طریقله منکور در زیر خام قایماش شرابه و چک نسنه به دیرل * محصول بیت * سنگ رویک عکسی چونکه آینه جامه دوشدی یعنی شراب قد حنه دوشدی عارف یک خنده سندن یعنی سنگک لایمه دوشوب می برق اور دیغندن عارف باده ناپخته طعمه ویا حاصل اولن طعمه دوشدی حاصلی سنگک رویک عکسی باده به دوشدکی سبيله باده منور اولدی پس عارف دائما سنگک عکسک باده به دوشک رجاسبيله طمع خامه دوشدی یعنی باده به دوشدی دیکدر (حسن روی نویک جلاوه که در آینه کرد * این همه نقش در آینه او هام افتاد) حسن روی تو اضافتی لایمه در یک با حرف سبب آینه او هام اضافتی بیایه در * محصول بیت * سنگ رویک کوزلکی بر جلاوه سبيله که آینه ده ایلدی یعنی آینه ده بر جلاوه ایلک سبيله بو قدر نقش آینه او هامه دوشدی یعنی هر کس که آینه ده حسنک جلاوه سنی مشاهده ایلدی کور کند اول حسن منعکس اولوب سکا عاشق اولدی حاصلی هر کسه بر غیر درلو تجلی ایلک و هر کسک آینه و همند بر غیر درلو منقش اولدک

مکون اولان ساقی حقیقتک و صانع بیچونک مکوناته برنجیلندن و براراده علیه سنگ نهلقندن ظهور بولشدر که (انما امره ان اراد شیاً ان یقول له کن فیکون) دل آگاه اولانه لایق اولان بودر که اراده سنی حقک اراده سنده محو ایلیوب قضای حق تسلیم و تقویض امور الی الله ایتکدر بخالفتم ایتکدر

﴿ چه کید در بی دوران زود چون پرکار ﴾ هر که در دایره گردش ایاام افتاد ﴿ نبلیه که دوران اردنن پرکار کی کتبه هر کیم که ایام کردشک دایره سنده دوشدی (مفردات) (چند) نه (کند) ایلیه (در) فی (بی) ارد (دوران) دویچی (نبود) کتبه (چون) مثل (پرکار) پرکل (هر که) هر کیم که (در) فی (دایره) م (گردش) دونک (ایام) کونلر (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) عبد عاجز بخت عاقله نجه بیک تدبیر آینه سینه ایشله بلور که لاراد لقضاءه و لامانع حکمه در همان حضرت نبی صلی الله علیه وسلم پرکار دایره می کی تصویر پیور دینی دایره اجلدن طشره طول امل تدبیرن ایتیه هر کیم که حکم و قضاء الهیه ایلدیمی و بی بقا اولان دایره فلاک ایچنه دوشدی زیرا اجل سنی ایلد (کل نفس ذائقة الموت) در

﴿ آن شدای خواجه که در صومعه بارم بینی ﴾ کارمن بارخ ساقی و اب جام افتاد ﴿ اول کندی ای خواجه که کیر و بینی صومعه ده کوره سن بنم ایشم ساقیتک رخسه و جامک آینه دوشدی (مفردات) (آن) اول (شد) کندی (ای خواجه) ای اولو کشی (در) فی (صومعه) عبادتخانه (باز) کیر و (م) بینی (بینی) کوره سن (کار) ایش (من) بن (با) للاملابسه (رخ) یکا (ساقی) م (اب) دواق (جام) قدح (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) آرزوی نفس اولان طول املدن و سائر مشتهیات نفسانیه دن خلاص اولوب لذت رو حائشه و نجه عشق و محبت و اصل اولق ماسوی الیه دن قطع علاقه ایله کوشه عزتده و صومعه عبادتده نجه اربیلر کرکدر که بوانت روحانی و نجه عشق اولان مشاهده جمال سبحانی حاصل اوله بعد المشاهده معبد و عزاته حاجت اوایوب (فایده) توانوا قنم وجهه الله سری ظاهر اولو بومعنايه مظهرینده اشاره حافظ پیور که ای زهد خشک اول اول مرتبه ده اولان حال بشدن کندی کیر و بینی صومعه ده کوره من سین بحمد الله شدی بنم کارم مشاهده جمال الله و نجه عشق اولان وصلت الی اللهدر

﴿ زیر شمشیر غمش رقص کنان باید رفت ﴾ کانکه شاکشته اونیک سرانجام افتاد ﴿ الگ غمی شمشیرک التنده رقص ایدرک کتک کرک زیرا اول کیمسه که الگ مقوی اولدی عاقبتی ابو دوشدی (مفردات) (زیر) الت (شمشیر) قلیج (غم) م (ش) ضمیر (رقص) م (کنان) ایدیمی (باید) کرک (رفت) کتک (که) زیرا (آنکه) اول کیمسه که (شد) اولدی (کشته) مقبول (او) ضمیر

هر کی که جانک کشته محبتی اوادی عاقبتی ابو دوشدی یعنی عاقبتی خیر اوادی

عاقبت معنایه در * محصول بیت * جانانک غمی شمشیرک التده رقص ایدرک کتک کرک یعنی شونه سونه صفای قلبه الگ غمی قبول ایلک کرک زیرا محبت و عشقک مقتضای بودر که شمشیر غم جانانی جان ودل ایله قبول ایلیه زیرا (چه کند کز بی دوران زود چون

پرکار * هر که در دایره گردش ایام افتاد) بی دوران اضافتی لایمه در دایره گردش ایام اضافتی لایمه در * محصول بیت * نه ایلیه که دوران آرنجه پرکار کی کتبه یعنی سینه قادر در که دورانه اوایوب الگ آرنجه کتبه یعنی دورانه تابع اولامغه قادر کدر هر کسه که دایره گردش ایامه دوشده یعنی دنیا به کلن البته گردش ایامه تابع اولق کرک نکیم مشهور در مصراع * کوردک زمانه اویمدی اوی سن زمانه به (آن شدای خواجه که در صومعه بارم بینی * کارمن بارخ ساقی و اب جام افتاد) الگ مشار الهی بخود قدر آن حال شد دیکدر شدد بونده رفت معنایه در ای خواجه خطاب عام در هر ایشده بایونده صله در کارمن ورخ ساقی و اب جام اضافتی لایمه در * محصول بیت * ای خواجه اول حال کتدیکه دخی بینی صومعه ده کوره سن بنم ایشم صومعه ده کور من سین زیرا بنم ایشم رخ ساقی به و اب جامه دوشدی یعنی رند باده نوش اوادم شدد نیکبر و بینی صومعه ده کور من سین (زیر شمشیر غمش رقص کنان باید رفت * کانکه شاکشته اونیک سرانجام افتاد) زیرک شمشیر اضافتی لایمه در و شمشیرک غم بیایه شین ضمیر جانانه راجعدر رقص کنان الف و نون مبالغه ایچوند و رقص کن وصف ترکیبدر رقص ایدرک دیکدر رفت بونده رفت معنایه در کانکه که حرف تعلیل الگ اصلنده انکس که ایدی کس حذف اولوب کاسم قلوب برینه کدی حذف و اتصال طریقله اکشته او ضمیری جانانه راجعدر نیک سرانجام عاقبتی ابی دیکدر ز بر سرانجام

(من مسجد بخرايات نه خود افتادم * اينم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد) ادات نفي معنی چهندن افتاده مقید در تقدیر کلام با اختیار خود نیفتاد مدراينم

(نیک) (بو) (سراجیام) عاقبت (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) حاصلی دولت مشاهده چال الله طالی اولاه (اشد البلاء علی الانبياء الخ) وما اودى نبي مثل ما اوديت (حديث شریفی سرمنجه انفسی و آفاق هر نه کونه بلا و اذا کادکده درونی خندان و فرحناک اولوب رقص ایتک کر کدر زرا (اقتلاونی یا فناء * ان فی قتل حیاة فی حیاة) سرمنجه حق تعالی ک عشق یوانده مقبول اولانک عاقبت حیدر اولمی لار سیدر

من مسجد بخرايات نه خود افتادم * اينم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد * بن مسجدن میخانه کنسد و اختیار له دوشدم یو بکا زل زماندن عاقبت حاصلی دوشدی (مفردات) (من) (ن) (ز) (من) (مسجد) م (با) (للملابسة) (خرابات) (میخانه) (نه) (نفي) (خود) (کندی) (افتادم) (دوشدم) (این) (بو) (م) (کا) (از) (من) (عهد) (زمان) (ازل) (م) (حاصل) (م) (فرجام) (عاقبت) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) بکا بوضوئی ترک ابدوب منابه واصل اولتی و جذبات عشقه فانی فی الله و باقی بالله مرتبه من بولق بنم کسدو سیمله دکادر بلکه بودولت بکا روزانده حق تعالی ک بلا علت انعام واحساننددر یو عاقبت حیدر یکی و بومرتبه عظمی امر ریدن و اسرار عشقندر

غیرت عشق زبان همه خاصان بیرد * کونجاسر غش دردین عالم افتاد * عشق غیرتی ججع خاصلرک زبانی کسدی که اول اللهک غمی سری عوامک اغرنه قسندن دوشدی (مفردات) (غیرت) (م) (عشق) (م) (زبان) (دل) (همه) (ججع) (خاصان) (خاصلر) (بیرد) (کسدی) (او) (ضمیر) (بکا) (قنده) (م) (غم) (م) (ش) (ضمیر) (در) (فی) (دهن) (اغز) (عام) (عوام) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) هر کیکه اسرار دین ور موزات عشق او کر دیکلر اغزنی دیکلر واوزینه مهر اورد بلر زرا غیرت عشق واقف اسرار اولان خاصلرک زبانی کسدی عوامک اغرنه بواسرار غم الهی و مرزات عشق نامتاهی قسده واقع واور اولان زرا (من لم یذق لم یعرف)

هردمش با من دل سوخته لطفی دکرست * این کداین که چه شایسته انعام افتاد * هر دم اول اللهک بن کوکلی یاتمه برغیری لطفی وادر بو کدانی کور که نه عجب انعامه لایق دوشدی (مفردات) (هردم) (هر نفس) (ش) (ضمیر) (با) (للملابسة) (من) (بن) (دل سوخته) (کوکلی) (یاتمه) (لطف) (م) (با) (وحدیثه) (دکر) (غیر) (است) (در) (این) (بو) (کدا) (قندر) (بین) (کور) (چه) (عجب) (شایسته) (لایق) (انعام) (م) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) خصوصاً صابحه الله آتش عشق الهیه الیه بن قلبی یاتمه حق سبحانه و تعالی حضرت تبارک تجلیات معنویه لاندن و اسرار لاندن هر بر نفسده لایق محضی نیجه اطف و احسانلری وار درای او او ابصار اولان ذات یو کدانی کور که ور ای عقلمه نه عجب انعامه لایق اولدی اعنی القلوب اولان عوام کالیه و ام بواسراری قنده بیلور بیه من

درخ

هر ساعت بکا تازه لطفی وار یو کدانی کور که مباح لغله لایق انعام واقع اولمندر که جانان تازه تازه اطف و احسان ایدرا کا

(درخ زلف تو آویخت دل از چاه دقن * آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد) خم زلف تو اضافتی لامیه در آویخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشنده مشعر کدر یعنی آصدی و آصدی دیمکدر آویخت یا پیشتی معنا سنده کلور تکیم کلسانده برعیمی غلام حکایه سنده * بدو دست در سکان کشتی * آویخت ایکی الیه تکیم دومنه باشدی دیمکدر پس یونده آویخت باشدی دیمکدر چاه دقن اضافتی لامیه در اکک چغوری دیمکدر * محصول بیت * کوکل چاه دقن سنک زلفک قلابسه باشدی آه کیم بیچاره کوکل قیسودن طشره چیقوب طوزاغه دوشدی چاه دقنی زندان چغورینه و زلفی طوزاغه تشبیه ایشدر (صوفیان

جمله حریفند و نظر بازوی * زین میان حافظ دل سوخته بدنام افتاد) حریف لغتده همیشه به دیر یعنی هم صنعت استعماللرند باده مصاحبه دیر نظر باز اصطلاحلرند محبوب دوسته دیر حافظ دل سوخته اضافتی بیانه در * محصول بیت * صوفیلر جعبه باده نوش و محبوب دوستدر اما یونلرک اراستنده حافظ دل سوخته بدنام دوشدی یعنی صوفیلر استنده یونلر الیه مشرک اولوب کارده هم پیشه اولدی دیمکدر (وله ایضا) (نقد صوفی نه همه صافی بیفش باشد * ای بسا خرقه که شا بسته آتش باشد) نقدن مراد بالفعل حاضر اولان خالدر تکیم بر غلک مطافنده کلسه کرک که نقد هارا بود ایا که عیاری کیرد * پس نقد صوفی صوفیت بالفعل حاضر اولان حالی دیمکدر نه ادات نفي معنی چهندن باشد لفظنه مقیددر صافی بیفش اضافتی بیانه در غش غینک فحشی و کسر یله لغتدر خیانت و حیله معناسنه صافک مقابلدر پس بیفش صافه نسبت نا کید و تقریر حکم شده واقعه رای حرف ندا متاداسی محذوف تقدیری ای خواجه دیمکدر بسا چوق * محصول بیت * صوفیتک بالفعل حاضر اولان حالی جعبه علانسر صافی دیکدر یعنی هر چهندن صوفی پاک و بی زرق و بی ریادکدرای خواجه نیجه نیجه خرقه واردر که آتسه لایق خرقه دن مراد صوفی کندی دکر محل واراده حال قیلنددر یعنی نیجه مرانی صوفی رجم بالاچار و احراق بالنار لایقندر (صوفی ما که زورد سحری مست شدی * شامکاهش نکران باش که سرخوش باشد) صوفی ما اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت وورد سحری اضافتی بیانه در

درخ زلف تو آویخت دل از چاه دقن * آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد * کوکل دقن چاهندن سنک زلفک بوکلند آصدی که چاهندن طشره کلدی و داهه دوشدی (مفردات) (در) (فی) (خم) (بوکلم) (زلف) (م) (تو) (سن) (آویخت) (اصلدی) (دل) (کوکل) (از) (من) (چاه) (قبو) (زنج) (چکه) (آه) (که) (م) (ان) (ن) (چه) (قبو) (رون) (طشره) (آمد) (کلدی) (در) (فی) (دام) (طوزاق) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) ذات الهیه به خاص اولان انوار قد سبه لاهوتیده استغراق نعمتندن کوکل صفات الله الیه اتصاف مرتبه سین بولش ایدی آه اول نجلی انوار الهیه دن کوکل طشره صوره و بشریت جا نبسته کلدی قید وجوده و حجاب صورت پیهو ده زرا ندوده دوشدیکه (قلوب الاحرار بین التجلی والا ستار) دینلشدر

صوفیان جمله حریفند و نظر بازوی * زین میان حافظ دل سوخته بدنام افتاد * صوفیلر جمله حریفند و نظر بازو در اما یو اورنه دن دل سوخته حافظ بدنام دوشدی (مفردات) (صوفیان) (صوفیلر) (جمله) (م) (حریفند) (مصاحبه) (یار الیه انیسلر) (نظر باز) (نظری) (آچقر) (ولی) (اما) (زین) (بوندن) (میان) (اورنه) (حافظ) (م) (دل سوخته) (قلبی) (یاتمه) (بدنام) (قیح) (نامی) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) ار باب مشاهده اولان صوفیلر جمله محبوب حقیقی الیه انیس و جلبلر و تجلی دائمی اوزره نظرلری جمال حقه باز و ناظر و استغراق انوار تجلیانده حاضر در اما یو ارادن قلبی یاتمه و صبغة الله یو یاتمه حافظ استار سبیلله بدنام دوشدیکه آتش فرقت آتش حرقندن اشددر * وله ایضا *

نقد صوفی نه همه صافی بیفش باشد * ای بسا خرقه که مستوجب آتش باشد * صوفیتک نقدی دوکلی غشسر صافی دیکدر ای طالس چوق خرقه که آتسه لایق او اور (مفردات) (نقد) (م) (بونده) (عمل) (اعتقاد) (معناسنه) (در) (صوفی) (م) (نه) (نفي) (همه) (جمله) (صافی) (م) (بی غش) (خیانتسر) (باشد) (اوله) (ای) (حرف ندا) (بسا) (چوق) (خرقه) (م) (مستوجب) (لایق) (آتش) (م) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) صوفی ص ورت پرست اولوب عشق و درد الهیه واصل اولمیلرک ججع علاری و اعتقاد لری ریا و معصنه دن صافی خالص لوجه الله دیکدر ای طالس حق چوق خرقه وجود وار در که عسلنده شرک و ریا ایتک سبیلله عذاب اللهه و آتش دوزخه لایق اولمندر

صوفی ما که زورد سحری مست شدی * شامکاهش نکران باش که سرخوش باشد * بزم صوفی که سحری ورد دن مست او اور دی اخشام وقتی اکا نظر ایدیمی اون که سرخوش او اور (مفردات) (صوفی) (م) (ما) (بز) (من) (ورد) (م) (سحری) (م) (مست) (لذت) (عبادته) (مستغرق) (شدی) (او اور دی) (شامکاه) (اخشام) (وقتی) (ش) (ضمیر) (نکران) (نظر ایدیمی) (باش) (اول) (سرخوش) (نکران) (باشد) (او اور) (معنای اشارتی) بزم شهرک لذت عشقندن خبردار اولیان ظاهر پرست صوفیلر بن

۱۲۶

دل

صوفی ما مبتدا مصراع ثانی خبری شامکاهش شامکاه اخشام وقتی دیمکدر تکیم صبحگاه صباح وقتی دیمکدر زرا کا * مشترکدر زمانه مکان پیشنده شین ضمیر صوفی به راجعدر نکران صفت مشبیه در نکریدن لغتده بقغان معناسنه در اما یونده ناظر معناسنه در باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر باشیدن صیورت معناسنه ناظر اول دیمکدر که حرف بیان سرخوش و اور سیمله خالک صفتی فا فید ضرورن ایچون قهقهه به اشمله او قوم ک کرک یعنی قهقهه به مائل زرا بو غزلده شینک ما قبلی مفتوحدر * محصول بیت * بزم صوفی که سحر وقتک وردندن مست او اور دی

یعنی وجد ایدر دی اخشام وقتند ناظر اول که سر خوش اولور یعنی شجر وز دنده امیر یوب مستانه لك كوستن صوفیخ اشخام سیر ابله که باده مستی اولور (خوش بود کر محک تجربه آید بمان * تاسیه روی شود هر که دروغش باشد) محک
 همک کسر به اسم آندر حک محک دن یعنی نصر یا بک مضا عقندن بر نسنه سوره جک الت مثلا التون ویا کوش سوره جت
 سیاه طاشه محک دیرل تجربه به اضافتی

کور که وقت سحر ده خلوت کوشه سنده بالرنده بر احد اولدیغدن اورد
 واذکار لرین خلوص قلب ایلدوب لذت عبادته مستغرق اولوردی یوم آخرته
 نسبت ابله لیل اولان کوندزده خلقه کیجه لایندکری عبادتی ریا اظهار ایتک
 سبيله امان نظر ابله که عجب وریا شرایله سر خوش وسکران اولوب کبر ابله
 آورده وشرك خفيله استنبذ بالله (ان الله لا یغفر ان یشرک به) وعبدنده داخل اولور

خوش بود کر محک تجربه آید بمان * تاسیه روی شود هر که دروغش باشد
 لطیفدر اگر تجربه محکی اورتایه کله تاسیه روی اوله هر کیم که انده خبانت وحيله
 اوله (مفردات) (خوش) م (بود) در (کر) (محک) م (تجربه) م (آید) کله
 (بمان) اورتایه (تا) حتی (سیه) م (روی) وز (شود) اوله (هر که) هر کیم که (در)
 فی (او) ضمیر (غش) خیانت وحيله (باشد) اوله (معنای اشارتی) (اخفی من دیب
 النمل) اولان ریای اظهار ایتکه تجربه محکی اولان عشق الهی اگر اورتایه
 کله وقلبه ظهور ایلد زرا لذت عشقه واصل اولان هر نه قدر عالم وعابد دخی
 اولسه بنده اسیر نفس اولوب حیرت اختیار لکدن خلاص اوله من وحق باطلندن
 فرق ایتوب استنبذ بالله (یحسبون انهم یحسنون صنعا) زمره سندن اولور
 اورتاده عشق الهی محکی کر کدر که نفاه یوزلی مغشوش خائن ابله خالص اتون کبی
 قلبی صافی اولرلر فرق و تمیز اوله

ناز پرورد تنعم نبرد راه بدوست * عاشقی شیوه رندان بلا کش باشد
 ناز و تنعمه بسلطنت خدایه بول ایلتن عاشقانی بلا چکی رندلر کار و شیوه سیدر
 (مفردات) (ناز) م (پرورد) بسلطنت (تنعم) نعمت (نبرد) ایلتن (راه) بول
 (بدوست) خدایه (عاشقی) عاشقانی (شیوه) حرکت خوب (رندان) عیارلر
 (بلا کش) بلا چکی (باشد) در (معنای اشارتی) ای جبه و دستار ابله واکل
 وشرب کالانعام بی شمار ابله و مال وجاه مانند مار ابله واتواع تنعم ابله نفسی کلینی
 بسلیجی علماء رسمی وعابدان صورتی یوناز و تنعمه بسلطنت کلب عقور بوقدر
 تعلقات ابله غوائل وعوایدن سالم اولوب فارغ قلب ابله اطاعت و انقیاد ایدوب
 وصلت خدایه بول بولامز وعشق ابله اخلاص مرتبه سته ابره من انجق بوعاشقانی
 فقر وفاقه واتواع بجا همدات ابله اعمال شاقه به تحمل ایدوب بلا چکی رندلر
 (ولایضا فون اومه لایم) مرتبه سین بولان مردلر کار و شیوه سیدر یوخسه
 کر کس کبی جیفه خوار و محبت جیفه دنیا ابله قلبی وقالی مر دار اولنلر کاری دکدر

غم دنی * دنی چند خوری باده بخور * حیف باشد دل دانا که مشوش باشد
 دنی دنیا ک غنی نیجه بر سرین شراب ایج حیف اوله که دانا ک قلبی مشوش اوله
 (مفردات) (غم) م (دنیا) م (دنی) ایج (چند) نیجه (خوری) بر سرین (باده)
 شراب (بخور) یج (حیف) یازق و غرر (باشد) اوله (دل) قلب (دانا) عالم
 (مشوش) مختل (باشد) اوله (معنای اشارتی) ای قبل وفان مسخره سی اولوب

حقیقت
 * محصول بیت * خواجه خطاب عالم طریقه بهر بر سرین باده ایج جفدر که دنیا ک کوکلی ویا دانا
 کوکلی مشوش و بریشان اوله یعنی باده ایچوب صفا سورر دنیا غنه دوشوب کوکله نه نشویش و بر سرین دیکدر

(خط ساقی کر ازین کونه زند نقش برآب * ای بسارخ که بخونابه منقش باشد) ازین کونه بونک کبی دیکدر لکن بونده
 از ضرورت وزن ایچون کلسد رایی

کونه دینلسه یه بومعانی افاده ایدردی نقش
 برآب نقشدن مراد خطدر که تازه صفالدن
 کنایدر شعر اولنده و آیدن مراد عارضدر
 یعنی صفال بتن رسوا وزره نقش اورمقدن
 مراد عارض اوزره نازه خط ظهور
 ایلکدر ای حرف ندا مناداسی مخدوفدر
 ای خواجه دیکدر بسا چوق که حرف
 بیان بخونابه بامع معانسته در خونا به قائلو
 صودی دیکدر منقش اسم مفعولدر تغیل بایندن
 * محصول بیت * خط ساقی کر بونک کبی
 صرا وزره نقش اورمقدن صو کبی صافی
 و بلا عارض اوزره خط ظهور ایدوب حالی
 اوزره فالور سه و تزیاد اوزره اولوب یوزلر سه
 ای خواجه چوق عاشق دخی خواب
 ابله منقش اولور یعنی چوق عاشق فان
 اغلدوب یوزلی خون آلود اولور دیکدر
 (دلق و سجاده حافظ ببرد باده فروش *
 کر شراب از کف آن ساقی * مهوش باشد)
 باده فروش وصف ترکیدر فروشیدن
 باده صاتیجی دیکدر کف آن اضافتی
 لامیه در وساقی * مهوش اضافتی بیایه
 * محصول بیت * حافظ خرقة و سجاده سنی
 باده فروش ایلدر یعنی حافظ خرقة
 و سجاده سنی باده فروشه شراب بهاسی
 و برادر شراب اول ساقی * مهوش
 الندن و آوچندن اولور سه یعنی شرابی که
 اول ساقی * مهوشن ایچه اسباب زهد
 و تقوای هب شرابه و بر (وله ایضا)
 (نفس برآمد و کلام از تو بر نمی آید * فغان که
 بخت من از خواب در نمی آید) نفس برآمد
 نفس چیقده نفسدن بوند روح مراد در
 و احوالیت افاده ایدر بر نمی آید حاصل
 اولر دیکدر که حرف بیان بخت من اضافتی
 لامیه در نمی آید در حرف تا کب نمی آید
 بیدار اولر یعنی او یا من * محصول بیت *
 جان چیقده یعنی اولدم حالو که سندن

حقیقت معرفه الالهک ذوقیسنه واصل اولیان عالم متهنک وجاهل منسک نیجه
 بردنی دنیا ک غنی بر سرین و محل تجلی و معرفه الله اولان قلب ابله فانی و غدرار
 دنیا ک نفع و ضرر دنی تفکر ایدوب المنور سین کل بو هوای نفسی ترک ایدوب
 (العشق ناز فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) اولان شراب عشق الهی بی نوش ابله
 یوخسه عالم وعابد قلبی تعلقات ماسوی ابله مشوش و مختل اولق حیف در ولایتی دکدر

خط ساقی کر ازین کونه زند نقش برآب * ای بسارخ که بخونابه منقش باشد
 ساقی ک خطی اگر آب اوزره نقشی بونک کبی اوره ای چوق بکاف که قائلو یا شله
 منقش اولور (مفردات) (خط) یازی (ساقی) م (کر) اگر (ازین کونه) بونک
 کیدن (زند) اوره (نفس) م (بر) علی (آب) صو (ای) حرف ندا (بسا)
 چوق (رخ) بکاف (بخونابه) فانی صو ابله (منقش) نقشنش (باشد) اوله
 (معنای اشارتی) اگر معطی ازی وساقی حقیق لم یزل بوسه و کبی کثرت تغیلی
 اولان هر بر قلب اوزره بوله دنی دنیا سیه مائل و معرفه الله غافل و تعلقات
 ماسوی ابله مشوش وعاطل نقشنش برین اوروب تبدیل ممکن اولر حقیقده اگر بونکره
 نقش اوزره خط چکوب ببول قیلش اوله ای طالب معرفه الله اولان عاشق
 چوق کیمه ما یوس اولوب کوزلندن قالی یا شله دو کله بکافلرین قالی باش ابله
 منقش ایدردی لکن (لایس من روح الله الا لقوم الکافر ون واولسک
 یدل الله سیئاتهم حسنت) آیت کریمه لری سر نیجه وفق شرع اوزره سعی وغیرت
 ایدوب خوف ابله رجا بندده قلب آکا ابله تجلی حقی و عنایت فیاض مطلق
 مراقب اولق کر کدر

دلق و سجاده حافظ ببرد باده فروش * کر شراب از کف آن ساقی * مهوش باشد
 باده فروش حافظ دلق و سجاده سنی ایتور اگر شراب اول مهوش ساقی
 الندن اوله (مفردات) (دلق) خرقة (سجاده) م (حافظ) م (ببرد) ایتور
 (باده فروش) شراب صاتیجی (کر) اگر (شراب) م (ز) من (کف) ال (آن)
 اول (ساقی) م (مهوش) ای کبی (باشد) اوله (معنای اشارتی) اتوار عیاذله
 برده ظلمت لری ازاله ایدوب کمال تدنسه اولان بنده بیچاره زینته شراب عشقی نوش
 ایتکلکه استعداد بخش ایدوب عاشق و معشوقانی یوزندن متاع حسنی بازار ایدیمی
 واهب العطایا اولان حضرت الله محضا عنایتندن حجاب اولان حافظ دلق
 وجود ذیلی وریا و سیه ابله اولان سجدهات و عبادات صور بسنی اخلاص
 و روحانیه تبدیل ایدر اگر اول منور عالم اولان ساقی حقیق کندی بدقدر تیله
 شراب معرفتی عنایت ایدر سه معنا الله بهمانیته الازیله بجاه خبیبه محمد صلی الله
 تعالی علیه وسلم
 * نفس برآمد و کلام از تو بر نمی آید * فغان که بخت من از خواب در نمی آید
 نفس بوقاری کلامی و مرادم سندن حاصل اولر فغان که بنم بختم خوابدن بیدار
 مراد حاصل اولر حیف که بنم بختم خوابدن یعنی او یخو دن بیدار اولر سابقا بختک خوابده اولسق و بیدار اولر ق احوالی
 تفصیل اولسدر تکراره احتیاج یوق

(صبا بچشم من انداخت خای از کویش * که آب زندگیم در نظر نمی آید) بچشم با حرف صله چشم من اضافتی لامیه در خای با حرف وحدت کویش اضافتیده

لامیه در و شین ضمیر جانانه راجع در که حرف تعلیل زندگیم کاف حرف رسمیدن بداند و یا حرف مصدر آب زندگنی در لک صوبی دیکدر آب حیات معاشه میم متکلم معنی جهندن نظره مقید در در نظر تقدیرنده در حرف صله در با معنایه * محصول بیت * صبا بچشم من کوزمه انک کویش بر خاک آندیکه آب حیات کوزمه کبر معنی انک خای کوزمه توتیا اولی آب حیوانه انفسا تم بوق دیکدر آله خاک متضادان اولدیغی ایچون ایکینی برینده جمع ایلدی حالو که آب خاکدن چیتار (قد بلند تر انا بر نمی کیرم * درخت کام و مراد م بهر نمی آید) قد بلند اضافتی بیاید در و ز اضافتی لامیه تابونده توفیق ایچوندر مادام معنایه بیر با حرف صله بر اسعد رسیده معنایه درخت کام اضافتی بیایه

کام و مراد لفظان مترا دفاند بر بیایه حرف صله در بر بونده ابهام طریقه در میوه وسینه معنایه در سنک قد بلند یکی سینه طوتمجه یعنی سینه ده چکمنجه بچم درخت مراد م میوه به ونجه به کلز یعنی مرادم حاصل اولز (مقیم زلف توشد دل که خوش سواد دی دید * وزان غریب بلاکش خبر نمی آید) مقیم زلف تو اضافتی لامیه در در مقیم زلفه اضافتی اسم فاعل مفعول اضافتی در که حرف تعلیل سواد با حرف وحدت غریب بلاکش اضافتی بیایه * محصول بیت * کوکل سنک زلفک مقیمی اولدی یعنی زلفکده قرار ایلدی زیرا کوکل سواد کوردی یعنی زلفکی کوکلر جو قلقدن معور و آبادان کوروب آند توطن ادوب قرار ایلدی و اول بلاکش غریبیدن خبر کلز یعنی کیسه بیلز که سواد زلفده خالی نه اولدی که خبر و بره سواد شلکلی نسبت سواد زیاده خوب واقع اولشد

اولز (مفردات) (نفس) م (بر) یوفاری (آمد) کادی (کام) مراد (از) من (تو) سن (بر) حاصل (نمی آید) کلز (فقدن) م (نحت) طالع (من) بن (ز) من (خواب) او یقو (در) زند (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) عزم آخره بتدی وموتم قریب اولدی ای ارجم الزاجین و واهب العطا یا بلاعات اولان ریم سندن نیجلی ذات شریفک نورینه مستغرق اولقی مرادم حاصل اولدی آه و فریاد و فغان شمد نصکره بچم ایچونکه نحت خواب آلودم بیدار اولدی

صبا بچشم من انداخت خای از کویش * که آب زندگیم در نظر نمی آید

صبا بچشم من انداخت خای از کویش * که آب حیات بچم چشمه رخا آندی که آب حیات بچم چشمه کلز (مفردات) (صبا) مراد نسیم صبا (با) للملا بیه (چشم) کوز (من) بن (انداخت) آندی (خاک) طبراق (با) وحدتیه (از) من (کوی) محله (ت) خطایه (آب زندگنی) آب حیات (م) ضمیر (در) فی (نظر) م (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) محمد الله یارب سنک وسیله قیادت یغمر می شد کامل بیه سنک اذلت ایله کیبای اسرار وحدندن قلب مفشوشه نظر و همتله بر اثر فیض ربانی ایشدردی که آب حیات صورتی بچم نظریه کلز زیر حیات ابدی ذوقن بولان حیات فایه دن مستغیدر

قد بلند تر انا بر نمی کیرم * درخت مرادم بر نمی آید

سنک بلند قدی نا که سینه ده طوتمدم بچم کام مرادم درختی میوه و برمن (مفردات) (قد) م (بلند) یوکسک (ترا) سنک (با) للملا بیه (بر) سینه (نمی کیرم) طوتمدم (درخت) افاج (کام) زاند (مرادم) م (م) ضمیر (با) للملا بیه (بر) میوه (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) یارب کریمکدن بونده روی سیاه که اخلاص واستقامت احسان ایله که سنک اسرار ادویه کدن مقبول و عالی قدر قدیغک اخلاص واستقامت اثری فیض بولان سینه منشر جسده ثابت و مقرر اولدجه درخت مرادم میوه و برمن که مقصود اصلین اولان وصلت کامله بچم ایچون حاصل اولز

مقیم زلف توشد دل که خوش سواد دی دید * وزان غریب بلاکش خبر نمی آید

کوکل سنک زلفک مقیمی اولدی زیرا بر ایلغیف سواد کوردی و اول بلاکش غریبیدن خبر کلز (مفردات) (مقیم) اقامت ابدیجی (زلف) م (تو) سن (شد) اولدی (دل) کوکل (که) زیرا (خوش) م (سواد) شهر (با) وحدتیه (دید) کوردی (واو) دخی (ز) من (آن) اول (غریب) م (بلاکش) بلاچکی (خبر) م (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) محمد الله کوکل سنک ذات شریفک خاص اولان انوار تجلیات صفاتک طرفنده مقیم و مستغرق اولدی غیری رجا نب آخره میل ایلدی زیرا (علیکم بالسواد الا عظم) حدیث شریفی سرمنجه کوکل اول طرف

اسرار

معمور به درلر و استنبول و مصر و شام کی شهر لره سواد اعظم دیرلر بونده الفه

(مکر بروی دلارای بارما ورنی * بهیج وجه دکر کار بر نمی آید) بروی با حرف سبب رویک دلارایه اضافتی بیایه و باره و بارما به اضافتی لامیه در دلارای وصف ترکیبدر آرا میدندن کوکل بیه بیجی معنایه یعنی شوق و ضیا و بریجی معنایه ورنی واکر نیدن محققدر والا دیکدر یوخسه معنایه بهیج وجه بیایه حرف سببید روجهک دکر اضافتی بیایه در برویک باسی و بهیجک باسی غنی آیده متعلقدر یونده کار مبتدا و ما بعدی خبری * محصول بیت * مکر بزم بارمرک روی دلارای سببیه مصلحتدر حصوله

کله یوخسه بهیج بر غیری وجهله حاصل اولز یعنی عاشقکاری شرف روی جانانه حاصل اولور سه اولور والا عاشقکاری بر غیری وجهله آشایش بولز (زشت صدق کشادم هزار تیر دعا * ولی چه سود یکی کار کر نمی آید) شست شیندن صکره مثله کریشک اوق کزی چکن بره دیرلر صدق اضافتی

بسیایه تیر دعاده بویه در یکی بریسی دیکدر کار کر مؤثر دیکدر * محصول بیت * بیک دعا و اوقنی شست صدقندن ادم یعنی بیک دعا و اوقنه کشاد و بر دم حاصلی صدق بیک دورلو دعا اوقود م اما نه فایده بهیج بریسی مؤثر اولدی یعنی بوقدر دعا دن بهیج بریسی قبول اولدی زیرا قبول اولسه مرادم ال و بریدی شست و کشاد و تبر مراعات نظیر قبیلند در (کینه شرط وفازک سر بود حافظ * پروا کر زو کار این قدر نمی آید) کینه شرط وفا اضافتی لامیه در کینه اکسکرک دیکدر ر کینه معنایه ترک سر اضافتی مصدرک مفعول اضافتی بر واهر مفرد مخاطب وارکت دیکدر کار این قدر اصل آلام این قدر کار ابدی ضرورت وز نیچونون تقدیم و تأخیر قیلندی * محصول بیت * وفادارلق شرطنک اکسکرک کی ترک سر در * ای حافظ جانان بوانه جان و باش فدا ایلکدر پس وارکت آکر سندن بوقدر ایش کلز سه ترک سر ایلر سینه وفادار دکلر سینه و عشق جانانه به لایق اوله من سینه بعضی نسخه ده الی بیتلی بر غزل بولندی اگر چه اکثر و اوینده بولندی اما نقیم فایده ایچون آتی کنایت ایده لمز بر اداسی خواجه ادا سینه و سینه بکر غزل بو در (وله ایضا)

زشت صدق کشادم هزار تیر دعا * وزین میانه یکی کار کر نمی آید

صدق شستدن هزار دعا تیرنی آدم و بواورده دن بریسی اثر اید یجی کلز (مفردات) (ز) من (شست) اوق اثار کن شهادت بر ماغیله بایک کرشنی طوتمق (صدق) م (کشادم) آچدم (هزار) بیک (تیر) اوق (دعا) م (واو) دخی (ز) من (این) بو (میانه) اورته (یکی) ر (کار کر) اثر اید یجی (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) هدف مقصوده نصب عین ایله شهادت بر ماغیله تیر اندزلر کی اسرار و فیوضات قلبه و معارف ادویه و معانی خفیه رب العالمینه آشنا اولقی ایچون صدق قلب ایله صدهزار اوراد و احزاب و ادعیه مأثور و اوقیوب حق تعالی به نیاز ایلدم محو وجود ایدوب جان و باشی فدا ایتدیکجه و صورت عالی خراب ایلد کجه بهیج برندن بر اثر حاصل اولدی و مراد و مقصود اله کلدی

کینه شرط وفازک سر بود حافظ * پروا کر زو کار این قدر نمی آید

وفا شرطنک ادنامی ترک سردرای حافظ یوری اکر سندن بوقدر ایش کلیه (مفردات) (کینه) ادنی (شرط) م (وفا) م (ترک) م (سر) باش (بود) در (حافظ) م (رو) کیت (ز) من (تو) سن (کار) ایش (این) بو (قدر) مقدار (نمی آید) کلیه (معنای اشارتی) ای حافظ راه وصلت حقه و طریق معرفت و عشقه وفادارلق و حصول مقصود ایله بیدارلق ادنی شرطی ترک سر و افشای نفس اژدر در اکر سندن بوقدر ایش کلز سه بوعالی جاهه نازل اوله من سینه و رجال الله مرتبه سن بوله من سینه

زدل بر آمدم و کار بر نمی آید * زخود بدر شدم و یار در نمی آید

کوکلدن یوفاری کادم ایش یوفاری کلز کند مدن طشره اولدم یار کلز (مفردات) (ز) من (دل) کوکل (بر) یوفاری (آدم) کادم (کار) ایش (بر) یوفاری (نمی آید) کلز و حاصل اولز (ز) من (خود) کتدو (بدر) طشره (شدم) اولدم (یار) م

زدل بر آمدم و کار بر نمی آید * زخود بدر شدم و یار در نمی آید

واو معنای حالت افاده ایدرا یکی برده بیه کار بر نمی آید ایشم حاصل اولز دیکدر ز زخود بدر شدم خود بونده کندی معنایه در شدم بونده رفتم دیکدر کند مدن طشره کیت م یعنی کند مدن کچدم در بونده حرف تأکید در نمی آید کلز دیکدر * محصول بیت * کوکلدن چیتدم حالو که ایشم حاصل اولز کند مدن چیتدم کیتدم حالو که یار کلز یعنی یارک بولله کیتدی فدا ایلدم اما دخی یار کلز (در بن خیال بمرشد زمان عمر هنوز

* بلای زلف درازش بسر نمی آید (درین خیال دین مراد وصال جانان خیالیدر بسر شد با حرف صله وجه نهایت واردی دیکدر یعنی دو کندی معنائنه زمان عمر اضافتی لامیه در

﴿ ۵۰۶ ﴾

(نمی آید) کلز (معنای اشارتی) بحمدالله عون خدا ابله اول قدر مجاهده و سعی ابله که کوکدن و افکار قلبدن سلامت بولدم مرادم حاصل اولدی بلکه نفسی و وجودی ترک ابلدم بنه مقصودم اولان یارگادی کرچه سعی لازمدر اما اول سعی موجب حصول مقصود دکلدر بیلدکه صوری و معنوی چله عطا و نعم لایخصی معطی حقیقی اولان حضرت اللهکدر قولک کندودن بیلوب عجب و غرور ایتمی محضا وسوسه شیطانی در علامت مر دودیدر

﴿ درین خیال بسرشد زمان عمر و هنوز * بلای زلف درازش بسر نمی آید ﴾

بوخیالده عمر زمانی باشه کتیدی و هنوز آنک دراز زلفک بلاسی باشه کلز (مفردات) (در) فی (این) بو (خیال) فکر (بسر) باشه (شد) کتیدی (زمان) م (عمر) م (هنوز) شمدی (بلا) م (زلف) م (دراز) اوزن (ش) ضمیر (با) لاملاسه (سر) باش (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) بووصلت الی الله و مشاهده جمال الله امیدیه عمر آخره بندی هنوز اول حضرت اللهک مالانهایه اولان تجلیات صفاتی مقتضاسی درد و بلای عشق نهایت بولدی ز براره عشق بلادن عبارتدر که اشد البلاء علی الانبیاء الخ

﴿ بسم حکایت دل هست بانسیم سحر * ولی بخت من امشب سحر نمی آید ﴾

نسیم سحرله بنم چوق کوکل حکایتی وارد اما بو کجه بنم طالعده سحر کلز (مفردات) (بس) چوق (م) بنم (حکایت) م (دل) کوکل (هست) وارد (با) مع (نسیم) بل (سحر) م (ولی) اما (با) لاملاسه (بخت) طالع (من) بن (امشب) بو کجه (سحر) م (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) (الصوفی ابن الوقت) سر بنجه صد هزار ریاضات و مجاهدات ابله درد و بلای عشقه تحمل ایدوب و وقتی مر اقب اولوب نسیم سحر باغ و چتر آره هوب نشو و نما ابله و ویرد یکی کبی بنم دخی روضه قلبیه فیوضات و تجلیات ظهور ابله هر وقت محفظ اولوب قوت روحانیم اندک اندک زیاده اولسی بکا کفایت ایدردی لکن بعضی کثرت نزول فیوضات اولان سحر وقتنده دخی طالعهم مقتضاسی قبض واقع اولوب بو حالت کلز

﴿ همیشه آه سحرگاه من خطا نشدی * کنون چه شد که یکی کارگر نمی آید ﴾

دائما بنم سحرگاه آه خطا اولزدی شمدی نه اولدی که بر بسی اثر ایدیمی کلز (مفردات) (همیشه) دائما (آه) م (سحرگاه) سحر وقتی (من) بن (خطا) م (نشدی) اولزدی (کنون) شمدی (چه) نه (شد) اولدی (یکی) بر بسی (کارگر) ایش ایدیمی (نمی آید) م (معنای اشارتی) دائما سحر وقتی آه و فر یاد ابله درگاه حقه بوز سوروب مناجات ایتد که خطا ایتیب انبساط و انکشاف ظهور ایدردی آه بوقبض الی الله شمدی تولدیکه بوقدر آه و فر یاد و مناجات معاذ بر اثر ایدوب انکشاف واقع اولز

﴿ فدای دوست نکردیم عمر و مال در یغ * که کار عشق زما این قدر نمی آید ﴾

﴿ عمر ﴾

کلی یعنی عمر و مال فدا ایلک جانان بولنده عاشقک کم پیشه سبدر جیف که بزم ایزدن بوقدر ایش کلز

(زبس که شد دل حافظر میدد از همه کس * کنون زحلقه زافش بدر نمی آید) رمیده اورکش دیکدر حلقه زلفش اضافتی لامیه در بدر بولنده

﴿ ۵۰۷ ﴾

عرومالی دوسته فدا ایلدک جیف که بزدن بوقدر عشق ایشی کلز (مفردات) (فدا) افلا (دوست) م (نکردیم) ایلدک (عرومال) م (در یغ) جیف (که) زبرا (کار) م (عشق) م (زما) بزدن (این) بو (قدر) مقدار (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) تجلی دائم ابله ممکن بولوب تلواندن خلاص اولمق وجودی و تعلقات ماسوائی کلیاتک ایتد که بزدن جیف بزه که عرومال حق بولشه کلی فدا ایتدک و تعلقاتدن منقطع اولدق بومر تبه عارف بالله اولان انسان کاملر حالیدر زبرا بزدن بوقدر عشق ایشی کلز و انقطاع کلی بولنر

﴿ زبس که شد دل حافظر میدد از همه کس * کنون زحلقه زافش بدر نمی آید ﴾

حافظک کوکلی جیسع کیمسه دن زیاده که نفرت ایتش اولدی شمدی آنک زانی حلقه سندن طشره کلز (مفردات) (ز) من (بس) زیاده (شد) اولدی (دل) کوکل (حافظ) م (رمیده) اورکش (از) من (همه) جیسع (کس) کیمسه (کنون) شمدی (ز) من (حلقه) م (زلف) م (ش) ضمیر (بدر) طشره (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) بحمدالله بولمکین و تجلی دائمی دوانک حصو لیچون حافظک کوکلی جیسع ذوی العقول و غیری کلی ماسوا دن زیاده نفرت ایلدی و منقطع اولدی شمدی دائره تجلیات صفات الهیه ده ممکن بولشد که بر آن طشره کلز متعالله بیر کات فیوضاتهم و تجلیاتهم بیجا حنیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ﴿ و له ایضا ﴾

﴿ خوششاد لی که مدام از پی نظر زود * بهر درش که نخواستد بیخبر زود ﴾

نه لطیف شول قلبه دائم نظردن ایچون کتیه هر قویه که آنی دعوت ایتیه لر خبر سز کتیه (مفردات) (خوش) لطیف الف ساکن مبالغه ایچوندر (دل) قلب (یا) وحدتیه (مدام) دائم (از) من (پی) لانتلیل (نظر) م (زود) کتیه (بهر) هر بر (در) قبول (ش) ضمیر (خواند) او قومه لر (پی) نفی (خبر) م (زود) کتیه (معنای اشارتی) زیاده لطیف و مقبول خدا شول ر قلب که کرکله ملکدن و کرکله شیطاندن کند و یه القا اولسانه حقیقی باطلی فرق و تمیز ایتد که بن اکامل ایدوب حصوله سعی ابله مشایخ عظامک بوزدن قبح اولنان معارف لدنیه دن و کرامات خفیه دن هر بر یاه بنه مشایخ عظام خلافت کرم ایتد که اول اسراری اظهاره دعوت و اذن و اجازت و یرمد کجه خبر سز خود بخودانه کتیه و اذ نسز کندو رأیله برایش طومبیه و قلوب اهل اللهدن کندو بی دوشور میه

﴿ طمع دران لب شیرین نکردیم اولبت * ولی چه گونه مکس از پی شکر زود ﴾

اول شیرین لبه طمع ایلک بکا اولیدر لکن مکس شکر اردن نه وجهله کتیه (مفردات) (طمع) م (در) فی (آن) اول (لب) طوداق (شیرین) طابلی (نکردیم) ایلک کلکم (اولی) م (است) در (ولی) لکن (چه گونه) نه وجهله

طشره معنائنه * محصول بیت * حافظک کوکلی هر کسدن زیاده رمیده اولدی بختدن شمدی جانانک زلفدن طشره چیمز یعنی خلقدن زیاده اور کد بکندن حلقه زلف جانانده ق ر اید و باندن طشره چیمز (وله ایضا) (خوششاد لی که مدام از پی نظر زود * بهر درش که نخواستد بیخبر زود) خوششاد کبی برلده الف مبالغه افاده ایدر نه خوششاد دیک اولور یعنی مبالغه افاده ایدر یعنی مبالغه خوششاد نیکم نیکادرل مبالغه ایچون بکده دلیده با حرف وحدت بعضی نسخده دلی بر بنه کسی واقم اولمش که حرف رابط صفت مدام دائم معنائنه در بهر درش با حرف صله شین ضمیرله راجعدر که حرف بیان * محصول بیت * نه خوششاد بر کوکل که نظر اردنجه کتیه یعنی نظره او میه حاصلی هر نشدنی که کوز کوزر کتیدنی اکا ورمیه هر قویه که مذکور کوکلی دعوت ایلد خبردار اولوب وار میه یعنی دعوت اولمده بغی بره بلا علم و معرفت کتیه بعضی نسخده بخوانند و واقعه برای استقبالیله سروریده بونسخه بی اختیار ایلشدر بوقدر بجه معنی بویه او اور که هر قویه که کد دل دعوت ایلد بیخبر وار میه یعنی دعوت اولمده بغی تقدیر بجه وار جق پری بیلمنجه وار میه (طمع دران لب شیرین نکردیم اولبت * ولی چه گونه مکس از پی شکر زود) در آن در حرف صله لب شیرین اضافتی بیاندر نکردن مصدر منفی مبه متکلمه ایلکم معنائنه در مکس سکک عر بجه ذباب درلر ذالک ضلیه * محصول بیت * جاناک اول لب شیریننه طمع ایلکم اولیدر اما سکک شکر اردنجه نوجهله کتیه یعنی البته سکک طلوار دجه کیدر خصوصاً که شکر اوله حاصلی جاناک لبته طمع ایلکمه قادر دکلم

(تو) مکارم اخلاق عالم دگری * وفای عهد من از خاطرت مکرزود) که اصلند که از ابدی که حرف بیان مکارم مکرمتک جعیدر
و مکرمت رانک ضمیمه مصدر در کرم بکرم دن یعنی حسن یافتن مکارم اخلاق اضافتی یسانه در و اخلاق عالمه و عالمک
دیگره لامیه در در دگریده یا خطاب ایچوندر وفای عهد من اضافت لری لامیه در در مکر بونده ادات نمیدر اوله که دیمکدر
* محصول بیت * سنکه بر غیر عالم اخلاق یعنی خویبری بولندن سین یعنی عالم قدسک خلق و خوی کوزلندن سین بنم
عهدمه و فایانک اوله که خاطرندن کتبه

۵۰۸

(مکس) سکک (از) من (بی) تعلیل (شکر) م (زود) کتبه (معنای اشارتی)
اول مشایخ عظامک اسرار دیندن و معارف کات رب العالمیندن یسان بیورد قمری
لذا نذ روحانیه لری اظهار طمع اجمککم بکار لیدرولکن مکس شکره طالب
اولوب اندن فراغت ابتدایی کی بندخی اول لذا نذ روحانیه لری و کات قدسیه لری
اسانده ذکر و بیان ایتکمکم امر صبردر

تو از مکارم اخلاق عالمی دگری * وفای عهد من از خاطرت بدرزود *

سن ابو خویلردن بشقه بر غیری عالم سین بنم و فای عهدم سنک خاطر کدن طشره
کزن (مفردات) (نو) سن (از) من (مکارم) کوزل (اخلاق) خویلر (عالم)
ماسوی الله (با) وحدتیه (دگر) غیر (با) خطابیه (وفا) م (عهد) م (من) بن
(از) من (خاطر) م (ت) ضمیر (بدر) طشره (زود) کتبه (معنای اشارتی)
ای مرشد حقیق سن (انک اعلی خلق عظیم) وصف جلی اولان وارث محمد بسین
کان سن اخلاق حیده کک انطاقتدن بوعالسدن دکاسین بشقه بر غیری عالم سین
زیرا زده صد هزار عیب و جنایت کوروب طوررکن و بزدن نیجه زجت و اذال
چکمش ایکن بنه (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) بیورد کال شفتکدن
بزم هلاک و نقصان لری ایستدک و کرم اخلاق کدن بزم اول مرتبه ده اولان
عهد و وفا کز خاطر فیض بخشیدن طشره کز و بزی فراموش بیورم سن

سوادیده غم دیده ام باشک مشوی * که نقش خال توام هر کز از نظر زود *

بنم غم کورمش چشمک سوادنی اشکله بومه که سنک خالک نقشی هر کز بنم
نظرمدن کتبه (مفردات) (سواد) سیاه (دیده) کوز (غم دیده) غم کورمچی
(ام) بنم (با) للملا بسه (اشک) کوز باشی (مشوی) بومه (نقش) م (خال) م
(نو) سن (ام) بنم (هر کز) قطعا (از نظر) م (زود) کتبه (معنای اشارتی)
ای اخلاق محمدی صلی الله علیه وسلم ایله موصوف اولان پیر شفیق کرم و عنایت
بیورد بزی دنیا و آخرت جهانک مشاهده سندن مبعجور ایلوب و بی کثرت
بکایه مبتلا ایلوب نیجه غم کورمش کوزم بیکنی کوز یا شیشه محجوب ایله وجه
سویدای قلبی توجیه ذات رجه للعالمین کردن پرده غفلتله جدا ایله که سنک خال
کی بمناس و مقبول ذات شریفک قطعا نظرمدن کتبه

سیاه نامه تراز خود کسی نمی بینم * چه گونه چون قلم دود دل بسر زود *

کندمدن زیاده سیاه نامه بر کیمه کورم دنم دود قلم کی نه وجهله باشه کتبه
(مفردات) (سیاه نامه) یعنی کناهکار (تر) زیاده (از) من (خود) کندو
(کس) کیمه (یا) وحدتیه (بی بینم) کورم م (چه گونه) نه وجهله
(چون) مثل (قلم) م (میم) ضمیر (دود) توتون (دل) کوکل (بسر) باشه (زود)
کتبه (معنای اشارتی) وجودم ذنبک قید و جاسندن و نفس بدخواهم شهوت
ودناه سندن بالکله خلاص اولمیدن کیمه و کوندزدل سوزان ایله آه وافغان

ایتنک

باش مرا ددر و قلمه کوره اوج مراددر * محصول بیت * کندمدن کناهکارک هیچ بر کیمه کورم بس بویه اولنجیه
نیجه کوکل توتونی قلم کی باشه کتبه یعنی قلم توتونی که دوددن حاصلدر پس مر کب قلمک اوجنه وار دینی کی
بنم کوکل توتونی که آهمن صابر باشه چقار یعنی دیمه افکار استقام انکاری طریقله

(دلا) مباح چنین هرزه کرد و هر جایی * که هیچ کار زینشت بدین هنر زود) دلا مباحی مباح فعل نهی مخاطب
اوله دیمکدر هرزه کرد هرزه زائد و باطل دیمکدر کرد ایسه کرد بدندن دوتک معنایسته در پس هرزه کرد وصف ترکیبدر
و هر جایی هرزه کرده معطوفدرو معناده اکقر بیدر زیرا هرزه کرد زائد و باطل یزه اشا غه و یوقاری قولنه اوره دیول
و هر جاییک اخرنده که با حرف نسبتدر هر ره منسوب دیمکدر یعنی هرزه به اولور سه واره دیمکدر و زده اولور سه
بولنه که حرف تعلیل زینشت اوککدن دیمکدر اما معنای لازمندن دیمکدر بدین هنر دیدیکی یعنی هرزه کرد و هر جایی اولمق
هنر یله بویکی وصفه هنر بیور دینی
نقبضله تحمیه طریقله در هندی قوله
کافور دیدکری کی * محصول بیت *
ای کوکل بویه هرزه کرد و هر جایی اوله
زیرا بویکی وصفه سندن هیچ برایش ایلور
کتر یعنی سندن بره قول ایش صادر اولر
(سناج) هدهدم اززه میر که باز سفید *
ز کبردر پی هر صید مختصر زود) تاج
هدهدم اضافت لری لامیه در دریم متکلم
معنی جهشتدن میر که سینه مقدر در که
حرف تعلیل باز سفید آق طوغانه دیول
اضافتی بانیه در و مصرع ثانی بهر هوند
کبر بونده تکبر و تعظم معنا سنده در صید
مختصر حقیر صیددن عبارتدر * محصول
بیت * هدهد تاجله بنی بولدن چیقارمه
خطاب عام در و ذکر جز و اراده کل
قبیلک دنددر یعنی تاجدن مراد صاحب
تاجدر یعنی بنی بر جزو نیست ایله الدامه
زیرا آق طوغان کبرندن و تعظیمندن
هر مختصر و حقیر صیدک اردنجه کتر
یعنی بن باز سفید حکمده م دکه جزو نیست
ایله الدامه حاصلی دنیانک جرنی اذتیه
الدانوب آخر نمی ترک ایلم دیمکدر
(زمن) چوباد صباوی خوددر بغم مدار *
چرا که بی سر زلف توام بسر زود)
باد صبا به تشبیه بوی عدم در ریغده در
چرا ادات تعلیلدر بونده زیرا معنایسته که
حرف بیان سر زلف توام اضافت لری
لامیه در بونده سردن مضافی معطوفدر
تقدیری بوی سر زلفدر زود کدالی بونده
میم متکلم برنده واقع در ضرورت قافیه
ایچون تقدیری بسر زود در ظاهر التفات
صورتدر که متکلمدن معنایه به انتقالدر
اما معنی جهشتدن التفات دگلددر که
متکلمدن متکلمه انتقالدر اگر چه بومصرعک
معنای منطوقیسی زیران سنک سر زلفکسر
باشه وارماز در اما معنای لازمیسی

۵۰۹

ایتنک اوزره بمکه کندمدن زیاده کنهکار بر کیمه کورم م حضرت الله و صل
و قریت ایچون و بریلان سرمایه عمر عز نفس بدکاری ثباتک هواسنه هبابه کندی
دود دلم سیاه قلم کی نه وجهله باشه کتبه و روز و شب آهم توتونی عالمی طومیه

دلا مباح چنین هرزه کرد و هر جایی * که هیچ کار زینشت بدین هنر زود *

ای کوکل بویه عبث کز بجی و هر جایی اوله زیرا بوهنزه سنک قشکدن هیچ کار
حاصل اولر (مفردات) (دلا) ای کوکل (مباح) اوله (چنین) بویه (هرزه کرد)
عبث کز بجی (هر جایی) هر ره منسوب (که) زیرا (هیچ کار) م (ز) من (پشت)
سنک قشکدن (بدین هنر) بوهنزه (زود) کتر و حاصل اولر (معنای اشارتی)
ای کوکل هوای نفسه تابع اولوب سرمایه عمری فایه و یروب عبث کز بجی و معصنله
آوده اولیچ اهل خسراندن اوله زیرا استعین بالله (وهم یحسون انهم یحسنون
صنعا) آیت جلیله سی سر نیجه بوهنسر لکی هنر ظنیه تحصیل معرفه الله ایچون
و بریلان عمر نازنینی هبابه و ره که بوهوای نفسه تبیه عجب و غرور دن غیری
بر منفعت آخرت حاصل اولر

سناج هدهدم اززه میر که باز سفید * ز کبردر پی هر صید مختصر زود *

هد هدهد تاجله بنی بولدن ایتنه زیرا یاض طوغان کبرندن هر حقیر صیدک اردنجه کتر
(مفردات) (با) للملا بسه (تاج) م (هدهدم) م (م) ضمیر (از) من (ره) بول
(میر) ایتنه (که) زیرا (باز) طوغان (سپرد) یاض (ز) من (کبر) م (در)
فی (بی) ارد (هر صید) هر او (مختصر) حقیر (زود) کتر (معنای اشارتی) عنایت
ازلیله موفق اولان قول عوامه دکل بلکه تاج و خرقة ایله تغییر شکل ایتش و خواص
صلحا صورتیه قطاع طریق اولش اهل هوازه در که ای تلبیس و حیل کار بدندن
ایراق اول بوهدهد تاجله بنی بولدن چیقارمه و مرده شیطان کی صوابت صلاح ایله
بنی الدامدن بریاز سفید کی انوار الهییدن بهره یاب اولان صفات کبریا لله متصف
اولوب حقیر صیدک آردنجه دوشمن و هر بدنی شیطان اله الدام

زمن چوباد صباوی خوددر بغم مدار * چرا که بی سر زلف توام بسر زود *

رایحه طویه کی باد صبا بدن درایغ طومدیفک کی بدندن دخی درایغ طومنه نیچون
زیرا سنک سر زلفکسر بنم باشه کتر (مفردات) (ز) من (من) بن (چو) مثل
(باد صبا) م (بوی) رایحه (خود) کندو (درایغ) منع (مدار) طومنه (چرا)
نیچون (که) زیرا (بی) ننی (سر زلف) زلف اوجی (تو) سن (م) بنم (بسر)
باشه (زود) کتر (معنای اشارتی) ان الله فی ایام دهر کم نفحات الاقترضوا له
حدیث شریف سر نیجه یارب باد صبا کی فیض بخش اولان خاصان در کا هکک دماغ جانلری
نفحات انک ایله و فوضات بلا واسطه احساس نکه شرفیاب ایتدیک کی بزم دخی
دماغ جانن دن نفحه رجانیله که درایغ طومنیوب جانری ریح رجانیله که ایله ماطر

۱۲۸

ل

باشه وارمدر یعنی بن سنک سر زلفکسر باشه وارم یعنی انسر اوله م دیمکدر ارارنده بواسطه واقع اولور تکیم شاهینک
بوییتی بویه در (بیت) اگر این بار جان برم زغمت و کرم عاشقی هوس نکند * محصول بیت * بدندن باد صبا کی بویکی درایغ
ایله یعنی باد صبا درایغ ایلدیک کی سنده درایغ ایله زرباد صبا هر نه جنس رایحه به او غرر سه انک رایحه سیله متکلف اولوب یله
کتورر زیرا که بن سنک بوی زلفکسر باشه وارم یعنی انسر یکشم و انسر اوله م دیمکدر حاصلی سنک بوی سر زلفک بکا لیددر

غیر مستور اولیٰ شرطیہ بڑے باد، ویر

بکا نقد حضوره دلیل اوله لاما نقد حضور میسر اولدی بعض نسخه ده نقدیرینه
و ناعری اوله حضور ایکنسه ده فحلی وار اضافت بانه در هر وجهه (

کریک جعیدر ایبلر وجو انمدر معناسنه
* محصول یت * حیفادر یتا که نقد
نی اکا برعلا و مشایخه چوق وارده که
کنج دوشمش و کا یا بجمی اوله مفتوح
سام داد که خواهه نشست بازندان *

بشدرندی و دردی کشیم نام و نشد) پیام پیغامند محققدر خبر دیکدر نشست بونده نشن معناسنه در بشد بونده برفت دیکدر رندی ده یا حرف مصدر در ویم متکلم معنی جهنده نامه مقید در نام تقدیرند نشد فاعلی همنشین در خواهم نشست قرینه سه * محصول بیت * جانان پیام و بر دیکه رند ایل او توریسم یعنی رند ایل او بسمر خواجه بیور که رند لکله و دردی کشلکله نام عاله کنندی

و منشور اولدی و برله همنشین اولدی یعنی انک پیامی سببیه رند و باده نوش اولدق باشد که برله همنشین اوله اما اولدی (بلا به گفت شبی میر مجلس توشوم * شدم برغت خویش کین غلام و نشد) بلا به با مصاحبت ایچوندر لابه بلوار متک اسیمیر لطیفه یه ده مزه لکله ده درلر شیده با وحدت ایچوندر میر مجلس انلره اول کیسه در که مجلسه متعلق اولان امون اگا غوض اوله میر مجلس توافضافری لامه در شوم فعل مضارع نفس متکلم وحده اولورم دیکدر برغت خویش با حرف مصاحبت برغت خویش اضافتری لامه در شین ضمیر گفتک فاعلی که جاناندر اکارا جعفر و معنی جهنده شین ضمیر غلامه مقید در کین غلامه مش دیکدر نشد فاعلی میر مجلسه راجع ضمیر در یعنی میر مجلس نشد * محصول بیت * جانان لطیفه اله دیدیکه بر کجه سنک میر مجلسک اولورم خواجه بیور که بن کندی رغبتله انک اکسلی قول اولدم اما بر کجه میر مجلس اولدی یعنی قولغنی و خد متنی رغبتله اختیار ایلدم اما کلوب مجلس مشرف ایدوب میر مجلس اولدی شبی افطی گفته ده میر مجلسه ده قید اولق نمکندر فاعل (بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم که من بخویش نمودم صد اهتمام و نشد) بکوی عشق با حرف ظرف و با حرف صله و اضافتی بیانه در منه میک فحی و نونک کسری و هانک سکونیه فعل نهی مفرد مخاطب قومه دیکدر دلیل راه اضافتی اسم فاعلک مفعولثه اضافتیدر قدم منهک مفعول صریحی بکوی عشق ضمیر صریحی بدلیلده منه متعلقدر که حرف تعلیل من مبتدا نمودم خبری و بخویش

(اوردی کشی) شرابک طور تیزی چکچیک ایل (م) ضمیر (نام) آد (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالی (واقه مع الصابرن) کلام مجیدله خبر و بردی که قضا و بلا و جانب عزتدن اولان مصائب پر آلامه قایموب صبر و تحمل ایدن قولارم ایله بسله یم و دائم انلرک عون و نصرتنده یم انکیچون نام رند و لا ابالی قلندر لک ایله و عشق و محبت بونلک انواع درد و بلا سنه صبر و بلا کشنک ایله فاش و ظاهر اولدی بنه توفیق ربانیمز مراد حاصل اولدی * بلا به گفت شبی میر مجلس توشوم * شدم برغت خویش کین غلام و نشد

لطیفه اله دیدی که بر کجه سنک میر مجلسک اولیم کنندی رغبتله انک کینه غلامی اولدم دخی اولدی (مفردات) (با) للملابسه (لا به) لطیفه (گفت) دیدی (شی) بر کجه (میر) بک (مجلس) م (تو) سن (شوم) اولم (شدم) اولدم (با) للملابسه (رغبت) م (خویش) کدو (ش) ضمیر (کین) ادنی و بیچاره (غلام) قول (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) اول عباد صالحینک امورینه نولی ایدیجی لطیف بعباده اولان ریم محض الطیف و کرمله (اناجلس من ذکرنی و انیس من آنسی) حدیث قدسیسی بوعالم ظننده فلان بنده مشتاققرینه بیور دی که ای بنده صادقم سن بتله اولد فجد بن سنک امور که توی ایدر معین و ناصرک و ایدرک اولیم بدخی بو امید ایله و کدو طوع و رغبتله حضرت یاز بدک (عطل ذل ذل الیهود) بیوردی کبی درگاه حقک خور و ذلیل و عاجز و بیچاره غلامی اولدم بنه توفیق و عنایت الهیسمز مراد حاصل اولدی

* بدن طمع که بستی بوسم آن اباعل * چه خون که دردم افتاد همچو جام و نشد * بو امید ایله که مستلکده اول قرمزلی ای اویم نه وافر قان که کوکله جامه دوشرکی دوشدی دخی امید حاصل اولدی (مفردات) (بدین) بو (طمع) امید (با) للملابسه (مستی) مستلک (بوسم) اویم (آن) اول (لب) دوداق (اهل) قرمزی (چه) نه تعجب و وفرت معناسنه (خون) قان (در) فی (دل) کوکل (م) ضمیر (افتاد) دوشدی (همچو) مثل (جام) قدح (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) بو امید ایله که علاقه کونیندن منقطع اولوب و شراب عشق الهیه فی نوش ایدوب مست و مستغرق تالمدن خبر سز مجو و خراب اولمغه فیض بلا واسطه رجائیه یه و خطابات کلمات قدسیه ربانیه یه واصل اولیم و بودوات عظما یه نائل اولیم قدحه قرمزی شرابک طوله یعنی کبی درد عشق الهیه ایله و کشف حجاب ایله مشاهده جلال الله آرزو سیه کوکام وافر قان ایله طوادی بنده بلا توفیق مراد حاصل اولدی

* بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم * که من بخویش نمودم صد اهتمام و نشد * عشق محله سنه دایل راهسز قدم قومه زیرا بن کندی بله بوز اهتمام کو-تروم

خبره متعلق و صد اهتمام خبرک مفعول صریحی نشد فاعلی وصال معشوقدر یعنی وصال معشوق منبر نشد * محصول بیت * عشق محله سنه بول قلاوژی اولنجیه قدم قومه یعنی وصال جانانه بواسطه لازمدر زیرا بن کندی کندی بله بوز درلو قصد و اهتمام کو-تروم اما وصال میسر اولدی یعنی هر قدر که کنیم و واسطه سز سعی و کوشش ایلده وصال جانان میسر اولدی

(رواست در بر اگر میطبد کبوتر دل * که دید در ره خود بیخ و تاب دام و نشد) رواست جا زدر دیمک اولور زیراروا جواز معناسنه اسم در بر در حرف ظرفدر و بر سینه میطبد فعل مضارع حال بای عجمیه طایله یعنی مضطرب و بی قرار اوله اصلنده مبتدا ایدی طانادن دوغشدر ز برادر لرنده طایقودرتنکم دیمشدر (بیت) هشت حرفست آن که اندر فارسی ناید همی * تانیسموزی نباشی اندرین معنی معاف * بش-نوازمین این حروف و یاد کیرای اهل دل * ناوحا وصاد ضاد طاوذا و عین و فاف * ۵۱۳

کبوتر کوکر چین دله اضافتی بیانه که حرف تعلیل در ره خوددر حرف ظرف ره خود اضافتی لامیه در نشد بونده رفت معناسنه در فاعلی کبوتر دل در * محصول بیت * لایقدر اگر سینه ده کوکل کوکر چینی طلیوب فی قرار اولور سه ز را کنندی بولنده دام زلف جانانک بیخ و تانی کوردی واکا وار مدی پس ندامت چکوب سینه ده مضطرب و بیقرار اوله لایقدر که نیچون واروب دام زلف جانانه شکار اولدم دیو (دان هوس که بستی بوسم آن اباعل * چه خون که دردم افتاد همچو جام و نشد) هوس آرزو معناسنه در که حرف بیان بمستی با حرف ظرف و با حرف مصدر اباعل اضافتی بیانه در چه بونده مباغنه افتاده ایدر تنکیم مرارا هرور ایشلندر که بنده حرف بیساندر در حرف صله همچو جام دله ده افتاده یه ده قید اولق نمکندر نشد فاعلی مقدر بوسدر قرینه سابقه اله یعنی بوس میسر نشد دیکدر * محصول بیت * اول هوسده که مستلکده اول اباعل جانانی اویم دیو نه مباغنه فائیکه پوره که دوشدی جام کبی و حال بو که بوس میسر اولدی یعنی جام کبی پاک صافی بزرکده و یا خود بو کده مباغنه فائی دوشدی جامه باده سرخ دوشیکی کبی اما بومی میسر اولدی زیرا جامه خون دوشمکندر مراد باده سرخ دوشمکندر تشبیه طریقه (هزار حیله برانکخت حافظ از سر فکر * بدان هوس که شود آن اجر یفرام و نشد) برانکخت بر حرف نا کبید انکخت فعل ماضی مفرد غائب قویاردی دیکدر اما بونده پیداییدوب ظهوره کتوردی معناسنه در سر بوند جهت و اوج معناسنه در فکره اضافتی بیانه در

دخی اولدی (مفردات) (با) للملابسه (کوی) محله (عشق) م (منه) قومه (بی دلیل راه) بول دایلمسز (قدم) م (که) زیرا (من) بن (بخویش) کندهله (نمودم) کو-تروم (صد) بوز (اقدام) م (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) حاصل کلام حق سبحانه و تعالی حضرت تباریک عشق محله سنه و جانب قدسیه سنه دلیل راه اولان مرشد آگاهسز خود بخودانه بر قدم ایلر کینه و جیسع حالات و ظهور انکده توفیق و عنایت الهیه فی اونومعه و هر بر مرتبه ده اولان ظاهر و راقی کند کدن کوروب حبت جا علیت یولسی کونمه پوره عشفه و درگاه حقه صد هزار ذل و حقارته محو و فنا اولوب نضرع و اشتها ایله بوز یکی رزه سوروب کنده احتیاج و افلاسی اعترافدر عبیری چاره بوقدر زیرا بن کندهو رأیله بوز یک اهتمام کو-تروم ارشاد مرشد سز و توفیق الهیسمز مراد حاصل اولدی

* رواست در بر اگر می طبد کبوتر دل * که دید در ره خود بیخ و تاب دام و نشد * کوکل کبوتری سینه ده اگر طایله یه و مضطرب اوله ریادر زیرا کنده بولنده طوزاغک بیخ و تانی کوردی و اولدی (مفردات) (روا) لایق (است) در (در) فی (بر) سینه (اگر می طبد) طایله یه (کبوتر) کوکر چین (دل) کوکل (که) زیرا (بد) کوردی (در) فی (ره) بول (خود) کندهو (بیخ) طولا شمعق (تاب) شدت حرارت (دام) طوزاق (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) بود هشت آباد اولان راه عشق صدهزار عقبات ایله بروادی بخویش که نیچه جبال راسخات کبی قوی و محکم قلب صاحبی مر دان خدا عاقبت کار معلوم اولدیندن و عصمتی بیانمیکندن نیم بسل کبوتر کبی نیچه و ایلدر و طه و رایدن سوو خاتمه خوفندن مضطرب و عصمتی ایچون علم و معرفتله بنده و کشف و کرا تبار بنده اعتماد ایچوب نفس لری فی خور و حقیر ایدرک خوف و خشیت بی شمار ایله کوز زدن قانلی باشلر دو کدرک بوز لری رزه سوروب (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) دعاسنه ملازمدر زیرا اول آگاه اولان قلب کوردیکه کنده بولنده ابتلا نیچه طولا شق و بوکلچ و آنشلی طوازا قله و سبل ضلاللر واردر لکن بنده عون بار یله اول بول کیدر اولدی

* هزار حیله برانکخت حافظ از سر فکر * بدان هوس که شود آن حر یفرام و نشد * حافظ فکر از جندن یک حیله قویاردی اول هوسله که اول حر یفرام اوله دخی اولدی (مفردات) (هزار) یک (حیله) م (بر) زاند (انکخت) قویاردی (حافظ) م (از) من (سر) اوج (فکر) م (بدان) اول (هوس) م (شود) اوله (آن) اول (حر یفر) مصاحب یار (رام) مطیع (ونشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) حافظ علم و معرفتله و ریاضات و مجاهدتله و کشف و کرا تبارله خود بخودانه اول محبوب حقیقینک وصلت کامله سی بو ثور ظنیه و تجلی دانمسنه ایدر باور هوس یله صدهزار

بدان هوس با حرف مصاحبت وان اسم اشارتدر هوسه که حرف بیان حر یفدن بونده جانان مراد در تنکیم بعض نمکندر نکار واقع اولمشدر نشد فاعلی تحتند رانه راجع ضمیر در رام مطیع معناسنه در * محصول بیت * حافظ فکر جهندن یک حیله اظهار ایلدی یعنی قوه متفکره ایله نیچه در او مکر و حیله قوردی اول آرزو و هوسله که اول حر یفر اکارام و مطیع اوله اما اولدی زیرا حافظ قسیر در نکار ایسه سیم وزرای بر معرفت و کماله مائل دل کل بس اکارام اولم (وله ایضا)

(مهر سیه چشمان زسر بیرون نخواهد شد * قضای آسمانست این و دیگر کون نخواهد شد) مرانیم سیه چشمان الف و نونه جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولدی یعنی چون نقد ری دلبران سیه چشمان ابدی وصف ترکیبی اقسا مندند رقره کوز لیلر دیکدر شد بونده شدن معناسند در

۵۱۴

حبله لر فکر ایلدی اما بنده توفیق و عنایتی سر مراد حاصل اولدی

وله ایضا *

* مر اهر سیه چشمان زسر بیرون نخواهد شد *

* قضای آسمانست این و دیگر کون نخواهد شد *

سباه چشملرک محبتی بنم باشند کیتیسردر بوقضای آسماندر دخی متغیر اولیسردر (مفردات) (مرا) بنم (مهر) محبت (سیه) م (چشمان) کوزلر (ز) من (سر) باش (بیرون) طشیره (نخواهد) ایستز (شد) کیتیک (قضای آسمان) حکم الهی (است) در (این) بو (واو) دخی (دیگر کون) غیری در او (نخواهد) ایستز (شد) کیتیک (معنای اشارتی) محمدالله ماسوی اللهدن قطع نظر ایستز اهل الالهک باخود عالم لاهوتد ذات بار یله قائم اولان تجلیات اسماء وصفات الالهک محبتی بنم دولتی باشند کیتیسردر بودولت محضاً حکم الهی و عطای ربانی از لیدر ایدم بودر که متغیر اولیسردر

* رقیب آزار هافر مود و جای آشتی نکذاشت *

* مکر آه سحر خیران سوی کردون نخواهد شد *

رقیب جفالی یوردی و صلحه بر قومدی مکر سحر خیران آهی فلک جاننده کیتیسردر (مفردات) (رقیب) م (آزارها) جفالی (فرمود) یوردی (جای) محل (آشتی) صلح (نکذاشت) قومدی (مکر) ظن اونور که (آه) م (سحر خیران) سحرده قالدیجیلر (سوی) جانب (کردون) فلک (نخواهد شد) کیتیسردر (معنای اشارتی) عدومین اولان شیطان واعدای عدو اولان نفس رقیبیری عطای ازلی بی تغییر ایستز ایچون وسواس کثیره الیه بزم حضور قلبی کیتیسردر الیه بزم چوق جفالی ایلدیلر وعداوتلری ظاهر اولدیلر و بنده صلحه بر قومدی ظن اونور که سحر خیر اولان عاشق لایزال بولر بولر صبر لاندن و تحمل لاندن بولرک رفی ایچون جانب حق دعوتی از ایستز یوخسه دعای رد اولوب عند الله مستجاب الدعوة اوللری محققدر

* مراروز ازل کاری بجز رندی نغرمودند *

* هر آن قسمت کرفت آنجا کم افزون نخواهد شد *

روز ازلده بکا عاشقاندن غیری برایش یورمدیلر هر اول قسمت که انده واقع اولدی اکسک وارتق اولیسردر (مفردات) (مرا) بکا (روز ازل) ازل کوشنده (کاری) برایش (بجز رندی) عاشقاندن غیری (نغرمودند) یورمدیلر (هر آن) هر اول (قسمت) م (رفت) کیتی (آنجا) آند (کم) اکسک (افزون) زیاده (نخواهد) ایستز (شد) اولوق (معنای اشارتی) محمد الله قسام ازل نین قنمند بزم عاشقاندن غیری برایش یورمدیلر عالم خلقی عدو اولسه بون الله تعالی قسمت ازلیه به مانع اوله مرزیرا (قبل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) خبری سر نیجه

ازانده *

نغرمودند فعل نفی ماضی جمع غائب یورمدیلر دیکدر که حرف بیان رفت بونده شد معناسند در افزون زیاده دیکدر * محصول بیت * بکار و روز ازل رندلکدن غیری ایش یورمدیلر یعنی روز ازلده بنی رندلکه حواله ایلدیلر پس هر اول قسمت کالده واقع اولدی اولنه ارتونه آکسیلور حاصلی ازلده مقدرا اولان متغیر اولماز

(شراب اعل و جای امن و یار مهربان ساقی * دلای به که شد کات اگر اکتون نخواهد شد) مصراع اولد واقع اولان اضافیله بیا بددر مهربانده بان ادات فاعلدر بی معناسنه یعنی محبت صلتیجی و یار مهربان ساقی عبار تری جمله اسمیه هر بریسی میندا و خبر اولغه قابل دلاله

۵۱۵

ازلده هر نه قسمت اولد یسه اکسک وارتق اولیسردر بولکلام جبر توسط قبیلنددر جبر محض دکلدر

* شراب اعل و جای امن و یار مهربان ساقی *

* دلای به شود کات اگر اکتون نخواهد شد *

قرمزی شراب و امنیت ری وساقی محبت و محبوب ای کوکل منک ایشک قین ابو اولور اگر شمدی که اولیسردر (مفردات) (شراب) م (اعل) قرمزی (جای) پر (امن) فارغ و سلامت (یار) محبوب (مهربان) محبت (ساقی) م (دلا) ای کوکل (کی) قین (به) ابو (شود) اوله (کار) م (ت) خطا به (اگر) م (اکتون) شمدی (نخواهد شد) اولیسردر (معنای اشارتی) یو عالمده عاشق صادق کرک اولان صبغة الله الیه مصبوغ شراب عشق الهی و خلوت در انجمن و محبوب انقلب اولان شفقنا و و محبت او مرشد کاملدر ای کوکل اگر شمدی بولر اولر سه منک ایشک قین ابو اولور و راه عشق عقبات مهلکه شمدن سلامتک قین بولور اولور و بولور

* خدا را محبت مار افریاد دف و نی بخش *

* که از شرع ازین افسانه فی قانون نخواهد شد *

الله ایچون ای محبت بزی دف و نی فریادنه باغشله زیرا شرع سازی بواقسانه دن قانونسز اولیسردر (مفردات) (خدا را) الله ایچون (محبت) متصرف شهر (مارا) بزی (با) للملابسه (فریاد) م (دف) م (نی) م (بخش) باغشله (که) زیرا (ساز) دوزن وقاعده (شرع) م (ازین) بوندن (افسانه) حکایه (بی) نفی (قانون) قاعده (نخواهد) ایستز (شد) اولوق (معنای اشارتی) ای اسرار دیدن خبردار اولمین محبت صورت پرست (وکان الی صلی الله تعالی علیه وسلم یصلی و فی قلبه از یزکان بر الرجل) خبری سر نیجه طبل و دف کی و در بای شکر کبی جوش و فریاد ایلدیلر دل بر در دیمزه و آتش عشق الهیه الیه شرحه شرحه اولمش سینده بی کینه مزه نصصاف و مرحمت الیه بزی حاله ترک الیه بزم بلا اختیار اولان فریاد و فغان و اضطراب و حرکات حقیقه حضرت یازیدک (سجائی ماعظم شائی) الخ کلام شریکی کبی اسرارش بوندن ایکن خلاف شرع ظنیه بزی منع ایلله و بزم بخش الیه زیرا قاعده شرع بولک کبی حالات سینه دن تغیر ایستز و بواسرارش بعت عقل الیه ببلن و اکاعقل بقر

* بحال من همین باشد که پنهان عشق اوورزم *

* کنار و بوس و آغوش چه کویم چون نخواهد شد *

بنم قدرتم انجیق بواوله که محبتی انک عشقنه سعی ایدم انک کنار و بوس و آغوشی نه دیم چونکه اولیسردر (مفردات) (بحال) قدرت (من) بن (همین) انحق بو (باشد) اوله (پنهان) محبتی (عشق) م (ورزم) اوزنم و سعی ایدم (کنار)

حرف دای قین دیکدر به یک معناسند در کارت تا صیر خطاب اکتون شمدی دیکدر * محصول بیت * ایچدی کبر قرمزی شراب و مجلس جای امن یعنی امین بر و شفقنی بار ساقیز پس ای کوکل ایش قین ابو اولور اگر شمدی اولر ایه به معنی حالک شمدی ابو اولور سه نوقت ابو اولور (خدا را محبت مارا بفریاد دف و نی بخش) * که ساز شرع ازین افسانه بی قانون نخواهد شد (خدا را را حرف تخصیض الله ایچون دیکدر محبت مئادی حرف ندانی محذوف بخش فعل امر مفرد مخاطب باغشله دیکدر مارا مقدم مقول صریحدر و غیر یاد دف غیر صریحدر که حرف تعلیل ساز بونده دوزن معناسند در شرع اضافی بیاید در ازین بولک کبی دیکدر افسانه اصلی اولیان قصه لوده مستعملدر قانونی اسلوب وقاعده معناسند در * محصول بیت * الله ایچون ای محبت بزی دف و نی فریاد و فغانه باغشله یعنی دف و نی اواز بی دیکدر مانع اوله زیرا شرع دوزنی بولک کبی افسانه دن قانونسز فلیسردر یعنی بزم دف و نی دکلدر بکمر دن شرع دوزنه وقانونه نقصان کلز شرع شریف بولک کبی افسانه لردن خطایذیر اولور (بحال من همین باشد که پنهان عشق اوورزم * کنار و بوس و آغوش چه کویم چون نخواهد شد) که حرف بیان ورزم فعل مضارع متکلم و حده ورزیددن امک بک یعنی سعی و کوشش ایلک کنار افتده مشترک قرائ و آدم یانه دیرل بولک کبی پرلده پهلو معناسند در بوس اسدر او بوش معناسنه و آغوش قوجغه دیرل اما بونده مراد قوجقدر شین صیر داده مر کوز اولان جانانه راجعدر * محصول بیت * بنم بحال یعنی بکا دوشن انجیق بودر که کرلیجه اول جانانک عشقنه سعی ایدم یعنی عشقنی اظهار الیوب محبتی عاشق اولام پهلو به چکک و او بک و قو چینی نه سوبایهیم چونکه اولیسردر یعنی بکا بولردن مصاحبت ایلک دوشن زیرا بکا مبر اولور

(مشوی ای دیده نقش غم زاوح سینه حافظ * که زخم تیغ دلدار ست ورنه خون نخواهد شد) مشوی فعل نهی
مفرد مخاطب بوم و بیغمه دیگر نقش غم اضافتی بیایه در اوح سینه ده بوله در و حافظ اضافتی لامیه که حرف
تعلیل زخم تیغ دلدار اضافتی لامیه زرد و اوح حرف حال رنگ خون اضافیده لامیه در * محصول بیت * ای دیده
اوح سینه حافظدن غم نقشنی یوبوب آرتنه زیرا دلدار تیغشک یاره سیدرو فان رنگی یو غله کیتسردر و کیتسی مرادده
دکل ز را یادکار جاناندر اگر غم بر بنده

۵۱۶

وصلندن کتابندر (بوس) او بوش (آغوش) قوجاق (جسه) نه (کوم) دیم
(چون) چونکه (نخواهد شد) اولیسردر (معنای اشارتی) ملائکسان عشق
کر چه عاشقی پرده عصمتدن اخراج ایدیمیدر لکن کوجم بتدبکی مقداری اسرار
و حالات عشقی عوام کاهو آمدن ستره سی ایدیم وصلت الهی ددن لذت روحانیه دن
و جل و ریدن زباده اولان قربیت معنویه دن خبردار اولین و ذواق روحانیت بیلین
اکهله نه دیه م که من لم یبق لم یعرف

مشوی ای دیده نقش غم زاوح سینه حافظ

که زخم تیغ دلدار ست ورنه خون نخواهد شد

ای چشم حافظک سینه سی او خندن غم نقشنی یوماز را دلدارک تیغی زخیدر و خون
رنگی کیتسردر (مفردات) (مشوی) دیمه (ای دیده) ای کوزم (نقش) (غم) (ز)
من (اوح) تخته (سینه) کرکس (حافظ) م (که) زیرا (زخم) یاره (تیغ)
قلج (دلدار) محبوب (است) در (رنگ) م (خون) فان (نخواهد شد)
کیتسردر (معنای اشارتی) ای بنم سعادتلی کوزم سعادت مایه سی اولان درد
و غم الهی نقشنی اولان قالی کوز باشارینی حافظک اوح سینه سی اوزره دئم اف
و آلوده خواباله که راه عشق شهدارک قالی پاکدر و اول فان عین نور حقدر
زرا شهداء عشق اولدارک قالی محبوب حقیقتک سینی زخیله دو کلد در سیف اقراراله
دو کبان فانک رنگی طومر اول بر نور حقدر که اول خون الیه در کاه حق واران تجلی
دائمه نور حق مستغرق اولشدر

در ازل بر تو حسنت زنجلی دم زد * عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد

سنگ حسنت پرتوی ازاده تجلیدن دم آوردی عشق پیدا اولدی و جمیع عالم آتش
آوردی (مفردات) (در) فی (ازل) م (پرتو) عکس (حسن) م (ت) خطایه (ز)
من (تجلی) افاضه نور الیه ظاهر اولیق (دم) نفس (زد) آوردی (عشق) م (پیدا)
ظاهر (شد) اولدی (آتش) م (بهمه) جمله به (عالم) ماسوی الله (زد) آوردی
(معنای اشارتی) قال الله تعالی کنت کثرًا مخفیًا فاحییت ان اعراف قبضت قبضه
من نوری فقلت لیساکونی حبیبی محمد ثم سجد لله تعالی ذلک النور سبعین الف سنة
فخلق من نور تسبیحه ارواح الانبیاء حدیث قدسی سرنجه یارب عدم محضه
اولان کونانی ذات عایه که معرفت و محبت تحصیلی الیه قریب کامله بولغاله
مجلای انوار قدسیک اولمری حکمت جلیسه سندن ایچون اعیان ثابتیه کنووب
اندنصرکه قنبدیل نورانی نور محمدی اطرافنده ارواح جود مجنده ایلوب هر کس
استعدادنجه جان دماغنه عشق و محبت رایحه سنی اشمام ایدوب یو عالم ناسوته کلد کده
هر برکسک مایه سنده اولان عشق ظاهر اولدی بلکه جمیع عالمه عشق آتشی آوردی
و ذرات عالمه اثر آتش عشق نمایان اولدی

جاوه کرد رخ دیده ملک عشق نداشت * عین آتش شد ازین غیرت و بر آرم زد

سنگ

یعنی رخک جلوه سی زیرا آمده عشقه و محبت استمداد وار حاصلی سنگ رخک جلوه سنی ملک کور و ب محبت و عشقه
طاقت کتورمه یجک کندوبی آمده عرض ایلدی زیرا آمده عشقه و طاقت کتورمه قابلیت کوردی * محصول
بیت * سنگ رخک عرض جلال ایلدی ملکه کوردی اما محبت و عشقه طاقت کتورمه مدی پس آمده جلوه ایلدی و قبول
ایلدی زیرا آمده محبت و در دو کیفیت عشقه قابلیت کوردی ایلدی عشق آتشته باقی بزه آمدن ارث الماش اگر چه بوده
آدم عبارتتی عومه صرف الملکه قابلدن

۵۱۷

سنگ رخک بر جلوه ایلدی ملک کوردی عاشقی اولدی یوغیردن رخک عین آتش
اولدی و آدم اوزره آوردی (مفردات) (جلو) انکشاف اتوار جلال (کرد) ایلدی
(رخ) بکافی (ت) خطایه (دید) کوردی (ملک) م (عشق) م (نداشت) طومدی
(عین آتش) م (شد) اولدی (ازین) یوندن (غیرت) م (بر) علی (آدم) م (زد)
آوردی (معنای اشارتی) یارب عالم ارواحده (الست برکم) خطایله مخلوقات اوزره
(انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال) الی آخر الایة سرنجه تکالیف
شرعیه امانتک نتیجه سی و انسانک ملائکه اوزره فضلنی ایراث ایدیمی و ملائکه تک
اعماله و برلوب انسانک اعانه غایات وصاله ترقی بخش ایدیمی بحن و بلایا و تکالیف
شاقه اوزره مینی اولان محبتی و عشقی و انجذاب الهیهی ملائکه کور بچک درد عشقی
تحملدن امتناع ایلدیلر سایه پروده لطف الهی اولدفلرندن قدر و قیمتی اولیان محبت
بی دردی اختیار ایلدیلر و خوف ایلدیلر یوغیردن اتوار جلال الله عین آتش اولوب
بر طائفه ملائکه بی احراق و انسا ایلد کد نصره بیچاره آدمی زاد استعداده
فطریه لی موجبجه و بی قوایله حضرت الله الیه عهد و میثاق فریده اعزما ظلوم
وجه وایت الیه صاحب قاب اولدفلرندن درد عشقه تحمل و قبول ایلدیلر
زیرا یونلرک تحمل ایلدیکنه قاب تحمل ایدر

عقل میخواست کزان شعله چراغ افروزد * برق غیرت بدرخشید و جهان برهم زد

عقل ایستدی که اول شعله دن چراغ یافته غیرت برقی یلدر ادی و جهانی
بری بر بنده آوردی (مفردات) (عقل) مراد عقل معاش (میخواست) ایستدی (ز)
من (آن) اول (شعله) م (چراغ) م (افروزد) یافته
(برق) م (غیرت) م (یا) زائد (درخشید) بلدرادی (جهان) م (برهم)
بری بر بنده (زد) آوردی (معنای اشارتی) امانت الله اوج مرتبه اوزره در
تکالیف شرعیه و محبت و عشق و انجذاب الهیه و فیض بلا و اوضه ربانیه
ثانی اولک نتیجه سیدر ثالث ثانیست نتیجه سیدر اول عوام ایچوندر ثانی خواص
ایچوندر ثالث اخص الخواص ایچوندر اول ثانیست یول ثانی ثالث یولیدر بوامانک
سرنی بوله من (الامن اتی الیبت من الباب) بولور لکن تکالیف شرعیه و امور دینییه
مرعانی اولیان عوام طریقت مجرد عقل معاش الیه خواصک و اخص الخواصک
اسرار دیندارین و انوار یقینیه لربن بلام و کوریم و عشق الهیه و فیض ربانیه
ایروم دیمک محضاً جاقندندر انکیچون حافظ قدس سره پیور که عقل معاش ایستدیکه
اول شعله انوار الهیه دن بر چراغ یافته و پردلری کشف ایدوب جلال محبوبه باقه
حریم قدسک مجرورینک اسرار نه نامحرم مطلع اولماقی ایچون غیرت الهیه برق خاطقی
بلدیرادی اول تکالیف شرعه و آداب دینه مرعانی اولیان عقل معاش صاحبی
اهل ضلالتی متعبر و سرگردان ایدوب کوزلربنی کور و کندولربنی عشق الهیه دن
و وصلت و قرب الهیه دن مهجور ایلدی اعان الله من هذا الغرور

عقل

۱۳۰

(عقل میخواست کزان شعله چراغ افروزد * برق غیرت بدرخشید و جهان برهم زد)
برهم زد * میخواست دیردی حکایت حال
ماضیدر کزان اصلنده که ازان ایلدی که
حرف بیان و آن اسم اشارتدر عشقه که
شعله اتدن عبارتدر چراغ شمع فتنه سنده
بیان آتشک امیدر افروزد فعل مضارع
مفرد غایب فاعلی تخطئه عقله راجع
ضمه یردر و چراغ مقدم مفعول صریحی
وازار شعله غیر صریحی برق غیرت
اضافتی بیایه در و مبتدایدر خشید خبری
واو حرفی عطف جهان برهم زد فعل ماضی
مفرد غائب فاعلی تخطئه برق غیرت راجع
ضمه و مفعول اولی جهان و ثانی برهم
* محصول بیت * عقل دیندیکه شعله
عشقدن چراغک بالکنده یعنی عشق
نورندن مستنیر اوله یعنی کیفیت عشقه
منکیف اوله لکن برق غیرت عشق
در خشان اولوب عالی بری بر بنده
آوردی یعنی عشق عقلی قبول ایلوب
جهانی آتشته اور دیکه عقل بانده
اوغرمیه حاصلی عقل و عشق ضداندر
برره جمع اولرلر زیرا عشق علوی و باند
پروازدر و عقل سفلی و دون هندر

(مدعی خواست که آید بنامه که راز * دست غیب آمد و در سینه نامحرم زد) مدعی یعنی رقیب که عبارتند از شیطانیان در سینه در حرفی صله نامحرم در مراد

۵۱۸

مدعی خواست که آید بنامه که راز * دست غیب آمد و در سینه نامحرم زد

مدعی ایستدی که راز * شا کاهنه کله غیب الی کادی و نامحرم سینه سی اوزره آوردی (مفردات) (مدعی) دعوی کاذبه صاحبی (خواست) ایستدی (آید) کله (با) المالبسه (نماش که) تماشای (راز) (سر) (دست) ال (غیب) م (آمد) کادی (بر) علی (سینه) کوکس (نامحرم) م (زد) آوردی (معنای اشارتی) تغییرالشکل لاجل الاکل ایدن و صید عوام ایچون اصطلاحات ابدال الیهن بعض اصطلاحات نازنینلری سر فتنه نیجه آداب شرعی ترک ایدوب بلکه نیجه خلاف شرع شریفی می تکی ایکن حالبو که آداب شرعی ترک ایدن اسرار دینه محرم دکل ایکن دعوی کاذب ایله و لایت دعوا سن ایدن حیاسر مدعی و ذنب کبی قطاع طریق اهل الله اولان عوام طریق ایستدی که صدق و اخلاص ایله حق یولنده جان فدا ایدن اهل الله اسرار ی تماشاکاهنه کله و اسرار الله مطاع اوله دست قدرت الهی ظهور ایدوب و انک نامحرم سینه سینه اوروب رد ایددی و انک قاسی قابی اوزره افعال قبیح لری ریون ریون جمع اولوب قلبی کور و کندوی باب حقدن دور ایددی

دیگران قرعه قسمت همه برعیش زدند * دل غم دینه مایود که هم رغم زد

غیر یلر قسمت قرعه سنی جهله ذوق و سرور اوزره آوردیلر بزم غم کورمش کوکلز ایدی که هم غم اوزره آوردی (مفردات) (دیگران) غیر یلر (قرعه) م (قسمت) م (همه) (جهله) (بر) علی (عیش) سرور (زدند) آوردیلر (دل) کوکل (غم) م (دبد) کورمش (ما) (بز) (بود) ایدی (برغم) غم اوزره (زد) آوردی (معنای اشارتی) اهل الله غیر صورت رست اولان اهل غفلت دائم علیه دنیا طلب ایدوب قاب قاسیسی هیچ بردلو غرض فاسد و عیاش و مرض کاسه دن خالی و صافی اولدیغندن دائما حفظ نفسلری ایچون دنیا کجاء و دواندن و عیش و سرور پر علندن بزم قیامتند دیر قرعه آوردیلر اما بزم که بحمد الله درد عشق الهیک مشتاق بزم مایه سعادت اولان درد و غم کورمش و الم و حزن محبو بی معتاد ایدنش کوکلز عیجا مایه سعادت ایدی و سرمایه دوات سرمدی اولان غم محبوب حقیقندن فتنی در او غمه ابره رز که دیو قرعه آوردی

جان علوی هوس چاه زخندان توداشت * دست در حلقه آن زلف خم اندر خم زد

علوی جان سنک زخندانک چاهنک هو سنی طوتدی اول خم اندر خم زلفک حلقه سینه ال آوردی (مفردات) (جان) م (علوی) م (هوس) محبت (چاه) قیو (زخندان) (چکه) (نو) (سین) (داشت) طوتدی (دست) ال (در) فی (حلقه) م (آن) اول (زلف) م (خم) (بوکلم) و قیورم (اندر) فی (خم) م (زد) آوردی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الهی سینه سنک توفیق و عثانکه جان علوی و ارواح قدسه صاحبی جمیع ماسوایی و اغراض فاسده بی ترک ایدوب انجیق سنک جانب من نکردن عطا و احسان پیور دینک علوم لدینک و نیجلی انوار

ذاتیه

وار یعنی آنی آرزو ایدر انکچون اول بوکلی چوق زلفک حلقه سینه الاوردیکه چاه زخندان ککشد بی انکله صر قوب اینسه

حافظ آن روز طر بنامه عشق تو نوشت * که قلم بر سر اسباب دل خرم زد) طر بنامه ترکیب مزجی اصلنده نامه طرب ایدی شلک نامه سی و مکتوبی عشقه اضافی لامیه در مجازا و عشقک تویه لامیه در حقیقه نوشت بودند دوردی و بوکدی معنای در که حرف بیان سرک اسبابه و اسبابک دله اضافیلری لامیه در و دلک خرمه بیانیسه حافظ مبتدا و نوشت خبری و آن روز ظرف زمان خبر در طر بنامه مفعول صریحی و زدک فاعلی تحتیده مستتر حافظه راجع ضمیر و قلم مفعول صریحی و بر سر اسباب بی صریحی

۵۱۹

ذاتیه محبتی طوتدی و جمع الجمعه اولان وصلت و انیتک ذوق و اسرار بنه نائل اولق ایچون سعی و غیره نیجلی صفاتک ظهورک اسبابه ال آوردی و توش ایددی

حافظ آن روز طر بنامه عشق تو نوشت * که قلم بر سر اسباب دل خرم زد

حافظ اول کون سنک عشقک طر بنامه سنی یازدی که عشقکله خرم اولمش کوکلزک سییلری باشی اوزره قلم آوردی (مفردات) (حافظ) م (آن) اول (روز) کون (طر بنامه) سرور و بریحی نامه (عشق) م (نو) سر (نوشت) یازدی (قلم) م (بر) علی (سر) باش (اسباب) سیلر (دل) کوکل (خرم) شاد (زد) آوردی (معنای اشارتی) یارب بحمد الله حافظ قولکک سکا حسن ظنی غالب او اوب اول کون دوات وصلت و انیتک باعث قویسی اولان عشقکک سرو زنامه سن یازدی که سنک خانه تجلیک اولان قلبکک تجلیسی سیلرینک باشی اوزره قلم آوردی یعنی سنک حنا بیکله و پیرک همتیله ریاضات و مجاهداته سعیه شروع ایددی بر سر نا الله من هذرا سعاده

یاد باد آنکه نهانت نظری بامایود * رقم مهر تودر چهره مایدا بود

یاد اولسون اولکه سنک بزه نهانی بر نظرک و ارایدی سنک محبت رفی بزم یوز مزده ظاهر ایددی (مفردات) (یاد) خاطرده طوتمق (یاد) اولسون یعنی انودلسون و خاطر دین کیتسون (آنکه) اول که (نهان) کیرلو (نظر) م (یا) وحدتیه (باما) بزمه (بود) ایدی (رقم) یازمق (مهر) محبت (نو) سن (در) فی (چهره) یوز (ما) بز (پیدا) (ظاهر) (بود) ایدی (معنای اشارتی) بو غزل قبض حائده پیروم شدن استدادی مشعره که ای بزم خاطر فیض بخش کردن اخراج بیور میک اول احسانی که کیرلوجه بزم بر همکنز و نظر عنایتکن و ارایدی دخی سنک بزه محبتک و نظر عنایتک رقم و اثری اولان انبساط و بشاشت چهره مزده ظاهر ایدی شمعی اثر قبض الیه عبوس الوجه اولدق مدد المدد

یاد باد آنکه چو چشمت بستم میبکشت * مجیز عیوبت دراب شکر خابود

یاد اولسون اولکه چونکه سنک چشمک بنی عتاله قتل ایددی سنک شکر چینی لکده عیسیایه منسوب مجیز و ارایدی (مفردات) (یاد باد) خاطرده اولسون (آنکه) اولکه (چو) چونکه (چشمت) سنک کوزک و نظرک (یا) المالبسه (عتاب) قهر (م) بنی (میکشت) اولدردی (مجیز) م (عیسی) م (یا) انسیه (ت) خطاییه (در) فی (اب) طوداق (شکرخا) شکر چینی (بود) ایدی (معنای اشارتی) خاطرده اولسون اول اضافه که چونکه سنک نظر عنایتک بنی قهر و عتاب صورتده ریاضات و مجاهدات شاقه لاطفی الیه (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه بشدردی برا (و ابری) الکه والایر ص و احی الموقی (آیت کریمه سیه بیان اولنن نفس و مجیز عیسی علیه السلام کی احیای اموات کرامتی سنک دخی

فعله دیر که آنی انیادن غیری کسسته کنورمه عاجز اوله زیر معنای مجیزه کنور بی شکر خا اضافی بیانیسه در شکر خا شکر چینی دیکدر خاییدن * محصول بیت * یاد کده اولسون اول که چون کوزک بزی عتاله اولدردی یعنی چونکه کوزک بزی خشمه هلاک ایدردی حضرت عیسیایه منسوب فعل مجیز که احیای موتی در سنک شکر چینی لکده ایدی یعنی چشمت که بزی خشمه قتل ایدردی بلک لطف و احسانه احیا ایدردی

(یادباد آنکه صبحی زده در مجلس انس * جزمن و یار نبودیم و خدا بامای بود) صبحی زده صبحی اوروب یعنی باده صبحی
 ایچون زده بونده ایچمکدن کنایه زده باد * اورلر بلکسه ایچلور ارارنده بو بچار شایه در مثلاً بوسه زد دیرلر اویدی
 دیکر زده هاء رسمی بوتک کی برده حرف ترتیله سیم در مجلس انس اضافتی لامبه در انس وحشت مقابله
 یعنی آشالر و دو ستر مجلسی دیکر
 * محصول بیت * اکسون اول که باده
 صبحی ایچوب آشالر مجامعه بته
 یاردن غیری کیسه یوغیدی و خدا بزمه
 ایدی یعنی الاهدن غیری کسه یوغیدی
 بزمه حاصلی حالری الله یلور ایچق و اول
 زمانه حالز اول ناظر ایدی فقط
 (یادباد آنکه مه من چو کله برستی *
 در رکابش مه نو پیک جهان بیابود)
 کله کلاهدن محفدر بر که دیرلر برستی
 بر حرف ناکید برستی فعل حکایت حال
 ماضی بغلردی دیکر اما کله بغلنر لکه
 قوریلور و بر افطی یو کافرینه در در
 حرف ظرف رکاب اوزنکی شین ضمیر
 مه را جسد پیک جهان بیاضی اضافتی
 بیاضیه در جهان بیاض وصف ترکیبدر
 بیابیدن جهان اولچوبی دیکر قطع
 مسافدن عبار تدنیکم ترکیب یو کون
 یوقدر یول کسدک دیرلر کله یوقدر یول
 دورلر دیرلر * محصول بیت * اکسون
 اول که بنم ماهم چون کلاهنی قوریدی
 یعنی شاه لوندانه کلاهنی قوریدی
 انک اوزنکیسده هلال پیک جهان
 بیاض ایدی یعنی اکایسک نک ایدردی
 جانا نیک کال تعظندن کنایه
 شعر ماهه و هلاله پیک استاد ایدلر
 انکیچوندر که سبعمه سیاه ده ماهدن
 سریع الحركه یوقدر یعنی ماهک فلکی
 سارک افلا کندن حرکتده اسر عدد
 شویله که اون ایکی برتی برآید سیر ایدر
 و کونش بر ییلده و سارلر نیجه یلارده تنکیم
 زحل اوتوز ییلده سیر ایدر پس ماهه
 پیک جهان بیاض اعتبارله در مصراع
 اولک معنائی اکسون اول کله بنم
 آهم کلاه بغلوریدی دین و اکسون
 اول که بنم ماهم چون کلاهنی یوقاری
 قالدردی و کنیدن زینت ایدردی دین
 حق معنائی و برمشلر (یادباد آنکه خرابات
 نشین بودم و هست * وانکه در مسجد امر و زکست آنجا بود)
 خرابات نشین و وصف ترکیبدر میخانه نشین معنائیه کم بونده محض
 عدمدن کنایه یوق معنائیه * محصول بیت * یاد اولسون اول که میخانه نشین و مست ایدم و حال یوکه اول نسته که
 یو کون بسکامه سجده اولزنده اولوریدی یعنی اول حالت که بکا میخانه ده اولوریدی یو کون مسجده اولز

لذاذ روحانی و حیات جاودانی بخش ایدیمی نفس عبسی وار کده و ارابیدی حیات
 فلیر ایچون همت پیوره سین

یاد باد آنکه صبحی زده در مجلس انس * جزمن و یار نبودیم و خدا بامای بود *

یاد اولسون اولر که مجلس انسده صبحی اورمش ایکن بن و یاردن غیری دکل
 ایدک خدا بزمه ایدی (مفردات) (یاد باد) خاطره اولسون (آنکه) اولکه
 (صبحی) صباح ایچان شراب (زده) اورمش (در) فی (مجلس) م (انس)
 قریت نامه (جز) غیری (من) بن (یار) م (نیودیم) اولمدق (خدا) م (باما)
 بزمه (بود) ایدی (معنای اشارتی) خاطره اولسون اول حالات شرفه که
 سنکه اولان مجلس انس و قربنده حضرت الهک جانفرا اولان عشق شرابک
 انوار لامعه سی آینه قلبه اورمش ایکن استعین بالله (اذهنا فی الغار) (ولانحرین
 ان الله معنا) آیت جالبه سی سرلری ظهوره کلمش ایدی یو صحبت و صدق برکاته
 بزمه همت پیوره سین

یاد باد آنکه مه من چو کله برستی * در رکابش مه نو پیک جهان بیابود *

یاد اولسون اولکه بنم ماهم چون کلاهنی یوقاری باغلدی ماه نوایک رکابنده
 جهانی دور ایدیمی پیک ایدی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) اولکه
 (مه) آی (من) بن (چو) چونکه (کله) (بر) یوقاری (بستی) باغلدی
 و قالدردی (در) فی (رکاب) اوزنکی (ش) ضمیر (مه) آی (نو) یکی (پیک) زیاد
 سکر در کیسه (جهان بیاض) جهان اولچوبی (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول علویات
 و سلفیانه متصرف اولان پیرعال همک قدر و رفعتی اکسون و بانسونکه ماه کی
 مقام رفتمده ایکن ینه انکشافی انوار لاهوتیه ایچون ریاضات و مجاهدانه هلال کی
 ضعیف و نحیف اولمش ایکن ینه سخی اوزر ینه درلر وقتا که فلکه و فلکه اولان
 آفتاب و ماهتابه باشی یوقاری قالدردی و بر خصوص ایچون امر ایدلر که ماه
 نوایک رکابنده امر ینه اطاعت ایچون جهانه نور بخش ایدلر که سکر دریدی
 و بلا توقف امر ینی بر ینه کتور ایدی

یاد باد آنکه خرابات نشین بودم و هست * و نچدر خاوتم امر و زکست آنجا بود *

یاد اولسون اولکه خرابات نشین و مست ایدم و اول نسته که بو خلوتده اکسدر
 انده و ارابیدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (خرابات نشین) میخانه ده
 اونور ییچی (بودم) ایدم (مست) م (و آنچه) و اول نسته که (در) فی (خاوت)
 م (م) بنم (امروز) یو کون (کست) اکسدر (آنجا) آید (بود) ایدی
 (معنای اشارتی) و بودنی بلسون که اول و فتنه شراب لندیک میخانه سی
 و آب حیات ایدی اولان عشق الهیک میخانه سی پیر دلیرک و مرشد فیض
 و معرفت بخش اولان امیرک جنت عرفان اولان مجلس فردوس آسازنده همنشین
 و بمن و برکات صحبت و مقارنلر لیه اهل بقین ایدم و شراب عشق الهیه اله مست

و مستغرق *

ند، فرمزی باده دن غیری کسنه مستانه خنده ایلر دی باده به خنده استادی
 زرباده قدحه قوباد قدحه بر مقدار شورلر یعنی صد اورر

(یادباد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی * در میان من وللر تو حکایتها بود) یاقوت قدح اضافتی بیانیه دز بونده یاقوتدن شراب مر آدرد
 تشبیه طریقه خنده زدی کولر دی

دیکدر خنده زدن و بوسه زدن و بونلردن
 غیری استعمالدر حکایتها ها الیه جمع
 اولدی ذوی العقولک غیری اولدی یعنی
 * محصول بیت * اکسون اول که
 چونکه یاقوت قدح کولر دی یعنی چونکه
 باده مجلسه کلوب نمایان اولوب بته سنک
 لهک اورتیه سنده حکایتلر اولوریدی یعنی
 سنک لهکدن الفاظدر در بار صادر اولوریدی
 و بنی مخاطب ایدینوردی حاصلی مجلسه
 مصاحبیکه بنی تخصیص ایدردک ایدی
 یو حاللر یاد اولسون (یاد باد آنکه رخت
 شمع طرب می افروخت * و بن دل سوخته
 پروانه نا پروا بود) شمع طرب اضافتی
 بیاضیه شمع شمع دیکدر می افروخت
 یالکندیریدی و او حرف حال و با حرف
 عطف پروانه نا پروا اضافتی بیاضیه در
 نا نافی بونده بی مقامنده واقعدر زربا
 ناصفته داخل اولغه مخصوصدر مثلاً
 نادان و نایشا و نا قابل دیرلر و بی اسماء
 جوامده پروا ایدیه اسم جامد در پس
 قیاس بی پروا ایدی تنکیم مشهور
 یو استعمالدر * محصول بیت * اکسون
 اول که سنک رخک شمع شمع ضیالدریدی
 یعنی رخکدن مسرور اولور دی
 زیرا شمع کی نورانی ایدی و بنم یو یاق
 کوکام پروانه بی پروا ایدی یعنی سنک
 شمع رخک بال و پر بی بی پروا ایدردی
 (یادباد آنکه در آن بزمکه خلق و ادب *
 آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود)
 بزمکه مجلس ایدلر جک بره دیرلر خنده *
 مستانه اضافتی بیاضیه در صهبا قرل
 شراب مذکری اصهب کلور * محصول
 بیت * یاد اولسون اول که حسن و ادب
 بزمکهنده یعنی مجلسنده اول که مستانه
 کواشدر کولریدی صهبا ایدی یعنی اول
 مجلس یاد اولسون که کال تمکین و وفاردن
 مجاز یدر تنکیم صراحی به قافل استادی

یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی * در میان من وللر تو حکایتها بود *

اکسون اولکه چون قدحک یاقوتی خند اوریدی بته سنک لیک اورتاسنده حکایتلر
 و ارابیدی (مفردات) (یادباد) اکسون (آنکه) اولکه (چو) چونکه (یاقوت) م
 (قدح) م (خنده) کولک (زدی) اوریدی (در) فی (میان) اورتیه (من)
 بن (اهل) فرمزی دودا قدن کنایه در (نو) سن (حکایت) م (ها) ادات جمع
 (بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون و بلسون اول معارف لدنیه و اول اسرار
 خفیه که صافی قدحدن یاقوت اجر کی شراب فر جخشک ظهوری کی آینه
 مجلای قلی ینایع حکمت اولان مرشد کالک اساندر در یارلردن و اب خندلرلردن
 اسرار معانی ظهور ایدلر که کال سرور مدن زیاده ظهورنی طاب ایلوب دیرم
 که ای سلطان حقیقت بنده عطشانلر کدن آب حیات حکمتکی مقطع ایلر زربا
 بزمه سنک شکر بر اولان لب لعلک اراسنده حکایتلر و عبرتلر و بزمه نیجه منفعللر و ارابیدی
 * یادباد آنکه رخت شمع طرب می افروخت * این دل سوخته پروانه نا پروا بود *

یاد اولسون اولکه سنک رخک طرب شمع شمع شعله لندیریدی یو یامش کوکل باغمدن
 بر و اسر پروانه ایدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (رخ) یکانی (ت)
 خطایه (شمع) م (طرب) سرور (می افروخت) شعله لندیریدی (این) یو (دل)
 کوکل (سوخته) یاغش ((پروانه) م (نا پروا) قایرمن (بود) ایدی (معنای
 اشارتی) اکسون و ینه بلسون اول مجلس بهشت آساز و صحبت جانفرا کز
 برکاتلری که مطلع انوار الهی اولان دل بزنورک جمالکده قلوب عشاقده نور و سرور
 بخش ایدیمی شمع انوار محمدی بی شعله لندیریدی یو آتش عشق الهیه اله یاغش
 کوکل دخی اول سراج مشیردن شعله دار اولوب لایالی پرواسر پروانه کی کندو بی
 و ما سوای باقوب آتش عشق خدایه جان فدا ایدردی

یاد باد آنکه در آن بزمکه خلق و ادب * آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود *

اکسون اولکه اول خلق و ادب بزمکهنده اولکه او مستانه خنده اوریدی فرمزی
 شراب ایدی (مفردات) (یادباد) م (آنکه) اولکه (در) فی (آن) اول (بزم)
 مجلس شراب و صحبت (که) ادات مکان (خلق) کوزل خوی (ادب) م (آنکه)
 اولکه (او) ضمیر (خنده) کولیمی (مستانه) م (زدی) اوریدی (یا) حکایه (صهبا)
 فرمزی شراب (بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون و بلسون اول آداب
 شرعی و خلق عظیم پیغمبری کندوده تحصیل اولسان و شراب عشق الهی نوش
 اولان مرشد فیض بخش مجلس عالیسی که اول مجلس وارث پیغمبرده حضرت حبیب الله
 صلی الله تعالی علیه و سلک مجلس مهبط سروش غیبدری کی دایماستان الهی اوللر

ل *

ند، فرمزی باده دن غیری کسنه مستانه خنده ایلر دی باده به خنده استادی
 زرباده قدحه قوباد قدحه بر مقدار شورلر یعنی صد اورر

(یاد باد آنکه باصلاح شمایند راست)

نظم هر کوه را ناسته که حافظ را بود (باصلاح باحرف سبب اضافتی مصدرک فاعله اضافه افتد راست بونده طوغری دیکدر یعنی این نظم هر کوه ناسته اضافتی بیانه ل در که حرف زابط صفت را ادات تخصیص محصول بیت * یاد اولسون اول که سزک اصلا حکر سبیلہ اعلا وزیسا اولوردی هر دلتنه مش کوه که حافظک ایدی کوهردن مراد اداشاریدر و ناسته دن مراد کیمسه نک خاییده سی اولیوب کندی گفته خاصی اولدیتنه اشارتدر خواجه نک بسوزی دلالت ایدر که بوغزلی فضلالی اکا بردن برکسته به دیش اوله والعم عندالله (ولایضا) (باشدای دل که درمیکد هابکشایند * کره ازکار فرو بسته مابکشایند) باشد قل مضارع مخی افاده ایدر که حرف بیان کره کاف عجمیک ورائک کسری وهای اصایه ابه دو کم دیکدر کار فرو بسته اضافتی بیانه باغلی ایش دیکدر محصول بیت * ای کوکل اوله می که میخانهلر قیوسی آچدرلر و بزم باغلی ایشردن دوکی آچدر یعنی عجب اولور میکده بویه اوله یعنی میخانهلر قبولی آچدر و بزم باغلی ایشردن دوکم آچله یعنی بزم فتح باب اوله (اگر از بهر دل زاهد خود بین بستند * دل قوی دار که از بهر خدا بکشایند) خود بین وصف ترکیدر بندن کنندن کوریچی دیکدر * محصول بیت * اگر خود بین زاهدک کوکلیچون بغلدیلر سه کوکلی قوی طوت که الله ایچون آچدر یعنی اگر میخانهلر زاهد خود بین وارمسون دیوباغلدیلر سه کوکل خوش طوت که عشاق نیاز مند خاطر ایچون آچدر

۵۲۲

ظهور ایدن و بیان اولنان انجیق شراب ظهور عشق لازمال معارف اسرارلدنیه خدای متعالیدر یوخسه مردکان اولان اغنیاجفه خوار اولان کلاب اهل دنیا مجلسلری کبی زخارف دنیا وکلات مالا یعنی ماسوی ظهور ایدر دکلدر

یاد باد آنکه باصلاح شمایند راست * نظم هر کوه را ناسته که حافظ را بود *

اکسون اولنکه سزک اصلا حکرله راست اولوردی هر ناسته کوه نظم که حافظ ایچون ایدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولنکه (با) للملابسه (اصلاح) م (شما) سز (میشد) اولوردی (راست) طوغری و صحیح (نظم) م (هر) جله (کوه) م (ناسته) دلنمش (حافظ) م (را) ادات مفعول (بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون اول حال دخی که ای خلیفه الله فی الارض اولوب بد روپوش قبضه قدرت الهی اولان پیرمری عالم سز ذات محرمک اصلاح و کر مکرله صحیح اولور و اغراض نفسانیه دن قور تولور کوه ناسته کبی مشکلات اسرار دیندن و غا مضامین روز عارفین و عاشقیندن بیان ایدر بی هر نظم که حافظ ایچون ایدی همان حق سبحانه و تعالی اثر رسول علیه السلام افتاد ایدن پیر کالک تبعیت و نظر و همتریه بزلی دخی منون و شرفیاب ایلده آمین

وله ایضا *

باشدای دل که درمیکد هابکشایند * کره ازکار فرو بسته مابکشایند *

اوله که ای کوکل میخانهلر قیوسی آچدرلر بزم محکم باغلمش ایشردن بند و عقددی چوزلر (مفردات) (باشد) اوله (ای دل) ای کوکل (در) قیو (میکد) میخانه (ها) ادات جمع (بکشایند) آچدرلر (کره) دوکم (از) من (کار) ایش (فرو) آشاغی (بسته) باغلمش (ما) بز (بکشایند) چوزلر (معنای اشارتی) ای توفیق ربانیه درد عشق الهیه به دوشوب جمال حقه مشاهده سنی طالب اولان کوکل حضرت الله حسن ظن و رحمت واسعه سندن امید و استعین بالله (و بتل الیه تبلا) آیت کریمه سی سرچمه کلی ماسوادن انقطاع وذل و حقارت و اضرع و نیاز ایل و کندوبه توجه تام ایل درگاه علیه ده مناجات اوزره ثابت قسم اولدجه اولنکه ارحم الراحمین اولان الله خانه نیلایسی و میخانهلر شراب عشق الدنسی اولان قلب قیوسی انشراح و انفتاح ایل آچدرلر و کدورات تعلقات ماسوا ایل و ظلمات شهوات نفس بدخواه ایل و انقباض حجاب وجود بشریه بزم محکم باغلمش ایشردن بند و عقددی چوزلر

اگر از بهر دل زاهد خود بین بستند * دل قوی دار که از بهر خدا بکشایند *

اگر خود بین زاهدک کوکلندن اوتوری باغلدیلر سه قلبی قوی طونکه الله ایچون آچدرلر (مفردات) (اگر) م (از) من (پیر) تعلیل (دل) کوکل (زاهد) م (خود بین) کندوبی کوریچی (بستند) باغلدیلر سه (دل) م (قوی) م (دار) طوت (از) من (بهر) ایچون (خدا) م (بکشایند) آچدرلر (معنای اشارتی) اگر اول ارباب غرض و محب و ظاهرا هر پست زاهدک بو قدر اوراد

واذکار *

(بصفتای دل زندان صبحی زدگان * بس در بسته بمفتاح دعا بکشایند) بصفا باحرف سبب اضافتی لا مینه زدو در بسته بیانه بمفتاح دعا باحرف استعانت و اضافتی بیانه در * محصول بیت * باده صبحی نوش ایدن رند لک کوکلی صفاسی سبیلہ چوق بغلو قیوی دعا مقنا حیلہ آچدر یعنی مذکور رندلر کوکلیری خالص و پاک اولدین سبیلہ نیجه بغلو قبولی انلرک مفتاح دعا سبیلہ آچدر یعنی جانب حق ایدرلر بعض نسخه ده مصرع اول بویه واقعه در * بصفتای دل زندان که صبحی زدگان

۵۲۳

واذکار و عبادات بی شمار ایله کندوبه عشق و محبت ولذت روحانیت اولدین کوروب قلب قاسیه سنی غرض فاسده سندن اوتوری باغلدیلر سه اکا با قوب حضرت اللهدن قطع امیدانیه دینادن و آخرتدن حضرت اللهدن غیری بر مقصودک اولدجه و قلبک اغراض فاسده دن و مشتهیات نفسانیه دن صفای اولدجه غریه قلبی قوی طونکه الله ایچون اولان قلبی آچدر

بصفتای دل زندان که صبحی زدگان * بس در بسته بمفتاح دعا بکشایند *

رندلر قلبی صفاسی حقیقونکه صبحی زدهل چوق باغلمش قیوی دعا مقنا حیلہ آچدرلر (مفردات) (با) قسم ایچوندر (صفا) م (دل) کوکل (زندان) قلبی ماسوادن فارغ اهل الله (صبحی زدگان) صباح شرابی اور بخیلر و ایچنلر (بس) چوق (در) قیو (بسته) باغلمش (با) للملابسه (مفتاح) م (دعا) م (بکشایند) آچدرلر (معنای اشارتی) به و کوکه صغیان انوار نیلایات ربانیه نک مظهری عرش الله و خزینه اسرار الله اولان قلوب عارفانک صفاسی حقیقون ثابت و محققدر که وقت سحرده عشق و محبتله و فارغ قلبله درگاه حقه مناجات ایدوب بوز سورن عاشقار دعا مفتاحیلہ چوق باغلو قبولی آچدرلر و انفتاح و انشراح تولور

نامه عزیزت دختر زبوسید * نامه معجیکان زلف دوتا بکشایند *

شرابک عزیزت نامه سنی یاز بکر ناکه جیسع معجیکلر ابکی قات زلفی چوزلر و آچدرلر (مفردات) (نامه عزیزت) مصیبت اینه تسلی و برک (دختر) قیز (زن) اوزوم چوبوغی (بنویسد) یاز بکر (نا) حتی (همه) جله (معجیکان) کافر چوققلری (زلف) م (دوتا) ابکی قات (بکشایند) آچدرلر (معنای اشارتی) ان الله شرابا عده لا وایانه اذا شربوا طابوا الخ (حدیث شریفی سرچمه حضرت اللهک دوستلرینه خاص قیلدین) و کر مندن ذات شریفنه عاشق قوللرینک و صلوات و قربینه سبب و باعث قیلدین شراب عشق نوش ایدن عاشق اگر عشقنی مجازه صرف ایدوب ماسوی الله محبت ایدر سه اول وقت شراب عشق و آتی نوش ایدن عاشق عظیم مصیبت و اولوبلایه اوغرا مشدر زیراماسوی الله محبت خمران ایددر اول شرابه و اول عاشقه عزیزت نامه سنی یاز بکر ناکه ایانه دنیا و طایبان ماسوای ایشدوب عبرت الله ل (حب الدنیا راس کل خطیئه) دیوب ماسوادن و دنیا قات اولمش میچلرندن کچدر و حقه رجوع ایله جانب حقه کندولر راه حقیقی پیلوب صراط مستقیم بول آچدرلر علو همت صاحبی عارفلر

اهلی دنیا کافران مطلقند * دائم اندر چغچقان قوقند * پیور مشلردر

کبوی چنک بیرد بمرک می ناب * تاحریفان همه خون از مره بکشایند *

چنک کبوی سنی قطع ایلر صافی شرابک موتیله ناکه جله عاشقلمر زدن قان روان ایدلر (مفردات) (کبوی) صاج بولکی (چنک) مشهور بر ساز در (بیرد) قطع ایلر (با) للملابسه (مرک) موت (می) شراب (ناب) صافی

بس * بصفا نک باسی قسم ایچون اولن می کنددر که حرف بیان صبحی زدگان ابتدا مصرع ثانی به مرهون و مصرع ثانی خبری تحلیلا بس * محصول بیت * رندلر لک کوکلی صفاسی سبیلہ یاخود کوکلی صفاسی حقیقون که صبحی باده نوشلری چوق بغلی قیوی مفتاح دعا استعانه سبیلہ آچدرلر بویه اولنجه بکشایند فاعلی صبحی زدگان اولور اما اولکی نسخه ده نسبت فاعل ماقبلده می ینلرک کبی غائب اولوب یعنی قبل حقندن آچدرلر دیک اولور (نامه عزیزت دختر زبوسید * تاحریفان همه خون از مره بکشایند) نامه عزیزت اضافتی لامیه در و دختر زبویه عزیزت تفهیل با بدن مصدر در تصویر معاشقه یعنی صبر و برک ثلای سی عزادار صبر معاشقه عزیزت دختر اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر تاحرف تعلیل حر بفان بوند باده نوشلردر مره مره نک جعیدر کر بکر دیکدر بکشایند فاعلی تحتند حر بفانه را جمع ضمیر در و مفعول صریحی خودر و غیر صریحی از مره ها در * محصول بیت * دختر زلفی باده نک عزیزت نامه سنی یازک خطاب عام در ناکه باده نوشلرک جچی مره زدن قان آچدرلر یعنی ایدلر یعنی باده یساع اولدی بس کوکبا که اولدی ایددی عزیزت نامه سنی یازک ناکه اده نوشلر آجوب کر بکرندن قان یاش آفیده ل (کبوی چنک بیرد بمرک می ناب * نامه معجیکان زلف دوتا بکشایند) کبوی چنک اضافتی لامیه در کبوسودن مراد چنک دپه سنده اولان ابریشم صاچدر بمرک باحرف سبب مینه اضافتی لامیه در و میک نابه بیانه تاحرف تعلیل معجیکان کشیش او غلخقلری زلف دوتا اضافتی

بیانه در دوتا ابکی قات دیکدر مشهوردر که مصیبت کوننده صاچلرین چوزوب طاغدرلر رصاچی اولنلرک بس بو کاشلر زدنر و کبوسلرک کسرلر کبوسوی اولنلر * محصول بیت * چنک کبوی سنی کسک خاص شرابک موتی سبیلہ ناکه ب میخانهلر زاده لری ابکی قات زلفلرینی آچدرلر یعنی بو مصیبتدن اوتوری ماتم چکه لر و فریاد و فغان ایدلر

(نا) جتی (حریفان) عاشقار (همه) جله (خون) فان (ز) من (مزه) کرک (ها) ادات جمع (بکشاید) آچه (معنای اشارتی) ای سالک حق و عاشق فیاض مطابق (الذی انقض ظهرك) آیت جلله سی سرنجه کدورات ماسوادن و علاقه نفسانیه دن اوزر کده چنک کی سنک بک بکوب و سنک آه و فریادی و آواز و دادی آسمانه جیقاران جل ثقیلا صاچنی کسوب و عرفنی منقطع قطع مراد ایدر سک علل و اغراضدن و محبت ما- وادن قلبی صافی ایدیمی شراب عشق الهیه اله مست و مستغرق اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهریت اله حاصل اولور و در کاه حق ملاز مثله حق سبحانه و تعالی نیک صدره انشراح و افتتاح کرم انجمله نائل اولور ای سالک صادق سن بوحال اوزره اول که ناسکا مصاحب اولان عاشقار دخی کوزلرن آچه لوکر بکلرندن قائلر صاچه ل که انلر دخی سعادت ابدیه به نائل اولور و صفوت قلب بولور

در میخانه بیستند خدایا میبند که در خانه زور و ریا بکشاید

میخانه قیوسنی باغلدیلر ای خدایا بکنه که زور و ریا خانه سنک قیوسنی آچدر (مفردات) (در) قیو (میخانه) م (بیستند) باغلدیلر (خدایا) ای خدا (میدند) بکنه (که) زیر (در) قیو (خانه) م (زور و ریا) م (بکشاید) آچدر (معنای اشارتی) یارب نه عجب بومکر حالات اهل الله اولان علماء ظاهر بین و تغییر الشکل لاجل الاکل ایدن جهال و مشایخ و درویشان مانده شیاطین عشق و محبت و حقیقت و معرفت قیوسنی باغلوب اوزی چورک کندودن شجره حاصل اولور زانه کی غنلت قلبه و محبت زینت دنیا ایلر فرق ضاله کی اسرار دیندن بی خبر مجرد نتیجه سز و ثمره من علوم ظاهریه قناعت ایدرلر جهله صوفیه دخی علم و عقایدی ترک ایدوب صد هزار بدعتلری ارتکاب و عوامک حرام لقمه زدن عدم اجتناب اله (صاحب الورد ماعون) حدیث شریفه مظهر اولور برق بران اوراد و احزاب و بی فائده توافلات بی حسابلر ایلر عجب و غرور و دوشوب شیطان کی نیجه صافی دل طالبلرک بوللرن اورلر ای بنم و ناصر مارجالرحین اولان خدام بولک کی آثار غفلتدن و راه ضلالتدن سن بزی حفظ اله که ببولک آخری رسوایه قدر که بوللر زور و ریا خانه سنک قیوسنی آچدر و حق قیوسنی قیابلر

حافظ این خرقه که داری تو بینی فردا که چه زنا ز زرش بچفا بکشاید

ای حافظ بو خرقه بی که کبر سن سن یار بن قیامتده کوره سین که انک الله جفا ایلر نه زنا ز چوزلر و میدانه کتورلر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (این) بو (خرقه) م (داری) طوتار سین (تو) سن (بینی) کورر سین (فردا) یار بن (چه) نه (زنا) کافرک کفره علامت ایچون بیلارینه باغلدیلر قلمی سیاه ایلر (ز) من (زیر) تحت (ش) ضمیر (بچفا) جفا ایلر (بکشاید) آچدر (معنای اشارتی) ای حافظ اغراض فاسده ایلر و شرک اصغر اولان ریا و منعه لاله ایشلوب عبادات و طاعات

صورته

صورته ایلر بکک تلبساتلر و صلحا کوه سی اولان تاج و خرقه ایلر صید قلوب و جلب دنیا ایلریم دیو دینیکی دنیا به دکشاید که طو تر سین یار بن قیامت کونی (بوم تلی السرائر) ده کورر سین که اول حبله و تلبساتله کید بکک و ایشلدیکل شرک خرقه سی التده (ار الله لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلک) آیت کریمه سی سرنجه مرانی اوللر نه قدر عذاب الهیه کرفسارونه قدر رسوای و خور و زار اولور و دینیکی دنیا به دکشیلر خنیز صورته محشره کلورلر بومور خفیه لری بوم قیامتده آچدر و خاق عالمه اظههار ایدرلر

خوشت خلوت اگر یارب من باشد نه من بسوزم و او شمع انجمن باشد

خلوت اطفیقدر اگر یارب بنم یارب و مصاحبه اوله خوش دکادر اولکه بن بنام و اول دیرک و جمیع شمع اوله (مفردات) (خوش) اطفی (است) در (خلوت) م (یار) م (یار من) بنم مصاحبه (باشد) اوله (نه) دکل (من) بن (بسوزم) بنام (او) اول (شمع) جبر (انجمن) دیرک و جمیع (باشد) اوله (معنای اشارتی) اغیاردن خلوت و عزات کوزلدر اگر اغراض نفسانیه دن سالم اولوب حق سبحانه و تعالی حضر نلرنک انجیق ذکر و فکر به و حضور و توجهندن بر آن متفک اولوب دائم انوار تجلیات الهیه به استغراق ایلر جناب حقه انست و وصلت اوزره اولور سد خوش دکادر اولکه بن بنام و فرقه بنام حق تعالی نیک فیض و تجلیاتی جمیع یارانه اوله و بکا و ایلر بویله خاوندن اهل دالر حضورنده اولق بکدر

من آن نکین سلیمان بهیچ نستانم که کاه برودست اهر من باشد

بن اول سلیمان نکینی هیچ المزم که کاه کاه الک اوزرینه دیوک الی اوله (مفردات) (من) بن (آن) اول (نکین) یوزک قاشی (سلیمان) م (با) للعلا بیه (هیچ) م (نستانم) المزم (که) زیرا (کاه) وقت (بر) علی (او) ضمیر (دست) ال (اهر من) دیو و شیطان (باشد) اوله (معنای اشارتی) کرچه کاه کاه نجلی رجانه مظهریت و کاه محبوبیت بودخی دولت و سعادتدر اما نجلی دائمی به نظر ایلر بودخی اهل همتلر نظرند نقصاندر استعین بالله (رب هبل ملک لا یبغی لاحد من بعدی) آیت کریمه سی سرنجه بوقدر بی نظیر عظیم سلطنت سلیمان علیه السلام تصر فنده دائم اولوب کاه کاه صخره جتی کی شیطا نک تصر فنده اولدیغندن ایچون قدری اولوب هیچ دکدی کندوده دوام و بقا اولدیغندن کی عظیم سلطنت دنیا معتبر اولدی کذلک سلطنت آخرت اولان فیض و تجلیده دوام اولیچق اهل همتک اعتبارنده دکدر

روامدار خدایا که در حرم وصال رقیب محرم و حرمان نصب من باشد

ای خدا روامدوم که وصال حرمیتد رقیب محرم و حرمان بنم نصیم اوله (مفردات) (روا) لایق (مدار) طومعه (خدایا) ای خدا (در) فی (حرم) ایچ حوالیسی (وصال) م (رقیب) م (محرم) م (حرمان) محرومیت (نصیب) م (من) بن

(وله ایضا) (خوشت خلوت اگر یارب من باشد) نه من بسوزم و او شمع انجمن باشد (شمع انجمن اضافتی لامیه در) محصول بیت * خلوت خوشدر اگر یارب بکا یارب اولور سه نه که بن بنام و اول غیری درنک و غیری مجلسک شمع اوله یعنی خلوت یارله خوشدر اما یارب غیر بکک مجلس افروزی اوله اول زمان خلوت خوش دکل خلوتدن مراد تنه اقدر یعنی تنه اقی یارله خوشدر بن یارب خوش دکل مصراع نائیک معناسی خوش دکسدر اول که بن بنام و اول شمع مجلس اوله دین حق معنایی و یرمش (من آن نکین سلیمان بهیچ نستانم) که کاه کاه برودست اهر من باشد نکین یوزک فاشنه دیرلر بونده مراد مهر سلیماندر اهر من سلیمان پیغمبرک ضبطنده اولان دیودر بل که اول دیو در که سلیمان مهری حبله ایلر آلوب تصرف ایلدی * محصول بیت * بن سلیمان پیغمبرک اول مهر بنی یاسجه المام که کاه کاه اول مهرک اوزرینه دیوک الی اوله یعنی کاه کاه دیو آتی تصرف ایاید یعنی بن اول محبوبی یاسجه المام که کاه کاه ارا ذل و اسافل ناسله اختلاط ایدوب انلره مخصوص اوله (روامدار خدایا که در حرم وصال * رقیب محرم و حرمان نصیب من باشد) روا جواز معناسنه در اما بونده جائز معناسنه در حرم وصال اضافتی بیانیه در حرمان مصدر در محروم اولق معناسنه * محصول بیت * یارب جائز کورمه که وصال حوالیسنده رقیب محرم جانان اوله و محروم لقی بنم نصیم اوله یعنی رقیب محرم جانان اولوب و بن وصالدن محروم اولم یارب بونی جائز کورمه

(ہمای کومشکن سایہ شرف هرگز * بران دیار که طوطی کم از زغن باشد) همای طیر مشهورک اسمیدر کو فعل امر مفرد

﴿ ۵۲۶ ﴾

(باشد) اوله (معنای اشارتی) یارب (یا آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی) حدیث قدسی بیور مشکن استعید بالله (ولقد کرمانی آدم) آیت کریمه سین طو یور مشکن ذات پاک عشفه ونور ذاتیه کدن خلق ابلد بک نور محمدی عشفه کر مکله وعنا بکله فیض و تجلیک خانه سی و حریم وصالک زمین پر مایه سی قلیزه رقیب بد خواه اولان شیطان چربسک کیروب محرم اولسنی و زم سنک فیض وانوار تجلیه کدن محرم اولاق نصیبن اولقاعنی روا کورمه و قلیزی جانب عزت که توجه دائمیدن و فیض انوار ذاتیه کدن محرم و معجز اوله

﴿ همای کومشکن سایه شرف هرگز * دران دیار که طوطی کم از زغن باشد ﴾
همای به دی قطعاً شرف سایه سنی بر اقصون اول دیاره که طوطی زغنیدن کم اوله (مفردات) (هما) بر قوشیدر که کولکه سی کیلک اوزر بنه دوشرسه پادشاه اولور (کو) سوبله (مفک) بر اقه (سایه) کولکه (شرف) دولت (هرگز) قطعاً (دران) اول (دیار) م (طوطی) م (کم) اکسک (از) من (زغن) چیلای (باشد) اوله (معنای اشارتی) یعنی شول دیار که انده اهل معرفت رعایت اولیوب نادان بدبخت و جغه خوار اولان عوام و اهل دنیا کلابر بنه رغبت و حرمت اوله اول دیاره همای دوات وسعت رحمت نازل اولدینی کی شول قلب شهری که انده معرفت الله اولیوب شیطان چریسی ضبط ایتکله انده حب جیفه دنیا و میل و رغبت ما سوا اوله اول قابیه فیض الهی و رحمت رحانی نازل اولور و نجات انس خدا بولنیز

﴿ هوای کوی تواز سرمنی رود مارا * غریب رادل سر کشته باوطن باشد ﴾
سنک کوی محبتی بزم با شمردن کتیز غریب سر کشته کولکی وطنه اولور (مفردات) (هوا) محبت (کوی) محله (تو) سن (از) من (سر) باش (نمی رود) کتیز (مارا) بزم (غریب) م (را) ادات مقعول (دل) کولک (سر کشته) مخیر (با) لاملاسه (وطن) م (باشد) اولور (معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنک جانب قدسیه که وعالم ارواحده اولان لذت خطاب و تجلیات انسیه که ارزوسی و محبتی بزم با شمردن و قلیز دن کتیز بر بو خاکد انده غریب اولان روحک مخیر کولکی (حب الوطن من الایمان) سرمنجه وطن اصلیبی اولان عالم قدسیه اولور قطعاً انی فراموش ایتیز

﴿ بیان شوق چه حاجت که حال آتش دل * توان شناخت زسوزی که در سخن باشد ﴾
شوق بیان ایتک نه حاجت که کولک آتشک حالی فهم ایتک ممکندر شول حرارتدن که سوزده در (مفردات) (بیان) م (شوق) م (چه) نه (حاجت) م (که) زرا (حال) م (آتش) م (دل) کولک (توان) ممکن (شناخت) اکتی (ز) من (سوز) حرارت (با) مصدریه (در) فی (سخن) سوز (باشد) اولور (معنای اشارتی) (قول المرء یخبر عما فی قلبه) کلامی سرمنجه قلب محبت و شوقی

﴿ بیان ﴾

اولور خواجه بیور که بنم آتش درویمه شعر مده اولان سوز حرارت شارحدر

﴿ ۵۲۷ ﴾

بیان ایتکه نه حاجت زرا عاشق قلبک آتشک حالی کلا منک حرارتیه ظهور ایتندن فهم ایتک ممکندر

﴿ بیان سوسن اگرده زبان شود حافظ * جو غنچه پیش توش مهر بردهن باشد ﴾
حافظ سوسن کی اگر اون دلا و اوله سنک حضور کده غنچه کی ایتک دهاتی اوزره مهر اولور (مفردات) (بیان) ادات مثل (سوسن) فصلکن (اکر) م (ده) اون (زبان) دل (شود) اوله (حافظ) م (جو) مثل (غنچه) م (پیش) اوک (تو) سن (ش) ایتک (مهر) م (بر) علی (دهن) اغز (باشد) اولور (معنای اشارتی) استعید بالله (لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی) آیت کریمه سی سرمنجه متصف بصفت الله اولان مردان خدا نیک اسرار دیندن قلوب واسعه لر بنه سنوحات و ظهورات ابدیه بیان ایتش اولسه لر نهایت یوقدر لکن (من عرف الله کل لسانه) حافظ دخی یوقیلندر که بیور اگر حافظ سوسن کی اون دلا و اوله یارب سنک حضور معنوی بکده غنچه کی ایتک دهاتی اوزره مهر واردر که حضرت مولانا قدس سره پوردر (بیت) ﴿ هر کرا اسرار دین آموختند * مهر کردند و دهانش دوختند ﴾

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ من وانکار شراب این چه حکایت باشد * غالباً این قدیم عقل و کفایت باشد ﴾
بن وعشفه انکار بونه حکایت ونه سوز اولور غالباً بنم یوقدر عقل و ادراکم او اور (مفردات) (من) بن (انکار) م (شراب) م (این) بو (چه) نه (حکایت) سوز (باشد) او اور (غالباً) م (این) بو (قدر) بمقدار (عقل) م (کفایت) ادراک (باشد) اولور (معنای اشارتی) ای لذت عشق الهیه دن خبردار اولایان زاهد خشک عین هدایت او ابوب وصل الی الله اولان دوات عشق نیجه برانکار ایدر سین که استعید بالله (ان الملوک اذا دخلوا قریه افسدوها و جعلاوا اعزّه اهلها اذله) آیت کریمه سنک معنای اشارتده بیور دیر که سلطان عشق قلبه داخل اولدیده جنود نفس و شیطانک حکمرین افساد ایدوب انلری خور و ذلیل ایدر و تحت دلدله قرار ایتد بکجه انجذاب الهی بنشوب زاهدک بوز یلده و ارامدینی مر احلی و منازل بر نفسده قطع ایدر که (جذبیه من جذبات الرجان توازی عمل الثقلین) بن بو نک کی سعادت نه ابر مش ایکن عشقه انکار بونه سوزدر عشق انکار اینسم غالباً بنمده بوخام زاهدک عقلی و ادراکی قدر عقل و ادراکم اولش اولور اعاذ نا الله من ذلک

﴿ من که شهباره تقوی زده ام بادف و چنک * ناکهان سر بره آدم چه حکایت باشد ﴾
بن که کجهارده دف و چنک الله تقوی بولنی اور مشم ناکهان تقوی طریقه رجوع ایدم بونه حکایت ونه عجب سوزدر (مفردات) (من) بن (شها) کجهار (ره)

(بیان سوسن اگرده زبان شود حافظ * جو غنچه پیش توش مهر بردهن باشد)
بیان ادات تشبیه در سوسنه اضافتی لام بدرده زبان اون دلی دیکدر توش شین ضمیر حافظه راجعدر محصول بیت
حافظ سوسن کی اون دلیده اولور سه غنچه کی سنک فکده مهر بردهن اولور یعنی آخری مهری اولور نطقه قادر اولور حاصلی سنک یانکده دبسته قلوب تکلمه مالک اولور سوسندن بونده مرادیشل پیرا قلیدر چچکی دکل زرا ده زبان اویدر چچکی دکل (وله ایضا) (من وانکار شراب این چه حکایت باشد * غالباً این قدیم عقل و کفایت باشد) بن و شرابه انکار بونه حکایتدر یعنی بدین شراب ایچمکه انکار کلز استفهام انکاری شکاید این قدیم ممتکلم معنی چهندندن عقل و کفایته مقیددر محصول بیت
بن و شرابه انکار بونه حکایتدر غالب بودر که یوقدر عقل و ادراکم واردر یعنی شرابه انکار ایلکیهک مقصداری عقل و ادراکم زرا بن شراب اسیریم آنسز رغبت اولسام (من که شهباره تقوی زده ام بادف و چنک * ناکهان سر بره آدم چه حکایت باشد) ناکهان و ناکه بر معنایه در مصراع ثانی بونده استفهام انکار بدر
* محصول بیت * بن که دف و چنکله نیجه کیجه تقوی بولنی اور مش اولام یعنی تقوایی ترک ایدوب فسق ایلش اولام ناکهان سر بره بوله کوریم بونه حکایت اولور یعنی نیجه کیجه فسقه مشغول اولدقدن صکره بهیج باشمی طشره بوله چچریم یعنی هیچ خلعه کور یوریم بونه سوزدر

(تابغایت ره میخانه نمی دانستیم * ورنه مستوری ما تا بجه غایت باشد) تا بونده الی معناسنه در تابغایت فریده الی الغایه
 ۵۲۸ ✽

بول (تقوی) م (زده ام) اورمشم (با) مع (دف) م (چنک) م (ناکهان)
 اکسز بن (سر) باش (بره) بوله (آرم) کتورم (چه) نه (حکایت) سوز
 (باشد) اوله (معنای اشارتی) بعون الله بن که غلبه سلطان عشقه کیچه ارد
 آه و این و فریاد و فغان ابدوب جذبه رجانه ابروب دون مرتبه اولان زهد
 و تقوی مجرده دن خلاص بولش ایکن ناکهان بنه تقوی طریقه رجوع
 و تنزل بونه عجب سوزدر که لذت روحانیت بولش ایکن آتی ترک ابدوب زاهد
 خشک کربکی زهد بی معنای رجوع کمال حقاقتندر

✽ تابغایت ره میخانه نمیدانستیم * ورنه مستوری ما تا بجه غایت باشد ✽

تا نهایتی شمدی به دکن میخانه بولنی بیلزدم بوخسه بزم مستور لغز نه مرتبه ده
 اولور (مفردات) (تا) حتی (بغایت) نهایت کلام (ره) بول (میخانه) م
 (نمیدانستیم) بیلزدم (ورنه) بوخسه (مستوری) پرهیز کاراق (ما) بز (تا)
 حتی (بجه غایت) نه مرتبه ده (باشد) اوله (معنای اشارتی) تا نهایت کلام
 (من لم یلق لم یعرف) سر بجه شمدی به قدر عشق و محبت لذتی بیلزدم و آنده اولان
 اسرار لدنی آری و فیوضات ربانیه لری بیلزدم بوخسه بزم پرهیز کاراقم و زهد
 و تقوا نه مرتبه لر ده اولور دی شمدی بیلزدم که زهد و تقوی طریق طریق ابرار در
 (فالوا صلون منهم اقل من القلیل) لکن عشق طریق طریق شطارد بونک
 اولی انک نه بیلزدم ذوقه محتاجدر

✽ زاهد اراده برندی نبرد معذورت * عشق کار بست که موقوف هدایت باشد ✽

زاهد اگر با شقلغه وصول بولیه معذور در عشق الهی برایشدر که هدایت
 موقوفدر (مفردات) (زاهد) م (ار) اگر (راه) بول (برندی) عاشق قلغه
 (نبرد) البتیه (معذورت) معذوردر (عشق) م (کار) ایش (یا) وحدتیه
 (است) در (موقوف) م (هدایت) م (باشد) در (معنای اشارتی) استیذبالله
 (ولایخافون لومذلاتهم) آیت کریمه سی سر بجه عشق الهیه ناکه باعنی اولان فقر
 و فاقه ایله حفات و عرات اولتی و باضات و مجاهدات ایله ادواق روحانیت بولتی ایله
 اگر زاهد عشقه بول بولیه و راصل اولیه معذور در زرا عشق بر موهبه الهیه در
 عنایت و هدایت موقوفدر

✽ بنده پیر مغنم که زجهلم برهاند * پیر ماهر چه کند عین ولایت باشد ✽

پیر مغنم بنده سیم که بنی چهلدن خلاص ایلدی بزم پیر بزم نه ایشلر سه عین
 ولایتدر (مفردات) (بنده) قول (پیر) قوجه (مغان) مغنم جبهیدر مع کافر در (م)
 ضیم (ز) من (جهلم) م (برهاند) قورتاردی (پیر) م (ما) بز (هر چه)
 هر نه (کند) ایلر (عین) م (ولایت) م (باشد) در (معنای اشارتی)
 بر متصرف و جاسوس قلوب مرشد کاملاً بنده سیم که محض شفت و کرمندن بنی
 ظاهراً و باطناً جهلم و ضلالتدن خلاص ایلدی خصوصاً از هد ایله عشق

✽ بین ✽

پیر بزم نه که ایشلر سه عین ولایت اوور یعنی پیر مغنم که هر ایشی محض ولایتدر

(زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز * تا ترا خود زمیان با که عنایت باشد) بویته اولان و اول و ککر بیان اولمشدر تا بونده
 عجا معناسنه در تراشک دی کدر را
 ۵۲۹ ✽

بین السماء والسمک اولان فرقی بیان ایلدی بزم مرشد من اولیه مرشد در هر نه
 ایلر سه عین ولایتدر

✽ زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز * تا ترا خود زمیان با که عنایت باشد ✽

زاهد عجب و نماز ایلله و بین مستلک و نیاز ایلیم عجب خود اور تادن سنک عنایتک کیچه
 او اور (مفردات) (زاهد) م (راز) معنی مع (عجب) م (واو) مع (من) بن (واو) مع
 (مست) م (یا) مصدر به (واو) مع (نیاز) م (تا) عجب معناسنه (ترا) سنک (خود)
 کندو (ز) من (میان) اورنه (با که) کیچه (عنایت) م (باشد) اولور (معنای اشارتی)
 مادام زاهد غافل لذت عشقندن طعمه فیه انک نمازی و سائر عباداتی جله عجب و غرور
 ایلدر اما سلطان عشق بنلکین آلوب محو و فنا مرتبه سن بولان عاشق ماسوی نظر نه
 اولوب انجق شراب عشق الهیه ایلله مستلک ایلله و انجق درگاه حقه نیاز ایلله در
 انکچون پیور زاهد عجب و نماز ایلله بن مستلک و نیاز ایلیم بنه عجبدر کندو بی تخلص
 ایچون پیور که عاقبت امر معلوم دکلدز و حالدن بر حال ایلله عجب و غرور بوقدر
 عجا ریم بو اور تاده سنک عنایتک کیچه اولور عصمت الله من الغرور و معنای الله بعنایت
 المبرور آمین

✽ دوش ازین غصه نختتم که حکیمی می گفت * حافظ ارست شود جای شکایت باشد ✽

دو کیچه بو غصه دن او یومدم که بر حکیم اشدی حافظ اگر مست اوله شکایت بریدر
 (مفردات) (دوش) دو کیچه (از) من (این) بو (غصه) غم (نختتم) او یومدم
 (حکیم) عالم و عاقل (می گفت) دیدی (حافظ) م (ار) اگر (مست) م (شود) اوله
 (جای) پر (شکایت) م (باشد) در (معنای اشارتی) (رأس الحکمة تحافة الله)
 حدیث شریفی سر بجه و معصوم اولیان کیسه غضب الله من اولتی لایق
 اولدیغندن عجا راه عشقه دخی عجب و غرور بولیمزی اوروب مغضوب علیه من
 اولوب مظهر عنایت اولزمیم دبو دو کیچه غصه دن او یومدم که بر حکیم دیدی
 ای حافظ خوف الله من امین اولد زیر توفیق و عنایت الله بار اولیمیق حافظ
 اگر مست عشق الهی دخی اولسه شکایت بریدر که لطف ایکن عیب و عصبان
 اولش اولور ✽ وله ایضا ✽

✽ ترسم که اشک در غم مایه در شود * وین راز سر بهر به عالم سر شود ✽

قورقم که کوز یاشی بزم غمه برده مزنی برنجی اوله و بو مستور راز عالم حکایت اوله
 و مشهور اوله (مفردات) (ترسم) قورقم (اشک) کوز یاشی (در) فی (غم) م (ما)
 بز (برده در) برده برنجی (شود) اوله (این) بو (راز) سر (سر) باش (یا) لایلاسه
 (مهر) م (با) ظرفیه (عالم) م (سر) حکایت (شود) اوله (معنای اشارتی) قورقم که
 غلبه عشقه ضروری روان اولان کوز یاشی مایه شادی اولان غم محبوبه بزم
 برده مزنی برنجی اوله و بو کتیه مایه اولدیغمن اوزری مهری اسرار دین عالمه
 مشهور اوله

✽ ل ✽

✽ ۱۳۳ ✽

عجا معناسنه در تراشک دی کدر را
 تخصیص افاده ایلدر با حرف صله که بونده
 اسیدر کیم معناسنه عنایت اصلنده عنی
 یعنی نک مصدر بدر بنای مقول و زنی
 او زنی شه که زجت و ابتلا معناسنه در
 اما استعجال کرده نظر و التفات معناسنه در
 * محصول بیت * زاهد عجب و نماز در
 و بزم معنی و نیازله و زخواجه جانانه خطاب
 ابدوب پیور که عجا اورنه دن سنک نظر
 و التفات کیچه او اورنه بنی ایکن دن قنغین اولور
 نظر و التفات زاهد می اوصافله بکامی
 بو صفتله (دوش) ازین فکر نختتم که
 حکیمی می گفت * حافظ ارست بود جای
 شکایت باشد (دوش) دو کیچه نختتم
 بونده او یومدم معناسنه که حرف تعلیل
 حکیمی با حرف وحدت * محصول بیت *
 دو کیچه بو فکر دن او یومدم که بر حکیم
 دیدی حافظ اکر باده ایچوب مست
 اولور سه محل شکایتدر یعنی باده نوشانی
 ترک ایلوب مستانه اولور سه اندن شکوا
 ایلر (وله ایضا) (ترسم) که اشک در غم
 مایه در شود * وین راز سر بهر به عالم
 سر شود (در غم) ماصلنده در غم عشق
 ماییدی ضرورت و زنجیر حذق اولندی
 برده در وصف ترکیدر در بدندن دالک
 فتویه برده برنجی دیمکدر وین و او حرف
 عطف و این اسم اشارتدر عشق نهانی به که
 راز سر بهر دیکله اکا اشارت و اندن
 کنایتدر بهر مهری دیمکدر سر نخبین
 لفظ ایچون کلشدر به عالم با حرف صله
 و با حرف ظرف سر سنک و میک فتیه ایلله
 افسانه و حکایت معناسنه در * محصول
 بیت * قورقم که کوز یاشی عشق نختتم
 بزم برده مزنی برنجی اوله یعنی برده
 ناوسری هنک ایلله و بو مهری یعنی
 کزلی رازمن عالم داستان اوله یعنی هیچ
 کیسه تلیدی راز منقمنی افشا ایلد حاصلی
 قورقم که کوز یاشی بزمی رسوای عالم ایلله

(کوبند سنك اهل شود در مقام صبر * آری شود وليك بخون جگر شود) معلوم اوله که اهل معدن چقدر قد به بود و رنکده اولن ایش صکره تازه جگر ایچنه قورل ایش که بورنکی کسب ادر خواجه نک بخون جگر شود پسوردینی بومعنا به اشارت در بوییت عالمده کال شهرته مشهور در شویله که ضرب مثل حکمت واره شد * محصول بیت * دیرل که طاش

۵۳۰

صبره قمانده اهل اولور یعنی مرور ایامه
آدی طاش ایکن اهل اسمبله مسمی اولور
خواجه دیر که بلی اولور اما خون
جگرله اولور یعنی برکشینک حالی منتظم
اولوب سر و سامان اوزره اولغه نیجه
زمان صبر ایست صبر ایسه آجیدر تکیم
الصبر مشهور در پس بخون جگر ایهام
طر بقیله ذکر اولشدر (در تنکشی حیرت
از نخوت رقیب * یارب مباد آن که کدا
معتبر شود) تنکشی نای معنی مصدریت
افاده ادر طارقی دیمکدر حیرته اضافتی
بیایه در نخوت تکبر و تعظم معنایست در
رقیه اضافتی لایمدر مباد نهی غائب
اولسون دیمکدر اکثر دعه مستعملدر که
حرف بیان * محصول بیت * حیرت
طارقندیم رقیب تکبر و تعظمندن یارب
اول حال اولسونکه کدا معتبر اوله یعنی
یارب رقیب معتبر و محترم اولسون
بومصر عده زیاده مشهور در (این
سرکشی که در سر سر و بلندت * ی
بانودست کوه مادر کر شود) سرکشی
یا حرف مصدر که حرف رابط صفت
سر سر و بلندت است اضافتی لایم
و بیایه و لایمدری قیچ دست کوه
اضافتی بیایه در و ماه اضافتی لایم
لغته قوشا قدر کاه او اور بل معنایست
مستعملدر که کاه مقامده * محصول بیت *
بوسر کشاک که سنک بلند قامتک باشند در
یعنی سنک بلند قامتک اولان سرکشاک و استغنا
پس بزم قصه الیز قیچ سنک بلکه او اور
یعنی سنده که بوسر کشاک و استغناوار
بزم مالدن و اسبابدن قاصر الیز سنی قیچ
در آغوش اید بیاور یعنی حال بویکن سنکله
بزم آغوش اولتی ممکن دکل (ازهر کرانه
تیردا کرده ام روان * باشد کران میانه
یکی کار کر شود) کرانه کنار معنایست در
تیردا اضافتی بیایه کران اصله که

کوبند سنك اهل شود در مقام صبر * آری شود وليك بخون جگر شود

دیرل صبر مقامده سنك اهل اولور بلی او اور اما جگر قابله اولور (مفردات) (کوبند)
دیرل (سنك) طاش (اهل) قرمزی جوهر (شود) او اور (در) (فی مقام) م
(صبر) م (آری) بلی (شود) او اور (وليك) لکن (بالله) (بسیه) (خون) فان
(جگر) م (شود) او اور (معنی اشارتی) استعید بالله (اوليك) بدل الله سیاهتم
حسنات) آیت کریمه سی سر نجه صبر مقامده کاهجاره او اشد قوه اولان قاب
مفتح و منشرح او اب عقیق و اهل کی جوهر مقبول او اور بلی صبر اهل هر مراد
حاصل اولور و هر قیچ حسن او اور لکن نیجه مدت عزت اهل اربیعار چکوب
و آج و صو سز ریاضات و مجاهدات شاقدر اهل جگر فان نوش ایتک اهل اولور

در تنکشی حیرت از نخوت رقیب * یارب مباد آنکه کدا معتبر شود

رقیق کبرندن حیرت طارقه اندیم یارب او اولسون اولکه کدا معتبر اوله (مفردات)
(در) (فی تنکشی) طارقی (حیرت) م (م) صبر (از) من (نخوت) کبر (رقیب) کوزنجی
(بارب) م (مباد) اولسون (آنکه) اولکه (کدا) فقیر (معتبر) م (شود) اوله
(معنی اشارتی) یارب مال و جاهله و عز و اعتبار دینا اهل کند و بی برکالده و برعال
مرتبده اولدم ظنله کبر و ضرور ایدن اهل صورت با خصوص اسرار دیندن و لذت
روحانیه دن خبردار او لیان علمه شریعت منازل و حالات اهل الاهدن ذو قری
اولدیندن و کتب متصوفله نظر اتقوب مجرد کبر و عناد اهل اهل قصوفک
آثار ذکر و ریاضات اولان بعض حالاتی بخلاف شرع ظنله اهل ذکر اولور
در اولورلو تضییق ایدر انچون حافظ قدس سره بیورر که رقیب بد خواهرک
کبرندن حیرت طارقه اندیم یارب اولسون اول که سنك را عشتک سالکی
اولان فقیر اهل ذکر خلق اراستند اعتبار اولسون ز را اعتبار سبب کبردر
و سبب هلا کرد

این سرکشی که در سر سر و بلندت * ی بانودست کوه من در کر شود

بوسر کشاک که سنک بلند سروک باشند در بزم قصه الم قیچ سنک کر که او اور
(مفردات) (این) بوسر کش (باش چکیچی) (با) مصدر به (در) (فی) (سر)
باش (سرو) م (بلند) بوسر کش (تو) سن (است) در (کی) (چنان) (بانو) سنك
(دست) ال (کوه) (من) بن (در) (کر) قوشاق (شود) اوله
(معنی اشارتی) یارب بوقدر علوشان و بوقدر عظمت و کبریا که سنك نغایندن
مزه اولان ذات عالیله که الله قائمدر سنك عون و عنایتک اولد قیچ سنك قریب
ذاتک بزم کوه و عاجزالم قیچ اول شور و بوقدر اصدانک اراستند سنك و صانکه
بول قیچ بولور

ازهر کرانه تیردا کرده ام روان * باشد کران میانه یکی کار کر شود

هر کرانه دن دعایتی روان ایشم اوله که اول اور تادن ری ارایدیمی اوله

مفردات

ازان ایدی که حرف بیان میانه بونده میان معنایست در کار کر مؤثر معنایست در * محصول بیت * هر کناردن و هر چانبدن
دعا اوقنی روان ایشم یعنی دعا و قسری بی اوچور مشم اوله که انلرک ارازدنن پریسی مؤثر اولوب مرادم ال ویره

۵۳۱

(مفردات) (از) من (هر کرانه) هر طرف (تیر) اوق (دعا) م (کرده ام) ایشم
(روان) کیدیچی (باشد که) اوله که (ز) من (آن) اول (میانه) اورته (یکی)
بری (کار کر) ارایدیمی (شود) اوله (معنی اشارتی) او را دوا جزا بدن
و غایب نیازدن و صدقات و خیراتدن و ادعیه مأثوره لردن هر در لوعبادات و طاعات
طر بقیله درگاه حقه تیر کی کسین دعالی روان ایشم اوله که اور تادن ری تأثیر
ایدوب و صلت الی الله حاصل اوله مولانا قدس الله سره بیت * بی عنایت
حق و خالصان حق * کر ملک باشد سبب است اش ورق * سر نجه بنده عون
و عنایت خداسر مراد حاصل اولور

این قصر سلطنت که توش ماه منظری * سرها بر آستانه او خاك در شود

بوساطنت قصری که سنك آنک ماه منظری سین باشا لک آستانه سی اوزره قیو
طبرانی اولور (مفردات) (این) بوسر (قصر) کوشک (سلطنت) م (تو) سن
(ش) صبر (ماه منظری) آی بوزلوسین (یا) خطابیه (سرها) باشا (بر) علی
(آستانه) ایشک (او) صبر (خاک) طبرانی (در) قیو (شود) او اور (معنی
اشارتی) (سترون) بیکم کاترون انتم اهل البدر) حدیث شریفی سر نجه (والقلب
عرش الله) مقتضای نجه یارب کرچه مؤمنین و مؤحدین و عارفین و عاشقین قولر یکه
یاریکی کون بدر آی کی جمال با کالک مشاهد سنی حبیبک اسبابله و عدد کریم
بیوردک لکن اهل همت اولانلر بوقنی یارینه قویب بوب سنك ینه عون و عنایتکله
سندن دیلربوب دیرل که ای بزم جود و کرم صاحبی ر بزم بوعرش الله تعبیر اولنسان
قلب سنك قصر سلطنتکدر جمال شریفک بوعالمده بدر آی کی قلب اهل مشاهد سنی
ممکن ایکن کر مکدن بی فردا له صالیه بوعالمده بزم انوار جمالک کوستر زرا
بوسعدانه ایرمک ایچون چوق باشا لک قیوسی ایشکنک طبرانی اولشدر و مشایخ
قیوسنده خاکله یکسان اولشدر

از کیمای مهر تو ز کشت روی من * آری بین لطف شما خاک زرشود

سنك محبت کیمای سندن بزم بوزم التون اولدی بلی سنك لطفکرم بختدن خاک التون
اولور (مفردات) (از) من (کیمیا) م (مهر) محبت (تو) سن (زر) التون
(کشت) اولدی (روی) بوزم (من) بن (آری) بلی (با) الله بیه (بمن) برکت
(لطف) م (شما) سنك (طبرانی) (زر) التون (شود) او اور (معنی اشارتی)
محمد الله یارب سنك مشاهد جمالک باعث و سرما به سی اولان عشق و محبت
کیمای سندن بزم خاکله یکسان اولان بوزم رنکی التون کی صرار دی و عاشق
صادق علامتی اولان آه پردرد و درد زرد و چشم تر بنده حاصل اولدی بلی یارب
شوقنی دخی تصدیق ایدرم که سنك لطفکرم و عنایتکرم برکاتدن خاک التون
اولور بوزم سندن عنایت و صاحب نظردن همت او لیچتی نیجه حاصل او اور

بس نکتہ غیر حسن بیاید که تا کسی * مقبول طبع مردم صاحب نظر شود

(این قصر سلطنت که توش ماه منظری *
سرها بر آستانه او خاك در شود) قصر سلطنت
اضافتی بیایه در که حرف بیان و با حرف
رابط صفت توش شین صبر قصره راجعدر
ماه منظری ماده ایکی وجه ممکندر یعنی
اضافتی و عدم اضافتی منظریده یا حرف
خطاب این قصر سلطنت مبتدا و سرها
مبتدا ی ثانی و شود خبر ثانی و جمله اسمیه
خبر اول و شود فاعلی یعنی اسمی تحتیده
سرها به راجع صبر و خبری خاک در
و بر آستانه او مفعول غیر صریحی
و اضافتی لایم و خبر غائب قصره
راجعدر * محصول بیت * بوقصر
سلطنت که سنك ماه پیکر بخوبین
یعنی آی بوزلی کوزلیسین اول قصر
سلطنتک آستانه سی اوزره باشا قیو
طبرانی او اور یعنی عاشق کلداری اول قصرک
خاک در بدر (از کیمای مهر تو ز کشت روی
من * آری بین لطف شما خاک زرشود)
کیمای مهر اضافتی بیایه و توبه اضافتی
لایمدر در بین با حرف سبب و سنك لطفه
اضافتی بیایه در و شما لایم * محصول
بیت * سنك محبتک کیمای سندن بزم
بوزم التون اولدی یعنی محبتکدن بکریم
صرار دی بلی سنك لطفکرم برکتله
طبرانی التون او اور یعنی بر خاک بچقدار
ایکن سنك محبتکرم سببیل زرسارا کی
مقبول اولدی (پس نکتہ غیر حسن
بیاید که تا کسی * مقبول طبع مردم
صاحب نظر شود) مقبول طبع مردم
اضافتی لایمدر و صاحب اضافتی
بیایه * محصول بیت * کوزلکدن
غیری چوق نکتہ کر کدر که بر کیمسه
صاحب نظر خلقک طبعک مقبول اوله
یعنی صاحب نظر همان حسنه الثفات
ایلی بکه نیجه دراو اخلاق و اطوار
حسنة دخی کرک که طبعک مقبول اوله
بوینده ظرف اراستند زیاده مشهوردر

خداوند غیری چسوق نکتہ کرک کہ تار کیمده صاحب نظر مر دمک طبعنک مقبولی
اوله (مفردات) (بس) چسوق (نکتہ) اسرار و معرفت (غیر) م (حسن) م
(بیاید) کرک (تا) حتی (کس) کیمده (یا) وحدتیه (مقبول) م (طبع) م
(مردم) آدم (صاحب نظر) م (شود) اوله (معنای اشارتی) اول صاحب
نظرک طبعنک مقبول اولوب همته مظهرنک دخی شرطی بود که حسن آداب
شرعیه و حسن اخلاق حیده بی تحصیل و تکمیلندن غیری ریاضات و مجاهدات
ایله پوته عشقه وجود بشر به بی اریدوب و محو و فنا ایله محل مرحت اولوب
کر کدر که بر کیمده صاحب نظر مر دمک طبعنک مقبول اولوب نظر و همته لایق اوله
والاحیله و مکر ایله بوسعاده اربلسی مشکلدور

خواهم شدن بکوی مکیده کران و داد خواه کرد دست غم خلاص من انجام کر شود

میخانه محله سه کیتک ایسترم کر به ایدیمی و داد استیمی اولدیغم حالده که غم
ندن بکا خلاص مکرانده اوله (مفردات) (خواهم) ایسترم (شدن) کیتک (با)
للملاسه (کوی) محله (میکده) میخانه (کران) اغلیچی (داد خواه) مدد
و یاردم ایستیمی (از) من (دست) ال (غم) م (خلاص) م (من) بن (آجا) انده
(شود) اوله (معنای اشارتی) چونکه خود بخودانه حیل و مکر ایله عنایت حق
و همت صاحب نظره و صلات مشکل اولیچق ایسترم که سعی و غیرت و صدق
و اخلاص ایله اغلیچی و مدد طلب ایدیمی اولدیغم حالده منبع حکمت الهی و مخزن
شراب عشق لایزال اولان مرشد شفیق حضور شریفه کیدم و نظر حیات
بخشنده اولم که غم افتراقدن و الم اشتیاقدن بکا خلاص مکرانده اوله

ای جان حدیث مایردلدار باز کو * لیکن چنان مکن که صبارا خبر شود *

ای جان دلدار قنده بزم سوزمزی اچق سوله اما اوله ایله که صبا به خبر اوله
(مفردات) (ای جان) م (حدیث) کلام (ما) بن (ر) عند (دادار) کک و کل
طویچی (باز) آجق (کو) سوله (لیکن) اما (چنان) آجیلین (مکن)
ایله (صبا) م (را) ادات مقبول (خبر) م (شود) اوله (معنای اشارتی)
حضور مر شده کلد کده دیرم که ای کال تدننده اولان هد ایله کان تقد سده
اولان خدایتنده وسیله اولان جان مجرده وارواح مقدسه حضرت الله عشقه
بزم عشق و معرفتله بشریتندن خلاص اولوب روحانته و ذات باری به وصلته
نائل اولامز ایچون دادر حقیقی اولان حضرت الله بزم ایچون آشکاره شفاعت
وینا زایله لیکن صبا کبی سر یغ الزوال اولان دنیا اهلی خبردار اولور
حیثیه اظهار ایله

روزی اگر غمی رسد تنک دل مباش * روشکر کن مباد کران بدتر شود *

اگر برکون سکا برغم ابریشه تنکدل و بحضور اوله بوری شکر ایله اولیه که اول
برامن دن برامن رک اوله (مفردات) (روزی) برکون (اگر) م (غمی) برغم (رسد)

ابریشه (ت) خطایه (تنکدل) کوکلی طار (مباش) اوله (رو) بوری (شکر)
م (کن) ایله (مباد) اولیه (از) من (آن) اول (بد) قبیح و پراهن (بتر) زیاده
قبیح و پراهن رک (شود) اوله (معنای اشارتی) پیر و مرشد دخی شفقت و کرمدن
(الصبر مفتاح الفرج) سر نیجه نصیح و پند ایدوب بیور که ای پسر معنوم اگر
برکون سکا حوادث بشر به بدن برغم ابریشه تنکدل اولوب ذکر و فکر که و حضور
قلبه خال کنورمه بوری شکر ایله اولیه که اول بددن بتر اوله یعنی راه حقده برغم
و بر بلا کلد کده صبره ملازمت ایله بلکه شکرده ایله که دخی زیاده غم و بلا به
او غرابه سین

ای دل صبور باش و مخور غم که عاقبت * این شام صبح کرد و این شب سحر شود *

ای کوکل صبور اول و غم به که عاقبت بو اخشام صباح اولور و بو کیجه سحر اولور
(مفردات) (ای دل) م (صبور) صبر ایدیمی (باش) اول (مخور) بیده (غم)
م (عاقبت) م (این) بو (شام) اخشام (صبح) م (کرد) اولور (این) بو
(شب) کیجه (سحر) م (شود) اولور (معنای اشارتی) (از) بغل عسر
بسرین (حدیث شریک) سر نیجه بلا و اذایه و طاعت و معصیه ای کوکل صبور اول
و غم به زیاده حق سحانه و تعالیکن نظم جلیلی سر نیجه راه عبادت و تعب و مشقت
و ماسوادن قطع نظر ایدوب اتیق حضرت الله رغبت ایکن عاقبت سنی (فان مع
العسر یسر) سر نیجه و اصل قیلوب بوضیق صدور و انقباض قاب کبی ظلمات بشریه
ردن خلاص ایله انشراح و انفساح حکم و علوم لدنیه ربانیه و انفتاح انوار قدسیه
الهییه ابرشدر و بو کیجه ز سحر اولور که طلوع فجر انوار الهیه ایله خیط ایض
خبط اسود دن تمیز و (اللهم ارنا الاشیاء کما هی) سرندن خبر انکیز اولمش اولور

حافظ جوانه سر زلفش بدست تست * دم درکش از نه باد صبارا خبر شود *

ای حافظ چونکه انک سر زانی نافه سی سنک الکه در خاموش اول بوخسه
باد صبا به خبر اولور (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (نافه) سنک جبرائیل
کویکی (سر) اوج (زلف) م (س) ضمیر (یا) للملاسه (دست) ال (تو) سن
(است) در (دم درکش) خاموش اول (از نه) بوخسه (باد) یل (صبا) م
(را) ادات مقبول (خبر) م (شود) اولور (معنای اشارتی) بحمد الله ای حافظ
توفیق ربانیه صبر و مجاهده و سبک سبیل و اسرار تجلیات صفات الهیه رواج
مسکینه سندن سنک دماغ جانک الله اثر و انفساح اولد قیجه اول اسراری عوامدن
ستر ایله و خاموش اول بوخسه کشف اسرار ایدیمی مدعیلر خبردار اولور و اول
اسرارک سندن زوانه سبب اولور

حافظ سر از لحد بدر آرد بیسای بوس * کر خاک اویای شمایی سپر شود *

حافظ باغن اویچکه قبر دن باش قالدیرا کر انک خای سنک ایاغکر باصلشی اوله
بعض نسخه ده بی سپر شود واقع اولمشدر بی حجاب اوله معنای سنه در (مفردات)

ای دل صبور باش و مخور غم که عاقبت *

این شام صبح کرد و این شب سحر شود

شامدن مراد فراق و هجراندر و صبحدن

وصال و شبله سحرده بویه در * محصول بیت *

ای کوکل صبار اول و غم به که عاقبت

بوفراق و هجران اخشایی وصال صباحی

اولور و فراق کیجه سی وصال سحری

حاصلی صبر ایله که البته برکون هجران

وصاله مبدل اولور (حافظ جوانه سر زلفش

بدست تست * دم درکش از نه باد صبارا

خبر شود) حافظ منادی چو حرف تعلیل

ناقه سر زلفش از افکری بیانه و لامیه در

بدست با حرف ظرف و اضافت لایه در

دم درکش دم نفس دم درکش خاموش

اول طینه دیکر برده استمال ایدر زار نه

اگر نه دن محققدر بوخسه معنای عسر

و آلا درلر * محصول بیت * ای حافظ

چونکه نافه سر زانی سنک الکه در

ساکت اول بوخسه باد صبا به خبر اولور

و سنک سر زلف بار الکه اولدیغنی خلقه

داستان ایدر والکدن کیدوب محروم

قالور سین یعنی وصالدن هجرانه دوشرسین

بس ایددی خاموش اول که حالکه اغیار

مطلع اولور و باد صبادن مر ادا فشی راز

ایدن اغیار در حاصلی وصال جانی کیمده

طیوره بعض نسخه ده مختص بی بی بویه

بولندی (حافظ سر از لحد بدر آرد بیای

بوس * کر خاک اویای شمایی سپر شود)

لحد لایک و خانک قهقهه لر بله مقبره معنای سنه در

خاک اوضه بیری حافظه راجع اولده و خده

جازی سیده معنای سابقا تحقیق الیک

ایدیکه چنکینک معنای سنه در یعنی باعمال

* محصول بیت * حافظ باشی طرلر

چقار براباق اویچکدن اوتوردی یعنی پای

بوس ایله کیچون اگر انک مقبره سی طیراغی

سنک ایاغکزه باعمال اوله حاصلی

مزر که خاک لحدنی چکیده سز اول لحددن

باشی قالدیرا اغیار اویچکیچون

(وله ايضا) روز هجران و شب فرقت يار آخر شد * زدم اين فال و گذشت اختر و کار آخر شد (مصرع اولك تقدیری روز هجران يار در روز هجران و شب فرقت يار آخر شد * زدم اين فال و گذشت اختر و کار آخر شد) مصراع اولك تقدیری روز هجران يعني تمام اولدی زدم اين فال بن يوفالی اوردم يعني ايلدم يلدزده کدر ايلدی يعني دعا قبول اوله چق رده واقع اولدی سابقيان اولندی ايديکه کف الخصب دير لر يلدز وار در که بروجک بر يسنک بر درجه سي وار هر يار که اول درجه وارسه هرنه دعا که اولد اناهم امر به اول دعا مستجاب اولور اطيعه ابله ده اولور سه نیکم بو بنده واقعدر * بنت هر آن فالی که از باز چپه برخاست * چو اختر در گذشت آن فال شد راست *

۵۳۴

(حافظ) م (سر) باش (از) من (لحد) قبر (بدر) طشره (آرد) کنور (بای) ایاق (بوس) اوپک (کر) اگر (خاک) طبراق (ار) ضمیر (پسای شما) سزک ایاغزک (بی سیر) باصلشی (شود) اوله (بی سیر) حجابسز (معنای اشارتی) یارب سنک توفیقکله حافظک وجود خاکیه سنده آثار عشق و محبتک ثابت اولدجه بعد الموت دخی اول آثار باقی اولوب جماعت محبین ابله جلالک نور سنک مستغرق اولق امید مدر

روز هجران و شب فرقت يار آخر شد * زدم اين فال گذشت اختر و کار آخر شد يارک هجران کونی و فرقت کيجه سي آخر اولدی يوفالی اوردم اختر کيچدی و کار آخر اولدی (مفردات) (روز) کوندز (هجران) م (شب) کيجه (فرقت) م (بار) م (آخر) م (شد) اولدی (زدم) اوردم (این) بو (فال) نقاول (گذشت) کيچدی (اختر) يلدز (کار) م (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) بحمدالله انوار تجلی * الهینک ظهور به انکشاف و انبساط کلوب حجاب و انقباض رفع ارباب وصلت الی الله آخر حاصل اولدی (لاعدوی ولاظيرة ولايحيى الفال) حديث شريفی سر نيجه کنسوده حسن ظن بالله اولان فال حسنه محبت ابله شروع ايتش ايدم بحمدالله ساعته راست کلوب ايشم و مراد و مقصودم آخر حاصل اولدی

آن همه ناز و تنعم که خزان می فرمود * عاقبت در قدم باد بهار آخر شد *

اول دوکلی ناز و تنعمی که خزان پیوردی عاقبت باد بهار ارک قدمونده آخر اولدی (مفردات) (آن) اول (همه) جله (ناز) م (تنعم) نعمت (خزان) کوز موسمی (می فرمود) پیوردی (عاقبت) م (در) فی (قدم) قدم (باد) یل (بهار) م (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) کوز کونده ظهور ایدن نعمت و برکات عاقبت بهار یلای اطیق اسوب بهارک خوش کلسبه حاصل اولدی کبی (قبل من قبل فی الازل ورد من ردد فی الازل) سر نيجه بوقدر فیض و نجلی و ظهورات اسرار معنوی عاقبت حضرت الهینک سابعه ازده و نحن قسمناه کرم و احسان و چچی اوزره آخر حاصل اولدی

صبح امید که بد معتكف پرده غیب * کو برون آی که کارش تار آخر شد *

امید صبا سی که غیب پرده سنک معتكفی ایدی دی کا طشره کلسون که قرا کو کيجه نک ایشی آخر اولدی (مفردات) (صبح) م (امید) م (بد) ایدی بودند مخففدر (معتكف) م (پرده) م (غیب) م (کو) سوله (برون) طشره (آی) کلی (کار) ایش (شب) کيجه (نار) فراکو (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) خیط ایض خیط اسوددن و یاض فجر ظلت ایلدن امیناز ابله ظهوره کلد یکی کبی پرده غیبده معتكف و ستور امید و متناسم اولان وصلت صبا سی و انکشاف انوار جمال الهی دخی محضا عون و عنایت ربانیه ظهوره کلدی و حضرت حبیب الله صلی الله علیه و سلم افند عرک بزله میرائی اولان (لی مع الله وقت الخ)

حديث

امید صبا سی که پرده غیبده منزوی اولدی یعنی امید امر معنوی در ظاهر و هویدا دکل ایدی صبح امید سوله طشره چیقسون زیرا قرانلق کيجه دن مراد یاس و نا امید لکدر ایدی انک ایشی تمام اولدی ایدی مابول و مر جو اولان احوال ظاهر و باهر اولسون که ضدی کندی یعنی امید سزک کندی امید اعتساکدن چیقسون یعنی وصال مابول ایدی اما پرده غیبده ایدی ایدی چیقسون که فراق ایشی تمام اولدی

(شکر ایزد که باقبال کله کوشه کل * نخوت باوری و شوکت خار آخر شد) شکر ایزد اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر که حرف تعلیل باقبال باحرف سبب آخر شده متعلقدر اقبالک کله کوشه به اضافتی لامیه در مجازا کله کوشه ترکیب من جیدر کله اضافتی بیانیه در نخوت باوری لامیه زدر شوکت حدت و شدت معناسنه در خاره اضافتی لامیه در

۵۳۵

حديث شريفك اسراری و انوار قدسیه اهدیه استغراق آخر کار حاصل اولدی
نیتنا الله بجاه حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

شکر ایزد که باقبال کله کوشه کل * نخوت باوری و شوکت خار آخر شد * خدایه شکر که کلک کلاهی اوچنک دواتده قیش یلنک کبری و خارک شو کتی آخر اولدی (مفردات) (شکر) م (ایزد) تگری (با) ظرفیه (اقبال) دولت (کلاه) م (کوشه) یوجاق (کل) م (نخوت) کبر (باد) یل (دی) قیش (شوکت) ساطنت (خار) دیکن (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) حضرت الله شکر او سونکه بوقوت لی مع الله و استغراق انوار تجلیات زمانیده محبوب خدا اولان مردان خداتک کوشه خاطر لیتنک سابه خدایه سنده (قداسم شیطانی) حديث شريفك سری طسا هر اولوب قیش کبی یار طبعیت اولان اهل هو انک کبری و غروری و خار کبی قلبه و سوسه و افکار فاسده زخنی اور یچی نفس و شیطانک شوکت و تساطی فتنه سندن آخر و عاقبت خلاص حاصل اولدی

آن پریشان شبهای دراز و غم دل * همه در سابه کيسوی نکار آخر شد * اول دراز شبارک پریشانلغی و اول کوکل غمی جله سی محبوبک زانی سابه سنده آخر اولدی (مفردات) (آن) اول (پریشان) م (با) مصدر به (شبهه) کيجه (دراز) (اوزون) غم (م دل) کوکل (همه) جله (در) فی (سایه) کولکه (کيسو) زاف (نکار) محبوب (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) اول اوزون کيجه زده افکار فاسده ماسوی الله ابله قلبک پریشانقاری و اول نشاویش اوازم بشریه اولان غم و آلام و اکدارلی جیجسی اول محبوب حقیقینک تجلیات انوار صفاتی و مشاهده اسرار مالانهایتی سابه سنده آخر محو و نایاب اولدی و جله سندن خلاص حاصل اولدی

کرچه آشفتنکی کار من از زلف و بست * حل این عقده هم از روی نکار آخر شد * اگرچه بنم ایشمک پریشانلغی انک زافنددر بوعقده نک حلی هم نکارک یوزندن آخر اولدی (مفردات) (کرچه) اگرچه (آشفتنکی) پریشانلغی (کار) ایش (من) بن (از) من (زلف) م (وی) انک (است) در (حل) چرزمک (این) بو (عقده) دوکم (هم) دخی (از) من (روی) یوز (نکار) محبوب (آخر) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) کرچه بنم حجابات اوصاف بشریه ابله ایشمک و حالک پریشانلغی اول حکیم لایزالک و اول فاعل مختارک قابض و باسط و عادی و مضل اولان تجلیات صفات متضاده لیتنک حکمت و غنضیتنددر لکن بوعقده لک حلی و بوقبض رضلانک رفی اول ارحم الراحمین اولان حضرت اللهک توفیق و عنایتی و اول اطایف بعباده اولان محبوب حقیقینک احسان و هدایتی یوزندن آخر و عاقبت حاصل اولدی

باورم نیست زید عهدی ایام هنوز * غصه هجر که در وصلت یار آخر شد * ایاک و فاسر افندن هنوز اعتقادم بو قد فراق غصه سی که بارک وصالده آخر اولدی

کوشه سی کلکی سببیه یعنی ظهور ایلای سببیه قشک صغوق یلنک تکبری و دکنک حدت و شدتی تمام اولدی صغوق کنندی و دیکنی کل قابلدی حاصلی بهار کلکله هم صغوق کنندی و هم دیکن ناید اولدی کله کوشه استادی چیچکلک سلطانی اولق اعتبار به نیکم خواجه پیورم شد * افسر سلطان یسداش از طرف چن * مقد مش یارب مبارک باد بر سر و سمن * (آن پریشانی شبهای دراز غم دل * همه در سابه کيسوی نکار آخر شد) پریشانی یا حرف مصدر شبهای دراز اضافتی لامیه و یو پریشانلغی شبهای دراز اضافتی مجازدر ذکر محل واراده حال قبیلنددر یعنی اوزون کيجه زده کنديک پریشانلغی من اددر غم دل اضافتی لامیه در سابه کيسوی نکار لامیه زدر شبه نسبت سابه کيسوی نکار خوب واقعدر * محصول بیت * اول اوزون کيجه ل پریشانلغی و اول کوکل غمی که بودند اول واریادی جیجک کيسوی نکار سابه سنده تمام اولدی سابه کيسوی نسبت مجاز بدمر داجاناک کنديسدر یعنی نکارک سابه سنده آخر اولدی دیمکدر (کرچه آشفتنکی کار من از زلف و بست * حل این عقده هم از روی نکار آخر شد) آشفتنکی یا حرف مصدر بودند پریشانلغی معناسنه کاره و کارک منه اضافتی لامیه زدر زلف و یه بویه در وی ضمیر غائب جانانه راجعدر عقده دو که دیر بودند مراد کارک پریشانلغی بیدر * محصول بیت * کرچه ایشمک پریشانلغی زاف جاناندن ایدی بوعقده و پریشانلغک حلیده انک رویشنددر حاصلی زجت اندن ایدی رجعت دخی اندن اولدی (بعد زین بردر میخانه روم بادف و چنک * قصه کدر

دوات یار آخر شد) پردر میخانه بر حرف صله مصرع ثانی مقام تعلیلدر که رابط صفت دولت یار لامیه زدر * محصول بیت * بوندنصرکه میخانه قبوسنه دف و چنکله کیدرم یعنی میخانه به ذوق و شوقله کیدرم یارک دولنده تمام اولان قصه قصه ایچون یعنی یارک دولنده غم و غصه تمام اولدی شمدیدنکرو میخانه به صفا ابله کیدرم

(مفردات) (باور) (تصدیق) (م) (ضمیر) (نیت) (یوق) (ز) (من) (بد)
 قبیح (عهد) قول وقرار (یا) مصدریه (ایام) (کونکر) (هتوز) (شمدی) (غصد) (الم)
 (هجر) (فراق) (در) (فی) (وصلت) (م) (بار) (م) (آخر) (م) (شد) (اولدی)
 (معنای اشارتی) (انبیا علیهم السلام) و ما و نین بالانکار اولان رضوان الله علیهم
 بالتام بونلردن ماعدا اولیاء اللهک عصمتلری مقطوع اولدیغندن بیورر که بحمدالله
 کرچه شمدی حضرت الله بوقدر قربت ووصلت و انوار تجلیسته و اسرار لدینه سنه
 مظهریت کرم و احسان ایلدی لکن العالم متغیر مقتضا سنجه بعدالوصول الی الله
 فرقت و بعدیت خوفی بوقدر و فراق غصه سی تمام آخر اولدی دید کلری کلامه
 اعتماد ایلر غرورم بوقدر زیرا مامونیتدن اولد قبحه (فلا یا من مکرالله
 الا القوم الخاسرون) آیت جليلة سی سرنبجه مکر اللهدن وسوء خاتمه ایلر خوف
 عقاب اللهدن امین اولتی بوقدر هر نه قدر کشتی عالی مرتبه ده اولورسه ده خوف
 اوزره اولتی لازمدر

بعد ازین بر در میخانه روم بادف وچنک قصه قصه که در دولت یار آخر شد
 بوندنصره دف وچنک ایلر میخانه قیوسی اوزره کیده رم زیرا غصه قصه سی
 یارک دولته آخر اولدی (مفردات) (بعد ازین) بوندنصره (بر) علی (در)
 قیو (میخانه) (م) (روم) (کدرم) (با) (للا بسة) (د ف وچنک) آلت لهو لدر
 (قصه) (م) (غصه) (م) (که) (زیرا) (در) (فی) (دوات) (م) (بار) (م) (آخر شد)
 (معنای اشارتی) (بوخوف بو حال اوزره اولد قبحه بوندنصره محل تجلی اولان
 قلبی ماسوی اللهدن باک ایدییی شراب عشق الهیه نك میخانه سی وینایع حکمت
 ربانیه نك خم خانه سی مرشد کاملک قیوسی اوزره لالایی اعلان وجهی اوزره کیده رم
 زیرا حق سبحانه و تعالینک عون و نصرتیه تشویش جهان غصه سی قلبدن
 زائل اولدی

ساقیا لطف نمودی قد حتمی باد که بدینر تشویش خیار آخر شد
 ای ساقی لطف کوستردک سنک قدحک پری اولسون زیر سنک تد بیرکله خیار
 تشویشی آخر اولدی (مفردات) (ساقی) (م) (لطف) (م) (نمودی) (کوستردک)
 (قدح) (م) (ت) (ضمیر) (بر) (طلو) (می) (شراب) (باد) (اولسون) (که) (زیرا) (با)
 (للا بسة) (تد بیر) (م) (تو) (سن) (تشویش) (م) (خیار) (سرخوشاکی) (آخر شد)
 (معنای اشارتی) (شکر المنعم علی المنعم علیه واجب) (سرنبجه ای شجنم حق سبحانه
 و تعالینک رضایی و عشق محبتی ایلر راه وصلت الی الله سه زه لطف ایدوب
 یول کوستردک و بزی ارشاد ایلدک سنک ینایع حکمت اولان قلبک قدحی شراب
 علوم لدینه و فیض الهیه ایلر بر اولسون که سنک تدبیر و ارشادکله بزدن تشویش
 امور جهان سرخوشاکی زائل اولدی

در شمار اچره نیارورد کسی حافظ را شکر کین محنت بیرون زنده آخر شد
 اگرچه بر کیمسه حافظی حساب کتورمدی شکر که بوحد و عدددن بیرون محنت آخر
 اولدی (مفردات) (در شمار) حساب (اچره) اگرچه (نیارورد) کتورمدی (کسی)
 بر کیمسه (حافظ) (م) (زا) (ادات) (مفعول) (شکر) (م) (این) (بو) (محنت) (م) (بیرون) (طشره)
 (ز) (من) (شمار) (صانی) (آخر شد) (م) (معنای اشارتی) (حافظ فانی فی الله اولوب
 خلایقک نظریدن کندوبی کسوه خرابانیده پنهان ایدر یکچون بیورر که حافظی
 اگرچه کیمسه آدم حسابنه کتوروب اعتبار ایتدیده نه خوش حضرت الله شکر
 اولونک بوشلویش دنیایک و آلام و اکدار مشتهیات نفس و هوائک حددن زیاده
 و حسابسر محنتلری حافظدن زائل اولدی (وایضا)

کرچه بر و اعظم شهر این سخن آسان نشود ناریارورد و سالوس مسلمان نشود
 اگرچه شهرک و اعظمه بوسوز آسان اولمز مادام که ربا و سالوسه سعی ایلر مسلمان اولمز
 (مفردات) (کرچه) (م) (بر) (علی) (واعظ شهر) (م) (این) (بو) (سخن) (سوز) (آسان)
 (م) (نشود) (اولمز) (تا) (مادام) (ربا) (م) (ورزد) (اوزنه) (وسعی) (ایده) (سالوس) (مرا فی)
 (مسلمان) (م) (نشود) (اولمز) (معنای اشارتی) (اغراض نفسانیه صاحبی خود بنده
 بود و قیادت اولان عشق و محبت و معرفه الله کلامی آسان اولمز مادامکه جلب دنیا
 ایچون ربا و سالوسه سعی ایلر (ولا تشترؤا باقی ثمننا قلیلا) آیت کریمه سنی کوش
 حزیبند و سمع اصمده آلر مسلمان اولمز

زندگی آموز کرم کن که نه چندان هنرست حیوانی که نه نوشدی و انسان نشود
 کرم ایلر عاشقانی اوکرن زیرا اول قدر هنر دکلدن بر حیوانکه شراب عشقی ایچیمه
 انسان اولمز (مفردات) (زندگی) (عاشقانی) (آموز) (اوکرن) (کرم کن) (کرم ایلر) (که)
 زیرا (نه) (نی) (چندان) (اولقدر) (هنر) (معرفت) (است) (در) (حیوان) (م) (با) (وحدیه)
 (نه) (نی) (نوشد) (ایچیمه) (می) (شراب) (انسان) (م) (نشود) (اولمز) (معنای اشارتی)
 ای واعظ عالم سن مقدسین کرم ایلر ضال و مضل اولمه و دینیکی دنیایه دکشه
 (من لاسلوک له لا ایمان له) فحوا سنجه بر می شد کاملک دامننی طوتوب راه عشقه
 سلوک ایلر عاشقانی و اخلاص و صادقان اوکرن مجرد علوم ظاهر ایلر مال و جاه
 طلبیده اولوب اسرار دیندن بی خبر اولتی اولقدر برهنر و معرفت معتبهه کلدن
 بر حیوان ناطق که شراب عشق الهیه دن نوش ایتیه حقیقته اول کیمسه انسان
 دکلدن بلکه (کالا نعم بل هم اضل) در اعاذنا الله تعالی من غروراهل الظاهر

اسم اعظم بکنند کار خودای دل خوش باش که بتلیس و حیل دیو سلیمان نشود
 اسم اعظم کندی ایشی ایلرای کوکل خوش اولمز زیرا بتلیس و حیلله لایله دیو سلیمان اولمز
 (مفردات) (اسم اعظم) (م) (بکنند) (ایلر) (کار) (ایش) (خود) (کندو) (ی دل) (ای کوکل)
 (خوش) (باش) (اول) (که) (زیرا) (للا بسة) (بتلیس) (م) (حیل) (م) (دیو) (شیطان)
 (سلیمان) (سلیمان علیه السلام) (نشود) (اولمز) (معنای اشارتی) (ای کوکل سن عملکده)

(در شمار اچره نیارورد کسی حافظ را شکر کان محنت بیکد و شمار آخر شد) در شمار در حرف صلاه شمار حساب
 * محصول بیت * اگرچه حافظی هیچ بر کیمسه حساب کتورمز یعنی اکا کیمسه اعتبار ایلر شکر که اول معهود فی خد
 و شمار محنت اولدی تمام محنت بیور دینی خلایقک آمد و رفتسدر بو محنتدن خلاص اولد یفته شکر ایلر زیرا خلایقک آشناکی
 باش اغر بسیدر نکیم بیور مشدر * ع * آشنای خلق در دسرت (وله ایضا) (کرچه بر و اعظم شهر این سخن آسان
 نشود * ناریارورد و سالوس مسلمان نشود) این سخن دید یکی مصراع ثانیستک مضنونیدر نابونده ادات توقیتسدر مادام
 معاشنه رباور زدک مقدم مفعولسدر

و سالوس فاعلی و مسلمان نشودک مقدم
 خبری و اسمی تحتشده سالوسه راجع
 ضمیردر * محصول بیت * کرچه شهرک
 و اعظمه بوسوز آسان کاز یعنی مشکل کاور
 مادامکه سالوس و ربا به امسک چکوب
 سعی ایلر مسلمان اولمز حاصلی سالوس
 ر بایله مسلمان اولمز بوسوز و اعظم سالوسه
 نعر یضدر مصراع ثانیستک معنای سنی تاریا
 و سالوس کسب ایلر یعنی ربا بایله مسلمان
 اولمز دین و مادامکه ربا و سالوسه سعی ایلر
 مسلمان اولمز دین خطای فاحش ایدیلر
 و بوخطا بونلره و اوکنددن ناشیدر
 یعنی ربا بایله سالوس پشیده اکثر نسخده
 و او موجود اولغسه مغرور اولدیلر اما
 ترکینده و او اراد ایلک فاسددر بلکه چین
 تقطیعده و او ظاهر اولور نتکیم سابقا
 تفصیلی یکدی (زندگی آموز کرم کن
 که نه چندان هنرست * حیوانی که
 نوشدی و انسان نشود) که حرف تعلیل
 هنرست یامی حرف نسبتدر هنرست و سوب
 دیکدر یعنی اول هنر که رابط صفت انسان
 نشودک مقدم خبری و اسمی تحتشده
 حیوانه راجعدر بونده حیوان ناطق فقیله
 او قنور اصل اوزره * محصول بیت *
 خواجه خطاب عام طر بقبله بیورر که
 زندک اوکرن و سخاو کرم ایلر زیرا اولقدر
 هنرلی دکلدن یعنی اول دکاو اهل هنر
 دکلدن بر حیوان که شراب ایچوب انسان
 اواز زیرا ایچیمک زندکدر سخاو کرم
 ایلک انسانیتدر پس یوایکیدن خالی اولان
 هنرمن حیواندر هنر افطنی یاه انسی من
 اکثر نسخه به تابع اولوب هنرست بازنلر
 خبری مبتدا به حیل ایلک صحت شرط
 اواد یفتدن غافلر ایمش عقا الله عنهما
 (اسم اعظم بکنند کار خودای دل خوش
 باش * که بتلیس و حیل دیو سلیمان نشود)

اسم اعظم عربیده لفظه الله دروهر دلد اسم ذات باری اعظمدر بکنند کار خود کندی ایشی یعنی بواسطه شریفه
 مشغول اولان اهل صلاح و فلاح اولور صدق دل ایلر شغل ایدرسه اکا نیچه فوائد اثار خیرات حاصل اولور امارا و تسلس ایلر
 شغل ایدرسه اکا هیچ فائده حاصل اولمز مصراع ثانی بو معنایی مشعردر * محصول بیت * اسم اعظم کندی ایشی ایشی
 ای کوکل سن خوش اول یعنی سن همان حق ایلر اول حق سنی فراموش ایلر بتلیس و حیلله دن و ربا و زرقدن اجتناب ایلر
 زیرا بتلیس و حیلله ایلر دیو سلیمان اولمز زیرا دیو مهر سلیمانی حیلله ایلر آکدی سلیمان اما سلیمان ایشی ایده مبوب مهری

در پایه آمدی و بنده الهی که امری به مهر سلیمان نصیب اولدی تنگیم بعضی کتابلره دستور و مذکور در حاصلی برشی که غیر مستحق برناهلاک الله دوشه اول ناهلاک بدنده قرار ایلیوب برکون برانهله دوشه و بالجه یونلر کیدن هر ادفه دن حصه در (کوهر پاک باید که شود قابل فیض ورنه

۵۳۸

هر سنک و کلی اوژومر جان نشود) کوهر پاک بیانه در که حرف بیان قابل فیض اسم فاعلاک مفعولته اضافت در سنکدن پای وحدت حذف او لنشد ر کلی قرینه سیله اوژومر جان لف و نشر مرتب طریقله مذکور در * محصول بیت * انسانک اصلی و کوهری پاک کر کدر فیض قابل اوله یعنی فیض قبول ایدوب مستفیض اولغله اصل و پاک کوهر کر کدر یوخسه هر طاش و بالحق اوژومر جان اولز یعنی هر بر طاش اینجو و هر بر بالحق مر جان اولز حاصلی کشینک ذاتنده استعداد و قابلیت کرک فضا صدن فیض قبول اوله خواهه که بوییتی مشهور ایاننددر (عشق میوزم و امید که این فن شریف * چون هنرهای دگر موجب حرمان نشود) عشق میوزمک مقدم مفعولسدر و او حرف حال امید میمک

کوهر پاک باید که شود قابل فیض * ورنه هر سنک و کلی اوژومر جان نشود *

پاک ذات کر کدر که فیض الهی به قابل اوله یوخسه هر بر سنک و کلی اوژومر جان اولز (مفردات) (کوهر) (جوهر) (پاک) م (باید) کرک (شود) اوله (قابل) م (فیض) م (ورنه) (یوخسه) (هر) م (سنک) (طاش) (کل) (چامور) (اوژومر) (میرجان) م (نشود) م (معنی اشارتی) پاک ذات و صافی قلب کر کدر که فیض بلا واسطه ربانی به و نجلی * انوار سبحانی به قابل و مستعد اوله یوخسه هر سنک و کلی اوژومر جان اولدینی کبی (کاخجاره اواشد قسوه) اولان قلب دخی قابل فیض الهی اولز همان آتش عشقه قلبدن ماسوایی احراق ایدوب صافی دل کر کدر که قابل فیض اوله

عشق میوزم و امید که این فن شریف * چون هنرهای دگر موجب حرمان نشود *

عشق سبی ایلرم و امید در که بوشه یف فن غیری هنر کی سبب حرمان اولیه (مفردات) (عشق) م (میوزم) (اوزه زم) (امید) م (این) (بو) (فن) م (شریف) م (چون) مثل (هنرها) معرفت و طاعت (دگر) (غیر) (موجب) سبب (حرمان) محروم اولق (نشود) اولیه (معنی اشارتی) بعون خدا و توفیقه منظر رحمان اولان قلب طهارت چون عشقک تحصیل سبی ایدم هم ز را عشق جله عللک طیبیدرو اسطرلاب اسرار خدادار که قلبی ر یادن و حرص مذمومدن و کبر و ناموسدن و کلی عیوب نفسانیه دن پاک ایدمیدر و آینه قلبی زنگار ماسودن پاک ایدوب فیض نجلی * انوار خدایه و علوم اسدنیه و اسرار الهیه به قابل و مستعد قلیجیدر امید در که بوشه یف و بی نظیر اولان فن عشق عشق من اولان غیری هنر و طاعت و عشق من اولان علوم و معرفت کی سبب حرمان اولیه

دوش می گفت که فردا بد هم کام دات * سبی ساز خدا پاک بشیان نشود *

دو کیجه دیدی که یارین سنک مرادی و بره هم بر سبب الهی ای خدا که بشیان اولیه (مفردات) (دوش) (دون کیجه) (می گفت که) دیدی که (فردا) (یارین) (بد هم) (ویرم) (کام) مراد (دل) (کوکل) (ت) (ضمیر) (سبب) م (با) (مصدر به) (ساز) (ایله) (خدا) (ای خدا) (بشیان) م (نشود) اولیه (معنی اشارتی) یارب (مالا عین رأی و الاذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر) حدیث قدسیک ایله سنک جانب عزت کردن و عسدر کریم اوله رق دیساده قلبه و آخرتده بصیرتله کوکار مرادی

اولان

دون کیجه سو بلردی بارک کوکلک مرادینی و بریرم دیو ایددی یارب بر سبب الهی که بشیان اولیه اوله که کوکام مرادینی ویر

۵۳۹

اولان جمال شریفک مشاهده سبی بو عبد بیچاره لیکه کرم واحسان ایتمک کانی سابقا حبیبک محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم خبر صار قیله یوروب بزی مسرور و امید دارا تمش ایدی ای بنم * عطی * بلاعت اولان خدای بیچونم بزم جمال شریفک مشاهده سنک سببی اولان صلاح و تقوا مزه بر توفیق و بر هدایت ایله که بو کرم غیری صورته تحویل اولیه

حسن خلقی ز خدا می طایم خوی ترا * ناد کر خاطر ما از تو بر بشان نشود *

خدادان سنک خو بیکه بر حسن خلقی طلب ایلرم تا که غیری بزم خاطر بر سندن بر بشان اولیه (مفردات) (حسن خلق) م (یا) (وحدیه) (ز) (من) (خدا) م (می طایم) (ایسترم) (خوی) م (ترا) (سنک) (ایچون) (نا) (حتی) (دگر) (غیری) (خاطر) م (ما) (یز) (از) (من) (تو) (سن) (بر بشان) م (نشود) اولیه (معنی اشارتی) استعبد بالله (انک املی خالق عظیم) آیت کریمه سبی سر نیجه یارب - و الله سن ذات محترمک خالق عظیمی مقتضای سن حضرت خدای کریمدن بزم بیچاره و اسیر نفس اماره قیوک محتاجی خور و ذلیل امتکه حسن خلقک آناری قصور منی عفو ایله در مانده لک کونده بر شفاعت ایسترم تا که سندن بر شفاعت اولماق ایله بزم خاطر بر بشان اولیه و یوحا صی و بیچاره امتک روز محشرده در بدر و محزون قالیله معنای الله بشفاعة سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بکرمه و بحرمه نور ذاته آمین

ذره را تابود همت عالی حافظ * طالب چشمه خورشید در خشان نشود *

ذره نك مادام که عالی همتی اولیه ای حافظ بلدر ایچی خورشید چشمه سته طالب اولز (مفردات) (ذره) م (را) (ادات مفعول) (تا) (مادام) (نیود) (اولیه) (هممت) م (عالی) م (حافظ) م (طالب) م (چشمه) م (خورشید) (کونش) (درخشان) بلدر ایچی وضیالی (نشود) اولز (معنی اشارتی) حاصلی ای حافظ ذره کبی ناچیز اولان بنده تبدیل صفات و محو وجود ایله مادام کندویه همت عالی اولد قیجه (الله تورا السموات والارض) آیت جلله سبی سر نیجه عالمه نور بخش ایدمیدی خورشید حقیقت چشمه سته طالب اوله من

کفتم غم تو دارم کفنا غمت سراید * کفتم که ماه من شو کفنا اگر بر آید *

محبوبه ایتم سنک غمک طوژم ایددی سنک غمک باشه کاور دیدم که بنم ماهم اول دیدی اگر قولای کلور سده (مفردات) (کفتم) (دیدم) (غم) م (تو) (من) (دارم) طوژم (کفنا) دیدی (غم) سنک غمک (سر آید) باشه کاور (کفتم) (دیدم) (ماه) (آی) (من) (ن) (شو) (اول) (کفنا) دیدی (بر آید) (یوقاری) (کلور سده) (معنی اشارتی) بو خطاب رؤف و رحیم اولان مغفر موجودات علیه افضل التحایا و الصلوات حضرت رسولن و ابی جهسانده امیدمیز و دستگیرمیز حبیب الله محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمزه اولسه کوزلدر که پیور دیدم که یارب رسول الله سنک مایه شادی اولان درد و غمک طوژم پیوردی که بو غمده ثابت اول سنک غمک

(حسن و خلقی ز خدا میطایم خوی ترا * ناد کر خاطر ما از تو بر بشان نشود) خلقی یا حرف وحدت و یاتنکیر * محصول بیت * اله سدن سنک خوبیک حسن خلقک استرم یعنی حسن خلقی صاحبی اولدینی استرم دخی بزم خاطر من سندن بر بشان اولیه ز را بدخوی اولیچق بزی ریجیده خاطر ایدرسین (ذره را تابود همت عالی حافظ * طالب چشمه خورشید درخشان نشود) تابونده توفیق ایچوندن مادام معنائنه همت عالی بیانه در حافظ منادی و طالب چشمه اسم فاعلاک مفعولته اضافت در خشان اضافت بلری بیاید در * محصول بیت * ذره نك مادام که همت بلاندی اولیه ای حافظ بلدر اراک کونش چشمه سته طالب اولز یعنی ذره نك همتی بلند کر کدر که یردن قانقوب کنشک ضیاسده حرکت ایدوب مرئی و محسوب اوله خواجده بیدنه علو همتیه ترغیب ایدر (وله ایضا) (کفتم غم تو دارم کفنا غمت سراید * کفتم که ماه من شو کفنا اگر بر آید) و غزل تمام سوال و جواب طریقله واقع اولش بو اسلوب علم ایدمیدن بر صفت در که سوال و جواب دیرل سراید دوکنه و تمام اوله دعا مقامنده مستعملدر اگر بر آید اگر قولای کلور سده دیکدر راست کلور سده معنائنده مستعملدر اما طلوع و خروج معنا سندن خالی دکلدر یعنی ابهام طریقله واقع اولور تنکیم بو بنده بویه واقعسدر

(وله ايضا) (هر کرا با خط سبزت سر سودا باشد * پای ازین دایره بیرون نهند تا باشد) با خط یا بونده حرف صله در خط سبز اضافتی بیانیست سر سودا اضافتیست بویله در نهند ک پای مقدم مفعول صریحیدر و این دایره غیر صریحی و بیرون مفعول فیله در تا حرف توفیقست * محصول بیت * هر کیک که خط سبز که یعنی تازه صفال که سودا جهتی اوله یعنی محبتی اوله یا غنی بودا دایره دن طشره قومز مادام که خیسانده اوله یعنی سنک دایره خطک محبتی ترک ایاز حاصلی سنی سون اولجه

۵۴۲

وزن طلیمزده اولدجه بوغصه هجران دخی منتهی اولوب بزم و صلات و بزم - له معیت دخی حاصل اولور

هر کرا با خط سبزت سر سودا باشد * پای ازین دایره بیرون نهند تا باشد

سنک خط سبز که هر کیک محبت هوسی اوله بودا دایره دن طشره ایاق قومز مادام که اوله (مفردات) (هر کرا) هر کیک (با) (لاملاسه) (خط) (نزه) (کلیش) (بق) (وصفال) (سبز) (بش) (ت) (ضمیر خطاب) (سر سودا) (هوس) (محبت) (باشد) (اوله) (پای) (ایاق) (از) (من) (این) (بو) (دایره) (م) (بیرون) (طشره) (نهند) (قومز) (تا) (مادام) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (هر کیم) (سنک) (نجلی) (ظهور) (انوار) (جناب) (کبریا) (که) (وسیره) (زار) (عالم) (جان) (اولان) (فیوضات) (صفات) (علم) (وحیات) (جانفرا) (که) (مظهر) (اوله) (بودا دایره) (لذات) (روحانیه) (دن) (طشره) (ایاق) (قومز) (مادام) (که) (حیانه) (اوله) (برغس) (سنک) (توجه) (و ادت) (مناجاتکدن) (جدا) (اولن) (وسنک) (عشق) (و محبتکدن) (آریلز)

من چوان خاک لاله صفت برخیزم * داغ سودای توام سر سودا باشد

بن قبر طبر اغندن چونکه لاله کبی قالقم سنک محبتک داغی بنم سودامک سری اوله (مفردات) (من) (بن) (چو) (چونکه) (از) (من) (خاک) (طبراق) (لحد) (قبر) (لاله) (م) (صفت) (م) (برخیزم) (قالقم) (داغ) (م) (سودا) (محبت) (تو) (سن) (م) (ضمیر) (سری) (م) (سودا) (قلیده) (برقظه) (قادر) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (محمدالله) (بارب) (شون) (وقت) (که) (قبر) (مدن) (لاله) (کبی) (قالقم) (سنک) (توفیقکله) (احسان) (ایندیکنک) (آتش) (عشقک) (داغی) (بنم) (سر سودا) (مدن) (ودرون) (دل) (وجاء) (مدن) (ابدی) (زائل) (اولن)

تاکی ای کوهر یکدانه روا خواهی داشت * کرخت دیده مردم همه دریا باشد

ای یکدانه کوهر عجب چنانه دین روا طومق ایسترسین که سنک غمکدن جیسع خالفک چشمی دریا اوله (مفردات) (تاکی) (چنانه) (ای) (کوهر) (م) (یکدانه) (بردانه) (روا) (لابق) (خواهی) (ایسترسین) (داشت) (طومق) (ز) (من) (غم) (م) (ت) (ضمیر) (دیده) (کوز) (مردم) (آدم) (همه) (جیسع) (دریا) (م) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (لانه) (لاشیه) (ولا) (ظفر) (جزه) (لایجری) (کبی) (ذات) (بیجونی) (اضافه) (فتدن) (متره) (اواب) (ذاتده) (وصفانده) (واحد) (لاشریک) (له) (اولان) (ز) (م) (عجب) (نیجه) (لایق) (کورر) (سین) (حسن) (ظفر) (بودر) (که) (کرم) (وشنه) (لایق) (قومز) (سین) (که) (ایمان) (و) (بروب) (کندیکی) (توحید) (ایندیروب) (محبت) (و) (بروب) (کندیکی) (سودروب) (و) (وعد) (کر) (بلر) (ایروب) (امید) (دوار) (ایروب) (بوند) (نصره) (کرم) (واحد) (انکدن) (جدا) (انکله) (جیسع) (خلفک) (چشمی) (غم) (هجران) (دن) (کریان) (ایروب) (محشر) (رنده) (دریا) (کبی) (کوز) (باشلرین) (دو) (کدرم) (سین) (ر) (بنا) (لاترغ) (قلو) (بعد) (ازده) (بنا) (و) (هوب) (انام) (لندک) (رجعتک) (انت) (الوهاب) (بعض) (نسخده) (بویله) (واقع) (اولشدر)

تو خودای کوهر یکدانه بکایی آخر * کز خیال تو مرادیده چودریا باشد

سن خودای یکدانه کوهر فنده سین آخر که سنک خیالکدن بنم چشم دریا کیدر

ظل

کوهر یکدانه بکایی آخر * کز خیال تو مرادیده چودریا باشد) خود بونده نسین لفظ ایچون کله سدر اخرده بویله در کز که حرف بیانی باشد بونده است معنایه ادات زمانیه در * محصول بیت * سن ای کوهر یکدانه فنده سنک سنک خیالکدن بنم کوزم دریا کبی اولدی یعنی سنک خیالک خاطر مد کلد یکندن بی اختیار شو لغدر چوق اغلد مک کوزم دریا اولدی کل ابدی بزی بوکریه دن خلاص ایله

(ظل مدودنم زلف توام بر سر باد * کاندران سایه قرار دل شیدا باشد) ظل مدود اضافتی بیانیست خم زلف تو اضافت لاری لامیه لدر میم متکلم معنی جهنمدن سره مقید در بر سر باد دیمکدر کاندران که حرف تعیل اندر ادات ظرفیه آن اسم اشارت در سایه به که ظل مدود دن عبارت در قرار دل شیدا اضافت لاری لامیه و بیانیست لدر * محصول بیت * سنک زلفک بوکلنک اوزامش و چکلش کولکه سی باشم اوزره اولسون یعنی سایه زلفک بنم باشم اوزرندن کتسون زیرا دل شیدامک قرار ککاهی سنک خم زلفک اولدیغیچون ظل مدودی باشدن اکسک

۵۴۳

ظل مدودنم زلف توام بر سر باد * کاندران سایه قرار دل شیدا باشد

سنک زلفک خنک ظل مدودی بنم باشم اوزره اولسون زیرا دل دیوانه نک قراری اول سایه ده اولور (مفردات) (ظل مدود) (چکلش) (کولکه) (خم) (بوکام) (زلف) (م) (نو) (من) (م) (ضمیر) (بر) (علی) (سر) (باش) (باد) (اولسون) (اندران) (آده) (سایه) (کولکه) (قرار) (م) (دل) (کولک) (شیدا) (دیوانه) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی) (بارب) (ذات) (باک) (حرمته) (وذات) (با) (ککدن) (خاق) (ایلدیک) (نور) (محمدی) (عشقته) (ذات) (علیه) (که) (قام) (ودام) (اولان) (رجان) (ورجیم) (واطیف) (و کرم) (صفات) (جلله) (لریکک) (آثار) (بنی) (دنیا) (و آخرت) (باشم) (اوزره) (ثابت) (ودام) (سایان) (ایله) (و) (بر عاجز) (درمانده) (بنده) (کدن) (نظر) (رجعتی) (قطع) (ایله) (زیرا) (بزم) (دل شیدامک) (قراری) (وسلامتی) (سنک) (سایه) (عنايتکده) (ونظر) (رجعتکده) (در)

ازین عمرمه ام آب روانست یا * اکرت مل لب جوی و عماش باشد

هر کبریم دیدن آب روان کل اگر سکا ایرماق کناری و تماشایی اوله (مفردات) (از) (من) (بن) (دیب) (هر) (جمله) (متره) (کبرک) (م) (ضمیر) (آب) (صو) (روانست) (ایچیسدر) (پیا) (کل) (ت) (سکا) (میل) (م) (لب) (کنار) (جوی) (ایرماق) (تماشا) (م) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (اول) (خوف) (قطعه) (دن) (و) (بیم) (الم) (هجران) (بنه) (سنک) (توفیقکله) (واقع) (کرت) (بکا) (ایله) (بکا) (ایلدیم) (که) (هر) (بر کبریم) (دیدن) (ایرماق) (کبی) (صور) (روان) (اولدی) (کل) (بشه) (کرم) (کدن) (بزه) (نظر) (رجعت) (ایله) (نظر) (ایله) (که) (محل) (تماشا) (و محل) (مرحت) (اولدی)

چون دل من دی از پرده برون آی و درای * که در باره ملاقات پیدا باشد

بنم کولکم کبی برده دن طشره کل و ایچروکل زیرا برکه دخی ملاقات ظاهر دکلیدر ظاهر در (مفردات) (چون) (شل) (دل) (کولک) (من) (بن) (دی) (برغس) (از) (من) (برده) (م) (برون) (طشره) (آی) (کل) (در) (ایچرو) (آی) (کل) (که) (زیرا) (دکر) (دخی) (باره) (مره) (ملاقات) (کورشمک) (نه) (نی) (پیدا) (ظاهر) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (بزی) (هر) (دام) (اوصاف) (بشریه) (متره) (محجوب) (و) (مفرض) (ایله) (خانه) (نجلیک) (اولان) (کولک) (کبی) (بین) (النجلی) (والاستقرار) (که) (برده) (برده) (دن) (طشره) (کاهی) (برده) (ایچنده) (نجلیکی) (اظهار) (ایله) (که) (بومشاق) (اولان) (بنده) (که) (وصات) (و ملاقات) (برکه) (دخی) (ظا) (هر) (اولسونمی) (ونظر) (رجعتک) (بولنسونمی) (کرمکله) (بوانسون)

چشم از ناز حافظ نکند میل آری * سر کرائی صفت ترکس رعنا باشد

سنک چشمک نازدن حافظه میل ایلی کبر و استغنا و عتار کسک صفتیدر (مفردات) (چشم) (کوز) (ت) (ضمیر) (از) (من) (ناز) (م) (با) (تلاصیه) (حافظ) (م) (نکند) (ایلیز) (میل) (م) (آری) (بلی) (سر کرائی) (باشی) (اغراق) (یعنی) (کبر) (استغنا) (صفت) (م) (ترکس) (م) (رعنا) (کوزل) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (سنک) (غنی) (عن) (العالمین) (اولان) (ذات) (شریفک) (کمال) (استغنا) (شدن) (حافظه) (میل) (ونظر) (بیورمیه) (سین)

اولسون حاصلی جالمک سایه سی دایم اوستده اولسون دیمکدر زیرا زلف انک اسباب جستنن و انک لوازمنددر (ازین عمرمه ام آب روانست یا * اکرت میل لب جوی و تماشایی باشد) بن بانک ضحیه هر نسته نک دیدنه دیول هر متریه اضافتی لامیه در آب میتدا و روان خبری و ازین روانه متعاقبیا مصرع ثانی به مرهوندر اکرت تا ضمیر مر فوع متصل و ضمیر منصوب متصل اولغه قابلدر اسک سنک واکر سکا معنا سنه میل لب جوی اضافت لاری لامیه لدر تما شالب جویه معطوفدر * محصول بیت * بنم هر کبریم دیدن آب روان یعنی کوزم باشی افار کل اگر سنک ایرماق کناره و تماشایی میاک اولور سده یعنی لب جوی و تما شایه مائلسک کل بنم کوزم باشی ایرماقنی سیرالیه (چون دل من دی از پرده برون آی و درای * که در باره ملاقات پیدا باشد) دی * که در باره ملاقات پیدا باشد) دی با حرف وحدت برغس و برسات دیمکدر آی فعل امر مفرد مخاطب کل دیمکدر آیدندن و او حرف عطف داری بونده ای مذکور کبی در امدار لفظنه مقارن اولغه ایچری کبر معنایه در که حرف تعیل باره کره معنا سنه در دکر باره برکه دخی دیمکدر ملاقات مفاصله باشند مصدر در بولشقی دیمکدره ادات نفی در معنی جهنمدن باشد مقید در پیدا نباشد تقدیرنده در * محصول بیت * بنم کولکم کبی برغس برده دن طشره کل یعنی تستردن طشره چیق و بنم نک و تار یک کلبه مه کبرز برا بر دخی بولشقی ظاهر دکلدر که جائزدر که اولم و بر دخی بری بر عزی کورمیه وز (چشم از ناز حافظ نکند میل آری * سر کرائی صفت ترکس رعنا باشد)

آری اوت دیمکدر مصرع ثانی به مرهوندر سر کرائی باش اغراقی یعنی آخر باشلی اولمق صفت ترکس شهلا صفتک ترکسه اضافتی لامیه و ترکسک شهلا به بیانیه شهلا شهلاک مؤنذر قوبن الا کوزلی معنایه * محصول بیت * سنک چشمک نازدن و تکبردن حافظه میل ایلیز بلی آخر باشلی اولمق ترکس شهلا نک صفتیدر یعنی سنک چشمک ترکس شهلا در و سر کرائی انک صفتیدر ایدی حافظه نظر صالوب التفات المرسه غریب دکل زیرا آخر باشلی اولنلر که کیمیه التفات ایازلر

(وله ايضا) (جو آفتاب می از مشرق پیا له برآید * زباغ عارض ساقی هزار لاله برآید) چو اودات نعلیل آفتاب می اضافتی بیایه در

۵۴۴

بعد دکلدر بی یلورز که کبر واستقامت رکعنا اولان ذات بیچونکک صفتیدر لکن
هر نه قدر نظر رحمت و کرم وعنايته لایق دکل ایسکه سن ارحم الراحمین سین رحمت
واسعه که مقتضا سنج بزمده پیساره لری یکی دخی حصول مراد بر له شرفیاب
ایلیوب ذات پاکک حرمت اطف و کر مکه مظهر ایلیه سین آمین بجا سید المرسلین
صلی الله تعالی علیه وسلم

چو آفتاب می از مشرق پیا له برآید * زباغ عارض ساقی هزار لاله برآید

چونکه می آفتابی پیا له مشرقیدن طلوع ایلیه ساقینک عارضی باغندن بیک لاله ظاهر
اولور (مفردات) (چو) چونکه (آفتاب) کونش (می) شراب (از) من
(مشرق) (م) پیا له (قدح) (برآید) طلوع ایلیه (ز) من (باغ) (م) عارض
بکاف (ساقی) (م) هزار) بیک (لاله) (م) (برآید) ظاهر اولور (معنای اشارتی)
شول وقت که عشق الهیه نک نتیجه سی اولان انوار آفتاب حقیقی شراب عشق
الهیته منبعی مرآت مجلی اولان قاب قدسی مشرقیدن طلوع ایلیه مرشد فیض
بخشک باغ احسانی بوزندن قابل فیض بخشک باغ احسانی بوزندن قابل فیض اولان
مرید مخلصه صدره انوار قرینت واسرار عشق و محبت فیضان ایدر
حضرت فخر کائنات علیه افضل النعمان افندیمن اولان وحی و تجلی اصحاب
رضوان الله علیهم اجمعین با عت قرینت و حصول عشق و معرفت اولدیغی کی

چو نسیم بر سر کل بشکند کلاله سنبل * چو در میان چن بوی آن کلاله برآید

باد نسیم سنبلک بر چنی کلک باشنده صبر چونکه چن اور تاشنده اول کلاله نک رايحه سی
ظاهر اولور (مفردات) (نسیم) سحر بی (بر) علی (سر) باش (کل) (م) بشکند) قبر
(کلاله) (پرچم) (سنبل) (م) (چو) چونکه (در) فی (میان) (اورت) (چن) (باغ
(بوی) (رایحه) (آن) (اول) (کلاله) (پرچم) (برآید) ظاهر اولور (معنای اشارتی) کل کی محبوبیت
مرتبیه سنده اولان مرشد آفتاب معنوی و وارث انوار معرفت محمدی حضرت نسیم ریخ
رحمان و فیض خدای بجان ظهور ایدند کده سنبل کی قابل فیض اولان مرید کلاله
کبر و غرورنی و حجاب وجود بشریه بی نورنی کسر و محو و نایاب ایلر شول وقت که
حضور پیران حقیقتده و مجلس مهبط ملائکه اهل معرفتده اول کلاله نک رايحه سی
ظواهر اولور که اظهار وجود و اظهار فضل و معرفت ایلیه

چو ز کرد خوان نکون فلک طمع مکن ای دل * که بی ملالت صد غصه بیک نواله برآید

فلکک منعکس اولش سفره سنک اطر افتدن ای کو کل امید ایله که بوز غصه ملائسنز
بر نواله حاصل اولور (مفردات) (ز) من (کد) اطراف (خوان)
سفره (نکون) (دوئش) (فلک) (م) (طمع) (م) (مکن) (ایله) (ای دل) (ای کوکل
(بی ملالت) (ملائسنز) (صد) (بوز) (غصه) (م) (یک) (بر) (نواله) (لقه) (برآید)
حاصل اولور (معنای اشارتی) دنیا و آخرت ظاهر و باطن نعم لایحصیه اید
ووصول مشایخ عظامک کشاد ایلیه یکی سفره محمدیه ده در بخسه منعکس و تبدی

اشافی

طوتلر کنار دن اولش مرصع اولک آخر بی طمع مدارد لادوین و امید نتوان داشت دین خراب ناموزون باز مشرق الله عنهما

مشرق پیا له ده بویله در برآید بوند طلوع
ایلیه باغ عارض ساقی اضافتی بیایه
ولامیه در برآید بوند چیسارد عکدر یعنی
ظاهر اولور و بتر * محصول بیت * چونکه
شراب آفتابی یعنی شراب پیا له مشرقیدن
یعنی پیا له دن طلوع ایلیه یعنی ظهور
ایلیه ساقینک عارضی باغندن بیک لاله
ظاهر اولور یعنی باده سورتندن روینک
قرنل قرنل و آغی اغ اولور (نسیم در
سر کل دشکند کلاله سنبل * چو از میان
چن بوی آن کلاله برآید) کلاله فارسیده
اول صاچه دیر لکه یا شله اور بیه
و قورود قدن صکره آچدر و طریقه لری پس زنجیر
شکان باغ عارضیه مجده در زو به لویجه
نقوله کلاله سنبل اضافتی بیایه و بالامیه در
مجازا آن کلاله بیوردی کلاله جاناندر
برآید بوند چیه یعنی ظهور ایلیه * محصول
بیت * نسیم کلک باشنده کلاله سنبل
شکست ایدر یعنی بونلر تحقیر ایدوب
اعتبار ایلر چونکه چن اورته سندن
جانانک کلاله سی قوقوسی ظاهر اولور
یعنی جانانک بوی کلاله سی وار ایلر
کله و سنبل اعتبار بوق کلاله پرچم مناسنده در
دین معاوم اولدیکه کلاله بتر ایش
(ز کرد خوان نکون فلک طمع مکن ای دل *
که بی ملالت صد غصه بیک نواله برآید)
کرد خوان دالک سکونیه سینی و سفره
کرد خوان نکون فلک اضافتی بیایه در
نکون باشی اشافی مناسنده در طمع مکنک
مقدم مفعولیدر و مصراع ثانی به مرهوندر
که حرف بیان نواله بوند لقمه مناسنده در
* محصول بیت * باشی اشافی فلک
سفره سندن ای کوکل طمع طومعه که
ملائسنز و بوز غصه سز نواله یعنی
بر لقمه حاصل اولور یعنی دنیا و زنجسنز
بر نسنه حاصل اولور بوند کردک دانی
مکسور او قویوب کنار و اطراف مناسنده
طوتلر کنار دن اولش مرصع اولک آخر بی طمع مدارد لادوین و امید نتوان داشت دین خراب ناموزون باز مشرق الله عنهما

(شکایت شب هجران نه آن حکایت حالست * کد شمه زیانش بصدر ساله برآید) شکایت شب هجران اضافتی لامیه در در یعنی
شکایتک شب هجرانه مصدر رک مفعول انه اضافتی در حکایت حال اضافتیده بویله در * که حرف بیان شمه یا حرف
وحدت بیانش شین ضمیر حکایت حاله را جمدر بصدر رساله برآید معلقدر برآید بوند حاصل اولور دیکدر
* محصول بیت * هجران کیچه سنک شکایتی اول حکایت دکلدر که بر شمه وزره سی بوز رساله

۵۴۵

و کتابله حاصل اولور یعنی شب هجرانک

حکایت حالی دفترله و رساله زه صغیر
منه سنده شمه ده اولان همزه و حدت
ایچوندر دین زانده سوبلش (کرت
چونو ح بی صبر هست برغم طوفان *
بلا بکرد دو کام هزار ساله برآید)
کرت ناصیری مناده صبره مفید در کر
صبرت هست نقد برنده مصراع ثانی
جواب شرطدر * محصول بیت * اگر نوح
پیغمبر کی طوفان غننه صبرک واریسده سنده
بلادور و بیک بیلاق مراد حاصل اولور
یعنی روز کارک شدت وحدت صبر ایلیک
سبیلهر مراد ال ویر مصراع اولور
غم لفظی ایراد ایلیله اوزان احوالندن
غافل ایش هزار ساله پور دینده
حضرت نوح پیغمبرک عمره اشارت وار
(بسی خود نتوان ردی بکوه مقصود
* خیال بود که این کاری حواله برآید)
بی بونده بول وایز مناسنده در و ردیدن
مناسنده در خیال بود تقدیری خیال
بود ایلی که حرف بیان این کار یعنی
کوه مقصوده بول ایلیک حواله اصلده
حواله تقدیری ایلی * محصول بیت *
کشی کنده سبیل کوه مقصوده
بول ایلیک مکن دکل خیال بویله ایلی
که بواش تقدیر خدایه حواله سز حاصل
اولور اما بویله دکل بلکه جیع امور حکم
قضا و قدره موقوفدر آسز اولماز
مصراع اولور بی لفظی ایراد ایلیله
بحر مجتک اوزانی بیانی تشخیص ایلر
ایش (نسیم اغف تو کر بکزد بترت
حافظ * زخاک کالدش صد هزار ناله
برآید) نسیم لطف اضافتی بیایه در و ثویه
اضافتی لامیه بترت حافظ با حرف صله
بکزدده متعلق و اضافت لامیه در خاک
کالد اضافتی بیایه و شنه اضافتی لامیه در
کالد کاف محمله و لام مک فحی و ضمه

اشافی فلکک سفره سنک اطر افتدن نعم باقیده طمع ایلیک مکن دکلدر زیرا
بوجو فلککد بر لقمه ایچون بوز غصه ملائسنز و پیهوده زنجسنز بر نواله حاصل اولور

شکایت شب هجران نه آن حکایت حالست * کد شمه زیانش بصدر ساله برآید

هجران شینک شکایتی اول حکایت حال دکلدر که بوز رساله ایلیه نک بیانندن بر شمه حاصل
اولور (مفردات) (شکایت) (م) (شب) کیچه (هجران) (آبرلق) (نه) (نی) (آن)
اول (حکایت) (م) (حال) (م) (است) (در) (که) (زیرا) (شمه) (بر ذره) (ز) (من) (بیان)
م (ش) ضمیر (یا) للملا بسه (صد) (بوز) (رساله) (م) (برآید) حاصل اولور (معنای
اشارتی) نعم باقیه بی قویوب نعم فانی طلب ایلیک دائمی حقدن بمسیت طلب
ایتمکد رحالبو که الم فرقت الم حرقندن اشددر و هجرانندن شکایت حالندن حکایت
کی دکلدر اکر اول الم هجرانندن بر ذره و بر شمه بیان اولنسه بوز رساله حاصل اولور

کرت چونو ح بی صبر هست در طوفان * بلا بکرد دو کام هزار ساله برآید

اگر نوح پیغمبر علیه السلام کی سنک طوفانه صبرک واریسده بلا دفع اولور و بیک
بیلاق مرادک حاصل اولور (مفردات) (کرت) (اگر) (خطابه) (چو) مثل
(نوح نبی) (م) (صبر) (م) (هست) (وارایسه) (در طوفان) (م) (بلا) (م) (بکرد)
دو زود دفع اولور (کام) مراد (هزار) بیک (سال) (یل) (ها) (مقدار) (برآید)
حاصل اولور (معنای اشارتی) (الصبر مفتاح الفرج) حدیث شریفی سرنجیه نوح
علیه السلام طقوز بوز الی سنده کناری دوتلری و قنده کفارندن کوردیکی
اذا وجاهه صبری کی سن دخی خلفندن اولان اذایه و عبادتده و معصده اولان مشقت و جفایه
وانواع بلا و غم و الم طوفانه صبرک واریسده اول صبر ایلیه بلا دفع اولور و بیک
بیلاق مرادک حاصل اولور

چو بسی خود نتوان رد کوه مقصود * خیال بود که این کاری حواله برآید

کیسه کند و سعی ایله مقصودی جوهرنی ایلیک مکن دکل خیال و محال اولور که
بواش تقدیر حواله سز حاصل اولور (مفردات) (با) للملا بسه (سعی) (م) (خود)
کند و (نتوان) مکن دکل (رد) ایلیک (کوه) (م) (مقصود) (م) (خیال) (م)
(بود) اولور (این) (بو) (کار) (ایش) (بی حواله) تقدیر حواله سز و زحمت سز
(برآید) حاصل اولور (معنای اشارتی) اگر توفیق ربانیه وسعی و طلب ایله مفتاح
سعادت ایدیه اولان صبر و ریاضات و مجاهدات بواشده بلالر تحمل میسر
اولور سده اگده مغرور اوایوب بوسعی و صبر بنده اولدیه بن مقصوده ایرم البته
دیکل دکلدر زیرا کیسه کند و سعی ایله کوه مقصودی اله کتوردهش دکلدر توفیق
ربانی به مقارنتسنز و تقدیر خدایه حواله و تسلیم اولاقسنزین بو کوه مقصودی
بولاق ایشی امر محالدر و یقوری خیالدر

نسیم وصل تو کر بکزد بترت حافظ * زخاک کالدش صد هزار ناله برآید

سنک وصلک نسیمی اگر حافظک تر به سته اوغرایه قابیک خاکندن بوز بیک ناله جقار

۱۳۷

شول

قابیک معجیدر و به ضیلمر بالعمکسدر دیدیلر یعنی قاب کالدک معریدر دیدیلر حاصلی قاب لامک فحی و کسریله
جسمه دیر * محصول بیت * سنک لطفک نسیمی حافظک تر به سته مرور ایدوب اوغرر سه الک جمعی ترانندن
بوز بیک ناله جقار یعنی سنک لطفک نسیمندن حیات بواوب خالک وجود سنک هر بر ذره سی شوقندن ناله واقفانه کله

(وله ایضا) (سروچان من چرا بیل چن نمیکند * همدم کل نمیشود یاد من نمیکند) سروچان اضافتی بیانیه چنان

۵۴۶

صفت مشبهه در چسبیدن صالقی
وتفرج ایاك معاشه منه اضافتی لامیه در
میل چن اضافتی مصدر ك مفعولنه
اضافیدر همدم کل اضافتی اسم فاعلك
مفعولنه اضافتیدر یاد من مصدر ك
مفعولنه اضافتیدر * محصول بیت *
بنم صالقی سرهم نیچون چنه میل ایلز
یعنی چن سیره مائل دكل كه نیچون
مقارن اولز یعنی نیچون آكاز یعنی اول
بهار در نیچون طشره چیقوب چاروچن
سیرینی ایلمز سروچاندن مراد خدا در
دین جاهل عجب جری جاهل ایش که
بی پروا خدا به هر نه اسم وهر نه صفت
اولورسه اخلاق ایدر اسماء الله توفیقی
اولدیفته عالم اولدیفندن بوله خطا ایدر
(نادل هرزه کرد من رفت بچین زلف
او * زان سفر دراز خود عزم وطن نمیکند)
نازمانده ابتدائی غایت ایچو ندر عریده
مذکبی دل هرزه کرد اضافتی بیانیه در
هرزه کردی فاعله کز بی بلراو کاز معنایند در
چین زلف او اضافت لامیه در سفر دراز
اضافتی بیانیه در و خود اضافتی لامیه
عزم وطن مصدر ك مفعولنه اضافتیدر
* محصول بیت * بنم عبت پرله کرن
کوکلم جانانک چین زلفه وارلیدنبری
کنندیک اول اوزون سفرندن وطنه
قصد ایلز یعنی چین زلف جانانه سفرندن
وطن قصد یعنی یاد ایلیوب اکا عزم ایلز
سفر دراز بورد یعنی چین عبارتیه کورده در
زیرا جینه ابهام وارد نامل (دل بامید
وصل تو همدم جان نمیشود * جان بهوای
کوی تو خدمت من نمیکند) امید وصل
تو اضافتی لامیه زدر همدم جان اسم
فاعلك مفعولنه اضافتیدر هوای کوی
تو اضافت لامیه زدر خدمت من
مصدر ك مفعولنه اضافتیدر * محصول
بیت * کوکل سکا واصل اولمق
امید به جان یار اولماز یعنی جان به اعتبار ایلز جان دخی سنك محلاک آرزو سبیله نشه خدمت ایلمز یعنی تنه استغنا ایدر

و حاصل اولور (مفردات) (نسیم) (سحر بی) (وصل) م (تو) سن (کر) اگر
(بگذرد) اوغراه (یا) المالبسه (تربت) (قبر) حافظ) م (ز) من (خان) غبارق
(کالبد) قالب (ش) ضمیر (صد) بوز (هزار) بیک (ناله) فریاد و فغان (براید)
چیقه (معنای اشارتی) یارب سنك توفیق و عنایتکاه حافظك قبرنه سنك و صلتك
نسیمی اسرسه یعنی کر مکه لقا که و وصلت ذانکه اسرسه مظهر تجلی اولان روحی
قالبك خاکندن بوجیسات بشریه ده محبوب فاعله یعنی ایچو ون صد هزار ناله
و فریاد و فغان چیقار و حاصل اولور

و قلاب عشاق تجلی رجاندن نیچون بهره مند اولز
چون نادل هرزه کرد من رفت بچین زلف او * زان سفر دراز خود عزم وطن نمیکند
تا که بنم عبت پرله کرن کوی کوکلم انک زلفی بوکله کنده کیندولک اول اوزون سفرندن
وطنی یاد ایلز (مفردات) (تا) حسی (دل) کوکل (هرزه کرد) عبت پرله کرن یعنی
(من) بن (رفت) کیدی (یا) المالبسه (چین) کوکلم (زلف) م (او) ضمیر
(ز) من (آن) اول (سفر) م (دراز) اوزون (خود) کنده (یاد) ذکر (وطن) م
(نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) فیاضده بخل بوقدر نظر عنایت بوریلوب قلبك
تجلی * الهیه دن بهره مند اولم یعنی اول سیدندر که بنم وطن اصلینی فراموش
ایدوب قانی دنیالک محبتیه حقندن غافل اولوب افکار فاسده اله عبت پرله مشغول
اولی کوکلم مقصودی اولان ظاهری فو بوب ظل و خیال اولان مظهر ظلت
کونیه متضاعفه کیتدیکندر و اول کیندولک کیتدیکی اوزن و صو کمز طول
امل سفر نه شغلندن و وطن اصلینی یاد ایلدیکندن و عالم ارواحی بلکه جناب قدسی
خاطر نه کنوردیکندن

چون دل بامید وصل او همدم جان نمی شود * جان بهوای کوی تو خدمت من نمیکند
کوکلم انک وصال امید به جان همدم اولماز جان انک محله سی محبتیه تنه خدمت ایلز
(مفردات) (دل) کوکل (یا) المالبسه (امید) م (وصل) م (او) ضمیر (همدم)

چون یولداش

(پیش کان ابرویش لابه همی کم ولی * کوش کشیده است ازان کوش بن نمیکند) پیش کان ابرویش اضافت لامیه و بیانیه زدر
لابه بونده عناق در یعنی بالنقل کوش کشیده اصل کلام کوش کشیده است در ضرورت و ز نیچون شبی
حذف ایلمشدر اصطلاحا لرند قولنی بولش دیکدر زیرا کشیده بونده مینی للمفعول معنایند در بولش دیکدر ازان بونده
ادات تعلیلدر کوش بن نمیکند قولن

۵۴۷

یولداش (جان) م (نمی شود) اولماز (جان) م (یا) المالبسه (هوی) محبت
(کوی) محله (او) ضمیر (خدمت من) م (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) کوکل
شواغل کونیه دن پاك اولوب واصل الی الله اولمق امید به جان توجه الی الله ده همدم
اولز جان اول جناب قدسك هوی و محبتیه تنه خدمت ایدوب تنی و فو شریعت
مجدیه اوزره بورتمز (تخسبهم جیسا و قلوبهم شتی) آیت کریمه سی سر نیجه دل
و جان و تن توجه الی الله ده انجاد اوزره اولمق فیجه مظهر عنایت و جناب
حقه و صلت بوله من

چون پیش کان ابرویش لابه همی کم ولی * کوش کشیده است ازان کوش بن نمیکند
انک کانه مشابه ابرو سی او کند * دائم تضرع ایلمز لکن قولاق چکلمشدر اول
سیدن بکا قولاق ایلز (مفردات) (پیش) اولک (کان) بای (ابرو) فاش (ش) ضمیر
(لابه) بالوارمق (همی) دائم (کنم) ایدرم (ولی) لکن (کوش) قولاق
(کشیده است) چکلمشدر (ازان) اول سیدن (کوش) م (بن) بکا (نمیکند)
ایلز (معنای اشارتی) استعین بالله (ما زاغ البصر و ما طغی) آیت کریمه سی سر نیجه
ذات پاك خدایه توجه تام الیه و معراج روح الیه مقام قاب قوسینده قرینت تام
و وصل رب الانام حاصل اولمق ایچون دائم تضرع و نیاز اوزره حجاب حقه یا وارد
لکن غیرك کلامیه قولاق چکلمشدر و حین توجهده کلام ماسوایه میل قلبه شغل
وبرده و حجاب اولمشدر اول سیدن بکا قولاق ایلز یعنی تضرع و نیاز بری قبول
ایلز که بشر اشره توجه بولماشدر

چون دی کله زطره اش کردم و از سرفسوس * گفت که این سیاه کز کوش بن نمیکند
دوون محبوبك طره سندن بر شکایت ایلمم و لطیفه اوچندن محبوب ابتدی که بواکری
قره یعنی زلف بکا قولاق ایلز و سوزمی دکنز (مفردات) (دی) دون (کله) شکایت
همز وحدیه (ز) من (طره) اولک صایج (ش) ضمیر (کردم) ایلمم (از) من (سر)
اوج (فوس) لطیفه (گفت) دیدی (این) بو (سیاه) م (کز) اکری (کوش)
قولاق (بن) بکا (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) دون در کاه حقه تجلیات صفات
الهیه انک آناری اولان فیوضات ربانیه نك عدم ظهورندن و انقباض و استساردن
شکایت و تضرع و نیاز ایلمم یارب بو پرده لری قالد و بری جناب عزتکندن فوض
بلا واسطه احسانیه مسرور و تجلی دائمی الیه مبرور الیه دیدم جناب حق اطف
و کرم الیه بوردی که بوانوار تجلی و اسرار غیبیه متعالی و رای عقلمه اولان مقتضای
حکمت ازلیهم و نحن قسمناه اولان تقدیر لم یزیم اوزره ظهور ایلمر همان حضور
حقه کنده اراده کی محو ایدوب تسلیم اوزره نیاز کر کرد

چون زانیم می شود زلف بنفشه برشکن * و که دلم جو یاد آن عهد شکن نمیکند
چونکه یاد نسیم بنفشه نك زلفی برشکن اوله واه که کوکلم نه ایچون اول عهد شکنی
یاد ایلز (مفردات) (چون) چونکه (ز) من (نسیم) یاد سحر (می شود) اوله (زلف) م

ایدهی معنایه * محصول بیت * چونکه نسیم صابن زلف بنفشه برشکن اوله یعنی بنفشه آچیلوب اول بهار اوله حیف که
کوکلم نیچون اول عهد شکن جاناکی آکاز یعنی شکن زلف بنفشه کور بچك کوکلم عجایبه اول نقض عهد ایلمن جاناکی
اکاز ظاهر در که کوکلم اندن کلی اذا الیه متاذی اولشدر که بهار زمانده آتی اکساز

(ساقی: سیم ساق من کمر همه درد میدهد * کبست که تن چو جام می جله دهن نمیکند) ساقینک سیم ساقه اضافتی

۵۴۸

(بنفشه) م (پر) طللو (شکن) بوکلم (وه) ادات تحسر (دل) کوکلم (جو) چونکه ونچونکه (یاد) ذکر و فکر (آن) اول (عهد شکن) عهد قریبی پوشکن شکستن امر در (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای عاشق بچاره جله ظهورات آنجق حکمت واراده خدا اوزره اولدین کور که وقت سحرده ماسودن تجرید ایلز درگاه حقهده تضرع و نیازدن پیدا اولان فیض ربانی انکشاف و انشراحه سبب اوله جق ایکن اول فیض رجاتیدن بنفشه نك صبا لیدن دورلدیکی کی قلب عارف بو کلوب و مقبض اولوب عکس نتیجه و رمشدر آثار تسلیم اتی حقدن کوروب اضطرابی ترک ایلدیر و آه و حیف بکا که اول عهد کسرایدیی و عن یتلری فسخ ایدییی قادر بیجونی خاطره کتوروب منسلی اولدق المناک اولدق و سبب الاسبابی کورمدک سایی کوردک

ساقی: سیم ساق ما کر همه درده میدهد * کبست که تن چو جام می جله دهن نمیکند

بزم سیم ساقلی ساقیز اگر دوکلی درد ویره کیمدر که جام می کی تنی جله دهن ایلز (مفردات) (ساقی) م (سیم) کومش (ساق) اینجک (ما) ز (کر) اگر (همه) جله (درد) شراب طورتیسی (میدهد) ویره (کبست) کیمدر (تن) م (جو) مثل (جام) قدح (می) شراب (جمله) م (دهن) اغز (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای عاشق بو کونه تسلیم اولمی که اتوار ذاتیه سیله علمی منور قلبی و شراب عشقه عاشق صادق قلمی مست مدام قلبی ساقی حقیقت اگر بزی (اشد البلاء علی الاتیاء) سر نتیجه دائم بلالره گرفتار ایلله و درد شراب عشقی احسان ایلله فتنی عاشق در که تنی جام می کی جله قدح ایلز یعنی قلبا و قابلا درد عشقه و بلا و محنت محبوب به تحمل ایلز البته شرط عشق بلا به تحملدر که (کل ماجاء من المحبوب محبوب)

خلخله سایی شد صبا دامن پاکت از چه رو * خاک بنفشه زار را مشک ختن نمیکند

باد صبا خلخله از بیچی اولدی سنک پاک دامنک نه سیدین بنفشه زارک خاکنی سنک ختن ایلز (مفردات) (خلخله) خوش ققولو نسنه لردن ترکیب اولمش طیبه دیرل (خلخله سایی) اول طیبی از بیچی (شد) اولدی (صبا) م (دامن) آک (بال) م (ت) ضمیر (از چه رو) نه یوزدن (خاک) طبراق (بنفشه زار) بنفشه بری زار ادات مکندر (را) ادات مفعول (مشک) م (ختن) بر شهر (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) یارب حال پریشانمزه معرفت که جمیع عیو بزدن ماعدا وجود من ذنبی حجاب یوتندن بزه کنایت ایدر لکن سنک فیض و احسانکله عاشق لک دماغ جانی ریج رحان ایلله مطیب اولمش ایکن معلل بالا غراض اولیان دامن عقوق عجب نه سیدین بری ستر ایلوب خاک بنفشه زار کی سنک خانه تجلیک اولان روضه قلیزک خاکنی سنک ختن ایلز و ریج رحان ایلله مطیب قلیز و زیجیچاره ل رین دخی کرم و لطفتدن نه سیدین مسرور ایلز ریج رحان و اسعه سندن امیدم کسزم بزی دخی مسرور ایدران شاء الله تعالی

با همه

بیانیه در سیم ساق وصف ترکیبی منه اضافتی
لامیه درد در شرابک بالچی تن نمیکند
مفعول اولی و دهن مفعول ثانیه * محصول
بیت * بنم ساقی سیم ساقم اگر جله
درد و یروب صاف و بر مزه کیدر که
جسمی و تنی جام می کبی باشند
باشده اغز ایلله یعنی صونیدی ددی
ایچمکن اوتو ری باشند باشده اغز
اولیان کیمدر یعنی اندن هر نه کور سه
خوشد را کور زهر واکر تر باقی
(خلخله سایی شد صبا دامن پاکت از چه
رو * خاک بنفشه زار را مشک ختن
نمیکند) خلخله خوش قو قلی ترکیبدر
اماصوق دور تنورل صاچورل قو قورل
ذی صفا خلخله سایی وصف ترکیبی
در سایدنن از مک و سور مک معاشه
مشک و صبر سایی قبیلندر مشک و صبر
از بیچی دیمکدر زیر ایلدیکی حینه آراق
قو قو و بر دامن پاکت اضافتی بیانیه
و یا لامیه در از چه رونه یوز دن یعنی
نه سیدین خاک بنفشه زار بنفشه لک
کارار کللاک و لاله زار لاله لک کی مشک
ختن اضافتی لامیه در * محصول بیت
صبا خلخله سایی و مشک سایی و صبر
سایی اولدی یعنی خوش قو قورل و کوزل
رایحه ل کتوردی یعنی بهار زمانی
اولد بکه صبا انواع رایحه ل کتوره جک
زماندر پس صبا بویه اولیجی سنک
دامن پاکت نه ایچون و نه جهندن خاک بنفشه
زاری مشک ختن ایلز یعنی صبا بر هوایی
بلوب بو رویی سنه ایکن خلخله سایی
اوایب کوزل و طسوق قو قورل کتور دیکی
تقدیرجه سنک دامن پاکت بنفشه زاری
نیچون مشک ختن ایلز سن خود روح
مجسم سین بغض نسخه ده بر بیت یولدی
که قافیه سی بیت سابع قافیه سی کی
ایکن تبیم فاده ایچون بوند ایراد ایلدک

(با همه) عطر دامن آیدم از صبا عجب * کر کذر تو خاک را مشک ختن نمیکند) عطر دامن اضافتی لامیه در کز که
حرف بیان کذر تو اضافتی لامیه در کذر اسعدر کچمه و اوغرمه معاشه * محصول بیت * سنک انکیک یوقدر
قو قوسله صبا دن یکا عجب کور که سنک کچوب کتککدن طبراقی سنک ختن ایلز یعنی صبا سنک انکیکدن صطرا کوب
کذر کا هک ترایی سنک ختن ایلدیکی بکا عجب کور ز را سنک دامنه کدن صافی سنک و صبر یغار (دست کش
جفا مکن آب رخم که فیض ابر * بی مدد سرشک من در عدن نمیکند) دست کش جفا اضافتی لامیه در دست کش مغلوب
و معهور معاشه استعمال ایدر آب رخم
آب و بوم معنا سنه در یعنی عرض
و کوزدن یوز اوزره آقن یاش بوند ایهام
طریقله مذکور در تامل که حرف تملیل
فیض ابر اضافتی لامیه در بوند فیض
اوردن مراد لغور در مدد سرشک من
اضافتی لامیه در در عدن اضافتی
بویه در عدن من دیارنده بر شهرک
اسمیر که در یاسندن ابوانچو چیغار
اگر چه مشهور بودر که ابوانچو بصره
دکزدن چیقا رهر مزه و بحر بنده
وارل اطرافده واقع در بدن چیقان
انچو ایدر دیرل و العده علی آرا وی
محصول بیت * بنم آب رویی جفا
مغلوب و معهور ایلله یعنی آب رویی
صبا دن ایلز ایلز ایلز فیضی که یغوردر
بنم سرشک مدد سر در عدن ایلز یعنی
آب رویی که سرشکیم تیجه سیدر آتی
رعایت ایلله که در عدن تخصصه کرک
اولور خواجه قطرات اشکی در عدن
تشبیه ایلله مصرع اولک آخر یعنی
ز فیض تو یازوب جموع بیتک معاشی
جفال چکمون ایتمه که بنم بکافم صوبی
سنک فیضکدن بنم کوزم یاشی مدد سر
در عدن ایلز دین معاشی انجق کندی
بلور و منه سنده یعنی جفا دن ال چکمه
دیدیکی یوتدن اغر بدر عفا الله عنهما
(کشته غمزه توشد حافظ ناشیده بند *
تیغ سزاست هر کرا درد سخن نمیکند)
کشته غمز * تو اضافتی لامیه در
حافظ ناشیده اضافتی بیانیه در تیغ
مبتدا سزاست خبری هر کرا اصلنده
هر کرا که ایدی ضرورت و زنجیون که
حذف اولدی درد سخن اضافتی لامیه در
درد سخن نمیکند سوز در دلایی دکل یعنی
سوزی دکیوب قبول ایلز سخن بوند
سنک ضعی و خاک قلیقه اوقتی کورک

۵۴۹

با همه عطر دامن آیدم از صبا عجب * کر کذر تو خاک را مشک ختن نمیکند

سنک دامنک دوکلی عطر ایلله بکا صبا دن عجب کور که سنک مرور کدن خاکی
سنک ختن ایلز (مفردات) (با) لامیه (همه) جمله (عطر) رایحه طیه
(دامن) آک (ت) ضمیر (آید) کور (م) بکا (از) من (صبا) م (عجب) م (ز)
من (کذر) مرور (تو) من (خاک را) طبراقی (مشک) م (ختن) م (بر شهر
(نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای رحان دنیا و رحیم آخرت اولان ثواب و رحیم
یوقدر مخلوقی نعم لایحصا ایلله متعم قیوب ودا من عقوق ایلله ستر ایلوب و هر بر
حزنی بکله بهم ایلله فرج باب و عطر احسانکله دماغ جانلرین سنک ناب ایش
ایکن ای فیض بیدر بع اولان ریج بکا سنک فیضکدن عجب کور که سنک نظر عثمانک
بو خاک ایلله یکسانی نیچون سنک ختن ایلز

دست کش جفا مکن آب رخم که فیض ابر * بی مدد سرشک من در عدن نمیکند

یوزم صوبی جفا ک دست کشته نقصان ایلله ز را ایلز فیضی بنم کوزم یک با شک
مدد سر در عدن ایلز (مفردات) (دست کش) شول ایدر که دلجی کور دلجی بی انکله
الوب کیدر (جفا) م (مکن) ایلله (آب) صو (رخ) بکاف (که) ز را (فیض) دوکاک
(ار) بوات (بی) نی (مدد) یاردم (سرشک) کوز یاشی (من) بن (در) انچو
(عدن) بر شهر (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) یارب کرم و عنایتکله بزی اکرم
مخارقات و مظهر هدایت قلش ایکن نفس و شینا نك شفا سایی ایلله بزم یوزم
صوبی نقصان ایلوب بزی خور و ذلیل ایلله ز را عاشق قولار بکه اول قدر شرف
و بردک کیسان یاغوری بحر عدنه صدق اغز نه کیدوب در عدن اولسی بر یوزنده
سنک درد عشقه بکا ایلز عاشق لک وجودی و انارک کوزی یاشی بر کانه در انار اولسه
عالم خراب اولور یوردک

کشته غمزه توشد حافظ ناشیده بند * تیغ سزاست هر کرا درد سخن نمیکند

نصیحت قبول ایتمش حافظ سنک غمزه کک مقولی اولدی هر کیم که اکاسوز تأثیر
ایلز تیغ لایقدر (مفردات) (کشته) متبول (غمزه) کیرک و کوز ایلله اشارت
ایتمک (تو) سن (حافظ) م (ناشیده) قبول ایتمش (بند) نصیحت (تیغ) قلیج
(سزاست) لایقدر (هر کرا) هر کیم که (درد) مراد تأثیر (سخن) سوز (نمیکند)
ایلز (معنای اشارتی) نصیحت قبول ایتیمی حافظ یارب سن خیرانک صحت مقولی
و متعب و سر کردانی اولدی هر کیم که اکا نصیحت کار ایلز ناقص در تیغ لایقدر
اعاذنا الله من القص و الخذلان

دل مابدور و رویت زچن فراغ دارد * که چوسرو پای بندست و چو لاله داغ دارد

بزم کوکل سنک بوزک دورند چندن فراغ طوتار ز را سرو کبی پای بند در و لاله کی
داع طوتار (مفردات) (دل) کوکل (ما) ز (با) ظرفیه (دور) زمان (روی) یوز
(ت) ضمیر (ز) من (چن) باع (فراغ) استغنا (دارد) طوتار (که) ز را (جو)

۱۳۸

دل

قافیه ضرور نیچون * محصول بیت * بتدا بشیدوب دکلین حافظ سنک غمزک مقولی اولدی یعنی سوز قبول ایلد یکچون سنک غمز
قتلک آتی قتل یاسه لایقدر ز را تیغ لایقدر هر کیمه که اکا سوز دردی اولما یعنی سوز در دلایی اولوب سوز قبول ایلله قلیج لایقدر
پس حافظ بند و نصیحت قبول ایلد یکچون اکا تیغ لایقدر مصرع ثانیه معاشه هر کیمه که سوز تأثیر ایلز تیغ لایقدر دیوب
و منه سنده در ده صاف اولمق اولی و اظهر در دیوب و درد بوند تأثیر معنا سنه در دین درد سخنن خبر دار دکل ایش
(وله ابضا) (دل) مابدور رویش زچن فراغ دارد * که چوسرو پای بندست و چو لاله داغ دارد) بدور و زویش با حرف
ظرف دارده متعلق دور بوند زمان معاشه در و جا زدر که دور و زویش مراد دور حسن

و جبال اوله اگر چه که رویک تدویر شده اشارتین خالی دکل اینهام طریقله شین خیر جانانه راجع در فراغ دارد فراغی وارد یکدیگر رز را دارد بونک کی برده وجوددن ووارا قندن عسارتدر که حرف تعابیل بنو حرف تشبیه بای بندایا غنی باغلی دیکدر داغ دارد داغی وار دیکدر بو غزل تمام بوله کلور * محصول بیت * بزم کوکلر جانانک روی دورنده چندین فارغدر یعنی چن س سیرندن فراغی وارز بر سر وی کوی جانانه بای بنددر و لاله کی آتش وی جانان الله داغدار در یعنی دلنده عشق جانان داغی واردر چن سیرنه وارغه خود جع جعندن فراغ حال وبال کرک (سرما فرونیاید بکمان ابروی کس * که درون کوشه کبران ز جهان فراغ دارد) فرونیاید

۵۵۰

مثل (سرو) م (بای بند) ایاضی باغلو (است) در (جو) مثل (لاله) م (داغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (و بیی وجه رک ذوالجبال والا کرام) آیت کریمه سی سر نیجه ای ذات شریفی باقی اولان ریم بز نیچاره که سنک نظر عنایتک اولد یعنی مدنیجه بزم کوکلر سنک صفات شریفه که متصف اولوب باغ عالیدن فارغ و مستغندر ز را کوکلر سنک عشق و محبتکه سرو کی بای بند و جبال را سخن کی ثابت و محمدر و لاله کی آتش عشقه کلک داغنی طوتار

* سرما فر و نیاید بکمان ابروی کس * که درون کوشه کبران ز جهان فراغ دارد * کیمه نك كانه بکر رابروسته بزم باشن اشغی کلز ز را تارک دنیا اولان اهل خلوتک درونی جهانندن فراغ طوتار (مفردات) (سرما) بزم باشن (فرو) اشغی (نیاید) کلز (با) للملا بسة (کان) بای (ابرو) فاش (کس) کیمه (که از را) (کوشه کبران) کوشه طوتار (ز) من (جهان) م (فراغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب سن محبوب حقیقیک بز عاشق شیدال بکه عون و عنایتی اولد قبحه ایکی جهناک محبوبلرینه باشنری اکیز و کمال استغسانده اولوب بصیرا و بصیرنا سنک غیری به ذره مقداری زین و میل الکرز ز را سنک عشقه کوشه نشین و قلبنده نور یقین اولان عاشقک درونی جان و جهانندن فراغت طوتار

* ز بنفشه تاب دارم که ز زلف اوزنددم * تویسه کم به این که چه در دماغ دارد * بنفشه دن حرارت طوتارم که نك زافندن دم اوورسن آرزها لوسیهی کور که دماغنده نه سودا طوتار (مفردات) (ز) من (بنفشه) م (تاب) حرارت (دارم) طوتارم (ز) من (زلف) م (او) ضمیر (زند) اوور (دم) نفس (تو) م (تویه) م (کم بها) اکسک بهالو (بین که) کور که (چه) نه (در) فی (دماغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) حضرت خراکشان عایده افضل العیبات صلی الله علیه وسلم افندیجک صحبتی برکاتندن رانوار آینه قلب مظهر وحی الهیسی انعامکندن مرند اولان کاتب وحیک قابله رسول علیه السلام اوزرینه نازل اولان قرآن کریمدن بعضی قرآن منعکس اولوب افندیجک صلی الله علیه وسلم قرأت اشدیجی قرآن موافق بولایجی بدخی محل و حیم و یغمیم دیو دعوی کاذب الله مرتد و درگاه حقندن مر دود اولدینی کی مشایخ و اهل الله صحبتندن بعضی کندویه اثر فیض الهی منعکس اولقله بدخی محل فیض و عشق و معرفت اهل ایم و متصف بصفات اللهیم دیو دعوا ایدن مدعی به حرارت طوتارم و بغض ایدرم و دیرم کسن بهاسی نقصان و قلبی سیاه نادانی کور که دماغنده نه سودا طوتار و نه عجب و غرور و بی ادراکدر

* شب تیره و ییابان بکجا توان رسیدن * مکر آنکه شمع رویت برهم چراغ دارد * قرا کو کیمه و ییابان قنده مقصوده ایر شمتک مکندر مکر اول وقت مکندر که سنک یوز یکک شمع بزم بوله چراغ طوته (مفردات) (شب) کیمه (تیر) فرا کو (ییابان) استرچول (بکجا) قنده (توان) ممکن (رسیدن) ایر شمتک (مکر) م

آنکه

ولامیه در برهم با حرف صله چراغ دارد چراغ طوتار * محصول بیت * قرا کاف کیمه و ییابان دخی تره بد ایر شمتک اولور یعنی شب ظلت هجران و ییابان فراق جانان حال بویه ایکن ز به واصل اولسق مکندر مکر اول زمانکه شمع زویی بنمله بوله چراغ وصال طوته یعنی اول زمان مراده وصال بولق مکندر که شمع رویت نیجی ایلیسه وصال چراغنی اوکره و بولمه طوتوب هدایت ایلیسه

(من و شمع و صبحکاهی سزادار بهم بکیریم * که بسوختیم و از مابت ما فراغ دارد) صبحکاه صبحا وقتی ویا حرف نسبت بهم بری بریمزله بکیریم یا حرف

۵۵۱

(آنکه) اول وقت (شمع) موم (روی) یوز (ت) ضمیر (با) للملا بسة (ره) بول (میم) ضمیر (چراغ) م (دارد) طوته (معنای اشارتی) بوعالم استلاده ظلت بشریه ده با خصوص صحرای عشقه مالانه سایه عقبات و مهالک وادایکن بلا استعداد قوری دعوی کاذب ایله خود بخودانه محل فیض اولوب مقصود حقیقی به ایر شمتک قنده مکندر مکر اول وقت مکندر که یارب سنک نظر عنایتک و توفیق و هدایتک بولمه چراغ طوته و زه عون ایله

* من و شمع صبحکاهی سزادار بهم بکیریم * که بسوختیم و از مابت ما فراغ دارد * بن و صباح وفتک شمع لایقدر اگر یله چه اغایه وز که یاندق و بزم دلبریم بزدن فراغ طوته (مفردات) (من) بن (واو) مع (شمع) موم (صبحکاه) صباح وقتی (سزد) لایق (ار) اگر (بهیم) یله چه (بکیریم) اغلیدوز (بسوختیم) یاندق (از) من (ما) بز (بت) دلبر (ما) بز (فراغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) شول و فکک عنایت حق اولوب ظلت بشریه و حساب غفلت محل فیض اولان قلبی احاطه ایدوب حقندن غافل و انوار تجلیدن محبوب اولیجق چشم ظاهر و فیض صبحکاه سحر ایله انوار قدسیه الهیه فی مشاهده اولان چشم بصیرت لایقدر اگر بیلجه اغایه وز و المانک و محزون اوله وز که احتراقندن اشده اولان آتش افتراقله یاندق و بزم دلبریم بزدن فراغ طوته و محبوب اوله

* بچمن خرام و بنکر بر تخت کل که لاله * بنیم شاه ماند که بکف ایاغ دارد * چنه صالان و نظرایله کلک تختی قشده که لاله شاهک مصاحبه بکر که النده ایاغ طوتار (مفردات) (با) للملا بسة (چن) باغ (خرام) صالان امر در (بنکر) باقی (برخت) تخت یاننده (کل) م (لاله) م (با) للملا بسة (ندیم) مصاحب (شاه) م (مانند) بکر (با) للملا بسة (کف) ال (ایاغ) قدح (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سالک سعی و مجاهده ایله باغ معرفت و روضه وحدت کبر و رفع حجاب ایدوب اعدسان نظر ایله کور که جگری یانق عاشق صادق محبوب حقیقیک عنایت و معونه بنده شاهک ندیمی کی ال قدرت شاه حقیقی طوتار و جدا اولم

* سزدم چو ابر بهمن که در بن چن بکیریم * طرب آشیان بلبل بنکر که زاغ دارد * بکلا یقندر ابر بهمن کی بوچنده کر به ایدم بلبلک شوق و سرور آشیانی کور که زاغ طوتار (مفردات) (سزدم) بکلا یقندر (جو) مثل (ار) بولت (بهمن) اورته قش آبی (در) فی (این) بو (چن) باغ (بکیریم) اغلیم (طرب) سرور (آشیان) بویه (بلبل) م (بنکر) باقی (زاغ) قرغه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) بکلا یق اولان بودر که اورته قش آینه بولودی کی کثرت بکلا ایله کوز باشلری دوکم و جوق اغلیم بو عالم خراب اولوبی وفا اولسی محقق و ثابت اولمشد که بلبل کی اسرار الهیه فی بیان و راه حقیقی عیان ایدینی عارف و مرشد کاملر نظرندن پنهان اولوب زاغ کی جیفه دنیا طالی اسرار دیشدن فی خبر مدعی و قلبان مشایخلر انلرک برینی

و اسافل طوتندی دیکدر رشید یکی زما نمزده اولدینی کبی الله خیر و زوره

ز حسرت لب شیرین اضافی لایم ل در لاله مدد متعلقه در هوزی بنم چله معترضه که حرف بیان میداد بترو ظاهر اولور معناسه در خون دیده فرهاد اضافی لایم ل در

۵۵۴

سورنردن کاوس وکی پادشاهلری کبی مثلاً کیم یلار یوفانی عالمدن کتدیلم امانده کتدیلم دوزخه می یوخسه بهشته می دخی کیم وافقدر که سلیمان علیه السلام تختی کبی تختی اولان جم پادشاهنک تختی ایله نیجه کتدی وحالی نیجه اولدی

ز حسرت لب شیرین هوزی بنم که لاله میدمدان خون دیده فرهاد

شیرینک لب حسرتدن هوز کورم که فرهادک چشمی خوندن لاله بتر (مفردات) (ز) من (حسرت) م (لب) دوداق (شیرین) پره شوقه اسیدر (هوز) الان (می بنم) کورم (لاله) م (میدمد) بترو ظاهر اولور (از) من (خون) قان (دیده) کوز (فرهاد) شیرینک عاشقنک اسیدر (معنای اشارتی) استعجاب الله (ز) بناتلس حب الشهوات من النساء والبنین الخ آیت کریمه سی سر نیجه محبت مشتهیات نفسدن ابتلاء ترین اولنل نسیبه واولاده و مال کثیره وخیل وانعام وحره حاصلی بواشیه فانیله ره محبت خصوصاً فتنه نسا که فرهادک شیرینه محبت ایدوب آتک لبی حسرتدن کوزل دن آقان قانن لاله لریش ایکن اول محبت فانیله دن کتدوبه رفاده اولوب عاقبت سبب حسران و باعث ندامت اولشد رک (بیت) حق تعالی ایدوب سر خورودنی ماسوی الله محبت ایدنی

بیایا که زمانی ز می خراب شویم مکر سیم بکچی درین خراب آباد

کل کل بر زمان شرابدن خراب اولدم مکر یو خراب آبا دده بر آنچه ایشدم (مفردات) (بیایا) کل کل (زمان) م (یا) وحدتیه (ز) من (می) شراب (خراب) م (شویم) اولدم (مکر) م (رسیم) ایشدم (یا) للسلابة (کج) خزینة (در) فی (این) یو (خراب آباد) معمر کورین ویران (معنای اشارتی) چونکه محبت ماسوی خسران وندامته سیدر ای مؤمن قدش کل کل یوفانی عالدیه بر زمان سعی وغیرت ایله شراب عشق الهی نوش ایدوب اندن مست و خراب اولوب مبتلا اولد بغیر فتنه دنیایی و مشتهیات نفس و هوایی بیلیم و بر آن توجه حقن جدا اولدیم مکر یو خراب آباد دنیاده بر خزینه اسرار خدایه و وصال جناب کبرایه واصل اولوب ایشدم و فتنه الله اهداه الکرامة بجاه سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

مکر که لاله بدانست بی وفایی دهر که نازاد ویشد جام می زکفت نهاده

مکر که لاله دهرک وفاسز لغنی یلادی که طوغدی وکتدی جام می اندن قومدی (مفردات) (مکر که) م (لاله) م (بدانست) یلادی (بی وفا) م (یا) مصدریه (دهر) دنیسا (تا) حتی (بزد) طوغدی (شد) کتدی (جام) قدح (می) شراب (ز) من (کف) ال (نهاده) قومدی (معنای اشارتی) مکر شول کشی که توفیق ربانی به مظهر اولقی ایله قلینده داغ آتش عشق الهی حاصل اولوب بود دهرک وفاسز لغنی بیلدیکه دنیایه کلوب آخرته کد نیجیدک اندن عشق و محبت شرابی قومدی و عشق خندان غیری رنسیبه سعی الیدی ماسویه میل ایادی

نمی

(نمی دهند اجازت مرا بسیر سفر نسیم خاک مصلی و آب رکناباد) اجازت نمی دهندک مفعول ثانیه سیر و مفعول اولی مرادر بسیر سفر با حرف صله اجازت متعلق سیر سفر اضافی مصدرک مفعولیه اضافتیه نسیم خاک مصلی اضافتیه لامیدر و او حرف عطف و آب معطوفدر نسیمه و ابکیسی نمی دهندک فاعلیدر و آب رکناباده اضافتی لامیدر * محصول بیت * سفر سیرینه بکا اجازت و بر منزل خاک مصلی نسیمی و آب رکناباد یعنی بوا یکی به زیاده تملق اولدیغیسون بونلری براغوب سفر سیرینه و سیاحت طالع کیم مصلی بیور دینی شیرازک نمازگاهیدر که آب رکناباد یا ندن افراطی باغبار و باغچه لر ایش غیشله مقبول برایش

۵۵۵

نمی دهند اجازت مرا بسیر و سفر نسیم خاک مصلی و آب رکناباد

بکا سیر و سفره اجازت و بر منزل نمازگاه خاک کتک باد نسیمی و رکنابادک صوبی (مفردات) (نمی دهند) و بر منزل (اجازت) دن (مرا) بکا (یا) للسلابة (سیر و سفر) م (نسیم) سحرلی (خاک) طبراق (مصلی) نمازگاه (آب) سو (رکناباد) شیرازده بر اوماق آیدر (معنای اشارتی) بحمد الله کوشه و حدتد مقام عزتده معراج مؤمنین اولان نماز ملازمت و مداومت ایلمدیکم خاک مصلاده بوالدیم فیض الهی رکناباد صوبیله دنس ظاهریدن پاکشدیکی کبی سعی وغیرت و توفیق و عنایت ایله ماسودن ال یو یوب آتک سبکوب خانه تجلی اولان قابی تطهر آتک ایله ایشدیکم علوم ربانی آدینی سیاحت قودقلمی هوای نفس سیر و سفرینه بکا اجازت و بر منزل که من ثبت ثبت دینشدر

رسید در غم عشقهش بهاشق آنچه رسید که چشم زخم زمانه بهاشق آن مر ساد

عاشقه عز و قدردن اول نسته ایشدی آتک عشقی نغدن ایشدی که عاشقانه زمانه نک زخمی و ضرری چشمی ایشسون (مفردات) (رسید) ایشدی (در) فی (غم) م (عشق) م (ش) صبر (یا) للسلابة (عاشق) م (آنچه) اول نسته که (رسید) ایشدی (چشم زخم) اصابت عین (زمانه) م (یا) للسلابة (عاشقان) م (مر ساد) ایشسون (معنای اشارتی) عاشق صادق عز و قدرعالی و وصلت انوار جلال الله المتعالیدن هر نه قدر شرف ایشدیده حضرت اللهک عشقی نغده و ریاضات و مجاهدات ایله کوشه و حدتد نیجه اربینلر چقاروب مایه سعادت اولان محبت درد و اندیشه اولسی سببیه در که بونک کبی عاشقانه کشودن و غیر بدن بد نظر ضرری ایشسون و حق تعالی عجب و غرور زخندن امین ایلسون عصمت الله من شر النفس الامارة بالسوء

قدح مکر چه حافظ مکر بناله چنک که بسته اند بر ایشیم طرب دل شاد

قدح طومعه و شراب ایچمه حافظ کبی مکر چنک ناله سبیه زیرا شاد کوکل طرب ایشیمی اوزره باغله شدر (مفردات) (قدح) م (مکر) طومعه (چو) مثل (حافظ) م (مکر) م (یا) للسلابة (ناله) م (چنک) بر مشهور ساز (که) زیرا (بسته اند) باغله شدر (بر) علی (ایشیم) م (طرب) سرور (دل) کوکل (شاد) سرور (معنای اشارتی) ای عاشق قدش شراب عشق خدایی نوش ایله مکر حافظ کبی درد عشقه و چنک کبی قانک این و ناله سبیه نوش ایله برادر عشق کتدوبه شادلی و خوشاق اولان کوکل سرور ایشیمی اوزره باغله شدر که عاشقه غم و درد عشق الهی عین سرور و ذوق و صفادر

درازل هر کو بیض دولت ارزانی بود تا بد جام مرادش همدم جانی بود

هر اول کیمسه که ازله دولت فیضه لایق اوله تا بد جام مرادش همدم جانی بود

حاصلی شیرازک سیر انکاید و خواجه حضرت تریک تر به شیرینلری نمازگاهده واقع اولش بزار و بیکر به (رسید در غم عشقهش بهاشق آنچه رسید که چشم زخم زمانه بهاشق آن مر ساد) که چشم زخم زمانه بهاشق آن مر ساد رسیده متعلقدر آنچه رسیدک فاعلیدر مصرع ثانی جمله دعایه و که حرف رابط دعا چشم زخم زمانه اضافتیه لامیدر در یعنی زمانه نک ضرری ایشیمه دیکدر بجان او با حرف صله مر ساد متعلق اوضیمری جانانه راجعدر مر ساد فعل نهی غالب ایشسون دیکدر مقصود دعادر * محصول بیت * چنانک عشقی نغده جائه ایشدن ایشدی یعنی چوق بلا و الم ایشدی که زمانه نک باوز کوزی آتک جائه ایشسون یعنی بکا اندن هر نه بلا کور سه کسون همان الله انی جمیع بلا لدن امین ایلسون آمین (قدح مکر چه حافظ مکر بناله چنک که بسته اند بر ایشیم طرب دل شاد) ایشیم همز نک فقی و شبنک ضعیف فارسیده ایشم معناسه عربیسی سبیه کاور طربه اضافتی بویه در دل شادده بویه در ایشم قیدی انکچوندر که چنک کرش برینه ایشم طقارل * محصول بیت * حافظ کبی قدحی طومعه مکر چنک آواز به یعنی باده ایچر سک چنک و چغانه ایچ زیرا شاد کوکلی شاداق ایشیمه باغله شدر یعنی کوکل شاد اوامده ایشم طربی دکلک کرک حاصلی کوکله سرور شاک ایشمندن کاور که چنک ایشمیدر ایشم طربدن مراد چنک ایشمیدر (وله ایضا) (درازل هر کو بیض دولت ارزانی بود) تا بد جام مرادش همدم جانی بود (هر کو اصلانده هر که اولدی بیض دولت با حرف صله بوده متعلقدر

واضافتی بیایه در و ارزانی بودک مفعول صریحی یعنی خبری و اسمی تحتند کیه راجع ضمیر در ارزانی لایق دیده تا انتهای غایت ایچوندر الی معناسه جام مراد اضافتی بیایه و شینه اضافتی لامید همدم مصاحبه در لایق بیایه در و یا حرم نسبت جانانه منسوب همدم یعنی روحانی مصاحب شین ضمیر معنی جهته جانی به مقید در جائش تقدیرنده * محصول بیت * هر اول کیمسه که ازله فیض دولت لایق اوله یعنی هر کیمه که تقدیر ز دایده عطیه دولت لایق اولمش اوله ایده دکه مراد جانی اول کیمسه نک جائه همدم و مصاحب اولور یعنی او ایچمه مراد دندن منفک اولمز دیکدر

(من همان ساعت که از می خواستم شد توبه کار * کتم این شاخ ارد هدیاری بشیانی بود) که خرف بیان خواستم شد
 بونده شده مصدر در اولی دبلدم معنای توبه کار توبه بی دیکدر کار ادات فاعله درجی معنای این شاخ یعنی
 توبه باری باران حاج حاصلی بونده نتیجه مراد درو یا حرف تنکیر بشیانی با حرف مصدر * محصول بیت * اول ساعت که
 بن میدن توبه کار اولی دبلدم دیدم

(مفردات) (در) فی (ازل) م (هر که) هر کیمه که (یا) للابسه (قبض)
 قلبه الهام ربانی دوک (دولت) م (ارزانی) لایق (بود) اوله (تا) حتی (ابد) م
 (جام مراد) م (ش) ضمیر (همدم) یولداش (جان) م (بود) اولور (معنای
 اشارتی) (قبل من قبل فی الازل) حدیث شریفی سرینجه هر کیم که عالم ازاده فیض
 بلا واسطه دولت عظمای لایق اولدی و جوهر پاک روحنده انوار تجلی ربانیده
 مظهریت یولدی بعون الله تعالی تا بد مراد جامی انک جاننده همدم اولور یعنی
 سعادت ازلیه به مظهر اولان عصمت یاریده اولوب ابدی نجلی ربانیه واصل
 الی الله او اور

من همان ساعت که از می خواستم شد توبه کار * کتم این شاخ ارد هدیاری بشیانی بود
 بن همان اول ساعت که می دن توبه ابدیجی اولی ایستدم دیدم توبه
 شاخی اگر مویه و ره بشیانی اولور (مفردات) (من) بن (همان ساعت)
 هم اول ساعت (از) من (می) شراب (خواستم) دبله دم (شد) اولی
 (توبه کار) توبه ابدیجی (کتم) دیدم (این) بومراد توبه (شاخ) بوداق
 (ار) کر (دهد) و ره (باری) بر مویه (بشیانی) نادمک (بود) او اور
 (معنای اشارتی) شراب عشق الهی صاحبی مست و خراب و خور و معلوم
 برتاب ابدیجی ایچون اول وقت که شراب عشقین توبه ایتمک ایستدم امانوفیق
 ربانی یشوبینه دیدم که بولدت و عشق الهی رعنایت ازلیدر هر نه قدر مشکل
 کورپور سه ده تحمیل کر کدر ز بر سرمایه سعادت ابدیدر و عشق ترک ایدوب
 هوای نفس تابع اولی خسران ابدیدر و عاقبت بشیانیقدر

خود کردم کافتم سجاده چون سوسن بدوش * همچو کل برخرفه رنگ می مسلمان بود
 خود فرض ایتمه که سوسن کی آموزمه سجاده براغم خرقه اوزره کل کی شراب
 رنگی مسلمان تلقیدر (مفردات) (خود) کندیم (کردیم) طوتدم و فرض ایتم
 (افکنم) براغم (سجاده) م (چون) مثل (سوسن) م (یا) للابسه (دوش)
 آموز (همچو کل) کل کی (بر) علی (خرقه) م (رنگ) م (می) شراب
 (مسلمان) م (یا) مصدریه (بود) بوراده استفهامیه اولور می دیکدر (معنای
 اشارتی) یشه کندی کندیمه فرض و تقدیر و ملاحظه ابلدم که بو خلق ایچنده
 عشقه مست خراب و خور و ذایل اولقدن علما و صالحه کی آموزمه سجاده
 براغوب صالحه تقلید ایدم یشه عسایت حق یشوب دیدم که بوزرق
 و رباعین شرک ابکن وجودک خرقه سی اوزرنده کل کی عشق و محبت رنگی و صورت
 صلاحی اظهار ایدوب قلبک شرک ایله ملو اولی مسلمانمیدر دکلدر

بی چراغ جام در خلوت نمی یارم نشست * زانکه کنج اهل دل باید که نورانی بود
 جام چراغ غنیز خلوتدن اوتور مغه قادر دکل زبیر اهل دلک بوجاغی کرک که
 نورانی اوله (مفردات) (بی) نفی (چراغ) م (جام) قدح (در) فی (خلوت) م

نونون خلاف قیاس اوزره زیاده اولش قیاس نوری ابدی * محصول بیت * خلوتده جام باده چراغانسز اوتور مغه
 قادر دکل زبیر اهل دلک بوجاغی نورانی اولی کرک حاصلی باده سز خلوت چکه مزم زبیر باده خلوتک اکنجه سی و نور سرور بدر
 انجام باده بی چراغ تشبیه ایدر بعض نسخه ده بویت واقع اولش اگرچه که ابکی مصراع بری بر نه مناسب دکل

(خلوت مارا فروغ از نور شمع و باده باد * وقت کل مستوری مستان زانادانی بود) خلوت ما اضافتی لامیه در ورا ادات
 تخصیص بزم دیکدر فروغ ضیا و آیدنلق نور شمع و باده باد نور شمع اضافتی لامیه در و باده معطوفدر شمع و اضافتی بیایه در
 باد اولسون دیکدر * محصول بیت * بزم خلوتک ضیا و آیدنلق شمع و باده نوردن اولسون یعنی خلوت شمع و باده سز
 اولسون شمعدن مراد محبو بدر حاصلی

(نمی یارم) قادر دکل (نشست) اوتور مغه (زانکه) آندن که (کنج) بو جاق
 (اهل دل) اهل قلب (باید که) کرک که (نورانی) م (بود) اوله (معنای اشارتی)
 معلوم اولدی که عشق خرابلغی عشقین توبه ایتمدن و زرق وریا بولنه کتمدن
 یکدر اوله اولیجی هر چه باد آباد که خلوتده و جلوتده بن حضرت اللهک قلبه
 کرم و احسان ابدیجی عشق و محبت نورینک چراغک لمعا نلسز اوتور مغه قادر
 دکل زبیر اهل دل کرک که هرفنغی کوشه ده اولور سه انوار عشق اظهار ایدوب
 (کالاهام بل هم اضل) اولان عوام و اهل هودن حذر ایدم جکم دیو ربیا و شرک
 بلا سته اوغرا عمایدر

خلوت مارا فروغ از نور شمع و باده باد * وقت کل مستوری مستان زانادانی بود
 بزم خلوتک شعله سی باده شمع نوردن اولسون کل وقتی مستلک مستورانی
 نادانلققدر (مفردات) (خلوت) م (مارا) بزم (فروغ) شعله (از) من (نور)
 م (شمع) چراغ (باد) او اولسون (وقت) م (کل) م (مستوری) کبر لیسک
 (مستان) م (ز) من (نادان) جاهل (یا) مصدریه (بود) در (معنای اشارتی)
 ای بنم رحمان و رحیم اولان رب سندن دبلرم که بزم در انجمن اولان خلوتک
 شعله سی و ضیا سی ستنک عشقک چراغ شمعک نوردن دائم و ثابت اولسون
 ز براسن محبوب حقیقینک انوار عشقک تجلیسی وقتنده مستان شراب عشق الهی
 اولنارک عوامدن کبر لیه جکم دیو ربیا بولنه کتمک و مستورانی ایتمک نا دانلققدر

بجلس انس و بهار و بحث عشق اندر میان * نسدن جام می از جانان کرانجانی بود
 انس و قرب مجلسی و بهار و اور تاده عشق بحثی اوله جاناندرن جام می المایق
 کرانجا نلقدر (مفردات) (مجلس) م (انس) م (بهار) م (بحث) م (عشق) م
 (اندر میان) اور تاده (نسدن) المایق (جام) م (می) شراب (از) من (جانان)
 محبوب (کرانجان) آغر جانلی (یا) مصدریه (بود) در (معنای اشارتی) بوجلس
 عالمده حضرت الله انس و قربیت تحصیل ایتمک و شراب عشق الهیه ایله
 تازه لنوب کون بکون رفی بولنی ممکن اوله و هر عصرده اور تاده بحث عشق و اسرار
 خدایی بیان ایدر مرشد کاملده اوله ریاضات وسیعی و مجاهدات ایله حق تعالیدن
 مستعد اولان جام قلبده شراب عشق طلب ایتمک و المایق آغر جانلوق و کسلانلقدر

همت عالی طلب جام مرصع کو مباحث * زبیر آب غیب یا قوت رمائی بود
 عالی همت عالی طلب جام مرصع اولسون عاشقه اوزوم صوبی باقوت رمایدر
 (مفردات) (همت عالی) م (طلب) طلب ایله (جام) م (مرصع) زبیر
 (کو) دی (مباحث) اولسون (زبیر) عاشقه (آب غیب) اوزوم صوبی
 (یا قوت) م (رمائی) رمانه منسوب یعنی احمر (بود) در (معنای اشارتی)
 ای سرمایه سعادت ابدی اولان درد عشقک طالبی بو عشق الهیه ک حصواته
 و لغه الهیه واصل اولنجه ثابت قدم اولمقاغه عالی همت طلب ایله بو صورت ظاهر بده

باقوت زمانیه مرصع جام لازم دکل اکا باده سرخ اهل و باقوتدر باقوتی رمانیغه و صف ابدی زبیر باقوتده معبر اولان
 اناردانه سی کی رنگین و براق اولاندر

محبوب و باده سز اولسون دیکدر کل
 وقتنده مستلک مستورانی یعنی برهبر
 کارانی نادانلق و جاهلکرتندر (مجلس
 انس و بهار و بحث عشق اندر میان *
 نسدن جام می از جانان کرانجانی بود)
 مجلس انس اضافتی لامیه و بهار تقدیری
 وزمان بهار در و بحث عشق اضافتی
 مصدرک مغه لیه اضافتدر اندر میان
 اور تاده دیکدر نسدن نون حرف نفی
 سندن مصدر در پس نسدن نون حرف نفی
 دیکدر جام می اضافتی لامیه و نسدن
 مفعول صریحی و از جانان غیر صریحی
 کران جان وصف ترکیبی اقسا منددر
 و یا حرف مصدر آغر جانلیق دیکدر
 * محصول بیت * مجلسین مجلس انس
 وزمان بهار و عشق بخنده اور تاده بویه
 مجلسده و بویه حالد جاناندرن جام می
 المایق آغر جانلیققدر یعنی غلظت شاددن
 و ثقلت طبعنددر یعنی جاناندرن جام باده
 آلوب ایچما مک زیاده دنه دندر (همت
 عالی طلب جام مرصع کو مباحث * زبیر
 آب غیب یا قوت رمائی بود) همت عالی اضافتی
 طلب بیایه در طلب فعل امر مفرد
 مخاطب ایله دیکدر جام مرصع اضافتده
 بیایه در کو خطاب عام مباحث فعل
 نهی مفرد مخاطب اوله دیکدر کو مباحث
 اولسون دیو یعنی کر کر زبیرا رنده آب
 غیب اضافتی لامیه در اوزوم صوبی یعنی
 شراب باقوت رمائی اضافتی بیایه و یا حرف
 مصدر نسبت فریزی یا قوت دیکدر
 * محصول بیت * خطاب عام طریقله
 پسرور عالی همت اولغه طالب اول جام
 مرصع اولنر ایسه ده یعنی جام اولی
 لازم دکل حاصلی بلنه همت اول و اکا رانه
 وضع و ترتیب اولر سه اولسون زبیرا باده
 نوشه آب غیب یا قوت رمائی در حاصلی رنده

(نیک نامی خواهی ای دل یابدان صحت مدار * بدستندی جان من برهان نادانی بود) نیک نام وصف ترکیبی
اقسامندند این آدی دیکدر و یا حرف مصدر خواهی فعل مضارع مخاطب نیک نامی مقدم مفعولیدر صحت مدار مقدم
مفعولیدر بدستندی وصف ترکیبی را مری قبول ایدجی یا حرف مصدر جان من اضافتی لامیه و نادانی حرف
نداسی مخدوف برهان نادانی اضافتی لامیه درو یا حرف مصدر برهان دلایل دیر نادانغه دلیلدر دیکدر * محصول بیت *

۵۵۸

ای کوکل آدی ایلکی ایسترایسک یعنی
آدک ایلکله مشهور اولدین ایسترایسک
براهنرله صحت طومعه یعنی برانرله
اوتوروب طومعه زرا برانرله لغی قبول
ایلك نادانغه دلیلدر حاصلی برانرله
همصحت اولقدن اجتناب لازمدر نکیم
خواجه پورر (بیت) پیاموخت کیبای
سعادت * ز همصحت بد جدایی
(کرچه یسماانی نماید کار ماسهلش
مین * کاندین کشور کدایی رشک
سلطانی بود) سامان لفظ مشترکدر اما
بونده اسلوب وقانون معناسنه درونی
ادات سلیدر پس یسماان بی اندازه
وقانون دیکدر نماید بونده فعل لازمدر
کورینور دیکدر کار ماضافتی لامیه در
سهل قولای دیکدر آسان معناسنه لفظ
عربیدر شین ضمیر کاره راجعدر و معناده
میته مقیددر مییش تقدیرنده سهل مقدم
مفعولیدر کاندین حرف تعلیل کشور
اقلم و ملک کدایی یا حرف مصدرله
مبتدا رشک سلطانی یای مصدرله خبری
رشک حسد وغیرت سلطانی به اضافتی
لامیه در بود برنده است معناسنه در یعنی
ادات زمانیه * محصول بیت * کرچه برانرله
دوزنر و اندازه سز کورینور اما سنی
قولای کورمه یعنی ذیل و حقیر اعتقاد
ایله زرا کشور ده کدالی سلطانلق
غیرتیدر یعنی کدالره پادشاهلر رشک
وحسد ایدرلر حاصلی طریق عشاق
ظاهرا اگرچه جزئی کورینور اما سنی
آنی جزء اعتبار واعتقاد ایله زرا کشور
عشقده کدالره پادشاهلر رشک ایدر
(دی عزیزی گفت حافظ بخورد پنهان
شراب * ای عزیزی نه عیب آن که
پنهانی بود) دی دون عزیزی عیب
معناسنه در و یا حرف وحدت نه عیب
عیب دکل یعنی باده بی پنهان ایچمک

اولان زینت و افتخار و رغبت و اشتها سوله اولسون زرا عاشق صادق عشق
ومعرفت باقوت اجر در وایکی جهان زینتندن افضلدر

(نیک نامی خواهی ای دل یابدان صحت مدار * خودبندی جان من برهان نادانی بود)

ای کوکل نیک نامی ایسترایسک برانرله صحت طومعه خودبندی ای بنم جان
نادانغه برهاندر (مفردات) (نیک نام) ابو آدی (با) مصدریه (خواهی)
ایسترایسک (ای دل) ای کوکل (یابدان) کونورله (صحت) م (مدار) طومعه
(خودبندی) کندوی بکنیچلاک (جان من) بنم جان (برهان) دلیل (نادانی)
جا هلاک (بود) در (معنای اشارتی) ای کوکل اگر ایکی جهانده نیک نامی
وعزت و حرمت و اهل سعادتن اولای ایسترایسک موقی اولان اهل دنیا لاله
وقطاع طریق اولان اهل هوازله صحت طومعه و انلره یار اوله اگر نصیحت قبول
ایتیوب کندی رأیکله پورر ایسک عین ضلالتدر زرا کندوی بکنیچلاک جاهلاکه
وضلالته دلیلدر

(کرچه بی سامان نماید کار ماسهلش مدار * کاندین کشور کدایی رشک سلطانی بود)

اگرچه برانرله صحت طومعه کورینورانی سهل کورمه زرا بوملکده کدالی
سلطانلق رشکیدر (مفردات) (کرچه) م (بی سامان) رونقیز و حقیر
(نماید) کورینور (کار ما) برانرله و حالز (اندین) بونده (کشور) اقلیم
و ملک (کدای) فقیر (با) مصدریه (رشک) کونیک وحسد (سلطان) م
(با) مصدریه (بود) در (معنای اشارتی) ای طالب حق اگر چه برانرله
عشق الهی اولان صورتا خرابلر و فقر و فتن اختیار ایتمز عوام ناسک و اهل
هوانک نظر بهوده سنده اعتبار سز و رونقیز و حقیر کورینور لکن سنی
سهل طومعه و حقیر ظن ایله زرا بوی نهایت اولان اقلیم عشقده وفاتی فی الله
وباقی بالله اولان اهل معارف کشورند عشق و معرفه الله ایله فقیر و ذلیل اولای
عالم سلطان اولقدن بکدر که بونک کبی فقره پادشاهلر دخی رشک وحسد ایلشد

(دی عزیزی گفت حافظ بخورد پنهان شراب * ای عزیزی نه عیب آن که پنهانی بود)

دون بر عزیزی حافظ نهانی شراب نوش ایلر ای بنم عزیزی اولیک دیکدر که
عیب پنهانی اوله (مفردات) (دی) دون (عزیزی) م (با) وحدتیه (گفت)
دیدی (حافظ) م (بخورد) ایچر (پنهان) کبرلو (شراب) م (ای عزیزی) م
(من) بن (نه عیب) عیب دکل (آن به) اولیک دکل (پنهانی) بانسیبه
(بود) اوله (معنای اشارتی) دون عزیزی قنداشک بری دیدیکه حافظ کبرلو
شراب ایچر و اسرار عشق کیم ایدر ای بنم عزیزی (لا طر حوا اندر علی افواه
الکلاب) خبری سرچمه عوام کالها و امدن نظر قا صره لنده عیب کورینور
احوال و اسرار عشق سترایسک بکدر وحسددر (لا تعلق الجواهر
علی اعتناق الخنازیر)

وله ایضا

اگر

زیرا اول بکدر که پنهانی اوله * محصول بیت * دون بر عزیزی دیکدر حافظ شرابی کرلی ایچر خواجه دیر که ای بنم عزیزی
شرابی کرلی ایچمک عیب دکلدر کرلی اولای بکدر یا معنی بویه اوله اولیک دیکدر که عیب کرلی اوله یعنی باده ایچمک
عیب اولدینی تقدیرچه کرلی ایچمک بکدر و ایلر وجهه

(وله ایضا) (اگر نه باده غم دل زیاد مایبرد * نهیب حادثه بنیاد کار مایبرد) نهادات فنی معنی جهشده برده مقیددر یاد بونده
خاطر در نهیب فقط فارسیدر بونده قورقو معناسنه در حادثه موصوف مخدوفک صفتیدر تقدیری احوال حادثه و یا غوم
حادثه در بنیاد تلدر بنیادک کاره و کارک مایه اضافتی لامیه در کاردن بونده مراد انتظام حالدر بیره فعل مضارع مفرد
فائیدر اولنده کی یا حرف استقبالیدر و بویابی ظرفای عجم مکسور و قور و روسنایلیری مضموم * محصول بیت *
اگر باده برانرله خاطر مزدن کوکل غنی ایلتزسه احوال و غوم حادثه قورقوسی برانرله ایسترایسک تلنی یعنی انتظام حالرک تلنی
واصلی ایدر یعنی کیدر حاصلی یقار
خراب ایدر یعنی خاطر مزدن کوکل غنی
ایلدن باده در و الاحوادث ایام قورقوسی

۵۵۹

(اگر نه باده غم دل زیاد مایبرد * نهیب حادثه بنیاد کار مایبرد)

اگر شراب برانرله قلیزدن غمی ازاله ایتمیه حادثه یغما سی برانرله ایسترایسک تلنی ایلنور
(مفردات) (اگر) م (نه) نئی (باده) شراب (غم) م (دل) کوکل (ز) من
(یاد) خاطر (ما) بر (بیرد) یلتک و کیدر مک (نهیب) برشی * نیمایه و بر مک
(حادثه) غم و آلام دهر (بنیاد) عمل (کار) ایش (ما) بر (بیرد) ایلنور
(معنای اشارتی) اگر حضرت الهیک عشق شرابی بی ثبات اولان حوادث
دهرک غم و آلامی خاطر مزدن ازاله ایتمیه حادثه زمانک و غم و الم دنیا ک قاب
اوبنی یغما ایتمی برانرله اولان لذت مناسجا تمزک و حق سجنه و تعالی به توجه
نام ایله حاصل ایلدیمز احوال و اسرار برانرله تلنی سوکر و بری غفلت اهلی کی
قاسی قلب ایدر

(اگر نه عقل بمستی فروکشدر که * چگونه کشتی ازین ورطه لایبرد)

اگر عقل مسئله لکدر برانرله بویلا کرداندن کشتی بیخه خلاص ایلر (مفردات)
(نه) نئی (عقل) م (با) لملابسه (مستی) مسئک (فرو) آشغی (کشد)
چکه (لکدر) کیمک سکونتی ایچون حلاط ایله صویه آتدقلری عظیم تیور (چه)
نه (کونه) درلو (کشتی) کی (از) من (این) بو (ورطه) کرداب (بلا) م
(بیرد) ایلنور (معنای اشارتی) اگر عقل معاش شراب عشق خدا ایله مست
و مغلوب و محو و ماسلوب اولوب و عقل معادانت برینه ثبات و قرار طریقه و لکدر
برانرله بویلا هوای نفسانیه ده بلاء کردایی اولان قیودات دنیو به دن (مثل شریعتی
کشل سفینه نوح) حدیث شرابی سرچمه شریعت کشتی سنه بنجین بیخه خلاص
اواور مادام کشتی شریعت محمدی به ده نقصان اوزر اولد قجه هلاک ایلدی محقردر

(فغان که باده کس غائبانه باخت فلک * کسی نبود که دستی ازین دغا ببرد)

فغان که دو کلی کیمه ایله فلک غائبانه اوینادی و غالب اولدی بر کیمه اولدی که
بویله باز دن ال ایله وال قور تاره (مفردات) (فغان) م (با) لملابسه
(همه) جله (کس) کیمه (غائبانه) م (باخت) اوینادی (فلک) م (کسی)
بر کیمه (نمود) اولدی (دستی) برال (از) من (این) بو (دغا) حیله باز (بیرد)
ایله (معنای اشارتی) آ فغان بویلاقی و قدیم صورتنده کورینور فانی و عیدم فلک
ایلا و مکرندن که دور ایتمیه مشتهیات نفسه استعداد کتوروب بیخه کوکالری
مشغول و مقید قلیق ایله حقدن غافل ایلوب ورطه هلاک دوشور مشدر بر کیمه
اولدی که خود بخودانه بومکاره دن نفسی قورتاره و جانی خلاص ایلدیه مکر
خبر الناصرین اولان حضرت الله عون و نصرت ایله

(دل ضعیفم ازان میکشد بطرف چمن * که جان زمرک به بیماری صبا ببرد)

ضعیف کوکل بی اول سیدن چمن طرفند چکر زرا باد صبا ک نرم اسمله جانی
مرکدن خلاص المر (مفردات) (دل) کوکل (ضعیف) م (م) ضمیر (زان)

بازی هلاک ایدردی مصراع اول جله
شرطیه و ثانی جوابیه بونده نهیب
هیله تفسیر ایلین اصصابت ایلیمش
(و کرنه عقل بمستی فروکشدر لکدر * چه
کونه کشتی ازین ورطه لایبرد) و او حرف
عطف شرطیه شرطیه به عطف ایدر
نهادات فنی در معنی جهشندن کشته مقیددر
نکشد تقدیرنده بمستی یا حرف ظرف
فروکشدر لکدر ادات نغله لکری اشغ
چکمیددی یعنی لکری صلیبدی حاصلی
آفر دوشیددی ورطه و اوک و طسناک
فکده لایله اعطایر بیدر هلاک معناسنه
بلا به اضافتی بیانهدر * محصول بیت *
واکر عقل مسئله لکدر یعنی سرخوشلق حالتده
انکر صلیبدی حاصلی کندوی آفر
باشلی طومعیدی نه وجهله وجودی
کشتی سنی بویلا مهلکندن ایدر دی
یعنی عقل عشق مسئله لکدر اگر وقار و سکون
اوزره اولمیدی وجودی کشتی سنی دنیا
غوم و هموم و بیاتندن نه وجهله قوتارردی
حاصلی عقل طریق عشقده رزانت
اظهار ایلدی بوخسه خفت ایسه هلاک
او لوردی بویتمده ادات شرطی
واویرینه همزه ایله یازانلر مقصوده
متظن اولما شلر (فغان که باده کس
غائبانه باخت فلک * کسی نبود که دستی
ازین دغا ببرد) فغان بونک کبی پرزده
حب دیکدر که حرف بیان غائبانه کرلی
دیکدر باخت فعل ماضی مفرد غائب
اوینادی دیکدر کسی یا حرف وحدت
که حرف بیان دستی معنی جهشندن بیره
ناظر در یعنی دستی بیره دیکدر غایبه دن
آعیددر دغا بیجم دانده قایددر غل معناسنه
اما اگر حیلله و خدعه معناسنه استعمال ایدرلر

و باز لفظیه ترکیب ایدوب دغا باز دیرلر حیلله باز معناسنه پس فلک دغانی حل ایله ده مسامحه و ارزرا فلک دغا بازدر
دغا دکلدر اما اسلوب عربیه قیاس اولته مبالغه قصد اولوب رجل عدل قیلندن اولور دغا دغل معناسنه کلدیکی
انوریک بویتمدن معلومدر (بیت) * ایا سهر توالی که پیش صدق سخبات * سخباتی بحر دروغ و توال ابرد فاست *
* محصول بیت * حیف که هر کسله فلک کرلی اوپون اوینادی یعنی نه طریقله اوینادینی ظاهرا اولدی حال بو که
هر کیمه ایله برذر لوو غیر مکرر اوینادی اما بر کیمه اولدی که بویله باز و حقه باز غاب اوله بلکه هر کس مغلو پسندن

فلکه اسناد نادر والا حقیقتاً هر ایشی ایشین صانع مطلقاً غایبانه که معناسی غلبه ابدی دوتوب منه سنده غایبانه
 بمعنا به استعمال در دین سولش مصراع تا نیک معناسی کیسه اولدی که بوجه بازدن برال ابلده دین دست بردک
 معناسی بیزایم (دل ضعیف ازان میگذرد بطرف چن * که جان زمی که بهیاری صبا ببرد) دل ضعیف اضافتی یانه درویمه اضافتی
 لایه در ازان ادات تعلیل میگذرد فعل مضارع مفرد غائب بونده لازمدر چکورد و یا چکورد دیکدر یعنی میل ایدر بطرف
 با حرف صله چنه اضافتی لایه که حرف تعلیل جان ببرد مفعول صریحی و با قیله غیر صریحی به بیمار به با حرف سبب
 و با حرف مصدر و صبا به اضافتی

لایه در * محصول بیت * بنم ضعیف
 کوکام انکیچون چن جان به چکورد
 و یا چکورد یعنی مائل او لور که جانی
 مر کدن صبا نک بیمار لکی سببیه
 قورتاره یعنی صبا نک آهسته اسمی سببیه
 جانی اولدن خلاص ایلده حاصلی
 صبا نک آهسته و نازک اسمی جانیه
 جان قنار صبا به بیمار اطلاق آهسته
 اسدیکی و قدر مصراع اولک معناسی
 ضعیف کوکام انکیچون * نچکر چن
 طرفه دین وضعیف چن طرفه چکر
 دین زیاده ضعیف معنی و بر مشا
 (کذار بر ظلمات خضر را هی کو *
 مباد کاتش محرومی آب مایبرد) کذار
 اسد کچیک و او غرق معناسته خضر را
 اضافتی لایه در و یا حرف وحدت
 مباد نهی غائب اولیه دیکدر کاتش که
 حرف بیان محروم اضافتی یانه با حرف
 مصدر آب ما اضافتی لایه آب ما به
 اضافتی لطافتدن خالی دکل ببرد یعنی
 ضایع ایلده * محصول بیت * کذار
 ظلمات فراق و هجران اوزر بنه در فنی
 بر پول خضری یعنی بر طریق وصال
 خضری اولیه که محروم ایشی بزم
 عر ضعیض ضایع ایلده حاصلی طریق
 عشق ظلمات فراق و هجرانه مرور ایدر
 پس قنی بر دلیل طریق وصال اولیه که
 وصالدن محروم ایشی طریق عشق
 و مجتده سوز آب رویی ضایع ایلده
 اسکندرک آب حیات طلبنده سعی ضایع
 اولدیگی کبی (طیب عشق نم باده
 خور که این معجون * فراغت آرد و اندیشه
 خطا ببرد) طیب عشق اضافتی اسم
 فاعلاک مفعول اضافتی که حرف تعلیل
 این معجون مصراع ثانی به مر هو در
 اندیشه فکر خطا به اضافتی مصدرک

اول سیدن (میگذرد) چکر (با) لایه (طرف) م (چن) باغ (که)
 زیرا (جان) م (ز) من (مرک) موت (با) لایه (بیماری) خسته لک بوراده نرم
 و آهسته معناسه در (صبا) م (ببرد) ایلده (معنای اشارتی) ابتلا ده خود
 بخودانه نفسی و جانی هلاکدن خلاص مشکل و متعذر در ضعیف کوکل اول
 سیدن بی صاحب قبض اولان مر شد کالک و با خصوص فیض واحد سانه
 نهایت اولیان فیاض مطلق درگاه علیه سنده و صراط مستقیمه جذب ایدوب
 چکر زرا واسطه ایلده یا خود واسطه سز فیض الهی نرم و آهسته هر کس استه دادینه
 کو * بنشد بجه جانی هلاکدن خلاص ایلر

کذار بر ظلمات خضر را هی جو * مباد کاتش محرومی آب مایبرد *
 یکید ظلمات اوزر در بر پول خضری ایسته اولیه که محروم ایشی بزم یوز بزم
 صو بی دو که (مفردات) (کذار) (کچیک) (بر) علی (ظلمات) آب حیات
 کندنده اولان قراناق ولایت (است) در (خضر) م (راهی) بر پول (جو) ایسته
 (مباد) اولسون (آتش) م (محرومی) محروم لبق (آب) صو (ما) بز (ببرد)
 ایلده (معنای اشارتی) ای مؤمن فرداش بو کرداب بلادن و ابتلا دن خلاص اولوب
 واصل الی الله اولفتهک بولیک کچیکدی بو ظلمات غایبه و ظلمات بشریه اوزر در
 ظلمات نجات بو اوب اتوار الهیه و امرار الهیه روشلکنه اربوب الشرح
 صدر بولفته خضر علیه السلام کی اولوا البصاردن بر مر شد کامل طلب ایلده که
 بوراه عشقه مر شد سزلک بزی محروم لبق آتشته یا قوب عرض و حرمتی
 کبدر مبه

طیب عشق نم باده خور که این معجون * فراغت آرد و اندیشه * خطا ببرد *
 بن عشق طیبی نم باده ایچ زرا بو معجون فراغت کنور و خطا فکری ایلر
 (مفردات) (طیب) م (عشق) م (نم) م (باده) شراب (خور) ایچ (که)
 زیر (این) بو (معجون) م (فراغت) م (آرد) کنور (اندیشه) فکر (خطا) م
 (ببرد) ایلر (معنای اشارتی) ای جله غلغلدن جدا اولان در د عشق
 مبتلاسی طاب عشق در دینک بن طیبی نم الی دوا بی دانا شراب عشق الهیه بی
 نوش ایتکدر زرا بو شراب عشق بر معجون مهلدر که قلب اوندن جمیع تعلقات
 ماسو بی اخراج ایدوب قلبه فرغت کنور و خطا اولان افکار فاسد لردن و اعتقاد
 باطله لردن سالم اخلاص و توجه الی الله ایلده غائم و متمم ایلر

بسوخت حافظ و کس حال او بیار نکفت * مکر نسیم پیامی خدا برا ببرد *
 حافظ باندی و کیسه الی حالی یاره دیمدی مکر بادنسیم الله ایچون بر خبر ایلده
 (مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (کس) کیسه (حال) م (او)
 ضعیض (با) لایه (یار) م (نکفت) دیمدی (مکر) م (نسیم) سحر بیلی
 (پیامی) بر خبر (خدا برا) الله ایچون (ببرد) ایلده (معنای اشارتی) محبوب

حقیقتیک

مکر بادنسیم الله ایچون یار بنده بر خبر ایلده حاصلی جا فظک آتش عشق جاناله باندیگی کیسه یار بنده اعلام الیدی مکر الله
 ایچون بادنسیم اعلام ایلده مصراع تا نیک معناسی مکر بر خبر الله ایچون بالله دین ترکیده غریب تصرف کوسوتمش
 و یوم مصراع معناسی مکر بادنسیم الله ایچون بر خبر ایلده بادن دین معنای قلب ایلده مش (وله ایضا) (مر ابرندی و عشق آن فضول
 عیب کند * که اعتراض بر اسرار اهل غیب کند) بعض نسخه ده علم غیب واقع اولش مرا بکار باندی با حرف مصاحبت و با حرف مصدر
 فضول فانک ضمیمه اصلاح مجتده متکبر و خود رای و خود پسند اولان کیسه به دیر حاصلی اوزر بنه لازم اولیان ایلده قارشته
 دیرل ترکیده اول کیسه به فضول دیرل که حرف رابط صفت * محصول بیت * بکار نذلک و عشقه اول فضول عیب ایدر که اهل غیب
 اسرار بنده اعتراض ایدر یعنی احوال

حقیقتیک و صلی از زوسی و افساء الهک شوق و عشق آتشله حافظ باندی
 و حال بر دشمنه نظر ایدوب مشایخ عظامدن بر کیسه بزم ایچون شفاعت بیورمدی
 مکر رحان و رحیم رحمتی و لطیف به ساد اولان خدای کریمک فیض و احسان
 و غفرتی آنک شفاعت خواهی اوله و بنده جانب حقدن رعلا مت رضا و بر پیام
 مسرت ابر بنده

مر ابرندی و عشق آن فضول عیب کند * که اعتراض بر اسرار اهل غیب کند *
 رندلک و عشقه اول فضولی بی عیله که غیب سرری اوزر اعتراض ایلر (مفردات)
 (مر ا) بی (برندی) قلندر لک ایلده (عشق) م (آن) اول (فضول) م (عیب) م
 (کند) ایلر (اعتراض) م (بر) علی (اسرار) م (علم) م (غیب) م (کند) ایلر
 (معنای اشارتی) اول قسما از اینک حکم و قضاسته اعتراض ایدیمی فضولی
 کور که بی رندلک و مجذوبان و جنون عشقه عیله و احوال عشق انکار ایلر که
 حقیقتده علم غیب سرری اوزر اعتراض ایلر و اوله من شرور افستا

کمال صدق و محبت بین نه نقص کنه * که هر که بی هیزافند نظر بعیب کند *
 صدق و محبت کانه باقی کنه نقصه باقیه ز را هر کیم که هیزمزدوشه عیبه نظر
 ایلر (مفردات) (کمال) م (صدق و محبت) م (بین) کور (نه) بی (نقص) م
 (کنه) م (که) ز را (هر که) هر کیم که (بی هیز) معرفتسز (افند) دوشه ۱ نظر
 م (با) لایه (عیب) م (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای مؤمن فرداش
 خود بیدلک ایدوب کیسه نک عینه و عین نقص اولان فاق و کانهه نظر ایلده همان
 الی همته و صدق و محبت نظر ایلده ز را هر کیم علمدن و معرفت الهی غافل و بی
 هیز اوله اول کیسه کند و عینه نظر ایتوب خلفک عینه نظر ایلر بواسته عین ضلالت
 و سبب هلاکدر

چنان بزرده اسلام غم * ساقی * که اجتناب ز صهبام مکر صهبیب کند *
 سابقک غم سی اسلام یوانی انجیلین آوردی که صهبادن مکر صهبیب اجتناب ایلده
 (مفردات) (چنان) انجیلین (بزرده) آوردی (ره) بول (اسلام) م (غم) م (ساقی)
 م (اجتناب) قانچنق (ز) من (صهبام) فرمزی شراب (مکر) م (صهبیب) رومی
 حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت تریک آتیه خدمت ایدن بر صهبام بیک
 اسمی در (کند) ایلر (معنای اشارتی) نفس و شیطان و هوا و شهوت ایلده مبتلا
 اولان بیچاره مؤمن و مسلم کنهادهن موصوم اولوق امر عیدر و نادر در شراب عشقی
 احسان ایدیمی ساقی حقیق اسلام بونده و راه مستقیمه بونجیلین عقاید و موصوم
 ایلشدر که انردن اجتناب مکر صهبیب رضی الله عنه کی عصبه الله ایلده محفوظ
 و خوف الله ایلده مجبول کیسه اوله که صهبیب عصمتی حقنده (نعم العبد صهبیب
 لولم یخف الله لم بعصه) حدیث شریفی وارد اولشدر عصمت الله من شرور افستا
 زعطر حور هشت آن زمان بر آیدوب * که خالک میده * ما عیر حبیب کند *

خضر نه کلوب شکایت ایلدی پس حضرت یون افند بیدن ص. تون الرب آتلی خدمته تعیین ایلدی زیاده صلحادن اولدیفیچون
 حضرت امام عررضی الله عنه بونک حقنده بیورر * نعم العبد صهبیب اولم یخف الله لم بعصه * بو کلام شریفک معناسی نه ایو
 قولدر صهبیب الهی قورقهده الله عاصی اولردی اول خود قورقار * محصول بیت * سابقک غم سی اسلام یوانی انجیلین
 آوردیکه صهبادن مکر صهبیب اجتناب ایلده یعنی قوت صلاح و تقوا ده مکر صهبیب مرتبه سنده اوله بر کیسه که شرابدن اجتناب
 و بر رهبر ایلده و الا سابقک غم سی تمام عالی باد نوش ایلدی (زعطر حور هشت آن زمان بر آیدوب * که خالک میده * ما عیر حبیب کند)

عطر حور بهشت اضافی لایم در عطر کوزل قوقویه درلر بونده مضاف بخند و قدر تقدیری اسباب عطر دیمکدر حور
 سابعایان اولد بیکه حور هر بیده جملدر اما عجم مفرد استعمال ایدر و اگر جمع استعمال ایلانسه بونده کند دیمک کوزل ایدی
 جمع صیغه سیله بر آید چیقار و ظاهر او اور معنا سنه در که حرف بیان خاک میکده ما اضافی لایم در لایم در
 صیر جیب اضافی لایم در * محصول بیت * جنت حور یتک اسباب عطر لیدن و مؤدا طیندن اول زمان قو قوجیبوب
 پیدا اولور که بزم میکده مزخاکنی بقاسنه صیر یرینه استعمال اید و ب انکله عطر اولی کرکد رک اندن کوزل قوقول
 پیدا اوله حاصلی ماده طیب و سبب عطر
 بوزای ایلک کرک بوننده اوله (کلبند
 کج سعادت قبول اهل دلست * مباد
 کس که درین نکته شک و ریب کند
 کلید کج سعادت اضافی لایم در
 قبولک اهل اضافی مصدرک فاعلینده
 اضافتیدر و اهلک دله لایم مباد فعل
 نهی غائب اولیسه و اولسون دیمکدر که
 حرف بیان درین نکته مصراع اولک
 مصراع اشاره شک و ریب عطف
 تفسیر بیدر علم بدیده یوکه حشو قبیح
 درلر * محصول بیت * سعادت خزینت سنک
 مفتاحی اهل دل عاشقک قبولیدر یعنی
 انارک قبولی اولی سعادت خزینت سنه
 مالک اولقدر اولیه که کیمه بومعهاده
 شک و شبهه ایلده یعنی اهل دلک قبولی
 اولی سعادت مالک اولقدر شک و ریب
 یوقدر (شبان وادی) ائمن کههی رسد
 بمراد * که چند سال بچان خدمت شعیب
 سکند) شبان چو باند مراد بونده
 حضرت موسی دروادی ائمن شول
 وادیدر که حضرت موسی انده نیلی به
 مظهر دوشدی کههی یا حرف وحدت که
 حرف بیان چند نیجه دیمکدر شعیب
 مراد شعیب بچم برادر که موسی اکا نیجه
 ییل چو بانق ایلدیکه بچم برادر مقامنه
 واصل اوادی بوند مراددن مقصود
 مرتبه نبوتدر که موسی اکا خدمت
 ایلک سبیل و برادی تکیم نوای پیور
 بیت * بپرسز کبرمه بوادی ایچره کم
 طیماس کلیم * تیره شامین روشن امر
 ائمای اکا خدمت شعیب * محصول
 بیت * وادی ائمشک چو بانق بر وقت
 مراد بر بشور که نیجه ییل جاله حضرت
 شعیب خدمت ایلده یعنی اتی مرشد اتخاذ
 ایدوب اکا خدمت ایلدیکه مراد واصل
 اولمادی (زیدیه خون بچکند فسانه
 حافظ * چو باد وقت شباب و زمان
 شب کند) بچکند یا حرف تا اید چکند

جنت حور یتک عطر لیدن اول زمان رایحه ظاهر اولور که بزم میخانه مزخاکنی
 یقه صیری ایلده (مفردات) (ز) من (عطر) رایحه طیه (حور بهشت) جنت
 حور یتسی (آن) اول (زمان) م (برآید) ظاهر اولور (بوی) رایحه (خاک) طیارق
 (میکده) میخانه (ما) بز (عبر) خوش قوقولو نسته (جیب) یقه (کند) اید
 (معنای اشارتی) جنت آجله به نسبت منتیهات نفس اولان جنت حور یتک
 عطر لیدن جنت عاجله اولان معرفه الهیه نسبت دماغ جانهریج رجحان اری اری شمعی
 عطر لیدن اول زمان رایحه طیه و نفعه الهیه ظاهر او اور و انبساطه مکروه سندن
 و معصیتدن اجتناب و عصمت حاصل اولور که بزم میخانه علم ادنی اولان مر شد
 مظهر نور الهیز خاک پای معنویه سندن جیب قلبنه ارفیض الهی و علم ربانی
 و شراب عشق صدائی بنده

کلید کج سعادت قبول اهل دلست * مباد کس که درین نکته شک و ریب کند
 سعادت کجیک مفتاحی اهل دلک بولیدر اولیه که کیمه بونکته در شک و ریب اید
 (مفردات) (کلبند) مفتاح (کج) خزینت (سعادت) م (قول) م (اهل) م (دل)
 کوکل (است) در (مباد) اولسون (کس) کیمه (در) فی (ابن) بونکته
 اسرار (شک) م (ریب) شک (کند) اید (معنای اشارتی) حاصلی ایلکی
 جهاند سعادت و حضرت الهیه قربت و وصلت خزینت سنک مفتاحی انبیا و اولیک
 قبولیدر اولسون که کیمه بوسر و حکمتده و بوحکم شریعتده شک و ریب اید زبرا
 انبیا و اولیک قولی ردی و حی والهام ربانیه در

چو شبان وادی ائمن کههی رسد بمراد * که چند سال بچان خدمت شعیب کند
 وادی ائمن چو بانق حضرت موسی علیه السلام شول وقت مراده ایر بشور که
 نیجه ییل جاله شعیب علیه السلام خدمت اید (مفردات) (شبان) چو بانق (وادی)
 ائمن برادرک ادبدر (کههی) بروقت (رسد) ایر بشور (بمراد) م (چند) نیجه
 (سال) ییل (با) للملابسه (جان) م (خدمت) م (شعیب) شعیب پیغمبر علیه السلام
 (معنای اشارتی) بز انبیا و اولیه خدمت قبوله و سادته سبب و سمر مایه و سنت برمایه
 وادیه چو بانق وادی ائمنده حافظ الغم اولان موسی علیه السلام دخی علی طریق المواعده
 و المعاهده عین اثر نور الهی اولان عمره فراد شعیب علیه السلام و صلته باعث
 اولی ایچون نیجه سنل خدمت و وفای عهد اوزره ثبات ائتمک ایر بشور

زیدیه خون بچکند فسانه حافظ * چو باد وقت شباب و زمان شب کند
 حافظ قصه سی کوزدن قان طاملدر چونکه بکتک وقتی و پیرلک زمانی یاد اید
 (مفردات) (ز) من (زیدیه) کوز (خون) قان (بچکند) طاملدر و ایدر (فسانه)
 قصه و حکایه (حافظ) م (چو) چونکه (باد) ذکر (وقت) م (شباب) کج
 و بیکت (زمان) م (شب) قوج لقی (کند) اید (معنای اشارتی) حافظ وطن
 اسلیندن و عالم ارواحده مصاحبت و معارف ایلدیکه انبیا و اولیک ارواح

حافظ * چو باد وقت شباب و زمان شب کند
 فعل مضارع مفرد غائب طاملدر دیمکدر الف و تون ادات تعدیه در یاد وقت شباب اضافی لایم در زمان شعیب بونکته
 * محصول بیت * کوزدن قان طاملدر حافظک فسانه سی یعنی حافظک فسانه سی ایشیدنی قان اغلدر چونکه بکتک وقتی
 و پیرلک زمانی یاد ایلده یعنی بکتک وقتی و پیرلک زمانی اکوب فسانه به شروع ایدنیجده سابعیت قان اغلدر (وله ایضا)
 (طاملدر و ادات اگر باز کداری بکند) یا باز آید و با وصل قرار یبکند طاملدر و ادات اضافی بیانه در کداری یا حرف تنکیر
 باز کدنه معنای در قرار یباید تنکیر ایچوندر * محصول بیت * اگر دولت طاملدر کدنه کداز ایدوب او قرار سنه

بار کبر و کلاور و وصله قرار ایدر یعنی باشنه دولت قوشی قوزسه یار کبر و کلاور مقام وصله قرار ایدر حاصلی
 زدن ایلان قرار یبایی وحدت ایچون طوق معنایه ایو قرار و یرمش (دیدر) راد سنکدر در واکهر کججه نماسد * بخورد
 خونی و تدبیر نشاری بکند) دیدر را دیدرک دیمکدر دستک قدرت و وسعت معنایه در دره اضافی بیانه در واکهر دن
 مراد کوز یا شیدر خونی یا حرف تنکیر تدبیر نشاری اضافی مصدرک مفعولنه اضافی قیدر و یا حرف تنکیر بونده بخورد
 و بکند فعل یتک اخباره و انشا به تحمیلی وار * محصول بیت * کوزلدر واکهر و سه تی و قدرتی کر چه قالمادی کثرت
 بکا و کبریه دن پس جکر قاننی ایچر و نثار
 تدبیری ایدر یا خود جکر قاننی ایچون
 و نثار تدبیرن ایدون یعنی دیدر ده ماده
 نثار قالمادی ایددی دلدن و جکر دن آوب
 نثار ایلدون خونی و نشاری یازی وحدت
 ایچون طوب و وفای ایچاره قصر
 ایلدن تقصیر ایلش (کس) نیارد بر اودم
 زدن از قصه ما * مکرش باد صبا کوش
 کداری بکند) نیارد فعل نفی مستقبل
 قادر دکل دیمکدر بر او اضافی لایم
 او صبری جانانه راجعدر دم زدن نفس
 اوردق یعنی تکلم ایلک مکرش شین صبر
 جانانه راجعدر کوش کداز فلسفی به
 درلر یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 * محصول بیت * کیمسه جانانک قتده
 قادر دکلدر بزم قصه مزدن نفس اوروب
 تکلم ایلکده یعنی بزم احوا لری جانانه
 کیمسه عرض ایلکه قادر دکل مکر باد
 صبا قولانغه بر فساد ایلده یعنی مکر باد
 صبا خفیه کوشنه کیمه اکاه اوله ایچون
 بزم قصه مزنی اعلام ایلده یوخسه اشکاره
 حالزی اکا کیمه اعلام ایدر من مصراع
 ثانیه مک معناسنی مکر اکا باد صبا قولانغه
 اوغرا مامش (داده ام) باز نظر را تذروی
 پرواز * باز خواند مکرش نقش و شکاری
 بکند) باز نظر اضافی بیانه در تذروی
 یا حرف صله و یا حرف نسبت تذروتانک
 و ذال میجه یتک قفحه لیه و را و او و
 سکونیه سوکلن قوشنه درلر تذروی
 پرواز وصف ترکیبدر سوکلن اوچشلی
 دیمکدر باز بونده تحسین لفظ ایچون کلشدر
 خواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
 تذروی پرواز راجع صبردر و نقش مفعول
 صریح بونده نقشیدن مراد بستر فی
 صاوب خویه خویه دیو جانر مغه درلر
 بفته به دیرلر به ضلر ظن ایلدیکه کی
 مکرش شین صبر با نظر راجعدر و کدک

قدسیه لیدن جدا القصدن و افتراقدن یاد و خبرو یردیکه آگاه و مشتاق اولان عاشقک
 کوزدن قان ایدر و غرض بت اولان دنیادن اعراض ایدر و ب وطن اصلینده با قدر
 کوزدن قان ایدر و غرض بت اولان دنیادن اعراض ایدر و ب وطن اصلینده با قدر

طاملدر و ادات اگر باز کداری بکند * یا باز آید و با وصل قرار یبکند
 اگر دولت قوشی کبر و کلاور و وصل ایل بر قرار ایدر (مفردات) (طاملدر)
 قوش (دولت) م (اگر) م (باز) کبر و کلاور (اوغرامق) (بکند) اید (یار)
 م (باز) کبر و کلاور (با وصل) وصل ایل (فراری) (برقرار) بکند) اید
 (معنای اشارتی) اگر فیض الهی بلا علت عالم ارواحده او ایدنی کی بوعالده بنده
 کرم خدا ایلده ظهور کورسه خانه قلبده تجلی الهی یته ظاهر کلاور و انوار قدسیه
 ایل قلب منتشر او اور و امید وصال جانان بر قرار ایدر که بر دخی جدا اولر
 دیدر راد سنکدر در واکهر کججه نماسد * بخورد خونی و تدبیر نشاری بکند
 دیدر نک در واکهر اگر چه قدرتی قالمادی بر قان پرو پرنش تدبیرن ایلر (مفردات)
 (دیدر) کبر (را) ادات مفعول (دستک) قدرت (در) انجور (کهر) جوعا و
 (کججه) م (نماسد) قالمادی (بخورد) (بر) خون (قان) (یا) وحدتیه (تدبیر) م
 (نثار) صاچق (یا) وحدتیه (بکند) ایدر (معنای اشارتی) مدهده جلال الله
 آرزو سیه دیدر نماسد او قدر کر به ایلدی کدیدر نک در واکهر کی اشک دو کد قدرتی
 قالمادی شدی کاسه خوندن بر قان بر و بر قانلی باش دو کد تدبیرن ایدر که اشتیاق
 مالا نقطه کثرت بکشدن ظاهر در

کس نیارد بر اودم زدن از قصه ما * مکرش باد صبا کوش کداری بکند
 ایلک قتده بزم قصه مزدن کیمه دم اورمغه قادر دکلدر مکر باد صبا ایلک قولانغه
 فلسفی به (مفردات) (کس) کیمه (نیارد) قادر دکل (بر) عند (او) تنکیر
 (دم زدن) نفس اورمقی (از) من (قصه) م (ما) بزم (مکر) م (ش) تنکیر
 (باد صبا) م (کوش کداری) ایشدر بر بچک (بکند) اید (معنای اشارتی)
 استعذ بالله (من ذالذی یشفع عند الاباذنه) آیت کریمه سی سر نیجه کثرت عصیانر
 سبیل بر ایاقتسر پیچاره لک قصور بزمک عفوئی و آرزو و اشتیاق ایلدیکه کمر و رویت
 جلال الله کرم صاحبی اولان حق تعالیدن اذن و عنایت اولمق سبب کیم و ایدر که
 بزم ایچون شفاعت و عرض حاجت ایلده مکر فضل و فیض الهی و در بای رحمت
 الهی مالا یتناهی جوش ایدوب بنده کندی اذن و عنایت و سبیل سیه بر اهل کرمی
 شفیع و دستگیر ایلده

داده ام باز نظر را تذروی پرواز * باز خواند مکرش نقش و شکاری بکند
 نظم بازنی بر تذروی پرواز و محبوه و بر مشم مکر اول نظرم بازنی نقش کبر و اوقویه
 و شکار ایلده (مفردات) (داده ام) و بر مشم (باز) شاهیمن (نظم) م (را) ادات
 مفعول (با) للملابسه (تذروی) سوکلن قوشی (یا) وحدتیه (بر) از اوچشی

فاعلیه اکا راجع صبردر و شکاری مفعول و یا حرف وحدت و یا تنکیر بای نسبت ظن ایلدن حروف قافیه دن کایا اکاه دکل ایش
 * محصول بیت * باز نظری بر سوکلن اوچشلیه و بر دم اوله که سوکلن اوچشلی نقش اوقیه یعنی تعلیم ایلده باز نظر شکار ایلده
 یعنی آوا لیه زرامرغ شکاری تعلیم او اوب اناسه ما اوس اولیجه شکاری آوب خیار استنه و بر من حاصلی بزم باز نظرم و مرغ
 و حشیدر کا اول محبوه به مائل او اور و کا بو پس بونی بر خوش رفتار تذروه و بر دم یعنی رازک رفتار جانانه و بر دم اوله که کندی به

مانوس ایدوب وحشت کیده بکارام اولوب وحشت ایلله دیکدر و اعلم عندالله بعضیلر دیکدر که باز نظر داده امک مغول اولی و پرواز مغول ثانسی و تدوینک یاسی حرف وحدت و بازدن مراد باز نظر در و خواند که فاعلی باشد که بازدر و مکرش ضمیر تدروه راجعدر و نقشدن مراد صغیر بازدر دیدیلر بوقدر برجه * محصول بیت * باز نظر پرواز و بریدم بر تدروه یعنی اتی بر تدروه

صالحه اوله که باز نظر اکا صغیر و پرواز اتی

(باز) کبرو (خواند) اوقویه (مکر) استثنا (ش) ضمیر (نقش) آوجیلر طوغانی کبرو اوقویه جـ قـ و قـ جـ قـ و قـ در (شکار) صید (بکند) ایده (معنای اشارتی) (مازاغ لبصر و ماطنی) سرنجه محمدالله نظر قلبی علی الاعلی اولان محبوب حقیقی و یرشم که اندن غیری ماسویه نظر ایتکه بوجهله امکان بوقدر مکر اول توجه تامی و نظر قلبی آوجیلر قابشه باغلیوب انکله طوغانی کبرو و نمکه دعوت ایتدکلی نقش و پشته صوری زیاده کورینن نقوش بی جان و خیالات موهوم اکوان اول عال نظر اولان قلبی کبرو و تدرو و حق تعالی ک تو جهدن آروپ حاشا که صید و شکار ایلله مکر دکلدرن راحضرت اللهه عشق و محبت باقیدر ماسواک محبتی فایندر لاجبواب الا الله و لبس کشته شی

دوش اکتیم بکند امل ایش چاره من هانتف غیب نداداد که آری بکند

دو کجه ایتدم انک قمری لپی بکا چاره ایلری غیب ه تفی ندا و یردی که بلی ایلر (مفردات) (دوش) (دو کجه) (اکتیم) (بکند) ایلری (لعل) (م) (اب) (دوداق) (ش) ضمیر (چاره) (من) (بن) (هانتف) (مک) (غیب) (م) (ندا) (م) (داد) و یردی (آری) (بلی) (بکند) ایده (معنای اشارتی) بوعالم ظالیله عجب اول محبوب حقیقی انکلام بی نظیر یتد و مثلی ایتسندن عالم خلقتی عاجز اولدینی قرآن کریمک تلاوته مشغول اولسم در عیسه چاره ایلری هانتف غیب ندا و یردی که (ونزل من اعرآن ماهوشه و رجح لالمؤمنین) بلی حقنه مراعات ایلله و توجه نام ایلله تلاوت در دیکه چاره ایلر

شهر خالیست ز عشاق بود کز طرفی * مردی از خویش برون آید و کاری بکند

شهر عشاقدن خالیست اوله که بر طرفدن بر مرد کند و دن طشره کله و رایش ایده (مفردات) (شهر) (م) (خالی) (م) (است) (در) (ز) (من) (عشاق) (م) (بود که) اوله که (از) (من) (طرف) (م) (یا) (وحدتیه) (مرد) (آدم) (یا) (وحدتیه) (خویش) کتد و (برون) طشره (آید) کله (کاری) رایش (بکند) ایده (معنای اشارتی) آه و حسرتا که معنی قرآنک مظاهر لری و اسرار کلام المهرک عارفلی بوعالمده کبر لندی و مخفی اولدی شهر عشق صورنا عشاقدن خالی کورندی اوله که بر طرفدن بو بیچاره طایله چار ایتک ایچون برمر دکامل شفقت ایدوب کتد و کورندن ظاهر اوله و در دلبره دوا ایلله

کوکر می که زبزم طراش غزده * جرعه در کشد و دفع بخاری بکند

قنی بر کریم که انک طری بزمندن بر غنک بر جرعه چکه و بخاری دفع ایلله (مفردات) (کو) (قنی) (کریم) (ز) (من) (بزم) (مجلس) (طرب) (شور و شکر) (ش) ضمیر (غزده) غم اور یچی (جرعه) (م) (هزه) (وحدتیه) (در) (زاند) (کشد) (چکه) (دفع) (م) (بخار) (سر خوشاق) (بکند) ایده (معنای اشارتی) قنی اول بر شفیق خلایق الله و کریم الطبع می شد فیض بخش که انک مبط سروس غیب و مجمع ارواح

قدسیه

(کوکر می که زبزم طراش غزده * جرعه در کشد و دفع بخاری بکند) کو قنی کریم باحرف وحدت که حرف بیان زبزم در کشده متعلقدر مک طری به اضافتی بیانیه در و شینه اضافتی لامیه غزده غم اور و ش دیکدر یعنی غم چکش

معنا سته غزده مبتدا و باحرف وحدت در کشد خبری جرعه در کشدک مغول صریحی و باحرف وحدت دفع بخار اضافتی مفعولنه اضافتی و باحرف تشکیک بکندک فاعلی مختصده غزده به راجع ضمیردر * محصول بیت * قنی بر کریم الشان که انک بزم طریندن یعنی شاکل مجلسندن بر غنک بر جرعه چکوب دفع بخار ایلله یعنی قنی بر سخن وجود که بر غنی فقیرا ندن بر دنیا فائده سنی کوره و بخار غنی دفع ایلله حاصلی فقرا حاله نظر ایدر بر کریم وجود بوقدر دیکدر (باوقایا خبر وصل تو باحرف رقیب * بازی چرخ ازین یکدوسه کاری بکند) باوقایا خبر کلام باوقایا خبر یعنی باوقایا خبر هر بر تدوینکره باد لفظی تقدیر اولور خبر وصل تو اضافتی قناری لامیه در مرک

رقیب بده بویه در بازی چرخده بویه در

و مبتدا و بکند خبری و ساری خبره متعلق یکدوسه براییک اوج دیکدر کاری

یا وحدت و کار بکند مقدم مفعولدر

محصول بیت * یا وفا اولسون باسنک و صلاک

خبری یارقیک اولوی خبری اولسون فلکک

اوینی بواوچک برینی ایلله یعنی ایلهدن

دیلر مک بواوچک برینی میسر ایلله آمین

(حافظ از در اوکر زوی هم روزی

کذری بر سر از گوشه کناری بکند)

روزی باحرف وحدت و با تشکیک گوشه

کناری باحرف وحدت گوشه بواجق

کنار قیراک گوشه کنار راصلانه کنار

گوشه ایدی اضافتله بواجق کناری

دیکدر صکره اضافتدن قطع ایدوب

ترکیب منجی قلندی کنار اوجی

معنا سته بکندک ضمیر فاعلی و او ضمیر

جانانه راجعدر و کدر بکندک مفعول

صریحی * محصول بیت * ای حافظ

اگر جانانک قیوسدن کتدسک یعنی

قیوسنه ملازم اولوب بکار سک

البته بر کون اوزر که بر گوشه کناردن

کدر ایلری معنی مرحمت و شفقت ایدوب

بر کون باشک اوزرینه بر گوشه کناردن

سایه اطفی صالی یعنی وصالی میسر ایدر

حاصلی سن همان ملازم در کاهنی اول که

اول سنی فراموش ایلوب سکا اطف

واحسان ایلله و یا ایلر مصراع ثانیک

معنایی بر او غرامی سنک باشک اوزره

بر قیراک بواجقندن ایدر دین خلی پریشان

سویاش و مصراع اولک معنایی ای

حافظ انک در کاهندن کتیه سین هم

بر کون دین شرط جزا معنایی بیایدن

غیری مصراعک معنایی سنی اکلامش

(رله ابضا) (خوش آمدکل وزان خوشتر

قدسیه لاریب اولان مجلس طرب افزاستدن و صحبت جافراستدن بر مغلوب نفس اولغله پریشان روزگار و بر طاب غنساک و ناچار شراب عشق الهیدن بر جرعه نوش ایدوب نفس و هوا سر خوشا غنی دفع ایلله و مستفیض ایلله

باوقایا خبر وصل تو باحرف رقیب * بازی چرخ ازین یکدوسه کاری بکند

یاوقایا سنک و صلاک خبری یارقیک موتی خبری چرخ باز بسی بویه بویه دو سه دن رایش ایده (مفردات) (یا) (حرف زرد) (وفا) (م) (یا) (م) (خبر) (م) (وصل) (م) (تو) (سن) (یا) (م) (مرک) (اولوم) (رقیب) (کوزجی) (بازی) (اب) (چرخ) (فلک) (از) (من) (این) (بو) (یک) (بر) (دو) (ایک) (سه) (اوج) (کاری) (رایش) (بکند) ایده (معنای اشارتی) یارب رحمت واسعه کدن باعهده و فایاستنک و صل و لقا ک خبری بانفس و شیطان رقیب سنک موتی و صراط مستقیم دفعی خبری فلکک دوری زمانده عمر آخره یتدن محضا کر مکدن عجا بواوچدن بری اولوری بوجه

حافظ اذدر که او کوزوی هم روزی * کذری بر سر از گوشه کناری بکند

ای حافظ انک در کاهندن اگر کتیه سین هم بر کون گوشه کناردن سنک باشک اوزره بر کدر ایلر (مفردات) (حافظ) (م) (از) (من) (در) (که) (حضور) (او) (ضمیر) (کر) (اگر) (نروی) (کتیه) (سین) (هم) (روزی) (بر کون) (کذری) (بر او غرامی) (بر) (علی) (سر) (باش) (ت) (ضمیر) (از) (من) (گوشه) (م) (کنار) (م) (یا) (وحدتیه) (بکند) ایده (معنای اشارتی) ای حافظ رحمت حقن قطع امید ایتد اگر درگاه حق ملازم اولوب غیری قویه کتدسک بر کون کرم و عیانندن و فضل و رحمتدن بر نظر رحمت ایلله نظر ایدر که باشک اوزره تاج دولتی احسان ایدر وسعت دارن ایلله مسرور ایلر متعالله بکره واحسانه

خوش آمدکل وزان خوشتر نباشد * کدر دست بجز سافر نباشد

خوش کلدی کل واندن اضیفلرک اولز که سنک الکهده س غز دن غیری اولیه (مفردات) (خوش) (م) (آمد) (کلدی) (کل) (زان) (آندن) (خوشتر) (زبانده) خوش (نباشد) اولز (در) (فی) (دست) (ال) (ت) (ضمیر) (یا) (للملابسه) (جز) (غیر) (سافر) (قدح) (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) (ان فی ایم دهر کم نجات الا فخر ضوالبها) خبری سر نجه محبوب حقیقی فیض و تجلیات زمانی خوش کلدی ای عاشق آندن زبانه خوش خال اولز که الکهده عشق و طاعت سرمايه سندن غیری اولیه همان سیک و همک عشقه فقه فیض خدایه ابر شک اوله

غیمت دانومی خور و کستان * که کل تاهفته دیگر نباشد

کل زمانی غنیمت بیل و کستان شراب ایچ زیر کل رغیری هفتده دکن اولز (مفردات) (غنیمت) (فرصت) (دان) (بیل) (می) (شراب) (خور) (بیچ) (در) (فی) (کستان) (م) (که) (زیرا) (کل) (م) (تا) (انتهای) (هفته) (م) (همز) (وحدتیه) (دیگر) (غیر) (نباشد) اولز (معنای اشارتی) محبوب حقیقی فیض و تجلیاتی

کل

باحرف زائد * محصول بیت * کل خوش کلدی صفا کلدی حال بو که اندن خوشی اواز یعنی هیچ برایش آندن ایلر دکادر که انکه ساغردن غیری نسنه اولیه یعنی کل زمانده باده ایچمکدن ای مصلحت اواز کل ایلله ساغر جی اول جهتندر که کل مطبق ایا قسر قدحه تشبیه ایشلر (غنیمت دانومی خوردر کستان * که کل تاهفته دیگر نباشد) کل کلسنی غنیمت بیل که حرف تملیل تا انتها غایت معنایی افاده ایدر زمانده هفته دیگر بر هفته دخی دیکدر * محصول بیت * کل کلسنی غنیمت بیل و کستانده می ایچ یعنی فرصتی فوت ایلله زیرا کل بر هفته به دلی دخی اولز یعنی بر هفته لک عمری وارد

تو کلام کل زمانی چوق ثابت اولیوب تیر یکم سندن تعبیر در والا زمان کل بر قاج هفته اولوز (زمان خوش دلی در یاب دریاب * که دائم در صدف کوهر نباشد) زمان خوش دلی اضافتی لامیه در خوش دل وصف تر کیسدر و یا حرف مصدر کوکل خوشلخی زمانی دیکدر دریاب دریاب دالارک فتحه لایله آکله و تدارک الیه دیکدر بعضی نسخه ده بوابی عبارتک ماینبده و او بولسوب و صدف و کوهر قرینه سی سیله و ناسیس ناکیددن اولی در دیکدر بعضی نسخه دلی مضوم اوقوبوب دریاب اینجو بول دیدلر اما خوش طبع شعرا ی عجم بو تصرفی نسلیم البیوب ناکیدد در دیکدر و ما بینهامده و او ایراد الیک فاسد در

تخصیل زمانی فرصت و غنیمت بیل بوکستان عالمه شراب عشق الهی نوش ایتمک سعی الیه زرا (هلاک السوفون) در زیر محبوبه فریت و وصال فرصتی بو هفته دی قوبوب غیری بر هفته به و بو کوئی یار نبده قویق اولوز که فرصتی فوت ایتمک ندا مندروبی قائده پشیا نافدر

زمان خوش دلی دریاب و دریاب * که دائم در صدف کوهر نباشد

خوش دلی زمانی اکله و تدارک الیه و اینجو بول زیرا دائم صدفه کوهر اولوز (مفردات) (زمان) م (خوش دل) کوکل خوش (یا) مصدره (دریاب) اکله و تدارک الیه (دریاب) اینجو بول (که) زرا (دائم) م (در) فی (صدف) م (کوهر) م (نباشد) اولوز (معنای اشارتی) ای سالک فرصت در که حضرت الهک عشق و محبتله و توجه و انسبتله و لذت مناسبتله قلب خوشلخی زمانی قدر فی اکله و نفعه الهی و انوار فیض و تجلی اینجو لیرین قلبه بولده سعی الیه زرا بوصدق تند جوهر روح باقی قانز و بو فرصت بردخی اله کبر من

عجب راهبیت راه عشق کاتجا * کسی سر رکند کش سرنباشد

عجب بر اهدر عشق طریق که انده شول بر کیسه باش قالدیر که باشی اولیه (مفردات) (عجب) م (راه) بول (یا) وحدتیه (است) در (راه) م (عشق) م (انجا) آند (کسی) بر کیسه (سر) باش (بر) یوقاری (کند) ایلر (ش) ضمیر (سر) باش (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) بواره عشق بر عجب طر بقدر که بوبولده باش و جانندن کچمین اعلا ی علینده سر جکوب رفع در جات الیه مقصد صدقه و فیض رجانه واصل اوله من

بشوی اوراق اگر همدرس مایی * که علم عشق در دفتر نباشد

اگر بزمه همدرس ایست اوراق یو زرا عشق علی دفترده اولوز (مفردات) (بشوی) بو (اوراق) کاغذ (اگر) م (همدرس) درس مقار فی (ما) بز (یا) خطابه (که) زرا (علم عشق) م (در) فی (دفتر) م (نباشد) اولوز (معنای اشارتی) ای سبقدش وای سالک قدراش اگر معرفه الهیه و علوم لدیده بزم الیه درس المی مراد ایدر ایستک بو علوم ظاهره دن و بی قائده اولان قبل و قالدن کوکل اوراقی یو و باعث عجب و غرور اولان علوم رسیده دن قلبی پاک الیه حال و ذوق و وجدان علمی حاصل الیه زرا علم عشق دفتر صوریده و لوحه کاغده صیغماز امور ذوقیه قبل و قال الیه بیانمن

زمن بنوش و دل در شاهدی بند * که حسنش بسته زیور نباشد

بندن ایست کوکلکی بر محبوبه باغله که الیک حسنی زینته مقید و محتاج اولیه (مفردات) (ز) من (من) بن (بنوش) ایست (دل) کرکل (در) فی (شاعده) محبوب (یا) وحدتیه (حسن) م (ش) ضمیر (بسته) باغلو (زیور) زینت (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) ای عالی همت اولان سالک کوش حال الیه بندن ایست

حاصل

اوراقی یو یعنی اوراق مطالعه سندن کچ زرا عشق علی دفترده اولوز یعنی علم عشق کتابله بازلز حاصلی علم حالدر قبل و قاله اولوز دیوانه و عشاق قصه لیری اوقوبوب یازمغله اولوز یونک ذوقی درویندر طاسمینه اولوز من لم یذلم یعرف در (زمن بنوش و دل در شاهدی بند * که حسنش بسته زیور نباشد) در شاهدی در حرف صله و یا حرف وحدت نوعیه بند فعل امر مفرد مخاطب باغله دیکدر که حرف رابط صفت حسنش ضمیری شاهده راجعه در بسته زیور اضافتی لامیه در زیور زینت معنای در * محصول بیت * بندن ایست یعنی بنم نصیحت دگله و کوکلکی

دیدلر ایستک و او ایراد ادوب و ناسیه زاهد اولوب اینجو بول دیکدر فاسدی قبول ایلم اولوز * محصول بیت * کوکل خوشلخی زمانی اکله و تدارک الیه یعنی کوکل خوشلخی زمانی که کل زمانیدر غنیمت بیل و مقصدا سنی تدارک ادوب قضا الیه زیرا دائم صدفه کوهر اولوز یعنی هر زمان کل طور من که عیش و عشرت الیه سین خواجه تک دائم صدفه کوهر اولوز بوردی یعنی باران تیسان دائم بغماز نیشانه بغماز انجو و کاه اولوز که نیشانه باران بغماز و هر صدفه باران دوشمن که در اوله حاصلی عموم اوزره هر صدف اینجو زریه ایلز دیکدر (عجب راهبیت راه عشق کاتجا * کسی سر رکند کش سرنباشد) راهبیت یا حرف وحدت و یا حرف تکبر سر رکند باشین قالدیر رکش شین ضمیر کسه راجعه سرنباشد باشی اولیه یعنی باشند یکده دیکدر * محصول بیت * بر عجب بولدر با عجب بولدر عشق بولی که انده یعنی اون بولده بر کیسه باش قالدیر یعنی رئیس عشاق اولوب سردار اولوز که باشی اولیه یعنی باشند یکده یعنی طریق عشقه سردار و سرافراز عشاق اول عاشق اولوز که جانان بولده جان و باشند یکده مصراع اولک معنای عجب بولدر عشق بولی که انده دین عجب بر ادا ایلشدر (بشوی اوراق اگر همدرس مایی * که علم عشق در دفتر نباشد) دفتر دن بونده مراد کتابدر یعنی عاشق و معشوق طبقه سنی بازان کنسابلریلی و مجنون و خسر و شیرین و و امق و عذرا و یونلردن غیری اوراقده مراد بو کنسابلر در * محصول بیت * اگر بزمه همدرس و هم سبق ایستک یعنی عاشق جانان ایست

بر محبوبه باغله که کوکلکی زینت و زینته باغلی اولیه یعنی حسنی ذاتی اوله مکتبی اولیه کوزل لباس کیگله و کشدوبه دوزن و ترتیب و بر مکه حاصلی حسنی خداداد اوله عارضی اولیه (بیای شیخ در مخخانه ما * شرابی خور که در کوثر نباشد) شرابی خور با حرف وحدت که حرف رابط صفت در کوثر مضف محذوف در جنت کوثر دیکدر و یا مضاف الیه محذوف یعنی در کوثر جنت دیک اوله * محصول بیت * کل ای شیخ بزم میخانه مزده بر شراب ایچ که جنت کوثرده و کوثر جنت اولوز یعنی اول لذت و کیفیت که انده وار جنت شرابنده اولوز (ایا پرل دل کرده جام زرین * بخشا بر کسی کش زینباش) ایا عریسه حرف ندادر

حاصل کلام کوکلکی تعلقات ماسوا دن کلی قطع ایلوب بر محبوبه باغله که الیک حسنی بر زینته محتاج اولیه و باقی لا یزال اولوب سندن بر آن آریله

بیای شیخ در میخانه ما * شرابی خور که در کوثر نباشد

کل ای شیخ بزم میخانه مزه بر شراب نوش الیه که الیک لذتی کوثرده اولیه (مفردات) (بیای) کل (ای شیخ) م (در) فی (میخانه) م (ما) بز (شراب) م (یا) وحدتیه (خور) ایچ (در) فی (کوثر) جنته برابرماق (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) ی شیخ صوری عار و ناموسی ترک ادوب بزم میخانه عشقه کل و شراب عشق اهدیدن بر شراب ایچ که الیک لذتی و کیفیت جنت شرابی اولان کوثرده اولیه و نوش شراب عشق لذتی و اسرارنی بو صورت ملکینی خراب ایتیمان بولیه

ایا پرل دل کرده جام زرین * بخشا بر کسی کش زینباشد

ای جام زرین قرمز شراب الیه پرایش کیسه احسان الیه شول کیسه به که الیک زری اولیه (مفردات) (ایا) حرف ندا (پر) ط - او (اصل) م (کرده) ایلم (جام) قدح (زرین) اتونلی (بخشا) احسان الیه (بر) علی (کسی) بر کیسه (ش) ضمیر (زر) اتون (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) ای اتون کبی قلبی خالص و آینه بجلا کبی صافی قلبی شراب عشق بی غش الیه ملو پر ایدیمی ریم بوالتون کبی قلبی خالص اولیوب نفس وهوی شهوتیه پریشان الحال اولان محجوب قولر بکه دخی کر مکه قلبیرینی صافی ایلوب شراب عشق لذتی و اسرارنی بخش و احسان الیه

شراب بی خیارم بخش بارب * که باو هیچ درد سرنباشد

بارب بکا خیار سز شراب باغله که الیک الیه هیچ باش غریبی اولیه (مفردات) (شراب) م (بی خیار) سر خوشلق سز (م) ضمیر (بخش) باغله (بارب) م (باو) الیک الیه (هیچ) قطعاً (درد) م (سر) باش (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) بارب بکا خیار سز و ماسوی تعلقاتی سر خوشلق سز شراب معنوی و رعشق و محبت پیروی باغله و احسان الیه که انکله درد سز و نا امید لک اولیه و اول عشقه قولک سندن جدا اولیه و یا بانه قالیه (اللهم اسقنا من خیر لافیها غول و لاهم عنها یز فون ای لیس فیها غائله الصداع و لایکرون منها بجاه سیرنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

بنام رب دینی سیمین تم هست * که در بخانه آرز نباشد

اللهک اسمی حقیقون بر سیمین تم محبوبم واردر که آرز بخانه سنده اولوز (مفردات) (یا) قسمیه (نام) اسم (ایزد) الله تعالی (بت) محبوب (یا) وحدتیه (تن) م (م) ضمیر (هست) واردر (در) فی (بخانه) م (آرز) ابراهیم علیه السلام پدری امیدر (نباشد) اولوز (معنای اشارتی) حضرت اللهک اسم اعظمی حقیقون انوار ذات کریمی عالمی منور قلبی رمصور نامصور محبوب بی نظیر

مناداسی محذوف تقدیری ایا کسی که املدن مراد قرمزی شرابدر تشبیه طریقه بخشا با حرف ناکید بخشا فعل امر مفرد مخاطب اسر که دیکدر بخشا بیدندن بر کسی عریسه رجعت لفظی علی الیه مستعمل اولدینی کبی فارسیده بخشودن و بخشایدن و بونلرک مشتق بر لفظ بیه مستعملدر کش که حرف رابط صفت و ضمیر کسه راجعه در * محصول بیت * ای قرمزی شراب الیه اتون قدحی پرایلین کیسه امر که شول کیسه بی که زری اولیه یعنی فقرایه مر جت و شفقت اوزره اول که مثنویات عظمی بوله سین مصراع ثانیک معنای عطا قبل بر کیسه به که اتون اولیه دین بخشا الیه بخش لفظ لیرینی تشخیص ایلر ایلم (شرابی بی خیارم بخش بارب * که باو هیچ درد سرنباشد) شرابی یا حرف وحدت بی خیار شراب صفتی میم ضمیر معنی جهنده بخش فولهده مقیددر ضمیر منصوب متصل مناسنه بخش فعل امر مفرد مخاطب بغشله دیکدر بخشیدندن یارب حرف ندا و منادی که حرف رابط صفت باو ضمیر غائب شرابه را جهمدر * محصول بیت * یارب بکا خیار سز شراب باغله که اول شرابله هیچ باش اغریسی اولیه یعنی بکا شراب عشق مبسر الیه که معهود شراب کبی خیار و در دسری اولیه (بنام رب دینی سیمین تم هست * که در بخانه آرز نباشد) بنام رب دینی سیمین تم هست * که در بخانه مفرد در مرکب دکل الله یاوز کوزدن صفت سون مقامنده مستعملدر تحسین مقامنده مستعملدر یاربک الله معنای بی یا حرف وحدت سیمین تن بتک صفتی که حرف رابط صفت آرز حضرت ابراهیم

بابا سنک اسمیدر که آنک صنعتی بت تراشانی ایدی یعنی بتلر یوناردی بوده معلوم اوله که بت قهر شکله و اوغلان و بعض حیوانات شکله او اور حاصلی قبائل عربک هر بر یک بر در لوبی او لور ایلم تنکیم بعض کتا بلرده مفصل یاز مشلدر اما بو مقام مستوفی ذکر نه مناسب دکل * محصول بیت * خواجه پیور که الله یراماز کوزدن صفت سون بر سیمین تن تم واردر که بخانه آرزده اولوز یعنی بر محبوبم واردر که بتکده رده بوله صنم بوانمن بنام رب دکل معنای الله آدی حقیقون

دیوبنده سنده بنا میردلفظی بنام ازدودن مخففدر و حرف با قسم ایچوندر اصل معنای الله آدی حقیقون دیمکدر دین
جیسا سولدیکی صدیدر هیچ اصلی یوقدر بنا میرد بونده تحسین ایچوندر بعض محله الله حقیقون معنا سنده دخی
کاور دین عندیات تکلمده سابقک ارنجه کتشدردن را تحسین افاده ایلسه برادات تحسینله دخی جمع اولن دی تکیم
حضرت مولانا جامی سور مشدر بیت *

۵۶۸

وارد که بت بابی آزرک بخنده سنده بلکه ایکی عالمده وصور کونینده انک مثل اولن
بین انتزیه والتشبه تا بتدر (لیس کتله شیء وهو السمع البصیر) اکه شاهددر
من ازجان بنده سلطان اویسم * اگر چه بادش از چاکر نباشد *
بن حاندن سلطان اویسک بنده سیم اگر چه چاکردن اکایاد اولن (مفردات) (من)
بن (از) من (حان) م (بنده) قول (سلطان) م (اویس القرنی) م (م) ضمیر
(اگر چه) م (باد) ذکر (ش) ضمیر (از) من (چاکر) غلام (نیاشد) اولن
(معنای اشارتی) بن (انی لاجدرج الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی شاننده
بیوریلان سلطان اویس القرنی حضرت تبریک روحانیتله پرورده سی اولمش و انک فانی
فی الله لقمده و محو وجود الیه حراب نفس ایتمکده مشرب سعادتن بولمش بر بنده سیم
اگر چه نور حق استغراقدن بن بنده سنی خاطرنه کتور من سده

بناج عالم آرایش که خورشید * چنین ز بنده افسر نباشد *

آنک عالمه زینت و بریجی تاجی حقیقونکه آفتاب یونجیلن زینتی رتاج الیه تاجدار اولن
(مفردات) (با) قسمیه (تاج) م (عالم آرای) عالی زینتدیرجی (ش) ضمیر (خورشید)
آفتاب (چنین) یونجیلن (زیننده) زینتی (همزه) و حدیث (افسر) تاج (نیاشد) اولن
(معنای اشارتی) سرور انبیا حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم کتدوبه
دویم دیوب تاج منور عالم آراسنی وایکی جهان بهاسی اولیان ردای پرضیاسنی
اویس حضرتنه لایق و مستحق کوروب افضل اولیا اولان حضرت عمر و حضرت
علی رضی الله عنهما الیه ارسال بیورب الباس ایتمکده امت مر حومه سنده شفا عنی
طاب البشدر اول منظر فیض الهی اولان حضرت اویسک سر سعادته اولان
تاج محمدی عالم آراسی حقیقونکه عالمه ضیاورن آفتابه بونک کی زینتی تاج اولن
و بونک کی سعادت تاجی هر باشد بولن بسترنا الله شفاعته

کسی کرد خطا بر نظم حافظ * که هیچش اطف در کوهر نباشد *

حافظک نظمی اوزره شول کیمه خطاطوتار که هیچانک ذاتنه لطافت و اطف اولیه
(مفردات) (کسی) رکیمه (کرد) طوتار (خطا) م (بر) علی (نظم) م (حافظ) م
(هیچ) م (ش) ضمیر (لطف) م (در) فی (کوهر) ذات (نیاشد) اولیه
(معنای اشارتی) حافظک لسان غیب الیه اسرار خدای بیان ایدن نظم پر حکیمه سی
اوزره بر کیمه که جهلندن خطا نبت ایلسه و واردات الیه ظهور ایدن کلامه
زیاندر اذاق ایده اول طاعتک بد کوهرنده و ذات پر علتمده اطافت و خدا دن لطف
و عنایت اولدیغنددر * وله ایضا *

معاشران ز حرف شانه یاد آرید * حقوق بندگی مخلصانه یاد آرید *

ای مصاحب کیمه کی مصاحبدن یاد کتور بکر اخلاص الیه اولان بنده لاک حقارتی
یاد کتور بکر (مفردات) (معاشران) ای عشرت اید پیچیل (ز) من (حریف)
مصاحب (شبهه) کیمه کی (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (حقوق) م (بندی)

قولاتی *

شانه سابقا بوالف و نون وهای رسمی مفصل ذکر اولمشدر کیمه به مخصوص مصاحب دیمکدر یاد آرید آکاک دیمکدر
حقوق بندگی اضافتی لامیه در و مخلصانه اضافت بیانه * محصول بیت * ای یاران معاشران کیمه مصاحبی
و یا کیمه مصاحبی آکاک مخلصانه قولاتی حقوقی آکاک به نی خلوص طوبیله اولان قوللق حقوقی آکاک

۵۶۹

قولاتی (مخلصانه) اخلاص الیه (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (معنای اشارتی)
ای عالم ارواحده جنود مجتمعه ارا سنده بزربشان حاله عون خدا الیه مصاحب
اولان ارواح قدسیه صاحبیری مرشد کاملر عالم غیبده سزکله اولان مصاحبدن
والان ایمانده سزکله اولان فردا شافدن بر خاطر کتور بکر وسزله اخلاص قلب
الیه اولان محبتی و بنده لکنی خاطره کتور بکر و بزه دسکیرا اوب درگاه حق کتور بکر

بوقت سرخوشی از آه و ناله عشاق * بصوت نغمه چنک و چغه نه باد آرید *

سرخوشلق و فتنده عشاقک آه و ناله سندن چنک و چغانه نغمه سزکله صوتیله یاد
کتور بکر (مفردات) (با) للملا بیه (وقت) م (سرخوش) م (یا) مصدر به
(از) من (آه و ناله) م (عشاق) م (با) للملا بیه (صوت نغمه) م (چنک) آت
لهو (چغانه) ساز آوازی (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (معنای اشارتی) ای
پیران طریقت حضرت الهک شراب عشقیله مست و مستغرق اوله سز بوز وق
و حالاتدن واستغراق انوار تجلیدن بی نصیب اولان عشاقک آه و ناله سنی انشراح
صدر الیه و سرور قلب الیه خاطره کتور بکر آشکارا همت و عون و عنایت ایتمکده
مرتبه عالیله و مقصود لرینه بشدر بکر

چودر میان مراد آورید دست امید * ز عهد صحبت مادر میانه یاد آرید *

چونکه امید الی مراد میانه کتور سز زمله سزکله اور نامزده اولان مصاحب
زمانندن یاد کتور بکر (مفردات) (چو) چرنکه (در) فی (میان) اورنه (مراد) م
(آرید) کتور سز (دست) ال (امید) م (ز) من (عهد) زمان (صحبت) م (ما)
بز (در) فی (میانه) اور تاده (یاد آرید) م (معنای اشارتی) ای الله دوستلری
شول وقتکه مراد و مقصد اقصا کن اولان مشاهد جلال الله الیه انسبت حقه
و قربیت فیاض مطلقه مشغول و نازل اوله سز زمله سزکله اور تارنده عالم ارواحده
اولان مصاحب زمانندن خاطره کتور بکر حق صحبت و شفقت خلق الله مر اعات
اید بکر و بزه نظر شفقت و اعف و کرم اید بکر

چو اطف باده کند جلوه در رخ ساقی * ز عاشقان بسرود و ترانه یاد آرید *

چونکه باده نك اطفی ساقی بوزند جلوه ایده عاشق لردن سرود و ترانه الیه یاد
کتور بکر (مفردات) (چو) چونکه (اطف) م (باده) م (کند) ایده (جلوه)
معاز (در) فی (رخ) یکنای (ساقی) م (ز) من (عاشقان) م (با) للملا بیه
(سرود) ایرلاق و نغمه ایتمک (ترانه) کوچکک (یاد آرید) م (معنای اشارتی)
ای یاران طریقت سز ز دخی مرشد فیض بخشک حضور سعادتمنده بواوب شراب
عشق الهی نك اطفی آناری و نشئه سی اولان جذبه رحسان و لعان انوار تجلیات
سبحان اول ساقی حقیقتک وجه مبارک کنده ظهور ایدوب سزله افاضه فیض الهی
بیور دقلری و فتنده بوعاشقان ملازم درگاه کرملری دخی سرور و نشاط الیه و حسن
ظن و حسن همت و رغبت الیه خاطر کتور بکر سزکله حضور معنویده برابر
اولما نه غیبت و همت بیور سز

ل *

۱۴۳

(بوقت سرخوشی از آه و ناله عشاق *

بصوت نغمه چنک و چغانه یاد آرید)
بوقت با حرف ظرف سرخوشی با حرف
مصدر بصوت با حرف مصاحب نغمه کلام
خنی به در لر صوت نغمه چنک اضافت لری
لامیه در * محصول بیت * سرخوشلق
و فتنده عشاقک آه و ناله سندن نغمه چنک
و چغانه نغمه سی آواز الیه آکاک حاصلی
ساز لر نغمه سی سبیلله انلرک ایلسدیکی آه
و ناله فی آکاک دیمکدر (چودر میان مراد
آرید دست امید * ز عهد صحبت مادر
میانه یاد آرید) میان بل و اورنه معناسنه در
اما جاق اورنه دکل بیان مراد اضافتی
لامیه در دست امید اضافتی لامیه در
بجایز عهد بونده زمان معناسنه در
عهدک صحبت و صحبتک مایه اضافتی لامیه در

میانه اک اورنه اما بونده مطابق اورنه
معناسنه در * محصول بیت * چونکه
هر ادبلنه و اورنه سنده یعنی عین الفعله
امید الی کتور سز یعنی امید ایلمدی بکر
مراده ان اورنه سز حاصلی مراد کزال و بزه
بزم صحبت زماننی اورنه به کتورک یعنی
بزمه اولان و بکن صحبت زماننی ارا کرده
آکاک حاصلی مراد کزال و پرد کنده بزمه
صحبت زماننی ارا کرده تذکر ایلمک یعنی
حق صحبتی فراموش ایلمک دیمکدر
(چو عکس باده کند جلوه در رخ ساقی
* ز عاشقان بسرود و ترانه یاد آرید)
عکس باده اضافتی لامیه در یعنی تأثیر
سورت باده کند جلوه یعنی ظاهر اوله
سرود مطلق ایرد و ترانه ایردن برفوع
پس عطف الخاص علی العام قیلنددر
* محصول بیت * چونکه باده نك عکسی
یعنی تأثیر سورت باده حر ق ساقی
رخنده ظاهر اوله عشاقدن سرود
و ترانه ایله یاد ایلمک یعنی انلری نغمه
الیه آکاک و نغمه سبیلله اکاک

(جرعه ده که بمخانه ارباب کرم هر حرفی زنی ملتبی می آید) جرعه با حرف وحدت و همزه حرف
توسل جرعه ده بر جرعه و بر جرعه ده فعل امر مفرد مخاطب در جرعه مقدم مفعول صریح بحر که حرف تعلیل بمخانه با حرف
صله می آید متعلق بمخانه ارباب اضافی لامیه ز در حرفی با حرف وحدت بی ادات تعلیل ملتبی اضافی
لامیه در التماس لغتده طلبه درل * محصول پیت * بر جرعه و بر که ارباب کرم بمخانه سنه هر حرف یاد نوش
بر مطلوب بدن اونوری کلور بهی ارباب

کرمه کلن بر مراد ایچون کلور بزد
جرعه وصال ایچون کلشزد بزدن
جرعه وصال ای در یغ ایله که اهل
کرم من مصراع اولک معناسنی بر جرعه
و بر که کرم صاحب لک بمخانه سنه
دین بای حرف ظرف اخذنده خطا المثل
(دوست را کرم برسدن بیمار غمت *
کو بران خوش که هنوزش نفسی می آید)
دوست را را حرف تخصیص دوستک
دیگر در سر بونده آرزو معنا سنه
سر رسیدن اضافی لامیه در و برسدنک
بیماره اضافی مصدرک مفعول اضافه اضافی
و بیمارک غم لامیه کو خطاب عام دوسته
سویله دیگر بران با حرف نا کیدران
فعل امر مفرد مخاطب سور دیگر
بران خوش ابو سور معناسنه در یعنی
محکم کیت که حرف بیان هنوزش بونده
دخی دیگر شین بیمار غم راجعدر نفسی
با حرف تنکیر * محصول پیت * دوستک
اگر بیمار غم عیاده سنی سوداسی واریسه
یعنی غم خسته سنی حالتی و خانداری صورق
آرزوسی واریسه دوسته سویله محکم
سور یعنی پک کیت که دخی نفس کلور
یعنی دخی اولدی پک کید رسک صولک
نفسنه اربش سرین مصراع اولک
معناسنی دوسته اگر غم خسته سین
صورق هوسی واریسه دینلر رانک
معناسنی احاطه ایله مشاعرش مصراع
نایدده خوش رانک معناسنی یعنی کلسون
د بکله تعبیر ایلین خوش وار مامش
(خبر بابل این باغ بیدر سید که * من ناله
میشوم کز قفسی می آید) خبر بلسل این
اضافه لامیه ز در خبر بر رسیدن
مقدم مفعول صریح بحر که حرف تعلیل
من مصراع ثانی بهی هوند کز که حرف
بیان قفسی یا تنکیر * محصول پیت *

جرعه ده که بمخانه ارباب کرم هر حرفی زنی ملتبی می آید
بر جرعه و بر که کرم صاحب لک بمخانه سنه هر بر کیمه بر مقصوددن اونوری
کلور (مفردات) (جرعه م) (همزه) وحدتیه (ده) و (با) للملابسه (بمخانه) م
(ارباب) صاحب (کرم) م (هر حرفی) هر بر صاحب (ز) من (بی) تعلیل
(ملتبی) مقصود (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) ای مرشد
شفیق که مکن بزه شراب عشق الهیه دن بر جرعه و بر که کرم صاحب لک
بمخانه سنه و مجلس فیض بخشایرینه هر بر کیمه بر مقصوددن اونوری کلور و عنایت
باریله بر مراد او اور

دوست را کرم برسدن بیمار غمت * کو بران خوش که هنوزش نفسی می آید
دوست ایچون اگر غم خسته سنی صورق هوسی واریسه دوسته دی خوش
سورسون که هنوز اول خسته نک بر نفسی کلور (مفردات) (دوست) م (را) ادات
مفعول (کر) اگر (سر) هوس (برسدن) صورق (بیمار) خسته (غم) م
(است) در (کو) سویله (بران) سور (خوش) م (هنوز) نمدی (ش) ضمیر
(نفس) م (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) ای مرشد مرحت کارم
اگر اول محبوب حقیقی بو عشق دردک خسته سندن کرمندن سؤال ایتمک
مراد علیه لی الورسه دوسته بزم ایچون نیاز الیه که هنوز انفس عری وار ایکن بحاله
کشف حجابک و عرض جلالک پور که بو غم عشقک خسته سنی حسرت
و آرزوده قالمسون

خبر از بابل این باغ بیدر که من * ناله می شنوم کز قفسی می آید
بو غم بابلک خبری صورقه لک ز بران بر ناله ایشید بر که بر قفسدن کلور (مفردات)
(خبر) م (از) من (بابل) م (این) بو (باغ) م (بیرسید) سؤال ایتمک
(که) زرا (من) بن (ناله) م (همزه) وحدتیه (می شنوم) ایشید بر (ز) من
(نفس) م (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) بو باغ عشقک
مقام تاوشده اولان عاشق زارندن و مجذوب جان نثارندن اسرار مرفی و مشاهده
انوار جمال محبوب حقیقی سؤال ایتمک که (قلوب الاحرار قبور الاسرار) سر نبجه

بن
بو باغک بلبلی خبرک صورک یعنی اخبارندن استفسار ایلک ز بران بر ناله ایشید بر مکه قفسدن کلور یعنی بوقلاک اولیه
که کفر قفس اولمش اوله بویت سلمانک کوز اغریسی سبیلله نیجه زمان اوده او توروب طشره چنمد بغندن تعبیر در
بعضی نسخه زه نایع اولوب بیرسیدی میرسدن یازان مقصود بدیندن خبر دارد کل ایش

(یار دارد سر صید دل حافظ یاران * شاهبازی بشکار مکسی می آید) سر صید دل اضافی لامیه در شاهبازی
یا حرف وحدت بشکار با حرف صله مکسه اضافی لامیه در مکسی یا حرف وحدت می آید بونده اخبار و انشایه فمحلدر
* محصول پیت * ای یاران یار حافظک

بن اول اسراری بر اهل تمکین عارف باللهک ناله جانفزا سندن و کلات قدسیه عیبی
وارندن ایشید بر مکه انجیق خانه تجلی اولان قلبدن و دل معدن علوم لدینه سندن کلور
* یار دارد سر صید دل حافظ یاران * شاهبازی بشکار مکسی می آید *

ای یارل یار حافظک کو کلنی صید ایتمک هوسنی طونار بر شاهبازی بر مکس شکارنه
کلور (مفردات) (یار) م (دارد) طونار (سر) هوس (صید) آو (دل)
کوکل (حافظ) م (یاران) م (شاهبازی) شاهین (با) وحدتیه (با) للملابسه
(شکار) صید (مکس) سکک (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) اول
اسرار بود که (ار الله اشتری من المؤمنین انفسهم الا بیه) سر نبجه ای درد عشقک
کرفتاری اولان یاران جدو شاز اولسونکه اول محبوب حقیقی شاهبازی مکسی کرما
واحسانا شکار ایتد یکی کبی حافظک مکس مشابه سنه حقیق و ذلیل کو کلنی تجلی
ذاتیه سی سبیلله کرما و احسانا اسیر عشق ایدوب حرم قدسده اولان خزائن اسرار
لدینه سنه و معرفت ذات بیچونه امین و محرم ایشید * وله ایضا *

رسید مژده که آمد بهار و سبزه دهب * وظیفه کر رسد مصر فاش کلاست و نبد
مژده ایشدی که بهار کلدی و سبزه بشدی اگر وظیفه ایشد انک صرف اولیچ
بری کل و شرابدر (مفردات) (رسید) ایشدی (مژده) م (آمد) کلدی (بهار)
م (سبزه) بشل اوت (دبید) بشدی (وظیفه) م (کر) اگر (رسد) ایشد
(مصرف) صرف بری (کلاست) کلدی (و نبد) شریدر (معنای اشارتی) بحمد الله
بزه وصلت الی الله مژده سی ایشدی زرا قلبه بهار جذبه رجان و سرور و نشاط
نغمه پردان کلدی و جانب حقن علوم ربانی و فیوضات حقانی ظهور ایلدی اگر بوندن
بویله رم بکامر مایه عمر و وظیفه قدرت و مکنش بخش و احسان المرسد عون باریله
سر مایه عمر مک جمیع انفسانی حضرت اللهک شراب عشق و فیض و تجلیسی
بولنه صرف ایلیم

صغیر مرغ برآمد بط شراب کجاست * فغان فتاده بلبل نقاب کل که کشید
مرغ نفی وزم ایتمک باشلدی شراب یانغی فنده در بلبله فغان دوشدی که کلک
نفسانی کیم آچسی (مفردات) (صغیر) قوش صفائی (مرغ) قوش (بر)
یوفاری (آمد) کلدی (بط) یانغ (شراب) م (کجاست) فنده در (فغان) م
(فساد) دوشدی (با) للملابسه (بلبل) م (نقاص) پرده (کل) م (که) کیم
(کشید) چکدی (معنای اشارتی) ینه بحمد الله حرم حضرت خدایک آشیان
غیبیه سی مرغک بلا حرف نغمه جانفزا سی کوش خانه کلدی و جانی وطن اصلده سی
جانینه نحرک ایلدی بزه دستگیر او لور بزی وطن اصلیمه ایصال ایدیمی و شراب
عشقله یول آچیمی مرشد کامل فنده در بویوز دن عاشقه فغان دوشدی که محبوب
نقاب جلالی کیم آچدی دیو و کیمک یدبله مقصوده ابره رزدیو

ناله به کتوردی یعنی بلبلاک ناله سی بی تفریب دکلدر بلکه بر کیمه ال قارمش که بویله فریادا و فغان یار

(من این مرقع رنگین چو کل بنخواهم سوخت * که پیرباده فروشش بخره نخرید) مرقع پاره پاره مال فقر آخر قه سی چو کل مافله و مابعدته
 صرف اولی قایلدر سه حرف تعلیل فروشش شین ضمیر مرقع راجع در بخره با حرف مقابله و یا حرف وحدت
 و هر حرف توسل نخرید فعل نفی مستقبل * محصول بیت * بن بواده الیه رنگین مرقعی کل کی یفسرم یعنی کل کی
 قزل آتش آید یفسرم یا خود کل کی باده الیه

۵۷۴

من این مرقع رنگین چو کل بنخواهم سوخت * که پیرباده فروشش بخره نخرید *
 بن بوا کل کی شرابه رنگین اولش مرقعی یا قسم صکر که پیرباده فروشش
 بر جرحه به صانوتن المدی (مفردات) (من) بن (این) و (مرقع) یا مدی (رنگین)
 بویه لاش (جو) مثل (کل) م (بنخواهم) ایسترم (سوخت) یا فقی (که) زیرا (پیرام)
 (باده فروش) شراب صانیجی (ش) ضمیر (با) لاملا به (جرحه) م (نخرید) آلمدی
 (معنای اشارتی) محبوب حقیقتیک سبحات وجهی کشف و اندوه منتهای بصیرتی
 احراق المدی کی بندگی آثار محبت الله ظن اولان اعمال ظاهره الیه رنگین
 و مرقع اولش و جود مرقعی آتش عشقه با قسم کر کرد ز بر شراب عشق
 حقیقی بخش اید بچی مرشد کامل او غری اولیان و عشقه ز اولان اعمال ظاهره و
 بر جرحه به و بر جرحه به صانوتن المدی

مهرش ساقی * مهوش کلی بچین امر و ز * که کرد عارض بستان خط بنفشه دمید *
 مهوش ساقینک بوزدن بوکون بر کل دیر که بستانک عارضی اطراف بنفشه
 خطی بتری (مفردات) (ز) من (روی) و (ساقی) م (مهوش) آی کی
 (کل) م (با) وحدتیه (بچین) دیر (امروز) بوکون (که) زیرا (کرد) اطراف
 (عارض) یکای (بستان) با شچه (خط) م (بنفشه) م (دمید) باوردی و بتدی
 (معنای اشارتی) قلبی نور محمدی به الیه بدار آی اولش مرشد و ساقی شراب
 عشق الهیه نک بوزندن سعی الیه که بر کون بر فیض و بر جرحه به کلین دیر سین
 و آنک واسطه سببه مقصوده ابره سین و ظاهره و باطنه اکا تبیه اوله سین زیرا
 آنک قلبی بستانی نور محمدی به الیه صالح و مجلا اولد بقتدن جسد مبارک کلبی
 دخی صالح و اوب انواع عبادات الیه مرقع و بجلی اولمشدر

بکوی عشق منه بی دایل راه قدم * که کم شد آنکه درین ره برهبری نرسید *
 عشق محله سنه دلیل راهسز قدم قومه زیرا ضایع اولدی اول کیمه که بو بواده
 بر رهبری ارشمدی (مفردات) (با) لاملا به (کوی) محله (عشق) م (منه)
 قومه (فی) انفی (دلیل) م (راه) بول (قدم) م (که) زیرا (کم) ضایع (شد)
 اولدی (آنکه) اول کیمه که (در) فی (این) بول (با) لاملا به
 (رهبر) قولوز (با وحدتیه) (نرسید) ارشمدی (معنای اشارتی) بو عقبات
 و انواع بلیات بی نهاییاتی اولان راه عشقه مرشد سز و دلیل راهسز قدم قومه
 و خود بخود دانه مقصوده ابرم دیمه زیرا غرور و عجب الیه وضلات و الحاد الیه
 ضایع و هلاک اولدی اول کیمه که بو بواده بر رهبری ارشمدی و تسلیم اولدی

زمیوه های بهشتی چه ذوق در بابد * کسی که سبب زنجندان شاهی نکرید *
 جنت میوه ل ندن نه ذوق و نه لذت اکثر شول بر کیمه که بر محبوب سینه بکر
 چکه سنی اصرمدی (مفردات) (ز) من (میوه) م (ها) ادات جمع (بهشتی)
 جنته منسوب (چه) نه (ذوق) لذت (در بابد) اکثر (کسی) بر کیمه (سبب)

۵۷۵

(من این مرقع رنگین چو کل بنخواهم سوخت * که پیرباده فروشش بخره نخرید) مرقع پاره پاره مال فقر آخر قه سی چو کل مافله و مابعدته
 صرف اولی قایلدر سه حرف تعلیل فروشش شین ضمیر مرقع راجع در بخره با حرف مقابله و یا حرف وحدت
 و هر حرف توسل نخرید فعل نفی مستقبل * محصول بیت * بن بواده الیه رنگین مرقعی کل کی یفسرم یعنی کل کی
 قزل آتش آید یفسرم یا خود کل کی باده الیه

۵۷۵

۱- (زنجندان) چکه (شاهد) محبوب (یا) وحدتیه (نکرید) اصرمدی (معنای
 اشارتی) جتده اولان اجل نعمت و نه سبب مقصود اهل همت مشاهد جلال
 الله نعمتک لذتی نه اکثر شول کیمه که بر محبوب خدا اولان مرشدک اسانندن
 و قلبندن بر فیض و بر لذت روحانیت حاصل ایددی و آتش عشقه مس وجود دین
 ارغمدی و محو ایددی

چنان کرشمه ساقی دلم زدست ببرد * که با کسی دکر نیست برک گفت و شنید *
 ساقینک کرشمه سی بنم کر کلکی انجیلین الدن ایددی که رغبری کیمه الیه مصاحبت
 میلی و حاصلی بوقدر (مفردات) (چنان) انجیلین (کرشمه) ناز و کوز اوجبله
 نظر (ساقی) م (دلم) کر کلکی (ز) من (دست) ال (ببرد) ایددی (با کسی)
 بر کیمه الیه (دکر) رغبری بکا (نیت) بوق (برک) حاصل (گفت و شنید) سرباک
 و ایشک یعنی مصاحبت (معنای اشارتی) اول کبریت اجر و اول کیمه انظر
 مرشدک کوز اوجبله نظری بنم کر کلکی انجیلین ایددی و حقه ایرشد بوردی که بر رغبری
 کیمه الیه بکا مصاحبت میلی بوقدر و کلکی ماسوان بنی منقطع ایددی

عجائب ره عشق ای رفیق سبارست * ز پیش آهوی این دشت شیرز برید *
 ای رفیق راه عشقک عجایبی چو قدر یوصیرا آهوستک او کندن ارکک ارسلان
 اور کدی (مفردات) (عجایب) م (ره) بول (عشق) م (ای رفیق) م (بسیار)
 چوق (است) در (ز) من (پیش) اوک (آهو) جیران (این) بو (دشت)
 صیرا (شیرز) ارکک ارسلان (برید) اور کدی (معنای اشارتی) ای رفیق راه
 عشقک عجایبی چو قدر عقل اتی ادرا کدن عاجزدر جمله دن برسی بودر که بولیمه
 سفری و عالم کبری و غیب و حضر و مغلوب و غالب آهوی مشک روحانیت فشان
 کی اولان اولیاء الله دن شیرز کی اولان بادشاهان جهان خوف ادوب انلرک
 بدیه مقهور اولمشدر (من بارزولیا نقد بارزنی و من بارزنی نقد بارز الله) حدیث
 شریفی سر نیجه اولیاء اللهه خصوصه کیمه قادرد کلدن زیرا انلرک خصوصه
 حضرت اللهه خصوصه

مکن زغصه شکایت که در طریق طلب * راحت نرسید آنکه زحمت نکشید *
 غصه دن شکایت الیه ز را طلب بولنده بر راحت ارشمدی اول کیمه که بر زحمت
 چکمدی (مفردات) (مکن) الیه (ز) من (غصه) م (شکایت) م (که) زیرا
 (در) فی (طریق) م (طلب) م (راحتی) بر راحت (نرسید) ارشمدی (آنکه)
 اول کیمه که (زحمت) بر زحمت (نکشید) چکمدی (معنای اشارتی) حاصل کلام
 مشاهد جلال الله و وصلت ای الله طالبی اولان کیمه ره راه عشقه واقع اولان
 ریاضات و مجاهدات و پیران طریقتک جفا سینه تحمل و طاعات و آلام و اکدار
 و اشد بلیات جمله سینه تحمل ادوب شکایتدن حذر لازمدر زیرا بو بواده زحمت چکمدی
 راحت ارشمدی (حتی نورمت قدمار رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم) راهنه کبرشمدی

(چنان کرشمه ساقی دلم زدست ببرد * که با کسی دکر نیست برک گفت و شنید) کرشمه ساقی
 اضافتی لامیه درساقینک شویه و نازی
 دیمکدر که با کسی که حرف بیان یا حرف
 مصاحبت کسی یا حرف وحدت برک
 بونده سبب و علاقه دیمکدر گفت و شنید
 فصل وزنی اوزره اسمدر در دیمه و اشته
 معنایه * محصول بیت * ساقینک کرشمه
 و نازی کر کلکی المین شویه آدی و ابلتدیکه
 بر رغبری کیمه الیه دیمه و اشته علاقه م
 و طریق بقم قالدی یعنی کیمه الیه مصاحبت
 آرزوم قالدی دیمکدر (عجایب ره عشق
 ای رفیق سبارست * ز پیش آهوی این دشت
 شیرز برید) عجایب ره عشق اضافتی
 لامیه در آهون مراد محبوب بدر شیرز
 مراد عاشقدر برید با حرف تا کیدر مید
 اور کدی دیمکدر * محصول بیت * ای
 رفیق عشق طریقتک عجایبی چو قدر
 بو عشق صیرا و دشتک آهوستدن ارکک
 ارسلان اور کدی یعنی عاشق هر قدر که
 زور مند و زور بازو ایسه محبوبی استغنا
 و جوره تحمل ایدمه بوب زیون و مغلوب و اور
 (مکن زغصه شکایت که در طریق
 طلب * راحت نرسید آنکه زحمت نکشید)
 که حرف تعلیل طریق طلب یعنی طریق
 طلب وصال جانان براحتی با حرف صله
 نرسیده معنای و یا حرف وحدت یا تکبر در
 زحمتی یا سیده بولنده * محصول بیت *
 خطاب عام طریقه پیورر عشق غصه سندن
 شکایت الیه ز را طریق طلب وصال
 جاناندر راحت وصاله ارشمدی اول که زحمت
 چکمدی یعنی فراق و هجران و اغیار زحمتی
 چکمدی راحت وصال جانان و اصل اولدی

(خدا را مددی ای دلیل راه حرم * که نیست باده عشق را کرانه پدید) خدا را حرف تخصص خدا ایچون
دیکدر مددی با حرف وحدت و یا تنکیر دلایک راه اضافتی اسم فاعلک مفعولک اضافتید و راهک حرمه لامیه که حرف
تعلیل باده عشق اضافتی بیاید در اادات تخصیص کرانه کنار و نهایت معنایند در پدید آشکاره دیکدر عجم بای عجمیله
و روی بای عربیله او قور * محصول بیت * الله ایچون مدد ایلایه ای طریق حرمک دلیلی زیر عشق صحرایک نهایی ظاهر
دکل یعنی راه کوی یاردلی مدد ایدوب بزی بر طریق حاصله حرم یاره ایصال ایلایه زیرا بزه باده عشق کناری آشکاره
دکل یعنی زیاده اوزا قدر ایدوب

۵۷۶

خدا را مددی ای دلیل راه حرم * که نیست باده عشق را کرانه پدید
الله ایچون رمد ایلایه ای حرم بولسک قولاغزی زیر عشق باده سنک کناری ظاهر
دکلدر (مفردات) م (خدا را) الله ایچون (مدد) یاردم (یا) وحدتیه (ای دلیل) م
(راه حرم) م (که) زرا (نیست) دکل (باده) صحرایک (عشق را) م (کرانه) قراق
و کنار (پدید) ظاهر (معنای اشارتی) ای حرم قدس الهیه نک بولسک دلیلی اولان
مرشدم حضرت الله عشقه بزه بر معانیت و بر مدد ایلایه بود هشت آباد اولان
عشق صحرایک کناری و درگاه بی نهایت کازاری ظاهر دکلدر برد ستکیر
شفیقک امانه سته محتاجدر

شراب نوش کن و جام زربندان بخش * که باد شه بکرم جرم صوفیان بخشید
شراب نوش ایلایه والتون قدسی رند ز باغله زیرا پادشه کرم ایلایه صوفیلرک جرمی
باغشادی (مفردات) (شراب) م (نوش کن) ایچ (جام) قدح (ز) انتون
(با) نعلابسه (رندان) قلندر (بخش) باغله (که) زرا (پادشه) م (بکرم) م
(جرم) م (صوفیان) م (بخشید) باغشادی (معنای اشارتی) ای خلیفه
الله فی الارض و جواسیس القلوب اولان پیر دلنیم سن شراب عشق الهیه نوشده
وانسبت حق ایلایه قلندر قلبک چورشدن ثابت اول و مرآت جمال حق اولان قاب
خالصکدن بومحتاج اولان قلندرله فیض و جذبه رحمان بخش ایلایه زیر پادشاه
حققلر (اللهم اهد قومی فانهم لا یفلحون) بیوروب هر نه قدر قصور ایلایه
صوفیلرک قصورنی عفو ایدوب نیجه در لوکرم واحسان ایدر

کلی نچیدز بستان لطف او حافظ * مکر نسیم مر و ت در این چن نوزید
الک لطفی بستاندن حافظ بر کل دیرمدی مکر بوجنده مر و ت بلی اسمدی (مفردات)
(کلی) بر کل (نچید) دیرمدی (ز) من (بستان) باغ (لطف) م (او) ضمیر
(حافظ) م (مکر) م (نسیم) یل (مر و ت) م (در) فی (این) بو (چن)
باغچه (نوزید) اسمدی (معنای اشارتی) حافظ اول پادشاه حقیقیک الطاف
معتوبلری باغک کلندن و فیض واحساندن بر کل دیرمدی و نظر احسان کورمدی
مکر بویاغ کرده قصور عذر اذن خدا ایلایه بر توفیق روز کاری اسمدی (نسخه دیگر)

بهاری گذرداد کسرا در باب * که رفت موسم و حافظ هنوز می نچید
بهار کجورای عادل عالمی اکله که بهار موسمی کندی حافظ هنوز شراب طمعی
(مفردات) (بهار) م (می گذرد) کچر (داد کسرا) عدل دوشیچی (در باب)
اکله (رفت) کندی (موسم) م (حافظ) م (هنوز) آلان (می) شراب
(نچید) طامعی (معنای اشارتی) بهار عمر کجور ای مرشد عادل عالم فانی
معلوم که کجلاک کندی عمر آخره بتدی هنوز حافظ شراب عشق لذت نامیه ایشمدی

وله ایضا

کر

کسرتیدن داد دوشیچی یعنی عادل الف حرف ندا در در باب آکله و تدارک ایلایه دیکدر که حرف تعلیل موسم زمان
معهود نچید فعل نفی مستقبل طامعی معنایند * محصول بیت * بهار کچر و رای عدالت بساطنی دوشیچی آکله
و تدارک ایلایه که موسم کندی و حافظ هنوز باده طامعی یعنی بهار زمانی که عیش و عشرت و سخا و کرم زمانیدر
کچوب کیده بور و حافظ سزدن بر انتفاع ایلایه منتفع اولدی بویتهده حسن طلب طریقیله واقعدر (وله ایضا)

(کر می فروش حاجت رندان روا کند * ایزد کنه بخشد و دفع بلا کند * محصول بیت * اگر باده فروش رندلک حاجتی
روا ایدر سسه الله کاهلرک بفش اربوبلارک دفع ایدر یعنی میفروش رندلره رعایت ایلک سبیلله خدا ایلک کاهلرک بفش و جانندن
آفت و بلائی دفع ایدر (ساقی بجام عدل
بده باده ناکدا * غیرت نیارود که جهان
پر بلا کند) جام عدل بر قدحدر که هر
که انکله باده برارور یارود زیرا اول
قدحک بر حدی وارد هر بار که اول حددن
زیاده طولدر سدل جیع ایچنده اولان بزه
دو کور اما اکک طولدر سدل بویله اولن
بس * محصول بیت * ای ساقی عدل
قد حیل و بر باده فی تا کم کدا غیرت
کتورمیه زیرا جهانی بر بلا ایدر ساقیدن
مراد جاناندر و کدادن کند دیر ایدی
دبر که بن کدایه سار و عشاقله برابر افتات
ایلایه یوخسه آه و ناله عاشقانه ایلایه عالمی
خراب ایدرم (مطرب بساز عود که کس
نی اجل نمرود * وانکونه این ترانه سراید
خطا کند) مطرب منادی حرف ندا
مقدر بساز با حرف تا کید عود بوند
بر سازک اسمیدر چشته به بکر اما نکه
سی چشته نکه سندن چوق بیوک اولور
ایمدی بساز عود عوده دوزن و بر دیکدر
که حرف بیان * محصول بیت * ای
مطرب عوده دوزن و بر بونی ترانه ایلایه
که کیمسه اجلسز اولدی یعنی عوده دوزن
و بر بون عودله بوترانه فی ابرلا اول کیمسه
که بوترانه فی ابرلر و بوقولی سولر خطا
ایدن بر افضله ناستدر کداجلدن کیمسه
نه اول او اورونه صکره پس بر کیمسه
بوکا قائل اولمسه الله کلامی انکار ایلش
اولور بس خطا کند دبدیکی انکیچوندر
(کر رنج پیش آید و کراحت ای حکیم *
نسبت مکن بغیر که اینها خدا کند)
نسبت مکنک مفعول صریحی و بغیر
غیر صریحی که حرف بیان و با حرف
تعلیل اینها رنج و راحته اشارتدر * محصول
بیت * ای حکیم اگر رنج کلور او ککه
واکراحت غیره بونلری نسبت

۵۷۷

کر می فروش حاجت رندان روا کند * ایزد کنه بخشد و دفع بلا کند

اگر شراب صانعی رندلک حاجتی روا ایدر خدای تعالی کناهی باغشاد و اندن بلائی
دفع ایدر (مفردات) (کر) اگر (میفروش) شراب صانعی (حاجت) م (رندان)
عیارلر و قلندرلر (روا) حاصل (کند) ایدر (ایزد) خدا (کنه) م (بخشد)
باغشاد (دفع) م (بلا) م (کند) ایدر (معنای اشارتی) اگر شراب عشق ایلایه
وفیض وارشاد ایلایه طالبلرینی و مرید مخلصلرینی مستفیض ایدن مرشد کامل بو خرابانی
قلندرلک حاجتی دخی حاصل ایدر سسه حق سبحانه و تعالی اندن کلی حجابی کشف
ایدوب و افتراق بلا سنی دخی دفع ایلک ایلایه ثاب و اجور ایلر

ساقی بجام عدل بده باده ناکدا * غیرت نیارود که جهان پر عتا کند

ای ساقی شرابی جام عدل ایلایه و بر ناکدا غیرت کتورمیه که جهانی بر عتا ایلر
(مفردات) (ساقی) م (با) لعلابسه (جام) قدح (عدل) م (بده) و بر (باده)
شراب (تا) حتی (کدا) فقیر (غیرت) م (نیارود) کتورمیه (جهان) م (پر)
طلو (عنا) رنج و زحمت (کند) ایلر (معنای اشارتی) کر چه استعداد متفاوندر
اما ای شیخ کریم فیض وارشاد جامی جسه مزه برابر اولمسه همت و خدادن نیاز
ایلایه که بی مایه اولان فقیر درویشلرک غیره کلوب فریاد و فغان ایلایه جهانی بر عتا
ایتیه ل بلکه یأس جائید کتیبه ل

مطرب بساز عود که کس بی اجل نمرود * وان کونه این ترانه سراید خطا کند

ای مطرب عود چالکه کیمسه اجلسز اولدی و اول کیمسه که او بوترانه فی ترنم ایلر
خطا ایدر (مفردات) (مطرب) م (بساز) دوز و چال (عود) بر آکت اهور
(کس) کیمسه (بی اجل) اجلسز (نمرود) اولدی (وان کو) دخی اول کیمسه که
(نه) نفی (این) بو (ترانه) نغمه (سراید) ایلر (خطا) م (کند) ایلر (معنای
اشارتی) ای متصرف القلوب و الابصار اولان بهم بزیریشان و نامستعد بنده لریکه
نظرو همت بیوروب قلبا و قالباً کار و حالری اصلاح ایدوب کلی ماسوادن انقطاع
ایلایه بتللی الله و توجه کامل بخش ایلایه که قبل الموت مراده نائل اوله و ز اعتقاد دین درست
ایده و ز که کیمسه اجلسز اولدی و هر کیم بو اعتقاد اوزره اولدی خطا ایلایه که
استعید بالله (فاذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقون) بیوراشدر

کر رنج پیش آید و کراحت ای حکیم * نسبت مکن بغیر که اینها خدا کند

اگر سنک او که که رنج و کراحت کله ای عاقل غیره نسبت ایلد زیرا بونلری خدا ایلر
(مفردات) (کر) م (رنج) م (مشت) (پشت) او کو که (آید) کله (کراحت)
م (ای حکیم) م (نسبت) م (مکن) ایلایه (بغیر) غیری یه (که) زرا (اینها)
بونلری (خدا) م (کند) ایلر (معنای اشارتی) بینه اعتقاد درستند که خبر
و شر الله تعالی اندر اگر او که که بلا و زحمت و اگر عطا و راحت هر نه کلور سسه انی
غیریدن کورمک بوده خطا در که نظر پاکده بونلرک کلینی خدا ایلر که (من عرف الله
کل اسانه) دیتلشدر

ل

۱۵۵

ایلایه که بونلری خدا ایلر یعنی رنج و راحته خالق ایلین الله در غیر دکلدر

در کارخانه کدر عقل و فضل نیست * وهم ضعیف رأی فضولی چرا کند (ره عقل اضافتی لامیه در وهم ضعیف بیانیه
 رأی فضولی لامیه در * محصول بیت * بر کارخانه ده که عقل و فضله یول یوقدر یعنی حقانیت اشیا عاقله و عماله یلینر ضعیف
 وهم فضولای فکر بی ایدری یعنی حقایق اشیا بی بیک استحصالی علم و فضله اولیان احوال وهم ضعیفه اولمز را وهم زبون
 و مغلوبدر (حقا کزین غمان برسد مرده * ۵۷۸ *)

در کارخانه که ره عقل و فضل نیست * وهم ضعیف رأی فضولی چرا کند *

بر کارخانه ده که عقل و فضله یول یوقدر ضعیف رأی او وهم نیچون فضولای ایلر
 (مفردات) (در) فی (کارخانه) ایش او (همزه) و حدیثه (راه) یول (عقل)
 م (فضول) م (نیست) یوق (وهم) م (ضعیف) م (رأی) م (فضولی)
 فضولای (چرا) نیچون (کند) ایلر (معنای اشارتی) عشق الهی و معرفه الله
 کارخانه سنده عقل و فضله یوقدر همان قضایه رضا و بلایه صبر کرکدر
 آتش عشق مغربی اولان ضعیف رأی او عقل و وهم قضا و قدر خداده نیچون
 فضولای ایدوب تقدیر خدایه معارضه ایدر ایتمه ون بوده خطادندر

حقا کزین غمان برسد مرده امان * کرسالکی بهمد امانت وفا کند *

حقا که یوغلرندن خلاص مرده سی اربشوراکر رسالک امانت عهدینه وفا ایده
 (مفردات) (حقا) ثابت (ز) من (این) بو (غمان) غمیلر (برسد) اربشور
 (مرده) م (امان) م (کر) م (سالک) م (یا) وحدیثه (یا) للملاسه (عهد)
 قول و قرار (امانت) م (وفا) م (کند) اید و (معنای اشارتی) استعین بالله
 (واوفا بهمدی اوف بهمدکم) آیت کریمه سی سرچند ثابت و محققه کبرسالك امانت الله
 عهدینه وفا ایده و راه شریعه علا و اعتقاد مستقیم اوله اول کیمسه به (ان لاتخافوا
 ولا تحزنوا) الاية مرده سی اربشوب جیسع غمیلرندن و خوف حرقت و فرقتدن
 خلاص اولور و قننا الله لهذا الکرم بحسبنا سبدا نا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

مارا که درد عشق و بلای خار هست * یا وصل دوست یامی صافی دوا کند *

بزم ایچون که عشق دردی و خیار بلاسی وارد یا دوستک وصال یا صافی شراب
 دوا ایدر (مفردات) (مارا) بزم ایچون (درد عشق) م (بلا) م (خیار)
 سرخوشلای (هست) وارد (یا وصل دوست) م (می) شراب (صافی) م (دوا) م
 (کند) ایده (معنای اشارتی) بزم ایچون که حضرت الهک درد عشق و نفس
 و هواک سرخوشلای بوضدین حاله مبتلا بزی نفس و هوا خجاری دردندن
 خلاص ایدوب راه درد عشق خداده مستقیم اولقاغمز ایچون یا وصل دوست
 یا خود تأییدات خدا ایلر احسان او انسان صافی شراب عشق دوا ایتمک کرکدر

جان رفت در سمری و حافظ بدر سوخت * عیسی دمی بجاست که احیای ما کند *

جان می سرداسته کیتدی و حافظ در دل باندی بر عیسی نفس فتنه در که بزی احیا
 ایده (مفردات) (جان) م (رفت) کیتدی (در) فی (سمر) سودا (می) شراب
 (حافظ) م (یا) للملاسه (درد) م (سوخت) باندی (عیسی علیه السلام) م
 (می) شراب (بجاست) فتنه در (احیا) در لیک (ما) بزی (کند) ایده (معنای
 اشارتی) نخوت و ناموسمن و امراض قلبیه مزوجه عاتلر بزم دواسی اولان شراب
 عشق سوداسته حیات موهومه کلدی و کیدی حافظ درد ایلر باندی بر عیسی
 نفس لواهل کرم فتنه در که بزم مشتاقلری حیات ایدیه ایلر احیا ایدوب نفاه الله ایلر

و مشاهده *

محصول بیت * جان غمزی آرزوسته کیتدی حافظ دخی عشقه باندی بر عیسی نفسی محبوب فتنه در که بزی
 احیا ایلر بیتنده انفسات وار (وله ایضا)

(نقد هارا بود آبا که عباری کیرند * تاهمه صومعه داران بی کاری کیرند) نقد هارا بونده نقددن مراد هر کسک ظاهر حالیدر
 را ادت تخصیص نقدنرک دیمکدر بود بونده اوله می و اولور می معنای سنده در آبا عیجا معنای سنده در عیار عینک کسر یله هر سنده
 وزنی و صحت و فسادنی بلکه و التونی و کوشی محکه چلقه دیرلر ایا بونده تفتیش و تفحص مراد در و با حرف تنکیرتا بونده
 عریسه حتی معنای سنده صومعه داران الف و نونه جمع اولدی ذوی العقوله صفت اواد یعنیون صوفیان صومعه دارن
 دیمکدر صومعه دار و وصف ترکیبیدر داریدندن صومعه طو نیچی یعنی صاحب معبد بی صکاری اضافتی
 لامیه در و با حرف وحدت همه ادات ۵۷۹ *

و مشاهده جمال الله ایلر مسرور ایدیدی ز بر اوب عقباتی مشکل اولان راه عشقه
 وسیله سز مقصوده وصول امر عبیدر متعنا لله ببرکات اولیاه آمین

وله ایضا *

نقد هارا بود آبا که عباری کیرند * تاهمه صومعه داران بی کاری کیرند *

ای عجب اوله می که نقدله ربعیار طوته لانا دوکلی صومعه طو نیچی مرانی صوفیلر
 برایش اردینی طوته ل (مفردات) (نقد) سرمابه (ها) ادات جمع (را) ادات
 تخصیص (بود) اوله می (آبا که) عیجا که (عیار) نجر به (یا) وحدیثه (کیرند)
 طوته ل (نا) حتی (همه) دوکلی (صومعه داران) عبادتخانه طو نیچیلر (بی کاری)
 برایش آردینی (کیرند) طوته ل (معنای اشارتی) قلب مغشوش و رایج نقد ایدر
 محکه اور یا بوب بیلندیکی (یوم تیلی السرا) ده ۴۸۰ و حالر آشکاره اولدیغی
 کبی یوعاننده دخی آشکاره اولیدی تغییر شکل لاجل الاکل ایدن صومعه طو نیچی
 و کوشه عزاننده عبادت ایدیی مرانی وار باب غرض اولان صوفیلر و عابدلر تفتیش
 ایلر رسوایی خوفندن صوفیلرینی و عبادتخانه ل بی براغوب اخلاص اوزره
 مصلحتلرینه کیدرلر ایدی

مصلحت دیدن آنت که یاران همه کار * بگذارند و خمر طره یاری کیرند *

بنم مصلحت و معقول کورم اولدر که یارلر جمله ایشی ترک ایده لومعجوبک طره سی
 یوکلنی طوته ل (مفردات) (مصلحت) م (دیدن) بنم کورم (آنت که) اولدر که
 (یاران) م (همه) جمله (کار) م (بگذارند) ترک ایده ل (خمر) یوکلن (طره)
 اوک صاج و زلف (یار) م (یا) وحدیثه (کیرند) طوته ل (معنای اشارتی)
 بنم و جمع مردان خدایک معقول و معقول کورد بیکر عتد الله مقبول اولان طریق
 اولدر که واصل الی الله اوله بی دین یاران طریقت جمله خلقسک نظر ننده اولان
 ایشلرینی ترک ایدوب ر یادن و جمع اغراض فاسده دن حفظ ایدینی بلکه قلبدن
 جمع ماسوایی اخراج و احراق ایدینی عشق و محبت یوانی اختیار ایدوب نیچه
 زمان ریاضات و مجاهدات ایلر بلی یوکلنجه سخی ایدوب صفات الله ایلر متصف
 اولقلنی اله کتوره ل

خوش گرفتند حرفان سر زلف ساقی * کرفلکشان بگذارند که قراری کیرند *

مصابلر ساقینک زلفی اوجنی خوش طوندیلر اگر فلک آنلری قورسه که برقرار
 طوته ل (مفردات) (خوش) م (گرفتند) طوندیلر (حریفان) صاحبیلر (سر)
 اوج (زلف) م (ساقی) م (کرفلک) م (شان) ضمیر جمع (بگذارند) قورسه
 (قرار) م (یا) وحدیثه (کیرند) طوته ل (معنای اشارتی) وصال الی الله
 واتصاف بصفات الله دولته ایرمک ایچون عاشق شراب عشق ساقی اولان
 مرشد کالاک فانی فی الشیخ فانی فی الله در دیو صفاتی اوجین و طریق نیچین
 خوش طوندیلر اگر فلک آنلری قورسه و عر مساعد و برسه اول بلا صورتنده اولان

محصول بیت * بنم مصلحت کورم
 اولدر که یاران جیسع ایشی ترک ایده ل و بر یارک طره سنی طوته ل یعنی غیر ایشلری ترک ایدوب برجا نانه تعلق ایلر
 (خوش) گرفتند حرفان سر زلف ساقی * کرفلکشان بگذارند که قراری کیرند خوش بونده ابو کوزل معنای سنده
 سر زلف ساقی اضافتی لامیه لدر فلکشان معنی جهشتدن شان بگذارند مقیددر ضمیر منصوب متصل معنای سنده
 و بگذارند فاعلی تحتنده فلکه راجع ضمیردر که حرف بیان قراری یا حرف تنکیر * محصول بیت * حرفلر ساقینک
 زلفی اوجنی ابو طوندیلر اگر فلک آنلری قورسه که قرار طوته ل یعنی یاران سابقله اختلاط ایدوب کال وصاله مالک اولد یار

اگر فلک ارال باشد فراق دوشور میوب وصاله ثابت قالورل سه قرا رینک باسنی حرف وحدت اخذ ایدوب برقرار طوطولر دیشلر یارد پرده قرار ایشلر (زاغ چون شرم ندارد که نهید بارکل * بلبلان را سزد اردامن خاری کیند) زاغ قرغه وقوز غشون شرم ندارد اوتمز دیکدر که حرف بیان نهید بونده قویه دیکدر با مقول صریحی و برکل غیر صریحی بلبلانرا دیکدر سزد

نعم عظمی ایلر بر خوش قرار طوته ل که ملک وانسان حیران اوله

زاغ چون شرم ندارد که نهید بارکل * بلبلان را سزد اردامن خاری کیند

زاغ چون شرم طومز که کل اوزره ایاغنی قور بلبلاره لایق دراکر بخارک اتکنی طوته ل (مفردات) (زاغ) فارغه (چون) م (شرم) حیا (ندارد) طومز (نهید) قور (یا) ایاغنی (بر) علی (کل) م (بلبلان را) بلبلاره (سزد) لایق در (ار) اگر (دامن) ال (خار) دیکر (یا) وحدتیه (کیند) طوته ل (معنای اشارتی) جیفه خوار زاغ کی جیفه دنیایه طالب اولان حیا سزا اهل دنیا کلابری حیا سز لقرند ن کل کی محبوب ساقی شراب عشق الهی اولان مر شدعالبجاهی تحقیر و تذلیل اقدام ایدر و فیض خدا دن محروم او اورا اما بلبل کی صادق عاشقانه لایق اولان اول خار لک طعن و جفا سنده تحمل ایدوب مر شدند فیض و بوی ریح رجحان المغه سعی ایلر

قوت بازوی رهبر بخوبان مفروش * که درین خیل حصاری بسواری کیند

خوبلر رهبر بازو ستنک قوتی صاعقه زیر او عسکرده بر حصاری بر سواری طوتارل (مفردات) (قوت) م (بازو) عضد و قول (رهبر) م (با) للملابسه (خوبان) محبوبلر (مفروش) صاعقه (که) زیر (در) ق (این) بو (خیل) عسکر (حصار) م (با) وحدتیه (با) للملابسه (سوار) آتلو (یا) وحدتیه (کیند) طوتارل (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق سند خنی اهل دنیا کلابری کی کبر و غرور ایلر محبوبان خدا اولان اولیاء الله زاهد لک و متقیلک و صاحب کرامت لک دعوا سیه قوت قدسیه و عالی مقام لک صاعقه زیر او چوند الله اولان اولیاء الله آرا سنده صاحب تصرفلر و اردر که بر حصاری دکل بلکه بر اقلیمی فتح ایلر و اقلیم وجودده عرش الله کشودند اولان قلب حصاری نفس و شیطانک تصرفدن الوب افتتاح و انشراح ایلر مظهر انوار الهی و منبع علوم لدنیه ربانی ایلر الخذر الخذر که مر دود اولیه سن

یارب این بجه ترکان چه دلیرند بخون * که بترمه هر لحظه شکاری کیند

یار بی بوتلر داده لقان ایتمکده نه عجب بهادرلر که هر لحظه مره تیر یله بر شکار طوتارل (مفردات) (یارب) م (این) بو (بجه) یآوری (ترکان) محب و یاور و ترکلر (چه) نه عجب (دلیرند) بهادرلر در (بخون) قانه (با) للملابسه (تیر) اوق (مره) کپلر (هر لحظه) م (شکار) م (با) وحدتیه (کیند) طوتارل (معنای اشارتی) ای قادر بچگون اولان ریمه عجب بو محبوب زاده رووارث محمدی اولان ولیلر طالب حق اولنلر قانی دو ککده و شهوات نفسانیه دن تخلص ایدوب (موتوا قبل ان تموتوا) سریننه مظهر ایتمکده نه عجب بهادرلر و نه عجب کیمیا نفسلر در که نم نکاهلر یله و نظرجان بخشلر یله هر لحظه نیجه قلبی حقدن غافل اولمش اهل ضلالتلری راه هدایت کتور و ب قبلر بینی جذبه رجساله و فیض سبحان ایلر صید ایدوب مظهر انوار تجلیات خدا ایشلر در منتهای بیکر کانه

رقص

استانست کیننده متاع مزیه اضافتی پیانیه در شکاری باحرف وحدت * محصول بیت * عجباً بوتلر بجه لری نه عجب مقد ملردر قان دو ککده که مره تیر یله هر دم و هر نفس بر صید طوتارل یعنی هر ساعت بر عاشق قان دو کرل ترک کیمیه دیرل سابقاً مفصل بیان اولمش ایدی تکراره احتیاج یوق

(رقص بر شعر خوش و ناله نی خوش باشد * خاصه رقصی که درودست نکاری کیند) رقص دوتلک خاصه صادق تخفیفله در ضرورت وزن ایچون رقصیده یا وحدت نوعیه در که حرف را بط صفت در و ضمیر غائب رقص ثانی به راجع در نکاری یا حرف وحدت * محصول بیت * لطیف شعر اوزریننه و ناله نی اوزریننه یعنی بوتلرک شوق و ذوق یله رقص خوشدر خصوصاً بر رقص که اول رقصده

۵۸۱

رقص بر شعر نزنوالله نی خوش باشد * خاصه رقصی که دران دست نکاری کیند

لطیف شعر اوزره و ناله سی اوزره رقص خوشدر خصوصاً شول بر رقص که آند بر محبوبک الی طوتارل (مفردات) (رقص) حرکت موزونه (بر) علی (شعر) م (نزه) لطیف (ناله) م (نی) قاشق (خوش) م (باشد) اوله (خاصه) خصوصاً (رقص) م (یا) وحدتیه (دران) آند (دست) م (نکار) محبوس (یا) وحدتیه (کیند) طوتارل (معنای اشارتی) قلبی حی و نفسی میت اولوب جذبه رجحان ایلر و غلبه حال ایلر بلا اختیار رقص و سماع خوشدر و حلالدر خصوصاً شول بر رقص که آند بر محبوب خدا مر شد کمالک (یدالله فوق ایدیهم) آیت کریمیه مؤید الی و دست و انا بنی طومش اوله

حافظ انبای زما راغم مسکینان نیست * زین میان کر توان به که نکاری کیند

حافظ انبای زمانه به مسکینلر غمی بوقدر اگر ممکن ایسه یک که بو اورتادن برکنار طوتارل (مفردات) (حافظ) م (انبای زمان) م (را) ادات مفعول (غم) م (مسکینان) م (نیست) بوقدر (زین میان) بو اورتادن (کر) اگر (توان) ممکن ایسه (به که) یک و حسن که (کناری) برکنار (کیند) طوتارل (معنای اشارتی) ای حافظ که چه تعاون علی البر و التقوی لازمدر زیر بورا عشق عقبات مالا یحصاسی اواد یفسندن بر راهسان معین و مظاهر محتاجدر لکن زمانه متصوفه لرنده و سالکرنده (رجاء ینهم تراهم رکعاً سجداً) آیت کریمیه سرنجه اصحاب رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم و رضوان الله علیهم اجمعین حضراتک مر جتسری و محبتلری و معاونتلی بوقدر بو انبای زمانک آرا سندن ممکن اولدقجه طشره چیغنی و عزت اتمک امر لازمدر * و له ایضا

دیدم بخواب خوش که بدستم پیاله بود * تعیر رفت کار بدولت حواله بود

کوزل دوش ایلر کوردم المده پیاله واریادی تعیر اولندی ایش دولت حواله اولدی (مفردات) (دیدم) کوردم (با) للملابسه (خواب) دوش (خوش) م (بدستم) المده (پیاله) قدح (بود) واریادی (تعیر) م (رفت) کندی (کار) ایش (بدولت) دولت (حواله) م (بود) اولدی (معنای اشارتی) (الدنیا کلمه الثتم) خبری سرنجه بحمد الله و توفیقه کوردم که المده عشق و محبت شرابشک قدسی واریادی اسامندن و قلمیدن عشق الهیدن غیری مملوب ایدی تعیر اولندی و حسن ظنم حضرت الله شوبله اولدی که کاریمز دولت ابدیه به حواله اولدی و عشقه سلطنت ابدی کورندی

چل سال رنج و غصه کشیدیم و عاقبت * تدبیر آن دست شراب دوساله بود

فرق یل رنج و غصه چکدک و عاقبت اتمک تدبیری ایکی بیلاق شراب الله اولدی (مفردات) (چل) فرق (سال) یل (رنج) م (غصه) م (کشیدیم) چکدک (عاقبت) م (تدبیر) م (آن) اول (با) للملابسه (دست) ال (شراب) م (دو) ایکی

۱۴۶

رقص

اولدی یعنی دافع الم و غم یاده درینیه در (آن ناله مراد که بخواستم زبخت * درچین زلف آن بت مسکین کلاله بود) ناله مراد اضافتی پیانیه در که حرف را بط صفت بخواستم حکایت حال ماضی الزدم دیکدر کلاله مکرر بیان اولمشدر

برنگاره دخی احتیاج بود قدر * محصول

بیت * اول مراد نافه سی که فی طالعهدن
ایستردم اول مشکین کلاه بتک چین
زلفنده در حاصلی جالالت وصالی مراد در
(از دست برده بود بخار غم سحر *
دولت مساعد آمدی در پیاله بود)
بخار غم اضافتی بیایه سحر سحر حلال
واقع اولش * محصول بیت غم خاری بنی
الذن ایلشدهی سحر یعنی بنی المش ایدی
اما دولت مساعد کلدیکه پیاله ده می
وار ایدی یعنی پاده حاضر بولندی و خوار
غمی دفع ایدی یو خسه ایشم تمام
اولش ایدی (خون میخورم و لبیک
نه جای شکایت * روزی مازخوان کرم
این نواله بود) روزی پای اصلیه ابله رزق
معناست در مایه اضافتی لامیه در خوان
کرم بیایند نواله بونده نعمت معناست در
* محصول بیت * فان ایچرم اما شکایت
بری دکل یعنی زحمت و مشقت چکر م
اما شکی دکل شا کرم زیرا بزم نصیب
نعمت خوان کردن یعنی کرم و لطفدن
بواقعه در حاصلی از لدن بزم مقدر اولان
خون جکر له بکنم کدر مصراع اواده
لبیک برینه لیکن بازان نواله وزن کلامه خلل
و برمش بعضی نخنده مذکور بیت بویه
واقعه در آستان میکه خون میخورم مدام
* روز نخست چونکه همبیم حواله بود)
روز نخستن مراد قضا و قدر کو نیدر
* محصول بیت * آستان میکه ده داما
فان ایچرم چونکه روزا زلده بکا بو حواله
اولدی انجی یعنی داما بلا و مشقت
چکر م زیرا روزا زلده تقدیر بر دانی بکا
بونی تبیین ایدی همان عیش و سرور
تعیین ایدی (نالان و داد خواه بخانه
میروم * کانجا کساد کار من از آه و ناله بود)
نالان صفت شبهه در و داد خواه وصف
ز کبی کانجا که حرف تعلیل کساد بونده

(سال) ییل (ها) مقداریه (بود) اولدی (معنای اشارتی) فرق سنه ریاضات
و مجاهدات و زهد و تقوی ایله درد و بلا چکدم تا که کبری و عجبی و ذمایم اخلاقی
و شهوات نفسانیده بی از آله ابدیم و طهارت قلب ایله انوار تجلیات الهیه به ایدم
دیو عاقبت ازلی اولان عشق الهی شرابی اله کلدیکه و توش اولد بخه مرادم
حاصل اولدی و قلمیده انکشاف انوار جلال الله ظهور بولدی

* آن نافه مراد که میخواستیم زینت * در چین زلف آن بت مشکین کلاه بود *

اول مراد نافه سنی که بختن ایستردم اول مشکین پرچا و محبوب زلفی بولکنده ایدی
(مفردات) (آن) اول (نافه) مسک کو بکی (مراد) م (میخواستیم) دیلدم
(ز) من (بخت) م (در) فی (چین) بو کلام (زلف) م (آن) اول (بت)
محبوب (مشکین) مسکو (کلاه) پرچم (بود) ایدی (معنای اشارتی)
اول و آخر مراد و مقصودم اولوب بخش یک حجاب الله اولان مسک نفحات
انس الهی و ریح رحان شهنشاهی بی نیجه مدت بخت و طبا ایدم ایستردم و دماغ
جانم معطر اولسنی دیلدم بحمد الله اول مشکین واصلی الا عالی صفات جلیله
صاحبی اولان حضرت الهیک تجلی صفاتند و غیب هویته ایدی اول دولتی
دخی جله عللینک دواسی اولان عشق الهی سبیل بولدم و دماغ جانم معطر قیلدم

* از دست برده بود بخار غم سحر * دوات مساعد آمدی در پیاله بود *

غم خاری سحر وقتی بنی الذن ایلش ایدی دوات مساعد کلدی و پیاله ده شراب
وار ایدی (مفردات) (از) من (دست) ال (برده) ایلش (بود) ایدی (خار)
سر خوش (غم) م (م) خیر (سحر) م (دوات) م (مساعد) معین (آمد)
کاردی (واو) حالیه (می) شراب (در) فی (پیاله) قدح (بود) ایدی (معنای
اشارتی) ظهور نفحات رحمت بی شمار الهی و فیوضات نعمت نامتناهی اولان
وقت سحرده تا ذات مشاجات خداده ایکن غم تعلقات ماسوی سر خوشی
و حجابات نفس و هوی و پهلوی خانه تجلی خدا اولان قلب اوینی یغمایه و ربوب
عنان قلبی الذن کیدر مش ایدی بحمد الله (ان الملوك اذا دعوا لقریه افسدوها)
آیت جلیله می سر نبجه تخت قلمیده ساکن اولان سلطان عشق معین و ناصر اولوب
برجذب رحان ایله جله غم و اندیشه بی دفع ایدی

* خون میخورم و لبیک نه جای شکایت * روزی من زخوان کرم این نواله بود *

فان یرم لکن شکایت بری دکلدر کرم سفره سندن بزم رزق و نصیم بوطعام
اولدی (مفردات) (خون) فان (میخورم) یرم (لبیک) ادات استدرک (نه) نفی
(جای) بر (شکایت) م (است) در (روزی) رزق (من) بن (خوان) سفره
(کرم) م (این) بو (نواله) طعام و لقمه (بود) ایدی (معنای اشارتی)
عون و نصرت خدایی کور که باعث ترقی و قطع مراتب و سبب ارتفاع و نیل اقصای
ما آرب جیع محبوبان خدا اولان انبیاء عظامک مبتلا اولد قلری اشد البلایه گرفتار

* اولوب *

فتح باب معناست در * محصول بیت * ایلکله رک و تظلم ایدم رک میخانه به کیده یرم زیرا میخانه ده بنم ایشم فتح بابی آه و ناله
دندر یعنی پیر معان بنم آه و ناله می ایشیدوب بکا مرحت ایدوب فتح باب ایدر) هر کونکاشت مهر و زخونی کلی نجید * در رهگذار یاد
نکته بان لاله بود (نکاشت فعل انفی ماضی در مدی دیگدر رهگذار او غرافی و یکدیری پاده اضافتی لامیه نکته بان
یا حرف وحدت و یا تکبیر نجید فعل نفی ماضی در مدی دیگدر رهگذار او غرافی و یکدیری پاده اضافتی لامیه نکته بان
یکجی به دیور لاله به اضافتی اسم فاعلک

مفروضه اضافتدر * محصول بیت *
هر کیمسه که محبت تخمینی صاچمدی
و بر کوزلدن کل در مدی یعنی تمنع اولدی
اول کیمسه بل یکیدنده لاله یکجی
اولدی یعنی تضییع اوقات ایدوب
عربی ضایع ایلدی زیرا بل یکیدنده
لاله تقدیر ثابت و پایدادر معلوم
و مشخصدر (بر طرف کلشنم کدر
افساد وقت صبح * آندم که کار مرغ
سحر آه و ناله بود) بعضی نخنده ده سحر
برینه چمن دوشش ایکسیده بللدن
کنا بتدر کلشنم میمی معنی جهتنده
کدره عقید در کدرم آفتاد دیگدر
* محصول بیت * یعنی صباح
وقتند کلشن جانبته او غرام واقع اولدی
اولد مکه بلبلک ایشی آه و ناله ایدی
یعنی بلبل فریاد و فغان ایلدیکی حینه
طرف کلشنه کدر ایلدم (دیدم شعر
دلکش حافظ مدح شاه * هر بیت ازان
سفینه نه از صدر ساله بود) شعر
دلکش اضافتی بیایه در دلکش وصف
ترکیبدر کوکل چکبی یعنی آلبی مدح
یا حرف ظرف و شاهه اضافتی لامیه در
سفینه چونک جسنندن بر نوعدر که
بوزمانده زیاده شیوع اوزره در اما بونده
دیوان مراد در * محصول بیت *
ظرف کلشنه وارنبجه کور دک شاهک
مد حنده حافظک دلکش شعرینی
هر بیت اول دیواندن بوزر ساله دن
بک ایدی یعنی شاهک مد حنده حافظک
دیوانده هر بیت سارک بوزر ساله سندن
مفید ایدی بویته سفینه بی کبی
معناست اخذ ایلین و رساله معناست اخذ
ایلین سفینه دن خبر دار دکل ایش
آن شاه تند حله که خورشید شیرکبر
* پیشش بروز معر که کستر غزاله بود)

آن شاه ساقدن بللدن و تند حله به اضافتی بیایه در تند حله وصف ترکیبدر که حرف رابط صفت خور شید شیرکبر
اضافتی بیایه در شیرکبر وصف ترکیبدر از سلان طونجی دیگدر بو ترکیب اضافتی مصراع ثانی به مر هو ندر پیشش
ضمیری شاهه را جسد بر روزیا حرف تا کید ظرف زیرا روز ظروف زمانیه دندر ادات ظرفه احتیاجی بوقدر معر که به

اضافتی فی معناسنه در معر که اسم مکندر عرک بعز دن یعنی نصر با بدن صواش برینه درل تاسر معرک ده دیرل
زالک ضعیله معرکده دیرل اما بجم صواشده استعمال ایدر معار که معنا سنه غزاله بوند آهوبره یعنی کیک بو زاغسی
کونشه ده غزاله دیرل پس خورشید ذکر انکیچوندر * محصول بیت * اوکسکین جله لی شاه که از سلان طوبی کونش
یعنی از سلانی نصر فنه آلان کونش بونک معناسی بود که برج اسد کونشه مخصوص بر رجدر انکیچون خورشید
شیر کبر دیدی ایدی بو صفتی خورشید اول شاهک او کند صواش کونشه الیزبون آهوپچه در یعنی هیچ نسته به
مالک دکلدر خواجه بو بینه صنعت
علو ابراز ایش بعض نسخهده مختص بی
بو یله واقعدر (کل بر جریده گفته حافظ
همی نوشت * شمری که نکته ایش به
از صدر رساله بود) جریده بر نوع
بجموعه در که ابکی جانیدن آچلوب او قونور
اما زما غزده کیلدر گفته حافظدن مراد
شمریدر و همی نوشت مقدم معقولیدر
شمری گفته دن بدادر و یا حرف وحدت
نوعیه که حرف رابط صفت نکته ایش
بو یاده حرف وحدتدر و نکته مبتدا
وما بعدی خبری * محصول بیت *
کل جریده بجموعه سنه حافظک شمرینی
بازاردی اون گفته بر شمردر که بر نکته سی
سارک یوزر ساله سندن یک ایدی یعنی حافظک
هر بر نکته سی سارک یوزر یواندن اغ و اعلا در
(آتش فکند در دل ببل نسیم باغ * زان
داغ سر بهر که بر جان لاله بود) نسیم
باغ فکند کافعی و آتش معقول صریحی
و با قیسی غیر صریحی زان ادات تعلیل
داغ سر بهر اضفتی بیانه در سر بهر
آغزی مهرل دیچک برده استعمال
ایدرل کچه افسته باشی مهرلی
دیچکدر داغ سر بهر آغزی مهرلی داغ
لاله نک داغنی مهره تشبیه ایچشدر
* محصول بیت * نسیم باغ ببلک یورکنه
آتش بر اقدی اول آغزی مهرلی داغدن
او توری که لاله نک جا نسته در یعنی
لاله نک داغدار اولدینی ایچون ببلک
جاننه و دنه آتش صالیدی حاصلی
لاله نک آتشناک و داغدار اولدینی
ببلک دانی یا ندردی (وله ایضا)
(نه هر که چهره بر افروخت دلبری داند *
نه هر که آینه سازد سکندری داند)
نه هر که بویاسنک اوائلنده واقع اولان
ادات نفی معنی جهتنده ردیف واقع اولان
فعله مقید در نداد تقدیرنده که اسندر
کیم معناسنه چهره جیم عجمینک کسر یله

۵۸۴

اسرار عشقی بیان ایدی کوردک سفینه کی طای مطلوبه ایشدر بر حافظ دیوانک
هر بریدی یوزر ساله دن یک ایدی

آن شاه تند جله که خورشید شیر کبر * پیشش برون معر که کتر غزاله بود *
اول محکم جله لوشاه که ارسلان طوبیجی خورشید جک کونشده انک اوکنده کتر
وضعیفک غزاله ایدی (مفردات) (آن) اول (شاه) م (تند) غضوب (جله) م
(خورشید) کونش (شیر کبر) ارسلان طوبیجی (پیش) اولک (ش) ضمیر
(با) للملابسه (روز) کون (مهر که) جک (کتر) ضعیف (غزاله) جبران (بود)
ایدی (معنای اشارتی) شاه اوله بر شاهدر که انک قهر و جلالت اوکنده اسد
برجنده اولان شمس بلکه مقام عالیده اولوب انوار حقک مظهری اولان اولیاء الله
خوف واجلال خدا دن جک کونشده غزاله نک ضعیفی کبی ضعیف ناجیه و محو
متلاشی فی تمیز اولور

آتش فکند در دل ببل نسیم باغ * زان داغ سر بهر که بر جان لاله بود *
باغک باد نسیمی ببلک کو کانه آتش بر اقدی اول مستور داغدن که لاله نک جانی
اوزره ایدی (مفردات) (آتش) م (فکند) بر اقدی (در) فی (دل) کوکل
(ببل) م (نسیم) صباح یلی (باغ) م (ز) من (آن) اول (داغ) م (سر بهر)
باشی مهر او یعنی آچلمش (بر) علی (جان) م (لاله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی)
اول خوف اجلال باغ وحدتک ببل اولان عارفک قلبنه بر آتش بر اقدی که بر آتش
بکره من و اول دروننده اولان خوف عظمت آتشک داغنی و الم اضطرابی آچلمش
لاله نک جانی اوزره اولان داغ کی جاننده کبر لبوب خلق عالدن بر فردا اظهار ایدی

وله ایضا

نه هر که چهره بر افروخت دلبری داند * نه هر که آینه سازد سکندری داند *
هر کیم که چهره سنی شعله لندردی دلبرک یله بیلز هر کیم که آینه دوزه اسکندرک
یله بیلز (مفردات) (نه) نفی (هر که) هر کیم که (چهره) صورت (بر) زان (افروخت)
شعله لندردی (دلبر) م (یا) مصدریه (داند) یله (نه هر که) م (آینه) م
(سازد) دوزه (سکندر) بر حکیم پادشاهدر (یا) مصدریه (داند) یله (معنای اشارتی)
هر رفتون شتابی تحصیل و جمع علوم رسیدی بی جمع ایله قبل و قالدن دقیق و بارک اجاث
علوم عقابله زده تصرفاته دهر بلر کی عقلنه مغرور اولوب خلقه علمله چهره
شعله لندردن و حسن صورت کوسرتن علماء ظاهر اسرار دیندن خبردار اولدنجه محبوب
خدا کیدر بیلز و عالم بالله اوله من و هر بر کیمه که چوق چوق نافله صوم و نماز
و چوق اوراد و اذکار و دعا و نیاز و چوق ریاضات و پرهیزات ایله قابنی آینه ساز
ایتنک ایله آفره اشراقیون کی ریاضتک خاصه سی اولان بعضی استدر اراجا خارق عاده
ظهور ایتنکله مغرور اولوب توتون کی و انقبه کی دخی اشنع بدعتلری مرتکب ایکن

اسکندر

یوزه دیرل رویله مراد در بر حرف تأکید افروخت فعل ماضی مفرد غالب بالکندردی بونده متعدی واقع اولش لزوم نیویز
ایلسین مالا یجوزی التزام ایش دلبری مضاف محذوفدر تقدیری آیین دلبری دیچکدر یا حرف مصدر * محصول بیت *
هر محبوب که چهره سنی بالکندردی یعنی کند بینی کوز لندردی حاصلی صاحب جمال اولدی دلبرک بیلز یعنی کرکل
الخلق آیین واسلو بن بیلز هر آینه دوزن دخی یعنی هر آینه بی اسکندرک طرفتی بیلز حاصلی آینه اسکندری کی بر آینه به
وضع قادر کل مقصود بود که الله تعالی هر کیمه بر نوع خاصه و بر در لو قابلیت قومشدر که خلقی بونکله بر بندن ممتاز اولمشدر

۵۸۵

اسکندر یونانی کی حکیم صادق خلق و شیخ خلق و مرشد لک دعواسن ایتنکله کندردن
محو و فنا اولوب مؤبدن عند الله اولدنجه مرشد کامل اوله من سلطام یم مولانا
قدس سره الاصلی یوزر * بیت * چون بسی ابلیس آدم روی هست *
پس بهر دستی نشاید داد دست *

نه هر که طرف کله کچ نهاد و تند نشست * کلاه داری و آیین سروری داند *
هر کیم که کلاهک کناری اگری قودی و کبرله اوتوردی تاج دار اولان پادشاهلنی
و سرورک عادتنی بیلز (مفردات) (نه) نفی (هر که) م (طرف) کنار (کله) م
(کچ) اگری (نهاد) قودی (تند) غضوب (نشست) اوتوردی (کلاه داری)
کلاه طویجیاق (آیین) عادت (سروری) اولوایق (داند) یله بیلز (معنای
اشارتی) هر بر کیمه که بن شیخ کاملدن خلافت تاجنی کیدم دیومریلک دعواسیله
خلقدن اعراض و عزات صورتن طوتوب واستغنا ایله مر اقبه و مشاهده و کرامت
کوسرتوب عظمت و جلالت ایله و بر اضا صلاحت ابدال خداری ضبط و پسان
ایدوب کبرله مسند مشیخته اوتورمهله من طرف الله تاج دار اولان شاهان حقیقتک
و مشایخ کبارک سرورکی آیین و تصرفات معنویله بر یله بیلز

هزار نکته بار یکتر زمو اینجاست * نه هر که سر بر آشد قلندری داند *

بونده مویدن اینجه رک یک نکته وارد یوله دکلدر هر کیم که باشنی تراش ایده
قلندرک یله یعنی بیلز (مفردات) (هزار) یک (نکته) م (باریکتر) اینجه رک
(ز) من (موی) قیل (اینجا) بونده (است) در (نه) نفی (هر که) م (سر)
باش (بتراشد) بونه (قلندر) ابدال خدا (یا) مصدریه (داند) یله (معنای
اشارتی) بوراه هشته و طریق معرفه الله هده صدهزار عقبات و عاقلک عقلی
ادراکندن عاجز اولدینی صد هزار قیلدن اینجه اسرار دقیقه زواردر هر بردیابی
رک ایدوب گوشه عزات اختیار ایدوب مرشد صورتنده اوتوران سیرت اهل الله
آشنا اولوب حرم قدس الهی نک پرده دارلری و اسرار لدنیه نک امنای خنکارلری
قلندران حقیقت و ابدال الله لر کی ارشاده قادر اوله بیلز

وفا وعهد نکو باشد از بیاموزی * و کرنه هر که تو بیستی ستمگری داند *

وفا وعهد ایودرا کر او کر نورایسک بوخسه سن هر کیمی که کوررسک ظالملاق
بیلور (مفردات) (وفا) م (عهد) قول و قرار (نکو) ایو (باشد) اوله (ز) اگر
(بیاموزی) او کر نورایسک (و کرنه) بوخسه (هر که) م (بیستی) کوررسن (ستمگری
ظالملاق) بیلور (معنای اشارتی) اگر مرشد صادقدن و ابدال خدادن برینی
بولوب حضرت الله ایله اولان عهد و وفا نک یولنی و امرارنی او کر نور ایسک زباده
ایودرو آثار هدایتدر بوخسه هر کیمی که کوررسک ظالملاق بیلور و ابلیس کی
صورت حقه سنک بولکی اوروب سنی ضلالتده و اسرار دیندن محرومبده قوبوب
سکا ظم ایش اولور

۱۴۷

ل

(نه هر که طرف کله کچ نهاد و تند نشست * کلاه داری و آیین سروری داند) طرف
کله گوشه کله دیچکدر کچ نهاد اگری
قودی یعنی کلاهنی اوندانه باشنه قودی
تند نشست تند کسکین و باوز معناسنه در
بونده تکبر و غضب مراد در کلاه دار
وصف ترکیبدر دار بندن و یا حرف
مصدر مضاف محذوفدر تقدیری آیین
کلاه داری و آیین سروری بو کامعطوف
* محصول بیت * هر کیمه که باشنه
کلاهنی اوندانه اگری قودی و تکبر
و غضبیه اوتوردی کلاه عدارلق
و سرورک آیین و اسلو بن بیلز یعنی همان
بو اوضاعله سرورک و سردارلق اولز
دخی نیجه شرطلری وار دیچکدر
(هزار نکته بار یکتر زمو اینجاست *
نه هر که سر بر آشد قلندری داند)
باریک اینجه ترادات تفضیلدر قلندر
عجم دیارنده بر بولک اهل ضلالت طائفه در
رومک ابداللری کی فاشن و کرپکن و سائر
محسنان تراش ایدر * محصول بیت *
قیلدن اینجه رک یک نکته وارد
هر کیمه که محسنان تراش ایدر قلندرک
بولور کل یعنی آیین قلندری همان فاش
و کرپک تراش ایتنکله دکلدر بلکه بونده
قیلدن اینجه رک نیجه شرائط و طرائق
وارد و وفا وعهد نکو باشد از بیاموزی *
و کرنه هر که تو بیستی ستمگری داند) وفا
وعهد جیع نسخله و او طافقه ایله واقع
اولش ترادف شکلیله اما قیاس اضافت
ایدی عهد و وفا معناسنه * محصول بیت *
وفا وعهد ایودرا کر او کر نورسک یعنی
او کر نک می ایددینورسک بوخسه
هر کیمه بی که سن کوررسن ستمگرک بیلور
یعنی هزاربلاک و مر دملک و احسان کسب
ایچکدر بوخسه ظالمکله هر کیمه قادر در

(مدار نقطهٔ بینش زخال نست مرا* که قدر کوهر یکدانه کوهری داند) مدار اسم مکان دورایند. جگ بردیقدر اما سنبیل
تعبیر ایدر لر نقطهٔ بینش دن مراد یکقدر و اضافت لامیه و بیانه در زخال زای مفرده تحسین کلام ایچون کلشدر و توبه اضافت
لامیه در که حرف تعلیل قدر کوهر یکدانه اضافتی لامیه و بیانه در کوهری یا حرف نسبت * محصول پیت * بنم نقطهٔ بینشک
سپی سنک خالکدر یعنی بنم کوزمک بیکنک نوری سنک خالکدندر حاصلی خالک کوزمندن کیتز زرا یکدانه کوهرک قدرینی
کوهری یا ویر یعنی سنک خالک کوهر

کوهری بیاور یعنی سنک خالک کوهر
 یکدانه در بنم چشم ایسه کوهری چوق
 بر کوهر بدر پس انک قدر بنی بواویر بلور
 (توبندی جو کدبانان بشرط من دمن *
 که دوست خود روش بنده پروری داند)
 من در کراواجر ت معناسنه که حرف تعلیل
 روش اسم مصدر در پروریش یعنی عادت
 وفانون بنده پرور وصف ترکیب در
 پروریدن و یا حرف مصدر قول بسلجیک
 و اضافت بیایسه در * محصول بیت *
 خطاب عام طریقله پرور سن جانانه
 خدمتی کدالری اجرت و کرااله ایله
 زیراجانان بنده پرورلک رویشنی خوب
 بیاور البته محبت و شفقتله خدمت ایلدنی
 بلور واکا خدمتی مقدار نجه رعایت
 ایلریرا صاحب سعادت و نجه قول
 و خدمتکار صاحبیدر حاصلی سن اکا
 عاشقانه خدمت ایله اول سکا البته رعایت
 ایلر (در آب دیده خود غرقه ام چه چاره
 کنم * که در محیط نه هر کس شنآوری
 داند) آب دیده خود اضافی لری لایه در
 غرقه های رسمی علالت نقلدر یعنی
 هریدن بجای به تفکک نشاید که حرف
 تعلیل محیط اصلنده بحر محیط ایدی ضرورت
 و زنجیر مضاف حذف اولندی شناور
 صوده بوزنجه درلر و یا حرف مصدر
 حرف ننی داند مقیددر * محصول بیت *
 ندی آب دیده مده غرقم نجه ایدوب
 نه چاره ایلیه بیکه بحر محیطده هر کیمسه
 شناورلک ایده من یعنی بنم کوزم باشی
 دریای محیطدر بن ایسه کوزم یاشنده
 غرقم پس نه چاره ایلیه بیکه بحر محیطده
 شناورلکه قادر دکام (غلام همت آن
 رند عاقبت سوزم * که در کد صفتی کیمیا
 کری داند) غلام همت آن اضافی لری
 لایه زردر و رند عاقبت سوز بیایه عاقبت
 سوز وصف ترکیبدر سوزیدن عاقبت

✽ غلامی ✽

(ببایستم دل دیوانه وندانستم * که آدمی بچه شیوہ پری داند) ببایستم فعل ماضی متکلم وحده لغت جسنجدہ اوبیاندم
واو بنادم دیگر لازمہ متعدی بیندہ مشترکدر اما استعمالہ الدردم معنائہ در اکثری بودا بی آوچلہ او بننان او بنردہ
استعمال ایدر مثلانرد او بنندہ و شطرنج

و ناوله او بنده دل دیوانه اضافتی بیانیه در
و باختن مفعولی و او حرف حال ندانستم
مصراع ثانی به مروه ندر که حذف بیان
آدمی و انسی کسر هزه ایله و انسان بو معنایه
در پس ادمی زاده آدم اوغلی دیمکدر
و یا حرف وحدت شیوه پری اضافتی
لامیه در * محصول بیت * دیوانه کوکلی
آلدر دم حال بو که بتلم مکه بر آدمی زاده
پری بیلور شیوه سین یعنی آدمی زاده پری ایشتی
ایشلدیکنی بتلدم حاصلی آدم اوغلی پری
شکلته متئل اولد یعنی بتلدم کوکلم
الدر * پنجه (بعدو چهره هر آن کس که
شاه خوبان شد * جهان بکیردا کرداد
کستری داند) بقدر و چهره یا حرف سبب
تقدیری بلطافت قدو چهره در داد کستر
وصف ترکیبدر عدل دوشینی دیمکدر
یعنی عدالت ایلی * محصول بیت *
قد و چهره لطافتله هر اول کیسه که
شاه خوبان اولدی جهانی طو تار یعنی
تمام جهان به پادشاه اولور اگر عدالت ایلی
بیلور سه یعنی عاشق اولان بنده ره
عدالت ایدوب جور و ظلم اوزره اولم سه
(نظام دلکش حافظ کسی شود آکس
* که اطف طبع و سخن گفتن دری داند)
نظم دلکش اضافتی بیانیه در و حافظه
اضافتی لامیه کسی یا حرف وحدت که
حرف رابط صفت اطف طبع اضافتی
لامیه در سخن گفتن مقدم مفعولیدر
و دری به اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
دری فارسینک فصیحینه در پر بو ناک اصلی
بودر که بهرام کور زمانه و سلطنتنده
بساخت ایلد بکه قبوسنده فارسی دبل
سویه شهر و احکام و بروات فارسی دبل
ایله یازله حاصلی قبوسنده غبری دل
استعمال اولمسون دیو تنبیه ایلدی پس
بودلی ناک قبوسنه نسبت ایدوب دری دبلدر

(بحسن خلق و وفا کس یار مازسد * تراد رین سخن انکار کار مازسد) بحسنی یا حرف ظرف حسن کوز لک خلقه اضافتی مصدرک فاعله اضافه اضافتیه رت را سکا دیکدر انکار رتکار اضافتی مصدرک مفعولاه اضافه اضافتیه و مایه اضافه اضافتیه لامیه در رسد بونده لایق دکل معنانه در تنکیم شیخ سعدی بوسانده ایجاب صورتند * ایراد الیش * بیت * مرا و دارسد کبریا و منی * که ملکش قدیست و ذاتش غنی * و سلطان بیور * بیت * مرا رسد که ز دست تو تانم گفتن * شنیدم آیت تو بوا الی الله از اب حور * محصول بیت * حسن خلقه و وفادار فاعله کیسه بزم یارمزه ارشمن یعنی بومعنازده کیسه بزم یارمزه کی دکل خطاب عام طریقه بیور سکا بوسوزده یعنی بزم یارمزه کی کیسه دکل سوزمزه بزم ارشمنه انکار لایق دکل حاصلی بزم یارمزه هر قدر که تعریف ایلک سکا بزم تعریفه دخل و انکار لایق دکل (بحق صحبت دیرین که هیچ محرم راز * یار یکجهت حق کزار مازسد) بحق یا حرف قسم صحبت اضافتی لامیه در و دیرینه بیانه که حرف بیان قسم محرم راز اضافتی لامیه در یار یا حرف صله رسد متعلق یکجهته اضافه بیانیته در حق کزاره اضافه اضافت کذلک کزار اوده مک و ادا الیک معنانه اوله زایله در غیر بسی ذالده در غفلت اولمده که چوق کیسه بوند غافلدر * محصول بیت * اسکی صحبت حقیچون که هیچ بر محرم راز بزم یکجهت و یکدل حق ادا ایدینی یارمزه ارشمن یعنی حق شناسلق و حق کزار فاعله بی نظیردر (اگر چه حسن فروشان بچلو آمده اند * کسی بحسن و ملاحظت یار مازسد) حسن فروشان (اگر چه) م (حسن فروشان) حسن صایجیلر (بچلو) جاوه به (آمده اند) کشلردر (کسی) بر کیسه (با) للملا بسة (حسن) م (ملاحظت) کوز لک (یارما) بزم یارمزه (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) اگر چه مظاهر انوار الهی و متصف بصفات الله اوافله کشف و کرامتله و انواع اسرار معرفتله بوعالم کونده ظهوره کلس نیجه مردان خدای واردر لکن حسن و ملاحظت و نصرف و قدرنده بزم یارمزه ارشمن هر نه قدر قوت قدسیه سی اوله دخی خدا باشد جدا نباشد

وله ایضا

بحسن و خلق و وفا کس یار مازسد * تراد رین سخن انکار کار مازسد

حسن و خلق و وفاده کیسه بزم یارمزه ارشمنه سناک بوسوزده انکار که بزم ارشمن (مفردات) (با) للملا بسة (حسن) م (خلق و وفا) م (کس) کیسه (یارما) بزم یارمزه (نرسد) ارشمن (تر) سناک (درین سخن) بوسوزده (انکار) م (کار) م (ما) بزم (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) بزم محبوب حقیقین اولان حق سبحانه و تعالی حضرتلر بک ذاتند و صفاتند و حسن و خلق و وفادارند مثلی و نظیری بوقدرای منکر سناک بوسوزده انکار که تمت محض در سناکه بزم ارشمن و جدالز بوقدر

بحق صحبت دیرین که هیچ محرم راز * یار یکجهت حق کزار مازسد

صحبت قدیم حقیچونکه هیچ راز محرمی بزم دوستلق حقی ادا ایدینی صادق یارمزه ارشمن (مفردات) (با) فسیه (حق) م (صحبت) مصاحبت (دیرین) قدیم (هیچ) قطعنا (محرم) م (راز) سر (با) للملا بسة (یار) م (یکجهت) صادق (حق کزار) حق اوده یعنی (ما) بزم (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) روز زانده و عالم ارواحده حق تعالی الله (الست بر بکم قالوا بلی) الله اولان صحبت حقیچون محرم راز اولوب عارف بالله اوللرک کلسی اعتراف عجز ایدوب بزم (لایضیع اجر الحسین) اولان محبوب حقیقیرک ذات و صفات بچونک کنه و حقیقینی ادراکدن عاجز اولد قلردن (ماعرشک حق معرفتک بامعروف) دیشلردر

اگر چه حسن فروشان بچلو آمده اند * کسی بحسن و ملاحظت یار مازسد

اگر چه صاحب حسنلر جلوه به کشلردر حسن و ملاحظت * بر کیسه بزم یارمزه ارشمن (مفردات) (اگر چه) م (حسن فروشان) حسن صایجیلر (بچلو) جاوه به (آمده اند) کشلردر (کسی) بر کیسه (با) للملا بسة (حسن) م (ملاحظت) کوز لک (یارما) بزم یارمزه (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) اگر چه مظاهر انوار الهی و متصف بصفات الله اوافله کشف و کرامتله و انواع اسرار معرفتله بوعالم کونده ظهوره کلس نیجه مردان خدای واردر لکن حسن و ملاحظت و نصرف و قدرنده بزم یارمزه ارشمن هر نه قدر قوت قدسیه سی اوله دخی خدا باشد جدا نباشد

هر از نقد بازار کاشات آرد * یکی بسکه صاحب عیار مازسد

کاشات بازار نه بیک نقد کتوردر بر بسی بزم صاحب عیار بزم سناکه سناکه ارشمن (مفردات) (هزار) بیک (نقد) رایج افجه (با) للملا بسة (بازار) م (کاشات) موجودات (آرد) کتوردر (یکی) بر بسی (با) للملا بسة (سناکه) م (صاحب عیار) صراف (ما) بزم (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) مخزن اسرار الله اولان عارف بالله لربو بازار کاشاته نیجه بیک خسواق ماد و عقلا ری مقبر قلیج حکم و اسرار لدینه نقد رین کتوردر لکن بزم حکیم مطلق اولان صراف حقیقیرک سناکه

آرنده متعلق کاشات اضافه اضافتیه بیانیه در

بسه که نرسد متعلق سناکه بونده مراد نقشدر صاحب عیاره اضافتی لامیه در و مایه اضافتی کذلک اسلوب صریح صا جک عیاره اضافتیه اما عجم اکثر ساکن استعمال ایدر * محصول بیت * بازار کاشات بیک نقد کتوردر یعنی هر کون فاعله بیک حسن صاحبی دلبر کور اما بر بسی بزم صاحب عیار مازسد سناکه سناکه ارشمن یعنی هیچ بر بسک نقشی و شکلی بزم جانانمک نقشه و شکله ارشمن و اکا بکزه ز

(هزار نقش بر آید ز کک صنع و یکی * بدلپذیری نقش نکار مازسد) کک صنع اضافتی لامیه در و او حرف حال یکی مصراع ثانی به مر هوندرد بدلپذیری یا حرف صله رسد متعلق و یا حرف مصدر دلپذیر وصف ترکیبدر بدلپذیردن کوکل قبول ایدینی یعنی بر نشنه بی کوکل قبول ایلک نقشه اضافتی اسم فاعلک مفعولاه اضافه اضافتیه و نقش نکاره و نکارک مایه لامیه در در نقش نکاره

اضافتی اطافشدن خالی دکل ز را نکاز

نقشه نقشه دیرل * محصول بیت * صنع کلاکندن بیک نقش چقبار و هر دم

هر ساعت حال بو که بری بزم نکار مرک

نقشی کبی دلپذیر دکل یعنی دلپذیر لکده

انک نقشه بر نکارک نقشی ارشمن

(دلاز طعن حسودان مریج و واثق باش * که بد بخاطر امیدوارم زرسد) واثق

اسم فاعلدر معتمد معنانه یعنی اللهک

لطف و احسانه معتمد اول که حرف تعلیل

بخاطر نرسد متاقددر * محصول بیت * ای کوکل حسودلر طمعندن اینجمنه

و اللهک کرته اعتماد ایله ز را بزم امیدلی

کوکلر انلرک طمعندن ضرر و زیان ارشمن

یعنی آنلرک طمعندن بد حال اولماز ز قو

نه دیرلر سه دیسه و نلر (دریغ قافله عمر

کا نچنان رفتند * که کردشان بهوای

دیار مازسد) قافله عمر اضافتی بیانیته در

کا نچنان که حرف بیان آنچنان انجیلین

دیکدر که بیه حرف بیان کردشان

اضافتی لامیه در معام اوله که فارسید

مضاف اولان لفظک آخری مکسور و اقنور

الاضماره مضاف اوله ک آخری مفتوح

اقنور کاه ضرورت وزن اینچن ساکن

اقنور بهوای یا حرف صله رسد متعلق

هواک دیاره و دیارک مایه اضافتی لامیه در

هوا یله کواک اورتیه سناکه دیرل * محصول

بیت * حیف که قافله عمر شو به کندیلر که

آنلرک تویزی بزم دیار مازسد * ارشمنی

یعنی کچن و کیدن عمردن زده اثر قالدی

اگر قالدیه جوانلق عمری بزمه اولور دی

(چنان زی که اگر خاک ره شوی کس را * غبار خاطری از رهگذار مازسد) بزی

یا حرف تاکید زی فعل امر مفرد مخاطبدر

دیرل یعنی زندگانی ایله دیکدر که حرف بیان شوی فعل مضارع مفرد مخاطب

اولور سک دیکدر کس را مصراع ثانی به

حکمه سنه ارشمن و ایجا د خدایه بمثل اوله مر

هر از نقش بر آید ز کک صنع و یکی * بدلپذیری نقش نکار مازسد

صنع فلندن هزار نقش ظاهر اولور و بر بسی بزم نکار دلپذیر بزم نقشه ارشمن

(مفردات) (هزار) بیک (نقش) م (بر آید) ظاهر اولور (ز) م (کک) قلم

(صنع) بیک (بر بسی) (با) للملا بسة (دلپذیر) کوکل قبول ایدینی (نقش) م

(نکار) محبوب (ما) بزم (نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) صنع الهی فلندن

انوار تجلیات الهیه ایله منفتح و منفتح اولان قلب واسعه سناک هر بر گوشه سنده

عرش رحمان کبر انور نیجه بیک عارف بالله نقشی ظاهر اولور لکن بر بسی بزم

نقشدن مزم اولان محبوب دلپذیر بزمک و صانع بچونمک ذات علیه سناک و صفات

جلیله سناک کنه و حقیقته ارشمن یا خود مجبیدن مراد (اولا ک لولا ک لما خفت

الافلاک) شان سعادتنده اولان بی نظیر رسول اکرم و نبی محترم محمد المصطفی

صلی الله تعالی علیه وسلم افتدیمز اوله که انک مرتبه سنه بر فرد ارشمنه شد

دلاز خبث حسودان مریج و واثق باش * که بد بخاطر امیدوارم زرسد

ای کوکل حسودلر خبثندن اینجمنه حق تعالی به اعتماد ایدینی اول که بزم لطف

خدایه امید لو خاطر بزم ضرر ارشمن (مفردات) (دلا) ای کوکل (ز) م

(خبث) م (حسودان) م (مریج) اینجمنه (واثق) اعتماد ایدینی (باش)

اول (بد) ضرر (با) للملا بسة (خاطر) م (امیدوار) امیدوار (ما) بزم (نرسد)

ارشمن (معنای اشارتی) ای کوکل بوک کی محبوب بی نظیره عشق و محبتک

او لدیفته شکر ایله وز یاده لک طلب ایله اول خبث طبیعت اولان حسودلرک

طعن و انکارته و خبث و اذاسنه اینجمنه همان حق تعالی حضرتک لطف و احسانه

اعتماد ایدینی اول که (اذا احب الله عبدا لم یضربه ذنب) حدیث شریفی سر نیجه

بزم لطف خدایه امید لو خاطر بزم ضرر ارشمن عصمت الله من شرور انفسنا

دریغ قافله عمر کا نچنان رفتند * که کردشان بهوای دیار مازسد

حیف عمر قافله سنه که انجیلین کندیلر که انلرک غباری بزم دیار مازسد سناکه ارشمن

(مفردات) (دریغ) حیف (قافله) م (عمر) م (کا نچنان) انجیلین (رفتند)

کندیلر (کرد) غبار (شان) آنلر (با) للملا بسة (هو) م (دیار) م (ما) بزم

(نرسد) ارشمن (معنای اشارتی) حیف انبابت محبوب بزم بزم عمر قافله سی انجیلین

کندیلر (و تمر مر السحاب) سمتی طوطیلر که بزم حقیق شهر بزمک و وطن اصیلرک

هواسنه و عالم ار واحد اولان اذت خطاب رب العالمین سودا سناکه انلرک غباری

ارشمنی و اذت روحانی کسب و تحصیل ایلدی

چنان بزی که اگر خاک ره شوی کس را * غبار خاطری از رهگذار مازسد

انجیلین دیرلکه اگر خاک ره اوله سین کیسه به بزم رهگذار بزم بزم غبار طره غبار

ارشمنیه (مفردات) (چنان) انجیلین (بزی) بازاند (زی) دیرل (خاکره) بول تویزی

۱۴۸ حکمه

حل

مر هوندرد غبار خاطر اضافتی لامیه در یا حرف وحدت و یاتکبر * محصول بیت * خلقله شویله زندگانی ایله که اگر بول طریغیده اولور سک فرضا کیسه به بزم بکشدیمز غبار خاطر ارشمنیه یعنی شویله دیرل که اصلا کیسه نلک خاطری رنجیده اوله و ن بینه خطایندن تکلمنه التفات وار

(بسوخت حافظ و ترسم که شرح قصه او * بسج پادشه کامکار ما ز سجد) بسج با حرف صله نرسده متعاق
پادشاهه اضافتی لامیه در و کامکاره پانیه کا مکارده کار ادات فاعلدر بی معناسنه مراد بی دیکدر یعنی صاحب مراد
* محصول بیت * حافظ باندی و قورقرمه که آنک قصه سی شرحی بزم کامکار پادشاهه که معناسنه ایشیه یعنی قورقرمه که
سعادتلی پادشاهه بزم یانوب باقلا یغمزی

۵۹۰

(شوی) (اوله سین) (کس را) کیسه (غبار) توز (خاطری) بر خاطر (از) من
(رهگذار) (بول اوغرا غی) (ما) بر (نرسد) ایشیه (معنای اشارتی) ای سالک
بوعالم فانیده انجیلین درل و شویله کل کچکه جله نك اباضی التده طهارق اول محو
وفنا اولوب کیسه لری بیله و کیسه لری انجتمه نا که بزم رهگذار بزمین
برده غبار ایشیه

* بسوخت حافظ و ترسم که شرح قصه او * بسج پادشه کامکار ما ز سجد
حافظ باندی و قورقرمه که آنک غصه سی شرحی مراد اولوب پادشاهه که قولاغنه
ایشیه (مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (ترسم) قورقرمه (شرح) م
(غصه) م (او) ضمیر (با) للملا بسج (سج) قولاق (پادشه) م (کامکار)
مرادلو (ما) بر (نرسد) ایشیه (معنای اشارتی) حافظ بعون الله تعالی بوقدر
ریاضات و مجاهدات الهه نفسی قهر ایدوب خاک مذکوره محو وفنا ایش ایکن
قورقرمه که آنک برعلی بلارد درگاه حق و واروب بسج و علم اولان حضرت الهه
حضور معنویسته ایشیه و مقبول اولیه

* نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد * عالم پرورد کر باره جوان خواهد شد
باد صبا مشک فشان اولسه کر کدر پیر عالم کبر و جوان اولسه کر کدر
(مفردات) (نفس) م (باد صبا) سحرلی (مشک فشان) مشک صا چچی
(خواهد) ایست (شد) واقع (عالم) م (پیر) قوجه (دگر) غیر (بار) کره
(جوان) م (خواهد شد) م (معنای اشارتی) نفس عیسی وارلیله مرده
دلاری احیالیدوب وصلت جلال الهه وسیله اولان شیخ کامل طابیرک دماغ جانیه
روایح مسکینه تجلی ریح رحمان بشدریچی اولسه کرک اول وقت پیرک عالمی کبرو
رجوع ایدوب (لافتی الاعلی) خبری سر نیجه کر کالمرانور تجلی خدایه م تخرق اولوب
جوان معنوی ابدی اولسد کر کدر

* ارغوان جام عقیق بسج خواهد داد * چشم ترکس بشقایق نکران خواهد شد
ارغوان عقیق رنگو جام می مننه و رسته کرک ترکس چشم شقایق نظر ایدچی اولسه
کرک (مفردات) (ارغوان) بر فرمزی چچکدر (جام) قدح (عقیق) م (با)
نسیه (با) للملا بسج (سج) بیاض چچک (خواهد) ایست (داد) و یرمک
(چشم) کوز (ترکس) م (با) للملا بسج (شقایق) لاله (نکران) یا قچی
(خواهد) ایست (شد) اولتی (معنای اشارتی) صبغة الهه بویامش و صفة الله الهه
موصوف اولمش مرشد راهدان جگر فانی کوزدن روان ایدچی شراب عشق
الهیه بی قلبی ماسودن پاک و بیاض اواش طایبه و رسته کر کدر بر نظر اهل الله
لاله کبی جگر فانی کوزدن روان اولان باقی طالب صادقه در

* این تطاول که کشیدار غم هجران بلبل * تاسرا پرده کل نره زنان خواهد شد
بوظلی که بلبل فراق غندن چکدی کل سرار پرده سنه داین نره زنان کنسه کرک

* مفردات *

بی اختیار چاک سرار پرده کلاه دک تظلم و فریاد و فغان ایدره که کدر سرار
پرده بی ایچ حولیسی معناسنه الان معنی سرار پرده سندن طشره کشش

۵۹۱

(کرز مسجد بخرباط شد م خرد م کبر
مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد)
شدم بونده رقم معناسنه در خرده
لغنه اوفق تفکده در لاما بونک کبی پرده
دخل و طعن معناسنه در خواهد شد بونده
کبر و کچر معناسنه در * محصول بیت *
اگر مسجد دن میخانه به واردم ایدسه
دخل و طعن ایله زبرا مسجد ده واعظ
وار و مجلس وعظ ایدسه اوزوند و زمان
کچیسر در یعنی مجلس وعظده اکلنوب
میخانه به واردم زمانی کچر سرد ایددی
مسجد دن میخانه به وارمک سبی بودر
(ای دل ار عشرت امری وز فردا فکنی *
مایه نقد بقا که ضمان خواهد شد)
مایه نقد بقا اضافتی پانیه در مایه
بونده سرمایه معناسنه در که بونده اسمدر
کیم معناسنه و ضمان کفیل دیکدر
* محصول بیت * ای کوکل بو کوکل
عشرت و ذوقنی اگر ایتیه به صلا رسک
یعنی تأخیر ایدرسک نقد بقا سرمایه سنه
کیم کفیل اولور یعنی بو کوند نصره باقی
فلاجفه که کیم کفیل اولور جائز در که عمر
وفا ایلیه ایددی فرصت غنیمت بو کوکل
ایته به قوموب ذوقه مباشر اولتی کرک
(ماه شعبان قدح از دست منه کین
خورشید * از نظر تاشب عید رمضان
خواهد شد) خور شدند بونده قدح
مراد در تشبیه طریقیله یاده الهه طاو
اولدقه تا بونده انتهای غایت ایچوند
زمانده شد بونده رفت معناسنه در
* محصول بیت * شعبان آبی قدسی
الذن قومه زبرا خورشید قدح رمضان
برای کچکه سنه دک نظر دن کدیسردز
یعنی بیام کلچکه الهه الخیر ایددی فرصتی
غنیمت یلوب ماه شعبانده اواقدر قدح
اورمق کرک که بیامه دک کفایت ایله

(مفردات) (این) بو (تطاول) ظلم (کشید) چکدی (از) من (غم هجران) م
(ابل) م (تا) حتی (سرار پرده) ایچ حولیسی (کل) م (نره زنان) نره اورچی
(خواهد) ایست (شد) کتمک (معنای اشارتی) نظر و همت پیران حقیقت بر اکسیر
معنویدر که بلبل کبی شب تابش جگری بریان و دیده سی کر بان غم هجران المندن
فریاد و فغان الهه جور فراوان چکچی طالب حق بر نظر عنایت پیورسه ل نا حرم
قدس الهیه به داین نره زنان ذوق و صفایله کنسه کرک و برآنده مرادنه بسج کرک
کرز مسجد بخرباط شد م خرد م کبر * مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد *

اگر مسجد دن میخانه به کند سه عیب و نقصان طومه وعظ مجلسی درازدز
زمان کنسه کرک (مفردات) (کر) اگر (ز) من (مسجد) م (با) للملا بسج
(خرابات) میخانه (شدم) کندم ایدسه (خرده) عیب (مکبر) طومه (مجلس
وعظ) م (درازست) اوزندر (زمان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای
اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست اگر مسجد دن میخانه به و مدرسه علمدان خانقاه
پیران طریقه کندم ایدسه عیب ظن ایلوب طمن ایله کرچه علماء ظاهر زرخه و قضا سنجیه
راه حق رهبر و وعظ و نصیحت الهه مرشد ل در لیکن مجرد راه شریعت طریقت
و حقیقت سمرز یاده خطر ناک اولدیندن چوقی زمان کچکه محتاجدر (فالواصلون
منهم اقل من انقلیل) در

* ای دل ار عشرت امری وز فردا فکنی * مایه نقد بقا که ضمان خواهد شد
ای کوکل اگر بو کوکل عشرتی بارینه راغه سین نقد بقا سرمایه سنه کیم ضمان
اولسه کرک (مفردات) (ای دل) ای کوکل (عشرت) م (امروز) بو کون (فردا)
بارینه (فکنی) پراغه سین (مایه) سرمایه (نقد) م (بقا) م (را) ادات مفعول
(که) کیم (ضمان) اودک (خواهد شد) اولسه کرک (معنای اشارتی) ای کوکل
روز و شب طاعات و عبادات الهه عشق و محبت خدایی تحصیل ایدوب بر قدم
اقدام حق تعالی حضرتنه قربیت و نسبت و وصلت دواتن بول یوخسه اگر بو کوکل
عشرتی بارینه قورسک (هلاک السوفون) خبری سر نیجه نادم و بشیمان
اولور سین بقا دواتک نقد سرمایه سنی ضایع ایدرسک بردخی الهه کیرمز و بر کیمسه
دخی ضامنده اولمز

* ماه شعبان منه از دست قدح کین خورشید * از نظر تاشب عید رمضان خواهد شد
شعبان آینه قدسی الذن قومه زبرا بو خورشید رمضان برای کچکه سنه داین
نظر دن کنسه کرک (مفردات) (ماه) ای (شعبان) م (منه) قومه (از) من
(دست) ال (قدح) م (که) زبرا (این) بو (خورشید) کونش (از) من
(نظر) م (تا) حتی (شب عید) بیام کچکه سی (رمضان) م (خواهد شد)
کنسه کرک (معنای اشارتی) ماه شعبانده و بو افتراق و حجاب عالنده استعید بالله
(واحد ربك حتى يا نيك اليقين) آیت جلایله سی سر نیجه وقت موده داین عبادات

وطاعانی و شراب عشق الهیه قوتیله صوم سوا بی طوعنی الدن قومه و نجلی
انوار یقین تحصیل سعی ایله زیر بو نوار آفتاب معنوی بی تحصیل زمانی
(زمانه انسان انقطع عمله) سر نیجه الدن کیدر وسعادت دارین کندو
ایلّه تحصیل اولان و انوار تجلیات الهیه مظهر و مستند اولان روح شریف
رمضان بیرمی کیجه سی قمر نظردن غائب اولدینی کبی بدندن مفا رفت ایدوب
نظردن غائب اولسه کر کدر و بوسی و حرارت منقطع اولسه کر کدر

کل عزیزست غنیمت شربش صحبت * که باغ آمد ازین راه و زان خواهد شد *
کل بر عزیز آنک صحبتی غنیمت صابکن زیر بو بولدن باغ کلدی و اول بولدن
کنسه کرک (مفردات) (کل) م (عزیزست) عزیزدر (غنیمت) فرصت
(شربید) صابکن (صحبت) م (که) زیر (با) للابسه (باغ) م (آمد) کلدی
(ازین راه) بو بولدن (و زان) اندن (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی)
ای سالکان راه عشق خدا اولان قرداشلر اگر راه طلبده بی سعی و کسلان ایسه کز
عزیزان الهیه نک و محبوبان خدایک صحبتلر بی غنیمت صابکن زیر انار بر ارواح
قدسیه صاحبزاد که بو باغ عالمه عشق و محبت و طاعت و معرفت بولدن کلوب
بو عالمه کوکل باغلیوب ینه اول بولدن کمتلر در اندرین استعداد و استعانت ایدوسن

مطر با مجلس است غزل خوان و سرود * چند کوئی که چنین رفت چن خواهد شد *
ای مطرب انس مجلسیدر غزل او قو و ایرله نیجه بر دیر سین که بویه کندی
واویله کنسه کرک (مفردات) (مطربا) ای سرور و یر یچی (مجلس) م (انس)
م (است) در (غزل) م (خوان) او قو (سرود) ابری (چند) نیجه (کوئی)
دیر سین (چنین) بویه (رفت) کندی (چنان) اوویله (خواهد شد) کنسه
کرک (معنای اشارتی) ای خواجه تاش اولان یار صادق و محرم عشقم جو عالم
حق سبحانه و تعالی حضرت تشریفه قریب وائیس اولق بریدر دایم اهل الله کلامیله
واند کارود عال ایلله بزم معاونت ایلله نیجه بر حسرت وندامت وریجک کاو آمد
وخر رفت کلامی کبی حوادث دهر دن غفلت ایراث ایدله چک کلامی سو یلرسین

حافظ از بهر تو آمد سوی اقلیم وجود * قدیمی نه بود عاش که روان خواهد شد *
حافظ وجود اقلیمی جانبته سندن اونوری کلدی الک وداعه بر قدم قو که کنسه
کر کدر (مفردات) (حافظ) م (از) من (بهر) تعلیل (تو) سن (آمد)
کلدی (سوی) جانب (اقلیم وجود) م (قدم) م (یا) وحدتیه (نه) قو (یا)
للایسه (وداع) م (ش) ضمیر (روان) کید یچی (خواهد) ایست (شد)
اولق (معنای اشارتی) یارب (و ما خلقت الجن والانس الایمبدون) کلام مجیدک
سر نیجه مقتضای حکمت جلایله ک بو وجود اقلیمه انجیق سنک معرفت و کمال
قرینک تحصیل ایچون کلدک وقت وداعه ودم آخرد کرم و لطفکله و کمال قدرت
باهر کله بزی نور ایمانه ختم ایلوب عصمت و سلامتله اقا که واصل ایلله که عاقبت

(کل عزیزست غنیمت شربش صحبت * که باغ آمد ازین راه و زان خواهد شد)
ازین راهدن مراد وجوده کسیدر و ازان
راهدن فنا اولوب سریع الزوال اولسیدر
* محصول بیت * کل عزیزدر صحبتی
غنیمت صابک یعنی غنیمت بیک زیر باغ
کلوب و اکلموب ینه تیز کدیسدر حاصلی
سریع الزوالدر (مطربا مجلس اندست
غزل خوان و سرور * چند کوئی که
چنین رفت و چنان خواهد شد)
مطر یا منادی مجلس انس اضافتی لامیه در
خوان فعل امر مفرد مخاطب او قویی
ایرله * محصول بیت * ای مطرب آشار
مجلسیدر غزل او قو و ایرله یعنی غزل خوانلق
و کوینده نک ایلله نیجه بر سو یلرسن که
بویه واقع اولدی و آنجلین واقع اولسیدر
یعنی نیجه بر ماضی و مستقبل مصاحبتی ایلرسین
حافظ از بهر تو آمد سوی اقلیم وجود *
قدیمی نه بود عاش که روان خواهد شد)
سوی اقلیم اضافتی لامیه در و وجود
اضافت بیانه قدیمی یا حرف وحدت نه
تو ک کسری و ههای اصلیه ایلله فعل
امر مفرد مخاطب قو دیکدر بود عاش
یا حرف صله فعل امر متعلق وداع
واو ک فتحیله تودیع معنایه اسمدر سلام
تسلیم و کلام تکلم معنایه اسم
اولدینی کبی شین ضمیر حافظه راجعدر
که حرف تعلیل روان خواهد شد روان
اوایسدر یعنی کدیسدر * محصول بیت *
حافظ وجود اقلیمی جانبته سنجیون کلدی
ایمبدی وداعه بر قدم قو که ینه روان
اولسیدر یعنی حافظه وداع ایلله که ینه
کدیسدر حاصلی بو وجود فانیدن اول
عالم باقی به عزم ایدوب واریدر

رجوعن کرم کانددر

کل مشکین توروزی که زما یاد کند * ببرد اجرد و صدیده که آزاد کند *

سنک مشکین فلک برکون که بزدن یاد ایدله یکی یوز بنده آزاد ایتک ثوابی ایتور
(مفردات) (کلک) فلک (مشکین) مکلو (تو) سن (روزی) برکون (زما)
بزدن (یاد) خاطره فکر (کند) ایدله (ببرد) ایتور (اجر) م (دو صد) ایتی یوز
(بنده) قول (آزاد) (کند) ایدله (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان مر شدم
و وارث انوار محمدیه صلی الله علیه و سلم سنک رحمة للعالمین قلستان وجود معبود
فیض بخشک و مرده دللری احیا ایدینی نظر مشکین رفحات ربیع رحانکزه و نفس
عسی وارکز و شفقت و کر مکرله بظانسان شکسته باللری برکون که خاطر شریفه
کتوروب یاد ایدوسن و همت پیوره سز ایتی یوز بنده آزاد ایتک ثوابی یولورسن
بلکه (ومن احیایها فکلتما احیی الناس جیعا) آیت کریمه سی فضله ابررسن

محصول حضرت سلمی که سلامت بادش * چه شود که سلامی دل ما شاد کند *
سلمی حضرتک قاصدیکه که سلامت اولسون نه او اور اگر سلام ایلله بزم کوکلری
شاد ایدله (مفردات) (قاصد) بیک و مکتوب ایتلجی (حضرت) م (سلمی) امم
معشوق (سلامت) م (یاد) اولسون (ش) ضمیر (چه شود) نه او اور (یا)
للایسه (سلام) م (یا) وحدتیه (دل) کوکل (ما) بز (شاد) سرور (کند)
ایدله (معنای اشارتی) حضرت معشوق حقیقیک رسول و وسیله و واسطه سی مرشد
عزیز الوجود که که سلامت اولسون نه او اور بزم غریبان دشت و صحرا لک و سالکان بی
نوالک بر سلام ایلله و معشوقدن رجا ایلله کوکلر بی شاد ایدله

یارب اندر دل آن خسر شیرین انداز * که برحت کدی بر سر فرهاد کند *
یار بی اول شیرین خسرو ک قلبه الفایله که مر جتله فرهادک باشی اوزره رکدر ایدله
(مفردات) (یارب) م (اندر) فی (دل) کوکل (آن) اول (خسرو) پادشاه
(شیرین) اسم معشوق (انداز) آت و الفایله (بر جت) مر جتله (کدر)
او غرامق (یا) وحدتیه (بر) علی (سر) باش (فرهاد) بر عاشق اسمی (کند)
ایدله (معنای اشارتی) یارب کر مکه اول شفیق و رحیم پادشاه شیرینک خانه
نجلیک اولان کوکلنه سن الفایله که شفقت و مر جت ایلله بو فرهاد کبی عاشق
زازه و دردند و ناجاره نظر عنایت ایدوب مرده دلیری احیا ایلله و بزدوش کون
قولار بکی درگاه علیه که ایلته و دستگیر من اوله

حالی با عشوه چشم تو ز بنیادم برد * ناد کر باره حکیمه نه بنیاد کند *

شده سنک چشمک شیو سی بنی بیداد مدنی ایتدی عجب که بنه حکیمه نه بنیاد ایلر
(مفردات) (حالیا) شده (عشوه) شیوه (چشم) کوز (تو) سن (ز) من (بنده)
تمل (میم) ضمیر (برد) ایلندی (ناد کر باره) حکیمانه (چه) نه (بنیاد) م
(کند) ایدله (معنای اشارتی) ای دستگیر طالبان عاجزان اولان بیرم سندن نیجه

(و له ایضا) (کلک مشکین توروزی که زما یاد کند * ببرد اجرد و صدیده که آزاد کند)
وتوبه اضافتی لامیه در که حرف بیان یاد کند کاو کار مناسبه دراجر بوند ثواب معنایه در که حرف رابط صفت
* محصول بیت * سنک مشکین کی سیاه
فلک برکونکه بزی اکار ایتکوز قول آزاد
ایتنک ثوابی یولور یعنی ایتکوز قول آزاد
ایتنک مقصداری ثواب یولور (قاصد
حضرت سلمی که سلامت بادش * چه
شود که سلامی دل ما شاد کند) قاصد
خبر و سلام و مکتوب ایتلق بیکه دیرل
وسلی لیلی کبی بر معشوقه نک اسیدر که
زمان سابقده کاشدر که سلامت بادش
چله دعایه که علم ایدله حشوملخ دیرل
شین ضمیر قاصده راجعدر * محصول
بیت * حضرت سلمی کی که سلامت
اولسون اول پیک نه او اوردی اکر
بر سلامه بزم کوکلری شاد ایددی یعنی
سلمی که جاناندن کناشدر نه او اوردیکه
قاصداندن بر مکتوب و بر خبر کتور مکه
بزم دلیری شاد ایددی (یارب اندر دل آن
خسر شیرین انداز * که برحت کدی
بر سر فرهاد کند) اندر بونده پای صله
معنایه در خسر و شیرین اضافتی بیایددر
انداز فعل امر مفرد مخاطب براق دیکدر
القی معنایه که حرف بیان برحت کدی
افطنه متعلقدر بر سر فرهاد فرهادک
باشی اوزرینه یعنی یانته دیکدر * محصول
بیت * یارب اول طلو پادشاهک یعنی
بزم شیرین جانک کوکلنه صال یعنی خاطرینه
الفایله که مر جتله فرهادک باشی
اوزرینه کدر ایلله یعنی فرهاد جانته
او غرایه بونده خسر و شیرین و فرهاد
تناسب طریقه ذکر اولش که خسرو دن
مراد جاناندر و فرهاد دن خواجه کندی
و شیرین دن مقبول و محبوب (حال با عشوه
عشق تو ز بنیادم برد * ناد کر باره حکیمانه
چه بنیاد کند) عشوه عشق اضافتی
لایبدر عشوه کوکل الدامق توبه
اضافیده بویه در تابونده عجبانه معنایه در
دکر باره برکز دخی دیکدر حکیمانه

حافظه و عالانه دیکدر * محصول بیت * شده سنک عشق عشوه سی بنیاد مدنی ایتدی یعنی بنی بدن آلدی عجب کدخی
ملرقلانه نه بنیاد و نه پیر ایدله جکدر یعنی بنی بدن آلد فد نصکره دخی نه ایلسه کرک

گوهر پاک تواز مدحت ماستغنیست فکر مشاطه چه با حسن خداداد کند گوهر پاک اضافتی بیانی در توبه اضافت لامیه مدحت عیال کسر یله و مدح و مدح او کک معنای در مایه اضافت لامیه در فکر مشاطه اضافت یوله در بابونه حرف صله در حسن خداداد اضافتی بیانی خداداد ذاتیانه استعمال ابدل یعنی مکتبی اولیان ایشده * محصول بیت * سنگ گوهر پاک یعنی ذات پاک بزم مدحزدن مستغنی یعنی بزم مدحزه احتیاجی یوق مصرع ثانی بی ارسال مثل ایدوب پور مشاطه نك فکری خداداد خسته ایلر یعنی حسن

۵۹۴

استعداد ایتیم که حالیا و شمدی سنگ نظر عنایت آناری بنم قلبدن تعلقات ماسوی بر دلین قلع ایدوب و غلدن خراب و خرابانی ایلدی عجب بنه حکیمان بوخرانی نه که نه معمور ایلر ایدر که معرفت الله و وصلت الی الله اله معمور ایلر

گوهر پاک تواز مدحت ماستغنیست فکر مشاطه چه با حسن خداداد کند * سنگ پاک ذاتک بزم مدحزدن مستغنیست فکر مشاطه نك فکری خداداد خسته نه ایلر (مفردات) (گوهر پاک) م (تو) سن (از) من (مدح) م (ت) ضمیر (ما) بزم (مستغنی) م (است) در (فکر) م (مشاطه) بوز یاز بچی (با) للعلا بس (خداداد) خدا و یردیکی (چه) نه (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای مظهر عنایت اولان پیرسنگ مظهر انوار تجلیات و منبع حکمت والهامات اولان ذات بی مثاک بزم مدحزدن مستغنیست خدای تعالی عطا ای ازلی الیه ظاهرده و باطنده حسن کامل اولان ذنه مشاطه نه ایلر *

امتحان کن که بسی کنج مرادت بدهند * کر خرابی چو مرالطف تو آباد کند * امتحان ایلر که سکا جوق مراد کنجی و بررل اسکر سنک اطفک بنجلین برخرابی معمور ایلر (مفردات) (امتحان) م (کن) ایلر (بسی) جوق (کنج) خزینه (مراد) م (ت) ضمیر (بدهند) و بررل (کر) اگر (خراب) م (یا) وحدتیه (چو) مثل (مراد) بن (الطف) م (تو) سن (آباد) معمور (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای شیخ عالیجاهم دل اکاهکه نمایلدر که سکا بغیر حساب اجر جزیل و بررلر اگر سنگ لطف و شفقت بنجلین برخرابی معمور اصلاح ایلر سه استغنی بالله (ومن احياءها فکاه الحی الناس جیعا) آیت کریمه سی بو که شاهد در

شاه راه بود از طاعت صد ساله وزهد قدر یک ساعته عمری که دروداد کند * پادشاه بوز بیلاق طاعت وزهد دن یکدر بر عمر که اندر ساعت مقداری عدل و داد ایلر (مفردات) (شاه) م (را) ادات مفعول (به) یک (بود) در (از) من (طاعت) م (صد ساله) یوز سنه مقداری (زهد) م (قدر) مقدار (یک) بر (ساعت) م (عمر) م (یا) وحدتیه (دراو) اندر (داد) عدل (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت سنگ کی مستدرشاده اولان شاه بوزیل مقداری زهد و طاعتدن یکدر (عدل ساعته خیر من عباده سبعین سنه) خبری سر نجه بر عمر که اندر ساعت مقداری عدل و داد و طلبان افتاد کانه عون و امداد ایلر سن و دلیل و هادی اولوب درگاه حق آلوب کیده سن

نبردیم مقصود خود اندر شیراز * خرم آن روز که حافظره بغداد کند * شیرازده کندی مقصود مزه و اصل اولدق خرم اول کون که حافظ بغداد کیده (مفردات) (نبردیم) بول (نبردیم) ایلتدک (مقصود خود) کندی مقصود مزه (اندر) فی (شیراز) شهر حافظ (خرم) شاد (آن روز که) اول کون که (حافظ) م (ره) بول (بغداد) بر شهر (کند) ایلر (معنای اشارتی) شیراز کی وطن عارضی

اولان

اضافتی لامیه و خبرک مفعول صریحی مضایف حذفه تقدیری عزم ره بغداد کند در * محصول بیت * شیرازده کندی مطلوب مزه بول ایلتدک یعنی مراد مزه واصل اولدق شاد و فرحان اولسون اول کرن که حافظ بغداد یولنه عزم ایلر یعنی بغداد سفر ایلر زراسلا طین ایلتدک نك اکثری بغدادده اوتوررل ایدی و سلمان انلرک مداحلرندن ایدی و خواجه ایلر زیاده تودد اوزره ایدی پس اندر واروب کامران اولقی ایستر (وله ایضا)

۵۹۵

اولان فانی وزائل دنیا ده مقصود اصلیر اولان وصلت کامله الی الله و بلا حساب مشاهده جمال الله دولته واصل اولدق حافظ اول کوند * شاد و خرمدر که بغداد مشابه سنده لقاء الله باعث اولان عالم آخرته رجوع ایلر وطن اصلی و حقیقی اولان عالم علوی و ارواح قدسیه ایچنه روح پر حجابی اد خال ایلر و نور ایلر ختم اولوب بلا حجاب انوار جمال الله مستغرق اولر (من بشرق بخروج صفر بشرق بالجنه) حدیث شریفی سر بنده مظهر اولر بسرنا الله بجاه حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

بوی خوش توهر که ز یاد صبا شنید * از یار آشنا سخن آشنا شنید * سنگ لطیف رایحه کی هر کیم باد صبا دن ایشندی آشنا یاردن آشنا سوزنی ایشندی (مفردات) (بوی) رایحه (خوش) م (تو) سن (هر که) هر کیم (ر) من (یاد صبا) صبا یلی (شنید) ایشندی (از) من (یار) م (آشنا) م (سخن) سوز (آشنا) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) (انی لا جدریح الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی سر نجه مرشد کامل واسطه سیله یارب سنگ لطیف رایحه جانفرا کی هر کیم که ایشندی وقوت روحانیت ایلر استشمام ایشدی یار آشنا اولان مرشد دن آشنای ازلی اولان محبوب حقیقی آلک کلامی سمع جائله ایشندی و قبض بلا واسطه سنه ایشدی

اینش روان بود دل حق کرار من * کر غمگسار خود سخن ناسرا شنید * بو کالایق دکل ایدیکه بنم حق کرار کوکلم که کند و غمگسارندن ناسرا سوز ایشندی (مفردات) (این) بوش (ضمیر) روا (لایق) بود (دکل ایدی) دکل (حق کرار) حق اوده بچی (من) بن (ز) من (غمگسار) غم از بچی (خود) کند و (سخن) سوز (ناسرا) لایق دکل (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) اول محسوبه بولایق دکل ایدیکه بنم حق اوده بچی و بر آن کند و دن جدا اولجی کوکلم که کند و غمگسارندن ناسرا سوز ایشندی بو کلام مقام استغراقده سولین نازنینر کلا مشدندر هر اغزه صفان سوزدن دکلدر

ای شاه حسن چشم بحال کدافکن * کین کوش بس حکایت شاه و کدا شنید * ای حسن پادشاهی کداتک حالته نظر ایلر ز پرا بو کوش چوق شاه و کدا حکایتی ایشندی (مفردات) (ای شاه حسن) م (چشم) کوز (یا) للعلا بس (حال) م (کدا) فقیر (فکن) براق (این) بو (کوش) قولاق (بس) جوق (حکایت) م (شاه و کدا) رفیق بر پاد شاه عاشق اولوب عاقبت پادشاه کداتک حالته مرحمت ایدوب وصلتیه کدایی مسرور و تمسدر (شاید) ایشندی (معنای اشارتی) ای صفات جالی تجلی سیله عبادینه حسن بخش ایدجی شاه حقیقی بو عاشق بیچاره کک حال پریشانه کر مکله بر نظر رحمت ایلر نظر ایلر ز پرا بو کوش ایلر جوق ایشندم که شاه مجازی عاشق اولان کد استنه عبد بیچاره ایکن مرحمت و نظر عنایت الی الله

(بوی خوش توهر که ز یاد صبا شنید * از یار آشنا سخن آشنا شنید) بوی خوش اضافتی بیانی در توبه اضافت لامیه که اسدر کیم معنای مصرع ثانی اضافتی بیانی در * محصول بیت * سنگ کوزل قووک هر کیمکه باد صبا دن ایشدی یسه بار آشنا سوز بن ایشدی سخن آشنا اضافتک لامیه و بیانییه تحمیلی وارفنا مل (ایش سوزا بود دل حق کرار من * کر غمگسار خود سخن ناسرا شنید) اینش ضمیری اضمار قبل الذکر طریقیله دله راجعدر دل حق کرار اضافتی بیانییه کر که حرف بیان غمگسار اکلجیه به دیرل خوده اضافتی لامیه سخن ناسرا اضافتی بیانییه در * محصول بیت * بنم حق ادا ایدجی کوکله بولایق دکل ایدیکه کندی اکلجیه یاردن ناسرا و نامعقول سوز ایشدی (ای شاه حسن چشم بحال کدافکن * کین کوش بس حکایت شاه و کدا شنید) بحال با حرف صله فکنه متعلق یعنی مفعول غیر صریحدر فکنک و چشم صریحی کین که حرف تعلیل حکایت شاه اضافتی مصدرک مفعول اضافتدر * محصول بیت * ای کوزلک پادشاهی کداتک حالته نظر صال یعنی بن کدایه النفات ایلر ز پرا بوقواق چوق شاه و کدا فصد سنی ایشندی یعنی پادشاهلر کدالره النفات ایلر کلشدر سنده بن کدایه النفات ایلر

ماهی بیاتك چنگ نه امروز میخوریم *
بس دور شد که کند چرخ این صدا
شنید) بیاتك با حرف مصاحبت میخوریم
متعلق چنگه اضافت لامید در دور بوده
زمان معنای در کند چرخ اضافتی
بیانیه در * محصول بیت * زیاده بی
چنگ آواز به همان بو کون ایچمز
چوق زمان اولد بکه زمان بو آوازی
ایشندی یعنی زم ایلد بکمر باده مجلسنده
چنگ و چغانه آوازی چوق ایشندی
(ماباده زیر خر قه نه امروز میکشیم *
صدبار پیر میکده این ماجرا شنید *
بزشرای خرقه التند هسان بو کون چکمرز بخانه نک پیری یوز کره بوماجرای
ایشندی (مفردات) (ما) بز (باده) شراب (زیر) الت (خرقه) م (نه) نفی (امروز)
بو کون (می کشیم) چکرز (صدبار) یوز کره (پیر) م (میکده) بخانه (این) بو
(ماجرای) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) بز بومایه سعادتی ابدی اولان شراب
عشق بو کون کیراز و احوال عشق مستعد اولنارک اقتداسی ایچون اظهار ایلرز
بوعشق الهی بدولت عظمه در که متصرف عالم اولان مرشد کامل بوماجرای
یوز کره ایشیدوب بزه عون و عنایت ایشیدر و قوت قدسیه ایلد جبع اسرار بزه
مطلع اولشدر

سر خدا که عارف سالک بکس نکشت * در حیرتم که باده فروش از یکاشنید *

خداک سرفی عارف سالک کیمیه به دیمدی حیرتیم که باده فروش قندن ایشندی
(مفردات) (سر خدا که) م (عارف سالک) م (بکس) کیمیه (نکشت) دیمدی
(در) فی (حیرت) م (م) ضمیر (باده فروش) شراب صابجی (از یکاشنید) قندن (شنید)
ایشندی (معنای اشارتی) سالک و عارف صدقه سی و مجاهد سی برکاتیه
کندوبه کشف اولوب و کیمیه به دیمدی اسرار خدایی حیرتیم که قابو عاشقانه
فیض بخش ایدجی خلیفه الله فی الارض و جاسوس القلوب اولان مرشد کامل
قندن ایشندی و مطلع اولندی تکیم حبیب اکرم صلی الله تعالی علیه و سلم اسرار
معراجیه دن حضرت علی رضی الله عنه به برایی سر دیمش ابدی حضرت علی
نحسل ایلد میوب اول سری بر چاهه سوبلش ابدی اتفاق حبیب اکرم حضرتی راه
غزاده اول چاهک سمته نازل اولدقه صحابه دن بهضبنه شوچاهدن لشکر ایچون
آب کتورک دیو امر بیوردیلر چاهدن صوچکدیلر صویرینه قان کلدی اول ساعت
رسول علیه السلام حضرت علینک بوحالنه مطلع اولوب مر آغزی بو چاهه اسرارنی
سوبلش و چاه تحمل ایلد میوب قان اولمش دیو چور دیلر (العهدی علی الراوی)

محروم اگر شدم ز سر کوی اوچه شد * از کاشن زمانه که بوی وفا شنید *

الک سر کوبندن محروم اولدمسه نه اولدی زمانه کاشنندن کیم وفارایچد سنی ایشندی

مفردات

(یارب بکجاست محرم رازی که بکرمان * دل شرح آن دهد که چه گفت وجهاشنید) یارب جائز در که یار بدن مراد بالله اوله
وجائز در که عجبا معنای اوله بکجاست

(مفردات) (محروم) م (اکر) م (شدم) اولدمسه (ز) من (سر کوی) محله باشی
(او) ضمیر (چه) نه (شد) اولدی (از) من (کاشن) م (زمانه) م (که) کیم
(بوی) رایحه (وفا) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) اول اسرار ایدیه به
واصل اولتی ایچون حق تعالی ک ابتلاء نعم صورتند و کوسرتدی نغم دنیادن و لذت
شهواییه دن منقطع اولوب دنیا نعمتی کند و مه حرام مسله سنده قیلدم ایسه
نه اولدی زمانه کاشنندن و باغ عالدن کیم وفارایچد سنی ایشندی و کیم وفانولدی

بکجاست محرم رازی که بکرمان یارب * دل شرح آن دهد که چه گفت وجهاشنید *
یارب بر محرم راز قنده در که بز مان دل ائک شرحنی ویره که نه دیدی و نلر ایشندی
(مفردات) (بکجاست) قنده در (محرم) م (راز) سر (یا) وحدتیه (یک)
بر (زمان) م (دل) کوکل (شرح) م (آن) اول (دهد) ویره (چه) نه (گفت)
دیدی (چها) نلر (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) ماسوادن قطع علاقه
ایله حرم قدس الهیه ده اسرار الله محرم اولمش بر محرم راز قنده در که بز مان
کوکلک شرحنی ویره که سرند کوکل حضرت الله نه دیدی و طرف حقندن نلر
ایشندی یوخسه هر برناجرمه اسرار عشق فاش ایلک جائز دکلر

ساقی بیا که عشق ندایمیکند بلند * کاتکس که گفت قصه ماهم زماشنید *

ای ساقی کل که عشق بلند آوازیله ندا ایلر که اول کیمیه که بزم قصه مزی دیدی
ینه بزندن ایشندی (مفردات) (ساقی) م (بیا که) کل که (عشق) م (ندا) م
(میکند) ایلر (بلند) بو کسک (آن) اول (کس) کیمیه (گفت) دیدی
(قصه) حکایه (ما) بز (هم) ینه (ز) من (ما) بز (شنید) ایشندی (معنای
اشارتی) ای مرشد کامل کل بزم ترقی و تکمیل ایچون بزه همت و عنایت ایلد
که غلبه عشق ایلد کشف اسرار واقع اولیه عشق بلند آوازیله ندا ایلر که اول
کیمیه که بزم قصه مزی دیدی ینه بزندن ایشندی و کشف اسرار ایشندی

خوش میکم باده مشکین مشام جام * کردلق پوش صومعه بوی ریا شنید *

جان مشامی باده مشکین ایلد معطر ایلرم زیرا صومعه نک دلق پوشندن ربار ایچه
سنی ایشندی (مفردات) (خوش) معطر (میکم) ایلرم (باده) شراب ایلد
(مشکین) مشکلی (مشام) دماغ (جان) م (که) زیرا (دلق پوش) باده ل
خرقه کچی (صومعه) عباد نخانه و بوی رایحه (ریا) م (شنید) ایشندی (معنای
اشارتی) بون خدا سی و مجاهد ایلد مسک کبی آثاری ظاهر اولان شراب
عشق ایلد مشام جانی معطر ایلوب حق باطلدن تمیز ایدجی لذت روحانیتنی
تحصیل ایلد یم زیرا لذت روحانیت بولان جان دلق پوش اولوب صومعه بکلان
زاهدلردن ریا و صومعه رایحه سنی ایشندی

پند حکیم عین صوابست و محض خیر * فرخنده بخت آنکه بسمع رضا شنید *

عالم عاقل پندی عین صوابدر و محض خیر در مبارک بختلو اول کیمیه که رضا قولاغله

دل

۱۵۰

زیرا محض جمع دیکدر مبارک بختلو اول کیمیه در که رضا قولاغله ایشندی یعنی دکادی و قبول ایلدی دیکدر

ایشندی (مفردات) (پند) نصیحت (حکیم) عالم و عاقل (عین) م (سواب) طوغری (است) در (محض) خالص (خیر) م (فرخنده) مبارک (بخت) طالع (آنکه) اول کیمسه که (با) للملا بس (سمع) قولاق (رضا) م (شید) ایشندی (معنای اشارتی) ربا و سمه دن بری اولان حکیم الهیک و مرشدن باینک نصیحتی عین صوابدرونی غرضدر و محضاً خبر در مبارک بختاو و سعادت او اول کیمسه در که رضا قولاً غلبه ایشندی و قبول ایلدی

هر شام ماجرای من و دل شمال گفت * هر صبح گفت و کوی من و او صبا شنید *

هر اخشام بنم ماجرای و کوکام ماجرا سی باد شمال دیدی هر صبح بنم گفت و کویی و کوکک گفت و کویی صبا ایشندی (مفردات) (هر شام) هر اخشام (ماجرای) م (من) بن (دل) کوکل (شمال) قبله بلی (گفت) دیدی (هر صبح) م (گفت و کوی) سوبلش سوز (من) بن (او) ضمیر (صبا) مشرق بلی (شید) ایشندی (معنای اشارتی) هر شام بالصباح عون خدا ایلد قلوباً و الباتو جهالی القبله حضرت الله عبودیت و تضرع و نیازم ماجرا سی باد شمال و ارباب حال دیدی و هر صبح او را واد کار می و کوکام توجهی و حرارتی صبا کبی فیض بخش اولان مرشد کامل ایشندی و بری راه مستقیمه ارشاد ایشدی

حافظ وظیفه تودا گفت و بس * در بند آن مباح که نشید باشند *

ای حافظ سنک وظیفه ک انجیق دعادیمکدر اول قید و فکر ده اولیه که ایشندی یا ایشندی (مفردات) (حافظ) م (وظیفه) م (تو) سن (دعا) م (گفتی) سوبلک (است) در (بس) انجیق (در) فی (بند) باغ (آن) اول (مباح) اولیه (نشید) ایشندی (شید) ایشندی (معنای اشارتی) ای حافظ سنک کبی عبد بچاره نک وظیفه سی همان در کاه حقد دعا و تضرع و نیاز ایاوب تقویض کلی ایلکدر اول قیده و اول فیکرده اولیه که قبول ایشدی یا قبول ایشدی یو فکر توجه تامه ما نعدر و سوء ظنر قال و حسن ظن اولیدر * وله ایضا *

خستکان را چو طلب باشد و قوت نبود * کرتو بیداد کنی شرط مروت نبود *

خسته لک چونکه طلبی اوله و قوتی اولیه اگر سن حد اسزلک ابد سن مروتک شرطی اولز (مفردات) (خستکان) خستل (را) ادات مفعول (چو) چونکه (طلب) م (باشد) اوله (قوت) م (نبود) اولیه (کر) اگر (تو) سن (بی) ننی (داد) عدل (شرط) م (مروت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی) یارب سنک درد عشقک ابله خسته و الم فرا فکاه داشکسته اولان عاشق صادق وقتا که طلبده اوله و رفع حجابات بشریه به قوت روحا نیقی اولیه اگر سن کر مگاه عون و امداد انجیمه سین کرم و عشا تنکه و رجعت و امده که مقابله کور بنور اما (لا یضیع اجر المحسنین) سین امیدر که خسته و بچاره ل یکی نا امید ایشمی کرم شانه که لایق کور مرز سین

ما جفا از تو ندیدیم و تو خود نبستی * آنچه در مذهب پیران طریقت نبود *

برسندن جفا کور مدک و سن خود بکنز سین اول نسته بی که طریقت پیران سنک مذهب اولیه (مفردات) (ما) یز (جفا) م (از تو) سندن (ندیدیم) کور مدک (تو) سن (خود) کئندک (نبستی) بکنز سین (آنچه) اول نسته بی که (در) فی (مذهب) م (پیران طریقت) م (نبود) اولیه (معنای اشارتی) یارب سن بر کرم و رحیم سین که دائم بر بچاره خیر و عصمت مراد ایدر سین برسندن قطعاً جفا کور مدک هر نه کونه نقصانز و ارایسه جله کسب بدین در با خصوص پیران طریقت یوانده اولان سالک آخر نه و طالب رضاء الله اولانه جفایی لایق کور مرز سین و کندوی حجابله نقصانه آنز سین اما یسه قصور بر مودر

چون طهارت نبود کعبه و بتخانه بیکست * نبود خیر در آن خانه که عصمت نبود *

چونکه پاکک اولیه کعبه و بتخانه برابردر خیر اولز اول خانه ده که پاکک و عصمت اولیه (مفردات) (چون) چونکه (طهارت) م (نبود) اولیه (کعبه) م (بتخانه) م (بیکست) برابردر (نبود) اولز (خیر) م (در آن خانه) اول اود (عصمت) حفظ و پاکک (نبود) اولیه (معنای اشارتی) القاب مضغه اذا صلیحت صلیح الجسد کله و اذا فسدت فسد الجسد کله (حدیث شریفی) سر نیجه قبله چونکه پاکک اولیه اول آمده کعبه و بتخانه برابردر هر نه محله اولسه قصور دن خالی دکادر خیر اولز اول خانه ده که انده سعی و مجاهده ابله حفظ و طهارت اولیه و تعلقات ماسودن منقطع اولیه

تا با فسون نکند جادوی چشم تو مرد * نور در سوختن شمع محبت نبود *

مادامکه سنک ساحر چشمک افسونه معانوت ایلیه محبت شمعک با فسون نور اولز (مفردات) (تا) مادامکه (با) للملا بس (افسون) دعا (نکند) ایلیه (جادو) ساحر (چشم) کوز (تو) سن (مدد) معانوت (نور) م (در) فی (سوختن) بائق (شمع) م (محبت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی) یارب سندن نظر عنایت و نصرت و معانوت اولد بخه محبت شمعک با فسونده و سعی و مجاهده ابله و کثرت طاعاته قابله نور الهی حاصل اولز و طهارت بولنز

خبر آن چشم که آتش نبرد کر به عشق * تیر آن دل که در نور محبت نبود *

خبر اول چشم که کر به عشق الم آتینی ایلیمه تیر اول قلب که آمده محبت نوری اولیه (مفردات) (خبر) قشاشش و بی نور (آن) اول (چشم) کوز (آب) صو (ش) ضمیر (نبرد) ایلیمه (کر به) اغلی (عشق) م (تیر) فرا کو و بولانق (آن) اول (دل) کوکل (در) فی (او) ضمیر (نور محبت) م (نبود) اولیه (معنای اشارتی) نور سز و مجب و بدر شول کوز که درد عشق الهیه ابله کر به ایدوب کوز یا شلری دوکیه و فرا کو و فاسیدر شول کوکل که آمده نور محبت اولیه و کوز یا شله و جکر آتیشه قلبک فسوی سلیخه

(ما جفا از تو ندیدیم و تو خود نبستی * آنچه در مذهب پیران طریقت نبود) پیرانند بونده مراد دلبر اندر نفیضیه تسمیه قیلکند در دلبران طریقتدن مراد امثال و اقرا اندر * محصول بیت * جا نانه خطاب ایدوب بیور برسندن جفا کور مدک سنده خود لایق کور مرز سین اول نسته بی که اقرا و امثال دلبران مذهبیده اولیه یعنی اول نسته بی که سائر دلبران ایشل سین آتی کند و که لایق کور مرز سین (چون طهارت نبود کعبه و بتخانه بیکست * نبود خیر در آن خانه که عصمت نبود) طهارت و عصمت پاکک برابردر دیکدن مراد برابردر دیکدر * محصول بیت * چونکه طهارت و پاکک اولیه کعبه و بتخانه برابردر مصراع ثانی بی ارسال مثل ایدوب بیور خیر اولز اول خانه ده که عصمت و پاکک اولیه یعنی کعبه شرفی پاککله در و بتخانه نک خبائی و خساشی بنزله در که قراند بنزله رجس دیکدر بس عصمت و طهارت اولیجق مسجد و بتخانه برابردر (تا با فسون نکند جادوی چشم تو مرد * نور در سوختن شمع محبت نبود) تابونده توقیت ایچو در مادام معانوت با فسون با حرف مصاحبت افسون بونده سحر در جادوی چشم اضافتی بیانیه در و توبه اضافت لایمه سوخته نک شمع اضافتی مصدرک فاعله اضافتی قدر و شمعک محبت بیانیه سوختن بونده لازمه متعدی بشده مشترکدر * محصول بیت * مادامکه سنک چشم جادوک سحرله مدد و معانوت ایله شمع محبت او یار مده نور اولز یعنی سنک جانبکدن که عاشق جاننده بر نظر و التفات اولیه بالکر عاشق جانندن محبت اولقدر مؤثر اولز نتیکم شاعر بیورر (بیت) * بنم سوم نه و بر رسنده همت اولیجق *

کور مرز سین (چون طهارت نبود کعبه و بتخانه بیکست * نبود خیر در آن خانه که عصمت نبود)

طهارت و عصمت پاکک برابردر دیکدن مراد برابردر دیکدر

محصول بیت * چونکه طهارت و پاکک اولیه کعبه و بتخانه برابردر مصراع ثانی بی

ارسال مثل ایدوب بیور خیر اولز اول خانه ده که عصمت و پاکک اولیه یعنی

کعبه شرفی پاککله در و بتخانه نک خبائی و خساشی بنزله در که قراند بنزله رجس

دیکدر بس عصمت و طهارت اولیجق مسجد و بتخانه برابردر (تا با فسون نکند

جادوی چشم تو مرد * نور در سوختن شمع محبت نبود) تابونده توقیت ایچو در

مادام معانوت با فسون با حرف مصاحبت افسون بونده سحر در جادوی چشم

اضافتی بیانیه در و توبه اضافت لایمه سوخته نک شمع اضافتی مصدرک

فاعله اضافتی قدر و شمعک محبت بیانیه سوختن بونده لازمه متعدی بشده مشترکدر

محصول بیت * مادامکه سنک چشم جادوک سحرله مدد و معانوت ایله شمع

محبت او یار مده نور اولز یعنی سنک جانبکدن که عاشق جاننده بر نظر و التفات

اولیه بالکر عاشق جانندن محبت اولقدر مؤثر اولز نتیکم شاعر بیورر (بیت)

* بنم سوم نه و بر رسنده همت اولیجق *

نیه بار را یکی باشند محبت اولیجق *

(خبر آن دیده که آتش نبرد آتش عشق تیر آن دل که در نور مودت نبود)

خبر چنده قشاشش معانوت در و تیر بونده قرا کقدر ظلمت معانوته ایکیسیده

موقع دعاده واقع اولش تقدیری خبر باد و تیر باددر ضرورت وزن ایچون حذف

اولندی * محصول بیت * خبر اولسون یعنی قشاششون اول کوز که عشق آتشی

آنک صوبینی یعنی با شنی ایلیمه و قوریمبه حاصلی حرارت عشقه اولقدر کر به و بکا ایلیمه که دیده ده نم قابله اول کوکله ده

تیر و ناریک اولسونکه انده نور مودت اولیمه یعنی بر جانانه مبتلا اولیه حاصلی عشقدن خالی اوله خبر و تیر دن مراد

فساد در یعنی فاسد اولسون اول کوز و اول کوکل که بر جانانه معید اولیه دیکدر

(حسن تو کرد ز سر رشته خود با خبرم * آن مبادا که مدد کاری دولت نبود) سر رشته اصلده سر رشته ایدی اضافه
صکره اضافدن قطع او اوب ترکیب مزجی ایلدیلر اصل کار و حال مناسبه در برابرشک و بر حالک اصلی دیکدر مدد کاری
کار ادا ت فاعلدر جی معاشه و یا حرف مصدر دولته اضافت لامیه در * محصول بیت * سنک حشک بنی حالک اصلدن
وایشمک نهایی یندن خبر دار ایلدی یعنی عشق و محبت حاشدن بنی آکا ایلدی اول حال اولیه که دولت مدد کارانی
اولیه یعنی اول حال اولیه که دولت

دولت از مرغ همایون طلب وسایه او * زآنکه باز اغ و زغن شهر دولت نبود
دولتی همایون قوشدن و انک سایه سندن طلب ایلد زرا زاغ و زغنله دولت
شهری اولز (مزدات) (دولت) م (از) من (مرغ) قوش (همایون) م
(طلب) م (سایه) کولکه (او) ضییر (زآنکه) آدنکه (با) مع (زاغ) فرغه (زغن)
چلاق (شهر) قناد (دولت) م (نبد) اولز (معنای اشارتی) بصیرت جانک کناد
اولوب قسوقی زائل اولوب قلبک اتوار الهیه ایلد نور اولوب دولتی عالی پرواز اولان
مرشد کاملدن طلب ایلد زرا زاغ و زغن کبی دنیا جغه سنی تغیر الشکل لاجل
الاکل ایتکله طالب اولان مشایخ صوریلردن طلب ایلد زیر انلردن ظل الاهی و مقام
ارشاد دولتی اولز

عشق تو کرد ز سر رشته خود با خبرم * آن مبادا که مدد کاری دولت نبود
سنک عشقک بنی کنده حقیقت اصلدن خبر دار ایلدی اول اولونکه دولت
معاشتی ایشی اولیه (مزدات) (عشق) م (تو) سن (کرد) ایلدی (ز) من
(سر رشته) ایلیک اوجی یعنی اصل و حقیقت (خود) کنده (باخبر) خبری (آن)
اول (مباد) اولسونکه (مدد کار) معاشتی ایدجی (دولت) م (نبود) اولیه
(معنای اشارتی) یارب بجمده الله سنک عشقک بنی اصل و حقیقتدن و باعث
خلقتدن خبردار ایلدی یارب اول اولسونکه بوحضه عطا و احسانک اولان عشق
جاء دنیا به و دولت و سلطنت ما سوا به سبب و معین اولیه و بزی اغراض
نفسانی به دوشوره

کر من از میکرده همت ظلم عیب مکن * پیر ما گفت که در صومعه همت نبود
اگر بن میخانه دن همت طلب ایلیم عیبه بزم مرشد من دیدیکه صومعه ده همت
اولز (مزدات) (کر) اگر (من) بن (ز) من (میکرده) میخانه (همت) م (ظلم)
طلب ایلیم (عیب) م (مکن) ایلد (پیرما) بزم مرشد من (گفت) دیدی (در) فی
(صومعه) عبادت اوی (همت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی) ای صورت
پرست اگر بن همتی و ارشاد حقیقی صورت عالی خراب ایدجی و عشق خدا ایلد
مست و مستغرق اولان و ارثان محمدیلردن طلب ایلیم بنی تضرع و عیب ایلد زرا بزم
پیر آکا همت دیدی که بوضو معطر و عبادتخانه ل مرزوی اولان عباد و زهاد صورت
پرست در همت و ارشاد اولز و انلرحله نفسدن نجات بوله من

حافظ علم و ادب ورز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
ای حافظ علم و ادبه سعی ایلد زرا شاهک مجلسه هر کیک که ادبی یوقدر صحبت
لایق دیکدر (مزدات) (حافظ) ای حافظ (علم) م (ادب) م (ورز) چالش
وسعی ایلد (که) زرا (مجلس) م (شاه) م (هر کرا) هر کیک (نیست) یوق
(ادب) م (لایق) م (صحبت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی) ای حافظ

حافظ علم و ادب ورز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
حافظ علم و ادب ورز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
حافظ علم و ادب ورز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
حافظ علم و ادب ورز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود

(وله ایضا) (همای اوج سعادت بدم ما افتد * اگر ترا کدزی بر مقام ما افتد) همای اوج اضافتی لامیه در وسعاده
اضافت بیانه اوجدن مراد رفعتدر بدم ما با حرف صله و اضافت لامیه در ترارحرف تخصیص کدزی با حرف وحدت
و یا تنکیر بر حرف صله مقام ما اضافتی
لامیه در * محصول بیت * اوج سعادت
همای بزم دوزا غره دوشر یعنی سعادت
بزم او اورا اگر بزم مقامه سنک بر کدزک
یعنی مرورک و او غرامک دوشر سبه یعنی
سن بزم مقامه او غررسن همای اوج
سعادت بزم او اورا مصرع نایده خطاب
خدایه در دین خطای فاحش ایلشد
و بوره دک بویه خطای صد هزار ایلشد
(حباب و ار بر اندازم از نشا ط کلاه *
اگر زروی تو عکسی بجمام ما افتد) حباب
حاک فحیله عریدر صوفی جغی دیکدر
اما حاک ضیله فره یلان دیر وارادات
تشیه در نشاطونک فحیله مصدر در
نشاطینش - طدن یعنی علم یاندن امانونک
کسر به ناشطک جعیدر عکسید با وحدت
و یا تنکیر ایچو ندر * محصول بیت *
حباب کبی سونمکن کلاهی و ناکیدی
کوک اثارم اگر سنک رو بکدن بزم جائزه
بر بر تو دوشر سبه یعنی سنک مجلسه مرده
اولوب و رو بک عکسی جام باده مرده دوشه
کال فرحندن کلاهمزی هوا به اثارن
منه سنده حباب ضم حالیه در دین علم
لغده عجب ماهر ایش (شب) که ما مراد
از افق طلوع کند * بود که بر تونوری بام
ما افتد (ما مراد اضافتی بیانه در افق
همرنگ و فاک ضیله سکونله ده اقتدر
کوک کارینه در بر بود فعل مضارع غائب
اوله که دیکدر معنی معاشنی افاده ایدر
ایکی رده ده که حرف بیان بر تونوری
اضافتی لامیه در و با حرف وحدت
ببام ما اضافتی لامیه و با حرف صله
* محصول بیت * بر کجه که مراد آبی
افق کوی جاتندن طلوع ایلد یعنی
بر کجه که ما مراد کوی جاتندن

علم تقصیری و علم حدیثی و فقها دن فقه ظاهری بی و اولیاء الله دن فقه باطنی بی
تحصیل ایدوب آداب شرعی ایلد مؤدب اولغه - سی ایلد (الطریق کله آداب) سر نجه
حضور رب العالمینده هر کیم آداب شرعی ایلد مؤدب اولیه محرم اسرار الله اوله من
و صحبت شاه حقیقی به لایق اوله من

همای اوج سعادت بدم ما افتد * اگر ترا کدزی بر مقام ما افتد
سعادت اوجک همای بزم دوشر اگر سکا بزم مقامه بر کدز دوشه
(مزدات) (ما) عالی پرواز اولان قوش (اوج) عالی مقام (سعادت) م (با)
للمسلا بسه (دام) طوزاق (ما) بز (افتد) دوشر (زا) سکا (کدزی) بر کدز
(ر) علی (مقام) م (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) اعلای علینده
(فی مقعد صدق عند ملک مقتدر) آیت جایله سی سر نجه سعادت اوجده اولان
دولت طالبیه و وصول بولورز اگر توفیق خدا ایلد عرش الله اولان قلیزه تجلی
اتوار الهی واقع اولورسه

حباب و ار بر اندازم از نشاط کلاه * اگر زروی تو عکسی بجمام ما افتد
سرور مدن حساب کبی کلاهی هوا به اثارم اگر سنک بوز کدن بزم جائزه بر عکس
دوشه (مزدات) (حباب) صوده اولان قبارجق (وار) ادات مثل (بر اندازم) اثارم
(از) من (نشاط) سرور (کلاه) م (ز) من (زوی) بوز (تو) سن (عکس) م (با)
و حدتیه (با) للملا بسه (جام) قدح (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب کمال
سرور مدن حساب کبی کلاهی هوا به اثارم و برده پنداری رفیع ایدوب (ایس
فی جنتی سوی الله) سحر حلالی کبی دم فرحندن اظهاسر ایلیم خصوصیه تجلی
ذات لهیه دن قلبه بر بر توانوار احدیت ایشه

شب که ما مراد از افق طلوع کند * بود که بر تونوری بام ما افتد
بر کجه که مراد آبی فشدن طلوع ایلد اوله که بر نور شعله سی بزم طامه دوشه
(مزدات) (شب) کجه (با) وحدتیه (ماه) آی (مراد) م (ز) من (افق) اطراف
سما (طامه) م (کند) ایلد (بود که) اوله که (بر تو) شعله وضیه (نور) م (با)
و حدتیه (با) للملا بسه (بام) طام (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب باری
اوله که با اوله می که بر کجه سنک اتوار ذاتیه که مستغرق اولش ارواح قدسیه
صا جبری محبوبلریکه اولان تجلی ذاتیک نورندن بر نور شعله سی بزم سطح قلبه
دوشه و نور قلبه

ملوک را چور خاکیوس این در نیست * کی اتفاق بحال سلام ما افتد
بادشاهلره چونکه بوقیونک خاکبوسه بول یوقدر بزم طامه دوشه
(مزدات) (ملوک را) بادشاهلره (چو) چونکه (رد) بول (خاکبوس) طبراق اوبجی
(این) بو (در) قیو (نیست) یوق (کی) قیجان (اتفاق) م (بحال) م (سلام) م
(ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) تعلقات سلطنت دنیای دنییه ایلد قلبی اذواق

ظاهر اوله اوله که بر نور بر تونوری بزم طامه دوشه حاصلی بر کجه جانان افق کوی بندن
مشرقی ایلد بای ذکر ایدوب خانه مراد الملك مجاز مرسل قبیلند در

(بیارگاه تو چون باد را بشماری اتفاق)

بجای سلام ما افتد) بیارگاه تو با حرف طرف
واضافت لامیه در بار بوند اجازت
معناش در اتفاق مجال اضافتی مصدرک
فاعله اضافتی در سلام مایه مصدرک
فاعله در * محصول بیت * خواجه
جانانه خطاب ایدوب پیور سنک
بارگاه که چونکه باده اجازت بوق بزم سلام
ایله من. چن اتفاق مجال واقع اولور
یعنی بزم سلامه مجالز واقع اولور یعنی
بوا اتفاق دوشیز که بزم سلامه مجالز اوله
(چو جان فدای لب شد خیال می بستم
* که قطره زلالش بکام ما افتد) فدا
فامکسور اولد فده الفده مدوقصر جائزدر
امام فتوح اولد فده مقصود در انجی لبه
اضافتی مصدرک مفعولش اضافه اضافتی
قطر شد با حرف وحدت زلال افنده طنو
صویه در بار اما بونک کبی پرده شربت
جنسی مراد در بکام ما با حرف صله
* محصول بیت * چونکه جان سنک لب
فدا اسی اولدی خیال باغلام یعنی خیاله
کتوررد مک لب زلالند دماغه بر قطره
دوشه حاصلی جان ورمک سبیله امیدمن
وارایدی که لب زلالند منتع اوله وز
(خیال زلف تو گفتا که جان وسیله ساز
کزین شکار فراوان بدام ما افتد) کفتادی
الف تکمیل و زنجیر کلش در که حرف
بیان جان مسازک مفعول اولی و وسیله
مفعول ثانیه کزین که حرف تعلیل ازین
ادات تشبیه در بونک کبی دیمکدر فراوان
چوق دیمکدر * محصول بیت * او ای بونک
مضمونی رد ایدوب پیور سنک زلفک خیال
دیدبکه زلال ای میسر اولمچون جانی
وسیلله ایله زراجان کبی شکار بزم دایم
چوق دوش یعنی زلال لیدن اوتوری
جان شکار ایله که اعتبار که آک کبی شکار
بزمه چوقدر جانان عزیز بر نه کر کرد

۶۲

روحانیه دن و انوار معرفه الله دن غافل اولان جهان پادشاهلر بنده حرم قدس
الهیسه قیوسنک خاکبوسنه بول یوقدر یا خود دوجهانن فارغ قلب اولمش
پادشاهان حقیقت اولان محبو بان خدای کنه و حقیقت ذات بیچونک تجلیسنه حجاب
کبریا سز عدم تحمل زدن (ما عرفناک حق معرفتک بامعروف) (اللهم زدنی تجیرافیک)
پیوروب (وخر موسی صعقا) مرتبه سنده مخیر و مستغرق محو و تلاشی اولمغه تجلی
ذاته یو پادشاهان حقیقتک تحملی اولمچون بزم سلامه مجال اتفاقی قیچان دوشه
و بزم کبی اسیر نفس اولوب قیودات بشریه عرقن قطع ایلیان بیچاره تجلی ذاته
قیچان ابریشنه متعالی الله بیر کات العا رفین قدس الله ارواحهم واحسن الینا
بشفا تنهم آمین

بیارگاه تو چون باد را بشماری اتفاق

سنک بارگاه که چونکه باده اجازت اولور بزم کلامه مجال اتفاقی قیچان دوشه
(مفردات) (با) للابسه (بارگاه) اجازت بری (تو) سن (چونکه) (باده) بل
(را) ذات مفعول (باشد) اولیه (بار) اجازت (بی) قیچان (اتفاق) میل و رغبت
(بجای) قدرت (کلام) م (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب سن بری
شبهه و بی نظیر واحد لاشریک له درگاه عالی صاحبی عظیم و جلیل * بود بالحقسن که
سنک درگاه که بلاذن والا احسان انبیا و اولیایه کلام و شفاعته اجازت اولیه بزم کبی
عاجز و محجوبین اولوره کلامه قدرت اتفاقی قیچان دوشه

چو جان فدای لب شد خیال می بستم

چونکه جان سنک لب که فدا اولدی خیال باغلام که لب زلالند بر قطره بزم طماعه
دوشه (مفردات) (چو) چونکه (جام) م (فدا) م (لب) طوداق (تا) خطایه
(شد) اولدی (خیال) م (می بستم) باغلام (قطره) م (همز) وحدتیه (ز) من
(زال) خوش سکر میجی صو (ش) ضمیر (با) للابسه (کام) طماع (ما) بز (افتد)
دوشه (معنای اشارتی) یارب چونکه جان سنک غدای روح و باعت انواع فتوح
اولان کلام فی نظیر که فدا اولدی خیال باغلام که کلامک آب حیات ابدیسنک
زالندن جاتم دماغه بر قطره دوشه و جاتم غدای روحانیت بولمغه حیات
ابدیهیه وارواح قدسیه سرمدیهل میانه ابریشه ارب بسرو لانه سررب تمهیلخیر

خیال زلف تو گفتا که جان وسیله ساز

سنک زلفک خیالی دیدبکه جانی وسیله ایله زرا بوشکاردن بزم دایم وافر دوشه
(مفردات) (خیال) م (زلف) م (تو) سن (گفتا) دیدی (جان) م (وسیلله) رده
و حجاب (مساز) دوزمه (که) زرا (ز) من (این) بو (شکار) صید (فراوان)
وافر (با) ظرفیه (دام) طوزاق (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب
سنک رحسان و رحیم و فیاض و کریم اولان صفات جلایه لک زبان حال ایله دیدی
و بشیر ایله بیکه ای عاشق صادق بوجانگی پرده ابدغه زرا جانان پکیمان جانانه

ایره ز

۶۳

ایره ز یو بر جانی فدا ایدرسنک یک جان آلورسن و یو بردام مضمونیدر که اند
اسرار الهیه شکارندن مالانها به اسرار الله اطلاع یو اورسن

بنا امید ی ازین در مرو زن فالی بود که قرعه دولت بنام ما افتد

بوقیودن امید سز لکله کیمه بر فال اور اوله که دولت قرعه سی بزم نا بزمه دوشه
(مفردات) (با) للابسه (نا امید) م (با) مصدریه (از) من (این) بو (در)
قبو (مرو) کیمه (بزم) اور (فالی) بر فال (بود که) اوله که (قرعه) م (دولت)
م (بنام ما) بزم آدیمزه (افتد) دوشه (معنای اشارتی) ای نضرع و نیازایله
درگاه حق ملازم اولان اوکل صاقن قطع ابدیه بر نفس درگاه حقندن شفع اوله
(و لا یضیع اجر المحسنین) اولان حضرت اللهک رحقی قیوسندن نا امید لک
جانبه کیمه همان حسن ظنکه دایم اوله که دولت قرعه سی بزم نا بزمه دوشه
و کوکل جیع مقصودینه ابریشه

زخاک کوی تو هر که دم زند حافظ نسیم کلشن جان در مشام ما افتد

سنک کوی خاکندن هر جان که حافظ دم اور جان کاشنک رایحه سی بزم دماغن
دوشه (مفردات) (ز) من (خاک) طیراق (کوی) محله (تو) سن (هر که) هر جان
(دم) نفس (زند) اور (حافظ) م (نسیم) رایحه (کلشن) م (جان) م (در) فی
(مشام) دماغ (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب محضا سنک فیض
واحسانکه حافظ قولک هر نه زمان سنک اسرار عشقکدن و غذای روحانی اولان
معارف لدنیه کدن سو بلسه باذن الله جان کاشنک اطیب من الیسک اولان ریح
رحمانیدن جانلر دماغنه عضه منوی ابریشوب روحه غذا جانانه حیات بخش ایدر

وله ایضا

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند و اندران ظلت شب آب حیاتم دادند

دون کیمه سحر وقتی غصه دن بکا نجات و پردیلر و اول ظلت شده بکا آب حیات
و پردیلر (مفردات) (دوش) دون کیمه (وقت سحر) م (از) من (غصه)
م (نجات) م (مهم) ضمیر (دادند) و پردیلر (اندر) فی (آن) اول (ظلت) م (شب)
کیمه (آب حیات) م (مهم) ضمیر (دادند) و پردیلر (معنای اشارتی) روز و شب طاعات
و نضرع و نیازایله سعی و مجاهده ایدوب جذبه رجانه و نفعه بر دانه عدم وصولدن
غشاک ایدم بحمد الله دون کیمه وقت سحرده ارحم الراحمین اولان فیاض مطلق
بنی اول غصه دن خلاص ایدوب آب حیات ابدی اولان جذبه رجانی و شراب
لازالی اولان فیض الهی و نفعه بر دانی صوندیلر و انوار خدا ایله دل و جاتم منور
اولوب ظلت بشریه دن نجات بوادم

بخود از شعله پرتو زاتم کردند باده از جام تجلی صفاتم دادند

پرتو ذاتک شعله سندن بنی بخود ایدیلر تجلی صفات جانشندن بکا باده و پردیلر
(مفردات) (بخود) ضمیر (از) من (شعله) ضیا (پرتو) عکس (ذات) م (م)
بنی (کردند) ایدیلر (باده) شراب (از) من (جام) قدح (تجلی) صفات (م) م

(بنا امید ی ازین در مرو زن فالی بود که قرعه دولت بنام ما افتد) بنا امید ی ازین در مرو زن فالی بود که قرعه دولت بنام ما افتد
دردن مراد در جاناندر مرو فعل نهی مخاطب کیمه دیمکدر زن با حرف تأکید فالی با حرف وحدت و باتکیر فال اورمقدن
مراد فال آجقه سدر نهایی عجم بر قاج لفظی زدن لفظیه تعبیر ایدر بودادات عجمی که حرف بیان قرعه دولت اضافتی بیابنه
قرعه مشهور نسته در که رمالرقو للتور * محصول بیت * امید سز لکله بوقیودن کیمه بر فال آج اوله که دولت قرعه سی
بزم آدمزه دوشه یعنی وصال جانانن نا امید اولوب قیوسن ترک ایدوب کیمه و بر فال آج اوله که دولت وصال
قرعه سی بزم آدمزه دوشه حاصلی اوله

که بزم دولت وصال جانان میسر اوله
(زخاک کوی تو هر که دم زند حافظ * نسیم کلشن جان در مشام ما افتد)
خاک کوی تو اضافتی لایم لایم لایم لایم
کلشن جان اضافتی لایم لایم لایم لایم
* محصول بیت * هر که که حافظ سنک
خاک کوی یکی ذکر ایدوب مدح و تعریف
ایله جان کلشنی نسیمی بزم دماغه
دوشه یعنی دماغه جان قوسیلله
بر اولور زیر اسنک خاک کوی یک مسک
و عبودر انک ذکر جان دماغه * دوش
ایله که کفایت ایدر (وله ایضا) (دوش
وقت سحر از غصه نجاتم دادند * و اندران
ظلت شب آب حیاتم دادند) روایت
اولور که خواجه نیک جانی بر سحر
خانه سنده کلوب مشرف ایلر
خواجه دخی بو غزل نظم کتورر
غصه دن مضاف الیه محذوف در تقدیری
غصه عشق در ضرورت و زنجیر
حذف اولندی ظلت شدن مراد ظلت
هیر اندر آب حیاتن مراد آب و صالدر
حیات قرآن شریفده رسم عثمانی اولی
سبیلله الف و او شکرده یاز باور اما غیر برده
الفله یازمق جائزدر خصوصاً که کتب
تعلیمیه * محصول بیت * دون کیمه
سحر وقتند و بکا غصه دن نجات و پردیلر
یعنی غصه و غم عشقندن بکا خلاص
و پردیلر حاصلی جانان بنی غم هیر اندن
قورناردی و اول ظلت شب هیر انده بکا
آب حیات وصال و پردیلر حاصلی جانان
خانه کلک سبیلله جیع غصص و غموم
مضمحل و مندر رس اولدی (بخود
از شعله پرتو زاتم کردند * باده از جام
تجلی صفاتم دادند) شعله پرتو زاتم
اضافتی لایم لایم لایم لایم پرتو روی
ذات جاناندر شعله کولکه

یوقه سته در لری یعنی قوی اولیان کولکه اما بونده کونش ضیاسی مراد در و پرتو زدن بونده مراد نور در یعنی نور روی
ذات جاناندر شعله سی جام تجلی صفات اضافتی بیابنه در تقدیر کلام جام تجلی صفات جانان صفاتن مراد
لطف و کرم و احساندر * محصول بیت * خواجه پیور که جانان خانه به کلچک بنی نور روی ذات جانان ضیاسندن بخود
ایدیلر و جام تجلی صفات جانانن باده و پردیلر بنی جانانک صفات لطیفی و ظاهراً اولی سبیلله کیفیت عشقه
تکیف اولدم حاصلی مست جام تجلی صفات جانان اولدم

(چه مبارک سحری بود و چه فرخنده می * آن شب قدر که این تازه برآم دادند) سحری و می بازی تنگبار ایچوندر * محصول بیت * نه مبارک سحر و نه مبارک وقت ابدی اول قدر کجی که بکا بوتاز براتی و ردیلر تاز برات بیوردی جانک کلوب بونی بلیه فرادن خلاص ایلدیکدر (هاتف آن روز بمن مژده این دولت داد * که بر آن جور و جفا صبر و نیام دادند) مژده این دوات بیوردی جانانی خانه سنه

۶۰۴

بکا (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) اول تجلی * انوار ذات الهیه ک برتوندن و نیامدن بنی (وخر موسی صه) آیت جلیله سی سر نیجه مخیر و سرگردان ایلدیلر بنه کرما تجلی * صفات جانان بکاباده و ردیلر

چو چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شبی * آن شب قدر که این تازه برآم دادند * نه مبارک بر سحر و نه فوت و برش ابدی اول قدر کجی که بکا بوتاز براتی و ردیلر (مفردات) (چه) نه (مبارک) م (سحر) م (یا) وحیدیه (بود) ابدی (چه) نه (فرخنده) فوت و (شب) کجی (یا) وحیدیه (آر) اول (شب قدر) قدر کجی سی (این) بو (تازه برات) م (م) بکا (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) اول تجلی * انوار ذات و تجلی * صفات کرم و احسان اولان سحر نه مبارک بر سحر ابدی و کجی سی نه فوت و بر کجی ابدی که هر بقوله بوسعدت و بر شدردلکن اول قدر کجی سی محمد الله بکا بوتاز براتی و باعث نجات ابدی و ردیلر

چو هاتف آن روز بمن مژده این دولت داد * که بدان جور و جفا صبر و نیام دادند * هاتف اول کون بکا بود دولت مژده سنی و پردی که راه عشقه اولان اول جور و جفایه بکا صبر و ثبات و ردیلر (مفردات) (هاتف) ملک ملهم (آن) اول (روز) کون (بن) بکا (مژده) م (این) بو (دولت) م (داد) و پردی (بدان) اول (جور و جفا) م (صبر و ثبات) م (میم) ضمیر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) کرم بر کرمی کور که بکا اول کون هاتف غیب بود دولت و بوسعدت مژده سنی دخی و ردی که ای عاشق صادق سموات و اراض و جباله عرض اولنوب تحملدن خوف و ابا ایلدیکری راه عشقه اولان جور و جفایه و تحمل امانت خدایه سکاسر و ثبات و ردیلر دو که استعین بالله (ثبت الله الذین آمنوا بالقول الثابت) ل

بعد ازین روی من و آینه وصف جلال * که در آنجا خبر از جلوه ذم دادند * بوند نصرکه بنم وزم وصف جلال آینه سیله در زرباکا اند جلوه ذاندن خبر و ردیلر (مفردات) (بعد ازین) بوند نصرکه (روی) یوز (من) بن (واو) مع (وصف) م (جبال) م (که) زرا (در آنجا) اند (خبر) م (از) من (جلوه) م (ذات) م (میم) ضمیر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) درد عشقه صبر و ثبات نصرکه و مظهر تجلیات صفات الهیه اولان قدر نصرکه بنم قلبا و قالبا توجه و اقبال آینه وصف جلال الهی در زرا مظهر تجلیات صفات اولان تجلی * ذمه واصل اولوردیو پیران طریقت بکا خبر و مژده و ردیلر

من اگر کام رو اکتم و خوشدل چه عجب * مستحق بودم و اینها بزم کام دادند * اگر بنم مرادم حاصل اولدیه و خوشدل اولدمه نه عجب مستحق ایدم و بونلری بکازکات و ردیلر (مفردات) (من) بن (کام) مراد (روا) لایق (کشم) اولدمه (خوشدل) کولکی خوش (چه عجب) نه عجب (مستحق) م (بودم) ایدم (اینها) بونلر (یا) للملا بیه (زکات) م (میم) ضمیر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی)

۶۰۵

مستحق ایدم بونلری بکازکات دیو و ردیلر معنی جور و جفایه صابر اولدیم ایچون بکا بونلر میسر اولدی صلات و زکات و حیات قرآن شریفه رسم عثمانی الف و او صورتند باز بقدر اما سار کتبه الف کندی شکله کتب اولنور و علی الخصوص قافیه لاده

(این همه شاهد و شکر کز سخت میبرد * اجر صبر است کران شاخ نیام دادند) این همه بود در دمکدر کز که حرف رابط صفت میبرد بوند فعل لازم در رزیدن دو کاور معنای صبر است اضافتی لامیه در و یا حرف وحدت این همه مبتدا اجر صبر است خبری کران کده حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل زیر معنی ایکی وجهه متصور در و یا جز در که که حرف بیان اوله وزان ادات تعلیل شاخ نبات اضافتی یا نیام در نبات بوند شکر معنای در شاخ نبات قلم اولنق واضع در و تشبیه طریقیه جانان اولنق نکندر * محصول بیت * بود قدر شاهد و شکر بنم کلامدن دو کاور یعنی شاهد و شکر کبی اشعار که بشدن صادر اولور بر صبرک

۶۰۵

بن اگر تجلیات ذات خدایه مظهر اولمه مرادم حاصل اولوب انوار جمال الهیه استغراق ایله خوشدل اولدمه نه عجب بید دکانر زرا انقطاع عن ماسوی الله و تبدل الی الله ایتمکله عجز و ادلاسم ثابت اولوب (اذنم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه بو کره مستحق ایدم بونجلیات ذاتی بکازکات و ردیلر

چو این همه شاهد و شکر کز سخت میبرد * اجر صبر است کران شاخ نیام دادند * بوجه شاهد و شکر که بنم سوزمدن دو کیلور شول صبرک اجر یلر که اول شاخ نیامدن و ردیلر (مفردات) (این) بو (همه) جله (شهد) بال (شکر) م (از) من (سخت) سوز (م) بنم (میبرد) دو کیلور (اجر) م (صبر) م (یا) وحیدیه (است) در (ز) من (آن) اول (شاخ) بوداق (نبات) نبات شکر قلمی یا خود شاخ نبات حافظک معشوقه سبذر (م) بکا (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) بود قدر لذت روحانی و بود قدر معارف و عاوم لدنیه ربانی که لساندن و سوزمدن دو کیلور و ظهور ایلر بونتا بیک جله سی (الصبر مفتاح الفرج) و من اخلص الله اربین صبا حافظه تائیم الحکمة من قلبه علی لسانه) خبری سر نیجه صبر و اخلاص صبرک اجر یلر که منع لذت روحانی اولان مرشد کمال بوندن و بردیلر یا خود معشوقه و حلالم شاخ نیامدن دنیاده نفسم آرزو سنی آلیوب مشتهیات نفسی ترک ایدوب آخره ناخیر اید بکم چون بولدت روحانی بی و ردیلر

من همان روز بدیدم که ظفر خواهم یافت * که به افسوس عدو صبر و نیام دادند * بنهم اول کون کوردم که ظفر بولسم کرک که دشمنک حیف و تمسخر بنده بکا صبر و ثبات و ردیلر (مفردات) (من) بن (همان) اول (روز) کون (بدیدم) کوردم (ظفر) م (خواهم) ایتم (یافت) بودی (یا) للملا بیه (افسوس) تمسخر و طعن و حیف (عدو) م (صبر و ثبات) م (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) بنهم اول کون کوردم و یقینا بیدم که مرادم حصوله ظفر باب اولسم کرک که بحمد الله نفس و شیطان عدوی رخنه و تمسخر و تذلیل بکا بوره عشقه صبر و ثبات و ردیلر

چو همت حافظ و انفس سحر خیران بود * که زبند غم ایام نجات دادند * حافظک همتی و سحر خیران کفای ایدم که ایام غمک بشدن بکانات و ردیلر (مفردات) (همت) م (حافظ) م (انفس) سحر (خیران) وقت سحرده آگاه اولنر (بود) ابدی (ز) من (بند) م (غم) م (ایام) م (نجات) م (م) م (ضمیر) (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) بوسعدت و بود دولت و بوند لک احسان اولنمسی حافظک سعی و همتی و سحرده در کام حقه مناجات ایله آگاه اولان مردان خدایک نظر لری و انفس مبارک عیبی واری بر کاتیله ابدی که حدود ایام و تعلقات ماسوای نافر جام غمک فیددن بکانات و ردیلر * وله ایضا

۱۵۲

دوشدی دیدم که بشد غم و غصه دن بکا خلاص و ردیلر یعنی سنک زافک بنده دوشمکد غمدن خلاص بودم و بعضی نسخه ده شخص بیتی بویه و افعدر (شکر شکر بشکرانه بپشان حافظ * که نکار کش شیرین حرکاتم دادند) شکر اضافتی یا نیامه در بشکرانه یا حرف سبب شکرانه سببیه دیکدر که حرف تعلیل نکار کش اضافتی یا نیامه در کش کافی بعضی انجم عربیله و بعضی بجمیله اوقودیلر و معنای کیمی کوزل دیدی و کیمی نازی * محصول بیت * ای حافظ شکر شکر کنی شکرانه ایله صا ج زرباکا شیرین حرکات بر نازی کوزل و ردیلر بونیده نیر و التفات طریقیه واقعدر

(وله ايضا) (کوهر مخزن اسرار همانست که بود * حقه مهر بدان مهر و نشانت که بود) کوهر مخزن اسرار اضافت لری
لامیه و بیانیسه در حقه مهر بیانیسه * محصول بیت * اسرار عشق مخزن بشک کوهری اولکی کیدر یعنی عشقن هیچ
نقصان نکاشد برقرار در محبت حقه سی دخی اولکی مهر و نشانه در حاصی مهر و محبت هرگز نقصان نکاشد (عاشقان زمره)

﴿ ٦٠٦ ﴾

ارباب امانت باشند * لاجرم چشم

کهر باره نیست که بود (زمره) ارباب
امانت اضافت لری بیانیسه و لامیه زرد زمره
لفظ عربی در اولک * معنای عاشقان مبتدا
وما بعدی خبری لاجرم لا محاله دیکدر
چشم کهر باره وصف ترکیبی در کهر
باغدر بچی یعنی چشم کریان معنای
* محصول بیت * عاشقان عشق امانتی
صاحب لری یعنی اسرار عشق معشوق
کم ایدوب افشا ایلز بس شهادت
چشم لری کهر باره در حاصی امانت غم
جانان ثقلت واضطر باشند دیده لری
کریان اولکی کبی یعنی امانت لریه نقصان
نکاشد (از صبا پرس که مارا همه شب
نادم صبح * بوی زلف تو همان مونس
جانست که بود) پرس فعل امر مفرد
مخاطب صور یعنی سؤال ایل که حرف
بیان مارا اادات تخصیص تا انتهای غایت
ایچوندر الی معنایست دم صبح اضافتی
بیانیسه در بوی زلف تو اضافت لری
لامیه در مونس جان اضافتی اسم فاعل
مفعول اضافت فیدر * محصول بیت *

صبا در صور که زم بتون کیک صبح
وقته دك سنك زلفك بوی اولکی کبی
جانم زلفک مونسیدر یعنی بتون کیک بوی
زلفکله جانم دماغی معطر در مصراع
اولک معنای صبا در صور که زده و گلی
کیچدم صبحه دین لفظه و معنای خطا
ایلش (طالب اهل و کهر نیست و کر نه
خورشید * همچنان در عمل معدن
وکانست که بود) طالب اهل اضافتی
اسم فاعل مفعول اضافت فیدر و مبتدا
و نیست خبری و خورشید مبتدا و مصراع
ثانی خبری عمل معدن اضافتی مصدرک
مفعول اضافت فیدر معدن وکان افغان
مترادف اندر که دلم بدیده خوش طبع دیر
* محصول بیت * اهل و کهر طالب
بوقدر یوخسه کونش اولکی کبی
و یاقوت بوقدر حاصلی الله تعالی فیاض
مطلقدر تمام عالم فیضیه مملو و پر در
و فیاضه بخل بوقدر

کوهر مخزن اسرار همانست که بود * حقه مهر بدان مهر و نشانت که بود
مخزن اسرار کوهری همان اولدر که ایدی محبت حقه سی اول مهر و نشانت در که
ایدی (مفردات) (کوهر) م (مخزن) م (اسرار) م (همانست) هم اولدر
(بود) ایدی (حقه) م (مهر) محبت (با) لا الایسه (آن) اول (مهر) م
(نشان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی) عالم السند حق سجده و تعالی
خزینة اسرارندن بخش و کرم و احسان پیور دینی عهد و بیان کوهری بحمد الله
بلا نقصان عون بار به اولکی کیدر و حقه قلبه و دبعه پیور دینی امانت و محبت
و فیض بلا واسطه فی علت یسه اولکی مهر و نشانت ثابت و مقرر در

عاشقان زمره ارباب امانت باشند * لاجرم چشم کهر باره همانست که بود
عاشقان ارباب امانت زمره سیدر لاجرم کهر باغدر بچی چشم همان اولدر که
ایدی (مفردات) (عاشقان) م (زمره) جماعت (ارباب) اهل (امانت) م (باشند)
اولر (لاجرم) ثابتدر (چشم) کوز (کهر بار) جواهر باغدر بچی (همانست)
اولدر که (بود) ایدی (معنای اشارتی) استیذ بالله (اناعر ضنا الامانة علی
السماوات والارض والجبال) آیت جلیله سی سربجه انسانک ملائکه دن افضل
اولفلقنه باعث اولان و کندو سبیله مرآت عالیه ره ترقی حاصل اولان محن و درد
ولای عشق و محبت و تنکا ایف شافه اهل معرفت اولر الانجیق مبتلا اولان بیچاره
انسان ایچون اولور کرچه ملائکه قدسیان ایچون فی الجمله محبت وارد امدارد
ولا و محبت بوقدر بلکه درد عشق صورت پرست اولان زاهد و عابد لده دخی
بوقدر ایچون عاشقان ارباب امانت زمره سیدر و درد عشقه مایه سعادت اولان
چکر قانی چشم لری کهر بار اولان و روزو شب تالان و کریان اولان همان یسه اولدر

از صبا پرس که مارا همه شب نادم صبح بوی زلف تو همان مونس جانست که بود
باد صبا در صور که جله کیک صبح و قته دکن به سنك زلفك راجحه سی همان جالك
مرئیدر که ایدی (مفردات) (از) م (صبا) م (پرس) صور (مارا) زمره (همه)
جمله (شب) کیک (نادم صبح) صبح و قته دکن (بوی) راجحه (زلف) م (تو)
سن (همان) انجیق (مونس جان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی)
بارب سن عالم السرو الخفیات سین و سنك احسانکله مرشد کامل قبلدینک عارف بالله
قوللرک دخی آشنا در که بحمد الله درد عشقه کیک نیماقی عن المضاجع ایدوب
جمله کیک دم صبحه دکن سنك انوار تجلی صفاتک ولذات مناجات و فیوضاتک
روایح مسکیده لری بنم همان جانم مونسیدر و روح تحفه سیدر

طالب اهل و کهر نیست و کر نه خورشید * همچنان در عمل معدن وکانست که بود
اهل و کهر طالبی بوقدر یوخسه خورشید انجیل معدن وکان عملنده در که ایدی
(مفردات) (طالب) م (اهل و کهر) م (نیست) بوق (و کر نه) یوخسه
(خورشید) کونش (همچنان) انجیل یعنی اولکی کبی (در) فی (ع-ل) م

﴿ معدن ﴾

معدن وکان عملنده در یعنی کونش دائم ال و یاقوت نریه ایلده در اما طالب اهل
و یاقوت بوقدر حاصلی الله تعالی فیاض مطلقدر تمام عالم فیضیه مملو و پر در
و فیاضه بخل بوقدر

(رنك خون دل مارا که نهان میگردی * همچنان در لب لعل تو عیا نیست که بود) رنك خون دل ما اضافت لری لامیه در اادات
تخصیص که حرف رابط صفت رنك خون میگردی در لب لعل تو عیا نیست که بود
مخاطب در لب لعل اضافتی بیانیسه در عیان عینک کسر یله مفاعله یا سندن مصدر در عینک قحیه اوقیا نلر غلط ایدر ل
* محصول بیت * زم بوز قانی که نهان ایدرک یعنی کز لردك سنك اب لعلکده آشکاره در اولکی کبی بوندن معلومدر که
لده حرت معتبر در حاصلی سنك لیکده
کز لردك حرت زم خون دل لعلکدر که
انده پیدا اولمشدر (کشته غم) خود را
زیارت می آی * زانکه بیچاره همان
دل نکرانست که بود (کشته غم) خود
اضافت لری لامیه در اادات تخصیص می
حرف تا کید و آی فعل امر مفرد مخاطب
کل دیکدر زیارت مفعول غیر صریحی
زان اادات اهل که حرف بیان نکرانست
مشبهه در ناظر و ملتفت معنایست
* محصول بیت * کندی غمزه کشته
سنك زیارتنه کل یعنی مقول غمزه ی
زیارت ایله زیر بیچاره دل اولکی کبی
دل نکراندر یعنی کو کل سنك کلکه
ناظر و ملتفت در (زلف هندوی تو کتم
که دکره زند * ساهارفت و بدان
سیرت و ساهارفت که بود) زلف
هندوی تو اضافت لری بیانیسه و لامیه در
دکر دخی دیکدر ره زند بول اورمز یعنی
خرامیق ایلز سیرت خالق معنایست در
وسان رسم و عادت * محصول بیت *
دیم ایدیکه سنك هندوی زلفك دخی
بول اورمز یعنی شمدن صکره خرا مبلق
ایلز اما یلر واقع اولدیکه اول سیرت
واساوب اوزره در که اراده ایدی یعنی
خرامیق عادتنی ترک ایددی مصراع
ثانی معنایست بیچاره یلر کندی اول سیرت
و شاندر که ایدی دین عندی معنی و برمش
(حافظا باز نما قصه) خونابه چشم
* که در بن چشمه همان آب روانست که
(بود) باز بوند حرف تا کید نمافعل امر
مفرد مخاطب کوستر دیکدر قصه
خونابه چشم اضافت لری لامیه در خونابه
و خونابه چرا حندن افان قانی صوبه
دیر که حرف فعلیل چشمه دن مضاف
ایله حذف اولمشدر چشمه چشمه تقدیرده
* محصول بیت * ای حافظ خونابه چشم

﴿ ٦٠٧ ﴾

(معدن وکان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی) صدق
واخلاص الیه فیض و تجلی الهی طالبی بوقدر یوخسه استیذ بالله (الله نور السموات
والارض) آیت جلیله سی سربجه منور عالم اولان فیاضه بخل بوقدر ازادن ایدقدر
معادن الذهب والفضه کبی خالص و مستعد اولان طالب حقه نفحات و فیوضات
الهی احسان ایتک عملنده خدا دائمر

رنك خون دل مارا که نهان میداری * همچنان در لب لعل تو عیا نیست که بود
زم خون دلرک رنگینی که نهان طوتار سین انجیل سنك لعله بکر قرمز لیکده
عیاندر که ایدی (مفردات) (رنك) م (خون) فان (دل) کوکل (مارا) زم
(نهان) کیز لو (میداری) طوتار سین (همچنان) انجیل (در) فی (اب)
طوداق (اهل) م (تو) سن (عیان) م (است) (بود) ایدی (معنای اشارتی)
بارب درون دلده کتیله امر پیور دینک درد عشق و اسرار و معارف لدینک انجیل
اسراردر که کلام قدیمکده عارف بالله قوللرکه کشف ایدیکه معانی باطنه لده و حقایق
اسرار قرآنی اهل حقیقت اولان لره عیاندر و یوا احسان عارف بالله لره عظیم احساندر

کشته غمزه خود را زیارت می آی * زانکه بیچاره همان دل نکرانست که بود
کندو غمزه که مقتولک زیارتنه کل زیرا که بیچاره همان قلبه منتظر در که ایدی
(مفردات) (کشته) مقول (غمزه) کوز توجیله نظر (خود را) کندو کلک (با)
للملا یسه (زیارت) م (می آی) کل (زانکه) آندنکه (بیچاره) م (همان) م
(دل نکران) قلبه ناظر و منتظر (بود) ایدی (معنای اشارتی) بارب نظر
عنایتکله (موتو اقبل ان تموتوا) سربته مظهر قبلدینک عاشق و عارف قوللرکی محو
وجود و مایوب الاراده اولدقلر ایچون ثابت قدم ایدوب جمیع جانلرنده زین و خلائق
حفظ و امانکده ایله زیرا که اراده لری سنك اراده کده محو اولش همان قلبه
سنك کر مکله منتظر بیچاره لدر

حافظ باز نما قصه خونابه چشم * که در بن جوینه آن آب روانست که بود
ای حافظ چشمک قانلو یاش قصه سنی کبرو کوستر زیرا بوا بر ما قده اول آب روان
دکدر که ایدی (مفردات) (حافظا) سی حافظ (باز) کبرو (نا) کوستر (قصه) م
(خونابه) قانلو یاش (چشم) کوز (که) زیرا (در بن) بوند (جوی) ارمای (نه)
نی (آب) صو (روانست) آفیدر (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای حافظ
در که حقه بر مرئیده امن و غرور بوقدر لقاء الله واصل اولجعه عصمت و سنك
ایچون داما اواقدر کثرت بکاده اولکه اگر چشمکده آب قالدیسه فان اغنه و بوراه
حقه فان اغلبان عاشق لردك قصه سنی چشمکده کبرو کوستر عصمتنا الله فی کل حال

﴿ وله ايضا ﴾

درخت دوستی بنشان که کام دل بیار آرد * نهال دشمنی بر کن که در نیچی شمار آرد
دوستاق درختی دیک که کوکل مرادی میوه سنی کتور عدوت فدانی قو بار زیرا

قصه سنی کوستر یعنی قانلی یاش اغلد یغکی کوستر بر یو چشمه چشمکده اولده روان اولان آب شمدی همان رواندر
یعنی هیچ کس لیدی کوز مک قانلی باشی طور مز اثار ایددی کوستر که اینانسونلر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویه و افقدر
* که در بن جوی نه آن آب روانست که بود * زیرا بوی جوی چشمه اول آب روان دکدر که اولده ایدی یعنی اولده آب
اشار دی اما شمدی خونابه اثار حاصلی آب خونابه تبدیل اولدی ایددی کوستر که کوروب اینانسونلر (وله ايضا)

(درخت دوستی نشان که کام دل یار آرد) نهال دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد) درخت دوستی اضافتی بیانی و نشان مقدم مغولی نشان فعل امر مفرد مخاطب بوند. افاج دیک معنای در نشانیدن که حرف تعلیل در تا معنای کام دل اضافتی لامیه در یار با حرف زائد بار آفاج حاصل در فعل مضارع مفرد غائب بوند. کتوره دیکمدر کام دل معقول اولی و بار معقول تا نیسی نهال دشمنی اضافتی بیانیه در برکن بر حرف تأکید و کن فعل امر مفرد مخاطب قویار دیکمدر اصلند. مشترک در قازمق و قویارمق و یوسف بنده نهال دشمنی مقدم معقول صریحدر که حرف تعلیل رنج بی شمار اضافتی بیانیه در و آردک مقدم معقول * محصول بیت *

۶۰۸

دوستی درختی دیک یعنی هر کتبه دوست اول تا که کوکل مرادی حاصل کنوره یعنی نتیجه سی کوکل مرادی اوله حاصلی هر کتبه دوست اولنجه کوکل مرادی ال ویر دشمنک فدائی قویار یعنی هیچ کتبه دشمنک ایله زیرا نهال بنسز بشیانیق کتوره یعنی دشمنک اوزره اولنجه بیخورد اولوب بشیمان اولور سین خواجه بویتده دوستلغه رغبت و دشمنکدن ترعب پورر (چو مهمان خرابی بعزت باش یارندان * که درد سر کشتی جانا کران سستی خار آرد) چو ادات تعلیل مهمان خرابی اضافتی لامیه در و یا صبر خطاب بعزت با حرف مصاحبت یارندان با حرف صله که حرف تعلیل درد سر اضافتی لامیه در مستیدن مراد رنده عزت سز لکدر و بخار دینارک بیخوردانی و خاطر مانده لکری * محصول بیت *

چونکه میخانه ک مهمان سز رنده عزتله اول ز را باش اغریستی چکر سین ای جان اگر بوستک خار کنوره (مفردات) (چو) چونکه (مهمان) مسافر (خرابات) میخانه (یا) خطایه (یا) المالبسه (عزت) م (باش) اول (یارندان) مستانه زله (که) زرا (درد) م (سر) باش (کشتی) چکر سین (جانا) ای جان (کر) اگر (این) بو (سستی) یا مصدیه (خار) سر خوشاق (آرد) کنوره (معنای اشارتی) ای عاشق صادق بو عشق و محبت و معرفت الله تحصیل ایچون کلدیکز مرحله خراب دنیا سن مهمان سین نفس و هوا به و شبها طین اعدایه تبعی ترک ابلوب سلطنت دنیایی نیم جو آلمیان قلندران حقیقت و متان شراب عشق و محبت اولان رنده عزت و حرمله همترین طلب ایله بوخسه اگر بو هوای نفس سر خوشلغنده قاور ایسک چوق باش اغریستی چکر سین و در کام حقندن مجبور اولور سین

(شب صحبت غنیمت دانکه بعد از روز کار ما * بسی کردش کند کردون بسی ایل و نهار آرد) صحبت کیجه سین غنیمت ییل زرا بزم زمانه زنده فک فک چوق دور ایلر چوق لیل و نهار کتوره (مفردات) (شب) کیجه (صحبت) م (غنیمت) م (دان) ییل (که) زرا (بعد) صکره (از) م (روزگار) زمان (ما) بز (بسی) چوق (کردش) دور (کردون) فک (بسی) چوق (لیل) کیجه (نهار) کوندز (آرد) کتوره (معنای اشارتی) مردان خدا صحبتی و کیجه زده حضرت الیهک ذکر و مناجاتی قلبه و روحه انیس و مصاحب اولسق دولتی غنیمت ییل زرا (اذامات) الانسان انقطع عنه) خبری سر نیجه بز آخرته کتد که نصکره فک چوق دور ایلر و چوق کیجه ز و کوندز کتوره اما بزمه قائده سی بو قدر

(عماری دارایی را که مهدها در حکمت خدا یاد دل اندازش که بر بخون گذار آرد) لیلیک عماری دارایی که ماه مهدی آنک حکمت در ای خدا آنک قلبه اقلایله که بخونه اوغرایه (مفردات) (عماری دار) محفده لی دوه بی بدن کیسه (بسی) م (را) ادات معقول (مهد) بشک (ما) آبی (در) فی (حکم) م (است) در (خدایا) ای خدا (در) فی (دل) کوکل (انداز) آت و اقلایله (ش) ضمیر (بر) علی (بخون) م (گذار) اوغرایه (آرد) کتوره (معنای اشارتی) ایلای ماه منور

(ز کار افتاده ای دل که صدمن بارغم داری * برویک جرعه می در کش که در حالت بکار آرد) عائد ن قاش سن ای کوکل که بوز بطحمان غم بو کئی طو تار سن بوری بر جرعه می چک که سنی فوری ایشه کتوره (مفردات) (ز) م (کار) ایش (افتاده) دوشش سن (ای دل) م (که) زرا (صدمن) بوز بطحمان (بار) بوک (غ) م (داری) طو تار سن (رو) بوری (یک) م (جرعه) م (می) شراب (در کش) چک (در حال) اوساعت کتوره و ثابتقدم ایله

(ز کار افتاده ای دل که صدمن بارغم داری * برویک جرعه می در کش که در حالت بکار آرد) عائد ن قاش سن ای کوکل که بوز بطحمان غم بو کئی طو تار سن بوری بر جرعه می چک که سنی فوری ایشه کتوره (مفردات) (ز) م (کار) ایش (افتاده) دوشش سن (ای دل) م (که) زرا (صدمن) بوز بطحمان (بار) بوک (غ) م (داری) طو تار سن (رو) بوری (یک) م (جرعه) م (می) شراب (در کش) چک (در حال) اوساعت کتوره و ثابتقدم ایله

۱۵۳

مثابه سنده اولان نفس راضیه و مرضیه و بانفس مطبئه محبو به سنی دوه کبی حامل ولان روح پاکده منصرف وقائد ارواح قدسیه و علویات و سفلیه کند و حکمتده خلیفه الله فی الارض اولش مرشد و یشواک ای مقبل القلوب اولان خدام قلب فیض بخشه اقا و فیض ایله که بو عاشق بخونه اوغرایوب بر نظر عثمانیه بزی مقصود بزمه و اصل ایله

(بهار عر خواه ای دل و کرنه این چن هر سال * چون سرن صد کل رعنا و چون بلبل هزار آرد) عرک بهارنی ایستای کوکل بوخسه بو باغ هر سه نسرین کبی بوز کل رعنا و بلبل کبی هزار کتوره (مفردات) (بهار) م (عر) م (خواه) ایسته (ای دل) ای کوکل (و کرنه) بوخسه (این) بو (چن) باغ و یاغچه (هر سال) هر ییل (چو) مثل (نسرین) بیاض کل (صد) بوز (کل) م (رعنا) کوزل (چون) م (بلبل) م (هزار) یک (آرد) کتوره (معنای اشارتی) ای کوکل عمر بهساری فر صنتی غنیمت بیابوب سایه مرد خداده ریاضات و مجاهدات و عبادات و طاعات ایله منشرح الصدر اولوب اتوا ر اللهیدک و اسرار الدیه نک زایدیله و صل الی الله و مشاهد جلال الله بر قدم قدم وصوله سعی و غیرت ایله بوخسه بو آندیدغ فانی دنیایک باغی هر ییل تغییر و تبدل طریقه نیجه بوز بیاض و دلکش کل رعنا و نیجه یک خوش الحسان بلبلار کتوره بنده فتنایه کیدرفتنیه کوکل و یرمک عاقل کاری دکلد

(خدا را چون دل ریشم قراری بست بازافت * هر ما عمل نوشت که زودش باقرار آرد) چونکه بنم مجروح کوکل مسک زلفکله قرار باغدی الله ایچون بال کبی لذیذ لیکه بیور که اتی تبر قراره کتوره (مفردات) (خدا را) الله ایچون (چون) چونکه (دل ریشم) یاره لی کوکل (قرار) م (با) وحدتیه (بست) باغدی (با) مع (زلف) م (ت) خطایه (بفرما) بیور (اعل) طوداق (نوشین) باله منسوب (ت) خطایه (زود) تبر (ش) ضمیر (با) المالبسه (قرار) م (آرد) کتوره (معنای اشارتی) یارب محمد الله سنک توفیقکله بنم ماسواد ن منتطع او اوب درد عشفکله مجروح اولان کوکل سنک تجلی صفاتکه مظهریته قرار باغدی ذات پاک حقیقون مقرب قولر بکه بخش و احسان ایلدیک فیض بلا واسطه ایله بر فیض و بر لذت روحانی دخی بخش ایله که اول مجروح کوکلی سنک تجلیکده قراره کتوره و ثابتقدم ایله

(ز کار افتاده ای دل که صدمن بارغم داری * برویک جرعه می در کش که در حالت بکار آرد) عائد ن قاش سن ای کوکل که بوز بطحمان غم بو کئی طو تار سن بوری بر جرعه می چک که سنی فوری ایشه کتوره (مفردات) (ز) م (کار) ایش (افتاده) دوشش سن (ای دل) م (که) زرا (صدمن) بوز بطحمان (بار) بوک (غ) م (داری) طو تار سن (رو) بوری (یک) م (جرعه) م (می) شراب (در کش) چک (در حال) اوساعت کتوره و ثابتقدم ایله

در حالت عریسه فی الحسالم معنای سنده در و تاغیر خطا بدر ککار با حرف صله * محصول بیت * ای کوکل ایشندن دوشش سن یعنی برایشه قادر اولیوب مطل قالمش سین زرا بوز بطحمان غم بوک واری یعنی بو قدر غم بوی سکا غیری ایشدن مانعدر ایدمی و بر جرعه می عشق جانانن نوش ایله که سنی فی الحال ایشه کتوره یعنی دنیا غندن خلاص ایدوب محبت جانانه مشغول ایله حاصلی باده عشق جانان عاشق دلنی محبت جانانه مشغول ایدوب غم ماسوادن منع ایدر

۱۵۳

که حرف بیان گذار آرد گذار کتوره یعنی اوغرایه * محصول بیت * لیلی عاری دارینک که ماه بشکی تصرفنده و حکمتده دز یارب کوکلنه راقی که بخون اوزر بنده اوغرایه یعنی یارب کوکلنه الهام ایله که بخونی اسر کیوب ناه سنی اوزر بنده اوغراده لیلی بی ماه و عمار یسینی بشکه تشبیه ایش و عاری دار اول محفده بی کتورن ذوه بی ضبط ایدن کمتسه در (بهار عر خواه ای دل و کرنه این چن هر سال * چون سرن صد کل رعنا و چون بلبل هزار آرد) بهار عر اضافتی بیانیه در خواه فعل امر مفرد مخاطب ایسته دیکمدر و کرنه والا معنای سنده در این چن یعنی چن دنیا چو ادات تشبیه نسرین نوک قحی و کسر یله عجم استعمال ایدر

اماعر بده کسر نوته در سترن دیدکاری آق چیکدر معلوم اوله که ادات انبیه آرد قید در کل رعنا به دکل یعنی نسرینی کتور دیک کبی بوز کل رعنا کتور و بللی کتور دیک کبی بوز هزار کتور بوند هزار بلبادن غیری قوش مراد اولنجه معنی بویه اولور اما جازدر که هزاردن عدد مراد اوله پس معنی بویه اولور که بلبل کبی یک قوش کتور * محصول بیت * ای کوکل سن عمر بهارن ایسته یعنی همان عرایسته و الا دنیا چنی یعنی دنیا هر ییل نسرین چیک کتور دیک کبی بوز هزار قوش کتور یعنی دنیا فصول ار بهمه متوالی و متعاقب کلوب کتدند خالی دکل صاغ اولان نیجه بهار و نیجه خزان سیر ایدر (خدا را چون دل ریشم قراری بست بازافت * هر ما عمل نوشت که زودش باقرار آرد) خدا را حرف تخصیص دل ریشم اضافتی بیانیه و لامیه در قراری با حرف تنکیر اعل نوشین اضافتی بیانیه در که حرف بیان حاش ضمیری دل ریشه راجعدر با حرف مع * محصول بیت * خدا ایچون چون دل ریشم سنک زلفکله قرار باغدی یعنی اتحاد و اتصال و استراج باغدی لب نوشینکه بیور که دل ریشک حالی قراره کتور سون یعنی زلفکله قرار ایدوب ثابت قدم اولسون حاصلی زلفک کبی بریشان و یقرار اولسون (ز کار افتاده ای دل که صدمن بارغم داری برویک * جرعه می در کش که در حالت بکار آرد) که حرف تعلیل صدمن بوز بطحمان بارغم اضافتی بیانیه در بار بوند بوک معنای سنده در یک جرعه می بر جرعه شراب در کش در حرف تأکید ایچ دیکمدر که حرف تعلیل تا معنای سنده در

(درین باغ از خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ * نشاند رباب جویی و سروی در کنار آرد) درین باغ یعنی دنیا باغده دگر بونده بنه معنایه در دخی معنایه

۶۱۰

(ت) خطاب (بکار) ایش (آرد) کتوره (معنای اشارتی) ای کوکل ماخلق لاهک اولان کمال معرفه الاهدن و مستعد اولدیغک فیض بلا واسطه خدادن جدا دوشمش سن و عادن قاش سن ز را هنوز دماغه کده محبت ماسوی اثری اولدیغدن یوز بطمه ان غم یوکسی طونارسن یوری برمشد معنایه برجرعه شراب لدنی نوش ایتمک سخی ایله که اوساعت سنی ایشه کتوره و مقصود که بتوره (درین باغ از خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ * نشاند رباب جویی و سروی در کنار آرد)

بو باغده کبرو خدادن ایستیرلک وقتنده حافظ برابرق کنارنده اوتوره و سروی کنارنده کتوره (مفردات) (در) فی (این) بو (باغ) م (از) من (خدا) م (خواهد) ایستیر (دگر) کبرو (پیرانه سر) پیرلک وقتنده (حافظ) م (نشاند) اوتوره (بر) علی (اب) کنار (جوی) ابرقی (یا) وحدتیه (سرو) م (یا) وحدتیه (در) فی (کنار) قوجاق (آرد) کتوره (معنای اشارتی) بو باغ عالمده و روضه توحید ده جافظ مقصودی و معطی بلا عات اولان خدای لم براندن دلیکی و ایستدیی بودر که پیرلک زماننده و بقایه رحلت آوانده در بای حقیقت کنارنده کله و کمال معرفه الهیه نازل اوله و محبوب حقیقیک جلال باکالی مشاهد سی ذوقله جانی جانانه تسایم ایدوب انوار جلال الهیه استغراق ایله حضرت الهیه واصل اوله متعالی الله بنور جلاله بحرمة حبیبه محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم و علی سائر الانبیاء والمرسلین و اختتم لنا بنور الایمان یارب العالمین * و له ایضا *

در نظر بازی مانی بصران حیرانند * من چنینم که نمودم دگر ایشان دندند * بزم نظر باز لغز ده بی بصرل حیرانل درین بوله یم که کوستردم کبر و انلر یلورلر (مفردات) (در) فی (نظر بازی) نظر اویشایجیلق (ما) بز (بی بصران) کوزسزلر (حیرانند) حیرانلدر (من) بن (چنینم) بوله یم (نمودم) کوستردم (دگر) کبر (ایشلر) آنلر (داندند) یلورلر (معنای اشارتی) بحمد الله و بعون الله بزم اهل بصیرت اولوب اسرار غیبیه الهیه بی و انوار قدسیه لاهوتیه بی مشاهده ایتمک کمه حجبیات بشریه ده و محبوب و بی بصر اولان اهل صورت حیرانلدر بحمد الله بن بوله شفیع که رغیبا لاطالبین بواره عشقی و نشسته اسرار توحیدی کوستردم کرک اعتقاد ایدونلر کرک ایتمونلر

عاقلان نقطه پرکار وجودندولی * عشق داند که درین دایره سرگردانند * عاقلار وجود پرکار نک نقطه سیدر اما اهل عشق بیاور که بودایره ده سرگردانلدر (مفردات) (عاقلان) عاقللر (نقطه) م (پرکار) دایره (وجود) م (اند) ذات جمع (ولی) اما (عشق) م (داند) یلورلر (در) فی (این) بو (دایره) م (سرگردانند) منجه یلورلر (معنای اشارتی) نظام عالمه سبب اولان کرچه عقل معاش صاحب بدر اما عشق الهیه دن بیخبرلدر زرا عشق الهی ظهور اید کده عقل جاموره دوشمش خیر لایقهم کی او اور

لاف

عنده جاهل در زرا بونک مدالی کتبه باز لمز بوعلم خالدر بونی قال اهلی زبان

(لاف) عشق و کله از بارزهی لاف دروغ * عشقبازان چنین مستحق حیرانند (کله کاف بحینک کسر یله شکایت معنایه در لاف دروغ اضافتی بیانیه در عشقبازان محبوب دوستلر جنبه اضافتی بیانیه در * محصول بیت * عاشقانی لاف یعنی بن عاشقم دیولاف اوردی و یاردن اظهار شکایت اینک عجب لاف در و غدر یعنی عاشق اولان یاردن شکایت ایلر زرا عاشق صادق بارک هر وضعی مقبولدر پس یاردن شکایت عدم عشقدن کلور ایددی بونک کی عشقبازلر هجرانه مستحقلدر (عهد من بایب شیرین دهان بست خدای * ماهمه بنده و این قوم خداوندانند) عهد من اضافتی لایه در * محصول بیت *

۶۱۱

لاف عشق و کله از بارزهی لاف دروغ * عشقبازان چنین مستحق حیرانند * عشق لافی و یاردن شکایت عجب یلان لافدر بونجولین عاشقلر هجرانه مستحقلر ولایقلدر (مفردات) (لاف) عشق (م) کله (شکایت) (از) من (بار) م (زهی) عجب (لاف) م (دروغ) یلان (عشقبازان) عاشقلر (چنین) بونجولین (مستحق) م (حیرانند) هجرانه لایقلدر (معنای اشارتی) عشق الهی لافنی اوروب (ن) لم برض بقضائی ولم یصبر علی بلائی فاطلب ر باسوائی (حدث شریفی سر نیجه بلاره صبر ایتموب شکایت اینک عجب لاف در و غدر بونجولین لافن عاشقلر هجرانه لایقلدر و محبو بلدر و وصایه لایقلری بوقدر

عهد ما بایب شیرین دهان بست خدا * ماهمه بنده و این قوم خداوندانند * الله تعالی حضرت قیوم عهده می شیرین دهانلر لینه باغلدی بزجیمون بنده یز و یوقوم افندیلدر (مفردات) (عهد) م (ما) بز (با) للملابسه (لب) طوداق (شیرین) لذیذ (دهان) اغز (بست) باغلدی (خدا) م (ما) بز (همه) جمله (بنده) قول (این) بو (قوم) م (خداوندانند) مالاکلدر (معنای اشارتی) ای لافن اولان اهل هوا (کل الطرق مدوده الا من افتق اثر الرسول صلی الله علیه وسلم) سر نیجه الله تعالی حضرت قیوم عهده می اول معاد عالم و الحکمه اولان انبیاء اولیانک وحی و الهام ایله بیان یوردقلری کلمات حکمت آمیز زیننه و شیرین دهانلرند ظهور ایدن اسرار اندیه ره تبعیه باغلدی بزجیمون بنده لر زو انبیا و اولیا بزم محبوم جاتر افندیلر بمن در ابته زه تبعیت و اطاعت لازمدر

مکر چشم سیاه تو بیا وزدکار * ورنه مستوری وستی همه کس نتواند * مکر سنک سیاه چشمک بکایش او کرد و بوخسه مستوراه و مستلکه کیمسه قادر اولز (مفردات) (مکر) بلکه (م) بک (چشم) م (سیاه) م (نو) س (بیاموزد) او کرد (کار) (یش) ورنه (بوخسه) مستوری برهیز کارلق (مستی) لا با بالک (همه) جمله (کس) کیمسه (تواند) قادر اولز (معنای اشارتی) اللهم ارنا الحق حق وارزقنا اتباعه (الح) حدث شریفی سر نیجه بایب سنک نظر رحمتک و توفیق و عشایک زه یار اولوب سکا واصل اولان راه مستقیم زه او کرد و ورضا که موافق خاص اوجده الله اولان اعمال صالحه لی ایشلکه عون و نصرت ایله بوخسه توفیق ربانی اولدجی زاهد لکه و عاشقانه نسته قادر اولز

چو جلوه کاه رخ اودید من تنه ایست * ماه و خورشید همین آینه یکدرانند * انک رخی جلوه اید چک بر بالک زینم چشم دکلدر ماه و خورشید دخی بو آینه بی دوندلر (مفردات) (جلوه) کاه (جلوه) بری (رخ) یکانی (و) ضمیر (دیده) کوز (من) بن (تنه) بالک (نیت) دکل (ما) آبی (خورشید) کوش (هم) دخی (این) بو (آینه) م (یکدرانند) دوندلر (معنای اشارتی) اول منور و محسن اولان ذات باریک احسانه متظرو اطف و کر نک ظهیری بالک زینم ذنم دکلدر آو

الله تعالی بنم عهد می شیرین دهانلر لینه باغلدی بزجیمون بنده یز و یوقوم افندیلدر (مفردات) (عهد) م (ما) بز (با) للملابسه (لب) طوداق (شیرین) لذیذ (دهان) اغز (بست) باغلدی (خدا) م (ما) بز (همه) جمله (بنده) قول (این) بو (قوم) م (خداوندانند) مالاکلدر (معنای اشارتی) ای لافن اولان اهل هوا (کل الطرق مدوده الا من افتق اثر الرسول صلی الله علیه وسلم) سر نیجه الله تعالی حضرت قیوم عهده می اول معاد عالم و الحکمه اولان انبیاء اولیانک وحی و الهام ایله بیان یوردقلری کلمات حکمت آمیز زیننه و شیرین دهانلرند ظهور ایدن اسرار اندیه ره تبعیه باغلدی بزجیمون بنده لر زو انبیا و اولیا بزم محبوم جاتر افندیلر بمن در ابته زه تبعیت و اطاعت لازمدر

مکر چشم سیاه تو بیا وزدکار * ورنه مستوری وستی همه کس نتواند * مکر سنک سیاه چشمک بکایش او کرد و بوخسه مستوراه و مستلکه کیمسه قادر اولز (مفردات) (مکر) بلکه (م) بک (چشم) م (سیاه) م (نو) س (بیاموزد) او کرد (کار) (یش) ورنه (بوخسه) مستوری برهیز کارلق (مستی) لا با بالک (همه) جمله (کس) کیمسه (تواند) قادر اولز (معنای اشارتی) اللهم ارنا الحق حق وارزقنا اتباعه (الح) حدث شریفی سر نیجه بایب سنک نظر رحمتک و توفیق و عشایک زه یار اولوب سکا واصل اولان راه مستقیم زه او کرد و ورضا که موافق خاص اوجده الله اولان اعمال صالحه لی ایشلکه عون و نصرت ایله بوخسه توفیق ربانی اولدجی زاهد لکه و عاشقانه نسته قادر اولز

چو جلوه کاه رخ اودید من تنه ایست * ماه و خورشید همین آینه یکدرانند * انک رخی جلوه اید چک بر بالک زینم چشم دکلدر ماه و خورشید دخی بو آینه بی دوندلر (مفردات) (جلوه) کاه (جلوه) بری (رخ) یکانی (و) ضمیر (دیده) کوز (من) بن (تنه) بالک (نیت) دکل (ما) آبی (خورشید) کوش (هم) دخی (این) بو (آینه) م (یکدرانند) دوندلر (معنای اشارتی) اول منور و محسن اولان ذات باریک احسانه متظرو اطف و کر نک ظهیری بالک زینم ذنم دکلدر آو

آینه دلیده بونک رخک جلوه کاهیدر حاصلی انلر ده بونک رخنه ناظرلدر بنم کی معلومدر که دیار عجمده و عربده بعض هند بلر دمشقی برآینه بی اله آلوب کزدرلر کر چار شورلده واکر غیری برلده و کیمه ملا فی اولور سه اول آینه بی صونار اولده براز باقور و هندی به نسه آینه بی صونار و رانجه و یابر قاج منقر احسان ایدر بواسطه اوزره آینه بی کزدرانه آینه کردان دیرلر خواهه نکه آینه میکر داندن دیکدن مرادی بومعی در اشعار عجمده بو معنی بی چوق پرده گور مشر پس مصراع ثانیکن معنایه آبی و کرن شوله آینه به دوزلر دین آیین واملوبدن خارج سونایش

(کروند که از اندیشه مافیکان * بعد ازین خرقه صوفی بکروند) اندیشه ما اضافتی لامیه در اندیشه فکر بکروا
حرف صله کرو کاف عجمیک کسری ورائک قتی وواوک سکونیه زهند طوقی معناسنه نستاندن فصل فی مستقبل
جمع غائب المازل دیکدر یعنی قبول ایبارل * محصول بیت * اگر مچیلر بزم فکر مژدن آکا * او اور لسه یعنی خاطر مژدن کچن
قصده و عزمی طو بار لسه بوند نصکره
۶۱۲

و کونش بلکه جعب اشیا عالم اول کریم و رحیم اولان حضرت الهک کرم
واحسانه منظر و محه جلد روح حسن جمال الهه آینه لرد و هر کس استعداده
کوره مشاهده ددر در

کروند که از اندیشه مافیکان * بعد ازین خرقه صوفی بکروند
اگر مچیلر بزم فکر مژدن آکا اوله بوند نصکره صوفیک خرقه سنی رهنه آلزل
(مفردات) (کر) (اگر) (شوند) اوله ل (آکه) (خیر) (از) (من) (اندیشه) (فکر) (ما) (بزم)
(مفیکان) کافر چر جعفری (بعد ازین) بوند نصکره (خرقه) (م) (صوفی) (م) (با) (للا) (للا)
(کرو) رهن (نشانند) آلزل (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالی انبیاء بر سر
او ایاده بر سر و طافله بر سر و عاشره بر سر متفاوت و عیندیز که معاشر عارفان از کراط البار
شراب میخانه عشق اولنلر بزم فکر مژدن و سمر مژدن آکا اوله لایلی بوند نصکره
اهل صورت اولان صوفیک و زاهد لک بی مغز اولان عبادات صورت و وجودیه لری
رهنه آلزل و خرقه وجودیه اعتبار ایدوب الدانلر لایلی

مفلسانیم و هوای می و مطرب داریم * آه اگر خرقه پشین بکروند
مفلس زوی و مطرب آرزوسن طوتارزآ اگر پشین خرقه بی رهنه آله ل (مفردات)
(مفلسانیم) (م) (هوا) (آرزو) (می) (شراب) (مطرب) (م) (داریم) (طوتارز) (آه) (اگر)
(م) (خرقه) (م) (پشین) (یوکه) (منسوب) (با) (للا) (للا) (کرو) (رهن) (نشانند)
آله ل (معنای اشارتی) (المفلس فی امان الله) سر نچد بوجلس دیباده حضرت
الهک غیریدن منقطع اولوب بعد ثبوت الافلاس انجیق شراب عشق آله و نظر
کیمیای عارفان بالله و می شدن آکا آرزوسن طوتارزآ اگر انلر بزم خرقه وجود
عنصریه مزی کند و نه نسبت بی مغز دیو اعتبار قبول ایتمده لرد و سکر اولوب
دخی عالی مرتبه ره ایتمده ل

کر بزهت کاه ارواح بر دیوی تو باد * عقل و جان کوه هستی بنش افشانند
اگر باد سنک راجحه می روحی سیرانکاهه ایله عقل و جان وارلق کوه رینی شار
اسلوبیله صاچرل (مفردات) (کر) (اگر) (للا) (للا) (نزهتگاه) (سیرانکاه) (ارواح)
(م) (برد) (ایله) (بوی) (راجحه) (تو) (سن) (باد) (اواسون) (عقل) (م) (جان) (م)
(کوه) (م) (هستی) (وجود) (با) (للا) (للا) (نثار) (ایشان) (افشانند) (صاچرل)
(معنای اشارتی) یارب سنک بوی رحان تعمیر اولتان فیض اقدسک و نجات انک
ینه سنک توفیق و عنایتک و کرم و هدایتک روزگاری اسسوب دماغ جانلره و ارواح
پاکلره کتوروب ابدال ایده عقل و جان جلّه و ارلخی کوه رینی ایشا طریقه صاچرل
وقاتی فی الله و باقی بالله اولور

وصل خورشید بشیره اعنی نه رسد * که درین آینه صاحب نظران حیرانند
آفتابک وصالی کور براسه به ایشمن زبرا بواینه ده صاحب نظر لرحبر انلردن
(مفردات) (وصل) (م) (خورشید) (کونش) (بشیره) (براسه) (به) (اعنی) (کور) (نه) (رسد)

ایشمن *
آیندن در می ادخور شد در * محصول بیت * کرفشه واصل اولاق کور پره سه به لایق دکل یعنی وصال جانان هر بی سرو پاء عشق و محبت
دعواسنی ایدن مدعی به لایق دکل زبرا بواینه ده یعنی کونش آینه سنده صاحب نظر لرحبر انلر حاصلی ماهیت خورشید روی
چانانده اصحاب نظر واریاب بصیرت حیراندر پس هر کوردل بی تمیز و تشخیص آنک خورشید روینی قنده درک ایده به یاور

صوفیک خرقه سنی رهنه المازل زبرا بزم
مرا دمن خرقه بی رهنه فکاک ایلکدر
یعنی میخانه بی آینه احوال ایدوب
لک ایلکدر پس بونی اکلده نصکره
باده فرشلردخی بر صوفیک بشیمه سنی
رهنه آلزل بعض نسخه ده بویته ده
واقمدر (مفلسانیم و هوای می و مطرب
داریم * آه اگر خرقه پشین بکروند) اندیشه
مفلسان معنای جعبه اسلوب عجم
اوزده افلاس از جل د برل چنکیم آکا قتر
غلبه ایله سه که مفر خرقه محتاج
اوله اتون و آنچه خرچنه قادر ایکن
اغد البعیر قیلند ندر خرقه * پشین
اضافتی بیانه در بشم بای عجمیک
قتی و شین معینه نک سکونیه یو کدرلر
یعنی قوبونک و غیرینک پیایسته دیرل
یا حرف نسبت و نون حرف تا کید نسبت
* محصول بیت * مفلس زوی و مطرب
آرزوسن وار یعنی می مطرب آرزو ایدرز
آه اگر خرقه پشین مزی رهنه المازل رسه
یعنی باده فروش طوقی به قبول ایلمسه
(کر) بزهت کاه ارواح بر دیوی تو باد * عقل
و جان کوه هستی بنش افشانند) بزهتک
با حرف صله زهت شاد اقدر زهتگاه شاداق
یری ارواحه اضافتی لامیه در * محصول
بیت * اگر ارواح نزهتگاهه بادنک بویک
ایلتور سه عقل و جان وارلق کوه رینی
یعنی وجود رینی صاچی طریقه صاچرل
یعنی بادک بولنه وجود لری جوهر رینی بذل
ایدرل سنک بویکی کتورد بیکچون
(وصل خورشید بشیره اعنی نه رسد *
که درین آینه صاحب نظران حیرانند)
وصل خورشید اضافتی مصدرک معنویه
اضافیدر بشیره اعنی اضافتی بیانیدر
بشیره ریه سه تشدید ضرورت وزن ایچوند
نرسد لایق دکل دیکدر که حرف تملیل

زاهد ارندی حافظ نکند فهم چه شد * دیو بکر زدن ازان قوم که قرآن خوانند (اگر کندن مخفدر دیولت عجمه شیطاندر بکر زدن
فعل مضارع مفرد غائب بخار دیکدر که حرف پشان قرآن خوانند بو ترکیب ایکی وجهه مخملدر بر بستی خوانند فعل
مضارع مفرد غائب اوله و قرآن مقدم معنوی پر سیده وصف ترکیب قرآن اوقیچی معناسنه * محصول بیت *
زاهد اگر حافظ نکند لکنی فهم ایلمسه
۶۱۳

ایشمن (که) زبرا (در) فی (این) (بو) (ایله) (صاحب نظران) (م) (حیرانند)
حیرانلرد (معنای اشارتی) اول خورشید حقیقی اولان ذات یچونک انوار جمال
بی مثال وصالی اعنی القلوب اولان عوام مدعیان کاهو امه چنان میسر اولور
و اول عالجه چنان لاری ابر بشور که بواینه معنویه نک اسرار نده اولوا الابصار
اولنلر دخی مخبر لرد

زاهد ارندی حافظ نکند فهم چه شد * دیو بکر زدن ازان قوم که قرآن خوانند
زاهد اگر حافظ نکند لکنی فهم ایلمسه اولدی شیطان فاجر اول قومدن که
قرآن اوقورل (مفردات) (زاهد) (م) (ار) (اگر) (رندی) (عاشق) (حافظ)
(م) (نکند) (ایله) (فهم) (م) (چه) (نه) (شد) (اولدی) (دیو) (شیطان) (بکر زدن)
فاجر (ازان) (ان) (قوم) (م) (قرآن) (م) (خوانند) (اوقورل) (معنای اشارتی)
او ظاهر برست اولان زاهد و عوام معاند حافظک اسرار عشقندن و درد و شوقندن
فهم ایتموب ظاهر خرابا نیکنه نظر ایله احوال پسندیده لری طعن و دق ایدوب
حر مستغفره کبی اندن قرار ایتمده ل بعد دکل در زبرا شیطان ذکر و کلام الهی
اوقوبوب مظهر معنی قرآن اولنلردن فاجر و خبیث ایله مصرع اولوب مردان خدایک
باندن فرار ایدر

دوش دیدمکه ملائک در میخانه زدند * کل آدم بسر شدند و به میخانه زدند
دون کجه کور دمکه ملائکه میخانه قهر سنی اور دیرل آدمک طینی یوغور دیرل
و میخانه به اور دیرل (مفردات) (دوش) (دون) (کجه) (دیدم) (کوردم) (ملائک)
(م) (در) (قبو) (میخانه) (م) (زدند) (اور دیرل) (کل) (چامور) (آدم علیه السلام)
(م) (بسر شدند) (بوغور دیرل) (با) (للا) (للا) (پیمانه) (قدح) (زدند) (اور دیرل)
(معنای اشارتی) استعذ بالله * (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه
قالوا انجعل فیها من ینفسد فیها و ینفسک الدماء و نحن نسبح بحمدک و نقسک لک
قال انی اعلم ما لا تعلمون) آیت جلایه سی سر نچد بواسباب علمدن اولان خبر صادق
ایله بیلدیمکه ملائکه عالم ازاده نفس هوا ایله و شیطان و دنیا ایله و انواع دروا بلا ایله
و سموات و ارض و جبالک تحمل ایده میوب خوف ایشد کبری امانه الله تحمل
و بونک امشانی لایحی و لابد بلالره ابتلا ایله مبتلا و تمنن اولیوب جای سلامنده
اکل و شرب و عیال و اولاد و سایر فیودات بشریه دن سالم مجرد بر تعین اولند فلری
تسبیح و عبادت بی تر قیلرینه نظرا عشق و محبت دعواسنی طوقوب خلافت
بزا حقار ز دیکله کند و رده فضل و قدوسیت اظهار ایدیلر استعذ بالله (وله
کر منابنی آدم) آیت کریمه سیله بنی آدمک مظهر تجلیات الهی و منبع علوم ربانی
و اسرار معنوی * ملائکه اولد فلرینه آشنا اولدیلر خصوصاً خلیفه الله قلند
بشایع علوم لدنی آدم علیه اسلامک محل ایمان اولان قلبی و محل تو حید اولان
لسانی و محل سجده اولان دماغی من نور الله اولان طینت محمدی به دن حلقی اولند یعنی

نه اولدی یعنی تعجب بری دکل زبرا شیطان
بخار اول قومدنکه قرآن اوقورل و باقرآن
اوقیچیلرد یعنی زاهد اگر حافظه مغرب
ایدوب رند لکن مراد یعنی فهم ایلمسه
غریب دکل زبرا شیطان قرآن اوقیان
قومدن بخار حافظ ایسه قرآن ایله مقیددر
زاهدی شیطنتله وصف ایدر تعریض
طریقه (وله ایضا) (دوش دیدم که
ملائک در میخانه زدند * کل آدم
بسر شدند و به پیمانه زدند) خواجده
ازمنه سابقه دن دوش لفظیه تعبیر
ایدر نه سه که الف قافیه سنده
* دوش از مسجد سوی میخانه آمدیم *
بیسور مش ایدی پس دوش دون کجه
دیکدر دیدم بونده فعل قلبدر دانستم
معناسنه که حرف بیان ملائکه و ملائکه
تا لکه ملکک جعبدر عجم فرشته به
دیردر میخانه یعنی در عشق و محبت
ذکر محل و اراده حال قیلند ندر زبرا
عشق و محبتدن شرابه و باده ایله تعبیر
ایدرل زدند اور دیرل یعنی فاقدیلر حاصلی
دعوی عشق و محبت ایدیلر کل آدم
اضافتی لامیه در بسر شدند با حرف تا کید
سر شدند یوغور دیرل دیکدر به پیمانه با حرف
صله پیمانه لغتده اولدکدر اما بونده شول
قاب مراد در که ایچیمده آدمک ماده
جسدی اولان رانی و بالخی تخمیر ایدیلر
بعض کتابه یاز مشرکه الله تعالی آدمی
خلق الملک مراد ایدیلر زمانده فرشته لره
بیور مشکه طیرانک انوا عنندن بر مقدار
کتوره یعنی آق طیران و قزل و صاری
طیران جمع ایدوب و مذکور قابله طولد و رال
و یوغرار بوجه تندر که انسانک یکسی
آق و یکسی قره و یکسی بغدای رنگلدر
پس آدم مخلوق اولوب ذی روح
اولد و نصکره محبت اللهده آمده حسد

ایلدیلر ایدی * محصول بیت * بکامعلوم اولدیکه ازاده ملکک محبت دعواسنی ایدیلر یعنی آدمدن محبت غایبدر الله
دیدیلر آدمی تحقیر ایدوب دیدیلر که خیرا غنی بزطا شیدق و قابله طولد ربوب بالخفنی بز یوغر دق پس مجتهد اول
برمله قنده اوله یلور یعنی اولن

(ساکنان حرم ستر و عفاف ملکوت * بامن خالک نشین باده مستانه زدن) حرم ستر اضافتی بیاید در وساکنان اکا اضافتی لامیه در و او حرف عطف و عفاف ستره معطوف ستر سبک قحطیه مصدر در و عفاف عین قحطیه حرامدن صاف قحطیه در بر زاهد و عابد کنی به عقیف در ار ملکوت لغتده ملک معنایست در ملکوت عراق دیر لر ملک عراق معنایست در اما اصطلاحده ملائکه مقامه در بر با حرف مصاحبت من خالک نشین اضافتی بیاید در باده مستانه بیاید در باده مستانه قنل شرابه در لر مراد باده عشق و محبت در زدن اور دیر یعنی ایچدیبلر * محصول بیت * ملکوت ستر حرمینک ساکنلری یعنی حرامدن اجتناب ایلمن فرشته لر بن خالک نشینله یعنی کره ارضه ساکن اولان ذلیلله عشق و محبتده بار اولدیبلر (آسمان بارامانت نتوانست کشید * قرعه کار بنام من دیوانه زدن) بارامانت اضافتی بیاید و لامیه در مجازا بارامانتدن مراد عشق و محبت در قرعه کار اضافتی لامیه در بنام من دیوانه اضافتی لامیه و بیاید در زدن بوند آدیبلر و صالیدیبلر معنایست در

بایدیبلر انکی چون غیرت الله ظهور ایدوب عشق و محبت ایله ذات شریف نور ندن فیض واخذ پور دینی نور محبتیه دن و طینت احدیه دن آدم علیه السلام طینه مزج ایدوب حضرت الله بد قرینله یوغور دیبلر و شراب عشق لازالی بیانه سنه طالدیروب انوار ذاتیه سنه استغراق ایلله مست و مستغرق ایدیلر بوسیدن موروث بدر اولان شراب عشق نوش ایدوب انوار قدسیه ذات الهیه به مستغرق اولان در دو بلا نك مبتلاسی بنی آدم لری ملائکه دن افضل ایدیلر

ساکنان حرم ستر و عفاف ملکوت * بامن خالک نشین باده مستانه زدن

عالم ملکوت ستر و عفاف حرمینک ساکنلری بن خالک نشین ایلله باده مستانه اور دیبلر (مفردات) م (ساکنان) م (حرم) م (ستر) م (عفاف) م (پاکک) م (ملکوت) عالم ملکوت (بامن) بملله (خالک نشین) طبراقده او تور بیچی (باده) شراب (مستانه) م (زدند) اور دیبلر (معنای اشارتی) استغیذ بالله (لا یعصون الله ما امرهم و یفعلون ما یؤمرون) آیت جلیله سبیلله موصوف اولان ملائکه کرام سبب اجتناب معصیت اولان نفس و شیطان ایلله عدم ابتلا زدن معصوم حرم ستر و عفاف اولوب مأمور اولدقلری عبادتده و محبتده ثابت اولد بلر بحمد الله بن خالک نشینی دخی حق تعالی تاویضات بشری به دن پاک ایدوب صفات ملائکه ایلله متصف عبادتده و شراب عشق و محبت ایلله مستانه لکده برابر بلکه ترقیله انلردن افضل ایلشدر

آسمان بارامانت نتوانست کشید * قرعه کار بنام من دیوانه زدن

آسمان امانت یو کنی چکمه که قادر اولدی کار عشق قرعه سنی بن دیوانه نك نامنه اور دیبلر (مفردات) (آسمان) کوك (بار) یوك (امانت) م (نتوانست) قادر اولدی (کشید) چکمه که (قرعه) م (کار) عمل (بنام من) بنم آدیعه (دیوانه) م (زدند) اور دیبلر (معنای اشارتی) استغیذ بالله (اناعرضنا الامانة علی السموات والارض والجبال الی الله کان ظلوما جهولا) آیت کریمه سی سر نیجه و مبتلا و بیچاره انسان عذره و عشق و محبتده ترقیله افضل و محرم اسرار الله اولدیغه سبب استعداد فطریه سبیلله بوقدر اجرام عالیکر تحمل ایدوب مدیکی و اعراض و خوف ایدوب چکمه که قادر اولدی بی بارامانه الله ظلم و جهول اوله رقی تحمل و قبول و بوقدر لایحصى موانع و تعاقبات ایلله برآن و بر لحظه فلی حقدن غافل اولوب توجه الی الله و انست حقد ثابت اواد یغند ندر انکی چون حافظ قدس سره قرعه عشق و عملی بن دیوانه نك نامنه اور دیبلر تعبر بن پور شددر

شکر ایزد که میان من و او صلح فتاد * حوریان رقص کنان ساغر شکرانه زدن

خدا به شکر که بملله آنک اور تاسنده صلح دوشدی حوریان رقص ایدوب شکرانه ساغرنی اور دیبلر (مفردات) (شکر) م (ایزد) اسم خدا (میان) اورته (من) بن (او) هو (صلح) م (فتاد) دوشدی (حوریان) م (رقص) م (کنان) ایدیبچی (ساغر) قدح (شکرانه) م (زدند) اور دیبلر (معنای اشارتی) حق تعالی به

شکر

شکرانه ایچدیبلر یعنی بن جانانله مصالحه ایدوبکمز ایچون جیع دایر لر بو شکرانه به طلول ایچدیبلر دیمکر

شکر اولسونکه بنه کندی توفیقیه توبه و تدارک و ریاضات و مجاهدات و کربیه وآه و قلب آگاه ماسوا دن و نفس و هوا دن قطع علاقه ایلله حضور معنویه سننده دائم نضرع و ابتغال نعمت لر بن بخش و احسان ایلله دل پر در دیمری خانه نجلی و الهام و انبیلله و انوار قدسبیلله منسی ایلوب بملله آنک اور تاسنده صلح و آثار قبول اولدی انکی چون جتنده بزم ایچون مقصورات فی الخیام اولان حوریان سرور زدن رقص ایدوب شکرانه شراب محبت ساغرینی اور دیبلر و نوش ایدوب و وصلتری یعنی ایدیلر

ما بصد خرمن پندار زره چون زویم * چون ره آدم پیدار یک دانه زدن

بز یوز ظن خرنیله بولدن نیجه کتیمه واریمه لم چونکه پیدا آدم علیه السلام یوانی بردانه ایلله اور دیبلر (مفردات) (ما) ز (با) (لا لایسه) (صد) (یوز خرمن) م (پندار) ظن (ز) من (ره) یول (چون) نته (زویم) کتیمه لم (چون) چونکه (ره) یول (آدم) م (پیدار) اویانق (با) (لا لایسه) (یک) بر (دانه) م (زدند) اور دیبلر (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالی (اناعد ظن عبیدی بی و انامه اذا ذکرنی) یور مش ایکن بز یوز درلو بلکه بی حساب حضرت الله حسن ظن نعمتی الیمده و اربیکن نیجه بر نفس و هوا بوللرندن طشره کتیمه لم و دنیا و آخرت ماقشتهیه الانفس اولان ادنی نعمته قاصر هتک ایدوب الدانه لم بز که خلیفه الله زاده بز در بمن اثر نیجه کتیمه ناخلف اولمش اوورز چونکه دانای عشق اولان پدر عز آدم علیه السلام نسیم رواج رحانیه ل مع الله دماغ جانتنه ابریشوب استغراق انوار جمال الهیک دوامیچون دهشت آباد اولان درد و بلای عشق اختیار ایدوب سکر جنتک نعمتی بردانه به فروخت ایتکله آدم پیدارک یوانی بردانه ایلله اور دیبلر باغ مانشتهیه الانفسدن (و یسبون النعم اذا راوه) سر نیجه روضه لذت مشاهده جمال الله ابر کوردیلر معنایست بالله

چنک هفتاد و دو ملت همه راعذرینه * چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدن

یتش ایکی ملک جله سنک جنکی عذرنی قبول ایلله چونکه حقیقتی کور مدیلر افسانه بولن اور دیبلر (مفردات) (چنک) م (هفتاد و دو ملت) یتش ایکی مات (همدرا) جله سنک (عذرینه) عذرنی قبول ایلله (چون) چونکه (ندیدند) کور مدیلر (حقیقت) م (ره) یول (افسانه) حکایه (زدند) اور دیبلر (معنای اشارتی) حضرت آدم علیه السلام اسرار حقیقت و اذواق روحانیه واقف اولوب نفسی و مشتهای نفسی ترک ایدوب کذاک افتخای اثر رسول الله اولان مؤمنین متبعین ذوق ایمانه واصل اولوب اخلاص قلب ایلله شریعت محمدی به به تابع اولوب نفس و هوا بینی و مشتهای نفسانیه بینی ترک ایتکله اسرار حقیقتده دخی واصل اولوب فرق ناجیه بدن اولدیبلر لکن فرق ضالاه اولان هفتاد و دو ملت اثر پیغمبری به به و شریعت احدی به به تابع اولوب عقاال المر اولان عقل معاشربه غرور احسن و قبح عقاید شرعه احتیاجز بوقدر دیوب اعمی القلوب اولغله اسرار حقیقتدن

(ما بصد خرمن پندار زره چون زویم * چون ره آدم پیدار یک دانه زدن) بصد با حرف سبب خرمن پندار اضافتی بیاید در پندار بای مجمینک کمریله ظن معنایست در چون و او اصلیه ایلله کیف معنایست در نیجه دیمکر زویم کتیمه لم چون بوند ادات تعالیدر چونکه معنایست آدم پیدار اضافتی بیاید او یانق دیمکر عدم غفلندن کتابدر یک دانه با حرف سیدر محصول بیت * بز یوز خرمن پندار سبیلله بولدن نیجه جیقیمه لم یعنی از میا لم چونکه آدم پیدارک یوانی بردانه کتیمه سبیلله اور دیبلر یعنی حضرت آدم که صاحب نبوت ایدی بردانه کتیمه سبیلله فریخته او اوب جتدن طشره دوشدی و برده که بوقدر ظنون و غفلت بشریت وار جنت کوی جاناندن نیجه طشره دوشیمه لم یعنی اکا شیطان سبب اولدیسه بر رقیب دیوسبب او ایدی حاصلی اکا شیطان رجم سبب اولدیسه بر رقیب ایلن سبب اولدی (چنک هفتاد و دو ملت همه راعذرینه * چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدن) همه ادات تا کیددر ورا ادات تخصیص عذرینه عذرنی قوی یعنی معذور طوئوب عذرنی قبول ایلله در افسانه اضافتی لامیه در مجازا افسانه قبول سنی اور دیبلر یعنی ضلالت دوشدیبلر * محصول بیت * یتش ایکی ملک جیع عذرنی قبول ایلله یعنی هپسنی معذور طوئوب زرا چونکه حقیقتی کور مدیلر یعنی حقیقت حاله واصل و واقف اولمدیلر افسانه به به و باطله مائل اولوب ضلالت دوشدیبلر یعنی هر طائفه بر غیر می مذهب و ملت اتخاذ ایلدکاری حق الیقینه مطلع اولد قلرنددر

(آتش آن نیست که بر شده * او خندد شمع * آتش آنست که در خرمن پروانه زدند) خرمن پروانه اضافی
 ۶۱۶

محروم اولدیله انکچون دهری اولوب اهل اسلامه جنک الله عدوی معارض اولدیله
 سن انلرک کور لکنی معذ ورتوتوب (واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما) سرنجیه
 انلر الله مجادله ایله زیرا انلر حقیقی کور مدبر افسانه یولن طوئیلر

آتش آن نیست که بر شده * او خندد شمع * آتش آنست که در خرمن پروانه زدند

آتش اول دکلدر که شمع آنک شعله سی اوزره کله آتش اولدر که پروانه نک خرمنه
 اوردیله (مفردات) (آتش) م (آن) اول (نیت) دکلدر (شعله) م (او) صبر (خندد)
 کوله (شمع) م (آتش) م (آنست) اودر (در) فی (خرمن) م (پروانه) م
 (زند) اوردیله (معنای اشارتی) کرچه فرق ضاله حضرت الله عشق و محبت
 دعوا سین ایدر استیذ بالله (قل ان کتم نجون الله فاجعونی الخ) آیت کریمه سی
 سرنجیه حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیم اتباع کلی اولدیجه
 انلرک حضرت الله عشق و محبت دعوالری صادق دکلدر و عشق لری معتدیه دکلدر
 انکچون شمع انوار الهیه نک مظاهری وارث پیغمبر انلری نیجهیل و تحقیق ایدوب
 انلره کورلر حقیقته مقبول اولان عشق اولدر که عاشق صادق وجودی خرمنی
 ونغنی و تعلقات ماسواستی آتیه اوروب احراق ایله یو عشق ملائکه نک عشقند ن
 دخی مقولدر

نقطه عشق دل کوشه نشینان خون کرد * همچو آن خال که بر عارض جانانه زدند

عشق نقطه سی کوشه نشینلرک کوکلی خون ایلدی اول خال کبی که جانانه نک
 عارضنه اوردیله (مفردات) (نقطه) م (عشق) م (دل) کوکل (کوشه نشینان)
 خلوت کوشه سنده اوتور نیجهیل (خون) قان (کرد) ایلدی (همچون) مثل
 (آن) اول (خال) نک (بر) علی (عارض) یکالی (جانانه) محبوب (زند)
 اوردیله (معنای اشارتی) زیرا اسرار توحید نقطه سنده واصل قلبی عشق
 صادق دردی کوشه نشین اولان عشاق کوکلی خون ایلدی شون نیجهیل
 ذات الهی کبی که سبحات وجهندن انکشاف واقع اولدقه (لا حترقت السموات
 والارض) سرنجیه عاشق وجود بشر به سین مجوایدوب انوار جمال الهیه بی
 مشاهده ده مخبر و سرگردان اولوب (فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی
 صعقا) سرنجیه موسی علیه السلام کوکلی خون و مخبر ایلدی کبی ونجهیل
 وادی خبرنده مستغرق قالندر

کس چو حافظ نکشید از رخ اندیشه نقاب * تا سر زلف عروسان سخن شانه زدند

حافظ کبی کیسه فکر بوزندن نقای چکری تا که سوز کلینلرینک زلفی اوجنه
 شانه اوردیله (مفردات) (کس) کیسه (چو) مثل (حافظ) م (نکشد) ید
 چکری (از) من (رخ) یکالی (اندیشه) فکر (نقاب) پرده (تا) حتی (سر)
 اوج (زلف) م (عروسان) کلینلر (سخن) سوز (شانه) طراق (زند) اوردیله
 (معنای اشارتی) بحمد الله و بعون الله حافظ کبی کیسه فکر بوزندن و بصیرت

نقاب

پسایه در * محصول بیت * آتش
 اول دکلدر که شمع آنک شعله سنده کور
 یعنی شمع فتنه سنده بنان آتش کیسه نک
 جان ونغنی یا قوب یاندر من بلکه آتش
 اولدر که خرمن پروانه به اور دیلری
 ابکیسی بر آتشدر اما شمع نسبت مضی
 و پروانه به نسبت محر قدر ایلدی آتش
 اول دکلدر بودر یوردی بی یومعنایه در
 (نقطه عشق دل کوشه نشینان
 خون کرد * همچو آن حال که بر عارض
 جانانه زدند) نقطه عشق اضافی
 پسایه در دل کوشه نشینان لایمه در
 کوشه نشین وصف ترکیبدر یوجاقده
 اوتور ییجی معنا سنده یعنی اهل عرات
 * محصول بیت * عشق نقطه سی
 کوشه نشینلرک و اهل عزتک یورکنی خون
 ایلدی یعنی عشق آتشندن مضطر
 و متضرر در اول خال کبی که عارض
 جانان اوزر بنه قوملر یعنی وضع ایللر
 حاصلی عشق کوشه نشینلرک یورکنی خون
 ایلدی عارض جانان اوزرند اولان
 خال عشاقک یورکنی خون ایلدی کبی
 (کس چو حافظ نکشید از رخ اندیشه
 نقاب * تا سر زلف عروسان سخن شانه
 زدند) رخ اندیشه اضافی پسایه در
 سر زلف عروسان سخن لایمه و پسایه در
 شانه طرافدر * محصول بیت * کیسه
 حافظ کبی رخ اندیشه دن نقاب
 چکری سوز کلینلرک سر زلفه طراق
 اورد قلندر نبری که شعری عجم نظم
 کلامه باشد بلر حافظ کبی کیسه لطیف
 نظمه مالک اولدی خواجه نک غمد سی
 محکمه در که کیسه انکار اید من بعض
 نینجه ده مصراع ثانی بویه واقعه در * تا سر
 زلف سخن راقم شانه زدند * محصول
 مصراع اولوقده نبی که سوزک سر زلفه
 قلله شانه اوردیله یعنی قلله کلمات
 یاز بلندنبری حاصلی کلام ووزون قلله کلندنبری

(وله ایضا) (یاری اندر کس نمی بینم بار از اچه شد * دوستی کی آخر آمد دوستدار از اچه شد) یاری
 یا حرف مصدر در یولدا شاق معاشنه دوستی یاسیده بویه در آخر آمد در کندی و غم اولدی دیکدر دوستداران
 الف ونونه جمع اولدی ذوی القوله
 ۶۱۷

قلب ایله مشاهده بوزندن اسان غیب ایله اسرار توحید محبو بلرینک نقاب ایلری
 چکری و کیسه کشف حجاب ایلدی کرچه مفاتیح السنه شعرا خزان غیبتن نیجه
 نیجه فتح باب ایلدیله و اسرار توحیددن بیان ایلدیله لکن یوقدر اطفاله اظهار ایلدیله

وله ایضا

یاری اندر کس نمی بینم بار از اچه شد * دوستی کی آخر آمد دوستداران را چه شد
 کیسه ده یا ارق کورمن ز بارانه نه اولدی دوستلق فچان نهایت بولدی دوستلره
 نولدی (مفردات) (یاری) یاریلق (اندر) فی (کس) کیسه (نمی بینم) کورمن ز
 (یارانرا) بارانه (چه شد) نه اولدی (دوستی) دوستلق (کی) فچان (آخر آمد)
 نهایت بولدی (دوستدارانرا) دوست طوئیلره (چه شد) نه اولدی (معنای
 اشارتی) یو حالت انقباضه کیسه دن تعاون و نظاهر کورمن ز عجب اهل
 همت اولان بارانه نه اولدی عجب دوستلق فچان نهایت بولدی و قالدیکه دوست
 طوئیلره نه اولدی

آب حیوان تیره کون شد خضر فرخ بی بکاست * کل بکشت از رنگ خود باد بهار ز چه شد

آب حیوان بولندی مبارک ایزلو خضر فنده در کل کندو رنگندن دوندی بهارلر بلنه
 نه اولدی (مفردات) (آب حیوان) م (تیره کون) بولانق (شد) اولدی (خضر)
 م (فرخ) مبارک (بی) ایز (بکاست) فنده در (کل) م (بکشت) دوندی (از)
 من (رنگ) م (خود) کندی (باد) بل (بهارانرا) بهارلره (چه شد) نه اولدی
 (معنای اشارتی) انکشاف و تجلی انقباض و احتجاب به بدل اولدی اول حجابات
 بشر به بی ازاله ایدوب قلبه افتتاح و یشایع حکمته انقباض و یریحی مرشد فرخ
 بی فنده در کل کبی خوش رونق و نور خدایه مستغرق اولان قلب مکدر اولدی
 و رنگی تغیر بولدی اول باد بهار کبی نشو و نما و رونق و یریحی توفیق خدایه
 نه اولدی و فنده قالدی

کس نمیگوید که باری داشت حق دوستی * حق شناسان را چه حال افتاد از اچه شد

کیسه دیمز که بر یار دوستلق حق طوندی حق شناسلره نه حال واقع اولدی
 بارانه نه اولدی (مفردات) (کس) کیسه (نمیگوید) دیمز (بار) م (با) وحدتیه (داشت)
 طوندی (حق) م (دوست) م (با) مصدر به (حق شناسان) حق اکلیمیلر (چه حال)
 نه حال (افتاد) واقع اولدی (بارانرا) بارانه (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 ار باب غرض اولان دنیا دوستلرینر یسی حقند کیسه دیمز که بر یار دوستلق حق
 طوندی و یرنه کنوزدی ز بار اهل دنیایی و قادر لکن حق شناس اولان آخرت دوستلرینه
 نه حال واقع اولدی تعاون علی البر والتقوی اید جک سالک آخرت بارانه نه اولدی
 کوی توفیق و کرامت در میان افکنده اند * کس بمیدان در نمی آید سواران را چه شد

توفیق و کرامت طوبی اورنایه بر اقصا سر در کیسه میدانه گلز سوارلره نه اولدی
 (مفردات) (کوی) طوب (توفیق و کرامت) م (در) فی (میدان) اورنه (افکنده اند)

۱۵۵

دل

کوبنی اورنه به اتشسلر در اما کیسه میدا نه کیرمن اتلیرلره نه اولدی یعنی توفیق و سعادت اورنه ده حاضر و مهیا در
 اما توفیق و سعاده طالب بوق که چوکان ارادته قیوب کندی به تخصیص ایله حاصلی هر خصوصده و هر حالده اولکی
 طالبلر و صاحب ارا دتیر قالدی

(صد هزاران کل شکفت و بانگ مرغی برخاست * عند لیبا ترا چه پیش آمد هزارا ترا چه شد) * محصول بیت *
 یوزیک صاحب حسن کوزل ظهور ایلدی اما حال بوکه بر عاشق بانگی وآه و ناله می پیدای ایلدی یعنی یوزیک
 محبوب ظاهر ایلدی اما بر عاشق ظاهر ایلدی بلبلارک او کشته کلدی و هزارا نه اولدی یعنی بلبلار و هزارا که عاشقدن کنایه رنجید
 اولدی که بر اثری ظهور این بعضی

۶۸

براقشرد (کس) کیسه (با) للملابس (میدان) م (در) زائد (غنی آید) کار
 (هزاران را) آتالره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) فیاض مطلق
 بلا علت اولان حضرت الله نفعات و فیوضات و توفیق و کرامات بی نهایت
 طوبی این میدان محبت بر اقبالش در عجب که کیسه طالب اولوب میدانه کز و توفیق
 طوبی قایم دین عجب سواراق دعوا سن ایدن و علم الیقین یلین علماء
 رسیده ل نه اولدی

(صد هزاران کل شکفت و بانگ مرغی برخاست * عند لیبا ترا چه پیش آمد هزاران را چه شد)

نیجه یوزیک کل آجلدی و بر مرغ صوت و ترنم ایتمی عند لیبلارک او کشته کلدی
 هزارا نه اولدی (مفردات) (صد) یوز (هزاران) بیکار (کل) م (شکفت)
 آجلدی (بانگ) صدا (مرغ) قوش (با) وحدتیه (برخاست) یوقاری قافه دی
 (عند لیبا ترا) بنبلاره (چه) نه (پیش) اولک (آمد) کلدی (هزاران را) صوتی
 کوزل بلبلاره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) ساق صالحینک ریاضات
 و مجاهدات الهی سعی ایدن طالبان صادقلندن نیجه یوزیک کشف و کرامت و اسرار
 معرفت و اصل اوایب کل کی آچلش و آثار لری عالم ظاهر اولمشدر نه عجب شمدی
 بویه بر طالب ظهور کلدی عجب عجب اولدی لری صوت خوش بلبلار کی سلوک
 دعوا سن ایدن نیجه سزا خلاصه سزا کربن و مجاهدین اولان درویشان
 و صوفیان صورت پرستلره نه اولدی

زهره ساز خوش نمی سازد مکر عودش بسوخت

کس ندارد ذوق مستی میکساران را چه شد

زهره لطیف دوزن دوزمن وار ایسه ائک عوددی یاندی کیسه مستانک ذوقی
 طومر می پرستلره نه اولدی (مفردات) (زهره) سازنده فاک (ساز) دوزن (خوش)
 م (نمی سازد) دوزمن (مکر) واریسه (عود) خوش قوقولو راغاجدر باخود
 مشهور پر سازک اسمیدر (ش) ضمیر (بسوخت) یاندی (کس) کیسه (ندارد)
 طومر (ذوق) م (مستی) م (میکساران را) می پرستلره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 بوجه دن زهره کی مرتبه سی عالی و جمال الهی عشق و ذوق مشاهده می
 د دعوا سن ایاین عشاق الهی لری دخی دوزنی خوش دوزن دکلسر و احوال
 پسندیده لری متغیر مکراراده لری آتش عشق یاقش اوله بوسیدن عاشقین
 صاقیندن بر کیسه اذواق روحانیت الهی انوار ذات الهیه الهی مست و متغیر فاک
 ذوقی طومر شراب عشق نوش ایدن عاشقانه اولدی

اولی از کان مروّت بر نیامد سالهاست * تابش خورشید وسی بادو باران را چه شد

نیجه یلار در مروّت معدن بر لعل ظهراولدی آفتابک بالدر امسنه و باد و بارانک
 سینه نه اولدی (مفردات) (لعل) م (از) من (کان) معدن (مروّت) م
 (بر نیامد) ظاهر اولدی (سالهاست) نیجه سنه لدر (تابش) بالدر ارمق (خورشید)

کوش

دیکدر تابش خورشید اضافتی لامیه در سعی بادو باران اضافتیه بویه در * محصول بیت * مروّت کانندن
 بر لعل چیماز اولدی یلار در پس کنش ضیاسی و باد و باران سعی و کوششی نه اولدی یعنی اهل عالمه مروّت
 واحسان دو کندی قالدی ایلمدی صاحب مروّت واحسان نه اولدی

(شهر یاران بود و خاك مهر بانان این دیار * مهربانی کی سر آمد شهر یارا ترا چه شد) (شهر یارا ندن مضافی محذوف در
 تقدیری جای شهر یاران بود ایدی ضرورت وزن ایچون و خاك قرینه سیچون حذف اولندی خاك محذوف جای
 معطوفدر و مضافدر مهر بانانه اضافت لامیه این دیار یعنی دیار پارس مهربانی یا حرف مصدر سر آمد دو کندی دیکدر
 شهر یارای اولک سکونیه باد شاه دیکدر * محصول بیت * بود یار شیراز باد شاهلری یری ایدی و شفق تیلر ترانی
 و اهل محبت طبرانی پس مهربانلق
 فچن دو کندی و باد شاهلری نه اولدی
 یعنی بود یار ندن پادشاهلری پیدا اولن
 اولدی و اهل مرحمت و محبت دو کندی
 و ملک خالی بوسکونه دخی اولدی
 شهر یارل وار ایدی و شفق تیلر طبرانی
 بود یار ددین و بود یار یعنی شیراز یارل
 و مهر یارل یار بدر دین عجب عند یلیردر
 (حافظ اسرار آلهی کس نمیداند
 خوش * از که میبرسی که دور و زکار
 ترا چه شد) * محصول بیت * ای
 حافظ اسرار الهیه کیسه بیلز اسم
 اول طند کیسه بدن صور رسن که روزگارل
 دورینه نه اولدی یعنی ممالک تغیرات
 و تبدلاتی الهی کیرلی ایشندن بر سر
 غریب و امر عجب یلسوب سکوت ایله
 زیرا بولک حقیقتیه خدا دن غیر کیسه
 واصل و واقف دکل دنیا بویه کلوب
 کتشد راعالم متغیر قضیه سنی اوقومادکی
 (وله ایضا) (راهی زن که آهی بر ساز
 آن توان زد * شعری بخوان که با آن رطل
 کران توان زد) راهی یا حرف وحدت
 را هندن بونده مراد ساز پرده زدن
 بر پرده در پرده چال دیکدر که حرف
 رابط صفت آهی یا حرف وحدت و تکیه
 ساز بونده دوزنر توان زد بحسب لغت
 اور مقیمکدر دیکدر که حرف رابط
 صفت زیرا زد بونده زدن معنایه در
 شعری بخوان یا حرف وحدت بر سر
 اوقودیکدر که حرف رابط صفت با مع
 معنایه رطل را نك قتی و کسر ایله
 و طابک سکونیه یارم بطمنه درلر اما
 بونک کی برده یارم بطمن شراب آور
 قد حدر * محصول بیت * خوا چه
 بر سازنده نجرید ایدوب پیور بر پرده
 چال که ائک دوزنی اوزده آه ایلک ممکن
 اوله یعنی بر مؤر ساز چال که ایشیدن بی

۶۱۹

کوش (سعی) م (باد) بل (باران را) بعموره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 شفت خلق الله ایدن خلق عظیم صاحبی کان کرم و مروّت و معدن علم و کرامت
 اولان اولیاء کرام و عارفان ذوی الاحترامدن محجوبین اوللری ارشاد ایچون نیجه
 یلار در اسرار و کرامت دخی ظاهر اولدی صادقین اولان اهل کرامت و کرامت لری
 دخی مستور اولوب مدعیان و مزوران بی خیال مبدانه پیقه دی عجب آفتاب حقیقت
 انوار قدسی کندورده تابان اولان مظهر توفیق ربانی و منبع علوم اسدنی
 صاحب کرامت عارف بالله لره نه اولدی

شهر یاران بود و خاك مهر بانان این دیار * مهربانی کی سر آمد شهر یارا ترا چه شد

بود یارل یارلک شهری و مهر بانلر کی ایدی مهر بانلق قچان نهایت بولدی شهر
 بارلره نه اولدی (مفردات) (شهر) م (یاران) م (نود) ایدی (جای) محل
 (مهر بانان) محبیلر (این) بود (دیار) م (مهربانی) محبت اولک (کی) قچان (سر آمد)
 نهایت بولدی (شهر یارا ترا) اولوب بکلر و سلطانلر (چه شد) نه اولد (معنای اشارتی)
 بوعالم دنیادیاری خلق عالمه یار و معین و عالم کند و لایله قائم و ثابت اولان اولیاء
 معصودین و اقطاب ظهور دین و مهر بانان مؤمنین اولان ذوات عایلر کی و محلی
 ایدی بود و لولر که مهر بانلق قچان نهایت بولدی و نیجه اولدی و متصرف عالم اولان
 سلطانلره و اقطاب دورانلره نه اولدی

حافظ اسرار الهی کس نمیداند خوش * از که میبرسی که دور و زکار ترا چه شد

ای حافظ اسرار الهیه کیسه بیلز خاوش اول کیدن سؤل ایلرسنکه روزگارلک
 دورنه نه اولدی (مفردات) (حافظ) م (اسرار الهی) م (کس) کیسه (نمیداند)
 بیلز (خوش) ساکت اول (از که) کیدن (می برسی) سؤل ایلرسن (دور و زکار ترا)
 زمانلرک درینه (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) کرچه استعید بالله (ان الله
 لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم) سری کور خورلکن بوقدر تغیرانده و بوقدر
 قابضت و مستور بنده نه کونا اسرار عجیبه خدا واردر کیسه بیلز همان خاموش اوایب
 سعد رجه الله امید و کرم احسانه الجاد غیر طریق بوقدر کیمدن سؤل
 ایلرسن که روزگارلک دورینه نه اولدی دیوبو بر سر مکتومد که علی خدای تعالیه
 مفوضدر عصمت الله تعالی و رجنا بکرمه و بجاه حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم
 آمین یا حبیب السالین

راهی زن که آهی بر ساز آن توان زد * شعری بخوان که با آن رطل کران توان زد

بر پرده دن اور که اکامتناسب برآه اور مقیم ممکن اوله بر شرع اوقیکه آنکله رطل کران
 اور مقیم ممکن اوله (مفردات) (راهی) بر پرده و بر مقام (زن) یعنی سرعاز و ایلر
 باشلق ایله (آهی) برآه (بر) علی (ساز) دوزن (آن) اول (توان) ممکن (زد)
 اور مقیم (شهر) م (یا) وحدتیه (بخوان) اوقو (با آن) آنکله (رطل کران) شراب ایله
 طواو جام ثقیل (توان زد) ممکن اوله (معنای اشارتی) ای مرشد مشفق را هندانم

اختیار آچه و بر شرع اوقیکه آنکله شوقیه آفر قد حدر اور مقیم ممکن اوله یعنی بر عاشقانه شری ساز که همراه ایله که
 استماع ایلینی بی اختیار یاده نوش ایلله حاصلی هم سازک ینظر اوله و هم شریک بی بدل مصراع ثانیک معنای بر شرع اوقو
 که آنکله غرطلویه اور مقیم اوله دین غریب یلور مش بورای

(برآستان جانان کرسر توان نهادن * کلبانك سر بلندی برآستان توان زد) کلبانك سر بلندی اضافتی لامبه در مجازا کلبانك

﴿ ٦٢٠ ﴾

اسرار طریقت و مقامات سلوک و نفس صبی و ارکله مرده دلری عزی احیا
ایچون بران کلمات قدسیه جانفرازه شروع و بیان بیورک که آتشانک اولان کله طیه نك
تأثیرندن دل سوزان ایلله بز آکا مناسب شوقله برآه اورمق ممکن اوله واسرار
معنی قرآندن والهامات ادبیه عرفاندر شعر صورتند برآزدر مکتون منظومه ل
اوقوکه انك عشق و دردنن مت مدام ایدیک شرب عشق و رطل کرانی نوش
اینگ ممکن اوله

﴿ برآستان جانان کرسر توان نهادن * کلبانك سر بلندی برآستان توان زد ﴾

جانانک آستانای اوزره اگر باش قومق ممکن اوله آستان اوزره سر بلندك صداسنی
اورمق ممکن اوله (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشك (جانان) م (کر) اگر
(سر) باش (توان نهادن) قومق ممکن اوله (کلبانك) صداسنی (سر بلندی) عالی
قدرك (بر) علی (آستان) م (توان زد) ممکن (معنای اشارتی) اگر عون
باریله و همت پیرایه شرب عشق نوش ایدوب انوارذات الهیه به استغراق ایلله
فانی فی الله باقی بالله دولته ابرسم کال سرور ایلله (سبحانی ما اعظم شأنی)
دینی اوروب بلا اختیار آستاندن بلکه عرش اعظم دن قدر عانیک کلبانك کفی
اظهار اینگ ممکن اوله

﴿ اهل نظر دو عالم در یک نظر بآزند * عشقت وداو اول برنقد جان توان زد ﴾

اهل نظر ایکی عالمی برنظرده ترك ایدررل عشقه قدر واول داوی جان نقدی اوزره
اورمق ممکن اوله (مفردات) (اهل نظر) م (دو عالم) ایکی عالم (در) فی (ك)
(نظر) م (بآزند) اوینارل (عشق) م (است) در (داو) قمار بازك بر کره دن
اوینا دقلری اقیچه و پول (اول) م (بر) علی (نقد جان) م (توان زد) ممکن
(معنای اشارتی) تجلی انوارذات الهیه به استغراق و فانی فی الله باقی بالله دولته
نائل اولغه همتی عالی اولان اهل نظر ایکی عالمی برنظرده و برخطه ده ترك ایدرل
بلکه شرط عشق صادق بودر که اندن اول جسان بر حمله ده و برآند
مشوقه فدا ایلر

﴿ در خانقه نکبید اسرار عشق و مستی * جام می مغانه هم بافغان توان زد ﴾

عشق و مستی سرری خانقاه صغیر مغاره منسوب اولان می جامی هم مغاره
اورمق ممکن اوله (مفردات) (در) فی (خانقه) تکبیه (نکبید) صغیر (اسرار عشق)
م (مستی) م (جام) فصح (می) شرب (مغان) کافرل (ها) نسبه (با) مع
(مغان) م (توان زد) ممکن (معنای اشارتی) بواسرار عشق و شرب عشق
ایله مست و مستغرق اقمه ایچون خانقه بکلیان صوفی صورت پرستلده و فلاشلق
ایله کر بسته اولان درویشان بدبختلده اولر عشاقه لایق و واجب اولان بودر که
ستارینه و عسوف اولان مردان خد انك اسرارنی عوامدن ستر ایدوب
مستعد و عاشق صادق و شرب عشق نوشه لایق اولانلر سو بلك ممکن ولاندر

﴿ بر عزم ﴾

برای دکل مغاره مخصوص جام می بنده مغاره
اورمق اولور یعنی هر نسه نك مقام و مسکانی وارد در باده نوشلر و رندلر مقامی میخانه در و صلواتك مسجد و مرا بی
صوفیلرک خانقاه و عاشقارک کوی جانان

(بر عزم کامرانی فانی بزن چه دانی * شاید که کوی فرصت از این میان توان زد) غزم نیت و قصد معناستند رکامرانی
وصف ترکیب مراد سور بچی معناستند و با حرف مصدر فانی با حرف وحدت و قال برك مقدم مقبولیدر
شاید لایق و جاز معناستند در * محصول بیت * کامرانی نیت بر فال اور یعنی بر فال ایلله نه یلور سن جائزدر که فرصت
طوبی بواراده اورمق اوله یعنی سن وصال جانان نیت بر فال آج نه یلور سین جائزدر که کوی فرصت وصالی
بومیدان عشقه چکمک اوله حاصلی سن بو نیت فال ایلله جائزدر که خدای تعالی حالی فاله مطابق و موافق ایلله
و وصال میسر اوله دیکدر (درویش را
نباشد نزل سرای سلطان * مایم و کهنه
دلای کاتش دران توان زد) (درویش را

﴿ ٦٢١ ﴾

﴿ بر عزم کامرانی فانی بزن چه دانی * شاید که کوی فرصت در این میان توان زد ﴾

کامرانی قصدیه بر فال اوزره یلور سین شاید که بو اور تاده فرصت طوبی اورمغه
قدرت اوله (مفردات) (بر) علی (عزم) قصد (کامران) مراد سور بچی (با)
مصدر به (فال) م (با) وحدتیه (بزن) اور (چه دانی) نه یلور سین (شاید که)
امیددر که (کوی) طوب (فرصت) م (در) فی (این) بو (میان) اوزره (توان زد)
مکن اوله (معنای اشارتی) ای سالك صادق بوره عشق غیری هزلر کی موجب
حرمان دیکدر صافین بن بومر تبه عشق تحصیله فادر دکلم دیو قطع امید ایلله
جسج مراد انك حصول قصدیه حضرت الله حسن ظن ایلله وسیع و طابیدن
منقاع اوله نه یلور سین شاید که حضرت الله فرصت طوبی اور تادن قابله
سکافرت و بره و مرادك حاصل اوله همان درگاه حقه ملازم اوله سین

﴿ درویش را بشد بر سرای سلطان * مایم و کهنه دلای کاتش دران توان زد ﴾
درویش سلطان سرایشك ملی و قدرتی اولر بز بر کهنه دلای ایلله بركه آک آتش
اورمق ممکن اوله (مفردات) (درویش را) م (نباشد) اولر (رك) میل
و قدرت (سرای سلطان) م (مایم) بزر (واو) مع (کهنه) اسکی (دلای)
یا مه لی خرقه (با) وحدتیه (آتش) م (دران) آک (توان زد) ممکن
(معنای اشارتی) (اذا غم الفقر فهو الله) حدیث شریفست سر بنی طاب اولان
درویش حقیقک مال وجاهه و سرری و نخت شاهه میلی و رغبتی اولر بجمده الله
بز لباس انبیا کی بر کهنه و مرقع عربایی ستر ضرورتی ایچون اختیار ایلدک اگر
اول دخی حساب اولمش اولسه انی دخی آتشد اورمق ممکن اوله دنیا و مافیها نك
بقای یوقدر

﴿ عشق و شباب و رندی مجموعه مرادست * چو چله کشت حاصل کوی از جهان توان زد ﴾

عشق و جوانلق و رندلک مراد مجموعه سیدر چونکه جله سی حاصل اولدی
جهاندن طوب آتمق ممکن اوله (مفردات) (عشق) م (شباب) کجلاک (رندی)
لا بایلاک (مجموعه) م (مراد) م (است) در (چون) چونکه (جمله) م
(کشت) اولدی (حاصل) م (کوی) طوب (از) من (جهان) م (توان زد)
اورمق ممکن اوله (معنای اشارتی) ما عوایی احراق ایدیک عشق و طاعتد شوق
و نشاط و بر بچی کجلاک و اخلاص و بر بچی رندلک بوجه مرادك حصوانه
بر مجموعه در عون بار بله بوجه حاصل اولورسه جهاندن طوب اورمق جهانی
کلی ترك اینگ ممکن اوله سعادت ابدی حصوانه دخی سیدر

﴿ کردوات وصال خواهددری کشودن * سر هایدن تخیل بر آستان توان زد ﴾

اگر سنك وصالك دولتی برقبو آچق ایسته به باشلری بو تخیل ایلله آستان اوزره اورمق
ممکن اوله (مفردات) (کر) اگر (دوات) م (وصال) م (ت) ضمیر (خواهد)
ایستدیه (دری) برقبو (کشودن) آچق (سرها) باشلر (بدن) بونکه (تخیل)

﴿ دل ﴾

﴿ ١٥٦ ﴾

صربچدر بدن با حرف سبب بر آستان تقدیری بر آستان جا ناندن * محصول بیت * اگر جانك وصالی دولتی برقبو آچق
دبلرسه یعنی اچاق ایسه و آچسرایسه بو تخیل ایلله آستان جانان اوزره باشلر ورمق او اور یعنی آستانای بالین ایدوب با صدق
او اور حاصلی در دولت وصال جانان آچق میسر و مقدر ایسه بو تخیل و امید ایلله آستان جانانه باشلر قوبوب با صدق
او اور یعنی وصالی امید ایلله نیجه یلار ایشکنی یا صدق ممکن دیکدر

(شدرهزن سلامت زلف تووین عجب نیست * کر راهزن تو باشی صد کاروان توان زد) رهزن و صنف

﴿ ٦٢٢ ﴾

ترکبدر سلامت اضافتی اسم فاعلک

مفعولک اضافتیبر و او حرف حال این اسم
اشارتد رهزن سلامت را هنر و رهزن
بول کسن کیسه * محصول بیت *
سنگ زلف سلامت را هنرانی اولدی
یعنی سلامت بولن کسوب حرامیاق ایدر
حاصلی عاشقده صبر و سلامت قوماز
اما حال بوکه راهزن سلامت اولدی
عجب دکلدر زیراهزن که سن اوله سین
راه سلامتی دکل بلکه بوزکاروان اورمق
اولور یعنی حرامی سن اولیحق ملک
اورمق اولور دکل که بول و کاروان
(از شرم در حجام ساقی تلطیف کن * باشد که
بوسه چند بر آن دهان توان زد) شرم
اوتامغه در بر و حجاب پردیه تاطف ملایمتد
پونده احسان مراددر * محصول بیت *
شرمدن حجابیم یعنی خذله یوزم و کرزم
آجش دکل ای ساقی لطف ایله باده
ارتق و بر اوله که باده کیفیتله دهان جانانه
برقاج بوسه اورم یعنی دهانتدن برقاج
بوسه آلام باده بی ارتق و بر عبارت ایکی
وجهه محملدر یعنی کندی به و جانانه که
باده کیفیتله ملاج اوله منسده بوسه ده
اولان همزه وحدت ایچوئدر دین
بو حکمه منفرد در (رجو بار چشم
کر سایه افکند دوست * برخاک رهگذارش
آب روان توان زد) جو بار ارمای کناری
بونده مراد ارماددر چشمه اضافتی
لامیه خاک رهگذارده بوله در بونده
آب رواندن مراد کوز باشددر * محصول
بیت * اگر بنم چشم ابر ماغینه یعنی
کوزم باشینه جانان سایه صالسه یعنی
اوسته و غررسه آنک خاک رهگذارینه
آب روان اورمق اولور یعنی کوزم باشی
ایرماغنی یکیدی طبر اغنه سمک اولور
یعنی بولنی صولق نمکندر

امید (ر) علی (آستان) ایشک (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی)
بارب اگر سنگ کرم واحسانکله وصالک دولتی بزه برانشراح صدر و حصول
مراد ایچون بر قیو آجق ایسته به وانوار ذاتیه که ایله قلب منفخ و منشرح اوله
باشلری بوا مید ایله آستانه معنویه که اوزره اورمق نمکندر و وصال انوار ذاتیه که بوانده
نیجه بیک جانلر فدا اولغه لایقدر لکن ینده سنگ توفیقه محتاجدر

﴿ شدرهزن سلامت زلف تووین عجب نیست * کر راهزن تو باشی صد کاروان توان زد ﴾
سنگ زلف سلامت بولنی اورمق اولدی و بویج دکلدر اگر راهزن سن اوله سین
بوزکاروان اورمق نمکندر (مفردات) (شد) اولدی (رهزن) بول اورمق
(سلامت) م (زلف) م (تو) سن (وین) بودخی (عجب) م (نیست)
دکلدر (راهزن) بول اورمق (تو) سن (باشی) اوله سین (صد) بوز (کاروان)
م (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی) بارب سنگ لطف و عنایت و توفیق
و هدایت صفاتلر بیک تجلی عاقل و غایت و سلامت بولنی اورمق و کلی حظوظ
نفسانیه دن کچوروب دردد بلای عشقه گرفتار ایله عجب دکلدر و عاشقه محض
عون و عنایتد زرا (یک ذره عنایت است ز صد ساله عبادت) اگر راهزن سن اوله سین
عاشق نیجه ییلاز مجاهده ایله قلبدن اخراج اید مدیکی بوز بیک درلو علاقه
کونیه کاروانک بوان اورمق نمکندر و خانه تجلی اولان قلب سالم اولوب لذت
مشاهده انوار جمال الله مستعد اولور

﴿ از شرم در حجام ساقی تلطیف کن * باشد که بوسه چند بر آن دهان توان زد ﴾
حیادن حجابیم ای ساقی بر لطف ایله اوله که اول دهان اوزره برقاج بوسه اورمق
ممکن اوله (مفردات) (از) من (شرم) حیا (در) فی (حجاب) م (م) ضمیر
(ساقی) م (تلطیف) بر لطف (کن) ایله (باشد که بوسه) م (چند) برقاج (بر)
علی (آن) اول (دهان) اغز (توان زد) ممکن اوله (معنای اشارتی) ای
مدن لطف و کرم اولان فرشته شقیق و ساقی شراب و حیات اولان پیرم بشریت
حبیله اولان نقصیر امدن غایت حیادن حجابیم بزه لطف و همت ایله که وجود
بشریت حجابندن خلاص اولم اوله که ادواق روحانیله ایله و لذات مشاهده انوار
جمال الله ایله برقاج کون ذو قیاب اولوب اول لذات روحانیات ایله
انقاء الله واصل اولم

﴿ رجو بار چشم کر سایه افکند دوست * برخاک رهگذارش آب روان توان زد ﴾
چشم جو یاری اوزره اگر دوست سایه براغه آنک کذر ابتدایی بولاک خای اوزره
آب روان اورمق نمکندر (مفردات) (ر) علی (جو بار) ارمای (چشم) کوز
(میم) ضمیر (کر) م (سایه) کواکه (افکند) براغه (دوست) م (بر) علی
(خاک) طبراق (رهگذار) کچه جک بول (ش) ضمیر (آب) سو (روان) اقیبی
(توان) ممکن (زد) اورمق (معنای اشارتی) (اغتنعوا الرفقه فان عندها
تنزل الرحه) حدیث شریفی سر نیجه همت پیر ایله و ذوق عشقه ارمای کبی چشمندن

﴿ روان ﴾

﴿ ٦٢٣ ﴾

روان اولان آب حسرت اوزره اگر نظر رحمت الهی واقع اولور سه قلب خالصدن
نیجه ینایع حکمت و نیجه علوم لدنیه و معرفت ظهوره کلوب مستعدین اولان طالبین
صادقین خاکلر اوزره روان اولق نمکندر و نیجه کیسه لری اهدا و ارشاد دخی نمکندر

﴿ با عقل و فهم و دانش داد سخن توان داد * چون جمع شده معانی کوی یان توان زد ﴾
عقل و فهم و علم ایله سوزدادنی و یرمک نمکندر چونکه معانی جمع اولدی یرسان
طوبین اورمق نمکندر (مفردات) (با) مع (عقل) م (نهم) م (دانش) علم
(داد) عدل (سخن) سوز (توان داد) و یرمک نمکندر (چون) چونکه (جمع) م
(شد) اولدی (معانی) م (کوی) طوب (یان) م (توان زد) اورمق نمکندر
(معنای اشارتی) اگر توفیق ربانیله برنده عقل معاد و اشیا بی کاهی ادرالک ایدر فهم
مصیب و علوم لدنیه ربانیه حق تعالی کرم و احسان ایدر سه بومایه سعادت سرمدیه
اولان معانی لطیفه ل برنده جمع اولد یسه (کوا الناس علی قدر عقولهم)
سر نیجه وارث پیغمبری اولوب شریعت و طریقت و حقیقت اسرارنی بیان ایله هر شخصی
استعدا دنیجه ارشاد ایتمک نمکندر

﴿ قد خبیده ماسهلت نماید اما * بر چشم دشمنان تیرازان کان توان زد ﴾
بزم بوگلش قدیم سکا سهل کورینور اما دشمنلرک چشمه بوکندن تیر اورمق نمکندر
(مفردات) (قد) بوی (خبیده) بوگلش (ما) بز (سهل) حقیر (تا) خطابه
(نماید) کورینور (اما) م (بر) علی (چشم) کوز (دشمنان) م (تیر) اوق
(از) من (این) بو (کان) بای (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی)
ای مردان خدائک حالات سفید زینی مکر اولان اهل صورت کرچه حضرت بازید
قدس سره نک (عقل ذل الیهود) کلام حکمت آمیزی سر نیجه راه مجاهده
بر نفسی خور و حقیر ایدوب و خوف الله ایلمیز بوکلدیکی سکا بر حقیر مرتبه
کورینور اما بومر تبیه بیاک بوکلد کچه و محو و فنا اولدجه نفس و شیطان کبی
قوی عدولرک کوزی کور اولوب مقهور اولرلر و سندی آنلردن خلاص اولوب فوض
و تجلی خدایه مقام ارشاده و صل اوله مر سین

﴿ حافظ بحق قرآن کر زرق و شید باز آی * باشد که کوی دوات با مخلصان توان زد ﴾
ای حافظ قرآن حقیقون که آندب و ربان فراغت ایله اوله که مخلصاره دولت طوبین
اورمق ممکن اوله (مفردات) (حافظ) م (با) قسیمه (حق) م (قرآن) م (از)
من (زرق) ریا (شید) کذب و سفاهت (باز) کبرو (آی) کل (باشد که)
اوله که (کوی) طوب (دوات) م (با) مع (مخلصان) م (توان زد) اورمق
ممکن اوله (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت قرآن مبین حقیقون اول صورت
پرست اولان زاهد خشکار کبی عجب و ربانی و کذب و سفاهتی ترک ایله و بو وجود
بشریه کی وجود حقه و محو و فانی ایتمکله مرتبه اخلاص تحصیل ایله اوله که عباد
مخلصاره دوات ابدی و سعادت سرمدی طوبین قایم ممکن اوله ﴿ و له ایضا ﴾

﴿ با عقل و فهم و دانش داد سخن توان داد ﴾

چون جمله کشت حاصل کوی از میان
توان زد) * محصول بیت * عقل و فهم
ودانش سببیه کلامک حدی و رونقی
و یرمک اولور یعنی بولر واسطه سببیه
سوزه عدالت و انظام و یرمک اولور زرا
چونکه بوجله حاصل اولدی ارادن
کوی مرادی و مقصود دی جک اولور
یعنی بواسباب حاصل اولیحق جیع
مرادات حاصل اولق نمکندر
(قد خبیده ماسهلت نماید اما * بر چشم
دشمنان تیرازان کان توان زد) قد خبیده
ماضافلری یرسانیه و لامیه ذر سهل لغتده
آسان معنایستدر یعنی قولای اما بونک کبی
برلر ده حقیر معنایستدر در نماید بونده فعل
لا ز مدر کورینور دیکدر اما مصراع
ثانی به مرهوندرازان کان ابکی معنایه
محملمدر یری بوکندن دیکدر و یری
بونک کبی کاندن یعنی آشیبه طریقیله
* محصول بیت * بزم بوگلش قایم سکا
حقیر کورینور خطاب عامدر اما دشمنلر
چشمه بوکندن تیر اورمق اولور یعنی
بوکندن چیقان تیرا عدولرک چاق کوزینه
طوفیقی نمکندر حاصلی قد خبیده مرزدن
چیقان تیرا عدولرک چشمی کور ایدر
(حافظ بحق قرآن کر زرق و شید باز آی
* باشد که کوی دوات با مخلصان
توان زد) حافظ منادی بحقیق
قرآن با حرف قسم کز که حرف یرسان
زرق و شید عطف تفسیری باز آی کبرو کل
یعنی رجوع ایله که حرف یرسان کوی
دوات اضافتی بیایددر * محصول بیت *
ای حافظ قرآن حقیقون زرق و ربان دن
دون یعنی فراغت ایله اوله که کوی دواتی
مخلص عاقلره اورمق ممکن اوله یعنی
ربان کج اوله که مخلص عاشقاره همدولت
اوله سین

(وله ايضا) (مرا می دگر باره از دست برد * بمن باز نمودی دست برد) مرا از ادات مفعولدر مرا بردك مقدم

﴿ ٦٢٤ ﴾

﴿ مرا می دگر باره از دست برد * بمن باز نمودی دست برد ﴾

شراب عشق بنی تکرار الدن ابتدی کبر و بکا دست برد کو ستردی (مفردات) (مرا) بنی (می) شراب (دگر باره) تکرار (از) من (دست) ال (برد) ابتدی (بن) بکا (باز) کبر و (بنمود) کو ستردی (می) م (دست برد) بهادرلق و غلبه و جرات (معنای اشارتی) شراب عشق الهی و تجلی ربانی بنی تکرار بنی عقل و بی اختیار ایلدی و بکا (جذبته من جذبات ارحان توازی عمل الثقلین) سر نجه بهادرلق و سائر عبادتک کلبسندن اقرب طرق الی الله و منقطع عن غیر الله اولدین بیلدردی

﴿ هزار آفرین بر می سرخ باد * که از روی من رنگ زردی ببرد ﴾

قرمز شرابه هزار تحسین اولسونکه بنمروز مدن صاریلق رنگنی ایلدی (مفردات) (هزار) یك (آفرین) تحسین (بر) علی (می) شراب (سرخ) قرمزی (باد) اولسون (که) زیرا (از) من (روی) یوز (من) بن (رنگ) م (زردی) صاریلق (ببرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول صیغه الله الیه آینه قلبی مجلا و زینکار ماسودن دل محجوب می پاک ایدوب مشاهده انوار جمال الله مستعد و مصفا قلبی شراب عشق خدایه صد هزار تحسین اولسونکه صورت حقده کور بن حیل نفسانیه لم بکا بیلدوب بنی پرده پندار و عجب و غرور کبی اوصافی رد به و سائر بد افکار دن خلاص ایدوب بحمد الله حضور رب العالمینده اوله حق جلالندن بنی امین ایلدی و انس حق ایله بنی مطمئن و اهل بقین ایلدی

﴿ بنام بدستی که انکور چید * می زاد پای که در هم فشرد ﴾

کوونه هم شول الله که انکوری دیردی چور یوب دو کلسون شول ایاق که آتی صفدی (مفردات) (با) صله (نازم) کوونه هم (بدستی که) براله که (انکور) اوزوم (چید) دیردی (می زاد) دو کلسون (پای) برایی (در هم) بر رسته (فشرد) صفدی (معنای اشارتی) کوونه هم و امیر و اولولیم شول شراب عشق حصولک اسباب قویسی اولان ریاضات و مجاهدات و نفسی و ماسوایی ترک ایله اولان لذات عباداته زیرا فیاض مطلق کرم بنی علته نسبت بونلر موجب حرمان دکلدر و عین اطفدر چور یوب دو کلسون و صراط مستقیم طشره چهره سون شول قدمه طریق محمدی اولان اثر رسول الله اقتفا ایلده

﴿ مرا از قضا عشق شد سر نوشت * قضای نوشته نشاید سترد ﴾

بکا قضا دن عشق الهی سر نوشت اولدی باز لش قضای محو ایلک ممکن دکلدر (مفردات) (مرا) بکا (از) من (قضا) م (عشق) م (شد) اولدی (سر نوشت) باشه باز یلان یعنی تقدیر ربانی (قضا) م (نوشته) باز لش (نشد) کرکیز (سترد) قازیق و محو ایلک (معنای اشارتی) بحمد الله بوعشق آلهی بکا قضای ازنی ربانیدن آنم باز یسی و نصب ماسبتم اولدی باز لش قضای و تقدیر زلیله خدایی علم و حکمتله بر کیمه محو و تغیر ایلک ممکن دکلدر

﴿ مزین ﴾

یعنی باشه از لید باز یلان عشق و عاشقانه قدر ایلدی تمین اولوب باز یلان قضای تراش ایدوب کیدرمک اولن یعنی از لاه سی ممکن دکل

مفعول صریحی می مبتدا و برد خبری

و از دست مفعول غیر صریحی بمن یا حرف صله بنموده متعلق کو ستردی دیکدر فعل

متعبد بر دست رد یونده غلبه معنای در

اکثر قارده مستعملدر سابقا مفصلا بیان

اولنشد * محصول بیت * بنی شراب

بر کره دخی الدن ابتدی یعنی بنه باده

بنی الدن آلدی حاصلی بنه مست اولدم

و بنه بکا شراب غلبه کو ستردی کانه که

اولده غلبه کو سترش ایش بنده غلبه ایلدی

(هزار آفرین بر می سرخ باد * که از روی

من رنگ زردی ببرد) * محصول بیت *

یک تحسین اولسون قزل شرابه زیرا بنم

رویدن صاریلق رنگنی ایلدی یعنی

بکریمی قرار تندی که شرابک مقتضالنددر

بکر قزار تمق (بنام بدستی که انکور چید *

می زاد پای که در هم فشرد) بعض

نسخه ده بنام بر بنه عیاناد دوشمش

خبرلی دعادر قالسون دیکدر یعنی هلاک

اولسون بنام قربان اوله هم و کونه هم

بدستی یا حرف صله و یا حرف وحدت براله

دیکدر انکور اوزوم چید فعل ماضی مفرد

غالب دیردی و دیو ستردی دیکدر انکور

مقدم مفعول صریح بر می زاد دعادر

دو کلسون معنای بنه یعنی چور یوب

دو کلسون حاصلی باقی قالسون دیکدر

* محصول بیت * قربان اوله براله که

اوزومی دیو ستردی چور یوب دو کلسون

برایق که اوزومی صفدی حاصلی شرابی

تحصیل ایلن ال وایق هلاک اولسون

(مرا از قضا عشق شد سر نوشت *

قضای نوشته نشاید سترد) حکم الهیه به

قضا دیر سر نوشت باشه باز یلان یعنی

از لده نه که باشه باز لیدی ایسه قضای

نوشته اضافتی بنیه در سترد فعل ماضیدر

مصدر معنای بنه ستردن دیکدر وایق

یعنی تراش ایلک * محصول بیت * بکا

قضا و قدردن عشق سر نوشت اولدی

(مزین دم ز حکمت که در وقت مرگ * ارسطو دهد جان چو بیچاره کرد) مزین دم نفس اورمه یعنی تکلم اتمه حاصلی

﴿ ٦٢٥ ﴾

﴿ مزین دم ز حکمت که در وقت مرگ * ارسطو دهد جان چو بیچاره کرد ﴾

حکمتدن دم اورمه ز بر امرک و قنده ارسطو بوقدر حکمتله بیچاره کرد کبی جان و پر (مفردات) (مزین) اورمه (دم) نفس (ز) من (حکمت) م (که) زیرا (در) قی (وقت) م (مرگ) موت (ارسطو) بر حکیم اسمیدر (دهد) و پر (جان) م (چو) مثل (بیچاره) م (کرد) شول مشهور طائفه در که اکثریسی جاهلاردر بونده کرد جاهل معنای در شیخ ابو الوفاک (امست کرد با واصبحت عربی) کلامنده واقع اولدینی کبی (معنای اشارتی) ای حقیقت عشق الهیه دن و اسرار معرفه الله دن بی خبر اولان مدعی ریاضات خاصه سی اولان کشف الیه تحصیل ایلد بیک علم و حکمتدن دم اورمه و اول بی ثبات اولان علم و حکمته مغرور اوله زیرا موت و قنده حق و خاصان حقک عنایتی اولد قبحه ارسطو بلکه الیک استاد ی افلاطون وانک استادی بقراط اولسه دخی بوقدر علم و حکمتله بیچاره کرد جاهل کبی معرفه الله دن بی خبر جان و پر

﴿ چنان زندگانی مکن در جهان * که چون مرده باشی بگویند مرد ﴾

جهانده انجیلن بر دیر لک ایله که چون اولش اوله سن اولدی دیه ز (مفردات) (چنان) انجیلن (زندگانی) دیر لک (مکن) ایله (در جهان) جهانده (چون) وقتا که (مرده) اولش (باشی) اوله سن (بگویند) دیه ز (مرد) اولدی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق کل ایلدی سن حالات صوریه زدن بر حال ایله مغرور اولیوب جهانده انجیلن بر دیر لک ایله و غرور نین بوش بره بکوره که چون اولش اوله سن اولدی دیه ز یعنی اولوم و قنده سازو برک و باقی دوات فانی فی الله و باقی بالله اولقدرو انوار تجلیات ذات الهیه به متغرق اولقدرو جریده عالمده نامک ثابت اولوب مظهر عسابت اولان روح پاکمکن دن الی یوم القیامه خلق عالم روحانیت بواقدر

﴿ بروز همدار خرد بر ما مکن * که کار خدایی نه کار بست خرد ﴾

یوری ای زاهد بزم اوزریمه خرد طومعه زیرا خدایه منسوب اولان ایش خرد ایش دکلدر (مفردات) (برو) یوری (زاهد) ای زاهد (خرد) بوند طعن و تعیب (بر) علی (ما) بز (مکیر) طومعه (که) زیرا (کار) م (خدایی) خدایه منسوب (نه) ننی (کار) م (یا) وحدتیه (است) در (خرد) اوفق و کوچک (معنای اشارتی) ای بی مغرور اولان و صورت عبادته الداتان قاصر همت و زاهد صورت پرست سن که بود هشت آباد اولان راه عشق دن و نتیجه عشق اولان اسرار توحید دن و لذات و رحایتدن خبردار دکل سن یاری کند و کی بر کالده ظن ایدوب بز بونجیق و خرد و ات کبی بی قدر اولان عبادات و کراماتکی صاعمه و غرور اتمه زیرا حضرت اللهک عشق و معرفتی ایشی بو کوچک ایش دکلدر و بونسخه صغری و عالم کبری اولان عارفین و عاشقین سماوات و ارضینک تحمل ابد مدیجی و فیض بلا واسطه

﴿ ل ﴾

﴿ ١٥٧ ﴾

و عا در (قطعه) بند همان به که ز تقصیر خویش * عذر بدرگاه خدای آورد و رنه سزاوار خد او ندیش * کش نتواند که بجای آورد

(شود مست وحدت زجام الست * هرآن کو جو حافظ می صاف خورد) مست وحدت اضافتی بیانید در صافدن مضامنی الیه
محدود و قدر تقدیری می صاف عشق در * محصول بیت * جام السندن وحدت مستی او اور یعنی اهل وحدت اولور هر اول کیمه که حافظ
کبی می صاف عشق ایچدی یعنی عشق باده سنی ایچن کسه مقام وحدته واصل اولور (وله ایضا) (کی شعر ترا نکیر د
خاطر که حزن باشد * یک نکته ازین
دفتر کفتم همین باشد) شعر ترا اضافتی
بیانید در که حرف بیان حزن فعلیل
مفعول معنایست در یعنی محزون دفتر یعنی
دفتر شعر همین باشد انجیق اولور دیمکدر
* محصول بیت * خاطر که حزن اوله
فین شعر رسو بلکه قادر اولور حال بویه
ایکن بود دفتر شعر دن برنکته سو بولدک
انجیق اولور یعنی مقبول شعر سو بولدک
(از اهل تو کر بایم انکشتی زنههار *
صد ملاک سلیمانم در ز برنکین باشد)
اهل دن مراد ایدر تشبیه طریقه انکشتی
یوز که دیر زنههار بونده امان معنایست در
انکشتی زنههار اول یوز کدر که حاکم
براسبری عفو ایدوب الیه و بر کیمه
انجیق سون دیو بوال زمانه ایش
اما یوزمانده الیه برورق و برلر مفعول
اولدینی معلوم اولسون دیوسلیم
همی معنی جهنمندن نکیه مقیددر
نکین یوزک فاشه دیرل * محصول بیت *
اگر سنک لب امانکدن امان یوزکنی
بولورسم یعنی لب بکا امان انکشتی
احسان ایدر سه یوز لاک سلیمانم
نکینم التده اولور یعنی عالم بنم حکم
التده اولوب محکوم اولور نکینم حضرت
سلیمک الهک امریله و خاصه مهرله
وحوش و طیرور مختری ایدی دهان
جانی شعر انکشته تشبیه ایشلر خواجه
نکده بونده مرادی بودر (غنائک نیاید
بود از طعن حسود ای دل * شاید که
جووایی خبرتودرین باشد) غنائک ناک
فارسیده معنای نسبت افاده ایدر غمی
و غمکین کبی غمی دیمکدر بود بودن
معنایست در طعن حسود اضافتی مصدرک
فاعله اضافه فیه در که حرف بیان چو
ادات تعالیل واکشاده و مکشوف
معنایست در یعنی باز بینی فاعل مضارع
مفرد مخاطبدر این طعن حسود اشارتدر
* محصول بیت * ای کوکل حسود طعنندن علی اولوب بحضور اولماق کرک ز را جازدر که چونکه ای مشاهد
ایله سن سنک خبرک بونده اوله یعنی کر چسک نظر ایدوب فکر ایدر نجه سنک حقکه بوخیر لیدر ز را اگر سنده طعنه
محمل واستحقاق وار ایسه سکا تر کنه تنیه در واکر افترا ایله سوبلر سه سکا ثواب باز باور واکا کنه

خدای حالم در و انوار ذات الهیه نک مظهر لیدر کندک کبی محبوب ظنیله قیاس
نفس ایچدن عین الله من شرور افشا و سببات اعمالنا الله الله

* شود مست وحدت زجام الست * هرآن کو جو حافظ می صاف خورد *
جام السندن وحدت مستی او اور هر اول کیمه که او حافظ کبی صافی شراب نوش ایلدی
(مفردات) (شود) (اولور) (مست) (م) (وحدت) (برک) (ز) (من) (جام) (قدح
(الست) (م) (هرآنکه) (هر اول کیمه که) (جو) (مثل) (حافظ) (م) (می) (شراب
(صاف) (م) (خورد) (ایچدی) (معنای اشارتی) (اسرار توحید بر امر معنوی
و بر ذوق روحانیدر که هر کیم حافظ کبی فضل خدا الیه تعلقات کونیه دن صافی
قلیجی شراب عشق جام السندن نوش ایلدی اول کیمه مظهر احسان ازلی اولوب
شراب وحدت الهیه دن مست او اور که تاحشر صبا حنه دک آیلدی ممکن دکلدر
* وله ایضا *

* کی شعر ترا فکیر خاطر که حزن باشد * یک نکته ازین معنی کفتم و همین باشد *
خاطر که حزن اوله قیاس تازه شعر ظهوره کتور بو معنی دن برنکته دیدک و انجیق
اولور (مفردات) (کی) (فچان) (شعر) (م) (تر) (تازه) (لغیف) (انکیرد) (قو پار
و ظهوره کتور (خاطر) (م) (حزن) (م) (باشد) (یک) (بر) (نکته) (اسرار) (ازین)
بوندن (معنی) (م) (کفتم) (دیدک) (همین) (انجیق) (باشد) (اولور) (معنی اشارتی)
بین العقلا حزن خاطر ایله منتظم شعر وجوده کز دینور اکن (انا عند المنکسر
قلوبهم) حدیث شریفی سر نجه یوز حزن قلب ایله اسرار لی مع اللهدن شعر
صورتنده بران نکات حکمت آیدر سو بولدک که بو کلام انجیق لسان غیب الیه و فیض
خدا الیه ظهوره کاور بو خسه عقلا نک عقلی بونده مختیردر

* از اهل تو کر بایم انکشتی زنههار * صد ملاک سلیمانم در ز برنکین باشد *
اگر سنک لب امان یوزکنی بولم یوز سلیمان ملکی بنم نکین و حکم التده اولور
(مفردات) (از) (من) (لعل) (لوداق) (نو) (سن) (کر) (اگر) (بایم) (بولم) (انکشتی)
یوزک (زنهار) (امان) (صحت) (صد) (یوز) (ملاک) (م) (سلیمان) (م) (بیم) (ضمیر) (در) (فی
(ز) (تحت) (نکین) (یوزک) (فانی) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی) (بارب) (استه) (بذ) (الله
(لذین) (احسنوا) (الحسنی) (زیاده) (آیت) (جلیله سی) (سر نجه) (اگر سنک) (مشاهده) (انوار
ذاتک) (فیض) (بلا واسطه) (تجلی) (اتک) (صحت) (وامانی) (یوزکنی) (بولورسم) (سلیمان) (علیه
السلام) (ملکی) (کبی) (نجه) (یوز ملاک) (بنم) (حکم) (و تصرف) (نکین) (التده) (اولور

* غنائک نیاید بود از طعن حسود ای دل * شاید که جووایی خبرتودرین باشد *
حسودک طعنندن ای کوکل غنائک اولوب کرکز شاید که امعان نظر ایده سن سکا خبر
بونده اولور (مفردات) (غنائک) (غلی) (نیاید) (کرکز) (بود) (اولوب) (از) (من) (طعن) (م
(حسود) (م) (ای دل) (ای کوکل) (شاید که) (اوله که) (و کرک که) (چو) (چونکه) (وا) (کیرو
(یعنی) (کور سن) (خبر) (م) (تو) (سن) (درین) (بونده) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی)

(هر کو نکند فهمی زین کلک خیال انکیر * نقشش نخرام ار خود صور تکر چین باشد) فهمی با حرف تنکیر کلک خیال انکیر
اضافتی بیانیه در نقش شین ضمیر هر کوده که او یه راجع در ز را اصلی هر که اودر اوضه غائب نخرام فعل نفی مستقبل
صا تون الم دیمکدر بو عبارت شبرازه مخصوص بر دل اوزره واقع در که اول ده ارانده تات دل دیرل تنکیم خواجه نک
یاقافیه سنده اول دل اوزره نیجه ایساتی کسه کرک ان شاء الله تعالی نخرام دیرل صا تون آورم دیه چسک برده و نخرام دیرل
صا تون المزم دیه چسک برده اکثر دوا وینده
۶۲۷

انباء عظام علیهم السلامه وحی الهی ظهور ایتدی کبی ای کوکل سنده ده
الهام ربانی ظهور ایتدی کجه حسدا منکرینک انکاری زیاده اولور حسودک طعنندن
غنائک اولوب کرکز (فایض بر کاصبر اووا العزم من الرسل) آیت کریمه سی سر نجه
کر کدر که اثر انبیا ده اولدینی نامل ایله امعان نظر ایده سن که سکا خبر انجیق
بونده اولور

* هر کو نکند فهمی زین کلک خیال انکیر * نقشش نخرام ار خود صور تکر چین باشد *
هر کیمه که او بو خیال انکیر قلدن بر فهم ایله انک نقشنی آلم و التفات ایلم اگر
کند و چین نقاشی او اور سده (مفردات) (هر که) (م) (و) (ضمیر) (نکند) (ایله) (فهم)
م (با) (وحدت) (زین کلک) (بو قلدن) (خیال انکیر) (خیال قو پار یچی) (نقش) (م
(ش) (ضمیر) (نخرام) (آلم) (ار) (اگر) (خود) (کند و) (صور تکر) (نقش) (چین) (برنکته
اسمیدر (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بر کیمه که) (اتک قلبی) (کالجاره) (اواشد) (قصوره) (اوله
بلکه قلبی اوزره اجتماع زنگار ماسوا ایله اعنی القلوب دن او اب کاتب انده کی
فلک حرکتی کند و دن اولدینی کبی (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن)
حدیث شریفی سر نجه بد قدرت الهیه ده کلک معنوی اولان اولیا الهک
اسرار اللهدن عقول عوامی عاجز قلیجی خیال انکیر و سحر حلال آیدر نکات
قدسیلر یعنی فهم ایله اول حسودک نقش کلامی و حالات فیه بی دوامی پر بوله
آلم وانی اصفا و التفات ایلم اسکر کند و سی چین نقاشی کبی فنون شتی ایله
کلامه صورت و پرر سده ز را اسیر نفس اولان کیمه نک کلامی اعمالک
الواندن بحثی کیدر

* جام می و خون دل هر یک بکسی دادند * در دانه قسمت اوضاع چنین باشد *
جام می و خون دل هر برینی بر کیمه و بر دیرل قسمت دانه سنده اسلوب بویه اولور
(مفردات) (جام) (قدح) (می) (شراب) (خون دل) (کوکل) (فانی) (هر یک) (هر برینی
(بکسی) (بر کیمه ده) (دادند) (و بر دیرل) (در) (فی) (دانه) (م) (قسمت) (م) (اوضاع)
اسلوب (چنین) (بویه) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی) (من آمن) (بالقدر) (امن
من الکدر) (سر نجه) (قسام) (ازل) (تقدیر) (نخن) (قسمت) (سند) (هر شخصی) (بر حال) (ایله) (متلی
فلشدر (کل) (بعمل) (علی) (شاکله) (نظم) (جایی) (سر نجه) (هر کس) (کند و) (طریقه) (ساک
اولشدر (حق) (تعالی) (بعضی) (قوله) (عشق) (و محبت) (و بعضه) (درد) (و تحت) (و بعضه)
سعادت) (و بعضه) (شقاوت) (و بر دیرل) (قسمت) (دانه) (سند) (اسلوب) (بویه) (در

* در کار کلاب و کل حکم ازلی این بود * کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد *
کلاب و کل ایشنده حکم ازلی بو اولدیکه اول کلاب شاهد بازاری و بو کل پرده
نشین اوله (مفردات) (در) (فی) (کار) (ایش) (کلاب) (کل) (صوبی) (کل) (م
(حکم) (ازلی) (م) (این بود) (بو اولدی) (آن) (اول) (شاهد بازاری) (بازار) (محبوبی
(این) (بو) (پرده نشین) (پرده ده) (اوتور یچی) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (حتی

الفقه واقع در اما بعضه الفسز و علی
الخصوص که عجم دیارنده باز بلان
اسکی نسخدرده صور تکر چین نقاش
چین دیمکدر * محصول بیت * هر اول
کیمه که بنم بو خیال انکیر قلندن معنی
فهم ایله یعنی بنم بوخیل و مصنع
شمر دن مرادی انکله انک نقشنی هیجه
الم اصکر چین نقاشی ایسه ده یعنی
صور تکر لکده هر قدر استاد ماهر ایسه ده
معنای مراده واصل اولیجی انک صورت
و نقشه اعتبار الیزم ز را صورت بی معنایه
اعتبار بو قدر نقش نخرام بازوب معنای
انک نقشنی صالندر دین مذکور غصیلدن
غافل ایش و نخرام اوله صالین دیمک
او اوردی ز را لازم در متعبدی نخرامان
کلر الف و نون زیاده سیله حاصلی
بو کیمه فارسیده لازمه متعدی بینشی
تخصیص ایشلر ایش (جام می و خون دل
هر یک بکسی دادند * در دانه قسمت
اوضاع چنین باشد) دانه قسمت اضافتی
بیانیه در قسمتدن مضامنی الیه محدوددر
نقدیری قسمت از ایدر * محصول بیت *
جام می و خون دل هر برینی بر کیمه
و بر دیرل یعنی کیمه ذوق و صفا و کیمه
درد و بلا و بر دیرل قسمت ازلی خداده
اوضاع و احوال بو نیجیلین او اور حاصلی
هر نسنه که تقدیر ازیلده تعیین اولدی
ایسه هر کسک بونده باشد اول کسه کرک
(در کار کلاب و کل حکم ازلی این بود *
کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد)
خواجه بو بینی بیت سابقه تور طریقه
ذکر ایش * محصول بیت * کلاب و کل
کارنده و حائند یعنی انلرک حقند حکم
ازلی و امر تقدیری بو ایدی که کلاب
بازاره مذوب محبوب اوله و کل پرده نشین
اوله بازار محبوبی اولسی هر نسنه ده

مستعمل اولیدر و پرده نشین اولسی خنجه پرده سنده مستور اولیدر اما اسکر آن و این اسم اشارت برینی غیر مرتب
اعتبار ایلسک شاهد بازار کل او اور آشکاره الیه و یا شده کر درلد بکندن اوتوری و کلاب پرده نشین او اور
قومه زده او اور ایچنده محفوظ اولد یغیچون وکل وجهه

(آن نیست که حافظ رازندی بشد از خاطر * کان سابقه پیشین تاروز پسین باشد) حافظ را ادات تخصیص بشد بونده رفت معانسه در کان که حرف تعلیل وان اسم اشارت در سابقه و سابقه پیشین اضافتی بیانه در که حکم ازلی و قضا و قدر در عبارت تائیه غایت ایچوندر الی معانسه روز پسین دن مراد صولک کونیدر که موت کونیدر * محصول بیت * اول دکلدر که حافظک خاطرندن زنداک و عشق و محبت کیده یعنی حافظ بونلری فرا موش ابدوب نسبا منسبا ترک ایدر دکلدر زیرا بحکم ازلی

۶۲۸

و مثبت الهی تا اولجه یعنی موت وفوت کونه دک سورر یعنی اول نسته که قضا و قدر دقتنده از ادات خدا الیه ثابت اوله تعبیر قبول ایچون حافظک عشق و رندلکی خود مشیت اللهیه در پس تغییر پذیرد کل (وله ایضا) (آن یار کز خانه ماجای پری بود * سرناقدمش چون پری از عیب پری بود) ملا مصلح الدین لاری روایت ایدردی که بوغزل خواجه تک خاتونش مرثیه سیدر دیو کز که حرف رابطصفت اوضمیری یاره راجعدر خانه ماوجای پری اضافتلی لامیه در قدمش ضمیریده یاره راجعدر * محصول بیت * اول یار که اندن بزم خانه من پری پری ایدی یعنی اول یار که پری کجی کوزل ایدی باشند ایاقه دک پری کجی صیدن پری ایدی یعنی غایله کوزل ایدی (منظور خرد مند من آن ماه که اورا * باحسن ادب شیوه صاحب نظری بود) منظور خرد مند من اضافت لاری بیانه و لامیه در منظور یارندن بدادر که حرف بیان نظری یا حرف مصدر * محصول بیت * بنم عاقل ودانا منظور و محبوب اول ماه که اک حسن ادب صاحب نظری نظر لای شیوه منی و صنعتی و ارادیدی یعنی هم حسن ادب مالک و هم صاحب نظر ایدی (دل گفت فروکش کتم این شهر بویش * بیچاره ندانست که یارش سفری بود) فروکش کتم قوزم و مقیم اولورم معانسه در فروکش کرد قوندی فروکش کندقونار معانسه در حاصلی قونقی و اقامت ایچون معانسه در این شهر یعنی در بن شهر شیرازده بویش باحرف مصاحبت و بوی بونده امید معانسه در ندانستک فاعلی دله راجع ضمیردر یارش ضمیریده بویله در سفریده باحرف نسبت بربرده مقیم اولیانه سفری درلر محصول بیت *

محبوبان خدا اولان رجال الله دخی حکم ازلی و حکمت لم یزل افضا بنجه کلاب الیه کلک احوال پسندیده سی کجی متفاوتدر بعضی کشف و کرامتله و علم و معرفتله و فیض و تجلیات حضرتله آراسته و بعضی پرده پندارده علوم و عبادات و ریاضات و مجاهدات الیه پیراسته در

آن نیست که حافظ رازندی رود از خاطر * کان سابقه پیشین تاروز پسین باشد * اول دکلدر که عاشق حافظک خاطرندن کیده زیرا اول روزازنده احسان اولان نصب اولتجه دک او اور (مفردات) (آن) اول (نیست) دکل (حافظ) م (را) ادات مفعول (رندی) عاشق (رود) کیده (از) من (خاطر) م (که) زیرا (آن) اول (سابقه) روزازل (پیشین) اول (تاروز پسین) صولک کونه دک (باشد) او اور (معنای اشارتی) اولور باشند دکلدر اولکه عاشق لایانلک و جذبات عشق الیه مستانه لک حافظک خاطرندن کیده زیرا اول روزازنده و سابقه علم اللهیه احسان اولان حظ و نصیب تاروز خانه به دک بلکه ازندن ایده دک بعون الله تعالی تاندر

وله ایضا

آن یار کز خانه ماجای پری بود * سرناقدمش چون پری از عیب پری بود * اول یار که بزم خانه من اندن پری پری ایدی باشند ایاقه اول یار پری کجی عیدن پری ایدی (مفردات) (آن) اول (یار) م (زو) اندن (خانه) م (ما) بز (جای) محل (پری) جندن برطافه در (بود) ایدی (سرناقدم) باشند ایاقه (ش) ضمیر (چون) مثل (پری) م (از) من (عیب) م (پری) پاک (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول مرشد کامل واسطه سیله خانه قلبده ظهور ایچون انوار تجلی الهی بر بار باقیدر که اندن خانه قلبه نیجه لطائف معنوی و نیجه اسرارالدنییه ره محمل اولشدی و خانه قلب سرناقدم پری کجی عیوب نفسانیه دن و اوصاف بشریه دن پری و خالی و انوار الهیه الیه مالی ایدی

منظور خرد مند من آن ماه که اورا * باحسن ادب شیوه صاحب نظری بود * بنم عاقل محبوب اول ماه که اک حسن ادب صاحب نظری نظر لای شیوه منی و ارادیدی (مفردات) (منظور) محبوب (خرد مند) عقلایی (من) بن (آن) اول (ماه) آی (اورا) اک ایچون (با) مع (حسن ادب) م (شیوه) ناز (صاحب نظر) م (با) مصدریه (بود) ایدی (معنای اشارتی) بنم عاقل یعنی خانه قلبده متصرف محبوب اول ماه که اول انوار محمدیدر که اک ایچون جیع آداب شرعیه منجسته الیه صاحب نظری شیوه منی و قوتی و ارادیدی

دل گفت فروکش کتم این شهر بویش * بیچاره ندانست که یارش سفری بود * کوکل ابتدی بوآی اک امیدله اقامت ایده بم بیچاره دل بتدی که اک باری سفری ایدی (مفردات) (دل) کوکل (گفت) دیدی (فروکش) اقامت (کتم) ایده بم (این شهر) بوآی (با) مع (بوی) امید (ش) ضمیر (بیچاره) م (ندانست)

بیادی

کوکل دیدیکه مذکور یارک امیدله یعنی انکه اکلمک امیدله بوشهرده قرار ایدوب مقیم اوله اما بیچاره کوکل بتدی که باری سفری او اوب اقامت ایدیکتی یعنی آخرت سفرینه از محال ایده چکنی بتدی شهری بوند آی معانسه اوب کتم یعنی دله صرف ایلین روستایی ایش شهری دکل

(از چنک منش اختریدمهر بدر کرد * آری چه کنم فتنه دور قمری بود) بویت بیت سابقه ن مقدم اولای مناسب ایدی اما اشارتلی بورتی رعایت ایلد کار ایچون انله تابع اولدق چنک لغتده ریجی حیوان جنسک قیغیدر اما بونک کجی برده نیجه مراد در منش ضمیری یاره راجعدر اختریدمهر اضنا فتی بیانه در بدر کرد طشره ایدی معنای لازمی چیقاردی دیکدر آری نعم معانسه در یعنی اوت دیکدر بدر کردی

۶۲۹

بتدی (یار) م (ش) ضمیر (سفری) سفره منسوب (بود) ایدی (معنای اشارتی) کوکل کال انکشاف و انبساطندن اول تجلی الهیه تک و لطائف ربانیه تک دوام و ثباتی امیدله بوشهر آتی خانه قلبده مقیم قیلد بم دیدی بیچاره دل بتدی که (فلوب الاحرار بین التجلی والاستتار) درواک یاری سفریدر و بونشدده عاقله تجلی دائمی امر عبودر

از چنک منش اختریدمهر بدر کرد * آری چه کنم فتنه دور قمری بود * محبتسز ستاره م اتی بنم المذن چیقاردی بی نیجه ایدم که دور قمره منسوب فتنه ایدی (مفردات) (از) من (چنک) ال (من) بن (ش) ضمیر (اختر) یلدر (بدمهر) محبتسز (بدر) طشره (کرد) ایدی (آری) بی (چه کنم) نه ایدم (فتنه) م (دور قمر) زمان (با) نسبه (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول فیض الهیه بی و تجلی ربانیه بی محبتده نقصان اولان اخترم و طالع پریشتم المذن چیقاردی بی بوقبض و استتار نیجه ایدم اختیار دکلدر دور قمره تک و فتنه بشریه تک فتنه و حکیدر و بونقصان و حساب بوم تبلی السرا زدن اول بونالده وقت موند هر بر کیمسه حالنی آشکاره کورسد کر کرد

تنهانه زر ازدل من برده بر افتاد * تا بود فلک شیوه او پرده دری بود * یالکر بنم کوکلک رازندن پرده دوشمیدی تا که فلک اولدی اک ایشی پرده بر تیغیاق ایدی (مفردات) (تنهانه) یالکر (نه) نفی (ز) من (راز) سر (دل) کوکل (من) بن (برده) م (بر) زانده (افتاد) دوشمیدی (تا) مادام (بود) اوادی (فلک) م (شیوه) ایش و عل (او) ضمیر (برده در) بزه ریجی (بود) ایدی (معنای اشارتی) بو پرده کشف او اوب اسرار قلب و احوال ارواح مذهب آشکاره اولق یالکر بنم کوکلک رازی حقنده واقع اولدی حکمت خدا منتضاسنجه افراد انسانک و چنک و ملائکه تک حاصلی جهله ذوی العقول و تک احوالی بونشدده او او الابصاره آشکاره ایشدر تا که فلک خلق اوله لیدنری فلکک ایشی پرده بر تیغیاق

خوش بود لب آب و کل و سبزه ولیکن افسوس که آن کنج روان رهگذری بود * آب کناری و کل و سبزه خوش ایدی ولیکن حیف که اول کنج روان رهگذری و کیدیمی ایدی (مفردات) (خوش) م (بود) ایدی (لب آب) صوکناری (کل) م (سبزه) بشاک (ولیکن) م (افسوس) حیف (آن) اول (کنج روان) آقیمی خزینه (رهگذری) بونده بولجی معانسه (بود) ایدی (معنای اشارتی) کرچه عاشقین و عارفینک مراد و مقصودی اولان علوم الدنییه ربانی و مشاعده جمال سبحانی و انواع فیوضات و تجلیات حقانیه تک دنیا و آخرتده دوام اوزره ظهوری زیاده خوشدر و امر لطیفدر ولیکن فسخ عزائم و تغییر تدبیر باقی و دائم اولان حضرت اللهک حکمتی مقتضاسنجه آه و حیف که اول کنج روان اراسته پرده

ل

۱۵۸

اول مال رایج کنجی ایدی یعنی قرار ایلدوب کندی و کندی یعنی جاناله صوکنارنده کل و سبزه اراسته اوتوروب طور مق لطیف ایدی اما نیجه ایدم عا بر سبیل کجی قرار ایلدوب کندی منه سنده لفظ رهگذری پای اصلیه الیه بولجی دیکدر دین یای اصلیه بی بیلامش

(اوقات خوش آن بود که بادوست بسر رفت * باقی همه بخاصی و بخبری بود) اوقات خوش اضافتی بیانیسه در که حرف بیان بسر رفت نهانیسه و اردی یعنی تمام اولدی بخاصی و بخبری یاری مصدر به لدر * محصول بیت * کوزل اوقات اول ایدیکه دوستله کجوب کندی یعنی جانانه کچن اوقات ابو اوقات ایدی باقیسی جیجا حاصل سزاق و خبر سزاک ایدی یعنی غفلت ایدی حاصلی معنی به دکل ایدی (عذری بنه ای دل که تو درویشی و اورا * در مملکت حسن سرتاجوری بود) بوییت بیت سابقدن مقدم یازاق کرک ایدی اما سروری منه سنده مؤخر یازد یعنی چون تا خبر ایدیکه عذری یا حرف تنبیه بنه قویتمکدر عذر قبول ابله یعنی معذور طوت که حرف تعامل درویشی یا حرف خطاب و او حرف حال و او حرف تخصیص مملکت حسن اضافتی بیانیسه سرتاجوری اضافتی به بوییت * محصول بیت * معذور طوت ای کوکل جانانک سنی قویوب آندیکه زرا سن درویش سنی یعنی فقیر حال سنی حال بو که آنک کوزلک مملکتده تاجه لایق و تاجه مناسب باشی و ار ایدی یعنی آنک سنکله هیچ مناسبتی بوق ایدی زرا اول بر بادشاه ایدی و سن برکدا ایدی سنی ترک ایدوب عالم عقابه و اردی ایه معذور طوت مصراع ثانیکن معنی سنی حسن مملکتده برنا جلی باش و ار ایدی دبوب منه سنده تاجوریده اولان با وحدت ایچوندر دین علم قافیه دن هیچ آگاه دکل ایش زرا بای وحدت بای مصدر به ونسبیه ابله بر شعر ده جمع اولز (خود را بکشد بلبل ازین رشک که کل را * بیاد صباوقت سحر جلوه کری بود) کل را کلاک دیمکدر اختصاص افاده ایدر جلوه افت عریده کلینک بوزینه اشکار یافته در لر یعنی اره واره جق و فزکاین طوتا نیروود و کون خلفته کند و بی بوزی آجق سیرایتدر آنک اول وضونه جلوه درل دیار عریه مخصوص وضه در آل عثمان دیار عریه قصیدن اول بو وضع ارالنده آشکاره ایش اما صکره بونارک یسافی سینه مخفی ایدر اولمش و بوزمانده مصردن غیری برده بو وضع فاله مش انه ده زباده خفایه ایدر ایش ایدی اول عروسه جلوه کرد درل و یا حرف مصدر در * محصول بیت * بلبل کشدینی قتل ایدر بور شکدن که کلک سحر وقتده باد صبا ابله جلوه کر لکی و ار ایدی یعنی کلی باد صبا دن

و غین کبریجی اولیدی

اوقات خوش آن بود که بادوست بسر رفت * باقی همه بخاصی و بخبری بود * اطفیف و قنار اول ایدی که دوستله باشه کندی باقی جیع و قنار حاصل سزاق و خبر سزاق ایدی (مفردات) (اوقات) م (خوش) م (آن) اول (بود) ایدی (با) مع (دوست) م (بسر) باشه (رفت) کندی (باقی) غیری (همه) جلوه (بخاصی و بخبری) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) بو عریه بغداد اطفیف و شریف اولوقنار که حضرت الهک ذکر و طاعتی و انوار تجلیات و معرفتی ابله باشه چقاندر حق تعالی به توجه و انیسر و ذکر و طاعت سز کچن عمرک جلوه سی بجا صل و قائده سز لکدر و باعث خلفت اولان معرفه الاهدن خبر سز لکدر و هبایه کشمدر

عذری بنه ای دل که تو درویشی و اورا * در مملکت حسن سرتاجوری بود * بر انصافی ابله ای کوکل که سن درویش سنی و آنک حسن مملکتده برنا جاو باشی و ار ایدی (مفردات) (عذر) انصاف (یا) وحدتیه (بنه) قو (ای دل) ای کوکل (تو درویشی) سن درویش سنی (اورا) آنک (در) فی (مملکت) (حسن) م (سر) باش (تاج) م (ور) ادات نسبیه (یا) وحدتیه (بود) و ار ایدی (معنای اشارتی) ای کوکل کرچه بوآنه قدر جوهری بها اولان عریه نازنینی هبایه و بردک ابله ده ثواب و رحیم اولان حق سبحانه و تعالیکن درگاه بی علته عذرل مقبولدر سن بر ذلیل و حقیر و محتاج درویش سنی کندی که بر کچن انصاف و مرحت ایدوب شمدن صکره توبه و تدارکده و تضرع و نیاز ابله درگاه خدایی ملازم اول و محو تله تضرع و نیاز کده ثابت اول زرا حق سبحانه و تعالی بر حسن و بر نور اعظم بی مثل صاحبی و پادشاه حقیقیدر که جیع علادن مستغنی درو جمع عالم کند و به محتاج بر علوشان صاحبی قادر بیچوندر

خود را بکشد بلبل ازین رشک که کل را * بیاد صباوقت سحر جلوه کری بود * بلبل کند و سنی بو غیرتدن هلاک ابله که کلک باد صبا ابله سحر وقتی جلوه ایدیکه یاکی و ار ایدی (مفردات) (خود را) کند و سنی (بکشد) هلاک ایدر (بلبل) م (از) من (این) بو (رشک) کونی و غیرت (کل را) کلک (با) مع (باد صبا) سحر بی (وقت سحر) م (جلوه کر) جلوه ایدیکه (یا) مصدر به (بود) ایدی (معنای اشارتی) بورا حقه همت عالی صاحبی اولان عاشق عارف بالله لک وقت سحرده حق تعالیکن فیض و تجلیسی ابله جلوه لرین کوروب بو مرتبه به برنجیون و اصل اولادق دیو مجاهده سین آرتوب غبطه و غیرتدن کند و سنی هلاک مرتبه سته ابلتوب روز و شب تضرع و ابتهاج ابله محو و فنا اولمشدر

هر کج سعادت که خداداد بحافظ * ازین دعای شب وورد سحری بود * جلوه سعادت حزن بنه سنی که خدای تعالی حافظه و یردی کچنه دعا سنک و سحره

منسوب

هر کج سعادت که خداداد بحافظ * ازین دعای شب وورد سحری بود (کونلده بیچون کند و بی هلاک ایدر) هر کج سعادت که خداداد بحافظ * ازین دعای شب وورد سحری بود (کج سعادت اضافتی بیانیسه در که حرف رابط صفت عین دعای شب اضافتلی لامیه لدر و او حرف عطف وورد دعا به معظوفر و سحره اضافتی بیانیسه در و یا حرف نسبت * محصول بیت * هر سعادت کجینی که خدا حافظه و یردی کچنه دعای شب و سحر و ردینک برکتنددر یعنی کچنه لادعیه و سحر آورده مشغول اودینک برکتنددر

(و له ایضا) (بخت از دهان دوست نشاتم نمی دهد * دولت خبر ز راز نهانم نمی دهد) قافیه ده واقع اولان میم متکامل معنی جهندن فله مقیددر ضمیر منصوب متصل معنایست * محصول بیت * بخت دهان دوستدن بکا نشان و زمر زرا کال خرده لکندن ناپیدا در ایدی بختدن امید من اول ایدیکه دهان یاری بزه بیان ابلیدی اما ایلر دولت دخی بکار از نهانندن خبر و یرمن یعنی دهان دوست که راز نهاندر آندن

بکا خبر و یرمن زرا دهان بار معدومدر آندن نه وجهله خبر و نشان و یرسون (مردم زاشتیاق و در بن برده راه نیست * با هست و برده دار نشاتم نمی دهد) مصراع اولاده می و احوالیت معنایست افاده ایدر در حرف ظرف و این اسم اشارتدر برده به مضایق ابله حد فیله تقدیری برده * و صالدر برده دار وصف ترکیبدر * محصول بیت * اشتیاقدن اولدم حال بو که برده و صاله بول بو قدر یعنی امکان بوق و یا امکان وار اما برده دار امکانه نشان و علامت و یرمن یعنی و صاله طریق و سبب بودر دیمز حاصلی قضیه ای یکیدن خالی دکل یا و صاله هیچ بوجهله امکان بوق و یا امکان وار اما برده دار مانعدر وصوله (از بهر بوسه زایش جان همی دهم * اینم نمی ستاند و آنم نمی دهد) بوسه ده یا وحدت ایچون و هرز نوسل ایچوندر این جانه اشارتدر و آن بوسه به اف و نشر مرتب طریقله * محصول بیت * ایندن بر بوسه ایچون جان و یرم اما جان اوب بوسه و یرمن یعنی نه جان آورونه بوسه و یرر (زلفش کشید باد صبا چرخ سفته بین * کانیجا بحال باد وزانم نمی دهد) چرخ سفته اضافتی بیانیسه در و ینک مقدم محصول صریحیدر وجهله مصراع ثانی به مرهوندر که حرف بیان آنجا یعنی آستان و کوی جانانده بحال بادوزان اضافتلی لامیه و بیانیسه در باد وزان وصف ترکیبدر و زبندن بل اسمک معنی سته پس وزان صفت مشبهدر اسبی معنایست * محصول بیت * جاناکن زلفنی باد صبا چکدی یعنی زلفنه ال اوروب پریشان ایلدی اچق فلکی کور که بکا اسبی بل مجالنی یعنی باد صبا مجالنی و یرمن که اول زلفنه ان اورر و ین یانته وار مغه قادر اوبوب ابراقدن

منسوب اولان وردک مبارک کلکندن اولدی (مفردات) (هر) جلوه (کج) خزینه (سعادت) م (خدا) م (داد) و یردی (با) للملا بسده (حافظ) م (از) من (عین) مبارک (دعا) م (شب) کچنه (ورد) م (سحر) م (یا) نسبیه (بود) ایدی (معنای اشارتی) جلوه اسرار کج سعادت و علم و معرفت که حق تعالی حافظه و یردی کچنه لصاحفه دکل بیدار اولوب انواع مجاهده ابله دعا و نیاز ایتسی برکتندن و وقت سحرده توجه تام ابله اوراد واذ کاره دوامندن حاصل اولمشدر

بخت از دهان دوست نشاتم نمی دهد * دولت خبر ز راز نهانم نمی دهد * بخت دوستک دهانندن بکا نشان و یرمن دولت بکار از نهانندن خبر و یرمن (مفردات) (بخت) طالع (از) من (دهان) اغز (دوست) م (نشان) م (م) ضمیر (نمی دهد) و یرمن (دولت) م (خبر) م (ز) من (راز) سر (نهان) کبر او (م) ضمیر (نمی دهد) و یرمن (معنای اشارتی) نه عجب نیجه زماندن بخت و طالع بکا کوکلم مقصودی اولان دوست و محبوب حقیقینک فیض بلا واسطه سندن بر نشان و یرمن و دوام بکا اسرار نهان ایلیدن بر خبر و یرمن

مردم زاشتیاق و در بن برده راه نیست * با هست و برده دار نشاتم نمی دهد * اشتیاقدن اولدم بو برده دیوبل بو قدر با وارد و برده دار بکا نشان و یرمن (مفردات) (مردم) اولدم (ز) من (اشتیاق) م (در) فی (این) بو (برده) م (راه) بول (نیست) بوق (با هست) باخود وارد و برده دار (برده) طو بچی (نشان) م (م) ضمیر (نمی دهد) و یرمن (معنای اشارتی) باعث قرینت کاهله اولان فیض بلا واسطه و انکشف برده اسرار نهان ذات الهی بویکی مرادک اشتیاقدن اولدم و صدم حصولندن ایچون مرتبه هلاک واره ده که بو برده وجود بشریه ده نبلی ذات الهیه به یابول بو قدر با وارد اما اینم عدم استعداددن بکار نشان و یرمن

از بهر بوسه زایش جان همی دهم * اینم نمی ستاند و آنم نمی دهد * انک لیندن بر بوسه دن اوتوری دایم جان و یرم بونی بندن آرزو و آنی و یرمن (مفردات) (از) من (بهر) تعلیل (بوسه) م (ز) من (اب) طوداق (ش) ضمیر (جان) م (همی) دایم (دهم) و یرم (این) بو (م) ضمیر (نمی ستاند) المز (آ) او (م) ضمیر (نمی دهد) و یرمن (معنای اشارتی) ذوق روحانیه نبیلی ذات الهیه دن واستغراق انوار قدسیه لاهوتیددن بر ذوق المی ایچون دایما جان و یرم اما نیجه ایده بم اول حکیم و رحیم بو ضعیف جانی قبول ایدوب المز و اول مراد می و یرمن

زلفش کشید باد صبا چرخ سفته بین * کانیجا بحال باد وزانم نمی دهد * باد صبا آنک زلفنی چکدی سفته فلکی کور که آند بکاسی بل مجالنی و یرمن (مفردات) (زلف) م (ش) ضمیر (کشید) چکدی (باد صبا) م (چرخ) فلک حسرت چکر مصراع اولک معنایست آنک زلفنی چکدی صبا دنی کور بچی فلک و به نم اسر لک مجال و یرمن دین ایکی مصراع ک بله معنایست سنی اکلا مش

(چند آنکه بر کنار چوبر کار مبروم * دوران چو نقطه ره بمیانم نمی دهد) دوران صریحه واولک ورائک قصه لایله

(۱- غلہ) دنی و الحقی (بین) کور (آجما) اندہ (بحال) قوت (بادوزان) اسچی بل
(م) غمیر (نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) بحمد الله فیض الہی
واسطہ سے۔ یہ نجلی صفات الہی بی الہ کنورمک ممکن ایدی لکن مقتضای نشئہ
فلکیہ سفلیہ و اوصافی بشریہ بحجاب اولوب اول محامدہ سعی و مجاہدہ بی فائدہ اولغلہ
دکا سر غملہ مقصود حاصل اولیوب قوت روحانیت مجالنی ویرمن

چند آنکه در کنار چو بر کاری دوم دوران چو نقطه به بینم نمی دهد

اول قدر کہ پرکار کبی کتارہ یلرم دوران نقطہ کبی بکا اور تباہ یول ویرمن (مفردات)
(چند آنکہ) اول قدر کہ (در) فی (کتار) م (چو) مثل (پرکار) م (دوم)
یلرم (دوران) زمان (چو) مثل (نقطہ) م (رہ) یول (عبسان) اور تباہ (م)
بکا (نمی دھد) ویرمن (معنای اشارتی) ظاہر دہ پرکار کبی اول قدر حصول مراد
ایچون تمام سہی ایدوب آرام وروز وشب طورہ یوب بلام لکن بی عنایات حق
دوران غور نقطہ کبی بکا میان اسرار تو حیدہ واحوال پسند بدہ یہ یول ویرمن

﴿ شکر بصر دست دهد عاقبت ولی ﴾ بدعهدی زمانه زمانم نمی دهد ﴿

شکر عاقبت صبر ایلہ میسر او اور لیکن زمانہ ک وفا سزاخی بکا زمان ویر مرز
(مقرضات) (شکر) م (با) للملابسة (صبر) م (دست) ال (دهد) ویر
(عاقبت) م (ولی) لیکن (بدعهدی) وفا سزانی (زمانہ) م (زمان) مهل (م)
ضمیر (محمی دهد) ویر مرز (معنای اشارتی) استعذ بالله (والذین جاهدوا فینا
لنهدیهم سبلنا) آیت کریمہ می سر نیجہ بعون الله وتوفیقه راء حقہ صبر وسعی
وبجاءه ایلہ لذت روحانیت ومشاهدہ انوار جلال الله ایلہ انسبت حضرت میسر
اولور لیکن زمانہ ک وفا سزانی بکا مهل ویر مرز ونیجہ زمانہ محتسب جدر مکر
صانع الله بار اولہ

چو کہتم روم بخواب و بینم خیال دوست * حافظ زآ و ناله امانم نمی دهد *

دیدم خوابه وارہ یم ودوستک خیالی کورہ یم حافظ آہ ونالہ دن بکا امان ویرمن
(معدرات) (کفتم) دیدم (روم) دیدم (بخواب) اویقویہ (بینم) کورم (خیال)
م (دوست) م (حافظ) م (ز) من (آہ ونالہ) م (امان) خلاص (م) بکا
(نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) کمال حیرت مند و علو همت مند دیدم اصحاب
کھف کپی ماسوائک کلیندن کوز یوموب خوابه وارہ یم وجود و ماسوائی تلبیدیم
وخیال دوستی و انوار قدسی مشاهده ایدیم و مقام تمکینده اولہ یم حافظ غیبہ
عشق لہ آہ ونالہ دن بکا امان و خلاص ویرمن مقتضای تجلیات متضاده لندن
تاہ شاندن امین اولہ مرز بوجله محویت و عجز و اضطراری پناہدر و لہ ابضا

﴿ محرم دولت بیدار ببا این آمد ﴾ گفت برخیز که آن حسرو شهر بن آمد ﴿

سحر وقتی دولت بیدار بنم بالیند کلدی اشدی قافی که اول خسر و شیرین کلدی
(مفردات) (سحر) م (دولت) م (بیدار) اویانق (با) لعلابسه (بالین)

✽ ماسدق ✽

اول طنائو پادشاہ کلدی یعنی دولت نابت وقائم باشم او جنہ کلوب تنبیہ ابلدیکہ نہ یا تورہ بین فائق کہ جاناب کلدی دیو

(قدسی در کش و سرخوش بنماشا بخرام * تابیانی که نکارت بچہ آیین آمد) قدسی یا حرف وحدت در حرف نا کید کش
چک یعنی ایچ بنماشا باحرف صله تا حرف تعلیل کہ حرف بیان * محصول بیت * برقدح ایچ دخی سرخوش بنماشاہ صالان
تا کورہ سین کہ نکارت نہ اسلوب و نہ

ناصدق (آمد) کلدی (گفت) دبدی (برخیز) فالو (آن) اول (خسرو) پادشاه
 (شیرین) محبوبه خسرو یا خود طالتو معنانه در (آمد) کلدی (معنی اشارتی) فیض
 اقدسک نزولی وقتی اولان مشغرو فی طاعات و مجاهدات ایله مشغول ایکن توفیق ربانیه
 دوام پیدار او اوب بکاسعی ابتدی فالق فرحیاب اولکه عاشق ایله معشوق آراستده
 باعث اتصال اولان فیض و تجلی الهی سکا کلوب سنکیچون انکشاف کلی
 و استمرار لدنی حاصلدر دیر محمدالله بنی آکا، ایلدی

﴿ فدی در کش و سرخوش بنه شایخرام * تابینی که نکارت بچه آیین آمد ﴾

برقدح چك و تمنا شاہ سرخوش صالان تاكوره سین كه نكارك نه اسلوب اوزره
كادی (مفردات) (قدح) م (با) وحدتیسه (در) ادات تحسین (كش) چك
(سرخوش) مستانه (با) للعلا بده (تمنا) م (بخرام) صالان (تا) حتی (بینی)
كوره سین (نكار) محبوب (تا) خطایه (بچه آیین) نه اسلوب ایله (آمد) كادی
(معنای اشارتی) بونعمت عظمایه شكرا وفرحاشرب عشق الهیه دن برقدح
چك و اظهار شوق نعم الله ایدوب مستانه تمناشای اسرار عالم ابدرك صالان تاكوره
سین كه محبوب حقیقی اولان حضرت الهك تجلی جانی و اشباده كاهی اولان
اسرار لدنه سه نه اسلوب اوزره ظاهر كادی

• زردکافی بده ای خلوتی نافه آشای * کدز صحرای ختن آموی مشکین آمد *

مشتاق و برای نافه آجی خلوتی که ختن صحرانندن مشکین آهوکاری (مفردات) (مژد کافی) مشتاق (بد) ویر (ای خلوتی) خلوته منسوب (نافه کشی) (نافه آجی و کوبک مسک راجع سبن و بریحی) (که) زیر (ز) من (صحران) م (ختن) مسک جیرائی اولان افلیدر (آهو) جیرائ (مشکین) مسکه منسوب (آمد) کادی (معنای اشارتی) ای مقام عزتده سعی و مجاهده الیجبات بشره بر رفع ایدوب فیض و نجایات خدایه مظهر اولان طالب بزه بریشری و مژده ور که عالم غیبین نفحات انبیه رواج مسکده سی و بریح رحمان و بوی اسرار وصال محبوب حقیقه سی کادی و به که فرحیاب اولانم زنده اوله

﴿ کر به آبی رخ و خنکان باز آورد ﴾ ناله فریاد رسی عاشق مسکین آمد ﴿

کریه یاغش عاشق لک یوزینه برصو کنوردی ناله مسکین عاشقه فریاد رسلاک کلدی
(مفردات) (کریه) اغشاق (آب) صو (یا) وحدیه (یا) الملابسه (رخ)
بکاف (سوختگان) یاغسلر (باز) کبرو (آورد) کنوردی (ناله) م (فریادرس)
فریاده، بتشیجی و معین (یا) مصدریه (عاشق) م (مسکین) م (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) رقت قلب الیه یاخود فرح وصات الیه حاصل اولان کریه
آتش عشقه یاغش عاشق لک یوزینه برصو کنوردی وعندالله حرمت وعزتلرین
آرتوردی وآرزو وحسرتله اولان ناله وآآشمالک عاشق مسکینک فریادینه یشوب
وصات الی اللهه ومشاهده جلال اللهه ارمکه معین وناصر اوندرد

✿ J ✿

(109)

امان و هجران در دینش درمان و بردی
فراق و درد اشتبا فتن خلاص بوارق

مستعمل در مصدر در زمان و جویان
و قبضان کبی اما عجم کا می و اوک سکونیه
استمال ایدر و اکثر بولفظله زمان معناسی
قصد ایدر شکیم بو پنده و بیلده در ورکاره
نسبت زیاده خوب و اقنع اولمش
* محصول بیت * اولقدر که پرکار کبی
کنار ده کز و بولم باشد که عین الفسل
مراده و اصل اولم اما دوران و زمان
بکانه قطه پرکار کبی میان مراده بول و برمز
یعنی وصول مراده مانع اولور
(شکر بصیر دست دهد حاقبت ولی *
بد عهدی زمانه زمانم نمی دهد) بصیر
با حرف با بد عهدی زمانه اضافتی
لایمه در زمانم زمان بونده مهلت و مدت
معنا سنه در * محصول بیت * شکر
حاقبت صبر الیه ال و برر اما زمانه
بد عهد لغی بکا زمان و برمز یعنی صبر
سببیله قورق حلا اولور اما زمانه
بر اما زانی بکا صبره مدت و مهلت و برمز
کفتم روم بخواب و بدیم جمال دوست
* حافظ زاه و ناله اما نم نمی دهد
(کفتم دیدم یعنی قصد ایدام بخواب
با حرف صله روم متعلق * محصول بیت *
قصد ایدام که او بخوابه وارم و دوستک
جانی کورم اما حافظ بکا آه و ناله دن
اما ن و برمز یعنی بی آه و ناله سبیله
او بتاز که جمال جانی کورم (وله ایضا)
(سحرم دولت پیدار باین آمد * گفت
بر خیز که آن خسرو شیرین آمد)
سحرم میم متکلم معنی جهتمدن باینه
مقید در دوات بیدار اضافتی بیانیه و مبتدا
و آمد خبری و بی این با حرف صله
خبره متعلق بر حرف تا کید خبر فعل امر
مقرر مختاطب فائق دیکدر که حرف
تعلیل و یا حرف بیان خسرو شیرین اضافتی
بیانیه در آن اسم اشارت مبتدا آمد
خبری خسرو شیرین مشار الیه
* محصول بیت * سحر وقتنده دولت
مدار ناصد نیمه کلدی ویدی قالی که

(ساقیا باده بد غم مخور از دشمن و دوست * که بکام دل ما آن بشد و این آمد) تقدیری از بهر دشمن و دوست در که حرف لعل
آن یعنی دشمن و این یعنی دوست * محصول بیت * ای ساقی باده ویر و دشمن و دوست غم به زیرا بزم مراد مزجه دشمن کندی
و دوست کندی یعنی دشمن و دوست

۶۳۴

ساقیا باده بد غم مخور از دشمن و دوست * که بکام دل ما آن بشد و این آمد *
ای ساقی باده ویر دشمن و دوست غم به زیرا بزم مراد باده او کندی بولکدی
(مفردات) (ساقیا) انف ندائیه (باده) شراب (بده) ویر (غم مخور) غم به
(از) (من) (دشمن) (م) (که) (زیرا) (با) (للملابسه) (کام) مراد (دل)
کوکل (ما) (بز) (آن) (اول) (این) (بو) (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای
ساقی شراب باقی اولان پر مشقه کر مکن همان بزه وحدت شراب ویر ماسوادی
اولان دشمن و دوست غم به زیرا بحمد الله کوکل مراد دی اولان اسرار وحدت
و مرتبه لی مع الله ایشد که ماسوی کندی بار کلدی و خانه قلبد باردن غیری به
محل قلدی و کوکل اسلم شیطانی مرتبه سین بولدی

مرغ دل باز هوادار کان ابرو بیست * ای کبوتر زنگران باش که شاهین آمد *
کوکل مرغی کبوتر برکان ابرو محبوب عاشقیدر ای کبوتر نظر ایدجی اولکه شاهین
کلدی (مفردات) (مرغ) قوش (دل) کوکل (باز) کبوتر (هوادر) محبت
ایدجی (کان) بانی (ابرو) قاش (با) وحدتیه (است) در (کبوتر) کوکرچین
(زنگران) نظر ایدجی (باش) اول (شاهین) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
بحمد الله کوکل قوشی اطاف و جمال و قهر و جلال صفات کماله یله موصوف
بر محبوب حقیق ک عاشقیدر که لطف و احسان نه نهایت اولدیغی کبی قهر و جلالت
دخی نهایت یوقدر ای ضعیف و مضطرب اولان کوکل کبوتری هرنه مرتبه ده
اولور سک مظهر اطاف اولدم دیوبع و غرور ایلوب مکر اللهدن امین اولد و خوف
اوزره نظر ایدجی اول که قهر و جلال شاهینی دخی واردر

درهوا چند معلق زنی و جلوه کنی * که کین صیدر هس هم دل و هم دین آمد *
هواده نیجه بر معلق اوررسین و نیجه جلوه ایلرسین که اول کان ابرو محبوب بولنک ادنی
صدی هم دل هم دین کلدی (مفردات) (در) فی (هو) طرف سما (معلق)
آصلش (زنی) اوررسین (جلوه) ناز (کینی) ایلرسین (کین) ادنی (صید) آو
(ن) (بول) (دل) کوکل (هم دین) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
ای کوکل کبوتری نیجه بر هواده معلق پروبال اوررسین و نیجه بر شوات نفسانیه به
تابع اولوب جلوه و ناز کوستررسین علم و معرفتی و کشف و کرامتی پوت ایدینور سین
مکر اللهدن خوف ایدوب نیچون محو فنا اولرسین که اول قهر و جلال صاحبی محبوب
بولنک ادنی صیدی امر معنوی اولان هم دل هم دیندر که (اللهم ثبت قلبی علی
دینک بضل من اشاء و یهدی من اشاء) پیور لمشدر

رسم بدعهدی ایام چودید اربهار * کر به اش بر سن و سنبل و نسیرن آمد *
ار بهار چونکه زمانه ک وفاسر لقی کوردی سن و سنبل و نسیرن اوزره آغلی
کلدی (مفردات) (رسم) عادت (بدعهدی) وفاسر لقی (ایام) کونلر (چو)
چونکه (دید) کوردی (ار) بولت (بهار) م (کر به) آغلی (ش) ضمیر (بر)

علی

اوزر زینه اغلی کلدی سن و سنبل و نسیرن مراد محبوب بلوردر که ایام انلری تلف ایدوب زیر خاک ایلد بکچون
ار بهار ماتم چکوب اوزر زینه کر به سی کلدی

(چون صبا گفته حافظ بشنید از بلبل * عنبر افشان بتماشای ریا حین آمد) عنبر افشان وصف تر کیدر افشانیدن
عنبر صبا چچی دیکدر ریا حین جمع و محالدر
عربیده بونده مراد خوش قو قوی
اوتلردر اگر چه ریحان فسلکنه ده درلر
محصول بیت * چونکه صبا بلبلدن
حافظک کلات طیه سنی ایشندی عنبر
افشان ریا حین بتماشانه کلدی زیر کلات
حافظ خوش بویدر مسک و عنبر کبی
یعنی بلبلدن ایشندی کلات حافظدن
استعصام بوی خوش ایلدی صبا ده کلدیکه
انلردن اول بودن بر مقدار اکساب ایلدیه
(وله ایضا) (در نمازم خم ابروی تو
بیاد آمد) حالتی رفت که محراب بفریاد آمد
نمازم میم معنی جهشتدن باده مقصددر
بیاد آمد نقد یرند رفت واقع اولدی
معنا سنه در که حرف بیان * محصول
بیت * نمازده سنک ابروک باده کلدی
بر حالت واقع اولدیکه محراب فریاده کلدی
یعنی فاشک خاطر به کلمه کدن بکار بر حالت
حاصل اولدیکه بی اختیار آه و ناله
ایلدیم محرابده بکا موافقتله فریاد
ایلدیکه اکا صدا درلر یعنی بنم نداده
صد اسی موافقی کلدی که عادت بویله
جاری اولشدر (ازمن) اکنون طمع صبر
ودل و خوش مدار * کان نیجمل که تودیدی
همه بر باد آمد * طمع صبر اضافتی
مصدرك معقولنه اضافتدر ایکی برده
واو حرف عطفدر کان که حرف تعلیل
نیجمل جهم عربیله بونده صبر و دل
وهوشدن کثابتدر اصلند تفعیل باندن
مصدر در کشی بی کوزلنلدرن نسته
اما بولنک کبی برده اسباب و افعال مراددر
محصول بیت * خواجه خطاب عام
طریقله پیور شدن شمدی صبر و دل
وهوش طمع طومنه زیرا اول نیجمل
واسباب جمال که سن کوردک هب یله
کندی یعنی عشق جامان بولنری جیعا
هباء مشور ایلدی نیجملی بونده حای
همه ایلد یاز نلر محلاک نیجملی اکلا مشلر

۶۳۵

علی (سن و سنبل) م (نسیرن) بیاض کل (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
ار بهار کبی خوف المهدن کوزلنلدن باش دوکن عاشق جکر سوزایام وزمانک
و جمع ماسوائک بی وفا و فانی و زائل اولدیغی کوروب کوزایشله نفسی و عقلی و روحی
تاویشات تعاق ماسوادی یوق و قطعه ایتک ایچون بولنک اوزر زینه آغلی و باقی
ولا یزال اولان در کا حقی ملازم اولوب چورک ایشلرین صباغلدی

چون صبا گفته حافظ بشنید از بلبل * عنبر افشان بتماشای ریا حین آمد *

چونکه صبا بلبلدن حافظک شمرنی ایشندی عنبر صبا چچی اولدیغی حالد ریا حین
تماشانه کلدی (مفردات) (چون) وقتا که (صبا) م (گفته) سوزایام (حافظ) م
(بشنید) ایشندی (از) (من) (بلبل) م (عنبر افشان) عنبر صبا چچی (با) للملابسه
(تماشا) سیران (ریا حین) کوزل قو قولور بجان چچیکری (آمد) کلدی (معنای
اشارتی) وقتا که عده یکرک و نفس واحد اولان منبع نفحات ریح رجان صبا
و مظهر فیوضات بلا واسطه خدا حافظک اسان غیب ایلد پاک جانره حیات ابدی
بخش ایدجی اسرار منهویه لدنیه معراجیه اولان کلات قدسیه لرین و آشنایی ازلیه
کفشد لرین عاشق سحر خیز و بلبل جان عز یزدن ایشندی اولدخی جذبه یه کلوب
روایع مسکینه رجانبه دن عنبر افشان اولدیغی حالد محل و مستعد اولان قلوب
عاشقان ریاض ریا حینه نظر و تماشا ایلد نیجه فیوضات بخش و احسان ایلدی کانه
موسی و خضر علیه السلام ملاقاتدن ظاهرا و باطنا صد هزار علوم لدنید

ظهوره کلدی

وله ایضا *

در نمازم خم ابروی تو بیاد آمد * حالتی رفت که محراب بفریاد آمد *
نمازده سنک ابروک خمی بنم باده کلدی بر حالت واقع اولدیکه محراب فریاده
کلدی (مفردات) (در) فی (نماز) م (خم) ضمیر (خم) بولکام (ابرو) قاش (با)
للملابسه (یاد) خاطر (آمد) کلدی (حالتی) م (رفت) کندی (محراب) م (با)
للملابسه (فریاد) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) (الصلاة معراج المؤمنین)
خبری سر نیجه خضوع و خشوع اوزره حضور حقه نمازده شروع ایتد کده عالم السنه
بالحجاب واقع اولان تجلیات صفات خدا آثاری بنم باده کلدی بر حالت واقع اولدی
که حضرت داود علیه السلام (اناسخرا الجبال معه یسبحن و یاجبال اوبی معه) اسراری
ظهور ایشدی کبی آثار تجلی * الهییدن محراب دخی فریاده کلدی

ازمن اکنون طمع صبر و دل و هوش مدار * کان نیجمل که تودیدی همه بر باد آمد *

بندن شمدی صبر و دل و هوش امیدنی طومنه زیرا اول نیجمل که سن کوردک
جله سی باد اوزره کلدی و یله کندی (مفردات) (ازمن) بندن (اکنون) شمدی
(طمع) امید (صبر) م (دل) کوکل (هوش) عقل (مدار) طومنه (آن) اول
(نیجمل) زینت (تو) سن (دید) کوردک (همه) جلوه (بر) علی (باد) بل

(باده صافی شد و مرغان چمن مست شدند * موسم عاشقی و کار به بنیاد آمد) موسم عاشقی اضافتی لامیه در ویا حریف
مصدر کار بنیاد آمد کردن مراد عشق و محبت در بنیاددن مراد ظهور در * محصول بیت * باده صافی و خاص
اولدی و مرغان چمن دخی مست اولدی

۶۳۶

(آمد) کلدی (معنای اشارتی) استعین بالله (فلما تجلی ربه للجبل جعله دكا
وخر موسى صعقا) آیت جلیله سی سرچند ای حالات عشق در بی خبر اولان زاهد
خشک وقت تجلی بر مقام حیرت که شدی بوحالته بندن صبر دل و هوس امیدی
طوتمه زیرا (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة)
آیت جلیله سی سرچند بوجملات صورت به وجود بشر به فانیسه که سن کوردک
تجلی انوار عشق ظهور ایدیک جله سی باده کندی واندن برار قلدی

باده صافی شد و مرغان چمن مست شدند * موسم عاشقی و کار بنیاد آمد

باده صافی اولدی و چک مرغی مست اوایلر عاشق موسمی وایشه شروع
ایتمک موسمی کلدی (مفردات) (باده) شراب (صافی) م (شد) اوادی
(مرغان) قوشلر (چمن) باغ (مست) م (شدند) اولدیله (موسم) وقت
(عاشق) م (یا) مصدر به (کار) ایش (یا) اللایسه (بنیاد) عمل (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) بحمدالله توفیق خدا ایله تجلی ظهور ایدیک خانه فایندن غل
و غش ماسوا و حوفا اولغله شراب عشق الهی صافی اولدی و باغ وحدت
اولان مرغان حقیقت مست مدام اولدیله شدی عاشق موسمی و هنوز خالص
لوجه الله طاعت شروع ایتمک موسمی کلدی که بوئن اول اولان طاعت
جمله مغشوشدر

بوی بهبود ز اوضاع جهان می شوم * شادی آوردکل و باد صبا شاد آمد

جهانك اوضاع عندن قائده رایحه سین ایدیرم کل شادلق کنوردی باد صبا شاد
اوادی (مفردات) (بوی) رایحه (بهبود) فایده و صحت (ز) من (اوضاع)
اطوار (جهان) م (می شوم) ایدیرم (شادی) شادلق (آورد) کنوردی
(کل) م (باد صبا) م (شاد) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) بوم رقوب
امیر اولان جهان بی بقا اوضاع عندن تحصیل عشق ایله صحت قلب و نیل انوار معرفه الله
و قرینت تام و مشاهده جلال الله فایده سی رایحه سی و امیدنی و وقوعی مردان خداوند
ایدیرم بحمدالله محبوب خدا در داغ جانم اول ریح رحمانی اشعاع ایله شادلق
کنوردی و فیوضات الهی ایله دخی قلبه شاد کلدی

ای عروس هنراز بخت شکایت منای * جله حسن بیارای که داماد آمد

ای هنز کلبی بختکدن شکایت کوسترمه حسن کرد کخانه سی زینت ایله که کو بکو
کلدی (مفردات) (عروس) کلین (هنز) معرفت (از) من (بخت) طالع (شکایت)
م (منای) کوسترمه (جمله) کردک اوی (حسن) م (بیاری) زینتندر (داماد)
کو بکو (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای معرفه الله ایله و انوار قدسیه الهیه ایله کلین
کی مزین اولان عاشق بختکدن شکایت کوسترمه همان سعی و غیرتله خلوت خاص
محبوب حقیقی اولان خانه قلبی بعد انجلیسه اسرار لدنیه خدا ایله تجلیه و تزین
ایله که مقابل القاب و الابصار اولان حق تعالیك فیض و تجلیسی کشف حقیقی
ایچون ایچق ماسوی الاهدن خالی اولان قلبه کلدی واندن غیرید، بولندی

دل

اول که طالب و خریدار جواهر کلدی (بیت) اگر قیمتی کوهری غم مدار * که ضایع نکرد دانت روز کار * ظاهر داماددن مراد غزل
سابقه مذکور اولان خواجه ک دوستیدر

(دلبر بیان نبائی همه زیور بستند * دلبر ماست که با حسن خدا داد آمد) دلبر بیان نبائی اضافتی بیانیسه در زیور زینت
معناسته در حسن خدا داد اضافتی بیانیسه در حسن خدا داد زیور زینتله مکتب اولیوب ذاتی اولان و کوردکدر
محصول بیت * بناته منسوب دلبر یار جیسا زینت بقلدیلر یعنی نباتات هب کوزلندی دورلو درلو چیچکرله همان بزم
دلبر بزمدر که حسن ذاتیله کلدی یعنی چن چیچکرله زینت و بهار کسب ایلدی ابا بزم چنانک کسب حسنه احتیاجی یوق
زیرا حسنی ذاتیدر (زیر بارنددر خنان که تعاق دارند * ای خوشا سرو که از بار غم آزاد آمد) بار بونده اناج حاصلیدر که
اکاده بوک درلدر در خنان الف و نوله

۶۳۷

دل فر بیان نبائی همه زیور بستند * دلبر ماست که با حسن خدا داد آمد
نبات کی کزیده محبو بلر جیسی مزین اولدیله بزم دلبر بزمدر که حسن خدا داد ایله
کلدی (مفردات) (دلبر بیان) کوکل الداد بیلر (نبات) قیز (یا) نسبه (همه)
جمله (زیور) زینت (بستند) باغدیله (دلبرما) بزم دلبر بزم (است) در (یا) مع
(حسن) م (خدا داد) خدا و ربیبی (آمد) کلدی (معنای اشارتی) انواع
طاعت ناقصه و زهد و تقوی و خلوت صورت به کاسده لاله بین الناس نبات کبی
کزیده محبوب کور بین مشایخ و زهاد جیسی مزین اولدیله لکن بزم کو کزیمو بی
اولان پیر خرابانی و وارث محمدی صورت ملکئی خراب ایدوب خانه خاص تجلی
خدا اولان قلبی تعلقات ماسودن قطع ایتمکله حسن خدا داد اولان فیض
بلا واسطه ایله کلدی

زیر بارنددر خنان که تعاق دارند * ای خوشا سرو که از بار غم آزاد آمد

بوک التسه درلدر در خنان که میوه و برکه تعاق طوتارلر ای نه خوش سرو که غم
بوکنندن آزاد کلدی (مفردات) (زیر) الت (بار) بوک (اند) جمع است
(در خنان) آغا جلر (تعاق) م (دارند) طوتارلر (ای) ندا (خوشا) نه کوزل (سرو)
م (از) من (بار) بوک (غم) م (آزاد) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
مشایخ و عباد و زهاد صورت یلدر در خنان کی نفس اماره نک و تعاق ماسوائک بوی
التسه ز بونلردر اول عاشق خرابانی که سرو کبی مستقیم و بر حال اوزره توجه
وانسبت خداده ثابت اولدیله بچون ایکی جهسائک غمی بوکنندن آزاد و تجلیات
خدا ایله داشاد کلدی

مطرب از گفته حافظ غزل نقد بخوان * تا بکرم که ز عهد طرب یاد آمد

ای مطرب حافظک گفته سندن بر اظیف غزل او قوتا اغلیکه شوق و سرور
زمانسندن بنم یاد مه کلدی (مفردات) (مطرب) م (ز) من (گفته) سو یلش
(حافظ) م (غزل) م (یا) وحدتید (نقد) رایج و اظیف (بخوان) او قوتا (تا) حق
(بکرم) اغلام (ز) من (عهد) زمان (طرب) سرور (م) ضمیر (یاد) خاطر
(آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای اسرار معارف الهیه خبریله فرج بخش اولان
پیر دلنیم حافظه زبان غیب ایله غزل صورتند، اولان واردات الهیه سندن بر اظیف
غزل او قوتا که الیم و عرض اشتیاق ایدمکه عالم السنده آزاده لک ایله اذت خطبات
خدا ایله بولدییم ذوق و سرور خاطر بعه کلدی

معاشران کره از زلف یار باز کنید * شبی خوششت بدین وصله اش دراز کنید

ای معاشران یارک زلفندن دوکی ایچق ایدک بر اظیف کیجه درانی بو پارم ایله دراز
ایلیکر (مفردات) (معاشران) عشرت اهلائی (کره) دوک (از) من (زلف)
م (یار) م (باز) ایچق (کنید) ایلیکر (شب) کیجه (یا) وحدتیه (خوش) م
(است) در (بدین) بو (وصله) باره (ش) ضمیر (دراز) اوزون (کنید) ایلیکر
بر نشه بی دوکلسک قصه لور و دوکن

دل

۱۶۰

چوزه سن اوزانور بو شخص قضیه در شبی یا حرف وحدت و باتیکبر و صله باره بونده مراد دوکی چوز مکن حاصل اولان
اوزونلقدر شبدن بونده مراد زلفدر تشبیه طریقه شین ضمیر زلفه راجعدر دراز کنید اوزادک * محصول بیت * ای
یاران معاشران یارک زلفندن کرهی چوزک زیرا زلف بر کوزل کیجه در بو پارم ایله آئی دراز ایلیک یعنی یارک زلفندن و کره سندن
مصاحبت ایلیک و بوصفا حتی تطویل ایلیک زیرا بر اظیف قضیه در نقدر مطول اواسه صفا و برر حاصلی زلف یاردن
کره ایچقندن غرض زلف جانندن مصاحبت اوزالمقندر

(معنای اشارتی) ای عاشق! انوار تجلیات الهیه دن واسرار معارف لدنیه دن بواجباردن خالی اولان مجلس عشرتند، کشف حجاب ایدوب آشنا اولان یارله مصاحبت ایلکین وصیحت برکاتیله بری بریکزه مساوت ایلکین معرفه الله و مشاهده جمال الله جنتک لذتی کیجه لده در بونک کی اطیاف اولان هر بریکجه لری اسرار الهیه مصاحبتله احیا ایلکین

حضور مجلس انست و دوستان جعند * وان یکاد بخوانید و در فراز کنید *
انس مجلسک حضور بدر و دوستلر جعند وان یکاد الذین اکفروا آیت کریمه سن اوقو کز یوقو بی قیاسک (مفردات) (حضور) م (مجلس) م (انس) م (است) در (دوستان) م (جعند) جعند (وان یکاد) اصابت عین دفعی ایچون اوقنسان آیت کریمه به اشارتدر (بخوانید) اوقو کز (در) قیو (فراز) قیامق (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) (آنجا جلس من ذکرنی و آنیس من آنسی) خبری سر بجه شول و قکه محبوب حقیقی ایله انسیت و انوار تجلیاته استغراق ایله کال قریت مجلسک حضور بدر و دوستلر و عدده یکرک اولان ارواح قدسیه لرحمه ایدر اغیاردن حالکزی ستر ایدوب فکرتک و غیر یکرک اصابت عینی دفع ایچون وزلق اقدامدن تحفظ ایچون هر نفسده حضرت الله رجوع ایله استعین بالله (وان یکاد الذین اکفروا البزقونک بأبصارهم لما سمعوا الذکر) آیت کریمه سن تلاوت اله انجیق حضرت الاهدن عصمت و مردان خدادن استعانت طلب ایلکین

میان عاشق و معشوق راز بسیارست * چو بار ناز نماید شمایاز کنید *

عاشق و معشوق اور تاسنده راز چوقدر چونکه بار ناز کوستره سز نیاز ایلکین (مفردات) (میان) اورته (عاشق) م (معشوق) م (راز) سر (بسیار) چوق (است) در (چو) چونکه (بار ناز) م (نماید) کوستره (شما) سز (نیاز) م (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) دائما حضرت الله رجوع ایلدن عاشق صادق ایله حافظ و ناصر و رحیم و کریم اولان معشوق حقیقی اور تاسنده عقل ادارک ایتدیکی نیجه اسرار عجیبه وارد رای عاشق اکر اول بارغنی عن العالمین اولدیغدن استسار و احتجاب ایله ناز و شیوه صورتی کوستره سز تضرع و نیاز ایلکین که

* چون در معنی زنی بازت کنند * پرفکرت زانکه شهبازت کنند *

رباب و چنک بیاتک بلند میگویند * که گوش هوش پیغم اهل راز کنید *
رباب و چنک اعلی صولله در لر که گوش هوشی اهل رازک خبر بنه ایلکین (مفردات) (رباب) کانه (چنک) نفیر (یا) للملا یسه (یا) صول (بلند) بوکک (میگویند) در (گوش) قولاق (هوش) عقل (یا) للملا یسه (پیغام) خبر (اهل راز) اهل سر (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) اسرار معنادن آگاه اولان پیران طریقت صادق و مستعد اولان طسالبه ارشاد ایچون اسراری کتم ایتوب بلکه صوت اصلی ایله آشکار اسرار معنوی به لذن خبر و به مشلدر رای طسالبه سز لدخی سعی

ایدوب *

(حضور مجلس انست و دوستان جعند * وان یکاد بخوانید و در فراز کنید) حضور مجلس انس اضافتی لامیه لدر وان یکاددن مراد (وان یکاد الذین اکفروا) آیت کریمه سیدر بو آیت کریمه بی کوز دکمک ایچون اوقور لدر بونده قیو معنای در فراز بونده قیامق معنای در * محصول بیت * مجلس انس حضور ریدر یعنی محرم اهل راز مجلس حضور ریدر دوستلر ده مجموعدر یعنی دوستلر دن پانده کیسه یوق بس یوله اولنجه وان یکاد آیتنی اوقو یو ککه یو مجلس شریفه عین کان ایشید زرا یو مجلسی کورن البسه رشک ایدر پس یو آیتی اوقو یو ک و یوقی قیاسک براماز کوز دکمکون (میان عاشق و معشوق فرق بسیارست * چو بار ناز نماید شمایاز کنید) چوادات تهلیل ناز فخر معنای در

نیاز عرض احتیاج معنای در * محصول بیت * عاشق و معشوق پیسنده فرق چوقدر ایددی چونکه بار ناز کوستره سز که عاشق سز نیاز کوستره یعنی بار کال ناز و عاشق کال نیازدر بعض نیجه ده فرق بسیارست برینه راز بسیارست واقع در یوله اولنجه رازی بسیار مضاف اوقوب یازان سر فرسه مطلع دکل ایش (رباب و چنک بیاتک بلند میگویند * که گوش هوش پیغام اهل راز کنید) که حرف رابط مقول قولدر گوش هوش اضافتی لامیه در مجازا پیغام خبر اهل راز اضافتی مصدرک معنای در * محصول بیت * رباب و چنک بلند آواز ایله سو یارلر که عقل قولاقنی اهل راز خبر بنه ایلکین یعنی اهل رازک سوزنی دکلک و اهل راز اولمیان اعتبار ایلکین

ایدوب اهل رازک خبری گوش هوش ایله استماع و قبول و عمل ایلکین تا که سز لدخی فیضیاب اوله سز

* هر آنکسی که درین حلقه نیست زنده به عشق * بر او نمرده بهفتوی من نماز کنید *
هر اول کیسه که بو حلقه ده عشقه دری دکلدر اولمش ایکن بنم فتوامله ایلک اوز بنه نماز ایلکین (مفردات) (هر آن کسی که) هر اول کیسه که (درین حلقه) بو حلقه ده (نیست) دکل (زنده) دری (به عشق) عشقه (بر او) ایلک اوز بنه (نمرده) اولمش ایکن (بهفتوی من) بنم فتوامله (نماز) م (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) هر اول کیسه که بودور عالمده با خصوص حلقه مردان خدادن عشق الهیه ایله قلبی حی اولوب نفسی میت اولیه فتوای عشق ایله اول کیسه بی میت فرض ایدوب ایلک نمازنی قیلکین که اول کیسه اولمزدن اول اولیدر زرا عشق الهیه دن بی بهره در

* نخست موعظه پیر مجلس این حرفست * که از مصاحب ناچس احتراز کنید *
مجلس پیرنک اول موعظه سی بو کله در که ناچس مصاحبدن احتراز ایلکین (مفردات) (نخست) اول (موعظه) م (پیر مجلس) م (این) بو (حرفست) کله در (از) من (مصاحب) م (ناچس) م (احتراز) م (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) پیران طریقتک و می شدن حقیقتک مرید صادققرینه اول نصیحتی بودر که اولیا الله بولنه سالک اولوب ریاضات و مجاهدات ایله عشق الهیه دن ذوق اولمیان کیسه لهرنه قدرت هر یلرگی علوم ظاهره ده علامه عصر اوله لدخی راه عشقه ناچس لدر و قطاع طریق اهل الله لدر ایلکین احتراز ایلکین کوسم قائل اولان صحبت بارده رینه حاضر اولکین که (من لاسولک له لا ايمان له) و (من لایعین له لا ايمان له) دینلدر

* بجان دوست که غم پرده برشماندرد * کراعتاد بر الطافی کار ساز کنید *
دوستنک بقاسی حقیچونکه غم سزک پرده کری بر نماز اکر حق تعالی لطفقرینه اعتقاد ایدر سز کز (مفردات) (با) قسیمه در (جان) بقا معنای در (دوست) م (غم) م (پرده) م (بر) علی (شما) سزک (ندرد) بر نماز (کر) اکر (اعتقاد) م (بر) علی (الطاف) لطفقر (کار ساز) ایش دوز بچی مراد حق تعالی در (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق اولان قردا شلرا کر نصیحتی قبول ایدوب ناچسدن احتراز ایله وصیحت اغیاردن تجلی خانه سی اولان قایی حفظ ایله و دوام و استقامتله انبیا و اولیا بولنه اتباع واقفا ایدر سز کز بقا الله حقیچون دنیا و آخرتده غم سزک پرده کری بر نماز و وعد کریم خدای تعالی سر بجه هیچ بریکز بی مراد اولما اکر حق تعالی لطفقرینه اعتقاد ایدر سز کز

* اگر طلب کند انعامی از شما حافظ * حوالش بلب یار دلنواز کنید *
اگر حافظک سز دن بر انعام طلب اید * آتی دنلواز یارک لبه حواله ایلکین (مفردات)

(هر آن کسی که درین خانه نیست زنده به عشق * بر او نمرده بهفتوی من نماز کنید) درین خانه یعنی خانه دنیا به عشق با حرف صیب نمرده اولماش یعنی دیری ایکن بهفتوی من با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در * محصول بیت * هر اول کیسه که بو خانه دنیا ده عشقه دری اولدی یعنی بر جانانه عاشق اولدی بنم فتوامله اول کیسه ک اوز زنده اولماش ایکن نماز قیلک یعنی ایلک کی کیسه بی موندن عد ایلک دیکدر مصراع ثانیده روچو

مرده بازوب معنای ایلک اوز زنده میت کی دین لفظده و معنای ده ضبط عشا ایش (نخست موعظه پیر مجلس این حرفست * که از مصاحب ناچس احتراز کنید) نخست اول موعظه عینک کسریله نصیحتدر پیره و پیرک جمله ده اضافتقری لامیه لدر حرفدن بونده کلام مختصر مفید مراد در که حرف بیان مصاحب ناچس اضافتی بیانیه در * محصول بیت * پیر مجلسک اول نصیحتی بو حرفدر یعنی مصراع ثانیست مخموندر که ناچس مصاحبدن احتراز ایلک زرا روحه صحبت ناچس عذاب الیدر (بجان دوست که غم پرده برشماندرد * کراعتاد بر الطافی کار ساز کنید) بجان دوست با حرف تخصیص و اضافت لامیه در که حرف بیان غم مبتدا ندرد فعل مستقبل خبری پرده مفعول صریحی و برشماندرد صریحی و مجموع مصراع شرط مؤخرک جزای مذ هب اهل منطق اوزره کر حرف شرط و مابعدی جمله شرطیه اعتقاد طیامق و سونکینک الطاف لطفک جعیدر کار ساز، اضافتی لامیه در تقدیری خدای کار سازدر کار ساز وصف ترکیبدر سازیدن ایش دوز بچی دیکدر * محصول بیت * دوستنک جانچون که غم سزک اوزر بیکزه پرده بر غم یعنی غم سز ظفر بولماز اکر خدای کار سازک الطافنه اعتقاد ایلر سز یعنی هر خصوصده که خدایه متوکل اوله سز غمدن امان بواور سز (و کر طلب کند انعامی از شما حافظ * حواله اش بلب یار دلنواز کنید) و کر بو شرطیه بیت سا بقده شرطیه به معطوفدر انعامی با حرف وحدت و ابتکیر حواله اش شین ضمیر حافظه راجعدر

یار دلنواز اضافتی بیانیه در دلنواز وصف ترکیبدر نوازیدن * محصول بیت * و اگر حافظ سز دن انعام طلب ایدر سز آتی یار دنلوازک لبه حواله ایلک یعنی انعام و احسانی لب یاردن آلسون

(وله ايضا) (پیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد * وان راز که در دل بنهقم بدر افتاد) پیرانه سر پیرک و قشند

۶۶۰

(اگر طلب) م (کنند) اید (انعام) م (یا) وحدتیه (ان) من (شما) سز (حافظ)
م (حوالت) م (ش) ضمیر (یا) لامعلا بس (ف) طسوداق (یار) م (دلنواز) کوکل
او خشیایی (کنند) ایلکز (معنای اشارتی) ای مردان خدا اگر سزیدن حافظ
بر انعام طلب ایدر سه اول انعام بود که حق تعالی که اراده منته حواله
ایله کز بزی و بزم اراده مزی کند و اراده منته محو ایتمکله مقام حیرت
مستغرق انوار ذات الهی اولقلمن همت علیه پیوره سز

وله ايضا

پیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد * وان راز که در دل بنهقم بدر افتاد
پیرک وقتی بر جوانک عشقی بنم باشد دوشدی و اول راز که فلجمه نهسان ایدم
طشره دوشدی (مفردات) (پیرانه سر) پیرک وقتی (م) بنم (عشق) م (جوان)
بکیت (یا) وحدتیه (بسر) باشد (افتاد) دوشدی (آن راز) اول سر (در) فی
(دل) کوکل (بنهقم) کیر لدم (بدر) طشره (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی)
رأیت ربی علی صورة شاب امری خبری سر نجه بحمد الله پیرک وقتی بر نجات
ونجلیات منجد ده و متعاقبه و دائمی صاحبی و بذات بیجونی اضافات و قیود شدن
منزه اولیجی محبوب حقیقینک عشقی بنم باشد دوشدی و اول راز که وضع خدا
ایله فلجمه نهسان ایدم سلطان عشق غلبه سبله طشره دوشدی و ظاهر اولدی
از راه نظر مرغ دلم کشت هوا کیر * ای دیده نکه کن که بدام که در افتاد
کوکل قوشی نظر یولدن هوا طوئیی اولدی ای دیده نظر ایله کور که کیمک دامنه
دوشدی (مفردات) (از) من (راه) بول (نظر) م (مرغ) قوش (دلم) کوکل
(کشت) اولدی (هوا کیر) محبت طوئیی (ای دیده) ای کوز (نکه) نظر (کن)
ایله (بدام که) کیمک طوزاغنه (درافتاد) دوشدی (معنای اشارتی) استیذ بالله
(وجوه) یومئذ ناظره الی ربه ناظره آیت جایله سی سر نجه جمال محبوب
حقیقی فی مشاهده ایدله کوکل قوشی حال همت اولوب بوعالمده بصیرت قلبه
اولان نظر یولندن مشاهده ایچون هوا طوئیی اولدی ای دیده نظر ایله کور که
کیمک دامنه دوشدی و نه گونه عالی محبوک عشقنه افتاده اولدی (علاو الهمة
من الامعان)

دردا که از آن آهوی مشکین سیه چشم * چون ناهه بسی خون دلم در جگر افتاد
حیف که اول سیه چشم مشکین آهوی ناهه کبی چوق کوکل قانی جگر مه دوشدی
(مفردات) (دردا که) حیف که (از) من (آن) اول (آهو) جیران (مشکین)
مسکه منسوب (سیه) م (چشم) کوز (چون) مش (ناهه) کوکل (بسی) چسوق
(خون) قان (دل) کوکل (میم) ضمیر (در) فی (جگر) م (افتاد) دوشدی
(معنای اشارتی) آه و حیف اول نظر دن غائب و آنارو ایج مسکه فیوضاتی عالده
ظاهرو باهر محبوت ملایع الندن آه که (اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاولیاء) الخ سر نجه

راه

دیمکدر ویم متکلم معنی جهنده بسر
مقید سرم تقدیرنده جوانی یاسی حرف
وحدت که حرف را بط صفت بنهقم
فصل ما ضی مفرد منکلم بدر طشره
محصول بیت * پیرک وفتنده بر جوانک
عشق باشد دوشدی یعنی پیرک وفتنده
بر جوان عاشق اولدم و اول راز که کوکلده
کز لدم طشره دوشدی یعنی عشق
و محبت سری که کوکلده مکتوم و مکتون
ایدی طالع فاش او لب داستان اولدی
جوانی یاسی حرف مصدر در دین مصدر
تحقیق دکل ایش (از راه نظر مرغ دلم
کشت هوا کیر * ای دیده نکه کن که بدام که
درافتاد) راه نظر اضافتی لامیه در راه
نظر دن مراد نقطه پیش در که بیک
در اول بر دیگدر کوزده که نظر انکله
اولور مرغ دل اضافتی بیایه در هوا کیر
وصف ترکیبدر کیر بدندن بوکسک
اوچیمی مرغ در نکه کن نظر
ایله دیمکدر که حرف یسان بدام با حرف
صله دام طوزاق که بونده اسمدر کیم
مناسنه در حرف تا کید * محصول
بیت * راه نظر دن مرغ دلم هوا کیر
اولدی یعنی اوچیدی ای دیده نظر ایله
کیمک دامنه دوشدی یعنی کیم گرفتار
اولدی حاصلی کوزده کوروب کوکل
سودی دیمکدر (دردا که از آن آهوی
مشکین سیه چشم * چون ناهه بسی خون
دلم در جگر افتاد) دردا الف حرف
ندبه که حرف یسان آهوی مشکین سیه
چشم اضافتی بیایه در چون ادات
تشبه خون دلم اضافتی لامیه در ویم
متکلم معنی جهندن جگر مقید در
در جگر تقدیرنده * محصول بیت *
حیف که اول طاره کوزی آهوی مشکین
ایچون ناهه کبی یورم قانی جگر مه دوشدی
حاصلی اضطراره و مشقته دوشدم دیمکدر

(از رهگذر خالک سرکوی شما بود * هر ناهه که در دست نسیم سحر افتاد) رهگذر کچید مصرع اولده واقع اولان
اضافه لامیه در که حرف را بط صفت در دست نسیم سحر اضافتی لامیه در * محصول بیت * سزک
سرکوی سحر طراغشک اوغراغندن و کچید نندن

۶۶۱

راه عقشده انواع بلایه گرفتار قلله ناهه کبی چوق کوکل قانی جگر مه دوشدی
وشیوه عشق اولان جنود بلا و وفود جفا باشد دوشدی

از رهگذر خالک سرکوی شما بود * هر ناهه که در دست نسیم سحر افتاد

سزک سرکوی بکن خاک کنه کذر ایندی بکندن ایدی هر ناهه که نسیم سحرک الله دوشدی
(مفردات) (ز) من (رهگذر) بکندیول (خالک) طبراق (سرکوی) محمله باشی
(شما) سز (بود) ایدی (هر) جله (ناهه) کوکل (در) فی (دست) ال (نسیم
سحر) سحر بلی (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) آدم علیه السلام آهوی
مشکین قریب و انسبت ایتمی سبیلله ناهه خوش بوی آثار و حایقتر بنه نازل
اولدی یعنی کبی ای محبوب سزک دهشت آباد و پردرد و بلا و فریاد اولان راه عشق کزده
خالک ایله یکسان و محو و فنا اولقله مظهر احسان اولش بلاکش عاشق کزده قریب
و انسبت ایتمکله اولدی ناهه کبی رواج طیبه نفحات رجاییه الله دماغ جانری معطر
اولکر که الله نسیم سحرک الله دوشدی و فیوضات سحر بلی ایله ذواق روحانیه ایرشدی
مژگان توتایغ جهانگیر بر آورد * بس کشته دلزنده که بر یکد کر افتاد

سزک مژگانک تا که جهان طوئیی تیغی قالدردی چوق زنده دل مقول عاشق که
بری بری اوزده دوشدی (مفردات) (مژگان) کیرکلر (تو) سن (تا) حتی (تیغ)
قلیج (جهانگیر) جهسان طوئیی (بر) یوقارو (آورد) کتوردی (بس) چوق
(کشته) مقول (دلزنده) قلبی دبری (بر یکد کر) بری بری اوزده (افتاد) دوشدی
(معنای اشارتی) ای محبوب سزک قهر و جلالک لطف و جلالک واصل اولق
ایچون تا که استعبد بالله (فاقتلوا انفسکم ان کتم صادقین) تیغ جهانگیر قالدردی
و میدان عشقه قوییدی چوق علوه همت صا حی عاشقین صادقین عشق و شوق
ایله بلاتیرینه جان عزیزتی هدف ایدوب نفس بدخواهی قتل ایتمکله قلبی حیات
ایدی بولد ایچون مقتولا بری بری اوزده دوشدی و (افتادنی) افتادنی باغات * ان
فی قتل حیات فی حیات) سرینه اولاشدی و شراب لدنی ایچدی

این باده که پرورد که خار خرابات * از بوی بهشتیش چنین بخیر افتاد

بو باده بی کیم تربیت ایدلی که میخانه نک باده فروشی انک بهشتیه منسوب لطیف
را بجه سندن بو باده بخیر دوشدی (مفردات) (این) بو باده (شراب) کیم
(پرورد) تربیت ایدلی (خار) باده فروش (خرابات) میخانه (از) من (بوی) رایحه
(بهشت) جنت (با) نسیم (ش) ضمیر (چنین) بویه (بخیر افتاد) یعنی خبر سز
دوشدی دوشمن استقامت انکاریدر (معنای اشارتی) (ان الله شرابا عذبا لاولیائه
اذا شربوا طابوا و اذا طابوا طربوا و اذا طربوا طابوا) الخ حدیث شریفی سر نجه
بو حضرت اللهک تربیت و مهیا ایدلیکی شراب ادنیه معنویه که میخانه ادنیه نک
باده فروشی یعنی خلفاء الله اولان عارف بالله و مرشدان آگاه اول شراب باده اولان
ریح رجاییه لطیفه دن خبر سز اولق ممکن میدر دکدر لکن بخیر اولان انجیق
عوام سزک لاند

دل

۱۶۱

فوق سندن بویه مست اوکار اولدی حاصلی بو باده قنال باده بی کیم تربیه ایدلی بکه بو قدر سورتی وار که میخانه جیلر
فوق سندن مست اولور بهشت لفظی بونده ایهام طریقه مذکور در

(کر جان بدهد سنک سینه اهل نکردد * باطنیت اصلی چه کند بد که افتاد) کز حرف شرط جان بدهد ک مقدم
مفعولید رو سنک فاعلی مجاز سینه اضافتی بیانیه در بدهد فعل شرط نکرد جزا سی اسمی تحتند مستتر سنک سینه
راجع ضمیر و خبری مقدم لعل با حرف مصاحبت طینت بر سنک ماده جسمی اولان بالجمله درلر اما طینت مطلق بالحقیر
اصلی به اضافتی بیانیه اما بوند مراد طینت خلقند را افتاد واقع اولدی * محصول بیت * قاره طاش جان و بر سه
یعنی هر قدر سعی و کوشش ایله اهل
اولر زرا خلقت اصلیه نیجه ایلسون
بد که هر واقع اولدی یعنی بر شبن خلقت
اصلیه بر اما ز او اقدن صکره اول سعی
و کوشش ایله ابو اولق احتمالی یوق
مصراع اولک معناسنی اگر حق تعالی
حضرتی سنک سیاهه جان و بر لعل اولر
بو وجه دخی جائزدر اگر سنک سیاهه
جان و بر لعل اولر دین ایکی توجیه بندن
بله سنک سیاهه اظهار ایاش و مصراع
ثانیلک معناسند خلقت اصلی سینه
تیسون که بد اصل واقع اولدی دین
بد اصلاقی کوسر مش (بس تجربه
کردیم درین دیر مکافات * بادر کشان
هر که در افتاد بر افتاد) مکافات مفاعله
باندن مصدر در جزا و مواضع معناسند
مکافاتن مراد دینار و اضافت لامیه در
افتاد بوند جدال و نزاع ایلدی دیکدر
بر افتاد بقلدی و دوشدی و اولدی دیکدر
* محصول بیت * جوق تجربه ایلد ک
بود نیاده که هر کیسه که باده عشق و محبت
نوش ایلین عشاقه عداوت و خصومت
ایلدی اول کیسه بیقلدی و اولدی
یعنی عشاقه عداوت اوزره اولان فلاح
بو ایوب اهلاک اولدی دیکدر مصراع
ثانیلک معناسنی درد کشلر ایله هر کیسه
دوشدی یوقاری دوشدی دین مذکور
تحقیق الکلام بدیندن قتی الحق دوشدی
(هم درد دلی عاقبت راه بیکرد * زین
آتش دل و زک در خشک و تر افتاد)
هم بر افتاده می تپدر درد دلی اضافتی
لامیه در و با حرف وحدت و باینکدر
عاقبت شین ضمیر بر افتاد ک فاعله
راجه در بیکرد ک فاعل تحتند در دله
راجع ضمیر در زین آتش دل و زک یعنی
عشاق ک کوکلی آشدن در حرف صله

کر جان بدهد سنک سینه اهل نکردد * باطنیت اصلی چه کند بد که افتاد

اگر حضرت الله سنک سیاهه جان و بر لعل اولر طینت اصلیه نیلسون که
بد که دوشدی (مفردات) (کر) اگر (جان) م (بدهد) و بر فاعلی خدا در
(سنک) طاش (سینه) م (اهل) م (نکردد) اولر (با) للابسه (طینت اصلی) خاکدر
یامابه از لیدر (چه کند) نه ایلر (بد که هر) جوهر قبح (افتاد) دوشدی (معنای
اشارتی) (قبل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) خبری سر نیجه حق سبحانه
و تعالی اگر سنک سیاهه جان و بر سه اهل و باقوت اولدینی کی ازاده محجوب و بی
بهره اولوب قلبی حالا کالجاره اواشد قوه اولش عوام سنگدلان ریح رحانیددن
ولذات روحانیه دن خبردار اوله من زرا کندوده عشق الهیه به و معرفت ربانیه به
استعداد اولیان کیسه طینت آدمین خلق اولغه یا خود روح حیوانیه ایله حی
اولغه صدهزار ریاضات و مجاهدات دخی آتش اواسه آهن بد که هر صیقل قول
ایغزو قابل فیض اوله من با خصوص منکر اهل الله اصلا فلاح بوله من

بس تجربه کردیم درین دیر مکافات * بادر کشان هر که در افتاد بر افتاد

بودر مکافات اولان دنیاده جوق تجربه ایلد ک هر کیسه که شرابک طور تیسنی
چکیجه لایره خصوصت دوشدی هلاک دوشدی (مفردات) (بس) جوق (تجربه) م
(کردیم) ایلد ک (در) فی (این) بو (دیر) کلبه (مکافات) اجر (با) للابسه
(درد کشان) طوری چکیجه (هر که) هر کیسه (در افتاد) خصوصت دوشدی
(بر افتاد) هلاک دوشدی (معنای اشارتی) بواجر و ثواب و رفع حجاب و وصلت
رب الارباب تحصیل اوله جوق دنیاده بزجوق تجربه ایلد ک و نیجه خبر صادق ایله
یلد ک که حق تعالی بر قوی رسوای و هلاک ایلدی تا که انبیا و اولیادن بر مرده خداک
قلبی انجند کجه هر کیسه درد و بلای عشقه و جفای خلقه حول اولان مرده خدایه
خصوصت دوشدی البته او کیسه هلاک دوشدی

هم درد دلی عاقبت راه بیکرد * این آتش دل و زک در خشک و تر افتاد

هر بدل دردی عاقبت انک بولنی طوتار بو کوکل باقیجه آتش که خشک و تر دوشدی
(مفردات) (هم) دخی (درد) م (دل) ک کوکل (با) وحدتیه (عاقبت) م (ش)
ضمیر (راه) بول (بیکرد) طوتار (این) بو (آتش) م (داسوز) کوکل باقیجه (در) فی
(خشک) قوری (تر) باش (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) و هم اول
بر مرده خداک درد دلی و انجمنی عاقبت اول خصوصت و عداوت ایدن کیسه سنک
خدایه و اصل اوله جوق بولنی طوتار و کندوسنی ضلالت دوشور و پانی عی قلب ایله
هلاک ایدر زرا مرده خداک قلبک آتشی و دردی بر آتش دل و زک در که عوام
و خواصی باقوب محو و فنا ایلیدر

فریاد که باز بری آن مرغ سخن سخن * بندار زدن راه و بدم خطر افتاد

فریاد که زیر کاکله اول سخن طاریجی مرغ ظن انک بولنی آوردی و خطر طوزاغنه

دوشدی

دوشد بکندن غیری هم عاقبت انک بر بوردک اغریسی بولنی طوتار بو داسوز
آشدن که خشک و تر دوشدی خشکدن مراد صدود رانی آتش بقار و تریدن مراد دوسندر که انک حرارت عشق
و محبتی از تر (فریاد که باز بری آن مرغ سخن سخن * بندار زدن راه و بدم خطر افتاد) فریاد حیف که حرف پسان با معیت
معناسند در زیری با حرف مصدر مرغ سخن سخن اضافتی بیانیه در سخن سخن وصف ترکیبدر سجیدن سوز طاریجی دیکدر
یعنی متکلم تنگیم مرغ قافیه سخن دیر لغه ایدجی معناسند بندار ظن معناسند در زدن شین ضمیر یعنی جهندن راه هه عیددر

راهش زدنقدیرند * آن مرغ مبتدای اول بندار مبتدای ثانی زدن راه خبر ثانی و بوجه خبر مبتدای اول و او حرف عطف
بدم خطر با حرف صله دام خطر اضافتی بیانیه در خطر لغته موده قریب اولغه دیرلر اما بولک کی بر زده هلاکک معناسند
مستملدر * محصول بیت * حیف که بوقدر زکا و زیر کاکله بنم مرغ سخن سخن کی کوکل بندار بولنی آوردی و دام
خطره دوشدی یعنی وصال جائله مالک اولورم پنداری بولنی آوردی و دام خطر عشقه دوشدی وصال جائله
مالک اولق ظنیه عاشق اوادی و دام
بلا به دوشدی (حافظ که سر زلف
بشان دست کش بود * بس طرفه
حریفست کش اکنون بمر افتاد)
که حرف رابط صفت سر زلف نشان
اضافتری لامیه در در دست کش وصف
ترکیبدر کشیدن بدجی به دیرلر مثلاً
کورلری بدن کیسه دست کش و آتلی
بدن کیسه جیت کش دیرلر عریسه
فائد دیرلر طرفه عجب دیکدر حرف
لغته همیشه یعنی صنعتدش دیکدر
اما اصطلاحده باده صاحب دیرلر کش
کاف مفتوح و مکسور و مفتوح جائزدر
و شین ضمیر حافظه را جه در بر
افتاد دپسی اوزرینه دوشدی دیکدر
* محصول بیت * حافظ که محبوبلر زانی
اوجی انک بد کیسی ایدی زیاد * عجب
حریفدر که شیمی دپسی اوزرینه
دوشدی یعنی اولان منتظم احوال
و صاحب سروسا مان ایدی اما شندی
بریشانحال و مضطرب البال اولدی
دست لفظی کشش افزنده مضافدر
و کشش جذبه معناسند اسم مصدر در
دین عجب خوب تصرف مالک آتش
عفا الله عنه مصراع ثانیلک معناسنی بس
عجب حریفدر که اول شندی باشه
دوشدی دین مصراع ثبیت معنایی
عجب دوشور مش (وله ایضا) (کرمن
از باغ تو یک میوه بچینم چه شود *
پیش بانی بچراغ تو بینم چه شود) باغ تو
اضافتی لامیه در تقدیر کلام از باغ حسن
تو یک میوه بوند میوه بوسه دن کتابتدر
بچینم با حرف تأکید و چینم فعل مضارع
نفس متکلم درم و دیو شرم معناسند در
پانی با حرف تنکیر بچراغ تو با حرف سبب
چراغ شمع فتنه سنده اولان پاره آتشی
دیرلر تویه اضافتی لامیه در بینم با حرف

۶۴۳

دوشدی (مفردات) (فریاد) حیف (باز بری) عافالکله (آن) اول (مرغ) قوش
(سخن سخن) سوز طاریجی و سوبلیجی (بندار) ظن (زد) آوردی (ش) ضمیر
(راه) بول (با) للابسه (دام) طوزانی (خطر) م (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی)
فریاد و فغان شول قلب مضطرب اندن که عقل معاشک غرور یله و حادثه و افکار
تعقبات ماسوا ایله (ان الظن لا یغنی من الحق شیاً) سر نیجه مرادن خدایه سوء ظن
انک بولنی آوردی وانی دراو خطرله و مهالکله القابلدی

حافظ که سر زلف نشان دست کشش بود * بس طرفه حریفست کش اکنون بمر افتاد

حافظ که محبوبلر زانی اوجی انک دست کشی ایدی زیاد عجب حریفدر که شندی
اول باشی اوزره دوشدی (مفردات) (حافظ که) م (سر) اوج (زلف) م
(بشان) محبوبلر (دست کش) ال چکیجه (ش) ضمیر (بود) ایدی (بس) جوق
(طرفه) عجب (حریف) مصاحب (است) در (ش) ضمیر (اکنون) شندی (بسر)
باشی اوزره (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) مظاهرا اسماء الله اولان محبوبان
خدا انک خلق عظیم لری و شفقت خلق الله اوچندن اولان کرم عیلملری حافظک
دست کشی و معین و ناصری ایدی اول اهل کرم ملک هم جانتزای بر کانه شندی
حافظک مریدی و زیاده عجب حریف حریفی بحمد الله فیض بلا واسطه خدا و فضل لدینه
ماشطه بی حرف و نداد که بد قدرت نقاش از ایدن حافظک باشی اوزره دوشدی

وله ایضا

کرمن از باغ تو یک میوه بچینم چه شود * پیش بانی بچراغ تو بینم چه شود

اگر بن سنک باغکدن بر میوه دیرم نه او اور ایاغم او کتی سنک چراغکدن کورم نه او اور
(مفردات) (کر) اگر (من) بن (از) من (باغ) م (تو) سن (یک) بر (میوه) م
(بچینم) دیو شیرم (چه) نه (شود) او اور (پیش بانی) ایاغم او کتی (با) للابسه
(چراغ) م (تو) سن (بینم) کورم (چه شود) نه او اور (معنای اشارتی) ای ذات
بچوننه قلب انی مرآت و سر لا موجود الا الله حکمت و وحدت وجود حقیقه سنک
ظهور بنه مظهر انوار تجلیات قلبی کریم بلاغات اولان اللهم واطیف و رحیم
کره کردن سنک باغ اسرار وحدتکدن بر فیض افتاد سنک و بر انوار تجلیات ذات
مقدسک میوه سندن بر میوه دیرم نه او اور استغیذ بالله (فی مقصد صدق عند ملک
مقدسدر) معراجته پایه پایه کر مکه عروج ایدر مکه کاک ایله خطا و خطردن حفظ
ایچون هر بر پایه ده ایاغم او کتی سنک چراغکله و آنک اولان اطفیه انوار ذات ایله
وعون و عنایتکله کورم نه او اور

یارب اندر کشف سایه آن سرو بلند * کرمن سوخته یکدم بنشینم چه شود

یارب اول سرو بلندک معاونت و محافظه سایه می حولیستند اگر بن باشم بر نفس
او تورم نه او اور (مفردات) (یارب) م (اندر) فی (کشف) عون و حفظ و حولی
معناسند (سایه) کوکلک (آن) اول (سرو) م (بلند) یوکسک (کر) اگر (من)

تأکید * محصول بیت * اگر بن سنک باغ جا لکدن بر میوه اسم نه او اور یعنی سکهانه نقصان کاور دیکدر سنک ضیاک
سبیله ایق او کتی یعنی کندی ایاغم او کتی کورم سم نه او اور یعنی سنک جا لک ضیا سبیله مستطی اولسم نه او اور حاصلی
سنک کوز لککدن بهر مند و منتفع اولسم نه او اور (یارب اندر کشف سایه آن سرو بلند * کرمن سوخته یکدم بنشینم
چه شود) سایه آن سرو بلند اضافتری لامیه و بیانیه در من سوخته بیانیه * محصول بیت * عجا اول سرو بلندک

بن (سوخته) باغش (یکدم) بر نفس (بنشینم) اوتورم (چند شود) نه اولور
(معنای اشارتی) ای بنم کریم ورحیم ریم اول علی الاعلی اولان ذات مقدسک
سایه سی مشابهنده اولان ارفیض وانوار ذلک معصوم و محافظه سی جوابنده
اگر بن سوخته دل بو بر نفس مقداری عرده محض الطف واحسانکله سکا واصل
اولنجه سنک عصمتکده اوتورم نه اولور که (المعصوم من عصمه الله) بیوراشدر اگر
فیض بلا واسطه به لایق دکل ایسم ظل الله فی العالم قیلدیک غیب و حضر اولان
اولیا واقطابلرک و عزیز احبابلرک سایه جابه سنده فیلسک نه اولور

آخرای خاتم جشید همایون آثار * کرفتد عکس تو بر لعل نکیم چه شود *

آخرای اثری مبارک جشید خاتمی اگر بنم لعل نکیم اوزره سنک عکسک دوشده
نه اولور (مفردات) (آخ) (ای) ندا (خاتم) م (جشید) بر پادشاه اسمیدر
(همایون) مبارک (آثار) اثر (کر) (کرد) دوشده (عکس) م (تو) سن
(بر) علی (لعل) م (نکین) بوزک قاشی (میم) ضمیر (چه شود) نه اولور (معنای
اشارتی) آخرای اره اصوات و مجرات فی فیهات الیه (کا لبحاره او اشد قوه)
اولان فی حد مرده دلری (افن شرح الله صدره الاسلام فهو علی نور من ربه)
آیت جلیله سی سر نجه احیا وانوار الهیه الیه منشرح وینا قلبی بلکه مظاهر
اسماء الله اولان وجود حاله باعث اولیجی همایون آثار و جیب مختار پادشاه حقیقی
اولان حضرت الهیک خلیفه الله حقیقی وادی فی السر والعلانیة خاتم النبیین
ورجعه للعالمین قیلدینی عین نور ذات حق و رحمت مهدات فیاض مطلق شیدم
ورسول و ابی جهانده امیدم رؤف ورحیم اولان افندم کرما وشفقة خصوصه سن
بو عاجز و بر قصور امتلر یکی سایه مر جتکده حفظ ایدوب اگر بزم لعل نکین کی
محمد رسول الله الیه منقش و ثابت و مزین قلوب مشتاقه من اوزره سنک من نور ذات الله
اولان انوار محمدیه ذابده عکسک دوشده ویزی (نور هم یسعی بین ابدیهم و بایانهم)
زمره سندن قیاسه نه اولور افندم معنا الله بنور جلاله صلی الله تعالی علیه وسلم

زاهد شهر چو مهر ملک و شهنه کزید * من اگر مهر نکاری بکزیم چه شود *

شهرک زاهدی چونکه پادشاهک و صوباشک محبتی اختیار ایلدی بن اگر دایرک
محبتی اختیار ایدم نه اولور (مفردات) (زاهد) م (شهر) م (چو) چونکه
(مهر) محبت (ملک) پادشاه (شهنه) صوباشی (کزید) اختیار ایلدی (من)
بن (اگر) م (مهر) محبت (نکار) محبوب (یا) وحدتیه (بکزیم) اختیار ایدم
(چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) شهرک صورت اوغری یعنی اولان زاهد
وواعظی ظاهر پرست مرئی و مشرک لری حضرت الهیک و حضرت رسول
محبتی ترک ایدوب (الایمان لمن لا محبه له) حدیث شریف سر نجه ذوق ایمانندن
محروم اولدقلری ایچون مال و مناصب امیدله مقسم ازانق زعم ایدرک پادشاه
صوریکن و صوباشکن محبتی اختیار ایلوب باب حقندن و نا بختیار اولدیلر

سایه سی صغنه جغنده اگر بن سوخته دل
بر ساعت اوتور سم نه اولور یعنی ال
اورم اول جانانک وصالی بناهنده بر نفس
آرام و قرار ایدم نه لازم کاور (آخرای
خاتم جشید همایون آثار * کرفتد عکس
تو بر لعل نکیم چه شود) آخر بونده
نکین کلام ایچون کلشدر خاتم جشید
اضافتی لامیدر و همایون آثاره اضافت
بیانیه در همایون آثار وصف ترکیبدر
همایون مبارک و آثار اثرک جعیدر نشاندر
دیگر خاتم جشیددن بونده مراد دهان
جاناندر که آندن مبارک آثار الفاظ و کلمات
صادر اولور لعل نکیندن مراد کولیدر
* محصول بیت * ای مبارک آثار خاتم
جشید اگر سنک عکسک بزم لعل
نکینزه دوشرسه نه اولور یعنی اگر
سنک همایون آثار و الفاظ و کلمات عکسی
و پرتوی بنم خون آلو ذ قلب حزینیه
دو شوب سرور ایدرسه نه اولور حاصلی
شیرین تکلم ایدوب دل محزونمه سرور
و یرسک سکا نقصان کاز (زاهد شهر چو
مهر ملک و شهنه کزید * من اگر مهر
نکاری بکزیم چه شود) مهر ملک اضافتی
مصدرک مفعولنه اضافتدر و او حرف
عطف و شهنه ملکه معطوف کزید
فعل ماضی مفرد غائب اختیار ایلدی
دیگر مهر نکار اضافتیه مصدرک
مفعولنه اضافتدر و یا حرف وحدت
بکزیم با حرف استقبال کزیم فعل مضارع
مفرد متکلم اختیار ایدرسم * محصول بیت *
زاهد چونکه ملک و شهنه محبتی اختیار
ایلدی یعنی انلره محبت ایدوب ملازمت
ایدرا اگر بن بر نکارک مهر و محبتی اختیار
ایدرسم نه لازم کاور

بحمد الله من بی دل (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحبیکم الله) آیت کریمه سی
سر نجه محبتی عین محبه الله اولان بری نظیر محبوب خدائک محبتی اختیار ایدم نه اولور
اول طاهر پرستار زعمه آتک عشقی بوانده جانم فدا ایدم نه اولور

عقل از خانه بدر رفت و کرمی اینست * دیدم از پیش که در خانه دینم چه شود *

عقل خانه دن طشره کندی و اگر شراب بوائسه اولدن کوردم که دینم خانه سنده
نه اولور (مفردات) (عقل) بنم عقل (از) من (خانه) م (بدر) طشره (رفت)
کندی (می) شراب (اینست) بوائسه (دیدم) کوردم (از) من (پیش) اول
(در) فی (خانه) م (دینم) بنم دینم (چه شود) نه اولور (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقیک عشقی و محبتی غلبه سیله جذب رحمان بنشوب عقل دائرة
عقلدن طشره کیدوب چاموره دوشمش حیوان کبی متعبر و سرگردان قالدی
و کولکل دخی محبو بندن غریبدن منقطع اولدی اگر نشسته شراب عشق بوائسه
کرفشار اولمازدن اول کوردم که دینم خانه سنده نه اولور کفر و بدبندن عاری همان
انجیق درد الهی بولور

صرف شد عمر کرائیه بمعشوقه می * تا از نام که پیش آید از بنم چه شود *

آغر بهالو عمر معشوقه و میه صرف اولدی عجب اندن بنم او کومد کیم کاور
بوندن بکانه اولور (مفردات) (صرف) م (شد) اولدی (عمر) م (کرائیه)
آغر بهالو (یا) للملابسه (معشوقه) م (می) شراب (تا) عجب (ازان) ندن
(م) بنم (که) کیم (پیش) او کومد (آید) کلد (از بن) بوندن (م) بکا
(چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) بحمد الله جیع قطع مرا تب و قربت کامله
الی الله کند وسیله کسب و تحصیل اولکه جق عمر کرائیه معشوق حقیقیک و شراب
عشق الهیه نک بولنه صرف اولدی عجب اول کرم صاحبکن اذنبه اول معشوق
طرفندن بزی ارشاد ووصات الی الله الیه دلش دایمک ایچون طیب الیهیدن او کومز
کیم کاور و بومسا هده انوار جمال الله الیه متعبر و سرگردان قلبی شراب
عشق الیهیدن بکانه حاصل اولور همان امیدم فضل الهیدر

خواجه دانست که من عاشقم و هیچ نه گفت * حافظ از نیز بداند که چنیم چه شود *

خواجه بلد بکه بن عاشقم و هیچ دیمدی اگر حافظ دخی سیله که بولیم نه اولور
(مفردات) (خواجه) افندی (دانست) یلدی (من) بن (عاشقم) م (هیچ)
قطعا (نکفت) سولیدی (حافظ) م (ار) اگر (نیز) دخی (بداند که) یله که
(چنیم) بولیم (چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) مرشد طریقت و خواجه
حقیقت عالم الغیب والشهاده اولان حق تعالیکن بیلدر سیله بنم نهاده وضع
الهی اولان عشقی و بن کرم حق الیه عاشق الله اولدینم یلدی و بنی غرور و عجب
نفسانیه دن حقه ایچون بکا هیچ دیمدی اگر حافظ دخی بوحال اوزره اولدینم
و مظهر عطاء الله ازلی اولد یعنی یله که بولیم عصبه خدا اولد بجه نه ضرر

(عقل از خانه بدر رفت و اگر می اینست
* دیدم از پیش که در خانه دینم چه شود)
از خانه یعنی خانه تن و با خانه سر دیمکدر
و او حرف حال * محصول بیت * عقل خانه تن
و سردن طشره کندی اگر شراب بوائسه
یعنی شراب بواجیدیم کبی ایسه ایلریدن
کوردم که خانه دینم نه اولور سر در حاصلی
شراب عشق بنی اولدن لایعقل ایلدی
پس معلوم اولدیکه دل و دینم خانه سنده
عاقبت نه اولور سر در یعنی غفلدن آردینگی کبی
دل و دینم دنده آبر (صرف شد عمر
کرائیه بمعشوقه می * تا از نام که پیش
آید و ز بنم چه شود) عمر کرائیه اضافتی
بیانیه در کرائیه آغر بهالو غیر دیمکدر
تا بونده عجب دیمکدر آن اسم اشارتدر
معشوقه و این اسم اشارتدر میه
* محصول بیت * بنم آغر بهالو عمر معشوق
و میه صرف اولدی یعنی می و محبوب
هوا سنده یکدی عجب دلبردن او کومز
کلبه سر در و باده دن بکانه حال اولور سر در
یعنی بولردن نه نتیجه حاصل اوله جقدر
(خواجه دانست که من عاشقم و هیچ
نکفت * حافظ از نیز بداند که چنیم چه
شود) خواجه دن بوند مراد وزیر اعظمدر
* محصول بیت * خواجه بلد بکه بن عاشقم
و هیچ نسنه دیمدی یعنی سکوت ایدوب
طنمدی حافظده بیلور سه که بولیم
نه اولور یعنی وزیر یلوب طنمنجه
حافظ بیلور سه نه پروا (وله ایضا)

اولور عصمتا الله من شرور انفسنا وسنات اعمالنا آمين يا حبيب السائلين

وله ايضا

دلایبوز که سوز تو کارها بکند نیازیم شی دفع صد بلا بکند

ای کوکل یان که سنک یا مقلک ایشلر ایلر بر نصف اللیل نیازی یوز بلایی دفع ایلر (مفردات) (دلا) ای کوکل (یسوز) یان (سوز تو) سنک یا مقلک (کارها) ایشلر (بکند) ایلر (نیاز) م (نیم) یارم (شب) کیمه (یا) وحدت (دفع) م (صد) یوز (بلا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) ای عالی همت اولوب طاب الله اولان کوکلم (العشق نارق القلوب تحرق ماسوی المبوب) سر نجه آتش عشق الهیه الله یان زرا سنک درد و جذب به رحمان الله بر نفس یا مقلک زاهد خشک الهی یل غفلت الله اولان عبادت تدن زیاده ایشلر ایلر خصوص صالیل اهله جنت اذنی اولان بر نصف اللیل نیازی و کوز یاشیله و جکر آتشله اولان رذلت مناجاتی صد هزار بلایی دفع و جهان یاردن جانی رفع ایلر

اعتبار باری چهره عاشقانه بکش که یک کرشمه تلافی صد جفا بکند

پری یوز او محبوبك عتایی عاشقانه چک زرا بر ناز ایله یوز جفانك تدارکن و عوض ایلر (مفردات) (عتاب) درد و بلا (بار) م (پری چهره) کوکل یوز او (عاشقانه) هفت و یا وقت معنای در (بکش) چک (که) زرا (یک کرشمه) ناز (تلافی) تدارک و عوض (صد) یوز (جفا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) ای کوکل اول ذات بچیزی نظر وادراکدن غائب و حجاب عز و کبر یاده مستور اولان محبوب حقیقتك درد و بلا سنی و مایه سعادت ابدی اولان قهر و عتایی جان و دل ایله و عشق و محبت ایله عاشقه لایق اولور حیثینه چک و تحمل ایله و فرحناک اولکه اول محبوب کر مندن بر ناز ایله و بر نظر عتایی یوز جفانك عوض بر آنده ایلر

زملک تامل کوکوش حجاب بردارند هر آنکه خدمت جام جهان نمای بکند

ملکدن ملکوته دکن اک ججانی رفع ایلر هر اول کیمه که جام جهان نمای خدمت ایلر (مفردات) (ز) من (ملک) عالم ملک (تا) دك (ملکوت) عالم ملکوت یعنی عالم اجسام و عالم ارواح (ش) ضمیر (حجاب) م (بردارند) یوقاری طونارل (هر آنکه) هر اول کیمه که (خدمت) م (جام) قدح (جهان نما) جهانان کوسترجی (بکند) ایلر (معنای اشارتی) استعذ بالله (و علم آدم الاسماء کلهها) آیت کریمه می سر نجه اسرار و خواص عالم اجسام و جسمانیان و اسرار و احوال عالم ارواح و روحانیان ججانی رفع ایلر کاهی علیها کوسترلر هر اول کیمه که مظهر تجلیات اسماء الله اولغه خلیفه الله فی الارض اولان بصیرت صاحبی ارباب قلوبه که اخلاص و جهمی اوزره خدمت ایلر

طیب عشق مسیحا دست و مشفق لیک چو درد در تو نبیند کرا و اوبکند

عشق طیبی عیسی نفس و مشفق لکن چونکه سنده درد کورمه کیمه علاج ایلر

(مفردات)

(مفردات) (طیب عشق) م (مسیحا) عیسی علیه السلام (دم) نفس (است) در (مشفق) م (لیک) لکن (چو) چونکه (درد) م (در تو) سنده (نبیند) کورمه (کرا) کیمه (دوا) علاج (بکند) ایلر (معنای اشارتی) استعذ بالله (و ابری الاکله والارض واحی الموتی) آیت جلیله سی سر نجه طیب عشق الهی اولان امر شد کامل صاحب بصیرت صد هزار مرده دل را حیا اید یجی بر عیسی نفس و خلق عظیم محمدی اوزره جمیع ناسه مشفق و رحیمدر لکن مطاع و مخلص اولان درد اهانه شفقتی و شفاعتی زیاده در که انلر سوخته در و نلر دریده که بکادرمان ایتمکدی چونکه سنده درد کورمه کیمه علاج ایلر مقام نبوتدن ماعداده جمیع اولیاء کلین یو یله در معنای الله بیر کاتهم

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند

سن ایشکی کند و خدا که تفویض ایله و قلبی خوش طوط زرا اگر مدعی رحم ایلله خدای تعالی حضرتی رحم ایلر (مفردات) (تو) سن (با خدای خود) کند و خدا که (انداز) آت (کار) ایشکی (دل) کوکل (خوش) م (دار) طوط (که) زرا (رحم) م (اگر) م (نکند) ایلر (مدعی) دعوای کاذب اید یجی (خدا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) چونکه درد عشقه و سوخته جانلق ایله طیب الهی اولان مرشد کاملک خد متیله موفق اولدک مرشد ظاهر ا و باطناً تسلیم اولوب همان ایشکی حضرت الله تفویض ایله و درست اعتقاد ایله قلبی خوش طوط و محو وجود ایدوب قانی فی الله یولن طوط غله نفس بد کامی خور و ذلیل ایله اگر مدعی سکا رحم الهیه خدای تعالی رحم ایلر زرا رحمت خدا عاجز و در ماندلر ایچوندلر و یو یوله پستلک عین ارتقادر

زخت خفته ملولم بود که بیداری بوقت فائحه صبح یک دعا بکند

او یومش بختمدن ملولم اوله که بر بیدار صبح فائحه سی وقتند بردا اید (مفردات) (ز) من (بخت) دولت (خفته) او یومش (ملولم) م (بود که) اوله که (بیداری) بر او یانی (با) للابسه (وقت فائحه) م (صبح) م (یک) بر (دعا) م (بکند) اید (معنای اشارتی) کرچه بعون الله راه عشقه خور و ذلیل و درمانده اولدق اما هنوز کمال معرفت و بلا حجاب مشاهده جمال الله ایلله اولان دولت وصلت بولمندی یو جهندن او یومش بختمدن ملولم اوله که نازنین خدادن بر بیدار و مقبول کرد کار کندویه فیض و انکشاف زیاده ظهور ایلدی سحر کاهده و صبح فائحه سی وقتند کر مندن یزه همت و بردا اید

بسوخت حافظ و یوی زلف یارنبرد مکر دلالت این دولت صبا بکند

حافظ باندی و یارک زلفشدن بر یوی ایلتمدی مکر باد صبا بی بو دونه دلالت اید (مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (بوی) برقوقو (ز) من (زلف بار) م (نبرد) ایلتمدی (مکر دلالت) م (این) بو (دولت) م (ش) ضمیر (صبا) م

(تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند) انداز لغته آت دیکدر اما بونده اصمرله دیکدر * محصول بیت * سن کشدی ایشکی الله اصمرله یعنی کشدی خالفکه تسلیم ایله که اگر مدعی سکا رحم ایلر سه خدا ایلر یعنی هر کیمه که الله مشوکل اولوب ایشکی اکا اصمرلید خدا انک ایشنه کا فیدر (ز بخت خفته ملولم بود که بیداری * بوقت فائحه صبح یک دعا بکند) بیداری با حرف وحدت فائحه بونده ابتدا معنای در صبحه اضافتی لامیدر * محصول بیت * خفته بختمدن ملول و بخت ورم اوله که بر بیدار دل یعنی اصحاب قلوبدن بر کیمه ابتدای صبا حده بنم ایچون بردا ایلله ابتدای صبحی تعیین ایچوندلر که اول وقتند دعا مقبول اولور بخت خفته بی بخت بدله تفسیر ایلین بدبخت بخت خفته بی بخت ایش (بسوخت حافظ و یوی زلف یارنبرد * مکر دلالت این دولت صبا بکند) و او حرف حال بوی با حرف وحدت دلالت این دولت اضافتی مصدرک مفعولته اضافه فیدر شین ضمیر حافظه راجعدر * محصول بیت * حافظ باندی حالو که یارک زلفشدن برقوقو ایلتمدی یعنی برقوقو ایلدی مکر بودولته آک صبا دلالت ایلله یعنی زلف یاردن برقوقو مکر باد صبا کتوره حافظه یو خسه محروم قاور بودولندن

(دلایبوز که سوز تو کارها بکند نیازیم شی دفع صد بلا بکند) نیم شی بایسی حرف نسبتدر حرف وحدت طونان ظن فاسد ایلدی دفع صد بلا اضافتی مصدرک مفعولته اضافتدر * محصول بیت * ای کوکل یان که سنک یا مقلک ایشلر ایلر یعنی عجب تأثیرات اظهار ایدردون یار بایسی نیازی ده یوز بلایی دفع ایلر یعنی سوز و کدازدن خالی اوله که هر نه مقصود ایدنور سنک حاصل اوله و یوز بلا بیده دفع اید (عتاب باری چهره عاشقانه بکش که یک کرشمه تلافی صد جفا بکند) عتاب باری چهره اضافتی لایه و بیانی در عتاب آزارا ده دیرل کرشمه کوزله و فاشله اشارته دیرل اما یونک کی برلده نازدن صبارتدر تلافی مصدردر تفاسل یازدن تدارک معنای سنه * محصول بیت * کوکله خطاب ایدوب یورر باری چهره نک عتایی عاشقانه چک ای کوکل زرا بر ناز یوز جفانی تدارک ایدر یعنی یار سکا بر کرشمه ایلر سه یوز جفا سنی اودر (زملک تامل کوکوش حجاب بردارند هر آنکه خدمت جام جهان نمای بکند) ملکدن مراد دنیا در و ملکوتدن عالم علویدر شین ضمیر مصراع ثانیه که به راجعدر جام جهان نمادن بونده مراد قلب عاشقدر * محصول بیت * عالم ملکدن عالم ملکوته دك ججانی قالدیرلر هر اول کیمه که قلب عاشقه خدمت ایلر یعنی عشاق دنلسته لک قلوبنه رعایت اوزره اوله نک دنیا ججانی وار ایدسه رفع ایدوب وصال جاناتی مبر ایدرلر (طیب عشق مسیحا دست و مشفق لیک چو درد در تو نبیند کرا و اوبکند) طیب عشق اضافتی بیانه مسیحا دم عیسی نفسی یعنی احیای موتی ایلر * محصول بیت * عشق طیبی عیسی نفسی و مشفق اما چونکه سنده درد کورمز کیمه علاج ایلر یعنی درد کر کدر اکاد و اوله درد اولیجه دوا به سعی ضایعدر

(بکند) ایده (معنای اشارتی) بود هشت آباد اولان وادی این وصلتده حافظ آتش عشقه یا یوب نیجه زجت و مشقت چکندی لکن تجلی صفات الهیه دن بر ریج رجان استنمام ایتدی و انوار تجلیات ذات خدایه استغراق سلطنته ابرمدی مکر بفضل رجان و کرم فیض یردان اکا وسیله اولوب انی بودولشه دلالت ایده و مقصود جائنه ایصال ایله

صبا بهتیت پیر میفروش آمد که موسم طرب و عیش و ناز و نوش آمد صبا میفروش پیرک مبارک بادینه کلدی که طرب و عیش و ناز و نوش زمانی کلدی (مفردات) (صبا) یاد صبا (یا) للابسه (تهتیت) تبریک یعنی مبارک اولسون دیک (پیر) م (میفروش) شراب صبا نیجی (آمد) کلدی (موسم) زمان (طرب) سرور (عیش) معیشت (ناز) م (نوش) شراب ایچمک (آمد) کلدی (معنای اشارتی) استعذبالله (ان هو الا وحی یوحی) آیت کریمه سی سرفجه وارث محمدی اولان پیر طریقه و عارف بالله اولان می شد حقیقه کشف اسرار حقیقت و بیان ظهور عالم شهادته حکمت و منفعت طریق اوزره و حصول کمال قربت جناب حضرت انجیق یونشده ده اولدیغنه معرفت و تسلیم اسلوبی اوزره فضل و فیض الهیه هاتف غیب پیر میفر و شه عالم ارواحدن عالم شهادته یوقدر منافعی جامع اولان سرفک مبارک اولسون دیوب کلدی و مرده کتور دیکه لذت روحانیه سرور و غذای روح اولان انوار حقله معیشت و حضور باریده ناز و نیاز و شراب عشق الهیه نوش ایتکله مستغرق انوار جمال الله اولیق زمانی کلدی

هوا مسیح نفس کشت و خاک ناهه کشای درخت سبز اولدی مرغ درخوش آمد هوا مسیح نفس اولدی و خاک ناهه کشای اولدی درخت سبز اولدی مرغ درخوشه کلدی (مفردات) (هوا) م (مسیح نفس) عیسی نفسا و (کشت) اولدی (خاک) طبراق (ناهه کشای) کوبک مسکی آجیجی (درخت) آناج (سبز) بشل (شد) اولدی (مرغ) قوش (در) فی (خروش) فریاد (آمد) کلدی (معنای اشارتی) هوا و نفحات و روایح مسکیه رجایه مسیح نفس اولوب دماغ جانیه حیات بخش اولدی و خاک اولان اجزای وجود انسان انواع شکوفه لطیفه کرامته ناهه کشای اولدی و درخت ذات انسان شجره موسی علیه السلام کی احاطه انوار ذات الهیه الیه سبز فرج بخش اولدی و مرغ روح آرزوی مشاهده جمال الله الیه خروش و فریاد کلدی

باد بهار لاله تنورنی آتجیلین قزدردی که غنچه عرقه غرق اولدی و کل جوشه کلدی (مفردات) (تنور) م (لاله) م (چنان) آتجیلین (برفروخت) قزدردی (غنچه) م (غرق) م (غرق) م (کشت) اولدی (کل) م (یا) للملابسه (جوش) قابیق و آتجانی (آمد) کلدی (معنای اشارتی) باد بهار کی حیات بخش اولان نظر و همت اهل الله داغ عشقه و آرزو و شوق الیه لاله کی جگری خون اولمش طالبین و مختصینک

استعداد الیه کوره انجیلین قزدردی و حرارت بخش ایلدیکه سعی و غیبتی برکانه هنوز غنچه کی مستعد اولان طالبک علوم موهوبه و اذواق روحانیه شبنم قلبی احاطه ایلدی و استعدادی کامل اولوب کل کی کشاد اولان عارف بالله کلدی ن بنایع حکمت جوش ایدوب لسانی اوزره ظاهر اولدی و نیجه نامستعدی اهدا ایلدی

یکوش هوش شو ازمن و بهشرت کوش که این سخن سحر از هانغم یکوش آمد بندن کوش هوشله استماع ایله و عشرته چالش که یوسوز سحر وقتی هاتفدن بنم کوشه کلدی (مفردات) (یا) للملابسه (کوش) قولاق (هوش) عقل (شنو) ایش (از) من (مز) بن (یا) للملابسه (عشرت) م (کوش) چالش (این) بو (سخن) سوز (سحر) وقت سحر (از) من (هاتف) طرف غیبدن آوازوندا ایلدییی (میم) ضمیر (یا) للملابسه (کوش) قولاق (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای سالك یو کلمات حکیمه و اسرار غیبیه ری بندن استماع ایله یو تحصیل و عمل عالنده ریاضات و مجاهدات و عشق و محبت ایله کسب معرفه الله و عشرت و انسابت خدایه سعی ایله یوسوز سحر وقتی هاتف غیبدن بنم کوشه کلدی و الهام ربانیه معلوم اولدی انکاره مبالغه یوقدر

زمرغ صبح ندانم که سوسن آزاد چه کوش کرد که باده زبان خوش آمد بیلر که صبح مرغ شدن آزاد سوسن نه استماع ایلدیکه اون دبل الیه ساکت کلدی (مفردات) (ز) من (مرغ صبح) بلبل (ندانم که سوسن) م (آزاد) م (چه) نه (کوش) استماع (کرد که) ایلدیکه (یا) مسع (ده) اون (زبان) دبل (خوش) ساکت (آمد) کلدی (معنای اشارتی) بلای عشقه عدم تحملدن فریاد و فغان ایله مقام تلونده اولان عاشق سحر خیز ک اظهار حال و افشای اسرار ایتونده بیلزم سوسن کی علاقه ماسوی اللهدن منقطع و آزاد اولوب مقام تمکینه انس حقله اطمشان بولان عارف بالله عاشق بی تمکینک نقصان حالتدن نه استماع ایلدیکه اون دبل الیه معارف الهیه دن سو بلکه قادرا یکن (من عرف الله کل اسانه) سرفجه ساکت کلدی و پروانه کی جانی آتش عشقه یاقوب قطعه ساکندودن آواز کلدی و شیدا بلبل کی کشف اسرار ایلدی

چه جای صحبت ناخمر مست مجلس انس سر پاله بیوشان که خرقه پوش آمد انس مجلسی ناخمر مک نه صحبتی بریدر دکلر پیه الیه نک باشنی اورت که خرقه پوش کلدی (مفردات) (چه) نه (جای) محل (صحبت) م (ناخمر) م (است) در (مجلس انس) م (سر) باش (پیه الیه) قدح (بیوشان) اورت (خرقه پوش) خرقه بورونجی (آمد) کلدی (معنای اشارتی) حرم قدس الهیه عارف بالله کلدی حضرت الهیک اسرار لدینه سنه واصل اولدیغی مقام انس و قرب ناخمر مک صحبتی بری دکلر چونکه اسرار الله مطلع اولدک سو یله عشق و محبت نشسته سی اولان اسرار دینی ستر الیه که خرقه پوش کلدی و مجلسه عجب ایشرت الیه محبوب عوام

(یکوش هوش نیوش ازمن و بهشرت کوش که این سخن سحر از هانغم یکوش آمد) یکوش هوش اضافتی لامیه در مجازا نیوش نونک کسر یله دکلر دیکدر فعل امر مفرد مخاطبدر ایش معنایه و او حرف عطف بعشرت با حرف صله کوشه متعلق که حرف تعلیل این سخن یعنی بعشرت کوش سوزنی سحر یعنی وقت سحر ده هاتف غیبدن آوازی کلنده دیرلر میم مکلم معنی جهشدن کوشه مقید در یکوشم تقدیرنده با حرف صله محصول بیت * بدن عقل قولا غیله دکلر و عشرته سعی ایله زیر یوسوز سحر وقتنده هاتفدن قولا غیله کلدی یعنی عشرته سعی ایله دیو هاتف سوبادی (زمرغ صبح ندانم که سوسن آزاد چه کوش کرد که باده زبان خوش آمد) مرغ صبح اضافتی لامیه در مراد بلبلر اگر چه سحر زده اورت هر مرغ شامدر کوش کرد ایشندی و دکلدی دیکدر که حرف بیان باادات مصاحبت ده زبان اون دبل خورش ایشم * محصول بیت * بلبلدن بیلزم سوسن آزادانه ایشند بکه اون دبل الیه خوش کلدی یعنی اون قات دله مالک ایکن سکوت ایدوب طمخدی بوند سو سندن مراد نیاتیدر چیچکی دکل (چه جای صحبت ناخمر مست مجلس انس * سر پاله بیوشان که خرقه پوش آمد) جای صحبت ناخمر اضافتی لامیه در سر پاله دکلر در که حرف تعابیل خرقه پوش وصف ترکیبی مراد صوفیه در * محصول بیت * ناخمر مک نه صحبتی بریدر مجلس انس یعنی بری دکل حاصلی مجلس انس ناخمر اولان کیمسه نک صحبتگاهی دکل پس ایلدی پیه الیه اوستنی اورت که مرابی خرقه پوش کلدی تا که سر مرز مضاع اولوب بزی عالمه داستان ایسون

(وله ایضا) (صبا بهتیت پیر میفروش آمد که موسم طرب و عیش و ناز و نوش آمد) بهض نسخه ده عیش و ناز برینه باک نای دو شمش تهتیت تقبل باندن مصدر در مبارک باده معنایه پیر اضافتی مصدر مک مفعولنه اضافتیدر و پیرک میفر و شه بیانیه که حرف بیان تهتیتدر * محصول بیت * صبا پیر میفروش مبارک باده کلدیکه شادان و عیش و ناز و نوش زمانی کلدی دیو یعنی بهار ایابی کلدی دیو مبارک باده کلدی (هوا مسیح نفس کشت و خاک ناهه کشای * درخت سبز شد و مرغ درخوش آمد) ایکی و او یله حرف عطفدر * محصول بیت * هوا مسیح نفس اولدی یعنی احباب نیات ایلدی خاک ده ناهه کشای اولدی یعنی انواع ریاحین و اظهار ازهار ایلدی ناهه کشالقدن مراد کوزل فوقول و بر مکدر انا چلرده یشار دی بلبله سائر طیور له خروشه و فریاد و فغانه کلدی حاصلی تمام عالم بهار اولدی دیکدر فصل بهاری تو صیفدر (تنور لاله چان برفروخت باد بهار * که غنچه غرق عرق کشت و کل بجوش آمد) تنور لاله اضافتی بیانیه در نون ضرورت وزن ایچون مخفف او قونور بر حرف تأکید فروخت اصلی افروخت ایدی همین ضرورت وزن ایچون حذف اولندی لازمه متعدی پیشده مشترکدر بونده متعدیدر تنور مقدم مفعول صریحی و باد بهار فاعلی که حرف بیان برفروخت غرق عرق اضافتی مصدر مک مفعولنه اضافتیدر * محصول بیت * لاله تنور بی آتجیلین قزدردی باد بهار که غنچه پرده سندن چقندی و آچلوب قزدردی یعنی عالم کل و کائنات اولدی شمد یکی زمانز کی

(ز فکر تفرقه باز آئی ناشوی مجموع * بحکم آن که چرخ اهرمن سرش آمد -) ذکر تفرقه اضافتی بیایه در تفرقه مصدر در

۶۵۰

طریقت و نایم امرار شریعت کلدی حضرت مولانا قدس سره گفت
هر کر اسرار دین آموختند * مهر کردندش دهانش دوختند *

ز فکر تفرقه باز آئی ناشوی مجموع * بحکم آنکه چرخ اهرمن سرش آمد *
پراکنده و جدا قی فکر کردن فارغ اول تا مجموع اوله سن اول سبیل که چو نیکه
دیو کیتی ملک کلدی (مفردات) (ز) من (فکر) م (تفرقه) آری باق (باز) کبرو
(آی) کل (نا) حتی (شوی) اوله سن (مجموع) م (بحکم آنکه) اول سبیل که
(چو) چونکه (شد) کیتی (اهرم) شیطار (سروش) ملک (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) ماضیه بکن معاصیر و تفرقه ابراهیمه جگ احوال پریشانلر
وانلرک خوف لری فکر کردن و یکمیش کاهی آکوب آغماق اندیشه سندن و مستقبله
کله جگ پریشانلق و خوف عذاب و عقاب ایل اولان جدانقدن دخی فکرواندیشه
ایلدن فارغ اول ماضی و مستقبلی ترک ایلوب اولدیغک حالی مرافق و محافظ
اولوب رحمت واسعه حضرت المهی ملاحظه ایل بر آن توجه الی اللهدن و حضور
باریده اولان لذات روحانیاتدن و انبیت جناب حقندن بر نفس قلبکی جدا ایتمک
و محجوب اولمغه سعی ایلده سن ناجیه قنب تحصیل ایلده سن اول سبیل که چونکه
بو حضور دائمیه (قداسم شیطانی) حدیث شریعی سر بجه تصرف شیطانیه کیتی
واللهامات ملک ملهمه انک بر یسه کلدی زیر اجمیع قلب کرم خدا ایل
واعانه ملک ایلده در

بگویم سخن خوش یار باده ناب * که زاهدان بر مارت و می فروش آمد *
سکا بر اطفاف سوز و سوزیدیم صافی شراب کتور که زاهد بزم قنیزدن کندی و می فروش
کلدی (مفردات) (بگویم) سوزیدیم (ت) سکا (سخنی) سوز (خوش) اطفاف
(یار) کتور (باده) شراب (ناب) صافی (زاهد) م (از) من (بر) عند (ما)
(رفت) کیتی (می فروش) شراب صافیجی (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
ای سالک صادق بوجیه قلب حصوله و انسبت و توجه دائمی جناب حق
سبب اوله جق سکا بر اطفاف سوز سوزیدیم قبول ایلده ماسوی الهی قنیزدن کلیا اخراج
و ذوق روحانیت بخش ایلدی غل و غشیدن و ریا و وسوسه دن آری و خلص شراب
عشق الهی بی کتور و بلا خوف و اجتناب نوش ایلده زاهد خشت درد عشقه عدم
تحمیلدن بزم یا نمدن کیتی و بر قوری دعوا ایلده مدعی و می فروش کلدی لکن
کورات بشر به دن خلاص اولدی

ز خاتمه میخانه می رود حافظ * مکرز مستی زهدر باده و ش آمد *
حافظ خاتمه میخانه کیدر و ایلده اولان زهد مستلکندن هوش کلدی
(مفردات) (ز) من (خاتمه) تکیه و معبدخانه (باللایه) (میخانه) م (می رود)
کیدر (حافظ) م (مکر) وار ایلده (ز) من (مستی) یا مصدریه (زهد) م
(ریا) م (باللایه) (هوش) عقل (آمد) کلدی (معنای اشارتی) (الحزم)

سوره

(ارازاری برآمد یاد نوروزی دمید * وجه می میخوام و مطرب که میگوید رسید) ارازاری اضافتی بیایه آزارالف ضرورت
وزن ایچوندر ایلده آرا ایدی بونا بیجه مارت دید کاری آیدر که نو و سلفاتی بویک اون بر بی کوشده اولور آخرنده
یا حرف نیتند و نوروزی یا سیده بوله در
دمید بونده اسدی دیکدر بعضی نسخده
وزید و اقدرد بند بومعایه وجه دن بونده
خرج مراد در شراب بها دیکدر و او
حرف عطف و مطرب میبه معطوفدر که
حرف را بط صفت میگوید ک فاعلی
مطربه راجع ضمیر در رسید مقول مطرب
محصول بیت * مارت ماهنگ بلودی
فالقیدی یعنی پیدا اولدی و نوروزی
اسدی یعنی اول بهار ایشدی باده
و مطرب خرجنی استرم انجیلین مطرب
که وجه می ایشدی دیه مطرب میبه
معطوف اولمغه معنی بوله اولور اما وجهه
معطوف اولمغه بوله اولور که وجه می
استرم دخی مطرب استرم میگوید رسید دن
مراد حسن طلبه در حافظ آزاری ذال ایل
باز نلر اولادن غافل ایش (شاهدان
رجلوه و من شرمسار کیده ام * ای فلک این
شرمساری تابکی خواهم کشید) شرمسار
سار بونک کبی برده مبالغه افاده ایلدر
رخسار کبی اوتا نچی دیکدر کیده به
اضافتی لایه در تقدیری شرمساری
تمی شدن کیده ام در ناله های غایت
ایچوندر * محصول بیت * محبوب لر جلوه ده
بن ایلده یوش کیدندن اوتا نچیم یعنی
خرجه اولدی بقصدن اوتا نورم ز را فقر
و ادلاسه ایلره تقرب ممکن دکل پس ای
فلک بو اوتا نچی نیجه دیکد چکی سرم
بویندنده حسن طلب ملو ظدر
(فقط جودست آب روی خود نمی باید
فروخت * باده و کل از بهای خرقه می باید
خرید) فقط جود اضافتی لایه در
فقط قنقدرد سخاو کرم قنقدرد دیکد
اولور * محصول بیت * سخا و کرم
قنقدرد یعنی دباده کرم و سخنی
کیده یوقدر که رقه طه و یار غزل و یار
قصیده سوزا بوب صله و جاز سن امید
ایله سن پس ایلدی اولور اولان نادانه

۶۵۱

سوء الظن (خبری حکمجه خلق بکا حسن ظن ایتسولر دیو ربا و سعه و مشار
بالشائق و شهرت شایعه ایلده نفسی ورطه هلاک دوشوره جگ تکیه و مسجد و مدرسه
کی خاتمه ایلدن حافظ کندی و ربا دن و آفت شهرتدن حفظ وضبط و تدارک
ایچون سوء ظن محلی اولان میخانه به کیدر وار ایلده عون بار بیلده ربا ایل اولان زهد
سر خوشلغندن آگاه اولوب عقلی باشد کلدی * وله ایضا *

ارآذری برآمد یاد نوروزی دمید * وجه می میخوام و مطرب که میگوید رسید *
آزاری اولان بولت ظهر اولدی و نوروزی اولان بل اسدی شراب و مطرب خرجانی
استرم کیم ایشدی در (مفردات) (ار) بولت (آزار) مارت آبی (یا) نسبه (بر)
بوقاری (آمد) کلدی (باد) بل (نوروز) م (یا) نسبه (وزید) اسدی (وجه)
خرجاق (می) شراب (میخوام) استرم (مطرب) م (که) کیم (میگوید) در
(رسید) ایشدی (معنای اشارتی) ارازاری کبی منوالی و متراکم قلب ضعیف
اوزره غین و قبض و استار کیش ایدی بحمد الله یاد نوروزی کبی طراوت و نشو
ونما و برنجی توفیق ربانی و تجلیات سبحانی روزکاری اسوب انکشاف و انفتاح
لما صل اولدی خلق عظیم محمدی ایلده رؤف و رحیم اولان اولیاء اللهدن شراب
عشق الهی و نظر مرشد حقیقی بی اخلاص و جهمی اوزره تراید وثابت اولمغه همت
و مدد و عون و عنایت استرم عیسا قننی پیر بن ضامن دیر و قننسی یوزندن
فتح باب اولور

ز شاهدان در جلوه و من شرمسار کیده ام * ای فلک این شرمساری تابکی خواهم کشید *
محبوب لر جلوه ده در بن کیده نك اودنده و حیاسنده ام ای فلک بو خجالتی قنانه دك
چکیم کرک (مفردات) (شاهدان) محبوب لر (در) فی (جلوه) صدائوب ناز ایتد
(من) بن (شرمسار) اوط و حیا (کیده) م (م) بن (ای فلک) م (این) بو
(شرمساری) و طامق (تابکی) قنانه دك (خواهم) استرم (کشید) چکیم
(معنای اشارتی) پیران طریقت و عارفان حقیقت اولان محبوب خدای خلق
مجدیده اولد قننچون شفقت خلق الله ایلده ب دایم زلر جلوه و اطفاف و کرم و حسن
همت اوزر بنده در لکن بن سرمایه سعادت اولان عمل و عبادتده و عشق و محبتده
و مردان خدایه خدمتده قصورم اولدی نیچون شرمسارم ای فلک اعظم و اسرار
ملکوت صاحبی ریم بو خجالتی قنانه دك چکیم کرک مکر سنک کرمک اوله

(فقط جودست آب روی خود نمی باید فروخت * باده و کل از بهای خرقه می باید خرید)
سخن قنقدرد کندی بوزم صوبن صامق اولان شراب و کلی خرقه بهاسندن صاتون
المق کرک (مفردات) (فقط) قنق (جود) کرم و سخا (است) در (آب روی)
بوز صوبی (خود) کندی (نمی باید) کرک (فروخت) صامق (باده و کل) م (از)
من (بها) م (خرقه) م (می باید) کرک (خرید) المق (معنای اشارتی) در ریاضات
و مجاهدات و اعمال صالحات ایلده کندی کندومه جود و سخا فقط طی وارد بوش

شر سوزیلوب کندی یوزم صوبنی صامق کرک یعنی آبتنه شرمسار بلیه سن و اعتبار ایلده عرضکی تلف ایلدکدر پس ایلدی
باده و کلی خرقه بهاسندن صاتون آتی کرک یعنی خرقه بی صاتوب انک بها سبیل کل و مل المق کرک

(غالباً خواهد کشود از دولتم کاری که دوش * من همی کردم دعا و صبح صادق مید مید) غالباً بونک کبی بر زده کانه
معنا شده در کاری با حرف وحدت که حرف تعلیل دوش مصرع ثانی به مرهوندر صبح صادق اضافتی بیایه در

۶۵۲

مید مید بلورردی یعنی طلوع ایدردی

برینه کند و یوزم صومین دو کک اول استعید بالله (ومن یتق الله یجعل له مخرجاً و رزقه
من حیث یشاء) آیت کریمه سی سر نیجه شراب عشق و جنت و جالی (ولباس
التقوی ذلک خیر) آیت جلیله سی حکمجه خرقه وجودی برضاه الله بولنه صرف ابله
مشرقی اولان حضرت اللهدن صاتون التی کرک

(غالباً خواهد کشود از دولتم کاری که دوش * من همی کردم دعا و صبح صادق مید مید)

اکثر ظن دولتیدن بکار ایش قبح او لیسردر زرادون کیجه بی دایم دعا ایدردم
صبح صادق ظاهر اولوردی (مفردات) (غالباً) اکثر یا (خواهد) استر (کشود)
اجتی (از) من (دولت) م (مبه) ضمیر (کاری) بر ایش (که) زیرا (دوش)
دون کیجه (من) بن (همی) دغم (کردم) ایدردم (دعا) م (صبح صادق) م
(می مید) ظاهر اولوردی و آغارردی (معنای اشارتی) حضرت الله بنم
حسن ظن غالب بود که دولت عظمای ابدی اولان انوار معرفه الله و علوم اسرار
ادنیه حضرت اللهدن (اذا دخل الثور فی القلب انفتح و انفسح) حدیث شریفی
سر نیجه قلیده بر انفتاح و انفساح ایشی اولیسردر زرادون کیجه بی دایم دعا و توجه
ایدردم قلیده انوار تجلیات الهیدن بر صبح صادق نمایان و بر سطوه نور خدا
رخشسان اولوردی

* بالی و صد هزاران خنده آمد کل بیاغ * از کریمی کویا در کوشه بویی شنید *

بر لب ابله و یوز بک خنده ابله کل باغه کلدی کویا بر کوشه بر کریم بر کرم رایحه سنی
ایشندی (مفردات) (با) مع (لب) دوداق (با) وحدتی (صد) یوز (هزار)
بیک (خنده) کولک (آمد) کلدی (از) من (کریم) م (با) وحدتی (کویا) کانه
(در) فی (کوشه) بوجاق (همزه) وحدتی (بوی) رایحه (با) وحدتی
(شنید) ایشندی (معنای اشارتی) سطوت و غلبه سلطان عشقه خانه تجلی اولان
قلیده وجد و دهشت و هیمن ظهور یله قلبک حقه انزعاجی و ذوق و دهشتدن
عقل و صبر مغلوب او بقلبک عدم تحملدن وجود ظاهر بدگاه صعق و کاه غشی
و کاه اضطراب و کاه خنده پیدا اولق سبیل کویا عاشق صادق بر کوشه بر کریم
بر کرم و صلات رایحه سنی ایشندی بر لب ابله و یوز بک خنده ابله بر باغ معرفه و صد
گونه جنون ابله روضه حیرته کلدی

* خرقه کرچاک شد در عالم رندی چه باک * جامه در نیک نامی نیمی باید در بد *

زندلک عالنده اگر بر خرقه چاک اولد یسه نه خوف نیکنا مقلده دخی بر جامه بر تمق
کرک (مفردات) (خرقه) م (کر) اگر (چاک) بر تمق (شد) اولد یسه (در) فی (عالم)
م (رند) عیار (یا) مصدریه (چه) نه (باک) خوف (جامه) لباس (همزه)
وحدتی (در) فی (نیک) ابو (نام) آد (یا) مصدریه (نیر) دخی (می باید) کرک
(در بد) بر تمق (معنای اشارتی) غلبه عشقه زندلک عالنده و عشق مجازی
مرتب شده مجنون کبی و زلیخا کبی جامه وجودی چاک ایدوب جلال محبوبیدن غیر بدن

نخبرید

* محصول بیت * کانه بکادولت جانبندن
برایش آجلیسردر زیر دون کیجه بن
دعا ایدردم و صبح صادق طلوع ایدردی
یعنی یوز علامته موجود که دولتدن
بکار بر قبح باب اولیسردر زیرا یوز مانده
اولان دعال مستجاب اولیجیدر تنکیم
سابقا بیان اولدی ابدی جائزدر که بونده
دولته بر مصاف تقدیر ایدر رز یعنی
از صاحب دولت دیک اوله (بالی و صد
هزاران خنده آمد کل بیاغ * از کریمی
کویا در کوشه بویی شنید) ابله کلدی
لی با حرف وحدت کریمی با حرف وحدت
کویا کانه معنا شده در کوشه با حرف
وحدت و همزه حرف توسل یوزی با حرف
وحدت و بابتکیر شنید بونده بویید مقامده
واقعدر یعنی حاشه شامه ده استعمال
ایلیش مجازاً زیرا کلی قواغه تشبیه ابلک
مشهور در * محصول بیت * بر دودا غله
و یوز بیک خنده ابله کل باغه کلدی بدن
مراد کتارددر و خنده دن مراد آجلیسردر
یعنی کوله کوله باغه کلدی کانه بر کوشه ده
بر کریمدن کرم فوقوسن ایشندی یعنی
کوله کوله کلدی بر کریمدن بوی کرم
امید ایدوب کیدر بوده حسن طلب
قبیلنددر (دامنی در چاک شد در عالم رندی
چه باک * جامه در نیک نامی نیمی باید در بد)
دامنی با حرف وحدت عالم رندی اضافتی
بیایه در جامه با حرف وحدت نیکنام
وصف ترکیبی اقسامنددر ابو آدل معنا شده
و با حرف مصدر در نیز دخی دیکدر در بد
بونده در بدن معنا شده * محصول بیت *
زندلک عالنده براتک چاک اولد یسه غم دکل
دامندن مراد اباسدر ذکر جزو اراده
کلدی مجاز مرسل طریقه یعنی بر زمان
عمر زندلکده کجوب برایکی قفنان پاره اندیسه
آد ایلکنده یعنی عاشقده ده بر زمان
عمر کجوب بر قفنان پاره ابلک

۶۵۳

نخبرید و تغریب ابله عربیان اولد یسه نه قور قیکه عافت عاشقی معشوقه واصل قلیجیدر
با خصوص راه عشق حقیقده دخی نائل سعادت ابدیه و سیادت سرمد به اولان
حضرت اللهک عاشقی و محبتی ادینی طافق نیک ناملقنده (فلما تجلی ربه للعبید جمعه
دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی سر نیجه ظهورات تجلیات خرا ابله جائه
وجودی بر توب پاره پاره ابلک کرک و همیج خوف یوقدر

* آن اطائف کرب اهل تومن که تم که گفت * وین تظاول کز سر زلف تومن دیدم که دیدم *

اول اطائفی که سنک قرمز لیکدن بن دیدم کیم بدی و یوظلی که سنک زلفک
اوجندن بن کوردم کیم کوردی (مفردات) (آن) اول (اطائف) م (از) من
(لب) دوداق (لعل) معروف قرمز طاش (تو) سن (من) بن (گفت) دیدم
(که) کیم (گفت) بدی (این) بو (تظاول) ظلم (از) من (سر) اوج (زلف)
م (تو) م (من) بن (دیدم) کوردم (که دید) کیم کوردی (معنای اشارتی)
یارب اول لطائف معنویه و اسرار اندیده که سنک قبض والهنا مکدن بن کوردم
بونک کبی احسانی عجب دخی کیم کوردی و سنک تجلیات صفاتی که انوار عشق ذاتیه که
ایر مکک اوجندن و واصل اولق امید یله راه عشه کده درد و بلاد بن کوردی کیم

* تبر عاشق کش ندانم بر دل حافظ که زد * این قدر یلیم که از شعر ترش خون میچکید *

یلیم عاشق هلاک ایدیمی تبر حافظ کولک کیم آوردی بوقدر کوردم که آنک
تازه و لطیف شرندن فان طاملم (مفردات) (تبر) اوق (عاشق کش) عاشق
اولد بر یچی (ندانم) یلیم (بر) علی (دل) کولک (حافظ) م (که) کیم (زد)
آوردی (این) و (قدر) مقدار (یلیم) کوردم (از) من (شعر) م (تر) تازه
و لطیف (ش) ضمیر (خون) فان (میچکید) طاملم (معنای اشارتی) (اقلونی
اقلونی یائقه * ان فی قتل حیات فی حیات) سر نیجه یلیم بو عاشقه موتنی طلب
ایند بر یچی غلبه شوق ابله حاصل اولان قلق و اضطراب تبر حافظ قلبی اوزره
کیم آوردی بوقدر کوردم و یاورم که آنک لسان غیب ابله و واردات الهیه ابله
ظهور ایدن شعر کزینی تأثیردن کوزلردن چکر فانی طاملم بر یو تأثیر انجیق آثار رجه
اللهندن و توانی ظهورات انوار تجلیاتنددر

* فضل سلطان کریم در حال مظلومان عشق * کوشه کبرار از آسایش طبع باید برید *

سلطانک عدل اگر عشق مظلوملرینک حاتی صوریه عاشقه لر راحت و حضوردن
امید قطع ایتک کرک (مفردات) (فضل) عدل (سلطان) م (کر) اگر (نیر)
صوریه (حال) م (مظلومان عشق) م (کوشه کبران) بوجاق طو نیجه
(را) ادات مفعول (ز) من (آسایش) راحت (طبع) م (باید) کرک (برید)
قطع ایتک (معنای اشارتی) (بادیاضی علی اولیائی و توسعی و رفاهی علی اعدائی)
خبری سر نیجه پادشاه حقیقی اولان حضرت اللهک عدلی مقتضای مغلوب عشق

ل

۱۶۱

(آن لطافت کز لب لعل تومن که تم که گفت * و آن تظاول کز سر زلف تومن
دیدم که دید) تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول تظاول
مصدر در اوزونلق معنا شده اما اکثرال
اوزونلقده مستملدر * محصول بیت *
اول اطافتی که سنک لب اهل کدن بن
سویلدم کیم سویلدی و اول ظلی که
سنک سر زلفکدن بن کوردم کیم کوردی
(تبر عاشق کش ندانم بر دل حافظ که زد *
این قدر دانم که از شعر ترش خون
میچکید) تبر عاشق کش اضافتی بیایه در
عاشق کش وصف ترکیدر عاشق
اولد بر یچی بر حرف صله که اسدر کیم
معنا شده شعر ترش اضافتی بیایه
ولا میسه در میچکید فعل حکایت حال
ماضی اما بونده ماضی کنشی مراد در
طبله دی دیکدر * محصول بیت *
تبر عاشق کش یعنی عاشق اولد بر یچی اوق
حافظک یورکنه کیم آوردی اما بوقدر
بیاورم که تر و تازه شرندن فان طاملم
خواجه شعرنی کمال اطافله وصف بیلدی
(عدل سلطان کریم در حال مظلومان
عشق * کوشه کبرار از آسایش طبع
باید برید) عدل سلطان اضافتی لامیه در
حال مظلومان عشق اضافتی لامیه در
کوشه کبران الف و نونه جمع اولدی
ذوی العقوله صفت اولد یعنی چون تقدیری
عشاق کوشه کبراندر آسایش اسم
مصدر در آسایدندن دیکلکش معنا شده
برید بونده بر بدن معنا شده در * محصول
بیت * پادشاهک عدلی عشق مظلوملرینک
حالی صور مزسه یعنی پادشاه عدالت
ایدوب حالربنی پرسش ایلز سه کوشه
کبر عاشقه لر لازم و واجبدر آسایش
و حضور دن طبعی کیمک (و له ایضا)

و بوی افراسیاب سلطنت که قصدی وارد دیو غزالد بیاورد و بوی را نون لکن اوزرند زنج ایلدی و اوغلی
 اکیخسروی پیران نام برخاک ترچه سینه و بر دیار صکره یوبوب بیکت اولد قندن صکره افراسیاب با صوب باشین کسیدی و برین
 پادشاه اولدی * محصول بیت * خواجه بولمچی تمشیل طریقه ابراد ایلش زیر اسطغان منصور که سلاطین ایلخانیه ک
 برین سیدر آمد نام پراوغلی وزرا وارکان سلطنت اغوا سیه فی کناه قتل ایلدیکه خواجه ک زیاد اجبا سندن ایدی پس
 بونده شاه ترکاندن مراد شاه منصور در که نل هلاکودندر و سیاوشدن قتل ایلدیکی اسد نام اوغلیدر پس ایلدی معنی سلطان
 منصور عدول و جسودر سوزنی دکایوب قبول ایلر اکاشرم اولسون اسد قانندن که فی کناه دو کدی یعنی اول ظلمی که اکا ناحق
 ایلدی بشیمان او اوب اندن اوتا نسون
 (چشم از آینه داران خط و خال کشت
 * ابر از بوسه ربان پرو دوش باد)
 آینه دار وصف ترکیدر آینه طوچی
 دیگدر سابقا ذکر ایلد ککه آینه دار
 و آینه کردن اول کیمه در که آینه بر آینه
 آلوب خاقه صوز پس بونده چشم
 آینه دار لردن اولدی دیگدر مرا
 یعنی کوزمدن کتر بوسه ربان الف
 و نوله جم اولدی ذوی القوله صفت
 اولد یقینون تقدیری عاشقان بوسه
 رباندر بدن بونده سینه مراد در و دوش
 اسوز در اما بونده کردن مراد در
 * محصول بیت * کوزم جانانک خط
 و خالی آینه دار لردن اولدی یعنی کوزم
 آینه سندن کتر لجه سینه سی و کردنی
 بوسه ربان لردن اولسون حاصلی بوس
 و کناری بکا بوسر اولسون دیگدر
 (کرچه از کبر سخن بامن درویش نکفت)
 جان فدای شکرین پسته خاموش باد)
 کبر تکبر معناسنه در فدای شکرین
 اضافتی مصدرک معواسنه اضافتیدر
 یا حرف نسبت و نون حرف تأکید پسته
 خاموش اضافتی پسانه در پسته دن
 بونده جلب فستخی مراد در که دهانی
 اکا تشیه ایلر * محصول بیت * اگرچه
 جانان کبردن بن درویش هیچ سوز
 سوز ایدی جان آنک شکر پسته خاموشنه
 فدا اولسون یعنی بکا عدم انقائندن
 هر کک کلام ایلدی جان آنک پسته
 شکرین کبی خاموش دهانته فدا اولسون
 (ترکس مست نوازش کن مردم دارش *
 خون عاشق بقدر کربخوردنوش باد)
 مصراع اولک اضافتی پسانه در نوازش
 کن وصف ترکیدر نوازش امم مصدر در
 نوازیلندن اوخشیش و کن کیندن امم
 قائل کننده دن مر خدر مردم دارد

انوار ذاتیه سندن و اسرار معنویه سندن متلذذ و مستم اولسون آمین یا معین

کرچه از کبر سخن بامن درویش نکفت * جان فدای شکرین پسته خاموش باد *

اگرچه کبردن بن درویش سوز سوز ایدی جان آنک شکر کبی لایذ خاموش دهانته
 فدا اولسون (مفردات) (کرچه) م (از) م (کبر) م (مختر) سوز (بامن)
 درویش بن درویش (نکفت) سوز ایدی (جان) م (فدا) م (شکرین) شکره
 منسوب (پسته) فستق دهان دایره استاره فلجشدر (خاموش) ساکت (ش)
 ضمیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) (این التراب و این رب الارباب) کلامی
 سر نیجه کرچه حق سبحانه و تعالی کمال استغنا سندن بن درویش و محتاج قولانه بذاته
 کلام و فیض بلا واسطه پیوریدی لکن کرمدن امید می که جم عالم السند
 شکرین لایذ اولان خطاب عزتیه و کلام نفسیه و تجلیات انوار ذاتیه سنده
 فدا اولسون

ترکس مست نوازش کن مردم دارش * خون عاشق بقدر کربخوردنوش باد *

آنک مردم طوچی عشاقه رعایت ایدیچی مست چشمی اگر عاشق فانی قدح ایل
 ایچه آ که نوش اولسون (مفردات) (ترکس) چشم (مست) م (نوازش کن)
 اوخشایچی (مردم دار) آدم طوچی (ش) ضمیر (خون) فان (عاشق) م
 (با) لایله (قدح) م (کر) اگر (بخورد) ایچه (نوش) عسل (ش)
 ضمیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) اول غنی بالذات والصفات اولان حضرت
 الهک کرمدن و اطاعتدن عاشق قوالر بنه نظر عنایتی عاشقاری اوخشایچی وجیع
 مرادل بند ایشدر بیدر و اعداسنه قهر ایل نظری اعداسنی دخی ایل و شدیدا اولان
 اخذ ایل اخذ ایل بیدر اسکر عاشق صورت قهرده انواع بلاله گرفتار ایدوب
 فانی دخی دو کرسه اول دخی ندین لطفدر که عاشق لذت روحانیه سی و اتصال
 و قرینتی زیاده اولسق ایچو ندر و معدن وجود لنده اولان خرائ اسرار ظهوره
 کلک ایچوند

به لای: تو مشهور جهان شد حافظ * حلقه بندی زلف تودر کوشش باد *

سنگ غلامک اولق سبیل حافظ جهانک مشهوری اولدی سنگ زلفک قولانی
 حلقه سی آنک قولانده اولسون (مفردات) (با) سبیل (غلام) م (نو) سن
 (مشهور) م (جهان) م (شد) اولدی (حافظ) م (حلقه) م (بندی) قولاق
 (زلف) م (نو) سن (در) فی (کوش) قولاق (ش) ضمیر (باد) اولسون
 (معنای اشارتی) یارب بحمد الله سنگ بند و بخاک و عاشق سرگردانک اولق
 سبیل حافظ جهانک مشهوری اولدی (بیت الله الذین آمنوا بالاقول الثابت الخ)
 آیت کریمه سی سر نیجه سنگ صفات جلیله اولان ایمان حقیق قولانی حلقه سی
 آنک قولانده کر مکاه ابد الابد ثابت اولسون

وله ایضا *

بکوی *

وصف ترکیدر دار بندن مردم دار مردم طوچی یعنی رعایت ایدیچی دلدار کبی کوکل رعایت ایدیچی معناسنه بونده
 مردم دار ایهام طریقه واقع اولش زیر کوز صاحب مردم * محصول بیت * اول جانانک نوازش ایدیچی مردم دار
 چشم مستی یعنی عشاقی اوخشایوب رعایت ایدیچی ترکس مستی عاشق فانی قدح ایچر سه اکا نوش اولسون یعنی سکر
 و عدل اولسون حاصلی اکا حلال اولسون دیگدر عاشقاری رعایت ایلد یکچون اکا قاناری نوش جان اولسون معناسنه
 (بغلامی تو مشهور جهان شد حافظ * حلقه بندی زلف تودر کوشش باد) بغلامی تو یا حرف سبب مشهوره معنای

و اضافت لامیه مشهور جهان اضافتیه لامیه در و شدک مقدم خبری و حافظ اسمی حلقه بندی زلف تو اضافتی لامیه ر ذر
 معلوم اوله که عجمک دایندندر قوللر سنگ قولاقر بنه حلقه کچور مک انکچون حلقه بندی دیدی با حرف مصدر در
 * محصول بیت * حافظ سنگ قولک اولق سبیل مشهور جهان اولدی پس ایلدی سنگ زلفکه قول اولق
 حلقه سی قولانده اولسون زلفنه قول اولق حکمی کنایه طریقه در زیر انلرک یعنی عجمک قولاری اکثری
 هندیلر در زیر آق جنسی انلرده آفر
 بهالیدر زلفه خود شعرا هندو اطلاق
 ایلشدر در پس زلفکه قول اولق حلقه سی
 بیور دینی انکچوند حاصلی اول حلقه
 انلرده قول اولق نشا نیدر (وله ایضا)
 (بکوی میکده یارب سحر چه مشغله
 بود * که جوش شاهد ساقی و شمع و مشغله
 بود) بکوی میکده با حرف ظرف و اضافت
 لامیدر یارب عجا معناسنه در مشغله آدم
 آواز بنه و غوغا و قتنه آشوب معناسنه
 کلور که حرف بیان جوش قینا معنک اسمیدر
 شاهد بونده محبوب معناسنه در ساقی
 شاهد معطوف و شمع و مشغله جوشه
 معطوف اولق جائز و شاهد ساقی و اولق
 جائز * محصول بیت * عجا سحر میخانه ده نه غوغا
 وار ایدی که جوش شاهد ساقی و شمع
 و مشغله وار ایدی یعنی خلق آوازی و یونلر
 وار ایدی (حدیث عشق که از حرف
 و صوت مستغنیست * بناله دفونی
 در خروش و غوغا بوند) خروش چو
 قراعه معناسنه اسمدر غوغا آوازه دیولر
 * محصول بیت * عشق سوزی که
 حرف و صوتدن مستغنیدر دفونی
 ناله سیه خروش و غوغا بوند ایدی یعنی
 عشق که کوکل حالیدر و حرف و صوت
 ایلد تعبیر اولنر سحر میخانه ده دفونی
 ناله سیه غوغا و قریاد و فغانده ایدی
 (مباحثی که دران حلقه جنون میرفت *
 وراء مدرسه و قیل و قال مرثله بود)
 مباحثی جمع بحث که مصدر مییدر
 بحث معناسنه و یا حرف تنکیر که حرف
 رابط صفت حلقه جنوندن مراد مجلس
 میخانه در میرفت حکایت حال ماضیدر
 واقع اولوردی دیگدر وراء آرد و اکاری
 معناسنه در * محصول بیت * شول
 میخانه که مجلس میخانه ده واقع اولوردی
 مدرسه دن و قیل و قال مرثله دن اکاری

بکوی میکده یارب سحر چه مشغله بود * که جوش شاهد ساقی و شمع و مشغله بود *

میخانه محله سنده سحر وقتی عجب نه غوغا وار ایدی که محبوبک ظهوری و ساقی و شمع
 و مشغله وار ایدی (مفردات) (با) لایله (کوی) محله (میکده) میخانه (یارب)
 عجب (سحر) م (چه) نه (مشغله) غوغا (بود) وار ایدی (که) زرا (جوش)
 ظهور (شاهد) محبوس (ساقی) م (شمع) م (مشغله) م (بود) وار ایدی
 (معنای اشارتی) بحمد الله وقت سحرده و میخانه کاشات و تعینات اسرار
 توجیددن بر قیاب اولوب اسقاط اضافتیه حق سبحانه و تعالی صور مختلفه ده
 تجلیات متعاقبه ایلد و اسماء و صفات متو عده ایلد ظهور ایلد کده نیجا دیدم که ذات
 حقیدن غیری بر وجود ظاهر بوق ایکن بومشغله و شاهد ساقی و شمع
 و مشغله ظهوری وار ایدی دیک ندر و تعبیری ممکن اولیانی تا و یله و قیل و قاله
 کتور مک ندر

حدیث عشق که از حرف و صوت مستغنیست * بناله دفونی در خروش و اوله بود *

عشق سوزی که حرف و صوتدن مستغنیدر دفونی ناله سیه خروش و اوله ده
 ایدی (مفردات) (حدیث) سوز (عشق) م (از) م (حرف) م (صوت) م
 (مستغنی) م (است) در (با) لایله (ناه) فغان (دف) م (نی) م (در) فی
 (خروش) ناله (ولوله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) و رای عقلده اولان
 حدیث اسرار عشق حرف و صوتدن مستغنیدر اشارتیون کبی قلبی ژنکار
 ماسوا دن باک و منجلی اولان ارباب مکاشفه له ظاهر در حتی دفونی و اصوات
 و تسبیحات هر پرشی اول اسرار خروش و ولوله ایلد پیانده ایدی که استغنی بالله
 (وان من شی الا بسبح بحمده و لکن لا تقههون تسبیحهم) آیت کریمه سی
 سر نیجه اهل مکاشفه نک غیری به مستور در بو اسرار بخشیار اولان عارف
 بالله له مخصوص صدر

دل از کرشمه ساقی بشکر بودولی * ز نام ساعده بخشش اندی کاه بود *

کوکل ساقیک کوشه چشمه نظرندن شکرده ایدی لکن بختک عدم مساعد سندن
 براز حق شکایتی وار ایدی (مفردات) (دل) کوکل (از) م (کرشمه) کوز
 او جیلد باقی (ساقی) م (با) لایله (شکر) م (بود) ایدی (ولی) لکن (ز) م
 (نامساعد) قدر نرسناک (بخت) م (ش) ضمیر (کله) شکری (بود) ایدی
 (معنای اشارتی) کوکل ساقی کوثر اسرار لدنی اولان حضرت الهک (مالاعین
 رأی و لادن سمعت و لا خضر علی قلب بشر) اولان لذت مشاهده جمال الله نعم
 بی همنا سنگ شکرده ایدی لکن وجود بشریت حجابی سبیل بختک عدم
 مساعد سندن نیجی دائمی به مانع واردر دیو بر آرزو شکایتی وار ایدی

قیاس کردم و آن چشم جادوانه * هزار ساحر چون سامریش در کله بود *

اول مست جادوانه چشمی قیاس ایلدم یک سامری کبی ساحرائک شکایتده ایدی

ایلی یعنی مدرسه لده سوزلور و قیل و قال مشغله داخل دکل ایدی (دل از کرشمه ساقی بشکر بودولی * ز نام ساعده بخشش
 اندی کاه بود) کرشمه ناز و شیوه و کوز و قاشقه اشارتدر و ساقی به اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر بشکر یا حرف مصاحبت
 بوده معنای ولی مصراع ثانی به مر هوندر مساعد بونده معاون معناسنه در و یا حرف مصدر بخشنه اضافتی و بختک میمه
 لامیه لردن ایدی یا بونک کبی بر لده تصغیر معناسنه یقین بر معنی افاده ایدر از اچق دیگدر کله کافی عجمک کسرله شکایت
 ایدی یعنی مدرسه لده سوزلور و قیل و قال مشغله داخل دکل ایدی (دل از کرشمه ساقی بشکر بودولی * ز نام ساعده بخشش
 اندی کاه بود) کرشمه ناز و شیوه و کوز و قاشقه اشارتدر و ساقی به اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر بشکر یا حرف مصاحبت
 بوده معنای ولی مصراع ثانی به مر هوندر مساعد بونده معاون معناسنه در و یا حرف مصدر بخشنه اضافتی و بختک میمه
 لامیه لردن ایدی یا بونک کبی بر لده تصغیر معناسنه یقین بر معنی افاده ایدر از اچق دیگدر کله کافی عجمک کسرله شکایت

معناست در * محصول بیت * کوکل ساقینک کرشمه و نازیدن شکرله ایدی یعنی شاکر و راضی ایدی اما طالعینک عدم مساعدت
سندن از اجاق شکایت و ارادیدی یعنی ساقینک نظرندن کوکلم راضی ایدی اما بختک نام و افتادن بنم بر مقدار شکایت و ارادیدی
(قیاس کردم و از چشم شوخ شده باز * هزار ساحر چون سامرش در کلاه بود) قیاس کردن بر سنه بی اورا نقد در
و او حرف حال حرف زائد دین زائد سوبش چندم شوخ شده باز اضافتری بیاید در شنبه باز بودند حیلله باز معناسنه در
و برادر مقدر در تقدیری شنبه باز را

۶۵۸

(مفردات) (قیاس) م (کرم دم) بیدم (آر) اول (چشم) کوز (جادوانه)
جادو به منسوب (مست) م (هزار) بیک (ساحر) م (چون) مثل (سامری)
بر ساحر اسمی (ش) ضمیر (در) فی (کله) شکایت (بود) ایدی (معنای اشارتی)
(ان من الیسان اسخرا) حدیث شریفی سر نبی سر نبی اول غیب انبیه مخزون و مستور
اولان نظر عنایت ربانی بی حد و مجازده شویله مجیز قیاس ایدم که صد هزار
سامری کبی ساحر آت شکایتند ایدی یعنی حق تعالی ک نظری عصمت در مصوم
اولان کیمه نفس و شیطان و وجود بشریه و هوا و سو و اقران اضلال و راه حقندن
اخراج ایدم میوب بر برلینه شکایتند اولمش لردر اول مصوم دخی بر نفس لذات
نجاتیات روحانیه دن جدا اولماشدر

چو گفتش بایم بوسه حوائت کن * بخنده گفت کیت یامن این معالیه بود *

چون اکادیم بکا بکدن بر بوسه و برخنده ایدم ایدی سنک بنه فچان بو معالیه ک
اودای (مفردات) (چو) چونکه (اقتم) بیدم (ش) ضمیر (باب) دوداق ایل
(م) بکا (بوسه) بر بوسه (حوالت) احسان (آن) ایل (بخنده) کولرک (گفت)
دیدم (کیت) فچان سنک (یامن) بنم ایل (این) بو (معالیه) م (بود) اولدی
(معنای اشارتی) بیدم برب بکا فیض و تقاضا دن بلا حجاب بر ذوق روحانیت
بخش ایل اطف ایل بیوردیکه بو بلا حجاب معالیه و مشاهده بنم ایل فچان اولدی
و فچان اولسه کرک که مقبول اولان ایمان بالغیب و آرزو منقطع اولماشدر و عطش
و شوق زیاده اولماشدر

چو زاختم نظر سدر در رهت کدوش * میان ماه ورخ یارمن مقابله بود *

ستاره دن بکا بوده سعد نظری واردر ز را دون کیجه ماه ایل بنم یارمک رخی
اورتا سنده مقابله ایدی (مفردات) (ز) من (آخر) بیدم (مهم) ضمیر (نظر سدر) م
(در) فی (ر) بول (است) در (که) ز را (دوش) دون کیجه (میان) اورته
(ما) ز (رخ) بکاف (یارمن) بنم یارم (مقابله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) بنم
مولام حسن ظنم بود که حضرت علی رضی الله تعالی عنهمک (لا اعدی بآل ام)
کلام شریفی سر نبی طایم و ستارم و اماره ظاهر مقتصاسی راه ساوکه بکا
مشاهده جمال الله سعادت اتری واردر ز را دون کیجه بلکه هر کیجه (نور القمر)
متفاد من الشمس سر نبی در کاه حقه توجه و مناجات و فتنه ماه قمر آفتاب
جمال الله مقابل اولوب نور الهیه ایل قلب منشرح اولوردی

چو دهان بار که درمان در دحافظ داشت * فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود *

بارک دهانی که حافظک در دینه درمان طوتاردی فغان که مروت وقتی نه عجب
تنک حوصله اولدی (مفردات) (دهان) اغز (بار) م (درمان درد) م (حافظ) م
(داشت) طوتدی (فغان) فریاد (وقت مروت) م (چه) نه (تنک) طار (حوصله)
مده (بود) ایدی (معنای اشارتی) خطاب الست ربانی و فیض و نبلی سبجانی حافظک
چو درد دینت *

بولد * نظر سعد واردر یعنی طالعینک طر بقعده سعادت وار ز را دون کیجه ماهله بنم یارمک رخی بیننده مقابله
وار ایدی یعنی آی جاناک یوزی کوشینه مقابل ایدی پس سعاده دلیل ز را ایکی کوکب سعد مقابله ایلده دلیل سعادت در
(دهان بار که درمان در دحافظ داشت * فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود) که حرف را بط صفت
درمان علاج در ده اضافتی مصدر ک معالیه اضافتی قیلنددر و در دک حافظه لامیه که حرف بیان وقت مروت اضافتی
ظرفیت اما ده ایدر حوصله لفته قوش

۶۵۹

در دینک درمان از ایسی ایدی و افغان غریب روحه بو عالم غربتده مروت
و کرم بو ایدیکه تجلی دائمی ایل هر بر نفیده نوازش و سرور بخش ایتک ایدی
نه عجب که قلوب الاحرار بین التجلی والاستاردر

وله ایضا *

چو بک دو جام دی سحر که اتفاق افتاده بود * وزلب ساقی شرابم در مذاق افتاده بود *

دون سحر وقتی بکا بر ایکی قدح اتفاق دوشمندی ساقینک لبندن بنم مذاقه
شراب دوشمش ایدی (مفردات) (یک دو) بر ایکی (جام) قدح (مهم) ضمیر
(دی) دون (سحر) سحر وقتی (اتفاق) م (افتاده) بود (دوشمش) ایدی
(ز) من (لب) دوداق (ساقی) م (شراب) م (مهم) ضمیر (در) فی (مذاق) محز
ذوق (افتاده) بود (دوشمش) ایدی (معنای اشارتی) دون فیض و نبلی الهیه ک
زیاده اولدی سحر وقتی و سهر لیلایله سحر و مجاهده و قلب آگاه ایل مرآت ایلکن
ناکاه و بالاتفاق محض فضل الهی اوله رق بر ایکی قدح شراب عشق الهی و فیض
و نبلی ربانی ظهور ایتش ایدی استبذاله (بجهم و بجهنم) آیت کریمه سی
سر نبی اول ساقی شراب وحدت اولان حق سبحانه و تعالی عنیت معنویه سندن
اولان بنم مذاقه و دماغ جائده اول شراب معنویک لذتی دوشمندی

چو از سر مستی دکر باشاده عهد شباب * رجعتی میخواستم لیکن طلاق افتاده بود *

مستاک اوچندن کبر و جوانلق زمانی شاهدینه بر رجعت ایستدم لیکن طلاق
واقع اولمندی (مفردات) (از) من (سر) اوج (مستی) مستاک (دکر) کبرو (با)
لعلابسه (شاهد) محبوب (عهد) زمان (شباب) کجلاک (رجعت) عدت ایچنده
فائم اولان نکاح دوا من طلب ایتک (با) وحدتیه (میخواستم) دبلم (لیکن طلاق)
م (افتاده) بود (واقع) اولمش ایدی (معنای اشارتی) اول دماغ جائی روشن
و منور فلیچی شراب عشق الهیه لذتی اوچندن هر در لوکا ل کند و ایل حاصل
اولان عروس کبی اطف کجلاک زمانک کبرو به دونوب بتون عمر عشق ایل حق تعالی به
مناجات لذتی اوزره کیجه سنی ایستدم اکن طلاق ثلاثه ایل مطلقه اولان عورت
شرعاً رجعتی ممکن اولدی کبی کچن عمر دخی کبر دوعسی ممکن اولدی

چو نقش می بستم که کیرم کوشه زان چشم مست * طاقت صبر ازخم ابروش طاق افتاده بود *

فکر ایدرم که اول چشمندن بر کوشه طوتم صبرم طاقتی آتک محراب کبی ابروسی
بوکلندن طاق دوشمندی (مفردات) (نقش) م (می بستم) باغلا سدم (کیرم)
طوتم (کوشه) بر کوشه (ز) من (آن) اول (چشم مست) م (طاقت) قدرت
(صبر) م (از) من (خم) بوکلم (ابرو) فاش (ش) ضمیر (طاق) کر (افتاده) بود
دوشمش ایدی (معنای اشارتی) بو ذوقه و جفا ستم نهایت اولیوب کوکلرک
و برک تحمل ایدم میوب خوف ایلد کبری نظر حق ایل حاصل امانت الله الان عشقندن

قورسخته دیر لکه سار حیواناتک معده
سی برینه واقعدر ترکیده حوصله سی
طاردر برل یعنی هیچ فتنه به تحمل دکل
دیکج برده بودند تنک حوصله کمال
مرؤنسز لکدن عبارتدر * محصول بیت *
بارک دهانی که حافظک در دینه درمان
مالک ایدی یعنی انک دردینه آنده درمان
وار ایدی حیف که مروت و احسان
و فتنه نه عجب تنک حوصله ایدی یعنی
حافظک دردینه درمان ایلکه زیاده
مضایقه کوستردی دهانه نسبت تنکک
محلانده واقعدر (وله ایضا) (یک دو جام)
در سحر که اتفاق افتاده بود * وزلب
ساقی شرابم در مذاق افتاده بود
جام می معنی جهندن سحر که معقددر
سحر که معقددر و شراب می می مذاقه
معقددر مذاق اغزده لذت الاجزیه
دیر کتابلر باز بشی اوزره دلدر اما بونک
کبی برلده اغزمراد در * محصول بیت *
بکا سحر و فتنه اتفاق بر ایکی قدح واقع
اولدی دخی ساقی لبندن مذاقه شراب
دوشمش ایدی یعنی ساقینک لبی شوقله
سحر و فتنه باده ایچدم ایدی (از سر
مستی دکر باشاده عهد شباب * رجعتی
میخواستم لیکن طلاق افتاده بود) مستی
یا حرف مصدر در شاهد عهد شباب
اضافتی بیایددر شاهد محبوب عهد
زمان شباب بیکلک رجعت راک قحی
و کسر لفته در اما قحی افخدر دونک
معناسنه و یا حرف تنکیر حرف وحدت
دین وحدت تنکیر معناسنی تشخیص ایلن
امش طلاقندن مضایقه الیه محذوفدر
طسلاق بان و باطلاق ثلاث تقدیرنده
* محصول بیت * مستاک جهندن یعنی
سر خوشاق اوچندن بنه جوانلق زمانی
محبوبنه رجعت ایتک دبلم اما طلاق

بان و باطلاق ثلاث واقع اولمیدی یعنی سر خوشاق ایل جوانلق زمانی مراد ایدم اما بوطلب و بومراد امر
محاذر بر ایلیک قبضه سندن چقان اوقک رجوع عنی دیکل کیدر (نقش میستم که کیرم کوشه زان چشم مست * طاقت
صبر ازخم ابروش طاق افتاده بود) نقش شدن مراد تصور در کوشه یا حرف وحدت زان ادات تعلیلدر طاقت قدرت و قوت
و وسعت معناسنه در طاق تک معناسنه در برفات معناسنه یعنی زبون * محصول بیت * تصور باغلا سدم که اول چشم مستک

فراغت ایلسم دیو فکر ایلدم محمد الله فیض و فضل الهی. تشوب و اراده می سلب ایلد
بنی بی بحال ایدوب بی اختیار امانه الله بولنی نعله بکا طاقت بخش ایدوب بحراب کبی
ظهرم مخنی ایلدی و بنی اول حال اوزره ثابت و برقرار ایلدی

ای معبر مرده فرما که دوشم آفتاب در شکر خواب صبحی هم وثاق افتاده بود

ای معبر بر بشارت بیور زیرا دون کجه آفتاب بکا صباح شرابنک اذید خوابند
هم حجره واقع اولشدی (مفردات) (معبر) دوش تعبیر ایدبیجی (مرده) بشارت
(همزه) وحدتیه (فرما) بیور (که) زیرا (دوش) دون کجه (م) بکا (آفتاب)
کونش (در) فی (شکر خواب) طسائی او یقو (صبحی) صباح ایچیان
شراب (هم) مفارن (وثاق) حجره (افتاده بود) واقع اولشدی (معنای اشارتی)
ای جاسوس القلوب اولوب حال دروندن تعبیر و خبر ایدبیجی پیرم بر بشارت و بر
مسرت بیور که دون کجه وقت صباحه داخل اولدقه شراب عشق الهیه نک
وحضرت الله مناجاتک لذتندن قلبک ما سوی اللهدن رفود ولدت مراقبه
خواننده ایکن حجره قلبده آفتاب معنوی و اتوار ذات الهی بکا منکشف اولشدی
بودنی امانته تحمل آثار بیدر

در مقامات طریقت هر کجا کردیم سیر عاقبت را ناظر بازی فراق افتاده بود

طریقت مقاملرنده هر قنده که سیر ایلدک عاقبت عاشقان ایلد فراق دوشمش ایدی
(مفردات) (در) فی (مقامات) م (طریقت) م (هر کجا) هر قنده (کردیم)
ایلدک (سیر) م (عاقبت) م (را) ادات مفعول (یا) للملابسه (نظر باز) عاشق
(یا) مصدریه (فراق) م (افتاده بود) دوشمش ایدی (معنای اشارتی)
(اشد انبلاء علی الانبیاء الاولیاء ثم الامثل فالامثل) حدیث شریفی سر نبجه اول بی نهایت
اولان عشق حضرت الله و صلت بولنک منازل و مقاماتلنده و هر قندی مرتبه ده
سیر ایلدک ایسه عاقبت ایلد عاشقلق بینه افتراق دوشمش ایدی خاصه عشق بودر که
هر مرتبه ده عاشقه در دو بلاد و علت و ابتلا دن خلاص یو قدر و محبوبک در د
و بلاسی عاشقه ذوق و صفا و اقتیاد در

ساقیا جام دمام ده که در سیر و سلوک هر که عاشق و ش نیامد در فراق افتاده بود

ای ساقی بکا جام دمام و بر که سلوک و سیرنده هر کیم که عاشق کبی کلدی نفاقه
دوشمشدی (مفردات) (ساقیا) م (جام) قدح (دمام) بری بری آردنجه (م)
ضمیر (ده) ویر (که) زیرا (در) فی (سیر و سلوک) م (هر که) هر کیم (عاشق)
م (وش) مثل (نیامد) کلدی (در) فی (نفاق) م (افتاده بود) دوشمش ایدی
(معنای اشارتی) ای ساقی شراب وحدت اولان پیر همت حیات بخشکه بکا قدح
قابکدن لذت شراب دائمی بخش ایلد که اول ذوقله درد و بلایه تحسله مرد کامل
اولم زیرا سلوک و سیرنده و عشق بولنده هر کیم که عاشق صادق کبی بلایه صابر
کلدی اول کیمسه نفاقه دوشمش مدعیلر دندر و کذاب منافقندر

جور و جفا شدن اونوری بر کوشه طوتم
یعنی اختیار ایدم اما صبرم قوتی و وسعتی
انک خم ابرو سندن یکتا یعنی زبون دوشمش
ایدی خم ابروسی میلی بر کوشه اختیار
ایلکه مانع اولدی (ای معبر مرده فرما که
دوشم آفتاب در شکر خواب صبحی
هم وثاق افتاده بود) دوشم معنی
جهتده وثاقه مفید در * محصول بیت *
ای معبر دوشمش تعبیر ایچون رمز ده
بیور ادا ایدیم زیرا دون کجه آفتاب
صبح و قشک طنلو او یقو سنده حجره
داشم واداشتم واقع اولشیدی یعنی
دوشده کونش بینه همخاله اولشیدی
یس بودوش دلالت ایدر که جانانه وصال
واقع اولور ایدی مشتاق ایسته بندن
ادا ایدیم بیکه خیری دوشدر (در مقامات
طریقت هر کجا کردیم سیر * عاقبت را
ناظر بازی فراق افتاده بود) عاقبت
برهبر کارلق نظر بازی محبوب دوستلق
* محصول بیت * طریقت مقاماتلنده
هر یرده که سیر ایلدک ایسه عاقبتله نظر
باز انک افتراقی واقع اولشیدی یعنی
عشقله زهد و تقوی مفرقل در حاصلی
برهبر له محبوب دوستلق بر یرده جمع اولم
(ساقیا جام دمام ده که در سیر طریق *
هر که عاشق و ش نیامد در نفاق
افتاده بود) دمام پیاپی دیمکدر عاشق
وش عاشق کبی یعنی عاشقانه * محصول
بیت * ای ساقی بکا جام پیاپی ویر
یعنی متصل باده و برزیرا سیر و سلوک
طریق عشقه هر کیمه که عاشقانه
کلدی یعنی عاشق اولدی نفاقه دوشمش
حاصلی بر جانانه کوکل و یرمین منافقندر

حافظ آن ساعت که این نظم بریشان مینوشت طائر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود

حافظ اول ساعت که بریشان نظم یازدی آنک فکری قوشی اشتیاق دامنه
دوشمش ایدی (مفردات) (حافظ) م (آن) اول (ساعت) م (این) بو (نظم
بریشان) م (مینوشت) یازدی (طائر فکرش) فکری قوشی (ش) ضمیر (بدام)
طوزغه (اشتیاق) م (افتاده بود) م (معنای اشارتی) حافظ اول ساعتکه
واردات الهیه ایلد بو حکمت آمیز نظم یازدی فکر قوشی اشتیاق دامنه دوشدی که
کال قرینت الهی درد و بلایه نحلی مقداری اولدیفن بیابوب درد و بلایه بلکه
اطف و قهر خدایه جان و دلدن عاشق و مشتاق اولدی * وله ایضا *

اگر آن طائر قدسی زدرم باز آید * عربکد شته به پیرانه سرم باز آید *

اگر اول طائر قدسی بنم فو مدن کبرو کله کچمش عربکد وقتنده کبرو کلدور
(مفردات) (آن) اول (طائر قدسی) فیض و تجلی (ز) من (در) قو (م)
بنم (باز) کبرو (آید) کله (عمر) م (بگذشته) کچمش (یا) للملابسه (پیرانه سرم)
بیرکد وقتی (م) بنم (باز آید) کبرو کلدور (معنای اشارتی) بعد الانقباض والاستار
اگر فیض و تجلی و کشف و انفتاح کبرو کله کچمش عربکد وقتنده کبرو کلدور و فای
معنو بک حاصل اولور

دارم امید بدین اشک چو بار آنکه در * برق دولت که برت از نظرم باز آید *

امیدم طو تارم بو باران کبی کوز باشی سببیه که تکرار دولت برقی که بنم نظر مدن
کشدی کبرو کله (مفردات) (دارم) طو تارم (امید) م (بدین) بو (اشک)
کوز باشی (چو) مثل (باران) بعمور (در) تکرار (برق) یور (دولت) م
(برفت) کندی (از) من (نظر) م (م) ضمیر (باز آید) کبرو کله (معنای
اشارتی) (اغتنوا الرفقه فان عندها تنزل الرحه) حدیث شریفی سر نبجه عمره
رفت اولان بو کثرت بکا کظهور ندن و کوزم باشک بعمور کبی دو کلسی سببیه
حق اعمالدن امید ایدم که باعث دولت ایدی اولان پرتو انوار الهی که نظر مدن
کندی کبرو کله نور حق ایلد قلبم متفتح و منفتح اوله

آنکه تاج سر من خاک کف پایش بود * پادشاهی بآنم کر بسم باز آید *

اول کیمسه که بنم باشک تاجی آنک کف پایش خاکی ایدی پادشاهلق ایلرم اگر کبرو
بنم طرفه کله (مفردات) (آنکه) اول کیمسه که (تاج) م (سر) باش (من)
بن (خاک) طهراتی (کف) آبه (پای) ایاقی (ش) ضمیر (بود) ایدی (پادشاه)
م (یا) مصدریه (بکنم) ایلرم (کر) اگر (یا) للملابسه (سر) طرف (م)
ضمیر (باز آید) کبرو کله (معنای اشارتی) اول ذات باری تعالی که آنک آثار قدرتی
و آنک مظهر تجلی انوار معرفتی اولان هر دان خدائک خاک کف پای بنم باشم تاجی ایدی
اگر کبرو بکا انوار تجلی بین: ظهور ایدر سه بن پادشاه حقیقی اولورم که ایکی جهانده
متصرف پادشاهلق ایدم

حافظ آن ساعت که این نظم بریشان مینوشت * طائر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود (نظم بریشان اضافتی بیانه در
طائر فکرش اضافتی بیانه در بدام اشتیاق با حرف صله دام اشتیاق اضافتی بیانه در * محصول بیت * حافظ
اول ساعت که بونظم بریشان بازار دی

یعنی بوغزلی کثابت ایدردی طائر فکری
دام اشتیاقه دوشمش ایدی یعنی فکری
اشتیاق جانان طوزا شته دوشمش ایدی
حاصلی عاشق مشتاق ایدی (وله ایضا)
(اگر آن طائر قدسی زدرم باز آید * عمر
بگذشته به پیرانه سرم باز آید) طائر قدسی
اصطلاحده جبرائیلر اما لغتده قدسه
منسوب طائر دیمکدر یعنی مرغ پاک که
جانان کنایتند زدرم میم معنی جهتده آید
مقید در ضمیر منصوب متصل مناسبت

عمر بگذشته اضافتی بیانه در پیرانه سرم
میمه میم سابق کیمه * محصول بیت *
اگر اول طائر قدسی کبی پاک جانان بکا
قبودن ایچرو کاور سه کچمش عربکد
وقتنده عودت ایدوب کبرو کلدور بوغزلی
خواجه جانانی سفرده ایکن بیور مشدر
یعنی جانان سفر دن قدوم ایدوب بکا قبودان
ایچرو کاور سه همان عمر گذشته نک
قبودن ایچرو کلدور (دارم امید بدین
اشک چو باران که در * برق دولت که
برفت از نظرم باز آید) اشک چو باران اضافتی
بیانه که حرف پیاپی در مصرع
ثانی به هر هوندرینه دیمکدر برق دولت
اضافتی بیانه در که حرف رابط صفت
باز بونده کبرو مناسبت در * محصول بیت *
امیدم وارد که بو باران کبی امث سببیه
ینه دولت شمشکی که نظر مدن کندی
کبرو کلدور یعنی بو کثرت کریمه ای کبرو کتوره
(آنکه تاج سر من خاک کف پایش بود *
پادشاهی بکنم کر بسم باز آید) تاج
سر من اضافتی لامیه در در خاک کف پایش
اضافتی ده لامیه زدر بسم باسی
حرف صله * محصول بیت * اول که بنم
باشک تاجی آنک ایاضی طائرک طهراتدر
پادشاهلق ایدرم اگر اول تاج باشه
کاور سه یعنی اول جانان که باغشک
کاور سه و پایشم اوزر به کاور سه

طهراتی باشم تاجی ایدی پادشاه عالم اولورم ایاضی دایرغی باشه کاور سه و یا کندی بکا کاور سه

کر نثار قدم یار کرامی نکتم * جوهر جان بچه کار دکر باز آید *

اگر یار عزیزك قدمه نثار ایلم جان جوهری غیری کیو بنم نه ایشمه یار (مفردات)
(کر) م (نثار) صاحب و فدا ایتك (قدم) م (بار) م (کرام) م (عزیز) م (نسیه
(نکتم) ایلم (جوهر جان) م (بچه) نه (کار) ایش (دکر) غیری (م) بنم
(باز آید) کبر و کله (معنای اشارتی) بنی آدم خاکی بی اکرم مخلوقات و خلیفه
الله فی الارض و السموات و مظهر انوار تجلیات و ذات یحیونه مرآت قلبی و قابل
و مستعد ایدیمی بونک کی عزیز و کریم و لطیف و رحیم یارك قدرت باهره سی بولنه
سرمايه سعادته دت اولان جان جوهری نثار و فدا ایلم اول جان کیو بنم نه
ایشمه یار صد هزار جانم دخی اوور سه حضرت اللهمک بولنه فدا اولسون
تقبل منایا ارحم الراحمین

خواهم اندر عقبش رفت بسیاران عزیز * شخصم ارباز نیاید خبرم باز آید *

عزیز یار لاله ایتك اردنجه کتک ایستم شخصم اگر کبر و کله خبرم کبر و کله (مفردات)
(خواهم) ایستم (اندر) فی (عقب) اردنجه (ش) ضمیر (رفت) کتک (با)
للملابسة (باران عزیز) م (شخصم) ذاتم (ار) اگر (باز) کبر و (نیاید) کله
(خبر) م (م) ضمیر (باز) کبر و (آید) کله (معنای اشارتی) اول کرم
و رحیم اولان حضرت الاهدن ایستم و دبرمکه یز انوار تجلی ذاتیه سته مظهر
و مستغرق ایلوب عقبجه ارواح قدسیه اولان باران عزیز لاله لقا سته واصل ایلنه
اگر شخصم و وجودم بومالدن کیدوب کله عنایت حق اولنجه آثار جلیله لاله خبرم
کبر و کله و نام جریده عالمه ثابت اوله

مانعش غلغل چنکست و شکر خواب صبح * ورنه کر بشنود آه سحر باز آید *

اول عزیزك کلسنه مانع چنک صدای و صباح شرانك لذیذ خوابدر بوخسه اگر بنم آه
سحر می اشیده کبر و کلور (مفردات) (مانع) م (ش) ضمیر (غلغل) صدا
(چنک) آت اهو (است) در (شکر خواب) طائلی اویقو (صبح) صباح
ایچان شراب (ورنه) بوخسه (بشنود) اشیده (آه سحر) م (م) ضمیر (باز
آید) کبر و کلور (معنای اشارتی) اول فیاض مطلق اولان حضرت الله
ذات یحیو نیک و صفات ازیله سنک معرفت و مشاهده سته مظهر و آیه تجلی
قلبدینی اکرم مخلوقات اولان انسانه و عد کریمی مقتضای سنجه فیض و تجلیسی
لا یقطع و بی در بقدر لکن بومبتلا اولدیغم نفس اماره بالسوء هواسنه تابع اولقله
اکل و شرب چرب و شیرینه و خواب لذیذ نوشینه مشغول و غفلته کرفسار اولسی
ظهیر انوار تجلیاته مانعدر بوخسه (ادعوی استیجاب لکم) و عد کریمی بیرون
حق تعالی وعدنده خلقی ممکن و متصور دکلدر البته قولک دعا و نیازی ایشدوب
قبول ایدر و جمیع مرادته نائل قیلر

کوس

(کر نثار قدم یار کرامی نکتم * جوهر جان بچه کار دکر باز آید) نثار قدم
یار کرامی اضافتی لامیه و بیانیه در
کرامی کاف بجمینک کسری و ضمیمه
عزیز دیکدر جوهر جان اضافتی بیانیه در
کار دکر اضافتی بولنه در * محصول
یت * یار عزیزك قدمه نثار ایلم جان
جان جوهری دخی بنم نه ایشمه کلور
یعنی جوهر جان یار عزیزك بیانه نثار
ایلم ایچوندر بوخسه نسه یارردی
(خواهم اندر عقبش رفت بسیاران عزیز *
شخصم ارباز نیاید خبرم باز آید) عقب
عینک قحی و قافک کسریله لغته اوکجه به
دیرر اما بونک کی برلده آرد مناسنه در
رفت بونده مصدر مناسنه در و او حرف
عطف یا خود حرف حال بیارن با حرف
صله مصراع آید. نیاید متعلقدر
* محصول یت * جانانك آردنجه کتک
ایستم حال بوکباران عزیزه اگر شخصم
کبر و کلز سه خبرم کبر و کلور و یا خبرم
کبر و کله یعنی آردنجه کتک بکمدنصره کن
کبر و کلز سه خبرم کبر و کلور مصراع اولده
واوی ترک ایدوب بیاراتی رفته تعلیق
ایدنر بیانه کتشار (مانعش غلغل چنکست
و شکر خواب صبح * ورنه کر بشنود
آه سحر باز آید) غلغل چنک اضافتی
لامیه در بونده غلغلن مراد آواز در
و صبح حدن صباح مراد در * محصول
یت * اول جانانه مانع اولان چنک
آواز یدر و صباح وقتک طلوع اویقوسیدر
بوخسه بنم آه سحر می ایشنه البته
کلوردی بنم آه سحر می بویکی نسه در
ایشنر مین بوخسه ایشنه بی اختیار کلوردی

(کوس نود ولتی ازبام سعادت بزم * کر بینم که مه نو سفرم باز آید) کوس نود ولتی اضافتی لامیه در یا حرف
مصدر معلوم اوله که بزم یا دشا هاری بر کیمیه بر منصب و پر سه لپا دشا هک مهترلی اوشک طامی اوزر نسه چیقوب
کوس چلارل رومده قیوسنده طاول
۶۶۳

کوس نود ولتی ازبام سعادت بزم * کر بینم که مه نو سفرم باز آید *

سعادت طامندن بر یکی دولت کوسنی اوررم اگر کورمکه بنم نو سفر ما هم کبر و کله
(مفردات) (کوس) م (نوی) یکی (دولت) م (یا) وحدتیه (از) من (بام)
طام (سعادت) م (بزم) اوررم (کر) م (بینم) کورم (منو) یکی آی (سفر)
م (م) ضمیر (باز آید) کبر و کله (معنای اشارتی) شکر النعم الله و تحیدشا
بنم الله سعادت طامندن بر یکی دولت کوسنی اوررم یعنی اسرار تجلیاتی و فیض
و کراماتی خلق عالمه اظهار ایدرم اگر اقتاب معنوی اولان نور الهیدن مستفاد
حجاب بشمرته مستور اولمش انوار محمدی و اسرار دین احمدی عالم ارواحده ظهور
ایندیکی کی بنه کبر و ظهوره کله و قلیمی منور قیله

آرزومند رخ شاه چو ماهم حافظ * همی تابسلامت زدرم باز آید *

ماه کی شاهک رخنه مشتاق ای حافظ بر همت الله تا سلامت ایله قیومدن ایچروکله
(مفردات) (آرزومند) مشتاق (رخ) یکاکی (شاه) م (چو) مثل (ماه)
آی (م) ضمیر (حافظ) م (همت) م (یا) وحدتیه (یا) لاهلا بسنه (سلامت) م
(ز) من (در) قیو (م) ضمیر (باز آید) کبر و کله (معنای اشارتی) اول نور الهی
اولان شاه حقیقتک جهانیه مشتاق ای حافظ (علو الهمة من الایمان) در کندی
کنندو که عالی همت ایدوب سعی و غیرت ایلنه تا که خانه تجلی اولان قلبه انشراح
و انفتاح حاصل اولوب تجلیات انوار الهی قلب ایچنه کله سعادت ابدی بوله سین

وله ایضا *

ستاره بدرخشید و ماه مجلس شد * دل رمیده مارا رفیق و مونس شد *

بر ستاره بلدردادی و ماه مجلس اواندی بزم صراط مستقیمدن خروج ایش کولکره رفیق
و مونس اولدی (مفردات) (ستاره) بلدز (همزه) وحدتیه (بدرخشید) بلدردادی
(ماه) آی (مجلس) م (شد) اولدی (دل) کولکر (رمیده) اورکش (مارا)
بزم (رفیق) م (مونس) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) (کتک کنزا)
مختصا فاحیت از اعرف فقضت قبضه من نوری قفلت لها کونی حیثی محمدی
حدیث قدسی سر نبجه اول انوار ذات الهیه دن مأخوذ اولان نور محمدی عالم خلقی اوزره
طلوع ایلدی و ماهتاب حقیقت اولوب مجسمع مؤمنین و مجالس عاشقینه رحمت
مهدات اولدی و بزم صراط مستقیمدن خروج ایش کولکره رفیق و مونس اولدی
و نور محمدی ایله قلیم منور و شر قیاب اولدی

نکار من که یکبک زفت و خط نوشت * بغرزه مسئله آموز صد مدرس شد *

بنم مجبوم مکتبه کندی و خط بازمدی غره و نظر ایله یوز مدرسه مسئله تعلیم
ایدیجی اولدی (مفردات) (نکار) مجبوب (من) بن (مکتب) م (زفت) کندی
(خط) م (نوشت) بازمدی (یا) لاهلا بسنه (غره) نظر (مسئله آموز) مسئله
او کر دیجی (صد) یوز (مدرس) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) جمیع مخلوقات
بازمدی غره ایله یوز مدرسه مسئله او کر دیجی اولدی یعنی ذکا و قابلیتی بر مرتبه در که امی لکله علمیه مسائل علم او کر در

(طرب سرای محبت کنون شود معمور * که طاق ابروی یارمنش مهندس شد) طرب سرای ترکیب منجی شاداق سرابی دیمکدر محبت اضافی لامیه در که حرف تعلیل طاق ابروی یارمنش اضافی بیایه و لامیه در طاق

۶۶۴

کر مهندس درج یابند اسم فاعل در علم هند سه یکن گیسو به درل * محصول بیت * محبت طرب بخانه سی شمدی معمور اولور که بنم باره طاق ابروسی اکامهندس و معمار اولدی یعنی بنم جانانم محبت طرب بخانه سی معمور ایدر زیر طاق ابروسی طرب بخانه ک مهندس و معمار اولدی یعنی جانانک چشم و ابروسی طرب و سروره باعث اولدی (کر شمه نوشرابی بهاشقان پیود * که علم بهخبر افتاد و عقل بی حس شد) کر شمه تواضافتی لامیه در شرابی باحرف وحدت بهاشقان باحرف صله پیود لغته اولدی مناسبه در اما مراد ایچوردی دیمکدر که حرف رابط صفت علمدن وحسدن مضاف الیه محذوف در تقدیری علم عاشقان و خس عاشقان دیمکدر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پیور که سنگ ناز و شو بهاشقانه بر شراب ایچوردی که عاشقانه علی جهل اولدی و عقلاری احساسدن قالدی یعنی عشاقی مست لایعقل ایلدک حاصلی شراب عشقه کله مست لایعقل اولدیلر (پیوی اودل بیمار عاشقان چوصبا * فدای اولدی عارض نسرین و چشم تر کس شد) پیوی باحرف سبب بوی لفظ مشترک را بدله قوقو اور تاسنده بونده ایهام طریقه ذکر اولمش دل بیمار عاشقانه اضافی بیایه و لامیه در چو اودات تشبیه چو صبا مصراع ثانی به مره و در فدای عارض اضافی مصدرک معنونه اضافی ر و عارضک نسرینه بیایه چشم تر کده بویه در * محصول بیت * جانانک قوقوسی سبیل و یا ایدیلر عاشقانه بیمار کوکلی صبا کی عارض نسرینه و چشم تر کده فدای اولدی یعنی نسرین عارض جانانه و تر کس چشمنه مشابه اولدی بیچون عشاقک دل بیماری صبا کی بونلره فدا

نور محمدی به دن خلق اولغه اصل وام موجودات اولان حضرت حبیب الهی غیرت حق غیرک اوکنه دیزچو کوپ اعل علم پیور منی روا کور میب حق تعالی بذاته حبیب بر نظرله اولین و آخر بنک علنی تعلیم ایتک سبیلله مکته کندی و بازی بازیدی لکن نیجه یوزیک مدرسین وجیع علماء متجربینه مسائل شریعت و طریقت و حقیقتی او کردیجی استدلال اولدی بلکه جمله شرایع اندن ظهوره کلدی

طرب سرای محبت کنون شود معمور * که طاق ابروی یارمنش مهندس شد

محبتک سرور اوی شمدی معمور اولور زیرا بنم باره طاقه بکره بن ابروسی آکه مهندس اولدی (مفردات) (طرب) (سرور) (سرای) (او) (محبت) (م) (کنون) شمدی (شود) (اولور) (معمور) (م) (که) (زیرا) (طاق) (کر) (ابرو) (قاش) (بار) (م) (بن) (ش) (صبر) (مهندس) (معمار) (شد) (اودای) (معنای اشارتی) (لایسعی ارضی و لاسمائی و لیکن یعنی قلب عبدی المؤمن النبی) حدیث قدسی سرینجه بیت محبت الله اولان قلب اوی اصنام سوادن پاک اولوب انوار و اسرار خدا ایلر شمدی معمور و سرور اولور که بنم یارم و سیدم و رسوایم حبیب خدا محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم حضرتک ابروسی بحرانی اول قلبه مهندس و معمار اولدی و قلبک توجه تامی و اعتقاد کلیسی اولسید کاشته درست اولدی و عشق و محبتی اکا تعبت ایلر بولدی

پیوی اودل بیمار عاشقان چوصبا * فدای عارض نسرین و چشم تر کس شد

آنک رایحه طیبه سبله عاشقانه بیمار کوکلی صبا کی نسرینک عارضنه و تر کس چشمنه فدا اولدی (مفردات) (با) (لایسعی ارضی و لاسمائی) (بوی) (رایحه) (او) (صبر) (دل) (کوکل) (بیمار) (خسته) (عاشقان) (م) (چو) (مثل) (صبا) (م) (فدا) (م) (عارض) (یکاق) (نسرین) (بیاض کل) (چشم) (کوکل) (تر کس) (م) (شد) (اولدی) (معنای اشارتی) اول مطلع انوار الهی و منبع اسرار نامتناهی سیدکائنات و مفرق موجودات صلی الله تعالی علیه و سلم قدس سره (انی لاجدریخ الیجن من قبل الیجن) حدیث شریفی سرینجه دماغ جاننده اشقام پیور دینی فیض و تجلی رحمانی رایحه طیبه سبله عاشقانه بیمار کوکلی باد صبا کی اسوب عشق و شوق ایلر اول سیدالکونینک کل نسرین مثال جانانک عارضنده لسان ایدن نور نیرینه و چشم تر کس معجز نمای حضرتنه فدا اولدی

کر شمه نوشرابی بهاشقان پیود * که علم بهخبر افتاد و عقل بی حس شد

سنگ کوکوز اوجیلر نظرک عاشقانه بر شراب اولدی که علم ظاهر بهخبر دوشدی و عقل معاش بی حس اولدی (مفردات) (کر شمه) ناز و کوکوز اوجیلر نظر (عمره) و حدیه (نو) (سن) (شراب) (م) (با) (وحدت) (با) (لایسعی ارضی و لاسمائی) (معنای اشارتی) (پیود) (اولدی) یعنی ایچوردی (دل) (م) (بهخبر) خبر سز (افتاد) دوشدی (عقل) (م) (بی حس) (شد) (اودای) (معنای اشارتی) ای در بای علوم ربانی و مخزن اسرار حکم

۶۶۵

اودای حاصلی صبا بونلرک خدمتکاری و خاکساری اولوب بوللرینه فدا اولدینی کی دل بیمار عاشقانه بویه در

۶۶۵

لدنی اولان رسول الثقلین صلی الله تعالی علیه و سلم سنکه (انامدینه العلم و علی بابها) پیورب حدیث شریفی اسرار معراجیه دن و علوم مکتومه دن و شراب معنویه دن حضرت علی رضی الله تعالی عنیه خاصه تعلیم و ایشار پیور دقه حضرت علی مست و مستغرق اولدینی کی اول اسرار معراجیه دن اولان عاشقانه دخی اندن بر شراب ایچوردی که اول شرابک اسرارندن علم ظاهر اهل البی پیور دوشدی و عقل معاش اهل بی حس و بی ادراک اولدی مثلاً یازیدک (سبحانی ما اعظم شأنی و لا اله الا انا فاعبدونی) کلامنده مخیر اولد قلمی کی

لب از ترشح می پاک کن ز بهر خدا * که خاطریم بهزار کنه موسوس شد

الله ایچون لبی شرابک بولاشغندن پاک ایلر ز را خاطریم هزاران کنه و سوسه ایدینی اودای (مفردات) (لب) (دوداق) (از) (من) (ترشح) (صبر) (بولاشغ) (می پاک) (م) (کن) (ایلر) (ز) (من) (بهرا) (تعلیل) (خدا) (م) (که) (زیرا) (خاطر) (م) (صبر) (با) (لایسعی ارضی و لاسمائی) (کنه) (م) (موسوس) (سوسه) (ایدینی) (شد) (اودای) (معنای اشارتی) ای طیب الهی و مرشد کامل معنوی رؤف و رحیم اولان محبوب نازنین خدا صلی الله تعالی علیه و سلم افندم (اللهم اعظمی شوق لقائک من غیر ضراء مضرة و لا فتنة مضلة) پیور دیک حدیث شریف سرینجه سلطان عشقک غلبه سبله آثار اسرار عشق و رشحات جوشش در بای شوق ظهور ایلدکده حضرت الله عشقنه بوعاشق پیچنده امتکی حیر نیوند زریه ایدوب عقبات راه عشقدن بزی حفظ و حیل نفسانیه دن پاک ایتکله ضراء مضرة اولان قیودات شرعیه کفیل اولسندن و فتنة مضلة اولان جوهر عقلک زوالندن امین ایلر س زریا بود هشت آباد اولان راه مشکله خاطریم هزاران کنه و سوسه ایدینی اودای

بصدرمیکده ام می نشاند اکنون دوست * کدای شهرنکه کن که میر مجلس شد

دوست بی شمدی میخانه ک صدر بنه پیوردی شهرک کداسنی کور که میر مجلس اولدی (مفردات) (با) (لایسعی ارضی و لاسمائی) (صدر) (م) (میکده) (میخانه) (م) (بی نشاند) (دیکدی) (اکنون) (شمدی) (دوست) (م) (کدای) (فقیر) (شهر) (م) (نکه کن) (کور) (میر) (پادشاه) (مجلس) (م) (شد) (اودای) (معنای اشارتی) استعید بالله (واجهانی) (لایسعی ارضی و لاسمائی) (آیت جلیله سی سرینجه بحمد الله نظر و تربیه حبیب الله بزی شریعت و طریقت و حقیقت طریق مستقیمند و کدوبه وارث ایلوب اقوال و افعال و اسرار حال ایلر شمدی بزی مقام ارشاده نصب ایلدی شهر عشقک کداسنی کور که نظر و عنایت رسول الله ایلر مجلس عشاقده امیر اولدی و شاء حقیقت اودای

چو زرا میکده یاران عنان بگردانید * چرا که حافظ ازین راه رفت و مفلس شد

ای یاران میخانه بولندن عنانی دوند بکر نیچون زرا حافظ بو بولندن کیندی و مفلس اولدی (مفردات) (ز) (من) (راه) (بول) (میکده) (میخانه) (یاران) (م)

۱۶۷

۶۶۶

(لب از ترشح می پاک کن ز بهر خدا * که خاطریم بهزاران کنه موسوس شد) ترشح تفعل یابندن مصدر در برنسته صبرق صوصزق و غیره نسته میسه اضافی لامیه در که حرف تعلیل موسوس اسم فاعل در درج یابندن و سوسه صا حی دیمکدر * محصول بیت * ایدی باده ترشحندن پاک ایلر الله ایچون زرا خاطریم بیک کنه و سوسه صا حی اولدی یعنی عجب باده بی نه جنس ادهله نوش ایلدی دیو خاطریم و سوسه به دوشدی خواجه کدای بیدله ترشح مبدن لبیک حرتی مراد ایدینور (بصدر مصطبه ام می نشاند اکنون دوست * کدای شهرنکه کن که میر مجلس شد) بصدر باحرف ظرف مصطبه صفة غریبای حرف تأکید نشاند فعل مضارع مفرد غائب نصب ایلر دیمکدر دوست فاعلی * محصول بیت * شمدی بی مصطبه صدرنه نصب ایلر دوست یعنی بی غریب مجلسک صدر نه بکورد شهر کداسنه نظرایله کیم میر مجلس اولدی حاصلی غریب مجلسک صدر رنده اونور مق میر مجلس غریب اولقد (زرا) میکده یاران عنان بگردانید * چرا که حافظ ازین راه رفت و مفلس شد) عنان بگردانید یعنی اعراض ایلک دیمکدر چرا اادات تعلیل که حرف بیان * محصول بیت * ای یاران میکده بولندن اعراض ایلک یعنی میخانه به وارک زرا که حافظ بو بولندن کیندی و مفلس اولدی یعنی وارلغی هب باده به و بردی

(خیال آب خضر بست و جام بخسرو * بجرعه نوشی سلطان ابوالقوارس شد) بستك فاعلی حافظد رواو
حرف عطسلف جام بخسرو و جام جدر که بخسرو البته کبردی ایدی بجرعه نوشی باحرف صله وای اول
حرف مصدر و ثانی اضافت ایچون کش جرعه نوش وصف ترکیبدر جرعه ایچیی مناسنه سلطاناه اضافتی لامیه در
ابوالقوارس شاه شجاعك کنیسدر که

(عندان) جامك دیزکینی (بگردانید) دوندرك (چرا) نیچون (که) ذرا
(حافظ) م (ازین راه) بویولدن (رفت) کیتدی (مفلس) م (شد) اولدی
(معنای اشارتی) ای درد و بلای عشقه تحملی اولیان یاران بورا عشقندن
و نحو و فساد بولندن زمام اختیار بکر دوند ریکز و جان بازار بنه کبر مکر نیچون
دیرسك زرا حافظ بویولدن کتدی جائندن وجهانندن مفلس و کلی محو و فساد
اولدی کرچه افلاس ثابت اولیان کیمسه ده آزادهك و قاتی اولیاند. بقا اولن
لکن هر کیمسه به بودرده تحمل ایچی زیاده مشکدر

خیال آب خضر بست و جام بخسرو * بجرعه نوشی سلطان ابوالقوارس شد *
آب حیات و جام بخسرو خیالان باغدادی سلطان ابوالقوارسك جرعه نوشلکنه
کیتدی (مفردات) (خیال) م (آب خضر) آب حیات (بست) باغدادی
(جام) فدح (بخسرو) بر پادشاه اسمیر (با) للملابسه (جرعه نوش)
جرعه ایچیی (با) مصدر به (سلطان ابوالقوارس) م (شد) کیتدی (معنای اشارتی)
(علو الهیه من الایان) سرجه عانی عمت حافظ آب حیات ایدی و جام شراب
پادشاه حقیقی امیرله سلطان ابوالقوارس وارث حقیقی محمدی اولان غوث اعظمك
جرعه نوشلکنه کیتدی و درد عشق الهیه بی اختیار ایدی

چوزر عزیز وجودست نظم من آری * قبول دولتین کیبای این مس شد *
زر کبی عزیز وجود در بنم نظم بلی صاحب دولتلك قبول بویاقرک کیمسی اولدی
(مفردات) (چو) شل (زر) لتون (عزیز) انیف (وجود) م (است)
در (نظم) م (من) بن (آری) بلی (قبول) م (دولتین) دولته منسوب او انر
(کیبای) م (این) و (مس) باقر (شد) اولدی (معنای اشارتی) بنم لسان غیب الیه
نظم غزل صورته بیان ایلدیکم اسرار حقیقت خالص التون کبی عزیز وجوددر
و اطبقدر بلی بو کلامه اولان اطافت اولیاه اللهك قبولی آثار بدر زیر دولت ایدی
صاحبی اولان اولیاه اللهك قبولی بویاقرک کیمسیدر و انلرك قبولی قبولدر
زدلی ردر

آن کبست کزروی کرم بامن وفاداری کند * بجای بدکاری چومن یکم نکوکاری کند *
اول کیمدر که کرم بوزندن بکا وفاداری اید بچلین قبیح ایشلوك حقند. ردم
نکوکارلا اید (مفردات) (آن) اول (کبست) کیمدر (از) من (روی) یوز (کرم)
م (بامن) بکا وفادار و فاطونیی (با) مصدر به (کند) اید (بر) بلی (جاء)
محمل (بدکار) قبیح ایش (بمصدر به) چومن (بچلین) یکدم (برفس) نکوکار
ایو ایشلوا (با) مصدر به (کند) اید (معنای اشارتی) یارب سنك مظهر اطافك اولان
مردان خدادن عجب کیم وارددر که (احسن کاحسن الله البک) آیت جليلة سی سرجه
بکا وفادارک اید و عون و نصرت اید که بچلین پریشان و بیچارهك بدکارلنی
برینه نکوکارک و احسان اید (احسن لمن اساء اليك) سرجه آثار اخلاق

حجده

نکوکار اید ده کار کاف عجمله اولسق قیاسدر ایلک معناسنه قافیه ده واقع یاز حروف مصدر در الابر بنده حرف
نبتدر * محصول بیت * اول کیمدر که کرم جهشدن بکا وفاداری یعنی بکا کرم و احسان ایلد بنم کبی بر بدکار بر نفس
و بر ساعت ایلک ایلد حاصلی الیکجلاک ایلد

سابقا ذکر اولدی ایدیکه رعیش
واهل ذوق و باده نوش پادشاه ایدی
* محصول بیت * حافظ خضرک آبی
و بخسرو و کجایی خیالان بغلادی
و سلطان ابوالقوارس جرعه نوش شافته
کیتدی یعنی الک مجاننده باده آب
بقادر و قدحی جام جدر بس حافظ
اورا به وارمقدن مراد بولنره و دولدر
(چوزر عزیز وجودست شعر من آری *
قبول دولتین کیبای این مس شد *
عزیز وجود نادر معناسنه مستعجلدر
آری مصراع ثانی به مر هوند قبول
دولتین اضافتی مصدرک فاعله
اضافیدر و مبتدا در و مابعدی خبری
مس باقردر * محصول بیت * بنم شعر
زر کبی عزیز وجوددر یعنی مقبول
و مر غوبدر بلی دولتلك قبولی یعنی مقبول
اولی بویاقرک کیمسی اولدی حاصلی
ارباب دولت بنم شعرم پسند ایدوب
مقبول طومقلری باقر کبی شعرمه اکبر
اولوب مر غوب اولدی (وله ایضا)
(آن کبست کزروی کرم بامن وفاداری
کند * بجای بدکاری چومن یکم نکو
کاری کند) روی بوند جهت معناسنه در
کرمه اضافتی لامیه در بامن باحرف صله
وفاداری باحرف مصدر در جای مقمدر
ضرورت وزن ایچون بدکار قیاس بودر که
بوند کار کاف عجمله اوله ستمکار
و جفا کار کبی بدجی معناسنه برامز بی
دیمکدر زیر اوصاف ترکیبی اولیحق کار
ایش معناسنه اولن بلکه کار بدندن
مشق اولور که اکین اکک معناسنه در
نتیکم کشت و کار درلر (بیت) بکشت
و کار جهان دل مند کاخر کار * زکشت
مات شود شاه عرصه شطرنج * و باحرف
وحدت حرف مصدر طونان تفرد ایش

(اول بیاتك چنك ونی آرد بدل پیغام وی * وانکه بیک بیامنه می بامن وفاداری کند) بوغزلك مطلعندن
غیری ایسانی هب مسقط واقع اولمش مسقط اولدر که برینتی اوج فقره و یاز یاده ایلد. بر قافیه اوزر بنه صکره اصل
قافیه بی ابراد ایلددر آردک فاعلی بیت
سابقه کی اولان کیمسه در بدلدن
مضاف الیه محذوفدر نقدیری بدلم دروی
ضمیری جاناته را جعددر وانکه و او حرف
عطفر * محصول بیت * اول چنك
ونی آواز یله کولکه جاتان خبرین کتوره
آندنصرکه بر پیغامنه باده ایلد بکا وفاداری
ایلیه یعنی استغهام طریقه یله بودر که
و حالری کیمد ربابین (دلبر که جان
فرسود ازو کام دلم نکشود ازو * نوید
نتوان بود ازو باشد که دلداری کند) که
حرف رابط صفت فرسود فعل ماضی
مفرد غائب آشنندی دیمکدر اما بونک
بی برلده الم واضطرارندن کثایتدر
نتوان بود بودن معناسنه در * محصول
بیت * دلبر که جان اندن مضطرب
اولدی کولکم مرادی اندن آچلدی یعنی
کشایش بولدی اندن تا اید و ما یوس
اولی اولماز اوله که دلدارلی ایلد یعنی
کولگری اله کتوره و خاطر مرزی تسلی ایلد
(کتم کره نکشودم زان طره نامن بودم *
کفتمش فرموده ام تا با تو طراری کند)
طرافتند بان کیمسی به دیر زلفه طرار
دیدیکی کسلوب قرقلدیغیچو ندر * محصول
بیت * دیدم که طره جانان بن بن
اولدی دو کیم چوزمدم یعنی طره جانان
بنم برمشک آجیلوب بکا فتح باب اولدی
جانان دیدیکه بن اکایورمشم تا سکا طراراق
و جفا کاراق ایلد حاصلی زافعه بن
تعلیم ایلد که سکا طراراق و جواراق ایلد
(بشینه بوش تنده خواز عشق نشیدست
بو * از مستیش رمنی بکو تارک
هشیاری کند) بشینه بوش وصف
ترکبدر بو کدن اثواب کین کده عبا کی
مستیش یانی حرف مصدر در رمنی
یابی حرف وحدت * محصول بیت *
کسکین و باوزخوبی بشینه بوش عشقندن

حجده

حجده سن اظهار اید

اول بیاتك چنك ونی آرد بدل پیغام وی * وانکه بیک بیامنه می بامن وفاداری کند *
اول چنك ونی آواز یله آنک خبری کولکه کتوره و اندنصرکه بر پیغامنه شرابه بکا
دوستلق اید (مفردات) (اول) م (با) للملابسه (بانك) آواز (چنك)
نفیر (نی) م (آرد) کتوره (بدل) کولکه (پیغام) خبر (وی) ضمیر (و آند) دخی
اندنصرکه (با) للملابسه (بك) بر (بیامنه) او بلك (می) شراب (بامن) بکا
(هواداری) دوستلق (کند) م (معنای اشارتی) (كلوا الناس علی قدر
عقولهم) سرجه مرتبه اولده مقتضای شرع اوزره و عطف و تکالیف شرعیله
پسند ایلد صراط مستقیم و عشق و محبت الهیهك خبری کولکه کتوره اندنصرکه
نتیجه شریعت اولان شراب عشق الهیه دن و جذبات ربانیه دن بر جرعه شرابه
بکا دوستلق ایدن

دلبر که جان آشنندی کولکم مرادی اندن حاصل اولدی اندن نوید اولی اولی
باشد که دلدارلی اید (مفردات) (دلبر) م (جان) م (فرسود) اوزادی و آشنندی
(کام) مرادم (دلم) کولکم (نکشود) اچلدی (ازو) آدن (نوید) امید سز
(نتوان) مکن دکل (بود) اولی (ازو) اندن (باشد که) اوله که (داداری) کولکم
طونییلیق (کند) اید (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقه که جانم آک وصاتی
اشقیافتدن و آتش عشقندن از بلوب واریوب محو و فنا اولمشر هنوز کولکم
مرادی اندن حاصل اولدی و آنک رحمت واسعه سندن امیدم دخی کسم که اوله که
برکون دلدارلی اید و کولکم مرادینه بزی ابرشدره

کره نکشودم زان طره نامن بودم * کفتمش فرموده ام تا با تو طراری کند *
دیدم اول طره دن کره چوزمشم مادام که بن اولشم جانان ایدی اکابن بیورمشم که
تا سکا طراراق اید (مفردات) (اقتم) دیدم (کره) دوکم (نکشودم) چوزمشم
(ز) من (آن) اول (طره) اولک صاج (اتا) مادام (من) بن (بودم) ام اولشم (کفتا)
دیدم (من) بن (ش) ضمیر (فرموده ام) بیورشم (نی) حتی (تا) سکا (طراری)
بان کسجیلاک (کند) اید (معنای اشارتی) حق تعالی به نیاز ایدوب دیدم که یارب
سن کرمکدن بنی وجود برده لذن خلاص الیه زیرامادام که بن نلاک ایلد اولد فجه
و قبولات بشریه دن خلاص اولد فجه اول غیب هویتده اولار اوار تجلیات
صفات قدیمه لذن رفع حجاب ایتشم حق تعالی بیوردم که ای عاشق صادق
بن مستغنی الذات اولدیم ایچون بیوردم که اگر بنم عشق و تجلیمی استرسك عشق
آتش سنی باقوب و اریوب محو کلی ایتدیکه مرادکک حصولی صعبدر

بشینه بوش تنده خواز عشق نشیدست بو * از مستیش رمنی بکو تارک هشیاری کند *
بشینه بوش بدخوی صوق عشق الهیه دن بوی ایتدیمدر مستلکدن اکا بر رمن سوبله

قوفو ایشته مشدر یعنی عشقندن خبر داردکل مستلکندن اکا بر رمن سوبله یعنی عشق مستلکندن آتی اکا ایلد تا کیم آیتلنی
ترک ایلد حاصلی عشق مستانه می اولوب زده هشیارلنی ترک ایلد

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند) بی نشان تقدیری بی نشان اراد را

﴿ ٦٦٦ ﴾

تا که هشیاری ترک اید (مفردات) (شعینیه پوش) عبا کجی (تسخو) بداخلای (از) من (عشق) م (نشیند ست) ایستمشدر (بو) رایحه (از) من (مست) م (با) مصدریه (ش) ضمیر (رمز) اشارت (با) وحدتیه (بگو) سوبله (تا) حتی (ترک) م (هشیار) عاقل (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) (الهی) الخلاق لایذخل الجنة ولو كان عبدا خبری سرنجه تغییر الشکل لاجل الاکل ایدوب عبا پوش و بداخلای صوفی خشک عشق الهی بدین برانند و ررایحه ایستمشدر ای عاشق صادق شفته سن اول بچاره شراب عشق مستکنند و لذت روحانیه سندن بر رمز و بر اشارت سوبله که هشیاری ترک اید و راه عشقه عاشقانه اقتدا اید که (العقل عقال المرء) دینشدر

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند)

بجلیین نشانسر بر کدا آنجاین بریار مشکلد سلطان رند بازاری اید فنده نهان عیش اید (مفردات) (چون) مثل (من) بن (کدا) فقیر (بی نشان) م (مشکل) م (بود) در (بار) م (با) وحدتیه (چنان) آنجاین (سلطان) م (کجا) فنده (عیش نهان) کبر لو مبعث (با) مع (رند) عیسار (بازاری) مشهور (کند) اید (معنای اشارتی) بجلیین بی نشان و بریشان پر عیوب بر کدایه آنجاین مقدس و معز و محبوب حقیقتیک و صلتی مشکلد ز بر سلطان فوق اید مشهور اولان عیار اید عیش نهانی و صحبت جان فنده اید ایتمز مکرینه کندی اطفیله قابل استعداد اید و صلتیه لایق کوره

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند)

اگر بیج و خیم الله بر طره دن ظلم کورم آساندر هر کیمسه که عیاراق اید آکانشد و زنجیردن نه غم (مفردات) (ز) من (آن) اول (طره) اول (صاح) (پر) طواو (بیج) طولا شق (خیم) بوکلم (سهلست) آساندر (بیم) کورم (ستم) ظلم (از) من (بند) م (زنجیر) م (ش) ضمیر (چه غم) نه غم (هر کیمسه) م (عیار) لا ابالی (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) اول ذات مقدس اولان حق سبحانه و تعالی شک ازلی اولان صفات متضاده رند و تجلیات متقابل رند کرک قهر و کرک اطف کورسم بکا آساندر که راه عشقه بودیو العجب اولان اطف و قهر که جدایه عاشقین ز راه هر کیمسه که جانی جانانه فدا ایتکه لا ابالی اوله اکابد و زنجیردن غم و الم بوقدر بلکه (کل ماجاء من المحبوب محبوب) در (شد) مکریم بی عدد و زنجیردن میخوام مدد * تا فخر دین عبدالصمد باشد که غمخواری کند

غم اشکری بی عدد اولدی بخندن مدد استرم تا فخر الدین عبدالصمد اوله که غمخواری اید (مفردات) (شد) اوادی (لشکر) م (غم) م (بی عدد) سایدسر (از) من (بخت) طالع (میخوام) استرم (مدد) معاونت (تا) حتی (فخر الدین عبدالصمد) اولور دن بر کیمسه در (غمخوار) غم بیجی (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) حضرت

﴿ الله ﴾

﴿ ٦٦٦ ﴾

الله جد او اسونکه اسباب غمک وجفا و المک ظهور بنده شکر م بی حساب اولدی شمدی بخت و دوام و شرف طالع ارتقا عندن ایچون و مظهر لطف الهی اواق ایچون مردان خدادن معاونت ایسترم اوله که عندالله ذوی قدر و وسائل حق اولان فخر الدین عبدالصمد و سایر مشایخ عظام کمال شفق رندن بزه غمخواری اید همت و بر معاونت ایدل که سعادت دارن اید مظهر اطف الهی اولم و عصمت خدای اید لقا الله و صلت بوله لم

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند)

آک زباده حیل کار چشمیله ای حافظ اکا قصده ایدل ز بر آتک سیاه طره سی چوق مکاره اوق ایلر (مفردات) (با) للابسه (چشم) کوز (پر) طواو (نیرک) حیل و سحر (او) ضمیر (حافظ) م (مکن) ایدل (آهک) قصد (او) ضمیر (که) زرا (آن) اول (طره) اول (صاح) (شیرک) کیمه رنگلی (او) ضمیر (بسیار) چوق (مکار) م (با) مصدریه (کند) ایدل (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتیک اطفندن امید کسمه و قهرندن امین اوله ز بر آتک سحر و حیل کبی عقول مخیر قلیجی اطف صورتسده قهر و قهر صورتسده اطف نظر یله ای حافظ اکا خوف و رجا سز و صلت قصد بی و قربیت نیتی ایدل که آک غیب هویتده و علم ازاینسده اولان مقتضیات تجلیات صفات جلایه سی (والله خیر الما کرین) آیت کریمه سی سرنجه عقوللری مخیر قلیجی چوق مکر ل ایلر سوری و معنوی احسانسده مغرور اولوب قهرندن امین اواق محضا غرور و مجبدر ﴿ و له ایضا ﴾

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند)

اگر کوکلم باده مشکینه چکه و میل ایدل لایق ز بر ارباب اولان زهد دن خبر رایحه سی کلز (مفردات) (اگر) م (با) لاهلا بیه (باده) شراب (مشکین) مشکلی (دلم) کوکلم (کشد) چکه (شاید) لایق (که) ازرا (بوی) رایحه (خیر) م (ز) من (زهد) م (ریا) م (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) رایحه طیبه سی غماز اولان مسک کبی ستری ممکن اولیوب عاشق عالم رسوای ایدجی عشق مسکینی کوکلم چکه و دلم اکا میل ایدل لایق ز بر ایدل که عشقه سزریا ایدل اولان زهد و صلا خندن خیر رایحه سی کلز

(چون من کدای بی نشان مشکل بودیاری چنان * سلطان کجا عیش نهان بازند بازاری کند)

اگر جمیع جهان خلقی بی عشقندن منع ایدل بی انی ایلر مکه حق تعالی حضرتی بیور (مفردات) (جهانیان) جهسانه مندوب اولالو (همه) جمله (کر) م (منع) م (من) بن (کند) ایدل (از) من (عشق) م (من) بن (آن) آتی (کنم که) ایدل مکه (خداوند کار) حق تعالی (فرماید) بیور (معنای اشارتی) اگر جمیع خلقی جهان بی عشق و محبت الهیه دن منع ایدل بی انی ایلر مکه حق سبحانه و تعالی (فسوف آتی الله بقوم یحبهم و یحبونه) آیت جلایه سنده

﴿ ل ﴾

﴿ ٦٦٨ ﴾

با چشم پر نیرنگ او حافظ مکن آهک او * کان طره شیرک او بسیار مکاری کند (نیرک خوک کسر یله حیله دیمکدر آهک قصد شیرک کیمه رنگلی یعنی سیاه مکار مبالغه اید اسم فاعلدر الدایجی معنایه * محصول بیت * جانانک حیله سی چوق چشمیله ای حافظ اکا قصده ایدل یعنی جانانک و صلا طبع ایدل ز بر آتک طره شیرنکی چوق مکاره اوق و حیله بازاق ایلر یعنی حیل و افسونی چوقدر سکا و صوله مانع او اور (وله ایضا) (اگر باده) مشکین دلم کشد شاید * کبوی خیر ز زهد و باغی آید) مشکین یا حرف نسبت و نون حرف نا کید کشد بونده معنای مفعولیت افاده ایدر چکلور دیمکدر چکر دینلر معنای پینه واصل اولو اما شکر که حرف تعلیل بوی خیر اضافتی بیایه * محصول بیت * اگر بنم کوکلم مسک شراب چکلور مائل اولورسه لایقدر مسک شراب مسکت او زومندن

حاصل اولاند ز بر زهد و ریادن بوی خیر کلز یعنی خیر کلز دیمکدر (جهانیان همه کریم من کنند از عشق * من آن کنم که خداوند کار فرماید) جهانیان یا حرف نسبت و الف و نون ادات جمع جهسانه مندوب اولان خلق دیمکدر منع من اضافتی مصدر رک مفعولیه اضافتی در که حرف بیان کنم خداوند کار و خداوند صاحب و مالک معنایه در افندی دیمکدر * محصول بیت * جیما جهان خلقی بی عشقندن منع ایدل سه ممنوع اولم بلکه بن اول نشینی ایلر مکه انقدم بکایورر حاصلی بن جانانک فرمانبر وفر مانذیریم خلاق دکلم بس ابدی جانانک بیور و غنی طورم غیرتک طوغم

(طعم زفیض کرامت مبرکه خلق کریم * کتبه بخشد و بر عاشقان بخشد) فیض کرامت اضافتی مصدرک فاعله اصنا فتیدر فیض صوبک آفینیه دیر اما بونگ کی برده ورود و آیان معناسنه در کلاک دیمکدر کرامت مصدر در ایلک معناسنه مبر فعل نهی مفرد مخاطب کتبه دیمکدر خلق کریم اضافتی لامیه در تقدیری خلق ذات کریمدر کتبه بخشدک مقدم مفعولیدر و فاعلی تختنده خلق ذاته راجع ضمیر در بخشدیک فاعلی تختنده مستتر ضمیر در که خلق ذات راجعده * محصول بیت * جانانک ایلکی و کرامتی کلکندن طمع کسهای عاشق صادق زبیر ذات کریم خلق کتبه باغش و عاشقانه مر جت ایلر یعنی عاشقاری اسیر کرم اذات کریمندن

جاناندر و خاقه اسناد مضافه اسناد در بخارا
(مقیم حلقه ذکر ست دل بدان امید * که حلقه زسر زلف بار بکشد) معنی که حلقه اضافتی فی معناسنه در و حلقه نک ذکره لامیه دل فاعل مقیدر امید تشدید ضرورت وزن ایچوندر که حرف تعلیل حلقه با حرف وحدت و همزه حرف توال سر زلف بار اضافت لایه در بکشد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختنده دل راجع ضمیر در و مفعول صریحی حلقه و غیر صریحی زسر * محصول بیت * کواکل حلقه ذکرده مقیم و ثابت در اول امید ایل که سر زلف باردن بر حلقه فتح ایلر یعنی حلقه ذکره ملازمت ایلدیکی اول امید ایل در که سر زلف بار دن بر حلقه فتح ایلر و بوی زلف جانی تحویل ایلر (ترا که حسن خداداده است و حلقه بخت * چه حاجت که مشاطه ات یار آید) ترا اادات تخصیص سنک دیمکدر که حرف بیان و یارابط صفت حسن خداداد اضافتی بیانه در حسن خداداد حسن ذنیدر که اسباب خا رجیه دن مکتسب اولیه حلقه بخت اضافتی بیانه در که حرف بیان مشاطه سابقا مفصل بیان اولشدر دوز کونجی خاتون دیمکدر یار آید با حرف تاکید آید فعل مضارع مفرد غائب بزه یعنی زینت ایلر * محصول بیت * سنک که حسن خداداد و حلقه طالع وار یعنی ابو طالع و ار نه حاجت که سنی مشاطه بزه حاصل سنی خدادا کوزل برادوب و اسباب ذاتیه مزین ایلر در پس مشاطه زینته احتیاجک یوق حلقه بی طالع اضافت اول اعتباره در که عادت حلقه مزین او لور پس گانه که آرایش بخت دیش او لور مصراع اولک معناسنه سکا که الله و بر دبی حسن وار در دین فاعلیت و مفعولیت معنایی

یوردر همان حق تعالیک عشق و طاعتدن غیری بر نسته ایسارم و راه رضاسنه جانمی فدا ایلرم
طعم زفیض کرامت مبرکه خلق کریم * کتبه بخشد و بر عاشقان بخشد
کرامت فیضندن امید قطع ایلر زیرا کریم خلق کتبه عفو ایلر و عاشقانه احسان ایلر (مفردات) (طعم) م (ز) من (فیض کرامت) م (میر) قطع ایلر (که) زیرا (خلق) صفت (کریم) م (کتبه) م (بخشد) باغش (بر) علی (عاشقان) م (بخشد) احسان ایلر (معنای اشارتی) ای عاشق جرم گذشتگی اکوب کتبه که جواب و برده ایدنه همان عشقه در که حتی ملازم اول فیض کرامت حقندن ایلر قطع ایلر زیرا کریم رحیم اولان الله (ان الله بغفر الذنوب جبار) هو الغفور الرحیم) آیت جلله سنی سرینجه مقتضای صفات غفور و رحیم جلله کتبه عفو ایلر و عاشقانه ملا نهیام احسان ایلر که کرمتدن جانی مشاهد سته لایق ایلر
مقیم حلقه ذکر ست دل بدان امید * که حلقه زسر زلف بار بکشد
دل ذکر حلقه سنک مقیدر اول امید ایلر که بارک زانی اوچندن بر حلقه آجه (مفردات) (مقیم) م (حلقه) م (ذکر) م (است) در (دل) کواکل (بدان) اول (امید) م (حلقه) م (همزه) وحدتیه (ز) من (سر) اوج (زلف) م (بار) م (بکشد) آجه و چوز (معنای اشارتی) کواکل اول امید ایلر مردان خدایک ذکر حلقه سنک مقیمی و روز و شب ذکر حلقه ملازمیدر که استعجاب الله (فا ذکرونی اذکرکم) آیت کریمه سنی سرینجه رفع حجاب ایلر اسرار الله کتبه و متکشف اوله و انوار تجلیات صفات الهیه به مظهر بته مشاهد جلال الله مستعد و لایق اوله
ترا که حسن خداداده هست و زبور بخت * چه حاجت که مشاطه یار آید
سنک که حسن خداداد و بخت زینتک و اردر نه حاجت و اردر که سنی مشاطه زینت ایلر (مفردات) (ترا که) سنک که (حسن) م (خدا داده) خدا و بر مش (هست) و اردر (زبور) زینت (بخت) دولت (چه حاجت) نه حاجت و اردر (مشاطه) کلین یوزین دوزنجی (یار آید) زینت ایلر (معنای اشارتی) ای مردان خدا سز دلخیزی بزه همت و عون و عنایت ایلر که حق تعالی بزیجاری دخی سزک کی عیو بدن و حجاب بشریه دن پاک و خلاص ایتکله وصلت ذاتیه سته و مشاهد انوار جلال قدسیه سته لایق و مستعد ایلر زیرا حق تعالی سز دن سز دن هر بر لر بکزه بر حسن و بر زبور دولت و بر مشدر که مشاطه نک عروس یوزین دوزوب زینت و بر دبی کی سزک خداداده اولان حسن کره غیری بر کیمه زینت ایتنه حاجت یوقدر

چن خوشست و هواد کتست می بی غش * کنور بجز دل خوش هیچ در نمی آید
باغ خوشدر و هوا دلگشدر و شراب صافیدر شمدی خوش کواکلن غیری هیچ

نسته
فرق ایلر ایش (چن خوشست و هوا دلگشست و می بی غش * کنور بجز دل خوش هیچ در نمی آید) دلکش و وصف ترکیبدر کشیدن کواکل چکیب یعنی کواکل جذب ایلدی بیغش صافی کنون شمدی اکتوندن محققدر دل خوش اضافتی بیانه در نمی آید در حرف تاکید نمی آید فعل نی استقبال کریمدیمکدر * محصول بیت * چن خوشدر هوا ده دلگشدری ده صافیدر شمدی کواکل خوشگندن غیری هیچ نسته کرکز یعنی اسباب عبس و عشرت هب مهیا همان صفای خاطر کرک

(جبله ایست عروس جهان ولی هشدار * که این مخدره در عقد کس نمی آید) عروس سابقا ذکر اولدی کردک اولزدن اول ازه و عورنه شاملدن جهانیه اضافتی بیانه در هشدارده هش هوشندن محققدر اوص معناسنه دار فعل امر مفرد مخاطب دار بدندن طومنی معناسنه اوصلی اول دیمکدر برده استعمال ایلر که حرف تعلیل مخدره اسم مفعولدر تغیل باندن خردن مستقدر که معناسی برده در پس مخدره شمول خاتونه دیرل که برده دن طشره چیقوب خاقه کورنیمه در حرف ظرف و با حرف صله عقدانده بهلفندر

نسته کرکز (مفردات) (چن) باغ (خوش) م (است) در (هوا) م (دلکش) کواکل چکیب (است) در (می) شراب (بی غش) طور نیسز (کنون) شمدی (با) للملاسه (جن) غیر (دل) کواکل (خوش) م (هیچ) قطع (در) زائد (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) حق تعالیک مظهر لطیفی اولان حسن بی بهانه صاحبزینی کور که باغ وحدتیه جلاسه الله فی الارض اولوب دائما انسیت حق ایلر حاللری خوشدر و ابوالوقت اولوب زنجیر محبت کندولرینی دائما جانب حقه چکیبدر و عشق و محبتلری دنیا و آخرت مفصود لیدن بی غرض (و همما حرمان علی اهل الله) حدیث شریفی حکمجه خالص لوجه المهدر شمدی یو کرملره مظهر اولیعق خدا ایلر انیس و جلیس صافی و خوش کواکلن غیری بر نسته کرکز و ماس وادن برشی کندولره خوش کلز

جبله ایست عروس جهان ولی هشدار * که این مخدره در عقد کس نمی آید
عروس جهسان بر جبله در اما تعقل ایلر یو مستوره کیمسه نکا حنده اکلن (مفردات) (جبله ایست) بر محبوبدر (عروس) کلین (جهان) م (ولی) لکن (هش) عقل (دار) طوت (این) یو (مخدره) مستوره (در) فی (عقد) نکاح (کس) کیمسه (نمی آید) اکلن (معنای اشارتی) ای طالب حق عقلکی باشک جمع ایلر صاقین یوقانی دنیا نک زینتی سنی الدائمسون بنی آدمده اولان کراملردن سنی محروم ایتسون یو حال و خضر کور نشان عروس دنیا کندویه میل اولنچق بر مجبویه عورت کیدر لکن کیمسه نک عقد و نکا حنده اکلن بر مستوره و مکاره و مهلکه مجوزه در

نخواهد این چن از سرو و لاله خالی ماند * یکی همی رود و دیگری همی آید
یو باغ دنیا سرو و لاله دن خالی قالسه کرک دائم بری کیدر و بر غیر بی کاور (مفردات) (نخواهد) ایست (این) یو (چن) باغ (از) من (سرو و لاله) م (خالی) بوش (ماند) قانق (یکی) بری (همی) دائم (رود) کیدر (و دیگری) بر غیر بی (همی) دائم (آید) کاور (معنای اشارتی) ای طالب عاقل یوسریعه الزوال اولان دنیا نچددا سرو و لاله سی دو کتروا کسک اولز بر باغه بکر یعنی اولیه الله الی یوم القیامه اکسک اولز خصوصاً معدود بلکه قیاب مرته مستور اولان اولیاء الله دن جهسان خالی قالسدر در دائم بری کیدر و بر غیر بی آنک بر بته کلور سن همان دنیا زینته باقیوب مردان خدایه قرینته خدایه قرینت محصله سعی ایلر سین

بلا به گفتش ای ماه رخ چه باشد اگر * یک شکر زودنلخته بیاساید
نضرع ایلر اکا دیدم ای ماه رخ نه اولورا کر دلخته بر بوسه ایلر سندن آسوده اوله (مفردات) (با) للملاسه (لا به) یاوارق (کفتم) دیدم (ش) ضمیر (ای ماه رخ) ای آی یوزلو (چه باشد) نه اولور (اگر) م (یک شکر) بر بوسه ایلر (زودن) سندن ماه رخ و صف ترکیب اقسامنددر

آی یوزلی دیمکدر اصغر مصراع ثانی به مر هوندن یک شکر با حرف سبب شکر دن مراد بوسه در و دلخته وصف ترکیبدر بیاساید با حرف تاکید آساید فعل مضارع فاعلی دلخته به راجع ضمیردر * محصول بیت * جانا نه لطیفه طریقه دیدم ای آی یوزلی نه اولورا کر بوسه سببیلر سندن بر دلخته راحت اولور سنی عاشق دلخته به بر بوسه و رسک نه لازم کلور (بخنده) گفت که حافظ خدا را میسند * که بوسه تورخ ماه را بیاساید (بخنده با حرف مصاحبت که حرف رابط مفعول قول

خدا را ادا تانحصص الله ایچون دیکدر میسند فعل نهی مفرد مخاطب بکنه مناسبه یعنی لایق کورمه که حرف بیان بوسه تو اضافتی لامبده در رخ ماهده بویه در را ادا تان مفعولدر بیالاید با حرف تا کید آلاید فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیره دیکدر * محصول بیت * بنجا اندن بوسه طلب اید بجه خنده ایله جانان دید بکه ای حافظ الله ایچون جائز کورمه که سنک بوسک ماهک رخی بولاشدیره یعنی نیم بوسه سکالایق دکل زیرا بن شاهم وسن برکدا (وله ایضا) (از سر کوی تو هر کو عیالات برود * زود کارش و آخر بختالت برود) ملا ت کوسکه دبر لا وظالمول بودند کو سکن

﴿ ٦٧٢ ﴾

کیمسه نک و ظمی اولمز دیکدر زیرا ایچونک ججج ایلکاری ابطال ایدر زود کارش ایشی ایلر وکلز دیکدر و او حرف عطف آخر بختالت برود یعنی کوی جاناندن بخل و شرمند کیدر * محصول بیت * سنک سر کو بکدن هر کیمه که ملالتله کیدر یعنی کوسوب و اینجنوب کیدر سه طریق عشقه آنک ایشی ایلر وکلز و عاقبت شرمند و بخل کیدر یعنی سر کو بکدن اینجنوب کند یکچون ایشی بتیوب خائب و خاسر کیدر مصراع اولک قافیه سنده ملالت رینه ملالت یاز ایلری ملالت ایلک کرک (سک از نور هدایت طلبد راه بدوست * که بجای نرسد کر بضالت برود) سالکدن مضاف محذوفدر تقدیری عاشق سالکدر نور هدایت اضافتی بیایه در هدایت مطلوبه اولشدیرن بویه دلالتدر عکسی ضلالتدر طلبد فعل امر غائب طلب ایلسون دیکدر صیغه ده فعل امر غایله فعل مضارع مشترکدر راه مفعول صریحی و بدوست غیر صریحی که حرف تعلیل بجای با حرف صله و با حرف وحدت ز سده متعلقدر وجهه جزای شرطه مؤخردر بضالت با حرف مصاحبت بروده متعلق و ضلالت بولدن از قدر

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

﴿ ٦٧٣ ﴾

کیمسه نک و ظمی اولمز دیکدر زیرا ایچونک ججج ایلکاری ابطال ایدر زود کارش ایشی ایلر وکلز دیکدر و او حرف عطف آخر بختالت برود یعنی کوی جاناندن بخل و شرمند کیدر * محصول بیت * سنک سر کو بکدن هر کیمه که ملالتله کیدر یعنی کوسوب و اینجنوب کیدر سه طریق عشقه آنک ایشی ایلر وکلز و عاقبت شرمند و بخل کیدر یعنی سر کو بکدن اینجنوب کند یکچون ایشی بتیوب خائب و خاسر کیدر مصراع اولک قافیه سنده ملالت رینه ملالت یاز ایلری ملالت ایلک کرک (سک از نور هدایت طلبد راه بدوست * که بجای نرسد کر بضالت برود) سالکدن مضاف محذوفدر تقدیری عاشق سالکدر نور هدایت اضافتی بیایه در هدایت مطلوبه اولشدیرن بویه دلالتدر عکسی ضلالتدر طلبد فعل امر غائب طلب ایلسون دیکدر صیغه ده فعل امر غایله فعل مضارع مشترکدر راه مفعول صریحی و بدوست غیر صریحی که حرف تعلیل بجای با حرف صله و با حرف وحدت ز سده متعلقدر وجهه جزای شرطه مؤخردر بضالت با حرف مصاحبت بروده متعلق و ضلالت بولدن از قدر

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

عمر آخری می و معشوقدن برهن طوط ارفاته حیفکه جیه باطن الله کیده (مفردات) (کرو) رهن (با) وحدتیه (آخر) م (عز) م (از) م (می) شراب (معشوق) م (بکیر) طوط (حیف) ندامت (اوقات) م (بکسر) جیه با (با) للملا بیه (بطالت) م (برود) کیده (معنای اشارتی) ای سالک اگر راه ضلالتدن خلاص اولمز دیرسک اول عرک هرنه قدر هو ی نفس ایله هیاه کندیسه ده ناسف ایله همان آخر عمری و حالا اولدینگ هر نفسکی عشق الهی و فریت محبوب حقیقی بولنه صرف ایله حیف شول وقتلر که حق تعالیک عشق و محبتی و عبادات و طاعتی بولنه صرف اولمیه بلکه جمله بطالت و غفلت ایله هیاه کیده

﴿ ای دلیل دل کم کشته خدار امددی * که غریب از نبرد بدلات برود ﴾

ای کم وضایع اواش کوکک دایلی الله ایچون برمدد ایله ز برا غریب اگر بول ایلیمه دلالت ایله کیدر (مفردات) (ای دلیل) م (دل) کوکل (کم) ضایع (کشته) اولمز (خدایا) الله ایچون (مددی) برامداد (که) ز برا (غریب) م (ار) اگر (نبرد) ایلیمه (ره) بول (با) للملا بیه (دلالت) م (برود) کیدر (معنای اشارتی) ای پیر کال و شیخ واصل سندن رجاء برود که سن بزم هوا و غفلت ایله ضایع اواش کوکک دایلی و رهبر یسن الله ایچون بز برمدد و نصرت ایله ز برا بو غریب روح خود بخودانه فریت حقه بول بویه ایله همت و دلالت پیرایه کیدر و فریت حقه بول واور

﴿ حکم مستوری و مستی همه برخاسته است * کس ندانست که آخر بچه حالت برود ﴾

مستور افک و مستکک حکمی جمله خاتمه اوزره در کیمسه بلدیکه آخر نه حالتله کیدر (مفردات) (حکم) م (مستور) زاهد (مست) عاشق بال مصدر به (همه) جمله (بر) علی (خاتمه) م (است) در (کس) کیمسه (ندانست) بیلدی (آخر) عاقبت (بچه) نه (حالت) م (برود) کیدر (معنای اشارتی) زهد و صلاحک و عشق بی فلاح حکمی جمله خاتمه اوزره در یعنی اعتبار ختمیده در کیمسه بیلدیکه آخر کارنه حالت اوزره کیدر یعنی کرک عابد کرک فاسقه حسن خاتمه ایله یا خود سوخته ایله حکم بوقدر که حق تعالی کبر نمشد

﴿ کاروانی که بود بدرقه اش اطف خدای * بجمیل بنشیند بجلالت برود ﴾

بر کاروانک خدایک اطفی انک قولاغوزی اوله بجمیل ایله اونور بجلالتله کیدر (مفردات) (کاروان) م (با) وحدتیه (بود) اوله (بدرقه) قولاغوز (ش) ضمیر (لطف) م (خدای) م (با) للملا بیه (بجمیل) جلالک (بنشیند) اونور (بجلالت) عضمتله (برود) کیدر (معنای اشارتی) کرک اهل سعادت کرک اهل ضلالت رجاءتکه آنک رهبری و قولاغوزی حق تعالیک انا فی و توفیق و عنایتی اوله اول جاعت بوعالم دنیاده بجمیل ایله یعنی حق تعالیک طاعت و انبیه و ذوق روحانیه اونور بودنیادن آخرته دخی لقاء الله واصل اوله رفی عظمت و جلالتله کیدر

﴿ ١٦٩ ﴾

﴿ ل ﴾

سالم و امین اولور بجمیل برینه جمیله نحمیل بازان حایله وضع نقطه ده اجمال ایش

و عمر آخری می و معشوقدن برهن طوط ارفاته حیفکه جیه باطن الله کیده (مفردات) (کرو) رهن (با) وحدتیه (آخر) م (عز) م (از) م (می) شراب (معشوق) م (بکیر) طوط (حیف) ندامت (اوقات) م (بکسر) جیه با (با) للملا بیه (بطالت) م (برود) کیده (معنای اشارتی) ای سالک اگر راه ضلالتدن خلاص اولمز دیرسک اول عرک هرنه قدر هو ی نفس ایله هیاه کندیسه ده ناسف ایله همان آخر عمری و حالا اولدینگ هر نفسکی عشق الهی و فریت محبوب حقیقی بولنه صرف ایله حیف شول وقتلر که حق تعالیک عشق و محبتی و عبادات و طاعتی بولنه صرف اولمیه بلکه جمله بطالت و غفلت ایله هیاه کیده

کیمسه نک و ظمی اولمز دیکدر زیرا ایچونک ججج ایلکاری ابطال ایدر زود کارش ایشی ایلر وکلز دیکدر و او حرف عطف آخر بختالت برود یعنی کوی جاناندن بخل و شرمند کیدر * محصول بیت * سنک سر کو بکدن هر کیمه که ملالتله کیدر یعنی کوسوب و اینجنوب کیدر سه طریق عشقه آنک ایشی ایلر وکلز و عاقبت شرمند و بخل کیدر یعنی سر کو بکدن اینجنوب کند یکچون ایشی بتیوب خائب و خاسر کیدر مصراع اولک قافیه سنده ملالت رینه ملالت یاز ایلری ملالت ایلک کرک (سک از نور هدایت طلبد راه بدوست * که بجای نرسد کر بضالت برود) سالکدن مضاف محذوفدر تقدیری عاشق سالکدر نور هدایت اضافتی بیایه در هدایت مطلوبه اولشدیرن بویه دلالتدر عکسی ضلالتدر طلبد فعل امر غائب طلب ایلسون دیکدر صیغه ده فعل امر غایله فعل مضارع مشترکدر راه مفعول صریحی و بدوست غیر صریحی که حرف تعلیل بجای با حرف صله و با حرف وحدت ز سده متعلقدر وجهه جزای شرطه مؤخردر بضالت با حرف مصاحبت بروده متعلق و ضلالت بولدن از قدر

محصول بیت * عاشق سالک دوسته واصل اولقی طریق یعنی نور هدایتدن طلب ایلسون یعنی جائه وصول طریق الملهک هدایت نورندن طلب ایلسون زباضلالله کیدر سه برره ایشی یعنی ضلالت بول آنقدر پس بولدن آن قدر صود بنه واصل اولمز مصراع اولک معانی سالک نور هدایتدن طلب ایلر بولی دوسته دینار شترک صیغه ده هدایت بولامشله (کروی آخر عمر از می و معشوقه بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود) کر و کاف عجمیک کسری و راک قحیله لفظ مشترکدر طوق و اوج یعنی اوجش ایلد کوی نسنه و ا و کدل که قوشی آتربنه تعین اولور بوند بهر و نصب مراد در و با حرف وحدت و بتاکیر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنا سنه در عمر آخرند دیکدر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر مبتدا بکسر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع ره یعنی بی فائده به عمر صرف ایلکه دبر * محصول بیت * آخر عمر کده می و معشوقدن رنصب و رفائده اخذ ایله یعنی نازه لککده می و معشوقدن حظ المده کسه پیرک وقتنده آل اقبال ایله حیفدر که وقتلر بر او غور دن یعنی بتون بتون ضایعه کیده مصراع اولک معنا سنده بر او کدل آخر عمرده شرایدن و معشوقدن طوط دین

(حافظ از چشمه حکمت بکف آوری جای * بوکه از لوح دل نقش جهالت برود) بعض نسخه ده جای برشته آبی واقع اولش فی الواقع چشمه به آب مناسبت بر بوسه اصلند بود ابدی رساله مرده بود تحقیق تمام تفصیل ایشان لوح دل اضافتی بنامه نقش جهالت اضافتیه بنامه در * محصول بیت * ای حافظ حکمت چشمه سندن الیه بر آب و بارجم کتور یعنی حکمتن در معنی اله کتور اوله که لوح دلکدن جهالت نقشی و شکلی کیده حاصلی شراب حکمت اله کتور نوش اید بنجه کو کلکده اولان جهل و ضلالت محو او اور کیدر بوند حکمتن مراد حکمت الهیه در (وله ایضا) (صبا وقت سحر بوی

۶۷۱

حافظ از چشمه حکمت بکف آوری * کد لوح دل و نقش جهالت برود

ای حافظ حکمت چشمه سندن بر صواله کتور اوله که سنک دلک لو خندن جهالت نقشی کیده (مفردات) م (حافظ) م (از) من (چشمه) م (حکمت) علوم لدنیسه (بکف) اله (آور) کتور (آبی) بر صو (که) اوله که (ز) من (لوح) نقشه (دل) کوکل (نو) سن (نقش) م (جهالت) م (برود) کیده (معنای اشارتی) ای حافظ صاقن سر مایه عری بوش پر خراج ایله همان جسد وسیع ایلیوب چشمه حکمت الهیه دن بر بنده و بر قطره آب حیات ابدی اولان علم و معرفت اله کتور اوله که سنک لوح دلکدن نقش جهالت و اثر ضلالت زائل اولوب کیده طهر تالله من الدنس المعنوی بچاه حبیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

صبا وقت سحر بوی ز زلف باری آورد * دل غم دیده مار از نو در گاری آورد

باد صبا سحر وقتی بارک زلف سندن بر راحه کتور دی زم غم کورهش کو کلزی بکدن ایشه کتور دی (مفردات) (صبا) م (وقت سحر) م (بوی) بر راحه (ز) من (زلف) م (بار) م (می آورد) کتور دی (دل) کوکل (غم دیده) غم کورهش (مارا) زم (ز) من (نو) بکی (در کار) ایشه (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) قبض و استتار عالمده دل پر درد عزی غم و آلام احاطه بخش ایکن محمد الله بر سحر وقتی کرم الهی بنشوب برنجلی صفات ربانیه و رفیع رحانیه ابر بشوب زم غم کورهش و منقبض اولش کو کلزی بکدن شوق و انشراح کتور دی وینده سلطان عشق خانه تجلی اولان قلب تخت کاهنی ضبط ادب اغیار ماس وای

خراج ایشدر

من آن شاخ صنوبر را باغ سینه برکندم * که هر گل کرغش بشکفت بخت باری آورد

بن اول صنوبر شاخنی سینه باغدن قوپاردم ز بر هر گلکه آتک غنندن آجلدی بخت بختی کتور دی (مفردات) (من) بن (آن) اول (شاخ) بوداق (صنوبر) جام اغابی (ر) ادات مفعول (ز) من (باغ) م (سینه) کوکس (رکندم) قوپاردم (هر گل که) م (ز) من (غم) م (ش) ضمیر (بکشف) آجلدی (بخت) م (بار) بخت (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقت آتش عشق شغ فلی احاطه اید بچک اول قلبده صنوبر کی ثابت اولش هر قدر تعلقات کونیه و محبت مجازیه و ارایسه سینه باغدن جله سنی قوپاردم و آتش عشقه احراق ایلدم ز بر هر بر گل و هر بر چچک که اول ماسوی محبتن آجلدی و حاصل اولی محبت بختی کتور دی و زی مکرر ایلدی

زیم غارت عشقش دل بر خون رها کردم * ولی میر بخت خون دره بدن هنجاری آورد

آتک عشق غارتش خوندن پر خون کوکلی ترک ایلدم لکن بونده قانی دوکلدی آنکله هنجار کتور دی (مفردات) (ز) من (بیم) خوف (غارت) بغمه (عشق) م

ش

یعنی جانان غنندن حاصل او اور بخت حاصلن کتور حاصل او اور بخت یوکن و بر (زیم غارت عشقش دل خونین رها کردم * ولی میر بخت خون دره بدن هنجاری آورد) بیم غارت عشقش اضافتیه لامیه ز در دل خونین بنامه رها کردم صال و بر دم یعنی فاجرم میر بخت دو کردی حکایت حال ماضی طریقه بدن با حرف سبب آن اسم اشارتیه بونده از مراد در که رنسته نک ایزن سورر * محصول بیت * جانانک عشق بغمه قور قوسندن قانی یورکی صال و بر دم یعنی فاجرم که بغمه لقمه ن قور تبیله دیو اما بونده قانی دو کردی

و بونک سببیه دل خونینک ایزن سورر دی یعنی قان دو کلکله عشق غارتگری قنده ایشه آبی بولور دی بعض نسخه ده ولی میر بخت خون و ده بدن هنجاری آورد * محصول مصرع * دل خونین قان دو کردی و اول هنجارله یعنی ایزله غارتگری عشق اکا بول کتور دی یعنی قنده ایشه آبی بولور دی مصرع ثانیک معنای ولی دو کردی قانی بونده بو ایزله بول ایل کتور دی دین بونک معنای ایزن سورر * و اما بونده قانی دوکلدی آنکله هنجار کتور دی دین هنجار ایلته بخت (فروغ ماه میدیدم زبام قصر اور و شن * که روی از شرم آن خورشید در دیواری آورد) فروغ ضیاء ماهه اضافتی لامیه بام قصر او بونده در که حرف بیان فروغ ماه و یا حرف رابط صفت شرم آن خورشید اضافتی لامیه در

۶۷۰

(ش) ضمیر (دل) کوکل (برخون) طواوقان (رها) ترک (کردم) ایلدم (ولی) لکن (میر بخت) دوکلدی (خون) قان (دره) بونده (بدن) آنکله (هنجار) بجه بول و غصه (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) اول بخت انکیر اولان محبت ماسوی و تعلقات غیر خدا عشق بغمه خوندن پر خون کوکلی ترک ایلدم لکن بونده قانی دوکلدی و آثاری ظاهر اولدی اول سیدن بر غم و غصه کتور دی و اخلاص قلب ایچون عوامدن مستور بر بجه بول و رراه مفعول اختیار ایلدم

فروغ ماه میدیدم زبام قصر اور و شن * که روی از شرم آن خورشید در دیواری آورد

آتک قصری طامندن آشکاره کوردم ماهک فروغنی که اول آفتابک شرمندن یوزنی دیواره کتور دی (مفردات) (فروغ) شعله (ماه) آی (میدیدم) کوردم (ز) من (بام) طام (قصر) م (او) ضمیر (روشن) آشکاره (روی) یوز (از شرم) حیا ددن (آن خورشید) اول کونش (در) فی (دیوار) م (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) اول نور و ضیا محض اولان آفتابک عالی مقامه نسبت کوردم که نوری آفتابدن مستفاد اولان ماهتابک شعله سی آفتابک ظهورنده حیا ددن محو و منلاشی اولدیغی کی صانع تعالی ک قدیم و باقی اولان نوری و نفعه و فیوضات عشق ظهور اید کده مصنوعات حسن و نوری و محبت قانیه یری و عبوری محو و منلاشی و وجود مصنوعات دوم و منلاشی در

بقول مطرب و ساقی رون فتم که بیکه * کران راه کران فاصد خبر دشواری آورد

مطرب و ساقینک سوزله و قتل و قفس طشره کتدم ز بر اول صعب بولدن رسول دشوار خبر کتور دی (مفردات) (با) الله لایسه (قول) سوز (مطرب) م (ساقی) م (برون) طشره (رفتم) کتدم (که) وقت (بیکه) و قفس (که) ز بر (ز) من (آن) اول (کران) صعب (فاسد) رسول (خبر) م (دشوار) مشکل (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) واعظ و مرشد کات و نصایح بخلرله ریاضات و مجاهدات بونده دوشوب و قتل و قفس جز وسیع ایل محمد الله و صاف بشر ییدن طشره کتدم ز بر آشفه اول صعب و خطرناک بولدن رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم بنجه دشوار و مشکل خبر بیان ایلدی حاصلی جانن کجده که جانانه وصلت زباده منعم و مشکلا دیدی

سراسر بخشش جانان طریق اصف احسانت * اگر تسبیح می مودا کر زاری آورد

جانانک بخششی باشند باشه لطف و احسان طریقه در اگر تسبیح بیوردی اگر زار کتور دی (مفردات) (سراسر) باشند باشه (بخشش) م (جانان) م (طریق) م (لطف) م (احسان) م (است) در (اگر تسبیح) م (می فرود) بیوردی (اگر زار) م (می آورد) کتور دی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی اولان حضرت اللهک صراط مستقیمه و عشق و محبت بونده راهی اولان عبادینه بخششی من کل الوجوه لطف و احسان طریقه در کرک ظاهر او باطن رسول علیه السلام کال متابعت و وصول بولوب کامل و مکمل طائفه صوفیه اداسون و کرک

آن سم اشارتیه یا خور شیده که جانانن کنا بستر و یا فروغ ماهه آوردک فاعلیده یا فروغ ماه اوله یا خورشید * محصول بیت * اول جانانک قصری بامندن ماهک ضیائی واضح و روشن کوردم که اول جانانک شرمندن یوزنی دیواره کتور دی ز بر خواتین جنسی یوزی اور تول اولسه یعنی یوزی دستور اولسه و بر کیمه دن اوتانسه یوزنی دیواره و بر پس بونده فروغ ماه خورشید روی جانانن اوتا نوب یوزنی دیواره کتور اما که حرف رابط صفت اولدیغی تقدیر جبه و آن افضلی فروغ ماهه اشارت اولدیغی تقدیر جبه محصول مصرع ثانی انجلین فروغ ماه که آتک شرمندن خورشید فلاک یوزنی دیواره کتور دی یعنی رویی کو ستر مودی حاصلی اول ماهک فروغنی کور و ب خورشید کندنی ضیائی شرمندن اخفا ایلدی مصرع ثانیک معنای اولی اوزره قصر ایدن تر تقصیر ایلشرا ز بر امان نظر اوتانسه حقیقت معنی ایکجه بیدر اولکسی دکل (بقول مطرب و ساقی برون رقم که بیکه * کران راه کران فاصد خبر دشواری آورد) بقول مطرب با حرف سبب و اضافت مصدرک فاعله در که بیکه و قتل و قفس طشره کتدم ز بر اد دوامد یعنی دائما طشره کیدرم کران زحرف تعادله راه کران اضافتی بنامه در فاصد مبتدا می آورد خبری و خبر مفعول اولی و دشوار مفعول ثانیه وزان راه مفعول غیر صریحی * محصول بیت * مطرب و ساقی قولیه و قتل و قفس طشره کیدرم ز بر اول آغر بولدن پیک کوچ کور دی و خبری کوچ کتور دی یعنی کا و بیکه بچاسدن

طشره جیقوب فاصد جانان کلجک جانبیه ناظر او اوردم که آتی استقبال ایده هم ز بر منزل جانان بید و کلجک بونده صرپ پس فاصد ایدن خبری زحمت و مشغله کتور دی امدی استقبال لازم او اوردی (سراسر بخشش جانان طریق لطف و احسان بود * اگر تسبیح میفرمودا کر زاری آورد) بخشش اسم مصدر در بخشیدن * جانانک باشند باشه بخششی لطف و احسان طریق ایدی اگر تسبیح و اگر زار کتور دی یعنی طریق عشقه جانانن هر نه کاور سه خوشدرا اگر کفر و اگر ایمان (عفا الله چین ابرویش اگر چه ناتوانم کرد * بعشوه هم پیای بر سر بزاری آورد)

صفاء الله جلّه دعا به در چین ابرویش اضنا فخری لامیه زرد * محصل بیت * الله تعالی جانانك چین ابرو سنی
عفو ایلسون اگر چه بینی زار و ناتوان ایلدی اما عشو ایله بن بیمارک باشی اوجنه یعنی یصد بغنه صحت خبری ده کتوردی یعنی
جانانندن چین ابرو خشم و غضب نشاندیدر اما ناز و شویو علامتی اولغله بن بیمارک باشی اوزرینه پیام بختنه
کتوردی حاصلی چین ابروی جانان هم بیمار ایدر هم صحت باغله چین پرینه چشم یازان بیتك معنایه امان نظر ایلما مش
بیمار بونده ایهام طریقه ذکرا ویش زرا
چشم جانانده بیماردر (خوش آن وقت
و آن ساعت که از زلف کره بندش * بدر
میرد دل کاری که خصم اقرار می آورد)
خوشا الف حرف مبالغه در که حرف بیان
کره بند دو کلی دیکدر شین ضمیر جانانه
را جعدر بدر میرد طاهره ایلنوردی یعنی
چقارردی دل میرد فاعلی و کار مفعولی
و یا حرف وحدت و که حرف رابطه صفت
خصم مبتدا و ما بعدی خبری * محصول
بیت * نه خوش در اول وقت و اول ساعت
که آنک دو کلی زانفندن کوکل برایش
اخراج ایدر دی که خصم بوقدر انکار له
دله اقرار کتوردی زلف کره بندندن
برایش اخراج ایلکدن مر دا کنده بینی
آنک دامنندن تخلیص ایلکدر یعنی رصنه
کنده و بی اندن تخلیص ایلدی که خصم
بکنندی (زرشک تار زلف بار برباد هوا
میداد * صبا هر نافه مشکین که از تار
می آورد) رشک تار زلف بار اضافی فخری
لامیه در میداد فاعلی صبا هر نافه
مشکین اضافی بیانیه در * محصول بیت *
یارک زلفك تله رشک و غیرت ایلکدن
باد هوا به و پردی باد صبا هر نافه مشکین
که ولایت تار زلف کتوردی یعنی نافه تار
زلف باره زلف نافه تار هیچ نسنده کار
دیو کتور دیکی نافه بی باد هوا به و پردی
(عجب میداد شتم دی شب زحافظ جام
و بیامنه * ولی بحثی نمی کردم که صوفی
واری آورد) بحثی با حرف تکبیر که حرف
تعلیل صوفی واری صوفی کبی دیکدر
* محصول بیت * دون کجه حافظدن
جام و بیامنه بی عجب طوناردیم یعنی باده
نوشاغنی عجب ایدردم اما مذکور طونوب
بحث ایلزده که صوفی کبی کتوردی یعنی
جام و بیامنه بی بحثی کتورد بکنندن
صوفی کبی اکا تعرض ایلردم زراق

قاعده اخلاصه رحابت ایچون اعمال صالحه دن رد فیه فارغ دکل ایکن و آداب
شرعدن بر بنی ترک ایکن عمار بنی خلقدن کبر لیلی ملائمه طائفه سی اولسون
(الملامی هو الذی لا یظهر خبر اولایضه شرا) ایله بین اولایضا معرفتدر حاصل
تجلیات متفوتند لکن جمله سی اطفندر

عفا الله چین ابرویش اگر چه ناتوانم کرد * عشو هم پی می بر سر بیماری آورد *
الله عفو ایلسون آنک ابرویش بوکلی اگر چه بن ناتوان ایلدی بیمارک باشی اوزره
هم بر خبر کتوردی (مفردات) (عفا الله) الله عفو ایلسون (چین) بوکلم (ابرو)
قاش (ش) ضمیر (اگر چه) م (ناتوانم) بنی قدر تسر (کرد) ایلدی (بعشو)
نازیده (هم پیامی) بر خبر (بر) علی (سر) باش (بیمار) خسته (می آورد)
کتوردی (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالی کرمدن بزم بحسب البشریه قصور
و فرط تیزی عفو ایلسون کر چه خدایک آثار تجلیات صفات جلالی یز عاشقی خور
و ضعیف و ناتوان ایلدی لکن کبر و جلالی و لطیفی تجلیاتی آثار یله بزی کشفات
وجود بشریه دن خلاص ایدو خسته کو لکن کای وعد اقصای خبرین
کتور مکه احیا ایلدی

خوش آن وقت و آن ساعت کران زلف کره کبرش بدر می برد دل کاهی که خصم اقرار می آورد
نه اطف اول وقت و اول ساعت که آنک کره لاف زلفندن کوکل برایش بچر دیکه خصمی
اقرار کتوردی (مفردات) (خوش) نه خوش (آن) اول وقت (آن) م (ساعت) م (ز)
من (آن) اول (زلف) م (کره کبر) دو کم طویلی (ش) ضمیر (بدر) طشره (می برد)
ایلدی (دل) م (کاری) برایش (خصم) م (اقرار) م (می آورد) کتوردی
(معنای اشارتی) نه خوش اول وقت و اول ساعت که بحمد الله سعی و مجاهدات ایله
حق تعالی ک غیب هو یندن و اسرار مکتونه سندن کوکل برایش بچر ددی و برانکشاف
حاصل ایلدی که استعجاب الله (الاعدادک منهم المخلصین) مرتبه سن بولغله خصم قوی
اولان شیطانی اقرار و اسلامه کتوردی (فدا سلم شیطانی) دولت بحمد الله بولدی

عجب می داشتم دی شب زحافظ جام و بیامنه * ولی بحثی نمی کردم که صوفی واری آورد *
دون کجه حافظدن جام و بیامنه بی عجب طوناردیم لکن بر بحث و بر روز سو یلدم زرا
صوفی کبی کتوردی (مفردات) (عجب) م (می داشتم) طوناردیم (دی) دون (شب)
کجه (ز) من (احاف) م (جام) قدح (بیامنه) اول (لکن) بحثی (بحثی)
(نمی کردم) ایلدم (که) زرا (صوفی) م (وار) مثل (می آورد) کتوردی
(معنای اشارتی) دون کجه شراب عشفله مست و لا بعقل اولان حافظدن
عشق و اسرار عشق کتمنی عجب طوناردیم لکن سو یلدم و سو ال ایلدی
زرا مرا ئی صوفی کبی مستورا کتوردی و نندن بر سره و رحمت اشارت بیوردی

هر آنکو خاطر مجموع و بار نازنین دارد * سعادتمندم او کشت و دولت همنشین دارد *
وله ایضا *

هر آنکو خاطر مجموع و بار نازنین دارد * سعادتمندم او کشت و دولت همنشین دارد (دارد)
خاطر مجموع و بار نازنین اضافی بیانیه * محصول بیت * هر اول کیمسه نك که مجموع خاطری و نازنین باری وارد یعنی
خاطری بریشان اولیه و یازیده نازنین و بی نظیر اوله سعادتمندم او کیمسه نك همدی اولدی و همنشین دولتی وارد یعنی
دولت کندویه یاز در حاصلی بویکی وصفک صبا جی کامین و کما می اندر

(حرم عشق را در که بسی بالاتر از عقلست * کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد) حرم عشق
اضافی بیانیه را حرف تخصیص کسی با حرف وحدت آن آستان یعنی درگاه عشق که حرف را بط صفت جان
در آستین ترک جانندن کنایتدر * محصول
بیت * عشق حریتمک یعنی حولیتک
درگاهی و قوسی درگاه عقلدن بالاتر قدر
ایمده درگاه عشق آستاننی بر کیمه
بوس ایدر که جانی بکنده اوله یعنی نقد جانی
انکیچون بذل و ترک ایلمکه فادراوله
حاصلی آستان مکرم عشقه بر کیمه واصل
اولور که بولنه جانی روان ایلمکه مالک اوله
(دهان تنک شیرینش مکر مهر سلیم نیست)
که نقش خاتم اعلاش جهان زرنکیکن
دارد (دهان تنک شیرین اضافی فخری
بیانیه در مکرگانه معنایه در مهر سلیمان
اضافی لامیه در که حرف تعلیل نقش
خاتم امل اضافی لامیه و بیانیه در شین
ضمیر دهانه را جعدر جهان دارد که مفعول
اولی و زرنکیکن مفعول ثانیه و فاعلی
نخستنده مستتر نقش خاتم را جعدر ضمیر در
نکیکن یوزک فاشدر * محصول بیت *
جانانك تنک شیرین دهانی کانه مهر
سلیماندر که اول دهانك نقش ختم املی
جهانی نکیکن یعنی حکمی التئده طونارد
یعنی تمام جهان محکومیدر نقش ختم
املدن مراد ایلری نقیض و ختم امل
دهانیدر حاصلی دهانی ختمك نکیکن
عالم محکومیدر تنک نکیکن مهر سلیمان بولدر
(اب امل و خط مشکین چو آتش هست
وایش هست * بنارم دلبر خود را که
حسنش آن و این دارد) آله اب امل وایتله
خط مشکینه اش رتدر لطف و نشر طریقه
بنارم قربان اوله هم دلبر خود اضافتی
لامیه در و را حرف تخصیص که حرف
تعلیل حسنش شین ضمیر دلبره را جعدر
آن کوزلکدن کنایتدر وایتله مذکور له
اشارتدر قیاس اینها ایدی وزن و قافیه
ضرورتدن این دیدی * محصول بیت *
بزم جانانك اب امل و خط مشکینی واردر
یعنی چونکه هم اول واردهم بوار

هر اول کیمسه که مجموع خاطر و نازنین بار طونارد سعادتمندم او کیمسه اولدی و دولتی
م (صاحب طونارد) (مفردات) (هر آنکو) هر اول کیمسه که (خاطر مجموع) م (بار)
م (نازنین) م (دارد) طونارد (سعادتمندم) م (همدم) بولاداش (او) ضمیر
(کشت) اولدی (دولت) م (همنشین) صاحب (دارد) طونارد (معنای
اشارتی) هر کیمکه قلبی تعلق ماسوی الاهدن تجرید و پاک ایلوب (انا جلیس
من ذکرنی و انیس من آنسی) خبری سر بجه غنی عن العالمین اولان حضرت اللهک
ذکرتو وجه دائمیسته اوله سعادتمندم او کیمسه اولدی و دولت سرمدی کاهمدم و صاحب اولور
(حرم عشق را در که بسی بالاتر از عقلست * کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد)

عشق حریتمک درگاهی عقلدن چوق بوکک رکدر بو آستینی شول کیمه او به که
جانی بکنده طونارد (مفردات) (حرم عشق) م (را) ادات مفعول (در که)
حضور (بسی) چوق (بالا) بوکک (تر) زیاده (از) م (عقل) م
(است) در (کسی) بر کیمسه (این) بو (آستان) بیتك (بوسد) او به (جان)
م (در) فی (آستین) يك (دارد) طونارد (معنای اشارتی) محبوب حقیقیك
عشق و اسرار حریتمک حریتمک عقل مرتبه سندن زیاده برعالی مفعول در که عشق
الهی ظهور ایدر که عقل محو و متلاشی اولور بوکک کبی عشقه معشوقه وصلت
شول کیمه به میسر اولور که جانی الله الوب جانانه فدا ایلله

دهان تنک شیرینش مکر مهر سلیم نیست * که نقش خاتم اعلاش جهان زرنکیکن دارد *
آنک شیرین حقه دهانی واریسه مهر سلیماندر که آنک املی خاتمك نقشی جهانی
نکیکن التئدن طونارد (مفردات) (دهان) اغز (تنک) طار (شیرین) طاتاو (ش)
ضمیر (مکر) واریسه (مهر سلیمان) م (است) در (نقش خاتم) م (امل) م (ش)
ضمیر (جهان) م (زرنک) تحت (نکیکن) یوزک قاشی (دارد) طونارد (معنای
اشارتی) اول محبوب حقیقیك کیفیت و یکیدن مزه اولان کثات قدسیه سی
و خرنیسه قلب عاشقه اوریلان سکه عشق انیسده سی اگر دیساده مثلی واریسه
سلیمان علیه السلام مهری کیدر که آنک املی خاتمك نقشی جهانی نکیکن استده
یعنی حکم و حکو متی التئده طوند یعنی کبی عشقه انیسبت حقه واصل اولان عاشقك
دخی حکمی و حکومتی جهان به بلکه ایکی جهانانه نا زدر

اب امل و خط مشکین چو آتش هست نیست * بنارم دلبر خود را که حسنش آن و این دارد *
بنارم دلبر خود را که حسنش آن و این دارد *

محبوب مجاز تنک اب املی واریسه خط مشکینی یوق خط شکینی واریسه اب املی
بوقدر کوه نه هم کندو دلبره که آنک حسنی آتی و بونی طونارد (مفردات) (اب)
دوداق (امل) م (خط) م (مشکین) مسکار (چو) چونکه (آن) اول
(ش) ضمیر (هست) واریسه (این) بو (ش) ضمیر (نیست) یوق (بنارم)
کونیم (دلبر) م (خود را) کنیدیك (که) زیرا (حسن) م (ش) ضمیر (آن) اول

قربان اوله هم کندی جانانده که هم آتی واریسه بری بوقدر دینلرواری و یوغنی فرق ایلر ایش
ظاهر محبوبك اب امل و خط مشکیندن بری واریسه بری بوقدر دینلرواری و یوغنی فرق ایلر ایش

(چو بر روی زمین باشی توانایی غنیمت دان * که دوران ناتوانیها بسی زیر زمین دارد) توانایی بای ثانی حرف
مصدر در اول کسب اصلی که حرف تعابیل ناتوانیها یا حرف مصدر قدر تسر لکر دیکدر * محصول بیت * خواجه خطاب

۶۷۸

(این) بو (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای محبوب مجازی به وفای
و متغیر اولان صورت عاشق اولان صورت پرست اول محبوب مجاز بنسب حسنه
بهانه سی بودر دیوزم ایدرسک اما ظاهر در لب علی واریسه خط مشکینی یوق خط
مشکینی واریسه اب علی یوق بهر حال نقصان و تغیرادن و حسن زائل اولقدن
بر آن خالی دکلدر اما بن کتدو محبوب حقیقه کوه نهیم و قربان اولیم اول بر صانع
قدیم پیچوند که آنک حسن ذاتی سی و حسن صفاتی سی و تجلیات الوار قدسیه سی
فندان و تغیرات و تبدلاتدن بریدر و باقیدر بلکه حرم قدسیه سنده کتدو به انیس
و جلیس ایندیکی عاشقاری دخی تغیرادن بریدر و باقیدر زیرا (المؤمنون لا یوتون
الح) پیور لشد

چو بر روی زمین باشی توانایی غنیمت دان * که دوران ناتوانیها بسی زیر زمین دارد *
و فنا که بر روی اوزره اوله سین توانایی غنیمت یسل زیرا دوران برالتده چوق
ناتوا نلقط طوتار (مفردات) (چو) چونکه (بر) علی (روی) یوز (زمین) پر
(باشی) اوله سین (توانایی) قادر لک (غنیمت) م (دار) یل (که) زیرا (دوران)
م (ناتوانیها) قدر تسر لکر (بسی) چوق (زیر زمین) برالتده (دارد) طوتار
(معنای اشارتی) استعید بالله (کل من علیها فان) آیت کریمه سی سرنجیه
بر یوزنده حیانه اولد بک منته ماسوی الله محبتن قلبی باک ایدوب عشق
و محبت الهی تحصیلته قدر تکی غنیمت یلایوب صرف الیه زیرا دور زمانه عمر تمام
اولوب قانی اولد قدیم عملدن منقطع اولوب چوق زمان برالتده عاجز و قدر تسر
باتور سین و یشیمان اولور سین

بخواری منکرای منم ضعیفان و نجیفان * که صدر مجلس عزت فقیر رهشنین دارد *
ای غنی ضعیفان و نجیفان حقارتله نظر الیه زیرا عزت مجلسنک صدرنی بولد
اوتور یچی فقیر طوتار (مفردات) (بخواری) حقارتله (منکر) باقه (ای منم)
دنیا ما الیه نعمتلمش کیمه (ضعیفان) م (نجیفان) آرقلر (را) م (که) زیرا
(صدر مجلس) م (عزت) م (فقیر) م (رهشنین) بولد اوتور یچی (دارد) طوتار (معنای
اشارتی) استعید بالله (خار بخت نجار تهم و مالکونا مهتدین) آیت جلیله سی
سرنجیه دنیا ما نه نعمت و نعمت صور بهیه مغرور اولد قلر یچون کتدولره موتی تعمیر اولنان
اغنیاء زمان و نعمت دنیا سر خوشلری صاقینک اختیار الیه دنیایی ترک ایدن ضعیفان
و عشق و محبت الهیه تحصیل ایچون ریاضات و مجاهدات الیه وجود ناز نیلری
نجیف و لاغر اولان عاشقان و اولیازر حقارتله نظر الیکر زیرا عزت مجلسی اولار
جنتک صدرنی و عالی مقاملری صراط مستقیم و عشق و معرفت الهی بولنی ملازم
اولان فقر طوتار بلکه جنت فقرایه مسکن اولقله افتخار ایدر

بلا کردان جان و تن دعای درد مندانست *
که بپند خیر زان خرمن که تنک از خوشه چین دارد *

درد

مصراع ثانی فی حکم مثله اجرا ایدوب پیور کیم خیر کورر اول خرمندن که خوشه چیندن عار ایدر یعنی فقر دن عار ایلین
اغنیاء اموال و نعمت ایلندن خیر کورر پس مستند لدن استمداد ایدوب خیر دعا لک آتی کرک

۶۷۹

درد مندر لک دعاسی جان و تن بلا سنی دفع ایدر یچیدر اول خرمندن کیم خیر کورر که
خوشه چیندن عار طوتار (مفردات) (بلا کردان) بلا دوندیر یچی (جان) م (تن) م
(دعا) م (درد مند) درد لو (است) در (که) کیم (پند) کورر (خیر) م
(ازان) اندن (خرمن) م (تنک) عار (از) من (خوشه چین) بشاق
دیوشریچی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (اذم الفقر فهو الله) حدیث
شریفی سرنجیه ضعیفان و اذلاء صوری و صفات الله الیه موصوفینله اقویاء معنوی
فقراء فی الله اولان درد مند لک دعاسی لایرد عند الله اولوب بوصورت عالنده بلکه
عالم آخرتده جان و تن بلا سنی دفع ایدر یچیدر اول خرممن کیمی مال دنیایی جمع ایلدوب
آنکله مغرور اهل دنیا خرمندن لزدن بلکه اول جر مستغفر لدن کیم خیر کورر که
بولک کیمی فقراء فی الله و مقبولان در کاعلمه مصاحب اولمقلقدن عار ایدر کفره
و فقره نک فقراء اصحاب رسول الله عار ایدر یکی کیمی نمود بالله تعالی

صبا از عشق من رمزی بکو با آن شه خوبان *
که چون جشید و کخسرو غلام کترین دارد *

ای صبا بنم عشق من اول خوبلر شاهنه بر رمزی دی که جشید و کخسرو کیمی
زیاده ادنی بنده سی واردر (مفردات) (صبا) م (از) من (عشق) م (من)
بن (رمز) اشارت (با) وحدتیه (بکو) سوله (آن) اول (شه خوبان) م
(چون) مثل (جشید و کخسرو) ایکی پادشاه اسملیردر (غلام) م (کترین)
ادنی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای فقر تام الیه و کمال تبیت شرع
رسول الله الیه کامل و مکمل مظهر فضل الهی و وسیله ره سعادت بیر دلایم بنم
عشق و حاملدن نیاز طریقله اول خوبلر شاهنه بر رمزی سوله که نیجه جشید و کخسرو کیمی
آنک مظهر احسان ایندی یکی ادنی بنده لری واردر که استعید بالله (تعز من تشاء و تذل من تشاء
بدک الخبر الح) کتدولک صفات جلیله سید

و کر کوید غمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس *
بکو یدش که سلطانی کدایی همشین دارد *

و حافظ کیمی مفلس عاشق ایستزم دیه اکا د بکر که بر سلطان بر کدایی مصاحب
طوتار (مفردات) (و کر) م (کوید) دیه (غمی خواهم) ایستزم (چو) مثل
(حافظ) م (عاشق) م (مفلس) م (بکوید) سولیکز (ش) ضمیر (سلطان)
(با) وحدتیه (کدایی) بر فقیر (همشین) مصاحب (دارد) طوتار (معنای اشارتی)
اگر اول و اهب العطا یاو کریم و رحیم اولان محبوب حقیقی حافظ کیمی عملدن مفلس
عاشق ایستزم دیه ای مقبول درگاه اولانلر سزیم ایچون بر شفاعت و التجا ایدوب
اول غنی محبوبه دیگر که بر سلطان بر کدایی مصاحب طوته و بر مفلس بنده سنی
بلاعت دولت دارینه مظهر ایلله اول سلطانک کرم و احسانه بر ذره نقصان کلر بلکه

(صبا از عشق من رمزی بکو
با خسرو خوبان * که صد جشید
و کخسرو غلام کترین دارد) صبا
منادی رمزی یا حرف وحدت با حرف
صله که حرف رابط صفت کترین ادات
تفضیلدر ویا ونون ادات نسبت * محصول
بیت * ای صبا بنم عشق من اول شه
خوبانه بر رمزی سوله آتچیلن شه خوبانکه
الحق قوللری یوز جشید و کخسرو در
یعنی الک اسکلی قوللری بولر کییدر
(و کر کوید غمی خواهم چو حافظ عاشق
مفلس * بکو یدش که سلطانی کدایی
همشین دارد) و کر کوید اما اگر درسه
عاشق مفلس اضافتی بیاندر بکو یدش
فول امر جمع مخاطب شین شه خوبانه
راجعدر اول شه خوبانه سولک
دیکدر که حرف رابط مقول قولدر
سلطانی و کدایی یازی تنکیر ایچون اولق
روشندر همشیندن بوند مراد مصاحبدر
* محصول بیت * اگر شاه خوبان درسه که
حافظ کیمی مفلس عاشق ایستزم که سولک که
پادشاه کدایی همشین طوتار یعنی مصاحب
ایدنور حاصلی پادشاهلر کدالره مصاحب
ایده کلر سنده بر پادشاه سین بنی مصاحب
ایدنسک غریب دکل سلطانی و کدایی
بازی حرف وحدت طوتوب بر سلطان
بر کدایی همشین طوتار دینلر خیلی ایهام
پیور مشلر (وله ایضا)

دیرست که دلدار پیمای نفرستاد * نوشت کلامی و سلامی نفرستاد (دیر لفظ مشترک در کج و چو قدن معنای در که حرف بیان نفرستاد فعل نفی ماضی کوندر مدی
نفرستاد بیت * محصول بیت * چو قدن در که دلدار

جمع بنده زین امیدوار و مسرور و فرخنده ایلر

دیرست که دلدار پیمای نفرستاد * نوشت کلامی و سلامی نفرستاد

چو زماندر که دلدار بر خیر کوندر مدی رکلام یاز مدی و بر سلام کوندر مدی
(مفردات) (دیر) (کج) (است) در (دلدار) محبوب (پیمای) بر خیر (نفرستاد)
کوندر مدی (نوشت) یاز مدی (کلامی) رکلام (سلامی) بر سلام (نفرستاد)
کوندر مدی (معنای اشارتی) هی واد نه عجب بوقبض و حجاب نیجه زماندنیرو
منکشف اولدی و جذاب القلوب اولان محبوب بر خیر کوندر مدی و بر فیض و تجلی
ایر کور مدی و لوح دلده بر رفعت الهی یاز بلوب ثابت اولدی و خانه تجلی اولان قلبه
بر سلامت بخش ایلدی

صدنامه فرستادم و آن شاه سواران * پیکر ندوانید و پیمای نفرستاد

بوز نامه کوندر دم و اول سوارک شاهی بر پیکر بلدی نمدی و بر خیر کوندر مدی
(مفردات) (صد) (یوز) (نامه) پیکر (فرستادم) کوندر دم (آن) اول (شاه)
م (سواران) (پیکر) (یوز) (نامه) (شاه) (پیکر) (فرستادم) (کوندر دم) (آن) اول (شاه)
سکر ندر مدی (پیمای) بر خیر (نفرستاد) کوندر مدی (معنای اشارتی) نیجه
در لو ریاضات و سحر و مجاهدات یوز کوندر طلب و عرض اشتیاق ایلدم اول فعال
لما برید اولان شاه حقیقت سر یار پیکر و بر جذب رجائی بلدی نمدی و احوال
در وندن بر خیر بلدی نمدی

سوی من و حشی عفر عقل رمیده * آه و روشی کک خرامی نفرستاد

بن عقلی اورکش و حشی صفت جانده بر آه و روشی و بر کک صالشلو کوندر مدی
(مفردات) (سوی) (جانب) (من) (بن) (و حشی) م (صفت) م (عقل) م
(رمیده) اورکش (آه و روش) (جیران یوز یشلو) (کک خرام) (ککک صالشلو)
(نفرستاد) م (معنای اشارتی) غیبتندن و کال آرزو و اشتیاق قدن عقلی کندودن
ضایع اولش و و حشی حیوانلر کی خلق قدن منقطع اولوب گوشه خراباندره عزات
اختیار آتش غریب عاشقی جانده انوار قدسیه ذاتیه سده مظهر قله غله (۱۱)
من یوسف (علیه السلام) یورن اطیب من المسک و العنبر آهوی معنوی صحرای
عالم لا هوئی حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم افند یزک روشی ملا جتدن
بر ملاحت و معراج معنویه ایله غایات وصاله واصل اولغه کک خرام اولان وارث
محمدی به لک و مردان معنوی الهیه لک کال سرورندن ظهور ایلدن خرامندن
بر خرام و صلت کوندر مدی و ظهوره کتسور مدی

دیرست که خواهد شد مرغ دل از دست * و ز آن خط چون سلسله دایمی نفرستاد

بلدی که کوکلم مرغی الدن کتسه کر کدر و اول زنجیر کی خطدن بردام کوندر مدی
(مفردات) (دانست که) (بلدی که) (خواهد) (است) (شدن) (کتک) (م) (بن)

مرغ

باز بلان خطدر که سطر سطر سلسله یعنی کتو خطیه بر نامه ارسال ایلدی که آنکه مرغ دل نسلی بواب آرام ایده

(فریاد که آن ساقی * شکر لب سر مست * دانست که مخمورم و جامی نفرستاد) ساقی * شکر لب سر مست اضافی
بیانیه در سر مست مستغنی دیگر سر خوشه ده دیرل * محصول بیت * فریاد که اول مستغنی شکر لب ساقی *
بلدی که مخمورم و بکا بر جام کوندر مدی یعنی عشق و محبتی بی اختیار ایلدی بلدی و بکا بر تسکین و بر خیر کوندر مدی
(چندان که زدم لاف کرامات و مقامات *
هیچم خبر از هیچ مقامی نفرستاد)
محصول بیت * اولقدر که طریق
عشقده کرامات و مقامات لافنی اوردم
یعنی اولقدر دیدیمکه سنک عشقده
بر مرتبه به واصل اولدمکه بدن صادر
اولان هب ولایت و کرامتدر هیچ بکا
بر مقامدن هیچ بر خیر کوندر مدی یعنی
بنم لافه هیچ بر وجهه التفات ایدوب
اعتبار ایلدی (حافظ بادی باش که
واخواست نباشد * کر شاه پیمای بقلامی
نفرستاد) بادی با حرف مصاحبت باش
فعل امر مفرد مخاطب که حرف تعابیل
واخواست صوری حساب معنا سنده
مستملدر یعنی تقبیل و تقصص * محصول
بیت * ای حافظ ادله اول که سؤال
و جواب اولن یعنی نه ایچون وندن اوتوری
دینلر اکر بادشاه بر قولینه بر خیر
کوندر مز سه یعنی بادشاه سن قولکه
پیام کوندر مدک دیو خطاب سکادوشن
مصراع اولک معنای ای حافظ ادله
اول که تضرع ایتک و دینک اولن دین وای
حافظ ادله اول که الحاح و ابرام ایتک
کر کزدین و واخواستک معنای بیلر ایتش
(وله ایضا) (ای بسته تو خنده زده
بر حدیث قند * مشتاقم از برای خدایک
شکر بخند) ای حرف ندا منادی بخند
تقدیری ای جانلدر بسته تو اضافی
لامیه در بسته دن مراد دهاندر تشبیه
طریقله حدیث قند اضافی لامیه در
بخند با حرف تا کید و خند فعل امر مفرد
مخاطب کول دیمکدر * محصول بیت *
ای جانان سنک دهانک قند سوزینه
کولمدر یعنی شکر اکله قنجه خنده
ایدوب مزه ایتش حاصلی شکر یکنمش
پس ایدم مشتاقم الله ایچون بر طنلو
خنده ایل که متاذ اولم و دخی شکر
سوزنی سو یلیدیم یعنی سنک طنلو کولشک سبیله شکرک سوزنی سو یلیدیم و آدینی اکیه لم مصراع ثانیست معنای
مشتاقم الله ایچون بر سو سه خنده دین کوله جک معنی و پریش

۶۸۱

(مرغ دن) کوکل قوشی (از دست) الدن (ز) من (آن) اول (خط) تازه ریش
(چون) مثل (سلسله) زنجیر (دایمی) بر طو زاق (نفرستاد) کوندر مدی (معنای
اشارتی) (لایعرب عنه مشغال ذره) اولان محبوب بلدی که بوقبض و حجاب غدا بستندن
کوکلم قوشی الدن کیتسه کر کدر و حال بریشان ایتسه کر کدر بیل حکمتی نه در که اول
دائم و باقی اولان زنجیر بلکه حیل متین کی هادی و باسط صفات جلیله لری تجلیاتی
اثر لیدن بر اثر ظاهر اولدی

فریاد که آن ساقی * شکر لب سر مست * دانست که مخمورم و جامی نفرستاد

فریاد که اول عالی جناب شکر لب ساقی بلدی که مخمورم و بر جام کوندر مدی
(مفردات) (فریاد) (مد) (آن) اول (ساقی) م (شکر لب) شکر دوداقلی
(سر مست) عالی جناب (دانست) بلدی (مخمورم) م (جامی) بر قدح
(نفرستاد) کوندر مدی (معنای اشارتی) فریاد و مدد که اول ساقی
کوز حقیقت و معطی شرب عشق و محبت و واهب اذاند سکر روحانیت و اول
عالی جناب حضرت بلدی که کندودن بی غرض خیر اندی و شراب معنوی
طالابی مخمورم کر مندن بر جام کوندر مدی و قلم قد خنده ظهور ایلدی

چند آنکه زدم لاف کرامات و مقامات * هیچم خبر از هیچ مقامی نفرستاد

اول قدر که کرامات و مقامات لافنی اوردم هیچ بر مقامدن بکا هیچ بر خیر کوندر مدی
(مفردات) (چند آنکه) اول قدر که (زدم) اوردم (لاف) کلام بی معنی
(کرامات) م (مقامات) م (هیچ) قطعاً (م) بکا (خبر) م (از) من (هیچ)
م (مقامی) بر مقام (نفرستاد) کوندر مدی (معنای اشارتی) اول قبض
و حجاب مقصود سندن و آثار نقصانندن اولقدر کرامات و مقامات لافنی اوردم که
هیچ بر مقامدن بکا هیچ بر خیر کوندر مدی و ارباب مقامات احوال پسندیدلر سنک
حقیقتندن بکا بر حقیقت ظهور ایلدی

حافظ بادی باش که واخواست نباشد * کر شاه پیمای بقلامی نفرستاد

ای حافظ ادب ایل اولکه راحت و شاد لای دینک اولن اکر شاه بر غلامیه بر خیر
کوندر مدی بسنه (مفردات) (حافظ) م (بادی) ادب ایل (باش) اول (وا)
راحت و شاد لای (خواست) دینک (نباشد) اولن (کر) اکر (شاه) م (پیمای)
بر خیر (بقلامی) بر غلامیه (نفرستاد) کوندر مدی (معنای اشارتی) ای حافظ
همان کندو که عالی همت ایدوب سعی و غیره آداب شرع شریف ایله مؤدب
اول کذب و ریائی و لاف و دعوائی ترک ایلوب جان و تنکی حق یولنه فدا ایله شول
بر قولکه کندو به شاهندن بر خیر و بر اعتبار و احسان ظهور ایلدی اول قوله بر آن
راحت و شاد لای ایتک اولن

وله ایضا

ای بسته تو خنده زده بر حدیث قند * مشتاقم از برای خدایک شکر بخند

ای محبوب سنک دهانک قند سوزی اوزره خنده اورمدر مشتاقم الله ایچون

۱۷۱

دل

سوزنی سو یلیدیم یعنی سنک طنلو کولشک سبیله شکرک سوزنی سو یلیدیم و آدینی اکیه لم مصراع ثانیست معنای
مشتاقم الله ایچون بر سو سه خنده دین کوله جک معنی و پریش

(جایی کہ یار من بشکر خندہ دم زند * ہی ہستہ کیستی تو خدارا بخود بخند) جایی یا حرف وحدت کہ حرف بیان و یا حرف رابطہ صفت دم زند نفس اور، یعنی سو سو بلیہ کیستی تو سن کیسے بن معنای استفہامی متضخند بخود یا حرف صلہ بخند فعل نئی مقرر مخاطب کنندو کہ کولہ * محصول بیت *

❖ ۶۸۲ ❖

بر بوسہ نیچہ پہ در (مفردات) (ای) حرف ندا (ہستہ) فتق (تو) سن
(خندہ) کولک (زدہ) اورمش (بر) علی (حدیث) کلام (قتد) سوزلمش
شکر (مشاقم) م (از) من (برای) تعلیل (خدا) م ((یک) پر (شکر) بوسہ
(بچند) نیچہ پہ در (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک فیض بلا واسطہ ک
ذوقی وکلات قدسیہ لذتی قند صور سنک وخطوط تفساتیہ نک سوزی اوزرہ
خندہ اوروب اتی تذابیل وحقیر ویتقیح اعشدر بحمد اللہ بن اول لذت روحانیتک
مشاقیم ای مرشد عالی جاء و آکامہ اللہ ایچون خبر ویر بر بندہ اول لذت روحانیتک
وفیض الہیہ نک حصول نہ قدر جان و بر مکملہ وسعی اللہ حاصل او اور

شول پرده که بنم یارم شکر خنده ایله سوبایه ای فتق سن کیسه بن الله ایچون
کندیکه کوله (مفردات) (چایی که) بربر که (یار من) بنم یارم (شکر خنده)
شکر کبی کولیچی (دم) نفس (زند) اوره (ای پسته) ای فتق (کیسه بنی)
کیسه بن (نو) سن (خدارا) الله ایچون (بخود) کندیکه (مخند) کوله (معنای
اشارتی) شول بر پرده که حق تعالیٰ فیض و تجلیسی ولذا نذر روحانیه اولار انوار
قدسیه سی ظهوره کلای عالم بی معنی وای زا هدیی مغز سن کیسه بن که حضور
نفائی اولان علم و عبادتکله کندیکه اهل فیضه را بر طواریس بن الله ایچون قوری
دعوی الله کندیکه مستخره ادوب کندیکه کوله

طوبی قادر اولمز که سنك فامكندن دم اوره بوقصه دن فراغت ایلرم زیرا سوز
یو كك اولور و اوزار (مفردات) (طوبی) م (با) وحدتیہ (ز) من (قامت) م
(نیارد) قادر اولمز (دم) نفس (زند) اوره (ز) من (این) بو (قصه) م
(بكذرم) كچرم (سخن) موز (میثود) اولور (بلند) یو كك (معنای
اشارتی) شجره علم و معرفت و معدن اسرار و حكمت اولان انبیا و مكین اولیای
محبوب سنك ذات بیچونكندن بلكه ذوقیات اولان فیض و تجلیاتكهن خبر ویرمه
قادر اولمز مدعی نه یردن خبر دار اوله یلور بن بوقصه دن و بو اسراری ییاندن
فراغت ایلرم و لاف اولورم زیرا سوز اوزار یته كنه و حقیقی ادراكه عجز نابتدر که
(من عرف الله كل لسانه) دینلشدر

اگر غضب کو ستره سین واکر طعنہ آورده سین بز خود پسند و معجب کیمسیدیه معتقد دکلز (مفردات) (کر) اکر (طیرہ) غضب (مینبی) کوستره سین (و کر طعنہ) م (میرتی) آورده سین (ما) بز (نیستیم) دکلز (معتقد) ایستایی (مرد) آدم (خود پسند) کندینی بکنیچی (هندی اشارتی) ای اذت روحانیدن و اسرار حکمندن بز بخیر اولان مدعی کرک بز غضب الیه و کرک طعن الیه بز اسرار الهییدن بز بخیر اولان معجب

بر پرده که بنم بارم شکر خنده ایله تکلم
ایلیه یعنی طنز او کو ملکه سوز سوبله
ای فستق سن کیسین الله ایچون کندو که
کوله یعنی کندیکی رسوای ایله زرا سنده
دهان واریسه شکر خنده ایله تکلم بوقدر
(طوبی زقامت تونیارد که دم زند * زین
قصه بگذرم که سخن میشود بلند)
نیارد قادر اولمز که حرف پسان دم زند
تکلم ایله معنا سنه در میشود بلند
یو کسک اولور یعنی اوزار * محصول یت *
طوبی سنک قانکدن سوز سو تلکه
قادر دکل یعنی سنک قانکه او بکنوب
کندوی اکا بکرده میز بوقصه دن یکم که
سوز بلند اولور یعنی طوبی و سنک
قامت بخندن یکدم که سرز اوزار حاصلی
طوبی و سنک قانک قصه سی بره طول
قصه در آنک نطو بلندن یکمک کرک
پوند بلند زیاد خوب واقع اولش
(کر طیر می نمائی و کر طعنه می زنی *
مائینیم معتقد مرد خود پسند)
بعض نسخه ده طیر برینه طنز واقعدر
سخن به معنای سنه طیر فاقدر غضب
معنای سنه معتقد مرد خود پسند
اضافتاری اسم فاعلک معنوله و بیاید در
معتقد اصطلاح عجمه محب معنای سنه در
خود پسند وصف ترکیبدر کندین بکنجی
معنای سنه * محصول یت * خواجه خطاب
عام طریقه به بورر طنز و غضب ده
کوستر سک طعنه ده اور رسک بز خود
پسند کشیک محی و معتقدی دکلز یعنی
سک بز طیز و طعنه و غضب کوستردیک
کندیکی بکنوب خود بین اولدیفک
ایچو در اما زمر د خود بین و خود پسندی
سومرز حاصلی زمر کزلی سومرز صراع
ثابتک معنای سنه مخاطبه تخصیص ایدوب
سن خود بین کیسه به محب دکلز دین طریق
نرمی زک ایدوب نصیحه سلوک الملش

(ز آشفتنکی* حال من آگاهی شود * آرا که دل نکشت گرفتار این کند) آشفتنکی اصلی آشفته ابدی یا مصدری کَلَم سبیلہ های رسمی کاف عجمی به تبدیل اولشدر معنای قارش مورث اواقدر پریشان معنائہ ده کلور داور مکده ده مستعملدر حالہ اضافتی و حالک منه لایہ در* محصول بیت * بنم حالک آشفته الکنندن و پریشانانندن قیچن آکا، او اور اول کیمسه کاک کوکلی بوکند عشقه گرفتار ارامش اولہ یعنی عاشق اولیان بی درد اهل دردک حالندن آکاہ اولمزیرا عشق و محبت دردنی چکن یلور چکمن نہ یلور من لایق لایق

﴿ ٦٨٣ ﴾

و خود بین کیسه نک کلامی وحالی مستعد دکان

بنم حالك پریشانفردن چنان آگاه او اور اول کیسہ نک کہ کوکلی بوکنده گرفتار اولدی (مفردات) (ز) من (آهنگی) پریشانق و تمیزک (حال) م (من) بن (آگاه) م (کی) چنان (شود) او اور (آرا که) اول کیسہ نک کہ (دل) کوکلی (نکشت) اولدی (گرفتار) طوئسق (این) بو (کنده) م (معنای اشارتی) بن مضطرب الحالك و گرفتار درد عشق و بلانک پریشانفردن و تخریر اسرارالدنیہ سندن اول اعی القلب اولان مدعی چنان آگاه او اور و اول کیسہ نک کہ کوکلی بوکنده عشقه طوئیه بودرد و بلا صورتده اولان عین ذوق و صفادن قیامان یاور که (من لم یذق لم یعرف) دینشدر

ابسترك كه كوزدن قار ايرماغنى اقميه سين كيمسه لك فرزندك مصاحبتنه كوكل
باغله (مفردات) (خواهى كه) ابسترك كه (بر) يوقارى (مخبرد) فاقميه (ت)
سنگ (ازديده) كوزدن (رود) جاي (خون) قان (دل) كوكل (در) في (دقام
(صحبت) م (رود) فرزند (كسان) كيمسل (مبتد) باغله (معاى اشارتى) اى
عاشق صادق ابسترك كه قبض و جفايدن و درد فراقدن كوزدن قان ايرماغى
جارى اوليه مدعيان عوام طريقدن واسير نفس اولان انى دنيان و محبوب
بجاي زدن بر كيمسه نك مصاحبتنه كوكل باغله به سين زيرا عشق الهى ماسواين
احراق ايديجي رانشدر

شوق بازاری کرم اولدی اول شمع رخ فندده در تاجان ودی آک بوزی آتشد
وزرک ایدم (مفردات) (بازار) م (شرق) م (کرم) قیرمش (شد) اولدی
(آن) اول (شمع) چیره (رخ) بکاف (بکاست) فندده در (تا) حتی (جان) م
(دل) کوکل (در) فی (آش) م (روی) بوز (ش) ضمیر (کم) ایدم (سپند)
وزرک (معنی اشارتی) بحمد الله نظر اهل الله بر کاتبه عشق الهی بازاری
زندی وشوق ایله کوکل حرارتی زیاده لندی اول تجلی انوار ذاتیه الهی
فوضات نامتاهی فندده در تا که جان ودی اول محبوب حقیقک آتش عشقنده
بوزرک کبی احراق ایدم وانوار نجلی بولنه جائی فدا ایدم

ی حافظ چونکه خو. لړك غره سني ترك ايلړ سين پيلور ميسين سنك یرك قنده در
وارزنده در يا خنجه در (مفردات) م (حافظ) م (چو) چونکه (ترك) م (غره)
ررز اوجله نظر (خويان) م (غمی کني) ايلړ سين (داني) پيلور ميسين (بکاست)
در (جای تو) سنك یرك (خوارزم و خجند) ابكي شهر ك اسلام در

برخی در وقت از دیده رود خون * دل درو فای
صحت رود کسان مبد * خواهی فعل
مضارع مفرد مخاطب معنی استفهامی
متضمن دلیل مبین دیگر در که حرف بیان
بر حرف تا کید نخیردت نخیردت فعل فنی
مضارع مفرد غائب تا معنی جهتندن
دیده به مقیدر از دیده ات تقدیرنده رود
دیده درلر ارمای متاسه خونه اضافتی
بیانیه در حرف صله وفای صحت رود
کسان اضافتی لامیه لرر مبد فعل
انهی مفرد مخاطب با غمید دیگر * محصول
پت * دلیل مبین که کوز کدن فان ارمای
قالبیه یعنی کوزک فان باش اقمیه کوکلکی
کیمیه لر او غلری مضاجتی و فاسنه بمله
یعنی الک اولادینه عاشق اولوب کوکل
ویرمه حاصلی غم و غصه دن و ناله
و کربنه امین اولقی ایستراسک دایر سوه
بازار شوق کرم شدن شمع رخ کجاست *
اجان و دل بر آتش رویش کتم سبند
زار شوق اضافتی لامیه در مجازا شمع
رخ وصف ترکیبی اقسامند در تا حرف
لیل آتش رویش اضافتی بیانیه در
ند بوزدک * محصول پت * بازار
وق قز دی یعنی شوق غالب اولدی
ل شمع رخ جانان قند در تاجان ودلی
ش رویش سبند ایدیم یعنی شمع
ینی کوروب آتش رخسار نه جان ودلی
سار ایدیم دیگر و جازر در که آتش رو
سافتی لامیه اوله مجازا (حافظ چو ترک
ترکان نمیکنی * دانی کجاست جای
خوارزم باجند) حافظ منادی حرف
محدوف غمزه ترکان اضافتی لامیه در
ندن بونده مراد محبو باندن دانی فعل
مضارع مخاطب معنای استفهامی متضمن
او و مبین دیگر در جای تواضافتی
میه در خوارزم جواب استفهامدن

بر مصاف نقد بر یله یعنی شهر خوارزم و شهر خجند ماوراء النهر دره بر شهرک اسمی در که اترک مملکت لری در یعنی اوزبک و جغتای دیار در
* محصول بیت * ای حافظ چونکه محبوبان غزنی سنی ترک ابن سبک بیلور مبین سنک پرک نره در شهر خوارزم و یا شهر
خجند در تکان عبارت یون خوارزم و خجندی ذکر ایلدی بو خسه انلرک محبوبان پرک آرتق صفاسی یو قدر (وله ایضا)

(دست از طلب ندارم تا کام من برآید * یا تن رسد بجانان یا جان ز تن برآید) ندارم طو تمام یعنی چکیم نالی معاشه در

﴿ ٦٨١ ﴾

(معنای اشارتی) ای حافظ چونکه من عون حق ایله محبوب بلر محبوبی اولان حق سبحانه و تعالی تک عشق و محبتی و نظر و عنا بنده اولغی ترک ایلر سین و دما قیاسا و قابا بدرکاه حق ملازم اولور سین یلور سین سنک یرک و مقامک فتده در یا شهر عظیم معنوی اولان شهر لامکانه در و یا شهر (فی مقدمه صدق عند ملک مقتدر) اولان مقام اولیه الله در

﴿ دست از طلب ندارم تا کام من برآید * یا تن رسد بجانان یا جان ز تن برآید ﴾

طلبیدن بر آن فارغ اولم تابین مرادم حاصل اولد قیغه یا تن جانانه ابریشه یا جان تندن قیغه (مفردات) (دست) ال (از) من (طلب) م (ندارم) طو تم (تا) حتی (کام من) بنم مرادم (برآید) حاصل اوله (یا) تردید ایچوندر (تن) م (رسد) ابریشه (یا) للابسه (جانان) م (یا) تردید ایچوندر (جان) م (ز) من (تن) م (برآید) قیغه (معنای اشارتی) ان شاء الله کرم و عنایت حق ایله فریت و وصال و مشاهده جمال حضرت طلبیدن بر آن فارغ اولم تا که مرادم حاصل اولد قیغه استعید بالله (و امید برک حتی یا تک الیقین) آیت جلیله سی سر نبجه باشد اولان روح مستعد جانانه ابریشه و واصل اوله یا جان تندن طو شمره چته

﴿ هر دم چو بی وفایان توان گرفت باری * ماییم و خاک کویش تا جان ز تن برآید ﴾

و فاسزلر کی هر دم بر بار طو تمق ممکن اولر ز آتک خاک کوی ایله یا جان تندن قیغه (مفردات) (هر دم) هر نفس (چو) مثل (بی وفایان) و فاسزلر (نتوان) ممکن دکل (گرفت) طو تمق (بار) م (یا) وحدتیه (ماییم) برز (واد) مع (خاک) طبارق (کوی) محله (ش) ضمیر (تا) حتی (جان) م (ز) من (تن) م (برآید) قیغه (معنای اشارتی) ان شاء الله عهد استه و ایتیمانلر کی هر دم ماسو ادن بر باره کوکل و یرمک ممکن دکلدر کرم و عون حق ایله بر درگاه حق و درگاه اولیه اللهی ملازم لردن تا بوجان تندن قیغه به درک

﴿ جان بر است و حسرت در دل که از دهانش * نکرفته هیچ کامی جان از بدن برآید ﴾

جان لب اوزره در و حسرت کوکله در که آتک دهانندن هیچ بر مراد حاصل ایتمش ایکن جان بدنندن قیقار (مفردات) (جان) م (بر) علی (اب) دوداق (است) در (حسرت) م (در) فی (دل) کوکل (از) من (دهان) اغز (ش) ضمیر (نکر فتنه) طو تمق (هیچ) قضعا (کامی) بر مراد (جان) م (از) من (بدن) م (برآید) قیقار (معنای اشارتی) جان آرزوی مشاهده انوار جمال الله ایله چیتیق اوزره اضطرار ایلد و کوکل دخی حسرتده که عمر کلدی و کچدی حق تعالی سنک فیض و تجلی بنده و استمرار کلام منندن هیچ بر مراد حاصل ایتمش جان بدنندن قیقاری دیو

﴿ از حسرت دهانش آید بیک جانم * خود کام تنک دستان کی زان دهن برآید ﴾

﴿ آتک ﴾

﴿ ٦٨٥ ﴾

آتک دهانی حسرتندن جانم طارافه کلور فقیرلرک مرادی خود اول دهانندن قیجان حاصل اولور (مفردات) (از) من (حسرت) م (دهان) اغز (ش) ضمیر (آید) کلور (تنک) طارافه (جانم) م (خود) کندی (کام) مراد (تنک دستان) فقیرلر (کی) قیجان (زان) نندن (دهن) اغز (برآید) حاصل اولور (معنای اشارتی) اول محبوبک فیض و تجلی سی و کلام جانفرا سی حسرتندن جانم طار لغتوب قیقغه کلور فقیر جان اولانلرک مرادی عجب اول فیاضندن قیجان حاصل اولور

﴿ بکشای تربت من بعد از وفات و بنکر * کر آتش درونم دود از کفن برآید ﴾

و فائیدن صکره بنم قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن کفندن تون قیقار (مفردات) (بکشای) آج (تربت من) بنم قبری (بعد از وفات) و فائیدن صکره (بنکر) نظر ایلد (از) من (آتش) م (درونم) ایچرم (دود) تون (از) من (کفن) م (برآید) قیقار (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقندن مرادم حاصل اولد یغندن کوزم یاشی و حکرم آتشی اول قدر بسیار و لهب دارد که وفائندن صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن کفندن تون قیقار

﴿ برخیز تا چن را از قات قیامت * هم سرور برآید هم نارون برآید ﴾

قالی سنک قیامت فائیدن تا چنک هم سرور طابو قیله هم نارون یوقاری فائده (مفردات) (برخیز) قالی (تا) حتی (چن را) باغک (از) من (قیامت) م (قیامت) م (هم سرور) م (در برآید) طابو قیله و قولقده اوله (هم نارون) بر اوزون قاره اغاچدر (بر) یوقاری (آید) کله یعنی قیام ایلد (معنای اشارتی) ای واهب و معطی حقیقی اولان محبوب بی مثل کرم و عنایتکله بو جبل وجوده برنجلی ذاتک اظهار ایلد که فلانجی ره به لبجل جمده دکا و خر موسی سعفا آیت کریمسی سر نبجه بو ظهور تجلیدن عاشق مشتاقک باشد قیامت قائم اولوب ضمیر و ممر کردان اولسنندن تا که باغ طامده هم سرور کی ثابت قدس اولان عارف باللهک یقینی زباده اوله هم قاره اغاچ کی اظهار وجود ایلدوب قامی انقاب اولان عالم غافل انصافه کلوب مردان خدا یوانه با باغابه و عشق و محبت تحصیلده سعی ایلد

﴿ بر بوی آنکه در باغ باید کلی چور ویت * آید نسیم و هر دم کرد چن برآید ﴾

اول امید اوزه که باغده سنک بوزک کی بر کلی بوله باد نسیم و هر دم چنک اطرافنی دور ایلر (مفردات) (بر) علی (بوی) امید (آنکه) اولدکه (در) فی (باغ) م (باید) بوله (کلی) بر کل (چو) مثل (روی) بوز (ت) ضمیر (آید) کلور (نسیم) سحر بلی (هر دم) هر نفس (کرد) اطراف (چن) باغ (برآید) دور ایلر (معنای اشارتی) اسد الله اولان حضرت علی رضی الله تعالی عندهک (لا اعبد ربالم آره) کلام شریفی سر نبجه بو باغ عالمده انوار تجلی ذات الهیه بی بواق امید یله مظهر فیوضات سحری اولان عارف بالله دخی هر دم سعی و همت ایلد

﴿ ل ﴾

﴿ ١٧٢ ﴾

(بکشای تربت من بعد از وفات و بنکر * کر آتش درونم دود از کفن برآید)

﴿ تربت من مراد قبر در * محصول

یت * بنم قبری و فائیدن صکره آج

و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار یعنی سنک

عشقک آتشی که کوکله مر کوز

و فائیدن صکره بنم قبری

آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

کفندن تون قیقار

صکره قبری آج و نظر ایلد که درونم آتشنندن

(بنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن برآید) خانی با حرف و جدت بر بلوک خلقی دیکند و
 * محصول بیت * رویی کوسر که بر بلوک خاق واله و حیران اول و نولرلی آج و تکلمه کل که کلامک لذتندن مرد و زندن
 فریاد و فغان چقد یعنی آه و ناله به کاهل (هریک شکست زلفت بچاه شست دارد * چون این دل شکسته بآن شکن برآید) شکستن
 مرداد جسد در یعنی زلفن بوکلی بچاه الی شست لغتده اولته یعنی باقی اولته سی که زلفک او جتی بو کوند که اکا تشبیه
 ایدرل شکسته جسد معناسنه در برآید بونده چقشر معناسنه در یعنی مقامت و مقابله ایدر * محصول بیت * سنک
 زلفک هر بر یو کلنک الی اولته سی

یعنی الی خیم و تانی وار در پس ایدر
 بو صتی کو کل اول شکن زلفه بچاه
 چقشر یعنی بچاه مقامت و مقابله ایدر
 بلور مصرع اولک معناسنی زلفک هر
 بر یو کلنک الی عقلی کش وارد بین و سنک
 زلفک هر بر یو کلنک الی آغ طوتار دین اولکی
 هم لفظه خیم و تانی و هم معناده و ایکجیسی
 معنی ده بر شست اولته به دیرل آغ
 دیرل شکسته سوزنی بیور (بیت) * جهان
 بکام و مرادش زمانه ناماهی * بکام حاسد
 او چون بکام ماهی شست * و مصرع
 ناینگ معناسنی بچاه بر صتی کو کل اول
 شکسته یوقاری کاور دین و یوشکسته کو کل
 اول شکسته بچاه غلبه ایدر دین ایکجیسی
 بینک معناسنه شکست و بر مشلر (کویند ذکر
 خیرش در خیل عشقه بازان * هر جا که
 نام حافظ در انجمن برآید) ذکر خیر
 ضافتی بیایه و شین ضیم مصرع ناینگ
 حافظه راجع در اختیار قبل اند کر طریقه
 خیل هم دلدن بلوک دیرل عشقه بازان
 اضافتی بیایه در انجمن در تک معناسنه در
 * محصول بیت * عشقه بازان بلوکند ذکر
 خبرنی سو بلور یعنی خبرله اکار لر
 رده که حافظ آدی در نکه و محاسنه
 چقبوب پیدا اوله یعنی باد اوله حاصلی هر رده
 و هر رسیده که حافظ اکلده آدینی خیره
 اکار (وله ایضا) (نسبت رویت
 اگر باماه و پروین کرده اند * صورتی
 نادیده اطلاق بچمین کرده اند) نسبت
 رویت اضافتی مصدر رک معناسنه
 اضافتدر پروین اوله کر بونده پروینی
 ضرورت قایده ایچون کتورمش اوله بوحسه
 روی پروینه تشبیه معنیو دکل بلکه
 دلدنی پروینه تشبیه مشهور در تکیم
 کال صفهائی بیور (بیت) * دورسه
 در دندن چون ازیش بشاید * کوئی
 مکر برادر ماه کرد منزل * و نکه رکن
 الدین بکراتی بیور (بیت) * اولوی نداشت

اسرار توحید با شک اطر افنی دور ایلر و می دان خدادن استمداد یله روز و شب راه
 عشقه حانی فدا ایلر
 بنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن برآید *
 بوز یکی کوسر که پروا فر خاق واله و حیران اوله تکلم ایلر که هر دوزن فر باد قافه
 (مفردات) (بنای) (کوسر) (رو) (بوز) (خانی) (بر خاق) (واله) (مخبر) (شوند)
 اوله (حیران) (م) (بکشی) (آج) (لب) (دوداق) (فریاد) (م) (از) (من) (مردوزن)
 ذکر و روانک (برآید) قافه (معنای اشارتی) یارب ذات بیچوک حقیقون تجلی ذلت
 اظهار ایلر که عارف عاشق قولر کدن رجاعت لذت انوار تجلی ذاتیه که مستغرق
 اولوب واله و حیران اوله و بر فیض بلا واسطه کرم ایلر که بنم فریاد مدن مردوزن
 فریاد و ناله و فغانه کاهل

هریک شکست زلفت بچاه شست دارد * چون این دل شکسته بآن شکن برآید *
 سنک زلفک هر بر یو کلنک الی آغ طوتار بو شکسته دل اول شکسته بچاه غلبه ایلر
 (مفردات) (هریک) (هر بر) (شکست) (بوکلم) (زلف) (م) (ت) (ضمیر) (بچاه) (الی)
 (شست) (آغ) (دارد) (طوتار) (چون) (م) (این) (بو) (دل) (قلب) (شکسته) (غیراش) (با)
 للملابسه (آن) (اول) (شکن) (بوکلم) (برآید) (غلبه ایلر) (معنای اشارتی) یارب
 سنک صفات متضاده رک تجلی استنده بچاه حکمتلر و بچاه اسرارلر وارد که اتی
 ادرا که عقولر طوتار یوب مخبر اولمشدر بو شکسته کو کل اول حکمت و اسرار
 تجلیات ذات الهی اولدقچه بچاه مطلم اوله بلور و اسرار ادبیه بچاه متکشف اولور

کویند ذکر خیرش در خیل عشقه بازان * هر جا که نام حافظ در انجمن برآید *
 عشقه بازان زمره رسیده اک ذکر خیرن دیرل هر رده که حافظ نامی مجاس کترده
 باد اوله (مفردات) (کویند) (دیرل) (ذکر خیر) (م) (ش) (ضمیر) (در) (فی) (خیل)
 زمره (عشقه بازان) عشقی اوینا بچیز (هر جا که) هر رده که (نام حافظ) (م) (در) (فی)
 (انجمن) (دیرل) (برآید) یاد اوله (معنای اشارتی) اسان غیب ایلر حافظ اسرار
 عشقی بیسان ایندی بچین هر رده که حافظ نامی مجاس کترده ذکر اوله عاشق
 جماعتی ایچنده آت ذکر خیرن سو بلور و خبر ایلر باد ایدر

نوی واه ایضا *
 نسبت رویت اگر باماه و پروین کرده اند * صورت نادیده الخاق بچمین کرده اند *
 اگر چه سنک بوز یکی ماه و پروینه تشبیه ایشلر در کورلمش صورتی تخمین الخاق
 ایشلر در (مفردات) (نسبت) (م) (روی) (بوز) (ت) (ضمیر) (اگر) (م) (باماه) (آیه)
 (پروین) (اوله کر) (کرده اند) ایشلر در (صورت) (م) (نادیده) کورلمش (خاق) (م)
 (با) للملابسه (تخمین) (م) (کرده اند) ایشلر در (معنای اشارتی) ای لاتر که
 الابصار و هویدرک الابصار اولوب تعالی شانه عیغولون و تنزه ذاته عیاشیرون
 اولان خالق بیچونم اگر چه عشاقی عجزلری اعتراف ایلر بیه سنک ذات شریف

بیچونکی *
 که شد لایق او پروین زجان * از دیده اهل نظر در خوشاب انداخته * صورتی با حرف وحدت و با تشبیه نادیده با حرف
 ترتیب کور میوب دیکدر ر نسخه لبوبله واقع را مقایس صورتش نادیده اطلاق بچمین کرده اند اطلاق با حرف تشبیه
 بچمین با حرف مصاحبت کرده اند متعاق تخمین رنسانه ای اورا بقدر قیاس معناسنه * محصول بیت * سنک رویی کوسر که
 و پروینه تشبیه ایلر بلر سه شکل و صورت رویی کور میوب تخمین و قیاسله اطلاق ایشلر در یعنی رویی کوسر که ماه و پروین
 دیدکاری حقیقه دکلر بلکه تخمین و قیاسله در زیر رویی کور مدن سویشلر در والارویکی آفتابه بله تشبیه

ایلر زدی دکلر که ماه و پروینه تشبیه ایشلر در کورلمش صورتی تخمین ایشلر در دین تخمین سویشلر در
 (شبه) از داستان عشق شورانگیر ماست * آن حکایه ها که از فرهاد و شیرین کرده اند (شبه) ده با وحدت و همزه توسل
 ایچوندر عشق شورانگیر ماست * آن حکایه ها که از فرهاد و شیرین کرده اند *
 بیچونکی غایبه شوق ایلر ماه و پروینه تشبیه ایشلر در آفتاب برینه تشبیه ایشلر در
 لکن کورلمش صورتی تخمین الخاق ایلر کی کلام ایشلر در و بین التشبیه
 وائتیه ایمان تحقیق طالب ایشلر در بوحسه سنک ذاتی مثاک جله مدن سترهدر

شبه از داستان عشق شورانگیر ماست * آن حکایه ها که از فرهاد و شیرین کرده اند *
 بزم غوغا و بار بچی عشقه دستاندن بر شمه در اول حکایتلر که فرهاد و شیرین
 ایشلر در (مفردات) (شبه) (بذر) (از) (من) (داستان) (م) (عشق) (م)
 (شورانگیر) (غوغا) (اضطراب) (قویار بچی) (ما) (بذر) (است) (در) (آن) (اول) (حکایت) (م)
 (ها) (ادات) (جمع) (فرهاد و شیرین) (م) (کرده اند) ایشلر در (معنای اشارتی)
 استعذبالله (لوتلها هذا القرآن علی جبل رأیته خاشعا متصدعا من خیشه الله)
 آیت کریمه سی سرفجه وجود ضعیف انسان بچاه عاجز و مضطرب اوله سونکه
 بزم اسرار قرآن اولوب شورانگیر اولان عشق الهی حقیقین داستانندن (الحجاز قنطرة
 الحقیقه) سرفجه فرهاد و شیرین ولایلا و مجنون کی عاشق صمد قلری عشق
 مجزی مضطرب ایدوب طغله دوشوروب خلق عالمه رسوای ایتیمی حکایه سی
 بر شمه و پر ذره در

ساقی می ده که با حکم ازل تدبیر نیست * قابل تغیر نبود آنچه تعیین کرده اند *
 ای ساقی شراب و پر که حکم ازل تدبیر یوقدر تغیر امکان اولر اتی که تعیین
 ایشلر در (مفردات) (ساقی) (م) (می) (شراب) (ده) (ور) (با حکم ازل) (تدبیر) (ازل)
 (تدبیر) (نیت) (یوق) (قابل) (امکان) (تغیر) (م) (نمود) (اولر) (آنچه) (اول) (نشد) (که)
 (تعیین) (م) (کرده اند) ایشلر در (معنای اشارتی) ای ساقی شراب کوثر عشق
 الهی اولان پیرم و می شدم سن کر مکدن بزم همان شرابور هر چه بادا باد که
 حکم ازل تدبیر یوقدر ازاده بزم تقدیر بحد الله شراب عشق اولمشدر زیر
 حق تعالی آتین پور دیغنی تغیریه امکان اولر و بودن اعظم دوات
 و سماعت دخی بولنر

هیچ مژگان دراز و غمزه جادو نکرد * آنچه آن خال سیاه و زلف مشکین کرده اند *
 هیچ دراز مژگان و ساغر غمزه ایلر اتی که اول سیاه خال و مشکین زلف ایشلر در
 (مفردات) (هیچ) (قطعه) (مژگان) (کپرکلر) (دراز) (اوزون) (غمزه) (کوز) (اوجیه)
 اشارت (جادو) (نکرد) (ایلدی) (آنچه) (آتی) (که) (آن) (اول) (خال) (سیاه)
 (م) (زلف) (م) (مشکین) (مسکو) (کرده اند) ایشلر در (معنای اشارتی) مصنوعه
 و مجبوب بحسبازده اولان تیر مژگان دندوز و آتش غمزه جادوی جکر سوز و سائر
 محسنات صوری هیچ ایلدی اول نشسته بی که صانع بیچونک غیب الغیبده اولان
 تجلی ذاتیه سی و مظاهر اسماء الله اولان تجلی صفاتیه سی ایشلر در زیر حضرت
 موسی علیه السلام تجلی ظهور ایدر که هر قدر بلای عشقه گرفتار اولدیه ده
 اوز سکن یک عیالک اسراری کندویه متکشف اولمشدر

هیچ مژگان دراز و غمزه جادو نکرد * آنچه آن خال سیاه و زلف مشکین کرده اند *
 هیچ دراز مژگان و ساغر غمزه ایلر اتی که اول سیاه خال و مشکین زلف ایشلر در
 (مفردات) (هیچ) (قطعه) (مژگان) (کپرکلر) (دراز) (اوزون) (غمزه) (کوز) (اوجیه)
 اشارت (جادو) (نکرد) (ایلدی) (آنچه) (آتی) (که) (آن) (اول) (خال) (سیاه)
 (م) (زلف) (م) (مشکین) (مسکو) (کرده اند) ایشلر در (معنای اشارتی) مصنوعه
 و مجبوب بحسبازده اولان تیر مژگان دندوز و آتش غمزه جادوی جکر سوز و سائر
 محسنات صوری هیچ ایلدی اول نشسته بی که صانع بیچونک غیب الغیبده اولان
 تجلی ذاتیه سی و مظاهر اسماء الله اولان تجلی صفاتیه سی ایشلر در زیر حضرت
 موسی علیه السلام تجلی ظهور ایدر که هر قدر بلای عشقه گرفتار اولدیه ده
 اوز سکن یک عیالک اسراری کندویه متکشف اولمشدر

بیایه و لامیه در شورانگیر وصف
 ترکیبدر شورفته و آشوب یعنی شر
 معناسنه در زیر شور و شر درلر انگیر
 انگیریدن مشق در فتنه و آشوب
 قویار بچی دیکدر شمه مایه یله مقدم خبر
 آن حکایه ها مؤخر مبتدا که حرف رابط
 صفت * محصول بیت * بزم شورانگیر
 عشقه داستانندن بر شمه در یعنی غوغا
 قویار بچی عشق قسه مدن رجز ویدر
 اول حکایتلر که فرهاد و شیرین ایشلر در
 یعنی بزم غوغا عشق کز داستانندن
 فرهاد و شیرین قسه سی رجز ویدر
 (ساقی می ده که با حکم ازل تدبیر نیست *
 قابل تغیر نبود آنچه تعیین کرده اند) یا بونده
 حرف صله در حکم ازل اضافتی بیایه در
 حال و شان ازل دیکدر * محصول بیت *
 ای ساقی باده و پر که حکم ازل تدبیر یوقدر
 یعنی حکم ازل کیمسه نک تدبیر و تصرفی
 قبول ایلر زیر تغیری قبول ایلر اول
 نشسته که ازاده تعیین ایشلر در یعنی حکم
 ازل تغیر قبول ایلر (هیچ مژگان دراز و
 غمزه جادو نکرد * آنچه آن خال سیاه
 و زلف مشکین کرده اند) مژگان دراز
 اضافتی بیایه در غمزه جادو و بوله در
 * محصول بیت * هیچ اوزون مژگان
 و جادو غمزه ایلدی اول نشسته بی که اول
 خال سیاه زلف مشکین ایشلر در یعنی
 بویاکسی ایلدیکنی اول ایکجیسی ایلامشدر
 (در سفالین کاسه رندان بخوار
 منکرید * کین حریفان خدمت جام
 جهان بین کرده اند) در سفالین حرف
 صله مقال صفتی یعنی طبراقدن دوز بلن
 اسباب دستی که و چو ملاک کی با حرف نسبت
 ونون حرف تأکید کاسه رندان اضافتی
 لامیه در بخواری با حرف مصاحبت
 و با حرف مصدر حقا رله دیکدر
 منکرید فعل نهی جمع مخاطب نظر ایلن دیکدر کین که حرف تعلیل این اسم
 بین کرده اند خدمتک جامه اضافتی مصدر مکمل وانه اضافتدر و جامک جهان پیشه بیایه جهان بین وصف

ترکیدر جهان کور یحیی معنای جهان بین اصلنده اکا نظیر اولاد را اما بوجام جهانی کور مکه سبب اولد یغیچون
جهان بین دید بلر مسیبه سببه اطلاق قبیلند ندر بجزاز مرسل طریقله * محصول بیت * رند لک صفییدن
کاسه سته حقارته نظر الیلین را بوطافه جام جهان نمایه خدمت المشردر جام جهان نماد مراد کولکدر ورنلردن
مراد عاشقدر یعنی عاشقار فقیر اولوب اوانی وظروفی سفالین اولد بفته حقارته بقمک زرا بوجر فخر کولکدر بینه سعی
و کوششله تصفیه و یروپ صفای قلبه

۸۸۶

(در سقائین کاسه رندان بخواری منکرید کین حریفار خدمت جام جهان بین کرده اند)

اولیاء اللهک سقائین کاسه سته حقارته نظر الیلکز زرا بوجر فخر جام جهان بین
خدمت المشردر (مفردات) (در) فی (سقائین) صافسی به منسوب (کاسه) م
(رندان) اولیاء الله (بخواری) حقارته (منکرید) باقکر (که) زرا (این) بو
(حریفان) مصاحبلر (خدمت) م (جام) قدح (جهان بین) جهانی کور یحیی
(کرده اند) المشردر (معنای اشارتی) (ماله هذا الرسول یا کل الطعام ویشی
فی الاسواق) دین ظاهر بین کافر کی نسجه صغری و عالم کبری مخزن علوم ربانی
و معدن اسرار ادنیسه روحانی اولان اولیاء اللهک کاسه وجود خانی بر اتوار
الهدی رسته کندیکر کی بشر طیبله حقارته نظر الیلکز زرا بوجر فخر روحانبلر
(ما زاغ البصر و ما طغی) نافه بصیر (ارنا الاشیاء) و جام جهان بین اولان قلب
نازنین بر اتوار اسرار الدنیسه لری منظر (ان هو الا وحی یوحی) سید الکونین و رسول
الثقلین حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افتدیمز بکماله تبعیت خدمتسی
المشردر اول سیدین بونلردن کشف و کرامت دواته ایر مشلردر

خوار خرد بیکانه چون داند اندر بر کشید دختر زرا که نقد عقل کابین کرده اند

بر عقیدن بیکانه سینه به چکمه نیجه قادر اولور اوزم چوغی قزینی که عقل نقدینی
اکا کابین المشردر (مفردات) (از) من (خرد) عقل (یکانه) یاد (هرز) و حدیسه
(چون) نت (داند) یلور (اندر) فی (بر) سینه (کشید) چکدی (دختر) قز (رز)
اوزم چوغی (را) ادات مفعول (نقد) م (عقل) م (کابین) نکاح (کرده اند)
المشردر (معنای اشارتی) استنبیاله (قل ان کتم تحبون الله فاتبعونی بحبکم الله)
آیت کریمه سی سر نیجه عقل معاد صا جبرلی قابا و قابا بشر اشره کال تبعیله
عشق و محبت صادق معاد صا جبرلی قابا و قابا بشر اشره کال تبعیله
بیکانه وجدا اولان صورت پرست بلا تبیت مجرد عقل معاد صا جبرلی قابا و قابا بشر اشره کال تبعیله
عشق و محبت صادق معاد صا جبرلی قابا و قابا بشر اشره کال تبعیله
اولد یعنی کبی تبعیت سر و عقل معاد سر و صلات و کرامت ممکن دکلدر

(خاکیان بی بهره اند از جرعه کاس الکرام این تطاول بین که با عشاق مسکین کرده اند)

خاکیلر کرم کاسه سته جرعه سندن نصیب سزلدر بوظلی کور که مسکین
عشاقه ایلر در (مفردات) (خاکیان) طیراغه منسوبلر (بی بهره اند) نصیب
سزلدر (از) من (جرعه) م (کاس) کاسه (الکرام) م (این) بو (تطاول)
ظلم (پنکده) کور که (با عشاق) عاشقار (مسکین) م (کرده اند) المشردر
(معنای اشارتی) (ان الله شر اباعده لا وایاته) الخ حدیث شریفی سر نیجه
سفیدن بطن سعادت لری شد اجار بیرون حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم سنت
سینه سی اولان ریاضات و مجاهدات الیه غذای روحانیت و استعداد شراب عشق
و محبت بولوب (یا کولون کما تأکل الانعام) آیت جالبه سبله مذموم مجرد غذای

نفسانیه

ظلم معنای سته در که حرف بیان و با حرف صله عشاق مسکین اضافتی بیانیه در * محصول بیت * عشاق خاک کاسه سازان
کرم کاسی جرعه سندن بی فائده و بی نصیبدر یعنی مستمند عاشقار کیمه لطف و احسان اوزره دکل بوظلی کور
که مسکین عاشقار المشردر یعنی جرعه کاس کرامتدن خاکه نصیب وار و خاکسار لری بوق زرا عاندر
جرعه بی خاکه سپر حاصلی اغنیای فقره انفسات ایلدن کلندن شکا بشدر

شهرزاد و زغن زیبا شید و قید نیست * این کرامت همه شهرزاد و شاهین کرده اند (شهرزاد و شاهین مخففدر اصلنده
قناد چلکیدر اما بونده قناد مراد در زاغه اضافتی لامیه در زیبا و راشقی دیکدر صیده اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
اضافتدر همه شهرزاد اضافتی لامیه در شهرزاد چا قرطوفان * محصول بیت * جلاق و قوز غون قنادی صیده و قیده
لایق دکل یعنی بولری صید ایچون صا قلیوب اباقربنه قید و بند اورمز بلکه بو کرامت و بوابلک شهرزاد و شاهینه
فریشدر یعنی بو کرامتی بوابیکسته مقارن المشردر حاصلی عشق و محبت جانان هردنی الطبع ناجس و رذله لایق دکلدر
بلکه بلند همت و خوش طبع عاشقار

۶۸۹

مناسب و ملائعدر (نکته جان بخش دارد
خاک کوی دلبران * عاشقان اینجا شام
عقل مشکین کرده اند) نکته بونده کوزل
قوز معنای در و اضافتی بیانیه در جان بخش
وصف ترکیدر جان بخش بیانیه معنای
خاک کوی دلبران اضافتی لامیه در
شام عقل اضافتی بیانیه * محصول بیت *
دلبران خاک کوی شک جان بخش نکته وار
یعنی قوز قوسی جان بخشیدر عاشقار
بونده عقل مشامی مشکین المشردر یعنی
عاشقار کوی دلبران مسک و صبر برینه
اخذایدوب عقل مشامی آنکله معطر المشردر
(شمر حافظ را که بکسر وصف احسان
شماست * هر یکا بشیده انداز صدق
تحسین کرده اند) شمر حافظ را اضافتی
لامیه ورا ادات مفعولدر شمر حافظ
مصراع ثابده بشیده اندک و یا تحسین
کرده اندک مقدم مفعول صریحیدر
که حرف رابط صفت بکسر کلیا و جمله
و جیام معالزنده مستعملدر وصف احسان
اضافتی مفعول مفعولنه اضافتدر
واحدانک شبهه مصدرک فاعله اضافتدر
* محصول بیت * حافظک شعرنی
و یا شعرنه که جیام سزک احسانکر
وصفیدر هر رده که اول شعرنی المشردر
صدق الیه تحسین المشردر یعنی جیام
سزک احسانکر و وصف ایلدن بکچون
هر ایشیده نک مقبولی و مرغوبیدر
(وله ایضا) (صورت خوبت نکارا
خوش با بین بسته اند * کویا نقش لب
ازجان شیرین بسته اند) صورت خوبت
اضافتی بیانیه و لامیه در نکار امتدای
الف حرف ندا خوش بونده کوزل
معنای سته در با بین با حرف مصاحبت آیین
الف ممدود الیه اسلوب و ترتیب معنای سته در
بسته اند بفعلا مشاریعنی خلق المشردر

نفسانیه فناءله قاسی القلب اولان خاکیان بی حیاتلر کرام الناس اولان اولیاء اللهک
شراب عشق جرعه سندن نصیب سزلدر (و منهم ظالم انفسه) آیت کریمه سبله
اشارات اولان ریاضت و مجاهدات الیه نفس اماره بد کام اوزره غالب اولوب
شراب عشق نوش ایتمک و غذای روحانیت بولق دولتی مسکین عشاقه
نصیب المشردر

(شهرزاد و زغن در خور صید و قید نیست این کرامت همه شهرزاد و شاهین کرده اند)

زاغ و زغنق قنادی صید و قیده لایق دکلدر بو کرامتی شهرزاد و شاهینه بولداش
المشردر (مفردات) (شهر) قناد (زاغ) فارغه (زغن) جلاق (در خورد)
لایق (صد) آو (قید) م (نیت) دکل (این) بو (کرامت) م (همه)
بولداش (شهرزاد) اعلی طوفان (شاهین) م (کرده اند) المشردر (معنای
اشارتی) (الدیبا جیفه و طابها کلاب) خبری سر نیجه زاغ و زغن کبی جیسفه
دنیا بی اکل و بلعه میل و محبتی اولان دنی همت و بی حیات اعی القلوب اولان
اهل دنیا ناخنجه اولان ضعیف قلبه مرغ لاهوتی اولان فریت و وصلت الی الهی
صید و قیده لایق دکلدر بو کرامتی حق تعالی (علو الهمة من الایمان) دیوب عشق
و محبت بولنده جاننی فدا ایلدن قوت قدسیه صا جی شهرزاد و شاهین کبی عالی
بروز و عالی همتلر و بر مشلردر

(نکته جان بخش دارد خاک کوی دلبران * عارفان اینجا شام عقل مشکین کرده اند)

دلبرانک محله سی خاکی حیات بخش ایچون رابحه طوتار عارف بونده عقلک مشامی
معطر المشردر (مفردات) (نکته) رابحه (جان بخش) جان و بر یحیی (خاک)
طبراق (کوی) محله (دلبران) م (عارفان) م (انجا) بومحمد (شام) دماغ
(عقل) م (مشکین) معطر (کرده اند) المشردر (معنای اشارتی) (راه حقه
جان فدا الیوب قوت قدسیه تحصیل ایلین اولیاء اللهک محاسن فردوس بر یلری خاکی
بلکه اقلیم وجودلند خانه تجلی الهی اولان قلب خاکبسی حیات بخش رابحه
طوتار عارف و عاشقار بولایه اللهک حیات جاودان بخش ایچون نفس ریحانیدلندن
دروغ مسکینه حقانیدلندن عقلک و جانک مشامی معطر المشردر

(شمر حافظ را که بکسر وصف احسان شماست هر یکا بشیده اند از صدق تحسین کرده اند)

حافظک شعر یکد باشد سزک احسانکر و صفیدر هرفنده که المشردر
صدق تحسین المشردر (مفردات) (شمر حافظ را که) م (بکسر) باشند باشد
(وصف) م (احسان) م (شمر) سز (است) در (هر یکا) هرفنده (بشیده اند)
المشردر (از) من (صدق) م (تحسین) م (کرده اند) المشردر (معنای
اشارتی) (بارب حافظک لسانی غیب الیه شعر صورتده بیان ایلدیکی جمله سزک
احسانکر و صفیدر هرفنده که المشردر اندن لذت روحانیت بولوب صدق

و اخلاص الیه تحسین المشردر

وله ایضا

۱۷۳

نقش لیدن مراد صورت و شکلدر و اضافت مصدرک مفعولدر جان شیرین بیانیه * محصول بیت * ای نکار سزک صورت
خوبی کوزل آیین واسلو بله بفعلا مشلردر یعنی وجود کتور مشلردر و خلق المشردر کویا بلک نقشی جان شیریندن خلق
المشردر بسته اندک فاعلی خلاق عاقلدر و جعیت تعظیم ایچوندر (خط سبزه) عارضت بس خوب و دلکش باقم *
سایبان از کرد صبر کردن بر بسته اند (خط سبز) بیانیه و عارضت خطه مفعول تقدیری خط سبز در سایبان کولکه لکدر
زیر سایه کولکه در و بان ادات فاعلدر بی معنای سته در بیان و باغبان کبی قوی و باغبی دیکدر کرد کاف بجمعینک

قبوله نوز دیکدر غیره اضافتی لامیه در کرد کاف عجمیک کسر یله چوره و اطراف مناسنه در نسرینه اضافتی لامیه در کرد عجمیک مراد خط سیر در و نسریدن عارضیدرلف و نشر طریقله * محصول بیت * سنک خط سیرنی و عارضنی زیاده خوب و لطیف بولدم گانه که غیر تو زدن نسرین اطرافنه سایبان بغلا مشلر (از برای مقدم خیل خیالت مر دمان * زاشک رنگین در دیار دیده آیین بسته اند) بعض نسخه ده آیین پر بنه آذین واقدر ابیکسیده آرایش وزینت مناسنه در اما آذین اخصد رو بو مقامه انبدر زیر آذین اول آرایش دبر که بر پادشاه بر بلده به کبرماو اولسه شهر خلق چیقوب کیره جک بولنده کوشکر دوزوب اول

کو شکاری انواع زینله زین ایدرل پس اول زینله آذین دیر اما بزم پادشاهلری عزمه عادت بولنه قاش دوشمکله تریندر و اول قاشلر رکابدار افلاک دوشلکدر اما آیین مطلقا زینت مناسنه کلورامبر و فری پور مشدر (بیت) کرچه فردا وعده کرد سنکدر عقی بهشت * اوهی امر و زدنیا را بهشت آیین کند * بولنده آیین زین مناسنه در دیشلر اگرچه اسلوب و ترتیب مناسنه اولفده مکتدر برای مقدم خیل خیالت لامیه و بیانیه و لامیه در مقدم مصدر میبدر

قدوم مناسنه در بولنده خیلدن مراد صکر در و خیالندن پادشاهدر مر دمان مراد بیکاردر اشک رنگین و دیار دیده بیانیه در * محصول بیت * سنک خیالک پادشاهی عسکری کلک ایچون کوز مر دملری اشک سر خدن دیده دیارنده آیین و آذین بغلامشدر مقصود جاناک خیالی آرزو سنده کوزلرینک خونین اولمیدر یعنی فان اغلسیدر (کار زلف تست مشک افشانی اما حالیا * مصلحت راتهتی بر نافت چین بسته اند) کار زلف تست اضافت لری لامیه در در مشک افشان وصف ترکیبدر مشک صاچچی مناسنه و یا حرف مصدر اما حرف استدرالک حالیا شمدیکی حالده دیکدر الا آن مناسنه مصلحت را راحرف تعیل تهجی با حرف تکبیر نافت چین اضافتی لامیه در * محصول بیت * مشک افشانی سنک زلفک ایشیدر یعنی مشک صاچچی اکا مخصوصدر اما حالیا بر مصلحت ایچون نافت چینه مشک افشانی تهجی بغلامشدر در یعنی تستر حال ایچون نافت چین مشک افشاندردرلر تا که هر ناسزا سنک بوی زلفکه طالب اولسون دیو (یارب آن رویست و در پیرامش بند کلاه * یابگرد ماه تابان عقد پروین بسته اند) یارب عجباً مناسنه در و مابعدی تمام مصراع استفهامی متضدیر پیرام و پیرامون اطراف و چوره مناسنه در بند کلاه عجم بعضی کندولر بنه مخصوص کلاهه و باغ ایدرلر روم ایلی بلکنلر بنه ایدرلری کبی و اول باغی صاحب مکت و قدرت بعضی جواهرله زین ایدرلر یعنی دلش جواهر دن کچوردر اول جهتدر که مصراع نایده یابگرد ماه تابان آه پور مشدر حاصلی روی ماه تابانه و اول باغی عقد پروینه تشبیه المشر عقد پروین اضافتی بیانیه در عقد عجمیک کسر یله بوغقددر که عورتلر بویولر بنه طقارل * محصول بیت *

سنک تاز خطکی و عارضنی چوق خوب و دلکش بولدم نسرین اطرافنه غیر تو زدن سایبان باغملشدر در (مفردات) (خطه سبز) تاز صقال (عارض) یکافی (ت) ضمیر (بس) چوق (خوب) م (دلکش) کو کل چکیچی (باقم) بولدم (سایبان) کولکلک (از) مر (کرد) نوز (غیر) م (کرد) اطراف (نسرین) بیاض کل (بسته اند) باغملشدر در (معنای اشارتی) ای پروروش ضمیر سنک مطلع انوار آفتاب معنوی اولان عارض قلبی خط سبز شجره موسی علیه السلام کبی وجود مسودک نار صورتند نور محض و بشر صورتند روح مجرد اوله رق احاطه ایلسنی زیاده خوب و دلکش عاشقان بولدمکه گانه نسرین اطرافنه غیر غبارندن سایبان باغملشدر در و آنکله ستر المشر در

از برای مقدم خلی خیالت مر دمان * زاشک رنگین در دیار دیده آذین بسته اند * سنک خیالک عسکری کلمه سیچون مر دمان رنگین کوز یا شندن کوز دیارنده زینت باغملشدر در (مفردات) (از) من (برای) تعیل (مقدم) کلک (خیل) عسکر (خیال) م (ت) ضمیر (مر دمان) آدملاز (من) اشک (کوز باشی) رنگین (رنگو) در (فی) دیار) م (دیده) کوز (آذین) زینت (بسته اند) باغملشدر در (معنای اشارتی) ای وسیله و صلت حق اولان پیرم سنک جمع خاطره باعث خیالک عسکرک کلوب جنود و ساوس شیطانی لری اخراجی ایچون نیجه عاشق بیچاره کوزلرندن قاتله رنگین کوز یا شندن بر پادشاه بر شهره قدومنده شهری زینت ایدرلری کبی کوز دیارنده زینت باغملشدر در و مر جان و انجو کبی فان باش اغملشدر

کار زلف تست عطاری و مشک افشاندن * مصلحت راتهتی بر نافت چین بسته اند * عطاریلق و مسک صاچچی سنک زلفک ایشیدر مصلحت ایچون چین نافت سه رنهجی باغملشدر در (مفردات) (کار) ایش (زلف) م (تو) سن (است) در

عطار

اولسون دیو (یارب آن رویست و در پیرامش بند کلاه * یابگرد ماه تابان عقد پروین بسته اند) یارب عجباً مناسنه در و مابعدی تمام مصراع استفهامی متضدیر پیرام و پیرامون اطراف و چوره مناسنه در بند کلاه عجم بعضی کندولر بنه مخصوص کلاهه و باغ ایدرلر روم ایلی بلکنلر بنه ایدرلری کبی و اول باغی صاحب مکت و قدرت بعضی جواهرله زین ایدرلر یعنی دلش جواهر دن کچوردر اول جهتدر که مصراع نایده یابگرد ماه تابان آه پور مشدر حاصلی روی ماه تابانه و اول باغی عقد پروینه تشبیه المشر عقد پروین اضافتی بیانیه در عقد عجمیک کسر یله بوغقددر که عورتلر بویولر بنه طقارل * محصول بیت *

۶۹۱

عجباً جانا نه نک روی و اطرافنسته بشد کلاهیدر یو خسته ماه تابان اطرافنده اولکر دیو ایسیدر یعنی روی اطرافنده اولکر کبی جواهر بوغغین می بغلامشدر استفهام نجاهل طرف طریقله واقدر (جله وصف عشق من یو دست و حسن روی او * پیش ازین آنها که بر فرهاد و شیرین بسته اند) وصف عشق اضافتی مصدرک معنونه اضافتدر و منه اضافت لامیه در حسن روی او لامیه در آنها تقدیری آن حکایتها در که حرف رابط صفت * محصول بیت * جعبا بنم عشقم و سنک حسن رویک وصفی ایش اول قصه لرحکایتلر که بولندن اول فرهاد و شیرین بغلامشدر در یعنی جمع اوصاف که انلرک حقیقده واقدر بزم خیزده واقدر

(عطار) م (یا) مصدر به (مشک) م (افشاندن) ص (جوق) م (مصلحت) م (را) تعیل (نهج) افتر (یا) وحدتیه (بر) علی (نانه) کوک مسکی (چین) مکت (بسته اند) باغملشدر در (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولوب منصرف عالم اولان غوث اعظم پیرم عاشقک دماغ جاتنه عطر معنوی و اذندرو حاتی بخش ایتک و اطراف عالمه علوم لدنی و اسرار حکمی مسکینی صاچچی سنک خلق عظیمک و شفقت خلقی الله اولان اوصاف جیلاک آثاریدر لکن تستر مصلحتی ایچون چین نافت سه بر نهجی باغملشدر

یارب آن رویست و در پیرامش بند کلاه * یابگرد ماه تابان عقد پروین بسته اند * یارب عجب اول روی میدر و آنک اطرافنده کلاه باغی میدر یا خود ماه تابان اطرافنده عقد پروینی باغملشدر در (مفردات) (یارب) عجب (آن) اول (رویست) یوزمیدر (در) فی (پیرام) چور و اطراف (ش) ضمیر (بند) باغ (کلاه) م (یا) زردیده (یا) لایلا بسته (کرد) اطراف (ماه) آی (تابان) یارب لایچی (عقد پروین) اولکر بلدی (بسته اند) باغملشدر در (معنای اشارتی) یارب عجب اول روح مصور پیرم بر ذات میدر یا نور محض میدر یا عجم شاهلری کلاهک بندینی جواهرله مزین قیلدقاری کبی استعید بالله (واقدر کرمانی آدم و حانها م فی الیه و البی) آیت جلیله سی سر نیجه دولتلو باشنه کیدر یلن تاج کرمناسیبیلر علوم ظاهره و علوم باطنه جواهرله مزین بر جوهر یکتا میدر یا خود ذات شریقی ماه تابانی (اصحابی کالجموم بایهم افندیتم) حدیث شریقی سر نیجه انجم سعادت اولان اوصاف جلیله و جلیله لری جله کندو داننده عقد پروین کبی مجتمع و باغملشدر میدر حاصلی بنم پیرم عجبای صنع الهی کتوده مجتمع اولش بر کبریت اچدر در معنای الله بیکرکات فیضه آمین

(جله وصف عشق من یو دست و حسن روی او) آن حکایتها که بر فرهاد و شیرین بسته اند (جله بنم عشقم و آنک یوزی حسنک و صفیدر اول حکایتلر که فرهاد و شیرین اوزره باغملشدر در (مفردات) (جله) م (وصف عشق) م (من) بن (بوده است) اولمشدر (حسن) م (روی) یوز (او) ضمیر (آن) اول (حکایت) م (ها) ادات جمع (بر) علی (فرهاد و شیرین) عاشق ایله مشوقدر (بسته اند) باغملشدر در (معنای اشارتی) یوزدر شیخ و پیر جیل الخصالک اوصاف حقیقیه زندن بیسان جله حق تعالیک بزه باعث سعادت دارین عطای عظیمی اولان عشقمزک و صفیدر دخی نقشی مدح نقاشه راجع اولق اسلوبی اوزره حسن الخالقین و اکرم الاکرمین اولوب (المؤمن مرآة المؤمن) حدیث شریقی سر نیجه مؤمن کامل اولان انسانی ذات بیچونک عشق و معرفته مرآت مجلی قلبی صانع پروردگارک حسن ذاتنک و صنع عجمیک و احسان عظیمک و صفیدر قطره حقیقت اولان فرهاد و شیرینک عشق مجازیسی حکایتی دخی جیل اولان حق تعالیک حسن جسانک و صفیدر

غائب یل اسمک مناسنه در جیب نسیم اضافتی بیانیه در جیب بقه نسیم خوش قو قول یل کاروانی با حرف وحدت مکر کانه معنا سنه در خطا خت کبی مسک حاصل اولان مما لکدن برینک اسمیدر * محصول بیت * جیب نسیمدن مسک خت قو قوسی اسر کانه که ملک خطادن مسک کاروانی کلور (برندارم دل از و تارود جان ز تنم * کوش کن کرسنخیم بوی وفای آید) برندارم قالدردم دیکدر دل مفعول صریحی از و غیر صریحی تا حرف تو قیت مادام مناسنه در کوش کن دکله دیکسدر کز که حرف تعیل * محصول بیت * کوی کلی اول جانا نک مجتندن قالدردم یعنی مهر و مجتسنی ترک

ایلم جام نندن کمنجه دکه که سوزمدن وفا قوفوسی کسور یعنی عشقی ترک ابلدیکه سنی وفا دار لغیر حاصلی
برندارم دل ازو کلامندن بوی وفا کلود (پیش تر غش ای دل سپراز سینه مساز * دیده بر بند که بیکان زهوا می آید) پیش
تر غش اضافتری لامیه و پیاندر سپر سازک مفعول صریحی مساز فعل نهی مفرد مخاطب ابله دیکدر دیده بر بندک
مقدم مفعول صریحی در حرفی تا آید بند فعل امر مفرد مخاطب بنیدندن که حرف تعلیل بیکان می دایم آید خبری
وزهوا خبره متعلق * محصول بیت * ای کوکل اول جاناک تیرغی اوکنه سینه سپر ابله یعنی سینه به غم جانی کتور مه
بلکه کوزنی بغله که بیکان هوادن کاور
۶۹۲

حافظ احض حقیقت کوی یعنی سر عشق * غیر ازین دیگر خیالاتی بنهین بسته اند
ای حافظ صافی حقیقت یعنی سر عشق سوبله بوندن غیری باقی برخیلاندر که
نخمین ابله باغش لر در (مفردات) (حافظا) م (محض) صافی (حقیقت) م (کوی)
سوبله (یعنی سر عشق) م (غیر ازین) بوندن غیری (دیگر) باقی (خیالاتی)
برخیالات (با) (لعلابسه) (نخمین) م (بسته اند) باغش لر در (معنی اشارتی)
(قل الحق والافاسک) حکمنجه ای حافظ عون بارله صافی حقیقت اولان
اسرار عشق الهیدن سوبله بوندن غیری هر نه سوبانورسه او هام و خیالاتی که
ظن و تخمین ابله سوبله بوندن (ان الظن لا یغنی عن الحق شیاً)

وله ایضا

روز وصل دوستداران باد * یاد بادان روز کاران یاد باد

دوستلرک وصالی کوئی اکسون اکسون اول روز کارل اکسون (مفردات) (روز)
کور (وصل) م (دوستداران) دوست طویجیلر (یاد باد) اکسون (یاد باد) م
(آر) اول (روز کاران) زمانلر کونلر (یاد باد) اکسون (معنی اشارتی) (الارواح
جنون مجنونه الخ) حدیث شریفی سر بنجه عالم ارواحه و روز الستنه انبیا و اولیال
ارواح مقدسه بارله وصلت و انسب و قندیل نور الهیده مشاهده انوار محمدی به ابله
حاصل اولان عشق و محبت کونلری اکسون و اول اشرف زمان
اکسون خاطر دن کمنه کونکه تا که وطن اصلیده به ارواح قدسیه و وصلت شوق
و تمنا سبب زباده اوله

کام از تلخی غم چور زهر کشت * بانک نوش شاد خوران یاد باد

بنم طماغم غم تلخ * بکندن زهر کبی اولدی شراب نوش ایدیلرک آوازی اکسون
(مفردات) (کام) (طماغم) (از) من (تلخی) (آجیلیق) (غم) م (چون) مثل
(زهر) م (کشت) اولدی (بانک) آواز (نوش) ایچمک (شاد خواران)
شراب ایچیلر (یاد باد) اکسون (معنی اشارتی) اول عالم الستون تالیه قدر
عهد میثاقی شکست ایچوب شراب عشق الهیدی دائم نوش واذواق روحانیه
جوش و خروش ایدیلرک مردار خدائک آوازه کر امانی ووجد و حالاتی استماع
اولدجه غیر غوغله برنجون افتراقه محجوب و علاقه ماسوی سبیلله انسب حقندن
و ذوق روحانیدن مهجور اولدی دیوغم و الم آجیلندن جانم طماغمی زهر کبی
اولدی بو آوازه نوش و حالات اکسون خاطر دن کمنه

کرچه یاران فارغند از یاد ما * ازمن ایشانرا هزاران یاد باد

اگرچه دوستلر زنی یاد ایچمکدن فارغلر بدن انتره هزاران یاد اولسون (مفردات)
(کرچه یاران) م (فارغند) فارغلر در (از) من (یاد) ذکر (ما) بزرگتر (ازمن)
بندن (ایشانرا) انلر ایچون (هزاران) نیجه بیک (یاد) م (یاد) اولسون
(معنی اشارتی) اگرچه عهد و میثاقه و قادیار اولان مردان خدائک قابو

نخزن

یونکده هر بر بنه جواز وارد * محصول بیت * ای حافظ باده دن رهبر ابله که کل بنه باغه عیش ایچون یوزلرک ونوا ابله
کلور یعنی کلک کلکی سبیلله جعب اسباب عیش بیه کاور محسنایله پس ایلمدی باده دن رهبر زمانی دکل (وله ایضا) (رو وصل
دوستداران یاد باد * یاد بادان روز کاران یاد باد) روزک و صله اضافتی لامیه و وصلاک ما بعدنه مصدرک مفعوله اضافتی
قبیلاندر دوستداران وصف تر کیدر روز کاران الف و توله جعب اولدی شذوذله در ایام دیکدر ایچکی یاد باد
تا کیدافاده ایدر * محصول بیت * دوستلرک وصالی کوئی یاد اولسون یعنی انلرله وصاله اولدیم کون اکسون اکسون اول ایام اکسون

اکسون بعضی ظرفا صله سته ارسال ایلدی مکتوب کتار بنه بویلی بازار (کام از تلخی غم چور زهر کشت * بانک نوش
باده خواران یاد باد) کام کاف عریله طماغم معنی سنده در نکه حضرت مولانا جامینک بویستن مفهومی بیت * کسی که کام
درین بحر می نهی کام * بکام میرسد آخرولی بکام نهک * و آصفینک بویستن (بیت) بسی خود را در آب دیده چون ماهی وطن دیدم
* کدنا قلاب زلفش را بکام خویشقت دیدم * دقایق الحاق صافی کامی کاف بجهله آدمه طماغمی بیننده مشترک طوطش اما انلردن
بوسه و زیاده چوقدر تکیم مواضع متعدد ده اول کتاید بویله غفلت واقع او اشد تلخی * غم اضافتی لامیه بانک نوش باده خواران
اضافتری پیانیه و لا بیدر باده خواران
۶۹۳

نخزن اسرار الهیدلری انوار تجلیات خدایه مستغرق او اوب ماسو ایدن قلبلری
خالی و عشق خدا ابله مالی اولد بغندن اولد و ستلر بزی یاد ایچمکدن فارغلر در
لکن بزمکسر البالی اولان بچاره لره لایق اولان انلردن استمداد ایچون بزدن
انلره نیجه بیک کره یاد اولسون

میتلا کشتیم بدین بند بلا * کوشش آن حق کزاران یاد باد

بو بلا بندینه میتلا اولدم اول صادق دوستلرک سعی یاد اولسون (مفردات)
(میتلا) م (کشتیم) اولدم (بدین) بو (بند) باغ (بلا) م (کوشش) سعی (آن)
اول (حق کزاران) حق اوده ییچی (یاد باد) یاد اولسون (معنی اشارتی) نیجه
مردان خدای اغلد و بنه اولدی عذمه قابو وجوده کلیدک و میتلا اولیدق
دیو کو زلندن قائلو باش دو کدورن استعید بالله (انا خلقناه من نطفه امشاج
نیلله) الخ آیت کریمه سی سر بنجه بو عالم کون و فساد ده نفس و شیطانه اهل
و اولاد و اموال الهیونک کبی بلا بندلرله میتلا اولدق و ابتلا کونلر بی حقندن
غافل ایچوب جان و باشی حق بوانه فدا ایدن اول صادق دوستلرک
سعی و مجاهده سی یاد اولسون

کرچه صد رودست در چشمم مدام * زنده رود باغ کاران یاد باد

کرچه بنم چشمندن بوز رود و اردر دائم باغده عیش و نوش ایدلرک زنده رودی
یاد اولسون (مفردات) (کرچه) م (صد) یوز (رود) چای (در) فی (چشم)
کوزنده (مدام) دائم (زنده رود) اصنه اند بر ارماع استمداد (باغ کاران)
باغده عیش و نوش ایدیلرک (یاد باد) یاد اولسون (معنی اشارتی) کرچه
محمد الله اول دوستلرک و انلرک سعی و مقصدا تریک و علم و معرفت ابله
حقه فرینلر شک آرزو و حسرتله هر نه قدر انلرک سعی و عملی کبی عمل ابله مدک
ایسه ده یارب اول صادق قوللرک ایچون بزه احسان ایلدک محبت برکاتنه (المه مع
من احب) حدیث شریفی سر بنجه دنیا و آخرتده بزی انلردن آبرمه دیو درگاه حقده
تضرع و نیاز ابله اگرچه چشمندن دائم بوز ابرمانی و اردر ابرمان و جدیده و انسب
حق ابله عیش و نوش ایدن عارفلرک علوم ربانی و اسرار لدنی و اذواق روحانیدلری
یاد اولسون معنی الله بیکانه آمین

نیک در تدبیر غم درمانده ام * چاره آن غمکاران یاد باد

غم تدبیرنده زیاده عاجز قالمشم اول غمکسارلک چاره سی یاد اولسون (مفردات)
(نیک) زیاده (در) فی (تدبیر) م (غم) م (درمانده ام) عاجز قالمشم (چاره) م
(آن) اول (غمکساران) غم اوزن بیلرک کسیندن وصف ترکیبدر (یاد باد)
یاد اولسون (معنی اشارتی) اول حبات جانی بخش ایدیلرک نخزن علوم ربانی
اولان عارف باللهلرک حسرتی غمینی و انلرک اعمال و احوال ربی عدم اتیان غمینی
ازاله ایتلک تدبیرنده زیاده عاجز قالمشم اول غمکاری ازاله ایدیلرک و قلوبه فرح

۱۷۴

دل

ترکیبی اولمق اعتبارله کار بندندن اکین اکک معنی سته * محصول بیت * کرچه کوزنده هر دم و هر زمان کوز
باشلری بوز ابرمق اولور پس ایلمدی باغیلرک زنده رودی یاد اولسون یعنی بنم کوزم باشی زنده رودی اکک رسون
کوزمدن نیجه زنده رود کبی ابر مقلر آقد یغیچون (نیک درتدبیر غم درمانده ام * چاره آن غمکساران یاد باد) نیک
یونک کبی بزل ده محکم معنی سته در * محصول بیت * محکم غم تدبیرنده عاجزم یعنی غم و غصه تدبیرنده چاره
یوقدر اول مهور غمکسارلک چاره سی یاد اولسون یعنی یاران غمکساران که بنم هر در دمن چاره ایدر لدی اکسون اول چاره

(زارحافظ بعد ازین ناگفته ماند * ای دریغ آن رازداران بادباد) رازحافظ اضافتی لامیه درنا گفته سو بلندك ماند قالدی ای حرف ندا منادی مخدوفتر تقدیری ای باراندر راز داران و صف ترکیب راز صلیجیلر دیکدر * محصول بیت * حافظك رازی شده نصکره سو بلندك قالدی یعنی کیمسه قالدیکه رازی صقار پس ابدی رازی سو بلندك مخفی قالدی ابدی ای باران جیف اول * هود رازدارلر اکلسون زیرا راز مزی صیات ایدرلر دی (وله ایضا) مطرب عشق عجب سازو توانی دارد * نقش

۶۹۲

وانوار تجلیات الهی بخش ابدی شفیق و رحیم اولان مردان خدا تك همشیری چاره سی باد اولسون

✽ رازحافظ بعد ازین نا گفته ماند * ای دریغ آن رازداران بادباد ✽

حافظك رازی بودند صکره سو بلندك قالدی ای دریغ اول راز طوئجیلر باد اولسون (مفردات) (راز) (سر حافظ) م (بعد ازین) بودند صکره (ناگفته) سو بلندك (ماند) قالدی (ای دریغ) ای حیف و تأسف کل (آر) اول (رازداران) سرطوئجیلر (بادباد) باد اولسون (معنای اشارتی) (اما شق لوسکت هلك و انصارف لوظق هلك) کلامی سرنجه حافظك سیری بوجز واضطرار دن صکره سو بلندك قالدی وظهوره کلدی ای دریغ سن کلکه اول سرطوئجیلر و صاحب اسرار اولنر باد اولسون

✽ مطرب عشق عجب سازو توانی دارد * نقش هر نغمه که ز دراه بجایی دارد ✽

عشق مطربی عجب سازو توانو طوتار هر نغمه نقشینی که اوردی بر ره راه طوتار (مفردات) (مطرب) م (عشق) م (عجب) م (ساز) دوزن (نوا) نغمه (دارد) طوتار (نقش) م (هر نغمه) م (زد) اوردی (راه) یول (بجایی) بر ره (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (کنت کما تخفيا فاحيت ان اعرف فجات الخاق لاعرف) حدیث شریفی سرنجه مقاب قلوب العشاق اولان حضرت الله اکرم مخلوقا قاند اولان انسانی کندی صورتی اوزره خلق ایدوب کال عجب صغنی اند اظهار پوردقه عشق و معرفت و فیض و تجلیات مظهریله ذات بیچونته مرات مجلا قلشدر و ذوی العقولك ذات شریفی معرفت و ادرا که عجز زنی اظهار اعلی ایچون هر برلر يك صورت و معنای نقش و فیض و تجلیاتی و معرفتی نقش متفاوتا بری بریسه عدم مشابیهت ایله کندوبه انابت و قربت و وصلت بولرینی کرم واحسان ایلشدر (تعالی الله عما یشرکون)

✽ عالم از ناله عشاق مبادا خالی * که خوش آهنگ و فرح بخش صدایی دارد ✽

عالم عشاقك ناله سندن خالی اولسون زیرا عشاقك ناله سی لطیف آهنگ و فرح بخش بر صدایی طوتار (مفردات) (عالم) م (از) من (ناله) م (عشاق) م (مبادا) اولسون (خالی) م (که) زیرا (خوش) م (آهنگ) قصد و خوشنخوان (فرح بخش) فرح و برنجی (صدا) م (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (الانسان انسان العالم) خبری سرنجه بقا عالم ناسوته وجود مسعودلری سبب اوایوب نظر کا خدا و مظهر نقضات و فوضات حق تعالی اولان عاشقین و عارفینك ناله و علوم و اسرارندن عالم خالی اولسون (ان من اشراط الساعة ان رفع العلم) ای اهل العلم حدیث شریفی سرنجه کالک خراب و انهدامی انلرک تو کتمیله در ز را انلرک توجه قلبی داتما لاله ایله در و هرا بشیری لله در و دائم خلفه فرح و راحت و برنجی علم شریفی و علم طریقت و حقیقی پیدان ابدیجیلر در بوعلملرک احکامی اجرا اولاند فجه عالم

✽ ناسون ✽

قیلند ندر بیت سابقه نسبت عشاق لفظی ایهام دار واقع اولاش نامل تدیر (پیر دردی کش ما کر چه ندارد ز روز و * خوش عطا بخش و خطا پوش خدایی دارد) پیر دردی کش ما اضافت بیایه و لامیه در دردی کش وصف ترکیبدر مراد باده نوشدر و بوند پیر دردی کشدن مراد شیخ محمود کلرک در که سابقا بیانی بکدی خدایی

با حرف تنکیر * محصول بیت * بزم دردی کش یعنی باده نوش پیرمز کر چه ز روز و نور طومر یعنی صاحب مال و منصب دکلدر اما احسان و عطا بغشلیجی و خطا و معصیتی ستر ایدجی کوزل افند بسی وار یعنی مال و منصبی بوغیسه خدای ذوالجلاله استظهاری واردر خدایینك یاسنی حرف وحدت طوتوب برخدای سی وار دین خدایی یلر ایش (محتشم دار دلم کین مکس قند پرست * تاهو اوار توشد فرهای دارد) محتشم اسم مفعول صیغه سی اوزره عجم محترم معناسته استعمال ایدر یعنی حر ملو و عزتلو معناسته دار فعل امر مفرد مخاطب دلم مفعول اولی و محتشم تایدیر کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر کس قند پرست که دلدن عبارتدر اضافتی لامیه در قند پرست و وصف ترکیبدر پرستیدن قند شره درلر شره طبعی سکک دیکدر یعنی شره مائل معناسته تالبدای غایت ایچوندر زمانه مندی عرییده هوادار و صف ترکیبدر محب معناسته فر بوند رانک تشدیدیه در ائرو و نوق وضیا معناسته همای بر مبارک فوشدر دشت قیچاق و هند جانلرند اوایوب هر بار که پیدا اولوب کورنه اول پرلرک آدمی سکر در کولرکدسته داخل اولمغه زیرا هر کیک اوسته که کولرک سی دوشسته بابادشاه اولور و بالو اول دولتو اخرند ی با حرف تنکیر در * محصول بیت * بزم کولکی حرمتلو و عزتلو طوت زربو قند پرست مکس سنك هوا دارك اولاندیری فرها طوتو یعنی آنده هما اثری وار که هر کیمه که توجه ایدوب همت ایلسه بابادشاه اولور و باعالبخواب بردو تلو حاصلی سنك مهر ك اسکا بر شرف و بر مشدر که اندن آثار غریبه صا در اوایوب همایینك یاسنی حرف مصدر طوتان یاز معنایین بلدیکندن غیری قافیه دن دخی خبردار دکل ایش (زعدالت نبود دورا کرش برمد حال * بادشاهی که بهمسایه کدایی دارد) اگر ش ضعیفی معنی جهندن حاله مقید واضمار قبل الذکر طریقیله کدایه راجعدر بادشاهی و کدایی یازی وحدت ایچوندر که حرف رابط صفت بهمسایه با حرف زائد * محصول بیت * عدالتدن بعد دکلدر اگر انك حالنی صورار سه یعنی بر بادشاه بر کدا قو کشینی اوله اول کدایی تفقد ایدوب حالنی صورار سه عدالتدن دور وعدالتی مثانی دکل حاصلی بر بادشاه بر کدایک حالنی صورمنی

۶۹۵

ناسوت باقیدر والا دوم اولور

✽ پیر دردی کش ما کر چه ندارد ز روز و نور خوش عطا بخش و خطا پوش خدایی دارد ✽

بزم دردی کش پیرمز اگر چه التون و قوت طومر اما عطا احسان ایدجی و خطا ستر ایدجی بر اطفاف خداسی واردر (مفردات) (دردی) چوکک و هر شیشک خرابی و نقلی عرییدر (دردی کش) طورتی چکیجی (ما) بز (کر چه) م (ندارد) طومر (زر) التون (زور) قوت (خوش) م (عطا بخش) احسان ایدجی (خطا پوش) خطا ستر ایدجی (خدا) م (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ حدیث شریفی سرنجه بزم انفسی و آفاق بلالره تحمل ایدجی و علم و معرفتیه خلقی احیا و فرحیاب و عالم رونق و بقا و برنجی پیرمز بر وارث پیغمبر بدر کر چه التون و مال و قوت جاه طومر انک (رب اشهد انی اغیر لواقسم علی الله لا یر) حدیث شریفی سرنجه حق تعالی به کال قربت و انسابی سبیله کندوبه قوت قدسیه احسان ایدجی عطا بخش و خطا پوش برخدای سی واردر که قطعاً دعا و نیازنی ردایتز و مستنده بار قلیجیدر

✽ محتشم دار دلم کین مکس قند پرست * تاهو اوار توشد فرهای دارد ✽

کولکی حرمتلو طوت زربو قند پرست مکس تا که سنك عشقك اولد فجه همایق قوتنی طوتار (مفردات) (محتشم) حرمتلو (دار) طوت (دلم) کولکی (که) زیرا (این) بو (مکس) سکک (قند پرست) شره طابعی (تا) مادام (هوادار) محبت طوئجی (نو) سن (شد) اولادی (فر) فوت (همای) همای فوشی (با) مصدریه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب کر مکله بنم کولکی دخی خانه انوار تجلی ذاتیک قفله محترم ایله زیرا مکس قند جاله طاب اوایوبی کبی بونده ناچیرک دخی جان و دل ایله لذت عشقك ولذت روحانیتك ط لبیر مادام سنك عاشقك اولد فجه ولذت طاعتك بواد فجه همای عالی پرواز اولنلرک قوت قدسیه سنی طوتار و انلرک مرتبه سنه بتر

✽ از عدالت نبود دورا کرش برمد حال * بادشاهی که بهمسایه کدایی دارد ✽

عدالتدن بعد دکلدر اگر آنک حالنی صوره بر بادشاه که بر کدا همسایه سی ایله (مفردات) (از) من (عدالت) م (نبود) ایلیه (دور) بعد (اگر) م (ش) خبر (پرست) صوره (حال) م (بادشاه) م (با) وحدتیه (با) لایلاسه (همسایه) قو کشی (کدا) فقیر (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) عدل و احسان صا حبی لطیف با اعباد اولان حضرت الله اکرم فی نهایتیه نسبت بعد دکلدر که در کاهنی ملازم و انجیق کندیشک محتاجی بده فقیر ناچیرک حال پرستیدن سوال ایدوب سعادت دارین ایله مسعود و حصول جمیع مراد ایلله مسرور پور مننه حسن ظن بلکه بیشتر واردر

✽ اشك خونین بنمودم بطیبیان گفتند * درد عشقت و جگر سوزد و ابی دارد ✽

عدالتدن خارج دکل (اشك خونین بنمودم بطیبیان گفتند * درد عشقت و جگر سوزد و ابی دارد) گفتنك مفعول مصراع ثانیدر و او حرف حال جگر سوز و وصف ترکیبدر سوز بدندن جگر یا ندر یجی دیکدر جگر سوز مبتدا و دارد خبری و دوا مقدم مفعولی دوا بی یاسنی حرف وحدت و یانکیر * محصول بیت * کندی قانی باشی طیبیاره کوستر دم دبدیلر سنك دردك عشق در دیدر حال بو که جگر سوز دوا سی و بادوا سی واریه یعنی عشق دردینك دوا سی صبر در اول ایسه جگر سوزدر نخله مجال یوق و اوی حرف عطف طونوب معنای درد عشقت و جگر یا قیددر دوا سی واردر

طیلساره اشك خونین کوستردم دیدار عشق دردی و جگر یاقچی درد در بردوا
طوتار (مفردات) (اشك خونین) قانی کوز باشی (بنویدم) کوستردم (با) للالبسة
(طیبیان) طیلر (گفتند) دیدار (درد عشق) م (است) در (جگر سوز) جگر یاقچی
(دوا) م (با) و حدیثه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) طیبیان الهی
و وارثان محمدی اولان مردان خدادان سؤال ایدوب دیدم که بزم کی بنده کینه
روسیا و پرکنده مشاهده انوار جمال الله ازجان و دل آرز و و محبت ایلدیکم
وصات لقا الله ممکنیدر و جکر م قانندن حاصل اولان اشك خونینی
کوستردم اول کریم الطبع اولان طیبیان الهی دیدار که بوجگر یاقچی عشق الهی
دردیدر جرد و ثنا و حسن ظن غالب الیه که البته بودرد سنی دوا به و بو عشق سنی
وصات و رؤیت جمال الهه ابرشدر (رای قلبی دینی) الخ درسن دیدار

ستم از غمزه میاموز که در مذهب عشق هر عمل اجری و هر کرد جزایی دارد
غمزه کدن ظلم او کریمه زیرا عشق مذهبیده هر عمل بر اجر و هر ایش بر جزا طوتار
(مفردات) (ستم) ظلم (از) من (غمزه) کبرک و کوز فقی (میاموز) او کریمه
(در) فی (مذهب عشق) م (هر عمل) م (اجر) بر اجر (و هر کرده) هر
ایش (جزایی) بر جزا (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای عاشق صادق
صقین صورت پرست اولان صوفی خشکار کوز قیوب طریق یاس کوسترملردن
سودظن و ظلم شایه سی او کریمه و انلردن قلبی مضطرب و محبوب قیله و عشق بولندن قائم
زیرا اهل عشق مذهبیده عشق بر رفی شریفدر که آخر هیزل کی موجب حرمان دکلدر
هر عمل بر اجر و هر ایش بر جزا طوتار لکن عاشق عشق اجر و جزایی و صلت و شوقدر
نفر گفت آن بت ترسا بچه باده فروش شادی روی کسی خور که صفایی دارد

اول شراب صابجی ترسانزاده نه کوزل دیدی شرابی شول کیسه شک بوزی شوقنه
ایچ که بر صفا طوتار (مفردات) (نقن) کوزل (گفت) دیدی (آن) اول (بت)
محبوب (ترسا) نصرانی (بچه) یلوری (باده فروش) شراب صابجی (شادی)
مسروراق (روی) بوز (کسی) بر کیسه (خور) که ایچ که (صفای) م (با)
و حدیثه (دارد) طوتار معنای اشارتی اول شراب صابجی ترسانزاده بر کوزل سوز و یادی
شرابی شول کیسه شک بوزی شوقنه ایچ که صفا اهل اوله آن کی مستهین اولدر شراب
عشق الهیه بخش ایدجی و اسرار عشق حقیقه واصل اولجی ساقی کو رشق
الهی اولان مرشد کامل دخی بولندن کوزل بر سوز دیدی ای معاشر عشاق شراب
عشق (سقت رحمتی غضبی) حدیث سرینی سر نبیه در جن و رحیم اولان
حق تعالی ک رحمت واسعه سنده اعتماد کلی ایدوب قلبیک انشراح و صفا سندن
دائما منشرح الصدر خلق عظیم صاحبی فخر کائنات علیه افضل التحیات افندیمن
کی بشاشت و بسامت اوزره اولان مردان خدا کی حسن ظن اوزره ایچکز اول
سوء ظن صاحبی صوفی خشک کی عبوس الوجه و ما یوس الطبع و تقبل بدخواه اولیکز

دین بی درد و عشق دردی و جگر یاقچی
درد در بردوا طو تری یعنی بو که علاج
میسر دکل دین بی درد عجب باطل تصرف
ایش (ستم از غمزه میاموز که در مذهب
عشق هر عمل اجری و هر کرده جزایی
دارد) ستم میاموز که مقدم مفعول
صریحی و از غمزه غیر صریحی که حرف
تعلیل مذهب عشق اضافتی لامیه در
مجازا و مصراع ثانی به مرهوندر اجری
یا حرف وحدت و یا تکیه جزایی بایسته
بویله در کرده عمل معناسند در
محصول بیت * غمزه کدن ظلمی
او کریمه که عشق مذهبیده هر عمل
اجر و هر ایش جزایی و یا یعنی
عدالت ایلنک اجر و جزایی لطف
و احساندر و ظلم ایشلیک جزایی عذاب
و عقابدر پس ایستدی غمزه کدن ظلم
او کریمه که مکافات و پاداشک عذاب
و عقاب اوله (نفر گفت آن بت ترسا بچه
باده فروش * شادی روی کسی خور که
صفایی دارد) نفر کو کجک دیکدر ابو
معناسند ترسا بچه باده فروش اضافتی
بایسته در گفتن مفعولی مصراع ثانینک
مضمونیدر شادی روی کسی اضافتی
لامیلدر در خور تقدیری باده خور در که
حرف رابط صفت صفایی دارد یا حرف
تکیه صفایی وارد دیکدر * محصول بیت *
باده فروش ترسا بچه بت یعنی محبوب
مغچه اوسو یادی که شرابی بر کیسه شک
بوزی شوقنه ایچ که صفای اوله یعنی
کند شک صفای اوله و یار دینک
صفای اوله دیکدر

(خسرو حافظ درگاه نشین فاتحه خواند * و ز زبان توتنای دعایی دارد * حافظ درگاه نشین اضافتی بیایه در درگاهده
اوتور یچی توتنای دعا اضافتی مصدرک

خود دل من معتك زلفك معتكی اولدی اتی ابوطوت سنك عشق توشد برك و توانی دارد
بنم کو کلم سنك زلفك معتكی اولدی اتی ابوطوت سنك عشق بركی اولدی
بر برك و نوا طوتار (مفردات) (دل) (کوکل) (من) (بن) (معتك) (م) (زلف)
م (تو) سن (شد) اولدی (نیکو) ابو (دار) طوت (بلبل) م (عشق) م
(تو) سن (شد) اولدی (برک) یراق (تو) نغمه (با) وحدیثه (دارد)
طوتار (معنای اشارتی) ای رحمن و رحیم و اطفیف و جیل اولان رب بنم کو کلم
سنك رحمت واسعه لك و صفات جلاله لك معتقدی و معتكی اولدی (المعصوم
من عصه الله) خبری سر نبیه ای مقاب القلوب اولان رب سن اول بیچاره کوکلی
کندی محبت و رضاک اوزره ثابت و منشرح قیوب غوائل نفسانیه دن و محبت ماسودان
محفوظ و معصوم ایچکه ابوطوت زبانه کر مکله سنك عشقک بلبل اولدی
سنك ذکر و فکر کله بر برك و بر غذا بواب لذت روحانیه کله پرتوا اولمشدر

خسرو حافظ درگاه نشین فاتحه خواند * و ز زبان توتنای دعایی دارد
ای باد شاه درگاه نشین حافظ فاتحه اوفودی و سنك زبانکدن بردعائنا سنی طوتار
(مفردات) (خسرو) ای باد شاه (حافظ) م (درگاه نشین) قیو او کنده
اوتور یچی (فاتحه خواند) فاتحه اوفودی (ز) من (زبان) دل (تو) سن (نغمه) م
(دعا) م (با) وحدیثه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای اهل نفسه خاك
و کادن غذا و اهل روحه انوار ذاتیه کدن غذا و بر یچی رزاق عالم اولان باد شاه
حقیقی سنك باب رحمتی ملازم و سنك جمیع کتب منزله لك معانیسی جامع اولان
فاتحه سبع المثانیکی اوفیوب و آنک واسطه سبله سندن انشراح و افتتاح طلب ایدجی
حافظک سنك فیض و احسانکدن راجات دعائنا سنی طوتار سن آنک دعائی
قبول و مرادنی حاصل الیه بکر ملک یا اکرم الاکرم مین و یا مجیب السائلین آمین

وله ایضا

نیست در شهر نکاری که دل مایرد * بنختم اربار شود رختم از بنجا ببرد
شهرده بر محسوب بوقدر که بزم کوکلی ایسته بنختم اگر یار اوله اسبابی بوردن
ایلتور (مفردات) (نیست) بوق (در) فی (شهر) م (نکاری) بر محبوب (دل)
کوکل (ما) بز (برد) ایسته (بنختم) طالع (ار) اگر (یار) م (شود) اوله
(رختم) اسبابی (از بنجا) بوردن (ببرد) ایلتور (معنای اشارتی) شهر
وجود ظاهر ید بر محبوب خدا و بر مرشد خوش ادا بوقدر که بزم پریشان کوکلی
جذب ایدوب بالواسطه درگاه حقد ایسته توفیق و عنایت ربانی یثوب اگر بک بنختم
یار اوله اول شهر لامکاندن بر طیب الهی و بر مرشد بانی کلوب بوعالم وجود دن
اسباب و علاقه مزی قطع ایدوب بزی عالم معنایه ایلتور

کو حرافی کش مست که پیش کرمش * عاشق سوخته دل نام نمایرد
قنی بر کوزل عاشق مصا حبکه آنک کرمی او کنده بر سوخته دل عاشق نمنا نامی ایسته

معه وانه اضافتی در یا حرف وحدت
و یا تکیه ایچویدر * محصول بیت * ای
باد شاه حافظ درگاه نشین فاتحه اوفودی
و سنك دلکدن دعائنا سنی طوتار یعنی
حافظه دعا و یا کندی حقد دعا قافیه
ضرورت ایچون دعا بیور مشدر والا آمین
مقامی ایدی تقدیری و ز زبان توتنای
آمین دارد (وله ایضا) (نیست در شهر
نکاری که دل مایرد * بنختم اربار شود رختم
از بنجا ببرد) نکاری یا حرف وحدت که حرف
رابط صفت و یا حرف بیان دل ماضی
لامیه و ببرد مکمل مفعولی * محصول
بیت * شهر شیراز ده بر نکار بوقدر که
بزن کوکلی ایسته یعنی بزی کشد و به
عاشق ایله پس طالع بکار اولور سه
رخت و اسبابی بوردن ایسته یعنی
دلبری اهل کاله اعتبار اباین مملکت
و ارام حاصلی شاعره اعتبار ایلدکری
دیاره کیده م (کو حرافی کش
سر مست که پیش کرمش * عاشق سوخته
دل نام نمایرد) حرافی یا حرف
وحدت کش ایچایدن و بهض اقتلردن
مسموع اولان کاف هر بینک قنجه در
و بهض اقت کاف بچینک کسر یله
بازدی نازی و شادان و فرحان معناسند
سر مسته اضافتی بیایه در که حرف رابط
صفت پیش کرمش اضافتی لامیه در
و مصراع ثانی به مرهون عاشق سوخته
دل اضافتی بیایه در سوخته دل بوری
یا غمش دیکدر نام نمنا لامیه در و ببرد
مقدم مفعول صریحدر * محصول بیت *
قنی بر پروشادان و فرحان بر باده نوش
مصاحب که آنک کرمی قنده و یا او کنده
یعنی کرمی او کنده کرمه اضافت مجاز بدر
مراد کند بدر سوخته دل عاشق نمنا
آدینی اکا یعنی اندن برانسته نمنا ایله

یعنی خطام دنیادن بر نسته عرض ابله و اگر حریفدن مراد جانا ابله و صال ابله دیکدر (باغبان ناز خزان بخیر می بینم *
آه ازان روز که بادت کل رعنا ببرد) بادتک ناسی یعنی جهشتدن رعنا به مقبدر رعنا بت تقدیرده * محصول بیت * ای باغبان خزان
سنی بخیر کوردم آه اول کوندن که کل
رعنا سنی بادتکل رعنا ببرد ابله یاد خزان

۶۹۸

(مفردات) (رکوز) (حریف) (مصاحب) (کش) (کوزل) (سر مست) عاشق
مستغرق (پیش) اولک (کرم) م (ش) ضمیر (عاشق) م (یا) وحدتیه (سوخته)
یاغش (دل) کوکل (نام) آد (مناس) عرض احتیاج (ببرد) ابله (معنا)
اشارتی) (الدین بدأ غریبا و سعاد غریبا) حدیث شریفی سر نجه دیکه
وسلو که معین و مظاهر قنی کوزل صادق شراب عشق الهیه ابله و انوار تجلیات
ربانیه ابله مست و مستغرق بر مصاحب که آن کرمی او کنده بر قلبی یانق عاشق
اگر اعلام حال ابدوب عرض احتیاج ابله حصول مرادیه کندودن عون و نصرت
طلب ابله بوزمانده بویه مصاحب دخی کبریتا حرد و قلیل الوجوددر

باغبان ناز خزان بخیر می بینم * آه ازان روز که بادت کل رعنا ببرد

ای باغبان سنی خزانن بخیر کوردم آه اول کوندن که بادتکل رعنا کلکی ابله
(مفردات) (باغبان) ای باغبی (ز) من (خزان) م (بخیر) خبر سز می
بینم (کوردم) (آه) م (از) من (آن) اول (روز) کون (بادت) کل (ت) ضمیر
(کل) م (رعنا) کوزل (ببرد) ابله (معنا) اشارتی) ای فانی و خیالات
اولان دنیا باغی تعمیر ابد، حکم دیو عمر ناز نینی غفلتله و هوا و هو سه بوش به صرف
ایدن عاقل سنی خزانن و موئدن بخیر کوردم و اولم قور قوسی هیچ خاطر که کلان
اکرم آه من الملو ت قبل حصول المراد که آه اول کوندن که بادتکل رعنا کوزل
کلکی فایه ابله و سنی دنیادن علسر حائب و خاصر کیده

رهزن دهر نختست مشو این ازو * اگر امر و زبرد دست که فردا ببرد

دهر هزنی او بومشدر آندن امین اوله اگر بوکون عمرک اسبابی ایلتمش ابله
بارین ایلنور (مفردات) (رهزن) بول اور بچی (دهر) زمان (نختست)
او بومشدر (مشو) اوله (این) م (ازو) آندن (اگر) م (امروز) بوکون
(نبردست) ایلتمشدر (فردا) بارین (ببرد) ابله (معنا) اشارتی) استعید
بالله (ان الشيطان لکم عدو فاتخذوه عدوا الخ) آیت جلله سی سر نجه شیطان
امین صراط مستقیم اوزره او توروب خلفک و عباد الله یولی اور معلق ایچون بتون
عزنده کیجه و کوندز او بومشدر آنک شرواغوا سندن و سنی فقردن قور قودب
و فشا و منکر ابله امر ابدوب دنیاه رغبتی زیاده قیامه اولان مکر و حیل سندن
امین اوله اگر سن الم موتی فکر ایتمیوب دنیاه رغبت ایلدیکجه و شیطان یولنه
کند کجه سنی بوکون هلاک ایتز ابله بارین هلاک ایتمی محققدر که (انما بدو حربه
لیکونوا من اصحاب الابرار)

در خیال این همه است بهوس می بازم * بود که صاحب نظری نام تماشا ببرد

خیالده بودو کلی لعتی هوسله ظهوره کنوردم اوله که بر صاحب نظر تماشا نامی
ايلند (مفردات) (در) فی (خیال) م (این) بو (همه) جله (لعت) او یونجیق
(با) للملابسه (هوس) محبت (می بازم) او یلارم (بود که) اوله که (صاحب نظری)

براهل

(علم و فضلی که بچل سال دلم جمع آورد * ترسم آن زکس مستانه بیغما ببرد) علم و فضلی تقدیری علی و فضلی در
یالو وحدت نوعیه لدر بر درلو علم و فضل دیکدر که حرف رابط صفت بچل با حرف ظرف چل قرق دیکدر جمع آورد
دبوشردی دیکدر بیغما با حرف مصاحب * محصول بیت * بر علم و فضلی که قرق یلده دبوشردم یعنی قزاندیم قور قرمکه
اول بر کس مستانه بیغما ابله و بالینور

۶۹۹

براهل کرم (نام) اسم (تماشا) سیراتک (ببرد) ابله (معنا) اشارتی)
(الا من عصمه الله) سر نجه حضرت اللمدن عصمت و مر دان خدادان همت
امیدیه خیال و اندیشه مه کلان بوجله امرار شریعت و توحید و معرفت متعلق
پریشان کلامری کرک رجاتی و کرک تقلیدی سعی ابله و محبت ابله نظما و نثر ظهوره
کتوردم اوله که بر صاحب نظر و براهل کرم تماشا ابدوب عصمت و سلامت ایچون
بر همت ابله

علم و فضلی که بچل سال دلم جمع آورد * ترسم آن زکس مستانه بیغما ببرد

شول علم و فضل که کوکل قرق یلده جمع ابلدی قور قورم اول مستانه چشم
بیغما ابله ابله (مفردات) (علم و فضل) م (یا) وحدتیه (یا) ظرفیه (چل)
قرق (سال) یل (دلم) کوکل (جمع) م (آورد) کتوردی (ترسم) قور قورم
(آن) اول (زکس) کوز (مستانه) م (یا) للملابسه (بیغما) م (ببرد) ابله
(معنا) اشارتی) استعید بالله (ان الله لا یضع اجر المحسنین) آیت کریمه سی
سر نجه کرچه رحمن و رحیم اولان حضرت اللمدن عصمت امیدندیم اما قرق سنه در
علم و فضلدن تحصیل و جمع ابلدیکمی هوای نفسه مقارن قیامه اول لایالی عدولک
بیغما و یروب امکاری ضایع ایتسندن خوف ایدرم لکن حضرت الهلک کریمه
الاهک دوستلریشک نظری و همتی اولدیکجه آندن دخی خوفز یوقدر

سحر با مجزه پهلو زند این باش * سامری کیست که دست از بد بیضا ببرد

سحر مجزه ابله مقابله ایتکه قادر اولز این اول سامری کیست که بد بیضا دن ابله
(مفردات) (سحر) م (یا) للملابسه (مجزه) م (پهلو زند) مقابله اوله من
(این) م (باش) اول (سامری) م (کیست) کیست (دست) ال (از) من
(بد بیضا) مجزه موسی علیه السلام (ببرد) ابله (معنا) اشارتی) زرا
سحر مجزه به و باطل حقه غالب و مقابله ایتکه قادر اولز ای سایه و نظر اهل الاهده
اولان طاب امین اولکه سحر موسی علیه السلام عصای موسی علیه السلام
او کنده مغلوب و یون اولدیکمی کبی و سامری کافر حلی نبی اسرا بیلدن سحر ابله
(عجلا جسداله خوار) یاغش ایکن بد بیضی موسی علیه السلام او کندز یون و مغلوب
و مردود اولدیکمی کبی مر دان خدا تک کرامتی و قوت قدسیه سی او کنده نفس
و شیطان کبی عدولک سحری و وسوسه دخی مغلوب و مردود در

راه عشق ارچه کینکاه کانداز است * هر که دانسته رود صرفه زاعدا ببرد

طریق عشق اگرچه کاندازلک کینکاهیدر هر کیمکه علم و تدارک کیده اعدادن
زیاده ایلسته (مفردات) (راه) بول (عشق) م (ارچه) م (کینکاه) پوصوری
(کانداران) بای و اوقی طویجیلر (است) در (هر که) م (دانسته) بلش
(رود) کیده (صرفه) زیاده (ز) من (اعدا) دشمن (ببرد) ابله
(معنا) اشارتی) یو عشق یولی اقرب طرق الی الله و موجب عدم حرمان اولدیکمن

یعنی مقتضای علم و فضله بکا عل
ابتدیر بوب بنی بخون لایه قل ابله و بالیر
(سحر) با مجزه پهلو زند این باش *
سامری کیست که دست از بد بیضا ببرد
بعض نسخه ده بانک کاوی چه صدا باز
دهد عشوه غمز با مجزه با حرف صله
پهلو زند باشن و برابر اولز معاشنه در
سامری کیست سامری کیست که حرف
بیان دست بوند غلبه معاشنه در تکیم
برایکی برده بیان اولنشد بد بیضا و ضاف
حذفیه تقدیری صاحب بد بیضا در که
حضرت موسی بیغما ببرد * محصول بیت *
سحر مجزه به بیضا یعنی برابر اولز سین
امین اول خطاب عامدر سامری کیست که
حضرت موسی دن ال ایلنوب اکا غلبه
ابله یعنی الحق یعلو و لایلی باطل حقه
غالب اولز یعنی سامری سحر موسی کبی
صاحب مجزه برابر اولی احتمال یوقدر
اما محصول مصرع نسخه بانک کاوی
اضافتی لایه در و یا حرف وحدت نوعیه
چه بونده استفهام انکار طریقله کلشن
بازادات تا کیده عشوه بخیر مقدم مفعولیدز
بخیر میک قتی و خاتک قتی و کسری
جائر فعل نهی مفرد مخاطب صائون آله
یعنی قبول ایلد محصول مصرع بوسفک
آواز نه صد او بر آلدانه یعنی سامری
حلی قبطدن پیدا ایلدیکمی بوزاغینک
نه صبت و صداسی او اور آنک خوا رسته
یعنی صفر بوزاغیسی آواز نه الدانه
سحر در اونه سی باطلدر حقیقی یوقدر
دیکدر حاصلی سامری هر نه ایشلر سه
سحر در آنک سحری حضرت موساک
مجزه سیله برابر اوله من (راه عشق ارچه
کینکاه کانداز است * هر که دانسته رود
صرفه زاعدا ببرد) سابقا بیان اولدیکه
صرفه بحج اصطلاح زنده زبانه درل

* محصول بیت * راه عشق کرچه کاندازلک کینکاهیدر اما هر کیمکه که دانسته یعنی ما فلان کیده اعدا دن صرفه ایلنور یعنی
دشمنزه غلبه ایدر حاصلی طریق عشق جانا نه بی تدارک و تدبیر ابله سلوک ایلنور رقیلردن امین اولوب انلر غلبه و قهر ایلر

(جام مینایی می سدره تنگ دلبست * منه از دست که سیل غمت ازجا ببرد) مینایی با حرف نسبت و مینا بشل صریحه به ذیل تشبیه طریقه فلکده دیر بر بونده بشل صریحه دن قدح می راد در میسه اضافتی لامیه در وسد ره اضافتی مصدر مکفعوله اضافتی تنگ دل و صفت ترکیبی افسانه اندر و با حرف وحدت که حرف تعلیل سیل غم اضافتی بیانیه در سیل غمت ببرد مکفول صریح در واز جا غیر صریحی * محصول بیت * شرابك بشل صریحه قدسی کوکل طار لغی

یونك سدره هیدر یعنی کوکل طار لغی مانع در اتمدی الدن قومه که سیل غم سنی بر کدن ایلنور یعنی غم سنی تلف ایدر اتمدی جام باده بی الدن قومه که غم یانکه اوغرا میه می رینه من زان من ایله می فرق ایلر ایش (حافظ ارجان طلبد غم * مستانه یار * خانه از غیر پرداز و بهل تایید) حافظ مثادی پرداز خالی ایلد بکدر پرداختن و پردا زیدن افط مشتر کدر تمام ایلک و خالی قلیق بینه بهل فعل امر مفرد مخاطب هیلدن صالی و یرمک و ترک ایلک معنایه در بونده قود بکدر ترک ایله معنایه تابونده حتی معنایه در * محصول بیت * ای حافظ اگر یارک غم * مستانه سی جان طلب ایدر سه خانه بی اغیاردن خالی ایله و قوتا ایلنور یعنی درون دلد غم بر قوم تاجانی آلوب ایلنور (وله ایضا) (جهان بر ابروی عید از هلال و سعه کشید * هلال عید بر ابروی یار بایدد) جهان میتا و کشید خبری یا قیاری کشیده متعلق عیده ابرو استعاره ایلدی و ابرویه و سعه و سعه راستقد مصرع ثانی شرط محذوف جواب شکلی واقع اولشدر * محصول بیت * جهان بر ابروی عید * هلال عید * هلالدن و سعه چکدی یعنی هلال عید کور جنوب پیدار و هویدا اولدی پس هلال عیدی ابروی یارده کورمک کرک یعنی یارک ابرو سنی هلال عید بدلی کورمک کرک خلقت معنادر هلال کورند کده برافته به باقمی اتمدی خواجه یورور که هلال عید کور نیچک یارک ابرو سنی باقمی کرک (شکسته کشت چو پشته هلال قامت من * کان ابروی یارم چو سعه باز کشید) بعضی نسخه ده کشت رینه کرد واقع اولش پس فاعلی کان ابروی یاردر

بو بونده نفس و شیطانت زیاد تسلط ایدوب صورت حقه صکر اوجه چکره اوق صغوب عاشق صادق هلا که دوشورمک فصدیه چوق حبله و مکرری وارد لکن هر کیم علم و معرفت شریعت محمدیه به ثابت قدم اولوب آداب شرعین برینی ترک ایتیه رک با خود ظهیری و باطنی معور بر عالم عامله تبعیت ایلد کیده اعدا اوزره زیاده غالب اولوب حبله و مکرلندن امین اوله

جام مینایی می سدره تنگ دلبست * منه از دست که سیل غمت ازجا ببرد شرابك صریحه رنگو جامی تنگ دلد بویانك سیدر الدن قومه که غم سنی بر کدن ایلنور (مفردات) (جام) قدح (مینایی) صریحه رنگو (می) شراب (سد) باغ ((ره) بول (تنگدل) کوکل طار لغی (با) مصدریه (است) در (منه) قومه (از دست) الدن (سبل) م (غم) م (ت) ضمیر (از) من (جا) بر (برد) ایلنور (معنای اشارتی) عالم عالمک رقیق و شفیق و شراب عشق الهیه ایله مملو مظهر فیض الهی اولان جام قلبی و دل پر شوق طالب سالک کوکل طار لغی بولندن سیدر و قاب طابدن نیم توجه ایلد تعلق ما سوا المنی ازاله اید بچیدر عشق و اهل عشق الدن قومه و ترک ایلد بوخسه ماسوی غمک سبلی سنی خراب ایلر و تملکی ازاله ایلر

حافظ ارجان طلبد غم * مستانه یار * خانه از غیر پرداز و بهل تایید ای حافظ اگر یارک مستانه غم * مستانه سی جان طلب ایلد خانه بی غبردن خالی ایلد و قوتا ایلنور (مفردات) (حافظ ار) م (جان) م (بلد) ایسترسه (غم * مستانه یار) یارک مستانه کوز قبسی (خانه) م (از) من (غیر) م (پرداز) دوز و خالی ایلد (بهل) فو (تا) حتی (برد) ایلنور (معنای اشارتی) ای حافظ اگر اول معین و ناصر اولان بار حقیقیت غم * مستانه می و نظر عنایتی سندن چاک طلب ایدر سه اول خانه قلبی غبریدن و ما سوی الله سندن خالی ایلد و جانکی فدا ایلد زیرا چاندن کچیهان چاناه واصل اولامشدر

جهان بر ابروی عید از هلال و سعه کشید * هلال عید در ابروی یار بایدد * جهان عیدك ابروی اوزره هلال و سعه چکدی هلال عیدی یارک ابرور سنده کورمک کرک (مفردات) (جهان) م (بر) علی (ابروی) فاش (عید) م (از) من (هلال) م (وسعه) راستی (کنید) چکدی (هلال عید) م (در ابروی یار) م (باید) کرک (دید) کورمک (معنای اشارتی) خالق جهان و غرور اولان حضرت سبحان و تعالی مظهر تجلی انوار الهی صفای بخش قلوب طابدن اولان عارف باللهک هلال آسوده وجودندن نور ضمیر اوزره بر حجاب چکدی حال بو که صفای بخش اولان انوار الهی اول یارک جهاننده ظاهر و اندن مشاهده ایتک کر کدر

شکست کشت چو پشته هلال قامت من * کان ابروی یارم چو سعه باز کشید * هلالك هلال آرقه سی کی بنم قائم صندی بنم یارمک کان ابروی که کندویه و سعه چکدی یعنی بنم یارمک ابروی که سعه کی سیاه اولدی و کانه مشابه اولدی بنم قائم هلال کی دوتا ایلدی اسم مفعول فارسیه کشت و باشد صیغله ترکیب اولور بونده شکسته کشت اولد یعنی کی حاصلی مصرع ثانی یارک ابروی کان ویش و سعه کی سیاه اولدندن کنایتدر

(مپوش روی و مشودر خط از تفرج خلق * که خواند خط تو بر روی وان بکا و دمید) در خط شدن کا و بخایده و کا اضطراریده استعمال اولور

هلالك ارقه سی کی بنم قائم صمنش اولدی یارمک کان ابروی چونکه کبر و سعه چکدی (مفردات) (شکست) صمنش (کشت) اولدی (چو) مثل (پشت) ارقه (هلال) م (قامت) م (من) بن (کان) یای (ابروی) فاش (یارم) م (چو) چونکه (وسعه) راستی (باز) کبرو (کشید) چکدی (معنای اشارتی) (اللهم انی اعوذ بک من الحور بعد التور) خبری سر نیجه اول یار حقیقی انوار تجلی جسال معنویه سن اظه یار یور دقه انصره و سعه حجابی کبر و چکوب قبض بهد البسط یور می هلالك ارقه سی کی بنم بلی بو کدی وینی وادی حیره و در یای غم ولد دوشوردی

مپوش روی و مشودر خط از تفرج خلق * که خواند خط تو بر روی وان بکا و دمید یوزك اورنمه و خلقت تفرجندن حجابده اوله زراسنك خطك یوزك (وان بکا دالذین كفروا) آیتنی اوقودی و اوقوردی (مفردات) (مپوش) اورنمه (روی) یوز (مشو) اوله (در) فی (خط) حجاب (از) من (تفرج) سیران (خلق) م (که) ز برا (خواند) اوقودی (خط تو) سنك چالکده اولان خط (بر) علی (روی) یوز (وان بکا دالذین كفروا) الخ کوزد کامتک ایچون ایدور (دمید) اوقوردی (معنای اشارتی) ای یاروای مرشد دل پیدار حضرت الله عشقنه جلال معنویك و انوار قدسك یزدن اورنمه و بوضعیف خلقت تفرج و مشاهده سندن حجابده اوله زیرا سنك من خدالله اولان عصمتك سنك ذمک اوزره سنی بد نظردن حفظ ایچون (وان بکا دالذین كفروا) آیت کریمه سن اوقودی و اوقوردی و سنی حق تعالی عصمتده قیابو بو خلق عالمه مرشد و هادی بخت ایلدی داعی الی الله اولان ذات محترم لک ظهوری عین کرمد لکن اول سراج منیر لک دعوت و اهدا سی اذن خدا ایلد اولشدر

مکر نسیم نت صبح در چن بگذشت * که کل بیوی تو برتن چو صبح جامه درید * مکر سنك تنك رایحه سی صباح وقتی باغه کذر ایلدی که کل سنك بویک ایلد تنی اوزره صبح کی جامه سنی برندی (مفردات) (مکر) م (نسیم) رایحه (تن) م (ت) ضمیر (صبح) م (در) فی (چن) باغ (بگذشت) بگذدی (که) زیرا (با) لایله (بوی) رایحه (تو) سن (بر) علی (تن) م (چو) مثل (صبح) م (جامه) لباس (درید) برندی (معنای اشارتی) یارب مکر سنك ذات شریفك قبض و نفحاتی رایحه سی ازل صبا خنده روضه قلوب عارفانه کذر ایلدی و ابرشدهی زیرا اول سنك کل کی ارواح مسکینه روحانیه صاحبی محبو بلرک انفجار صبح آفاقه نور افاضه ابتدای کی انلردخی انوار قلوب برینی کشف استار ایلد اهدای خلق ایچون تن اوزره اظهار ایلشدر

نبود چنک و رباب کل و نید که بود * کل وجود من آغشته کلاب و نید * بولر بوق بو ایدیکه بنم وجودم بالحنی کلاب و شرابه اصلنش ایدی بودک معنای

(بیاض که با تو بگویم غم و ملالت دل چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید) بیاض باب جانانه در چرا بونده
۷۰۲

مصرع ثانی به قید اولدی (مفردات) (نبود) بوق ایدی (چنگ) ناقرید کبری
آلت اهوردر (رباب) کانه (کل) م (نبید) خرما صوبی و شراب (بود) ایدی
(کل) چاور (وجود) م (من) بن (آغشته) ایصلنش (کلاب) کل صوبی
(نبید) شراب (معنی اشارتی) زاهد بریاز و عاشق جانباز و محبوب صاحب ناز
و عشق کار ساز بوجه عالم وجود و کلزدن اول استداده فطریه من سیبیه بحمدالله
در بای علم الهی آب خوشکواردن بنم وجود م بالخی کلاب علم معرفت و نبید
شراب عشق احدیت آیه ایصلنش و بوغرلشدر حاصلی شمعی زده ظهور ایدن
عشق و معرفت عطای ازلیدر بلکه جعب اشباه و یرلان حالت ازلیدر

چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

کلکه سکادیم کوکلک غم و ملالتی نیچون ز براسمز سو یاکه و ایستکه مجال
طوتیم (مفردات) (یا که) کلکه (باتو) سکا (بکریم) دیم (غم) م (ملالت)
م (دل) کوکل (چرا) نیچون (که) ز بر (بی تو) سنز (ندارم) طوتیم (گفت)
سو یاک (شنید) ایستک (معنی اشارتی) ای محبوب حقیقی کل و بوخانه قلبی
پر نور و کشاد و پر سرور ایه که سنک افتراق و انقباض کدن حاصل اولان کوکلک
غم و ملالتی سکا سو یاک نیچون دیرک ز براسمز سو یاکه و ایستکه مجال یوقدر که
جان و دلک حباتی سنکه در

چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

سنک و صلاک بهاسی اگر جان ایسه دخی مشتریم ز بر مبصر خوب متاعی هر نه
بهاسی که کوردی صانوان الیدی (مفردات) (بهاس) م (وصل) م (تو) سن
(کر جان) م (بود) اوله (خریدارم) مشتریم (که) ز بر (جنس) متاع (خوب) م
(مبصر) تاجر حاذق (بهرجه) هر نه بهاسی ایه (دین) کوردی (خرید) الیدی
(معنی اشارتی) ای محبوب سنک و صلاکک بهاسی اگر جان ایسه دخی مشتریم
ز بر تاجر حاذق و صادق بر لطیف متاعی کوریمک هر نه بهاسی الوره صانوان
الیدی سنک بی بهاس اولان حنکه صد هزار جانم دخی اولور سه فدا اولسون
کاشکی کر مکدن نری جالک تو ندن آرمیه سن

چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

بنم کوزم یاشی صوبی دوکه ز براسمز سندن اراق اید کی اولدی و خاک راهده
بولالیدی (مفردات) (مرز) دوکه (آب) صو (سر شک) کوز یاشی (میم)
صنیر (بی تو) سنز (دور) اراق (از تو) سنز (چو) شل (باد) بل (می شد)
اولدی (در) فی (خاک) طیراق (راه) بول (می غلطید) بوالیدی (معنی اشارتی)
ای بنم ارجم الراجین اولان محبوب حقیقی کرم ایه بر بنده شکسته بالکی لذت
روحانیدن و جمال شریفکی رویدن مجبور و محبوب استعمل کوزم یاشی آب روان کی
آقیدوب رله دوکه و سنک توجه کسز بر ساعتی کجورمه سندن افتراق یزدن اراق

اولسون

ادانت نعلیلدر زیرامتناسنه که حرف
بان * محصول بیت * کل که سکا کرکلک
غم و ملالتی سو یاکه بن ز بر که سنز
دیمه و ایستکه مجال یوقدر یعنی کوکل
صنیرتی سن اولجه سو یاکم اما سن اولجه
فادر دکام آغزم آجوب سوز سو یاکه
ز بر بنم وارلغم سنک وارلغمه مقیددر
(بهاسی وصل تو کر جان بود خریدارم
* که جنس خوب مبصر هر چه دید خرید)
بهاسی وصل اضافتی لامید در و تویه
اضافت مصدرک مفعولته در خریدارم
فعل مضارع متکلم وحده که حرف نعلیل
جنس خوب اضافتی بیانه در جسدن
مراد قماشدر مبصر تیار آرا زده آلهده
صامده کوزی آچی اولوب هر نشنه
قدرو قیمتی بیله سمسارده در خرید فعل
ماضی مفرد غائب صانوان الیدی دیمکدر
* محصول بیت * سنک و صلاک بهاسی
جان ایسه دخی مشتریم ز بر مبصر خوب
متاعی نیچه کور سه صانوان الیدی یعنی
ابو متاع و قماش نیچه اولور سه آور سنک
وصلکده بر متاع کرا تنها در بهاسی جان
ایسه دخی آورم (مرز آب سر شکم که بی
تو دور از تو * چو باد میشد و در خاک راه
می غلطید) میشد کیدردی و می غلطید
یوا لزدی * محصول بیت * کوزم
یاشی دوکه ز براسمز سندن اراق باد
کی کوردی و بول طیرا غنده یوا لزدی
یعنی سندن اراق دو شجه بل کبی
بول طیرا غنده یوا لزدی که بونده
میشد و می غلطید ماضی خالص معنای
اوله یعنی کندی و یوا لزدی دیمک اوله
دور از تو بونک کی بر لده دعاد سندن
ابراغ اولسون دیمکدر تکیم ترکیده
حاضر لردن ابراغ اولسون دیر مصرع
ثانی که معنای بی کی اولدی دین
معنای اولدیر * ش

(چوماه روی تو در شام زلف مید بدم * شبم بروی تو روشن چور و زمیکرد بد) ماه روی تواضعا فکری بیانه و لامیه در
شام زلفده بیانه بروی با حرف سبب میگردید وی دید جا زدر که حکایت حال ماضی اوله * محصول بیت * چونکه سنک ماه
روی کی شام زلفکده کوردیم و یا کوردیم
سنک رویک سیبیه کیچه بکار و کی
روشن اولوردی و یا اولدی یعنی سنک
روی کونش اولوق سیبیه آتی کور مکله
کیچیم کوندوز اولدی (بلب رسید مرا
جان و بر نیامد کام * بسر رسید امیدم
طلب بسر رسید) مرا بنم دیمکدر
بر نیامد حاصل اولدی کام فاعلی بسر
رسید حده و غایه ایشدی دیمکدر
* محصول بیت * جام دودا غه ایشدی
و مراد حاصل اولدی امیدم حده
و غایه ایشدی اما طلب حده و غایه
ایشدی یعنی امیدم دو کندی اما طلب
دو کندی یعنی طلب وصال جانانه حد
و پایان یوق (ز شوق روی تو حافظ
نوشت حرفی چند * بخوان بنظمش
و در کوش کن جوهر و اید * شوق
روی تواضعا فکری لامیه در حرف با حرف
و حدت بنظمش شبن صبر حرفی چند
راجه در مر و اید نیچو به دیل * محصول
بیت * سنک رویک شوقدن حافظ بر نیچه
حرف بازدی ایدی اول حرفی نظم
اوقو و قولک طاق اینجو کی یعنی
نظم حافظدن اینجو کی قولک
چک (وله ایضا) (حافظ خاوت نشین
دوش میخانه شد * از سر بیانه رفت
بسر بیانه شد) بعض نسخهده خلوت
برینه مسجد واقع اولش دوش دون کیچه
دیمکدر شدرفت معنایه در سر بونده
سودا وجهت معنایه اولوق دیمکدر
همان عهد معنایه در با حرف صله بیانه
قدح شدینه رفت معنایه در * محصول بیت *
خاوت نشین و مسجد نشین حافظ دون
کیچه میخانه به کندی زهد و تقوی عهد
و بیانی سودا سندن کندی و بیانه هواسنه
کندی یعنی زهد و تقوی یوان ترک ادوب
یاده بیاق هوا سنده دوشدی مصرع
ثانی که معنای عهد باشند کندی
قدح باشیله اولدی و زهد و صلاح

۷۰۳

اولسون زیر بو بچاره عاشک سنک وصلت و رضا ی طلبید * یل کی سبی ادوب
خاک راهکده نیچه مذات و حقارتله رله یوز سورب یوا لشد

چوماه روی تو در شام زلف مید بدم * شبم بروی تو روشن چور و زمیکرد بد

چونکه سنک ماه کی یوز یکی شام کی سیاه زلفکده کوردیم شبم سنک یوزکله روز کی
روشن اولدی (مفردات) (چو) وقتاکه (ماه) آتی (روی) یوز (نو) سن (در)
فی (شام) اخشام (زلف) م (مید بدم) کوردیم (شبم) بنم کیچه م
(بروی تو) سنک یوزکله (روشن) م (چور و ز) کوندز کی (میکرد بد) اولدی
(معنی اشارتی) ای محبوب سنک مظاهر اسماء صفاتی که اولان ظلمت کونده
قالش ایدم بحمدالله آفتاب انوار نیجی * ذاک مشرق قایده طلوعی کوردیم ظلمت
حجاب بشریه بدن نیجی * ذاک سیبیه زائل اولوب شبم سنک جساک نور یله
روز کی روشن اولدی و خانه قلبم منور و منبسط اولدی

باب رسید مرا جان و بر نیامد کام * بسر رسید امید و طلب بسر رسید

جانم لیه ایشدی و مراد حاصل اولدی امید باشه ایشدی و طاب باشه ایشدی
(مفردات) (بلب) دودا غه (رسید) ایشدی (مرا) بنم (جال) م (بر)
یوقاری (نیامد) کندی (کام) مراد (بسر) باشه (رسید) ایشدی (امید) م
(طلب) م (بسر) باشه (رسید) ایشدی (معنی اشارتی) ای محبوب سنک
وصلت کامله که اولان فیض بلا واسطه که آرزو سیله جان لیه کدی و موتم قریب
اولدی هنوز مراد حاصل اولدی امید باشه ایشدی طلب باشه ایشدی یعنی
بعد الموت دخی سنک رجعت واسعه کدن امیدم قطع ایتم و طلبدن فارغ اولقلغم متصور دکلد

ز شوق روی تو حافظ نوشت حرفی چند * بخوان بنظمش و در کوش کن جوهر و اید

سنک یوزک شوقدن حافظ رفاچ کله یازدی فی نظم له اوقو اینجو کی کوشکده
ایله (مفردات) (ز) من (شرق) م (روی) یوز (نو) سن (حافظ) م (نوشت) بازدی
(حرفی چند) رفاچ کله بخوان (اوقو) بنظم (نظم) ایله (ش) انی (در) فی (کوش)
فولاق (کن) ایله (چو) مثل (مر و اید) اوقو اینجو (معنی اشارتی) ای محبوب
حافظ سنک انوار جمال شریفک مشاهد سی شوقدن پران کلمات جکر سوز و حکمت
آمیز و معارف دلبر و شوق انکیز یازدی و بیان ایلدی تاروز قیامت سن آنک
نظمی حفظ ایایوب خلق عالم کوشنده مر و اید کی مکوش ایایوب معانی
حقیقیه لری ملاحظه ایله باعث حیات قلوب عاشقین ایلیه سن و بزی دعادن
فراموش ایندیر میه سین آمین با بحیب الساعین

وله ایضا

حافظ خاوت نشین دوش میخانه شد * از سر بیانه رفت بسر بیانه شد

خلوت نشین حافظ دون کیچه میخانه به کندی زهد و صلاح عهدینه و فاهو سندن
کندی بیانه سودا سیله اولدی (مفردات) (حافظ) م (خاوت نشین) خلوتده او تور بیجی

عهدی هواسندن کندی بیانه هواسی ایله اولدی دینلر معنای اولدیر * مشمل

(شاهد عهد شباب آمده بودش بخواب * باز به پیرانه سر عاشق و دیوانه شد) شاهد عهد شباب اضافی پیرانه در شباب بودند بکتل کرد بودش شین خیر متعجب شدن خوابه مقید بخوابش تقدیر بدیت سابقه حافظه راجع در با حرف صله و با حرف ظرف باز بودند کبرو معنا سند در به پیرانه با حرف طرف پیرانه سر پیرلک و قنده شد اولدی * محصول بیت * بکتلک زمانه محبوبی حافظه دوشده کشیدی یعنی دوشده کندی جوان کور میشدی بینه پیرلک و قنده عاشق و دیوانه اولدی یعنی دوشده کندی و پیرلک و قنده جوان کور مک عاشق و دیوانه اولمقدن زیرا الشباب شعبه من الجنون (معجبه میکند شت راهزن دین و دل * در پی آن آشنا از همه بیکانه شد) معجبه با حرف وحدت بیکدشت بگردی و با بکدی راهزن وصف ترکیبی بول اور بچی یعنی حرامی معجبه به صفتد دین و دله اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر در پی آن آشنا آن اشارتدر معجبه به * محصول بیت * دین و دل رهزنی بر معجبه بگردی و با بکدی پس حافظ اول آشناک آردنجه جیغیدن بیکانه اولدی یعنی آتدن غیر بیری ترک ایدوب آکده کندی (آتش رخسار کل خرم بلبل بسوخت * چهره خندان شمع آفت پروانه شد) آتش رخسار اضافتی بیانیه و کله اضافتی لامیه در خرم بلبل اضافتی بیانیه آتش مبتدا و بسوخت خبری و خرم بلبل خبرک مقصد مفعولی چهره خندان شمع اضافتی بیانیه و لامیه در آفت پروانه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتیدر چهره مبتدا و شد خبری و شدک اسمی فاعله چهره به راجع خبر و آفت پروانه خبری * محصول بیت * کلک آتش رخساری خرم بلبل یعنی وجود بللی باقدی شمعکده چهره خندان آفت پروانه اولدی یعنی شمعک بانی پروانه به بلا و آفت اولدی زیرا یا توب بالکلمه پروانه کندی آکا اورمزدی حاصلی کلک آتش رخساری یعنی آچلوب قرار می بلبل بچهاره بی باقدی زیرا آجلسه بلبل اضطرابه دوشوب یا تزدی شمع ده سوزان اولسه پروانه نامرادی یا تدر مزدی (کر به شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران ما کوهر بیکدانه اولدی) کر به شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران ما کوهر بیکدانه اولدی (کر به شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران ما کوهر بیکدانه اولدی) کر به شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران ما کوهر بیکدانه اولدی

(دوش) دون کجه (معجانه شد) معجانه به کندی (از) من (سر) هوس (پیان) عهد (رفت) کندی (با) مع (سر) سودا (پیان) شراب قدسی (شد) اولدی (معنای اشارتی) حافظ گوشه عزتده نیجه زمان علم و معرفتله و ریاضات و مجاهدات الهی سعی بلقندن سکره گرم ربانی اربشوب کندی ظلمت بشریه دن خلاص الیه بر معجانه شراب لدنی عشق الهی اولان شیخ کامل جانبته کندی زهد و صلاح الیه عهدالسته و فایاتک هوسنده ابکن بحمدالله باعث وصلت الی الله اولان عشق الهی سودا سیله اولدی شاهد عهد شباب آمده بودش بخواب * باز به پیرانه سر عاشق و دیوانه شد بکتلک زمانه محبوبی آنک دوشده کشیدی پیرلک و قنده کبرو عاشق و دیوانه اولدی (مفردات) (شاهد) محبوب (عهد) زمان (شباب) کچلک (آمده) کلش (بود) ایدی (ش) ضمیر (بخواب) دوشته (باز) کبرو (به پیرانه سر) پیرلک و قنده (عاشق) م (دیوانه) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) بحمدالله حافظک خانه تجلی اولان قلبته محبوبک انوار جالی پرتوی ظهور ایدیک کچلکده حاصل اوله جتی عشق و محبت بیکدانه وجوده کلدی

معجبه میکند شت راهزن دین و دل * در پی آن آشنا از همه بیکانه شد دین و دل بولانی اور بچی بر معجبه کندی اول آشناندن ایچون دو کایدن بیکانه اولدی (مفردات) (معجبه) کافر یا ورسی (همزه) وحدتیه (میکدشت) کچدی (راهزن) بول اور بچی (دین) م (دل) کوکل (در) فی (بی) تعلیل (آشنا) م (از) من (همه) جمله (بیکانه) یاد (شد) اولدی (معنای اشارتی) (کایدن) ندان (خبری) سر نیجه متعاقب ماسوی الله اولان دین و دلک راهزن و آشنای ازلت الیه عاشقین صادقینک راهبری بر مرشد کامل حافظه او غرابوب راه حقه اهدا ایلدی اول آشنای ازلتک صحیحی بر کاندن ایچون حافظ دخی آشنا زعم ایلدی دو کلی بیکانه لردن فراغت ایلوب عشق الهیه الیه مست و مستغرق اولدی

آتش رخسار کل خرم بلبل بسوخت * چهره خندان شمع آفت پروانه شد کلک رخساری آتشی بلبلک خرم منی باقدی شمع خندان و نور چهره سی پروانه به بلا اولدی (مفردات) (آتش) م (رخسار) یکاکی (کل) م (خرمن) م (بلبل) م (بسوخت) باقدی (چهره) صورت (خندان) کولی (شمع) چراغ (آفت) بلا (پروانه) م (شد) اولدی (معنای اشارتی) معشوقک جالی عشقک آتشی کاهی بلبل کبی عاشقک خرم وجودنی یا قوب فریاد و فغانه دوشردی کاهی امان انوار تجلی ذاتیه سی شمع پروانه کبی پروانی و عزیز جانی بلا آتشی لریته احراق ایدوب کندی آواز کلدی کر به شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران ما کوهر بیکدانه شد

شکر که شام و سحر کر به سی ضایع اولدی بزم قطره باران کوهر بیکدانه اولدی (مفردات) (کر به) اغلق (شام) اخشام (سحر) صباح (شکر که) م (ضایع) م (نکشت) اولدی (قطره) م (باران) یغور (ما) بزم (کوهر بیکدانه) درغین

تقدیری کر به ماشام و سحر ایدی حذف و اتصال طریقله ترک اولندی که حرف تعلیل نکشتک اسمی تحتیه کر به به راجع ضمیر در خبری ضایع قطره باران اضافتی لامیه لردر کوهر بیکدانه بیانیه کر به مبتدا شدک اسمی تحتیه قطره به راجع ضمیر و خبری کوهر در * محصول بیت * شکر که بزم صباح و اخشام کر به من ضایع اولدی قطره باران کوهر بیکدانه اولدی * اغلا دخیه ضایع اولدی بنتمه شمع اولدی شوبله که هر قطره سرشکر کوهر بیکدانه اولدی حاصلی مؤثر اولدی که وصال جانانه سبب اولدی

(صوفی) مجنون که دی جام و قدح می شکست * دوش بیک جرعه می عاقل و فرزانه شد (صوفی) مجنون بیانیه که رابط صفت دی دون فرزانه عاقل دیکدر * محصول بیت * مجنون صوفی که دون مجلسه جام و قدحی شکست ایدردی دون کجه بر جرعه می ایچمک سبیله عاقل و فرزانه

اولدی یعنی بر جرعه باده الیه اوصلدی و هو شمد اولدی (نرکس ساقی بخواند آیت افسونگری * حلقه اورادما مجلس افسانه شد) نرکس ساقی اضافتی لامیه در نرکسدن چشم مراد در تشبیه کتا به طریقیله آیتدن بونده علامت مراد در افسونگر لکدن سحر اراق مراد در یعنی سحر اراق نشا نلردن بر علامت کو ستردی دیکدر حلقه اوراد ما اضافتی لامیه در در مجلس افسانه ده بویه در * محصول بیت * چشم ساقی سحر اراق آیتن اوقودی یعنی سحر در نشان و پردی حاصلی سحر اراق ایلدی پس بزم اوراد من حلقه سی افسانه مجلسی اولدی یعنی چشم ساقی سحر سوز اولجه حلقه اوراد من بی فائده قصص و حکایات اولدی یعنی بری مسکور ایلدی شوبله که هر نه او اورسه سوزاشر اولدی (میزل حافظ کتون بزمکه پادشاست * دل بردلدار رفت جان برجانانه شد) میزل حافظ اضافتی لامیه در بزمکه بزم مجلسدر که ده کاهدن مخفف ظروف مکانیه دن بزم بری مناسبند پادشاه اضافتی لامیه در پادشاه الیه و هاسرافتدر بردلدار اضافتی لامیه در بر جانانده بویه در * محصول بیت * حافظک میزلی شمدی پادشاه بزمکه بیدر کوکل دادار قنده واردی جانده جانان بیانه واردی یعنی حافظک میزلی که پادشاه بزمکه بیدی اولدی پس دل و جاله بر قالدی بلکه دادار بیانه و جار جانان قنده واردی (وله ایضا) (هر کز نم نقش ترازو ح دل و جان نرود * هر کز از یاد من آن سرو خرامان نرود) هر کز نم نقش ترازو ح دل و جان نرود * هر کز از یاد من آن سرو خرامان نرود

(شد) اولدی (معنای اشارتی) حضرت الله شکر اولسونکه بنه کندی آثار رحمتی اولان شام و سحر کر به سی ضایع اولوب عشق الهی تیجه سین و پردی بزم بکر قاندن حاصل اولان قطره باران کبی دو کولن کوزاشر کوهر بیکدانه کبی عندالله مقبول اولدی و آثار قبول دخی ظاهر اولدی صوفی مجنون که دی جام و قدح می شکست * زود بیک جرعه می عاقل و فرزانه شد دیوانه صوفیکه دون جام و قدحی قیردی بر جرعه شراب الیه فوری عاقل و فرزانه اولدی (مفردات) (صوفی) مجنون (م) دی (دون) جام (قدح) کبر (قدح) کاش صغیر (می شکست) قیردی (زود) تیز (بیک جرعه) بر جرعه الیه (می) شراب (عاقل) م (فرزانه) عالم و حکیم و معتبر (شد) اولدی (معنای اشارتی) لذت عشقدن خبردار اولیان صوفی خشک دیوانه لکندن شراب عشق و حالات سبیه عاشق انکار ایدردی وقتا که بر مرشد کاملک ارشاد الیه و فضل الهیه الیه (جذبه من جذبات الرحمن توازی عمل اشقین) خبری سر نیجه کندی بر فیض رحمانی و جذبه سحرانی بنشوب عاقل و حکیم معتبر اولوب فوری لذت عشقدن خبردار اولدی و زهدور بانی راغب عاشق رسوای اولمقدن طالب اولدی

نرکس ساقی بخواند آیت افسونگری * حلقه اوراد ما مجلس افسانه شد ساقیک چشمی افسون کرک آیتن اوقودی بزم اوراد من حلقه سی قصه و حکایه مجلسی اولدی (مفردات) (نرکس) چشم (ساقی) م (بخواند) اوقودی (آیت) م (افسونگری) سحر اراق (حلقه) م (اوراد) م (ما) بزم (مجلس) م (افسانه) حکایه (شد) اولدی (معنای اشارتی) اوساقی کوثر عشق اولان مرشد کاملک نظر عنایت و همت حیات بخشی معنی حضرت قرآن اولان اسرار عشقندن (ان من الیایان لیسیرا) حدیث شریفی سر نیجه عقل معاشک و راستنده بر اسرار عشق بیان یور بچق عقولر متحیر اولوب بزم مجردا جر و ثواب ایچون اوراد و احزابلر بزم حلقه سی بر فوری افسانه و بر لغو حکایت اولدی

میزل حافظ کتون بزمکه پادشاست * دل بردلدار رفت جان برجانانه شد حافظک میزلی شمدی پادشاه بزمکه بیدر دل دلداری قنده کندی جان جانانه قنده کندی (مفردات) (میزل) قوناق (حافظ) م (کتون) شمدی (بزمکه) مجلس بری (پادشاست) پادشاهدر (دل) کوکل (بر) عند (دلدار) محبوب (رفت) کندی (جان) م (برجانان) محبوب قنده (شد) کندی (معنای اشارتی) اسرار عشقه واصل اوله لی حافظ جلساء الیه دن اولمقدن انکچون دائماً قابیده الله الیه در فکر الیه در روحبده الله الیه در سریده الله الیه در خانه تجلی اولان قلبته خاطره ماسوای الله خطورندن امین اولمقدن (وله ایضا) هر کز نم نقش ترازو ح دل و جان نرود * هر کز از یاد من آن سرو خرامان نرود

سنگ نقشک هر کز نم دل جامت لوخندن آنز اول سرو خرامان هر کز نم یاد مدن یاد من سنگ اول سرو خرامان کبی قائمک کفر یعنی عقلمه و فکر مد و کوکلده سنگ رویک و فاکتدر دنا

کتنز (مفردات) (هرگز) قطعاً (م) ضمیر (نفس) م (تو) سن (از) من
(لوح) نخته (دل) کوکل (جان) م (نمود) کتنز (هرگز) م (از) من (یاد)
خاطر (من) بن (آن سرو) م (خرامار) صا لثی (زود) کتنز (معنای
اشارتی) ای دل و جانم محبوبی رجن رحیم بجهه دالله محضا سنک عون واحسانکه
هرگز خیال نقوش اسرارک و فکر و اندیشه مشاهده انوارک بنم دل و جانم او خندن
کتنز و هرگز اول باقی لایزال و مستغنی عن الفکر و الخیال اولان ذات بیچوک قریت
و وعد کرک اولان (مالا عین رأی و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر)
پور دینک نم جلبلکه و لقاء کریمکه و صلت ابدی باد من کتنز

از دماغ من سرکشته خیال رخ تو * بجفای فلک و غصه دوران زود *
بن سرکشته نک دماغدن سنک رخ خیال فلک جفا سی و دورا نک غصه سبله
کتنز (مفردات) (از) من (دماغ) م (من) بن (سرکشته) مخبر (خیال)
م (رخ) یسکاق (تو) سن (با) لاملایسه (جفا) م (فلک) م (غصه)
دوران م (زود) کتنز (معنای اشارتی) (ماوادی نبی مثل ماوودیت)
حدیث شریفی سرنجه جوفلکده جفای خافله و تعافات کونیه غصه سبله و اشد البلاء
انوارک ظهوراتیله بن سرکشته و درد عشقه که دل بسته نک دماغ جاندن سنک
ذات کریم خیالی و تو جهی کتنز

در ازل بست دلم با سر زلفت پیوند * تا بد سر نکشد مهر نواز جان زود *
از لده بنم کوکلم سنک سر زلفک ایله عهد باغلدی تابدی باش چکمه سنک محبتک
جاندن کتنز (مفردات) (در) فی (ازل) م (بست) باغلدی (دلم) کوکلم (با)
مع (سر) اوج (زلف) م (ت) ضمیر (پیوند) عهد (تا بد) ابد (سر) باش
(نکشد) چکمه (مهر) محبت (تو) سن (از) من (جان) م (زود) کتنز
(معنای اشارتی) یارب عالم السند بنم بچاره کوکلم سنک صفات ازلیله آتاری
مقتضاً سبله عهد و ایمان باغدی بنه سنک کریمکه اول عهد و میثاقه ثابت
ابدی یم و سنک اذت خطابک و آثار محبتک دخی ابدی جاندن کتنز اما سنک اولان
درد عشقه که دخی تحمل کشیده یم

بچه آنچه از بار غمت بردل پر خون منست * برود این دل من وز دل من آن زود *
اول نسته که سنک غمک بو کندن بنم پر خون کوکلم او زره در بو بنم کوکلم کیدر
و بنم کوکلم اول کتنز (مفردات) (آنچه) اول نسته که (از) من (بار) بوک
(غم) م (ت) ضمیر (پر) علی (دل) کوکلم (پر خون) فانه طلو (من) بن
(است) در (برود) کیدر (این) بو (دل) کوکلم (از) من (دل) کوکلم
(من) بن (آن) اول (زود) کتنز (معنای اشارتی) بجهه دالله اول قدر ثابت
قدیمکه اول عهد و ایمان و محبت و آتش عشق سوزان بنم دل پر خون لوجی او زره

نقش اولشدر و مقرر در اگر بو عا لدن کوکلم کتنش اولسه دخی دل و جانمده
اول عهد و اول محبت ثابتدر

آنچه آنجهان مهر تو در جان و دلم جای گرفت * که اگر سر برود از سر من آن زود *
سنک محبتک جان و دلمده آنجهان قرار طوندی که اگر باشم کیده بنم باشم اول کتنز
(مفردات) (آنچه) آنجهان (مهر) محبت (تو) سن (در) فی (جان) م (دل)
کوکلم (م) ضمیر (جای) بر (گرفت) طوندی (سر) باش (برود) کیده
(از) من (سر) باش (من) بن (آن) اول (زود) کتنز (معنای اشارتی) بجهه دالله
یارب سنک محبتک جان و دلمده آنجهان قرار طوندی که اگر بو عشق و محبت یوانده
باشم کیده سعاد تو باشم اول سودای محبت کتنز قهره و محشرده دخی اول محبت
بندن کتنسی ممکن دکلدر

کرود از بی خوبان دل من معذور ست * درد دارد چه کند کز بی درمان زود *
اگر بنم کوکلم خوبلرک اردنجه کیده معذور در دردی وارد نیلسون اگر در مان
اردنجه کتبه (مفردات) (کر) م (رود) کیده (ز) من (بی) از و خلف (خوبان)
محبوبلر (دل) کوکلم (من) بن (معذور) م (است) در (درد) م (دارد) طووار
(چه کند) نیلسون (کر) اگر (بی) ارد (در مان) م (زود) کتنز (معنای
اشارتی) اگر بنم کوکلم محبوبان خدا و طیبیان الهی پردوا اولان اولیاء اللهک
مقدم سعاد تلر بنه تبعیه بو بنی با غلو قول کی اردنجه کیده و صد هزار
ذل و حقارتله خاکبار بنه یوز سر و بقطمیر اصحاب کشف کبی ایشکر بن بکلیوب
خدمتار بنی جانشه مت یله معذور در دردی وار در درمان اردنجه کتنسونه نیلسون
البته کیدر و جانی دخی فدا ایدر

هر که خواهد که چو حافظ نشود سر کردان * دل بخوبان نه دهد و بی ایشان زود *
هر کیم ایسترسه که حافظ کبی سر کردان اولیه خوبلر کوکلم و یرمیه و آنلرک اردنجه
کتبه (مفردات) (هر که) م (خواهد) ایسترسه (چو) مثل (نشود) اولیه
(سر کردان) مخبر و سر اسامه (دل) کوکلم (بخوبان) م (نه دهد) و یرمیه (از)
من (بی) خلف (ایشان) آنلر (زود) کتنز (معنای اشارتی) هر کیمکه جانشه
قیموب عرض و وفاتنی و نفس و هوا سنی ترک ایتموب اولیاء الله ذل و حقارتله بنده
حلقه بکشر اولیوب و حافظ کبی سر کردان اولیاق ایسترسه محبوبان خدا اولان
اولیاء الله کوکلم و یرمیه و آنلرک اردنجه کیدوب انلر نایع اولیه اول کیمسه
اهل دنیا کلابلرنددر و می دود قلوب اهل الله در نهوذ بالله من شرور انفسا

وله ایضا

عشق تو نهال حیرت آمد * وصل تو کال حیرت آمد *
سنک عشقه حیرت نهالی کلدی سنک وصلک کان حیرت کلدی (مفردات)
(عشق) م (تو) سن (نهال) فدان (حیرت) م (آمد) کلدی (وصل) م

(آنچه) آنجهان مهر توام در دل و جان جای
گرفت * که اگر سر برود مهر تو
از جان زود) توام میم متکلم معنی جهشدن
دل و جانمده معنی حرفی بیان
محصول بیت * دل و جانمده سنک محبتک
آنجهان بر طوندی و قرار ایدر یکد اگر باشم
کیدر سه سنک مهرک دل و جانمده کتنز
(کرود از بی خوبان دل من معذور ست
درد دارد چه کند کز بی درمان زود)
بی یوانده آرد و از معنای سنه در * محصول
بیت * اگر بنم کوکلم خوبلر اردنجه
کیدر سه معذور در ز برادری وار در
نجه ابلسون که در مان اردنجه کتبه
یعنی ینه قادر در که در مان اردنجه کتبه
حاصلی اهل درد در مان اردنجه کتمکه
قادر دکل (هر که خواهد که چو حافظ
نشود سر کردان * دل بخوبان
نه دهد و بی ایشان زود) نه دهد و زود
قل غایبدر و یرمیه و کتنسوندیمکدر
محصول بیت * هر کیم دیر سه که
حافظ کبی حیران و سر کردان اولیه کوکلم
خوبلر و یرمیه و آنلرک اردنجه کتبه
حاصلی حافظ کبی و الله و حیران و لقی ایسترسه
خوبلر کوکلم و یرمیه و آنلرک اردنجه
ایوب کتنسون (وله ایضا) (عشق
تو نهال حیرت آمد * وصل تو کال حیرت
آمد) * محصول بیت * سنک عشقه
حیرت فدانی کلدی یعنی سنک عشقه کدن
حیرت متفرع و متشعب اولور حاصلی
حیرت اصلی و کو کیدر سنک وصلک
دخی کال حیرتدر یعنی وصلک محض
حیرتدر زیرا سکا و اصل اولان حیرتدوشر

(بس غرقه بحر وصل کاخر * هم باسر
حال حیرت آمد) غرقه دهی هادرسمی
شکلی علامت نقلد یعنی صریدن عجمه
نفلک علامتدیر بجره اضافتی فی معنایند در
و بحرك وصله بیاید در بابوند حرف صله در
وسرجهت و اوج معنایند در حال حیرت
اضافتی بیاید در * محصول بیت *
نجد وصل بحرینه طالش کیمسه که
عاقبت حال حیرت جهته کلدی یعنی وصل
حالتده حیرت دوشدی حاصلی وصول
سبب حیرت کلدی زیرا وصالده فراق
قورقوسی وار (نه وصل بماندونه واصل *
آنجا که خیال حیرت آمد) * محصول
بیت * نه وصل فالور نه واصل اول
برده که خیال حیرت کلدی یعنی خیال
حیرت اولان برده واصل و وصل اعتبار
اواز زیرا بوناری خیال حیرت بخواهر که
یکتالقی اقتضا یلر بونده خیالندن بدل
وصال یازوب منه سنده وصال مضاف
دکلدی دین مسکین هم قافیه ده خطا
ائش وهم معناده زیرا وصال مضافی
اولمحق معنی مستقیم اولر قافیه دن قطع نظر
(از هر طرفی که کوش کرم * آواز سوال
حیرت آمد) طرفیده یا حرف وحدت
که حرف بیان کوش کردن دکلدی اما
بونده ایشک معنایند در آواز سوال
حیرت اضافتی لامبه * محصول بیت *
هر جانندن که دکلده دم وایشندم حیرت
سوالی آوازی کلدی یعنی حیرت ندن
عبار تدر دیو سوالک آوازی کلدی
(یک دل بماند درره او * برچهره نه خال
حیرت آمد) بنما فعل امر مفرد مخاطبدر
یک دل مقدم مفعولیدر که حرف بیان
و یا حرف رابط صفت ره و اضافتی لامیددر
اوضیری جانانه راجددر خاندن بونده
مراد علامتدز * محصول بیت *
بر کوکل کوستر جان بولنده که آنک
چهره سنده علامت حیرت اولیده یعنی
هر عاشقک کوکلنده حیرت نشانی واردر

۷۰۸

(تو) سن (کال) م (حیرت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای خلق
عالم ذات بیچونکی ادرا که عاجز باخصوص جیبع عالم کند حرمته خلق اولسان
حبیب الله صلی الله علیه وسلم (ماعرقتك حق معرفتك) بیور دینی خالق بی شبیه
و بی نظیر اولان محبوب حقیقی ربم سنك عشقتك (اللهم زدنی تحریفیک) حدیث
شریفله معنای حبیب الله افتدیز اولان حیرت عالی مرتبه نك نهالی واصلیدر و سنك
وصلتك کال حیرتدر ذات الهی ادرا که حیرت عین وصلند

اس غرقه بحر وصل کاخر * هم باسر حال حیرت آمد

وصال در یاسنه غرق اولش چوق عاشقکه عاقبت هم حال اطرافنه حیرت کلدی
(مفردات) (بس) چوق (غرقه) م (بحر) دریا (وصل) م (آخر) م (هم)
دخی (با) لاملا بس (سر) طرف (حال) م (حیرت) م (آمد) کلدی (معنای
اشارتی) در بای حقیقت وصاله غرق و محو اولش چوق عاشق واردر که عاقبت
عقلک ورا سنده اولان حالات عشقی طرفنه حیرت کلدی و حیرتد کلدی

نه وصل بماندونه واصل * آنجا که وصال حیرت آمد

نه وصل نه واصل فالور آنده که وصال حیرت کلدی (مفردات) (نه) نفی (وصل)
م (نه) نفی (بماند) فالور (واصل) م (آنجا که) اول محله که (وصل حیرت)
م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) اول محله که وصال حیرت کلدی و عاشق
انوار نیلی ذاتیه الهیه ده محو و مستغرق اولدی نه وصل نه واصل فالور انا وانت
وما من کلی محو و متلاشی و مرید و مراد یکسان اولوب سر لا موجود الا الله ظهوره
کلوب آنده متصرف هو اللهدر

از هر طرفی که کوش کردم * آواز سوال حیرت آمد

هر بر طرفدن که کوش ایلدم جواب سوال حیرت کلدی (مفردات) (از) من (هر طرف)
م (یا) وحدنیسه (کوش) قولاق (کردم) طوئدم (آواز) جواب (سوال) م
(حیرت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) عشقت و مقام عشقت نهاییندن
عاشقت معشوقه و صلتك کبقت حالتندن و ذات بیچون معشوق حقیقندن و درگاه
بی نهایت اسرارندن انبیا و اولیاء کلیندن هر بر طرفدن سوال اید نلر دن قولاق
طوئدم وایشندم سالتك سوالنه جواب حیرت کلدی حقیقت مذکور لک کنه
و حقیقتی ادرا که انبیا و اولیا دخی عجز و حیرتد اولوب (البحر عن درك الادراك
ادراك) بیور دیر

یک دل بماند درره عشق * برچهره نه خال حیرت آمد

بر کوکل کوستر که عشق الهی بولنده چهره سی اوزره حیرت بکی کلدی (مفردات)
(یک) بر (دل) کوکل (بنا که) کوستر که (در) فی (ره) بول (عشق) م
(بر) علی (چهره) صورت (نه) نفی (خال) یک (حیرت) م (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) قلبی عرش و کرسیدن واسع نسخه صغری عالم کبری و معدن

اسرا

(شد) منهرم از کال عزت * انرا که جلال حیرت آمد) منهرم انفعال باندن اسم فاعلدر * محصول بیت * کال عزتندن
منهرم اولدی یعنی مغلوب اولدی اول کیمسه به که عظمت حیرت کال حاسلی عظیم حیرت طاری اولان کیمسده حیرتک
کال عزتندن منهرم و مغلوب اولدی

۷۰۹

اسرار خدا اولان غرث اعظم واقضاب متصرف عالم کبی اهل دالر دن بر کوکل
صاحبینی کوستر که عشق الهی بولنده آنک چهره سنده حیرت مشاهدده اولغیه
خلاصه هر کس و هر مرتبه حیرتدن خلاص دکلدی

شد منهرم از کال عزت * آنرا که جلال حیرت آمد

کال عزتندن منهرم اولدی اول کیمسه به که حیرت جلالی کلدی (مفردات)
(شد) اولدی (منهرم) برشمار و جدا (از) من (کال عزت) م (آنرا که) اول
کیمسه به که (جلال) عظمت (حیرت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
(عن من قطع ذل من طمع) حدیث شریفی سر نجه اول کیمسه به که طلب و طمع
البدی عین وصال اولان حیرت سلطانک عظمت و جلالت کلدی و احسان
اولدی حضرت بازید قدس سره نك (عطال ذل الیهود) کلامی سر نجه اول
عاشق دخی نفس و دنیا جهتندن اولان کال عزتندن منهرم و بریشان و خور و ذلیل
اولدی و سلطان حقیقت اولوب سلطنت دنیایی ابراهیم قدس سره کبی ترک ایلدی

سر تا قدم وجود حافظ * در عشق نهال حیرت آمد

باشندن اباضه حافظک جیبع وجودی عشقده حیرت فیالی کلدی (مفردات)
(سر تا قدم) باشندن اباضه (وجود) م (حافظ) م (در) فی (عشق) م
(نهال) فدان (حیرت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) حافظک وجود
ظاهریسی و وجود باطنیسی بحمد الله و کرامه من عند الله جله سی عشق الهیه
شجره موسی علیه السلام کبی نور الهیه به مستغرق بر نهال حیرت کلدی

وله ایضا

دوش می آمد و رخساره برافروخته بود * تا کجا باز دل غمده سوخته بود

دوش کیمه کلدی و عذار ی شعله آتش ایدی عجب قنده کبرو بر غمتا کک کوکلنی
باقش ایدی (مفردات) (دوش) دوش کیمه (می آمد) کلدی (رخساره) یکانی
(ر) زائد (افروخته) شعله آتش (بود) ایدی (تا) عجب (کچ) قنده (باز)
کبرو (دل) کوکل (غمده) غم اوزمش (همزه) وحدتیه (سوخته) باقش
(بود) ایدی (معنای اشارتی) ره زازنده اول محبوب حقیقتک نیلی انوار جلال
شعله آتش و ظهور آتش ایدی عجب بو عالم کون و فسادده کبرو قنده بر غملی
کوکلنی آتش عشقه باقش و اون روزازنده مشهده اولنان انوار جهانک آرزوسیه
قنغی بیچاره نك کوکلنی درد عشقه باقش ایدی

رسم عاشق کشی و شیره شهر آشوبی * جامه بود که بر قامت اودوخته بود

عاشق کساک عادی و شهر آشوب باقی شیره سی پر جامه ایدی که آنک قامتی اوزره
دیکلمش ایدی (مفردات) (رسم) عادت (عاشق کشی) عاشق اولدیر بیک
(شیره) ناز (شهر آشوبی) شهره اضطراب و فتنه راغیب باقی (جامه) بر لباس (بود) ایدی
(ر) علی (قامت) م (نو) ضمیر (دوخته) دیکلمش (بود) ایدی (معنای اشارتی)

۱۷۸

دل

راجمدر دوخته بونده اسم مفعولدر دیکلمش معنایند بود حکایت حال ماضیدر * محصول بیت * عاشقی اولدیر بیک
قانونی و شهر آشوب و بلیق قاعده سی برخاست ایش اول جاناک فاشنه دیکلمش حاصلی آنک قنده بجاوب دیکلمش بر خاضند

(جان عشاق سپندرخ خود میدانست * و آنش چهره بدین کار برافروخته بود) جان عشاق اضافتی لامیه در سپندرخ خود
اضافتنری ده بویله در جان عشاق

عشاقك جانني كندونك رخه يوزلك يلودى چهره سى آتشي يوسيدن
شعله لندرمش ايدى (مفردات) (جان) م (عشاق) م (سپند) يوزلك (رخ) يكافى
(خود) كندو (ميدانست) يلودى (آتش) م (چهره) صورت (ازين) بوندن
(روى) يوز (برافروخت) شعله لشم (بود) ايدى (معناى اشارتى) اول
معشوق حقيقى علم ازايه سنده يلود ديكه يوزلك اوتنك آتشه تحملى اولوب
برآند يانوب وتوتونى عالمه ظاهر اولديغى كېي استعبداللّه (فلا تجلّ ربه للجليل
جعله دكا وخر موسى صعقاً) آيت كرمه سى سرفچه كندو عاشقارنىك جانى
دخى تجلى ذاتيه سى نورنىك برق وسطوتنه تحمل ايتوب قاتى فى الله وباقى بالله
ارمله لرى حكمتند ن ايجون ذات شريفنك دشنى آتشي شعله لندرمش ايدى
وتجلى آتشنه جانلرېنى احراق ايلش ايدى

دل بسی خور بکف آوردولی دید، بر بخت * الله الله که آف کرد و که اندوخت بود *

(جان عشاق سپندرخ خود میدانست *
اضافه‌فعلی ده بویه در جان عشاق
میدانستك مفعول اولی وسپند مفعول
ثانیسی وآتش چهره واو حرف عطف
آتش چهره اضافه فنی بیانیسه در بدین
با حرف تعلیل ابن اسم اشارتدر کاره
صبار ندر مصراع اولك مضمونشدن
بر حرف نا کیدافروخته بودیا لکنندیرهش
ایدی آتش افروخته لك مقدم مفعول
صریحی و بدین مفعول غیر صریحی
* محصول بیت * عاشقانه جانی کندی
رخسه سپند بیلوردی و چهره سی
آتشینی ده بوايش ایچون بالکنندیرهش
ایدی یعنی عشاق جانی باندیرق ایچون
چهره سی آتشینی بالکنندیرهش ایدی
حاصلی چهره سنك قرزمسی جان عشاق
باندیرق ایچوندر آتش چهره اوانده
واو بازیمه انار ییلاز ایش (کفر زلفش ره
دین میرد و آن سنگین دل * در رهش
مشله از چهره برافروخته بود) کفر
زلفش اضافه‌فعلی بیانیسه و لامیه در ره دین
لامیه واو حرف حال آن سنگین دل
مصراع ثانی به مرهوندر رهش ضمیری
کفر زلفدر اجمعدر مشله برافروخته لك
مفعول صریحی و از چهره غیر صریحی
* محصول بیت * جانا نك كفر زلفی دین
یوانی اورردی حال بو که اول طاش بورکلی
کفر زلفی بولنه مشله بالکنندیرهش ایدی
یعنی دین یوانی اورمغه معین اولمش ایدی
(دل بسی خون بکف آورد ولی دیده
بر یخت * الله الله که تلف کرد و که
اندوخته بود) که ایکی پرده بیله کیم
معنا سنه در اندوخته بود قرائش یعنی
کسب ابلش ایدی * محصول بیت *
بورك چوق قان الله کنورمش ایدی یعنی
مبالغه قان بر کدیرهش ایدی اما کوز
هیبانه دو کدی الله الله کیم تلف ایلدی
و کیم قرائش ایدی یعنی قرانان خبری
تلف ایلین خبر بدر

(باز فروش بدینی که بسی سود نکرد) آن که یوسف رزق ناسر به فروخته بود (یار مفر وشك) قدم

۷۱۱

یار مفروش بدینی که بسی سود نکرد * آنکه یوسف بزرگ ناسره بفروخته بود

یاری دنیایه صائم که زیرا چوق فائده ایلدی اول کیمسه که یوسف علیه السلام
کچمز اتونه صائمش ایدی (مفردات) (یار) م (مفروش) صائم (بدینی) دنیایه
(که) زیرا (بسی) چوق (سود) فائده (نکرد) ایلدی (آنکه) اول کیمسه که
(یوسف علیه السلام) م (زر) اتونه (ناسره) کچمز (بفروخته) صائمش (بود)
ایدی (معنای اشارتی) ای سسالك راه عشق اول یار یاقی و محبوب حقیقی بی سنی
حقدن غافل و اسرار عشقندن محروم ایدم چك جیفه دنیایه صائم و د کشمه زیرا
چوق کیمسه الله تعالی (فما ربح تجارةهم وما كانوا بمهندین) آیت کریمه سی
سرنجه دینی و یار با قسنی دنیایه صائم تریجا رتلرندن فائده ایلویپ عاقبت نادم
و پشیمین ارادیلر استعذ بالله (وشره یثن بخس دراهم معدوده) آیت کریمه سی
سرنجه شول کیمسه کبی که یوسف علیه السلام عندالله مقبول اولیان دنیایه و دراهم
معدوده په صائمش ایدی

کر چه دیوایدیکه سنی زار ایله قتل ایدرم کوردم که آنک بن دل سوخته به نهانی
 بر نظری وار ایدی (مفردات) (کر چه) م (می گفت) دیدی (زار) م (ت)
 ضمیر (بکشیم) قتل ایدرم (می دیدم) کوردم (نهان) کبر لو (نظری) بر نظر
 (بان) بنه (دل سوخته) کوکلی یانمش (بود) ایدی (معنای اشارتی)
 استعید بالله (فاقتلوا انفسکم ان کتم صادقین) آیت کریمه سی سرنجیه (وموتوا
 قبل ان تموتوا) حدیث شریفی سرنجیه اول یار حقیقتیک وصلت جانسه وکرم
 واحسانسه مظهریک اول سبی وشرطی بودر که اول عاشق صادق روز و شب
 سعی و غیرت ایدوب ریاضات و مجاهدات ایله اولاف نفسنی هلاک ایدوب وجودندن

فعل صریح بخذر و بدنی غیر صریحی که حرف
تعلیل آن که ا صلتده آنکس که ایدی
کس حذف اولوب که برینه اقامت
اولدی یوسف فروخته نک مقدم مفعول
صریحی و بزنا سره غیر صریحی زرنا سره
اضافتی بیانه فروخته بود صامتش
ایدی دیکدر * محصول یت * یاری
دنیاه صاته زرا چوق فائده ایلدی
اول کیمه که حضرت یوسف یکم از پیله
صامتش ایدی یکم قرندا شلری ایدی
که حضرت یوسف بر نیجه براماز
یکم از پیله به صامتش لر ایدی تنکیم
قرآن شریفه کلسدر (و شروه یثن
نفس دراهم) یور شد بر نفس براماز
یکم از پیله و غیره به دیر لر ایدی باری دنیا
خطا منه صنائر انلر کیدر که بویع
و شرادن هیچ فائده کور مرز زرعیم دانه
سه که اولتونه و اچیه به شاملدر تنکیم
موارد استعمال اندن مفعول و مدر بواسطه محالی
بتاین بوند بعض تاو بلات و توجیهات
بوسه بی ارتکاب ایلشد (کرچه
میگفت که زارت بکشم میدیم * که
نهایش نظری بامن داسوخته بود)
که حرف رابط مفعول قول زار ذلیل و حقیر
معناسنه در و تاضیر خطاب میدیم
حکایت حال ماضیدر کور دم دیک
اولور که حرف بیان نهانش شین ضمیر
میگفت فاعلی اولان جانانه راجه در
نظری یا حرف تنکیر بامن با حرف صله
من داسوخته اضافتی بیانه در * محصول
یت * کرچه جانان دیردی که سنی ذلیل
و حقیر قتل ایدرم یعنی ذلت و حقارت
اولدرم لکن کور دمکه نهانی بن
داسوخته به نظری وار بدی یعنی اگرچه
صور تاخو یف و تزهیب ایدردی اما نهانی
بکا التفاتی وار ایدی مصراع اولک معناسنی
اگرچه ایدر ایدی سنی ترجمه دپهرم
دبین معناسنی عسدی سوبلش

(گفت و خوش گفت برو خرقه بسوزان حافظ * یارب این قلب شناسی ز که آموخته بود) گفت یعنی جانان و او حرف حال خورش
 گفت ایو دیدی دیگر خرقه مقدم

مفعول صریحیدر بسوزانك خرقه بی
 یا ندر دیگر حافظ منادی حرف ندا
 حذف اولش در یارب عجباً قلب شناس
 وصف ترکیبی قلب الکیچی دیگر یا حرف
 مصدر که استدر کیم معنای آموخته
 بونده فعل لازمدر او کرشم معنای
 * محصول بیت * جانان دیدی حال
 یو که ایو دیدی و ارقه بی یا ندرای حافظ
 یعنی کسیدیک خرقه دن بوی ربا کلور
 پس ای یا ندر که خالص و پاک صوفی
 اوله سین خواجه پیور که عجباً جانان
 یو قلب شناسانی کیدن او کردنی یعنی
 اهل حسیله و ریا اولوب قلب اولد یعنی
 کیدن او کردنی و یا خود او کردنی
 حاصلی بن زرق و مریانی اولد یعنی زودن
 پیلدی و کیدن او کردنی (وله ایضا)
 (قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود *
 ورنه از غمزه جادوی تو تقدیر نبود)
 قتل این خسته اضافتی مصدر که معنای
 اضافتدر این اسم اشارتدر خسته به
 بشمشیر قتله متعلق قتل مبتدا تقدیر
 خبری غمزه جادوی تو اضافتدر بیایه
 و لایه در * محصول بیت * بوخته نک
 قتلی سنک شمشیر که تقدیر دکل ابدی
 یعنی مقدر دکل ابدی بوخته سنک غمزه
 جادو کدن هیچ تقدیر یوق ابدی غمزه
 جادو کدن قتل ابدی عدم تقدیر دندر
 بوخته اهل و تقدیر نندن دکادر
 (یارب آینه حسن توجه جوهر دارد *
 که دروآه مرا قوت تأثیر نبود) یارب
 عجباً دید که آینه حسن تو اضافتدر بیایه
 و لایه در که حرف بیان امر اضافتی لامیدر
 و را حرف تخصیص قوت تأثیر بیایه
 * محصول بیت * عجباً سنک آینه
 حسنک نه جوهری وار در که آینه بنم
 آهنگ قوت تأثیر یوقدر یعنی آینه
 آهنگ متأثر اوله غمزه یا سنک آینه

و ما سوی الله ند تجرید و محو و فنا اولغله تغیرید مرتبه سنی تخصیصدر انکچون
 پیور کرچه اول بار در دیکه اگر بنم عشقه مله محو اولوب سنده سناک و آثار وجود
 کورسم سنی آه و زار ایله اولدوردم اما یولنه جان فدا ایستد یکچون نهائی بن
 دلوخته به نظر رحمتی و عنایتی و ارایدیکه عشق بولنده نفسی هلاک ایتک حقیقتده
 نظر واحسانه مظهر یتدر

* گفت و خوش گفت برو خرقه بسوزان حافظ * یارب این قلب شناسی ز که آموخته بود *
 دیدی و لطیف دیدی پوری خرقه کی یاق ای حافظ عجب یو قلب شناسانی کیم ن
 او کرشم ابدی (مفردات) (گفت) دیدی (خوش) م (گفت) دیدی (برو)
 کیت (خرقه) م (بسوزان) یا ندر (حافظ) م (یارب) عجب (این) یو (قلب
 شناسی) قلب الکیچی (ز که) کیدن (آموخته) او کرشم (بود) م (معنای
 اشارتی) اول بار دیدی اما خوش سوبلیدی ای حافظ طورمه بر قدم اقدم خرقه
 وجود کی آتش عشقه باقی بزم بوسکه استعفا قریوق ایکن عجب اول بار
 یو قلب شناسانی و یو کرمی فنی مرد خدا نک همت و شفا عتله ایتدیدی

* قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود * ورنه از غمزه جادوی تو تقدیر نبود *
 بوخته نک قتلی سنک تیغکه مقدر اولدی بوخته سنک جادو غمزه کدن تقدیر
 اولدی (مفردات) (قتل) م (این) یو (خسته) م (بشمیر تو) سنک قلیچکه
 (تقدیر) م (نبود) اولدی (ورنه) بوخته (از) م (غمزه) کوز قلیچ (جادو)
 سحر (تو) سن (تقدیر) م (نبود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب
 حقیقم سنک عشق و معرفتک بولنده ریاضات و مجاهدات قلیچله قتل اولوب
 (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر یتله شهداء معنوی بدن اولوب اجواف طیور
 خضر ایچنده غذای روحانی اولان انوار ذات بیچونکه استغراقیتله مرز فی اولوب
 حیات ابدیه به واصل اولوق ایچون بیچاره جانی فدا ایدوب مهیا اولمش ایدم آه که
 بو مشق انوار جلالک خسته سنک قتلی سنک درد عشقه قلیچله مقدر اولدی
 بوخته سنک نقاری عاجز قلیچی نظر عنایتکه جان فدا ایتدکدن یت سنک عون
 و نصرتک تقدیر اولدی

* یارب آینه حسن توجه جوهر دارد * که دروآه مرا قوت تأثیر نبود *
 سنک حینک آینه سی عجب نه جوهر طوتار که بنم آهنگ انده تأثیر قوتی اولدی
 (مفردات) (یارب) عجب (آینه) م (حسن) م (تو) سن (چه) نه (جوهر)
 م (دارد) طوتار (درو) آینه (آه) م (مرا) بنم (قوت) م (تأثیر) م (نبود)
 اولدی (معنای اشارتی) (الو من مرا آه لؤن) حدیث شریفی سرینجه ای
 عجب یم و در جهانده مقصود م سنک حینک آینه سی و انوار جمال بی سنک

* رونق *
 آهنگ قوت تأثیر یوقدر یعنی آینه
 آهنگ متأثر اوله غمزه یا سنک آینه

(من دیوانه چوزلف تور هامیکردم * هیچ لایق تر از حلقه زنجیر نبود) من دیوانه بیایه
 و یا صلی و بر دم یعنی ترک ایدردم و یارب ایلسم لایق تر م م معنی جهشتدن نبوده مقیدر حلقه زنجیر اضافتی لامیدر
 * محصول بیت * بن دلی چون سنک زلفکی ترک ایلردم یعنی سنک محبتکدن کچردم حلقه زنجیر دن غیری به لایق رق
 دکل ایدم یعنی حبسه و قیده لایق ایدم
 یا خود بکا حلقه زنجیر دن غیری لایق رق
 دکل ایدی یعنی بکا حلقه زنجیر لایق ایدی
 (نازنین تر ز قدت در چمن ناز ترست *
 خوشتر از نقش تودر عالم تصویر نبود)
 چمن ناز اضافتی بیایه در نرست بقدی
 نقش تو اضافتی لامیدر عالم تصویر بیایه
 * محصول بیت * سنک قد کدن ناز لایق
 ناز چمنده بر سر و بقدی یعنی سنک سرو
 قدک زیاده اعلاوز یا در وسنک نقشکدن
 یعنی نقش رویکدن عالم تصویرده
 خوشتر بر صورت یوقدر یعنی سنک
 رویک نقشی کبی صورت خانه عالمده
 بر نقش یوقدر حاصلی سنک شکاک کبی
 بر شکل یوقدر دیگر (نامر که همچو صبا
 باز زلف تو رسم * حاصل دوش بجز ناله
 شبکیر نبود) ناحرف تعلیل مکررات
 محنی زلف تو یا حرف صله و اضافت لامیدر
 رسم فعل مضارع متکلم وحده ابر بشم
 بجز یا حرف زائد ناله شبکیر کجه ایله
 اولان ناله و جاژدر که شبکیردن چرخدی
 مراد اوله یعنی او جاقدر ایچنده کجه ایله
 او تن یوچک اوله پس اضافت لامیدر
 * محصول بیت * تا اوله کم صبا کبی سنک
 زلفکه ابر بشم دیو دون کجه حاصل
 و نتیجه ناله شبکیر ایدی ایکی معنی ایله
 یعنی صبا حده دک فریاد و فغان ایدی
 (سر زحیرت بدریکد هابر کردم * چون
 شناسای تودر صومعه بک پر نبود)
 سر بر کردم مقدم مفعول صریحیدر
 و زحیرت غیر صریحی و بذر مفعول
 فیهی بر کردم فالدردم یعنی میخانه ده
 کنیدی اظهار ایدم حاصلی میخانه به
 واردم شناسافت مشبهه در علم
 و دانا معنای توبه اضافتی اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتدر * محصول بیت *
 حیرتدن باشی میخانه زده فالدر دم
 یعنی میخانه به واردم چونکه سنی الکیچی صومعه در پیر یوق ایدی یعنی ای جانان چونکه اهل صومعه سنی و سنک کیفیت عشقی
 اکلدی ایدی میخانه به واردم که انلر سنی و سنک کیفیت عشقی خوب اکلشدر مصراع اولک معنای باشی حیرتدن میخانه ل
 قبوسنه طولا ندر دم دین و باشی حیرتدن میخانه قبوسی اوزره ایدم دینن عشقی خوب معنای و بر مشاز

رونق و شبوه سی عجب نه جوهر طوتار ای ادرا کده عقول عاجز در که بنم آهنگ
 انده تأثیر قوتی اولدی و مرادم وجود بولدی

* من دیوانه چوزلف تور هامیکردم * هیچ لا تقترم از حلقه زنجیر نبود *
 بن دیوانه چونکه سنک زلفکی ترک ایلدم هیچ بکا زنجیر حلقه سندن لا تقترم اولدی
 (مفردات) (من) بن (دیوانه) م (چو) چونکه (زلف) م (تو) سن (رها)
 ترک (میکردم) ایلدم (هیچ) قطعاً (لا تقتر) زیاده لائق (م) بکا (از) من (حلقه)
 م (زنجیر) م (نبود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب سنک ذات بیچونکه
 وصلت و انوار جلالکی رؤیت ایدیلد بن دیوانه چونکه مظاهر صفاتک اولان اشیایه
 نظری ترک ایلدم لکن بکاسنک انوار تجلیات صفاتک دائره سندن زیاده لائق هیچ اولدی
 * نازنین تر ز قدت در چمن ناز ترست * خوشتر از نقش تودر عالم تصویر نبود *
 ناز باغنده سنک قد کدن زیاده نازنین بقدی عالم تصویرده سنک نقشکدن زیاده
 لطیف اولدی (مفردات) (نازنین) نازی (تر) زیاده (ز) من (قد) یوی (ت)
 ضمیر (در) فی (چمن) باغ (ناز) م (ترست) بقدی (خوش) م (ز) زیاده
 (از) من (نقش) م (تو) سن (در عالم) م (تصویر) صورت (نبود) اولدی
 (معنای اشارتی) یو حکمت و مصلحت و تحصیل معرفت و مرتبت باغنده و ام رقوب
 تعبیر اولان دنیا اوند ای محبوب حقیقی سنک ذات شریفک و رضای کریمک طلبندن
 زیاده نازنین و مقبول بر مطلوب یوقدر کرچه عالم تصویرده سنک نقشکدن و صنایع
 عجبیه لر کدن زیاده لطیف اولدی و جذبات اقلوب بر امر بولندی

* نامر که همچو صبا باز بکوی تو رسم * حاصل دوش بجز ناله شبکیر نبود *
 اوله که صبا کبی کیر و سنک محله که ابر بشم دون کجه حاصل ناله شبکیردن غیری اولدی
 (مفردات) (نامر) اوله که (همچو صبا) صبا کبی (باز) کیر و (با) للابسه (کوی)
 محله (تو) سن (رسم) ابر بشم (حاصل) م (م) ضمیر (دوش) دون کجه (بجز)
 غیری (ناله) م (شبکیر) کجه طوینچی (نبود) اولدی (معنای اشارتی) وطن اصلیدن
 و سنک لذت خطابک دماغ جانی مظهر قلیدیغی عالم ارواح قدس بدن یو عالم کون
 و فساد و عالم غربت و ابتلا به کلد که نصکره اوله که صبا کبی سرعت و سعی و غیرت
 بره کبر و فی مقدمه صدق هند مایک مقدر (آیت کریمه سی سرینجه سنک قریب
 معنوی کماله کتوده بولان مقام عالی به و محل مرتفعه ابر بشم یو آرزو ایله دون
 کجه بنم حاصل و افعال پسندیدم ناله شبکیردن غیری اولدی و خود بخودانه مراد
 اله کبر محبوب حیرتدن زیاده نتیجه مری بولندی

* سر زحیرت بدریکد هابر کردم * چون شناسای تودر صومعه بک پر نبود *
 حیرتدن باشی میخانه قبوسی اوزره ایدم چونکه صومعه سنی الکیچی بر پیر اولدی
 (مفردات) (سر) باش (ز) من (حیرت) م (با) للابسه (در) قیو (میکده)
 میخانه (ها) ادات جمع (بر) علی (کردم) ایلدم (چون) م (شناسای) الکیچی

* ل *
 یعنی میخانه به واردم چونکه سنی الکیچی صومعه در پیر یوق ایدی یعنی ای جانان چونکه اهل صومعه سنی و سنک کیفیت عشقی
 اکلدی ایدی میخانه به واردم که انلر سنی و سنک کیفیت عشقی خوب اکلشدر مصراع اولک معنای باشی حیرتدن میخانه ل
 قبوسنه طولا ندر دم دین و باشی حیرتدن میخانه قبوسی اوزره ایدم دینن عشقی خوب معنای و بر مشاز

آن کشیدم ز توای آتش هجران که چو شمع * جز فنی خودم از دست تو ندیدم (نیود) که چو شمع مصراع ثانی به مرهوندر

۷۱۴

(تو) سن (در) فی (صومعه) عبادتخانه (یک) بر (پیر) م (نیود) اولدی
(معنای اشارتی) کال خبر نمیدن اول شراب عشق لایزالیک وینایع حکمت
بی زوالینک معدنی پیر کامل خرابانینک قبوس اوزره باش قیوب استعد بالله
(وعناء من لدنا علما) آیت کریمه سی سرنبه عقلاک و صورت شرعک وراستند
اولان علوم لدنیه مقتضاسته بلا انکار کال تبعیت اولدم چونکه صومعه
وزاویه لده خلوت کز بن اولوب معرفه الله و لذت روحانیتدن بی خبر مشایخ
صور بلردن ای محبوب سنک شیوه طریقی واسرار لدنیه کی اکلجی پیر اولدی
آن کشیدم ز توای آتش هجران که چو شمع * جز فنی خودم از دست تو ندیدم (نیود)

انی چکدم ای فراق آتشی سندنکه شمع کی کندیمی افنا ایکنن غیر سنک الکنن
خلاصه تدبیر اولدی (مفردات) (آن) انی کشیدم چکدم (ز تو) سندن
(ای آتش هجران) م (چو شمع) شمع کی (جز) غیر (فنا) م (خودم) کندیمی (از) من
(دست) ال (تو) سن (تدبیر) م (نیود) اولدی (معنای اشارتی) اول طافی دایم
اولان پیر خرابانک همتله فانی فی الله باقی بالله دولته اربوب آتش هجرانه و داع ایدوب
دیدم که انی چکدم ای فراق آتشی سندن که شمع کی کندیمی افنا ایکنن غیر سنک
الکنن خلاصه تدبیر اولدی

آینی بود عذاب آنده حافظ بی تو * که بر هیچکس حاجت تفسیر نبود
حافظک غصه سی سنسن بر عذاب آینی ایدی که هیچ کیمه فتند انی تفسیر ایکنه
حاجت اولدی (مفردات) (آینی) برایت (بود ایدی) عذاب م (انده) غصه
(حافظ) م (بی تو) سنسن (بر) عند (هیچکس) هیچ کیمه (ش) ضمیر
(حاجت) م (تفسیر) بیان (نیود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب
حافظک غصه سی سنسن بر عذاب آینی کی الم و بر بچی ایدیکه هیچ کیمه باندن انی
تفسیر و بیان حاجت اولدی یعنی نص اولان آیت کریمه شیه اولدینی کی سنک
افتراقده عین عذاب الیم اود یقنده شیه یوقدر * وله ابضا *

دل شوق آبت مدام دارد * بارب زلفت چه کام دارد
کوکل دایم سنک لب شوقی طوتار عجب سنک لبکنن نه مراد طوتار (مفردات)
(دل) کوکل (شوق) م (لب) دوداق (ت) ضمیر (مدام) دایم (دارد) طوتار
(بارب) عجب (ز) من (لب) دوداق (ت) ضمیر (چه) نه (کام) مراد (دارد)
طوتار (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی تجلیکه خانه قیادینک کوکل دایم سنک
فیض بلا واسطه الله فرحناک اولقی شوقی طوتار عجب سنک کلام نفسیکدن
و تجلی صفاتکدن لذت خطاب مستطابکنن نه مراد طوتار بارب کر مکنن بزی کوکل
مرادینه سن نازل ایله آمین

جان شربت مهر واده شوق * درسا غردل مدام دارد
جان محبت شربتی و شوق باده سنی کوکل ساغرند مدام طوتار (مفردات) (جان)
م (شربت) م (مهر) محبت (باده) شراب (شوق) م (در) فی (ساغر) فدح

دل

محبت شربتی و شوق باده سنی کوکل ساغرند کمال طوتار یعنی جالک بونار مراد نبجه حاصلدر

۷۱۵

(دل) کوکل (مدام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) وطن اصلیندن
جدا اولان غریب جان محبت شربتی و شوق باده سنی استعد بالله (قدشغههاجا)
آیت کریمه سی سرنبه کوکل ساغرند مدام طوتوب قلی و سوبدای قلی شوق
و محبت احاطه ایدوب و مالا مال ایلندر

سودایی زلف یاردایم * دردام بلا مقام دارد

بارک زلفک سودایی دایم بلا دوزاغنده مقام طوتار (مفردات) (سودایی) سودایه
منسوب (زلف) م (بار) م (دایم) م (در) فی (دام) دوزاق (بلا) م (مقام)
م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) تجلی صفات ربانی و عشق و محبت سبحانی
سودایی عاشق صادق (اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاولیاء) الخ حدیث شریفی
سرنبه بلا دوزاغنده مقام طوتار یعنی شیوه محبوب اولان بلای بی پایان کاسدیکه
تحمل بلکه تلذذ و افتخار ایدر

تاصید کند دل بشوخی * برکل زبغشه دایم دارد

تاشو خاق ایل بر کوکل صید اید کل اوزره بغشه دن دوزاق طوتار (مفردات)
(تا) حتی (صید) آور (کند) اید (دل) بر کوکل (با) للالبسة (شوخی) مطبوع
و مسوزون (یا) مصدر به (بر) علی (کل) ورد (ز) من (بغشه) م (دام)
دوزاق (دارد) طوتار (معنای اشارتی) جور و جفا و درد و بلا نم و ولادن زیاده
باعث قرینت الهی اولد بغی اجلدن اول کریم و رحیم اولان محبوب دخی عاشق
صادق قلبی بر قدم اقدم کندوبه جور و جفا و درد و بلا ایله جذب و تحویل
ایکنن ایچون ذات شریفه قرینت و وصلته عبادات و طاعات و ریاضات و مجاهدات
زحمتلرینی دایم و سبب وصول مرام قیلندر

آخر رسدم که باز پرسم * کان دلبر ما چه نام دارد

آخر بکا ابریشوری که کبر و صوم که اول بزم دلبر من نه نام طوتار (مفردات) (آخر)
م (رسدم) بکا ابریشوری (باز) کبر و (پرسم) صوم (آن) اول (دلبر) م (ما)
بز (چه) نه (نام) آد (دارد) طوتار (معنای اشارتی) کرچه حق سبحانه و تعالی
حضرتک بنه کند و توفیق له امریه امتثال و نهیندن اجتناب اوزره بر امانا عاقبت
کار بلکه علم الی عزیز و جبار نه کونه در معلوم دکادر عجب بر محبوب خدایه ابریشوب
صومع میسر اولوری که اول بزم محبوب از لیم سعادت و شقاوتدن بزم حقیرده
نه نام طوتار یا خود کند و ذات شریف هادی و مصل و غفار و قهار اسمندن بزم
حقیرده نه نام طوتار بلخر همان بزمیه ده مغرور اولوب بین الخوف و الرجا اولندر

بابار بکانشیند آنکو * اندیشه زخاص وعام دارد

بارله فنده اوتورر اول کیمه که خاص و عامندن اندیشه طوتار (مفردات) (با) مع
(یار) م (بکشا) فنده (نشیند) اوتورر (آنکو) اول کیمه که (اندیشه) فکر (ز) من
(خاص) م (عام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) قلی ماسوی اللهدن خالی محرم

سودایی زلف یاردایم * دردام بلا مقام دارد

(دارد) سودایی یا حرف نسبت و اضافتی
لامیدلدر و دایم مصراع ثانیه مرهوندر
دام بلا اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
بار زلفک سودایی یعنی دبنی دبنی سی
دام بلاده مقام طوتار یعنی مقامی دام
بلاده در (تاصید کند دل بشوخی *
برکل زبغشه دایم دارد) ناحرف تعلیل
دل یا حرف وحدت بشوخی یا حرف
مصاحبت یا حرف مصدر * محصول بیت *
جانان شوخخانه بر کوکل صید ایلک
ایچون یعنی تا که بر کوکل شوخخانه صید
ایله دیوکل کی عارض اوزره بغشه کی
خطدن طوتار یعنی وار (آخر رسدم که باز
پرسم * کان دلبر ما چه نام دارد) اخر
ادات تا کید رسدم فعل مضارع نفس
متکلم و حده بونده اخباره و انشایه تحملی وار
یعنی بکا لا بقدر و بالا یقیدر که بیانیه باز
ادات تا کید پرسم فعل مضارع متکلم
و حده صورسم و یا صورم دیکسدر
کان که حرف بیان آن اسم اشارتدر دلبر
* محصول بیت * بکا لا بقدر و بالا یقیدر
که صورم که بزم دلبر من نامی ندر یعنی
اسم شریفی صورسم بکا دو شر و یا
دوشمری مصراع اولک معناسنی آخر
اکاد کرم که صورم و اخر بکا ابریشور
کبر و صورم دینلر معنای مقصودی ادا
ایله ممشلر (بابار بکشا نشیند آن کو *
اندیشه خاص وعام دارد) بکا فنده
آن کو اصلنده آنکه او ایدی که حرف بیان
واو ضمیر غائب انک مشار الیهی اولان
کسه راجعدر تقدیری آنکس که او ایدی
* محصول بیت * باری ایله فنده اوتورر
مصاحب اوله یا اوزر اول کیمه که خاص وعام
اندیشه سن طوتار یعنی خاص وعامندن
قاریان و روا چکن یعنی خاص وعام
طعنندن قور قان عاشق اولوب باربله
مصاحب اوله من

اسرار لدنیه الهی اولان حرم قدسک جلبسی و حجره انیسک محبوب خداردن
غیری یار ایله قنده او نور و اسرار الهی به محرم اولور اول کیمسه که خاص و عام دن
اندیشه طوتار و فکر ماسوا ایله قلی منغول اولور

خرم دل آنکسی که صحبت * یار علی الدوام دارد

مسرور در اول بر کیمسه ک کوکلی که یار ایله دوام اوزر * صحبت طوتار (مفردات)
(خرم) مسرور (دل) کوکل (آنکسی که) اول بر کیمسه که (صحبت) م (یار)
یار ایله (علی الدوام) دوام اوزر (دارد) طوتار (معنای اشارتی) انس حقله
و محرم اسرار الله اولغله شبول کیمسه ک کوکلی مسرور اوور که خدا ایله دوام
اوزر * صحبت طوتار

حافظ چه دی خوشست مجلس * کاسباب طرب تمام دارد

ای حافظ نه لطیف بر دمدر مجلس که طرب اسبابی تمام طوتار (مفردات) (حافظ)
م (چه) نه (دی) ردم (خوشست) لطیفدر (مجلس) م (که) ز برا (اسباب) سبیل
(طرب) مسرور (تمام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) حافظ (ناجلیس من ذکرنی)
حدیث قدسی سربچه حق تعالی ایله صحبت و ردم مجلس اولوق نه خوش مجلسدر
ونه کوزل سعادتدر بر اول سعادتو مجلس اسباب سرور تمام طوتار یعنی انواع ذکر الله
ایله باخصوص حضرت قرآن تلاوتیله حضرت الله ایله صحبت و مکالمه سعادت دارینک
و سرور اینک اسباب قویسی اولدیغنه شک و شبهه یوقدر * و له ایضا

خرم صلاح و سلامت کس این کان نبرد * که کس بر خرابات ظن آن نبرد
بندن صلاح و سلامت کیمسه بوطنی ایلتر زبرا کیمسه میخانه رندینه اول ظنی ایلتر
(مفردات) (ز) من (من) بن (صلاح) م (سلامت) م (کس) کیمسه
(این) بو (کان) ظن (نبرد) ایلتر (که) ز برا (کس) کیمسه (با) للملابسه
(رند) فاسق و اوند (خرابات) میخانه (ظن) م (آن) اول (نبرد) ایلتر (معنای
اشارتی) سالکین صادقین شیوه رندینه که ملامیه طساعه سی خلقدن اعمال
صالحه لینی ستر و اظهار فسق کی صورت کوس سزوب کائن و باین اوله رق مسجد
و میخانه عینلرند برار اولغله خلقک کندوله رغبت و انتفاتی مکرندن امین اولمشدر
اول سیدن حافظ ملائی و اویسی بیور که بندن صلاح و سلامت کیمسه بوطنی ایلتر
زبرا کیمسه میخانه فاسقندن صلاح و تقوی ظنی ایلتر و میخانه ده اولانه کیمسه
رغبت و انتفات ایلتر

من این مرقع دیرینه بهر آن دارم * که ز رخرفه کشم می کس این کان نبرد
بن بود برینه مرقعی اندن اویری اوستمه طوتارم که خرقه الشده شراب چکم کیمسه
بوطنی ایلتر (مفردات) (من) بن (این) بو (مرقع) میالی (دیرینه) اسکی
(بهر آن) انکی چون (دارم) طوتارم (که) زبرا (زیر) الب (خرقه) م (کشم)
چکم (می) شراب (کس) کیمسه (این) بو (کان) ظن (نبرد) ایلتر

معنای

(معنای اشارتی) بو آدم خوار اولان عوام کالهو امدن اسرار عشق ستر و کم غیرتندن
ایچون بواسکی و مرقع (دناسه الضاهر من الايمان) مقتضای سنجه کیری و باصلی
کسولری اوزرمده طوتارم کفارک ظاهر اصحاب رسول الله صلی الله علیه
وسلمدن فراری کبی بندن فرار ایتسولرنا که شرارتندن امین اولم فراغت و سلامت
قلب ایله شراب عشق الهی بی نوش ایدم واذواق رحانیه مستغرق اولم زبرا
بو کر به خرقه الشده کیمسه بوطنی ایلتر و کیمسه مطامع اولم

مباش غره بعلم و عمل فقیه مدام * که هیچ کس ز قضای خدای جان نبرد
ای فقیه دائم علم و عمل مغرور اولم زبرا هیچ کیمسه خدایک قضاء سندن جان ایلتر
(مفردات) (مباش) اولم (غره) مغرور (با) للملابسه (علم و عمل) م (فقیه) م
(مدام) م (که) زبرا (هیچ کس) هیچ بر کیمسه (ز) من (قضا) مکر
(خدا) م (جان) م (نبرد) ایلتر (معنای اشارتی) ای فقیه کل بوله دائم علم
و عمل مغرور اولم عند الله مقبول اولان محوی و فقرتای محصل ایله و غفالتی قاسی
قلب اولمندن کندوی خلاص ایله یوخسه دهر بر کبی مجرد علم ظاهر و اعمال
ظاهر به به مغرور اولغله اثر رسول الله صلی الله علیه وسلم ظاهر و باطن اقتضا
و تبعیت نامه بولمقد فیه مکر و حیل ایله هیچ بر کیمسه قضا و مکر خدا دن جان
قورتره من و سلامت بوله من

مشو فریخته رنگ و بوقدح در کش * که ژک غمزدات جز می مغان نبرد
رنگ و بویه الدنمش اولم شراب نوش ایله زبرا سنک قلبکدن غم پاستی مغالک شرابنسن
غیری ایلتر (مفردات) (مشو) اولم (فریخته) الدنمش (رنگ) م (بو) رابحه
(قدح) م (در کش) چک (که) زبرا (ژک) ايس پاس (زدل) کو کلادن
(ت) ضمیر (جز) غیر (می) شراب (مغمان) کافر ل (نبرد) ایلتر (معنای
اشارتی) (الدنيا ملعونه و ملعون ما فیها الا ذکر الله و ما و الاء) حدیث شریفی
سرنجه ای اهل دنیا سنخی بو ملعون دینک مال و جائنه و زخارف تباهنه الدانوب
مغرور اولم که نیمی نعم و شرابی سرابدر و سر یقه الزوال بر سحر خرابدر همدان
باعث خلقت اولان عشق و محبت و انوار معرفت تحصیل سعی ایله و شراب عشق
نوش اینک ایچون برمر شد کمالک دمنی اخذ ایله زبرا سنک آینه قلبکدن تعلقات
دنیا پاستی پیر کمالک همدندن و شراب وحدتسن غیری برشی ازاله ایلتر

اگر چه دیده بود پاسبان توای دل * بهوش باش که نقد تو پاسبان نبرد
اگر چه سنک پاسبانک کوزدرای کوکل عقل ایله اولکه سنک نقدی پاسبان ایلتر
(مفردات) (اگر چه) م (دیده) کوز (بود) در (پاسبان) بکچی و حافظ (تو)
سن (ای دل) ای کوکل (با) للملابسه (هوش) عقل (باش) اول (نقد) م
(تو) سن (پاسبان) م (نبرد) ایلتر (معنای اشارتی) (الانسان انسان عین
العالم) الا می سرنجه اگر چه عین عالم و خلاصه نوع بنی آدم اولان مرشد کمال

دل

۱۸۰

(مباش غره بعلم و عمل فقیه مدام * که هیچ کس ز قضای خدای جان نبرد) غره
ز برا غره نای نایله اسرار غفلت معنای

بو ایسه صفت مقامیدر زبرا غرغینک
کسر یله و غر رفقه له امور دنیاده مجراب
اولم کیمسه به صفتدر بعلم و عمل باحرف سبب
فقیه منادی که حرف تعلیل قضای خدای
اضافتی لامیه در جان نبردک مقبول
صریحیدر * محصول بیت * ای فقیه
علم و عمل سبیل مغرور و غافل اولم دائما
زبرا هیچ کیمسه الهیک قضا سندن جان
ایلتر یعنی قور تارمن یعنی علم و عمل آدمی
اولمکن قور تارمن و موجب جنت اولم دیکدر
(مشو فریخته رنگ و بوقدح در کش * که
ژک غمزدات جز می مغان نبرد) مشو فعل
نهی مفرد مخاطب فریخته رنگ و بوقدح
اغنده الدنمش دیکدر اما بونده مغرور
معنای سندر که غافل اولمقد قدح در کشک
مقدم مقبول صریحیدر در حرف ناکید
کش فعل امر مفرد مخاطب چک دیکدر
که حرف تعلیل ژک غم اضافتی بیانه و نبردک
مفعول صریحیدر و زدن غیر صریحی
وفا علی تحفته می مغانه راجع ضمیر
* محصول بیت * عالم رنگ و بوینک مغروری
اولم و قدح چک یعنی باده ایچ زبرا غم
پاستی کو کلادن می مغانندن غیر یسی
ایلتر یعنی کو کلادن غمی باده کیدر انجیق
حتی نو شیر و انک مجسمه سنده بعض حکما
باده به صابون غم دیدی و نوشیروان دیدیکه
کرچک شراب صابون غمدر اما آندن
رفع غومده التون افوادر (اگر چه دیده
بود پاسبان توای دل * بهوش باش که
نقد تو پاسبان نبرد) پاسبان تواضافتی
اسم فاعلک مفعولیه اضافتی قبلاندندر
بهوش باش دله امر در اوصلی اول دیکدر
که حرف بیان نقد تو لامیه و نبردک مقدم مفعول
صریحی و فاعلی تحفته پاسبان را جمع
ضمیردر * محصول بیت * ای کوکل اگر چه
کوز منک پاسبانکد عقل ایله اول که نقدی

پاسبان ایلتر یعنی کوز کوزلی کوزوب سنی عشق بلا سنده دوشور میه حاصلی مالک کی عشق جانانه الدر میه دیکدر

(آرا که جام صافی صهباش میدهند * میدان که در حرم حرم جاش میدهند آنرا که تقدیری آنکس را که ابدی ضرورت وزن ایچون حذف اولدی جام صافی

۷۲۰

ایده (قصه) حکایت (عمر) م (ت) ضمیر (دراز) اوزون (باد) اولسون (معنای اشارتی) (من عرف الله کل اسانه) خبری سرچیه عبارات و اشارات ایله حکیم و عاقلار بند و کلامدن ای حافظ اگر سکا ملات و دوات استغراق انوار احدی که نقصانیت وار ایسه قصه عشقدن بیانی کوته ایده لم وسکوت و مراقبه ملازمت ایده لم که سنک عرک دراز اولسون و ذوق زوحا نیتک من داد اولسون

وله ایضا

آرا که جام صافی صهباش میدهند * میدان که در حرم حرم جاش میدهند
اول کیمیه که اکا صهباشک جامنی و پررل یلکد حرم قدس حویلیسند اکا پرورلر (مفردات) (آرا که) اول کیمیه که (جام) قدح (صافی) م (صهباش) قرمز شراب (ش) ضمیر (میدان) بیل (در) فی (حرم) حوی (حرم) م (جای) پر (ش) ضمیر (میدهند) و پررل (معنای اشارتی) اول جام قلابی اکورات ماسوآدن صافی و پاک اولان سالک صادق موهبه الهی اوله رف جگرزی خون اید یچی شراب عشق الهی و پررل (فی مقصد صدق عند ملک مقتدر) آیت کریمه سی سرچیه حرم قدس حویلیسند اکا پرورلر و جناب حقه قریت کامله ایله اتی مقبول درگاه و محرم اسرار ایدرل

صوفی مباح منکر رندان که سرعشق * روزازل مردم قلاش میدهند

ای صوفی رند لره منکر اولده زیر عشق سرینی روز ازلده خرابات کیمیه لره و پررل (مفردات) (صوفی) م (مباح) اولده (منکر) م (رندان) ملائکه (سرعشق) م (روز) کوندز (ازل) م (بالملاسه) (مردم) آدم (قلاش) بیکار و آزاده (میدهند) و پررل (معنای اشارتی) ای ظاهر پرست صوفی اعمال ظاهره که مغرور اولوب حالنی و اسرارنی عوام ناسدن ستر اید یچی رندان و ملائکه منکر اولوب طعن ایله زیر عشق سرینی روز ازلده تعلقات ماسوآدن بیکار و آزاد اولان کیمیه لره و پررل و حرم قدس انلری لایق کوررل

ساقی یار باده کل رنگ مشکبوی * کار باب عقل زجت او باش میدهند

ای ساقی مسک رایحه لوکل رنگلو شرابی کتور زیر ارباب عقل او باشه زجت و پررل (مفردات) (ساقی) م (بیار) کتور (باده) شراب (کل رنگ) م (مشکبوی) رایحداو (که) ذرا (ارباب عقل) م (زجت) م (او باش) لوند طائفه سیدر (میدهند) و پررل (معنای اشارتی) ای کاشف استار اولوب شراب عشق الهیه بی بخش اید یچی بیکامل و مکمل اول مسک نفس رجان ایله دماغ جانی معطر قلیچی و رنگ اوصاف مجدی به ایله موصوف قلیچی شراب عشق کتور و بیکار لره کرم و احسان ایله زیر ارباب عقل اولان صوفی اسرار عشقندن خبر دار اولوب اول آمیخته و آزاده اولان عشاق ملائکه لره انکار ایدوب زجت و پررل

از

بوصفلی باده بی کتور که ارباب عقل نوش اینسون تا که دایره عقلدن خارج او اوب او باشه زجت و پررل

(از لذت حیات ندار دمنجی * امروز هر که وعده بفرداش میدهند لذت حیات اضافتی فائده لایق معناسنه و باحرف تکبر هر که اصلنده هر کس که ابدی کس بونک کبی

۷۲۱

از لذت حیات ندار دمنجی * امروز هر که وعده بفرداش میدهند

حیات لذتدن بر فائده طومنز بوکون هر کیمیه اکا فردا وعده سین و پررل (مفردات) (از) من (لذت) م (حیات) در بک (ندارد) طومنز (تمتع) فائده (با) وحدتیه (امروز) بوکون (هر که) هر کیمیه (وعده) م (فردا) یارین (ش) ضمیر (میدهند) و پررل (معنای اشارتی) (هلاک المسوفون) خبری سرچیه هر کیمیه نقد عمر بی و سرمایه حیاتی بر قدم اقدم عشق و محبت الهیه به و عبادات و طاعات ربانیه صرف ایلیوب فردا لره مغرور اوله اول کیمیه عمرندن بر فائده بولیوب خسار الدنیا و الآخرة اولوب (وماله فی الآخرة من نصیب) زمزمه سندن اولور

حافظ بترک جنت فردوس میکند * کرد در حرم وصل تو ما و اش میدهند

حافظ فردوس جنتی ترک ایلر سنک و صلاک حریمنده اکا مقام و پررل (مفردات) (حافظ) م (با) زائد (ترک جنت) م (فردوس) م (میکند) ایلر (کر) اگر (در) فی (حرم) حوی (وصل) م (تو) سن (ماوی) مقام (ش) ضمیر (میدهند) و پررل (معنای اشارتی) (از الله جنة عاجله من دخلها لا يشفق ال جنة آجلة) قالوا وما هي يا رسول الله قال معرف الله (حدیث شریفی سرچیه حافظ دخی جنت فردوسی ترک ایلر اگر سنک و صلاک حریمنده اکا عشق و معرفه الله ایله بر مقام و بر حظ و نصیب و پررل

کارم زردور چرخ بسامان نمیرسد * خون شد دلم زردود و بدرمان نمیرسد

بنم ایشم چرخ دور ندن آسانغه ایشم کولم در ددن خون اوادی ودر مانه ایشم (مفردات) (کارم) بنم ایشم (ز) من (دور) م (چرخ) فک (با) لملابسه (سامان) آسان و صلاح (نمیرسد) ایشم (خون) فان (شد) اولدی (دلم) کولم (ز) من (درد) م (با) لملابسه (درمان) م (نمیرسد) ایشم (معنای اشارتی) بنم ایشم و حق تعالی به فر بتم بینه فک اعظمی مدور اولان حق تعالی و خاصان خفک عون و عتاشد من آسانغه و صلاحه ایشم بوآرزودن و بودردن کولم خون اوادی و مر ادمک عدم حصولندن چکر م فان اوادی لکن بینه حضرت الهک عتاشد من درمانه دخی ایشم

با آنکه خالک کوی شدم همچو سک هنوز * آب رخ همی رود و نال نمیرسد

آک ایله که کلب کبی آنک محله سنک خای اولدم هنوز بوزم صوبی دایم کیدر و نان ایشم (مفردات) (با آنکه) آنک ایله که (خالک) طبراق (کوی) محله (شدم) اولدم (همچو) مثر (سک) کلب (هنوز) شمدی (آب) صو (رخ) بکاف (م) ضمیر (همی) دایم (رود) کیدر (نان) اکک (نمیرسد) ایشم (معنای اشارتی) بو عشق و محبت و معرفت و فریت یولنده (عطل ذلی ذل اليهود) سرچیه کلب کبی صد هزار محقق و تذلل ل ایدوب نظر ایله خای جوهر

ل

۱۸۱

برله که خالک کوی وفا اولدم سک کبی الان عرضم کیدر و بکا آنک ایشم یعنی خالک کوی جانان اولدم سک کبی بوزم صوبی کیدر و بکا بر فائده مغرب اولر

(بی پاره) نمیکم از هیچ استخوان * تا صد هزار رخ پنداندن نمیرسد (بی سکر پاره با حرف وحدت و همزه حرف ت و سل نمی کنم فعل
فی مستقبل قویارم دیگر کنبدندن

۷۲۲

ایمچی سالک آگاهان عندند خاک ابله یکسان اولدم هنوز بوقدر ذل و حقارتله یوزم
صون دوکوب با بمل و بی قدر اولمش ایکن نه عجب که بران و برغذای جان ایشمن

هیچ استخوانند بر سکر پاره سنی قویارم تا که دیشمه یوز یک زخم ایشمه
(مفردات) (بی) سکر (پاره) م (همزه) وحدتیه (نمی کنم) قویارم (از)
من (هیچ) م (استخوان) کت (نا) حتی (صد هزار) یوز یک (زخم) زجت
والم (با) للملابسه (دندان) دیش (نمیرسد) ایشمن (معنای اشارتی) و نه عجب که
مظاهر اسماء الله اولان اجزای عالمند بو کلب نفسم ابله هیچ پاره عبرت و بر پاره
غذای روحانیت قویارم مزم واهم تا که ریاضات و مجاهداتله وجود خلل زده مه
یوز یک زجت و مشقت ایشمه

سیرم زجن خود بدل دوستان ولی * بیچاره راجه چاره چو فرمان نمیرسد
دوستانک قلبی حقیچون جاعندن طویمشم لکن بیچاره به نه چاره چونکه فرمان
ایشمن (مفردات) (سیرم) طوقم و بیزارم (ز) من (جان) م (خود) کنندو
(با) قسمیه (دل) قلب (دوستان) م (ولی) لکن (بیچاره) م (را) ادات
مفعول (چه) نه (چاره) م (چو) چونکه (فرمان) امر (نمیرسد) ایشمن
(معنای اشارتی) حاصلی بوقدر زجت و آرزو چکمش ایکن عون و عیالیه الله ابله
انفاس و انکشاف انوار جمال الله ظهور ایتوب جانم مرادی حاصل اولدیفندن
دوستانک مظهر تجلیات انوار الهی و عرش و کرسیدن اوسع واعظم اولان قاب
شریقری حقیچون جاعندن بیزارم لکن بیچاره به نه چاره چونکه امر الهی و عون
ر بانی ایشمه

یعقوب راد و دیده زحمت سفید کشت * و آوازه زمر بکنعان نمیرسد
یعقوب علیه السلام حسرتدن ایکی کوزی سفید اولدی دخی مصردن کنعانه
بر آوازه ایشمن (مفردات) (یعقوب) علیه السلام (را) ادات مفعول (دو) ایکی
(دیده) کوز (ز) من (حسرت) م (سفید) بیاض (کشت) اوازی (و) دخی (آوازه)
خبر (همزه) وحدتیه (ز) من (مصر) م (با) للملابسه (کنعان) م (نمیرسد)
ایشمن (معنای اشارتی) (وابضت عیناه من الحزن) آیت جالبه سی سرنبجه یعقوب
علیه السلام یوسف علیه السلام کمال شریفنده ظاهر اولان انوار تجلیات
الهییه مشاهده آرزوسنبه و آنک حسرت و افتراقیله بیت الاحزانده نیجه مدت
کریه و بکا بدوب دودیده شاهانه لری سفید و مکثوف اولمش ایکن امر الهی
و عون ربانی اولدقجه مصردن کنعانه بر خبر ایشمدی و بشیر کلدی بونک کی
جان عزیز عالم ارواحده مشاهده ایلدیکی انوار جمال الهیک حسرت و افتراق
و آرزو سنبه نیجه کریه و افغانان الملکده دراما اکا دخی به عون باری ایشمدیکه
وصلت و مشاهده ممکن دکلدر

از

(از آرزوت کشته کرانبار غم دلم * آوخ که آرزو بن ارزان نمیرسد) آرزوت آرزو و الف عمده ابله هوا و هوس و مراد معنای مستملد
و تاضیر خطاب کرانبار وصف ترکیبدر آخر یوکل معنای غم اضافتی لامیه در دل کشته نک اسمی و کرانبار خبری
آوخ الف عمده ابله اسماء افعالند در اقصیه معنای غم که بران و برغذای جان ایشمن
آسان معنای سنبه در * محصول بیت * خواجه چنانا نشه خطاب بدوب پیورر سنی آرزو ایلکدن کوکام غم آخر یوکلدر
یعنی غمندن آخر یوکل اولمش حیف که بکا آرزو قولای ایشمن یعنی مراد م زجت و مشقت سزال و بر مرز حاصلی غمندن
قورنای آسان دکل (تا صد هزار خار نمی روید از زمین * از کلبی کلی بکستان نمیرسد) تا بونده مادام معنای سنبه در
نمی روید فعل فی مضارع بتز کلب کل

۷۲۳

از آرزوت کشته کرانبار غم دلم * آوخ که آرزو بن ارزان نمیرسد

سنگ آرزو کدن کوکام غمی یوکی آخر اولشدر ای واهکه آرزو بکا ارزان ایشمن
(مفردات) (از) من (آرزو) م (ت) ضمیر (کشته) اولمش (کران) آخر (بار)
یوک (غم) م (دلم) کوکام (آوخ) ادات تحسرای واهکه (آرزو) م (بن) بکا
(ارزان) اوجوز و آسان (نمیرسد) ایشمن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی
بمحمدالله سنگ آرزو و اشته فکدن کوکام غمی یوکی زباده آخر اولشدر و بی ماوی
غمندن خلاص ایشدر ای واه نیجه ایدیم که اول دام لقا و مایه شادی اولان آرزو
و دردوغم بکا ارزان و آسان طریق ابله ایشمن بومایه سعادت اولان آرزو و غم
جان و رملکه حاصل اولشدر

تا صد هزار خار نمی روید از زمین * از کلبی کلی بکستان نمیرسد

مادام که پردن یوز یک خار بقیه برکل فداندن کستانه برکل ایشمن (مفردات)
(تا) مادام (صد هزار) یوز یک (خار) دیکن (نمی روید) بکجه (از)
من (زمین) پر (از) من (کلبی) کل فدائی (با) وحدتیه (کل) م (با) وحدتیه
(با) للملابسه (کستان) م (نمیرسد) ایشمن (معنای اشارتی) کورمز مبین بو عالم
صو رنده مادام که پردن اول کل فداندن یوز یک خار بکجه کستانه برکل
بتوب ظهوره کز آنک کی جمال الهیک مشاهد سی آرزوسنبه دردوغم عشق الهی
مظهری اولان ذات عالی لری دخی انفسی و آفاقی نیجه درلو بلالرح تحمل ایشد کجه
ریاضات و مجاهدات و جانب خلفدن اولان اذال و زحمتلری یوز یک خار ابله
داغلمد قجه و جانندن کجوب محو و فنا اولدقجه محبوب کل جلالی پردن غیبندن
ظهور ایدوب مشاهد اولمش امر عیددر

از دست برد جور زمان اهل فضل را * این غصه بس که دست سوی جان نمیرسد

زمانک جوری اهل فضلی الدن ایلدی بو غصه بتر که جان جاننده ال ایشمن
(مفردات) (از) من (دست) ال (رد) ایلدی (جور زمان) م (اهل فضل) م
(را) ادات مفعول (این) بو (غصه) م (بس که) بتر که (دست) ال (سوی)
جانب (جان) م (نمیرسد) ایشمن (معنای اشارتی) (ما او ذی نبی مثل
ما اودیت) حدیث شریفی سرنبجه عادت مستمره در که بوقدر اثبات و اولیای و اهل
فضل اولان علماء باللهی زمانک خلقی صد هزار جور و اذالره مضطرب قلوب
اندر دخی جغسای خلقه تحمل ابله معدن پاکرند اولان جوهر کرامت ظهوره
کلوب عند الله قدر و عزیزی تر اید ایشدر اعدالره بو غصه بتر که جان
جاننده الاری ایشمن

از حشمت اهل جهل بکیوان رسیده اند * حافظ زعم و فضل بکیوان نمیرسد

عظمت و شوکتدن جاها کبوانه ایشمن در حافظ علم و فضلدن کبوانه ایشمن
(مفردات) (از) من (حشمت) عظمت و شوکت (اهل جهل) م (با) للملابسه

اوجا غمی دیکدر و یا حرف وحدت کلی
یاسیده بویه در بکستان با حرف صله
* محصول بیت * پردن یوز یک دیکن
بنمبجه برکل اوجا غمندن کستانه برکل
ایشمن یعنی عالمه بر اهل علم و فضل ظهور
ایندجه نیجه یوز یک جاهل و نادان ظهور
ایدور بر کامل ظهور ایدنجه نیجه بیک
ناقص ظهور ایدر و بر ملک سیم صاحب
حسن و جمال ظهور ایدنجه یوز یک
شیطان صفت بد اقا و بد نما ظهور ایدر
حاصلی مالک وضعی بویه واقع اولشدر
(از دست برد جور زمان اهل فضل را *
این غصه بس که دست سوی جان
نمیرسد) دست برد ناک سکونیه غلبه
معنای سنبه در تکبیم حایقا بر ایکی برده بیانی
یکدی جور و اضافتی لامیه در جورک
زمانه اضافتیه بویه در مجاز اهل فضل را
مصراع ثانی به مرهوند ر اهل فضله
دیکدر بس بونده بتر دیکدر که حرف
بیان دست مبتدا نمیرسد خبری سوی
جان خبره متعلق و اضافتی لامیه در
* محصول بیت * جور زمانک غلبه سندن
اهل فضله بوقصه بتر که ال جان جاننده ایشمن
یعنی بوقهردن کتدوی هلاک ایلکد قادر
اولد قلمی غصه سی ایلره بتر مصراع
اولک معنای زمانک جوری اهل فضلی
الدن ایلدی یعنی زیاده مضطرب ایلدی
دیین ز کیده ده خطا ایش معنای سنبه
و مصراع ثانیک معنای بو غصه بتر که
جان جاننده ال ایشمن دید یکبده دلالت
ایدر که ایکی مصراعدن بیه مقصوده
واصل اولامش (از حشمت اهل جهل
بکیوان رسیده اند * جزاه اهل فضل
بکیوان نمیرسد) از حشمت حایمه هلاک
کسریله بونده عظمت معنای سنبه در بکیوان
با حرف صله کبوان فارسیجه زحل بلدیته

دیرل * محصول بیت * حشمت و عظمتدن اهل جهل فلک سایه ایشمن اما اهل فضلك جور دوردن فلکه آهی ایشمن
و کندی اسفل ساقینده در (بیت) * فلک بمردم نادان دهد زمام مراد * نوا اهل فضلی و دانش همین کنا هت بس * حاصلی دائما
اهل فضل محروم و اهل جهل و نقص می زوقدر (حافظ صبور باش که در راه حاشتی * هر کس که جان نداد بجانان
نمیرسد) حافظ منادی که حرف تعلیل در راه حاشتی مصراع ثانی به مرهوند * محصول بیت * ای حافظ زیاده صابر
اول که حاشتی طریقه هر کیمسه که جان و برمدی جانانه ایشمدی حاصلی جانندن بکیمبجه جئاتن اله کیمز (وله ایضا)

(زهی نجسته زمانی که باز آید * بکام غمزدگان غمگسار باز آید) زهی نجب و نجسین مقامده مستعمر در نجسته
قوتی یعنی مبارک معنای سسته در زمانی با حرف تکبیر که حرف رابط صفت و بیان غمزدگان غمگسار است و غم اورمشمار
معنای سسته یعنی مفهوم و غمگسار آکلنج و غم آچگی معنای سسته * محصول بیت * عجب مبارک زماند که باز آید و غمگسار
باز آید یکی زمان عجب مبارک زماند مصرع

۷۲۴

(کیوان) فلك سابعده اولان کوکب اسیدر (رسیده اند) ایرششدر (حافظ م)
(ز) من (علم و فضل) م (با) للملا بس (کیوان) اسم زحل (غمگسار) ایرشش
(معنای اشارتی) بوعالم صورت امر معکوس اولوب عزتی حقیقته مذلت و مذلتی
عزت اولدنیچون نظری قاصر اولان عوام کالهوام زعمده عظمت و شوکت اولج فلكه
جاهله جاهل قدم باصوب بلکه فلك سابعده اولان زحل بلد زینه ایرششدر لکن
حافظ بوقدر علم و فضل ایله کیوان دیدکری بنده نک مرتبه سینه ایرشش مدی و مرتبه
عبودیتی کتوره مدی زیر ارباب کالک زیر فلكه بری بوقدر

وله ایضا

زهی نجسته زمانی که باز آید * بکام غمزدگان غمگسار باز آید

عجب مبارک بر زمانه که باز آید غمگسار که غمگسار مراد ایله غمگسار (مفردات)
(زهی) عجب (نجسته) مبارک (زمان) م (یا) وحدیه (بار) م (باز) کبرو
(آید) کاه (با) للملا بس (کام) مراد (غمزدگان) غم اورمچیلر (غمگسار) غم
کیدرجی (باز) کبرو (آید) کاه (معنای اشارتی) عالم ارواحده مشاهد
اولنان انوار جمال الله بعد الحجبات انشیره یاخود بعد انقباض القلبیه عجب
مبارک زماند که بنده کرم حق ایله اول مشاهد اول انبساط کبرو ظهوره کاه
غمگین کوکالک مراد نک حصول ایچون و غمگسار ازلله ایچو اول انوار تجلیات ذات
الهیته کبرو ظهوره کاه

به پیش شاه خباش کشیدم ابلق چشم * بدان امید که آن شهسوار باز آید
چشم ابلق آن خیالی شاهنک او که چکدم اول امید ایله که اول شهسوار کبرو کاه
(مفردات) (با) للملا بس (پیش) اول (شاه) م (خیال) م (ش) ضمیر
(کشیدم) چکدم (ابلق) اسب مجروح (چشم) کوز (بدان) اول (امید) م
(آن) اول (شهسوار) آتای (باز آید) کبرو کاه (معنای اشارتی) احسان و کرم
امید ایله شاه او که چکدم آن چکر کبی قابا و قابا فکر و خیالی تعلقات ماسواد
نچرید ایله نظری جانب حق توجه قصص ایدوب انتظارده اولدم اول امید ایله که
شهسوار حقیقت و مغلب القلوب و الابصار اولان حضرت الله انوار تجلیات
ذاتی کبرو ظهوره کتوروب انبساط قلب ایله بونده لری مشاهده و استغراق ایله
مظهر احسان اوله

در انتظار رخد نکش همی بزدل صید * خیال آنکه بعزم شکار باز آید

آنک خدنی انتظارده اکاصید اولش کوکل پشور اول خیالی که شکار قصدینه
محبوب کبرو کاه (مفردات) (در) فی (انتظار) کوزنک (خدک) قوش اوق
(ش) ضمیر (همی) دائم (بزد) پشور (دل) کوکل (صید) آو (خیال) م
(آن) اول (با) للملا بس (عزم) قصد (شکار) آو (باز آید) کبرو کاه (معنای
اشارتی) حق تعالی که غنای غنایک تأثیر و ظهوری انتظار ایله فیض و نیلی خدایه

صید

اضافتی قبیلند شکار آو معنای سسته در * محصول بیت * جانا نک نیر خدنی انتظارده دل صید و یا صیدک دل سکر
اول خیال ایله که شکار قصدینه کبرو کاه یعنی دل صید طاهر اول خیال ایله که جانا نک آو جوق کندی شکار ایلله
دیو بونده می پرد سکر و طاهر معنای سسته در بواشتر کی بیلین او چار دیشدر

(مقیم بر سر راهش نیست ام چون کرد * بدان هوس که بدین رهگذار باز آید) چون ادات تشبیه کرد توز بران هوس
با حرف مصاحبت که حرف بیان بازگاه اوور که محض تا کید افاده ایدر هر پرده کبر و معنای سسته کلت لازم دکل * محصول بیت
جانانک بولی آوچسده مقیم اوور مشم
۷۲۵

صید و بند اویش کوکل اول خیالی پشور و پورچه راهمه خدادن اول امید ایله در که
اول محبوب حقیقی مرغ دلی کند و به شکار و قید و بند ایله بی اختیار انوار تجلیات
محض لطف و کرم ایله کبر و ظهوره کتوره

مقیم بر سر راهش نیست ام چون کرد * بدان هوس که بدین رهگذار باز آید
غبار کبی دائم آنک سر راهنده اوور مشم اول هوسله که پور هکذاره کبرو کاه
(مفردات) (مقیم) دائم (بر) علی (سر راه) بول باشی (ش) ضمیر (نشسته ام)
اوور مشم (چون) مثل (کرد) غبار (بدان) اول (هوس) محبت (بدین)
بو (رهگذار) کچر بولی (باز آید) کبرو کاه (معنای اشارتی) اول محبوب
حقیقی که عشق و محبتی بونده صدق و اخلاص ایله غبار کبی دائم اوور مشم عون
باز ایله قول ثابت ایله ثابت اولمش اول آرزو و اول محبت ایله که مراد و مقصودم ایچون
بونده حصوله و وجوده کاه

اگر نه در خم چوکان اوور دسرم * ز سرچه کوم و سر خود چه کار باز آید

اگر بنم باشم آنک چوکانی بویکاه کتبه سزدن نه دم و سر خود کبرو کاه
(مفردات) (اگر) م (نه) فی (در) فی (خم) بویکاه (چوکان) م (او) ضمیر
(رود) کیده (سرمن) بنم باشم (ز) من (سر) باش (چه) نه (کوم) دیم
(سر) اش (خود) کندو (چه کار) نه ایش (باز آید) کبرو کاه (معنای اشارتی)
اگر بنم باشم وجود خلل زدم اول حق تعالی که دائره شرعیتده و راه عشق
و محبتده فدا اولیه و فیه کتبه اول باشی نه ایدیم و اول ماخلق اهنه صرف اولمان
باش کندوسی نه ایشه یار هرار باشم و بلکه صد هزار جانم دخی اوورسه حضرت
اللهک عشق بونده فدا اولسون

دلی که با سر زلفین او فراری داد * کان مبر که دران دل قرار باز آید

بر کوکل که آنک ایکی زنی ارجسه بر قرار و بر دی ظن ایله که اول کوکل قرار کبرو
کاه (مفردات) (دل) کوکل (با) وحدیه (با) للملا بس (سر) اوج (زلفین)
ایکی زلف (او) ضمیر (قرار) م (یا) وحدیه (داد) و بر دی (کان) ظن
(میر) ایلته (در) فی (آر) اول (دل) کوکل (قرار) م (باز آید) کبرو کاه
(معنای اشارتی) بر کوکل که راه عشقه لطف و قهرله و قبض و بسطله اولان
نجلی صفات متضاده الهیه بونده بر قرار و بر ثبات و پردی یعنی (کل ماجاه
من المحبوب محبوب) دیوب درونی خدادن اولرق بویق ذوق جاناند در دیو توجه
خدادن و ذوق روحانده دن بر آن جدا اولیه ظن ایلته که اول کوکل غبرک خیالی
کبرو کاه و قرار اید ایتر

سر شک من زند موج در کنار چو بحر * اگر میان ویم در کنار باز آید

بنم کوزم باشی کنسارده بحر کبی موج اور من اگر آنک میانی کبرو بنم کنسارده کاه
(مفردات) (سر شک) کوزم باشی (من) بنم (زند) اور من (موج) طالعده (در) فی

۱۸۴

دل

کاورسه حاصلی میان جانی در اغوش ایلک میسر اوورسه کربه و بکادن خلاص اولورم فعل مضارع مثبت
یازوب معنای سستی بنم کوزم باشی موج اورر کنسار اورده دکر کبی دین مشابه اطلاعی بوق ایش

توز کبی اول هوسله که پور هکذاره کاه
یعنی بول آوچسده او غرق امید ایلله بونده
مقیم اوور مشم توز کبی اول هوسله
(اگر نه در خم چوکان اوور دسرم * ز سرچه
کوم و سر خود کار باز آید) در حرف صله
خم چوکان چوکان بویکاه و کیمی
* محصول بیت * اگر جانانک چوکانی خند
وارمن سه بنم باشم یعنی باشی کری کبی
چوکانه او بنمزمه باشند نه سولیدیم
و باش بوندن غیری دخی نه کاور یعنی نه
بار ارونه ایشه کاور حاصلی باشم کوی
چکان جانان اولمندن غیری نه ایچوندر
(دلی که با سر زلفین او فراری داد * کان
مبر که دران دل قرار باز آید) * دل
با حرف وحدت که حرف رابط صفت
فراری با حرف تکبیر * محصول بیت *
بر کوکل که جانانک ایکی زنی اوجبله عهد
و پیمان بغادی یعنی ایکی سر زلفته
تعلق و عشق ایلدی ظن ایلته که اول کوکل
بر دخی قرار و ثبات کاه یعنی اول کوکل دایما
سر زنی کبی قرار و بی ارام اوور حاصلی
بر کوکل که جانانک مقیم اوله اول کوکل
دایما سر کردن بی قرار اوور (سر
شک من زند موج در کنار چو بحر * اگر
میان ویم در کنار باز آید) سر شک من
اضافتی لامیه در زند فدل فی مضارع
موج مفعول صریحی در کنار مفعول
فیهی و فاعل نحتسده سر شک راجع
ضمیر در کنار اصلده در کنار مدر
ضرورت وزن ایچون هم حذف اولندی
وی و اوک فصحی و بانک سکونیه ضمیر
غایبدر جانانه راجعدر کنار اصلده در
کنار مدر سابق کبی * محصول بیت *
بنم کوزم باشی در با کبی بایده موج اور من
یعنی کوزم باشی در یار کبی سائل اولن اگر
جانانک میانی یعنی ایچو بلی کنسارده

(چه جورها که کشیدند بابلان از دی * بیوی آنکه در کز نو بهار باز آید) بی دالت قحی و بایک سکوتیه فیش اول آنک استیدر بوی
 بوند امید معاشه در دگر بنده دیمکدر * محصول بیت * نه جفال که بلبلار چکد بلردی صوغندن اول امیدله که بنه نو بهار
 کاور دیو یعنی عشاق نیجه زجت و مشقت چکد بلر هجران دن اول امیدله که هجرانک پایانده وصال جانان میسر اوله
 (زنقش بند قضا هست امید آن حافظ * که همچو سر و بد ستم نکار باز آید) نقش بند و صفت ترکیب در نقش بغلی یعنی نقاش
 قضایه اضافتی بیایه در قضایه استاد محرزیدر حقیقتده مراد صانعدر امید آن اضافتی لایه در حافظ منادی که حرف بیان
 نکاردن مراد جاناندر * محصول بیت *

۷۲۶

(کدار) فوجاق (چو بحر) دگر کی (اگر) (میان وی) انک بلی (م)
 بنم (در) فی (کنار) فوجاق (باز آید) کبر و کله (معنای اشارتی) و حاکم
 دوامیه وصال الی الله و استغرق بانوار الله آرزویه اول قدر بکا و کر به ایلد مکه
 ثمرت بکادن بنم کوزم باشی کنتر به سیلان ابد ب در باکی مریج اور مشدر شول
 و فکله اول محبوب حقیقیه وصال و فریت کامله میسر اوله اول وقت کثرت بکادن
 خلاص اولوب جکر م حرارتی و قلب اضطراری منقطع اولور

چه جورها که کشیدند بابلان از دی * بیوی آنکه در کز نو بهار باز آید *
 نه چوق جورله که بلبلار قشیدن چکد بلر اول امیدله که دخی نو بهار کبر و کله
 (مفردات) (چه جورها) نه چوق جورله (کشیدند) چکد بلر (بابلان) م
 (از) من (دی) قش (یا) لایله (بوی) مید (آنکه) اولیکه (دگر)
 دخی (نو بهار) م (باز آید) کبر و کله (معنای اشارتی) بلبل کی آ و فر یاداله
 سحر خیز اولان عاشق صادق بورا عشته قش کی بارد طبیعت اولان عوام
 ناسدن نیجه حسار بسز اذال و جور و جفال چکد بلر که حساب بکا اول امیدله که
 ایچیزندن قلبه حیات و بریجی و روحه ترقی و نشو و نما و بریجی نو بهار طبیعت
 بر مرشد کامل کبر و کله و کندوی واصل الی الله ایلد

زنقش بند قضا هست امیدای حافظ * که همچو سر و بد ستم نکار باز آید *
 بند قضا نقاشندن امید و اردر ای حافظ که بنم الله سر کبی نکار کبر و کله (مفردات)
 (ز) من (نقش بند قضا) بند قضا نقاشی (هست امید) امید و اردر (ای)
 حافظ) م (همچو سر و بد ستم) بنم الله (نکار) محبوب (باز آید) کبر و
 کله (معنای اشارتی) نقاش ازل اولان حق ته سالدن امید و اردر ای حافظ که
 سر و کبی اون محبوب الیه کله و وصال الی الله لطف و کرم حق ایلد میسر اوله

وله ایضا

بر سر بازار جانان از منادی میگوید * بشویدای ساکنان کوی جانان بشوید *
 جان او نیایی یعنی جز فدای ایچی
 معاشه اضافتی لایله در منادی میگوید
 ضعی و دالت قحیله مصدر میسر دنا
 معاشه می زند فعل مضارع جمع غائب
 ندا اوردر یعنی ندا ایدرل بشوید فعل
 امر جمع مخاطب اشدیک دیمکدر * محصول
 بیت * جانان بازار از منادی اوچند منادی
 اوردر یعنی ندا ایدرل اشدیک ای جانان
 محله سنک ساکنانری اشدیک منادادن
 مقصود اولان بوند نکره کلن ایاتک
 مضمر و نلریدر (دخترز چند روزی شد که
 ازما کم شدست * رفت تا کبرد سر خود
 هان و هان حاضر شوید) دخترز
 اضافتی بیایه مراد شراب در روزی یا حرف
 وحدت که حرف بیان کم شدست اصلی
 شده است ایدی ضرورت وزن
 ایچون حذف و ابصال واقع اولدی
 ننه که سا بقایان اولدی تابونده تعلیل
 ایچوندر حتی معاشه کبرد سر خود کنیدی
 باشن طوته یعنی باشی قیدک کوره هان
 اسماء افعالدن تنبیه مقامند مستعما در

تا

مفرد و جمع محله واقع اولور بونده جمع ایچو ر آگاه اولوب غافل اولک دیمکدر و تکرار تا کید ایچوندر * محصول بیت *
 منادی یعنی دلال ندا ایدوب دیر که روزی یعنی شراب بر نیجه کون اولدیکه بزدن کم اولدی یعنی غائب اولمشدر کنیدی
 تا کنیدی باشی قیدین کوره آگاه اولوب غافل اولک حاضر اولک ارا یوب بولغه سبی ایدلم بو کلام آتی کوسنر که بر نیجه
 کون خره بساغ اوله که مخنی اولوب ظاهر اولیه

(جامه دارد زاعزل و نیم تاجی از حجاب * عقل و دانش میرد تا این ازوی نفوذید)

۷۲۷

تکبر حجاب حاک فحیله صوقیر جفیدر
 تا حرف تنبیه ایمن همزه تک کسرله
 امین دیمکدر نفوذید فعل نفی جمع مخاطب
 غنودندن او یومیا سز یعنی غافل
 اولیه سز غودن و غویدن مصدر لر در
 امر غنی معاشه * محصول بیت *
 دخترز که لعلدن برقشانی و حجابیدن
 یارم تاجی وار عقل و دانش ایلنور آگاه
 اولک آدن امین او یومک یعنی امین اولک
 عقل و دانش کزی آوب ایلنور (هر که
 آن نظم دهد حوا ایها جانش دهم *
 و بود پوشید و پنهان بدوزخ دروید)
 بدوزخ پوشیده و پنهان متعلقدر یعنی
 دخترز جهنمده کز نورسه دروید
 داخل اولک یعنی دوزخ ایچنه کبرک
 * محصول بیت * در کیسه که بکا اول
 آجیبی ویر سده بن اکاجان شیرینی
 حلوائی و بررم تنکیم عادتدر کم اولش
 نسته بی بولانه حلوائی و برر واکر
 دخترز طاموده کز لوب قالدیسه
 طامویه داخل اولک آتی پسدا ایلک
 ایچون (دختری شکر و تلخ و تیز و کلر
 نکست و مست * کر بیایدش بسوی
 خانه حافظ برید) دختری یا حرف وحدت
 شکر و وصف ترکیبی کیجه دولانیچی
 معاشه تلخ آجی کلرک فرمزی مست
 قتال بیایدش آتی بولور سکن بایندن
 مشتق که بولق معاشه در برید فعل
 امر جمع مخاطب ایلنور دیمکدر
 * محصول بیت * دخترز دیدیکم
 بر کیجه کز بیچی و آجی و کسکین
 و کار نکلی و قل قدرانی اگر بولور سکر
 حافظک اوی جاتنه ایلنور یعنی آتی
 حافظک نکاحه داخل ایلن که آکا زیاده
 طالب و راغبدر مصراع اولده مذکور
 اولان اوصاف هبابده شاملدر پس
 معلوم اوله که مذکور اسلوب قطعه

(تا) حتی (کبر) طوته (سر خود) کنیدی باشی (جلگی) جلگه کز (حاضر) م (شوید)
 اولک (معنای اشارتی) لذت شراب عشق الهی و وحایت حالات عشق نامتساهی
 انقباض بشریه سببیه اطوار سلو کده کر چه بزدن صورتا کنیدی بردخی کبر و بکلز
 ظن ایچون زیر اقباض ایلد بعض کره او حالانک کنیدی نچملات قوت روحانیت زیاده اولوب
 سالک تیر و فتنده قطع مرآت ایدمی ایچوندر همان کسلانلق ایدوب قطع امید
 ایچونر و جلگه کردوام وجهیله حاضر قلب اولک ز زار عشته کلان قبض عین لطفدر
 جامه دارد زاعزل و نیم تاجی از حجاب * عقل و دانش میرد تا این ازوی نفوذید *

امادن برجامه و حجابیدن برارم تاج طوتار عقل و علم کیدر زندهارندن امین او یومید سز
 (مفردات) (جامه) لباس (همزه) وحیدیه (دارد) طوتار (ز) بن (لعل) فرمزی (نیم)
 یارم (تاج) م (با) وحیدیه (از) من (حجاب) قسار جق (عقل) م (دانش) م (میرود)
 کیدر (تا) حتی (ایمن) م (ازوی) آدن (نفوذید) او یومید سز (معنای اشارتی) شراب
 فرمزی بلغه و اوسند تاج کبی قسار جق پیدا اولغه زینت بولدیگی کبی عاشق
 دخی حالات و اسرار عشق کندودن ظهورا تمثیل زینت و شهرت بولوب خلق کندوسته
 رغبت و التفات ایتمی سببیه آفنده و عقبات هلاکده واقع اواق خونی اولدی ایچون
 ای معاشر عشاق بو خطر ناک بولده غلبه عشته عقل و علم قیدری محفل اولوب
 هلاک اولاق خوفید و اردر آدن امین اولوب غفلات او یومید سز و انتباه
 و بصیرت اوزره اوله سز عصمتنا الله من الضلالة بعد الهدایه

هر که آن نظم دهد حوا ایها جانش دهم * و بود پوشید و پنهان بدوزخ دروید *
 هر کیم که اول آجی بی بکا ویر جانانی اکا حلوا ایها و بررم اگر دوزخده مستور
 و پنهان اولومه دخی کیدک آدن بکا کنورک (مفردات) (هر که) م (آن) اول
 (تلخ) آجی (دهد) ویر (حلوا ایها) حلوائی (جان) م (ش) ضحیر (دهم)
 و بررم (ور) داکر (بود) اوله (پوشیده) مستور (پنهان) م (با) ظرفیه (دوزخ) جهنم
 (روید) کیدیکز (معنای اشارتی) هر کیم که تعلق ماسوا علترندن قلبی صحیح
 و پاک ایدمی و غفلت مرضی ازاله ایدوب آگاه ایدمی اول شراب عشق الهی
 اولان داروی تلخی بن بیچاره کر مندن احسان ایلد و ویر اول کیسه به جانمی
 و حلوا ایها و بررم اگر اول شراب تلخ دوزخده مستور و پنهان اولورسه دخی
 کیدک آدن بکا کنورک هر نه قدر رختی و جفایی اولورسه چکر م و تحه ل ایدرم
 ز را جمع در دیمک درماتی عشقدر

دختر شکر و تلخ و کلر نکست و مست * کر بیایدش بسوی خانه حافظ برید *
 بردختر که کیجه کز بیچی و کسکین و آجی و فرمزی و مستدر اگر اقی بولورسه کز
 حافظک خانه سی طرفنه ایلنور (مفردات) (دختر) کز (با) وحیدیه (شب کرد)
 کیجه کز بیچی (تیز) کسکین (تلخ) آجی (کلرک) فرمزی (است) در (مست) م
 (کر) اگر (بیاید) بولورسه کز (ش) ضحیر (با) ناملاسه (سوی) طرف (حافظ) م

اساو پیلر غزل اسلوبی دکلدر ایدمی بونی غزل اسلوبی قویانلر زیاده اسلوب سزاق ایلشدر

(وله ايضا) بنفشه دوش بکل گفت و خوش نشانی داد * کتاب من بجهان طره فلانی داد) بکل با حرف صله واو حرف عطف نشانی با حرف وحدت و بانصکر که حرف رابط مقول قول تاب بونده بوکم و بوم معنایسته اسمدر منه اضافتی مصدرک معنایسته اضافتی معنایسته و معنی جهتندن داد لفظنه مقیددر فلان الفاظ کنایه دندر و بانصکر و طره نك فلان اضافتی لامه در

۷۲۸

(برید) ایلکز (معنای اشارتی) اول د ختر زاله تعبیر اولان شراب عشق الهی آج و صومسن واقو بقوسن کجدرده تضرع و نیاز زاله حاصلدر (نار فی القلوب نحرق ماسوی المحبوب) فحشا و منکر کردن نهید بصوفی خشاک صوم و صلاتندن کسکیندر و نفسی هواسندن منع ایدوب جفا و المری و انواع بلاری چکدر دیکچون آجدر ستمیذ بالله (اولث یبدل الله سببا تمهم حسنات) آیه جلیله ستم مظهر ایدوبکچون کلر نکدر و صاحبی انوار ذات الهیه به مستغرق قلند بکچون مستدرای پیران طریقت حضرت الله عشقه بولک کبی مایه سعادت دار بن اولان شراب عشق کرم و همت ایلله حافظک خانه قلبه کتورک واتی سعادت داریند تیرورک

وله ايضا

بنفشه دوش بکل گفت و خوش نشانی داد * کتاب من بجهان طره فلانی داد * بنفشه دون کجه کله دیدی و لطیف بر نشان و بریدی که جهانده بولکلی بکا فلاك طره سی و بریدی (مفردات) (بنفشه) م (دوش) دون کجه (با) للملابسه (کل) م (گفت) دیدی (خوش نشان) م (یا) وحدتی (داد) و بریدی (تاب) بولکم (من) بن (با) ظریفه (جهان) م (طره) اولک صاچ (فلان) م (با) نسبی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) ماسوی اللهیدن نجر دایله نفس رحانه وروایح مسکيه تجلیات سبحانه واصل اولان برسالک صادق دون کجه کل کبی محبوبیت مقامنده اولان عارف بالله دیدی و اسرار غریبه دن خوش بر نشان و بریدی که جهانده بوجیب مراقبه اسرار الهیدری و انوار تجلیات نامشاهیدری مشاهده ایتمکی بکا ذات بیچونی غیب الغیبه مسنور اولان بر محبوب حقیقتک تجلی اسماء و صفاتیدری و بریدی

دل خزینه اسرار بود و دست قضا و درش بیست و کلیدش بدستانی داد * کوکلم اسرار خزینه سی ابدی و قضا الی انک قبوسنی باغلدی و نك مفتاحنی برداستانک الینه و بریدی (مفردات) (دل) کوکلم (خزینه) م (اسرار) م (بود) ابدی (دست) ال (قضا) م (در) قید (ش) ضییر (با) زائد (بست) باغلدی (کلید) مفتاح (ش) ضعی (با) للملابسه (دستان) کوکل الی (با) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) بوخانه قلم اسرار الله خزینه سی ابدی لکن دست قضا اول خزینه نك قبوسنی باغلوب مفتاحنی برمه باطیس کبی جذاب القلوب اولان مرشد کاملک الله و بریدی یعنی خلیفه الله اولان پیر کامل کتم اسرار الله امر ابدی و لایم اوزره مهر اوریدی

شکسته وار بدر کاهت آدمم که طیب * عومیانی لطف توام نشانی داد * شکسته کبی سنک در کاهکه کادم زیرا طیب سنک لطفک مومیا لفته اشارت ابدی و بریدی (مفردات) (شکسته) قیراش (وار) کبی (با) للملابسه (درگاه) حضور (نا) ضییر (آدمم) کاسم (که) زیرا (طیب) م (با) للملابسه (مو) قل (میان)

بل

یا حرف تنکیر * محصول بیت * سنک در کاهکه شکسته کبی کادم زیرا طیب بکا سنک لطفک مومیا لفته اشارت ابدی یعنی طیب ذیدیکه جا نك اطفی هجران کمرینه مومیا در حاصلی جا نك مومیا وصالی فراق صفتیه دوا در

(گذشت بر من مسکین و بار قبیان گفت * دریغ عاشق مقتول من چه جانی داد) بار قبیان گفت مصراع ثانی به مرهوندر و مصراع ثانی مقول قولدر چه جانی داد

۷۲۹

استفسام تعجیدر نه عجب جان و بریدی دیمکدر یعنی جان و بریده زجت چکدی * محصول بیت * بن مسکینک اوسته اوغرا دی و رقیبیره دیدی حیف بنم عاشق مقتولم نه عجب کوچ جان و بریدی یعنی بکار باده اعلفندن جانی بدندن ابراق استزدی (نش درست و دلش شاد باد و خاطر خوش که دست داس و باری ناتوانی داد)

نش و داس ضییر لری اضمار قبل الذکر طریقه مصراع ثانیه که به راجعدر تقدیری آن کدر اصلی آن کسی که در حذف و ابصال طریقه انکس ترک اولنوب و که برینه اقامت اولندی داس ضییری که به راجعدر و او حرف عطف باری ناتوانی اضافتی مصدرک معنایسته اضفیدر زیرا باری نك باسی حرف مصدر در و ناتوانده یا حرف وحدت بر ناتوانه بولداشقی دیمکدر * محصول بیت * تنی درست و دلی شاد اولسون و خطری خوش اولسون اول کجه که اکال و بریدی و برنا توانه معاونت و بولداشقی و بریدی یعنی صحت و رفاهیتد اولسون اول که قا در اولوب برضیفه مرحمت ایدوب خاطر بینی نههد و نفقد ایلله مصراع ثانیه معنایسته که بن ناتوانه احسان و معاونت الینی و بریدی دیوب منده سنده داس مصدر در که دست اکا مضافدر دین علی و طبعی ناتوان

عجب ترز بق سو بلس که کور چیر دیوانه سولیز (بروه العاجت خود کن ای نصیحت کوی * شراب و شاهد شیرین کرا زمانی داد) کرا که اسمدر کیم معنایسته و را ادات مقول زبانی با حرف تنکیر * محصول بیت * ای واعظ وار کندیکه معنایسته که سنک دماغک فاسد اولمشدر یعنی بزی شراب و شاهدندن منع الله شراب ایلله طناو و کوزل محسوب کجه زبان و بریدی یعنی شراب

ای نصیحت سولیبی کیت کندو که علاج ایلله شراب و شیرین محبوب کجه بر زمان و بریدی (مفردات) (برو) کیت (معنایسته) م (بود) کندو (کن) ایلله نصیحت کوی نصیحت سولیبی (شراب) م (شاهد) محبوب (شیرین) م (کرا) کجه (زمان) م (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) ای ظاهر بین ادوب احوال دروندن و اسرار عشق الهیدن بخیبر و محبوب اولان ناصح و واعظ بوشهرت و زینت ظاهر دیه الدنوب قاصر همت اوله کیت کندو و نفس سرکشک

دل

۱۸۳

و شاهد شیرین کیم زبان کور دیکه بزی بولردن منع ایدر سین

قلته بر علاج الیه و هوای نفسی ترک الیه قوت پیغمبری حاصل اندوب فانی فی الله و باقی بالله مرتبه سین بولغه سعی و غیرت الیه

خزینة دل حافظ ز کوه اسرار * بین عشق تو سرمایه جهانی داد *
حافظت کوی خزینه سی اسرار کوه نردن سنک عشق بر کشته جهان خلقته سرمایه وردی (مفردات) (خزینة) م (دل) کوکل (حافظ) م (ز) م (کوه) م (اسرار) م (با) لاله لایسه (بین) برکت (عشق) م (تو) سن (سرمایه) م (جهان) م (یا) نسبیله (داد) و وردی (معنای اشارتی) بحمد الله فانی فی الله اولی سبیل حافظت کوی خزینه سنده اولان اسرار و فوضات الهیه کوه نردن یارب سنک عشق بین و بر کشته جهان خلقته سرمایه سعادت اولان فیض و جذبات رحانیه بی وردی و دل حافظ فیض بخش بر خایفة الله اولدی

عشق نه سرسریست که از دل بدر شود * مهر نه عارضیست که جانی در شود *
سنک عشق قولایه بر نسته دکلر که کوکلدن طشره اوله سنک محبت عارضی بر حال دکلر که بر غیری برده اوله (مفردات) (عشق) م (ت) ضمیر (نه) ننی (سرسری) قولای و سهیل (یا) وحدتیه (است) در (از) م (دل) کوکل (بدر) طشره (شود) اوله (مهرت) سنک محبت (نه) ننی (عارضی) م (است) در (جای) محل (یا) وحدتیه (بدر) غیر (شود) اوله (معنای اشارتی) یارب سنک عشق عشق مجازی کبی صو کسز و از لاله سی آسان بر نسته دکلر که کوکلدن اخراجی ممکن اوله (الا لا یمان لمن لا محبة له) حدیث شریفی سر نجه سنک محبت روز الستة عهد و بیانه روحانک التزام و قبولیه در عارضی بر حال دکلر که بی ثبات اولان ماسودن بر غیری یه و ره ممکن اوله (یت) (حق تعالی ابدی سر خورودنی * ماسوی الله محبت ابدی فی

عشق تودر وجودم و مهر تودر دلم * باشراندرون شد و باجان بدر شود *
سنک عشق وجودمده و سنک محبت قلیده سود الیه ایچر و کندی و جانله طشره اوله می اولن (مفردات) (عشق) م (تو) سن (در) فی (وجود) م (م) ضمیر (مهرت) سنک محبت (در دلم) کوکلده (با) مع (شر) سود (اندرون) ایچرو (شد) کندی (بدر) طشره (شود) اوله می (معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنک عشق اجزای وجودی احاطه ایلوب سکا مطیع ایلشد و محبت خانه قلبی احاطه ایلوب (فدشغها حیا) آیت جلیله سی سر نجه تعلقات ماسوای محو ایلشد حجة الله بر شریف نسته در که طفل شیر خواره لکده قلبا و قالسا بشر اشره سود الیه تخمیر اولنه و بولای احاطه ایلله اول محبت عاشق جانندن طشره اولوب زائل اولی ممکنیدر دکلر

دردیست درد عشق که اندر علاج او * هر چند سعی پیش نمایی بر شود *
عشق دردی بردر در که آتک علا جنده هر نه قدر که زیاده سعی کوسره سین بتر

و زیاده

(خزینة دل حافظ ز کوه اسرار * بین عشق تو سرمایه جهانی داد) خزینة دل حافظ اضافتلی بیانیه و لامیه در کوه اسرارده بیانیه بین عشق تو با حرف سبب و اضافتلی لامیه لدر سرمایه جهانی اضافتی لامیه در فاعل معنایه و بافعول معنایه یعنی جهانت فائده سنی و باجهانه فائده با حرف تکبیر در * محصول بیت *
حافظت کوی خزینه سی یعنی قوت شاعر به سی اسرار کوه نردن سنک عشق یعنی و بر کتی سبیلجه جهان سرمایه سنی وردی یعنی تمام عالم آتدن استفاده و استفاده اسرار عشق و محبت ایلر یعنی اشعاری اسرار عشق جانانه ملودر هر کس آتدن مهر و محبت رسم و آیینی استفاده ایلر دیکدر (وله ایضا) (عشق نه سرسریست که از سر بدر شود * مهر نه عارضیست که جای در شود) سرسری قولایه دیکدر * محصول بیت * سنک عشق قولایه دکلر که باشند طشره کیده یعنی باشند چینه محبتکه عارضی دکلر که غیری یه کیده یعنی بر غیری به نقل ایلله (عشق تودر درویم و مهر تودر دلم * باشراندرون شد و باجان بدر شود) بوغرلده شدرفت و شودرود معنایه در * محصول بیت *
سنک عشق دروغه و محبت کوکله سود الیه ایچری کندی و جانله طشره چیقار یعنی زائل اولور دکلر زرا تمام وجود به سرایت ایلشد (دردیست درد عشق که اندر علاج او * هر چند سعی پیش نمایی بر شود) در دیست با حرف وحدت که حرف بیان با حرف رابط صفت علاج و اضافتی مصدرکه مفعول اضافتدر * محصول بیت * عشق دردی بردر در که آتک علا جنده هر قدر که سعی زیاده کوسره سک بز او اور حاصلی درد عشق دوا پذیر دکلر

اول یکی منم که درین شهر هر شبی * فریاد من ز عشق با فلاک بر شود * یک بر یکی بریسی یعنی عشاقک بریسی شبی با حرف وحدت و با تکبیر با فلاک بر بر بونده حرف صله در بیانی تا کید ایلر * محصول بیت * عشاقک اول بریسی بینم که بو شهر ده هر کجه بینم فریادم افلاک کیدر یعنی درد عشق آه و ناله م افلاک صود ایلر (کرزانکه من سر شک فشانم رنده رود * کشت عراق جله بیکار تر شود) کرزانکه اگر شویله که دیکدر بر نده روز با حرف صله سا بقا بیان اولدی که زنده رود زانک قحی و کسریله اصفهان ایرماغنه دیرل عراقدن مراد عراقی بکدر که اصفهاندر جله جیسا دیکدر ادات تا کیدر دیکدر بیکار بر کره دن و براوغوردن دیکدر تریاش دیکدر شود بونده او اور معنایه در افعال ناقصه دندر کشت اسمی و ترخبری و جله کشتی تا کید ایلر * محصول بیت * اگر شویله که بن کوزم باشی زنده روده صاچم و دویم یعنی اشک چشمی زنده روده ایدم اصفهان اکینی جیمار کرده دن و براوغوردن تراوور یعنی تمام صولور حاصلی اگر بنم کوزم باشی زنده روده منضم اواسه مزارع عراقی وفارسی تمام صو آوردی (دی در میان زلف بدیدم رخ نکار * بر هائی که ابر محیط فر شود) محیط فر اضافتی اسم فاعلک مفعول اضافتدر * محصول بیت * دون زلف اوره سنده نکارک رخی کوردم بر هائی که بو لوط ماهی محیط اوله زانی ابره و روی جانی فره تشبیه ایش (کفتم که ابتدا کنم از یوسه گفت فی * بگذارتا که ماه ز عقرب بدر شود) ابتدا کنم معنای استفاده می متضد ابتدا ایدم یعنی معلوم اوله که ماه برج عقربده ایکن شریف ایشاره مباشرته اذن یوقدر زرا اول وقت نخوستله مشهوردر * محصول بیت * رخ نکاری میان زلفنده اوله هایده کور بچک دیدم که ذوق و صفایه یوسه دن ابتدا ایلدی یعنی نکار دیدم که یوق فو که آیت برج عقرب بدن طشره جیقه یعنی زمان نخسندن فور تو لام اندن صکره ماهدن مراد رخی و عقرب بدن خم زلفیدر شکم بیت سا بقده ذکر ایش ایدی

وزیاده رک اولور (مفردات) (درد) م (یا) وحدتیه (است) در (درد عشق) م (اندر) فی (علاج) م (او) ضمیر (هر چند) هر نه قدر (سعی) م (پیش) زیاده (نمایی) کوسره سین (بتر) زیاده (شود) اولور (معنای اشارتی) حضرت الهک مایه شادی و سرمایه سعادت ایدی اولان درد عشق بر در در که آتک علا جنده و او کولسند هر قدر سعی زیاده کوسره سین اول اسطرلاب اسرار خدا اولان درد عشق دخی زیاده اولور زرا بویه بارک عات عشق جله عللردن جدار

اول منم که در غم آن ماه هر شبی * فریاد من بعشق ز افلاک بر شود *

اول منم که اول ماهک غنده هر بر کجه عشقه بینم فریادم افلاکدن یوقاری او اور (مفردات) (اول منم که) م (در) فی (غم) م (آن) اول (ماه) آیت (هر شب) هر کجه (یا) وحدتیه (فریاد) م (من) بن (با) لاله لایسه (عشق) م (ز) م (افلاک) م (بر) یوقارو (شود) اولور (معنای اشارتی) اول علو شان صاحبی حضرت الهک درد عشق دواتنی تحصیل نموده اول و سابق بینم که عشقه بینم فریادم و آه و انیم افلاکدن یوقاری اولش ایدی زرا ناله عشاق معشوقه زیاده خوشدر

کرزانکه من سر شک فشانم زنده رود * کشت عراقی وفارس بیکار تر شود *

اگر اندن که بن زنده روده کوز باشی صاچم عراق وفارس مملکتک اکینی جله سی یاش او اور و غرق او اور (مفردات) (کر) اگر (زانکه) آتدن که (من) بن (سر شک) کوز باشی (فشانم) صاچم (با) ظرفیه (زنده رود) اصفهانه بر ایرماغک اسمیدر (کشت) اکین (عراق وفارس) مملکت اسمیلدر (بیکار) جله سی (تر) یاش (شود) اولور (معنای اشارتی) اگر درد عشقه و جذبه رحانه جکر یاقوب شایع حکمت اولان قلب حرارتدن کوز باشی صاچم دنیا و آخرتک تعلقات حاصلاتی غرق و محو ایلوب آیت قلب انجلا سیله مشاهده چال محبوبه استعداد حاصل اولور

دی در میان زلف بدیدم رخ نکار * در هیتی که ابر محیط فر شود *

دون محبوبک بکافنی زانی اوره سنده کوردم بر هیتده که سحاب قمری محیط اوله (مفردات) (دی) دون (در) فی (میان) اوره (زلف) م (بدیدم) کوردم (رخ) بکافنی (نکار) محبوب (در) فی (هیت) صورت (با) وحدتیه (ابر) بواوت (محیط) م (قر) آیت (شود) اوله (معنای اشارتی) یومظاھر اسماء الله اولان ظلمة کونیه اوره سنده بحمد الله تجلی ذات الهیه می مشاهده ایلدم بر هیتده که ابر قمری محیط اولدی یعنی کبی انوار ذات الهیه اقلیم وجودی احاطه ایلدی

کفتم که ابتدا کنم از یوسه گفت فی * بگذر که ماه ز عقرب بدر شود *

بدیدم یوسه دن ابتدا ایدم یوق بدیدی فو که ماه عقرب بر جندن طشره اوله (مفردات) (کفتم) بدیدم (ابتدا) م (کنم) ایدم (از) م (یوسه) م (کفتم) بدیدی (نی) یوق (بگذر) فو (ماه) آیت (ز) م (عقرب) سنده بر جک اسمیدر

زمان نخسندن فور تو لام اندن صکره ماهدن مراد رخی و عقرب بدن خم زلفیدر شکم بیت سا بقده ذکر ایش ایدی

(بدر) طشمره (شود) اوله (معنای اشارتی) (سترون ربکم کا ترون القمر الیه البدر) حدیث شریفی سرنجه درگاه حقه نیاز ایدوب دیدم یارب حساب نشریه بی بدن کلی رفع ایدوب انوار جلالک مشاهده سی لذتنده بنی بردوام الیه حق تعالی (لن ترانی) آیت کریمه سی سرینی اظهار بیوروب دیدی که جبل وجود رفع اولنجه به دکن صبرایله تا که ماه روح عقرب وجود دن طشمره کله و یونشند عنصر به تبد بل اوله که یونشند بلا حساب مشاهده دائمی مکن دکادر

حافظ یسار امایش اگر باده میخوری * مکذار هان که مدعیان را خبر شود * ای حافظ اگر آتک لب اعلی بادیله باده ایجه سین آگاه اول قومه که مدعیان خبر اوله (مفردات) (حافظ) م (با) لعلایسه (یاد) ذکر (اهل) مراد اباجر (ش) صبر (اگر) م (باده) شراب (میخوری) ایجه سین (مکذار) قومه (هان) آگاه اول (مدعیان را) مدعیان ایچون (خبر) م (شود) اوله (معنای اشارتی) ای حافظ اگر فیض و تجلی بلا واسطه الهیه ظهور ایدوب آنک شوقیه شراب عشق نوش ایدوب اسرار عشق پیدا اولور سه آگاه اول قومه که عوام ناسک خبری اوله زیرا اسرار عشق عوامدن ستر واجد

اگر خدای کسی را بهر گاه بکشد * زمین بناله در آید زمانه آه بکشد * اگر خدای تعالی هر کتا هله بر کیمه بی طوته زمین ناله به کلور زمان آه طونار (مفردات) (اگر) م (خدا) م (کسی را) بر کیمه بی (با) سببه (هر کتا) م (بکشد) طوته (زمین) م (با) للملابذ (ناله) فریاد (در آید) کله (زمانه) م (آه) م (بکشد) طونار (معنای اشارتی) اگر ارحم الراحمین و واسع المغفرة اولان خدایم یزل بر کیمه بی هر بر کتا هندن ایچون اخذوه و اخذوا بایله حلق و عقوبایله اول کنهکارک وجودی زمینی دائم عذاب الله ایله ناله واقفانه کلور و اهل زمانی دخی اول بیچاره ترجاه آه و فریاد ایله بکا و کریمه طونار لیکن حضرت الله کرم و لطفندن برنجه کتا ایله حدی تجاوز ایلرله اخذ و رسوای ایلر

برابرست که و کوه پیش حضرت مولی * کهی بکوه بخشد کهی بکاه بکشد * حق تعالی حضرتی قنده کاه و کوه برابر در کاهی طاع قدر کتا هله باغش کاهی صمان قدر کتا سببه اخذ ایلر (مفردات) (برابر) مساوی (است) در (که) صمان (کوه) طاع (پیش) اولک (حضرت مولی) م (کهی) بوقت (بکوه) طاع (بخشد) احسان ایلر (کهی) م (با) سببه (کاه) صمان (بکشد) طونار (معنای اشارتی) استعین بالله (دعای مبارک) آیت کریمه سی سرنجه حق تعالی حضرتک حضور معنویه سنده حکمت صمان چو بی کبی حقیر اول لاله عظیم طاع کبی کور بنان کیمه قدر یونندن برابر در دخی (لایسئل عما فعل) آیت کریمه سی سرنجه کاه طاع قدر عظیم کتا کیمه زی بغشرا سکه یله جسته ادخال ایلر کاهی صمان چو بی قدر بلکه ذره قدر کتا سببه جهنم ادخال ایلر و عذاب ایلر

(حافظ یسار امایش اگر باده میخوری * مکذار هان که مدعیان را خبر شود) حافظ منادی هان اسماء افمالندر آگاه اول دیکدر که حرف بیان مدعیاندن مراد رقیار در * محصول بیت * ای حافظ اگر جاناک لعلی بادیله باده ایچرسک آگاه اول قومه که رقیار خبر اوله یعنی باده لعلی بادیله و شوقیه ایچنجه کیمه واقف اولماق کرک (و له ایضا) (اگر) خدای کسی را بهر گاه بکشد * زمین بناله در آید زمانه آه بکشد (بهر کتا با حرف سبب بناله با حرف صله زمانه تقدیری زمانه را در بکشد مقدم مفعولی واقع اولمش و آ فاعلی * محصول بیت * اگر الله تعالی بر کیمه بی هر کتا ایچون مؤآخذ ایدوب عقوبت ایلرله یعنی هر کتا اشد کجه عذاب و عقاب ایلرله کره خاک ناله به کلور زمانه بی دود آه بحرین طونار یعنی زمان و زمین بو حاله تحمل ایده میوب فریاد و فغانه کلور لیکن خدا صابر در عذاب و عقابی آخرت تاخیر ایلر (برابرست که و کوه پیش حضرت مولی * کهی بکوه بخشد کهی بکاه بکشد) * محصول بیت * حضرت الله بانه صمان و طاع برابر یعنی خدایه نسبت صغائر و کبائر برابر در حاصلی عبادک صغائر و کبائر اگا ضرر ایلر کاه طاعلرجه کتا هله عفو و مغفرت ایلر و کاه صمان دکا و کتا ایچون عذاب و عقاب ایلر ایدی کبائر سببه غفراندن ایلوس و صغائر سببه عذاب و عقابدن امین اولماق کرک

(کتا روی زمین میکنی نمیدانی * که ماه برفلک از شومی کتا بکشد) روی زمین بر یوزنیک کتا هله دیکدر کثرت کتا هندن کتا بکشد نمیدانی فعل فی حال استعظام انکاری متضمد بر زمین یعنی باور سین که حرف بیان ماه مبتدا بکشد خبری طونیلور دیکدر یعنی خسوف اولور * محصول بیت * بر یوزنیک کتا هله ایلر سین یعنی دنیا جه کتا ایلر سن بیلر مبین که فکده آی کتا شوملقتدن و قباحندن طونیلور یعنی کسوف شمس و خسوف قمر جرایم ناسدن واقع اولو (تو پاک دامنی آری ولی شومیدای * کتا هله ای تو فردا که داد خواه بکشد) با کدا من وصف ترکیبی افسانندندر پاک اتکلی دیکدر و با حرف وحدت اری اود

کنه روی زمین میکنی نمیدانی * که ماه برفلک از شومی کتا بکشد *

بر یوزنده کتا ایلر سن بیلر سن که فک آه اوزره آی کتا شوملقتدن طونیلور (مفردات) (کتا) م (با) ظرفیه (روی) یوز (زمین) م (بکشد) ایلر سن (نمیدانی) بیلر سن (ماه) آی (ر) علی (فک) م (از) م (شوم) شروقیه (یا) مصدر به (کتا) م (بکشد) طونیلور (معنای اشارتی) استعین بالله (و ما نزل بالآیات الا نحو یف) آیت جلایله سی سرنجه وقت خسوفده و کسوفده معصنه حدی تجاوز ایتک سببه خوف من عذاب الله دعاوتوبه و استغفار و صدقه و صلاته النجا و استغاثه ایتک لازمدر ای عاسی بیچاره بر یوزنده سن کتا ایلر سن و بیلر سن که فک اوزره ماه کتا شوملقتدن طونیلور

شی زشرم کند من چنان بکرم زار * که سجد کاه من آن شب همه کیا بکشد *

بر کیمه کتا شرمندن بن انجیلین زار اغلیم که بنم جبع سجده ایتد بکرم بری اول کیمه اوت طوته (مفردات) (شی) بر کیمه (ز) م (شرم) حیا (کتا) م (من) بن (چنان) انجیلین (بکرم) اغلیم (زار) فریاد ایله (سجد کاه) سجده بری (م) بن (آن) اول (شب) کیمه (همه) جله (کیا) اوت (بکشد) طوته (معنای اشارتی) بحمد الله حیا من الله و خوف من عذاب الله ایشلان کتا هله شرمندن هر بر کیمه بن فریاد ایله اوقدر و افر اغلیم که بنم سجده کاهم جله سنی اول کیمه اوت طونار و کوزم باشند اوتلر بر زرا کوز باشی کتا جر کنی تظہیر ایلر بکشد

که وداع بکرم بدان شبه کبار * بهر طرف که رود آب دیده راه بکشد *

وداع وقتی اول مرتبه ده کریمه ایدم که باز هر طرفه که کیده کوزم باشی اناک یوانی طوته (مفردات) (که) وقت (وداع) م (بکرم) اغلیم (بدان) اول (شباهه) مرتبه (کبار) م (بهر طرف که) م (رود) کیده (آب دیده) کوز باشی (راه) یول (بکشد) طوته (معنای اشارتی) قبض و استئثار وقتی یا خود کون و فساد و وداع وقتی اول مرتبه کریمه و نیاز فراوان ایدم شول امید ایله که استعین بالله (ان الله یغفر الذنوب جمعا انه هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سی سرنجه اول غفور و رحیم اولان حضرت الله و محبوب حقیقی بی اشتباه کرمندن هر طرفه که کوزم باشی کیمه نظر رحمت ایله نظر بیوروب جبع کتا عسی عفو و مغفرت ایده که (اناعنه ظن عبدی بی وانا معاذ اذاکرنی) یور شد

چو شوم قصد دل کند حافظ * کراست زهره و باراک پیش شاه بکشد *

ای حافظ چونکه شاه بر عاشقک کو کله قصد ایده کیمک زهره و قدرتی وارد درک شاهک او کتی طوته (مفردات) (چو) چونکه (شاه) م (قصد) م (دل) کوکل (بی دل) عاشق (یا) وحدتید (کند) ایده (حافظ) م (کراست) کیمک ایچوندر (زهره) اود (بار) قدرت (پیش) اولک (شاه) م (بکشد) طوته (معنای اشارتی) اول غفار الذنوب و استئثار العیوب اولان حضرت الله محضاً کرمندن بر عاشقک

دیکدر ولی ادات اضراب شومک فاعلی کتا هله ای تو به اضافتی لامیه در که حرف بیان داد خواه وصف ترکیبدر منظم مناسنه یعنی ظلمدن شکایتی بکشد فاعلی تحتاده داد خواهه راجع ضمیردر و مفعولی مصرع اولک ضمنده اولان داندر * محصول بیت * بن پاکدا من سین اودا ما سناک کتا هله اول زمان پیدا اولور که شکایتی ایتکی طوته یعنی بخشوده که سندن ظلم کورن ایتکند یابنده کتا هله ظاهر اولور اگر چه که بوده پاکدا من کیمور سین (شی زشرم کند من چنان بکرم زار * که سجد کاه من آن شب همه کیا بکشد) شی با حرف وحدت شرم کند اضافتی لامیه در که حرف بیان سجده کاه سجده بری کیا اوت یعنی چن معناسنه * محصول بیت * بر کیمه کتا هندن اوتاند بغمدن آنجیلین زار اغلیم بکیم سجده بری هب اوت طوته یعنی اول کیمه سجده بری کثرت کریمه و بکادن چار چن اوله (که وداع بکرم بدان شبه کبار * بهر طرف که رود آب دیده راه بکشد) که وداع اضافتی فی معناسنه در مثابه بونده مرتبه معناسنه در که حرف بیان بار مصرع ثانی به مرهوندر بتدادر و مابعدی خبری بهر زمین با حرف صله که حرف بیان رود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی یاره راجع ضمیردر راه بکشد تقدیر ایش بکشد ایدی ضمیر حذف و ابصل طریقله ترک اولندی ضرورت و زنا ایچون * محصول بیت * وداع وقتنده اول مرتبه ده اغلیم که هر ره که کیده کوزم باشی یوان طوته یعنی کوزم باشی در بار اولوب یوان بغلیسه که هیچ برره کیمیه (چوشاه قصد هلاکسی کند حافظ * کراست زهره و باراک پیش شاه بکشد) قصد هلاک اضافتی مصدرک

مفعولنه اضافتدر هلاک کسی به ده بویه در و با حرف وحدت کیمکدر کتا هله اود یار قدر زهره لغظنی عجم بونک کبی برده قدرت معناسنه استعمال ایدن نشه که بوییده بویه در (بیت) * زهره ندانم که بیوسم لب * تیروکان دارد ابروی تو * محصول بیت * چونکه پادشاه بر کیمه بی هلاک ایلکم قصد ایلر ای حافظ کیمک قدرتی وار که پادشاهک او کتی طوته یعنی اکابو قصیده مانع اوله حاصلی پادشاه دیبا بکتنی ایشلر (و له ایضا)

(سرسو دای تواند رسر مایگر دد *

بین که اندر سرشوریده چها میگردد *
سرسوادی تو اضافتی لامیه لردر سر
شوریده بیایه چها جمع چه درنلر دیکدر
محصول بیت * سنک عشق و محبت را زی
وسری بزم باشنده دأرد و باخود باشنده
اولور یعنی ثابت قائمدر نظر الیه بزم شوریده
باشنده نلر چکن نور و نلر اولور مصراع
اولک معناسنی سنک سودک باشی بزم اشورده
طولار دین و سنک سودک الواسی بزم باشنده
دور ایدر دین سر بندن اگاه دکلر ایش
(کرچه بیداد و جفا میکند آن دلبر من
* همچنان در پی اودل بوقا میگردد)
محصول بیت * کرچه بزم دلبر من بزم
بیداد و جفا ایلر یعنی کرچه دائم از جور
و جفا اوزره در امانه کوکل انک اردنجه
وفا ایدر به چکن خور یعنی هر تقدیر که بکا
جفا ظلم ایلده و فاسندن امدی قطع
ایلم (از جفای فلک و غصه دوران
صد بار * برتم پیرهن صبر قیامیگردد)
جفای فلک و غصه دوران اضنا فلک لامیه
لردر پیرهن صبر بیایه فبا چاک معناسنه
محصول بیت * فلک جفا سندن
و دوران غصه سندن بوز کره تم اوزرنده
صبر پیرهنی چک او اور حاصلی کسرت
جور زمانن طاعنور (در ضعیفی و نزاری
تن بیچاره من * چوهلا نیست که انکشت
نما میگردد) ضعیفی و نزاری بالری
مصدر بلردر تن بیچاره اضافتی بیایه در
هلا نیست باحرف وحدت انکشت نما
وصف ترکیبدر بر مقله کو ستریلن نسه
نمایدندن کورنک و کوسترمک معناسنه
محصول بیت * ضعیف لکده و آرقلقده
بزم بیچاره تم بر هلال کیدر که بر مقله
کوستر لر یعنی کال انجبه اسکدن
بر مقله در بزم تم که دکه کسه آنی
کوره من بلکه هلال کبی کورن کور مینه
کوستر

۷۳۴

و بر من عاصی و بیچاره قوتک جمیع کنا هنی عفو و مغفرت ابدوب خانه قابنی
کدورات ماسوی الله دن پاك ابدوب تجلیات انوار ذاتیه سنه مظهر وانی مقبول درگاه
عزت ایلد کده ای حافظ حضرت اللهک مجانا و بلا استحقاق الیه استبدیکی کرم
واحسانه مانع اولفاده کیم زهره سی و قدری واردر استعذالیه (الله اطفیف بعباده
برزق من ایشاء و هو القوی العزیز) آید کریمه سی سر نجه لاراد لفضله و لامانع
لحکمه عطا در

سرسوادی تواند رسر مایگر دد * بین که اندر سرشوریده چها میگردد *
سنک سودک هوسی رم باشنده دور ایلر کور که شوریده باشد نلر دور ایلر
(مفردات) (سر) هوس (سودا) محبت (تو) سر (اندر) فی (سر) باش
(ما) یز (میگردد) دور ایلر (بین) کور (اندر) فی (سر شوریده) دیوانه باش
(چها) نلر (میگردد) دور ایلر (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی صد هزار چاه او اب و نه که
سنک عشق و محبت هوسی بزم سعادتلی باشنده دور و قرار ایلر کور که بود دیوانه نلر
باشنده نه عظیم دوللو دور و قرار ایلر

کرچه بیداد و جفا میکندان دلبر من * همچنان در پی اودل بوقا میگردد *
کرچه اول بزم دلبر ظلم و جفا ایلر آنجلین کوکل انک اردنجه و فایده دوز (مفردات)
(کرچه) م (بیداد) ظلم (جفا) م (میکنند) ایلر (آن) اول (دلبر من) بزم
محبوب (همچنان) آنجلین (در پی او) انک اردنجه (دل) کوکل (با) للملابسه
(وفا) م (میگردد) دوز (معنای اشارتی) کرچه اول بزم محبوب رحیم ظلم و جفا نلر
غایتی اولان فقر و محنت و بلا و شقت تحمل ایلر اما لطیف و قهری چله سی عاشقه
عین لطف اولدیفندن آنجلین جفا و اشد بلا اردنجه کرم فی نهاییه سی محقق
اولدیفندن بیچاره کوکل محبوبندن و فایده دوز و لطف واحسانه اسید اوزره در

از جفای فلک و غصه دوران صد بار * برتم پیرهن صبر قیامیگردد *
فلک جفا سندن و دوران غصه سندن بوز کره تم اوزره صبر پیرهنی قیام او اور
(مفردات) (از) من (جفا) م (فلک) م (غصه) م (دوران) زمان (صد بار)
بوز کره (بر) علی (ت) م (میم) ضعیف (پیرهن) کوکل (صبر) م (قضا) قفتان
(میگردد) اولور (معنای اشارتی) چوهلا کده مانع و صلت اولان تعاقبات
ماسوی جفا سندن و آرزو و حسرت ایلر و حجاب و فرقت ایلر چکن زمانک غصه سندن
بوز کره تم اوزره صبر پیرهنی قیامی چاک اولور مجنون کبی عربان و بران اولدم

در ضعیفی و نزاری دل بیچاره من * چوهلا نیست که انکشت نما میگردد *
ضعیف لکده و لافرا فده بزم بیچاره کوکل بر هلال کیدر که انکشت نما اولور
(مفردات) (در) فی (ضعیف) م (با) مصدر به (نزار) لاغر (با) مصدر به
(دل) کوکل (بیچاره) م (من) بن (چون) نلر (هلال) م (با) وحدتیه
(است) ارد (انکشت نما) بار مقله کو ستریلور (میگردد) اولور (معنای اشارتی) اول

محبوب

۷۳۵

محبوب حقیقتک حسرت و اشتیاقندن و درد عشقندن ضعیف لکده و لاغرافده بزم
بیچاره کوکل و نازان وجودم بار مقله کو ستر اور بر هلال کبی اولمدر

بلبل طبع من از فرقت کلزار زخمش * دیر کا هست که بی رک ونوا میگردد *
بزم طبع بلبل اول محبوبک یکاغی کلزار بنگ رفتن چوق زماندر که قدر تسر
و نغمه سز دور ایلر (مفردات) (بلبل) م (طبع) م (من) بن (از) من (فرقت) م
(کلزار) کل بحلی (رخ) بکافی (ش) ضعیف (دیر کا) چوق زمان (است) در (بی)
ننی (رک) قدرت (نوا) نغمه (میگردد) دور ایلر (معنای اشارتی) توفیق ربانیه ایلر
شب تا بسحر عشق الهیه ایلر و آرزوی شاهده جلال الله ایلر بلبل کبی فریاد و اذکار
و اوراد ابدیچی طبع سلیم و قلب حزین چوق زماندر که قبض و استنثار ایلر
قدر تسر و نغمه سز دور ایلر

چند که هم مر وای دل ز بی نفس و هوا * که هوایت که در عین خطا میگردد *
نیجه بزم کوکل نفس و هوا به تابع اولم زربو بر هوادر که عین خطا دور ایلر
(مفردات) (چند) نیجه (کویم) دیم (مرو) کتفه (ای دل) ای کوکل (ز)
من (بی) ارقه (نفس) م (هوا) م (که) زربا (هوا) م (با) وحدتیه (است)
در (در) فی (عین خطا) م (میگردد) دور ایلر (معنای اشارتی) تجلیسز
و دوزی روحانیسز نیجه بر مجاهده و تو بیخ ایلر بیچاره کوکل دیم ای کل نفس و هوا به
تابع اولم زربو بر هوادر که سنی راه حقندن اضلال ایلر و بعدیت ابراث ایلر
عین خطا و واقع قایلر

بیهوادر بت ای سر و قد و لاله عذار * بس کس آشفته و سر کشته چوما میگردد *
سنک عاشق فلک سبیلای سر و بوبلو و لاله بکا قلو چوق کشته بزجانب پر ایشان
و مخبر دور ایلر (مفردات) (با) للملابسه (عوادار) عاشق (با) مصدر به
(ت) ضعیف (ای سر و قد) م (لاله) م (عذار) بکاف (بس) چوق (کس)
کیسه (آشفته) پر ایشان (سر کشته) مخبر (چوما) بزکی (میگردد) دوز
(معنای اشارتی) ای هادی راه مستقیم وای معطی انوار یقین اولان مشوق
لازال سنک عاشق فلک سبیلای چوق کیسه بین التجلی و الاستنثار و از سرار حکمت
بیشمار بزجانب پر ایشان و مخبر و سر کردان قالمدر

هر که دل در خم چوکان سر زلف تو بست * لاجرم کوی صفت بی سر و پای میگردد *
هر کیسه سنک سر زلفک چوکانی خنه کوکل باغدی البته طوب کبی باشسز و باقسنز
دور ایلر (مفردات) (هر که) هر کیسه (د) کوکل (در) بی (خم) کوکل (چوکان) م
(سر) اوج (زلف) م (تو) سن (بست) باغدی (لاجرم) البته (کوی) طوب
(صفت) م (بی سر) باشسز (با) ایاق (میگردد) دوز (معنای اشارتی) بارب هر شول
عالی همت کیسه که سنک تجلی صفات غیبیه و انوار ذات بیچونک مشاهده سنه کوکل
باغدی البته اول کیسه طوب کبی باشسز و باقسنز عشق بولنده یوارانوب صد هزار

(بلبل طبع من از فرقت کلزار زخمش * دیر کا هست که بی رک ونوا میگردد) بلبل طبع من اضافتی بیایه و لامیه در
کلزار زخ میانه دیر کا روزمره زنده چوق زمان معناسنه در که حرف پشان رک ونوا بونک کبی پر زده عطف تفسیری
واقع اولور یراق و اذق معناسنه میگردد اوانق و دوتنک معناسنه اوانق ممکندر * محصول بیت * بزم طبع بلبل
جانک رخی کلزار بنگ فراقندن چوق زماندر که یراقسنز و آز قسنز اولور یعنی کچنور و باطولانور یعنی چوق
زماندر که بی سر و سامان و بی ذوق

وصفادر زربا و الفظنی گاه انتظام حال
معناسنده استعمال ایلر (چند کویم
مر وای دل ز بی نفس و هوا * کین
هوایت که در عین خطا میگردد) بی بوند
آردو ایز معناسنه در کین که حرف تعلیل
هوای باحرف وحدت که حرف رابط
صفت عین خطا اضافتی بیایه در
محصول بیت * نیجه بر دیم ای کوکل
نفس و هوا اردنجه کتفه یعنی نفس و هوا به
متابعت ایلر زربو بر هوا در که محضا
خطا و واقع اولور یعنی هوای نغمه تابع
اولان خطا میچند اولمدر و با وادی
خطا دوران ایلر (بیهوادر بت
ای سر و قد و لاله عذار * بس که آشفته
و سر کشته چوما میگردد) بیهوادر بت
باحرف سبب هوادار و وصف ترکیبدر محب
و عاشق معناسنه باحرف مصدر در
و تا ضعیف خطا ب سر و قد لاله عذار
اضافتی بیایه در و ایکسده وصف
ترکیبی افساننددر بس که اصلنده بس کس
که ایدی حذف و ایصل طریقله ترک
اولدی آشفته پر ایشان و بیحضور
معناسنه در سر کشته بونک کبی پر زده
مخبر معناسنه در چوما ابهام طریقله
واقع زربا مانحن و آب معناسنه در
میگردد اولور و دوز معناسنه اولان جائزدر
محصول بیت * سنک محبتک سبیلای
سر و بوبلو لاله بکافلی چوق کسه بزم کبی
پر ایشان حال و مخبر کدر یعنی نیجه کیسه
بزم کبی عاشق آشفته و آشفته و سر کردانکدر
(هر که دل در خم چوکان سر زلف تو
بست * لاجرم کوی صفت بی سر و پای
میگردد) که استمر کیم معناسنه
دل بستنک مقدم مفعول اولی و فاعلی
که در در خم چوکان سر زلف تو اضافتی
بیایه و لامیه ولردر مفعول ثانیدر

لاجرم لابد و لا محاله دیمکدر کوی صفت کوی کبی دیمکدر بر سر و باباشی و باغی اوزرنده کوی صفت مبتدا و ما بعدی خبری
محصول بیت * هر کیسه که کوکلی خم چوکان کبی سر زلفک باغدی شبهه بوق که کوی کبی باشی و باغی اوزرنده
چکنور یعنی گاه باشی اوزره و گاه باغی اوزره چکنور طوب کبی بوادادن مراد حیرتند و الا کویده سر و پا منصور دکلدر

(دل) حافظ چو صبا روبروی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد (مقیم مصرع ثانی به هر هوند و او حرف حال
محصول بیت * حافظ کوی صبا

نیل و حمارتله * خبر و سر کردن و درد عشقه نالان اوله کر کرد

دل حافظ چو صبا روبروی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد

حافظ کوی صبا روبروی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد
ایلا (مفردات) (دل) کوی (حافظ) م (چو) مثل (صبا) م (بر) علی (سر) باش
(کوی) محله (تو) سن (مقیم) م (دردمند) درد (است) در (با) للابسه (امید)
م (دوا) درمان (میکرد) دوز (معنی اشارتی) بار بود عشق کک اسیری
اولان حافظ کوی صبا روبروی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد
و ملازمند و بر دردمند که دام سنک قیو که محض کرم و احسان که قریب
و وصل که امید به طولانور انجی شدن سنی اسنوب بر غیری قیو به کیمشدر

وله ایضا

می زخم هر نفس از درد فراق فریاد * آه اگر ناله و آهم نرساند بتو باد

هر نفس سنک فراق در دین فریاد آورم * آه اگر ناله و آهم نرساند بتو باد
(مفردات) (می زخم) (هر نفس) م (از) من (درد فراق) م (ت) ضمیر
(فریاد) م (آه اگر ناله و آهم) م (نرساند) ایرشدر به (بتو) سکا (باد) بل (معنی
اشارتی) بحمد الله یارب هر نفس سنک درد عشق کدن و انوار قدسیه ذاتک فراقیدن
فریاد آورم * آه اگر ناله و آهم خالص لوجه الله دکلدر دیو درگاه عزت کده مقبول
اولیه و توفیق و عنایتک ابر شوب بکادستگیر اولیه و مرادم حاصل اولیه

چکنم کر نکتم ناله و فریاد و فغان * کز فراق تو چنانم که بداندیش مباد

نیلیم اگر ناله و فریاد و فغان ایلم که سنک فراق کدن انجیلیم که حسود اولسون
(مفردات) (چکنم) نیلیم (کر) اگر (نکتم) ایلم (ناله و فریاد و فغان) م (از فراق)
م (تو) سن (چنانم) انجیلیم (بداندیش) حسود (مباد) اولسون (معنی اشارتی)
ای لطیف و رحیم ناله و فریاد ایلمده نیلیم که سنک آتش افرا کدن و آرزو
و اشتیاق کدن انجیلیم مسرور مکه حسود کم نظری اولسون و بودرد فراقک
و آرزوی اشتیاقک دولتی باشم کدن اسک اولسون

چون روز و شب غصه و خون میخورم و چون نخورم * چون ز دیدار تو دورم بچه باشم دلشاد

کیجه و کوندز غصه و خون برم و نیجه بیم چونکه سنک دیدار کدن ابراغم نه ایله
دلشاد اولیم (مفردات) (روز و شب) م (غصه) م (خون) فان (میخورم) برم
(چون) نه (نخورم) بیم (چون) چونکه (دیدار تو) سنک دیدار کدن (دورم)
ایراغم (بچه) نه ایله (باشم) اولم (دلشاد) کوی مسرور (معنی اشارتی) ای مثل
و نظیری اولیان محبوب حقیق سنک درد عشق کده و آرزوی مشاهده
انوار جمال کده کیجه و کوندز آج و صو سز و او یغو سز غم و غصه و خون
چکر برم نیجه بیم چونکه سنک دیدار کدن ابراغم اولم نه ایله دلشاد
اوله بکه لا محجوب الا الهدر

تا

نه ایله دلشاد اولیم یعنی سنک دیدارک فراق کده دلشاد اولوب غم و غصه بک ضرور یدر

تا نواز چشم من سوخته دل دور شدی * ای بسا چشمه خونین که دل از دیده کشاد * تا باشد ای غایت ایچوندر زمانده
منذ کبی عرییده سوخته دل کوی و یورکی یا نش ای حرف ندا منسا دی محذوفدر تقدیری ای بار بسا چوق دیمکدر خونین
فانی دیمکدر یا نسبت و نون تا کید ایچوندر
که حرف بیان دل میدا کشاد خبری از دیده
خبره متاع کشاد افنده قیو و غیری نسته بی
آچمی معاشنه در اما بونک کبی برلده آفتق
معاشنه استعمال ایدرار * محصول بیت *
سن بن دل سوخته نک کوزدن دور اوله لی
یعنی کوزدن ابراق اوله ای جانان نه چوق
قان چشمه سنی کوی کوزدن فتح ایلدی
یعنی آفتدی یعنی فراق کده چوق قان افندم
دیمکدر (از بن هر مره صد قطره خون
بیش چکد * چون برارد دلم از دست
فراق فریاد) بن بانک غمیله دب دیمکدر
چکد فعل مضارع مفرد غائب طلمردیمکدر
برارد قالدیر معاشنه در * محصول بیت *
هر کر پکد دیدن یوز قطره فراقک سوزندن
طلمردیمکدر کوی کوزدن زیاد
فریاد و فغان ایله یعنی کوی کوزدن
فراق کده ناله و زاری پیدا ایلدی کوزدن
قان ابرماقلری قار (حافظ داشده مستغرق
یادت شب و روز * نواز بن بنده دل رفته
بکلی آزاد) حافظ داشده اضافتی بنیه در
مستغرق یادت لایه در دل رفته کوی کوی
کنش یعنی عاشق آزاد بونک کبی برلده
فارغ معاشنه در * محصول بیت * داشده
یعنی عاشق حافظ کیجه و کوندز سنک یاد که
مستغرق یعنی سنی اکفله مقید درس
بو بنده دل رفته کدن کایفارغ سین یعنی سن
انی هیچ اکز سین ایکی مصرعه ایله
ادات خبرمقدر (وله ایضا) (مر اوصول
تو کر زانکه دسترس باشد * دکرز طالع
خویشم چه ملتس باشد) مر ارا حرف
تخصیص بنم دیمکدر بوصول تو با حرف
صله و اضافت لایه در کر زانکه اگر
شویه که دیمکدر دسترس وصف ترکیبدر
افنده ال ایرشیچی معاشنه در اما قدرت
و وسعت معاشنه در مستمدر در دخی ملتس
بوند مطالب معاشنه در * محصول بیت *

۷۳۷

تا نواز چشم من سوخته دل دور شدی * ای بسا چشمه خونین که دل از دیده کشاد

تا که سن بن کوی یا شک چشمندن ابراق اولدک ای چوق قان چشمه سنی که کوی
کوزدن آفتدی (مفردات) (تا) حتی (تو) سن (از) من (چشم) کوز (من)
بن (سوخته) یا شک (دل) کوی (دور) بعید (شدی) اولدک (ای) محبوب
(بسا) چوق (چشمه) م (خونین) قانه منسوب (دل) کوی (از دیده)
کوزدن (کشاد) آچدی (معنی اشارتی) ای محبوب کرم شول وقتکه سنک
انوار قدسیک یوغا شق داسوخته نک چشمی جانی او کندن محبوب و ابراق اولدی
ای دوست چوق قان چشمه سنی که کوی کوزدن آفتدی و جکر م فانی دیده دن روان
ایلدیکه (نار الفرفه اشد من نار الحرقه) دینلشدر

از بن هر مره صد قطره خون بیش شود * چون برارد دلم از سوز فراق فریاد

هر کر پکد دیدن یوز قطره فراقک سوزندن
فریاد کتوره (مفردات) (از) من (بن) دب (مره) کپک (صد) یوز (قطره)
م (خون) قان (بیش) زیاد (شود) او اور (چون) چونکه (بر) یوقاری
(آرد) کتوره (دلم) کوی (از) من (سوز) یا نقلی (فراق) م (ت) ضمیر
(فریاد) م (معنی اشارتی) شول وقتکه سنک فراقک آنشک حرارتندن کوی کوزدن
برکره فریاد و فغان کتوره کوزدن ماعدا هر بر کر پکد دیدن یوز قطره دخی
زیاده قان روان او اور

حافظ داشده مستغرق عشق شب و روز * نواز بن بنده دل رفته بکلی آزاد

کوی کنش حافظ روز و شب سنک عشقه مستغرق سن بو کوی کنش
و عاشق بنده دن بالکلیه فارغ سین (مفردات) (حافظ) م (داشته) کوی کوی
کنش (مستغرق) م (عشق) م (است) در (شب) کیجه (روز) کوندز (تو)
سن (از) م (این) بو بنده (قول) دل رفته (کوی کنش) (بکلی) م (آزاد)
فارغ (معنی اشارتی) کوی کنش و سلطان عشق اراده سین محو امش
حافظ کیجه و کوندز سنک درد عشقه مستغرق قدر لکن سن غنی عن العالین
اولدی کدن بو کوی کنش و خراب اولش عاشق بیچاره بنده کدن بالکلیه
فارغ سین و کا بر چکن نظر عنایت پیور و حصول مراد ایله آتی مسرور الیزین
وله ایضا

مر اوصول تو کر زانکه دسترس باشد * دکرز طالع خویشم چه ملتس باشد

اگر اندک سنک وصله بکا قدرت اوله کبرو کندو طالع ایدر بکا نه مطالب اولور
(مفردات) (مر ا) بنم ایچون (بوصول تو) سنک وصله (کر) اگر (زانکه)
آندک (دست رس) ال ایرشیچلاک یعنی قدرت (باشد) اوله (دکر) دخی (ز)
من (طالع) م (خویش) کند و (م) ضمیر (چه) نه (ملتس) مطالب
(باشد) او اور (معنی اشارتی) ای محبوب حقیق اگر سنک اطف و کر مکه بکا

ل

۱۸۵

بنم سنک وصله اگر دسترس و قدرتم او اور سه بوندن آرتق کندی طالع ایدر بکا نه ملتس او اور مصرع اولک معاشنه
بکا سنک وصله اگر ال ایرمک اوله دین و اکر اندن که سنک وصله بکا که ال ایرمک اوله دین حق معانی ادالده معاشنه

(بر آستان توغوغای عاشقان چد عجب * که هر یکا شکرستان بود مکس باشد) غوغای عاشقان اضافتی لامیه لر در که حرف تعلیل مکس فاره سکک * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب یسور سکک ایشکده عاشقار غوغای عجب دکل زیر

۷۳۸

هر یرده که شکرستان اوله سکک اولور

سکک وصالکه ایرشکه قدرتم اوله دخی کندو بخت و طالع دن بکا طلب اوله جن اندن زیاده مقبول نه مطالب اولور اولور

بر آستان توغوغای عاشقان چد عجب * که هر یکا شکرستان بود مکس باشد

سکک آستانک اوزره عاشقارک غوغا سی نه عجب عجب دکل که هر قنده که شکرستان اوله مکس اولور (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشک (نو) سن (غوغا) م (عاشقان) م (چه) نه استفهام انکاریدر (که) زیر (هر یکا) هر قنده (شکرستان) شکر محلی (بود) اوله (مکس) سکک (باشد) اولور (معنای اشارتی) یارب سکک درگاه عزتکده بی حساب و بی شمار عاشقارک جمال باکالک مشاهده سی آرزو و اشتاقیه تضرع و نیاز و فریاد و فغان اوزره اجتماعری عجب دکل زیر هر قنده بال و شکر محلی اوله انده مکس جمع اولدینی کبی (وینسون انعم اذراؤه) آلامی سر نیجه لذت مشاهده انوار جمالکده مستغرق اولمقلغه جمع اولمقلوردر

چه حاجت بشمشیر قتل عاشق را * که نیم جان مرایک کرشمه بس باشد

عاشقی قلیچ ایل قتل ایلکه نه حاجتد زیر نیم یارم جائه بر کوز اوجله نظر کفایت ایدر (مفردات) (چه حاجت) نه حاجت (است) در (با) للملابسه (شمشیر) قلیچ (قتل) م (عاشق) م (را) ادات مفعول (که) زیر (جان) م (مرا) نیم (یک) بر (کرشمه) کوز اوجله نظر (بس) کافی (باشد) اوله (معنای اشارتی) (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر اولمش و لذت روحانیه جان فدا قلیش عاشقی شمشیر ایل قتل ایلکه نه حاجتد زیر نیم یارم جانم چیمغه بر کوز اوجله نظر کفایت ایدر

اگر بهر دو جهان یک نفس زخم بادوست * مر از هر دو جهان حاصل آن نفس باشد

اگر هر ایکی جهاند دوستله بر نفس اورم هر ایکی جهاندن نیم حاصل بر نفس اولور (مفردات) (اگر) م (با) ظرفیه (هر) جله (دو) ایکی (جهان) م (یک) بر (نفس) م (زخم) اورم (با) مع (دوست) م (مرا) نیم ایچون (ز) من (هر دو جهان) م (حاصل) م (آن) اول (نفس) م (باشد) اولور (معنای اشارتی) اگر ایکی جهاند مقصودم اولان فیض بلا واسطه ربانی و استغراق انوار تجلیات ذات سبحانی نیم ایچون دوست ایله بوقریبت بر نفس حاصل اوله هر ایکی جهاند نیم حاصل انجیق اول بر نفس اولور

ازین هوس که مرادست بخت کونا هست * کم بسرو بلندت دوست رس باشد

بو هوسدنه نیم بختک الی قیصه در سنک بلند سرو که جن بکا ایرشک اولور (مفردات) (ازین هوس) بو هوسدن (مرا) بکا (دست) ال (بخت) دوات (کونا) قیصه (است) در (کی) جن (م) بکا (سرو) م (بلند) بو کسک (نو) سن (دست رس) ال ایرشچی (باشد) اولور (معنای اشارتی) کین اولیه

اللهه

و بو سبیدن که نیم بختک الی قیصه در سنک سرو بلند که جن قدرتم اولور یعنی طالعده مساعده اولمقلغه سنک وصالکه جن مالک اولورم دیکدر

۷۳۹

اللهه احسان اولنل بونک کبی قریبت کامله هوسدنه نیم بختک اکا الی قیصه در و نیم انک کبی دولته ایرشکه استعدادم بوقدر سکک (فی) مقعد صدق عند ملک (مقدر) مقامنده نجلی * دائمی ایله انوار قدسیه که مستغرق اولان مراد قوللرکک عالی مقامند نیم کبی بیچاره ایرشک جن ممکن اولور مکرر سکک کرم واحسان بی علتک آکا یار اوله

ره خلاص کجا باشد آن غربت را * که سبیل بخت عشقش ز پیش و پس باشد

سکک اول غریقه قنده خلاص بولی اولور که انک اوکنده و آردنده عشق بختک سبلی اوله (مفردات) (ره) بول (خلاص) م (کجا) قنده (باشد) اولور (آن) اول (غریق) م (تا) ضمیر (را) ادات مفعول (که) زیر (سبیل) م (بخت) م (عشق) م (ش) ضمیر (ز) من (پیش) اول (پس) آرد (باشد) اوله (معنای اشارتی) نجلی * دائمی ایله اولان عارف بالله قوللرک انوار ذاتیه که استغراقدن جن وقتده خلاص بولی بوله یلور که انک اوکنده و آردنده عشق الهی درد و بختک سبلی احاطه ایلوب بحر حیرته مستغرق قلمدر

هزار بار شوم آشنا و دیگر بار * مرا بیند و برسد که این چه کس باشد

یک کره آشنا اولور و بر کره دخی بی کور و صورار که بونه کیمه در (مفردات) (هزار) یک (بار) کره (شوم) اولورم (آشنا) م (دیگر) غیری (بار) کره (مرا) بی (بیند) کورر (برسد) صورار (این) بو (چه) نه (کس) کیمه (باشد) اولور (معنای اشارتی) حضرت اللهک اول عارف بالله واسرار لدنیه الهیه دن قلبی آکا قوللری بحر حیرته و نجلی * انوار ذات وحدته اول قدر مستغرق در که انردن بهضینه یک کره آشنا اولورم و خند متزنده نیم زمان حضور لنده طوررم بر کره دخی بی کور و هر کور د کجده سوال ایدر و صورار که بونه کیمه در و اسمی نه در پیمانه قلبی عرفانه سرشار و خانه قلبی نجلی * ربانیه ایله اول قدر براتوار اولمدر که ماسوی اللهدن برسته صیغه حق برقالما مشدر متعانه بیر کاتهم آمین

وله ابضا

هوس باد بهارم بسر صحرا برد * باد بوی تو بیاورد و قرار ازما برد

باد بهار هوسی بی صحرا طرفه ایلندی باد سنک راجه طبعی کتوردی و بزندن قراری ایلندی (مفردات) (هوس) سودا (باد) یل (بهار) م (م) ضمیر (با) للملابسه (سر) طرف (صحرا) م (برد) ایلندی (باد) یل (بوی) قوقو (نو) سن (بیاورد) کتوردی (قرار) م (ازما) بزندن (برد) ایلندی (معنای اشارتی) (انی لاجد نفس الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی سر نیجه باد بهار کبی نشو و نما و مرده دلری احیا ایلدی شیخ عبسی نفس یوزندن قلب پریشانیه بر فحه الهی و ر فیض نجلی * ربانی ایرشوب بی صحرای سلامت اطرافه ایلندی استعذ بالله (انی لاجد ریح یوسف) آیت جلیله سی سر نیجه ای محبوب حقیقی اول

(خلاص کجا باشد آن غربت را * که سبیل

بخت عشقش ز پیش و پس باشد) غربت ناصبر خطاب اولمق جائز و جائز در که ناه نقل اوله عرضت کبی ضرورت وزن ایچون های رسمی شکلندن نای مطوله ص - ورتنه چیمش اوله حاصلی الشیاسدن خالی دکل که حرف رابط صفت سبیل بخت عشقش اضافتی قنلری بیاید و لامیه لر در * محصول بیت *

خلاص بولی قنده اولور اول غریق که و با اول غریقه که عشق بختی سبلی اوکنده و آردنده اوله یعنی اوکنی واردنی بخت سبیل عشق احاطه ایلله حاصلی عاشق اولان راه سلامت بولر (هزار بار شوم آشنا و دیگر بار * مرا بیند و برسد که این چه کس باشد) و کویده که این چه کس باشد) بار بونده کره معنا سنه در ایکی یرده یله که حرف رابط مفعول قولدر * محصول بیت *

یک کره جانانه آشنا اولورم ینه بر کره که بی کورر دیر که بونه کیمه در یعنی نجاهل ایدر بو بیت جانانک کال استغنا سنی بیان ایدر بوغزلک مخلص بی بی یا نرزه اولان دیوانلر ده بولندی و شاعرانه شرح ایلتمه لفظها بولسه ل شرح ایدر دی (وله ابضا) (هوس باد بهارم بسر صحرا برد) هوس باد بهارم اضافتی لامیه لر در سر صحرا با حرف صله و اضافت لامیه در سر بونک کبی برلده جهت و جانب معنانه در باد مبتدا بیاورد خبری بوی تو اضافتی لامیه و بیاورد مقدم مفعول صریحی و ازما غیر صریحی * محصول بیت * باد بهارک هوسی و آرزوسی بی صحرا جانانه ایلندی باد سنک بوی کتوردی و بزندن قراری ایلندی یعنی سنک بونک کتورمک سبیله بزی بی قرار ایلدی

(هر کجا بود دلی چشم تو بر داز راهش * نه دل خسته و بیمار مرا تنها برد) دلی با حرف وحدت چشم تو اضافتی
لامیه در راهش ضمیری دله راجع درنه حرف ننی دل خسته اضافتی بیانیه و او حرف عطف بیمار خسته به عطف نفس بر در

۷۴۰

فیض الهی دماغ جانہ سنک راجعہ طبعی کنوردی و برندن قراری کیدردی
هر کجا بود دلی چشم تو بر داز راهش * نه دل خسته و بیمار مرا تنها برد

هر قنده که بر کوکل واریدی سنک چشمک اتی بولدن ابتدی بالکن بنم مجروح
و بیمار کوکلی ابتدی (مفردات) (هر کجا) هر قنده (بود) ایدی (دلی) بر کوکل
(چشم) کوز (تو) سن (برد) ابتدی (از راه) بولدن (ش) ضمیر (نه) ننی
(خسته) مجروح (بیمار) خسته (مرا) بنم (تنها) بالکن (برد) ابتدی (معنای
اشارتی) استعبد بالله (دلک ذکر لمن کان له قلب اذاتی السمع وهو شهید) آبت
کریمه سی سرنجیه و (فیض حق ناکاه آید * اما بر دل آگاه آید) حکمتیه ای محبوب
هر قنده که بر دل آگاه واریدی سنک نظر عنایتک اتی نفحات و فیوضات ذاتیه که
بر شدی و اول لذت روحانیه ایرمک سبیلہ جعید لاند ماسودن منقطع ابتشدر
بحمد الله بو کرم بالکن بنم درد عشق الهیه الیه مجروح و بیمار اولمش کوکلی ابتدی
ولطف عمیمی بالکن بکا ایتمیکه (لا یضیع اجر المحسنین)

آمد و کرم ببرد آب رخ اشک چوسیم * ز برادر داد کسی کامد و این کالارد

سیم کبی کوزم باشی کلدی و فوری یوزم صوبن ابتدی التونی التونه ویدی
شول کیمه که کلدی و یومنا عی ابتدی (مفردات) (آمد) کلدی (کرم)
حرارته (ببرد) ابتدی (آب) صو (رخ) بکاف (م) ضمیر (اشک) کوز باشی
(چوسیم) کومش کبی (ز برادر) التونی التونه (داد) ویدی (کس) کیمه
(آمد) کلدی (این) بو (کالا) متاع (برد) ابتدی (معنای اشارتی)
بحمد الله مایه سعادت اولان آتش عشق جکر قان اریدوب سیم کبی کوزیمه
باش اولوب حرارته کلدی و فوری یوزم صوبن ابتدی و صد هزار ذل و حقارته
بین الناس قد ریمی بایمال ایدوب مغرور خلق قیلغه مقبول درگاه حق ابتشدر
بوک کبی التونی التونه ویدی شول کیمه که بو عاله کلدی و یومنا عی عشق و جودنی
و جاننی فدایتمیکه صدتونی الدی

دل سنکین ترا اشک من آورد پراه * سنک راسیل تواند بلب دریا برد

سنک کبی فلبکی بنم کوزم باشی بوله کنوردی سنکی سیل دریا کنار به ایتمیکه قادر در
(مفردات) (دل) کوکل (سنکین) طاشه منسوب (ترا) سنک (اشک) کوز باشی
(من) بن (آورد) کنوردی (پراه) بوله (سنکین) طاشی (سیل) م (تواند)
قادر در (پای دریا) دکن کنار به (برد) ابتدی (معنای اشارتی) ی مستغنی
عن العالمین اولان غنی ریم بحمد الله (اغتموا از قذات عند ما تنزل الرحه)
حدیث شریفی سرنجیه کرم و لطیفه کله زه احسنن ایدوب کل وقت قلب آثاری اولان
کوزم باشی سنک در یای رحمتی جوشه کنوردی ز بر سیل طاشی دریا کنار به
کنوردی کبی کثرت بکادخی دریای رحمتی جوشه کنوردی رفع حجاب ایتمیکه سیدر

دوش

کنوردم مصراع ثانی بی تمثیل طریقه ایراد انش یعنی طاش کبی یور ککی بنم کوزم باشی طریق ملائمه کنوردم
غرب دکدر ز براسنکی سیل دریا کنار به ایتمیکه قادر در

(دوش ذوق طریقه سلسله شوق تو بست * پای خیل خردم لشکر غم از جبارد) ذوق طریقه اضافتی لامیه در سلسله شوق
تو بیانیه و لامیه در پای خیل خردم اضافتی بده بویه در خیل فارسیده بولک معنائیه در لشکر غم بیانیه * محصول بیت * دون
کجه شلکم ذوقی سنک شوق سلسله سی بغادی یعنی شلکه شوق مانع اولدی عظم بلوی ایغی غم و غصه عسکری برندن
ابتدی یعنی غم بنده عقل و ادراک قومدی حاصلی شوق و عشق شلکم ذوقه مانع اولدی و غمک عظم و صبرم الدی
مصراع اولک معنائیه دون کجه شلکم ذوقی بکا سنک شوق زنجیر بن بغادی دین و دون کجه طرب ذوقی بنی سنک
شوق زنجیر بنده بغادی دین زنجیر
۷۴۱

دوش ذوق طریقه سلسله شوق تو بست * پای خیل خردم لشکر غم از جبارد

دون کجه طرب ذوقی بنی سنک شوق زنجیر بنده بغادی غم لشکری بنم عظم
خیلک ایغی برندن ابتدی (مفردات) (دوش) دون کجه (ذوق طرب)
سرور (میم) ضمیر (سلسله) زنجیر (شوق) م (تو) سن (بست) بغادی (پای)
ایاق (خیل) آت (خرد) عظم (میم) ضمیر (لشکر غم) م (ازجا) برندن (برد)
ابتدی (معنای اشارتی) دون کجه اول رفع جلالک و تجلی خداک سروری
ذوقی ای محبوب بنی سنک شوق زنجیر بنده بغادی حال بوکه استنار غمک
لشکری عظم خیلک ایغی برندن کسب آگهی چو کرمش و دوشورمش ایدی

راه ماغزه آن ترک کار ابروزد * رخت ماسنبل آن سروسهی بالارد

زم بولزی اول کان ابرو مجوس و بک غمزه سی اوردی بزم مشاعری اول بلند سرو
سهنک سنبلی ابتدی (مفردات) (راه ما) بزم بولزی (غمزه) کوز ایل اشارت
(آن) اول (ترک) محبوب (کان) پای (ابرو) فاش (زد) اوردی (رخت) متاع
(ما) بز (سنبلی) زلف (آن) اول (سرو) م (سهی) قد (بالا) بوسک
(برد) ابتدی (معنای اشارتی) اول لطف و کرم صاحب اولان محبوب
حقیق بر نظر رحمت و برنجلی عنایت بیورمغله بزم بولزی اوردی و ماسوایه
تعاقیدن قلمری میل و اقبالنی قطع ایلوب و توجه منم ایق کتدو جانب عزتیه
حصر ایلدی و انوار تجلیات سبیلہ قلمری اصلاح ایتدکن صکره اول علی الاعلی
اولان الله تجلیات صفاتیه بزم وجود منم متاعنی دخی اصلاح ایدوب راه مستقیمه
هدایت کرم ابتشدر

جام می دی بابت دم زرو انجشی زد * آبی رالاب جان بخش و روان افزارد

شراب فدحی دون سنک لیکله روان بخشیدن دم اوردی جان بخش و روان افزا
لبک شراب اضافتی ابتدی (مفردات) (جام) قدح (می) شراب (با) للملابسه
(لب) دوداق (ت) ضمیر (دم) نفس (ز) من (رو انجش) جان بخش
ایدیچی (زد) اوردی (آب) صو (می) شراب (لب) دوداق (جان بخش) جان
و ریچی (روان افزا) جان از ریچی (برد) ابتدی (معنای اشارتی) استعبد
بالله (واری لا که والارض و احی الموتی) آبت کریمه سی سرنجیه فیض بلا واسطه
ربانی و تجلیات انوار الهی الیه آینه قلبی مجلا اولان عارف بالله سنک اکا قرت
قدسیه احسان ایتمیکه سبیلہ یارب بنم سنک صفات جلیله الیه موصوف اولوب
(یحیی و میت) دمی اوردی و مرتبه عشقه اولان عاشقک شراب عشقه
جان بخش و روان افزا لکی رونق کیده روپ اندن زیاده عالی مقامه ابرشدری

بخت بلب بر حافظ مکن از خوش سخنی * پیش طوطی نتوان نام هزار آوارد

خوش سخنقدن حافظ قنده بلبی وصف ایام طوطینک قنده بابلک نامنی یاد
ایلمک کن دکدر (مفردات) (بخت) وصف (بلبل) م (بر) عتد (حافظ) م (مکن)

ل

۱۸۶

بیش طوطی نتوان نام هزار آوارد (بخت بلب اضافتی مصدرک معنایه اضافتی در حافظ اضافتی لامیه در مکن فعل نهی
مخاطب بخت بلب مقدم مفعول از خوش سخنی بخت بلبه متعلقدر یعنی بلبک خوش سخنقدن سوپه دیکدر پیش طوطی طوطی
یاندن دیکدر نتوان برده متعلقدر هزار آوا بلبه دیرل آوا از معنائیه در * محصول بیت * حافظ قنده بلبک خوش سخنقدن
بخت ایلمه ز بر طوطی قنده هزار آواک نامنی ایلمک اولز یعنی طوطی او کتد بلبلی آتی اولز دیکدر ز بر حافظ کبی
طوطینک قنده بلب نه چلر بلبکه دلی چلر

(وله ايضا) (سحر چون خسرو خاور علم بر کوه ساران زد * بدست مر حجت یارم در امید واران زد) سحر یعنی مهر و قنده زرا ظروف زمانه دندر چون واور سیمیه ادات تعلیل در خسرو خاور مشرق پادشاهی یعنی کوش علم یونان سنجاقی مراد در اگر چه طایغده در کوه ساران الف ونونه جعی خلاف قیاس اوزره در کوه سار طایغی زرا سار ادات کز تندر سنگسار کی اگر چه بهضار سار سمر معناسنه در دید براماعندی سو یلد بلر بدست باحرف مصاحبت مر حجت اضافت لامیه در مجزا یارم مبتدا میمه اضافت لامیه در وزد خبری در امید واران اضافتی لامیه در وخبزک مفعول صریحی و بدست غیر صریحی امید واران الف ونونه جمع اولد یعنی ذوی العقوله

صفت اولد یعنی تندر وار ادات نسبتند امید واران امید دیعکدر امید تشدید ضرورت وزن ایچوندر * محصول بیت * سحر وقتند چونکه خررشد سنجاقنی طایغاره دیکردی یعنی کوش طلوع ایلدی حاصلی صباح وقتی که کوش مشرقدن طلوع ایلدی کوشک اشعه سنی سنجاقنه تشبیه ایش و کوهه نسبت علم خوب واقع اولش مر حجت الیه یارم امید واران قیوسنی آوردی یعنی دق الباب ایلدی امید وارانندن مرادی کند بدر صیغه امید واری جمع ایلدی نادر بادر یعنی سحر وقتند یارم بن امید واره مر حجت کلدی حاصل بکار حجت ایلدی (چو پیش صبح روشن شد که حال مهر کردون چیست * برآمد خنده خوش بر غرور کامکاران زد) چو حرف تعلیل پیش صبح صبا حک قنده روشن شد واضح معلوم اولدی حال مهر کردون اضافتی لامیه لر در مهر ایهام طریقه مذکور در شاعر مرادی اما محبتدر و کردونه اضافتی مصدرک فاعله اضافت قید بر آمد چیه بی فاعلی صیغه یعنی طلوع و ظهور ایلدی خنده خوش رخوش خنده استنادندن مراد تمام انکشافدر غرور کامکاران اضافتی لامیه در غرور غفلت کامکاران کامکارک جمع بدر الف ونونه جمع اوادی ذوی العقوله صفت اولد یعنی چون خلافتی کامکاران دیکدر کامکار مرادی یعنی صاحب مراد * محصول بیت * چونکه صبح قنده واضح اوادی که فلک اهل دنیا به محبتک حالی ندر طلوع و ظهور ایدوب اهل دنیا صاحب مراد لیک غرور به بر کوزل خنده آوردی یعنی غرور لیه

استهزا طریقه کلدی یعنی فلک مهر بنک اوتوسی زوال اولد یعنی یلارب تونلرک غفنه استهزا ایلد (بیت) * چرخ مر دم خسوارا کر وژی دومر دم پرود * نیت از شفقت مکر پرواره اول غرست * مصراع اولک معانی چون صبح اوکنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلک کوشک حالی ندر دین و چونکه صباح قنده روشن اولدیکه فلک آفتابک حالی ندر یعنی اولدنی زوالدن خلاص بولزد دین مقصود بینه واصل اولد مله مصرع ثانیك معناسنی خوش کولک ظاهر اولدی کامکارل غرور بینه آوردی دین و صبح ظاهر اولدی دنیا صاحب دولتریک غرور بینه خوش خنده

وله ايضا

سحر وقتی چون مشرق پادشاهی کوه سار اوزره علم آوردی مر حجت الیه بنم یارم امید واران قیوسنی آوردی (مفردات) (سحر م) (چون) چونکه (خسرو) پادشاه (خاور) مشرق (علم) سنجاقی (بر) علی (کوه ساران) طایغره (با) للملابسه (دست) ال (مر حجت) م (یارم) م (در) فیه (امید واران امید لور) (زد) آوردی (معنای اشارتی) فیوضات الهیه کثرت نزول اولان سحر وقتی چونکه لاشرق ولاغری اولان آفتاب معنوی توار الهی پادشاهی کوه سار قابو ثواب عاشقان اوزره علم آوردی و احاطه و مستغرق ایلدی اول مقبح الابواب اولان حضرت الله درگاه عزتک ملازمینک و امید واران بنک رجت واسعه سندن بدقتیله معنی قبولین منقح وقو بلری منشرح ایلشدر

چو پیش صبح روشن شد که حال مهر کردون چیست * برآمد خنده خوش بر غرور کامکاران زد

چونکه صبح قنده روشن اوادی فاک آفتابک حالی ندر اول صبح دنیا دواتی صاحب لیک غروری اوزره بر خوش خنده آوردی (مفردات) (چو) م (پیش صبح) صبح قنده (روشن) ظاهر (شد) اوادی (حال) م (مهر) کوش (کردون) فاک (چیت) ندر (بر) وقار و آمد کلدی (خنده) کولک (خوش) م (بر) علی (غرور) م (کامکاران) مراد ایشلیجیلر و مراد سور بیلر (زد) آوردی (معنای اشارتی) انوار الهیه ک متبعی و آفتاب معنویک مطلبی صبا حلو و و جاعلومر دان خدانل قنده فانی اولان فلکک و آفتابک احوالی نه اوادی فانی و غدار اولان دنیای دنیه ندر دواتد مغرور اولوب اندت روحانیدن و مشاهد انوار جمال الله دن محروم و غافل دنیا صاحب لری اوزره بر خوش خنده ایلدینر و تعجب ایلدینر

نکارم دوش در مجلس بهزم رقص چون برخاست * کره بکش و داز کبوس و بردهای یاران زد

نکارم

استهزا طریقه کلدی یعنی فلک مهر بنک اوتوسی زوال اولد یعنی یلارب تونلرک غفنه استهزا ایلد (بیت) * چرخ مر دم خسوارا کر وژی دومر دم پرود * نیت از شفقت مکر پرواره اول غرست * مصراع اولک معانی چون صبح اوکنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلک کوشک حالی ندر دین و چونکه صباح قنده روشن اولدیکه فلک آفتابک حالی ندر یعنی اولدنی زوالدن خلاص بولزد دین مقصود بینه واصل اولد مله مصرع ثانیك معناسنی خوش کولک ظاهر اولدی کامکارل غرور بینه آوردی دین و صبح ظاهر اولدی دنیا صاحب دولتریک غرور بینه خوش خنده

اوردی یعنی اناری تمسخر ایلدی فلکده اولان آفتاب زوال مقرر ایکن دنیا منصبه مغرور و اورل دین خطابی کون کی روشن ایلشدر (نکارم دوش در مجلس بهزم رقص چون برخاست * کره بکش و داز کبوس و بردهای یاران زد) بهزم رقص باحرف مصاحبت عزم رقص اضافتی مصدرک معنونه اضافت عزم قصد معناسنه در کره دو کبر کبوس و اورلش صانع بلونی و او حرف دطف بر حرف صله دلهای یاران اضافتی لامیه در بردهای یاران زدک مفعول غیر صریحدر * محصول بیت * دون کجه مجلسه یارم چونکه رقص قصد بینه قاعدی و بارقص قصد بیه قاعدی کبوس سندن دوکی چوزدی و بارانک کو کلرینه اوردی یعنی باران کبوس سندن کفر ایلدی حاصلی داری کبوس سینه مقید اولدی و یا کبوس سندن مقید ایلدی کره بکش و داز کبوس یوزدی زرا راقص رقصه بهشاشر اولسه کبوس لری آچار (من اوزرک صلاح آندم بشون دل بشستم دست * که چشم باده ییش صلابرهو شیا ان زد) رنگ صلاح اضافتی یانیه در که حرف بیان چشم باده ییش اضافتی یانیه و لامیه لر در صلابرهو شیاران آیتله صلاح یعنی ایلدی و عاقلار مست او کار ایلدک صلاح یعنی خراب و بیاب ایلدک صلاح آوردی * محصول بیت * بن اولدم رنگ صلاحدن یعنی صورت صلاحدن بولرک قایله ال بودمکه انک یعنی جانانک شراب اولیجی یعنی شراب ایچجی چشمی هو شیارلر صلاح آوردی یعنی هو شیارلری باده نوش ایلدک صلاح آوردی حاصلی جانانک چشمی برستی عاقلاری می پرست ایلدک صلاح آورد بندن بنم زهد و صلاحه فساد کلجی بیلدم زرا بنده هو شیارلر دم (کدام آهن داش آوخت این آیین عیاری * که اول چون برون آمده شب زنده داران زد) کدام قخی آهن دل وصف کیبی اقسامندندر دمور بولکلی دیکدر آیین عیاری اضافتی لامیه در که حرف تعلیل و یا حرف بیان برون آمد مقبری چون با آیین عیاری برون آمد در ره شب زنده داران اضافتی لامیه در ورده زدک مقدم مفعول صریحدر شب دار احیای لیل ایلدیه دیرل لغنه کجه بی دیری طوبیجی دیکدر یعنی او بومایجی * محصول بیت * قخی دمور بولکلی اکا بو عیاری رسم و قانونی اوکرتمیکه اول عیارانه چیقدی احیای لیل ایلدیرک

نکارم دون کجه مجلسه چونکه رقص و سماع قصد بینه قاعدی کبوس سندن کره حوزدی و بارانک قلبلرینه اوردی (مفردات) (نکارم) محبوبم (دوش) دون کجه (در) فی (مجلس) م (با) للملابسه (عزم) قصد (رقص) م (چون) چونکه (برخواست) قاعدی (کره) دوکم (بکشود) ایلدی (از) م (کبوس) زانف (بر) علی (دلها) کوکلر (یاران) م (زد) اوردی (معنای اشارتی) اول بنم قوی و عز بر اولان محبوبم دون کجه مجلس ذکرده نیلی پیورب خلی وجودمزی بلا اختیار رقص و سماعه قالدیردی زرا جانانندن حجبانی رفع ایدوب بنم و بارانک کوکلر بنم نیلی صفات انوارندن شعله اوردی و منعکس اولدی

من اوزرک صلاح آندم بشون دل بشستم دست * که چشم باده ییش صلابرهو شیاران زد

بن صلاح رنگندن اولدم خون دل ایلد ان بودم که انک مست چشمی هو شیارلر صلاح آوردی (مفردات) (من) بن (از) من (رنگ) م (صلاح) م (آندم) اول نفس (بشون دل) کوکلر قایله (بشستم) بودم (دست) م (چشم) کوز (باده ییش) باده اولیجی (صلاح) م (بر) علی (هو شیاران) عاقلار (زد) اوردی (معنای اشارتی) وقتسا که بر توانوار صفات الهی معن اسرار لدنی اولان خانه قلبه اوروب روحانی ظهور ایدیک بن صلاح و تقوای صوری رنگندن اول نغسه خون دل ایلد و درد عشق خدا سینه ال بودم و قطع امید ایلد مکه اول محبوب حقیقیک نظر عنایتی و انوار تجلیاتی عاقلره مقتضیات عقلی ترک ایدوب طور عشقه انوار قدسیه الهیه ایلد مست و مستغرق اولغله صلاح اورمشدر

کدام آهن داش آوخت این آیین عیاری * که اول چون برون آمده شب زنده داران زد

بو عیاری عادتنی اکانجی آهن دل اوکرتمیکه اول چونکه طشره کلدی احیای لیل ایلدیرک بوانی اوردی (مفردات) (کدام) قخی (آهن) نیمور (دل) کوکل (ش) ضعیف (آوخت) اوکرتمیکه (این) بو (آیین) عادت (عیار) دق الامر (با) مصدر به (که) زرا (اول) م (چون) چونکه (برور) طشره (آمد) کلدی (رد) بول (شب) کجه (زنده داران) دیری طوبیجیلر (زد) اوردی (معنای اشارتی) تعجب بوورای عقلده اولان برامر که درد و بلای عشقه تحملی و نیجه مرت صبر ایتمکسین قریت و وصالت و انوار تجلیاته استغراقک حصول جریان عادت الله اولسنه حکمت دقیقه ندر و عدم ظهوری ندر ندر که عالم ارواحه با خود عصر اوئلده نیجه عاشق و عارف قوللری بلا علت انوار تجلیات ذاتیه سینه مست و مستغرق قلدندر و نیجه دل احیای لیلی و زهد و تقوا ده ایکن اندن کپروب جلال نور بینه مستغرق ایلشدر

خیال شه واری بخت و شدنا که دل مسکین خداوندانکه دارش که رقب سواران زد

بولی اوردی یعنی اول عباد و زهادی عاشق و مبتلا ایلدی حاصلی اول برهبر کارلری درد عشقه گرفتار ایلدی (خیال شه واری بخت و شدنا که دل مسکین خداوندانکه دارش که رقب سواران زد) خیال شه واری اضافتی لامیه در و یا حرف حدت بخت فصل ماضی مفرد غائب بشوردی دیکدر شدرفت معناسنه در نا که یعنی بی اختیار دل مسکین اضافتی یانیه در خدا و ندا منادی نکا دارش ضمیر دل مسکینه راجعدر که حرف تعلیل قلب سواران آتی بلوکنک اورته سی عسکر صفتک اورته سینه که پادشاه طورر قلب دیرل و صاغ جانبند میمه وصول جانبند میسر دیرل * محصول بیت * بر شه واری خیالی بشورد

و کیندی ناکهانی دل مسکین یعنی بر پادشاه سودی و کیندی حاصلی عاشق اولدی و کیندی بارب سن اول دل مسکینی بلادین و خطادن حفظ وصیانت الیه که آتلی بولکنک اوره سنه اوردی زیر پادشاهلرک مقامی آلاین اوره سیدر شهسوارنک یاسنی حرف مصدر طوتان و شهسواری رینه شهسواران یازانلر مقصود بی بیلمشالر (منش باخرقه پشیمین بجاکاندر کندانرم * زره موی که مژگانش ره خنجر کزان زد) منش ضمیری اصمبار قبل الذکر طریقله زره مویه راجعه در خرقه پشیمین بولکه منسوب

۷۴۴

خرقه یعنی صبا و کبه و تمدکی اندر بای صله معنا سنه در کنده ترکیه افرق دیرلر فارسی ترکیبند اشهر در زره موی وصف ترکیبی اقسامند در زره صاجلی دیمکدر سیاحتیه بعضی اتراک قزلبند کورمشم که ارقه زنده صاجلر بی قاتقان کبی زره شکند و اوردلر اما جوان جسنده کورمشم مکر خواجه زمانده اولان اتراک جی و انلری ادرله با حرف وحدت مژگانش ضمیری زره مویه راجعه در خنجر جیم صریقه مشهور آت حر بدر کزانزالیله در خنجر کزان خنجر کچر بیجی پهلواندن و بهادر دن کنا بیدر * محصول بیت * بن بولکن خرقه الیه نیجه کنده کتوره بیلورم پز زره مویه که کر بکری بهادر لک و پهلوانلرک بولنی اورد حاصلی بهادر لری مغلوب ایلدین زره موی

بنم کی خرقه پشیمین پوش نیجه در کندانده بیلور کزان زره زالیله ذالله چار

در دین امل و لغتدن غافل ایش (در آب ورنک رخسار ش چه جان دادم خون خوردم * چون نقش دست داد اول رقم بر جان سپاران زد) آب ورنک لطافت و صفا سندن کنا بیدر ورنک بشره لک اون و کونه سندن رخساره اضافت لایمه و رخسارک شنه کذلک چه جان دادم و خون خوردم یعنی زیاده زجت و مشقت چکدک دیمکدر زراچه بولک کبی رلده مغالقه افاده بیدر نقشش شین ضمیر جانا نه راجعه در نقش زاد اصطلاحه مراد معناسنه در چونکه مراد اکال و بردی دیمکدر رقمدن مضاف الیه محذوف در تقدیری رقم زد دیمکدر جان سپاران الف و نونه جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولد یغیون عاشقان جان سپاران در جان سپاران وصف ترکیبدر سپار بدندن جان تسلیم ایدیجی معناسنه یعنی بولنه

دراب ورنک رخسار ش چه خون خوردم و جان دادم

چون نقش دست داد اول رقم بر جان سپاران زد

آنک رخسارنک آب ورنکند نه فان بدکونه جان و بر دل چونکه نقش اکال و بردی

اول

جان و ورنک زجت چکنلر دیمکدر * محصول بیت * جانانک آب ورنک و لطافت رخسارنده یعنی رخسارینده لطافت و صفا و یرمکده نه جانلر و بر دلکونه قاتلر بوندق یعنی رخسارینده روان و صفا و بر نجه نه زجت و مشقت چکدک پس چونکه اکامر ادال ووردی اول رقم جور و جفای بولنده جان و ورنک و فان بود و زجت و مشقت چکنلره اوردی یعنی وفادار عشاقی رد ایلدی حاصلی دوستلره دشمن ایشی ایشلدی

(نظر بر قرعه توفیق و بمن دولت شاهست * بده کام دل حافظ که فال بختیاران زد) نظر اصلنده نظر مادر ضرورت وزن ایچون مضاف الیه حذف اولدی بونده نظر دن مراد همتدر قرعه توفیق اضافتی بیانیه در و اوحرف عطف بمن دولت شاه اضافتری بیانیه و لامیه در تقدیر کلام قرعه توفیق شاه و بمن دولت شاه در کام دل حافظ اضافتری لامیدلر که حرف تعابیل فال بختیاران اضافتی بولده در بختیار ترکیب مزجی قبیلنددر یعنی طالع کندیته باربعی مساعد معناسنددر * محصول بیت *

اول جان سپارلر اوزره رقم اوردی (مفردات) (در) (ق) (آب) (صو) (رنک) (م) (رخسار) (یکلق) (ش) (ضمیر) (چه) (نه) (خون) (فان) (خوردم) (بدک) (جان) (م) (دادیم) (ویردک) (چو) (چونکه) (نقش) (م) (ش) (ضمیر) (دست) (ال) (داد) ووردی (اول رقم) (م) (بر) (علی) (جان سپاران) (جان اصرلر) (زده) (اوردی) (معنای اشارتی) بجمده الله توفیق ربانیه الیه اول عجم الاحسان اولان ذات بچونک رجت واسعه سندن اولان علوم لدینه سن و فیوضات و اسرار خفیه سی تحصیله (الذین جاهدوا فینا لنهدهنهم سکنات) آیت کرمه سی سر نجه ریاضات و مجاهدات الیه نیجه فان بدک و جان ویردک چونکه حق سبحانه و تعالی بونقوش ماسوا بی ایجاد و اظهار مراد علیه سی اولد قده کلام قدیمی مقتضای نیجه اول هدایت و کرم و عنایت رفیق جان اصرلر اوزره اوردی و وصلت ذاتیه سنه هدایتی مجاهده الیه جان فدا ایدن قوللرین و عذکریم بیوردی

نظر بر قرعه توفیق و بمن دولت شاهست * بده کام دل حافظ که فال بختیاران زد

نظر توفیق قرعه سی و شاهک دولتی یعنی اوزره در حافظک کوکلی مرادنی ویر زیر بختیارلرک فانی اوردی (مفردات) (نظر) (م) (بر) (علی) (قرعه) (م) (توفیق) (م) (بمن) (برکت) (دولت) (م) (شاه) (م) (است) (در) (بده) (ویر) (کام) (مراد) (دل) (کوکلی) (حافظ) (م) (که) (زیرا) (فال) (م) (بختیاران) (بختی) (کندویه) (یار) اولش دونلور (زد) (اوردی) (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اول و جوب و ایجادین منزه اولان معنی حقیق کر چه مجاهدتی هدایت سبب قیلدی اما علی طریق ایجادین دکلدر لایق اولان روجه الیه غرور بوقدر همان نظر و اعتبار اول شاه حقیقتک توفیق و بمن و برکت دولتی احسان ایتسی اوزره در ای بمن فاعل مختار اولان رقم سن محضاً کر مکدن حافظک کوکلی مرادنی احسان الیه که بختیار اولان در ستر بکک فانی و حسن ظنی کبی سکا حسن ظن کامله ایشلردر

شهنشاه مظفر فر شجاع ملک و دین منصور که جود بی در بغش خنده و ابر بهار از زد

مظفر شوکت و ملک و دینک شجاعی منصور شهنشاه که آنک متمسز جودی بهار بلوقی اوزره خنده اوردی (مفردات) (شهنشاه) (پادشاهلر پادشاهی) (مظفر) (غالب) (فر) (قوت و شوکت) (شجاع) (بهادر) (ملک) (م) (دین) (م) (منصور) (اسم شاه) (جود) (کرم و احسان) (بی دریغ) (تمسز) (ش) (ضمیر) (خنده) (ضحک) (بر) (علی) (ابر) (بولت) (بهاران) (م) (زد) (اوردی) (معنای اشارتی) خلیفه الله فی الارض اولان قطب الاقطاب و غوث اعظم قوت قد سیه و شوکت سلطنت معنویه الیه مظفر ملک دینک و دنیا و آخرک بهادر پهلوانی منصور و مؤید من عن الله شهنشاه متصرف عالم که آنک جود و احسان بی دریغی بهار بلوقی اوزره خنده اوردی یعنی خلیفه اللهک احساننه نهایت اولیجی حق و مالیک احسانی بی حساب اولسند و شبهه بوقدر

ل

۱۸۷

اورد یعنی بهار بلوقی بوقدر باران که دوکر آنک سخسی اتی آزر غمخور حاصلی آنک سخسا سنه نسبت جز بیدر

(از آن ساعت که جام می بدست او مشرف شد * زمانه ساغر شادی بیاد میکساران زد) از آن ساعت اول ساعتی بری دیکدر که حرف رابط صفت جام می اضافتی لامیه در بدست او با حرف مصاحبت و اضافت لامیه زمانه متدا و زد خبری ساغر شادی اضافتی پیانیه و خبرک مفعول صریحیدر و بیاد میکساران غیر صریحی میکساران الف و نوله جسع اولدی قاعده سابعه او زرشه باده نوشه یعنی مدمن الخمره میکسار برل * محصول بیت * اولوقدن بریکه جام می شاه شجاعک الیه مشرف اولدی یعنی الیه شراب قدحن الدنبری زمانه سرور طلوسنی باده نوشه شاعرشفته اورر یعنی انلرک عشقته سرور طلورینی ایچر کال فر خنددن که زمانه ده بویه

عیاش و باده نوش پادشاه ظهور ایلدی دیو سابقا برایی برده ذکر اولدی بکه شاه شجاع باده نوش پادشاهیش که کندنی زمانه ده هیچ کیمسه باده ایچمه که منع بوغیش بوند نصرکونه بومعشایه دلالت ایدر ایست کلچکدر ان شاه الله تعالی (زمنشیر زرا فشانس ظفر آن روز بدرخشید * که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زد) زرافشان و صف ترکیبدر اشنایندن التون سبلس قلیچ زرا بعضی قلیچلری زرافشان ایدرلر خصوصاً که سلاطینک قلیچلری ظفر بوند دشته غالب اولوق معنایه سینه در بدرخشیدن با حرف تا کید در خشید فعل ماضی مفرد غائب یلدر ایدی دیکدر که حرف بیان چون ادات تشبیه خورشید انجم سوز وصف ترکیبدر سوز یلندن انجم یاقچی دیکدر می ایدر که کونش طلوع ایدنجه اشمه سی کوا کبی ستر ایدوب ناپیدا ایدر یعنی هزاران یلدری ناپیدا ایدر بونکده بهادرلغی اولقددر در که بیک آنلویه اورسه جته سنی فتابه و بروب ناپیدا ایدر * محصول بیت * شجاعک زرافشان شمشیرندن ظفر اول کون ظاهر و هویدا اولدی بکه انجم سوز کونش کبی کندنی بالکریک آنلویه اوردی یعنی بیک آنلودن یوز دونددر حاصلی شجاعک بهادرلغی مشهور در حتی تیمورله جنگ ایلدکه او تو زیک اره مالک ایش و تیمور ایچکوز بیک حکایت اولور که تیمور عسکرینک اثنی هلاک ایلدی شویله ککه تیمور بهادرلغی بوند ایدوب قصد ایدر که بونی دیری گرفت ایلد عاقبت میسر اولوب کورر که عسکرینی قیر یوربو که بغفور کبی ارق یاغدر لر پس آنکله هلاک اولور پس بومعنا به نسبت خواجه نک تنها بر هزاران زد دیدیکی برنده اولور زیر ابوند اول تر کاله سواش ایش و ترکان

اول ساعتی که جام می آنک الله مشرف اولدی زمانه سرور ساغرنی شوقله شراب نوش ایدر یچیلرک باده اوردی (مفردات) (از) من (آن) اول (ساعت) م (جام) قدح (می) شراب (با) للملابسه (دست) ال (مشرف) م (شد) اولدی (زمانه) م (ساغر) قدح (شادی) سرور (میکساران) شوقله شراب ایچیلر (زد) اوردی (معنای اشارتی) اول قطب زمانک فیض و همی و نظر عتابنی سبیلله آنک الله طالب صادق شراب عشق الهیه به مستد اولان جام قلی اتوار تجلیات ربانیه الیه بجلی و مشرف اولدی بونی ساعت اهل زمانه دن نیجه طابلسر بوکرامتی مشاهده اید یچک سرور و محبت الیه قلبری ساغرنی نظهر ایدوب شوقله شراب نوش ایدر یچیلرک باده بنه شراب عشق نوش ایدر که مشغول وسی ایلد یلر که صحبت مؤثره در

(زمنشیر زرافشانس ظفر آن روز بدرخشید * که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زد) آنک زرافشان سیفتندن ظفر اول کون یلدر برادی که یلدر نحو اید یچی خورشید کبی بالکن کتندو سنی نیجه سوار له اوردی (مفردات) (ز) من (شمشیر) قلیچ (زرافشان) التون صاچچی (ش) ضمیر (ظفر) نصرت (آن روز) اول کون (بدرخشید) یلدر برادی (چون خورشید) کونش کبی (انجم سوز) یلدر یاقچی (تنها) بالکن (رسواران) اتابلر اوزره (زد) اوردی (معنای اشارتی) اول بهاولان میدان حقیقت اولان شیخ کامل منصورک شمشیر همت نور افشانندن و اکسیر نظر عنایتندن مرید صادق قلبنده اتوار عشق الهی ظاهر اولغله مریدک نفس و سلطان اوزره ظفر و نصرتی اول کونده ظاهر اولور که شیفک خورشید انجم سوز کبی اولان اتوار آفتاب قلبی بالکن مریدک قلبی نور اوزره سوار اولوب نور علی نور دمنی اوره و مریدک نور ایمانی تقویت بوله

(دوام عمرو ملک و بخواه از اطف حق ای دل * که چرخ این سکه دولت بدور و زکاران زد)

ای کوکل اللهک لطفندن آنک عمر و ملکک دوا منی ایست زیرا فلک بود دولت سکه سنی روز کارل دورینه اوردی (مفردات) (دوام) م (عمر) م (ملک) م (او) ضمیر (بخواه) ایست (از) من (لطف حق) م (ای دل) ای کوکل (که) زیرا (چرخ) فلک (این) بو (سکه) م (دولت) م (با) للملابسه (دور روز کاران) زمانلر دوری (زد) اوردی (معنای اشارتی) ای کوکل بونک کبی مرده دلری احیاییدیچی و عباد الهی حضرت الله ایرشد بریحی فیض و کرم بخش اولان قطب زمانک و شیخ سعادت رسالک بو عالمه عمر و ملککک دوام و بقای ایچون حضرت الله دعا و نیاز الیه زیرا بو چرخ دخی دولت و بقاسته سنی اول ذات محترملرک زمانی دورینه اوردی یعنی بو عالمه ارض و سماک ده ای دخی انلرک بو عالمه وجود مسعود لیک بقاسی سبیلله در

ایست زرافلک بوسکه دولتی ایلم مدتیجه اور مشدر یعنی ایلمک دولم و ثبوتیه موقدر حاصلی دنیا طور دجه بونک سکه دولتی طور خواجه نک و بیستک مضمونی تفاؤل طریقیه در مصراع اولده عمری ملک مضاف ایدوب معنا سنی آنک ملکی عمرینک دوا من ایست لطف حقندن ای کوکل دبین اضافت الیمش (وله ایضا) (پسا که رایت منصور پادشاه رسید * نوید فتح و بشارت بمهر و ماه رسید) یا خطاب عامدر که حرف بیان رایت منصور با دشاهه مضاف اولور سه رایتک منصوره اضافتی پیانیه اولور و منصور دن مراد اسم مفعولدر اما ساکن اوقفور سه اضافت لامیه در و منصور لقب شاهدر نوید مشتق فتحه اضافت لامیه در و او حرف عطف بشارت بانک کسریله فتحه معطو قدر بمهر نوید و بشارته تعلقی قابلدن * محصول بیت * کل ای شاه شجاعک دوستی و یحیی که پادشاهک رایت منصور و مظفری ایرشدی و با سلطان منصورک رایتی ایرشدی فتح و ظفر بشارتی مهر و ماهه ایرشدی یعنی تمام عالمه حاصلی عناصر و افلا که فتح و ظفر مشتق ایرشدی (جمال بخت زروی ظفر نقاب انداخت * کال عدل بغریاد داد خواه رسید) جمال بخت اضافتی پیانیه در روی ظفرده بویه در و با خود لامیه در در مجاز نقاب بوز اورتیسی کال عدل پیانیه بغریاد با حرف صله فریادک داد خواهه اضافتی لامیه در داد خوا و وصف ترکیبدر خوا هیدندن مظلم دیکدر یعنی ظلمدن شکایتچی * محصول بیت * بخت و دولت کوزلکی قح و ظفر دن نقاب آندی یعنی طالع کوزلکی قح و ظفر یوزینی کوسردی یعنی نشاء شجاع دشته غلبه ایدوب شهر شبرازه ایرشدی سابقا بیان اولد بیکه تر کاله کلی بحار به و قائله ایلدر کال عدلنده متظلم فر یادیده و شکایت ایرشدی یعنی ظالمک ظلمی مظلومدن دافع عدل پادشاه ایرشدی (سپهر دور خوش اکتون زند که ماه آمد * جهان بکام دل اکتون رسد که شاه رسید) سپهر مبداء و زند خبری و دور خوش خبرک مفعول صریحی اکتون ظرف زمان زند در دور خوش اضافتی پیانیه جهان مبتدا رسد خبری بکام دل رسدک مفعول غیر صریحی اکتون بنه مفعول که حرف تعلیل * محصول بیت * فلک کوزل دوری و سپهری شمدی اورر که ماه کلدی یعنی فلک هر کسک مرانجه حرکت ایدر که

پسا که رایت منصور پادشاه رسید * نوید فتح و بشارت بمهر و ماه رسید * کل که منصور پادشاهک سنجاضی ایرشدی که فتح و بشارت مشتق مهر و ماهه ایرشدی (مفردات) (پسا که) کل که (رایت) سنجی (منصور پادشاه) م (رسید) ایرشدی (نوید) مشتق و نوله معنایه کاور (فتح) م (بشارت) م (با) للملابسه (مهر) کونش (ماه) آی (رشد) ایرشدی (معنای اشارتی) ای طالب حق کل و ارشاد و حصول مراد اوزره مهیا اول که اول پادشاه حقیقی منصور و مؤید من عند الله اولان پیر معنوی مجدد دین ارشاد ارباب یقین ایچون سنجی سعادته طرف حقندن کای تبلیغ احکام الله ایچون بز ایرشدی کانه فتح قلوب و بشارت کشف اسرار علام الغیوب مژده سی مهر و ماهه واعلی و ادنایه ایرشدی و غذای روح بولی آچلدی

جمال بخت زروی ظفر نقاب انداخت * کال عدل بغریاد داد خواه رسید * جمال بخت زروی ظفر بوز ندن نقابی آندی کال عدل شکایتچی ک فریادیده ایرشدی (مفردات) (جمال) م (بخت) دوات (ز) من (روی) یوز (ظفر) م (نقاب) پرده (انداخت) آندی (کال عدل) م (با) للملابسه (فریاد) م (داد خوا) شکایتچی (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی) اول پیر کمالک نظر و همیتله سعادت ابدی به دولتی جمال عاشقین صادقینک مشاهده سندن ایچون نقابی آندی اول شاه حقیقینک کال عدل واحسانندن حال پریشانندن اشک ایدنلرک فریادیده ایرشدی یعنی کد دور انقباض کیدوب زمان انبساط ظهوره کلدی

سپهر دور خوش اکتون زند که ماه آمد * جهان بکام دل اکتون شود که شاه رسید * فلک شمدی لطیف دور اورر که ماه کلدی جهان شمدی کوکل مراد بده اولور که پادشاه کلدی (مفردات) (سپهر) فلک (دور) م (خوش) م (اکتون) شمدی (زند) اورر (که) زیرا (ماه) آی (آمد) کلدی (جهان) م (با) للملابسه (کام) مراد (دل) کوکل (اکتون) شمدی (شود که) اولور (که) شاه) م (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی) اول شاه حقیقت اولان مرشد و منصور اقلیم وجودک نظری عنایتی سبیلله فلک شمدی لطیف دور اورر و ثابت اولور که اول اتوار خدایک مظهری اولان عارف باللهک نوریه سموات و ارض بلکه جمیع خلق عالم منور در شمدی جهان بزم دخی مرادمن اوزره اولور که حالا عالمه بونک کبی شاه کلدی و بزم کبی بیچاره لک دادیده ایرشدی

ز قاطعان طریق این زمان شوند این * قوا فل دل و دانش که مراد راه رسید * قسطاع طریق یلندن بوزمان امین اولور دل و علم قاطع لری که بول اری ایرشدی (مفردات) (ز) من (قاطعان طریق) بولی کسچیلر (این) بو (زمان) م (شوند) اولور (ایمن) سلامت (قوافل) قافله ل (دل) کوکل (دانش) علم (که) زیرا (مرد) آدم (راه) بولی (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی)

شمدی اکایی آی کلدی جهان یعنی جهان خلقی کوکلی مرادینه شمدی ایرشور که پادشاه عادل ایرشدی حاصلی شاه شجاع شبرازه پادشاه اولوق سبیلله مملکت تازه انوب صفا بولدی (ز قاطعان طریق این زمان شوند این * قوا فل دل و دانش که مراد راه رسید) قاطعان طریق اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضما فیتدر شوند فعل مضارع جمع غائب فاعلی قوا فلدر که دله اضافتی پیانیه در مراد راه اضافتی لامیه بوند ایهام طریقیه و اقعدر زیرا بروجهی بودر که عالم طلبا هر ده سفر دن کلدی بروجهیده مراد راه عشقندر یعنی طریق صوفیه ده رشدی وار * محصول بیت * بول

کسیچیلزیدن بوزمان دل و دانش قافله ری
برغم برادران غیور * زعفر چاه برآمد
بر اوج ماه رسید (عزیز مصر اضافتی
لامیه در مراد حضرت یوسف در غم
با حرف صله رنم رانک ضعی و قنچی و کسر یله
لغته برونک بر کیمه نک یره سو رنگدر
اما استعماله کورلک وحسد هئاشنه در
برادرانه اضافت لامیه در و غیوره اضافت
بیانیه غیور مباله ایه غیرت اید مجیدر عزیز
متدا و برآمد خبری برغم وزعفر چاه خبره
متاق بر اوج ماه زعفر چاه هیدن بدلر
* محصول پیت * حضرت یوسف اهل
غیرت قرندش لربنک کورلک کنسه زندان
قبوسی دیشدن اوج ماهه یعنی آیک اوسته
ایرشدی یعنی قول ایکن بادشاه اولدی
برادران غیور پیور دینی انکچوندر که
حضرت یعقوب یوسفی علیهها السلام
سائر قرنداشلرندن زیاده سودیکچون
حسد و غیرت ایلدی یوسف علیه السلامی
یومشهور بلالره کرفشار ایلدی بار بوییت
اول معنای مشعر در که شاه شجاعک
برادر لی کندو بی سلطنتدن منع ایدوب
حسن ایلیرلر صکره مرور ایامه سر بر
سالمته عروج ایامه بعض نسخه ده ماه
بر پنه چاه واقع اولش یعنی منصب که
سلطنتدن کنایتدر (کجاست صوفی دجال
شکل ملحد کیش * بکو بسوز که مهدی
دین پناه رسید) صوفی دجال شکل
اضافتی برادر دجال صورنی صوفی دیکدر
ملحد کیش دجال شکل اضافتیه بیانیه در
کیش مذ هب دیکدر بکو خطاب عامدر
صوفی به سوله دیکدر بیان یاقل که مهدی
دین پناه کلدی ایرشدی مهدی دین پناه
اضافت بیانیه در دین پناه وصف ترکیبدر
دین صیغی یعنی اکا دین صیغی و یادین
صیغندر یچی یعنی دینی حفظ وصیانت
ایدر معنای * محصول پیت * دجال شکلی
ملحد مذهبی صوفی قنده در صوفی به دی
یان یاقل که مهدی دین پناه ایرشدی حاصلی
بر بادشاه مؤمن و موحد ایرشدی دیکدر

اول شیخ کا ملک سایه سنده (لاقمه ن لهم صراطک المستقیم) دعوا مین اورن
و (اماره باله) ایه تعمیر اولشان قطاع طریقلردن بوزمان امین اولور ل شول
اهل دل و اهل علم قافله ری و نجا عتلی که اولوا الامر اولان مردان خدایه
وشاهان حقیقه غایب و حاضر اطاعت و صدق و محبت اوزره اولور زیرا یویولاری
اولان عارفان جواسیس القلوبدر یوعالم خلقی اهدا و ایرشاد ایچون کلشردر
عزیز مصر برغم برادران غیور * زعفر چاه برآمد بواج ماه رسید

عزیز مصر غیور برادر لربنک رغنه قیود ینندن چققدی اوج ماهه ایرشدی
(مفردات) (عزیز مصر) مراد یوسف علیه السلامدر (باله) (باله) (باله) (باله)
کراحت (برادران) فردا شلر (غیور) غیرت ایدچی غیرت بر کیمه سه عرضه خال
و یرن یردن احتراز ایمن (ز) من (فر) (دب) (چاه) (قبو) (بر) یوقارو (آمد)
کلدی (اوج) (اعلی) (ماه) (آی) (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی) یوسف
علیه السلام محبت اشتراک قبول ایتمدیکندن و آیین محبت حجره قلیده محبوب ایه
غیرک جمع اولسی محبت خال و یردبکی اجلدن غیرت محبتدن ایچون اظهار غیرت
ایدن غیور برادر لربنک اهل صورت عند نده کریمه کبی کورند بکندن (لاتزیب
علیکم الیوم یغفر الله لکم الخ) آیت کریمه سی سیرین بیان یوروب برادر لربنک
احوال حکمت آمیز حکیمد لربنک رنم و تواضع ایه قهرچاهدن اوج ماهه رفیع و عرق
صفات نفسانییه لی قطع ایه ذروه علای اسرار لدینه الهیه و روحانییه
آصاعد سیور مشلردر

کجاست صوفی دجال فعل ملحد شکل * بکو بسوز که مهدی دین پناه رسید
ملحد شکل و دجال فعلا و صوفی قنده در سوله یانسونکه دینک حافظی مهدی ایرشدی
(مفردات) (کجاست) قنده در (صوفی) م (دجال فعل) م (ملحد) مکر صانع
(شکل) م (بکو) سوله (بسوز) یانسون (مهدی) آل رسول علیه السلام
(دین) م (پناه) حافظ (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی) هد هندی قفنان ایه
ونو رسز قلی کبی سیاه عصا ایه و یا حرفه سی اولان ازرق قام ردا ایه خاق
الدا دن ونجه صافی دل اولان طابیری جهل و غرور ایه فته واضطرابه راغن
دجال فعلا و اعتقاد فاسده به دو شسورن ملحد شکل و صوفی صورت پرست
قنده در شجره یقین اولان انبیاء عظامک نبات حسنه لی پسر لربنک روپوش
دست خدا اولان افعال و اسرار حکمت خفیه الهیه ربی حسد حل ایدوب
اولاد بهقوب علیه السلام برادران حسود سوء تهیرن و سائر انبیا و اولیایه
نحاششیرینی ادبانه به یقین سوء تعمیر و حرمتشک ایتمکله اسرار اولیایه الهی دن
واحوال عشق الهی دن محروم اولان ملحد صوفی به سوله بولاردن خلاص اولاق
ایچون آتش عشقه یانسون و کندی و محو و فنا یانسون زیرا هرر عصرده مهدی
آل رسوله شبیه دینک حافظی رعارف بالله و بر شیخ کامل آگاه ظهور ایدوب کمال

غیرتدن

کسیچیلزیدن بوزمان دل و دانش قافله ری
برغم برادران غیور * زعفر چاه برآمد
بر اوج ماه رسید (عزیز مصر اضافتی
لامیه در مراد حضرت یوسف در غم
با حرف صله رنم رانک ضعی و قنچی و کسر یله
لغته برونک بر کیمه نک یره سو رنگدر
اما استعماله کورلک وحسد هئاشنه در
برادرانه اضافت لامیه در و غیوره اضافت
بیانیه غیور مباله ایه غیرت اید مجیدر عزیز
متدا و برآمد خبری برغم وزعفر چاه خبره
متاق بر اوج ماه زعفر چاه هیدن بدلر
* محصول پیت * حضرت یوسف اهل
غیرت قرندش لربنک کورلک کنسه زندان
قبوسی دیشدن اوج ماهه یعنی آیک اوسته
ایرشدی یعنی قول ایکن بادشاه اولدی
برادران غیور پیور دینی انکچوندر که
حضرت یعقوب یوسفی علیهها السلام
سائر قرنداشلرندن زیاده سودیکچون
حسد و غیرت ایلدی یوسف علیه السلامی
یومشهور بلالره کرفشار ایلدی بار بوییت
اول معنای مشعر در که شاه شجاعک
برادر لی کندو بی سلطنتدن منع ایدوب
حسن ایلیرلر صکره مرور ایامه سر بر
سالمته عروج ایامه بعض نسخه ده ماه
بر پنه چاه واقع اولش یعنی منصب که
سلطنتدن کنایتدر (کجاست صوفی دجال
شکل ملحد کیش * بکو بسوز که مهدی
دین پناه رسید) صوفی دجال شکل
اضافتی برادر دجال صورنی صوفی دیکدر
ملحد کیش دجال شکل اضافتیه بیانیه در
کیش مذ هب دیکدر بکو خطاب عامدر
صوفی به سوله دیکدر بیان یاقل که مهدی
دین پناه کلدی ایرشدی مهدی دین پناه
اضافت بیانیه در دین پناه وصف ترکیبدر
دین صیغی یعنی اکا دین صیغی و یادین
صیغندر یچی یعنی دینی حفظ وصیانت
ایدر معنای * محصول پیت * دجال شکلی
ملحد مذهبی صوفی قنده در صوفی به دی
یان یاقل که مهدی دین پناه ایرشدی حاصلی
بر بادشاه مؤمن و موحد ایرشدی دیکدر

بر بادشاه مؤمن و موحد ایرشدی دیکدر

(صبا بکوی که چهار بر سر درین غم عشق * زانک دل سوزان و دود آه رسید)
چهار چله نک چیدر نلر دیکدر آتش سوزان اضافتیه لامیه و بیانیه در و او حرف عطف
و آتشه معطوف * محصول پیت * ای صبا سوله که بوعشق غنده بنم باشه
ایرشدی یعنی غم عشق و محبتیه باشه
نلر کلدی کنی بر برتر بر ایه که جانان یلوب
رحم ایلسون (ز شوق روی توشاها
یدین اسیر فراق * همان رسید کر آتش
بروی کاه رسید) شوق روی تو
اضافتیه لامیه ل درشاها منادی
اسیر فراق اسم فاعلاک فاعله اضافتیه
کز که حرف بیان بروی کاه با حرف صله
روی کاه اضافتی بیانیه در * محصول
پیت * شاه سنک بوزک شوقندن
بواسیر فراقه اولنسه ایرشدی بکه آتشدن
صمانه ایرشدی یعنی یانوب و یاقلوب
کل اولق (مرو بخواب که حافظ بارگاه
قبول * زور دینم شب و درس صبحکاه
رسید * مرو خطاب عام که حرف تعلیل
بارگاه قبول با حرف صله اضافتیه بیانیه در
و ردینم شب و درس صبحکاه اضافتیه
فی معنایه در * محصول پیت * اویقویه
وارمه که حافظ بارگاه قبوله کیمه یارسی
وردندن و صباح وقتی در سندن ایرشدی
یعنی مقصود بنی استین کیمه اور بویوب
خدایه تضرع ایلک کک (وله ایضا)
(داد کر ارفلاک جرعه کش پیاله یاد دشمن
دلسیاه تو غرقه یخون چو لاله یاد داد کر
منادی زانک جرعه کش وصف ترکیبدر
جرعه چکیمی یعنی ایچیمی پیاله
اضافت اسم فاعلاک معنایه اضافتیه
یاد فعل امر غالب اکثر موضع دعا ده
واقع اولور بوندی کبی دشمن دلسیاه
اضافتی بیانیه در دلسیاه وصف ترکیبدر
کوکلی قره توبه اضافتی لامیه در غرقه
های رسمی شکلی علامت نقلدر یخون
با حرف صله چون حرف تشبیه * محصول
پیت * یوغزلده غزل سابق کبی شاه
شجاعه دینشدر خواجه پیورر که
ای عادل یاد شاه فلاک سنک پیاله نک
جرعه کشی اولسون یعنی فلاک سنک

غیرتدن معنی یوزندن نیجه دجال صفت و ملحد شکل صورت او غروسی بی ادب
صوفی ایه هلاک ایلشدر عصمت الله من شره و هم و شرور انفسنا

صبا بکوی که چهار بر سر درین غم عشق * زانک دل سوزان و دود آه رسید
ای صبا بکوی که بوعشق غنده بنم باشه یانچی کوکل آتشدن و آه توتشدن نلر ایرشدی
(مفردات) (صبا) یاد صبا (بکو) سوله (چهار) نلر (بر سر) باشم او زره
(در) فی (این) یو (غم عشق) م (ز) من (آتش) م (دل) کوکل (سوزان)
یانچی (دود) توتون (آه) م (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی) ای واسطه و دستگیر
اولان پیور سن سوله که بورفع حجاب و تحصیل ادب بولنده و عشق الهیه نک درد
و غنده و راه و نحو و فناده ریاضات و مجاهداتله یانچی کوکل آتشدن و آه در ونم
توتشدن بنم باشه نلر کلدی تعبیری ممکن دکلدر که (من لم یذق لایعرف) دینشدر
ز شوق روی توشاها بدین اسیر فراق * همان رسید کر آتش بروی کاه رسید

سنک بوزک شوقندن ای شاه بوفراق اسیرنه همان اول ایرشدی بکه آتشدن صمانک
یوزنه ایرشدی (مفردات) (ز) من (شوق) م (روی) یوز (نو) سن (شاهها) ی
یادشاه (بدین) یو (اسیر) م (فراق) م (همان) هم اول (رسید) ایرشدی (از آتش)
آتشدن (با) للملابسه (روی) یوز (کاه) صمان (رسید) ایرشدی (معنای اشارتی)
ای شاه حقیقت اولان محبوبیم سنک انوار جمال بی مثاک مشاهده سنک عشق
و شوقندن بواسیر فراق اولان بنده کلک باشه محو و فنا ایتمک ایچون بمحمد الله انجلین
بلالرو مصائب ایرشدی بکه آتشدن صمان چو پی اوزره ایرشدی بکی کبی بر آنده
یاقوب محو و نابود ایلدی

مرو بخواب که حافظ بارگاه قبول * زمین درس شب و ورد صبحکاه رسید
او یومه زرا حافظ قبول بارگاهنه کیمه در سنک و صباح وقتی وردینک بمنندن
ایرشدی (مفردات) (مرو) کیمه (بخواب) اویقویه (که) زرا (حافظ) م (با)
للملابسه (بارگاه) حضور شاه (قبول) م (ز) من (بمن) برکت (درس) م
(شب) کیمه (ورد) اوراد و اذکار و استغفار (صبحکاه) صباح وقتی (رسید)
ایرشدی (معنای اشارتی) ای بیچاره کوکل غفلت اویقوسته کیمه و کیمه لده
غافل او اوبانیمه زرا حافظ درگاه حقه مقبولیتی و محرمیت اسرار معرفتی طاعات
و مناجات ایه احیاء لیسالی و وقت سحر لده اذکار و استغفار ایه همت عالی ایتمک بمن
و بر گاتندن بولدی و بوسه اده نفسی ترک ایدوب سعی و مجاهدات سبیله ایرشدی

وله ایضا
(داد کر ارفلاک جرعه کش پیاله یاد دشمن دل سیاه تو غرقه یخون چو لاله یاد
ای عادل باشاه فلاک سنک پیاله کلک جرعه کشی اولسون سنک قلی سیاه دشمنک
لاله کبی فانه غرق اولسون) (مفردات) (داد کر) عادل الف ندایله (ترا) سنک
(فلاک) م (جرعه کش) جرعه چکیمی (پیاله) قدح (یاد) اولسون (دشمن) م

جرعه کشی اولسون یعنی فلاک سنک
زیردشک و سکا محتاج اولسون دیکدر حاصلی باده کشک و باده نوشک اولسون نفره کوکلی دشمنک لاله کبی فانه غرق اولسون
یعنی هلاک اولسون لاله بویکی صفت موجوددر که هم دلسیاه در و هم فانه غرقدر

(زروه) کاخ رفعت راست زفرط ارتفاع * راه روان و همرا راه از ساله باد (ذروه کسر ذال الیه بونه چه معنای در کاخ کوشک و سرای معنای در رفعت اضافت بیانی در و تاخیر خطاب راست کرجک و محقق معنای در فرط ارتفاع اضافتی بیانی در فرط زیاد در یکدگر ارتفاع بوجه ک و یو کسکات افتعال باشند مصدر در فرط ارتفاع مصرع ثانی به هر هوند راه روان الف و ثوله هرجی مجاز در راه روانی دیگر سیاحت کرده است معنای اکثر در و هم اضافتی لامیه در مجاز راه هزار ساله اضافتی بیانی در ساله های رسمی مقدار را بچوندر یک بیل بول مقداری دیگر * محصول بیت * سنک رفعت کوشک ذروه سی یعنی دپه سی که عمل کنایند رک کرجک و محقق زیاد ارتفاع عدن و بوجه لکدن و هم بول اربنه یک بلاق بول اوله یعنی سنک علوفدرك و نباحت شاک اولر تیده اولسونکه قوت و اعمه ادنی در چه سنی یک بیاده طی ایلسون خواجه بوینده صفت غلورعات ایلشدر نه که بوینده بوبله در (بیت) * بعد از هزار سال پیام زحل رسد * کرپاسیان قصر تونکی کندر ها (زلف سیاه پرخت چشم و چراغ عالمیت * جان ز نسیم دولتش در شکن کلاله باد) زلف سیاه پرخم اضافتی بیانی در چشم و چراغ عالم اضافتی لامیه چراغ مومک فیهل سنده ینان آتش باره سنده دیر عالمک کوزی و آیدینی دیگر حاصلی کوز آیدینی جان مستداسیم دولتش اضافتی بیانی و لامیه در شین خبر زلفه راجع در معنی جهندن کلاله به متبدر شکن کلاله اضافتی لامیه در بحر بطریق یعنی کلاله شکندر تیرید ایلکه زیرا کلاله پرشکن اولان زلفه و کوبه و کاکله دیر لر بجه اکا محمد و هم او بجه نغره دیر در شکن کلاله باد جله ظ فیه خبر میتدا در و نسیم دول خبره متعلق * محصول بیت * حاتانه خطاب اوب پورر سنک پرخم و پرشکن زلف ساهک عالمک چشم و چراغیدر یعنی کوزی آیدیندر جان دولتی نسیمدکن شکن کلاله سنده اولسون یعنی نسیم دولت جانی انک کلاله سنده طوونسون بعض نسخه ده پرخم پرخته خای محمد ابله پرخم دوششدر جیم بحمله طوغ متانسه لیکن عاداتا اول سیاه اولن بوتقهرجه سیاه پرخم وصف ترکیبی اولور اضفی اولن وزلفن اکا اضافتی بیانی اولور و محکدر که سیاه زلفه صفت اوله و پرچه مضاف اوله پرچه زلف سیاه استعاره ایلک طریقله و اضافت بیانی اولفده جائزدر بوتقهرجه محصول معنی پرچک زلف سیاهی و بازلف سیاه که پرچم در و لکل وجهه (ای مه چرخ ممدات چشم و چراغ عالمی * باده صاف دامت در قدح و پیله باد) ممدات چرخ و چرخه استعاره ایلدی ممدات دالک کسرله مصدر مییدر عدل معنای پس اضافتی بیانی در چراغ عالم اضافتی لامیه در و تاخیر خطاب باده صافی اضافتی بیانی دامت ثانی معنی جهندن قدح و پیله به مقیددر * محصول بیت * ای عدالت چرخک مهی چشم و چراغ عالمین صافی باده دامت قدح و پیالکده اولسون یعنی دامت عیش و عشرت و زوق و صفادن خالی اولیه سین

(دل) (کوکل) (سیاه) م (نو) سن (غرقه) م (با) للملاسة (خون) فان (جو) مثل (لاله) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای وجود معبودی صور عالمک دوامنه باعث اولان شاه عادل وای متصف بصفات الله اولان شیخ کامل و مکمل سنک انوار آینه فلکک شله سیله آنچه مدت سماوات وارض منور اولسون سنک کبی آفتاب حقیقت دشمن اولان چشم کور و قلبی سیاه و قاضی عدولک لاله کبی ضلالت و شقاوت فانه غی اولسون

ذروه کاخ رفعت راست زفرط ارتفاع * راه روان و هم راه هزار ساله باد * سنک رفعت قصرک اوستی تحقیق زیاد ارتفاعن و هم بولجیلر نه یک بلاق بول اولسون (مفردات) (ذروه) تبه (کاخ) کوشک (رفعت) م (ت) ضمیر (راست) طوغری و تحقیق (ز) من (فرط) زیاد (ارتفاع) یو کسک لک (راه روان) بولجیلر (و هم) خیال (را) ادات مفعول (راه) بول (هزار) یک (سال) بیل (ها) مقدار به (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای رفعت معنی صاحبی اولان روان پاک و مظهر اسرار اولاک اولاک پیرم سنک عرش اعظمدن برتروان رفعت مرتبه ک قصرک اوستی تحقیق زیاد ارتفاعدن وادی اوهم و خیاله کیدن اهل دنیا ره و مردان خدایی مکر اولان ناپائازه یک بلاق بول اولسون و شروفسادری سزلدن اوراق اولسون

زلف سیاه پرچم چشم چراغ عالمیت * جان ز نسیم دولتش در شکن کلاله باد * سنک سیاه پرچک زانی عالمک کوزینک چراسیدر جان انک راجحه طیبه می دولندن پرچک بولکنده اولسون (مفردات) (زلف) م (سیاه) م (پرچم) م (ت) ضمیر (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (است) در (جان) م (ز) من (نسیم) راجحه طیبه (دولت) م (ش) ضمیر (شکن) بولکام (کلاله) پرچم (باد) اولسون لکن بومقاده پادشاهلرک اوکنده سجهقه چکلان توغک دپه سنده اولان موبه پرچم و شغفه صارنن موبه زلف اطلاق ایشدر (معنای اشارتی) ای متصرف اقلیم وجود انسانی اولان پادشاه حقیقت سنک علوشنکه شاهد اولان سویدای فلکده مر کوز و محفوظ علوم لدیه و اسرار معنویه و دیهه الله لیک اول طوغک زلفنک ظهوری کبی بعض کرامات و خارق عاداتلرک ظهوری خلق عالمک کوزینک چراغی نورنی زیاد لندبر بچیدر اول صاحب دولتک دولندن ظاهر اولان راجحه معنویه و آثار اسرار لدیه سندن ایچون انک ممدن اسراری اولان سویدای قلبی بولکله صد هزار جان فدا اولسون

ای مه چرخ ممدات چشم و چراغ عالمی * باده صاف دامت در قدح و پیله باد * ای عدالت فلکک ماهی عالم خلقنک چشمی و چراغین سنک قدح و پیاله کده شراب صافی دامت اولسون (مفردات) (ای مه) ای قر (چرخ) فلک (ممدات) عدالت (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (با) خطایسه (باده) شراب (صافی) م

دختری سنک مد حکم محرم اولدی یعنی سنک مد حکدن منفک دکل دامت مدا حکدر ایلدی بونجیلین عروسک مهری و کاپینی سنک کفکه حواله اولسون یعنی صله و جا ترسی سنک دست احسانکه حواله اولسون خواجه بوینده حسن طلب صنعتی رعایت ایلش بعضلر مهری اضافتدن مفعول او فودیلر پس مهر میتدا و حواله باد خبری اولور و لکل وجهه

(چون بنوای مدحت زهره شود ترانه ساز * حاسدت از سماع آن همدم آه و ناله باد) بنوای با حرف مصاحبت نودن مراد صوت و نغمه در و مقام نوایی ایه سام ایلدر نوای مدحه و مدحت نای خطابه اضافت فکری لامیه در زهره میتدا شود خبری بنوای شوده متعلق یعنی خبر غیر صریحی و ترانه ساز خبر صریحی و اسمی تحتیده مستر زهره به راجع ضمیر حاسدت میتدا مضافدر ضمیر خطابه اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبلندن سماع الف قافیه سنده مفعول سماعک معنای ذکر اولشدر که ساز و سوز و چالقدین و ایردن عبادلر آن لفظنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر همدم آه و ناله باد خبر میتدا * محصول بیت * چونکه زهره سنک مدحک نغمه سیله زانه ساز اوله یعنی سنک مدحک نغماتی ایلده سنک حاسدک اول سماعدن آه و ناله به بار و همدم اوله یعنی حسندن آه و ناله و فریاد و فغان ایلده سماع بونده ایشتمک معنای در دین معنای اصطلاحی بیلز ایش (نه طبق سپهر و آن فرصه سیم و زر که هست * ازلب خوان حشمت سهلترین نواله باد * طقوز فلیکی طقوز طبقه و آبی کومشدن چور که و کونشی التون چور که نشپیه ایلش و بعد و حک سفره سنک کنارندن بوتیری بر جزوی نعمت اعتبار ایلش لب بونده کنار منعا سنده در و خوان سفره و حشمت عظمت واضه فکری لامیه و بیانیسه و لامیه در سهراتر ادات تفصیل و یا و نون نسبت ایچوندر بونده سهلترین شی حقیقرد کنایتدر نواله بونده اقمه معنای سنده در * محصول بیت * طقوز فلیک طبقه و ماء و خورشیدک سیم و زر چورکاری سنک عظمتک سفره سی کنارنده برحقیر لقمه اوله یعنی فایل الاعتبار نعمت اولسون ممدوحنه دعاه در صنعت غلو طریقله (دختر فکر بکر من محرم مدحت توشد * هرچنین عروس راهم بکفت حواله باد) دختر فکر بکر اضافتی بیانیسه در و منسه اضافت لامیه دختر میتدا و شد خبری و اسمی تحتیده مبتدایه راجع ضمیر و خبری محرم مدحت و اضافت مصدرک مفعولنه اضافتی قبلندن و تویه اضافت لامیه در مهر کابین عروس حرف تخصیص اضافتدن مستفاد اولان معنی بی تاکید ایلدر بکفت با حرف صله * محصول بیت * بنم فکر بکر

(دائم) م (است) در (در) فی (قدح) م (پیاله) بنه قدح (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای نور ضمیری انوار آفتاب حقیقتدن مستفاد اولوب فلک عدالت و مظهر هدایت اولان قلوب عاشقانی فیض بخشیده منور و بجملی قلبی ماهتاب معنوی پیرم سن عالم خلقنک چشمی و چراغین و بصیرتلی نورین سنک فیض و شراب عشق الهی بخش ایلدی قدح و پیاله فلکده شراب صاف الهی دامت اولسون

چون بنوای مدحت زهره شود ترانه ساز * حاسدت از سماع آن همدم آه و ناله باد * چون سنک مدحک صدا سیله زهره ترم ایلدی اوله سنک حاسدک آنک سماعندن آه و ناله به همدم اولسون (مفردات) (چن) چونکه (با) للملاسة (نوا) صدا (مدح) م (ت) ضمیر (زهره) باندز (شود) اوله (زانه ساز) نغمه ایلدی (حاسد) م (ت) ضمیر (از) من (سماع) م (آن) اول (همدم) بولداس (آه و ناله) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای پر سنک خزیننه رجان اولان فلکک اسرار بقینه سنی و علوم لدیه سنی مشاهده ایدن مرتبه عالی صاحبی مردان خداسنک اوصاف شریفی مدح و بیان ایلد کجه سنک مدحک ترمی صداسنی ایشتمک ایلده سنک حاسدک و باغضک آه و ناله ایلده هلاک اولسون

نه طبق سپهر و آن فرصه سیم و زر که هست * ازلب خوان حشمت سهلترین نواله باد * فانک طقوز طبق و اول سیم و زر فرصه می که واردر سنک حشمتک سفره سنک کنارندن حقیرک نواله اولسون (مفردات) (نه) طقوز (طبق) م (سپهر) فلک (آن) اول (فرصه) چورک (سیم) کومش مراد ماهدر (زر) انسون مراد آفتابدر (هست) واردر (از) من (لب) کنار (خوان) سفره (حشمت) شوکت و سلطنت (سهلترین) زیاد حقیرانه منسوب (نواله) لقمه (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای نغمه غری و عالم کبری اولوب خانه نبی خدای اولان قلب واسع و منشر سنده عرش اعظم صحرای عظیمه بر حلقه صغیره کبی نسبتی اولفده (لایعنی ارضی و لکن و معنی قلب عبیدی المؤمن التقی) حدیث شریفنک مظهری شیخ طقوز فلک و آبی و کونش فرصلر بکه واردر سنک سمدت و دولتک سفره سنک کنارنده برحقیرک لقمه اولسون یعنی قدر و شرفک دخی زیاد اولسون

دختر فکر بکر من محرم صحت توشد * هرچنان عروس راهم بکفت حواله باد * بنم فکر بکر دختر سنک صحتک محرم اولدی آنجیلین عروسک کاپینی یته سنک الکه حواله اولدی (مفردات) (دختر) قر (فکر) م (بکر) باکره (من) بن (محرم) م (صحت) م (نو) سن (شد) اولدی (مهر) کابین و نکاح (چنان) آنجیلین (عروس) کابین (را) ادات مفعول (هم) بنه (با) للملاسة (کف) ال (ت) ضمیر (حواله) تفویض (باد) اولسون (معنای اشارتی) بحمد الله صد هزار

دختری سنک مد حکم محرم اولدی یعنی سنک مد حکدن منفک دکل دامت مدا حکدر ایلدی بونجیلین عروسک مهری و کاپینی سنک کفکه حواله اولسون یعنی صله و جا ترسی سنک دست احسانکه حواله اولسون خواجه بوینده حسن طلب صنعتی رعایت ایلش بعضلر مهری اضافتدن مفعول او فودیلر پس مهر میتدا و حواله باد خبری اولور و لکل وجهه

(حافظ تودرین غزل بخت بندگی بداد * اطف عید پرورت شاهدان قبله باد) حافظ نو اصفاتی لامیه حجت بندی
اضافه بویه در بندی قول اولی حجت بندی عید اولی حجتی بداد با حرف تأکید داد و ردی اطف عید پرور
اضافتی بیانی در قول بسیجی اطف ناصب خطاب شاهد این اضافتی اسم فاعل معنای اضافه اضافی قباله
فاضل در چنان تمسک حجت کی و سبیل کی بودند حجت می داد در * محصول بیت * سنک حافظک
بوغزله سکا قول اولدینی حجتی وردی یعنی قولی کاغذی وردی سنک بندل تریه ایدیمی اطف واحسانک بو حجت
شاهد اولسون یعنی بن سکا قولی
حجت سنک قول رعات ابدی اطف
واحسانک شاهد اولسون را عادت
هر حجتی شهود باز باور حجت
انمن اولن معلوم اوله که بومذکور
نظم و سابقا مذکور اولان * خسرو
کوی فلک درخ چو کان تو باد * ودی *
مرامی دکر یاره از دست برد * ودی *
بر سر باز ارجاتان منادی میزند *
نیکم سابقا اشارت اولنشدی بونلر
جیمه قطع اراسته مسطور در و هیچ
بر سنک مخلص مذکور و مسطور
دکدر نهایی بعضی متصرفین مخلص
بنا برین پیدا ایدوب غزل شکله قویشلر
(وله ایضا) (سپیده دم که صبا بوی
اطف جان کبرد * چن ز اطف
هوانکته بر چنان کبرد) طک آلفه
سپیده دم دیر یعنی سحر وقتی که حرف
بیان صبا مبتدا و کبر خبری بوی اطف
جان اضافتی لامیه لدر و کبر مقدم
مفعول صریحی یعنی جان اطفاتی
قو قوسنی چن صبا دن بدلدر ز اطف
هوا کبر مقدم مفعول غیر صریح
و اضافت لامیه و نکته مفعول صریحی
بر چنان کبره متعلق چنان عریده چیک
اکسیرله جنسک جمیدر * محصول
بیت * طک آفاتی وقتنده که صبا
جانک اطفاتی قو قوسک طونه یعنی
حیات و ریجی کوزل قو قول صاحبی
اوله چن اطف هوانکته طن
ایلیه یعنی اطف هوا چنی حیات افزا
وصف بخش ایلیه حاصلی بویات
بر مکه چن بیته و از بجه بری برندن
بدلدر (هزار نکته کل در چن تنق
بندد * افق زعکس شفق رنگ کلستان
کبرد) نکته خوش قو قو کله اضافتی
لامیه در تنق پرده دیر افق کسوک
کناری مبتدا کبر خبری زعکس شفق
* محصول بیت * صباح وقتنده که بیک کل
قو قوسنی چنده پرده با غلبه یعنی بیک
شفق عکس کلستان رنگی طونه یعنی
شفقند مراد اما مان مذهی اوزر فرلقند که اقلی اندن صکره افق فلکده ظاهر اولور که امام ابو حنیفه مذهبی در
یعنی ابو حنیفه حضرت نری شفق افق سده جردن صکره ظهور ایلین یا ضلقتدر دیش

ریاضات و مجاهدات خلیه بعد الحلیه بواب نفس و شیطانک تصرفن امین و سلامت
اولان بکر فکرم سنک اسرار لدنی دن اولان صحت که محرم اولدی آنجلین اوصاف
حجده ایله موصوف اولان عروسک کاپینی یعنی سنک کرم و احسانکدن اولان لایق
به سنک بد بیضای کلینه که و همت و نفس عیسی واریکه حواله و تقویض اولسون
سن بیلور سین متع الله بکر مک آمین

حافظ تودرین غزل بخت بندگی بداد * اطف عید پرورت شاهدان قبله باد *
حافظ بوغزله سکا بند لک حجتی وردی سنک بندل بسیجی اطفک بو قبله نک
شاهدی اولسون (مفردات) (حافظ) م (در) فی (این) بو (غزل) م (حجت) م
(بندی) قولک (بداد) وردی (اطف) م (عید پرور) بولر بسیجی (ت) ضمیر
(شاهد) م (این) بو (قبله) قاضی حجتی (باد) اولسون (معنای اشارتی)
ای شیخ شفیق حافظ بوغزله سکا بندل حجتی وردی و سکا حلقه بکوش بنده
اولدینی اعتراف ابدی سنک حقیقت بندل بینی بسیجی اطفک بو حجتک شاهی
اولسون

سپیده دم که صبا بوی اطف جان کبرد * چن ز اطف هوانکته بر چنان کبرد *
صبح و قیامه باد صبا جان لطافتک راجحه سن طونه هوانک لطافتن چن جنتلر
نکته طوتار (مفردات) (سپیده دم) صباح وقتی (صبا) م (بوی) راجحه (اطف)
م (جان) م (کبرد) طونه (چن) باغ (ز) من (اطف) م (هوا) م (نکته)
طن و عیب (بر چنان) جنتلر اوزره (کبرد) طوتار (معنای اشارتی) عاشق
مر تاضک آینه بجلا اولان قلبند ظهور صبح دوات و طلوع فجر اتوار معرفت
و قیامه فطحت و فیض الهی اول قلبه ارواح قدسیدلر لطافتک راجحه مسکیده سنی
و آثار رحمة الله اولان ذوق روحانیه سنی طونه روضه قلب و دل خانه تجلی رب
عشق و محبت الهیه نک لطافتدن و مشاهده انوار جمال الهیک لذتدن (وینسون
النعیم اذار آوه) کلامی سر نجه (عائشتهه الانفس) اولان باغ چنان اوزره
نکته و عیب طوتار که لذت روحانیت یافته لذت نفسانی لاشی * مشابه شده در

هوا ز نکته کل در چن تنق بندد * افق زعکس شفق رنگ کلستان کبرد *
هوا کلک راجحه سندن چنده پرده با غرافق شفق عکسندن کلستان رنگی طوتار
(مفردات) (هوا) م (ز) م (نکته) راجحه (کل) م (در) فی (چن) باغ
و باغچه (تنق) پرده (بندد) با غرافق (افق) جواب سما (ز) من (عکس) م
(شفق) کونش ضیامنک بقیه می و چرتی (رنگ) م (کلستان) م (کبرد) طوتار
(معنای اشارتی) هوای عشق و محبت الهی نفس راجحه دن و راجحه طیه شفحات
سجایه دن عاشق روضه قلبند (قد شفقها حبا) آیت کریمه سی سر نجه جگر
فانندن شغاف و پرده با غلوب عاشق قلبی احاطه ایلد که (اذا صلح القلب
صلح الجسد کله) حدیث شریفی سر نجه اول آفتاب معنوی (اولان انوار عشق

الهی *
زین بالدن کونش مراد در و مفرنس ژنکاریدن فلک * محصول بیت * زاغ سبه
ژنکاریده آشیان طوتار یعنی کونش فلکده کونز نمایان او اور حاصلی کجه
بش بت آتی به مر هون و موقوف حکمنده در یعنی سپیده دم که مذکور احوال ظهور رابلیه
بیر مکه چن آه

(نوی چنک بدان سان زند صلا ی صبح * که پر صومعه راه در مغان کبرد) (نوی چنک اضافتی لامیه در بونده نوادن
آواز و نغمه مراد در بدان سان آنجلین دیکدر صلا ی صبحی اضافتی مصدرک مفعول اضافه اضافتی صباح وقتنده
ایچن شربه صلا دیکدر که حرف بیان پر صومعه اضافتی لامیه و مبتدا و کبر خبری راه در مغان مفعول صریحی
واضا فتلر لامیه لدر * محصول بیت * چنک اوازی آنجلین اورر صبحه صلا که صومعه شیخی میخانه بی قیوسی بولنی
طوتار یعنی صبح ایچمکه آنجلین اغرا

الهی درون عاشقده ظهور و جولان ایتک سبيله آت قلبک انوارینک ضیامنک
عکسندن افق اجزای وجودی دخی صالح اولوب رنگ کلستان و اطاعت امر
رجان صورتی طوتار و آثار انوار محبت اجزی وجودند ظهور و لسان ایدر

نوی چنک بدان سان زند صلا ی صبح * که پر صومعه راه در مغان کبرد *
چنک صداسی صبح سلاسی آنجلین اورر که صومعه پیری شوقندن مغر قوسنک
بولنی طوتار (مفردات) (نوا) صدا (چنک) بر ساز آتی (بدان) با آن (سان)
ادات تشبیه بدان سان آنجلین (زند) اورر (صلا) ندا (صبح) صباح ایچین
شراب (پیر) م (صومعه) عبادتخانه (راه) بول (در) قیو (مغان) کافر
(کبرد) طوتار (معنای اشارتی) اسرار عشق الهیه دن عارف بالله اولان شیخ
کامل خبر و یروب کجه اویانقلعه فیض خدایک فیضان وقتی اولان وقت سحر زده
لذت شراب عشق الهی صبوحنی طامیان و بذل جان ایتین اول اسرار و تجلی
انواره و اصل اولیه جغنی آشکاره و صوت اعلی ایل آنجلین بیان ابدیه کجه
مدت خاوند و صومعه زده لذت روحانیت و درد عشق سز عرافتا ایدن عابد
و زاهد قیاب عزنده مستور اولان و عشق و درد ایله خرابانی اولش ملا سبه
و مظهر اسرار لدنی اولان مر دان خدارک قوسنک بولنی شوقله ارامغه سی ایدر بیلر
* شه سپهر چو زین سپر کشد بر روی * بنج صبح و عود افاق جهان کبرد *

فلکک شاهی چونکه بوزینه التون قلغان چکه صبح تیغی و افق عود بیله جهان
طوتار (مفردات) (شه) م (سپهر) فلک (چو) چو نکه (زین) التون
(سپهر) قلغان (کشد) چکر (بر روی) بوزینه (با) الهایسه (تیغ) قلیج (صبح)
م (عود) درک (افق) اطراف سما (جهان) م (کبرد) طوتار (معنای اشارتی)
شه سپهر وجود اولان روح عزیزتون کبی خالص انوار تجلی الهی قلغانی و عصمت
توفیق ربانی سپری بوزینه چکه و مظهر اوله انوار تجلی ذات الهیه صبحی قلیجه
و صلاح و تقوی وجود عود بیله جهانی طوتار و اطف و قهر ایله جهان خلقه
متصرف اولوب مرتبه خلافت واصل اولور

برغم زاغ سبه شاهباز زرین یال * درین مفرنس ژنکاری آشیان کبرد *
سیاه قارغه نک رخنه التون قناد او شاهباز بوزنکاری چار دافده آشیان طوتار
(مفردات) (با) ناله لایسه (رغم) اوج المی و کربه کورمک (زاغ) قارغه (سبه)
م (شاهباز) شاهین (زین) التون (بال) قناد (در) فی (این) بو (مفرنس)
چار داق (ژنکاری) مائی (آشیان) بویه (کبرد) طوتار (معنای اشارتی)
عصر رسول الله صلی الله علیه و سلمه و صحابه کزین رضوان الله علیه هم اجمعه
بولنبان توتون و نار کله و اغیه کبی و سائر کراحت و بد عتدن اجتناب ایتوب
بالکه بو اشیای مستکره ری اهل سله که ضرری بو قدر دیو زعم فاسد ایلین
زاغ سبه کبی قلبی فاسی عوام طریقت اولان باطله زه رغما و استکراها ظاهری

زلزل بالدن کونش مراد در و مفرنس ژنکاریدن فلک * محصول بیت * زاغ سبه
ژنکاریده آشیان طوتار یعنی کونش فلکده کونز نمایان او اور حاصلی کجه
بش بت آتی به مر هون و موقوف حکمنده در یعنی سپیده دم که مذکور احوال ظهور رابلیه
بیر مکه چن آه

آداب شریعت ابله آراسته و باطنی انوار تجلیات الهیه ابله پیراسته اولان شاهباز
حقیقت زر بن بالار علوم، نه بوز نکاری فلک چار دافک فوخته (فی مقعد صدق
عند ملک مقتدر) مقامنده آشیان و مأوی سکونت طومشدر

چون بزمگاه چمن رو که خوش تماشا بدست * که لاله کاسه نسرين وارغوان کبر *

چون بزمگاه واره که بر اطفاف تماشا وارد که لاله نسرين وارغوان کاسه سنی
طونار (مفردات) (با) لاله (بزمگاه) شراب مجلسی (چمن) باغ (رو) کیت (خوش)
م (تماشا) سیران (با) وحدتیه (است) در (لاله) م (کاسه) م (نسرين)
بیاض کل (ارغوان) قرمزی سوکت و چیک (کبر) طونار (معنای اشارتی)
ای بوی نهایت اولان در کا هده و بود هشت آباد اولان راهده ثابت قدم اولان
عاشق صادق حالی هشته باغ معرفت و روضه وحدت شراب مجلسی برینه کیدوب
اول دو آتشیان و فانیان شراب لدنی عشق الهیه بی دایم نوش ایتمه سعی ابله که
آند اطفاف تماشا وارد که عقلا و راسته در بیاض لاله کبی قلبی نور حلقه منور
اولان عارف بالله و قرمزی لاله کبی جگری و قلبی درد عشقه پر خون اولمش عاشق
آگاه بر برینه شراب عشق الهیه به قائموب قلبی کاسه درنی اول شراب
لا يزال جاننه طونوب (اللهم زدنی تحریک) بیور مشدر

چون چه حالت که کل در چمن نماید روی * چه آتش که در مرغ صبح خوان کبر *

نه حالت که کل چنده بوزن کو سترنه آتش که صبحا وقتند و قوی بلی
فوشنه نایر ابله (مفردات) (چه حالت) م (است) در (کل) م (در) فی (چمن)
باغ (نماید) کو ستر (روی) بوز (چه) نه (آتش) م (است) در (در) فی
(مرغ) (فوش) (صبح خوان) صبحا و قوی (کبر) طونار (معنای اشارتی)
حضرت عررضی الله عنک (رأی قلبی رفی قال من انت قلت انت) حدیث
شرینی سر نه نه حالت و نه اسرار در که روضه فلیده کل کبی اول محبوب حقیقی
عاشقانه انوار جسا ان کو ستر و نه آتش در که وقت سحرده یک بر اسماء حسنی ابله
حضرت الهی ذکر ابلین دردی بلی کبی درد عشقه شب تاب سحر آه و این و فریاد
و نغان ابله درگاه حقه مناجات ابلین دردی عاشق قلبیه تأثیر ابلر و کلی وجودنی
احراق ابلر

چون چه پرتوست که نور چراغ صبح دهد * چه شعله است که در شمع آسمان کبر *

نه پرتو در که صبح چراغ نوری و برنه شعله در که آسمان شمعند طونار
(مفردات) (چه) نه (پرتو) عکس (نور) م (چراغ) م (صبح) م (دهد)
و بر (چه) نه (شعله) م (است) در (در) فی (شمع) م (آسمان) کواک (کبر)
طونار (معنای اشارتی) صبح چراغی اولان آفتاب نوری کبی عالمه و قابوب
عاشقانه نور الهی و نور محمدی بخش اید بچی عارف بالله و شمع وارث محمدینک
قلبی آفتاب نوری پرتوی نه عجب پرتودر و آسمان معنوی اولان قلبی نورینک

* که لاله کاسه نسرين وارغوان کبر *
بزمگاه با حرف صله بزمگاه چمن اضافتی
پایه در که حرف تعلیل تماشا بی با حرف
وحدت که لاله که حرف بیان لاله مبتدا و کبر
خبری و باقی مفعول غیر صریح کبر در
* محصول بیت * چمن بزمگاه واره که
برخوش تماشا در که لاله کاسه نسرين
وارغوان طونار کاسه نسرين مراد
اق لاله در و کاسه ارغوان قرمزی
لاله در اگر چه غیر وجهه توجیه ممکن
اما بوجیه اوچه در (چه حالت که
کل در چمن نماید روی) * چه آتش که در
مرغ صبح خوان کبر * که حرف بیان
ایکی مصرعه بیه مرغ صبح خوان
اضافتی بیانیه در صبح خوان وصف
ترکیب صبحا وقتند و قوی بلی یعنی
بلی کبر بونک کبی بر زده تأثیر مناسب در
* محصول بیت * نه حالت که کل چنده
بوز کو سترنی یعنی کل چنده در درخت
خشک ایکن اللهک امر بیه براق و ب
خوش قوی و چیک و بر نه حالت
اللهک صحنی استر ابلر نه آتش در که
بله تأثیر ابلر و با قوی و باندی و ب کل
ابلن یعنی آتش عشق نه آتش در که بویه
ایشلر ایشلر مصرع نایده آتش برینه
غلغل بازوب معناسنی نه غلغلدر که بلاده
طونار دین هم افلده خطا ابلش و هم معناد
(چه پرتوست که نور چراغ صبح دهد *
چه شعله است که در شمع آسمان
کبر) چراغ صبح مراد آفتاب در شمع
آسمان دن شمعده قرده مراد اولق جا در
* محصول بیت * نه ضیاء در صبح چراغ
نوری و بر یعنی کونشک نوری و بر بلی
ضیاء در نه شعله در که شمع آسمانه البشر
یعنی شمس و قر آسمانه واقع اولان شعله
نه شعله در مصرع نایده نه شعله در که شمع
آسمانه طونار دین معنایی استاددن طونار

(صبا نکر که دما دم چورند شاهد باز * که لب کل و که زلف ضییران کبر) شاهد باز و نظر باز محبوب دوست معناسنه در
ضییران فسلکن چندن بر نو عدر * محصول بیت * صبا بی سیر ابله که محبوب دوست رند کبی کا لب کلی و کا زلف
ضییرانی طونار ز بر صبا اسد بکه بونلر حرکت کلور کانه که صبا بونلر لب و زلفه با بشور که حرکت ابلر (ز اتحاد هیولی
و اختلاف صور * خردن هر کل نقش صد بیان کبر) اتحاد هیولی اضافتی لامیه در هیولی حکما اصطلاحا حارنده ماده به دیرلر
یعنی هر شیک کوزه کورین نسته سسته
صورت دیرلر و صورت احاطه ابلدی
شی هیولادر مثلاً انساک بشره سی یعنی
در بیک یوزی صورت در و بصورت
قائم اولدینی شی هیولادر ابلدی اشیا
صورت له مختلفدر هیولایله دکل انکچون
خواجه اختلاف صورده حکم ابلدی
و اتحاد هیولا به کل نواضا فنی بیانیه
و کلدن مراد مطلق چیکدر نقش صد
بیان اضافتی بیانیه در خرد مبتدا و کبر
خبری و زهر کل نو مفعول غیر صریح
و صد بیان صریحی * محصول بیت *
اتحاد هیولادن و صورت اختلافدن
عقل هر تازه چیکدر بوز بیان نقشین
طونار بیاندن مضاف الیه محذوفدر
تقدیری بیان صنع الله در یعنی جمیع
اشیا که هیولای بر و صورتلری مختلف
اولدیندن عقل هر تازه چیکدر
الله تعالی که صنعک بوز بیان نقشین طونار
یعنی هر چیک اللهک صحنی بیان ابلر
ز بر اجمیعک ماده سی بر در که
عناصرار به در و صورتی مختلف کینک
صورتی بشل و کینک قرمزی و کینک
اق و کینک صاری و کینک بر جانی
قرمزی و بر جانی صاری حاصلی الله تعالی
هر برینی بر صورتده و بر قوی فیده
و بر خاصده خلق ابلش فتبارک الله احسن
الخالقین (من اندران که دم کیت این
مبارک دم * که وقت صبح درین تیره
خاکدان کبر) من اندران یعنی اندران
فکر و ملاحظه بودم که حرف بیان دم
کیت اضافتی لامیه در کینک نفس سیدر
دیکدر که حرف رابط صفت وقت صبح
اضافتی لامیه در درین در حرف صله
خاکدان چو پلاک در که بوند مراد بر
یعنی زمین کبر البشر آتشده استعمال
ایدر مثلاً آتش پنه به آلبشدر دیرلر

شعله سی نه عجب شعله در که معاصوات و ارضک ضیاسی و نوار و بغاسی اندندر

صبا نکر که دما دم چورند شاهد باز * که لب کل و که زلف ضییران کبر *

باد سبایی کور که دما دم محبوب دوست رند کبی کاهی کل لبی و کاهی ضییرانک زلفی طونار
(مفردات) (صبا) م (نکر) کور (دما دم) متصلا و دایما (چو) مثل (رند) عیار و فاسق
(شاهد باز) محبوب دوست (کاهی) بروقت (اب) دوداق (که) وقت (زلف) م (ضییران)
فسلکن (کبر) طونار (معنای اشارتی) اول باد صبا کبی یک و وسیله اولان شیخ
متصرف القلوبی کور که دما دم محبوب دوست اولان رند لایالی کبی مقتضیات تجلیات
خدا اوزره کاهی کل کبی محبوب و مراد اولان ذات روح قدسیه سی اوچنده تصرف
ایدر و کاهی ضییران کبی مرید اولان کیمه نک تبدیل صفاتی اوزره تصرف ایدر

ز اتحاد هیولی و اختلاف صور * خرد زهر کل نقش صد بیان کبر *

هیولانک اتحاددن و صورتلرک اختلافدن عقل سیک هر بر کلدن بوز بیان
نقشی طونار (مفردات) (ز) من (اتحاد) بیک (هیولی) جسمه صورته محل
اولان ماده در (اختلاف) م (صورت) اول ماده ده حال و ظاهرا اولان هیئدر
(خرد) عقل (ز) من (هر کل) م (قو) سن (نقش) م (صد) بوز (بیان)
م (کبر) طونار (معنای اشارتی) کرچه اجزای عالم هر بر زده سی معرفت الهیه
بر دفتر لکن کال قدرت الهیه ابله ماده و وجود انسان متحد اولوب صورتی و هیئتی
مختلف اولدینی کبی بنه انسان معنی یوزدن بشریتده کرچه متحد اما هیئت
معنویه لری مختلف و متفاوتدر بوسیددن خلق عالم نیجه کیمه انبیا و اولیای
کندولری کبی ظن ایدوب (مالهذال رسول یا کل الطعام و عیسی فی الاسواق) آیت
کریمه سی سر نیجه بزه انلر کبی بشر زدیعه کراه و کافر اولدیلر بتلیدلر که معنی
جهتندن پیشلرنده بی متها فرق وار در مثلاً شیر و شیر انظارلری با زبده بر در
اما معناده بری سود و بری ارسلان معناسنه در اما بفرق معنویه بی عقل معناد
و شیخ صاحب ارشاد اولان یلاربهر بر زدن بوز بیان نقشی طونار یعنی هر بر کیمه بی
استعدادینه کوره تربیه ایدر (ذلک فضل الله بؤنیه من بشاء)

من اندران که دم کیت این مبارک دم * که وقت صبح درین تیره خاکدان کبر *

بن اول فکرده یم که بو مبارک نفس کیمک نفسیدر که صبحا وقتی بوتیره خاکدانده
ظاهر او اور (مفردات) (من) بن (اندران که) اول فکرده یم که (دم کیت)
کیمک نفسیدر (این) بو (مبارک) م (دم) نفس (وقت) م (صبح) م (در)
فی (این) بو (تیره) بو لائق وظلت (خاکدان) طبراقی (کبر) طونار (معنای
اشارتی) بجمده الله اول شیخ کرم بخشک نفس عیسی وارندن حیات قلب بو ابوب
کال سرور مدن بن اول فکرده یم که بو مبارک نفس کیمک نفسیدر که وقت صبحده
بونا مستعد وجود خاکدان ظلماتی ایچنده و دیمة الله اولان قلبه حیات و انشراح
و روحه غذا و انتفاع بخش ابلشدر

* محصول بیت * بن اول فکرده یم که کیمک نفسیدر بو مبارک نفس که صبحا وقتند و قوی بلی
بر بوزینی روشن ابلین صبحا وقتند کیمک مبارک نفسیدر مراد کو نشدر که صبا حدن عالمی روشن ابلر بویته کبر
معناسنی طونار دین و ظاهرا اوورین د ظاهر معناسنی و بر مشدر

(چرا بصل غم و حسرت سپهر دانه شکل * مرا چون نقطه پرکار در میان کبر) سپهر دانه شکل اضافتی بیانه در مرا بنی چو حرف تشبیه نقطه پرکار اضافتی لامیه در * محصول بیت * بیچون بوزغم و حسرتله دانه شکلی سپهر یعنی دگر می کوک بنی بر کار نقطه سی کی اوزنه ده طوتار یعنی غم و حسرتله بنی احاطه ایدوب اوزنه زنده طوتار حاصلی بنی غم و حسرت دانه شده نقطه طوتار (ضمیر دل نکشایم بکس مرا آن به * که روزگار غیورست نا کهان کبر) ضمیر لغت شده فکر معنا سسته در اما بونده راز مراد در ده اضافتی لامیه در که حرف تعلیل روزگار مبتدا و غبور خبری نا کهان مفاعله دیکدر کبر مؤاخذه ایلر دیکدر * محصول بیت * کو کل سر برنی کیسه به اچسم بکا اول یکدر زرا روزگار غیور در فجاؤه مؤاخذه ایلر یعنی خبرک بو غیکن بر کون سنی فیض ایلر پس کیسه به کشف راز ایلر یکدر بوبیت کتمان راز تنبیه ایلر (چو شمع هر که با فشای راز شد مشغول * شبش زبانه مقراض در زبان کبر) چو شمع مصراع ثانی به مقید در با فشای راز با حرف صله و اضافت مصدرک مفعوله در شبش شین ضمیری که به راجه در زبانه مقراض اضافتی لامیه در زبانه آتش بالکده دیلر و طوقه دیلر و سائر نسته نک دیلر دیرل بونده مقراضک اوجی دیکدر در زبان در حرف تا کیده یعنی جهتند کبردی تا کیده ایلر * محصول بیت * هر کیسه که افشای راز مشغول اولدی کیجه شمع کی زبانه مقراض آنک دیلر طوتار یعنی دیلن کسر بوبیت بعضی نسخه ده بویله بولندی و بعضی بویله واقعه در (بش زمانه چو مقراض در زبان کبر) بس چوق معناسنه در زمانه زمان معناسنه در در حرف صله دیلر آلور یعنی الم و محنت و پروردیکدر (محصول معنی) زمانه اول کیسه بی مقراض کی دیلر آلور یعنی زمانه چوق زجت و مشقت و پر مذکور نسخه رک ظاهر ا معناسی بویله در اما هیچ برسی طبعک مرخصی دکل بلکه بونسخه زدن غیر بر نسخه ایستر حاصلی خواجه نک هنری همان غزاده در قصیده کو بک غیر بلر مسلر (تجاست ساقی مهر وی من که از سر مهر * به نیم مست خودش ساغر کران کبر) ساقی مهر وی اضافتی بیانه و منه

چرا بصل غم و حسرت سپهر دانه شکل * مرا چون نقطه پرکار در میان کبر

مستدر شکل فلک بیچون بوزغم و حسرتله پرکار نقطه سی کی بنی اوزنه ده طوتار (مفردات) (چرا) بیچون (با) للعلایسه (صد) بوز (غم و حسرت) م (سپهر) فلک (دانه) م (شکل) م (مرا) بنی (چو) مثل (نقطه) م (پرکار) برکل (در) فی (میان) اوزنه (کبر) طوتار (معنای اشارتی) دخی اول فکر دیم که بو افتتاح و اندسراح سرور یله یله اول محبوب دانه شکل فلک ایچنده بنی بیچون بوزغم و حسرتله پرکار ایچنده نقطه کی یعنی بر بندن غیری بوغی و حسرتی چکر بوق کی طوتار مکر ماموم اوله که بو جوفلکک سروری غیله توأملردر

ضمیر دل نکشایم بکس مرا آن به * که روزگار غیورست نا کهان کبر

کوکلم ضمیری کیسه به کشف ایتیم بکا اول یکد زرا روزگار غیور در نا کهان طوتار (مفردات) (ضمیر دل) کوکله کبرالو اولان (نکشایم) آچیم (بکس) کیسه به (مرا) بکا (آن) اول (به) یک (که) زرا (روزگار) زمان (غیورست) غیرتو در (نا کهان) اکسزین (کبر) طوتار (معنای اشارتی) لکن کوکله مضمر اولان بو لطیف فکر بی کیسه به کشف ایتیم بکا اول اسرار عشقندن و احوال طریقندن کوکله ظهور ایدن افکاری خبر و یرم یکد زرا صاحب زمان غیور در اسرار بنی کشف ایدنی اکسزین طوتار که (ان اخذه الیم شدید) خونی واردر

چو شمع هر که با فشای راز شد مشغول * بش زمانه که مقراض در زبان کبر

هر کیجه شمع کی راز افشا ایتیم مشغول اولدی چوق اولور که زمانه آنک زبانه مقراض طوتار (مفردات) (چو) مثل (شمع) م (هر که) هر کیجه (با) للعلایسه (افشا) اظهار (راز) سر (شد) اولدی (مشغول) م (بس) بتر (ش) آکا (زمانه) م (مقراض) م (در) فی (زبان) دل (کبر) طوتار (معنای اشارتی) هر کیجه شمع کی طرف حقندن ظهور ایدن اسرار دینی خلق عالمدن نا عیرمه افشا ایتیم مشغول اولدی عتو بت بوندن آکا بتر که صاحب زمانه غیرتندن آنک علی و حکمت بیان ایدن دینی مقراض غضب ایلر قطع ایدوب اتی خسرا نده قویوب بیان علم و حکمتدن لال ایلر

تجاست ساقی مهر وی من که از سر مهر * بنیم مست خودش ساغر کران کبر

بنیم ساقی مهر وی من که از سر مهر * بنیم مست خودش ساغر کران کبر (مفردات) (تجاست) فنده در (ساقی) م (مهر وی) اتی بوزلو (من) بن (از) من (سر) اوج (مهر) محبت (بنیم) م (مست) م (خود) کندو (ش) ضمیر (ساغر) قدح (کران) آغر (کبر) طوتار (معنای اشارتی) بنیم مظهر انوار نجایات الهی و ساقی شراب عشق نامشاهی شفیق رحیم اولان شیخ عالی جاهم فنده در که محبت و مرحت اوجندن کندونک بونیم مسته فیض و شوقی الهیون

و شراب

اضافت لامیه در مهر وی وصف ترکیبدر آی بوزلی دیکدر که حرف بیان از سر مهر مصراع ثانی به مهر هوندربه نیم مست با حرف صله نیم مست وصف ترکیب قسا منددر خود و خودک شینه اضافتی لامیه در ساغر کران اضافتی بیانه در کبر طونه یعنی صونه ترکیبه ده طوق صونق معناسنه مستملدر * محصول بیت * بنیم آی بوزلی یعنی محبوب ساقیم فنده در که محبت جهتندن کندونک بونیم سر خوشیه آغر قدح طونه یعنی وافر یاده ایچوره

اما بونده راز مراد در ده اضافتی لامیه در که حرف تعلیل روزگار مبتدا و غبور خبری نا کهان مفاعله دیکدر کبر مؤاخذه ایلر دیکدر * محصول بیت * کو کل سر برنی کیسه به اچسم بکا اول یکدر زرا روزگار غیور در فجاؤه مؤاخذه ایلر یعنی خبرک بو غیکن بر کون سنی فیض ایلر پس کیسه به کشف راز ایلر یکدر بوبیت کتمان راز تنبیه ایلر (چو شمع هر که با فشای راز شد مشغول * شبش زبانه مقراض در زبان کبر) چو شمع مصراع ثانی به مقید در با فشای راز با حرف صله و اضافت مصدرک مفعوله در شبش شین ضمیری که به راجه در زبانه مقراض اضافتی لامیه در زبانه آتش بالکده دیلر و طوقه دیلر و سائر نسته نک دیلر دیرل بونده مقراضک اوجی دیکدر در زبان در حرف تا کیده یعنی جهتند کبردی تا کیده ایلر * محصول بیت * هر کیسه که افشای راز مشغول اولدی کیجه شمع کی زبانه مقراض آنک دیلر طوتار یعنی دیلن کسر بوبیت بعضی نسخه ده بویله بولندی و بعضی بویله واقعه در (بش زمانه چو مقراض در زبان کبر) بس چوق معناسنه در زمانه زمان معناسنه در در حرف صله دیلر آلور یعنی الم و محنت و پروردیکدر (محصول معنی) زمانه اول کیسه بی مقراض کی دیلر آلور یعنی زمانه چوق زجت و مشقت و پر مذکور نسخه رک ظاهر ا معناسی بویله در اما هیچ برسی طبعک مرخصی دکل بلکه بونسخه زدن غیر بر نسخه ایستر حاصلی خواجه نک هنری همان غزاده در قصیده کو بک غیر بلر مسلر (تجاست ساقی مهر وی من که از سر مهر * به نیم مست خودش ساغر کران کبر) ساقی مهر وی اضافتی بیانه و منه

اضافت لامیه در مهر وی وصف ترکیبدر آی بوزلی دیکدر که حرف بیان از سر مهر مصراع ثانی به مهر هوندربه نیم مست با حرف صله نیم مست وصف ترکیب قسا منددر خود و خودک شینه اضافتی لامیه در ساغر کران اضافتی بیانه در کبر طونه یعنی صونه ترکیبه ده طوق صونق معناسنه مستملدر * محصول بیت * بنیم آی بوزلی یعنی محبوب ساقیم فنده در که محبت جهتندن کندونک بونیم سر خوشیه آغر قدح طونه یعنی وافر یاده ایچوره

(پیامی آورد از یار و دیش جای * بشادی رخ آن یار مهر بان کبر) پیامی یا حرف و خذت و جای مصراع ثانی به مهر هوندربه کبرد مقدم مفعول صریحیدر و بشادی مفعول غیر صریحی بشادی یا حرف صله شادینک رخ و رخک آن یاره اضافتی لامیه زدر و یارک مهر بانه بیانه کبر بونده ایکی معنایه محتلدر برسی ساقی طونه یعنی ایجه بریده طونه یعنی بکا صونه * محصول بیت * مذکور ساقی یاردن بر خبر کتوره و آردنجه بر قدح اول یار مهر بانک رخ شوقه و شادیافته طونه یعنی اول جانا نک عشقنه بر جام ایجه و یا بر جام صونه دیمک اوله (نوی مجلس مارا اگر کشد مطرب * کهی طریق عراق و که اصفهان کبر) (نوی مجلس مارا نودن مرا دنفه در و اضافت

و شراب لایزالیدن بره بر عظیم ساغر صونه که کند و مزی و افکار عریز اولودوب مست و مستغرق انوار تجلیات خدا اولوب محرمیده ثابت قدم اولدق ثبت الله بالاقول اثبات فی الدار بن آمین

پیامی آورد از یار و دیش جای * بشادی رخ آن یار مهر بان کبر

اول ساقی یاردن بر خبر کتوره و آنک آردنجه اول مهر بان یارک یکاغی شوقه بر جام طوتار (مفردات) (پیامی) بر خبر (آورد) کتوره (از) من (یار) م (و دیش) آنک آردن (جای) بر قدح (با) للعلایسه (شادی) سرور (رخ) یکا (آن) اول (مهر بان) محبتو (کبر) طوتار (معنای اشارتی) داول ساقی شراب وحدت اول محبوب حقیقی اولان یارک اسرار وحدتندن و انوار معرفتندن بر خبر کتوره و آنک آردنجه اول محبتو یارک جالی شوقه بر قدح شراب دخی صونه که آنک مستکله کلی ماسوایی بلیوب فانی فی الله باقی بالله و لعلم و جللاه الله اوله

نوی مجلس مارا اگر کشد مطرب * کهی طریق عراق و که اصفهان کبر

مطرب اگر بزم مجلسک تو سنی چکه کا هی عراق و کا هی اصفهان طریق طوتار (مفردات) (نوی) نغمه (مجلس) م (مارا) بزم (اگر) م (کشد) چکه (مطرب) م (کهی) بروقت (طریق) م (که) وقت (عراق و اصفهان) علم و مسقیدن بر مقامک استلر یلر (کبر) طوتار (معنای اشارتی) اگر بر معاشر عشاقک مجلسند محرمک عشق اولان مطرب بزم طالع موافق نغمه و الحان ایتیم ایتره صاحب اسرار معراج اولان سید بزم و سلطنت و سید بزم محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم افندیمرک کا هی (ارحمت بابلال) کا هی (تکلی یا جبر) مقامندن سویلر و ن زرا انس حق ایلر مطامحن اولان کیسه به اسرار عشق و مقام عالیله اولان شیو محبوبک غیری سویلر عذاب الیمدر و حجاب عظیمدر

چو سکندری که مقیم حریم اوچون خضر * زفیض خاک درس عمر جاودان کبر

بر اسکندر که آنک حریمک مقیمی خضر کی آنک تپ و سی خاکنک فیضندن ابدی عمر طوتار (مفردات) (اسکندر) ذوالقرنین (مقیم) م (حریم) م (او) ضمیر (چون) مثل (خضر) علیه السلام (ز) من (فیض) م (خاک) طبراق (در) قو (ش) ضمیر (عمر) م (جاودان) ابدی (کبر) طوتار (معنای اشارتی) اسکندر ذوالقرنینک طننه آب حیات طلبیه کند کده مقدم جیشی و ک حریم انس و اسرار ایتیم فیض خضر علیه السلام آنک صحتی برکاتندن و قیوسی خاکنک فیضندن ابدی و باقی عمر طوندی کی بزم وارث محمدی اولان شیخمرک صحتی ملازم اولان دخی مظهر فیض الهی اولوب حیات ابدی بولسی محققدر

چو جمال چهره تأید شیخ ابواسحاق * که ملک در قدمش زیب بوستان کبر

توفیق و سعادت چهره سنک چال شیخ ابواسحاق که آنک قد منده مملکت بوستان زینتی طوتار (مفردات) (جمال) م (چهره) صوت (تأید) توفیق و سعادت (ابواسحاق) شامی مشیخ عظامک کبار ننددر (ملک) م (در) فی (قدم) م (ش) ضمیر

رابط صفت ملک ملک ضعیله مملکت معناسنه در قدمش اضافتی لامیه در تقدیری در قدم سعادت آتش در ضرورت وزن ایچون تخفیف قانندی یا خود قدم سعادت معناسنه اوله تنکیم سابقا بیان اولدیدی زیب زایک کسر یله زینت و زک معناسنه در * محصول بیت * خواجه بیت اولده ذکر ایلدیکی اسکندره بویسته عطف بیان ذکر ابدوب در یعنی اسکندر دیدیمکز تأیید و توفیق چهره سنک کوزلکی شیخ ابواسحاق قدر که مملکت آنک سعادت قد منده اول بهارده بوستان زینتی طوتار یا خود سعادت منده آه یعنی مملکتی وجودشرفیه بهار ایلانده بوستان کی عدالتی سبیلر آراسته و پیرا منده در

(پیامی آورد از یار و دیش جای * بشادی رخ آن یار مهر بان کبر) پیامی یا حرف و خذت و جای مصراع ثانی به مهر هوندربه کبرد مقدم مفعول صریحیدر و بشادی مفعول غیر صریحی بشادی یا حرف صله شادینک رخ و رخک آن یاره اضافتی لامیه زدر و یارک مهر بانه بیانه کبر بونده ایکی معنایه محتلدر برسی ساقی طونه یعنی ایجه بریده طونه یعنی بکا صونه * محصول بیت * مذکور ساقی یاردن بر خبر کتوره و آردنجه بر قدح اول یار مهر بانک رخ شوقه و شادیافته طونه یعنی اول جانا نک عشقنه بر جام ایجه و یا بر جام صونه دیمک اوله (نوی مجلس مارا اگر کشد مطرب * کهی طریق عراق و که اصفهان کبر) (نوی مجلس مارا نودن مرا دنفه در و اضافت

(کهی که بر فلک سروری عروج کند * نخست پایه خود فرق فردان کبرد) فلک سروری اضافتی بیانیه در و با حرف مصدر عروج مصدر در دخول کی جتیق دیگر پایه خود اضافتی لامیه در فرق فردان اضافتیه بویه در فرق هر سنه فلک دپه سی و فرقان هفتورنکه ایکی مقارب

۷۵۸

(زبب) زینت (بوستان) باغ و یاغچه (کبرد) طونار (معنای اشارتی) مؤید من عندالله و قلوب عاشقانه حیات ابدی بخش ابدی و فیوضات الهی بخش ابدی می باشد مشایخ عظام جمله سندن بریسی توفیق وسعادت چهره سنک جانی اولان شیخ ابواسحاق قدر که آنک قدم قوت قدسیه سی سبیلله اقلیم وجود و ملک قلوب بوستان بر اشجار و پر شکوفه و ثمار کی انواع فیوضات الهی و اصناف معارف و علوم ربانیه را نهی و زینت و بجلی انوار خدا الیه بهجت و نصارت طونار

کهی که بر فلک سروری عروج کند * نخست پایه خود فرق فردان کبرد * شول بروقت که سرور فلک اوزره عروج ابد کندونک اول پایه سی فرقانک تبه سنی طونار (مفردات) (کهی) بروقت (بر) علی (فلک) م (سرور) اولو (با) مصدر به (عروج) صعود (کند) ابد (نخست) اول (پایه) قدم (خود) کندو (فرق) تبه (فرقدان) فلک نامده بری برندن آریلر ایکی بلدزک اسمیدر (کبرد) طونار (معنای اشارتی) او شیخ ابواسحاق روان پاکت رفتی و علوق قدری عندالله شوله در که بروقت سرور فلک معنویه سی اوزره عروج ابد یعنی وقت تجلیده اولان معراجنده کندونک روحانیتله اولان سرعت انتقالنده اول قدمی فلک نامده اولان فرقان کوکبلرینک تبه سنی طونار یعنی رقدی فرشته و رقد می عرشده واقع اولور دیمکدر

چراغ دیده محمود شه که دشمن را * ز برق تیغ وی آتش بدودمان کبرد * محمود شاهک چشمی چراغیدر که دشمنک قبیله سنه انک تیغی برقدن آتش واقع اولور (مفردات) (چراغ) م (دیده) کوز (محمود شه) م (دشمن) م (را) ادات مفعول (ز) من (برق) شعله (تیغ) قلیچ (وی) صمیر (آتش) م (با) للملابسه (دودمان) اولو قبیله (کبرد) طونار (معنای اشارتی) اول ابواسحاق محمود شاهک نور دیده سیدر که صوری و معنوی دشمنک قبیله سنه انک تیغ آتشین کی اولان نفس عیسی وارینک برق و تأثیرندن آتش واقع اولوب دشمنک عرقی قطع ایلر و سالک راه حقه سلامت بخش ایلر

چراغ ماه رسد موج خون چو تیغ کشد * بنیر چرخ برد حله چون کان کبرد * فان موجی اوج ماهه ابریشور چونکه تیغ چکه فلک تیرینه حله ایلر چونکه انده کان طونار (مفردات) (با) للملابسه (اوج) بوجه و اعلی (ماه) آی (رسد) ابریشور (موج) طالع (خون) فان (چو) چونکه (تیغ) قلیچ (کشد) چکه (با) للملابسه (تیر) اوق (چرخ) فلک (برد) ایلر (حله) م (چون) چونکه (کان) بای (کبرد) طونار (معنای اشارتی) (اولیا راهت قدرت ازاله * تیرجسته باز کرداند زراه) سرنبه چونکه ابواسحاق سیوف الله دن اولان قوت روحانیتی اظهار ایلر فان موج اوج ماهه ابریشور یعنی عشق خدا ایلر جگری

فان

واصل اولور که فلک عطارد در زیر ماه فلکک حسیضنه متصلدر عطارد فلک حله ایلدر چونکه باینی الیه آله یعنی الت حر بی الیه الیقین عنا صر و افلا که حله و هجوم ایلدر حاصلی شیخ ابواسحاق شجاعت و شجاعتی و صفایدر

(عروس خاوری از شرم رأی انور او * بجای خود بخود از راه قیروان کبرد) عروس خاوری اضافتی بیانیه مراد کونشدر زیرا خاور مشرقدر و یا حرف نسبت شرم رأی انور اولامیه و بیانیه در بجای خود بود کندی رنده اولور یعنی محاسن قیروان مغریده رشهرک اسمیدر * محصول بیت * عروس مشرقی آلمک زیاده روشن فکرندن او تانده بنندن محاسن که مغرب بولن طونه یعنی شرقدن جنوب غرب جانبسته توجه ایلر سه برنده در منه سنده قیروان مغرب کار با ندر دین و قیروان بونده مغرب معناسنه اولنی روشندر دینلر عندی سو بشار مصرع نانیک معناسنی کندی رنده اولور اگر کار بان یوان طونار سه دین بولندن کلمش (ابا عظیم وفاری که هر که بنده تست * زرفع قدر کربند تو امان کبرد) وفاری با حرف تنکیر که حرف رابط صفت و با حرف بیان هر که اصلنده هر کس که ابدی حذف و اتصال طریقله ترک اولندی رفع قدر اضافتی لامیه در کربند قوشاق تو امان بونده مراد جوزا برجیدر که آنک بر آدی تو اماندر که معناسی ایلر در زیر بدن یوفاریسی ایکی کودلی بر شخصه بکزر * محصول بیت * خواجه غایدن مخاطبه انتضات ایدوب پیورری او او وفاری پادشاه که هر که سنک قولکدر رفعت قدردن جوزا فلک قوشاغنی طونار یعنی بلندمرتبه اولور شوله که الی سکرچی

۷۵۹

فان اولمش عاشق در دنای اوج علیه ایشدر و کان همتی اله الیقین کندوده اولان قدرت الهیه ایلر قضای آسمانی کبرود و ندر

عروس خاوری از شرم رأی انور او * بجای خود بود از راه قیروان کبرد * مشرق کلینی آلمک نورانی اولان رأینک بجانندن کندی رنده در ولایتدرا کر قیروان بولن طونار (مفردات) (عروس) کلین (خاوری) مشرقه منسوب یعنی آفتاب (از) من (شرم) حیا (رأی) م (انور) روشن (او) صمیر (با) للملابسه (جای) محل (خود) کندی (بود) در (ار) کر (راه) بول (قیروان) مغریده رشهرک آیدر (کبرد) طونار (معنای اشارتی) اول مؤید من عندالله اولان شیخ کانک رأی مصیب اولان عقلی نورینک و عالی منور قلیچی روح قدسیه سی نورینک بجانندن مشرق آفتابی کندی رنده و اولد بغی محله اندن استفاده نور ایدوب اگر مغرب الهی بولنی طونار و قیامت قدر افزائنه نور ایلر باقی قاله بعید دکلدر که بوضوح طامک دخی قنای اولیا اللهک بود نیاده بفری سبیلله در

ابا عظیم وفاری که هر که بنده تست * زرفع قدر کربند تو امان کبرد * ای شاه که عظیم وفار سین هر کیمکه سنک قولکدر قدرتک رفعتدن جوزا فلک قوشاغنی طونار (مفردات) (ابا) حرف ندا مناداسی پادشاهدر (عظیم) م (وفار) شوکت و سلطنت (با) خطایسه (بنده) قول (تو) سن (است) در (ز) من (رفع) عالی (قدر) م (کربند) قوشاق (تو) سن (تو امان) سما ده جوزا دیدکری بر جک اسمیدر (کبرد) طونار (معنای اشارتی) ای سلطنت معنویه سی عظیم اولان پادشاه حقیقت هر کیمکه سنک بنده مخلص کدر قدرینک رفعتدن جوزا فلک قوشاغنی طونار یعنی علویات و سفایاده متصرف بر خلیفه الله فی الارض اولور دیمکدر

رسد زچرخ عطارد هزار نهیت * چو فکرنت صفت امر کن فکان کبرد * عطارد فلککدن سکا یک نهیت ابریشور چونکه سنک انکر کن فکان امرنک صفتی طونار (مفردات) (رسد) ابریشور (ز) من (چرخ) فلک (عطارد) سبعة سیاردن ایکنی کوکده بریلدزد (عزاز) یک (نهیت) مبارک اولسون معناسندر (چو) چونکه (فکرنت) م (ت) خطایدر (صفت) م (امر) م (کن فکان) م (کبرد) طونار (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان شیخ سکا طرف حقدن احسان اولان امر خلافتی علوشانی اولان اولیا الله معترف اولوب سکا یک تبریک ایلشدر چونکه سنک فکرک و فعلک کلینی (ان هو الا وحی یوحی) سرنبه کن فکان امرنک مالکی حضرت اللهک صفاتی اوزره در

مدام در پی طعنست بر حود و عدوت * سماک راح از ان روز و شب ستان کبرد * دائم سنک حسود و عدو و کاک اوزره طعن اردنبه در سماک راح اول سیدن کیجه و کوندز ستان طونار (مفردات) (مدام) دائم (در پی) اردنبه (طعن)

نیزه سی اوله زبیر او کندی بر کوکب دخی وارد که اکار مخ در اول سبیلله راح از ان ادات تعلیلدر ستان قافیه ضرور تسدن ستان دیمشدر و الانیزه کرک ابدی و عدوی طعن ایلک اردنبه در انکیچون سماک راح کیجه و کوندز الله نیزه طونار

(فلک جو جلوه کنان بنکر ذسمند ترا * کینه بایکیش اوج کهکشانش کرد) جلوه کنان بایکیش یعنی سیر
ایکیش بنکر نظر ایلایه سمند ترا سنک آنکی دیکدر کینه الی اکسک یعنی الیغراق بایکیش طور اوج بری یعنی آخری
اوج کهکشانش کهکشانش اوسیدر کهکشانش کوکده برهیدر که تر کینه اکا حاجیلر بولی و صمان اوغر بی دیلر
کوسر ملکه موقوفه در * محصول بیت *

سنک وایله دورنگ (ر) علی (حسود) م (عدو) م (ت) صبر (سمک را مح) فلک نامنده
برکو کسک استیدر (ازان) اول سیدن (روز) کوندر (شب) کینه (سنان)
مزراق (کرد) طونار (معنای اشارتی) (من بارزلی ویا فقد بارزلی و من بارزلی
فقد بارزلی) حدیث شریفی سرینجه اولیاء اللہ حضرت اللہک عدوسیدر
انکچون سنک حسود و عدوک اوزره طعن و زخم اوردی اردنجه در قهر خدا
و سنک راحه که اول عدونک قلب قاسیه سنه طعن اوردیغندن طبع قلب و مرض قلب
حاصل اولوب لذت روحا نیتدن محروم قالشدر اول سیدن سنک راح اللہ
روز و شب ستان طونار

چو ملامتی که کشیدی سعادتی دهدت * که مشتی سبق کار خویش ازان کرد *
شول بر ملامتی که چکد سکا بر سعادت و بر زرا مشتی کندو ایشک درستی اندن
طونار (مفردات) (ملامت) م (با) وحدتیه (کشیدی) چکد (سعادت) م (با)
وحدتیه (دهد) و بر (ت) صبر (مشتی) برکو کبر (سبق) درس (کار) ایش
(خویش) کندو (ازان) ندن (کرد) طونار (معنای اشارتی) ای آفتاب معنوی
اولان مرشد راه حق خفاش کی ضمه بصر ندن سنده اولان انوار تجلیات الهیه بی
کورمبوب سن ذات محترمه ابتدکاری اذیت و ملامتی چکوب تحمل ایتدک اول تحمل
سکا بر رفت و سعادت و بر که مشتی کی عالی همت و عاقبت حسیده صاحبعلری
کندو ایشک درستی اندن طونوب و اعتبار ایدوب راه حقه جفا به تحمل ایتدک ایل
نورانیست تحمل ایتدک

چو از امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد *
سنی امتحان ایتدکن ایامک غرضی بودر که ریاضت صفاسندن قلبک نشان طونار
(مفردات) (از) من (امتحان) م (نو) سن (ایام را) کونلک (غرض) م (بذت)
بودر (از) من (صفای) م (ریاضت) م (دل) کوکل (ت) صبر (انسان) م (کرد)
طونار (معنای اشارتی) سنی امتحان وجود و جفا ایتدکن ایامی زمانک غرضی
بودر که ریاضت صفاسندن قلبک نشان طونار یعنی خانه تجلی اولان قلبک
کدوراند و غل و غشندن و ذمایم اخلاق سن صافی بر معدن پاک اولدیگی ظ هر
قلبی ایچوندر

چو وکره پایه عزت ازان بلند ترست * که روزگار بر وحرف امتحان کرد *
یوخسه سنک عزتک پایه سی اندن زیاده عالیدر که زمانه آنک اوزرینه امتحان
حرفی طونار (مفردات) (وکره) یوخسه (پایه) مرتبه (عز) عزتک (ت) صبر
(ازان) اندن (بلند) عالی (تر) زیاده (است) در (روزگار) زمانه (ر) علی (او)
صبر (حرف) نکته (امتحان) م (کرد) طونار (معنای اشارتی) ای پیرم اول
امتحانات سنک معدن پاک کده اولان جوهر اسرار اندی لریکی اظهار ایچوندر
یوخسه سنک عزتک مرتبه سی اندن عالی رکدر که زمانک خلق اتی فهم ایدوب
چو وکره پایه

محصول بیت * ایامک سنی امتحان غرضی معنای مذکور در والا محض شریفک پایه سی یعنی مرتبه سی آندن
عالی رکدر که روزگار آنک اوزرینه حرف امتحان طونار یعنی سنک عزتک و شرفک آندن بلند رکدر که روزگار سنی امتحان
ایله الا مقصود مذکور معنای خواجه مدوحی عزت شرفده محض شریفه تشبیه ایلر تینسا و تبر کا

فلک چونکه سنک آنکی سبب ایدیی
کوره الی الی طور اوج بری کیهکشانش
اوسیتی طونار یعنی جولانده نسبت مقامی
براق کی عرش عظیم (ملائی که
کشیدی سعادت دهدت * که مشتی
نسق کار خود ازان کرد) ملائی با حرف
وحدت که حرف رابط صفت سعادت
با حرف تنکیر که حرف تعلیل نسق اسلوب
نسق کار خود اضافی فکری لایه در ازان
آن اسم اشارت در مصرع اولک مضمونه
مشتی التجی فلکک یلدر زدر که علماتک
و مشایخک یلدر زدر * محصول بیت *
برملات و سامت که چکدک آتک سبیل
الله سکا سعادت و بر ویا اول ملالت
و مشقت سعادت و بر وریک اوله اسناد
مجازی طریقیله زرا مشتی یلدری
کندی ایشک دوزنی آندن طونار یعنی
مشتی یلدریک اسلوی بودر که آکا
منسوب اولنر اول زجت و مشقت چکر
صکره سعادت و رفاهیت واصل اولور
اکثر علما کی که اول تحصیل زمانده
زجت و فقر ایچنده اولور صکره مناسبه
واصل اولفله حضوره دوشر پس
خواجه نک بوینک مضمونی بوئی و بر که
شیخ ابو اسحاق اول فید و حبس چکمش
اوله صکره سعادت سلطنته واصل اولمش
اوله (از امتحان تو ایام را غرض اینست *
که از صفای ریاضت دات نشان کرد)
امتحان تو اضافی مصدرک مفعولند
اضافه فیدر ایام را ادا ت تخصیص
که حرف بیان صفای ریاضت لایه *
محصول بیت * ایامک سنی حبس و قیدله
امتحان غرضی بودر که صفای ریاضتندن
کوکک نشان بوله یعنی بوجاهده کوکک
ریاضت معنای طومنی ایچوندر (وکره
پایه محض ازان بلند ترست * که روزگار
بر وحرف امتحان کرد) وکره والا مناسده در

(دلیر در خرد آنکس بود که در همه حال * نخت بنکر دآنکس طریقی آن کرد) دلیر بها در دیکدر * محصول بیت *

بهادر عقله اول کیمه در که جمیع
احوال و اطوارده یعنی هرایشه و هر کارده
اول ایشک صوکتی فکر و ملا حظه
ایله آندن صکره اول کار طریقیله ما شر
اوله حاصلی بر ایشک عاقبتی فکر ایلمنجه
اکا مباشر اولیه (مذاق جانش زلخی
غم شودا یمن * هر آنکه شکر شکر تودر
دهان کرد) مذاق جانش اضافی فکری
لامیه در مذاق دبلک اوزرنده لذت آن
پر در اسم مکندر ذاق یذوق دن نصر
بانک اجوفندن شین صبرک ماقبلند ی
تون ضرورت وزن ایچون ساکن اوفتی
کرک و شین صبر صبر قبل ذکر طریقیله
مصرع ثانیده که به راجعدر شکر شکر
اضافتی بیانیسه در * محصول بیت *
جان مذاق غم آجیلندن امین اولور یعنی
غم کورمن و غمندن خلاص اولور هر اول
کیمه که سنک شکرک شکر بی اغزنده
طونه یعنی دایما سکا شاکر اولوب سنک
مدا حسک اولان هر روز کار دن
غم کورمن (زعر پر خور دآنکس که در جمیع
صفات * بخویش بنکر دآنکس طریقی آن
کبر) بخویش بنکر کندوبه نظر
ایله یعنی کندی حالتی یله و آکیمه
محصول بیت * کندی عمر ندن اول
کیمه یش بر یعنی فائده و نتیجه کورر که
جمیع صفاتده و احوالده کندی حالنه
و مقدارینه نظر ایلیسه اندن صکره
طریقی طونه یعنی کندی جائه و مقدارینه
کوره ایش مباشر اوله و حدندن تجاوز ایلیه
(چو جای چنک نیند بجام آرد دست
چو وقت کار بود تیغ جانستان کرد
محصول بیت * بیت سابقده کندی
حالتی کوره و کا کوره ایشه مباشر اوله
یورنش ایدی بوینده مقصودی بیان
ایلو یورر که چونکه چنک برینی کورمه
قدحده ال کتوره یعنی باده نوش اوله
و چون صواش و چنک وقتی اوله جان الی

و اکا امتحان حرفی و تجربیه نکته سنی طومنی ممکن دکلدر زرا ایتسا و اولیایه اولان اذی
و مشقت و امتحانات همان معدن قلندر و مخزون اولان اسرار الهیه نک ظهوری
حکمتندن ایچوندر یوخسه انلر کیمه نک ال ایشی دکلدر
چو دلیر در خرد آنکس بود که در همه حال * نخت بنکر دآنکس طریقی آن کرد *
عقلده قوی و بهادر اول کیمه اوله که جمیع حالده اول نظر اید اندن صکره آنک
طریقی طونه (مفردات) (دلیر) پهلوان (در) فی (خرد) عقل (آنکس) اول
کیمه (بود) اوله (در) فی (عمه) جله (حال) امور (نخت) اول (بنکر) نظر اید
(آنکه) اندن صکره (طریقی) م (آن) آنک (کرد) طونه (معنای اشارتی) عقل
قوی و اهل حقت بهادری اول کیمه در که جمیع امورنده عاقبت اندیش اولوب
اول امعان نظر ایلیسه اندن صکره آنک طریقی طونه خصوصاً اولیاء الهی امتحان
وانلر اذیتک عاقبتی سوء خاتمه به سبب اولدیغن تفکر ایلیوب طعن و سوء ظندن
خدر اوزره اولی قافر کار ندنر

چو مذاق جانش زلخی غم شودا یمن * هر آنکه شکر شکر تودر دهان کرد *
آنک جانی مذاق غم آجیلندن امین اولور هر اول کیمه که سنک شکرک شکر بی
اغزنده طونه (مفردات) (مذاق) ذوق (ری) جان) م (ش) صبر (ز) من (نخ)
ایچی (با) مصدریه (غم) م (شود) اولور (ایمن) سلامت (هر آنکه) هر اول
کیمه که (شکر) م (شکر) م (نو) سن (در) فی (دهان) اغز (کبر) طونه
(معنای اشارتی) ای جواسیس القلوب اولان اولیاء الله یله سزک همت و عنایت کزایله
لذت ایمان و ذوق روحانیت بولان جانک مذاق ایکی جهاتده غم آجیلندن امین
و سلامت اولور که سنک شکر کی لذت نعمت معنویه و عطای غدا ی روحانیه لک
شکر و شایسته اظهار و اعتراف ایلیه

چو زعر پر خور دآنکس که در جمیع صفات * بخویش بنکر دآنکس طریقی آن کرد *
عمر ندن منتفع اول کیمه اولور که جمیع صفاتده کندوسنه نظر اید اندن صکره
آنک طریقی طونه (مفردات) (ز) من (عر) م (ر) ثمر و میوه (خورد) بر
(آنکس که) اول کیمه که (در) فی (جمیع صفات) م (بخویش) کندوسنه
(بنکر) نظر ایلیسه (آنکه) اندن صکره (طریقی) م (آن) اول (کبر) طونه
(معنای اشارتی) عمر ندن شول کیمه منتفع کورر و سعادت اهلی او اولور اول کیمه که
جمیع صفاتده و جمیع امور و حالاتده کندوسنه نظر اید و نفسی دایم حسابیه چکوب
اندن صکره شریعت و طریقت یولسی طونوب صراط مستقیم طشره چیمبه
و کیمه به حقارته باقمبه

چو چو جای چنک نیند بجام آرد دست * چو وقت کار بود تیغ جانستان کرد *
چونکه چنک محلی کورمه جامه ال طونه چونکه کار و وقتی اوله جان الی تیغ طونه
(مفردات) (چو) چونکه (جای) محل (چنک) م (نیند) کورمه (با) للابسه
چو وکره پایه عزت ازان بلند ترست * که روزگار بر وحرف امتحان کرد *

محصول بیت * ایامک سنی امتحان غرضی معنای مذکور در والا محض شریفک پایه سی یعنی مرتبه سی آندن
عالی رکدر که روزگار آنک اوزرینه حرف امتحان طونار یعنی سنک عزتک و شرفک آندن بلند رکدر که روزگار سنی امتحان
ایله الا مقصود مذکور معنای خواجه مدوحی عزت شرفده محض شریفه تشبیه ایلر تینسا و تبر کا

(ز لطف غیب بسختی رخ از امید متاب * که مغز نغمه مکان اندر استخوان کبر د) ز لطف غیب اضافتی بیانی در تقدیری

۷۶۲

ز لطف غیب خداداد بسختی با حرف سبب

و با حرف ظرف و یا حرف مصدر متاب
فعل نهی مفرد مخاطب دوند به دیگر
که حرف تعلیل مغز بینی و ککده کی
ایلاک نغمه کوچک یعنی کوزل و ابو معنانه
* محصول بیت * خدایک لطف غیبند
شدت سبب بوزیکی امید دن
چو ریمه یعنی خدایک لطف غیبند
امیدی که زیر کوزل بینی کن
ایچنده مکان طوتار یعنی بینی وایلاک
بر قبول نغمه ایکن مکانی و مقامی یکدیگر
سند بر قبول وجود شریفین بر
فاجگون حبس و قید شدن چکسک
غریب دکل (شکر کال حلاوت پس
از ریاضت یافت * نخست در شکن تنک
ازان مکان کبر) شکن تنک اضافتی
لامیه در شکن بو کدر تنک دنک
معنانه در که یو کک بر سیدر یعنی
بر جاتی ازان ادات تعلیل انچه چون دیگر
* محصول بیت * شکر کال حلاوتی
ولذتی ریاضتدن صکره بولدی انچه چون
اول دنک شکننده مکان طوتار بعضی
دیدلر که تنک شکر معین بر نغمه در که
شکری انکه صقار فی الحقیقه خواجده تنک
نخست در شکن تنک ازان مکان کبر
پور دینی نه ملاج و مناسبت و بهضار
دیدلر که شکری ایچنده دو کدکاری فالبر
والله علم عند الله (دران مقام که سیل
حوادث از چپ و راست * چنان رسد که
امان از میان کران کبر) که حرف بیان
سیل حوادث اضافتی بیانی در که بنه
حرف بیان کران کاف عریض قحطیه
کنار معنانه در * محصول بیت * شول
مفاده که صوادن و صاغدن حوادث
و بلاسیلی شوبله اربنه که امان ارادن
کنار طوته یعنی امن و امان قالیه بویت
بیت آتی به مرهوندر

(جام) قدح (دارد) طوته (دست) ال (چو) م (وقت) م (کار) م (بود) اوله
(نیغ) قلیج (جانسان) جان الی (کبر) طوته (معنای اشارتی) بر عاشق
صادق که جمله خلقه صلح اولوب جمع اشایی مظاهر اسماء الله و حکمت و قدرت
الله کورب و کیمه ده جنک و معارضه محلی کورمیه همان شراب عشق الهی نوش
ایچکله دائم مست و مستغرق انوار تجلیات الهی اوله اول کیمه مستجاب الدعوه
بر بهادر مرد خدای جلایدر که جلای وقتی جان الی نیغ کبی دعای ککین
و مقبولدر حذر لازمدر

ز لطف غیب بسختی رخ از امید متاب * که مغز خوش مقام اندر استخوان کبر د
بلا و مشقت سبب حضرت الله دن امید بوزیکی چو ریمه زیر لطیف ایلاک
استخوانده مقام طوتار (مفردات) (ز) من (لطف) م (غیب) مراد الله تعالی در
(با) سبب (سخت) قتی و بلا و مشقت (یا) مصدر به (رخ) یکلی (امید) م
(شباب) چو ریمه (که) زیر (مغز) ایلاک (اندر) فی (استخوان) کک (کبر)
طوتار (معنای اشارتی) ای طسالب و صلت خدا بوعشق و محبت بولنده کلان بلای
بی پایانه صبرایله بلکه درونی خندان اولکه بلادام اقاد صرافن بلا و مشقت سبب
حضرت الله لطف و احساندن امید قطع ایله زیر لطیف مغز وایلاک استخوان
سخت ایچنده و لطیف کل خارا ایچنده مقام طوتار

شکر کال حلاوت پس از ریاضت یافت * نخست در شکن تنک ازان مکان کبر د
شکر حلاوت کال حلاوت ریاضتدن صکره بولدی اوسیددن اول طار شکننده مکان طوتار
(مفردات) (شکر) م (کال حلاوت) م (یس) صکره (ز) من (ریاضت) م (یافت)
بولدی (نخست) اول (در) فی (شکن) یو کلم بولنده فامش مراد در که تنکدر
(تنک) طار (ازان) اول سیددن (مکان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی)
استعین بالله (ان مع العسر یسر) آیت کریمه سی سر نجه یسر بعد العسر ایدوکن
کور که لذت شکر دخی کال حلاوتی ریاضت و بلا و مشقتدن صکره بولدی اول
سیددن اول شکر طار قشک بو کندن مکان طوتار رسد سوز بولوب لذت و قیمت
حاصل ایلا

چو دران مقام که سیل حوادث از چپ و راست * چنان رسد که امان از میان کران کبر د
اول مقامده که حوادث سیلی صوادن و صاغدن انجیلین ابریشور که امان اورته دن
کنار طوتار (مفردات) (در) فی (آن) اول (مقام) م (سیل) م (حوادث) م (ار)
من (چپ) صول (راست) صاغ (چنان) انجیلین (رسد) ابریشور (امان) فریاد
(ز) من (میان) اورته (کران) کنار (کبر) طوتار (معنای اشارتی) بود هشت
آباد اولان راه عشقده و مقام قرینده ابتلاء من عند الله اول قدر چپ و راستدن
سیل حوادث انجیلین ابریشور که صد هزار امان و فریاد و فغان اورته دن کنار
طوتار یعنی اول مرتبه و مقام تلویذ اول عاشق زاره ابتلا نجه در دوبرلاز کندی بی

آهه

(چنه غم بود بهمه حال کوه ثابت را * که موجهای چنان قلزم کران کبر) بهمه حال با حرف ظرف کوه
ثابت اضافتی بیانی در که حرف بیان موجهای چنان بیانی و کبر دک مقدم مفعول صریحی قلزم مبتدا کرانه
اضافتی بیانی در کبر خبر مبتدا در * ۷۶۳

آهه وزاره دوش-ورر

چنه غم بود بهمه حال کوه ثابت را * که موجهای چنان قلزم کران کبر د

جبل ثابت جبع حاله نه غم اولور که انجیلین عظیم در بانک موجلاری طوتار
(مفردات) (چنه غم) نه غم (بود) اولور (یا) ظرفیه (همه) جمله (حال) م
(کوه) طاع (ثابت) م (را) ادات مفعول (موجها) موجلر (چنان) انجیلین (قلزم)
در با (کران) عظیم (کبر) طوتار (معنای اشارتی) سیل حوادث دهردن و تراکم
علاقه ماسوادن اول جبل را سخ کبی ثابت و مرتبه نمکینه ممکن اولان عارف
بالاهه نه خوف و نه غم اولور که انجیلین عظیم حوادث در بانک سیلی اول جبل
ثابت طوتار و محو ابلیوب خانه تجلی اولان قلی هدم ایچکه بول و برمن انچه چون
تجلیده دشم و ثابتدر

اگر چه خصم تو کسناخ میرود حالی * نوشاد باش که کسناخیش عنان کبر د

اگر چه سنک دشمنک شمدی بی ادب و بی خوف کیدر من شاد اول زیرا کسناخ خلق
انک عناننی طوتار (مفردات) (اگر چه خصم) م (نو) سن (کسناخ) بی ادب
(میرود) کیدر (حالی) شمدی (نو) سن (شاد) مسرور (باش) اول (که) زیرا
(کسناخی) ادبسنک (ش) ضمیر (عنان) بولار (کبر) طوتار (معنای اشارتی)
ای شیخ عالی جاه اولان شاه حقیقت اگر چه سنک دشمنک شمدی ادبسنک ایدوب
سزک کبی مایه سعادت عداوت و خصومت ایدر سه سن شاد اول زیرا انک بی ادبلی انی
لطف حقندن محروم ایدوب بر بلایه او فرادر

اگر چه بدحق این خاندان دولت گفت * جزاش از زن و فرزند و خاندان کبر د

اگر چه دشمن بود دولت خاندانی حقنده بد سولدی آک جزاسنی زن و فرزند
و خاندانندن طوتار (مفردات) (اگر چه) م (بد) قبیح (حق) م (این) بو
(خاندان) اهل بیت (دولت) م (گفت) سولدی (جزا) م (ش) ضمیر (ز) من
(زن) عورت (فرزند) اوغل (خاندان) او بارق و مال و ملک (کبر) طوتار
(معنای اشارتی) اگر چه دشمن بود دولت خاندانی و جلسم الله روحانی حقنده
جسارت وجهالت ایدوب طعن و بد کوباق ایلدی و قبیح سولدی انک جزاسنی
اولا دنیاده اهل و اولادنده و مال و املا کندن طوتار و مشاهده ایدر و سوء ختمه سته
دخی سبب او اوب خسار دنیا والاخرة اولور

زمان عمر تو پائنده باد کین دولت * عطیه ایست که در جان انس و جان کبر د

سنک عمرک زمانی باقی اولسون زیرا بود دولت پرا حساندر که انس و جنک جانه تأثیر
ایلا (مفردات) (زمان عمر) م (نو) سن (پائنده) باقی (باد) اولسون (که) زیرا
(این) بو (دولت) م (عطیه) م (یا) وحدیه (است) در (در) فی (جان) م
(انس) م (جان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی) ای وارث پیغمبری اولان
شیخ دین و کزیده اهل یقین سنک عمرک زمانی باقی اولسون زیرا بو عااله سنک

انس و جانک جانه تأثیر و فائده سی واردر حاصلی پاد شاهلرک سعادت و دولتی عالمک سعادت و دولته سیدر

(سرملوک سخن حافظت از آن هر دم * بذوالفقار سخن عرصه بیان کرد) سرملوک سخن اضافتی لامیه در سرملوک حافظت خبری از آن ادات تعلیل بذوالفقار با حرف مصاحبت ذو صاحب معنای در فقار فایده تعلیل لغتد چنان معنای در معروف قلمه ه قندن چنانچه یکی چنان اول جهت در آن کا ذو الفقار در بر سخن اضافتی بیانی در عرصه میداند

۷۶۱

وجود معبودك طرف جفدن بزه بر صلیه دولدر که بودولدن انس و جن و سائر مخلوقاتك جانی مستفید او اور

سرملوک سخن حافظت از آن هر دم * بذوالفقار زبان عرصه بیان کرد

سوز یادشاهارنگ باشی حافظدر اول سبیدن هر دم زبان ذوالفقار به بیان عرصه سنی طوتار (مفردات) (سر) باش (ملوک) م (سخن) سوز (حافظ) م (است) در (ازان) اول سبیدن (هر دم) م (با) للمایسه (ذوالفقار) سیف علیدر (زبان) دل (عرصه) میدان (بیان) مافی الضمیری اظهار (کرد) طوتار (معنای اشارتی) اسرار غیبیه الهیه بی عوام کاه و آمدن ستریحون شعر مجازی صورتده و غیره کلامی خشنده سوبلدیکی همچون سوز یادشاهارنگ باشی حافظدر اول سبیدن هر نفسده زبان ذوالفقار به بیان میدانی طوتار و عارف بالله اولان ذات عالیرصدند مقبول اولور

خیال شاهی اگر نیست در سر حافظ * چرا بیتی زبان عرصه جهان کرد

حافظك باشند اكر بادشاهلق خیالی بوق ایسه نیچون زبان سبیده جهان عرصه سنی طوتار (مفردات) (خیال) فکر و اندیشه (شاهی) م (اگر) م (نیست) بوق ایسه (در) فی (سر) باش (حافظ) م (چرا) نیچون (با) للمایسه (نیچ) قلیج (زبان) دل (عرصه) میدان (جهان) م (کرد) طوتار (معنای اشارتی) حافظك باشند عارف بالله اولان مشایخ کبی و خلیفه الله کبی پادشاه حقیقت اولقی خیالی و علوهی اولیه نیچون زبان تیغله جهان میدانی طوتار و لسان غیب الله بوق قدر اسرار دینی بیان ایدر میدی

وله ایضا

تم زنج دمی نیاساید * دلم زانده بی حد همی بفرساید

تم وافر نیچون بر نفس راحت اولز کوکم حد سز غصه دن دائم آشور و مضطرب اولور (مفردات) (تن) م (میم) ضمیر (ز) من (زنج) الم (فراون) وافر (دمی) بر نفس (نیاساید) دکلزور راحت اولز (لم) کوکام (ز) من (انده) غصه (بی حد) حسابسز (همی) دائم (با) زانده (فرساید) آشوق معنای اولان فرسودندن مضارعدر (معنای اشارتی) محمد الله اول محبوب حقیقینک عشق و محبتدن و آرزو و حسرتدن ریاضات و مجاهدات بولنده تم زنج و مشغندن بر نفس راحت اولز کوکام حد سز غصه و المدن دائم مضطرب و متکسر اولوب آتش اوزره اولان مر جل یعنی چو لك کبی قینابوب جوش و خروشده در

بخار حسرت او چون رود زدل بمرم * زدیدگان نم باران غم فرود آید

آنك بخاری حسرتی کوکندن باشم کید * کوزمندن غم بغمورنگ نمی آشفاد کاور (مفردات) (بخار) توتون (حسرت) م (او) ضمیر (چون) چونکه (رود) کیدر (زدل) کوکندن (بمرم) باشم (ز) من (دیدگان) کوزلندن (نم باران غم) غم بغمورنگ باشی (فرود) آشفاد (آید) کاور (معنای اشارتی) اول محبوبك

حسرتی

اول جانانك حسرتی بخاری چونکه دلدن باشم صمود ایله * کوزمندن غم بغموری نمی اینزته که بخار تصاعد ایدوب سحاب منعقد اولور اندنسر * سحابدن باران اینز دوکاور

(دو چشم من رخ زرد دید نتوانست * ازان بخون دل آراهمی بینداید) دید بونده دیدن معنای در حاصلی نتوان دیدن معنای در ازان ادات تعلیل انکیچون دیکدر بشاید با حرف استغرائنداید فعل مضارع مفرد غائب اندیدندن صیوائی یعنی کرجه و غیره نیست ایله نیست صیوائی * محصول بیت * بنم ایکی کوزم رخی صاری کورم که قادر اولدی یعنی بکری صاری کورم که تحمل ایدم مدی انکیچون بورك فایله رخی صیوائی بکرم صاری صیوائی سزایلك ایسه (که) کر بیندیدخواه روی من روزی * محصول بیت * سوز

۷۶۰

حسرتی آنشك بخاری کوکندن باشم کیدر و آجی توتونلر حاصل اولور و کوزلندن غم بغمورنگ باشی آشفاد کاور و حکرم فانی باش اولوب کوزلندن باران کبی روان اولور

دو چشم من رخ زرد دید نتوانست * ازان بخون دل آراهمی بینداید

بنم ایکی کوزم صاری بکاغمه نظر ایچکه قادر اولدی اول سبیدن ایکی کوزم بکاغمی کوکمل فایله صیوائی (مفردات) (دو چشم) ایکی کوز (من) بن (رخ) بکاغمی (زرد) صارو (دید) نظر (نتوانست) قادر اولدی (ازان) اول سبیدن (بخون) دل (کوکمل فایله) آرا (آی) همی (دائم) بینداید (اندودندن) صیوائی معنای مضارعدر لکن مستقبلا شده و اوله قلب او انوب بر باز یاده سبیده انداید (معنای اشارتی) اول محبوبك وصلت جـ الله آرزو و حسرت و درد عشق و محبت المی اول حده ایرشدیکه علامت عشق اولان آه پردرد و رنگ زرد و چشم تر خون آلودم و فرت و ظهورندن بنم ایکی کوزم صاری بکاغمه نظر ایچکه قادر اولدی اول سبیدن ایکی کوزم بکاغمی و وجهی کوکمل فایله صیوائی ایوب قانلویاش یوزمی احاطه اینشدر

زمانه خود برود ازم آنچه بود مرا * بجز محبت جانان که او همی باید

زمانه خود بنم و ارایسه قایدی محبوبك محبتك غریبه اول دائم و ثابتدر (مفردات) (زمانه) م (خود) کندو (برود) قایدی (ازمن) بنندن (آنچه بود مرا) اول نسته که بنم ایچون ایدی (با) للمایسه (جز) غیر (محبت) م (جانان) محبوب (او) ضمیر (همی) دائم (باید) ثابتدر (معنای اشارتی) اول صفات الاهدن اولان عشق و محبت بردوات ابدی و بر سعادت سرمدیدر که عبارات و اشاراتدن و دنیا و آخرتدن نم و ارایسه حوادث و آفات و غمات موت اول نسته قایدی و محو ایلدی لکن همان محبوبك محبتك غیری قایدیکه اول فی عزت اولان محبة الله لوح داده دنیا و آخرت دائم ثابتدر

فلک چو شادی من دید آن همه بشرد * کنون که می دهم غم نمی بیند

فلک چونکه بنم سرور می کوردی اول جله سروری صایدی شمد بکاغم و در اولجمن (مفردات) (فلک) م (چو) چونکه (شادی) سرورانی (من) بن (آن) اول (همه) جله (بشرد) صایدی (کنون) شمدی (می دهم) و پر (م) بکاغم (همی) نییاید (اولجمن) معنای اشارتی (استعین بالله) ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئك کان عنه مسؤلا آیت کریمه سی سر نیجه زائل و بی ثبات اولان تعلق ماسوائك ضرورتی کور که اول مرتبه محبة الله ایله قلب مطمئن اولد بفتندن خالق الفلک و عالم السرو الخقیات اولان الله قلیده دنیانک و تعلق ماسوائك سرور و محبتی کوردی اول کند و لك غیری یه اولان محبتی و سروری ذنب عد ایلوب دفتر اعماله قید ایلدی شمد بکاغمه بکاسب سزغم و پر اول سرور دن و اول تعلق ماسوائدندر

۱۹۲

بر رهب صایدی یعنی بکا شادلنی قلته و حسابله و پردی اما شمدی که بکاغم و پر اولجمله بیه اولجمن یعنی بکاغمی بحساب و پر نسته که انوری شکایت نامه سنده بیورر (قطعه) * آسمان در کشتی عمر کند دائم دو کار * وقت شادی باد بانی وقت انده لکری * کر بخندم و آن بهر عمر بست کوید زهر خند * و بکرم و آن بهر روز است کوید خون کری

(چرا نکرید چشم چرخ اناللدجان * چه گونه کم نشود صبر و غم نیزاید * محصول بیت نیچون کوزم نیچون انکلمیه جان یعنی جام نیچون ناله ایله صبرم نیجه اکسلیه غم نیجه از غم (چو دوستدار من از من گرفت یزازی * چه گونه دشمن من برتم بخشاید) * محصول بیت * چونکه بنم دوستم بدن یز اراق طوندی یعنی بدن یزار اولدی یا دشمن بنم نه که وجهه مرحت ایلر یعنی بکا دوستدن وفا کلیمجه یاد شمدن نه وفا کایسردر (اگر نالم کوبند نیست حاجتد * و کر نالم کوبند زار میخاید) * محصول بیت * اگر شکایت ایدوب اغلیوب ایکنم سم درل که محتاج دکادر انکیچون عرض حاجت ایلز و اگر ایلکوب شکایت ایدر سم درل که عت سوبلر یعنی شکایتی کیسه دیکنم و درل که یسه سوبلر بو فلان مرایی حاصلی خلفدن هیچ بر طریق ایله خلاصه مجال یوقدر خواجه کندی زمانی خلفدن شکایت ایدوب عدم مرحتلرین بیان ایدر یوندا صکره کلن یئله کندوبه تسلی و یروب یورور (غی نباشد ازان که خدای عزوجل * دری بندد نادیری کشاید) * محصول بیت * خواجه یورور که فاکلک و اخوان زمانک ایلدکاری و فاسزاق و مرحتلرک غم دکل یعنی غم و برمن تکچونکه عزیز و جلیل الله برقبو بی باغز برغیری قیو اجنجه بو نظم بعض دیوانک مقطعاتی ازا سنده بولندی اول جهتندندر مخلصی یوقدر اما اشار حله بوراده ابراد ایلدکارندن انله تابع اولوب یوندا شرح ایلدک زده وله ایضا (کتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود * کتاجه توان کرد که تقدیر چنین بود) * محصول بیت * خواجه جانانته خطا سبب ایدوب یورور دیدمکه خطا ایلدک حال بو که تدبیر بودکل ایدی جانان دیدمکه نه ایلک اولور که تقدیر خدا بوله ایدی یعنی بدن صادر اولان اختیاری دکادر تقدیر یزدانیدر (کتم که بسی خطا یلر نو کشیدند * کتاهم ازان بود که بر لوح جبین بود) خطا خطا اضافتی یاسیه در ازان ادات عملیل لوح جبین اضافتی یاسیه در جبین عریده آنددر پیشانی معناسنه * محصول بیت * دیدمکه سنک اوزریکه چوق خطا چکد یلر یعنی اوستکه چوق خطا اثبات ایلدیلر دیدی بو خطا آندزاید بکه آتمده ازل بوله یازلمش ایدی یعنی بدن صادر اولان خطا آتمده

چو دوستان من از من گرفت یزازی * چه گونه دشمن من برتم بخشاید * چونکه بنم دوستم بدن یز اراق طوندی بنم دشمن بنم تم اوزره نیجه احسان ایدر و نیجه ترجم ایدر (مفردات) (چو) چونکه (دوستان) دوستلر (من) بن (از من) بدن (گرفت) طوندی (یزار) نفرت (یا) مصدریه (چه گونه) نه درلو (دشمن) م (من) بن (بر) علی (تم) م (بخشاید) عطا و احسان ایلر (معنای اشارتی) بنم حال پریشانیه نظر ایدوب چونکه دوستلرم بدن نفرت ایلدی بنم عدومینم اولان شیطان و نفس بکا نیجه ترجم و احسان ایلر ایلز مکر محبة الله قلبه ثابت اولدجه عون و عتاب خدا یز یار اولوب یسه کندی کر مندن بزی کندوبه قریب و کریم و احسانته مظهر ایلله

وله ایضا

کتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود * کتاجه توان کرد که تقدیر چنین بود * دیدمکه خطا ایلدک و تدبیر بودکل ایدی دیدی نه ایلک ممکندر که تقدیر بوله ایدی (مفردات) (کتم) دیدم (خطا) م (کردی) ایلدک (تدبیر) م (نه) نئی (این) بو (بود) ایدی (کفتا) دیدی (چه) نه (توان) ممکن (کرد) ایلک (تقدیر) م (چنین) بوله (بود) ایدی (معنای اشارتی) عقل معاد و روح آزاد طرفندن عمر کرانیه بی هبایه و ماخلق لهی ترک و عت بره هوا به تابع اولان عقل معاش بد کردار ایلله نفس اماره بالسوء تویخ و تیز و زور و عتاب طریقه یلر زنده معارضه و مباحثه (بن بیان ایدوب در که روح و عقل جانندن نفس و عقل معاشه دیدمکه خطا ایلدک و عمری هبایه وردک تدبیر و راه عبودیت بود کل ایدی اولدخی جبر طرفته ایدوب دیدی نه ایلک ممکندر که تقدیر خدا بوله ایدی

کتم که بسی خطا خطا بر تو کشیدند * کتاهم اوان بود که در لوح جبین بود * دیدمکه سنک اوزریکه چوق خطا خطنی چکدیلر دیدی هم اندن اولدیکه جبهه م اوخنده یازلمش ایدی (مفردات) (کتم) دیدم (بسی) چوق (خط) م (خطا) م (بر) علی (تو) سن (کشیدند) چکدیلر (کفتا) دیدی (هم) دخی (ازان بود که) اندن اولدیکه (در) فی (اوح) نخته (جبین) ان (بود) ایدی (معنای اشارتی) دیدمکه ای نفس سنک اوزریکه کر اما کاتین ملکری چوق خطا خطنی چکدیلر دیدی اولدخی اندن اولدیکه تقدیر ازاده الله یازلمش ایدی

کتم که قرین بدت افکند بدین روز * کتاکه مرا بخت بد خویش قرین بود * دیدمکه سنی سوء قرین بو گونه براقدی دیدیکه قبیح بختم بکا مقارن اولدی ایدی (مفردات) (کتم) دیدم (قرین) یولداش (بد) کونو (ت) ضمیر (افکند) براقدی (بدین) بو (روز) کون (کفتا) دیدی (مرا) بکا (بخت بد خویش) کندیک کونو بختی (قرین بود) مقارن ایدی (معنای اشارتی) دیدمکه ای نفس سوء اقران و هوا و شهوت بو گونه قدر سنی ضلالت براقدی آخرت ایچون

برندارک

کتم که قرین بدت افکند بدین روزی * کتاکه مرا بخت بد خویش قرین بود (قرین بد اضافتی یاسیه در قرین یولداش دیمکدر بخت بد خویش اضافتی یاسیه و لامیه لر در * محصول بیت * دیدمکه براماز یولداش براقدی سنی بو گونه یعنی رقب سبیلله دوشدک بوبلا به دیدی که بکا کندی براماز طالع قرینر یعنی بکا نه اولدی ایلله طالع اسککلکنددر غیری دکادر

(کتم زمن ای ماه چرا مهر بردی * کفتا که فلک با من بد مهر بکین بود) بد مهر مجتسم دیمکدر * محصول بیت * دیدم ای ماه بدن مجتبی نیچون کسک دیدیکه فلک بن مجتسمه کین ایل ایدی و یا کینده ایدی یعنی فلک بکا کیندار اولدی نیچون و بکله کین اوزره اولدی نیچون

۷۶۷

جمع عالیدن بی اوصاندر دی پس مجتبی سندن انکیچون قطع ایلدکه هیچ کیسه ایله علاقه م فامسون (کتم که بسی جام طرب خوردی ازین پیش * کفتا که شفا در قدح باز پسین بود) جام طرب اضافتی یاسیه در باز پسین صکره کی دیمکدر قدح بکا بکا اضافتی یاسیه در * محصول بیت * دیدمکه چوق جام طرب ایچدک بولدن اول یعنی چوق شلکدر ایلدک جانان دیدیکه شفا صکره کی قدحده ایدی یعنی اولده اولان جام طربیز کدردن خالی دکل ایدی اما آخر طربیز کدردن صاف و خالص اولدی یعنی اول نازک غرور یله اولان ذوق و صفا کدردن خالی دکل ایدی اخرا بام بی پنجه ایلدی شمدی ذوق و صفا کدردن خالیدر (کتم که تویی عمر چرا با زرفتی * کفتا که فلانی چه کنم عمر همین بود) توبیده بای خطا سبب معنی جهتندن عمر مصر و قدر تو عمری تقدیرند در باز بونده تا کید ایچوندر فلانی یا ضمیر خطا سبب

معنای ای فلان دیمکدر همین بود همان بولیدی دیمکدر بوقدر ایدی انجق معناسنه * محصول بیت * جانانه دیدمکه سن عرسین نیچون کسک دیدیکه ای فلان نایم عمر انجق بولیدی (مفردات) (کتم) دیدم (تویی) سنسین (عر) م (چرا) نیچون (زود) تیز (برفتی) کسک (کفتا) دیدی (فلانی) ای کشی (چکنم) نایم (عر) م (همین) انجق بو (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای غافل نفس سریمه الزوال اولان عمری باقی ظن ایلدوب اکا اعتماد ایدرک یا نیچون تیز کسک و پیر لکه کسک دیدم دیدیکه ای فلان کیسه نه ایلیم عمر انجق بولیدی و بو هوا و شهوت بکین عمری عمر ظن ایدر دم و معیشت دنیا به راضی اولمش ایدم لکن شمدی بشیامکدر جو عی ممکن دکادر

کتم که نه وقت مفرد بود چنین زود * کتاکه مکر مصلحت وقت درین بود * دیدمکه بوله تیز سنک سفرک وقتی دکلدی دیدیکه واریسه وقت مصلحتی بونده ایدی (مفردات) (کتم) دیدم (نه) نئی (وقت) م (سفر) م (ت) ضمیر (بود) ایدی (چنین) بوله (زود) تیز (کفتا) دیدی (مکر) واریسه (مصلحت) م (وقت) م (درین بود) بونده ایدی (معنای اشارتی) یسه نفسه توبیخا دیدمکه ای ظالم نفس نعمی نعم اولان لذت دنیا به الداندک زعمکجه بوله تیز آخرته سفرک وقتی

دیدمکه بوله تیز سنک سفرک وقتی دکلدی دیدیکه واریسه وقت مصلحتی بونده ایدی (مفردات) (کتم) دیدم (نه) نئی (وقت) م (سفر) م (ت) ضمیر (بود) ایدی (چنین) بوله (زود) تیز (کفتا) دیدی (مکر) واریسه (مصلحت) م (وقت) م (درین بود) بونده ایدی (معنای اشارتی) یسه نفسه توبیخا دیدمکه ای ظالم نفس نعمی نعم اولان لذت دنیا به الداندک زعمکجه بوله تیز آخرته سفرک وقتی

موجود دکل اما بعضنده بوبیت بولندی پس بیان اولسی لازم اولدی

دکدی یانجون بشیان اولوب قوال صغیتله دبانک لذتی قالدقدنصکره عزم
آخرت ابلدک دبدم دیدیکه نه ایشلم وار ابدی بنم ایچون مصلحت و طاعت وقتی
یوقسد مایدی دیوب ما قبت خسا رننی اعتراف ابدی اما بعد خراب البصره
نه فائده ایقظنا الله قبل التدا به

﴿ کفتم که زحافظ بجه موجب شده دور ﴾ کفتاکه همه وقت مراداعیه این بود ﴿

دبدمکه نه سبیلله حا فظدن دور اولمشین دیدیکه جله وقت بکا داعیه بوایدی
(مفردات) (کفتم که) دبدمکه (ز) من (حافظ) م (بجه موجب) نه سبیلله
(شده) اولمشین (دور) بعد (کفتاکه) م (همه) جله (وقت) م (مرأ) بکا
(داعیه) سبب واقضا (این بود) بوایدی (معنای اشارتی) دبدمکه ای نفس
حقه اثابت و رجوعده حافظک روحیه انحصار ایچوب نه سبیلله اندن دور اولمشین
دبدم دیدیکه جله وقت بکا بی انحصار داعیه سی کلور ابدی لکن تدبیر تقدیره
موافق اولوب توفیق و عنایت خدایار اولیحق بعد یتدن خلاص یوقدر
و مکن دکدر و قنا الله تعالی الی ما یجید و برضاه و هدانا الی صراطه مستقیم
صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین آمین

بجاء سیدنا و سیدنا محمد المصطفی المسمی بطه

و یرسل الله تعالی علیه وسلم

و علی آله و صحبه

اجعین

آمین

نم

(تم الجزء الاول من شرح دیوان حافظ بعون من السبع المثانی و یتلوه الجزء الثاني)

مطبعة عامرة ده طبع و تمثیل اولمشدر فی محرم ۱۷ سنه ۱۲۸۹

(کفتم که زحافظ بجه موجب شده دور *
کفتاکه همه وقت مراداعیه این بود)
داعیه بونده مقتضا و مطلوب و مقصود
معنا سنه در * محصول یت * دبدمکه
حافظدن نه سبیلله اوراق اولمشین دیدیکه
جبع اوقاتده بنم داعیه بوایدی یعنی
مقتضا و مقصودم بوایدی که حافظدن
دور اولام

